

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیا: شهوکت شیخ یهزدین

سه رنووسه: بهدران نههمه ههیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

سه رجه می به رهه مه وه رگپدر اوه کانی

شاکر فهتاح

کتیبی شه شه م

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاكر فهتاح

کتیبی شهشه م

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاكر فهتاح - کتیبی شهشه م
دانانی: شاكر فهتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ٥٧٦
دهرهیتانی هونهریی ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکره م
ههلهگری: دلشاد مستهفا + ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
سهرپهرشتیبی چاپ: ئاوپهجمانی حاجی مهحمود
چاپی بهکهم، ههولێر - ٢٠٠٧
له کتیبخانهی گشتیبی ههولێر ژماره (٤٧٥) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوهتی

دادپه‌روهری

ژیانی جهواهییرال نههرۆ

پشتیوانی ناشتی و نازادی و پیشه‌وای هیندستان که به‌دهستی خوئی نوسراوه‌ته‌وه

سالی ۱۹۶۶

۱

نههرۆ یاخوه خیزانی سهر رووبارا!...

ههر منالییک تاکانه بییت، نه‌خوازه‌لا له هیندستانیشدا گه‌وره بوو بییت، زۆری پئی ناچی به‌دخوو ئه‌بییت جا ئه‌گهر ئه‌م مناله یانزه‌سالییش به‌تاکانه‌یی مابییته‌وه، له‌ناو دایک و باوکیا، هیوای رزگاربوونی له‌دهست به‌دخوویی زۆر کز ئه‌بی!... منیش له‌ساله‌کانی سهره‌تای ژبانما به‌ته‌نیایی له‌مالی باوکما ژبام هیچ هاو‌پێیه‌کم نه‌بوو له‌ته‌مه‌نی خۆمدابیی چونکه‌خوشکه‌کانم زۆر له‌من بچوکتربوون نه‌یش نیررامه‌خویندنگای سهره‌تایی بو خۆتیندن، له‌به‌رده‌ستی مامۆستایانی تابه‌تی و دایه‌ندا فیری خویندن ئه‌بووم.

ئیمه له‌بنچینه‌دا له‌خاکی (که‌شمیر) دابووین به‌لام باپیره هه‌ره گه‌وره‌مان، له‌دوو سه‌د سال له‌مه‌و پیشه‌وه له‌و دۆله شاخاوییه‌وه گواستبویه‌وه ناو ئه‌م ده‌شته به‌پیتانه بو مه‌به‌ستی پاره په‌یداکردن و ناوبانگ ده‌رکردن.

باپیرم (راج کاول)، زانایه‌کی یه‌جگار شاره‌زا بووه له‌زمانی (سانسکریتی) و (مه‌گول)ه‌کاندا، سه‌رنجی شاهه‌نشاھ (فارو خیار)ی راکیشا بوو دوورنیه که خیزانه‌که‌مان هاتۆته ناو (ده‌می)یه‌وه که پایته‌ختی ئه‌و شاهه‌نشاھیتیبیه بووه، له‌سه‌ر خواستی ئه‌و شاهه‌نشاھه بویی. ئه‌و ساله سالی ۱۶۱۷ بووه خیزانه‌که له‌ویدا چۆته ناو خانویه‌که‌وه، که له‌سه‌ر ئاوی جوگایه‌ک هه‌لکه‌وتوووه که له‌رووباریک جیابۆته‌وه... دوورنیه که وشه‌ی (نه‌هرۆ) به‌ناوی خیزانه‌که‌مانه‌وه نوساوه رازه‌که‌ی ئه‌مه‌بی؛ چونکه وشه‌که له‌(نه‌هر) وه‌رگیتراوه که واتای (رووبارا)ه!... باپیرم له‌شاری (ده‌له‌ی)دا جیگایه‌کی بلندی ده‌ست ئه‌که‌وئ، تا شوژی ۱۸۵۷ رووئهدات ئیتر له‌وساوه‌وه خیزانه‌که له‌گه‌ل ئاواره‌کانی تردا روو ئه‌کاته (ئاجرا) تیکرا هه‌ر سامانیکیشی ئه‌بی له‌ده‌ستی ئه‌چن ئه‌و ده‌مه هیتستا باوکم نه‌هاتبووه جیهانه‌وه.

به‌لام هه‌ردوو براکانی گه‌وره‌بووون، بوونه پیاو هه‌ر دووکیشیان زمانی ئینگلیزیان

ئه‌زانی ئه‌م زمان زانینه بوو بووه هۆی ئه‌وه‌ی که یه‌کیک له‌و دوو مامه‌م له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی تردا له‌خیزانه‌که‌مان. له‌ده‌ست ئه‌نجامیتی که‌به‌هه‌رک و نازار رزگاریان بپی چونکه به‌پیکه‌وت له‌کاتی کۆچ کردنیاندا له‌(ده‌له‌ی)، پوره بچوکه‌که‌م، که ئه‌ویش وه‌ک هه‌ندی کور و کچانی (که‌شمیر) قزه زه‌رد بووه، له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ماندا تووشی هه‌ندی ئینگلیز دین، ئینگلیزه‌کان هه‌ندیکیان ئه‌وکچه به‌ئینگلیز ئه‌زانن، مامم وا تاوانبار ئه‌که‌ن که فراندویتی. جاله‌و کاته‌دا، له‌وای تاوانبارکردن، ده‌مو ده‌ست بریاردان و جی به‌جی کردنی بریاره‌که ده‌ستیان پئی ئه‌کرد ئه‌وه‌نده‌ی نامینی که مامم و خزمه‌کانی له‌نزیکتربین دره‌خته‌وه بکه‌ن به‌په‌تا.

به‌لام ئینگلیزی زانینه‌که‌ی مامم به‌کاری ئه‌وه دئ که ئه‌و به‌په‌تا هه‌لواسینه‌یان دوا بخات خواوراستان یه‌کیکی وا به‌لایاندا تی ئه‌په‌رئ که ئه‌یانناسیته‌وه، ئه‌و که‌سه فریایان ئه‌که‌وئ و رزگاریان ئه‌کات له‌ده‌ست خنکاندن!...

باوکی نه‌هرۆ له‌خویندنگا هه‌را ئه‌کات

خیزانه‌که‌مان چه‌ند سالییک له‌(ئاجرا)دا ئه‌ژی، تا باوکم له‌دایک ئه‌بی ئه‌وکاته ۱۸۶۱/۵/۶ ئه‌بی سه‌به‌ر ئه‌ویه که هه‌ر له‌و رۆژه‌یشدا بوژی هیندستان (پاره‌ندرانات تاگور)^(۱) له‌دایک ئه‌بی!... له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا له‌دایک بوونی باوکم به‌ر سه‌رده‌میکی وا که‌وت که هه‌موو خیزانه‌که‌مان له‌شین و شه‌پۆردا بوون چونکه باپیرم له‌سئ مانگ له‌وه پیشه‌وه مردبوو.

ئه‌رکی خیزانه‌که‌یشمان که‌وتبووه سه‌ر هه‌ردوو مامه‌که‌م که‌له باوکم گه‌وره‌تربوون، زۆری پئی نه‌چوو بوو، فرمانی دادگه‌ری که له‌ژئیر فه‌رمانداری به‌ریتانیا دابوو، مامه هه‌ره گه‌وره‌که‌می له‌خیزانه‌که‌مان دوور خستبووه‌وه ئیتر باوکم له‌گه‌ل براکه‌یا مابه‌وه که ناوی (ناند لال نه‌هرۆ) بوو پیشه‌ی ئه‌میش پشتیوانی (محاماة)بوو... براکان هه‌ردووکیان یه‌جگار هۆگری یه‌کتی بوون په‌یوه‌ندی ناوه‌ندیان تیکه‌ل بوو بوو له‌برایه‌تی و باوکایه‌تی و کورایه‌تی!... زۆری پئی نه‌چوو خیزانه‌که‌کوچیان کرد بو (ئه‌للا ئاباد) له‌ویدا مامم بووه

(۱) پاره‌ندرانته تیکۆر تاگور (۱۸۶۱-۱۹۴۱) له‌که‌لکوئتای هیندستان له‌دایک بووه، شاعیریکی گه‌وره و به‌به‌ره، شیعره‌کانی پرن له‌هه‌ستی خواپه‌رستی و نیشتمانی، که‌سایه‌تییه‌کی به‌زی ئه‌ده‌بی جیهانییه، له‌به‌ره‌مه‌کانی: یادگاره‌کان، گۆزانیه‌کانی ئیواره، گۆزانیه‌کانی به‌یانی، سرود و وینه‌کان. له‌ ۱۹۱۳ پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌ینا.

یه کیک له پشتیوانه گه وره کانی دادگای بالا باوکیشم له سه ره تادا هه فیری زمانی فارسی و زمانی عه ره بی بویو تا نه گه یشتبوه گرتی دووه می ته مه نی خوئی دهستی نه کردبوو به فیری بونی زمانی ئینگلیزی نه ونده هه یه، ژبانی ناو خویندنگای باوکم بریتی بویو له زنجیره یه ک کاره ساتی هه راگردن له خویندنگا چونکه هه ره حه زی له یاری کردن و جهره زه بی کردبوو که چی له گه ل نه ویشدا، ماموستا کانی زمانی ئینگلیزی خوشیان ویستبوو و له تنگ و چه له مه ییش پرگاریان کرد بوو.

ئه و یارمه تی دانه یشیان له بهر زیره کیسه که ی بووه!... که چوو بووه ناو تاقیکردنه وه ی به کالۆریۆسی ویژه وه، هه ره له یه که م باه ته یه وه و اهاتبووه پیش چاوی که سه ره ناکه وی له بهر نه وه دهستی کرد بوو به ره ش کردنه وه ی په ره ی تاقیکردنه وه که ی له وه دوا نه چوو بووه ناو تاقیکردنه وه ی باه ته کانی تریه وه به لام ماموستا که ی بانگی کرد بووه لای خوئی، سه ره زه نشتیکی توندوتیژی کرد بوو، پیی گوتبوو له باه ته ی یه که م دا تا نه دازه یه کی گه وه وهرامی به باشی دابوه وه، نه گه ره ناشی و نه زان نه بویه بچی له باه ته کانی تریشدا نه هاتبووه ناو تاقیکردنه وه وه؟!... به لام نه مه بووه دوامین خویندنی له زانستکۆدا پاش نه وه حه زی کرد بوو پیشه ی برا که ی خوئی بگری چوووه ناو تاقیکردنه وه ی دادگای بالا وه که چی له مه دا پیش هه موو پیشکه و توه که کان که و تبوو ته نانه ت نیشانیکی به رسنگی زیرینیشی پی به خشرا بوو. که هاتبووه ناو پیشه ی پشتیوانیه وه سه ره که و تتیکی زۆری دهست که و تبوو به لام نه مه نده هۆگری به زموره زم بوو بوو، کاتیکی گه وره ی خوئی به وه وه رابوارد بوو ئنجا مام مردبوو. نه وه ییش سه ره گه ردا نییه کی گه وره بوو بوو بو باوکم ئیتر له و ساکه وه نه رکی خیزانه که هاتبووه سه رشانی باوکم ئیتر خوئی دابوه کارو فرمانی خوئی له وه دا ناوی ده رکردبوو ده رانه تی زۆر بوو بوو که نه وه ییش بوو بوو به هۆی نه وه ی که به جاریک خوئی نوقمی خویندن و لیکۆلینه وه ی یاساکان بکات، که پر به دل حه زی لی نه کردن!... له بهر نه وه هه یچ کاتیکی بو خوئی نه هیشته بووه وه که خه ریکی کارگوزاریه ک بی له کۆری کۆمه لایه تی یا خود خیزانیدا به لای زرنگاریشدا هه ره نه چوو!... پله پله به سه ره په یژه ی سه ره که و تندا سه ره نه که وت.

له وه دا پشت نه ستوور بوو بوو به زیره کی و نیازه به هیز و هه ره ته که ی خوئی له بهر نه وه تا نه هات زۆر تر پشتی نه به ست به خوئی. زۆر تر به خوئی دا رانه په رموو، که دهست بداته هه ره کاریک جی به جیتی بکات باوکم به هه موو و اتایه کی وشه که، نیشتمان په ره ره بوو له گه ل نه وه ییشدا سروشتی ئینگلیزی چوو بوو به دلا له رووی شیوه ی ژبانیانه وه هه ره ها ههستی

وا نه کرد که هاو نیشتمان ه کانی له کرده وه و په وشتا نزم بوونه ته وه له بهر نه وه هه رچی یه کیان به سه ره ها تووه، هه دهستی خو یانه، هه ل نه گرن وایان لی بی!... جا به هۆی په ره سه ندنی ده رانه ته که مانه وه، که سال به سال سامانه که مان زۆرتری لی نه هات. به ره به ره، له ژبانا، چوینه شیوه ی رۆژئا واییه وه!.

جا باری خیزانیمان به م جۆره بووه، که من له ۱۴/۱۱/۱۸۸۹د له دایک بووم، که من هیشتا منالیش بووم.

ژوو ره کانی شه مه نده ره هه ره بو ئه وروپاییه کان دانه ران

له تافی منالیا هه یچ کاره ساتیکی وای لی روونه دام... هه رچی له بیردا ماوه هه ره نه ونده یه که گویم له پسمامه گه وره کانم بوو گفستو گو یان نه کرد له باه ت هه ندی کارو باره وه، سه رم لی ده رنه نه کردن. نه ونده هه بوو توانج و پلاریان له په وشت و خووی ئینگلیزه کان و ئوراسییه کان نه گرت به رانه بهر هیندییه کان له ناوه ند فه رمانداران و ژیر دهسته کانیاندا کاره سات زۆر رووی نه دا به راستی شتیکی زۆر نه نگ و ناشیرین بوو که نه مان بیست هه ره ئینگلیزیک هیندییه کی بکوشتایه، دادگا که به ره لالی نه کرد چونکه سویند خۆره کان^(۱) له و که سانه پیک هاتبوون که خویشیان ئینگلیز بوون وه که نه و، به لام نیشته نیی خاکی هیندستان بوون!...

ژوو ره تاییه تیییه کانی ناو شه مه نده فه ره کانی ش، هه ره بو ئه وروپاییه کان ته رخان نه کران، بام رپیساریش زۆر بووبن... منیش که گه وره بووم، دل م پر بوو بوو له قین به رانه سه رداره بیگانه کان و دادگه ره کانیان به لام که تاک و ته رای ئینگلیزم بدیایه هه یچ پشم و قینیکم له دلا نه نه بوو به رانه ریان به پیچه وانه ی نه م له کانگای دلما خو شم نه ویست!... که ته مه نم گه یشته ده سالان، خیزانه که مان گوتزایه وه ناو خانویتیکی گه وره ی تازه وه باخچه یه کی گه وره و نه ستی رکیکی مه له کردنی ش تیابوو زوو به زوو فیری مه له کردن بووم، به سه ره ناوه که وه و له ژیر ناوه که یشدا... له و کاته دا (جه نگی بویر) له خواری نه فه ریکادا دامه زرا منیش ده ستم کرد به خویندنه وه ی رۆژنامه کان، بو نه مه ی رۆژ به رۆژ ناگام له کاره ساتی نه و جه نکه بی به هه موو دلیمه وه حه زیکی جه نگی (بویر) بووم!...

هه ره ها له و کاته دا کاره ساتیکی خیزانیش روویدا بایه خم زۆر پی نه دا... خوشکیکم له دایک بوو!... سه ردا نه کانی باوکیشم له نه وروپا، له و ماوه یه دا، بوونه هۆی نا زا وه

(۱) واته: نه دمانی دادگه (هیئه المحلفین).

نانه و هیهک له ناو کۆمه لایه تیبی (بوراها) کانی ناو (کهشمیر) دا له ناو هیندستاندا به تایبه تی که باو کم بهر په چی دانه وه و نه یه تیشته له په رستگاکه یان داکارو باری تایینی بو پاک کردنه وهی له گونا هه لیسو پین.

پیش نه ویش (پاندیت بیشان نارایان)، توشی گیتزه لئو که یه کی ودها بو بو له لایه ن پیاوه تایینیبه وشکه کانه وه، که بریاریان دابو به (که نه فت کراو) ی دابنن. ئەم بریاردانه، بو بو به هۆی نه ویش که تیبیره ی بوراها مایبه که شمیر یه کان ببن به دوو که رته وه و نا کۆکیشیان بکه ویتته ناوه که چی ئەم پیاوه له پاشدا بو به سه ره زۆکی کۆنگره ی هیندیبه کان!... ئنجا که باو کیشم به که لله ره قیبه که وه سه رکیشیی نوواند و نه یو بیست له په رستگادا له گونا هه پاک ی بکه نه وه، له تیبیره ی بوراها مایبه کاندا که رتییکی سیتیبه میش په یدا بو!... به لام زۆری پین نه چوو، هه رسی که رته که یه کیان گرتته وه و بو نه وه به یه ک. چونکه بیرو باوه ر هه ندیک گۆر باوون و ئەو کۆته و زنجیرانه ی کۆنیش له ناودا هه لگیر باوون!...

ده رویشکی سیانزه ساله

که ته مه نم له پانزه سالی نزیک بو وه وه، باو کم ماموستا و رابه رتییکی بو راگرتم، له ساله وه له گه لماندا ئەژیا ناوی (فه ردنیاند برۆکس) بو باو کی ئەم پیاوه (ئیرله نده) یی بو وه دایکیشیان (فه رنه سه) یی یاخود (به لچیکا) یی بو وه یه کی کیش بو له پشتیوانه خوین گهرمه کانی ده رویشایه تی (تصوف) خۆشه و یستی خۆیندنه وه ی خسته دل مه وه ئیتر له و سا که وه ده ستم کرد به خویندنه وه ی نووسراوه ئینگلیزیبه گه وره کان.

ناره زو ویشی خسته سه ر زانسته کان و پینچ و په نا کانیان ته نانه ت کارگه یه کیشمان له ناو خانوه که ماندا دامه زراند، تاقیکردنه وه کانی زانستی کیمیا و زانستی سه ره تاییی سه رو شتمان تیا را نه په راند!... بیجگه له مانه، هه موویان، به رامبه ر ده رویشایه تیش خۆشه و یستیبه کی گه رموگوری له دلما دامه زراند ته نانه ت وام لی هات خۆم کرد به نه ندامیک له (کۆمه لی ده رویشایه تی) دا، که هیشته ته مه نم سیانزه سالان بو!... ئەمه م له ده رویشایه تیبه وه ده ست کهوت که به چاویکی بئ دنگ و سه نگانه وه، به بی رتییکی په رشوبلا وه وه، سه بری کاره ساتی ژیانم ئەکرد، که هیچی به سه ر هه یچه وه نه بو!...

ئه وه نده هه یه، له پاش ئەمه ی له (برۆکس) جوئی بو مه وه، هه یچ فری کم به سه ر ده رویشایه تیبه وه نه ما، به هه یچ کلۆجیکیش خۆم له ده رویشایه تی نه ئەگه یاند!...

هه ره ها له تافی منالیمدا (جهنگی روس و ژاپۆن) یشم بیر ئەکه ویتته وه سه رکه و تنه کانی (ژاپۆن) به سه ر (روس) دا ده ماری نه بزواندم... گری له دلّم به رنه دا!... ژماره یه کی زۆر نووسراوم له بابته (ژاپۆنیا) وه کری... ئیتر له و سا که وه بیری نه ته وایه تی چه زیک بو له میشکما جیگیر بی... هه موو ده م بیرم له وه ئەکرده وه که چۆن هیندستان نازاد بکری، که چۆن ناسیا رزگار بکری له ده ست به نده یی نه وروپایه کان ئیتر هه ر له و سا که وه ناوتم ئەخواست بو خه باتییکی گه وره و مه ردانه بو تیکۆشانیککی پاله وانانه!... له مانگی پینجه می سالی ۱۹۰۵ دا له گه ل باو کم و دایکم و خوشکه بچکۆله که مدا سواری که شتی بووین و چوین بو ئینگیلته ره... ئەو سا که ته مه نم پانزه سال بو تا ئەندا زه یه ک به ختم له وه دا یاریبو که له زانستگای (هارۆ) دا جیگایه کم بو خۆم دۆزیبه وه. چونکه هه ندیک ته مه نم له وه زۆتر بو که زانستگاکه دیاردیی کرد بو بو هه موو شاگردیک خیزانه که یشمان کۆچی کرد بو نه ورۆیا، پاشان گه راپه وه هیندستان هه ستم ئەکرد به ته نیایی به زه بیم به خۆمدا ئەهاته وه بیری خیزان و که سوکار و نیشتمانم ئەکرد... به لام به وسوئیبه وه زۆر نه تلامه وه چونکه تیکۆشام بکه ومه ناو ژبانی خویندنگا وه زۆری پین نه چوو به فرمان و به یاریبه وه خه ریک بووم و ناو ارده بیم له بیرو چوو وه.

جا له بهر ئەوه ی که زمانی لاتینیم نه ئەزانی، خۆم له پۆلیکی نزمدا دامه زراند بو به لام زۆری پین نه چوو، خسته میانه پۆله کانی بالاتره وه تیکرا، له زووربه یی بابه ته کاند، پیش ئەوانه ئەکه وتم که له ته مه نی خۆمدا بوون؛ به تایبه تی له زانیاریبه گشتیبه کاند ئەو سا که هه ر چوار پینچ شاگردیک هیندی هه بوون، له زانستگای (هارۆ) دا... چه ند شاگردیککی جووله که یشی تیا بوو له گه ل شاگرده کانی تر دا هه لیان ئەکرد و به بی دهنگیبه وه رایان ئەبوارد.

به لام هه موو ده میتک هه سستیکی دوژمنایه تیم هه ست پین ئەکرد له ناو شاگرده کاند، به رامبه ر ره گه زی (سامی) یه کان... ئەوانه هه موو ده م به (جووله که ی به دخوو) دانه نران، هه موو ده م نه نگه ویست بوون لای ئەوان!... زۆری پین نه چوو، منیش بی ئەمه ی ناگام له خۆم بئ، وام به باش ئەزانی که منیش وه ک ئینگلیزه کان خۆم بنوینم به رامبه ریان!... له راستی دان هه یچ رۆژیک هه ستم به دوژمنایه تیبه کی راسته قینه نه ئەکرد به رامبه ر ره گه زی (سامی) ته نانه ت له وه دوایش گه لیک دۆستی دل سۆزم بو په یدا بوو، له وان!...

له ناوهنده راستی پهرستی (نییشه) و شل و شیواوی (ئوسکار وایلد)دا

لهو ماوهیهدا که له زانستگای (هارۆ)دا بووم، دهنگی کاره ساتی ناو هیندستان ته هاته بهرگویم، دلّی تهنگ نه کردم. چونکه له سالهکانی ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷دا کاره ساتی گهوره گهوره له (بهنگال)دا روویان ئه دا و گرتن و بهندیی کردن و پشیتوییهکی زۆریش له ئارادابون بزوتنه وهی خو دوور خستنه وهیش له ئینگلیزهکان پهری سه ندبوو به لام زۆری پی نه چوو له مانگی دهه می سالی ۱۹۰۷دا چومه زانستگای (تربنتی) له شاری (که مبرج)دا ئه وساکه ته مه نم حه قده سالان بوو. له ویدا سی سال مامه وه، خویندم، زۆر سه رم ئاسوده بوو به خویندنی زانسته سروشتییه کانه وه خه ریک بووم وهک: کیمیا و جیۆلوجیا و گژوگیا به لام هه ر به وانه وه خه ریک نه بووم که کاتی پشودانه کان ته هات له نیوهی سال و دوایی سالی خویندندا، له گه ل هاوړیکاندا یه کمان ته گرت و ده ستمان ته کرد به گفتوگۆکردن له بابته نووسراوه کانی (نییشه) و پشیه کییه کانی ناو نووسراوه کانی (به رناردشو)^(۱) وه... جا به هۆی هۆگر بوئم هه وه به نووسراو خویندنه وه وه ته متوانی خوّم به خمه ناو ئه و گفتوگۆیانه وه بی ته مه ی ناشیتی خوّم پیشان بدهم، زۆریه ی ئیمه له بابته ی کاروباری ره گه ز بازبیدا شه رمه زار بوو... یاخود هه ر هیچ نه بی خوّم و ابوو!... له به رته وه شه رزهایی یه که م له و بابته تانه وه هه ر بریتی بوو له پیش بینی ته نانه ت تا چه ند سالیکیش پاش ده رچوونم له زانستگۆ هه روا مامه وه!...

له و کاته دا به ره و شیوه یه کی (قورنایی)ی نادیار ته چووم... ته مه یش بریتییه له : په رستییه کی وه ها که ئاره زووی خو ش رابواردن ته کات و گوئ ناداته ده ستووری کۆمه لایه تی و تیبز به باری کۆمه لایه تیش ته کات ته م جوړه ژیا نه ییش له هه موولاویک رووته دات!... ته م جوړه ئاره زووییش، به هۆی خویندنه وه ی نووسراوه کانی (ئوسکار وایلد)^(۲) و (ولته ر باتر)ه وه له دلّی من و له دلّی زۆریه ی هاوړیکاندا گه شه ی کردبوو...

(۱) جوزج برناردشو (۱۸۵۶-۱۹۵۰) نووسه ریکی به ناویانگی ئیرله ندییه له بواری رۆمان و شانۆبیدا ده ستیکی بالای بووه، له (دبلن) له دایک بووه، بۆ چوونه کانی شیللی شاعیر و کارل ماکسی به لاره کاربگه ربوون، گالته جاری و لاقرتی و ره شبینی به به ره مه کانیه وه زالبووه، له وانه: پیسای چاره نووس، قوتایی شه پتان، چه ک و پیاو. له ۱۹۲۵دا پاداشتی نۆلی به دهسته پتاوه.

(۲) ئوسکار وایلد (۱۸۵۴-۱۹۰۰) ته دبیبکی ئیرله ندییه له (دبلن) له دایک بووه، ده بوویست هونه ر بۆ سه ر شیوازه سه ره تاییه کانی بگیتیته وه، له رۆمان و شانۆبیدا چیرۆکی زۆری هیه: مایه ی ره زامه ندی خوینه ران و ره خنه گران.

له گه ل ته مه شا که من له کانگای دلّدا هه زم له ژبانی په ره زموره زم و خویریتی نه ته کرد، به لام له کاروباری تاینییدا وشک نه بووم؛ به دلّ قیینم له پتونده تاینییه وشکه کان بوو، جا له به رته وه بۆ من شتیکی ئاسایی بوو که له ژباندا روو بکه مه لایه کی وا که تاینی نه بی.

له گه ل ته مه شا ته م په وشته م وهک رووکه شیک و ابوو، نه چوو بووه کانگای ده روومه وه له راستیدا، جوانییه کانی ژبان کاربان له دلّم کردبوو زۆتر ته و بیره دلّی کیش کردبوو که له ژباندا رینگایه کی وا بگرم که لیم بوه شیته وه و له گه ل ریزگرتنی خوّمدا به رامبه ر به خوّم بگوئجی من نه م ته ویست خوّم له کرده وه ی به زموره زمو، خویریتییدا نوقم بکه م نه ییشم ته ویست خوّم له خو شیه کانی ژبان بی به ش به یلّمه وه له راستیدا، ده ستم کرد به خو ش رابواردن، ته وه ییش نه ته چو به می شکه که ته و جوړه خو ش رابواردنانه م به تاوان و گونا ه دابنریت هه ر له و کاته یشدا دلّم ته چوو به لای جه ره زه یی و خو خستنه ناو کاروباری سامناکه وه هه موو ده میک له باوکی خوّم ته چووم له قومارکردندا تا ته ندازه یه ک وهک ته بووم.

له پشیدا قومارم له سه ر پاره ته کرد، دوای ته وه قومارم بۆ ئامانجه به رزه کان ته کرد، جا له م جوړه قوماره یشدا کاروباری ژبانی وه هام به کارته هیتا، که له پاره گه لیک گرنگ تر، به نرخ تر بوون!...

هه رچه نده من ناوی (قورنایی) و بیرو باوه ره کانی سه ر به (قورنایی)م ناوبرد نابجی که س به وه له یه دا بچی که من له و بابته تانه وه شه رزه زاییه کی باشم هه بووی، له راستییدا من ته واو له و بابته تانه تی نه ته گه ییشتم هه رچییه ک له و بابته تانه له می شکه جی گیر بووبوو، بریتی بوو له ته ندیشه و شت هیتانه به رچاو له شیوه یه کی شادراوه و نادیاردا که له راستییه وه دوور بوون!... ژبانی ته و سه رده مه م پرپوو له کارو فرمان و یاریی کردن و خو ش رابواردن هیچ شتیکی ته و ژبانه ی لی تیک نه ته دام ته ویش جار به جارتیک ته و زۆرانبازییه زرنگکارییه نه بی که له هیندستاندا رووی ته دا شاگرده هیندییه کان له (که مبرج)دا کۆمه لکیان دامه زراند بوو ناویان نا بوو (کۆر) ئیمه ییش گشت جارتیک له شوینی ته و (کۆر) هدا له بابته کاروباری زرنگکارییه وه، گفتوگۆمان ته کرد.

به لام گفتوگۆگامان تا ته ندازه یه ک، له راستی و رووداوه وه دوور بوون!... له گه ل ته وه ییشا من له و سی ساله دا که له ویدا ژبام، ره نگه بلیم که له و (کۆر) هدا هیچ جارتیک خه ریکی ته وه نه بووم قسه ی تبا بکه م ته وه ییش سه بارته به شه رمیم بوو!... جا ته م ده رده م

هەر له کۆڵ نەبووهوه، له هه موو دهمه ته قتيه کانی ناو زانستگا که دا... ته نانه ت ئه و هم پي خوشتر بوو که جهريمه بکريم^(۱) و تا سالي خویندنه که نه بریته وه، نه ييمه کۆره وه بو قسه کردن!... دواي ئه وه خووم دايه خویندنی ياسا. له هاویني ۱۹۱۲ دا ئه و پي دانهم دهست کهوت که له بهردهم دادگا کانی ئینگليزدا پشتیوانی بکه م که پایيز داهات گه رامه وه هيندستان. تا ئه و دهمه حه وت سالتیک بوو له هيندستان دوور که وتبوومه وه.

ياسای فه رمانداريی ئینگليز مرؤف له که لک نه خات!

خۆم گه يانده دادگای بالا و تيا دامه زرام تا ئه ندازه يه ک فرمانی ناو ئه ويم پي خوش بوو تا چه ند مانگيکيش له دواي گه رانه وه مو هيندستان به خوشييه وه و رامبارد به لام ئه و ژيانه ی که له گه ل زۆريه ی رۆله کانی ره گه زی خۆمدا رام ئه بوارد، زۆری پي نه چوو به ره به ره ته پوتازه ييه که ی تيانه ما، خوشييه که ی لي چوه وه ته نانه ت وايشم لي هات که وا ههست بکه م به خۆم که له ژيانتيکی ديارديی کراوی رتيک خراوی دووباره بووه ودا ئه ژيم که پره له دلته نگی، نه که لکيکم هه يه و نه ئامانج. من له و باوه رده دام، که خویندنه تيکه لوييکه له که م بوو، که بووبوه هۆی وه رس بوونم له دهست ئه و ناوچه يه ی که تيا ئه ژيام.

چونکه ئه و خوانه و ئه و بيروباوه رانه ی که له ژيانی ئینگيلته رده ا پتيان ه وه راهاتبووم، له گه ل ره وشت و خوو بيروباوه ري ئه م ناوچه تازه يه و ئه م ژيانه تازه يه مدا رتيک نه ئه که وتن له گه ل ئه مه شا، خوشبه ختانه، ژيانی ناو ماله که مان له گه ل ئه و ژيانه ی ناو ئینگيلته رده مدا رتيک ئه که وت بۆبه کا ئه متوانی به رگه ی ئه و ژيانه ی کۆمه لايه تيه به بگرم به لام ئه و ته نيابيه ی نه ئه کردم بيجه گه له وه خویندنه وه خانه ی دادگای بالا هه بوو.

يانه ی پياوانی ياسا هه بوو که له ويدا مرؤف چه ند که سيکی دياربيکراوی ئه بينی و گفتوگۆی له گه لدا ئه کردن به لام ئه و بابه تانه ی لي ئه دوان، هه رچه ند بابه تيکی ديارديی کرابوون، که هه موو رۆژتيک دووباره ئه کرانه وه بي گومان جوړه ژيانتيکی و با به که لکی بزووتنه وه ی بي نه ته هات له به رته وه زۆری پي نه چوو، هه ستم به وه ئه کرد که ژيان شتيکی هيجوو پووچه و پره له خاوو خليچک... ئینگليزه کانی ناو هيندستان، حه زيان له هاوده ميی هيندييه کان نه ئه کرد هه ر ئینگليزتيک بگرتايه، خۆی و ته هاته پيش چاو که ئه نداميکه له له شكري داگيرکه ر. هه ر به و جوړه ييش ره فتاری ئه کرد ئه وه ييش هه رگيز نه ئه چوه سه ر که

(۱) واتا: سزا بدرتيم.

په يوه ندييه کی ئاسايی ئاسان له ناو هه ردوو ره گه زدا په يدا بيی!... له سايه ی فه رمانداريی ئینگليزه کانيشه وه، چ له ناو پايه کانی فه رمانره واييدا، چ له ناو کۆمه لايه تيشدا چينيک له فه رمانبه رانی ئینگليز و هيندييه کان به رز بووبونه وه، که نا شيتی و وشکی و ميتشک بچوو کييان پتوه دياربوو... جا له به رته وه، ئه گه ر ئینگليزتيکی لاو به اتايه هيندستانه وه، هه ر ئه وه نده جيگير بسوايه، ئه چوه بن چنگی ئه م ژيانه خاوو خليچکه وه له رۆژدا هه ر به خویندنه وه ی ئه و تو مارانه وه خه ريک ئه ما که له پرا نه وه نه ته هاتن پاش ئه وه هه ندي وهرزی ئه کرد زۆری پي نه چوو، ئه چوه يانه که ی خۆی تيکه ل به وانه ئه بوو که له دانگی خوی دابوون هه ندي ويسکيی ئه خوارده وه. هه ندي له گو قاره هه فته ييه وينه داره کانی ئینگليزيشی ئه خویندنه وه که م بۆی ئه کرا نوسراو بخوینتته وه ئه گه ر ئه وه يشی بو بچوايه سه ر، زۆريه ی جار، هه ر نووسراوه کۆنه کانی ئه خویندنه وه، نه ک تازه کان!... پاش ئه وه وه رس ئه بوو و ده ستیسی ئه کرد به گله یی کردن له هيندستان، که بي ر به و ده رده دي، که ورده ورده کز و په ست ئه بي هه ندي قسه ی ناشيرينيشی ئه گوت به ئاووبای هيندستان بۆله بۆليتيکی زۆريشی ئه کرد له وانه ی که پشيو بيان خستبووه ناو هيندستانه وه و بووبونه هۆی زۆريوونی ئه رک و ئازاری ئه و که چی لاوه ئینگليزه که په لی به وه نه ئه برد که پووچ بوونه وه ی ميتشکی و کزيوونی خویندنه وارييه که ی خۆی هه ر سه باره ت به وه بوو که فه رماندارييه کی چيني ده و له مه ند (بيروکراتی) ی زه بر به ده ست له ناو هيندستاندا دامه زرابوو، که خۆيشی به شکتيک بوو له و فه رماندارييه!...

جا ئه گه ر فه رمانبه رتيکی ئینگليز به و هه موو ري دان و پشودانانه وه که ده ستی ئه که وتن، به م جوړه ژيانی به سه ر بردي، ئه ی ئه بي فه رمانبه رتيکی هيندي چون ژيا بی که له گه ل ئه و فه رمانبه ره ئینگليزه دا فرمانی ئه بينی و له ژي ر ده ستيشيدا بوو، به تاييه تی ئه گه ر له و که سانه يش بووي که ويستبيتی وه ک ئینگليزه کان بژي و رابويی؟!...

گه شه کردنی بزووتنه وه ی نيشتمانی له ژي ر پيشه وايه تسي غانديدا!

جا ئه م باره له چيني فه رمانبه ره که نه وه په ره ی سه نديوو بو ناو چيني ناوه راستی هيندييه کان، به تاييه تی بو ناو ئه وانه ی که خاوه نی خویندنه واريی ئینگليزبوون، له مانه ته نيا رۆله کانی هه ندي له شاره هيندييه کانی لي ده رچووبوو وه ک دانيشتوانی شاری (که لکه تتا) و (بۆمباي) که ته ماشام ئه کرد: خاوه ن پيشه سه ره سه ته کان وه ک پشتيوانه کان و پزيشکه کان و ئه وانه ی له دانگی ئه واندا بوون، هه مو بيان که وتبوونه

گیژاوی ئه و بیره خاووخلیچکهوه. خویان دوور خستبووه وه له نه ته وه، ته نانه ت له به شی خواروی چینی ناوه راس تیش شه وه کاروباره کانی زرن گکاریش هه به ده ست چینی فه رمان به ران و چینی سه رووی ناوه راس ته وه بوو. ئه وه نده هه بوو، ئه و بزوتنه وه نیشتمانییه ی که له سالی ۱۹۰۶د په دابوو له شاری (به نگال) دا، بو یه که م جار ئه م باره ی له رزانه وه، ژینی چینی ناوه راس تی خواروو و ئه و چین به یش که له پاش ئه وه وه دی، تا ئه گاته بو ره پیاوان، سه ره له نو ی تازه بو وه زوری پی نه چوو ئه م گورانه زوو گه شه ی کرد، زور په ره ی سه ند ئه وه بیه ی پشه وه ای ته پی غان دییه وه جی به جی بوو^(۱) ئه وه نده هه یه که خه با تی نیشتمانی، هه رچه نده ژین تازه ئه کاته وه و چست و چالاکی زیندوو ئه کاته وه له ناو نه ته وه دا، به لام به شیکی زور له ناگاداری و وربایی و کارگوزاری داگیر ئه کات، تا مرؤف و ای لی دیت ده ستی نا په رژی ت هیچ جو ره چست و چالاکی و خه با تیکی تر بنوینی و په ره ی پی بدات له به ره وه هه ستم به خوم کرد، که له و چه ند سالانه ی پاش گه رانه وه بو هیندستان دا، له ژیانی خوم دلخوش نه بووم چونکه پیشه که م به هه موو هیز و هه ره پیکی دل مه وه رانه ئه په راند هه ره وه هه یه ی زرن گکاری ئه وه ده مه یش وابوو، که هیچ ما وه به کی نه ئه دا به په یدابوونی خه با تیکی نیشتمانی دوژمنانه به رام به ر به فه رمانداری بیگانه منیش چومه ناو ده ستی کونگره (حزبی مؤقر) وه هه ر کویونه وه یه کیان بکر دایه له گه لپاندا بووم له هه ندی ده می تایه تی نه ته وایه تیشدا به هه موو کولی دل مه وه ده ستم ئه کرد به تی کووشان و فرمان کردن به لام ئه وانه هه ر جار به جار یک روویان ئه دا، نه ک هه موو ده م!...

به لام زوری پی نه چوو، جه نگی یه که می جیهانی، هه موو مان ی خه ربیک کرد به خو یه وه هه رچه نده ئه و له سه ره تادا، له ئی مه وه دوور بوو به لام یاسای به رگری هیندستان، توند

(۱) کانه ی گاندی (۱۸۶۹-۱۹۴۸) فه یله سوف و تی کووشه ر و سه رکرده یه کی گه وره ی هیندی بوو، به (مهاتما- نه فی به رز) ناوده ر، له ۱۸۸۸-۱۸۹۱ له له نده ن حقو قی خویند، له ۱۸۹۳-۱۹۱۴ له خواروی ئه فه ربیقا کاری پاریزه ری ده کرد، له ۱۹۱۴ ده گه ریته وه ولاته که ی و رابه رایه تی بزوتنه وه ی رزگاری نه ته وه بی کرد؛ به لام به شیوه یه کی ناشتیانه و دوور له توندو تیژی، چه ند جار مان له خواردن ده گری بو به دیه یانی نامچه نه ته وه بیه کانی له ۱۹۴۷ به شداری له و گفتو گو یانه دا کرد له گه ل ده سه لاتی ئینگلیز دا بو سه ره خوی هیندستان، دوا جار به ده ستی (براهما تیبه ک) ی توند ره و تیرو زکرا، بیرو و شیوازی خه بات و که سایه تیبه که ی تا ئی سناش بوونه ته نمو نه ی به رزی خه بات له لای ریبورانی ریگای رزگاری له جیهاندا.

چنگی گرت به سه ر نیشتمانه که ماندا ئیتر هه ره ئه وه نده سالی دو وه می جه نگی ده ستی پی کرد، ده نگی گه له کۆمه کیکان و له نا کاو کوشتنه کان و شیوه کانی فر و فیلبازی رۆژنامه کان بلا بوونه وه بو ئه مه ی له (په نجاب) دا سه ربازه کان کۆبکریته وه، هه رچه نده به دم زور ئه وه بلا وئه کرایه وه که هیندستان لایه نی به ریتانیا ئه گری و به دل پشتیوانی^(۱) ئه کات، به لام له راستیدا به ریتانیا له لایه ن هیندییه کانه وه زور که م خو ش ئه و یسه ترا هه رچه ند ما م نا وه ندییه کان و له وزه به ده ره کانیش ده نگی سه رکه و ته کانی ئه لمانیا یان ئه هاته به رگو ی له خو شیاندا گه شکه دار ئه بوون ئه مه یش له به ره وه نه بوو که ئه مان حز له ئه لمانیا بکه ن به لام له به ره وه بوو که حز یان ئه کرد سه رداره کانی خویان به ریسواییه وه بیین!... زوری پی نه چوو ژیانی زرن گکاری ده ستی کرد به جو ولانه وه و گه شه کردن تا ئیش هات زور تر په ره ی ئه سه ند چونکه (لوکامانیا تیلاک) ی پی شه وای هیندستان له به ندیخانه هاته ده ره وه و کومه له زرن گکارییه کانیش ده ستیان کرد به داوا کردنی فه رمانداری خو یی (الحکم الذاتی). هه ره وه ده ستی کونگره یش زور تر کۆبوونه وه سالییه کانی خوی ئه کرد^(۲) بیجگه له مانه (په یوه ندی ئیسلامه تی) یش ده ستی کرد به ها وکاری له گه ل (ده ستی کونگره) دا.

یه کی ته یی مو سلمانه کان و هیندو که کان زرن گکاری ما م نا وه ندی له نا ویره

ته نگ و چه له مه تا ئه هات توندتری لی ئه هات زور که س له ئی مه یش که لا بوو ین ئه وه مان پی خو ش بوو چونکه به هیوا بوو ین که کاره ساتی گه وره و گرنگ روو بدن که بزوتنه وه ی داوا کردنی (فه رمانداری خو یی) زیندوو بو وه وه و که و ته خه با ته وه، پیوا ه پیرو له ئه ندازه به ده ره کانی راکیشا بو خو یی، که له سالی (۱۹۰۷) وه له (کونگره) دوور خرابوونه وه هه ره وه ژماره یه کی زوری شی له چینی ناوه راست کیش کرد به هه موو پله کانییه وه ئه وانه هه موویان ده ستیان کرد به خه ربیک بوون به زرن گکارییه وه به لام بو ره پیاوانی نه ته وه که ی بو کیش نه کرا.

له با به ت ئه و هیتری به رگرییه وه که فه رمانه وایی له رۆله کانی چینی ناوه راستی کۆئه کرد وه و ریکی ئه خست، مقومقوبه کی زور په یدابوو و تاوی سه ند چونکه ئه م هیزه له گه ل هیزه به رگرییه کانی ئه ورو پایی له هیندستان دا وه ک یه ک ره فتاریان له گه ل نه ئه کرا ئه مه بووبه هو ی ئه وه ی که بریار به دین، تا ئه م جیاوازی یانه لا نه برین هیندستان یارمه تی

(۱) پشتیوانی: به رگری.

(۲) کونگه سالانه ی حزبه که، یا کونفرانس یا (الأجتماعات السنویه)

یه کهم ھاوپیگه و تنم به فاندی

ئەو ساکە کاروباری زرنګکاری، بەبایەتیک داتەنرا که گفتگو لەسەرکردنی بێ مەترسی نەبوو، هەر ئەوەندە ئەو بابەتە بکرایەوه، دەمۆدەست نازاوه هەڵ ئەگیرسا باوکیشم بەپەرۆشەوه بو بزانی بەرەو ئەو پەری ئەرۆم یان نا...

بەلام لە راستیدا من بەرە و ئەوه نە ئەچووم که شتووی توندیی و تیشیی بەکاربھێنم ئەوەندە هەبوو وام بەپییوست ئەزانی که بۆ ئەو بارە هەبوو، سەردانە وینین که سەررەزبایی خۆیی و سەررەزبایی گشتیش وای پێ ئەویست که پێگایەکی توندتر و مەردانەتر بگرین بۆ بەرەنگاری کردنی فەرمانداری بیگانە. باوکیشم دەستی کرد بەوازهێنان لە هیمنی و مام ناوەندیی بەلام هەر هەنگاوێکی لەم پێگایەوه ئەنا، لەناو مێشکی خۆیا تووشی نازاوهیەکی توندوتیشت ئەهات لەو لیکۆلینەوه و چەند و چوون کردنەیشی مەبەسی ئەوه بوو که بزانی ئەو هەنگاوی ناوتیی لە ئەنجامی خۆین گەرمبوونەوه نەبوو، لە ئەنجامی باوەر پێکردنەوه بوو، و اتا لە تیگەیشتنەوه!... زۆری پێ نەچوو، ئەو کارساتانە که لە ساڵی ۱۹۱۹دا لە (پەنجاب)دا قەومان، باوکمیان لە ژبانی پیشووی دوورخستەوه ئیتر هەر ئەوەندە بوو، ئەویش خۆی فریادێ ناو گێژاوی ئەو جوولەبەوه که (غاندی) دەستی پێ کردبوو لە یەکەم جاردا که غاندم دیی، لەشاری (لەکناو) دا، بوو، لە پیشووی جەژنی لە دایک بوونی عیسا دا، بوو، لە ساڵی ۱۹۱۶دا. ئەو دەمە (کۆنگرە) خەریک بوو کۆ ئەبوو ئەو ئیمە هەموومان غاندمیان چووبوو بەدلا، لەبەرئەو خەباتە گەورەیهی که لە باشووری ئەفەریکادا کردبووی بەلام بەلای زۆر کەسمانەوه وای ئەنواند که لە زرنګکاریبەوه یەجگار دووری. بەتایبەتی لەو کردەوهیەیدا که نەئەویست بێتە ناو کۆنگرەوه و هاوکاری لە فرمانەکانیا، که نەئەویست لە پێگای کاروبارە زرنګکاریبە نەتوویبەکاندا خەبات بکات، کهچی هەموو خەبات و تیکۆشانیکیی خۆی تەرخان کردبوو بۆ چارەکردنی گیروگرفتی هیندیبهکان لە باشووری ئەفەریکادا بەلام زۆری پێ نەچوو، غاندمیان دیی خۆی ئامادەکردبوو که لەناو هیندستان خۆشیدا شتووی خەباتکردنەکهی خۆی بەکاربھێنی ئەم شتووی خەباتکردنە غاندیبهیش مۆژدەیی سەرکەوتنی ئەدا.

منیش لەوکاتەدا هەر بریتی بووم لە پیاویکی نیشتمان پەرورەر سەر بەهیچ دەستە (حزب) یەک نەبووم ئەو بێر و باوەرە هاوبەشی (سوسیالیستی) یانەیش که لە پۆژانی خۆتندنی ناو زانستگادا وەرەم گرتبوون، بێ ئەمەیی باش تییان بگەم، هیچیان لە

بەریتانیا ی پێ نادری ئەوەندە هەبوو بریاری ئەوەماندا که لەگەڵ هیزەکانی بەرگری شارستانییدا هاریکاری بکەین. چونکه وامان هاتە پیش چاو، که لە لاوان وا ئەو شتووە. تاماوەیک مەشقی سەربازانە بکەن لەبەرئەوه سکالایەکم پیشکەش کرد که ئەو جۆرە سەربازیبە بکەم لە شاری (ئەللا ئاباد)دا لیژنەیه کمان پیکەوه نا، که بۆ ئەم پڕۆژەیه بانگی رانەهیشت کاتی که فەرمان پەوایی دەستی کرد بەگرتنی هەندێ کەس لەوانەیی که لە بزوتنەوه نیشتمانیبه کەدا بوون، منیش دەستم کرد بەهینانە سەر پێی ئەندامانی لیژنەکه - که باوکیشم لە ناویاندا بوو - بۆ ئەمەیی هەموو پەيوەندیبهکی خۆمان بەهیزی بەرگریبه کەوه بوو هەستینین، لە تۆلەیی ئەوهدا که فەرمان پەوایی ئەو کارە نارەوایەیی کردبوو دەربارەیی ئەو نیشتمان پەرورەرانەمان جا بۆ ئەم مەبەسه نامەیه کمان بلاوکردهوه، فەرمان پەوایی تەنگەتاو کرد زۆری پێ نەچوو باوکیشم لە زرنګکاریبه مام ناوەندیبه کهی خۆی وازی هینا چونکه بەدڵ حەزی لەوه نەئەکرد که سەر بۆ فەرمان پەوایی زۆر دا بنەوتینی هەرچەندە پیشەوا لە ئەندازە بەدەرەکانی کۆن کیشیان نەکرد بۆ لای خۆیان، بەلام ئەو کارساتانەیی روویان ئەدا تا ئەندازەیه کی گەورە باریان پێ گۆری گەلیک جار باوکم ئەیگوت هیمنی و مام ناوەندیی لەگەڵ ئینگلیزهکاندا کار ناکات، بەکاری هیندستانییش نایەت بەلام تا موسلمانەکان و هیندۆکهکان لە شەروشتوری ناو خۆیان نەکەون و واز لە ناکۆکیی ناو خۆیان نەهین و یەک نەگرن، هیندستان کاریکی وای پێ ناکریت که جیگە بگریت و بەکەلکی خۆی بیت. کاتی که کۆنگرە لە ساڵی (۱۹۱۶)دا بریاری لەسەر ئەو پڕۆژەیهدا که ئەندامەکانی (کۆنگرە) و (پەيوەندیی ئیسلا مەتی) لە کۆبوونەوه گشتیبه کهی لیژنەیی کۆنگرەدا، لە مالی باوکمدا کۆبوونەوه، باوکم یەجگار دلخۆش بوو.

ئیتر تا ئەهات لە زرنګکاری مام ناوەندیبانه خۆی دوور ئەخستەوه، بەتایبەتی لە پاش ئەوهی که پێگاکرایەوه بۆ تیکۆشانیکیی دوولایی لە ناوەند موسلمانەکان و هیندۆکهکاندا ئنجا که پیشوویی لەناو خاکه یەگرتووهکانی هیندستاندا تینی سەند، باوکم وازی لە هیمنی و مام ناوەندیی خۆی هینا مام ناوەندیبهکانیش لە کۆنگرەکه چوون دەرەوه! ئەوساکە هاوینی ساڵی ۱۹۱۸بوو!... خەباتە زرنګکاریبهکانم، لە سەرەتای جەنگدا، پچوک پچوک بوون ئەوساکەیش لە وتاردان لەناو کۆبوونەوه گشتیبهکاندا خۆم ئەپاراست ئەترسام لەوهی تیا سەرئەکەوم هەستیشم بەوه ئەکرد که وتارە گشتیبهکان نابێ بەزمانی ئینگلیزی بخویند رینەوه لە توانای خۆیشم بەگومان بووم که ئەتوانم بەزمانی هیندستانی وتار بەدم لەبەرئەوه خۆم لەو وتار دانانە ئەپاراست!...

میشکمانه مان به لّام به هۆی ئەو نووسراوانه وه که ئەم خۆتندنه وه، زۆری پێ نه چوو، ژبیله مۆی ئەو بیروباوه پرانم دووباره کلپه یان کرده وه به لّام بیروباوه پران، تهواو دیار نه بوون، به رۆشنی دهرئه که وتن، له شپوه به کی مرۆفایه تیبی بێ هاوتادا زۆتر نه یاننوواند، له وهی که به رهه می بیرکردنه وه به کی زانستی بن، به کیتک له نووسه رانهی که له کاتی جهنگ و دواى جهنگدا به دلما چوو بوون (به تراند پرسل) بوو جا له وکاته دا بیره کانم و تاره زوووه کانی دلّم له ناو دهر و نمدا به گژ یه کدا ئەچوون!...

واشیمان لێ کرد بووم که حهز له پیشه کهی خۆم نه کهم زۆری پێ نه چوو، ئەوه به تهواوه تى چوو دلّم وه که هه رگیز ئەوه م بۆ نالوی که له سه رتیکه وه ده ست بده مه کاروباری گشتی و له سه رتیکه وه خه ریکی پیشه ی پشتیوانی بم، گه رو گه رفته که م له سه رچاوه ی بیروباوه پر وه نه ها ته بووه دهر وه له سه رچاوه ی کات و توانا وه ها ته بووه دهر وه!...

جا له وکاته دا که سه ره تای به هاری سالی ۱۹۱۶ بوو، ژنم هینا... ئەو سا که یش ئەوه م به بیردا نه ئەهات که کاره ساتی وا روو بدات که ژنه که ی خۆم له بیر باته وه!...

هاوکاریی نه کردن له گه لّ فه رمانه وایى به ریتانیا دا

که جهنگی یه که می جیهانی تهواوو، هیندستان دلی پر یوو بوو له ئاژاوه یه کی شارراوه پیشه سازی په ری سه ندبوو، چینی ده ولّه مه نده کانی ش سامان و ده سه لاتیان گه شه ی کردبوو که چی تا ئەهات چا و چنۆکتیریان لێ ئەهات. به لّام زۆری نه ته وه وه ک ئەوان نه بوون، خۆش گوزهران نه بوون، هه مو ئاواتیکیان ئەوه بوو که پۆژتیک بیت وباری ژبانیان سوک ببخه هه رچی چینی ناوه راستیش بوو، به هه مو په کانیه وه له سامان و خۆتنده وار بیدا، چاوه روانی ئەوه یان ئەکرد که گۆرانیکی گه وه بیت به سه ر ده ستوری هیندستاندا که له ئەنجامدا هیندستان (فه رمانداریی خۆی) ده ست بکه وێ هه مو لایه ک به باوه ر به خۆکردن و به خۆدا پاره موونیکه وه ده ستیان کردبوو به لێ دووان له باهت (به پاردانی ئەنجام) و (سه ره به خۆی ناوه وه) ئەم په شتیواوی و دلّ شتیواوی یه یش به جۆرتیکی وا بلاوو بووه وه، ته نانه ت بۆر پیاوان به تاییه تی لادییه کانی ش گرتبووه وه چونکه دانیشتیوانی لادیکانی ناوچه ی (په نجاب) هیشتا ئەوه یان له بیر نه چوو بووه که له چ شپوه یه کی درنده دا سه ربازیان لێ کۆکردبوونه وه له کاتی جهنگدا هه روه ها ئەو سه ربازانه یش که له کۆری شه ره دووره کانه وه ئەهاتنه وه، له سه ر باری پشیوو ی خۆبان

نه ما بوونه وه، هه رچییه کیان پێ بگوتری ملی بۆ که چ بکه ن، چاویان کرابوو وه له جار ان زۆتر له کاروباری گشتی تی ئەگه یشتن له به رته وه زۆتر له جار ان، لهو باری که تیا دا بوون، بۆله یان ئەکرد هه ر وه ها مو سلّمانه کانی ش تووره بیان که وتبووه ناوه وه، بۆله بۆلیان بوو له ده ست ئەو کرده وه به ی له گه لّ (تورکیا) دا کرا، له گه لّ جیشینی پیغه مبه ر (خلافت) دا کرا^(۱)، له برانه وه ی جهنگدا به م په رنگه له هه مو لایه که وه به په رۆشه وه بوون و چاوه روانییان ئەکرد که کاروبار بگۆرێ به لای چاکیدا، به واتایه کی تر: هیوا و ئاواتیکی وایان هه بوو که ترس و گلارایی تیکه لّ بوو بوو!... پاش ئەوه پۆژیه ی یاسای (راولات) ها ته پیشه وه، که پر یوو له وه به ندانه ی رێ ئەده ن به گرتن و چهن د و چوون کردن بێ ئەمه ی گوی بدریته ئەو ره وشت و کردارانه ی که یاساکان دایان نا بوو به کار به تیرین یاخود په ی ره وی بکرتن ئەم پۆژیه پر یوو له دلّ ره قی. له به رته وه شه پۆلی تووره یی هه مو هیندستانی گه رته وه له هه مو هیندییه کانی شه وه، به هه مو ده سته و کۆمه له یه کیانه وه، به رامبه ر ئەم پۆژیه بیتزایی دهر پرا له گه لّ ئەوه یشدا (یاسا) که هه ر دهر چوو!... ته نیا ئاسانییه کی تیا نوینرا ئەو یش ئەوه بوو که ئەو یاسایه تا سی سالی تر نه خه رتیه گه ر!... جا ئەم سی ساله یش له هه مو ساله کانی تری هیندستان پشیتیوان زۆتر تیا بوو!... هه ر وه ک فه رمانه وایی به ریتانیا یاسایه کی دانایی و هه رگیز به کار نه هینرای و ابوو به لّام به هۆی ئەو یاسایه وه ئاژاوه نرایه وه. ته نانه ت پیاو وای لێ دی که بیری به لای ئەوه دا بچی که ئەو یاسایه هه ر بۆ ئەوه دانرابوو که پشیتیوی بخاته ناو هیندستانه وه، یاخود که په ره بدات به پشیتیوی ناو هیندستان!...

غاندیش له سه ره تای سالی ۱۹۱۹ دا تووشی دهر دیککی گران ها ته بوو هیشتا چاک

(۱) له هه مو سه رده مه کدا گه لان له خسته ده برین، ئەگین خه لافه تیککی دارزیوی وه ک عوسمانی چنگ به خۆتینی نه ته وه مو سلّمانه کانی ژێر ده ستی، ده بێ شایانی چ له سه ر کرده وه و به رگری کردنیکی له و رۆژگاره دا، زیاتر له وه ی چه واشه کاریه ک بوو به ناو ئیسلام و خه لیفه یه تیه وه. کتومت وه ک ئەو سۆز و لایه نگرته ی هندی له گه لانی مو سلّمانی ئەندۆنیسیا و مالیزیا و پاکستان هه یانبوو بۆ سه ددامی دیکتا تۆر و رژیمه که ی له گه رمه ی پرۆسه ی نازادی عیتراقدا، ئەمانه که وتبوونه ژێر کاریگه ری لاف و گه زافی رژیم و پیاوانی به عسه وه که مو سلّمانن و دوو چاری هیشی ئەم ریکا و هاویه یانانی (کافر!!) بوونه وه، به لّام بێ ئەوه ی شتی له تاوان و جینایه ته کانی ئەو رژیمه و سه ددام بزنان که دژی کوردی مو سلّمان به تاییه ت و عیتراقیه کان ئەنجامیدا بوون... له هه ر دوو حا له ته که دا ده بی بوتری که (دهنگی دههۆل له دوور خۆشه).

نه بوو بووه، تکای له جینشینې خونکار کرد که نهو یاسای (راولات) ه په سهند نه کات
نجا که جینشینې خونکار کم تهرخه مبی نوواند بهرامبهر هاواره که ی غاندى، وهک
که متهرخه مبییه کانی تری که هه موو دم نه یواندن غاندى خوځی کرده سهر کرده ی
سهر کیشییه کی وها که هه موو هیندستانی گرتوه نهجا دهستی کرد به بزوتنه وه ی
هاوکاری نه کردن له گه ل فهرانه واییدا!... نجا که پرژه که ی غاندى که وته بهرچاو و تپی
گه یشتم، شادمانییه کی گوره به دلّم گه یشتم، چونکی شیوه یه کی راست و رهوان و ناشکرا
و به کاری گرتبوو!...

له سهر زهوی نه نوست بو نه موی ناخوځی به ندیخانه تانی بکاته وه

منیش به هه موو کولی دلّیکمه وه حزم نه کرد بجمه ناو نهو بزوتنه وه یه وه هیچ بیرم له
دوارژوځی خوځم نه نه کرده وه، که هره که مه که یان به ندیخانه بوو به لّام باوکم هه له سهره تاوه
بزوتنه وه که ی پې باش نه بوو هه چهند بیرى له نه نجامه کانی نه کرده وه، خوځی لّی دوور
نه خسته وه نه وه چ که لّکیتی هه بوو که گه لّیک که س بخرینه به ندیخانه وه تیا نه مه چی
کاریک نه کاته سهر فهرانه وایى؟!...

تا چهند پرژیکیش له ناو دهر و نماندا شهر و نازاوه دهستی پې کردبوو هه چچی باوکم
بوو، به جگار هوځی مناله کانی خوځی بوو.

هه چچی منیش بووم نه مریست له نازارده کانی که کم بکه مه وه له گه لّ نه مه شا هیچ له و باوره
به دهر نه بووم که به پیوستی بزائم بجمه ناو بزوتنه وه که وه. من و باوکم، هه ردو و کمان،
کاتیکی سه ختمان به سهر برد گه لّیک شهوی واهه بوو، بې په روا نه چومه دهر وه،
به ته نیایی، دلّ په ریشان و دهر وون پر له نازار، به هه موو کولی دلّم وه خه ریکی نه وه
نه بووم پتگیه ک بو خوځم بدوژمه وه تا لم تنگ و چه له مه یه پرگارم بې!... پاش نه وه،
پیم زانی که باوکم نوستنی سهر زهوی تاقیکردوته وه، هه بو نه مه ی نه وه بزانی که له
دوارژوځا به نوستنی سهر زهوی ناو به ندیخانه وه چهند نه که مه نازاره وه!... زوری پې نه چوو
غاندى هاته (نه لّلا نباد) باوکم بانگی کردبوو نه وئ هه ردو و لایان به گفتوگو یه کی زور
دوور و دريژوه کاتیان به سهر برد بوو به لّام من له لایان نه بووم نه نجامی نه وه یش
به مه گه یشتم که (غاندى) ناموژگاری کردم، نه وه نده خوځم فری نه دمه ناو بزوتنه وه که وه،
که باوکم پپی تووره بې!... منیش نه مه م زور پې ناخوځ بوو به لّام کاره سات نه وه نده
گوځرا که ناچار بوون بزوتنه وه که بوه ستین چونکه نه ته وه له شاره کانی (دهلّی) و

(نه مریستار) دا چوو بوون به گژ بالّباز و سهر بازه کاندا بوړه پیاهه کانی (نه مریستار) و
(احمد نباد) یش کرده وه ی توندو تییژیان پیشان دابوو کوشتاریش له (جالیا نوالاباغ) دا
رووی دابوو (په نجاب) یش له هه موو خاکه کانی هیندستان جوځی کرابووه هه رچییه کی تیا
روو نه دا، رهنه که ی نه نه گه یشته که س نيمه یش بې هیز و بې دهسه لّات، چاوه پروانی
نه وه مان نه کرد که له باره ی باری نهو ناوه وه دهنه گیکمان بگاتې زوری پې نه چوو،
کوّمه لّیکی گوره له نه اندامانی کوّنگره که دهستیان کرد به یارمه تیدان و لّیکو لّینه وه هه
نه وه نده فهرانداری سهر بازی له سهر هندی لای (په نجاب) هه لّگیرا، نهو کوّمه لّ
دهموده ست گه یشتنه (په نجاب) نه وانه ی دهستیان به لّیکو لّینه وه و پرسیار کرد بوو له ژیر
سهر به رشتی غاندى دابوو له وکاته دا که له بابه ت کاره ساته کانی (په نجاب) وه
لّیکو لّینه وه نه کرا غاندى زور چاوپې نه که ووت به ره به ره چوه دلّم وه که غاندى له
کاروباری زرنه کاریدا زور دوور بېن بوو کاره ساته کانی په نجاب و نه نجامه کانی
لّیکو لّینه وه کان کاریکی گوره یان کردبوو سهر باوکم له پاش سالیک نه نجامی نه وه مان
بوو دهر که ووت.

کوّنگره ی (نه مریستار) یه کم کوځوونه وه ی کوّنگره ی پتیک هینا، که غاندىش هاتبووه
ناویه وه له وه یشا هیچ گومانیک نه ما بوو که زوری نه اندامه کان و نهو کوّمه لّانه ی که له و
دیو کوّنگره که وه گرد بوو بوونه وه، چاوه پروانی نهو بوون غاندى بیتنه پیشه وای کوّنگره که و
نهو کوّمه لّانه پیشه وای موسلمانه کانی هیندستانیش (مه ولای محمه د علی) و (رهزا) و
(شه وکته) ی براکانی که تازه له به ندیخانه هاتبوونه دهر وه، نه وانیش گه یشتم به
کوّنگره که دا و هاتنه ناویه وه... زووبه زوو بزوتنه وه نیشتمانییه که مان چوه رهنه و
شیوه یه کی تازه وه... غاندىش دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی خواسته که ی خوځی که بریتی بوو
له زرنه کارییه کی (دوور له توندی و تیسیژی) و، (دوور له یارمه تیدانی
فهرانه وایى) یه وه زوری پې نه چوو لّیژنه یه که له هیندستاندا پتیک هات بوو جینشینى
پتغه مبهری نیسلام، که زووبه زوو به سایه ی هیز و دهسه لّاتی غاندىیه وه بووبه و کوّمه لّ
که نیرایه سهر جینشینى خونکار له هیندستاندا، بو نه مه ی گفتوگو ی له گه لّ بکات له
بابه ت جینشینى پتغه مبهروه غاندى خوځی نه اندامیک بوو له م کوّمه لّ یه دا.

نه وه یش ناشکرا بوو که فهرانه وایى نیازی نه وه ی نه بوو که خواسته کانی نه ولّیژنه یه
پتیک به یی نه بهر نه وه چاوه پروانی نهو نه کرا که هه رایه ک له ناو هه ردو و لادا به ریا بې
له بهر نه وه چند گفتوگو یه کی دوور دريژ کرا له گه لّ پیشه وای و زاناکانی موسلمانه کاندا، له

بابهت (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تی دان) هوه لیکولینهوه زورکرا غاندى تیی گیانندن که نامادهیه بۆ دهست گیرۆییان له هه موو کاروباریکدا به مه رجی بیروباوه ری (بی توندوتیژی) په سه ند بکه ن و به کاریشی به یان.

له وه پاش هه ر دوو بزوتنه وه که، ه ی نیشتمانی و ه ی جینشینی پیغه مه بر، شان به شانی یه کتر، له سالی ۱۹۲۰دا گۆران و و چونه شیوه یه کی تره وه یه که م رۆژی مانگی گه لاویژ (نوگوست) دیاردیی کرا، بۆ ئەمه ی بیته نوخشه ی بزوتنه وه ی (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تیدان).

بالباز له دایکم و ژنه که م دوور نه خاته وه

ئهو کاروباره زرننگارییانه ی که پتیانه وه خه ربیک بووم، ئهو کاروبارانه بوون که چینی من... چینی ناوه راست پتیانه وه خه ربیک بوون!... ئه وانه ی لایه نگیرانی هیمنی و مام ناوه ندییش بوون، بریتی بوون له چنه د که سیک له گه وره گه وره کانی رۆله کانی ئەم چینه، ئه وانه بوون که به جۆریکی تیکرایی به سایه ی فه رمانداریی به ریتانیاوه بووبونه خاوه ن پاره و سامان جا ئەمانه چه زیان به هیچ هه لگه یان و وه رگه یانیک توند و تییز نه نه کرد بقه ومی، نه وه ک ه یز و ده سه لات و سایه و پایه و سه رمایه کانیان له ده ست بچن یه کیک له و خواستانه ی که کۆنگره که، خۆی، به ته نگیه وه بوو، له ساله کانی سه ره تایدا، ئه وه بوو که خه بات بکری بۆ پرینه وه یه کی گه روگره فه کانی زه وی له شیوه یه کی هه مووده میدا، له و ناوچانه دا که ه یشتا زه ویدارییان تیا جیگیر نه بووبوو، ئه ویش بۆ ئەمه ی که مافه کانی خاوه ن زه ویه کانه یاریزرتین... لیره دا هیچ ناوی ئه وانه نه برابوو که زه ویه یان به کری ئەگرت!... منیش له سالی ۱۹۲۰دا، هیچ شاره زاییه کم نه بوو له بابته کاره ساتی فرمان کرده وه، نه له کارخانه کانا، نه له کپلگه کانا. هه ر ئه وه نده م ئەزانی که هه ژارییه کی بی ئەندازه و سه رگه ردا نییه کی پر ئه رک و نازار هه ن بۆ ئەوانه ی که فرمانیان تیا نه کردن هه ستم کرد، که ئەگه ر هیندستان بیه وئ له رووی زرننگارییه وه سه ره یه خۆی ده ست بکه وئ، پیوسته له پش هه موو شتیکا چاره ی گه روگره فه ی هه ژاریی بکات و ایشم بۆ ده رکه وت که دووم هه نگاوی هیندستان ئەبئ ئه وه بی که له رووی زرننگارییه وه خۆی رزگار بکات، له ده ست فه رمانداریی بیگانه و ه یز و ده سه لاتی چینی ناوه راست هه ر له وساکه وه ده ستم کرد به خه ربیک بوون به چاره کردنی گه روگره فه کانی جوتیاره کانه وه، که خه مخۆرییه کی تازه که وته ناو ژیاغه وه، که بووه هۆی ئه وه ی له ساله کانی دوا ییدا

به شتیکی گه وره له ژیانم داگیر بکات ئه ویش ئه وه بوو که تیکه ل به جوتیاره کان، خۆیان، ئه بووم!... دایکم و (که مالا) ی ژنم هه ر دوو کیان له شیان تیک چوو بوو ئه وساکه سه ره تای مانگی پتیجه می سالی ۱۹۲۰بوو. له گه ل هه ر دوو کیاندا چووم بۆ (مسوری) وارپکه وتبوو که ئه و میوانخانه یه ی تیا دابه زبووین کۆمه لیک نیراوه ی ئه فغانی تیا دابه زی بوو، بۆ ئه وه هاتبوونه ئه وئ که له گه ل نیراوانی به ریتانیا دا گه فتوگۆ بکه ن به بۆنه ی برانه وه ی شه ره پچکۆله که ی ئه فغانستانه وه که له سالی ۱۹۱۹دا کردبووی جا له گه ل ئه وه یشا که من مانگیک له ویدا مابومه وه، بی ئەمه ی یه کیک بیمن له ئەندامانی ئەو کۆمهله ئه فغانیه، که چی له ناوا سه رۆکی بالبازه کان، رۆژیکیان خۆی گه یانده لام و پتی گوتم فه رمانه وایی ئه و جیگایه داوای لی کردوه که به لیتیک له من وه رگری بۆ ئەمه ی تیکه ل به و کۆمه له ئه فغانیه نه یم جا له به ر ئه وه ی ئه وم به پتیوست نه ئەزانی و هه ر له سه ر به ریه رچدانه وه ی خۆم ئه ریشتم، فه رمانیک ده رکرا که له و ناوچه یه دوورخریمه وه!... هه رچه نده له داوی ئه وه، که له شی دایکم تیک چوو وه، دووباره گه رامه وه ئه وئ و گویم نه دایه هیچ فه رمانیک ئه وانه، به لام به هۆی دوورخستنه وه که مه وه، دوو هه فه تم ده ست که وت که له شاری (ئه للا تاباد) دا رابویم جا له م کاته دا بوو که خۆم هاویشه ناو بزوتنه وه ی جوتیاره کانه وه وارپکه وت که له سه ره تای مانگی خه رمانان (یۆنیو) ی سالی ۱۹۲۰دا وه ک به بیرمادی نریکه ی دووسه د جوتیاریک په نجامیل ریکه یان به بی بری له ناوچه ی (بارتابجاره) ی ناوه وه ده ستیان به ریشتن کرد تا گه یشتنه شاری (ئه للا تاباد) مه به سیشیان ئه وه بوو که سه رنجی زرننگاره گه وره کان رابکیشن بۆ ئه وه ی که سه رگه ردانی و هه ژارییان بیمن، منیش له گه ل چنه د هاوړیه کما به پیریانه وه چووم که ته ماشام کرد چیرۆکی وایان ئه گه یاره وه، که جه رگی پیای ئه سوتاند له بابته ئه و کرده وه نامه ردانانه وه ئەدوان که خاوه ن زه ویه گه وره کان و خاوه ن ده سه لاته کانی فه رمانه وایی ده راره یان کردبوون زۆری بی نه چوو له گه ل هه ندیک له هاوړیکانم چومه سه ردانیان، له ناو دیته اته کانی خۆیاندا سئ رۆژ له ناویاندا ماینه وه جا ئەم سه ر لیدانه بوو که په رده ی له به ر چاوما لبرد و راستیه کانم به رووتیه وه هاتنه به رچاوا!...

شهرکردنی به چهک و تۆفاندنی لادییهکان

گونده کامان وا هاته پیتش چاو، دهر وونیان ورووژابوو، سه ریان گهرم بووبوو، خوینیان هاتبوو جۆش ههر هاواریک بکرایه و بگه ییشتایه گویتی لادییهکان: (سینتارام)، زۆری پێ نهئه چوو به هه زاران کۆ نه بوونه وه و نه هاتن به هاواره که وه!... نه ته وه، بهرگه کانی شروپربوون، به لām له سه ر و چاویاندا نازار و هاوار دیاربوون. ههر به چاویاندا دیاربوو که چاوه روانی کاره ساتی گرنگ و سه ریان نه کرد بۆ نه مه ی له شپوهیه کی چاو به ستانه دا له ده ست نه و سه رگه ردانییه رزگاریان بکات!... منیش گویم هه ل خست بۆ چیرۆکه پر نازاره کانیان: کرێ گرانه کانی زه وییه کان که به زۆر لیبیان نه سه ندن، نه و باجه ناروه ایانه ی که ناچاربان نه کردن بیده ن، دهر کردنیان له کۆلیته له قور دروست کراوه کان و زه وییه کان لێ دانیان و سه ر و گوئلاک شکاندنیان، تووش بوونیان به سه رکاره خوین مژه کانی خاوه ن زه ویه کان و سووخۆره کان و سه ربازه کان!... سه ر لێ دانی دپهاته کامان گه لیک جار دووباره نه کرده وه.

له ئوتوموبیله که مه مان نه هاتینه دهر وه و به پێ نه گه راین به ناو دپهاته کاندایه سایه ی جووتیاره کانه وه شه رم نه ما نه و جووتیارانه بو فیریان کردم که چۆن له گه ل کۆمه لاندایه گفتوگۆ بکه م من شاهزای هونه ره کانی قسه کردن نه بووم به لām ههر وه ک پیاویک قسه بۆ پیاویک بکات، وام قسه له گه ل نه کردن ههرچی له دل و هۆشما بو بۆم دهر نه پرین جا به درتیرایی سالی ۱۹۲۱ ههر سه رم له گونده کان نه دا پاشان په ره مدا به م کار و فرمانه تازه یه م، تا هه موو خا که یه کگرته وه کانی هیندستانی گرته وه توانا بانگ راهیشتنی: (یارمه تی نه دانی فه رمانه وایی) بگه یینرتیه گونده ههره دووره کان له گه ل نه مه شا بزووتنه وه ی (یارمه تی نه دان) ه که و بزووتنه وه ی (راست کردنه وه ی کاروباری کشتوکال) ه که، یه کیان نه گرت و ههر به جوی جوی مانه وه بانگ راهیشتنه که ی کۆنگره و هاواره کانی، کاری کرده سه ر جووتیاره کان، جلّه وی ته ووژم و تیبینی پشم و قین و رقه که یانی کیشایه دووه نه گینا بزووتنه وه کانی جووتیاره کان، خۆیان له خۆیاندا، به هیتزو ههره ت و توندوتییشن ته نیا پزیسکیکی به س بو، که ئاگریکی شۆرش کله په داریان لێ بکاته وه!... له گه ل نه مه شا، ههر نه بوو نه و هیتزو ههره ت و توندوتییشنیه دهر بکه وئ چونکه فه رمانه وایی له وانه نه بوو که به ئاسانی بیتته پیتشه وه له گه ل جووتیاره کاندایه، که نه ییبینی هیتزو و ههره ت و یه کی تییبیان له په ره سه ندن دایه!... وا ریک کهوت که له پاییزی سالی

۱۹۲۰ د فه رمانه وایی چه ند که سیکه له پیتشه واکانیان گرت به لām که رۆژی دادگه ربی هات، جووتیاره کان به کۆمه له هیرشیان هینایه سه ر دادگا، دادگه ره کانیان ناچاربوون که ی نه وه یینه که یان دواخست بۆ رۆژیکی تر به لām له رۆژی دوا ییدا کۆمه له کانی جووتیاره کان زۆرتریان لێ هات، ته نانه ت وای لیهاتبوو چوارلای دادگا که بگرن زۆری پێ نه چوو به شپوهیه کی سه رپیتی و سه رزاری چه ند و چوونیک له گه ل به ندییه کاندایه کرا له ناو به ندیخانه دا، پاش نه وه به رله لایش کران جووتیاره کانیان نه مه یان به سه رکه و تنیکی گه وره یان دانا بۆ خۆیان!...

له سه ره تایی مانگی یه که مه ی سالی ۱۹۲۱ دا، بروسکه نامه یه کم وه رگرت له ناوچه ی (رای باریلی) یه وه، داویان کردبووم بۆ نه وئ وا دهر نه کهوت که له وئ دا خه ربیک بوو پشپویی و نازاره یه کی گه وره بقه ومی چه ند سه کرده یه کی جووتیاره کانی نه وناوه گیرابوون جووتیاره کانیان سه رکه و تنه گه وره که ی پیتشوی خۆیان بیره که و تبه وه وه له به ره نه وه له هه موو لایه که وه هیرشیان هینایه نه وئ به لām نه مجاره فه رمانه وایی خۆی پێ نه گیرا، به چاکی له گه ل یاندا بیزووتنه وه ده ستی کرد به کۆکردنه وه ی بالباز و سه ربازه کان بۆ به ره نگاری کردنیان که منیش گه یشتمه نه وئ گه وره ی ناوچه که رتی نه دام بیجه ناو جووتیاره کانه وه ههر دوولا تیک به ربوون جووتیاره کانیان ههر خشتیان به ده سه ته وه بوو بیه مانن به بالباز و سه ربازه کاندایه مانیش گولله بارانیان نه کردن له گه ل نه مه شا نه م تیک به ربوونه بووه هۆی نه وه ی که هه موو ترسیکی له دل جووتیاره کان کرده دهر وه.

خه ره ک فه رمانداری به ریتانیا وه رس نه کات

جاریکی تریش فه رمانه وایی گولله ی نایه وه به ناوچه که وه پاش نه وه سه رده میکی تۆفاندن داها ت، که ههر که سی بنا سراهی له بزووتنه وه ی جووتیاره کاندایه نازار نه درا چونکه فه رمانه وایی نیازی وابوو بزووتنه وه که له ناوبات بزووتنه وه ی (ته شی رسن) یش له ناو جووتیاره کاندایه بلاو بووبوو وه. هانه دانه که له کۆنگره وه بووبوو زۆری پێ نه چوو (ته شی رسن) بوو به نیشانه ی سه رکیشی کردن له فه رمانه وایی و، هۆی ته نگو چه له مه بۆ نه و که سه ی که به ده سه تیه وه نه گیرا!... ته نگه تا و کردنی جووتیاره کان له ناوچه ی (فیز تاباد) دا، که له سالی ۱۹۲۱ دا روویدا، بوو به هۆی نه وه ی که جووتیاره کان روو بکه نه کاریکی سه رسوره ینه ر چونکه جووتیاره کان هور و ژمیان برده سه ر سامانی یه کیک له خاوه ن زه وییه گه وره کان و تالانیان کرد نه وانه له به ر ناشیتی و نه زانیی خۆیان بووبوونه نیچیری زۆرزانی

نۆکه ره کانی خاوهن زهوبیه کی تر چونکه ئەو نۆکه رانه وایان خستبووه می شکی جووتیاره کانه وه که ئەم تالان کردنه دلێ غاندى خوش ئەکات!...

منیش به قین هه لسا و یه وه که و رووم کرده شوینی کاره ساته که کۆبوونه وه به کم پیک هینا، پینج شهش ههزار جووتیارى ديهاتى ئەو ناوه ی تبا گرد بوو بووه وه... به هه موو توندوتیژییه که وه توانج و پلارم گرتە کرده وه که یان تاوانباره کانیشم بانگ کرد که به ئاشکرا پی به تاوانی خۆیاندا بنین... به لام که له وه پاش بۆم دهر که وه تئوانه چه و اشه کرابوون و له خشته برابوون، بۆیه کا ئەو که تنه یان کردبوو، که پی لى نانه که یشيان له گوناھی خۆیان سه ره ئه فرازی نه کردبوون له دهست فه رمانه وایى، به پینجه وانه وه فه رمانه وای له سه ره ئه وه قینی لى هه لگرتبوون و داخی دلێ خۆی پی رشتبوون، زۆر خه فه تم خوارد فه رمانه وایى هه زار که سى زۆرتر لى گرتبوون چه ندو چونکردنى دادگایش له گه ل ئەو جووتیارانه دا نزیکه ی سالیکی خایاند بوو زۆریان له به ندیخانه ی ناوچه که دا مردبوون ئەوانی تریشیان بۆ ماوه یه کی دووردریژ له به ندیخانه دا مابوونه وه تا سالیکی ته وایش بزوتنه وه ی جووتیاره کان خۆی راگرت به رامبه ره دهست وه شاندى جووتلایى فه رمانه وایى و خاوهن زهوبیه گه وره کان به لام برسیتی و نه خوشی به ره نگاریان بوو، زۆری پی نه چوو به ملیۆن که سى له لایه نگیرانی بزوتنه وه که کوشت ئیتر له وه به ولاره بزوتنه وه که هیزی تیانما، کزبوو وکشایه وه له گه ل ئەمه شا توانی فه رمانه وایى بتوقینى و بیخاته سه ره ئه وه ی که ده موده ست یاسایه ک دهر بکات که چاره ی به کرى دانى زهوى بکات!...

ئینگلیزه کان وره به رنه دن

باوکیشم ته نیا که سیک بوو له پینشه واکۆنه کان، له ناسراوه کان، که له و سه رده مه دا پشتی غاندى ئه گرت ئەمه يش بۆ ئەو ئاسان نه بوو ماوه یه کی دووردریژ بیری لى کردبووه و ئنجا دهستی دابویه چونکه (یارمه تی نه دان) ئەوه ی ئەگه یاند که دهست له پینشه یاساییه که ی خۆی بکیشیته وه، که واز له ژيانى پيشووی خۆی بهینى و، له شیوه یه کی تازه دا بژی... ئەمه يش به کاریکی ئاسان دانانری بۆ ئەو که سه ی که گه یشتیته ته مه نیکی شهست سالی، ئەوه ندە هه یه، هۆشه که ی و، هیزی تی گه یشتنه که ی و، ههست کردنه که ی به ریزگرتنی خۆی و، سه ره رزییه که ی... ئەمانه هه موویان پیکه وه گردبوونه وه و پالیان پیوه نا و خستیانه باوه شی بزوتنه وه تازه که وه، که به هه موو دلێکیه وه هۆگری بوو...

ئەمه يش زۆرتر له وه وه روویدا که مه رگه ساته که ی (په نجاب) و کاره ساته گرنه که ناخۆشه کانی پاش ئەوی چاوپێ که وت... که سایه تی غاندى یه جگار چوو بوو به دلێا دۆستایه تییه که یشيان شیوه یه کی بی هاوتای هه بوو هه رچی غاندى بوو، پیاویکی خوا په رستی به رز و پیرۆز بوو، دوور بوو له خوش رابواردن و به زموره زمی جیهانییه وه، خۆی له هه موو ئالۆش و خرۆشیکى له ش لانه دا هه رچی باوکیشم بوو هۆگری ژيان بوو بوو، خۆی هاویشتبوو ناویه وه، خوشیی له خوش رابواردنه ره نگا وره نگه کانی ئەبینی به ته نگ ئەوه یشه وه نه بوو که له پاشه رۆژدا چی به سه ره دى!... له گه ل ئەوه یشه دا هه ندی په یه ونیدی و چاکه ی دوولایی هه بوون له ئارادا که هه ردوولایانی کیش ئەکرد بۆ لای یه کتری، که هه ردوولایانی ئەکرد به دۆستیکی گیانی، ته نانه ت له و کاتانه یشه دا که ئامانجه کانی زرنگکاری هه ردوولایان له یه کتر جوئ بوو بوونه وه...

جا که کۆنگره کۆبوونه وه تاییه تییه که ی خۆی کرد له شاری (که لکه تتا) دا، سه رده می غاندى دهستی پی کرد له گێرانی زرنگکاری دهسته (حزب) که دا که ته ماشامان کرد کۆنگره که گۆرا بوو، له کۆنگره ی پيشووی نه ئه کرد جلوه رگی ئه وروپایان تیانه ئه دیی چینیکی تازه يش له ئەندامان ها تبوونه ناوه وه، که له پله ی هه ره که می چینی ناوه راسته وه هه ل بژیرا بوون!...

زمانی هیندوستانی زۆرتر به کار ئەهینرا له جارن. هه ندی جاریش زمانه کانی ناوچه کانی تری هیندستانیش به کار ئەهینران له کۆبوونه وه کانی کۆنگره که دا گیانیکی تازه و خوتن گه رمییه کی تازه دهر ئەکه وتن... زوو به زوو بزوتنه وه ی (یارمه تی نه دان) په رهی سه ند بانگ راهیشتنی (واز له هه ل بژاردن هینان بۆ کۆری یاسای تازه) سه رکه وتنیکی یه جگار گه وره ی دهست که وت له کاتیکا که وه ی ئیمه به رز ئەبووه وه، گیانی فه رمانه وایى نزم ئەبووه وه ده سه لاتداره کانی فه رمانه وایى تاماوه یه کی دووردریژ سه ریان ئەهینا و سه ریان ئەبرد نه یان ئەویرا دهست بۆ پینشه و گه وره کانمان بیه نه نانه ت ده ماره می شکییه کانی فه رمانه ره گه وره کانی به ریتانیایش ده ستیان کرد به کزبوون و سیس بوون بیروباوه گشتییه کانی ئینگلیزه کانیش باوه رپان به بانگ راهیشتنی (توندو تیژی نه کردن) نه ئەهینا ئەوانه وایان ئەزانی که ئەم بانگ راهیشتنه په رده یه که و له دواى خۆیه وه کاریکی نهینیی شار دۆته وه، هه ر رۆژیک ئاره زووی کرد خۆی دهر ئەخات و هه موو جۆره کاریکی توندوتیژی به رامبه ری به ریتانیا ئەنوینى!...

(توندوتیژی نه کردن) له ههنگ کردن بههیتزیره

سالی ۱۹۲۱ پر بوو له تهنگوچه له مه، سه ری له دهزگاکانی فه رمانه وایی شیتواند بوو زۆرکس له پیتشه وای و زانا موسلماننه کان هاتنه کۆری زرننگاریی ئه و ساله وه و کرده وهی گه و ره گه و ره یان نوواند به رامبهر دوژمنه کانی هیندستان ئه و هیش سه بارهت به وه بوو که بایه خیتی زۆر درا به باباه تی جینشینیی پیغه مبه ره جیهانی ئیسلامه تیدا جا ئه م کرده وه چالاکانه یان رهنگیکی ئایینییدا له بزوتنه وه که، موسولمانه کانی هاندا و کیشی کردن که بیته ناو بزوتنه وه که وه و فرمانی تیا بکن و رهنجی تیا بدن غاندى بوو بووه هۆی ئه م گۆررانه له بزوتنه وه که دا، چونکه ریتزیکى زۆری ئه گرت له زانا و پیتشه وای موسولمانه کان له راستیدا غاندى وازی نه هیتنا له وهی که هه موو ده م بایه خى رهنگ ئایینی و گیانیی بزوتنه وه که ده ریخات!...

ههروه ها سالی ۱۹۲۱، بو خۆیشمان به سالیکی سه ییر دانه نا له ناو خویدا، له شیتوهیه کی سه ییردا، نیشتمان پهروه ری و، زرننگاریی و، ئایین و، گیان په رستی و، خوین گه رمیی کۆکردبو وه له پشت ئه مانه یشه وه هه موو، پشیتویی که وتبو وه ناو لادی کانه وه بزوتنه وه یه کی کرتکارانیی له ناو شاره گه و ره کاندایه ییدا بوو بوو.

گه لیتک جیا وازی هه بوو له ناوه ند نیشتمان پهروه ری موسلمانه تی و - که ته ماشای ئه و دیوو سنووریشی ئه کرد - نیشتمان پهروه ری هیندو کیدا، به لام هه ردوکیان له وه دایه کیان گرتبوو که بو نیشتمانی هیندستان تی بکۆشن به راستی ئه وه یه جگار ناوازه و جوان بوو که غاندى به و جوړه ده ربکه وئ بو هه مووان، هه موو کۆمه لیتک و هه موو چینیتیکی چاوبه ست کردب و، هه موویشیانی له یه ک کۆمه له ی گه و ره دایه کۆکردبیته وه و ئاراسته ییشی کردب که بو یه ک ئامانج خه بات بکن غاندى له وه دایه بوو بوو به (نیشانه یه ک که هه موو بیروبا وه پتیکی جوئ جوئ نه ته وهی ده ره ئه پری!...) به سایه ی نووچ گرتنی غاندىیه وه بو له سه ر بیروبا وه پری (توندوتیژی نه کردن) که نه نگه ویستییه هیندییه کان به رامبهر به به ریتانیاییه کان له سالی ۱۹۲۱ دایه مام ناوه ندیی بوو له به ره وه له شیتوهیه کی توندوتیژی ئه و پشم و قینه نه ته قا. هۆگر بوونی نه ته وه ییش به ئیمه وه و، پشت گرته که یان له و شیتوهیه که گرتوه به هیتز و هه ره ته دا، دلی هه موومانى پرکردبوو له باوه ره به خو کردن و پشت به خو به ساتن، پرکردبوو له هیوا و ئاوات واژه ی (توندوتیژی نه کردن) ییش وای له ناو میشکدا و لیتک ئه درایه وه، که له دانگی (جهنگ) و زۆرانبازییه کی (توندوتیژی) دا بوو!...

منیش به هه موو کولی دلته وه خۆم فری دایه ناو بزوتنه وه که وه وازم له هه موو کۆمه لیتک و هه موو په یوه ندی یه ک و هه موو دۆستیک و هه موو نووسراویک هیتنا... ته نانه ت وازم له رۆژنامه کانیش هیتنا.

چونکه دهستم نه ته په رژا بیان خوینمه وه ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به ژیانیتیکی ناو ده زگای نووسینه کان و کۆیونه وهی لیژنه کان و کۆیونه وه گشتیییه کان... به پیت گه لیتک میل ریتگامان ئه پری و ئه چوینه ناو دپهاته دووره کانه وه، بو ئه مه ی له ژیانیان تی بگه یین و وتاریان بو بده یین ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به تیگه یشتن له ده روونی کۆمه لان، له جیا وازی ناوه ند کۆمه لانی ناو شاران و کۆمه لانی ناو دپهاتان له وه پاش ناچار ئه بووم روو په رووی کۆمه له وروژاوه کان بوهستم، جا له و رۆژانه تاقیکردنه وه کانی پیتشووم به کار نه هاتن... هه رچه ندیکم پی کراب، تی کۆشام که له گه ل کۆمه لاندا راستگۆم، راست و په وان قسه بکه م جاری وایش هه بوو که به توندوتیژییه وه توانج و پلارم له کرده وه کانیان ئه گرت که چی له گه ل ئه وه یشدا تا ته هات زۆتر به دلایاندا ئه چووم!... زۆرتیش ریتزبان لی ئه گرتم!

گرتنی به کۆمه ل

له پرانه وهی سالی ۱۹۲۱ دایه، شازاده ی به ریتانیا، نیازی کرد سه ر له هیندستان بدات کۆنگره ییش که وته خۆی، به جستوچالاکییه کی ته واره وه دهستی کرد به بانگ راهیشتن بو خو دوورخستنه وه له هه موو کاروباریک که فری به سه ر ئه و سه ر لیتدانه وه هه بی فه رمانه واییش جاریدا که ئه م بانگ راهیشتنه پیچه وانه ی فه رمانی یاسایه ئیمه چوین به گژ ئه وه هه ره شه کردنه ی فه رمانه واییه دا له سه ره تای مانگی دوانه یه می ئه و ساله دا، فه رمانه واییه دهرته کرد به گرتنی هیندییه کان، به کۆمه له، ئیمه ییش په یمان به وه برد که کۆنگره و فه رمانه واییه زوو به زوو تیک ئه چن و ئه چن به گژیه کدا بالبازه کان جیتگای دهسته که مانى پشکنی له (ئه للا ئاباد) دا ههروه ها خانوه که ی ئیمه ییشیان پشکنی باوکیشم و منیشیان گرت له م کرده وه یه ییش چاکترمان به میشکدا نه ته هات چونکه شاری (ئه للا ئاباد) واهاته ییش چاوی شازاده ی به ریتانیا، له کاتی گه شته که ییدا، که چۆل و هۆله و که سی تیانییه بوته ویرانه ههروه ک زیندووی تیا نه ماب و ابوو ژماره ی ئه و که سانه ی که به هۆی بزوتنه وهی (یارمه تی نه دان) وه گیرابوون و بریاری به ندیخانه یان به سه ردا درابوو، له مانگی دوانه یه می سالی ۱۹۲۱ و مانگی یه که می ۱۹۲۲ دایه،

گه یشتبووه نزیکهی ۳۰.۰۰۰ کەس!... هەرچەندە هەموو پێشەوا ناسراوەکانی بزوتنەوێ و خرابوونە بەندیخانەو، بەلام غاندى هیشتا نەخرابوو بەندیخانەو رۆژ بەرۆژ نامە و نامۆزگاریی ئاراستە ئەکرد بۆ نەتەو، جڵەوی هەموو کردەو بەیهکی ناپەسەندیشی ئەگرت و ئەیکیشانە دواو فەرمانرەواییش بۆیکە تا ئەو ساکە دەستی بۆ غاندى نەبردبوو، ئەترسا لەوێ کە گرتنەکەى ئەو کار لەکۆمەلانى لەشکر و بالابازە هیندییهکان بکات و بیانخاتە سەرکیشییەو!... بەلام لە ناکاو زانیمان، لە بەندیخانەدا، کە غاندى بەرگرییه شارستانیتییەکەى خۆى وەستاندوو، لەسەر ئەو کارساتەى کە لە گوندی (شاوری شاورا) قەومابوو چونکە هەندى لە لادیتییەکان هوروزمیان بردبوو سەر بنگەیهکی بالابازەکان ئاگریان لە خانووێ بەردابوو و شەش کەسیشيان لە بالابازەکان سوتاند بوو!... ئێمەیش لەمە رێمان زۆر هەلسا، کە غاندى (بەرگریی شارستانیتى)ی وەستاند بوو لەگەڵ بزوتنەوێ (یارمەتى نەدان) کەچی لە پاش چەند حەفتهیهک فەرمانرەوایی، غاندى خۆیشی گرت و تاماوەیهکی دووردریژ بریاری بەندیی کردنى بەسەردادا لە راستیدا وەستاندى (بەرگری شارستانیتى) لەو دەمەدا سەبارەت بەو نەبوو کە ئەو کارساتە لەناو گوندی (شاوری شاورا)دا قەومابوو ئێمە کە لە بەندیخانەکەدا وامان ئەهاتە پێش چاو، بەهەڵەداچوو بووین.

بەلام کارساتەکە لەلایەن غاندىیهو کرا بوو بەبیانوییهکی پچوک بۆ ئەمەى خۆى و بزوتنەوێکە و هەموومان لە تەنگۆچەلمە پاریژى، غاندى بەهۆى ئەو هەموو تیکەڵ بوونەیهو بەکۆمەلە گەورەکانى نەتەو، وەک هەموو پێشەوا نەتەوێیه گاورەکان شارەزاییهکی تەواوی پەیدا کرد بوو لە هەست و تاسەى کۆمەلانى نەتەوێدا لە کردەو و رەوشتى نەتەوێدا، لە هیز و توانای نەتەوێدا جابەپێی هەست پێ کردنەکەى خۆى بەوشتانە، ئەجوولایهوه و هەلسان و دانیشتنی ئەکرد هەرچەندە، ئەو دەمە، بزوتنەوێکەمان لە هیز و هەرەتى خۆى دابوو، بەلام غاندى پەلیی بەو بەردبوو کە بەرەو کزبون و نەمان ئەرۆبشت چونکە ئەندامە هەرە چاکەکانى و هەرە کارگوزارەکانى خرابوونە بەندیخانەو، لەبەرئەو تەهات رێک خراوەکانى تیک ئەچوون و لەناو ئەچوون خۆ کۆمەلەکانى نەتەوێش مەشقیکی وایان نەکرا بوو، کەبتوانن خۆیان بەرێوێ بێن زۆر کەسیش لە ئازاوه گیرەکان خۆیان فری دابوو ناو (لیژنەکانى کۆنگرەکە) و (جینشیی خۆجیبی پێغەمبەر) هەو لەبەرئەو هێچ رێگایهک نەمابوو هەو بۆ بەرەست کردنى هیز و دەسلەلاتى ئەوانە، ئەو رێگایه نەبێ کە غاندى گرتى، بێ گومان ئەگەر بزوتنەوێکە درێژەى

پێ بەدرايه، کارساتى توندوتیيش زۆرتر روویان ئەدا، دیارە کە فەرمانرەواییش هیزی بەرامبەریان، بەکار ئەهینا ئەو ساکە فەرماندارییهکی سامناک و پرتس و لەرز دائەمەزرا و وەرە بەنەتەوێکەمان بەر ئەدا!... گەلیک جارى وایش هەیه، کە وەستاندەوێیهکی بزوتنەوێ، بۆ ماوەیهکی کەم، دەماری بزوتنەوێکە بەهیزتر لێ ئەکات ئیتر هەر ئەوێندە بیروباوەرەکان پاریژین، ئەو پشووێ زیان نا بەخشی بەبزوتنەوێکە، بەپێچەوانەو هیز و هەرەتى پێ پەیدا ئەکاتەو!...

کچە پچکۆلەکەم بۆلەبۆل لە بالابازەکان ئەکات

بۆ ماوەى شەش مانگ من و باوکمیان فری دایە بەندیخانەو چەندوچوون کردنەکیان، بەسەرزاری بوو، پربوو لە فرۆفیل و چاو و راو!... باوکمیان بەو بەدناو کردبوو کە لەگەڵ کۆمەلێکی سەرکیشدا دەستی تیکەڵ کردوو دەزگاکانى فەرمانرەواییش ئەویان کرد بوو بەبەلگە بۆ قەسەکەى خۆیان، کە باوکم نامەیهکی مۆرکرد بوو بەناوی خۆیهو، کە بەنوسینی هیندوستانى مۆرى کرد بوو!... کەچی لە راستیدا مۆرەکەى باوکم بەنوسینی هیندوستانى نەکرا بوو!... پیاویکی نەخویندەواریشیان بۆ بەلگە هینایه پێشەو، لەبەر دەم دادگاها سویندى خوارد کە مۆرەکە راستە، هێ ئەو. کەچی لەبەر ناشیتیی خۆى نامەکەى سەررەو خوار هەلگرتبوو!... هەرچی منیش بووم بەوێ بەدناو کرابووم کە چاوەمەنیم بلاوکردۆتەو لەو سەردەمەیشدا ئەم کردەوێیه بەگوناھ دانەئەنرا، تا یاسا سزای لەسەر بدات کەچی لەگەڵ ئەویشا بریارم بەسەردا درا بخريمە بەندیخانەو!... بەلام لە پاش سێ مانگ پێیان گوتم کە دەزگاکانى فەرمانرەوایی بەهەلەى خۆى زانیوێ لە بریاردانەکەیدا، لەبەرئەو بریاری داو بەرەللام بکات!... جا کە هاتە دەرەوێ لە بەندیخانە، یەکەم کردەوێ ئەو بوو، چوومە کن غاندى، لە بەندیخانەکەیدا، ببینم لە کاتى چەندوچوون لەگەڵاکرەنەکەیشیدا لەوێ بووم پاشان گەرماوه (ئەللا ئاباد) دەستم کرد بەراست کردنەوێ کاروباری کۆمەلێ کۆنگرەکە بایهخیکى تاییه تیشمدا بەنەکرین و نەپۆشینی سیپالە بیتگانەکان، بەخۆ دوورخستەوێ لەو دەزگا بازرگانیانەى کە ئەو سیپالانەیان ئەهینا بۆ هیندستان، یاخود بەکرین و فرۆتتیهو خەریک ئەبوون زۆرى پێ نەچوو، لەسەر ئەم کردەوێ بهیشم گیرامهوه هەندى بەند و باوى تریشيان پێتو نووساندمهوه بەلام ئەمجاره لەسەر خۆم نەکردەو هەر ئەوێندەم کرد لە دادگا و تاریکی دووردریژمدا!... سێ بریاریان بەسەردا دام وەک دیتەوێ بیرم بەهەموویان کردیانە سالیک و نو مانگ لەبەر

ئەو لە پاش بەرەنلایەکی شەش هەفتەیی گەرامەو بەندیخانە کە تەماشام کرد ئەمجارە زۆرتر تەنگەتاویان ئەکردین تا ئەهات تەنگەتاوکردنە کە توندتری لێ ئەهات ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە فەرمانپەرەوایی بەسەر بزوتنەو کە ئیمە وازاڵ بوو، لەبەرئەو هەر ئەبویست تەنگەتاومان بکات، لە تۆلەیی ئەو دەدا کە وێراومانە و بەرەنگاریان کردوو!...

لەو چەندانەدا بەلبازەکان زوو زوو ئەچوونە مائی ئیمە. بۆ ئەمەیی ئەو جەریمانەمان لێ کۆیکەنەو، کە بەسەر باوکم و مندا بریار درابوو هەر جارێک ئەچوونە مائەو، دەستیان بۆ پارچە کەلوپەلیک درێژ ئەکردا. (ئەندیرا)^(۱) کچیشم کە لەوکاتەدا لە تەمەنی چوارسالان دابوو، ئەو تالانکردنە زۆر پێ ناخۆش ئەبێ توورەیی و بۆلەبۆلە کەیی خۆی لەبەر دەم بەلبازەکاندا دەرئەپرێ، من لەو زۆر ئەترسم، کە ئەم بیرەو دەریانەیی (ئەندیرا) یە لەو تەمەنی منالییە ساواوەیدا، تا ئەمینی ئە کەللەیی نەچیتە دەروە و هەر بیروباوەرێکیشی هەبێ دەریارە بەلبازەکان، بەو هەر پەنگ یان بکات!.

ئەبیتە سەرۆکی شارەوانی و پازنووسی دەستە

لە رۆژەکانی دوایی مانگی بەکەمی سالی ۱۹۲۳دا، هەموو بەندییە زرنگکارییەکانی بەندیخانە (لەکنو) بەرەنلای کران. کە لەبەندیخانە چومە دەروە، کۆنگرەم واهاتە پێش چاو کە لە بەرامبەر هەلبژاردنی گشتیدا بوو بوو بەدوو کەرتهو: غاندى وای ئەویست کە لە هەلبژاردنە کە، هەمووی خۆمان دوورخەینەو هەندیکیش هەبوون، ئەیانووێست خۆمان بخەینە جەنگی هەلبژاردنە کەو، بەمەرجی ئەوانەیی لە هەلبژاردنە کەدا سەر ئەکەون، نەچنە ناو کۆری یاساوە!... منیش تێکۆشام هەردوو لاریک بخەم کاتی ئە دەستە کەمان شکا، هەموو هێزێکی خۆم خستە رێک خستەو هە دەستە کەمان هەر ئەو نەدە چەند هەفتە بەکم پێ چوو بوو، کە لە بەندیخانە دەرچوو بووم، کە تەماشام کرد پالم پیتو ئەنێن بۆ سەرۆکایەتی شارەوانی. هەلبژاردنی منیش بۆ ئەم جێگایە، لەبەر چاودا نەبوو تەنانەت کە سێکیش نەبوو کە بۆ ئەم فرمانە ناوم بیات، تا چل و پینچ وردیلە بەکی مابوو بۆ دەرکەوتنی ئەنجامی هەلبژاردنە کە!... زۆری پێ نەچوو، فرمانە جۆر جۆرەکانی شارەوانی

(۱) ئیندیرا گاندى: کچی جەواهیەرلال نەهرۆ بوو، لە ۱۹۱۷ لە دایک بوو، هاوسەری فەیرۆز گاندى بوو، لە سوئیسە و ئۆکسفۆردی بەریتانیادا خوێندویه بوو وەزیری راگەیانندن و دوایی لە ۱۹۶۶ بوو سەرەک وەزیرانی ولاتە یەکگرتوووەکانی هیندستان و دواجار لە سالی ۱۹۸۴دا بە دەستی توندروویکی هیندۆسیەکان تیرۆرکرا (راجیفت گاندى) کۆری لە پاش خۆی یوو سەرۆک وەزیران.

خەریکیان کردم بەخۆیانەو لەو کاتەیشدا، فرمانیکی تریش خرایە سەر فرمانە کەیی خۆم لە (کۆنگرە)دا، کە بریتی بوو لە راز نووسی لیژنەیی بنکەیی ناوچە کە، ئەو فرمانەیش راز نووسی گشتیی هەهوو کۆنگرە کەیی هیندستان بوو جا لەبەر ئەم هەموو کارو فرمانانە کە بەسەرما کۆبوو بوونەو، ناچار بووم شەو و رۆژی پانزە کات فرمان بەکم!...

لەو سەردەمەدا، فرمانکردن بۆ من، راکردنیک بوو لە دەست خۆم، کە لە بەندیخانە هاقتە دەروە و چاوم کردەو، تەماشام کرد بیروباوەرێکی رەنگاوپرەنگ پەیدا بوو بوون، جۆرە زۆرانبازییەکی جوی جوی ئەهاتنە پێش چاو، کە ئەبوونە هۆی یشیویی و زۆری ناو هیندستان جا لەگەڵ ئەو بەشاکە باوەریم هینابوو بەپیشەوایەتی غاندى و هەر لەسەر ئەو باوەرەیی خۆیشم مابوو مەو، بەلام دەستم کردبوو بەپشکنین و تاقیکردنەو هەندى لای پێ رەواییەکانی، لێیان ورد ئەبومەو و هەلم ئەسەنگانن بەلام ئەوکاتە ئەو لە بەندیخانەدا بوو رێگایشم نەبوو کە بیروباوەرێ بزاتم هەردوو بەشە کەیی کۆنگرەیش، بەشی گۆرین و بەشی نە گۆرین، هەر لەبەر بەرەکانی دابوون هەرچەندە گۆرین خوازەکان نامانجیان ئەو بوو کە کاروباری گشتی بخریتە سەرباریکی چاکی و راست بکرتنەو، کە دەستوور دابنێ، بەلام هەموو رێگایەکیان لێ برابوو بەست هەرچی گۆرین نەخوازەکانیش^(۱) بوون ئەوانە بەکۆلی دڵەو پشستی غاندىیان ئەگرت هەر چەندە ئەوانە بەجگار سست بوون لە کارو فرمانکردندا بەلام زۆر بەتەنگ ئەو دەبیشەو بوون کە هەموو دەم تێکەڵ بەکۆمەلەکانی جووتیارەکان بێن منیش چومە ناو ئەم بەشەیانەو هەرچەندە بەشە کەیی تریش زۆر لەگەڵما خەریک ئەبوو کە کیشم بکات بۆلای خۆی!... هەرچەندە باوکیشم پڕ بەدڵ ئەوانی ئەویست و ئەبوست لەگەڵ ئەواندا بکەوتنە کارەو!... لەگەڵ ئەمەشدا، هەردوو بەشە کە، لە زرنگکاری (یارمەتی نەدان)دا، پێکەووەمانەو و هەردوو لایشیان ئەو بیروباوەرەیان واز لێ نەهینا!...

دەست ئەنێ بەپایەیی گەورەگەورەو هەر بۆ ئەمەیی ناوی خۆی بەپاکی بەهێلێتەو

لە سالی ۱۹۲۳و هەستم ئەکرد بەخۆشیی و کامەرانییەکی گەورە لە ژبانی خیزانیدا کەچی لەگەڵ ئەویشدا دەستم نەئەپەرژا خۆمی پیتو خەریک بەکم، کەمیتک نەبێ لە پەبوونەندییەکانی خیزانیدا خاوەن بەخت بووم لەبەرئەو هە کاتی ناخۆشی و تەنگانەدا پەنام بۆ خیزانە کەم ئەهینا لەویدا ئارام بەگیانم ئەکەوت و دلم ئەسەرەت بەشەرمیکەو ئەیلیم،

(۱) گۆرین نەخوازەکان: (المحافظین).

که خۆم له ژبیر باری چاکه‌ی ژنه که مدا ئه هاته پیتش چاو، سه بارهت بهو ره‌وشته ناوازه و بلنده‌ی که له سالی (۱۹۲۰) هوه ئه‌ینواند ئه‌وه هه‌رچه‌نده سه‌ر به‌رز و دل ناسک بوو، به‌لام هه‌ر به‌چاو پۆشین وازی نه‌هینا له که‌م ته‌رخه‌میم له‌گه‌ل خۆیدا، ئه‌هات هه‌ر چیه‌ک به‌من پتویست بوایه له‌بابه‌تی سه‌روه‌ت و دل خۆشی بۆی ناماده ئه‌کردم و پیتی ئه‌به‌خشیم ژبانی هه‌ردوو کمان تووشی هه‌ندی گۆرران هاتبوو ژماره‌ی ده‌س و پتوه‌ندمان که‌می کرد بوو هه‌ندی له‌که‌لوپه‌له‌کانی ناو مالمیشمان فرۆشتبوو، بۆ ئه‌مه‌ی له‌هه‌ندی باه‌تی خۆش رابواردمان که‌م بکه‌ینه‌وه و، هه‌ندی پاره‌یش کۆیکه‌ینه‌وه بۆ پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان که‌ تا ئه‌هاتن له‌ زۆربیدا ئه‌بوون له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، هه‌ستیه‌کی وام نه‌ئه‌کرد به‌که‌م بوونه‌وی هۆیه‌کانی سه‌روه‌ت کاتی که‌ پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان په‌ریان سه‌ند و له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوون، باوکم وای به‌باش زانی که‌ بکه‌ریته‌وه سه‌ر پیشه‌که‌ی خۆی، پشتیوانی، هه‌رچه‌نده ده‌ستی که‌م ئه‌په‌رژا، که‌ به‌پشتیوانیه‌که‌یه‌وه خه‌ریک ببێ، به‌لام له‌وه‌وه ده‌رامه‌تیه‌کی باشی ده‌ست ئه‌که‌وت. منبش ئه‌وه‌م زۆر پێ ناخۆش و ناشیرین بوو که‌ ئه‌م بینی خۆم و ژنه‌که‌م بارین به‌سه‌ر باوکمه‌وه، ئه‌مانه‌ن ژیبینی... سی سال به‌وه‌یشه‌وه مامه‌وه که‌ چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م گیروگرفته‌ بدۆزمه‌وه به‌لام هه‌رچه‌ندی‌کم کرد، که‌لکی نه‌بوو! ئه‌وه‌یش بۆ من گران نه‌بوو که‌ فرمانیه‌کی ئاسوده‌ بۆ خۆم بدۆزمه‌وه و پارهم لیبی ده‌ست بکه‌وی به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌ خه‌باته‌کانم که‌م ئه‌بوو، که‌ له‌ پیناوی که‌لکی گشتیدا به‌ختم ئه‌کردن منبش هه‌زم نه‌ئه‌کرد، له‌به‌ر پاره‌ په‌یداکردن، واز له‌ کارو فرمانی ناو کۆنگره‌ و کۆری شاره‌وانی به‌یتم له‌به‌رئه‌وه، ده‌ستم نا به‌رووی هه‌ندی له‌ هابه‌شیه‌ پیشه‌سازه‌ گه‌وره‌کانه‌وه، که‌ ئه‌هاته‌لام و مووجه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بۆ ئه‌په‌ریمه‌وه، ئه‌گه‌ر بچومه‌مايه لایان و فرمانم بۆ بکردنایه و بم هه‌یشتایه به‌ (ناو) که‌ی منبشه‌وه بازگانی خۆیان بکه‌ن!...

جا ئه‌م گیروگرفته‌ سامانیانم له‌ سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۳) وه‌ تووش بوو، تا برانه‌وه‌ی سالی (۱۹۲۵) له‌ کۆلم نه‌بوونه‌وه! باری زرنه‌کاریش هه‌موو ده‌م له‌ گۆرراندان بوو بۆیه‌کا منبش ناچار ئه‌بووم، به‌شیه‌کی زۆری ئه‌رک و لێ پرسینه‌وه‌کانی کارگه‌یه‌ بنکه‌یه‌ هه‌موو کۆنگره‌که‌ به‌خه‌مه سه‌ر ئه‌ستۆی خۆم. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا گۆرران و گه‌شه‌کردنه‌کانی ناو کۆنگره‌که‌و، زۆرانبازیه‌کانی لایه‌نگه‌یرانی هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی کۆنگره‌که‌، وایان لێ کردم که‌ واز به‌یتم له‌ فرمانی راز نووسیه‌ لیژنه‌ی گشتیه‌ی کاروباری به‌رپه‌ بردنی کۆنگره‌که‌ ئیستایش که‌ ئه‌وه‌م بیه‌ر ئه‌که‌وتیه‌وه، سه‌روه‌ت و کامه‌رانیی ئه‌و کاته‌م دیته‌وه یاد که‌ له‌ ده‌ست ئه‌و فرمانه‌ خۆم پرگه‌ر کرد!...

له‌ سه‌ره‌تای مانگی نه‌ورۆز (مارت) ی ۱۹۲۶ دا خۆم و ژنه‌که‌م و کچه‌په‌چکه‌له‌که‌مان به‌زێدا چوبینه‌ ئه‌وروپا کاتی که‌ گه‌یشتمه‌ ئه‌وی، سیانزه‌ سال پتر بوو له‌ شه‌په‌شۆر و، شۆرش و ئاژاوه‌ و سه‌روشت گۆررانیکی گه‌وره‌دا رام بواردبوو... جیهانه‌ کۆنه‌که‌ی له‌وه‌ پیتش ناسیبووم، له‌گه‌ل جه‌نگا له‌ناو دانه‌ما بوو!... به‌لای خۆشمه‌وه جیهانه‌یه‌کی تازه‌ ده‌رکه‌وتبوو، سالیکی و نۆ مانگی تیاژیا... ئه‌مه‌یش پشویه‌کی ته‌واو بوو بۆ من که‌ هۆش و له‌شم بینه‌وه سه‌ر خۆیان له‌ سه‌ره‌تای هاویندا خۆشکه‌ په‌چکه‌له‌که‌یشم، (گریشنا) هاته‌لامان تا له‌ گه‌شته‌که‌مان بوینه‌وه، له‌ گه‌لمادا مایه‌وه... تا ماوه‌یه‌کی دووردریژ له‌ ته‌ندروست خانه‌یه‌ک دامایه‌وه، له‌ شاری (جینیف) دا، له‌ خاکی (سویره) دا... ئنجا که‌ ته‌ندروستیه‌ی ژنه‌که‌م هاته‌وه جیبی خۆی ده‌ستمان کرد به‌گه‌شته‌یه‌ک به‌ناو (فه‌رنسه) و (ئهلمانیا) و (ئینگیلته‌ره) دا... له‌و کاتانه‌دا خۆم دوورخستبووه‌وه له‌ جیهانی هیندی و، له‌ جیهانی ئه‌وروپاییش، که‌ له‌ ناویا ئه‌ژیا ژبان و ئه‌هاته‌ پیتش چاو که‌ هه‌یج کاره‌ساتیه‌کی تیا روو نادات!...

جا له‌وکاته‌دا ناکۆکی تیه‌ریه‌ی که‌وتبووه‌ ناو موسلمانانه‌کان و هیندۆکیه‌کانی ناو هیندستانه‌وه... له‌ هه‌رشوینیه‌کا لایه‌کیان له‌ لایه‌کیان زۆتر بواین، به‌شه‌ که‌مه‌که‌یان له‌ زۆرداری تیه‌ریه‌ی ئه‌ترسا له‌ کاتی هه‌لبژاردنی گشتیدا ئه‌و ناکۆکیه‌ په‌ره‌ی سه‌ندبوو ئه‌رکی هه‌ره‌گرانی شه‌په‌شۆری هه‌لبژاردنه‌که‌یش له‌ناو (ده‌سته‌ی کۆنگره) دا، که‌وتبووه‌ سه‌رشانی باوکم.

باوکم هه‌زی له‌ زۆرانبازیی ئه‌کرد یان ئه‌گه‌ر هه‌یج نه‌بێ، خۆی له‌ زۆرانبازیی لانه‌ئه‌دا... جا هه‌رچیه‌کی له‌ ده‌ست هاتبوو له‌و هه‌لمه‌تی هه‌لبژاردنه‌دا کردبووی ئه‌وه‌یش دیاربوو که‌ هه‌لبژاردنه‌کان شوین پیتی خۆیان به‌جێ نه‌هه‌یشت له‌ناو دلاندا، گله‌یی و دلشکاوی و به‌ریه‌ره‌کانی هه‌ر له‌ ناودا ئه‌مانه‌وه.

که‌ سالی ۱۹۲۶ ته‌واو بوو مه‌رگه‌ساتیه‌ک روویدا، ئاسۆی ئه‌و سالی تاریک و نوته‌ک کرد هه‌موو خاکی هیندستانیه‌ی خسته‌ ترس و له‌رزوه‌ چونکه‌ له‌ برانه‌وه‌ی ئه‌و سالی دا بوو، که‌ پیشه‌وای هیندۆکه‌کان (سوومی شراد هاناند)، به‌ده‌ستی یه‌کێک، له‌ناکا، کۆژرا. ئه‌م پیشه‌وایه‌ ئه‌و پیاوه‌ بوو، که‌ له‌وه‌ پیتش سنگی نا به‌ گولله‌ی داگیرکه‌ره‌کانه‌وه، که‌ هه‌شت سالیی له‌وه‌ پیتش خۆی گه‌یاند به‌ مزگه‌وتی (ده‌له‌ی) و چوو هه‌رته‌ختی و تاردانه‌که‌ی، بۆ ئه‌مه‌ی بانگ بدات بۆ یه‌کێتی موسلمانانه‌کان و هیندۆکه‌کان، له‌ پینا و ئازادی هیندستاندا!...

کۆمۆنیستەکانی خوێش ئەویست... بەلام لە بیروباوەردا بەرپەرچی ئەدانەوه

وارپێک کەوت کە لە پێرانیوەی سالی ۱۹۲۶دا لە شاری (بەرلین) دا گیرسامەوه لەوێدا پێم زانی کە نەتەوه زۆر لێکراوهکان نیازیان وایە کۆگرەیهک لە شاری (برۆکسپیل) دا بگرن منیش ئەو بێرەم زۆر جوان هاتە پێش چاوە لەبەرئەوه نووسیم بۆ دەستە (کۆنگرە) ی نەتەوهیی هیندییهکان کەوای بەباش ئەزانم لەو کۆنگرەیهدا بەشداری و خۆی بنوێنی ئەوانیش پێشنيانەکه میان پەسەند کردبوو منیشیان دانا بوو بەنوێنەری کۆنگرە ی هیندی له ناو ئەو کۆنگرە تازەیهدا لە راستیشدا ئەو کۆنگرەیه گیرا ئەوکاتە مانگی رەشەمی (شباط) ی سالی ۱۹۲۷بوو شاری (برۆکسپیل) ییش لەو دەمەدا، بووبوو بێکە ی ئاواره زرنگکارییهکان و مەژۆه توندوتیژییهکان، بەتایبەتی کۆمۆنیستەکان لەو کاتەدا ئەو ناوه پێبوو لەو بیروباوەردە ی کە پێویستە هەموو نەتەوه زۆر لێ کراوهکان یەک بگرن و پێکەوه کارپێکی گشتی بکەن بەرامبەر بەفرمانرەواییه داگیرکەرەکان ئەوهیش دیاریبوو، کە فرمانرەواییه داگیرکەرەکان، وەک ئینگلتەرە و فەرەنسە و ئیتالیا... ئەم جۆرە خەباتانە ی بۆ دەست نە ئەدان، بەرەنگارییان ئەکرد... هەرچی (ئەلمانیای) ییش بوو، لە پاش جەنگی یەکەمی جیهانی، وەک فرمانرەواییه کی داگیرکەر نەما بوووه لەبەرئەوه بەدڵپێکی پر لە هەستی دلسۆزانەوه، بەبێ لایەنگیری، سەیری گەشەکردنی ئەو پشێوییانە ی ئەکرد کە لەناو خاکه داگیرکراوهکانی ژێر دەستی فرمانرەواییه گەورەکاندا روویان ئەدا... لەبەرئەوه شاری (بەرلین) بووبوو ناوچەیهک بۆ پیاوه هەرە بەرز و گەورەکان، کە لە خەباتەکانیاندا پاک و خاوتین بوون هەرە بەناو بانگی ئەو کەسانە و، هەرە چستوچالاکیان پێشەوا چینییهکان بوون کەسەر بەدەستە ی (کۆمنتانگ) بوون، کە خەریک بوو لەوکاتەدا چینی داگیر ئەکرد و ملی بەپیاوه خاوەن زەوییهکان کەچ ئەکرد و، بەلایەنگیرانی داگیرکەرەکانیشی سەر شۆر ئەکرد بەلام (کۆمنتانگ)، هەرچەندە بەسەرکەوتنە کە ی خۆیهوه نازی ئەکرد، ئەوهیشی لەبەر چاوە بوو کە بەرههەستێکی زۆری لە پێشدا ماوه، لەبەرئەوه جیگای خۆی بەوه قایم ئەکرد کە لەناو فرمانرەواییهکاندا قەسە ی باشی بۆ خۆی ئەکرد، خۆی پێ ئەناسین، دۆستایەتی بەگەڵ ئەگرتن دوورنیه کە بەلای چەپی دەستە کە، کە دەستی تێکەڵ بووبوو لەگەڵ کۆمۆنیستەکاندا، ئەم خۆ نوواندن و خۆشیرین کردنە ی بەلاوه گرنگ بووی و ئەو لەبەرچاوە دەستە کەدا بایەخی دەر خستبێ جا لەبەر ئەوه بوو کە نێرراوهکانی دەستە ی (کۆمنتانگ) لە ئەوروپادا خەریکی کۆنگرە ی نەتەوه تازار دراوهکان

بوون تەنانەت ئەوهیش دوورنیه کە خۆیان و هەندی لە کۆمۆنیستەکان، یاخود ئەوانە ی لە کۆمۆنیستییهوه خاوەنی ئەم بێرە بووبن.

هەرەها نێرراوهکانی کۆمەڵە نیشتمان پەرەرهکانی جاوه و هیندی چینی و فەلهستین و سوریا و میسر و ژوووری ئەفەریکا و، هەندی لە خاکه ژێردەستەکانی ئەفەریکایش لە (برۆکسپیل) دا کۆبووبوونەوه هەرەها نێرراوانی کۆمەڵی کرێکاره چەبیهکان و، گەلێک لە پیاوه ناسراوهکان بزوتنەوه ی کرێکارانی ئەوروپا هاتبوونە ناو کۆنگرە کەوه کۆمۆنیستەکان دەستپێکی بالایان هەبوو لە کاروباری سەرەتایی کۆنگرە کەدا (میستەر لانسبۆری) ییش کە ئەندامێکی دەستە ی کرێکارانی بەریتانیا بوو، هاتبوو ئەو ی لە هەلێژاردنە کەدا کردیان بەسەرۆکی کۆنگرە کە ئەمەیش ئەوه ی بەقسەکردن کە بێتە سەرۆکی هەموو دەمی ئەو کۆمەڵە ی کە کۆنگرە کە لە ئەنجامدا پێکی هێنا، کە ناوی نرابوو: (په یوهندی بەرەنگاری کردنی داگیرکەری) بەلام زۆری پێ نەچوو (میستەر لانسبۆری) وازی لەو فرمانە هێنا چونکە هیوایهکی پەیدا کردبوو کە دەستە ی کرێکارانی بەریتانیا بێتە سەرتهختی فرمانداریی لە بەریتانیا دا منیش ئەم هەلگەرانە وه یەم زۆر پێ ناخۆش بوو، لە کەسپێکی واوه کە دووسی مانگ لەوه پێش بەوتارەکانی خۆی چاوهیستی کردبووم و بەدڵما چووبوو!... بەلام کۆمەڵی (په یوهندی) یە کە، کەسانی ناسراوی تری تیا بوو، وەک (ئینشتاین) و (مادام سەن یان سەن) بەلام ئەوه ندە ی پێ نەچوو (ئینشتاین) ییش وازی هێنا لەو فرمانە چونکە بیروباوەردی ئەو لەگەڵ بیروباوەردی (په یوهندی) یە کەدا رێک نەئەکەوت، کە لە زۆرانبازی ناوه ندە جووله کەوه عەرەبدا لەسەر خاکی فەلهستین، پشتی عەرەبەکانیان ئەگرت!... منیش بەهۆی (کۆنگرە ی برۆکسپیل) وه، کۆبوونەوهکانی کۆمەڵی (په یوهندی) بەرەنگاری کردنی داگیرکەری) یە کەوه، کە لە ئەنجامی ئەودا پێک هات، توانیم هەندی گیروگرەتی خاکه ژێر دەستەکان و، فرمانرەواییه دەست بەسەرەکان و، زۆرانبازی ناوه وه ی بزوتنەوه ی کرێکارانی رۆژئاوا تێ بگەم خۆشیم واهاتە پێش چاوە کە دڵم بەلای کۆمۆنیستیدا ئەچێ چونکە لەگەڵ ئەوه ییشدا کە کۆمۆنیستی پرە لەهەلە، بەلام لەسەر بنچینە ی چاوه راوو داگیرکەری دانەمەزراوه منیش تا ئەو دەمە باش لە باوەردی کۆمۆنیستیم نەکوئیبوووه، تەواولێیان شارەزا نەبووبوم تەنیا بەجۆرێکی تێکرای و گشتی ئەناسین، ئەو بێرە ی هەمبوو لە بابەت ئەوه وه دیاردی کرابوو، کەم بوو.

لەبەر ئەو گۆرانه گەورانه ی کە لە ناو خاکی روسیادا پەیدا ئەبوون، خۆی و ئەو گۆرانه م بەدڵدا چووبوون هەرچەندە لەو دەمەدا دڵم بەکۆمۆنیستیدا چووبوو، بەلام لەکاتی

گفتوگو کردن و دمه‌فالی دا، لایه‌نی دهسته‌ی ئینگلیزه‌کان و ئەمه‌ریکاییه‌کانم ئەگرت هۆی ئەمه‌یش ئەوه‌بوو که له ناوه‌ند من و ئەمانه‌دا له‌یه‌ک چوونێک هه‌بوو له بیروباوه‌ر و پیش بینیدا!... کار به‌ده‌ستییه‌کانی دهره‌وه و نه‌ته‌وه ژێر ده‌سته‌کانی ناو فه‌رمانه‌ره‌واییه داگیرکه‌ره‌کان، چاویان بریبوووه‌ کرده‌وه‌کانی (کۆنگره‌ی برۆکسیتل) به‌گرنگییه‌که‌وه سه‌یربان ئەکرد ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌ره‌وایی فه‌ره‌نسه‌یه‌کێک له پیاوه قسه‌دزه نه‌ینییه‌کانی خۆی فری دا‌بووه‌ ناو کۆنگره‌ی یه‌کێک له نه‌ته‌وه په‌شه‌کانه‌وه، کابرا بۆ ئەمه‌ی نه‌یناسنه‌وه چووبوو ده‌موچاوه‌ ده‌ستی خۆی ره‌ش کرد بوو!.

له دوا‌ی ئەوه، هه‌ندێ له ئەندامه‌کانی (په‌یوه‌ندیی به‌ره‌نگاری کردنی داگیرکه‌ری) یه‌که‌هه‌رانه‌وه نه‌یشتمان خۆیان به‌لام له‌وه‌دوا پێیان نه‌کرا له‌کۆبوونه‌وه‌کانیان هاوه‌ش بن به‌لام (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌رانه‌وه‌کانی دوا‌ییدا به‌ره‌و کۆمۆنیستی ئەچوو له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا، ئەوه‌نده‌ی من ئاگام لێیه، هه‌یج کاتێک وازی له‌سروشتی خۆی نه‌ئه‌هه‌تتا به‌لام هه‌رچه‌ندم ئەکرد نه‌م ئەتوانی بگه‌مه (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌رانه‌وه‌کانی بکه‌م، مه‌گه‌ر به‌نامه‌کاریی^(۱) که سالی ۱۹۳۱ هات، خه‌ریکی ئەوه‌بووم ناوه‌ندی (کۆنگره) و (فه‌رمانه‌ره‌وایی هه‌ندستان)

(۱) لێره‌دا ئەوه‌ی جیتی سه‌رنج و داخه‌که کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێر ده‌ست و زۆر لێکراو (به‌هه‌موو باڵی بزوتنه‌وه و سه‌رکرده‌یی جوولانه‌وه شوێرگیه‌کانیه‌وه‌چ له‌باشوور، رۆژه‌لات، باکوور) نه‌یان‌توانیوه‌ له‌و کۆنگره‌یه‌ی سالی ۱۹۲۷ی شاری برۆکسیتل دا تاچه‌نوینه‌ریکیان هه‌بێ و ده‌نگی ئەم نه‌ته‌وه زۆر لێکراوه‌ بگه‌یه‌ننه‌ ئاوا نیوه‌ندیکی فراوانی گه‌لانی دنیا بۆ خسته‌نه‌ پیشچاوی دۆزه‌ په‌واکه‌یان وه‌ک ده‌زانین له‌و ساله‌دا هه‌رچه‌نده شوێرشه‌ چه‌کداریه‌کانی شیخ مه‌حمود و سمکۆ و شیخ سه‌عیدی پیران و شیخ عه‌بدوسه‌لامی بارزانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرابوو و کپ کرابوونه‌وه، به‌لام جموجۆلی سیاسی هه‌ر له‌ نیوه‌نده کوردیه‌که‌دا ما‌بوو، به‌تایبه‌ت کورده‌ ئاواره‌کانی باکوور و ئەو رۆشنبیری و سیاسییانه‌ی که هه‌ر ئەو ساله‌ و دواتر کۆمه‌له‌ی خۆبیسوونیان دامه‌زراند و به‌وه‌ش بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کوردیان خسته‌ قۆناغێکی پیشکه‌وتووتره‌وه، هه‌ر ئەو ساله‌ به‌درخانیانی وه‌ک (جه‌لادته‌ و کامه‌ران و سوره‌بیا) له‌ به‌رلین بوون، (شه‌ریف پاشای خه‌ندان) له‌ پاریس بوو... به‌لام بۆ کۆششیک نه‌کراوه‌ بۆ به‌شداربوون له‌و کۆنگره‌یه‌دا؟، ئەمه‌ جیتی سه‌رنجه‌... دیاره‌ له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ ئاستی دواکه‌وتوویی و وشیا‌ری سیاسی (با‌له‌کانی یا لایه‌نه‌کانی) ئەو شوێر و بزوتنه‌وانه‌ به‌دیار ده‌خات، ئەگه‌ن یه‌کێکی وه‌ک (نه‌ه‌رۆ) به‌ریکه‌وت هه‌والی به‌ستنی ئەو کۆنگره‌یه‌ی زانیوه‌ و به‌نامه (پارتی کۆنگره) ی ئاگادار کردووه‌ و ئەوانیش هه‌ر ئه‌ویان داناوه‌ به‌ نوینه‌ریان تا به‌شدار ی بکات. ده‌بێ له‌مانه‌وه‌ بزانی که دۆزی کورد تا چ رادیه‌ خراوته‌ دواوه‌ و زیانی پێ گه‌یوه‌.

رێک به‌خه‌م (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌رانه‌وه‌یه‌می پێ ناخۆش بوو، لێم تووربه‌بوو بێ ئەمه‌ی ماوه‌یه‌که‌م بدات کرده‌وه‌که‌ی خۆمی بۆ رۆشن بکه‌مه‌وه، منی له ئەندامیته‌ی خسته‌!...

که سالی ۱۹۲۷ هات، من و ژنه‌که‌م و خۆشه‌که‌م و کچه‌که‌م گه‌راییه‌وه‌ هه‌ندستان له‌ش و هۆشم گه‌رابوونه‌وه سه‌ردۆخی جارێ، که‌وتبوومه‌ ئاسووده‌یییه‌وه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ به‌هه‌موو هه‌یزو گورێکی خۆمه‌وه، ده‌ستم دا‌یه‌ فرمان کردن زۆری پێ نه‌چوو کاره‌ساتی و هاتنه‌ پێشمه‌وه‌ که‌منیان کیش کرده‌ ناو جه‌رگه‌ی خه‌باته‌وه‌ له‌ کۆری زرنگ‌کاریی ده‌سته‌ی کۆنگره‌ی هه‌ندیدا، هه‌ندی پێشنیازی تاییه‌تیم پێشکه‌ش به‌لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندن کرد دهراره‌ی سه‌ره‌خۆیی هه‌ندستان لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندنه‌که‌ زوو به‌زوو پێشنیازه‌که‌می په‌سه‌ند کرد و بریاری له‌سه‌ردا هه‌روه‌ها کۆمه‌لی گشتییه‌ که‌یش، به‌یه‌ک ده‌نگ، بریاری له‌سه‌ردا به‌راستی په‌سه‌ندکردنی پێشنیازه‌کانم، که‌ له‌ هه‌موولایه‌که‌وه به‌گه‌رمی ئەکرا، سه‌رم لێی سوورما‌بوو ته‌نانه‌ت ترسی ئەوه‌یشم لێ نه‌یشتبوو که‌ پێشنیازه‌کانم به‌جورێکی تر چوینه‌ میتشکی نه‌ته‌وه‌وه یاخود ده‌ستی به‌دکار هه‌ندیکی لێ گۆریبێ و به‌جورێکی تر تیی گه‌یبێن ئەوه‌ی که‌ لێی ئەترسام هاته‌ دیی چونکه‌ هه‌ر ئەوه‌نده ده‌سته‌ی کۆنگره‌که‌مان بلاوه‌ی لێ کرد، له‌سه‌ر واتای پرۆژه‌ی سه‌ره‌خۆیی مقۆ مقۆ په‌یدا بوو ئەوه‌یش له‌وکاته‌دا دهرکه‌وت که (ده‌سته‌ی کۆنگره) له‌سه‌ر ئەوه‌ گفتوگۆی ئەکرد که‌ هه‌موو ده‌سته‌کان بانگ کرینه‌ ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ئەمه‌ی له‌سه‌ر دانانی ده‌ستورێک بۆ هه‌ندستان بریاریک بده‌ن چونکه‌ له‌ ئەنجامی گفتوگۆی کۆنگره‌که‌دا و دهرکه‌وت که‌ به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره‌که‌،^(۱) و له‌ سه‌ره‌خۆیی ته‌ گه‌یشته‌بون: که‌ مه‌به‌س ئەوه‌یه هه‌ندستان به‌خه‌ریته‌ باریکی واره‌ که‌ ئەویش وه‌ک خاکیکی لێ بێت له‌ خاکه‌کانی ژێر ده‌ستی شا کلاوی به‌ریتانیا^(۲) که (دو مینیۆن) ی پێ ئەلین^(۳)!... له‌به‌رئه‌وه‌ ناچاربووم بگه‌رێمه‌وه‌ سه‌ر فرمانی راز نووسی (ده‌سته‌ی کۆنگره) که‌ چونکه‌ ترسام له‌وه‌ی کۆنگره‌ وای لێ بێت، خۆی شل بکات و ئەو ئاواته‌ی له‌ دلدا‌یه‌ بۆ نه‌یشتمانه‌که‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا پێک نه‌ییت!...

(۱) به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره: با‌لی ناوه‌ندیی حه‌یزب کۆنگره، یان (الجناح المعتدل لحزب المؤتمر).

(۲) شا کلاوی به‌ریتانیا: ئیمپراتۆریه‌تی به‌ریتانیا (التاج الملكي البريطاني).

(۳) ولاته‌ ژێر ده‌سته‌کانی به‌ریتانیا (دۆمینیۆن) که‌ دوا‌ی رزگاریبون و سه‌ره‌خۆییان ئەوانه‌ رێکخراویکیان پێکه‌هه‌تتا به‌ناوی (کۆمۆنولتس) هه‌و تا ئیستا هه‌ر ماوه‌ و له‌ کاردا‌یه‌.

سەربەخۆیی لە سەرەتای ساڵی ۱۹۲۰

ساڵی ۱۹۲۸ پەربوو لە خەبات و ڕەنجی زرننگکاریی... چونکە بزوتنەوێ کۆمەڵانی کارگەران و پیشەوهران تینی سەندبوو لە هیندستاندا... مان گرتنەکانیان پەریان سەندبوو.

هەستی ناو دلی چینی کرێکارەکانیش گەشە کردبوو هەرەها بزوتنەوێ داواکردنی چاک کردنی کاروباری لادیتیش بەهێز و هەرەتەوێ کەوتبوو گەر هەرەها بزوتنەوێ لاوانیش پەری سەندبوو ڕیک خراوەکان و کۆمەڵەکان و کۆبوونەوێکانیان زۆرتریان لی هاتبوو ئەو ساڵە بەناوی (لیژنە سیمۆن) هەوێ ناوی دەرکرد ئەم لیژنە بە لەلایەن فەرمانرەوایی بەریتانیاوە نێررابوو هیندستان. بۆ ئەمەێ لە باری هیندستان تی بگات و لە بابەت خواستەکانی نەتەوێ هیندیشەوێ لیکۆلێنەوێ بەکات بەلام هیندیەکان هیچیان خۆیان تی نەگەیان تەنانەت جووتیارەکانیش ئەو رستەیان بەئینگلیزی کردبوو بەر کە ئەلی: (ئە سیمۆن بگەرێرەوێ خاکی خۆت)، بۆ ئەمەێ لە هەر شوێنیکا لیژنەکەیان تووش هات بیدە بەگوێیادا... سەیر ئەوێ بوو، ئەم رستە بە بووێ هۆی ترس و لەرزیک بۆ ئەندامانی لیژنەکە تەنانەت کە چوو بوونە سەر جیگای خۆیان بنوون، لە شاری (نیو دلهی) دا، وایان هاتبوو پیتش چاوە ئەو رستە بە لەناو جەرگی تاریکیەوێ دێ و دەنگ ئەداتەوێ...! کەچی ئەوێان بەبیردا نەهاتبوو کە ئەوێ لەو شەوێدا بیستبوویان تەنیا دەنگی لوورە گورگەکان بوو بوو گوێیان لینی بوو بوو!...

کە کۆنگرە هەموو دەستەکەمان گیرا و لە بابەت دانانی دەستووری هیندستانەوێ گەفتوگوێان کرد، دوایی پریریان لەسەر ئەوێدا کە لیژنە بەک پیک بەیترێ لە ژیر سەربەخشیی باوكم دابی لیژنەکەیان ناو نا (لیژنە نەهرۆ) ئەو پریریەش کە لیژنەکە دەری کرد، ناوێرا، (پریری نەهرۆ) منیش لە شوێنی خۆمەوێ کە راز نووسی دەستەوێ کۆنگرە هیندستان بووم، بەگلار او بیەکەوێ چاوەروانی ئەنجامی پرۆژەکەێ خۆم کرد کە لە بابەت (سەربەخۆیی هیندستان) هەوێ پیشکەشم کردبوو چونکە وام ئەهاتە پیتش چاوە کە خۆیان بەقەز رەش کردنەوێ خەریک ئەکەن لە بابەت دانانی بەندەکانی دەستوورەکەوێ وام ئەهاتە پیتش چاوە کە کاتی خۆیان لەوێدا بەخۆپایی بەخت ئەکەن کە ڕەنجی خۆیان بەبا ئەدەن چونکە گیروگرفتی راستەقینە لەوێدا بوو کە بەسەر هێزدا زال بن هەرەها ئەوێشم زۆر پێ ناخۆش بوو، کە لیژنەکە سنووری ئامانجەکەمانی پچووک ئەکردەوێ تاوای لی

هات، هیندستانی خستەریزی خاکەکانی سەر بەشا کلاوی بەریتانیاوێ بەلای منیشەوێ وابوو، کە چارە هەرەگەوێ بۆ ئەم دەردە ئەوێبوو کە ناکوکی ناوێند هیندۆکەکان و موسلمانەکان و سیکەکان لەناو بیری دوایی و امان لی هات، من و لایەنگیرانی سەربەخۆیی کە ژمارە بەکی زۆربوون، نامە بەکمان پیشکەش بەکۆنگرە هەموو دەستە زرننگکاریەکان کرد، و امان تیا نووسیوو کە ئیمە هەرشتی لە ئامانجی سەربەخۆیی دوورمان بخاتەوێ، خۆمانی لی دوور ئەخەینەوێ لەگەل ئەوێشدا ئەوێشمان بەپیتووست زانی کە بۆیان رۆشن بکەینەوێ: ئیمە نیازی هیچ بەرەلستیکمان نییە دای بنین لە رینگای کۆنگرەکەدا.

زۆری پێ نەچوو کۆنگرە (لاهور) کۆبووێ ئەوێش لە پاش روودانی کارەسات و گیرە و کیتشە بەکی زۆر کە هەموو پرۆژەکانی ساڵی ۱۹۲۹ یان داگیر کردبوو بەراستی ئەوێش ریکەوتییکی سەیر بوو کە لە نیوێشەوێ ۳۱ ی مانگی (دیسەمبەر) ی ساڵی ۱۹۲۹ دا کات ژمیرەکە لی دا و (سەربەخۆیی هیندستان) دەموودەت ئاشکرا کرا بەم ڕەنگە ساڵی کۆن ئاوابوو و ساڵی نوێ ییش هەلەهات!... بەم ڕەنگە پریریانی سەربەخۆیی و پێ رەوێ ئەو کاروبارانەیش کە پیتووست بوو ڕاپەرینریت بۆ هینانە دبی سەربەخۆیی، تیکرا لە شیوێ بەکی گشتیی کۆنگرەکەدا پەسەند کرا و تپەرینرا دەموودەت لە شکرێ خەبات کردن کۆکرایەوێ بۆ زۆرانبازی، دانانی رێ و شوێنی ئەو زۆرانبازیەیش خرایە ئەستۆ لیژنە گشتیی کۆنگرەکەوێ کە پریری لەسەر بدات بەلام هەموو کەسیکیش ئەوێ ئەزانی کە پریری دوایی بەدەست غانیدیە!... بۆ ئەمەێ پریریانی کۆنگرەکە جیبەجیکرین، باوكم داوای لە ئەندامەکانی کۆنگرەکرد، هەر کامیکیان لە (کۆمەلی یاسا دانان) و (کۆرەکانی ناوچەکان) دابوون دەموودەت لەو کۆمەلانی خۆیان بکیتشنەوێ و دەس بەرداریان بن.

ئەوانیش هەموویان دەستی خۆیان لەو کۆمەلانی کیتشایەوێ تەنیا چەند کەسیک نەبێ، کە لەوێدا، خۆیان داواخت!... لەگەل ئەمەیشا، هەتا ئەو دەمەیش نەمان ئەزانی چی بکەین!... کەشتییەکانی خۆمان سووتاند بوو تازه بۆمان نەئەکرا بگەرێنەوێ پاشەوێ جا بۆ ئەمەێ دەست بکەین بەهەلەمەت بردنەکەمان هەرەها ئامادەیی نیشتمانەکەیشمان بۆ ئەم مەبەسە تاقي بکەینەوێ، رۆژی ۲۶ / ۱ / ۱۹۳۰ مان دانا بە (رۆژی سەربەخۆیی) کە لەو پرۆژەدا لەم پرێرەوێ هەموو خاکی هیندستاندا هیندیەکان سویندی سەربەخۆیی وەرگرتن بخۆن.

سوئیدی سامناک و... کاروانی خوئی

هەر ئه‌وه‌نده رۆژی خوئی هات، له هه‌ناسه‌یه‌کدا خوتین گه‌رمیی نه‌ته‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وت که چهند هۆگری ئه‌م نیاژه پاکهن به‌راستی ئه‌و رۆژه پیاو سامی لی ئه‌نیشت که ئه‌یدی له هه‌موو جیگایه‌کدا کۆمه‌لانی گه‌وره گه‌وره کۆبوونه‌ته‌وه و ئه‌م سوئیده له شپوه‌یه‌کی مه‌ند و له‌سه‌رخۆدا دووباره ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌لین:

(ئیمه پروامان وایه که نه‌ته‌وه‌ی هیندیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر مافی هه‌یه ئازادیی و سه‌ره‌ستی خۆی ده‌ست بکه‌وی و تیر له به‌روبوومی ده‌ستی خۆی بخوات هه‌ر شتیکیش بۆ ژینانی پێوسته بکه‌وی... تا به‌جۆریکی ته‌واو بتوانی گه‌شه بکات و پێ بگات... پروایشمان وایه که هه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌ک بکه‌ویته سه‌ر ئه‌و بیره‌ی که نه‌ته‌وه‌کی خۆی له‌م مافانه بێ به‌ش به‌هیل‌یتته‌وه و ته‌نگه‌تاوی بکات، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ش مافی هه‌یه ئه‌و فه‌رمانه‌واییه‌ بگۆڕی یاخود لای بیات... فه‌رمانه‌وایی به‌ریتانیا‌یش وه‌نهی هه‌ر به‌ته‌نیا هیندییه‌کانی له‌و ئازادییه بێ به‌ش هه‌شتیتته‌وه، هه‌روها هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌که‌ی چه‌وساندۆته‌وه بۆ که‌لکی خۆی، به‌جۆریکی وا که له رووی ئابوری و زرن‌گاری و، خۆینده‌واری و، گیانییه‌وه هیندییه‌کانی سه‌رگه‌ردان و مالتیران کردوه و دا‌یشی پزاندون... له‌به‌رئه‌وه پروامان وایه که هیندستان پێوسته له سه‌ری هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ریتانیا‌وه هه‌بێ بیچرێ و سه‌ره‌خۆیی ته‌واوی خۆیشی لی وه‌رگرێ...).

غاندیش که هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تاقی کرده‌وه، په‌یی به‌وه برد که کاتی ئه‌وه هاتوه ده‌ست بکری به‌فرمان کردن کاتیگمان زانی کاره‌سات یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک ئه‌هاته پێشه‌وه و ئه‌قه‌وما هه‌ر له مه‌رگه‌ساتیکی ئه‌کرد که رووه و پۆیه‌ی خۆی ئه‌رۆیشت بزوتنه‌وه‌ی سه‌رکێشی شاریش خه‌ریک بوو نزیک بیته‌وه بێ ئه‌مه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وه بکه‌ین، ده‌موده‌ست بی‌رمان چو به‌لای بزوتنه‌وه‌که‌ی پێشوو‌دا، که له پاش مه‌رگه‌ساته‌که‌ی (شاوری شاورا) چۆن وه‌ستینرا... له دوا‌ییدا گه‌یشته‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی که شپوه‌ی (توندوتیژی نه‌نواندن) بۆ هه‌موو ده‌میک و بۆ هه‌موو شوپنیک ده‌ست نادات که‌چی (غاندی) له‌و باوه‌ره‌دا بوو که ئه‌م شپوه‌یه بۆ هه‌موو ده‌میک و بۆ هه‌موو شوپنیک ده‌ست ئه‌دات له‌به‌رئه‌وه، پێوست بۆ جێ به‌جێ کردنه‌که‌ی له شپوه‌یه‌کی ره‌نگاو‌ره‌نگ و جۆر جۆردا بێ، تا بتوانی بۆ هه‌موو جۆره‌کات و جیگایه‌ک به‌کار به‌تیری به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو وه‌ ستینرا، ئه‌وه دیاره که به‌کار نایه‌ت و سه‌ر ناگرێ!... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، غاندی

بیروباوه‌ره‌کانی خۆی بۆ ده‌رئه‌خستین ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌لاوه به‌س بوو، که تیمان بگه‌یینه‌ی هه‌ندیک راست کردنه‌وه‌ی هیناوه به‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی خۆیدا.

که سه‌رکێشی شاریش که‌وته سه‌ر رێگای خۆی، نابێ به‌هیچ جۆریک بوه‌ستینری!... کاروانی خوئی هینان ده‌ستی پێ کرد له هه‌موولایه‌که‌وه هۆگری ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه بوون به‌گه‌رمییه‌که‌وه خۆیان ئه‌خزانه‌ ناو کاروانه‌که‌وه کاروانه‌که‌ رۆژ به‌رۆژ نزیک ئه‌بووه‌وه له زری که ئامۆزگاریش نیرا بۆ لیژنه‌کانی ناوچه‌یی و خۆجێیی کۆنگره‌که، که ده‌سه‌لات هه‌ر له ده‌ست سه‌رۆکه‌کاندا مینیتته‌وه که پێوسته کاروباری خۆیشان وه‌ها رێک بخه‌ن، که هه‌ر کاتیکی یه‌کێک له ئه‌ندامه‌کانیان گیرا، ده‌موده‌ست یه‌کێک له خۆیان بچیته جیگه‌ی ئه‌و و کاروباره‌کانی ئه‌و هه‌لسوورپتی مانگی گولان (ئپریل) هات غاندی و کاروانه‌که‌ی له زری که نزیک بوونه‌وه ئیمه‌یش چاوه‌روانی ئه‌وه بووین که ری بدری، ده‌ست به‌سه‌رکێشی شاریی^(۱) بکری ئه‌ویش به‌شکاندن ئه‌و یاسایانه‌ی که به‌ره‌م هینانی خۆیان هه‌ر بۆ فه‌رمانه‌وایی ته‌رخان کردوه رۆژی شه‌شه‌می مانگی گولانیش یه‌که‌م رۆژی حه‌فته‌ی نه‌ته‌وه‌یی بوو، که خوومان وا پێوه گرتبوو هه‌موو سالیکی له‌و رۆژه‌دا بیره‌وه‌ری کارساته‌کانی سالی ۱۹۱۹مان زیندوو ئه‌کرده‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده گه‌یشته‌ینه ئه‌و رۆژه، ئیتر له هه‌موولایه‌کی هیندستانه‌وه ده‌ستیان کرد به‌خوێ کۆکردنه‌وه یاخود خۆی به‌ره‌م هینان!...

له رۆژی چوارده‌می مانگی گولاندا منیان گرت هه‌ر له‌و رۆژه‌یشدا له‌ناو به‌ندیخانه‌که‌دا چهند و چوونیان له‌گه‌ڵ کردم و پریری دادگایان به‌سه‌ردا دام هه‌ر له‌به‌ر شکاندن یاسای خۆی ده‌ره‌یئان سزایه‌کی شه‌ش مانگ به‌ندی‌تییان دام.

له‌و رۆژانه‌دا کاره‌ساتی سه‌یر سه‌یر ئه‌قه‌ومان به‌لام له هه‌موویان سه‌یرتر، بێ گومان ئه‌وه بوو که ئافره‌تانیش هاتبوونه ناو کۆری خه‌باتی نیشتمانییه‌وه پۆل پۆل ئافره‌ته‌کان له ته‌نیا‌ی ماله‌کانیان ئه‌هاتنه ده‌روه هه‌رچه‌نده ئه‌وانه رانه‌هاتبوون به‌م خه‌باته گشتییانه‌وه، به‌لام به‌هه‌موو کولتیکێ دلیانه‌وه خۆیان فری ئه‌دایه ناو کۆری جه‌نگه‌وه و جێ به‌جێ کردنی پریره‌کانی خۆ دوورخستنه‌وه له پۆشه‌نێ بیگانه و باه‌تی مه‌ی خۆرییان خسته‌سه‌ر ئه‌ستۆی خۆیان هی وایشیان تیا‌بوو گه‌یشته‌ ئه‌و پایه‌ی که سه‌رۆکایه‌تیی لیژنه‌کانی کۆنگره بکه‌ن له ناوچه‌کاندا و بیشیان به‌رپوه‌!... له رۆژی پینجه‌می مانگی به‌خته‌باران

(۱) سه‌رکێشی شاریی: واته (العصیان المدني).

(مايس)دا (غاندى) گيرا دواى ئەو ھوروزمى گورە گورە برايسەر كۆگاكاني خوي له كه ناري پۆژئاوا كارساتى زۆر ناخۆش و پرتازاريش رووياندا، كه درنده يى بالبازه كاني فرمانرەوايبيان به ئاشكرا تيا دەر كەوت.

ديموكراتىيەك بۇ پۆژئاوا... ديموكراتىيەك يەك بۇ پۆژئاوا

ھەمسوى پيىنج مانگ و سيانزە پۆژى پى چوو بوو كه بەرەللاكرابووم له بەنديخانە، دووبارە خستياغمەو ناو بەنديخانەو ئەو كاتەيش تازە ئاھەنگمان گيترا بوو بەبۆنەى (پۆژى سەر بەخۆبى) يەو، له سالى ۱۹۳۴دا منيان گواستەو بۆ بەنديخانەى (ئاليبور) له ۱۶ى مانگى رەشەمى يشدا بپاريان بەسەردا دام كەدوو سال له بەنديخانەدا مېنمەو!... بەرپيكتەوت له كاتى گرتن و چەند و چوون كردن لەگەلما، له ئەوروپايشدا شەر و ئازاوه پەيدا بوو بوو؛ له فەرەنسەدا بۆيە پشتيوى پەيدا بوو بوو، چونكە فرمانرەوايبيەكى نەتەو يى ھاتبوو سەر تەخت و فاشيستيە كانيش زمان دريژيان ئەكرد و كەوتبوونە چاوو پاو كردن، له خاكى (نەمسە) يشدا راويژكار (دۆلفوس) فرمانى دابوو بەسەريازە كاني خوي كه گوللە بنين بەكرپكارەكانەو و (ديموكراتىيەى ھاوبەش)^(۱) له ناو بيەن له ھەمسولايەكەو نيشانەى ئەو دەر ئەكەوت كه فاشيستيەى خەرىك بوو ئەوروپا و ئەمەريكا بگريتەو كاتى كه (ھيتلەر) يش ھاھە سەر تەختى فرماندارى له (ئەلمانيا) دا و ھەرچەندى كرد نەيتوانى چارەى گيروگرتە ئابوريبەكان بدۆزيتەو، وام بەدلدا ھاھەت كه فرمانداريبەكەى زوو ئەبريتەو ھەر ھا دلى خۆم بەو ئەدايەو، كه بلاو بوونەو ھى بيروباو ھى فاشيستي، ھەر له بوژانەو ھەيكى ئەكرد كه پيىش سەرە مەرگ بکەوئ بەلام زۆرى پى نەچوو، كەوتمە گومانەو له خۆم، كه بىرەكانم بەئاواتەكافەو بوژو بوون... پۆژئاو كاني ئينگيلتەرەيش داوايان له فرمانرەوايبيەكەى خويان ئەكرد كه بەرامبەرى فاشيستي و ديكتاتورى بوەستى و بەرەنگاريان بكات لەسەر ئازاديش بکاتەو ئەو ھيش ديار بوو كه منيش ئەم پرسەم بەبيردا ئەھات و ئەمگوت: ئەى ئەو پۆژئاومانە له بابەت ئازادىي له ناو براو ھەو بۆچ نايەنە زمان كه له ھيندستاندا ھەر ناويشى نەماو؟!...

ئيمە لەو سەردەمەدا، ھەر بە ئازارى لەشمانەو نالە نالمان نە ئەكرد، ئازارتيكى تريشمان پى ئەگەيشت كه لەو ناخۆشتر، كه لەو توندوتيبيرتر بوو... ئازارى دەر وونيمان پى ئەگەيشت، ئازارى گيانى!... نازانم ئەو گرفتارى ئازادىيانە، له ئينگيلتەرەدا، كه خەمى

(۱) ديموكراتى ھاوبەشى: (الديمقراطية الاشتراكية).

مردنى ديموكراتىيەيان ئەخوارد له نەمسەدا، بۆچ كه ئەگەيشتنە بەردەم چارەنووسى ئيمە، چاوى خويان ئەنووقاند؟!... نازانم بۆچ كوئراييان دا ئەھات له خاكەكەى ئيمەدا و كوشتنى ئازادىي ئيمەيان نەھاتە بەرچاو، كەچى ھەر بۆ ئەو ئازادىي كوشتنە له خاكىكى تردا دەستيان ئەكرد بەھاوار و فەرياد و بۆلە بۆلە كردن؟!...

بەريتانىايبيەكان ئەوئەندە سەر كەوتن و خۆشگوزەرانىيان ديوبە بەخويانەو، بەچاوى سووك سەيرى نەتەو كاني تر ئەكەن ھەر نەتەو بەكەى كە بيتە ئەو ديوو دورگە كاني خويانەو لەبەر چاوياندا له خويان بەكەمترى دا ئەنيتن دوور نيبە چيني بالاي بەريتانىا جيهان بەم جۆرە دا بەش بکەن:

- ۱- بەريتانىا. له پشت ئەوئەو كەندەلانىكى گورەو فراوان ھەيە.
 - ۲- خاكەكاني سەر بەشا كلاوى بەريتانىا (بەلام ھەر نەتەو پيىست سپيەكانيان) ئەمەريكايش (بەلام ھەر ئەوانەى كه له رەگەزى ئەنگلۆسەكسۆن).
 - ۳- ئەوروپاي پۆژئاوا.
 - ۴- ئەوروپايبيەكاني تر.
 - ۵- ئەمەريكاي خواروو (بەلام ھەر ئەوانەى كه له رەگەزى لاتينين). لەدواى ئەمانيشە كەندەلانىكى گورە و فراوان ديت.
 - ۶- پيىست رەنگا و رەنگەكان، واتا ئەوانەى رەنگيان بۆر ياخود زەرد يان رەشە ئەمانەيش له ئاسيا و ئەفەريكا دان!...
- ئاي ئيمەيش كه له چيني ھەرە خوارووين، چەند دوورين له سەردارەكانمانەو كەوتوونەتە چيني ھەرە بالاو!... كەواتە ئيتر لەمە بۆچ سەرمان سورمېينى، كه ئەوانە ھەرچەند سەيرى ئيمە ئەكەن بەرچاويان تاريك ئەبى، كه ھەر چەند له ديموكراتى و ئازاديش بدويين تەنگە ئەيانگرى؟!...

واديارە ئەم وشانە بۆ ئەو دانه پيژراون كه ئيمە بەكاربان بەيئين!... بەلاى ئەوانەو ديموكراتى وەك كەولتيك وايە كه بۆ ھيندستان دەست نادات!...

تەنانەت (دەستەى كرىكارانى بەريتانىا) يش كه ئالاي ھاوبەشى (اشتراكيە) ھەلگرتوو، له سەردەمى فرمانرەوايبيەكەى دوو ھەميدا، له ھەموو دەمىك خراپترمان بەسەردا ھاھەت!... جا كه ديموكراتى بۆ ھيندستان دەست نەدات وشەكەيشى بۆ ئەو دانه پيژراو كە ئيمە بەكارى بەيئين!...

ههروهها بهوپییه یاسای دیموکراتی بۆ میسریش دهست نادات!... هه ر ئیستا که بوو، که له خۆتندنهوهی نامهیهک بوومهوه له رۆژنامهی (ستیتسمان) هوه که له شاری قاهیرهوه بۆی نیراوه له ۱۹/۱۲/۱۹۳۴، له بابهت و تاریکی ئاشکرای سه رهکی کار به دهستانی میسرهوه (نهسیم پاشا) ئه دوین که خه ریکی تیکۆشیننه بۆ یهک خستنی بیروباوه ری دهستهکان، تا له کاتی هه لێژاردنهکاندا یارمه تیی یه کتر بدهن... که ئهم و تاره یش دلی دهزگا بالاکانی خستۆته بچ ئارامییهوه... چونکه ئه وانه ئه ویهان له (نهسیم پاشا) ئه ویست که به هۆی زه بر به دهستی کارگێره کانهوه، (دهستهی وهفدییهکان) سه رهشکینه بکات و نه هیتلی له و هه لێژاردنه دا سه ر بکه ون به لام (سه رهۆکی کار به دهستانی میسر هۆشه یاساییه که ی له ئه ندازه به ده ره)... (هیچیش نه ماوه ته وه ئه وه نه بچ که هوائت هۆل خۆی ده ست بخاته ناو کاروباری هه لێژاردنه که وه!)... به لام ئه وه ی له (هوائت هۆل) ئه وه شیتته وه بیکات له میسر دا، خوا ئه یزانی چییه!... ئیمه نایزانی به لام ئهم چهن د درێژه ی که له وتاری ئینگلیزیک وه رگیره وه که ناوی خۆی ناوه (خۆشه ویستی ئازادی!) و له یه که م لاپه ره ی رۆژنامه ی (ستیتسمان) دا بلاوکراوه ته وه ئهم بابه ته مان وا بۆ رۆشن ئه کاته وه:

(که ده رده که له وئ دایه که شیتوه ی ژیا نی نوینه ر هه لێژیری میسری و ئامانجی بیروباوه ره کانی، له گه ل ئه و شیتوه ی ژیا ن و ئامانجی بیروباوه ره ئانه دا ریک ناکه وئ که دیموکراتی له وانه وه هه ل قوولا وه!...!)

به لئ وایه!... وه ک ده ره که وئ، به لای رۆژئا واییه کانه وه، دیموکراتی له نا و هه موو فه رمانه واییه کی رۆژ هه لات دا ئه بچ وایی: که هه رچی فه رمانه وایی داگیری رۆژئا وایی فه رمووی ئه بچ فه رمانه واییه رۆژهه لاتییه که ده مو ده ست به جیی به یئنی ناشیی ئه وه نده ی سه ری ده رزییه ک زیا نی بۆ ئه و فه رمانه واییه دا گیر که ره تیا بی!...

۱۹۶۶/۱/۳۱

جهماله دینى نهفغانى تىگه يشتووى رۆژه لات

نوسه رى: قدرى قلچى

۱۹۶۵

ده باره دى جهماله دین

* «میترووی سهد جهماله دین، بریتیه له میترووی هه موو که بینه و بینه رۆژه لاتى ته م سهردهمه» .

(براون)

* «... جهماله دین له میترووی رۆژه لاتى تازه داوا کهم داوا که رى نازادى و به کهم کوژاوه له و پیتاوه دا» .

(مصطفى عبدالرازق)

* «که شىخ جهماله دینم چا و پى کهوت، ته مهنده کارى له دلّم کرد کهم کهس ته وهنده کارى تى کردبووم. که گفتوگوم له گهل ته کرد ته وهنده سهر بهست بوو له بیرو باوه در بریندا، ته وهنده دهر وون پاک و راستگو بوو، خوم وا ته هاته پيش چا و که به کیتک له ناشنا کونه کانم ته بینم، وهک ابن سینا و ابن رشد...» .

(رنیان)

* «... به جورى کى تیکرایی، ته گهر بلیم جهماله دین ته وهنده میتشکى به هیز و هوشى فراوان و چاوى تیز بوو، مه گهر خوا له پاش پیغه مبه ران، ههر ته وهنده به خشى بى به که سانى تر، له راستى دوور نه که و توومه ته وه» .

(محهمد عبده)

* «سهد جهماله دینم چا و پى کهوت، که له نه وهى پیغه مبه ره و، خویشى به پیغه مبه ریک دائه نرى... ههستم به خوم کرد به جورى کى وا چوو بوو به دلما، که هه موو شوړشگپړیک، یاخود به رهن گاریکه ریکى زورداریم ههر ته وهنده خوش ته وى» .

(ههنرى روشفور)

* «زانستى راسته قینه و به نده بى بهک ناگرن»

(جهماله دینى نهفغانى)

پیغه مبه رى راستى و رۆشناى

رۆژه لات، له پاش ته و پایه بلندیه دهستى کهوت، تووشى رۆژگارى کى و ابوو، که له ناو تارىکى و زورداریدا ته ژبا. ههر رۆژه به کیتک چاوى تى ته برى داگیرى بکا، ههر رۆژه به کیتک په لامارى ته دایه تالانى بکات. ته م ژبانه کوله مبه رگىه رۆژه لاتى به کان، به سالان و به سهد سالان تیا ته ژبان، جار به جار تیک، له وزه یاندا نه ته ما لى بى دهنگ ببن، لى رانه پهرین و دهستیان ته دایه توله سهندنه وه. ته م راپه رین و توله سهندنه وانه تیکه یشتووانه کردیتیان، یان تینه گه یشتووانه، له م شىوانه دا دهر ته کهوتن، وهک: یاخوبوونى به ربه که له جووتیاران له چیندا یاخود شوړشکى سهر نه گرتوو له خاکى رووسیادا، یان شه ریکى دهسته دهستیه که سهر دارى کى هیندى ته یکرد به رامبه ر به داگیر که ره کان، یاخود کومه لیکى نهینى خه ریکى هه لگپانه وهى ته ختى خونکارى ته بو له خاکى (عوسمانى) به کاند...

له سهردهمه^(۱) نوزده ههدا، ته م توله سهندنه وه به، له خاکه کانى رۆژه لاتدا، له شىوهى موزده به کى راپه رینى کومه لایه تى گشتیدا خوى نواند، که ته نجامى ته و زور و سته مه بوو که له رۆژه لاتى به کان ته کرا، ته ویش پالى پتوه ته نان که تى بکوشن بو ژبانى کى باشتر و بلنتر. ته ویش دیار بوو که ته م راپه رینه چهند سهر کرده به کى چاکه په روه و چهند رۆشنییرى کى شوړشگپړ، پهیدا بکا و بیان نهینى ته کایه وه، که به کیتک له وانه (جهماله دینى نهفغانى) بوو. چونکه هه لکه ووتنى که سایه تیه گهره کانى میتروو که سهر کرده بى ته کهن، به ستراوه به و راپه رینه کومه لایه تیبانه وه که له ناراسته کردنى ژباندا دهستیان هه به. چونکه شوړش، پال ته نى به چهند که سیکى خاوهن بى و وریاوه بو ته مهى له گه لیا پروات به رتیه و، رتیکای بو بکاته وه و، پیره وى بو دابنى و له سهر ته و کومه لانه بکاته وه که زور و سته میان لى کراوه، تا نازادى خویان دهست ته که ویتته وه و به کامى خویان ته گهن.

(جهماله دین) یش له نبوهى دووه مى سهدى نوزده ههدا ژبا. ته و کات هیش رۆژه لات به دهست نه خوینده وارى و ناوکى و زور و سته مه وه ته ینالاند. که چى له گه ل ته ویشدا چاوى له رۆژیک بوو که نازادى دهست بکه وى و رۆژى لى بى ته وه ته ویش به ناو ته و خاکه نده ته گه را و ته سو راپه وه، بانگى ته دا بو فیر بوونى زانست و به کیتى و نازادى و راپوژکردن. واتا بو ته وه تى ته کوشا که هیزى کى واپیک بهینى که زوردارى زورداران و

(۱) راستر: له سهدى.

چاو چلیسیی داگیرکه رانی پین بشکینن. (جهماله دین) یش ئه و پیاوه تیگه یشتوو ه بو، که رۆژهللات پشتی پین بهست و چرای دایه دهستی، بۆ ئهمه ی راپهرینه کۆمه لایه تیه که ی ناراسته بکات و بهرنگاریی داگیرکه ره کانیسی بکات. ئه ویش وه ک بیرکه ره وه به کی ههره گه وره، گه وره ترین بهرنگاری کردن و رۆشنبیری پیشان دا، دلّی پر بو له باوه ر به و ئامانجه ی بۆی تی ئه کۆشا، نه سارد ئه بو وه، نه کۆلی ئه دا، دلّسۆزانه رهنج و ته قه لای ئه دا!... جهماله دین ئه لی:

(ئو بیره ی له په ژاره ییدا بو کۆم کرده وه و ناراسته م کرد، سه رنجیکم دا له رۆژهللات و دانیشتوو ه کانی: له بهرده م ئه فغاندا وه ستام، که یه که م زه وییه له شم لیی که وتی، پاشان سه رنجم له هیندستان دا، که له ویدا هۆشم گه شه ی کرد، ئنجا هاتمه سه ر ئیران که هاوسیمان بو و په یوه ندیشی به ئیمه وه هه بوو ئنجا دوورگی عه ره بستانم هاته پیش چاو: (حجاز)، جیگای سروش (مین) و رۆله کانی، (نجد)، (عراق)، (بغداد) و (هارون) و (مأمون) ه که ی، (شام) و (اموی) یه زۆر زانه کانی، (ئهنده لوس) و کۆشکی (حمراء) که ی... به م په نگه هه موو خاک و فه رمانه ر ه اوییه کی موسولمانه کانم هینا یه پیش چاوی خۆم، له گه ل ئه و به سه ره اتانه ی که به سه ریان هاتوو. چونکه رۆژهللات... رۆژهللاته! خۆم خه ربک کرد به دۆزبنه وه ی نه خۆشییه که یه وه و ده رمانی ئه و نه خۆشییه وه. که سه رنجم دا، نه خۆشییه ههره کوشنده کانی بریتین له: ناکۆکی ناوه ند رۆژهللاتیه کان خۆیان و، په ریشانیی بیروباوه ریان که هه ریه که به لایه کا چوه، ریک نه که وتیان له سه ر یه کیتی و، یه کیتییان له تیکچووندا، هه موویان له وه دا یه کن که هه رگیز ریک نه بن! منیش چیم له ده ست هات کردم بۆ ئهمه ی قسه یان بکه م به یه ک و وریایشیان بکه مه وه له و ته نگوچه له مه یه ی که تیی که وتوو به ده ست رۆژئا واییه کانه وه که خه ربکه له ناویان بیات...)

(جهماله دین) پیاویکی تیگه یشتوو بو. مه بهس له تیگه یشتن ئه وه یه که که لک بگه یینن به مرۆف به وریا کردنه و هیان و تیگه یان دنیان له هۆیه کانی سه رگه ردانی و پیشکه وتن، له و رپانه ی که ئه یانگه یینن به کامی خۆیان. له راستیدا (جهماله دین) فه رمانیکی گه وره ی نه برده سه ر، نووسراویکی گرنگی نه نووسییه وه. به لام له گه ل ئه ویشا، ئه و نامه یه ی که پتی سپیرا بو بیگه یینن به جیی خۆی، ئامۆزگارییه کانی، هه رگیز له بیر

ناچنه وه. ئه مه یش زۆر نییه که بلیین: هه رچی بزوتنه وه یه کی به ره و چاک بوون و راپه رینیکی شۆرشگێرانه له خاکه کانی (عه ره ب و تورک و فارس و ئه فغان) دا روویاندا وه له برانه وه ی سه ده ی نۆزده هه م و سه ره تای سه ده ی بیسته مدا، تروسکایییه کی نامه که ی ئه و و شۆرشه که ی گیانی ئه وی تیا به شدار بووه. (جهماله دین) ده ستیکی درێژی هه بو له پیگه یان دنی ئه و لاوانه دا که راپه رینه تازه کانی ئه و خاکانه یان پیک هینا. که م کهس هه یه له ناودارانی ئه و راپه رینه ئه دا که له خۆی، یان له یه کی له شاگرده کانی ئه وه وه به شی خۆی، له میشک فراوانی و به جه رگی و هیزی بیروباوه ر و ئازادیی ده روونی ئه و که لکی وه رنه گرتی.

ئه گه ر بمانه وی نمونه له سه ر نامه که ی ئه و به یینه وه، ته نیا ئه وه ئه لیین: که ئه و فه رمانه ی (مه مه د عه بده) به جیی هینا له کۆری خۆینده واریدا و، ئه و فه رمانه یش (سه عد زه غلول) به جیی هینا له کۆری فرۆفیلبازیدا، دوو رووی ئه و نامه گشتیه ی ئه و بوون.

(جهماله دین)، خوا خۆشی بکات، ده روونی پر بو له شتی جیاواز جیاواز، جاری و هه بوو، نه رمونیان و دلّپاک بوو. جاری وایش هه بوو، توندوتیژ و تووره بوو. له گه ل له خۆی بچوو کتردا، ساکار و هیمن بوو. له گه ل خونکار و پیاوه گه وره کاندان، لووت به رز و نازیه روه ر بوو. له لایه که وه چاوپۆش و زمان پاکژ و ره وشت شیرین بوو. له لایه کی تریشه وه توند بوو له سه ر بیروباوه ری خۆی، به هه موو کۆلی دلّیه وه پشتگیری ئه کرد. یه کیکی له کرده وه هه ره دیاره کانی ئه وه بوو که دوا ی راستی ئه که وت و له رپگای راستیشه وه نه بووا به بۆی ئه چوو. له پینا و راستیدا، فرۆفیللی ئه ئه کرد، نه رمونیایی پیشان نه ئه دا. ئامانج و هۆیش، به لایه وه، وه ک یه ک و ابو ته نانه ت هاو رپیکانیسی هاتنه سه ر ئه و بیره، که ئه م ره وشته نایابه ی خۆی بوو، نه یته هیشته سه ر بکه وی له فه رمانه کانی، دوژمنه کانی له خۆی کۆ ئه کرده وه بۆ ئهمه ی هورۆژم به نه سه ری، بیانوویسی بۆ ئه و دوژمنانه ی ئه دۆزییه وه که هیشی به یینه سه ر و توانج و پلاری تی بگرن.

له ده رپینی بیروباوه ر و ئازادیی بیرکردنه وه دا، ئه وه نده راست و په وان و بی په رده بوو، بیروباوه ره ئایینییه کانی بوو بونه بابه تی مقۆمقۆ له لایه ن هه ندی خۆینده واران ه وه. ئاخۆ بانگ راهیشتنه ئایینییه که ی چی بووی، که ئه و خۆینده واران ه ی و خستبووه سه ر مقۆمقۆ و ئه و هه موو دوژمنانه ییسه له سه ر خۆی کۆکردبووه وه؟

بانگدانیک بۆ راستگردنهوه و تازه کردنهوهی ئایین

(جهماله‌دین)، ئەوێ ئەوێست که ئەوێ ئادەم هەموو یەکسان بن و هەموو بۆ کەلکی ڕەگەزی مەرفەئای (١) ڕەنج بەدن. بەرەنگاری جیابواری ئایینی ئەکرد. بروای وابوو که هەرسێ ئایینه‌که سەرەتا و ئەنجامیان وەک یەکه. ئاواتیشی ئەخواست که خاوەنەکانی ئەو ئایینانە یەک بگرن، بەچەشنی یەکگرتنی ئایینه‌کان خۆیان لە ناوەرۆک و ئامانجدا، تا بەهۆی ئەوێ مەرفەئایەتی هەنگاوێکی گەورە بەرەو ئاشتی بروات.

گوتی: (یەکتیک لە ئەندامەکانی هیندستان هەندێ شتی لێ پرسیم، که خۆی دلێ لێی کرمێ بووبوو، ئەوێ ئەوێ نەما بوو بیروباوەری ئایینیەکهی لێ تێک بدات، له هاتنه خوارهوهی نووسراویش بکەوتیته دوودلییەوه، گرنگەکانی ئەمانە بوون:

ئەگەر قورئان قسەێ خوا بێ و ئەمەیش که خۆی فەرموویەتی: (ئیسلامەتی ئایینیکی راستە و بەسەر هەموو ئایینیکیشا سەری ئەخەم، بام خاوەناسەکانیش پێیان ناخۆش بێ) راست بێ، کەواتە بۆچ ئیسلامەکان لەو پەری شکان و شپرزەیی دان؟ پاشان درێژە بە قسەکانی خۆی زۆر دا، که برییه‌وه پێم گوت: پێویستە بزانی، که هەموو ئایینیکی پێویستە راست بێ. ئیسلامەتیش هەم خۆی راستە، هەم ناوەکەشی راستە. ئەگەر پیاویک هاتە لات ناوی زانا بوو، بەلام لە راستیدا نەزان بوو، هەر لەبەر ئەوێ که ناوەکە راست نییە، چاکەێ ناوبراوت لەبیر ئەچیتەوه؟ ئاخۆ پێت ئەکرێ بلیت، ئەم پیاوه چونکه نەزانه و ناوی خۆی ناوه زانا، کەواتە زانست، بەکاری هیچ نایەت؟ ئەگەر بەملیۆن موسولمانان بێتە لات و بلین ئیسلامین، وەک لەم سەردەمەدا هەن، کهچی هیچیان ئیسلامەتی راستەقینە نەنوین، ئایا هەر لەبەر ئەمەێ که ناوەکانی ئەوانە له جیتی خۆیاندا دانەنراون، پێویستە چاکەێ ئیسلامە تیمان لە بیر بجیتەوه؟ دیاره نه ٤.

جا لەبەر ئەوێ که خۆی گەورە فەرموویەتی: (ئایینی ئیسلامەتی ئایینیکی راستە و...) و، ئەی فەرمووه (هەرچی ناوی ئیسلام بێ سەری ئەخات)!...! لەگەڵ ئەوێشدا، ئیسلامەتی و ئەوانەێ باوەریان پێی هینا، هەتا بەپێی ئەم ئایینه ئەجولانەوه، بەجۆرێکی وا دەرکەوتن، که هەموو جیهانی پر کرد لە پروناکی و دادپەرەویی. کەواتە سەرکەوتن بۆ راستی و دروستییە. نەک بۆ ناوی پروتی ئیسلامەتی. ئەوانە شکان و پەرێشانییە، موسولمانەکانی ئیمروێ تیا، لەوێ پەیدا نەبووه که ئەوان ئیسلامن، بەلکو لەبەر

(١) مەرفەئای: مەرفەئایەتی.

ئەوێ که ئیسلامەکان لە راستیی ئایینه‌کهیان تی نەگەشتوون و بەپێی ئەویش نارۆن بەرپۆه. لەم قسەیهی خواشدا که ئەفەرمووی: (ئایینیکی راستییە و...) ئەوێ تی ئەگەین، که هەندیک هەن لە هەموو ئایینه‌کان بەکۆمەله، گشتن. بەشەکانیشیان بریتییه له ئایینه‌کانی موسایی و عیسانی و محەمەدی. جا هەر ئایینیکی لەم ئایینانە لەسەر راستی بروات ئەو سەر ئەکەوی. چونکه ئەو سەرکەوتنهێ که خوا بەلینی داوه بۆ ئاین، ئەو ئایینه‌یه که لەسەر راستی بروات، ئەگینا نه ئایینی مه‌سیحییەکان، نه هی موساییه‌کان، نه هی ئیسلامەکان، تەنیا لەبەر ئەوێ که ناویان والێ نراوه سەر ئەکەون. بەلام هەر کامیک لەوانە لەسەر راستی پۆشیت، ئەوێیان ئایینی پاکه. خۆی گەورە فەرموویەتی: (ئیمە ئەم نووسراوه‌مان بەراستی بۆ تو ناردۆته خواره‌وه. کەواته خوا بپەرسته و بەپاکی و دلۆزوییەوه ئایینه‌کهی بەجێ بهێتە، چونکه ئایینی پاک هی خوایه).

بروای دوایی وابوو، که ئاین دوو بەشه، بەشێکی هی خواپەرستییه. بەشێکی هی کاروباره. هەرچی خواپەرستییه مەرفە بۆ خۆی ئەیکات، فری بەسەر کەسی ترهوه نییە، نه بەرەنگاری کەس ئەبێ، نه کەسیش بەرەنگاری ئەو ئەبێ. چونکه ئەو پرووی له هەموو کەسه. خۆیش گەورە گشت کەسه. نه بەتەنیا هی جووه، نه هی گاوه، نه هی موسولمانە: ئەوه که هەمووتانی له یەک کەس دروست کردوه. بەلام کاروبار، پێرەوییەکه له‌ناو هەموواندا بەکار ئەهێنرێ. هەموو لایەک فیتر ئەکات که بەکاری نیشتمانەکهی خۆیان بێن، پێکەوه بن و یارمەتی یەکتەریش بەدن. (جهماله‌دین) بەئاواتی ئەوێ بوو که هەرسێ ئایینه‌که یەک بگرێ. بۆ ئەم پێشبینییەشی چەند رێ و شوتینیکی دانا. دەستیشی کرد بەبانگ دان بۆ هەموو خاوەن ئاین و لقەکانیان که پێرەویی بکەن. بەلام زۆری پێ نەچوو که بەداخێکەوه پێی زانی که له پێش ئەو ئامانجە گەورەیه‌وه چالێکی زۆر قوول هیه، ئەوانە پارێزگاری ئەکەن که: (لەبەر پول پەرستی خۆیان، هەموو لقیکیان وەک دوکانیک لێ کردوه، هەموو دەستەیه‌کیان وەک کانێکی زیو و زێر لێ کردوه، سەرمایەێ ئەو بازرگانییەشیان، ئەو ناکۆکی و تێکچوونانەیه که له‌ناو ئاین و لقەکانیا دروستیان کردوه). بەزویی پەیی بەوه برد که: (هەر پیاویک بویرت بەرەنگاری ناکۆکی و تێکچوون بکات، بیری ئەم و ئەو رۆشن بکاتەوه بۆ یەکبوونیکی پێویست، بەپێی دەستورە راستەقینەکانی ئاین، ئەو پیاوه، لای ئەوان وایه که نانی بازرگانی ئاین ئەبێ، هەرەها ئەو پیاوه بەپیاویکی خاوەناسی، خرابی بەدخوو و ئاژۆه‌گەر دانه‌نێن...! لەگەڵ ئەوێشا، کۆلی ئەدا، تا توانیی، لەم پێناوه‌دا خەباتی کرد...

بج گومان ئو كه سهى كه پى خوش نه بى مرؤف ببسته سى به دهكى: جو و گاور و موسولمان، بو ئو و هيش تى بكوشى كه هرسى ئايينه كه يهك بخات، دياره كه ئو و هيشى پى خوش نييه، هر ئايينه ببسته چند به شىك، ئو و هى پى خوش نه بوو كه موسولمانه كان دوو به دهكى بوه ستن ببنه: (سنى) و (شيعى) هر و هها تى نه كو شا كه ناكو كى ناو هندان له ناو ببات، نه گهر له راستيدا جيا و ازي ه بى له ناو ياندا. چونكه پرواى نه نه كرد كه جيا و ازي به ه بى له ناو ياندا. به لاي ئو و ه و ابوو كه خونكاره (سنى) يه كان، خويان بوون، كه ينه و به ينه (شيعه) يه تيبان وا گه و ره كرد، بو ئه م هى بو ره پياوان به وه چه واشه بكن كه شيعه كان، شتى سه ير سه ير يان لى روو نه دات. به و مه به سهى كه بتوان ده سته كان تىك بدن و له شكر پى كه وه بنين: (تا به بيانوى (سنه) و (شيعه) وه موسولمانه كان به كتر بكوژن. كه چى خو بيشيان پروا يان به قورئان ه به وه به پىغهمبه رتتتت محمه د درو و دى خواى له سه ر بى). نه يگوت: (به لام كه ينه و به ينه ي پيشه و (على)، كه له روژى شه ره كه يدا له گه ل (معاويه)، به پيا وى كى با شتر زانرا بى و پشت گيرى كرابى، نه گهر بو ئو وسا كه به كه لكيش هاتى، يا خود به هوئى ئو و ه و چه وروا نى چا كه يهك كرابى بو جىبه جى كردنى مافىك، يا خود بو لا بردنى زوردار بيهك... به لام ئه م به ربه ره كان بيه و، هو گروون به م كه ينه و به ينه يه وه كه روژى چوه و نه ما وه و له گه ل نه ته وهى ئو و كاته دا به سه رچوه، بو ئيمرو مانه وهى ئو و په رى زبان نه به خشى و به كى تى موسولمانان تىك نه دا).

پاش ئو و نه يگوت: (نه گهر ئيمرو (سنى) يه كان هه موو يان كو ببنه وه و به يهك دهنگ چا كه ي (شيعه) بدن به سه ر (سنى) يه كاندا. ئنجا پى لى بنين و بر بارىش بدن كه (على كورى نه بوتالب) مافى هه بوو له (نه بو به كر) پيش بكه وئى له جى گرتنى پىغهمبه ردا. ئايا به وه عه جه مه كان بلند نه بنه وه و (شيعه) كان ده رگاي خوشى و چا كه يان لى نه كر تته وه؟ يا خود نه گهر (شيعه) كان قسه ي (سنه) كان په سه ند بكن كه (نه بو به كر) مافى هه بوو له جى گرتنى پىغهمبه ردا پيش (على) بكه وئى، ئايا به وه موسولمانه (سنى) يه كان راست نه بنه وه و رزگار يان نه بى له ده ست ئو و دىلى و سووكى و بى كه سى به كه ئىستا تيان؟

هيشتا كاتى ئو و نه هاتوه كه موسولمانه كان و ربا ببنه وه و له م شته پرو و پو چانه واز به ين و له م مه رگه ي پيش مر دنه خو يان رزگار بكن؟

ئى گه ل! به و خوا به ي كه له سه روو هه مو و مانه وه يه، سه ردارى خوا ناسان (على كورى نه بوتالب)، ئو و كار هى عه جه م يا خود هه موو (شيعه) په سه ند ناكات كه بچن (سنى) يه كان بكوژن، يا خود لى يان جوئى ببنه وه، ته نىا له به ر ئو و هى كه (على) به با شتر بز انن له (نه بو به كر). ئه وانه هى چيان به كارى ژيانى خو يان نايه ن. مرؤ فىش برى تى به له و چا كه يه ي كه له ده ستى ئو و ه شى ته وه. هر و هها (نه بو به كر) يش ئو و په سه ند ناكات كه (سنى) يه كان له سه رى بكه نه وه و (شيعه) كان بكوژن هر له به ر ئو و به با شتر زان ينه ي كه سه ر ده مى تى په ر بوو. چونكه ئو و پى چه وانه ي گى انى قورئانه كه فه رمان ئه دا به موسولمانه كان وه ك خشى نا و دى وار پشتى يهك بگرن.

(جه ماله دين) له وه يش تى په ر ئه كات، بانگ بو ئو و نه دات كه (ئايين و زانست) يش رىك خر ين له گه ل يه كدا. ئو و هيش به شتى كى يه جگار پى وى ست دا ئه نى. نه لى: (نا شى ئايين به ربه رچى راستى به كانى زانست بداته وه. نه گهر به سه ر زارىش يهك نه گرن پى وى سته لىك بدر تته وه).

له جى گاه يه كى تر يش دا نه لى: (... من چو ن نا ئىم ده ستى شك اوم، كاشكى وا نه بو وا به. نه گهر هاتوو يه كى كى ده ستى كرد به لى كدا نه وهى قورئان، هر له (ب) ي (بسم الله) وه سه ر له خوئى تىك نه دا و نو قوم نه بى! له ده روا زه ي تى پى (ص) (الصر ا ط) يشه وه كه هاته ده ره وه، تر پ نه كه وى ته خوار وه ناو چالئى به كار نه هى نانى قورئان، له گه ل ئو و كه سه دا كه ئو و لى كدا نه وه يه نه خو ئى تته وه، هى چ كه لكى كى له و قورئانه وه ر نا گرى كه چا كه ي جى به ان و نه مان پى شان نه دات له گه ل چو ئى تى ده سته و تى ان.

(نا شى تى و بى كار هى له نا و به شى زورى ئه وانه دا بلا و بو ته وه كه جلوبه رگى زانايان يان له به ر كر دو وه. ته نانه ت و ايان لى هاتوو كه به قورئان نه لى ن به ربه رچى راستى به دامه زرا وه كانى زانست نه داته وه. كه چى قورئان دووره له و قسا نه وه كه ئه وان پى وهى نه نو سى ن.

(زانست، به ته و او ه تى ده رى خستوو كه زه وى خر ه و نه يش سو و رى تته وه. روژيش له جى خو ئى دا، به چوار لاي خو ئى دا نه سو و رى تته وه. جا ئه م راستى به له گه ل راستى به كانى زانستى تر دا كه چه شنى ئه ون، نا شى كه له گه ل قورئاندا رىك نه كه ون.

قورئان، پى وى سته واز بزانرى، كه دووره له به ربه رچدانه وهى زانستى راسته قى نه وه، به تا يه تى له راستى به گشتى به كاندا. جا نه گهر له قورئاندا شتى و امان نه دو زى به وه كه

رێک بکهوئ له گهڵ زانست و راستییه گشتییه کاندایا، به ناشکرایی، ههر بهوهنده واز ئههینین که نیشانهیهکی تیا بدۆزینهوه، ئنجا دهست ئهکهین به لیکدانهوهی، تا له گهڵ به کتردا رێک ئهکهون. چونکه ههرگیز ئهوه ناگونجی که ناوی زانستهکان و داهینراوهکان به ناشکرایی و پۆشنی له ناو قورئاندا ببینن. چونکه له کاتی هاتنه خوارهوهی قورئاندا، ئهوانه نهبوون، شاررابوونهوه، نه هاتبوونه ناوهوه. ئهوه بهش دیاره، که (جهماله دین) بانگ رانههیلێ، بۆ لیکدانهوهی ئایین یاخود پۆشکردنهوهی، تا له گهڵ پیتوبستییهکانی سهردهمی تازهدا و گیانی شارستانییی نوێدا رێک بکهوئ، مه بهسی ئهوه تا لیکۆلینهوهیهکی پۆشنیرانهی تیا بکری، نهک چاولیکه ریهیهکی کوێرانهی ئهوه شتانهی که پیشینان گوتووینه، یاخود پشتگیریهیهکی رووتی ئهوه قسانهی که قورئان پۆشکه رهوهکان گوتووینه. جارێکیان له کوێر ئهوه دا ناوی ناوێرکه (عیاض) هاته پیشهوه، که ههرچی چیرۆکی پۆشکانی ئایین ههیه، پال به قسهکانی ئهوه دهدهنهوه، گوئی: (بهخوا ئهمه سهیره! ناوێرکه (عیاض) ههرچییهکی گوتوه، به پیتی هۆشی خۆی و تیگه یشتنی خۆی و سهردهمی خۆی بووه. ئایا له وههلاوه که سی تر مافی نیبه که شتی وابلێ له قسهکانی ئهوه نزیکتر بێ له راستی و دروستی و به جیبیهوه؟ که هاتوو ناوێرکه (عیاض) و پیشه واکانی وهک ئهوه، ریبیان به خۆیان دا، که پێچه وانهی قسهکانی پیش خۆیان قسه بکهن، شتی وایش دهر بهیتن له قورئان و بابهتی ئایینی تر که له گهڵ سهردهمی خۆیاندا بگونجی، ئهی ئیمه بهش بۆ چ شتی و دهرنه هینین و نه یلێین که له گهڵ سهردهمی خۆماندا بگونجی؟).

پیبیان گوت ئهه جۆره قسانه، پیتوبستییان به لیکۆلینهوه و تیگۆشان ههیه، له لای (سنی) یهکانیش دهرگای لیکۆلینهوه و تیگۆشان داخراوه، چونکه مه رجهکانی نایه نه جی. (جهماله دین) ییش هه ناسهیهکی ساردی هه لکیشا و گوئی:

(کئ ئه لێ دهرگای لیکۆلینهوه و تیگۆشان داخراوه؟! به چه فه رموودهیهکی خوایی دهرگای تیگۆشان داخراوه؟ کام پیشه و گوتوبهتی: له دواي من نابێ هیچ موسولمانێک تیگۆشی و لیکۆلینهوه بهش بکات له ئاییندا بۆ ئه مهی تیبی بگات، نابێ قورئان و قسهی راسته قینهی پێغه مبه ر بکات به رابه ری خۆی، یاخود نابێ رهنج بدا و تیگۆشی بۆ ئه مهی تیگه یشتنی خۆی له قورئان و قسهی پێغه مبه ر فراوانتر لێ بکات، ههروه ها نابێ له ئه نجامی به راووردکردن و پتوانه کردندا ئه و شتانه دهر بهیتن که له گهڵ زانستهکانی ئه م سه رده مه و پیتوبستییه ئه م کاته و فه رمانی ئه م چاخه دا رێک بکهوئ!!).

(خوا پێغه مبه ر محمه دی نارده سه ر گه له که ی خۆی که به زبانی خۆیان ئه و ی ئه یه وئ تیبیان بگه ییتن، ئه و ی خۆشی پیبیان ئه لێ لیبی تیبگه ن. خوا فه رموویه تی: (هیچ پێغه مبه ر یکه مان رانه سپاردووه قسه بکات، به زمانی گه له که ی خۆی نه بێ). دیسانه وه فه رموویه تی: (ئیمه بۆ به کا قورئانمان به عه ره بی نار دۆته خواره وه که تیبی بگه ن و هۆشتان بپته وه به ر خۆتان). قورئان بۆ به کا نپه راوه ته خواره وه، که هه موو که س تیبی بگات. که مرۆف میشکی خۆی بخاته کار بۆ ئه مه ی له و اتاکانی تیبگات. فه رمانهکانی تیبگات، له مه به سی ئه و فه رمانانه ییش تیبگات. (جا هه رکه سی زمانی عه ره بی بزانی و تیگه یشتوو بێ، نهک شیت، له میژووی پیشینانیش شاره زای بێ، ههروه ها شاره زای شپوهی بریاردانی گشتییش بێ، هی ئه و فه رمانانه ییش بێ که له گهڵ قورئاندا، راسته وراست یهک ئه گرن، یاخود له ئه نجامی به راووردکردندا یهک ئه گرن، شاره زای قسه راستهکانی پێغه مبه ریش بێ - ئه و که سه، مافی هه به که له فه رمانهکانی ناو قورئان سه رنج بدا و بیانکۆلپته وه و لیبیان ورد بپته وه و ئه و فه رمانانه ییش لێ دهر بهیتن، ههروه ها له قسهکانی پێغه مبه ر و به راووردکردنهکانیش فه رمانی تازه دهر بهیتن).

به م رهنگه بانگ راهیتشته ئایینییه که ی (جهماله دین)، بۆ تازه کردنه وه و دهر کردنی فه رمانی تازهی ئایینی بوو، له گهڵ پاککردنه وهی ئاییندا له شتی پر و پوچ و هه لبه ستر او و لیکدانه وهی ناهه موار که پیتیه وه نوسینرا بوو، ههروه ها بۆ ئه مه بوو که ئایین بکری به ده ستووریکی گه شه که ر که له گهڵ ژیا نیککی گه شه که ردا به رپتوه بچێ. بۆ ئه مه ییش بوو، که وهک له راستیدا فه رمانی خۆیه تی، نیاز به خشی به مرۆف: تیبکۆشی و پیش بکهوئ و خۆشی تازه بکاته وه، بۆ ئه مه ییش بوو که نه هیلێ ئایین بپته شتیکی مردووی بێ که لک و کار له ناو روونکردنه وهکانی کۆنه په رستهکان و نووسراوهکانی ئه و لیکده ره وانه دا که نه له قورئان تیگه یشتوون، نه له گیانی قورئان تیگه یشتوون به راستی.

مامۆستا (عبدالقادی مغربی) گپرایه وه، که (جهماله دین) پیتی گوتوه، پیتوبسته له ئاییندا، بزووتنه وه یهکی تازه کردنه وهی واکری، که له بزووتنه وه که ی (مارتین لوتهر)^(۱)

(۱) مارتین لوتسر (۱۴۸۳ - ۱۵۴۶) قه شه یهکی ئوگۆستیینی لاهوتی و نووسه رێکی ئه لمانی بووه، هه ر له ویشه وه دهستی دایه چاکسازییهک له ئایینی مه سیحدا (پروتستانتی)، جا له رووی: چه کی لیبووردن (صک الغفران) و ده سه لاتهکانی پاپا و ریزلینانی قدیس و پاککردنه وه و گه لێ شتی تریشدا له کلێسا جیا بۆوه له (۱۵۱۷)، له سه ر ده ستیشیدا گه وهره ترین کاریکی ئایینی و ئه ده بی هاته دی؛ به وه رگپیرانی ته ورات بۆ سه ر زمانی ئه لمانی.

بکات، دامه‌زرتنه‌ری (پرۆتستانتی) له ئه‌وروپادا. مه‌به‌ستیشی ئه‌وه بێ که هه‌رچی بیروباوه‌ڕێکی ئایینی و فه‌رمانی ئایینی هه‌یه و به‌جۆرێکی ناوه‌ژوو چۆته ناو می‌شکی بۆره پیاوان و هه‌ندێ پیاوانی ناسراوه‌وه، له ره‌گوریشه‌وه ده‌ره‌یتنێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که وایان لێ هاتوه‌وه خۆیان مانده‌وه ناکه‌ن بگه‌ڕێن به‌دوای گه‌شه‌کردن و چاکبوون و سه‌رکه‌وتندا، وه‌ک... وه‌ک... که‌واته پتووسته‌ بیروباوه‌ڕی راسته‌قینه‌ی ئایین به‌ناو هه‌موواندا بلاو بکریته‌وه، بۆیان روون بکریته‌وه له شتیه‌یه‌کی به‌جێدا، به‌جۆرێکی وا که مه‌به‌سی ئایینی پێ پێک بێ، واتا بیانخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ خۆیان چاکه و به‌که‌ڵک دێ، له جیهان و له‌وه جیهاندا) هه‌روه‌ها پتووستیشه‌ زانسته‌کامان بژار بکه‌ین و پوخته بکه‌ین و نووسراوانی وایشیان لێ پێک به‌یتن که سووک و ئاسان بن بۆ فێربوون، بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تیمان بده‌ن له پێشکه‌وتنماندا. نه‌ک وایان لێ بکه‌ین که بینه‌ زانستییکی وا هه‌ر به‌کاری خۆیان بێن وه‌ک زانستی (ده‌ستووری زبان) و (زبان پاراوی) که مرۆف هه‌موو ژبانی خۆی پتوه به‌خت ئه‌کا، که‌چی له‌ توانایدا نابێ و تارێک بنووسیت ده‌ردی دلی خۆی پێ ساریژ بکات.

پزیشک (ئه‌مین عوسمان) له‌ بابته بانگ ر‌اه‌یشتنی (جه‌ماله‌دین) هه‌و بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئایین، ئه‌لێ: (له‌ پێش په‌یدا‌بوونی (جه‌ماله‌دین) دا، هه‌چ بزووتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی رووی ئه‌دا، بزووتنه‌وه‌ی کۆنه‌په‌رستانه‌ بوو، دوور بوو له‌ ئاره‌زووی تازه‌کردنه‌وه‌وه. خاوه‌ن بانگه‌کانی ئایین راستکردنه‌وه، وایان پێشان ئه‌دا، که سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانی موسولمانه‌کان له‌وه‌وه په‌یدا بووه که ئایینی ئیسلامه‌تییان به‌رداوه و دووریش که‌وتوونه‌ته‌وه له‌ ساکارییه‌ سه‌ره‌تاییه‌یه‌که‌ی ئیسلامه‌تی. به‌لام کار ر‌هن‌دینی (جه‌ماله‌دین) له‌وه‌دا بوو، که بانگی ر‌اه‌یشته‌ بۆ موسولمانه‌ ر‌ۆشنبیره‌کان بۆ ئه‌مه‌ی سه‌رنجێک له‌ خۆیان بده‌ن، بۆ پێکه‌ینانی ر‌اپه‌رینه‌ییکی ئایینی تازه‌په‌روه‌ر که له‌گه‌ڵ پتووستیی سه‌رده‌می تازه‌دا بگه‌نجی، هه‌روه‌ها ئیسلامه‌کانیش تیبگه‌ینێ، که ئه‌گه‌ر له‌ ئیسلامه‌تی راسته‌قینه‌ تیبگه‌یشن، ئایینه‌که‌ ئه‌توانێ له‌ ر‌یگای خۆیه‌وه گه‌شه‌ بکات و پێشکه‌وتنیکی وایش پێش بکه‌وێ که دوو شتی گه‌رنج له‌ ناو خۆیدا کۆ بکاته‌وه: یه‌کیکیان پتووستیه‌یه‌کانی ر‌ۆژ به‌رۆژی ژبان که هه‌موو ده‌م له‌ تازه‌بوونه‌وه و گه‌شه‌کردن دان. یه‌کیکیان پتووستیه‌یه‌ بلنده‌کانی ده‌روونی مرۆفایه‌تی).

چه‌ ئه‌مانه‌ی که گوتمان، چه‌ ئه‌وانه‌بش که له‌مه‌وه‌دا پێشانیان ئه‌ده‌ین، هه‌یچیان به‌دلی ئه‌و مێزه‌ر به‌سه‌ره‌ می‌شک و شک و که‌له‌ره‌قانه‌ نین، که خۆیان وا ر‌اه‌یتاوه‌ بیروباوه‌ره

ئایینه‌یه‌کانیان دوژمنایه‌تیه‌یه‌کی تا سه‌ر بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌راسته‌یه‌یه‌کانی زانستی. هه‌ر بیرکه‌ره‌وه‌یه‌کیش نازاد بێ و هه‌ر تازه‌که‌ره‌وه‌یه‌کی ئایینیش فه‌رمانی تازه له‌ ئایینه‌وه ده‌ره‌یتنێ، به‌خاوه‌نه‌ناس و بێ ئایین دابنێن. ئه‌وانه، له‌ راستیدا، که‌تنیکی گه‌وره‌یان له‌ ئیسلام و ئیسلامه‌تی کردووه. ئه‌مه‌یش ئه‌نجامی ئه‌و که‌تنه‌یه‌ که ئیسلامه‌کانی ئیمه‌رۆ له‌ سه‌رگه‌ردانی و په‌ریشانییه‌دا ئه‌بینین، چه‌ له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه چه‌ له‌ رووی فرۆفیل‌بازیه‌وه.

ه‌رایه‌کی پ‌ر‌شگ‌ده‌ر بۆ خه‌باتکردن و ر‌زگارکردنی نیشته‌مان

به‌کورتی ئه‌وه بانگ ر‌اه‌یشتنه‌ ئایینه‌یه‌که‌ی (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوو. به‌لام بانگ ر‌اه‌یشتنه‌ فرۆفیل‌که‌ی بۆ دوو بابته بوو:

یه‌کیکیان نازادکردنی خاکه‌کانی ر‌ۆژه‌للات له‌ ده‌ست فه‌رمانه‌وایی زۆردار. یه‌کیکیان ر‌زگارکردنی ئه‌و خاكانه له‌ ده‌ست داگیرکه‌رانی بێگانه.

(جه‌ماله‌دین) به‌ناو ر‌ۆژه‌للات و ر‌ۆژئاوادا گه‌را. له‌ ر‌ۆژه‌للاتدا دوکه‌وتویی و سه‌رگه‌ردانی و کزیی دیی. له‌ ر‌ۆژئاوايشدا پێشکه‌وتن و گه‌شه‌کردن و بلنده‌بوونه‌وه و هه‌یز و هه‌ره‌تی دیی. له‌م لایاندا پال‌دانه‌وه و بێ کاره‌یی و مه‌رگی دیی. له‌و لایاندا تیکۆشین و چالاکي و ژبانی دیی. هۆی ئه‌م جیاوازییه‌ گه‌وره‌یه‌یشی دۆزییه‌وه. هه‌رچی ر‌ۆژئاوايیه‌کان بوون هۆگری زانست و شارستانیتی و نازادیی بوون، هه‌رچی ر‌ۆژه‌للاتیه‌کانیش بوون ملیان که‌چ کردبوو بۆ فه‌رمانه‌وایی ده‌ست به‌ره‌للا، تووشی زۆرداری سه‌رداره‌ سته‌مکاره‌کان و دوژمنایه‌تی داگیرکه‌ره‌کان بووبوون. چونکه نه‌خوینده‌واری و بێ کاره‌یی و کزیی کاری تیکردبوون. گوته‌ی: (سه‌یری ر‌ۆژئاوايیه‌کان بکه‌ن: به‌م دابه‌شکردنه‌ی ئیستایانه‌وه و سه‌ربه‌خۆیی ئه‌وانه‌وه که نه‌ته‌وايه‌تییان جیا، که هه‌رکه‌سه له‌ چاو خۆیدا، له‌گه‌ڵ ئه‌وێتردا وه‌ک یه‌ک وه‌ستایه‌وه، له‌ چاکه‌دا، که گه‌رنجترینیان زانینی ماف و فرمان بوو له‌گه‌ڵ شتیه‌ی داواکردن و جیه‌جێ کردنیاندا، له‌ نایاندا ئه‌وه نه‌ما که ده‌سه‌للات به‌ده‌ست یه‌کیکه‌وه بێنیته‌وه و خونکار به‌ئاره‌زووی خۆی نه‌ته‌وه ببات به‌رپتوه. له‌مه‌ولایش، هه‌ر ده‌سه‌للاتیکی به‌ره‌للای وا مایسته‌وه له‌ ناو مرۆفایه‌تیدا، له‌ ناویدا نامیتنێ، چونکه ده‌ستووری گه‌شه‌کردن و سروشتی مرۆفایه‌تی به‌وه نه‌بێ دانامرکیتن. (ئیمه‌رۆ ئه‌وروپاییه‌کان، هه‌موو پێکه‌وه، له‌ یه‌ک کاتدا، بوون به‌سه‌رداری خۆیان، به‌ژێرده‌ستی خۆیان، ئه‌ویش به‌هۆی فه‌رمانه‌وایی به‌راپه‌ژوه‌وه. هه‌ر

نه ته و په كېش له و نه ته وانه بگريت، تازه له و ده چووه كه هېز به سه ربا زال بې، ياخود چينېك له چينه كان بتوانې چه و اشه ي بكات و بيخاته ژېر چنگي خوږه وه به و بيانووه وه كه له خوې بلنډتره، نه زور كاري لي ته كات، نه چاولېك هېرې كوټرا نه بېش. چونكه نه و جياوازيه ي هه يه له ناوياندا له بابت ره و شتي چاك و هوې پيشكه و تنه وه زور كه مه، هه ر فرمانېكېش نه ملا په سه ندي بكات له هېي نه ولادا، كړدني گران نېيه. (به كورتې: فه رمانه وايي له ژېر ده ستي هو ش و زانست دايه هه ر كاتېك نه م دوو هېزه نه خوښنده واري و بې هو شسيان هاته به رده م به سه ربا زال نه بېن. به م رنكه فه رمانه وايي به رله لالېش، تا نه ته وه له شه و زه نكي نه خوښنده واري دا بمېنېته وه، نه وېش نه ژېي و نه مېنېته وه.

هه ر كاتي زانست له نا و نه ته وده دا په رهي سه ند، يه كه م شت كه نه و نه ته وده به رهنگاريي ته كات نه و جوړه فه رمانه وايي به، به هه مو هېزېكېشيه وه ته كان نه داته خوې كه خوې له ده ستي رزگار بكات. نه مه يه يش ده ستو وړيكي خوايي به، له مه و پيش فه رمانه و او بووه. هېچ ده ستو وړيكي خوايېش گوړراني به سه ردا نايه ت).

پاش نه وه، خه مي نه وه گرتي كه خاكه كاني روزه لالت، به كو م له و به تاكله تاكله راپه رېني له خه و. به لاي نه وېشه وه بنچينه ي نه م راپه رېنه دوو شت بوو. يه كه م: نه وه ي كه نه و خاكانه له ده ست فه رمانه وايي ده ست به رله لالا نازاد بېي. دوو م: كه نه و خاكانه له ده ست فه رمانه وايي دا گير كه ران ياخود ده سه لاتي بېگانان كه ورده ورده چوونه ته ناويانه وه رزگاريان بېي، پاشان نه و خاكانه له شېوه يه كي تايه تيدا يه ك بگرن. به جوړېك كه يارمه تيبان له ناودا په يدا بېي و بشتوانن نازادي و ناسايېشي خوږان بپارېزن.

بو نه مه ي بتوانې روزه لالتيه كان بگه يني به م مه به سه، نه بې زانستيان له ناودا بلا و بكات هوه:

(من به روزه لالتيه كان نه لېم: سه رنج بدن، فه رمانه وايي به كان چو ن به نده ره كاني خاكه دا گير كه روه كانيان نه پارېزن له چه ك خستنه ناوي. چو ن جه زه به يش به وانه نه گه يين كه نه م فه رمانه يان نه شكېنن. ژيرېش له مه دا دياره. نه و ه تا كه دا گير كه ره كان نه ترسن له وه ي كه نه و چه كانه له خوږاندا كار بگري. نه گه ر نه وانه له دا دپه روه رېي خوږان دلنيا بوونايه كه له گه ل نه و نه ته وه دا گير كه روه وانه نه يكه ن، نه نه مه نده نه ترسان له خوږان، نه نه و نه نده يش پارېزگاريي خوږان نه كړد و ياساي و توندو تيژيان بو دانه نا.

(زانستېش بو نه ته وده يه كه كه نه خوښنده واري ده سته سه راگرتني ناسان كړدېي، له چه ك برده ناو خاكي دا گير كه روه وه كه متر و كاري گه رېشي سوو كتر نېيه. دياره نه مه بو نه و

خاكانه يش هه ر وه هايه كه كه و تونه ته ژېر چنگي ناموژگارېكه رانه وه بو نه مه ي سامانه كانيان بو بپارېزن، نه ك له به ر ده ست بلاوي و ناشيتيې خوږان نه و سامانان يان به فېرې بدن! نه و يش گوماني تيا نېيه كه روزه لالتيه كان، له ژېر ه وه خه رېكي نه و نه كه نه هېلن روزه لالتيه كان فېري نېشتمانه په روه رې بېن و مي شكيان روون بېته وه و وريا بېنه وه. به هه ر جوړه ناموژگارېكه بوږان بگري، سه ريان لي تېك نه دهن، ته گه ره يش نه دهن له تېكو شانيان. تا پېيان بگري ماوه ناده ن په و شتيان راست بكه نه وه و خوږسيان پې بگه يينن. به لكو به پېچه وانه ي نه و وه له گه لياندا نه جو لېنه وه. به كورتې ماوه ي نه و يان ناده ني كه فېري فه رمانه وايي كړدن بېن به سه ر خوږاندا. له م پېنا وده دا، هه مو جوړه فروفېلېك به كار نه هېنن، هه ندي جار له هاو نېشتمانه كان خوږسيان نه كه ن به دارده ستي خوږان، نه وانه يش هه ره گرنه كانيانن كه واته ژياني روزه لالتيه كان به نده به زانستېي ته و او وه، كه هه ر به وده فه رمانه وايي روزه لالتيه كان له سه ر خوږان هه لېگرن و خوږان نازاد بكه ن. نه گينا تا نه مر ن له و سه ر گه ر دانيه دا نه مېننه وه). كه واته بام روزه لالتيه كان واز له خوږه لكېشان به يينن به گه ورده يي و ده سه لاتي باو و با پير يانه وه، كه له گه ل خوږاندا نيژراون. به سه يه تي خو نوواندن به و شاه كلا وانه وه كه روزه لالتيه كان له ناوي بر دوون. چونكه شېره كاني باو و با پير مان كه له روزه لالتيه كان برسكا بنه وه و پارچه كانيان له روزه لالتيه كان واد ا گير سا بنه وه، كه ملي كيسرا كان و گه ر دني قه يسه ره كانيان په رانديي، كه نالا كانيان به سه ر هه مو خاكه كاني سه ر زه ويدا شه كا بنه وه... نه وانه هېچيان ناتوانن پاكانه ي نه وده مان بو بكه ن كه پالمان داوه ته وه به سه يينه وه و ملكه چي و به نده يه تيش بو بېگانه ي دا گير كه ر نه كه ين هېچ شتېكېش له وه زور تر كزمان ناكات و ريسوامان ناكات كه گوړاني بو گه ورده يي عه رهب بلېين و، كه چي نېشتمانه كه مان به ده ست دا گير كه ره وه بې، تالاني بكا و تېكي بدا و نازاوه ي تيا بنېته وه، نېمه يش ناگامان له هېچ نه بېي، ياخود شانمان بو نه و ان دا بنه و يينن و سه رمانيان بو كز بكه ين، چي نه كه ن بېكه ن.

(نېستايېش عه رهب و فارسي وا هه يه له ناو روزه لالتيه كاندا، كه خوږان به ووه هه ل نه كېشن كه نه وه ي نه و جوړه باو و با پير انهن، كه هه ريه كه يان فيلېك بووه بو خوې نه لېن نېمه... نېمه... نه م قسانه برېني پياو نه كولېنېته وه، دلې پياو ته ننگر نه كه ن... به لي، راسته نه وانه باو و با پير يي نېمه بوون. روزه لالتيه كان دروستي كړدوون و هاتوونه ته پيشه وه. به لام هه ر شه رم و شوورده يي و نابروو چوونمان بو نه مېنېته وه، نه گه ر نه وانه لېمان بپرسن نه وي بو نېوه مان به جي هېشت چيتان لي كړد؟!...

... به چه روویه که وه ئیمه بلتین نه وهی ئه و باو و باپیرانه یین؟ نه گهر بهاتایه ئیمه ییش ره وشت و خووی ئه و امان بگرتایه و، چاکه کانی ئه و امان بیارتزایه^(۱) و، له پی و شوینی ئه وانه وه برۆیشتینایه له ریگه ی ئه وان لامان نه دایه، له ری و شوینی ئه وان نه چوینایه ته دهره وه... ههر تۆزیک له وان بچوینایه... ناخۆ به م ئاسانییه که له پوره که مان لی داگیر نه کرا و، بیگانه به سه زماندا زال ئه بوو، یاخود هه موو که له پوره که به ده ست خۆمانه وه ئه مایه وه؟!)

به لی، بام ئیتر رۆژه لاتییبه کان، واز له خۆه لکیشان به یین به ده سه لات و گهره یی باو و باپیریانه وه. له جیاتیی ئه وه بام سه یری باری ئیمپریان بکه ن، بام خه می خۆیان بخۆن و چاره ی دهردی سه یری خۆیان بکه ن. نه گهر هاتوو ئاوریان له رابردوی خۆیان دایه وه، بام له بهر ئه وه نه بیج که به و ده سه لات و گهره ییبه دلئ خۆیان داهمکیتینه وه و واز له رهنج و کۆشش به یین بۆ ده ست که و تنه وه ی ئه و ده سه لات و گهره ییبه. به لکو بۆ ئه وه بی، که له و ده سه لات و گهره ییبه فیتری شت بین و په ند وه بگرن، تا بتوانن خۆیان له ده ست باری ناهه مواری ئیستایان رزگار بکه ن و، بنچینه ی دوا رۆژیکیی پر له سه ره رزی و کامه رانی و ریزیش بۆ خۆیان داهم زین. به م ره نگه (جه ماله دینی ئه فغانی)، له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزه ده هه مدا، بو بووه چرایه ک له چرا پرشن گده ره کانی ئازادی و خوتینده واری، بۆ ههر کوپیه ک ئه چوو رۆشنی ئه کرده وه. هه ره ها بو بووه پیغه مبه ریک ته ماشای رۆژه لاتیی ئه کرد له کاتی نووستنیا، هانه ی رۆژه نه خوتینده واره کانی ئه دا که بخوتین، هانه ی ناکۆکه کانی ئه دا که یه ک بگرن، هانه ی پال که و تووه کانی ئه دا که راست ببنه وه و بکه ونه گه ر، هانه ی سه رشۆره کانی ئه دا که بکه ونه خه بات و تیکۆشانه وه بۆ گپرانه وه ی سه ره سه تی و ئازادیی نیشتمانه که یان. ئه یگوت: سه ره سه تی و ئازادی نابه خشرین له لایه ن زۆرداره وه، داگیرکه ره پیشکه شیان ناکات. پیویسته به خه باتکردن و هیژ و ده سه لاته وه بسیتزینه وه له دوژمن. ئه بیج به خوتین رشتن بسیتزینه وه که به چکه شیرانی سه ر بلندی نیشتمان، خۆیان له پیتاویا به کوشت ئه دن. ئه مانه ی ئه گوت و نه گه را به ناو ئه فغانستان و تورکیا و میسر و ئیراندا، ئه نجا تی ئه په ری به لای روسیا و هیندستاندا. پاشان ئه سوورایه وه به ناو پایته خته کانی ئه وروپادا. له پیتاویا ئه مانجه بلنده کانی خۆیدا، پیی ئه نا به هه موو جۆره خۆشییه کی ژیان و ئه و کامه رانییه نا که که سانی تر هۆگری

(۱) راستتر: بیاراستایه.

ئه بوون. ئه چوو به گژ فروفیلی فه زمانه واییه داگیرکه ره کاندایه، که پیشه نگه که یان فه زمانه واییه ئینگلیز بوو. خۆی ته رخان کردبوو بۆ شکاندنی ئه و پیوه ندانه ی که ئینگلیزه کان ئه یان بوست رۆژه لاتیی پی به سه تنه وه. خۆی خسته بووه بهر ئازاردانی ئه و خوتینکار و سه ردارانه ی که فه زمانه واییه کانی خۆیان به زۆردارییه کانی خۆیان، ئه پرووخاند. ئه و راستکردنه وه یی ئه و لیی ئه خواستق نه یان ئه ویست. چونکه هه رچه ند ه باش بوو بۆ رزگارکردنی نیشتمانه کانیان و پیشکه وتنیان. به لام له ده سه لاتیی که م ئه کردنه وه و، به ره سه تی زۆرداریشی لی ئه کردن. ئه وانه به ره نگاریی (جه ماله دین) یان ئه کرد و، زۆریان لی ئه کرد و، دوژمنایه تییان له گه لدا ئه کرد. ئه و چونکه ئامانجی راست و پاک بوو، سه ره شی بلند بوو، قسه چاکه کانی کانیان له دل و دهروونی هه مووان ئه کرد، چه زیان پی نه ئه کرد، دهریان ئه په راند، ته فروتونایان ئه کرد، ته نانه ت و ایان به سه ره هینا بوو، که به سه زمانه نه یه زانی بۆ به یانی له کو ی رۆژی لی هه لدی.

لیردها، قسه که ی (الشیخ ابراهیم الیازجی) ئه گپینه وه، که سه ری سوورماوه له وه ی که تیکه یشتوویه کی وه ک (جه ماله دین) گه وره خووی دابووه فروفیل (سیاسه ت). له راستیدا (جه ماله دینی ئه فغانی) هه مووده م له دووره چاوی له و ئاوانه ی بووه، که خۆی بۆ ته رخان کردوه، له بهر ئه وه بۆ ههر کوپیه ک ئه چوو، بۆ هینانه دیی ئه و ئاوانه ی تی ئه کۆشا. له مه شا هیچ سه رسورمانییکیی پی ناوی. چونکه ئه و بۆیه کا خووی دابووه فروفیل (سیاسه ت)، که پروای وابوو، وه ک مامۆستا (رشید رضا) ئه لی: (ئه گه ر فروفیل راست نه کریتته وه، بوار نادات که هیچ راستکردنه وه یه ک ده ست پی بکری. هیچ چاکه و سه رکه وتنییک بخوازی، هیچ خوتینده وارییه ک بلاو بکریته وه بۆ پیشکه وتنی نه ته وه. هیچ چاره یه کی سه رگه ردانی بکری. ئه گه ر هاتوو ریشی دا به یه کیکی وه ک ئه و که له ریگای بلاو کردنه وه ی زانست و په روره ده کردنی گیان و هۆشه وه کۆمه لایه تی راست بکاته وه، ئه و ریگایه زۆر بۆی دریتز ئه بیته وه. دووریش نییه که چاوچلیسیی بیگانه کان ببنه به ره له ست و ته گه ره له فرمان و رهنج و تیکۆشانه که ی بدن. له راستیدا (جه ماله دین)، بۆیه کا له پیتاوی راستکردنه وه ی باری نه ته وه دا، ریگای فروفیل (سیاسه ت) ی گرتبووه بهر، چونکه باوه ری وابوو که له م ریگایه وه زووتر ئه گات به ئامانج، له ریگای خوتینده واری و نووسینه وه).

ئه وه ییش راسته.

په ایدابوونی تیگه یشتوویه ک

نه گهر عه ره بیکي دانیشتووی (مه ککه و مه دینه) بهیینه پيش چاوت، که گنم رڼگ و، لهش پته و، داروبار به هیتز و، له که له گه تیدا مام ناوهدی بی، شهروال و جببه که ی رڼش بی و ناودامان بی تا که له موستی پتی، میزه ره که یشی بچووک و سپی بی وه ک هینی زاناکانی نهسته مول. نه گهر نه م کابرای عه ره ب شتویه ت وا هیتایه پيش چاوی خوت، که که له لای زل بی و، قزی به رله لای بی و، ناوچه وانی پان بی و، چاوه کانی فراوان بن و تیش و کاریگر بن، پاشان نه گهر وات هیتایه پيش چاوی خوت که خاوه نی نه م له شه به هیتزه و که له گه وره یه و نه م سه روچاوه جوانه، قسه ی به هیتز بی و، که سایه تیی به تین بی و، خواستی به هه رت بی، زیره کیی پرشنگدر بی، بیجگه له وانه، له هه ر کوپیه ک دابی چرای نازادی هه ل بکا و، بیته پیغه مبه ریکی بیروباوهری تازه ی شوړشگپانه و، بیته خه با تکه ریکی خویه ختکه ری بی باک له مهرگ و دوژمن، بیته و تاریخیکی وا که له سه رده می خویدا، که س له روزه لای تدا له و چاکتر نه بو بی... نه گهر نه مانه ت هه موو هیتانه پيش چاوی خوت، نه توانیت وینه یه کی نریک به که سایه تیی (جه ماله دینی نه فغانی) له ناو میشتکتا بکیشیت. وا بلاوه، که (سه یید جه ماله دینی نه فغانی)، له دپی (أسعد آباد) له ناوچه ی (کتر) له نه فغانستاندا له دایک بووه. له خیزانیکي خانه دان بووه، که به پشت گه یشتووه به (حسین کوری علی که چه زای پیغه مبه ری عه ره ب)،^(۱) نه و خیزانه سه رداري ناوچه یه کی بچووک بووه له نه فغانستاندا. پيشه وا (محهمه د عبده) یه که م که س بووه، که له میژووی یه که می (جه ماله دین) دا نه وه ی نووسیوه. میژوونووسه کانی تریش له وه وه، نه وه بیان وهرگرتووه. به لام هه نديک له سه رنجدره کان، له و قسه یه که وتوونه ته گومانه وه. یه کیک له وانه (ماموستا مسته فا عه بدولرازق) بووه که به نه فغانی نه زانیوه. نه وانه گوتوویانه: (جه ماله دین) له فارسه کانه، نه ک له نه فغانییه کان.

دوو وتاری نووسه ری عیراقی (ماموستا عبدالکریم الدجیلی) مان خوتنده وه، یه کیکیان

(۱) وهک ناشکرایه نه تایینی پاکي نيسلام و نه پیغه مبه ره که ی (محهمه د - د. خ) ته نیا پو عه ره ب نه بووه به لکو پو هه موو ناده مزادیکه به جیباوازی ره گه ز و رهنکیانه وه، نمونه ش له قورنانی پیروز و هه دیسه کانی پیغه مبه ر ناشکرایه خوی گه وره ده فهرمووی: (قل یا یها الناس انی رسول الله الیکم جمیعاً الذي له ملک السموات والأرض لا اله الا هو یحي ويمیت) الاعراف/ ۱۵۸. و (الناس) هنا کما جاء فی مجمل التفاسیر: عامه بنی البشر بلا تمییز فی اللون أو العرق. هه روا که به پیغه مبه ر (د. خ) ده فهرمووی: (وما أرسلناک إلا رحمةً للعالمین) و ده بیان نمونه ی دی.

له گوتقاری (الرسالة) دا بلاو کرابووه له سالی یانزه هه میا، لاپه ره (۴۶۰). نه ویتربشیان له ژماره یه کی تاییه تیی روظنامه ی (الرأي العام) ی عیراقیدا بلاو کرابووه وه، که به بوته ی گوتزانه وه ی نيسک و پرووسکی (جه ماله دین) وه پو نه فغانستان نووسیووی، له سالی ۱۹۴۴ دا. له هه ر دوو وتاره که دا گیربوو له سه ر نه وه ی که (سه یید جه ماله دین) له بنچینه دا نیرانییه. هیچ فریکی به سه ر نه فغانستانه وه نییه. هه روه ها پيشانی دابو که (میرزا غلام حسین خان)، ماموستای زمانی فارسی له زانستگای نه مبه ریکایی له بیروت، نه وه ی به ته وایی، له نووسراوه که یدا، (مردان نامه - شرق) ده رختووه، که له سالی ۱۹۲۹ دا چاپ کراوه.

دوایی ماموستا (عبدالکریم الدجیلی) نه گاته نه وه ی که بلتی: (سه یید جه ماله دین کوری سه یید صندی کوری سه یید علی الترمذی) ی^(*) به ناوبانگه که قسه ی پیغه مبه ری گپراوه ته وه. له باوانه وه نه گات به پيشه وا (حسین کوری علی کوری أبو طالب).

که واته (جه ماله دین) له بنه ماله ی (علی) یه. له گوندی (أسد آباد) دا له دایک بووه، که گوندیکی بچووک، که وتوته ناوهند (هه مه دان) و (کنکار) وه له سه ر گوی ناوی (نه لوه ند). نیمرو له م گونده دا خوتندنکایه ک هه یه، پتی نه لین (خوتندنکای جه ماله دین)، به بوته ی بیروه ری نه وه وه دروست کراوه. له و گونده دا خزم و که سوکاری (جه ماله دین) ماون. خویشی چند خزمیکي (جه ماله دین) نه ناسن، که له شاری (نجف) دا دانه نیشن، په یوه نندیان به و خزمانی (جه ماله دین) وه هه یه که له (أسد آباد) دان.

هه روه ها بوپتی گه وره ی عیراق ماموستا (احمد الصافی النجفی) ی هاویریمان پوی گپراینه وه، که له و کاته دا په نای برد بووه بهر (تاران) له کاتی شوړشی یه که می عیراقدا، که نه نجامی به وه گه یشت (خونکار فیصل) بوو به خونکاری عیراق له سالی ۱۹۱۹ دا، له مالی (حاجی حوسین ناغای کوری حاجی محهمه د حه سن ناغای) پاره لی دهر دابه زیم، که نیمرو به (مه دی) به ناوبانگه. ماله که ی بوو بووه جیی حه سانه وه ی شوړشگپره عیراقییه کان که په نایان هیتابووه بهر نیران. یه کیک له وانه (میرزا محهمه د رضا کوری میرزا احمد رضای شیرازی بریارده ری تایینی گه وره) بوو، که بریاری دهر کردبوو له سه ر به رهنکاری کردنی نینگلیز له شوړشی یه که می عیراقدا.^(۱)

(*) به پتی قسه ی ماموستا مصطفی عبدالرازق به باوکی جه ماله دینیان نه گوت (صفر). شیخ محهمه د عبده ییش پتی نه گوت (صفر). که به فارسی به (تیپ در) نه لین. - وهرگپر -
(۱) مه بهستی: شوړشی سالی ۱۹۲۰ دزی نینگلیزه کان.

خانه خویکه‌ی پتی گوتیوو، که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) میوانی باوکی بووبوو. که هاتیبوه
 تیران تا سال و نیویکیش له مائی باوکی تهو میوان بووبوو. تهویش زبانی عه‌ره‌ببی له
 لای تهو خویندبوو. تهو پارچه وپژیه‌پانه‌ی که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوئی گوتیوو له
 فارس‌یه‌وه بو عه‌ره‌بی و له عه‌ره‌بیه‌وه بو فارسی هیتشتا له لای خوی هه‌لیگرتون،
 ماون. (حاجی حسین آغا) بو (ماموستا صافی)‌ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخستبوو، که (سه‌ید
 جه‌ماله‌دین) له بنچینه‌دا فارسه، له گوندی (أسد آباد) و خیزانه‌کیشی له‌وی ناسراوه.
 دیسانه‌وه (ماموستا صافی) بوئی گوتیوانه‌وه: یه‌کیتک له شیخه‌کانی (نجف) بوئی گوتیوانه‌وه
 که بوپژ و بریارده‌ری ثابینی (محهمده سه‌عید ته‌حه‌بویی) له بابه‌ت (جه‌ماله‌دین)‌وه
 قسه‌ی بو کردوو، گوتوو به‌تی: من و سه‌ید جه‌ماله‌دین، پیکه‌وه لای (حاجی عه‌باس
 قولی)، له (نه‌جف)‌دا زانستی ده‌رویشی (علم التصوف)‌مان ته‌خویتند، سه‌ید جه‌ماله‌دین
 ته‌وه‌نده دم راست و قسه پاراو بوو، ته‌گه‌ر بیویستایه راستی ته‌کرد به‌چوت و چه‌تیشی
 ته‌کرد به‌راست. له‌مانه‌وه ده‌ره‌که‌وی که جه‌ماله‌دین، له بنه‌چه‌ی فارس بی. به‌لامانه‌وه
 وایه، بوپه‌کا خوی کردوو به‌ته‌فغانی، تا نامه‌گه‌وره‌که‌ی راستکردنه‌وه‌که‌ی خوی باشت
 بباته‌ سه‌ر. چونکه (سه‌ید جه‌مال) ته‌بویت نامه‌که‌ی خوی له ناو ته‌و خاکانه‌دا بلاو
 بکاته‌وه که له‌سه‌ر ریگای (سنی)‌ن دیاره‌ ته‌گه‌ر بیان‌زانییایه که ته‌و نامه‌به‌ زانیایه‌کی
 شیعه بلاوی ته‌کاته‌وه، باش گوتیان لی نه‌ته‌گرت. ته‌وه‌یش دیاره‌ که ریگای (سنی) له
 ته‌فغانستاندا باوه. به‌لام له ناو فارسدا (شیعه)‌یه‌تی باوه.

ماموستا مصطفی عبدالرازق ته‌لی: (سه‌ید جه‌ماله‌دین، له شیعه بی‌یان له سوننه،
 له‌وانه نه‌بوو که خوی به‌هیتیتته‌ریزی ته‌وانه‌وه که پشتگیری یه‌کیتک له‌وو ریگایه
 ته‌که‌ن. ته‌و هه‌ر پشتگیری‌ه‌ک ببو‌ایه‌ته‌ه‌وی ناکوکی و دوژمنایه‌تی، خوی لی دوور
 ته‌خسته‌وه) هه‌رچه‌نده گومان نه‌ما له بنه‌ماله‌ی (جه‌ماله‌دین)‌دا، به‌لام هیتشتا گومان ماوه
 له سه‌ره‌تای پیگه‌یشتنه‌که‌یدا. ناخو ته‌م پی‌اوه هه‌لکه‌وتوو له گوندی (أسد آباد)‌دا له
 دایک بووه و پیگه‌یشتوو، ئنجا له‌گه‌ل باوکیا چوو به‌ته‌فغانستان؟ یاخود (سه‌ید
 صفدر) چوته ته‌فغانستان و ته‌وی پی‌ خویش بووه ماوه‌ته‌وه تا له‌وی جه‌ماله‌دین له دایک
 بووه؟ ته‌وی له‌م بابه‌ته‌وه بی‌زانین هه‌ر ته‌وه‌یه که پیشه‌وا (محهمده عه‌بده) بوئی
 گوتیوانه‌ته‌وه که ته‌لی: له سالی ۱۸۳۹ی زابیندا له دایک بووه، ته‌فغانستانیش ته‌و
 کاته‌ پر له نا‌اوه بووه، ته‌ویش وه‌ک زوربه‌ی خاکه‌کانی رۆژه‌لات چنگی داگیرکه‌رانی
 رۆژتا‌وای تی گیر ته‌بوو. ته‌و سه‌رده‌مه‌ه‌ خونکارتیتی ته‌فغانستان بو (دوست محهمده خان)

ماپژه. ته‌ویش له پاش شه‌ریک که له ناوه‌ند ته‌و و ئینگلیزدا قه‌وما بوو. که له ته‌نجامدا
 ته‌و سه‌ر که‌وت. ته‌ویش هه‌ر ته‌وه‌نده ده‌ستی گیربوو له فه‌رمان‌ره‌وایی ته‌فغانستان و له‌م
 شه‌ره‌ رزگاری بوو، هه‌موو هیتزی خوی خسته سه‌ر کاروباری ناوه‌وی نیشتمان‌که‌ی. هه‌ر
 بزوتنه‌وه‌یه‌کی تیا هه‌بوو دایرکانه‌وه. هه‌ر خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سه‌رداریک لیتی یاخی
 بووبوو، یان لیتیان ته‌ترسا که لیتی یاخی بن، له ده‌ستی دان. یه‌کیتک له‌وانه (السید
 صفدر) بوو باوکی (جه‌ماله‌دین)، که خونکار لیتی دلنیا نه‌بوو پشتگیری بکات،
 فه‌رمانی‌دا هه‌ر زه‌وییه‌ک له ژیر چنگی هۆزه‌که‌ی ته‌ودا بوو داگیر کرا، خوی و
 خیزانه‌کیشی گوتیوانه‌وه ناو پایته‌ختی ته‌فغانستان، تا له ژیر چاوی خویدا^(۱) بمینتته‌وه.

(جه‌ماله‌دین)‌یش ته‌و کاته‌ منال بووه، له ته‌مه‌نی هه‌شت سالاندا بووه، که باوکی
 گوتیوانه‌وه (کابل)، ده‌ستی کرد به‌فیرکردن و په‌روه‌ده‌کردنی. وپژیه‌ی زمانی عه‌ره‌بی و
 زانسته‌کانی ثابین و قسه‌ی ژیری (حکمه) و راسته‌قسه (منطق) له‌سه‌ر ده‌ستی
 ماموستایانی شاره‌زادا فیر بوو، به‌و شیوه‌یه‌ی که ته‌وساکه له‌و خاکه‌دا باو بوو. که
 گه‌یشته ته‌مه‌نی هه‌ژده سالی، ته‌وانه‌ی ته‌واو کرد.

پاشان (جه‌ماله‌دین) چوو بو هیندستان. سالیک و چه‌ند مانگیک له‌ویدا مایه‌وه.
 سه‌رنجی له کاروبار و کاره‌ساتی ته‌وی ته‌دا. له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌روپایی تازه‌یش سه‌یری
 هندی زانستی ژمیرکاری (العلوم الرياضیة) ته‌کرد. له‌ویشه‌وه وای به‌باش زانی که
 بگه‌ری به‌ناو خاکه‌کانی عه‌ره‌یدا. شار به‌شار پی‌ا گه‌را، سه‌رنجی له چونتیتی ژبانی
 دانیشتوانیان ته‌دا، دواپی له شاری (مکه)‌دا گیرسایه‌وه، له سالی ۱۸۵۷‌دا، که سالیک
 ته‌بوو له هیندستان جوئی بووبوه‌وه. وا ته‌گه‌رنه‌وه، نایش‌زانین تا چه ته‌ندازه‌یه‌ک راسته،
 که بیروباوه‌ری (یه‌کیتی ئیسلام) له که‌له‌ی‌دا جیگیر بووبوو، ته‌ویش که دبی هه‌موو
 سالیک به‌هزاران موسولمانان له هه‌موو لایه‌که‌وه دینه‌ مائی خواوه و کو ته‌بنه‌وه، وه‌ک
 کوگره‌یه‌کی هه‌ره‌گه‌ره‌ی ئیسلامی هاته‌ پیش چاو، که له باشتترین شیوه‌دا، ئیسلامه‌کان
 ته‌نوین، ته‌ویش خاکی (حجاز)‌ی به‌جی نه‌هیتشت، تا کومه‌لیکی تیا دامه‌زاند، ناوی نا
 (أم القرى)^(۱) که هه‌ر له کوژیکی نه‌ته‌وه‌ببی ئیسلامی ته‌کرد!

(۱) یان: تا له ژیر چاوه‌دیری خویدا...

(۱) هه‌ر بو زیاتر زانین (أم القرى) ناوی کتیه‌که‌ی (عبدالرحمن الکواکبی ۱۸۴۹ - ۱۹۰۲) بوو که
 تیایدا رابوچونه‌کانی (رشید رضا)‌ی په‌سند و دووباره کردبووه ده‌بارهی تاوانبارکردنی گه‌لانی =

پاش ټووه (جهمالهدين) گهرايهوه ټهفغانستان. بهزيرهكيبه زورهكهي و نارزهووكردني هونهري سهريازيبهكهي سهرنجي ههمو لايهكي رايكيتشا بو خوي. خونكاريش ټهوي خسته ناو هاودهمانې خوځيوه. كه چوويش بو شهري (احمد شاه) كه يهكيك بو له سهرداره ياخييهكان، (جهمالهدين) ي لهگهل خوي برد. ټهميش لهگهلما مايهوه تا چوار لا گرتني شاري (ههرات) تهواو بوو. پاشان خونكار مرد، دهسهلات كهوته دهست شاكور و جي نوشينهكهي (شپيرعلي خان)، له سالي ١٨٦٤د. بهلام ههردوو براكهي خونكاري تازه، (افضل خان) و (اعظم خان)، له براكهي خوځيان ياخييون. ههركهسهيشيان بو خوي، دهستي گرت بهسهر ټهو خاكهدا كه له سهردهمي باوكيا خرابوه ژير چنگيبهوه. لهسهر ټهوه چهند شهريكي خوځين لاناو ههري سهرداردا قهوما. بهوه دوايبيان هات كه (افضل خان) گيرا و كهوته دهست خونكار. بهلام (عبدالرحمن) ي كوري لهگهل مامهكهيدا مايهوه، ههري شهري كرد، ههتا توانيبيان پيكهوه پايتهختي (كابل) بگرن و (افضل خان) يش له بهنديخانه دهرهپيتن و بيكهه بهسهردار. بهلام (افضل خان) زور نهمايهوه بزي، (اعظم خان) ي براي چوهه جيكاي (جهمالهدين) يش بهدريثايي ټهو ماوهيه لايهنگيري (اعظم خان) ي كرد، پشتي گرت. ټنجا كه (اعظم خان) بوو بهسهردار، (جهمالهدين) ي كرد بهسهروكي گزيرهكاني خوي. ټهو كاته (جهمال) له تهمني بيست و ههوت سالاندا بوو. سهردار له ههمو كاروباريكي گرنه و گهوهدا راويژي بهو ټهكرد. بهلام پهنجهي بيگانه هيتشتا له كاردا بوو. چارهنووي ټهفغانستاني ټيكن ټهدا. خونكاري پيشوو (شپيرعلي خان) بههوي يارمهتيبې ټينگليزهكانهوه، بههيتز بوويوو و دهسهلاتي سهندبووهوه. تا ټهوساكه له شاري (ههرات) دا خوي قايم كردبوو. ټنجا بهخوي و لهشكريكي گهورهوه كشا بو سهر پايتهخت. له پيشيشيهوه، چاو و راويكي زوري بو كرابوو، بهيارمهتيبې ټينگليزهكانهوه كه فروفيلبازيبهكي بهجگار گهوره و نهيتيبيان تيا بهخت كردبوو، بيچكه له پارهيهكي زور و بي شومار كه بو ټهو مهبهسه بلاويان كردبووهوه. بهپتي قسهي پزيشك

= غهيره عهريه بهوهي كه بهرپرسن له داچووني دنياي ټيسلامدا، ههروا دهوت: كه ټاييني ټيسلام ټايينيكي عهريهيه له سهردا و بنچينهيدا. ههروهها شيخ محهمده عهدهش جار جار ټيشارهي بهو بوچوونانه ددها، بهلام رهشيد رهزا زياتر قوولي كردهوه و دهولهمندي كردن، بهتاييهت كه شهريف حوسين دهستي دايه شوړشهكهي دژي عوسمانيهكان (١٩١٦).

بو زياتر بروانه: د. عواطف عبدالرحمن: الفكر الاسلامي والقوميه العربية، الجليل - مجله، عدد (٣) مجلد (٨) آذار ١٩٨٧ - بيروت. لبنان. ص ١٨ - ٢٥).

(چارلس آخري) ټهو بهند و باو و فروفيلاڼه، دوايي توانيبيان، ياريددهرهكاني (اعظم خان) بخهنه سهر ناپاكي لهگهلما. (اعظم خان) يش كه دبي ههري خوي ماوهتهوه بهتهنيا و برازاكهي (عبدالرحمن) و گزيرهكهي (جهمالهدين)، ههري واي بهباشتر زاني كه لهم شهريه خوي لايدات و بهچيته ټيران. كه ټهو روښت، (جهمالهدين) بهتهنيا مايهوه له (كابل)دا. (شپيرعلي خان) يش نهويثرا دهستي بو بيات، ټهترسا لهوهي كه ټهم و ټهو ټيبي كوځينهوه و لهسهر ي بكهنهوه، لهبهري زانست و كردهوه چاكهكاني و پهيوهندي خيترانهكهي بهمالي پيغهمبههوه. لهگهل ټهمهشا وازي له فروفيلا و داوانانهوه نههيتا كه جهمالهدين توش بكات.^(١)

بهتاييه تي لهبهري ټهوهي كه جهمالهدين، فرماني لهگهلدا نهكرد، لهبهري دژستايهتيبې خونكار لهگهل داگيركهران و پشتيوان كردنيا بو ټهوان. كه (جهمالهدين) ههستي بهوه كرد، خونكار له ژيرهوه داوي بو ټهنيتهوه، بهناوي (حج) كردهوه ريگهي لي خواست، تا له دهست زور و ستهمي ټهو خوي رزگار بكات. خونكاريش رتي دا پروات. بهو مهرجهي له خاكي ټيرانهوه نهروات، نهوهك لهوي خوي بگهپيښته (محهمده اعظم خان) (جهمالهدين) يش بهناو هيڼدستاندا، له سالي ١٨٦٩د رتيگاي خوي گرت بهري.

(جهمالهدين) نه ي ټهويست له هيڼدستاندا خوي پيشان بدا. لهبهري ټهوه نووي بو يهكي له هاوريپكاني كه يهكيك بوو له بازرگانهكاني ټهفغانستان كه لهوي دانيشتبوو، كه ټهيهوي ميوانيكي زور ساكار بي له لاي. بهلام هيتشتا ټهو نهگهيشتووه سنور، كه فهريانهوايي هيڼدستان پيشوازيهكي گهرومگوري كرد. لهناو ټهو كهسانهيشدا كه هاتبوون بهپيريهوه، كهسيكي ناسياوي نهديي. تهنانهت بازرگانه ټهفغانيهكهي دژستيشي نهديي! لهو ريزگرته مهبهس تيگهيشت چيهه!... گوتي: (ټهمه نهوازشيكي جواميرانه نييه كه بو مني ټهكن. ټهبي مهبهسي تيا بي!).

كه ويستي بهچيته مالي بازرگانه ټهفغانيهكهي دژستي، پيبيان گوت: فهريانهوايي جيكايهكي بو ټاماده كردهوه، مهگهر ههري شايستهي خوي بي!... پاشان ليبيان پرسې چهند ټهميښتهوه له هيڼدستاندا؟ گوتي: له دوو مانگ زورتر نامينمهوه. فهريانهوايي بو ي پهسند كرد. ههندي له فهريانهرهكاني خويشي بهديارهوه دانا، ههركهسي بهتاييه لاي، ليبيان ټهپرسې بوچ هاتوويت؟ چيت ټهوي پتي بلتي؟. له يهكه م روژدا بهدهيان كهس،

(١) يان: تا جهمالهديني پي توش بكات.

هاتنه چاوپیکهوتنی. له رۆژی دووه‌مدا، به‌سه‌دان کەس ئەهاتنه لای، بەلام له رۆژی سێهەم و چوارەمدا بەگەله ئەهاتنه لای. هەفته‌یه‌کی پێ نه‌چوو، گیانی نیشتمانپەروری له هەر چوار لای هیندستاندا وریا بووه‌وه. نیشتمانپەروره راسته‌قینه‌کانیش له لای (سه‌ید جه‌ماله‌دین) کۆبوونه‌وه له ژیری و نامۆژگارییه‌کانی که‌لکیان وه‌رئەگرت، له بیری رۆشنی چاویان ئەکرایه‌وه، له تازابه‌تی و بی باکییه‌که‌یشی ده‌ماری مه‌ردابه‌تییان ئەجولا‌یه‌وه.

له‌و کاته‌دا که (سه‌ید جه‌ماله‌دین)، له کۆری خۆیدا دانیشتبوو ژووره‌که‌ی پرپوو له زانایان و ریش سپییان، یه‌کێک له فه‌رمانبهره‌ گه‌وره‌کان سه‌ری کرد به‌ژووردا، پیتی گوت: (فه‌رمانرهبوایی هیندستان، ده‌روون فراوانی له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا کرد ریتی به‌ئیوه‌دا که دوو مانگ له‌م خاکه‌دا میننه‌وه. به‌لام وای به‌باش زانی که پیتان بلتی: که‌ینه‌به‌ینه‌ی نیشتمان‌که‌مان وای لێ هاتوو که ماوه نادات له‌وه‌نده به‌ولاوه له هیندستاندا میننه‌وه!) دانیشتیوان له‌م قسه‌یه‌ زۆر دلگیر بوون، لیتی تووره‌ بوون و ده‌ستیان کرد به‌بۆله‌بۆل. هه‌ندیکیشیان ته‌کانیان دایه‌ خۆیان، فه‌رمانبهره‌که به‌زۆر بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه. به‌لام (جه‌مال) ماوه‌ی نه‌دا هیچ ده‌رباره‌ی فه‌رمانبهره‌که بکه‌ن، بی ده‌نگی کردن و گوتی: (من بۆیه‌کا نه‌هاتوو مه‌ته هیندستان که فه‌رمانرهبوایی به‌ریتانیای گه‌وره بترسینم. ئیمرو، منیش ناماده‌ی ئه‌وه نیم که هیندییه‌کانی لێ بووروژینم. یاخود توانج و پلار له‌ کرده‌وه‌کانی بگرم. به‌لام ترسه‌که‌ی ئه‌و له یه‌کێکی رێسواری بی ده‌سه‌لاتی وه‌ک من، تالانکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که هاتوونه‌ته لای من و له من بی چاره‌ترن، ئەمانه فه‌رمانرهبوایی به‌ریتانیا وایشان ئه‌دن، که نیازیکی هیچ و پووچ و پایه‌یه‌کی چروک و، دادپه‌روه‌رییه‌کی که‌م و، دلنیا نه‌بوونیکی ته‌واوی هه‌یه له فه‌رمانرهبوایییه‌که‌ی خۆی. له راستیدا، له چاو ئەم هه‌موو خاکه‌ گه‌وره و فراوانانه‌دا که له ژیر چنگیان، هیزی فه‌رمانرهبوایییه‌که‌ی له هیزی ئه‌و گه‌لانه‌ی که له ژیر ده‌ستیان گه‌لێک که‌مه‌تره‌!).

پاشان روه‌ی کرده‌ میوانه‌کانی و پیتی گوتن:

(ئه‌ی دانیشتیوانی خاکی هیندستان! به‌گه‌وره‌یی خوا و رازی دادپه‌روه‌ری سویند ئه‌خۆم، ئیوه که له سه‌دان ملیۆن که‌س ژماره‌تان پتره، ئەگه‌ر هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ئه‌و سه‌ریاره به‌ریتانیا بیه‌یانه و ئه‌و که‌سانه‌ی که له خۆتانن کردوویانن به‌سه‌ریاز و پر چه‌کیان کردوون بۆ کوشتنی سه‌ریه‌خۆیی ئیوه و تالانکردنی سامانی خاکه‌که‌تان، که ژماره‌ی هه‌موویان له چهند ده‌هه‌زار که‌سیک تێپه‌ر ناکات...، ئەلیم ئەگه‌ر ئیوه هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ویزه‌ ویزه‌ که‌نتان گوتیچه‌که‌ی به‌ریتانیای گه‌وره‌ی که‌ر ئەکرد، گوتیچه‌که‌کانی

(میسته‌ر گلاستون) ی گه‌وره‌که‌یشیانی گران ئەکرد.

(ئیه‌وه که به‌سه‌دان ملیۆن هیندی ئەژمبیرین، ئەگه‌ر به‌هاتایه‌ خوا بیکردنایه به‌کیسه‌ل و خۆتان به‌هاتایه‌ ناو ده‌ریاوه و چوار لای دوورگه‌کانی به‌ریتانیای گه‌وره‌تان بگرتایه، ئەتانتوانی بیانکێشنه‌ ناو بنی ئاوه‌که‌وه و به‌تازادیشه‌وه بگه‌رپینه‌وه هیندستان).

(جه‌ماله‌دین) وه‌ک به‌م قسانه‌ی ویستبیتی، دوا وتاری خۆییان بۆ بدا و به‌جۆرێکی وایش بی که تا ئەمێن له بیریان نه‌چیتته‌وه و هه‌موو ده‌م گالیان بدا بۆ داواکردنی سه‌ریه‌ستی و تازادی و سه‌ریه‌خۆیی و خۆشیان له پیتاویاندا به‌کوشت بدن وا بوو.

دانیشتیوه‌کانی کۆره‌که‌ی، هه‌موو برینی دلیان کولایه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌گریان، فرمیسک، خوړخوړ به‌چاویاندا ئەهاته‌ خواره‌وه. ئه‌ویش قیراندی به‌سه‌ریاندا پیتی گوتن: (پیتوسته‌ بزانی، که گریان بۆ پیاو نه‌هاتوو، بۆژن هاتوو! خونکار (مه‌حموودی غه‌زنه‌یی)، به‌گریانه‌وه نه‌هاته‌ ناو هیندستانه‌وه. به‌شیره‌وه هاته‌ ناوی. ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که له پیتاوی سه‌ریه‌خۆیی خۆیدا، به‌ده‌م مه‌رگه‌وه پیتنه‌که‌تی، ژینای پێ ناپرێ!).

بۆ به‌یانیی رۆژی دووه‌م فه‌رمانرهبوایی هیندستان، له‌ناو که‌شتیه‌کی خۆیدا، ره‌وانه‌ی کرد بۆ (سوئیس). (جه‌ماله‌دین) نزیکه‌ی چل رۆژ له (میسر)دا مایه‌وه، هاتوچۆی (الجامع الازهر)ی ئەکرد و تیکه‌لی شاگرده‌کان و زاناکانی ئەبوو. نیازی وا بوو بچیتته (حجاز). به‌لام له لایه‌ن (خونکار عبدالعزیز)ه‌وه بانگ کرا بۆ (ئه‌سته‌موڤ). خونکار نامه‌که‌ی جه‌ماله‌دین و پایه‌به‌رزیه‌که‌ی ئه‌وی بیستبووه‌وه له‌ناو موسوڵمانه‌کاندا، بۆیه‌کا به‌دویدا نارد، که که‌لکی لێ وه‌رگرێ. ئه‌ویش بانگ کردنه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و چوو بۆ (ئه‌سته‌موڤ).

(جه‌ماله‌دین) له سه‌ره‌تای سالی ۱۸۷۰دا گه‌یشته ئه‌سته‌موڤ له جلوه‌رگیکی ئه‌فغانیدا خۆی پیشان دا: که‌وایه‌ک و ساکۆیه‌ک و مێزه‌رێکی لولدراو. فه‌رمانرهبوایی (عوسمانی)، پیتسوازییه‌کی یه‌جگار باشی کرد. (خونکار عبدالعزیز)یش میواندارییه‌کی باشی کرد. زانایان و وێژه‌وانان و ریش سپییان لیتی کۆبوونه‌وه، یه‌کێک له‌وانه (عالی باشا)ی سه‌ره‌ک وه‌زیران بوو. زانست و وێژه‌ و کرداری باشی ئه‌و، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که بیه‌گانه‌ بوو به‌وان، ده‌م به‌ده‌م ئەگێرپرایه‌وه. شه‌ش مانگیکی پێ چوو، کرا به‌ئنده‌می کۆری زانست. خه‌ریک بوو پێرهبواییه‌کانی خۆینده‌واری و شیوه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی و ماوه‌ی بلاو بوونه‌وه‌ی راست بکاته‌وه و رێک بخا و فراوانتری لێ بکات. چهند رێگایه‌کی پیشان دا بۆ گه‌یشتن بۆ ئه‌و مه‌به‌سه، هاوڕێکانی به‌قسه‌یان نه‌کرد. هه‌روه‌ک مامۆستا (مصطفی

عبدالرازق) گوتی: (له پیشاندانی ئەو رێگایانەوه بوو، که (شیخ الاسلام حسن أفندی فهیمی) لێی دڵگیر بوو، چونکه تۆزیک له دهرامه دی ئەوی کهم ئەکردهوه). ئەم کابرایه، ئەوهی لێ گرت بەدلەوه، هەر هەلیکی لێ هەلبکەوتایه، هوروزمی ئەبرده سەر بیروباوهره کانی (سەید جەمالەدین) که له ناو رۆژنامه کاندایا، یاخود له ناو دیوه خانەکاندا، یان له کۆبوونەوه کاندایا دەری ئەبرین. له مانگی رۆژووی ئەو سالەدا، به (جەمالەدین) یان گوت که وتاریک له (هونه رگاها) دا بدات، به زمانی تورکی. ئەویش تا ئەودەمه تهواو فیری زمانه که بوو. له بابەت پیشەسازییهوه وتاریکی دا نه تهوهی کرد به له شیکێکی زیندوو، پیشەسازیی کرد به ئەندامه کانی ئەو له شه. گوتی: ههروهک لهش به بێ ئەندام ناتوانی بژی. ههروهها نه تهوهیش به بێ پیشەسازی ناتوانی بژی. پاشان گوتی: خونکار له مێشک ئەکات، که سه رچاوهی فرمان و چاره کردنه. ئاسنگه ریش له بازوو ئەکات. کشتوکالیش له جه رگ. که شتییه وانیش له پێیه کان ئەکات. پاشان هه رچی پیشه سازییه ک هیه یه که به که کردنی به ئەندامیک له ئەندامه کان. تا به دیرژی له هه موویان دوا و بایه خه هه موویانی ژمارد. ئنجا گوتی: له شی کامه رانیی مرۆفایه تی به م جۆره پیک دی. هیچ له شیکیش بێ گیان ناژی. گیانی ئەم له شهیش یان پێغه مبه رتییه، یان زرنگییه.

ئەم وتاره بەدلی (شیخ الاسلام) بوو! چونکه بەدل رقی لێی بوو. به خوانه ناسییه وه به دناوی کرد. گالی دا به هه ندی رۆژنامه نووس و ئامۆژگاری خۆپنهره کان له مزگه وته کاندایا، که له نووسینه کانیان و وتاره کانیاندا، به دناوی بکه ن، بلێن گوتویه تی پێغه مبه ریه تی پیشه یه! (جەمالەدین) لەم کەینه و بەینه یه، زۆر رقی هەلسا. داوای کرد له دادگاها که چەندوچوون له گەل (شیخ الاسلام) دا بکات! بیروباوهری گشتیش، به رۆژنامه کانی و کۆره کانییه وه بوون به دوو به شه وه. به شیکیان کۆمه کیی (سەید جەمال) یان ئەکرد. به شیکیشیان له گەل (شیخ الاسلام) دا گه له کۆمه کییان ئەکرد. (جەمالەدین) ییش هه ر داوای چەندوچوون کردنی له گەل ئەکرد. (حسن أفندی) ییش هه ر ئەوی به دناو ئەکرد. دواپی به جەمالەدین گوترا که (تورکیا) به جێ بهیلتی... (عالی پاشا) نه ی ئەویست سەید جەمال دوور بخریته وه. ئەو ئەویست هەلیکی بۆ هەل کەوی و (جەمالەدین) له جیگه ی (حسن أفندی) دا به زریتی. به لām ئەم توانی سهره ک وه زیر بخاته سهر ئەوهی جەمالەدین دوور بخاته وه، ئەویش به هۆی وروژاندنی بۆره پیاوان و کۆنه په رستانه وه. له و کاته دا که جەمالەدین خۆی ریک ئەخست له ئەسته موڵ بچیته دهره وه. ژماره یه کی زۆر له زانا رۆشنبیره کان هاتنه چاوپیکه وتنی، داخی دلی خۆیان بۆ ئەرشت له دوورکه وتنه وهی. ئەم

چاوپیکه وتنه ی ئەوان، دوا هه ل بوو، که بتوانی هه ندی له ئامۆژگارییه کانی خۆی پیشان بدات. یه کیک له میوانه کانی له ئەندازه دهرچوو، جگه له وهی که هوروزمی برده سهر (شیخ الاسلام) هیرشی برده سهر ئایینی ئیسلامیش. جەمالەدین ئەوهی بێ خۆش نه هات. به دیرژی له ده سه لاته کانی شارستانیتی و گیانی دوا. به کورتی گوتی: ده سه لاتی شارستانیتی به خونکار یاخود به ده سه لاتداریه وه، هیزی خۆی له نه ته وه کۆ ئەکاته وه بۆ نه هیتتی خراپه و، پاراستنی مافه گشتیه کان و مافه تاییه تیه کان، بۆ ئاماده کردنی سه روه ت و ئاسایش بۆ هه مووان، به هۆی پاراستنی دنیایی و ئاسایش و دابه شکردنی دادپه روه یی ته وا وه وه، له گەل گەلی بابەتی به که لکی تردا که ئەبێ له خونکار بوه شیته وه. به لām ئەگه ر هاتوو ئەم ده سه لاته درایه ده ست پیاویکی ناشی و نه زان و زۆردار، که کۆمه لیک به دخوو و ناره سه ن چوار لایان گرتی، ئەوانه هه ر چۆنیکیان بووی یاری به خاوه ن ده سه لاته که ئەکه ن، که چی بیانووی له نه ته وه ئەگرن، ئەلین: (ئاره زوی خونکار، یاسای نیشتمان!) جا ئەم جۆره قسه یه، که له و شپوه یه دا بکری، ئەبێ نه ته وه لێ راست بیته وه و، به هه موو هیز و هه ره تیه کبشیه وه به ره نگاری بکات. چونکه قسه ی راست ئەوه یه، که ئاره زوی نه ته وه. به مه رجی ئەو نه ته وه یه سه ره سه ت بێ و زۆری لێ نه کرا بێ. نه به قسه، نه به کرده وه، ئەو یاسایه یه که پێویسته بۆی ملکه چ بێ، هه ر ئەو یاسایه یه که هه موو فرمانداریک ئەبێ وه ک به رده ستیکه ده ست پاک و دلسۆز کاری بێ بکات.

هه ر گه لیکیش، دوا دلی خۆی بکه وی و، ئەم و ئەو یاری بێ بکات و، ناکۆکی که وتبیته ناوه وه و، تاک و ته راکانیشی دوا خۆپه رستی و خۆپه سندی خۆیان که وتبن و، به ناوی نه ته وه وه بازرگانی بۆ خاوه ن ده سه لات بکه ن و، هه موو سامانی گشتی بۆ دڵخۆش کردنی ئەو به خت بکه ن، تا نانیک بۆ خۆیان په یدا بکه ن - ئەو گه له هه ر له و ئاره له ئەکات که به ره لایه، به لکو له ویش گومرا تره.

گه لیک که وابی، ئەو ده سه توره زۆردارییه په سه ند ئەکات، که زۆرداره کان دۆزیویه ته وه و گوتویه نه: (ئاره زوی خونکار یاسای نیشتمان!)

ده سه لاتی گیانی هه روه هایه. ئەگه ر ئایین به راستی بچیته ناو دل و ده روونی مرۆفیکه وه و دوور بێ له سه ره رشتی کردنی ده سه لاتی شارستانی، ئەوسا که ده سه لاتی گیانی کاری خۆی ئەکات و ئەبگێرتیه وه له دزینی سامانیک که ئەگه ر بیشیدزیا یه، که سه راستی لێ نه گوت، هه روه ها ئەبگێرتیه وه له کوشتنی که سیک که ئەگه ر

بشیکوشتایه سهرداری شارستانی نهی نه توانی تۆلهی لی بکاتهوه. ئەمانه هه ندیکن له که لکی گیانی ئایینی. جا له هه رسن ئایینه که دا هیچی وا نییه که که لکی هه موو مرۆفایه تیبی نهوی. به لکو به پێچه وانهوه نهوانه هه رسنکیان مرۆف هان نه دهن بۆ چاکه کردن له گه ل برا و خزمیا. ماوه یشی نادهن که خراپه له گه ل هیچ که سیکدا بکات.

به للام نه گه ر هاتوو ئەم دهسه لاتنه گیانییه، له رتی راست لای دا و له ناو خویشیا تیکچوو، ئەوساکه، نه ته وه پێویسته له سه ری لیتی راست بێته وه و، به هه موو هیز و هه ره تیبیه کیشیه وه به ره نگاری بکات، تا ئە یگه ر پێتیه ته وه سه ر دۆخی جارانی.

پاشان گوتی: «ئەگەر ئایین له رتی پاکی خوێه وه رۆیشت، بێ گومان دهسه لاتنی شارستانی سوپاسی ئەکات. ئەگه ر دهسه لاتنی شارستانی تیبیش له رتی راستی خوێه وه رۆیشت، که بریتیه له دادپه روه ربی ته واو، بێ گومان دهسه لاتنی گیانی سوپاسی ئەکات. ئەو دوو دهسه لاتنه یش، هه رگیز له یه کتر جیا نابنه وه، تا یه کتیکیان ئامانجی خوێ نه گۆرێ و له رتیگای خوێ لانه دات!».

به ره به یانی راپه رینی میسر

(جهماله دین)، له ۱۸۷۱/۳/۲۲ دا گه راپه وه (میسر). (ریاز پاشا) ی وه زیری (خدییوی ئیسماعیل)^(۱) پیتشوازییه کی گه رمی کرد. سالانه یه کی (۱۲۰) سه د و بیست دیناریشی بۆ بریبه وه. ئەم ره وه ته ی فه رمانه روه یایی میسه ر، سه ر ئە هاته پیتش چاو. چونکه خوێ نه یزانی که (جهماله دین)، مه ترسیی لی ئە کهر، بانگ راپه یشتنه نیشتمانه روه رانه که یشی له گه ل بیروباوه رپه کانی که له بابه ت راستکردنه وه ی کاروباری کۆمه لایه تی و فه رمانه روه یاییدا بلاویان ئە کاته وه، کاریکی گرنگ له دل و ده روونی

(۱) (عبدالعزیز إسماعیل پاشا ۱۸۳۰ - ۱۸۹۵) کوری برام پاشای محهمه د عه لی پاشای میسه ر. له قاهیره له دایکبووه، له ۱۸۶۳ دا حوکمی میسه ری گرت هه ست و له ۱۸۶۷ نازناوی (خدییوی) له لایه ن سوڵتان (عبدالعزیز) ی عوسمانیه وه پێ درا، له ۱۸۶۹ نۆکه ندی (سوئس) ی ده ست پێ کرد و کردیه وه جگه له چه نده ها پرۆژهی ئاوه دانکاری و کردنه وه ی قوتابخانه، به للام ده ست بلاویه که ی له راده به دهر بوو، ئە مه ش بووه هۆی که مه ی تانیک له بودجه ی میسه ردا و دوا جار ولاتی توشی قه رز و قۆله یه کی زۆری بیانی کرد، له مه وه بیانییه کان ده ستیان له کاروباری ولاته وه وه ردا، ئیتر شوژی (ئه حمه د عورابی) هه لایسا و له ۱۸۷۹ دا له سه ر حوکم لبرا و له ئە سه تانه کۆچی دوا یی کرد... (خدییوی ته و فیک) ی برای جیگاکه ی گرت هه وه له فه رمانه روه یایی ولاته دا.

هاونیشتمانییه کان ئەکات. به للام فه رمانه روه یایی میسه ر، ئە وه مه، له به ره ره کانییدا له گه ل فه رمانه روه یایی ئە سه ته موڵدا. نه یشی ئە ویست که مل بۆ ئە و که چ بکات. نه یشی ئە ویست که سه رداره که ی له دووی فه رمانه روه یایی (عوسمانی) یه کانه وه پرات. که واته ئە و پیتشوازی کردنه ی بۆ جه ماله دین، له دوا ی ته فروتونا کردنه که ی له تورکیا، له به ر جیگا بلن دییه که ی له کۆری زانستدا، ئە بو به هۆی ئە وه ی که (خدییوی)^(۱) واپیشان بدات، پشتیوانی زانسته له یه کتیک و هک (جهماله دینی ئە فغانی) دا. جگه له وه واتایه زرنگاری و فه رمانه روه یایی نه یشی تیا ئە بینرا. ئە و کاته به بییری (خدییوی ئیسماعیل) دا نه هات، که بیروباوه ری جه ماله دین بۆ خوێ خراپ ده رئه چیت. ئە وه مه ئە و له وه پهری گه وره یی و ده سه لاتداریدا بوو. چیی بوسته یه، له خاک و دانیشتمانی نیشتمانه که یه بیکات، بۆی ئە چوو هه سه ر. په نجیه ی بێگانه یش هیشتا درێژ نه بوو بوو بۆ خاکه که ی. له به ر ئە وه بانگ راپه یشتنه که ی جه ماله دین که بۆ راستکردنه وه ی کاروباری گشتی بوو، له سه ره تای هاتنه که یدا بۆ میسه ر، شیوه یه کی وێژیه ی گرتیوو، فرۆفیل (سیاسه ت) و خوێنده واری تیکه ل به یه ک ئە کرد. تا بێگانه کان ده ستیان درێژ نه کرد بۆ میسه ر له سالی ۱۸۷۶ دا، له شیوه شوژشگێرییه سامناکه که یدا، ده رنه که وت. له گه ل ئە وه یشدا، ئە م شوژشه ئە وه ندیه به رامبه ر به ده سه تدرێژ کردنی بێگانه راره وه ستا بوو، ئە وه ندیه به رامبه ر به (إسماعیل) خوێ رانه وه ستا بوو، جه ماله دین هه شت سال له میسه ردا مایه وه، وه ک مامۆسته یه کی نوێکه ره وه ی خه باتکه ر، له گه ل گه شه کردنی میسه ردا ئە رۆیشت به رتیگاوه، پالیشی به میسه روه ئە نا پیتش که وه ی میسه ریش له و کاته دا، هه ره وک (محهمه د عبده)^(۲) ئە یگوت: له ناو گێژاویکی پر له سه رگه ردانیدا، له تاریکییه کی وه ک شه وه زه نگدا،

(۱) خدییوی: نازناویک بووه زۆر جار به سه ر حوکمداره موسوڵمانه کاندایه راره، وشه که فارسییه، مانای (مه لیک، وه زیر) ده گرت هه وه، سوڵتان (عه بدولعه زیز) ی عوسمانی به (عه بدولعه زیز پاشا) ی میسه ری به خشی، ئە م نازناوه دوا یی بۆ نه وه کانیشیان له میسه ردا مایه وه.

(۲) شیخ محهمه د عبده ۱۸۴۹ - ۱۹۰۵ له زانا و سیاسیه ئایینییه منه وه ره نوێخوازه کانی میسه ر بووه؛ داوا ی چاکسازی و نوێگه ری ده کرد له کاروباره جوژه جوژه کانی ژبانی میسه ریه کاندایه، قوتابی ئە زه ره ر بووه، رۆژنامه ی (الوقائع المصريه) ی ده رده کرد، دژی ئینگلیزه کان وه ستا بۆوه بۆیه دوربان خسته وه، به هاوکاری جه ماله دینی ئە فغانی رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان له (پاریس) ده رده کرد، دوا یی چوو (بیروت) و بووه مامۆستا و لیره گه ل کتیبی دانا، له ۱۸۹۹ بووه موفتی ولاتی میسه ر. له کتیبیه کانی: (رساله التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه) و گه لێ وتار و نووسینی دی له گوژار و رۆژنامه کانی سه رده می خوێ.

ئەزىزىتىش و ھەل ئەنگوت، تەنانت پىياۋى زىنگ و ژېرىش تىا ون ئەبو، مەردى خاۋەن بىروباۋەرىش سەرمەقولاتى تىا ئەدا. پىشەۋا (مەمەد عبەدە)، بەدرىژى ئەو بارەى مىسىرى ئەگىرپاۋە. دەست رەندىنى جەمالەدىنى تىا ئەنۋاند. ئەگوت: مىسىرىيەكان واپان ئەزانى كە ھەرچى كاروبارى گىشتى و تايىبەتى ھەيە، ھى سەردارى گەۋرەيانە، ياخود ھى جى نشىنى ئەو كە كاروبارىان ھەل ئەسۋورپىتى. ئەو ئەتۋاننى بەنارەزۋى خۆى كارى تىا بىكات. بىروايشىيان وا بوو كە كامەرانى و سەرگەردانى خۆيان بەدەست پاكى و دادپەرۋەرى ئەوۋە بەندە، ياخود بەناپاكى و زۆردارى ئەوۋە نووساۋە. ھەر ئەۋەندەيشىيان لە پەيوەندى ناۋەند خۆيان و فەرمانرەۋايى ئەزانى، كە خۆيان فەرمان پىكراۋىكىن لە ژىردەستى فەرمانرەۋايدا. چىيان بىخاتە سەر جىبەجىبى بگەن و چىيان لەسەر دابىنى پىشكەشى بگەن، ناچارن ئەبى رايىپەرتىن بەخۆيان رەۋا ئەبىنى كە بىروباۋەرىكىان دەرپن، دەربارەى ھەلسۋوراندنى كاروبارى نىشتمانەكەيان و راستكردنەۋى بارى نەتەۋەكەيان. چونكە واپان ئەدى، ھەر كەسى لەو بابەتانەۋە ورتەپەكى ئەكرد، يان بەشى تەفروتوناكردن بوو، يان كوشتن بوو، يان مالتالانكردنى... ئەمە وا بوو، تا جەمالەدىن گەيشتە مىسر، كە لە ھەموو چىنىكى مىسىرىيەكان و كۆمەلەكانىان ئاشنايەتپان لەگەلدا پەيدا كرد، دل و دەرۋونبان و رىا بوۋەۋە، ھۆشبان ھاتەۋە سەر خۆيان، گىژ و وىژى لە بەشىكى زۆرى خاكى مىسردا، لاچوو، نەما. ئەمە ھەر بىروباۋەرى (مەمەد عبەدە) نەبو. ھەر كەسى لە بارەى جەمالەدىنەۋە دوۋا بى، ئەمەى گوتۋە، كە كاتى ئەو گەيشتە مىسر و لە ھەموو تىرە و دەستەپەك شاگردانى لى كۆپۋەۋە و، دەستى كرد بەبانگ رايىشتن بۆ چاككردن و راستكردنەۋى كاروبارى نەتەۋەكانى ئىسلام لە رىگاي پىك ھىنانى دەستۋورە راستەقىنەكانى ئىسلامەتى و دەستۋورەكانى زانستى كۆمەلەپەتى كە كەلكى دەرگەوتىبو بۆ چارەكردنى كاروبارى مەۋقايەتى و رىكۋىپىك خىستنى كاروبارى كۆمەلەپەتى، ئەو كاتە سەرەتاي و رىابۋونەۋى بىروباۋەر بوو لە خاكەكانى عەرەبستان و ھەموو خاكەكانى رۆژھەلاتى نىكدا. ئەو راپەرىنى بىروباۋەرە ئىستائىش لە گەشەكردن و پەرەسەندىدە بۆ رىزگاركردنى ئەو خاكەنە لە دەست پىتۋەندەكانى داگىرگەرەكان و فەرمانرەۋايى زۆردارەكان، بۆ پال پىتۋەننىيان بۆ بلىند بوۋنەۋە و پىشكەۋتن و شارستانىتى.

مامۇستا (ئەحمەد ئەمىن)، لە بابەت مانەۋەى جەمالەدىنەۋە لە مىسرا و گۆررانى وىژە بەھۆى ئەۋەۋە بەبارىكى تردا، قىسە ئەكات: (وىژە بوۋبوۋە بەندەى دەسەلاتدارەكان و

دەۋلەتمەندە لووت بەرزەكان، بەتەنگ ھىچەۋە نەبوون، ستائىشكردنى خونكارەكان و سەردارەكانەۋە نەبى. ئەۋانە ھەرچەندى زۆردار و داۋىن پىس بوۋنايە، وىژە بەقەد و بالا و كردهۋەكانى ئەۋانپا ھەل ئەدا. بەلانى ئەۋەۋە ھەموو سەردارىك، گەۋرەى جىھان بوو لە سەردەمى خۆيدا، كردهۋەكانى ھەموو بى وىنە بوون كەس لە دەستى نەتەھات ۋەك ئەۋان بىكات. ھەر شتىكى ئەكرد دوور بوو لە گوناھ و تاۋانەۋە. ئەگەر سامانى ئەم و ئەۋى تالان بىكرداىە. نەئەدرايەۋە روى كە بۆچ واى كروۋە. بەلام ئەگەر شتىكى بىەخشىايە بەم و بەو ستائىش ئەكرا. ئەگەر ھەر كەسىكى بىكوشتايە، لىي نەئەپرسرايەۋە. بەلام ئەگەر بەكىكى بىەخشىايە، چاكەى ئەگىرپاۋە. ھونەر و وىژە و ھۆنراۋە و پەخشان بۆ بەزمۋەزمى ئەو بەكار ئەھىتران. بۆ دلخۆشكردنى ئەو يارىيان پى ئەكرا، بوۋبوۋنە بەندەپەكى تەۋاۋىش بۆ بەدناۋكردنى دوژمنەكانى و بۆ ستائىشكردنى دوستەكانى. وىژەۋانى بچووك، بەدەۋلەتمەندى بچووكيا ھەل ئەدا و، وىژەۋانى گەۋرەپىش بەسەردارى گەۋرەپا ھەل ئەدا. ئەۋسا كە وىژە واپو، واپى ئەكرد. بەلام كە جەمالەدىن ھاتە مىسەرۋە، وىژەى كرد بەژىردەستى نەتەۋە. وىژە داۋاى مافەكانى نەتەۋەى ئەكرد، ئەگەر زۆردارى لەگەل بىرايە لەسەرى ئەكردەۋە، ھورۋمى ئەبەدە سەر دوژمنەكانى، ھەر مالتۋىرانى و سەرگەردانىيەكى بەسەر بەتايە رۆشنى ئەكردەۋە بۆ ھەموۋان. ئەۋى ئەبو بەھۆى ھۆرپىيان لە نەتەۋەى ئاشكرا كرد، ھانىشى ئەدان كە لە تارىكىيەۋە دەرپاز بن بۆ رۋوناكى. تىژىشى ئەكردنە سەر ئەۋەى كە لە دەسەلاتدار و فەرماندارى خۆيان نەترسن، چونكە ھەر ھىزىكى ھەيە لە وانى دەست كەوتۋە، ھەر سامانىكىشى ھەيە لە وانى بچىرپوۋە. گالىشى ئەدان بچن بەھەموو ھىزىكىيانەۋە مافەكانىيان داۋا بگەنەۋە، خۆشىيەكانىيان بستىنەۋە. جەمالەدىن وىژەپەكى نۆتى ھىتايە كايەۋە بەتەنگ دلى نەتەۋەۋە زۆرتىر بوو لە ھى سەردار، ئازادى ئەخواست، بەندەپەتى لائەبەد، مافەكانى نەتەۋە و فرمانەكانى سەرشانى سەردارەكانى پىشان ئەدا. وىژەۋانى گەيانە ئەو پايەپەى كە سەرپەرىشتىيى كار و فرمانى سەردار بىكات، نەك ۋەك خوازەلۋكى دەستى لى پان بىكاتەۋە. ئەمەپىش ئاۋازىكى تازە بوو، موسولمانەكان، لەۋساۋە كە سەردەمى زۆردارى دەستى پى كرىبوو لە ناۋياندا، تا ئەۋدەمەى كە جەمالەدىن ھاتىبوۋە ناۋيان، چاۋيان پىي نەكەۋتو، نەيان بىستىبو، نەيان ناسىبو.

مامۇستا (ئەحمەد ئەمىن) لە خۆى پىسى بوو، كە ئەو (شتە تازە)پەى شاگردەكانى جەمالەدىن لاي مامۇستاكەيان دىبوۋيان و، دلپان پىي كرابوۋەۋە و، پىرەۋىيان كرىبوو،

ئاخۆ چى بوو؟ پاشان وەرنامىكى دروستى خۆى دابووه، كه هه موو كردهوه و چاكه بنچينه بيبه كانى پيشان دابوو. به لاي ئيمه وه گرنگه كه يان ئه مه بوو: (به ستنى به شه كانى ژيانى زانستى و كاروبار به يهك شته وه، ئه وانه يش هه ربه كه لا له يه كتر بكه نه وه تا له هه موويان يه كيتيبه ك په يدا ئه بى. چونكه ده روئيشى و راستى په رستى و، جيهانى گشتى و، جيهانى تايبه تى... ئه مانه هيچيان به ته نيائى به كار نايه ن. پيويسته هه موويان، يهك كه ون، پييك بين، ريك كه ون، تا به هه موويان يهك ئاوازي گورانى پييك ئه هيئن. جا ئه گه ر ئه مه جيبه جى بى، ئيتر مرؤفيش به هه له دا ناچى و زور دوولئى پر ئازار و زور سه ر لى شيوويى به ئه ركى له كوئل ئه بيتته وه. ئه وساكه ئه توانى بر بار بدات له بابته ئه و شته وه به كه لكى دى و ئه و شته وه زباني پى ئه به خشى و ئه و فرمانه وه كه پيويسته بيكات و، ئه و كرداره يشه وه كه پيويسته نه يكات. ئه وساكه هه موو شتيكى بو روون ئه بيتته وه، هه موو ريگايه كى بو ئاشكرا ئه بيت...).

له سه ر ئه م بنچينه به هيژه ي دوور بيبه، كه هه موو شتيك پيويسته هاوكارى يه كتر بكا و يهك بگري و بو يهك ئامانج تى بكوشى، جه ماله دين، له ميسرا شاگرده كانى خۆى فيرى زانست و هونه ر و تيكوشانى نيشتمانى ئه كرد. هه چ ريگايه كى پى باش بو ايه، ئه يگرت بو ئه مه ي بگات به و ئامانجه. له مالى خويدا، هه موو رؤژتيك به ريكوپيكي، چه ند كه سيك له شاگرد و زاناكاني ئه زه ر ئه هاتنه لاي بابته ي زانستى فير ئه كردن. له بابته ليكدانه وه ي واتاي قورئانه وه، ياخود راستى په رستى به نووسراويكى بو ئه خويندانه وه. له پال ليكدانه وه ي ئه و زانستانه دا، بيروباوه ره كاني خوئيشى بو ده ر ئه خستق له بابته ويژه و فرؤفيله وه. ياخود له بابته كاروبار و كه ينه وه به يه كى گرنگه وه وتارى بو ئه دان. مامؤستا (مه مه د عه بده)، دوو وتارى له وتاره كاني (جه ماله دين) بو گيپراوينه ته وه، يه كيكيان له بابته په ره رده كرده وه بوو، يه كيكيشيان له بابته پيشه سازى به وه. له هينى يه كه مياندا گوتبوو: ژيانى له شى زيندوو به وه وه به نده، كه كه ره سته كاني ناوه وه ي هاوكارى به كى به جى بكه ن له گه ل يه كتردا، به مه رجى كه يه كييك له وه كه ره ستانه زال نه بى به سه ر كه ره سته كاني تردا و ره نگ و بوئى ئه وانى تر بگورئ، جا به و ئه ندازه گيري به سروشتيكي هيمنانه بو له ش پييك دى. ئه گه ر هاتوو يه كييك له وه كه ره ستانه، زال بوو به سه ر كه ره ستانى تردا^(۱) و ره نگ و بوئى پى گورين، سروشتى مرؤفيش له ئه ندازه ي خويدا ناميئى و تيك ئه چى، ئنجا له شيش نه خوئش ئه كه وئى.

(۱) راستر: كه ره سته كاني تردا...

جا هه ر وه كوغيانى دروستبوونى له ش، به وه ئارام ئه گري كه كه ره سته ره سه نه كاني له ش كوئه بنه وه و يهك ئه گرن و له گه ل يه كدا ريك ئه كه ون، كه به و هؤبه وه سروشتيكي هيمنى ته واو بو مرؤف پييك دى. هه ره ها گياني مرؤفايه تيبى ته واو يش به وه ئارام ئه گري كه كرده وه و په وشتى جوئى جوئى و هيژ و ده سه لاتى له يهك جياوازيش له شوئيتيكا كوئه بنه وه، ئنجا له ئه نجامى ئه و له يهك نه چوون و جياوازيبانه دا، راستى كرده وه ي چاكي هيمنانه په يدا ئه بى. ئه گه ر هاتوو خوويهك له و خووانه زال بوو به سه ر خووه كاني تردا، ياساي چاكه كردن تيك ئه چى و خراپه كردن له جيبى ئه و دائه مه زرى. ئايا نابىنت كه ده روونى مرؤفايه تى، پيويسته به وه هه يه كه بى باكى و ترسنوكى هه ردوو كيان كه پيچه وانى يه كتريشن يهك يهك دروستيان بكات؟ ئايا له به ره نگارى كرديكى هيمنانه ي ئه م دوو كرده وه به يشه وه، به مه رجى كه هه ربه كه يان له جيتگاي خويدا به كار به يئرى، ئازايه تى په يدا نايى؟

له وتارى دووه ميشدا ئه وه ي پيشان دا كه مرؤف جوئتيكه له جوئه كاني گيانله به رانى سه ر زه ويى. تا سه رده ميكي دوور و دريژيش له نزيك ئه و گيانله به رانه وه ئه ژيا و وهك ئه وانيش گه شه ي ئه كرد و په فتارى ئه كرد پاشان، له كرده وه ي ئه و گيانله به رانه وه زور شت فير بوو، چاوليكره يشى گه ليك كردن.^(۱) له وانه وه كرده وه كانيان و هه ست بزوتنه كانيان فير بوو. به هؤى ته نگه تاو كردي پيويسته و داماو بيه وه، رؤژ به رؤژ له و فير بوون و چاوليكره يانه دا، پيش ئه كه وت و گه شه ي ئه كرد، فيرى هونه ر و شت داهيتان ئه بوو، به ره و ته واوي ئه رؤيشت. به لام ئه و له هه موو سه رده ميكي ژيانى، هه ر به وه جيبى خۆى قايم كرده وه و خۆى پاراستوو له ناو گيانله به ران و سروشتدا، كه هؤگري پيشه سازى بووه. چونكه پيشه سازى، بنچينه ي مانه وه ي جوئى مرؤفايه تيبه.

پاشان قسه ي ئه هيئايه سه ر ئه وه ي كه پيشه سازى هيژه. هيژيش سه رچاوه ي شت دروست كردن و پيكيه يئانه، له هه موو ده ميكا، به كرده وه بى، يان به هه ست بزوتن. پاشان قسه ي ئه هيئايه سه ر هيژى هؤش. ئه يگوت هيژى هؤش، هيژيكي ئه وتويه كه تايبه تيبه به مرؤفه وه به ته نيا. هه ر ئه م هيژه يه كه ئه بيتته هؤى كار دروستى و سه ركه وتنى مرؤف، به مه رجى له رپى راست و دروسته وه به كارى به يئى. ئه گه ر هاتوو ئه و هيژى هؤشه ي بو مه به سى سروشتى ياخود هه ستى به كار هيئا، هه ر به كه لكى مرؤفه كه خۆى ديت، به كه لكى

(۱) يان: گه ليك چاويشى لى ده كردن.

کەسی تر نایەت. وەک ئەوەی بەکاری بهێنێ بۆ مەبەسی لەش گەشەکردن، یاخود بۆ مەبەستی شتی خوێی چێشتن، یان سەکتێکردن. ئەگەر هەر بۆ ئەمانە هێزەکە ی هۆشی خۆی بەکار بهێنێ، ئەو هێزە بەلنڤە پێرۆزە بەفیرۆ بەخت ئەکات، بەریشی ناخوات بەو هیش پلە ی دیتە خوارەو تا ئەگاتە پلە ی گیانلەبەرەن و دار و درەخت و گژوگیا، کە خوا ئەو بەخششە گەورەییە ی پێ نەبەخشوون. بەلام ئەو کەسە ی خۆی ئەپاریزێ لێ کەوتە خوارەو و، هۆشیش لێ جێگای خۆیدا بەکار ئەهێنێ و مافی خۆی ئەداتێ و ریزی خۆی لێ ئەگرێ، بەچاویکی و اوە سەیری جیهانی گەورە و گشتی ئەکات، کە تێ ئەگات رەگەزی مرۆڤ و رەگەزەکانی تر، هەموو پێوستان بۆ تەواکردنی خۆی و ژبانی. ئەویش تێ ئەکوێ بۆ ئەمە ی ئەو رەگەزە پاریزێ. ئەویش ئەچی بەدلێا کە رەگەزی مرۆڤایەتی بەهیچ ناپاریزێ بەو نەبێ کە تاکە تاکەکانی رەگەزەکە پشت لە پاش پشت^(١) پاریزێن. لەویش تێ ئەگات کە پاراستنی کەسایەتیەکانی و تاکە تاکەکانی، بەو پێک دێ کە کۆبەنەو و یەکتەری بگرن. ئەویش لەبەر ئەوەیە کە هەموو کەسێک پێوستانیەکی یەجگار جوړجوړ و زۆری هەیه کە ناچارە هەموویانی بێ لێ یەک کاتدا. جا ئەگەر هەر خۆی بەتەنیا بێ، گەلێک سالانی ئەوی تا بتوانێ بەرەنجی شانی خۆی جێبەجێیان بکا و پێکیان بهێنێ و دەردەستیان بخات. هۆی ئەویش ئەوەیە، کە ئەو بابەتانی ئەو پێوستانی، پیشەسازیەکی زۆری گەرەکە، کە تەمەنی کەسێک بەشی ئەو ناکات فێریان بێ، چەجای ئەوەی بەکەلکیان بهێنێ. کەواتە چۆن ئەوانێ بەسەرەخۆی بژی، کە ئەو پێوستانی بەبەرەمی ئەو هەموو پیشەسازیانە بێ، لە ژبانی هەموو رۆژنێکیا. کەواتە یارمەتیدان لە کار و فرماندا یەجگار پێوستانە بۆ ئەمە ی هەموو کەسێک بەری فرمانی خۆی لەگەڵ هی ئەوێتردا بگۆرێتەو. ئەوساکە کۆمەلە ی مرۆڤایەتی وەک لەشێکی لێ دێ کە زۆر ئەندامی هەبێ، هەموو ئەندامێکی بۆ لەش فرمان بکات. بۆ ئەمە ی لە ئەنجامدا کەلکی بۆ خۆی بێنێتەو. چونکە ئەگەر هەر بەشی خۆی فرمان بکات بۆ خۆی و بۆ هیچ ئەندامێکی تر یاخود بۆ لەشی کۆمەلە بەکەلک نەبێ - هەرچەندە ئەو ئەندامە بە ئەندامەکانی ترەو نەبێ نامێنێتەو - ئەو و اتای ئەوەیە کە بێ ئەمە ی هەست بەخۆی بکات، لەناوچوونی خۆی ئەوێ. ئنجا کە ئەوانە ی هەموو زانی، خۆی بە ئەندامێکی راستەقینە و پایەییەکی دامەزراوی کۆمەلە ی تەنێ، فرمانێکی وایش ئەکات کە لە پێشدا کەلکی هەمووان بێت، ئنجا کەلکی بۆ خۆی بێت سەرەتای ئەم کار و فرمانەیش،

(١) یان: نەو لە دوا ی نەو.

ئیمە پیشەسازیی پێ ئەلێن. چونکە هەرکەسێ فرمانێکی راستەقینە ی نەبێ کە بەکەلکی کۆمەلە ی مرۆڤایەتی بێت و، یارمەتی رێکوپێکی گشت لابادات، ئەو کەسە وەک ئەندامێکی بەکەوتوو وایە، کەلکی بۆ لەش نییە. ئەگەر هەلگرتنی قورسایییەکە ی نەبێتە بار و لاەردنیشی نازاری تیا نەبێ، چاکتر هەر ئەوەیە کە بپری و لاەبیرت...)

یەکیک لەو شتەنەیش کە ئەبگوتەو بەشاگردەکانی مەشقی نووسینی و تار بوو. هەموو دەم هانی ئەدان کە بنوسن. رۆژنامە دەرهێنن. هەندێ بابەت هەبوو، لێی ئەوانێ کە و تاری لەسەر بنوسنەو. ئەوانە ی هەموو بۆ ئەو بوو کە مێشکیان روون بکاتەو. چێشکەیان راست بکاتەو، لە رێگایەکی کۆمەلە ی تیبی دروستیشەو ئاراستەیان بکات. وایان گێراپەو، کە رۆژنێک لێی وێست لە بابەت (نازادی) یەو بنوسن. (سەعد زەغلول) لە هەموویان باشتی نووسیوو. (سەید جەمالەدین) ییش لەو ئەم پەندە جوانە ی دەرھینا، گوتی: (ئەبێ هەر بەویدا بزانی کە نازادی لە میسردا تازە پەیدا بوو، یەکیکی لاوی وەک ئەمە باشی لێ نووسیوو!).

لەم شێوەیەدا، (جەمالەدین)، مێشکی شاگردەکانی خۆی ئاراستە ئەکرد بۆ لێکۆلینەوێ نازاد، بۆ بێکردنەوێ نازاد. ژمارەییەکی لە نووسەرە تازەپەرەکانی پێ گەیان کە ئەیانتوانی باش بنوسن، ئەو بابەتانیەیش کە ئەیانویست لەسەری بنوسن باش هەلێان بژێرن. بەلام خۆیندنگا گەورەکە ی ئەو، کۆرە ناوازەکانی بوو، کە لە مائی خۆیدا ئەیگرتن، یاخود لە مائی هاوڕێکانی و یانەکان و جێ کۆبونەوێکانی تردا ئەیگرتن. لەم خۆیندنگایەیدا، هەموو شەو و رۆژنێک لەگەڵ دەیان و سەدان کەسدا کۆتەبوو، کە بریتی بوون لە وێژەوانان و زانایان و ریش سپییان و شاگردان (گرەویان ئەکرد لە ناو خۆیاندا کە وردترین کەینەوێیە لێ بپرسن، قورستەری راز و نیازی لێ بپرسن. ئەویش بەیەک، وەرانی ئەدانهو، و شتە نەزانراوەکانی بۆ هەل ئەهێنن و گرتی دلی ئەکردنەو). چە لەم خۆیندنگایەیدا چە لە خۆیندنگاکە ی تریدا، گەلێک پیاوی هەلکەوتوو و سەرکردە ی راپەرینی تازە، شتی لێو فێربوون و پێرەویی نامۆگاریبەکانیان کرد، وەک (محەمەد عەبدە، سەعد زەغلول، مەحموود سامی ئەلبارودی، ئەدیب ئیسحق، عەبدولسەلام ئەلموێلی، سەلیم ئەلنەقاش، ئیبراھیم ئەلقانی، عەلی مەزھەر، ئیبراھیم ئەموێلی، عەبدولکەریم سلیمان) و گەلێکی تر.

پزيسكى شۇرشىك

لەو رۆژانەدا بوو كە ميسر كەوتبوه ناو تەنگوچە لەمەى نابووتيبه وه. چونكە (خديوى ئيسماعيل) چەند پوژتەيهكى ئاوه دانىي گه وره و فراوانى دەست پى كردهبوو. بۆ ئەمەى ئەو پوژتەيه بباتە سەر، دەستياوتىكى زۆر گه وره؛ پارەى لە فەرمانرەوايىيه كانى ئەوروپا، بەتايبه تى لە ئینگليزه كان وەرگرت. بەلام ئەم دەستياوانه، كە لە ماوهى ۱۸۶۴ تا ۱۸۷۵دا گەيشتنه نه وه و پينچ مليون ليرهى ميسرى، لەگەل ئەو هه موو مافانه دا كە بەخشان بەبتيگانه كان، رتيگانان بۆ ئەو بيتگانانە كرده وه كە لە كاروبارى ميسردا پهنجه بگيرن و چنگ بەسەر ميسردا بگرن. بيتجگه له وه ئەو باجه گه وره گه ورنه يش كە فەرمانرەوايىي ميسر له سەر ميسرييه كانى دانا بوو، ئەوه ندهى تر نه ته وهى ميسرى سەرگهردان كرده بوو. ئيتتر له وساو هه ماله دين شاگردە كانى خوئى بۆ لای فرؤفيل (سياسهت) ه وه ئاراسته ئەكرد. دەستى كرد به وريا كرده وه يان لە زباني دەستدرتيزىي بيتگانە كان بۆ ناو كاروبارى نيشتمانه كە يان و سەرپه رشتى كرده كە يان. (سليم العنجورى) ئەيگوت: (دەستى كرد بەنزىك خستنه وهى پوره پياوان لە خوئى و لەم واتايه وه قسهى بۆ ئەكردن:

(ئيوه ئەى ميسرييه كان، بەبەندهى گه وره بوون، لە ناو زۆر و ستهمدا پهروه رده كراون. هەر لە سهردهمى خونكاره شوانه كانه وه (هيكسوس)، تا ئيمرو، ئەمه هه زاران ساله ئيوه لە ژيتر زهبر و زهنگى داگير كهراندا ئەنالين و ئەرك و ئازار ئەچيژن و ئەچه وسيننه وه، زۆرتان لى ئەكەن و ريسواتان ئەكەن، كەچى ئيوه ئارام ئەگرن لە ژيتر ئەو بارانه دا، ورتەتان ليوه نايەت. ئەوانه، هەرچى بابەتى ژباني ئيوه هه يه و خوارده مەنى ئيوه هه يه، كە بهرهنجى شان و خوئى ناوچه وان په يداتان كرده و، بهزەبرى كوتەك و گوپال و قه مچى ليتان داگير ئەكەن، كەچى ئيوه هەر خوتانيشيان تى ناگه يينن.)^(۱)

جا ئەگەر ئيوه لە ده ماره كاتتاند خوينتيكى گەش و پاك هه بووايه، ئەگەر لە كەلله تاندا ده ماری وا هه بووايه كە ههست بهشت بكات و شت كارى لى بكات و مهردايه تيبان ببزوينت، نه لەم ريسواييه، نه لەم ديليبه بى دهنگ ئەبوون، نه لەم سووكى و گيژ و ويزه يشدا ئەمانه وه. نه ئەوه نده يش كەم پياوه تى ئەبوون كە بهم هه موو سووكى و سەرگهردانييه وه پيئكه نن. يهك لە دواى يهك، شوانه كان (هيكسوس) يونانييه كان،

(۱) راستتر: ئيوه هەر خوشيان تى ناگه يه نن.

فارسه كان، عه ره به كان، كورده كان، (* كراوه كان (مماييك)، پاشان فەرهنسيه كان، ئەمانه هه موويان، دەستيان به سەر ئيوه دا گرت، هه ربه كى له وانه به ربوه پيستان به چاو چليسيى خوئى پارچه پارچه كرد، بهزەبر و زهنگى خوئى ئيسكه كاتتانی شكاند، كەچى ئيوه يش وهك دار و بهردى ناو دهروده شت، نه هاوارتيكتان كرد، نه فەريادتيكا! سه پرى ئەهرامه كانى ميسر و په يكه ره كانى (مه نفيس) و كەله پوره كانى (شيبه) و چاو ئەندازه كانى (سيوه) و كەلاته كانى (دمياط) بكه ن... ئەوانه هه موويان به لگه ن بۆ گه وره يى و هيز و هه رته تى باو و باپيرانتان. ئەگەر وهك ئەوانيش نابن، هەر هيچ نه بى، چاو له وان بكه ن، تا سەر كه ون.

راست بنه وه له خه و، وريا بنه وه له سهرخوشى، توژى ناشيتى و گيژ و ويژى له خوتان بكه نه وه، ئيوه يش يان وهك نه ته وه كانى تر به ئازادى بژين، ياخود له پيناو خوا و خوتان و نيشتمانه كە تاندا خوتان بده ن به كوشت تا له وه جيهان^(۱) پاداشى خوتان وەرگرن!

(العنجورى) گوتى: (... ئيتتر له وساو دل و دهر وون دەستيان كرد به ورووژان لە خاكى ميسردا. نه ته وه دەستيدايه سكالاکردن و داد و فەرياد لە دەست فەرمانرەواكەى. مليون دريژ ئەكرد بۆ ئەمەى گوئى لە قسهى جه ماله دين بگرن. ئيتتر له وساو يه كەم پزيسكى شۇرشى (عرايى) دەرپه ريبى!).

جه ماله دين، پرواى وابوو، كە راپه رپنى نه ته وه، لە شيوه يه كى راسته قينه دا، به هيچ پيكا نايەت، به دهسته نيشتمانييه كان نه بيت. چونكە هەر ئەو رتيگايه يه كە نه ته وه بگه يينى به يه كيتى و به هوئى برايه تى و يارمه تى و وريا يى و يه كيتىي رۆله كانيه وه سه رى بهرز بيته وه. نيشتمانه كە بۆ ئەوان بمينتته وه.

ئەوانيش بۆ نيشتمانه كە يان ببنه چاكترين پاسه وان. هه موويان پيئكه وه تيبكوشن بۆ

(* من له مه دا له گەل جه ماله دينى ئەفغانى نيم. چونكە (صلاح الدينى ايوى) و كورده كانى هاوړى و خزم و كه سوكارى له پيناو رزگار كرده ميسرييه كاندا، له دەست سته مكارانى ناو ميسر و داگير كهرانى ئەوروپايى خوئان بهخت كرد. كە رۆشنبيره كانى هه موو جيهان و بهتايبه تى ميسر پى له مه ئەنين. بيتجگه له وه (خونكارى فاطمى) و فەرمانرەوايىيه كەى به ناوى ميسرييه كانه وه پرچى ژنانيان نارد بۆ (نورالدين زهنگى) كە له شکر بنيريت و رزگاريان بكات له دەست گا و ره كان، ئينجا ئەو يش سه لاهه دين و مامى نارد بۆ رزگار كرده نيان. كهواته ماموستا جه ماله دين چۆن كورده كان وهك نه ته وه كانى تر رانه گري به رامبه ر به ميسرييه كان؟!، ئەم قسه يه نه ئەبوو له وه بوشايه وه. - وەرگير -

(۱) له وه دنيا، له قيامه تا.

چاکه‌ی گشتی، بۆ پشت گرتنی زۆر لیکراوه‌کانیان، بۆ به‌جی هینانی فرمانه‌کانی سه‌رشانیان، بۆ ده‌ستکه‌وتنی مافه‌کانیان. تا ئه‌و کاته‌یش، هیشتا، ده‌سته‌یه‌کی ریکوپیکی فرۆفیل (سیاسه‌ت)، له‌ میسردا دانه‌مه‌زرا بوو. جه‌ماله‌دین چووه‌ ناو (کۆمه‌لی ماسۆنییه‌کانی سکۆت‌لانده‌) وه، به‌و هیوایه‌ی که ئه‌ندامه‌کانی بخاته‌ سه‌ر یارمه‌تیدانی خۆی بۆ لابرانی زۆر و سته‌م له‌ میسرا. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌وانه به‌ناشکرا پێیان گوت (ماسۆنی) تیکه‌ل به‌فرۆفیل نابێ. نه‌وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ایی کۆمه‌له‌که‌یان تیک بدات. (جه‌ماله‌دین) یش به‌ریه‌چی دانه‌وه‌ گوتی:

(ئه‌گه‌ر (ماسۆنی) ده‌ست نه‌خاته‌ فرۆفیلێ ناو جیهانه‌وه، که هه‌موو وه‌ستایه‌کی خانوو دروستکه‌ری ئازادی تبايه، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردنه‌ی که به‌ده‌سته‌یه‌یه به‌کاری نه‌هینێ بۆ رووخاندنی که‌لاوه‌ کۆنه‌کان و، له‌ جیبی ئه‌وان کۆشکی ئازادی و برایه‌تی و یه‌کسانی دانه‌مه‌زینێ، ئه‌گه‌ر ئه‌و ته‌ختی زۆر و سته‌م و به‌دکاری سه‌ر به‌ره‌وژێر نه‌کات، یاخوا چه‌کوشیکه‌ی به‌رد شکاندن به‌ده‌ست ئازادی په‌روه‌ره‌که‌نه‌وه‌ نه‌میتێ و خانوه‌که‌یشیان دار و په‌ردووی پڕوخی به‌سه‌ریاندا!...).

پاشان گوتی: (یه‌که‌م شت که‌ دلێ کیش کردم بۆ کاروبار هه‌لسووړاندن له‌ خانووی ئازادی په‌روه‌ره‌کاندا ئه‌وه‌ بوو که ناوونیشانیکی گه‌وره‌ و گرنه‌م پێوه‌ دی: ئازادی، یه‌کسانی، برایه‌تی! وایشیان پیشاندا که مه‌به‌سیان که‌لکی مرۆفایه‌تییه‌ و تیکۆشانه‌ بۆ سه‌ره‌وژێر کردنی ته‌ختی زۆرداری و، دامه‌زراندنی کۆشکی دادپه‌روه‌ری. له‌مانه‌وه، هه‌موویان، واتیگه‌یشتم که (ماسۆنی) بریتیه‌ له: مه‌ردایه‌تییه‌ک له‌ فرمانکردندا، له‌ سه‌ربلندی و ده‌روون گه‌وره‌یی، له‌ ته‌ماشاکردنی ژبان به‌چاویکی سووکه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی زۆرداری به‌ره‌نگاری بکری. من به‌م جو‌ره (ماسۆنی)م هاته‌ پێش چاو و به‌م جو‌ره‌ دلێم پێ خۆش کرد. به‌لام داخی به‌جه‌رگم و ده‌رنه‌چوو. خۆی و ده‌رخست که‌ پره‌ له‌ خۆپه‌سه‌ندی و خۆپه‌رستی و کلابازی و فرمانکردن به‌ئاره‌زووی دل... یه‌کێک له‌ براکانیش، رۆژتیکیان گوتی: (ماسۆنی، شانازی به‌وه‌وه‌ ئه‌کات که‌ چه‌ند پشتیکه‌ فرمان ئه‌کا و له‌ پێره‌وه‌یی خۆی و شپوه‌ و رێ و شوینی خۆی نه‌چۆته‌ ده‌ره‌وه‌!) (جه‌ماله‌دین ئه‌فغانی) یش گوتی:

(هیچ قسه‌یه‌ک، له‌م قسه‌یه‌، دوورتر نابینم له‌ راستیه‌وه‌. چونکه‌ ماسۆنی له‌م شپوه‌ و رێ و شوینه‌دا که‌ هه‌یه‌تی، هه‌ر به‌ته‌نیا کۆن نییه‌. هیشتا له‌ بێشکه‌دايه. ئنجا ئه‌گه‌ر خۆی و رۆله‌کانی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بمیننه‌وه‌ که‌ کارگوزارییان بریتی بێ له‌ و راز و نیازنه‌ی که

زۆربه‌مان تییان ناگه‌ین و نایشزانین که‌ له‌به‌ر چی دانراون، بێ گومان هه‌ر له‌ بێشکه‌که‌ی خۆیدا ئه‌خنکی و په‌تۆ نابات، ئه‌مری. براکان! ماسۆنییه‌که‌ی ئیمروێ ئیوه‌ بریتیه‌ له‌ تووره‌که‌یه‌ک کار و فرمان و تو‌مارکردنی ناوی برایه‌کی تازه. ئه‌وه‌نده‌یش چیرۆکی پڕووپوچی کۆنی ئه‌دری به‌گوتیجه‌که‌دا، ئه‌ندامه‌ تازه‌که‌ وه‌رس ئه‌بێ، باوه‌ر و بیبری ده‌رباره‌ی ماسۆنی تیک ئه‌چی و ئیتر ماسۆنیشی له‌ به‌رچاو ئه‌که‌وی!.

زۆری پێ نه‌چوو که‌ جه‌ماله‌دین، په‌یی پێ برد، که‌ ناتوانی له‌گه‌ل ئه‌ندامانی ئه‌م کۆمه‌له‌دا فرمان بکات، ئه‌ویش له‌به‌ر ترسۆکی و دوودلی و لادانیان له‌ و رێگایه‌ی که‌ ئه‌و پیا ئه‌روات بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجی خۆی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ کۆمه‌لێکی نیشتمانی دامه‌زراند که‌ سه‌ر به‌رۆژه‌لاتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو. ئه‌ندامه‌ به‌کاره‌کانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، ژماره‌یان گه‌یشته‌ سێ سه‌د که‌س. هه‌موویشیان له‌ هه‌لبژاردنه‌ی میسریه‌ خاوه‌ن بیره‌کان بوون. پاشان له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌وانه‌ و چه‌ند که‌سیکی فرۆفیل‌باز و وێژه‌وان، ده‌سته‌یه‌کی فرۆفیلێ دامه‌زراند ناو (ده‌سته‌ی نیشتمانی)، (* له‌ ساڵی ۱۸۷۹دا. هه‌روه‌ها چه‌ند کۆمه‌لانیکی نه‌یتی و ئاشکرایش بۆ که‌لکی نیشتمانی میسر، له‌ لایه‌ن که‌سانی تره‌وه دامه‌زینران. ئه‌وه‌یش بوو به‌سه‌رده‌تای ژبانی کۆمه‌لانی فرۆفیل له‌ میسرا. (۱)

له‌سه‌ر زمانی ئه‌م (ده‌سته‌ی نیشتمانی)یه‌ و ئه‌و کۆمه‌له‌ فرۆفیلانه‌وه‌ بوو، که‌ بۆ یه‌که‌م جار ئه‌م بانگه‌ نیشتمانییه‌ به‌ناوبانگه‌ درا: میسر هی میسریه‌که‌! یه‌که‌م جاریش بوو که‌ ئه‌ندامانی کۆری نه‌ته‌وه‌، له‌ کۆری نه‌ته‌وه‌ی میسرا، هه‌لسانه‌ سه‌ری و خواستی خۆیان ده‌رخست که‌ ئه‌بێ ماف بدری به‌نه‌ته‌وه‌ سه‌ره‌رشته‌یی کار و فرمان بپینێ فه‌رمانه‌وه‌ایی بکات و، ژبانی ده‌ستووری راسته‌قینه‌ له‌ خاکی میسرا به‌پێرته‌ جێ. زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌م کۆره‌ چوو به‌گژ (نۆبار پاشا)دا که‌ سه‌رۆکی کۆری گزیران بوو، له‌سه‌ر مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌ و مافی ئه‌و کۆره‌ی که‌ نه‌ته‌وه‌ ئه‌نوینێ. وه‌زاره‌ت ناچار ما، ده‌ستی خۆی کیشایه‌وه‌ له‌ فرمان، له‌ ۱۹/۲/۱۸۷۹دا. میسر تا بیست رۆژ به‌پێ وه‌زاره‌ت مایه‌وه‌. پاشان وه‌زاره‌ت درایه‌ ده‌ست (توفیق پاشا) دايمه‌زینێ. وه‌زاره‌تی ناوه‌وه‌ درایه‌ ده‌ست (ریاض پاشا). ئه‌مبش زۆری پێ نه‌چوو، فه‌رمانیکی ده‌رکرد، کۆری نه‌ته‌وه‌ی هه‌له‌وه‌شاندا. به‌لام ئه‌ندامانی

(*) مصطفی کامل، ده‌سته‌یه‌کی دامه‌زراند به‌ناوی (ده‌سته‌ی نیشتمانی)یه‌وه‌ له‌ ساڵی ۱۹۰۸دا. و دانراوه‌ که‌ تاکه‌ خاوه‌نی که‌له‌پووری ئه‌م ده‌سته‌یه‌ بووبێ که‌ لێی ئه‌دوین. - وه‌رگێر - (۱) واتا: سه‌رده‌تای په‌یداوون و پیکه‌تانی کۆمه‌ل و پارتیه‌ سیاسیه‌کان له‌ میسردا.

كۆرەكە گوتىيان نەدايە ئەم فەرمانە. دەمودەست دوو ئەنداميان، (عبدالسلام المولى) و (محمد راضى)، كە ھەردوو كيان ھاووپى جەمالەدىنى ئەفغانى بوون، لە كۆرى نەتەوودا راستبوونەو، بەچەشنى راستبوونەو (مىراپۆ) كە لە كۆرى نەتەوودى فەرەنسەدا راست بوو، ھەردوو كيان بەنازايە تىببەكى بى ھاوتاوو گوتيان:

(ئەوودى فەرمانەوايى ئەيلىخ كە كاتى كۆرى نەتەوود تەواو بوو، راست نىبە. چونكە ھىشتا ماوودى ماوود تەواو بى. لەبەر ئەو ئەم كۆرە لە جىيى خۆيدا ئەمىتتەوود و كۆبوونەوودە كانى خۆشى يەك لە دوای يەك ئەكات تا بەتەواوودى فرمانى سەرشانى خۆى بەجى ئەھىتى بەرامبەر نەتەوود). ئەو وەستانەى كە كۆرى نەتەوود وەستا بەرامبەر بەفەرمانەوايى، بىروباوود و ئاواتى مىسرىبە كانى پىشان دا، برىنى كۆنىشى كولانەوود. چونكە ئەو زۆردارى و سەرگەردانىبە بەسەر مىسرىبە كاندا ھاوتو، لە ئەندازەى تىببەر كوردبوو. باجە كانى فەرمانەوايى، ئەوئەندە زۆر و گران بوون، پىشتى جووتىيارە كانى شكاندىبوو. ئەوئەندەى نەمابوو كە برسىتى لە ناو دىھاتە كاندا بلاو بىتتەوود.

(مىستەر بلنت) لە نووسراوودە كەيدا: (مىژووى نەيتى)، ئەلى: (زۆر كەم ئەبىنرا، پىاوپىك لە ناو كىلگە و شىنايىبە كاندا مېزەرتىكى بەسەرەو بووايە، شتىكى بەسەر پىشتەو بووايە. ھەتا نىك (قاھرە) پىش لە كراسىك بەولاوو ھىچى تىران لەبەردا نەبوو. سەرۆكى دىھاتە كانىش، كەمىيان ھەبوو كالا (عبا)ى ھەبى. لە رۆژە كانى بازاردا، باژىرە كانى لادى، پىر ئەبوون لەو ئافرەتەنى كە ئەھاتن جلوبەرگ و خىشلە زىوینە كانى خۆيان ئەفرۆشت بەرۆمە سووخورەكان. چونكە باج سىتەكان، لە دىھاتە كانىياندا وەستا بوون چاودەروانىيان ئەكردن، كوتەكىشىيان بەدەستەو بوو رايان ئەوئەشاندا!).

جەمالەدىنى ئەفغانى، كە تەماشائى رەنجبەرە كانى نەتەوودى ئەكرد بەو دەردە گەيشتون، بەھۆى زۆر و ستەمى سەردارە كانىيانەوود و پارە بەفەرۆ بەختەردىيانەوود و دەستىاوى لە ئەندازەبەدەر وەرگرتىيانەوود، تا بۆ ئالۆش و خروشى خۆيان بەختىيان بەكەن، بەزەبى بەنەتەوودا ئەھاتەوود دلى پىيان ئەسووتا، خۆى پى نەئەگىرا، وتارى ئاگرىن ئاگرىنى بۆ ئەدان، لەم شىوئەبەوود قسەى بۆ ئەكردن: (تۆ، ئەى جووتىيارى بەسەزەمان، ناوجەرگى زەوى ئەكىلى بۆ ئەمەى شتىكى تىا بچىنى، تا بەو بەرھەمە نانى خۆت و خىزانتى پى پىك بەيتى. ئەى بۆچ دلى زۆردارەكەى خۆبىشت لەت لەت ناكەيت؟ ئەى بۆچ دلى ئەوانە پارچە پارچە ناكەيت كە بەرى ماندووئىتى تۆ ئەخۆن؟!). ئەم دەردە ھەر ھى جووتىيارەكان نەبوو. ھەموو چىنەكانى تىرش تووشى بووبوون. لەبەر ئەو بۆلەبۆل كەردن و ياخىبوون لە ناو

ھەموو رۆلەكانى گەلدا بلاو بووبوودەو، تەنانەت گەيشتەبوو ناو لەشكرىش. (جەمالەدىن) و ھاوپىكانى و شاگردە زانكانىشى، ھەموويان بىربارىيان دەركردبوو كە زۆردارى سەردارەكانى ئىسلام پىچەوانەى ئىسلامە تىببە چونكە ئىسلامەتى، لە راستىدا، برىتەبە لە كۆمارىكى ھۆگر بەراوئىزكردن. دەسلەلاتى فەرماندارەكەى بەندە بەدەنگدانى ئىسلامەكانەوود و بلاو كەردنەوودەبەكى جوانى دادپەرەوودى لە لايەن فەرماندارەوود. زانكانى ئەزھەرىش چوونە سەر قسەى ئەمان. ئەوانىش توانج و پلارىيان لە (خدىوى ئىسماعىل) گرت و پىيان گوت: (زۆردارىيە لە ياسا ئەكات، زۆردارىكى فرۆفەلەبازە). گەلىك مقومقوشىيان كەرد لە بابەت لا بردن ياخود لى رىزگار بوونەبەو.^(۱)

(مىستەر بلنت) پىش وا ئەگىرتتەوود، كە كۆمەلىك دامەزرا بوو، بۆ كوشتنى (خدىوى ئىسماعىل). (جەمالەدىنى ئەفغانى) پىش ئەوودى پى باش بوو. پىشنىيازىشى كەرد، كە (مەھەد عبەدە) بچى (ئىسماعىل) بكوژى. (مىستەر بلنت)، ئەو دەرتەخات كە (مەھەد عبەدە) خۆى، لە مالى خۆيدا، ئەوودى بۆ گىتارەتەوود لە (عەبن الشمس)، لە ۱۸/۳/۱۹۰۳. دىنجا گوتى: (بەلام ئەمانە ھەموو قسەبوون، بەچرە ئەمان كەرد لە ناو خۆماندا. مەن بەھەموو دلىكەمەو پىم خۆش بوو كە خدىو بكوژى. ئەگەر ئىمە لەو كاتەدا (عەرابى) مان بناسىايە، دوور نەبوو كە لەگەل ئەودا بزوتنەوودەبەكىمان پىك بەيتىايە. چونكە كوشتنى (ئىسماعىل) لەو كاتەدا، چاكتىرەن فرمانىك بوو كە بكوژى، بۆ بەرەستكردنى دەستدرىژبى ئەوروپا بۆ ناو خاكى مىسەر). بەلام لەو كاتەدا، ھەلگەرانەوودەبەكى سامناك روويدا چونكە (خدىوى ئىسماعىل) خۆى لە ناو دوو تەنگوچەلەمەدا ھاتە پىش چاو: بەرەنگارى كەردنى نەتەوود و بەرەنگارى كەردنى بىگانە. ئەو واى بەباشتر زانى كە دەست بەبەرەنگارى كەردنەكەى دووم بكات. نەتەوود پىش ھەموو، چاوى لەو ئامانجە گەورەبەو بوو، كە ژيانىكى دەستورى راستەقىنە بىتە كايەوود. (ئىسماعىل) پىشتىگرىي ئەم ئاواتەى كەرد. پى دا بەجەمالەدىن و شاگردەكانى كە بەھەموو سەرەستىبەكەوود توانج و پلار بگرن لە دەستدرىژبى بىگانە و ھوروزمىشى بەنە سەر. بەھۆى دلخۆشىي نەتەوود لەم كەردەوودەى، توانى وەزارەتىكى نىشتەمانى پىك بەيتى، سام و دەسلەلاتى خۆى پى بگىرتتەوود. بەلام زۆرى پى نەچوو، ئەم وەزارەتە چوود ژىر دەسلەلاتى بىگانەوود، دەستى كەرد بەجىبەجى كەردنى كاروبارى بىگانە و تىكۆشان بۆ

(۱) يان: رىزگار بوون لىبەوود.

گه یشتن به ئامانجی ئه و. نه ته وه به سه رکرده یی جه ماله دین و یارمه تیده ره کانیه وه داوای لابردنی ئه و وه زاره ته بیان کرد. (خدییوی) یش به قسه ی کردن. ئه مه گه وره ترین سه رکه وتن بوو که جه ماله دین دهستی که وت گه وره ترین ژیرکه و تنیش بوو، که به سه ره ده ستریتژی بیگانه دا هات. ئه مه بوو به هۆی ئه وه، که بیگانه کان له م گه شه کردنه گورجوگۆله ی میسره و بلا و بوونه وه یه ی نامۆژگار بیه کانی (جه ماله دین) ه بکه ونه ترسه وه.

بیگانه کان هه ره شه یه کیان نارد بۆ (ئیسماعیل)، داوایان لی کرد له ته ختی خونکاری بیته خواره وه. له و کاته دا که (خدییوی) دوو دل بوو، له به جیه پینانی خواسته که ی ئه وانه، یاخود به ره په رچدانه وه ی، (بابی عالی = ده روزه ی بلند) فه رمانی کی ده رکرد، (خدییوی ئیسماعیل) ی له سه ر ته خت هینایه خواره وه و (توفیق پاشا) ی کوری خسته جیگای. ئه مه له ۱۸۷۹/۷/۲۵ دا پیک هات. به م ره نگه (بابی عالی) خۆی و پیشان دا، که خاوه ن ده سه لاته له میسردا.

(توفیق پاشا) یش له هاو پیکانی (جه ماله دین) بوو، بیروباوهری (جه مال) کاری تی کردبوو. پیش ئه وه ی بیته خونکار هه موو ده م پیتی ئه گوت: (ئهی سه یه، تۆ جیی هیوای منی!) . (سه یه) یش هیوای گه وره ی به (توفیق) هه بوو، چونکه ئه م وای پیشان ئه دا که حز له فه رمانه وایی نه ته وه و راستکردنه وه ی کاروباری نیشتمانی میسره ئه کات. به لام هه ره ئه وه نده ی خۆش بوو، تا چوه سه ر ته خت. ئیتر بووه ده سته ی (کۆنسۆل) ه کان و وازی له نه ته وه هینا. ئه و له وه ئه تر سا که نه ته وه، وه ک پشتی باوکی به ردا له کاتی ته نگانه دا پشتی ئه ویش به ریدا. ئه وه ی له بیروبوو وه که باوکی له کاتی کا په نای برده به نه ته وه، که که وتبووه ته نگه چه له مه وه و خه ریک بوو فه رمانه وایی به سه ریا بروخی.

سه ره ئه وه بوو، ئازادی په ره ره کانی میسره، له سه رده می (خدییوی ئیسماعیل) دا، کۆمه لیکیان پیکه وه نا و به سه رکرده یی جه ماله دینه وه چونه کن نوینه ری فه ره نسه له میسردا، جه ماله دین پیتی گوتبوو: له خاکی میسردا ده سته یه کی نیشتمانی هه یه بۆ راستکردنه وه ی کاروباری میسره تی ئه کۆشی، ئه ندامانی ئه م ده سته یه یش هاتوونه ته سه ر ئه و باوه ره که ئه و راستکردنه وه ی کاروباره ی ئه یانه وئ، له سه ره سته ی که سدا جیه جی نابج، له سه ره سته ی جی نشین (توفیق پاشا) دا نه بج. ئه ندامه کانی ئه و کۆمه له یه، و ئه هاته پیش چاویان که نوینه ره بیگانه کان له وه دا پشتگیرییان ئه که ن که داوای سه ره سته ی و ئازادی بکه ن بۆ میسریه کان، که ئاره زووی دامه زراندنی فه رمانه وایی به کی ده ستروری پیشان بدن. هیشتا به وه یان په ی نه برده بوو، که بیگانه کان له سه رده می

زۆرداری خدیویه کانا، هه رچی چاکه ی بۆ ئه وان تیا بوو، ئه وه یان ده ست که وتبوو. بیگانه کان نه یان ئه ویست میسره له ژیر چنگی درنده ی خدیوی بجیه ته ده ره وه. چونکه ئه گه ر باری میسریه کان راست بووه وه و، له هه لسه وپانندی کاروباری نیشتمانه که یاندا په نجی خۆیانی تیا بوو، ئه وساکه ناهیلن باجی و گه وره و زۆر پشتی جووتیاره کانی میسره بشکینتی بۆ دانه وه ی ده ستیاوه گه وره کانی بیگانه کان و سوو ده کانیان به و بیگانانه. ئه وساکه ئه توانن به ره سته ی ده سه لاتی بیگانه کانیش بکه ن، که رۆژ به رۆژ له میسردا په ره ئه سینتی.

له راستیدا، له گه ل (توفیق پاشا) بووه (خدییوی)، ده موو ده ست (کۆنسۆلی فه ره نسا) به هه له داوان خۆی گه یاندى. له به ره ئه وه ی که ئه یزانی (توفیق) حه ز به جیه جی کردنی خواسته کانی نه ته وه ئه کات، به هه موو هیز و هه ره تیکیه وه تیکۆشا که به ره سته ی به جیه پینانی ئه و خواستانه بکات. ناردی به شوین (کۆنسۆلی ئینگلته ره) یشدا که پیکه وه بچه سه ر خدیوی تازه. بۆ ئه مه ی بیخه نه سه ر ئه و باوه ره که باری ده ستروری، له کاتی کی وادا که پشتیوی نابوتی تیا به کاری میسره نایه ت، به لکو زبانی پی ئه به خشی. هه ره ها هاو به شی کردنی نوینه رانی نه ته وه ییش له لیکۆلینه وه ی له نگه ری پاره ی فه رمانه واییدا و هه موو کاروباریکی گرنگی وه ک ئه و، ئه بیته هۆی ته گه ره دان له چاره کردنی گیرگرفته کانی ئه و رۆژانه. چونکه ئه و هاو به شی کردنه یان ئه بیته هۆی ناکۆکی و مقۆمقۆ و کات به فیرۆدان له ده مه قالی و گفوتگۆ و چه قه چه ق کردندا...

(توفیق پاشا) خه ریک بوو پاشگه زبوونه وه که ی خۆی له بیروباوهره کانی پیشووی، بخاته ژیر په رده یه کی بیروباوهریه وه. به جه ماله دینی گوت: (من هه رچی چاکه بۆ میسریه کان ئه وه م ئه وئ. پیشم خۆشه که نیشتمانه که م له وه پری پیشکه وتن و سه رکه وتندا ببینم. به لام داخی به جه رگم، زۆریه ی نه ته وه که م ناشی و گیترووئ دیته پیش چاو. به که لکی ئه وه نایه ن که ئه و جو ره فه رموودانه یان بدری گه وئدا، که پرن له هانه دان و گاللان من له وه ئه ترسم که خۆشیان و نیشتمانه که یش بخه نه سه رگه ردانیه وه).

(ئه فغانی) یش پیتی گوت: (تکایه بام گه وره ی نیشتمان، ریم بدات به سه ره سته ی قسه بکه م. نه ته وه ی میسریش وه ک هه موو نه ته وه کانی تر، بج پیاوی ناشی و گیترو وئ نییه. به لام به ش برایش نییه له پیاوی زانا و تیکه یشتوو. ئیوه یش به چه چاویک سه یری نه ته وه ی میسره له گه ل تاک و ته راکانیا، ئه وانیش به وچاوه سه یری ئیوه ئه که ن. ئنجا ئه گه ر

به قسهی ئەم دلسۆزهی خۆتان ئەکەن، زوو بەزوو دەست ئەکەن بەهاوبەش کردنی نەتەوه له کاروبار هەلسۆراندنی خاکی میسردا له ڕێگای ڕاویژکردنەوه بەنەتەوه ئەویش بەوه پێک دێت که فرمان بدەن نوێنەوانی نەتەوه هەلبژێرتین، بۆ ئەمەى دەست بکەن بەیاسا دانان و یاسا بەکارهێنان بەناوی ئێوه و بەفرمانی ئێوهوه. ئێوه ئەگەر وا بکەن بۆ پاراستنی تەختەکەتان^(١) و دەسه‌لاتەکەى خۆشیمان چاکتره!

(خدیوی) که ئەمەى له (جەمالەدین) بیست، لیتی گرت بەدلەوه. له دلی خۆیدا بریاری دا جەزەبەى پێ بگه‌ییتى. له‌جیاتى ئەمەى که به‌قسهى جەمالەدین بکات، بەره‌نگاریی وەزارەتى (شەریف پاشا) ی کرد له چاره‌کردنی هەلسۆراندنی کاروباری گشتیدا که نیازی وابوو بیکات. ئیتر له‌وه‌وه نازاوهی فرۆفیل کەوتە ناوه‌وه. بیروباوه‌رى گشتى وروژا. (جەمالەدین) ییش له سەرکرده هەرە گەوره‌کانى ئەو پشپى و وروژانه بوو. تەنانەت گێڕایانەوه که ئەو ئەویست فرمانه‌واى میسر هەلبگێرتەوه و بیکات بەکۆمارتیک.* (خدیوی توفیق) بەسەرپه‌رشتی کۆنسۆله‌کانه‌وه، به‌یارمەتى (ریاض پاشا) یشه‌وه که وەزارەتى تازەى درا بەدەست، دەستى دایه‌ گرتنى زۆربه‌ى ئەوانه‌ى که داواى چاره‌کردنی دەستوربێیان ئەکرد. خووی دایه‌ کۆژاندنەوه‌ى بزوتنه‌وه شۆرشییەکان له شپوه‌یه‌کى سامناک و درندانەدا.

(براون) ییش له نووسراوه‌که‌یدا، (شۆرشى فارس)، ئەلێ: (فرمانه‌واى به‌رىتانيا خدیوی لاوی خسته‌ سەر ئەوه‌ى که جەمالەدین له میسر دەرپه‌رتى. له‌بەر ئەوه له ١٨٧٩/٨/٢٤، له کاتی‌کا که له نیوه‌شه‌ودا بوو ئەگه‌رایه‌وه ماله‌وه، جەمالەدین گه‌را و له‌گه‌ڵ پیاوه‌که‌یدا، به‌یانە‌کى زوو خرایه‌ ناو گالیسکه‌یه‌کى داخراوه‌وه و نیرایه (سوتس). جەمالەدین نەپه‌رژا، جلوه‌رگه‌کەى له‌گه‌ڵ خۆى به‌ییتى. له‌ویش خرایه‌ ناو که‌شتییە‌که‌وه و نیررایه هیندستان.

مامۆستا (عبدالرحمن الرافی) ئەلێ:

(له‌م بابە‌تە‌وه وەزارەت نامە‌یه‌کى فرمانه‌واى له چاپخانه‌وه بلأو کرده‌وه، له ١٨٧٩/

١٨٧٩/٢٦، هۆیه‌کانى دەرپه‌رکردنى جەمالەدینى تیا پیشاندا‌بوو، که هەموویان درۆ و بەند و با‌بوون ڕێکى خستبوو!). ڕۆژنامه‌کانیشى ناچار کرد فرمانى دەرپه‌رکردنە‌که‌ى بلأو بکە‌نەوه،^(١) له‌گه‌ڵ ڕیسواکردنیا و پیشان‌دانى ئەوه‌یش که سەرکرده‌بى کۆمه‌لێکى نه‌ییبى ئەکرد بۆ (تیکدانى نایین و جیهان). ڕۆژنامه‌کان یه‌کتیکیان نه‌بێ، هەموویان ئەوه‌یان بلأو کرده‌وه. ئەو یه‌که‌یش بۆیه‌کا بلأوى نه‌کرده‌وه؛ چونکه‌ خۆى له شاگردانى جەمالەدین بوو. وەزارەت دا‌یخست.

بەم ڕه‌نگه‌، مانه‌وه‌ى جەمالەدین له میسردا، بریتى بوو له فرمان و ڕه‌نج‌دان و خۆپێندن‌گه‌یه‌ک بۆ خۆى و بۆ هەموو میسرێیه‌کان. هەر له‌و ڕۆژه‌وه‌ى که هاته‌ میسرە‌وه، دەستى کرد به‌قسه‌کردن له بابەت مافه‌کانى نەتەوه و فرمانه‌کانى سەرشانى فرمانه‌واى. به‌شاگردە‌کانیشى ئەگوت: هیزى نواندنى نەتەوه، تا له نەتەوه‌ خۆیه‌وه پیدای نه‌بێ، واتای راسته‌قینه‌ى خۆى وەرناگرێ. هەر کۆپێکى نەتەوه‌ییش به‌فرمانى خونکارتیک یان سەردارتیک یان هیزتیکى بیگانە‌ى پالپشتى ئەوان پێک هاتبێ، هیزه‌ درۆزنه‌کە‌ى بەند ئەبێ بە‌ئاره‌زووى ئەو که‌سه‌وه که دروستى کردووه. (گه‌وره‌بى خونکار، پاپه‌رپنى نەتەوه‌ى بەنده‌ تیکى ئەدا. به‌تایه‌تى ئەگەر به‌ره‌نگاریی ئاره‌زووى خونکار یاخود سەرداره‌کە‌ى خۆى بکات. هه‌تا ئیسته‌یش میژوو ئەوه‌ى پیشان نه‌دا‌ین. که خونکارتیک یاخود سەردارتیک، یان دەستدێرتیکه‌رتیکى هیزدار، به‌هەموو دلێکیه‌وه ئەوه‌ى پێ خۆش بووبێ، که خۆى به‌ناو گه‌وره‌ بێ، که‌چى نەتەوه‌کە‌ى ژێرده‌ستى، گه‌وره‌ى راسته‌قینه‌ى خۆى بێ و کاروبارى خۆى، خۆى هەلسۆورپینى. گه‌وره‌ترین ئاواتى نەتەوه‌ دپله‌کانیش ئەوه‌یه‌ که خۆبان ڕزگار بکەن له دەست بەند و کۆته‌ى بیگانە و زۆرداریه‌کانی!).

جەمالەدین له میسر دەرپه‌دەر کرا. به‌لام وتە و ئامۆژگاریه‌کان و شاگردە‌کانى خۆى تیا به‌جێ هێشت. شۆرشیکى وابشى له دل و دەررونى میسرێیه‌کاندا به‌رپا کرد که وه‌ک مه‌نجه‌لى له کول هەر بکولێ. ئنجا که (محەمه‌د عبده) دەرپه‌دەر کرا بۆ دێیه‌کە‌ى خۆى و، سەرگه‌ردانى و ترس و لەرز په‌رهبان سه‌ند، زاناکان راستبوونه‌وه بۆ هانه‌دانى پیاوى

(١) له راستیدا (جەمالەدین ئەفغانى) که له میسر دوور خرایه‌وه، له‌سەر ئەم جموجۆله‌ سیاسییە له راده‌به‌دەرى دژى ئەو ڕژیمه‌ى که گرتبووه‌ خۆى و جیگای بۆ کردبووه، به‌پێودانگى ئەم‌ڕۆش کارتیکى ئاساییه‌ و هەر دوولته‌تیکى تریش بووايه هەر وای ده‌کرد؛ نمونەش بۆ ئەمە‌ پشتر که له هیندستان دوور خرایه‌وه. جا نا‌بردنى ئەمە به‌ (دەرپه‌دەرکردن) له جیتی خۆیدا نییه‌.

(١) تەخت: (العرش الملکى).
(*) پشسه‌وا (محەمه‌د عبده) له‌م بابە‌تە‌وه ئەگوت: جەمالەدین ئاواتى ئەخواست که میسر بپته‌ کۆمارتیک. چونکه‌ زۆر هەزى له فرمانه‌واى کۆمارى ئەکرد. به‌لام ئەوه‌یشى ئەزانى که هینانه‌ دى ئەو ئاواته‌ له وزدا نه‌بوو. ئەویش سەبارەت به‌وه‌ بوو، که ئەو کاته‌ نیشتمانە‌که‌ له گێژاوى نازاوه‌دا خولى ئەخوارد، نه‌خۆپێنده‌وارى فرمانه‌واى بوو، سامى بیگانە‌یش له ئارادا بوو. - وەرگێتر -

ئەزھەر. بە (شیخ الإسلام) بربارتیکیان دا که (خدئوی) بەکاری فەرمانداریی نایەت، پیتوستە لەسەر تەخت لایبری، ھەرچی خواستیکێ ئەوروپاییەکانیشە بەرپەج درتەنەو.

(مولیحی) و (عطار) و (راضی) یش راستبوونەو، ھانەئە نوێنەرەکانیان ئەدا که خەبات بکەن لە پیناوی دەستووردا. (عبدالله ندیم) یش راستبوو، نەتەوێ ئەورووژاند بەوتارەکانی، بانگیشی بۆ راتەھێشتن که بەرەنگاری دەستدرێژی بیگانە بکەن و، داوای ئازادیی نەتەویش بکەن. دوايي (عربی) و برا سەربازەکانیشی راستبوونەو، لە زۆرداریی یاخیبوون. پاش ئەوانە ھەموویان، نەتەو، راستبوو، شۆرشیکێ ناوازی دەستپیکرد بەرامبەر بەزۆرداریی ناوخوا و دەستدرێژی دەروە، مێژوونووسەکان گشتیان لەسەر ئەو بیروباوەرپەن که جەمالەدین یەکەم کەس بوو که وریای کردنەو بۆ ئەو شۆرشە. دەنگی ئەویش یەکەم دەنگ بوو که ھاواری کرد بۆ ئازادیی و دەنگی دایەو.

جەمالەدین لە شاری (حیدر آباد) دامەزرا. ھەر ئەوئەندە دەنگی شۆرشێ (عربی) گەیشتە ھیندستان، نیشانەئە شۆرشیکێ وەک شۆرشەکەئە میسر لەویدا دەرکوت. لەبەر ئەو (جەمالەدین) یان لەوێو گواستەو بۆ (کەلکەتتا) که لەوێ بمیتیتەو، زۆر بەوردیی تەماشای ھەستان و دانیشتنی ئەکرا، تا ھەوت مانگی بەتاک و تەنیايي مایەو، دوور خرابەو لە ژبانی جیھان. لەبەر فرۆفیل و بەند و باوی بیگانەکان و ھۆگری سەردارەکانی میسر بەفەرمانرەواييەکانی بیگانەکانەو و ھیچوچووچی فەرمانرەوایی (عوسمانی)، شۆرشەکەئە (عربی) (١) سەری نەگرت و ئینگلیزەکانیش میسر یان داگیر کرد. ئیتر ئینگلیزەکان (جەمالەدین) یان بەرەللا کرد و سەربەستیان کرد بۆ کوێ ئەچی بچی. تیگەبشتووی رۆژھەلات کۆچی کرد بۆ رۆژئاوا.

رۆژھەلاتییەک لە رۆژئاوا

جەمالەدینی ئەفغانی، لە ھیندستانەو کۆچی کرد بۆ ئینگلیتەرە چەند ھەفتەئەیک لە (لەندەن) دا مایەو. نووسەری ئەمەریکایی (س. د. ولسن)، لە نووسراوەکەیدا (بزووتنەو تازەکان) وا دەرئەخات که (جەمالەدین) پێش ئەمەئە بچیتە ئینگلتەر، چۆتە ئەمەریکا، ویستوویەتی خۆی بکات بەئەمەریکایی پاشان وازی لێ ھیناوە. (میستەر ویلفرید بلنت) یش ئەمەئە پێشان داوە. بەلام زۆری مێژوونووسەکانی (سەید جەمال) بەلای ئەو قسەئەدا ناچن، ئەگەر ناویشی ببەن بەرپەرجی ئەدەنەو.

جەمالەدین توانی لە (لەندەن) دا کۆمەلێک لە خاوەن بیرەکانی ئینگلیز بناسی و ئاشنايەتییان لەگەلدا پەیدا بکات یەکیک لەوانە راستی پەرسەت (ھەربەرت سپەنسر) (١) بوو. وا ئەگێرنەو که جارێکیان گفتوگۆیان بوو لە بارەئە (کەینەوبەینەئە رۆژھەلات) و زۆرداری داگیرکەرەکانەو. (سپەنسر) یش لە جەمالەدینی پرسیو دا پەرورەیی چییە؟ (جەمالەدین) یش بەتەوسیکەو و ھەرامی داوەتەو. گوتوویەتی: کاتیک دادپەرورەیی دیتە کایەو، که ھیزەکان بەرامبەری یەک بوستەو. بەلام لە (لەندەن) دا زۆر نەمایەو. لە ناو ئەو شارە گەورەئەدا دلێ تەنگ بوو. یاخود شارەکە بەبونی ئەو تەنگەتاو بوو. ئەویشی بەجێ ھێشت و چوو بۆ (پاریس). تا ئەوئەمە جەمالەدین فێری زمانی ئینگلیزی و فەرەنسبش بوو. فارسی و عەرەبی و تورکیشی باش ئەزانی. بەھۆئە ئەم زمانانەو شارەزاییەکی باشی پەیدا کرد لە خۆتەواریدا. زۆری پێ نەچوو، لە پایتەختی فەرەنسەئەدا پایەئەکی بلندی دەست کەوت. لە رۆژنامەکانیا وتاری ئاگرین ئاگرینی بلاو ئەکرەو، لە بابەت کەینەوبەینەئە رۆژھەلاتەو، وتارەکان ئەوئەندە بەھیز و کاریگەر بوون، ھەموو فەرمانرەواييە داگیرکەرەکانی ھینا بوو لەرزە، سەرنجی ھەموو نووسەرەن و رۆشنبیرانیشی کیش کردبوو لای خۆی. لە ناوەند ئەو و (ئەرنست رینان) دا (٢) دەمەقالتییەک لە رۆژنامەئە (دیبا) دا روویدا. بابەتەکە (ئیسلاام و

(١) ئەحمەد عورابی پاشا ١٨٤١ - ١٩١١: ئەفسەریکی نیشتمانپەرورەئە میسری بوو؛ سەرۆکی حیزبی میسری نەتەوئەیی، دژی پاشاکانی تورک و ئەوروپاییەکان دەوستانەو، بەتایبەت ئینگلیزەکان. (پاشاکانیش مەبەست لەو والی و حاکمە میسرییانەئە که کەوتبوونە ژێر کاریگەری دەولەتی عوسمانی یا ئینگلیزەو و تا رادەئە ئەلقە لە گوتیی). ھەول و تەقەللائی لە پیناوی رزگارکردنی ولاتەئەیدا بوو لە ژێر دەستی بیانیەکان، تا کارگەبشتە ئەوئەئە شاری (ئەسکەندەرئە) لە ١٨٨٢ بدریتە بەر توپ و ئینگلیزەکان یەگجاری میسریان گرت.

(١) ھەرت سپەنسر ١٨٢٠ - ١٩٠٣: فەیلەسوفیکێ ئینگلیزی بوو؛ سەر بەقوتابخانەئە (اختیارئە) بوو، ریتبازی گۆرانیئە کەمەئە کاری کردبوو سەری. لە بۆچوونەکانی: (ئینسان ناتوانی بگاتە ئاستی ناسینی خوا).

(٢) ئیرنست رینان ١٨٢٣ - ١٨٩٢: نووسەر و شوێنەوارناسیکێ شارەزای فەرەنسەئەیی بوو، لە پێشەنگی ئەو زمانیانە بوو که کەوتە کۆلیئەوئە شوێنەوارە کۆنەکان لە لوینان و فەلسطیندا، کتیبی (ژبانی یەسوع) ھئەئە.

زانست) بوو. ئەمەش لەووه روویدا که (رینان) لەم رووه و تاریکی دابوو له زانستگای (سۆربۆن) دا گوتبووی: نایینی ئیسلامه تی بهرنگاریی زانست ئەکا. (جهماله دین) یش وهک زانایه کی مهندی زرنگ، بهرپه رچی دایه وه. (رینان) یش له سه ره ئه وه وه و تاریکی بلاو کرده وه له هه ندی شت که گوتبووی پاشگه ز بووه وه. ئەویش دانی پیا نا که ئیسلامه تی له نیوهی ته مه نیا بهر به سستی گه شه کردنی بزوتنه وهی زانستی نه کردوه له خا که کانی ئیسلامدا. به لām به لایه وه وایه که ئیسلامه تی له نیوه که ی دوا یی ته مه نیا بزوتنه وهی زانستی دامرکاندۆته وه. پاشان گوتبووی:

(شیخ منی واهاتۆته پیش چاو که لایه نگیری ئەکه م. چونکه قسه که م ته و او نه کردبوو، ئەوهی له بابته ئیسلامه تی به وه نووسی بووم، له بابته مه سیحی تی به وه نه م نووسی بووه. زۆرداریی ناو مه سیحی به کانی ش له هی ناو ئیسلامه کان که متر نه بووه. ئەمه یش قسه یه کی راسته. چونکه ئەوه نه دی (گالیلۆ) نازاری له ده ست کاتۆلی که کان دیی، (ابن رشد) ئەوه نه دی نازاری له ده ست ئیسلامه کان نه دی بوو. ئنجا ئەگه ر من لەم رووه وه درێژم به قسه نه دابم، له بهر ئەوه بووه که بیروبا وه ره کانی من لەم رووه ناسراون و پیشان دراون، به پتو یستیشم نه زانی دوو باره یان بکه مه وه له ناو کۆمه لێکا، که شاره زای هه موو بیرو کرداری که...

من نالیم گاور له نایینی خۆی واز به یینی، ههروه ها نایشلیم که موسولمانه کان واز له ئیسلامه تی به یین. به لām ئەمه وی رۆشن بیره کانی گاور و ئیسلام بایه خیتی و ا بدهن به زانست، که نایین نه توانی ته گه ره ی لی بدات. ئەمه یش له نیوهی شاره کانی گاوره کاندای جیبه جی بووه. کاشکی له ناو ئیسلامه کانی شدا وای جیبه جی ببوا یه... ههروه ها له ناوه ند (جهماله دینی ئەفغانی) و (رینان) و (نیوفیل گوتیه) و هه ندیک نو سه رانی فه ره نه سه دا، ده مه قالی به کی تر په ییدا بوو له سه ره ره گه زایه تی. ئەوان ئەیانگوت: جیهان بریتی به له دوو به ش: (سامی) و (ئاریی). هه ره یه کی له مانه یش ره وش و کرده وهی جیا وازی خۆی هه یه. به لای ئەوانه وه و ابوو، که هۆشی سامی هه موو جو ره شتی که له ناو خۆیدا کۆ ئەکاته وه، بی ئەمه ی ئەو شتانه په یوه ندی به ک له ناوه ندیانا هه بی، یاخود بی ئەمه ی گوی بداته ئەوهی که ئەو شتانه له گه ل به کتردا بگونجین یان نه گونجین. به لām هۆشی ئاریی،^(۱) به په یوه ندی به کی راسته قینه وه شتومه ک پتکه وه ئەبه ستن. له شپوه یه کی هه نگاو به هه نگا ودا نه بی، له م کاره وه ناگوتی ته وه بو ئەو کاره.

(۱) لیره دا (هۆش) به مه به سستی (عقل) به کار هاتوه.

(جهماله دین) بهرپه رچی ئەم بیروبا وه رانه ییشی دانه وه. بۆیشی چه سه پان دن که جیا کردنه وهی ره گه زی سامی له ره گه زی ئاریی، ههروه ک جیا کردنه وهی نه ته وه کان له یه کتر وایه. له راستیدا، زۆر تر سه باره ت به لایه نگیری به، نه ک به زانست.

جهماله دین له گه ل هه ندی نو سه رانی فه ره نه سه دا، په یوه ندی تاییه تی شی په ییدا کرد. هه ر کامپکیانی ئەکه ده دۆست، گه شه کداری ئەبوون، سه رسام ئەبوون لیبی. (رینان) له بابته جهماله دینه وه ئەمه ی گوتبوو: (که شیخ جهماله دینم ناسی. کاریکی وای له دل م کرد، که م که س ئەو کاره ی له دل م کردبوو. به راستی چوو بوو به دل م. که گه فتوگۆم له گه لدا ئەکه رد، له سه ره به سستی بیری به وه و بلندی ره وش تی به وه و قسه راست و ره وانه کانی به وه، و ام ئەهاته پیش چاو، که یه کی که له ناسیا وه کۆنه کانی خۆم ئەبینم، و ام ئەهاته پیش چاو که (ابن سینا) یاخود (ابن رشد) یاخود یه کی که له و خوانه ناسه گه ورا نه ئەبینم که پینج سه د سا ل له سه ره یه ک ره نجیان دا مرۆ قالی به تی له دیلی و به نه دیی رزگار بکه ن!).

له م قسانه یه وه ده ره که وی که (رینان)، جهماله دین به خوانه ناس دانه نی. (سه لیم عنجوری) یش له میژووی ژیا نی که له کۆمه له هۆنرا وه کانی، (جادوی هاروت) لیبی ئەدوی، هه روا ی ئەناسن. ئەلی: (سه یید جهمال ئەوه نه دی له زانستی ناییندا شاره زا بوو بوو، وای لی هاتبوو که بگوتی خوانه ناسه، ئەیگوت جیهان کۆنه... ئەوه یش قسه یه کی پر و پوو چه که بلین دروست که ریتی زانا و تیگه یشتوو هه بووه ئەم جیهانه ی دروست کردوو. له راستیدا، ئەو بی ره له وه وه په ییدا بووه، که مرۆف له گه وه ره کردنی په رسترا وه که ییدا پیش که وتوو، ههروه ک له تیگه یشتنیشدا پیش که وتوو). به لām زۆر که س له شاگرده کانی جهماله دین بهرپه رچی ئەو دوانه یان دایه وه. یه کی که له وانه (شیخ محمه د عه بده) بوو که دۆستی کی گیانی به گیانی جهماله دین بوو.

جهماله دین له پاش سالی که دانیشن له ئەوروپادا، بو محمه د عه بده ی نو سی که بیته لای بو پاریس. پیشه وای محمه د عه بده یش ئەوده مه له بیروت بوو. له وساو هی شو رشه که ی (عربی) دامرکا بووه و ئینگلیز میسر یان داگیر کردبوو، ئەویش ده ره ده ر کرابوو بو ئەوی زۆری پی نه چوو خۆی گه یانده پای ته ختی فه ره نه سه. له وی له گه ل مامۆستا و هاو رپکه ی خۆی کۆمه لی (العروة الوثقی) یان دامه زانده و هه ر به و ناوه ی شه وه گۆ قاری کیان ده رکرد که له پاشدا دهنگی زۆر دایه وه. نامانجی کۆمه له که و گۆ قاره که ئەوه بوو رۆژه لات وریا بکاته وه و هانه ی شیی بدات بو راپه رین، رزگاری بکات له ده ست داگیر که ران و، فه رمانه وایانی ده ستوورداری شی تیا دامه زرنی، تا ئەو شته چا کانه ی پیوستن بو

خاکه‌کانی ئیسلام به پیتی ئه و سه‌دهمه تیاپانا پیک بهیترین. کۆمه‌له‌که نهیته بوو. پیره‌وییه‌کی فروفیل و یاسایه‌کی توندوتیژی ناوه‌وی هه‌بوو. هه‌رکه‌سی بچووايه ته ناوی، ئه‌بوو سویتدیکی گرانى بخواردايه که دلسۆز بى بۆ بیروباوه‌ره‌کانی و خۆیشی به‌خت بکات له پیناو ئامانجه‌کانیا. به‌لام گۆقاره‌که، هه‌موو ئامانجه‌ رژگارکه‌ره‌کانی بۆ یه‌ک ئامانجی گه‌وره‌ی تاقانه ئه‌چوو، ئه‌ویش رژگارکردنی خاکه‌کانی رۆژه‌ه‌لات بوو، له‌ده‌ست زۆرداری و داگیرکردن. چونکه هه‌ر لایه‌کیت ته‌ماشایه کرد، ئه‌گه‌ر نه‌که‌وتبووايه ژیر چنگی چا و چلێسه‌کانه‌وه، داویان بۆ نابووه‌وه، زۆری پى نه‌ئه‌چوو پێیه‌وه ئه‌بوو. مه‌گه‌ر له‌و خاکانه‌دا، خاوه‌ن هۆشان وریا ببوونايه‌وه، خاوه‌ن نیازان ده‌ستیان بکرده‌یه به‌فرمان، نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتیش خۆیان کۆ بکرده‌یه‌وه و، قسه‌ی خۆیان یه‌ک به‌خستایه و، داوای پاراستنی خاکه‌کانی خۆیان بکرده‌یه له‌ رێگای خۆیان‌ه‌وه و، داوای سه‌ربه‌ستیی خۆیان بکرده‌یه به‌هێز و گوپی خۆیان‌ه‌وه. گرنه‌ترین شت که روویدا له‌ جه‌ماله‌دین و شیخ محهمه‌د عه‌به‌دی هاوڕیتی له‌ پاريسدا سی بوو:

یه‌که‌میان ئه‌وه بوو: که (سه‌ید جه‌مال) وه‌رس بوو له‌وه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی ئینگلیز به‌خاته سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ (سودان) بچیتته‌ ده‌روه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که شوپشه‌که‌ی (مه‌دی) ی لا گه‌وره ئه‌کردن و به‌سامناکییه‌که‌ی ئه‌یتۆقاندن. (محهمه‌د عه‌به‌دی) ی به‌دزییه‌وه نارد هه‌میس، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وتیه‌ بچیتته (سودان) و بزوتنه‌وه شوپشگێیه‌که‌ی ریکوپیتک به‌خات. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی برده‌ سه‌ر، ئه‌وا (جه‌ماله‌دین) ییش دواى که‌وئ بۆ ئه‌وه‌ی (سودان) له‌ کۆت و پێوه‌ندی به‌ریتانیا رژگار بکات. ئنجا فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی وایشی تیا دابه‌زرینی که‌ پشتی رۆژه‌ه‌لات بگرئ و نه‌ته‌وه‌کانیشی له‌ ده‌ست زۆرداری رژگار بکات. ئیتر نازانین له‌م کۆچه سامناکه‌ی پێشه‌وايه‌دا چی قه‌وماوه چونکه هه‌رچییه‌ک ئه‌وان و هاوڕیکانیان نووسیبوانه له‌ چه‌ند نیشانه‌یه‌کی کورت کورتی شارراوه به‌ولاوه هه‌یچی تری تیا نییه.

دووه‌میشیان ئه‌وه بوو: که له‌سه‌ر بانگکردنی هه‌ندئ پیاوانی فروفیلی ئینگلیز، شیخ محهمه‌د عه‌به‌دی چوپوه (له‌نده‌ن). له‌ باه‌ت که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی میسه‌ره‌وه دوورودرێژ گه‌فتوگۆی له‌گه‌ڵ کردبوون. گرنه‌ترینیان ئه‌و گه‌فتوگۆیه بوو که له‌گه‌ڵ (لۆرد هه‌رتنکنتۆن) وه‌زیری جه‌نگی به‌ریتانیا‌دا کردبووی. له‌ پێشه‌واى پرسى بوو: (تایا میسه‌رییه‌کان ئه‌وه‌یان پى خۆش نابێ که له‌ ژیر سببه‌ری فه‌رمانه‌وه‌ی به‌ریتانیا‌دا بکه‌ونه سه‌هوت و ئاساییشه‌وه؟ تایا فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌که‌ی ئیتمه له‌ فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌کانی تورک و پاشاکان، به‌باشتر نازانن؟). پێشه‌وايش پیتی گوتبوو:

(ئه‌ه. چونکه میسه‌رییه‌کان له‌ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بن، که‌میکیان نه‌بێ هه‌موو موسوڵمانن. هه‌ی وایشیان تیايه، ئه‌وه‌نده‌ی نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی ئینگلیز، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان خۆش ئه‌وی. بروایش ناکه‌م که‌سیان به‌بیراندا بیت، بچنه ژیر چنگی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکه‌وه، که له‌ ره‌گه‌ز و تاییندا له‌ خۆیان جیاواز بێ. بۆ لۆردی خاوه‌ن پایه‌یش دروست نییه، میسه‌رییه‌کانی وایته پێش چاوه‌و. چونکه خۆی شاره‌زای ره‌وش و سه‌روشتی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانه‌!). وه‌زیریش گوتی: (ئه‌ی ئه‌وه نازانیت که نه‌خوینده‌واری میسه‌ری گرتوته‌وه. زۆربه‌یان سه‌رداری بێگانه و سه‌رداری نیشتمانی له‌ یه‌ک جوئ ناکه‌نه‌وه. ئه‌و خۆش نه‌ویستنه‌ی تو ئه‌یلێیت به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتی بێگانه، له‌ ناو نه‌ته‌وه‌ی تیگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو‌دا په‌یدا ئه‌بێ!...).

شیخ محهمه‌د عه‌به‌دی به‌قسه‌که‌ی وه‌زیر رقی هه‌ستا و گوتی:

(بێزکردنه‌وه له‌ سه‌رداری بێگانه و، خۆش نه‌ویستنی ده‌سه‌لاته‌که‌ی، هه‌ردووکیان شتێکن له‌ سه‌روشتی مرۆفدا هه‌ن. ئه‌وه پێویستی به‌خویندن و لیکۆلینه‌وه نییه. ئه‌وه هه‌ستییکی مرۆفایه‌تییه، هه‌یز و هه‌ره‌ته‌که‌ی له‌ نه‌ته‌وه هه‌ره درنده‌کاندا ده‌رکه‌وتوو. یه‌کێک له‌وانه هۆزی (زۆلوس) ه که هه‌یشتا له‌بیران نه‌چوته‌وه له‌سه‌ر نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان چیاان به‌سه‌ر ئێوه‌دا هه‌ینا.

(موسوڵمانه‌کان هه‌رچۆنیک بن و هه‌رچییه‌کیشیان به‌سه‌ر هاتبێ، ئه‌وه‌نده‌ی وه‌زیر به‌بیرا دئ، ناشی و نه‌زان نین. ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واره‌کانیشیان، پێویستی تایینی خۆیان ئه‌زانن. له‌ هه‌موو شتێک زۆتر شاره‌زای ئه‌وه‌ن که نابێ سه‌ر بۆ ئه‌و که‌سانه دابه‌وینن که له‌سه‌ر تایینی خۆیان نین. ئه‌و وتارانه‌ی که له‌ رۆژانی هه‌ینیدا گوئیان لێیان ئه‌بێ و ئه‌و ئامۆژگاریانه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌کاندا پێیان ئه‌گوتی، جیگای زانسته سه‌ره‌تایییه‌کانیان بۆ ئه‌گرته‌وه. هه‌ر ئامۆژگارییه‌کی تایینیشیان به‌رگوتی ئه‌که‌وی، ئه‌یانترسینی له‌وه‌ی که بچنه ژیر چنگی ئه‌وانه‌وه که تایینیان جیاوازه له‌ هه‌ی خۆیان. هه‌روه‌ها هه‌ست و ته‌زویی و به‌رز و پیرۆزیش له‌ دل و ده‌روونیاندا ئه‌بزوینی که له‌ مرۆفایه‌تیدا له‌ هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر که‌متر نابن... به‌تایبه‌تی میسه‌رییه‌کانیش، که به‌زمانی عه‌ره‌بی قسه‌ ئه‌که‌ن و له‌ هه‌موو که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌کی زمانه‌که‌ تێ ئه‌گه‌ن، له‌ تایینه‌که‌یان که به‌زمانی عه‌ره‌بییه‌ باشتر تێ ئه‌گه‌ن.

(خاکی میسه‌ریش، هه‌ر له‌ ده‌می (محهمه‌د عه‌لی) یه‌وه تا ئیستا زانست و وێژه تازه‌کانی تیا بلاو بۆته‌وه، وه‌ک له‌ ئه‌وروپادا هه‌یه. هه‌ر میسه‌رییه‌کیش ئه‌بینی به‌شی خۆی

لئى فېر بووه. هيچ گونديكى بچووكيش نهماوه له ميسرا كه خويندهوارى تيا نه بئ. دهنگوباسى گشتييش به هوى رۆژنامه عه ره بيبه كانه وه پييان نه گات. نه وه كه سهى خويندهواريش نه بئ، ياخود نه په رږا بئ نه وه رۆژنامه بخويندته وه، نه وه دهنگوباسانه له وانه وه نه زانئ كه خويندوويانه ته وه. نه وانه، بهم رهنكه، بيجگه له هه ستي سروشتى و رهوشتى ئايينى، خو شه ويستيبه كى نيستمانه كه بشيان هه به كه له خويندهوارى گشتيبه وه په يدا بووه و په روه رده كردنى گشت لايى. به هوى نه مه وه هه ردوو ناره زووه كه ي پيشوويان به هيز نه بئ.

نه وانه، پروا ناكم، له مه دا، له نه ته وه كاني تر جيا ببنه وه). رۆژنامه ي (العروة الوثقى) يش، له باره ي هم چاوپيكيه وتنه و وته كاني (لورد هه رتنكتون) وه، له ژماره ي چوارده هه ميا هم قسانه ي له سهر كرد:

(كوانئ زانا زيره كه كان، كوانئ ناشيبه گيژوو پيژه كان، كوانئ سهر به رزه گه وره كان، كوانئ خوپريه گرنگه كان، تا هه ربه كه يان بيت و بيينئ رۆژه لاتييه كان چه جيا گيه كيان هه به له لاي پياوه كاني فه رمانه وايى ئينگليز؟ هه ركه سئ شتويه به كى مرؤقايه تيبى پتوه بئ و له مرؤف بكات، په ي بووه نه بات كه له دواي هم پرسانه وه و له ژير په رده ي هم بيروباوه رانه وه كه به ميتشكى نه وانه دا دئ، چى هه به و چى نياز كراوه.

(هم لورد هه رتنكتونه كه وه زيرى جهنگى ئينگليزه، وا نه زانئ كه ناشيتى و نه زانئ نه وه نده زاله به سهر موسولماناندا، به تايبه تى به سهر ميسريه كاندا، كه هه مو هه ستيكى مرؤقايه تيبى له دلدا نه هيتشتون، بيجگه له وه نه وه نده يش بئ هوشن بيگاننه و خرم و، دوزمن و دوست له يه ك جوئ ناكه نه وه. (نه مه يش نه وه ده رنه خات، كه ئينگليزه كان، بيجگه له وانه ي كه خوا بيرو روشن كردونه ته وه و تيجگه يشتنيشى پئ به خشيوون، هه مو وا نه زانئ كه نه ته وه كاني رۆژه لات و نه ته وه ي ميسر له نه نده ي گيانله به ران دان، هه ر نه وه نه زانئ بنون و بله ور پئ هيجيش كاريان تئ ناكات برسيتى و سه رما و گه رما نه بئ، هيج هه ستيكيشيان نيبه نه وه نه بئ كه په يوه نديى به له شه وه هه به، هيج شتيكيش نازانئ نه وه نده نه بئ كه به كه لكى ژيانى گيانله به رانه يان دئ. هه ر نه وه نده خاونه كه ي نان و ناوى بداتئ، ئيتر نه وه دهنك ناكات سوارى ببئ، بچه وسيتيسته وه، به تينئ به ملا و به ولادا. هه ر كه سيك ناني چيشته نگو و شينوى بداتئ به روويه وه پيئنه كه نئ. بام هه مو فرمانيكى به نه رك و نازاريشى پئ بكات، بام به وه يش بزاني كه نه گه ر په كى فرمان كردنى كه وت، سهرى نه برئ و گوشته كه يشى نه خوات: ده سه ير بكه ن و سه رمان سوور مپينئ له م كاره!

(نه گه ر بيروباوه رى پياوانى فه رمانه وايى ئينگليز، ده ربه رى نه وه گه لانه ي له ژير چنگياندان وايى، ناخو كرده ويان چوئن بئ له گه ليان؟ ناخو وه ك له گه ل گيانله به راندا نه جولينه وه، له گه ل نه وانشدا وا ناهن؟ به لئ وا نه بن. له خاكى هيندستانيشدا هه ر وايان كردوه. ميسريه كانيش، ئيمرؤ، نه بئ له م دوو شته به كتيكيان بكه ن. چاكتريبيان ئاسانترينيانه: يان نه وه تا ده ست بده نه ده ستي يه ك و كومه كيبى به كتر بكه ن و، هه موو سه ر و سامانيان به خت بكه ن، له پيناوى سه ر بلندي مرؤقايه تى و پايه ي عه ره بايه تيبان و، فرمانى ئايينيان و رزگار كردنى خو ياندا، له ده ست نه ته وه يه ك كه وه ك سه يرى كه ر و ئيستر نه كهن، وايش سه يرى نه وان نه كهن. نه گه ر ده ستيان دايه نه وه، ياريدده رتيكى زوريان ده ست نه كه وپت له برا موسولمانه كانيان، كه ئيسنا چاوه روانى بزووتنه وه به كى نه وانئ. نه مه يش له وه دوو شته بلندتريانه. ئنجا نه گه ر نه مه ناكهن، نه بئ خو يان له هه موو كرده وه به كى مرؤقايه تى دوور بخه نه وه، ئايين له دلئ خو يان فرئ بده نه ده روه وه، له سه ربه رزيبى عه ره بايه تيش خو يان بئ به ش بكه ن، ئنجا كوئ و زنجيرى ديليبه تيش بخه نه ده ست و قاچى خو يانه وه، نه وانش وه ك گيانله به ران بژين. نه بئ ناماده بن بز هه موو سووكى ريسوايبه ك، هه ر شتيكيان لئ كرا قسه نه كهن، نه مه يش له هه ر دوو شته كه گرانترو گه نگتريانه. پروايش ناكمه كه ميسريه ك هم ريگه يانى پئ باش بئ. نه گه ر خاونه خواسته پتي باش بو، بئ گومان خوا له ناويان نه بات و خاكه كه يان نه به خشئ به نه ته وه به كى تر. چونكه خوا ئايينى خوئ نه پارتيئ، دادپه روره يش نه پارتيئ، تو له يش له گومرايان نه كاته وه. ئيمه يش هه ر هى خواين و هه ر بو نه ويش نه گه ر پيئنه وه).

سيتيه م كه ينه وبه ينه يش كه تووشى هه ر دوو چاكه خوازه رۆژه لاتييه كان بو، له رۆژناوادا، نه وه بوو كه (ميسستر بلانت)، (سه يد جه ماله دين) و (لورد سالسبورى) و (لورد چه رچل) ي كوكردبووه وه، بو نه مه ي له باره ي (شورشى مه دى) يه وه گف توگو بكه ن هم شورشى (سودان) ه، نه وده مه سه رى ئينگليزه كاني گيژ كردبوو. به لام ريگه كه وتنى نه و بيروباوه ريه جيا وازانه له وزده نه بوو. چونكه (جه ماله دين) ده ستي كرد به پيشانندانى هه له كاني ئينگيلته ره له فرو فيلته كه يدا به رامبه رى فه رمانه واييبه رۆژه لاتييه كان. تا نه هات زورداريبه كاني ئينگليزى بو نه ژماردن. (لورد سالسبورى) پتي گوت:

(فه رمانه وايى به ريتانيا شاره زاي كارگوزارى تويه. ئيمه يش پايه ي بيروباوه رى تو نه زانين چيبه و په سه نديشى نه كه ين نه شمانه وئ له گه ل فه رمانه واييبه كاني ئيسلامدا به دوستايه تيبه وه گوزه ران بكه ين. له م باه ته وه چيمان له ده ست بئ، نه بكه ين. له به ر نه وه

وامان به باش زانی که تو بنیترینه سودان، بتکهین به خونکاری ئەوی. بۆ ئەمە ی ناژاوه کە ی (مهدی) لە رەگورپشەوه دەربکیشی و رینگایش بکەیتەوه بۆ بەریتانیا کە دەست بکات بەفرمانی چاک چاک لەویدا...).

(جەمالەدین) یش گوتی:

(ئەمە روولیتانیکێ زۆر سەیره. خوێرتیی و لە فروفیتلدا هەرگیز رووی نەداوه! ئە ی لۆردی پایە بلتد، ریم بدە لیت بپرسم: ئایا سودان زەویی خۆتانه هەتا خونکاری بۆ دا بنین؟).

پاشان گوتی: (چاککردنەوه و، ئەوهی بەریتانیا نیازی هەیه بیکات و، ئەو رینگایانەیش کە ئەیهوئ بیا نگریت بۆ کردنیان، هەر وها ئەو هۆیانەیش کە ئەیهوئ بیا ندرۆزیتەوه بۆ چاره کردنی کاروباریان... هەر وها بەبۆنە ی ئەمانەوه و، لەبەر سەرچلیی خویشم، سەرنجی بەریتانیا و گەورە ی پیاو کانی بەریتانیا، لۆردی پایە بلتد، رائە کیشم بۆ (ئیرلەندە) و ئەو سەرگەردانییە ی بەسەریا هاتوو لە پیتاوی داوا کردنی سەربەخویددا، بۆ ئەمە ی بتوانی چاره سەریکی راستەقینە ی دەردی خۆی بکات. ئاخۆ لەبەر چیه کە ئەوی داواتان لێ ئەکەن نایاندەن؟ کاروباریان بۆچ راست ناکەنەوه؟ خۆ ئەوان لە رەگی دەمار لە ئیوه نزیکترن. لە ناو ئیوه و ئەوانیشدا خزمایەتی و پەيوەندی و نزیکییەکی وا هەیه، کە یهکتان بخت. لە ناوئەند ئیوه و میسر و لە خاکەکانی تری رۆژەلاتدا ئەو جۆره شتانه هەر نییه؟... (لۆرد سالیسبۆری)، بەبیریا نەئەهات شتی وای لە روودا بگوتی، لەبەر ئەوه لەم وەرمانە ناکاوهی سەید جەمالەدینە سەرسام ما. ئەو وای چاوهروان ئەکرد کە (سەید جەمال) کړنوشی نەوازش و سوپاسی بۆ بکیشی، لە بەرامبەر ئەو بەخششە گەورە ییدا کە پتی بەخشیوو. کۆبوونەوه کە تەواو بوو. هەردوو لا بەدلشکاوییهکی زۆرهوه لە یهکتر جوئ بوونەوه. رۆژنامە ئینگلیزییهکان ناوی ئەم چاوپێکەوتنە ی برد، هەرچیشی تیا گوترا بوو لپی دووان. رۆژنامەکانی سەربەستەکان پشتی جەمالەدینیان گرت، سەید جەمالەدین، گەرایهوه (پاریس)، بۆ تەواو کردنی خەباتە کە ی. بەلام ئەو تەگەرانی خرابوو پێش دەمیان لە خاکەکانی عەرەستان و هیندستاندا، بۆ بەربەستکردنی بلابوونەوه ی گۆقاری (العروە الوثقی) لەناویاندا، هەر وها تەنگ پتی هەلچینییش بەوانە ی لەو شوێنانەدا ئەیانخوێندەوه، وای لە هەردوو چاکەخاوه کە کرد کە گۆقارە کە داخەن. ئیتر (محەمەد عەبدە) چوو بۆ (بیروت). (جەمالەدین) یش لە فەرەنسەدا مایهوه. لەم شاریهوه ئەچوو بۆ ئەو شاری. وتاریشی بلاو ئەکردهوه لە ناو

رۆژنامەکانیدا، هاواری ئەهینا بۆ پیاوه خاوهن دەروونەکانیان کە مافی رۆژەلات پارتین. لەپرتە لگرافیکێ بۆ هات لە شاهەنشاهی ئێرانەوه (ناصرالدین شاه)، داوای لێ کردبوو بچیتە ئێران. ئەمیش لە مانگی رەشەمی (شباط) ی ۱۸۸۶دا چوو ئێران.

گۆقاری (العروە الوثقی)

گۆقاری (العروە الوثقی)، لە یهکەم ژمارەیدا، گرنگترین ئامانجی خۆی بە کورتی پیشان دا، بوو، کە ئەمانە بوون:

- ۱- پیشاندانی ئەو فرمانانە ی کە لە سەرشان ی رۆژەلاتییەکان بوو بیکەن، چونکە بەجێیان نەهیناوه، تووشی کزی و سەرگەردانی بوون. لەگەڵ پیشاندانی ئەو رینگایانەدا کە بۆ چاره کردنی ئەوهی لە دەست چوو، بەکار بهینری.
- لەبەر ئەوه هۆی بنچینه یی و سەرچاوه ی ئەو هۆیانەیش پیشان ئەدرتین کە بوون بەهۆی تیکچوونی کاروباریان و، ونبوونیان لە رینگادا! هەر وها ئەو چاوهرواوهیش کە لیبیان کراوه، یاخود ئەو ترس و لەرزەیش کە بەخۆرای ی هاتۆتە ناو دلایانەوه، پەردەیان لەسەر لائەبری و بەتاشکرای ی پیشان ئەدرتین.
- ۲- بیروباوهری هیوای سەرکەوتن ئەخریتە دلی هەمووانەوه وەرپسبوون و بیتزاری و رەنجەراییش لە دلایان دەرئەکری.
- ۳- لیبیان ئەخواری کە بچنەوه سەر ئەو رینگایانە ی کە باوک و باپیریان گرتبوویان. ئەو رینگایانەیش هەر ئەوانەن کە فەرمانرەوایی بەهیزەکانی بینگانه گرتوویان.
- ۴- پاراستنی رۆژەلاتییەکان بەگشتی، موسولمانەکانیشی بەتایبەتی، لەو بەدناوییانە ی کە پیتانەوه ئەنوسیتین. پووچکردنەوه ی ئەو بیروباوهرە کە ئەلێ موسولمانەکان لە شارستانیییدا پێش ناکەون هەتا لەسەر تاییبە کە ی خۆیان برۆن.
- ۵- ئاگادارکردنی رۆژەلاتییەکان لەو کارەساتی فروفیتلانە ی کە بەجۆرێکی گشتی یاخود بەجۆرێکی تاییبەتی روو ئەدەن و بەکەلکیان دین.
- ۶- پەيوەندی ناوئەند نەتەوه ئیسلا مەکان بەهیز کری تاکوتەراکانیان یهک خرین، کەلکی گشتی لەناویاندا پەیدا کری، یارمەتی ئەو فروفیتلانە ی دەرەوهیش بدری کە حەز بەزبانی رۆژەلاتییەکان ناکەن.

جەمالەدین و محەمەد عەبدە لە یهکێک لە ژمارەکانی گۆقارە کەدا گوتبوویان:

(کەس و نەزانێ کە رۆژنامە کەمان هەندێ جار هەر لە موسولمانەکان ئەدوێ و

له سهريان ئەكاتەوه، مەبەسی ئەوه بێ ناکۆکی بخاتە ناو ئەوان و دراوسێکانی هاوئیشتمانیا ئەوه، ئەوانەى كه له گەڵياندا هاوبەش و هاوچاکەن له زۆر دەمیکەوه. ئەمە له ئیمە ناو هەشیتەوه خۆشیمان خۆشیمان بەشتی و ناوەت، هەروەها ئایین و یاساکە یشمان ریتی ئەوه مان نادەن کەوا بکەین. بەلام مەبەسی راستە قینەمان ئەوهیە کە بەجۆرێکی گشتی رۆژەلاتییەکان، بەجۆرێکی تاییەتیش موسولمانەکان و ریا بکەینەوه له بەند و باو و فرۆفیل و ئازاوه نانهوهی بێگانەکان و دەستدریژیان لەناویاندا. ئیمە بۆیەکا زۆرتر پروو ئەکەینە موسولمانەکان، چونکە بەشی دانیشتوانی خاکەکانی رۆژەلات کە بێگانەکان زۆردارییان لێ ئەکەن و پرسیواییان بەسەرا ئەهین و نان برایان ئەکەن لەوانن...

(محەمەد پاشای مخزومی) ییش کە له دوا رۆژەکانی جەمالەدیندا له گەڵیا بوو، ئەیگوت:

(جەمالەدین زۆر دوور بوو له رەوشتی لایەنگیرییهوه، بەدڵ بیزی له لایەنگیری ئەکردهوه. له بەر ئەوهیش زۆرتر ناوی موسولمانەکانی ئەبرد له وتارەکانیا، چونکە زۆریەى دانیشتوانی رۆژەلات موسولمان بوون. ئەوانیش بوون کە خاکەکانیان داگیر کرابوون. له بەر ئەوه زۆرتر ئەوانی و ریا ئەکردهوه و سەرزەنشتی ئەکردن. ئەگینا ئەوه له هەموو راستی پەرسیتیک زۆرتر حەزی بەیەکسانی ئەکرد و بەکاریشی ئەهینا له ناو رەگەزی مرۆفایەتیدا، بەتاییەتی له مافەکانی گشتیدا).

یەكەم ژمارەى گۆفارى (العروة الوثقى) له ۱۳/۳/۱۸۸۴دا دەرھات. کارگێری بەشى فرۆفیلەكەى سەید جەمالەدین بوو. سەرەك نووسەرى محەمەد عەبدە بوو. له حەوت مانگیش زۆرتر بۆی نەكرا بۆی. تەنیا هەژدە ژمارەیشی لێ دەرچوو. له گەڵ ئەوهشا توانی له یەكەم رۆژییهوه دەنگ بداتەوه و كاری خۆی بكات. هەموو وتاریكیشی بریتی بوو له فێركردنێكى ناوازه و نایاب، رۆژەلاتییەكانی ئاگادار ئەكرد له مافەكانی خۆیان، لهو زۆردارییانەى كە خەریكبوون لێیان بکەن، ئابرووی ئەوه بەند و باو و چەواشەكردن و گەلهكۆمەكێیانەیشی ئەبرد كە بەدزییهوه لێیان ئەكرا بۆ ئەمەى گیانی سەربەستیان تیا بكوژن. سەرزەنشتی ئەوانەیشی ئەكرد كە زۆریەى رۆژەلاتییەكانی ئەگرتەوه، له بەر ئەوه ژيانە پر دلیتی و گێژووێژی و چاوچلتسییه كە تیا ئەژيان. بانگێشى بۆ رانهێشتن كە یەك بگرن و هۆگری یەك ببن و هەموو ناكۆکییهكیش لهبیر خۆیان بیهنەوه، بۆ ئەمەى بەرەستى زۆرداریی داگیركەرەكان بکەن: (چونکە كار و فرمانی ناومال كاتیک پائەپەرتنێ، كە له دز و درۆزن بپارتێزێ) داگیركەرە كۆنەپەرستەكانی جیهان، زۆر تێكۆشان كە نەهێلن ئەم گۆفاره بلاو بپیتەوه. تەنانەت، ناوچە داگیركەرەكانی ئینگلیز،

هەر لهو ساوه كە بیستبوویان گۆفاریكى وا دەرئەهینێ، تێكۆشان كە نەهێلن دەرچێ. ئنجا كە ئەم كارەیان له دەست دەرچوو، هیچیان بۆ نەمایهوه ئەوه نەبێ، كە نەیان ئەهیشت له خاکەكانی هیندستان و میسردا بلاو بپیتەوه. زۆریان له فەرمانرەوایی (عوسمانی) ییش كرد كە چنگی بەسەردا بگرن و نەهێلن بلاو بكریتەوه. له گەڵ ئەم هەموو بەدكردارییه زۆردارانەیشیاندا، نەیان توانی ئازادی پەرۆرەكان بەرەست بکەن له گۆتزانەوهی (العروة الوثقى) له پاريسهوه بۆ هەموو جێگەیهك كە عەرەبى تیا بخوێندرتەوه خاوهن بیرهكانی رۆژەلات بەدیاری بۆ یەكتریان ئەنارد و كۆئەبوونەوه بۆ خوێندنەوهی. لەناو خۆشیاندا گفتوگۆیان ئەكرد له بارەى ئەوه پەندە جوانانەوه كە تیا نووسرابوون. ئەوانیش هەرچیهكى لێوه فێر ئەبوون و تی ئەگەیشتن بەناو ئەموئەودا بلاویان ئەکردهوه. ئیتر زۆری بێ نەچوو، شۆرشێكى گەورەى خستە بیروباوەرى هەمووانەوه. سەرکرده و ریاكانی رۆژەلات، بەتاییەتی عەرەبى لەم بارهوه خستە سەر باریكى تر.

بابەتەكانی (العروة الوثقى) له سەید جەمالەدینەوه ئەناسرێ. بەلام نووسینەكەى بەدەست و پیتنووسی محەمەد عەبدەوه پێك ئەهات كە ئەوهندە رۆشن و بلند بوو، قسەى كارێگەر و پەندوراویتری تیا كۆبووبووهوه. ئەم بابەتانه، هەموویان، له ئازادکردنی خاکەكانی رۆژەلات، بەتاییەتی خاکی میسرەوه ئەدوان. ئەوه زۆردارییانەى دەرئەخست كە له خاكە داگیركراوهكاندا ئەكران. ئەوه زۆروستەمانەیشی پيشان ئەدا كە له خاكەكانی ژێر چنگی فەرمانرەوایییه زۆردارەكانی رۆژەلات و سەردارە زەویدارەكانیاندا، روویان ئەدا. هەر ئەم زۆروستەمانەیش بوون كە خاكە رۆژەلاتییەكانیان وا لێ ئەكرد، بکەونه ژێر چنگی داگیركەرانی بێگانەوه. هەروەها هانەى ئەم خاكانەیشی ئەدا، كە هەموویان پێكەوه دەست بەدەنه دەستی یەك، بۆ خەباتكردن له پیتاوی سەربەستى و ئازادیبدا.

له خوێندنەوهى ناوهرۆكەكانی گۆفارى (العروة الوثقى) وه تی ئەگەین كە ئەوه سەید جەمالەدینەى ژيانى خۆی تەرخان كردهبوو بۆ بەرەنگاری كردنی داگیركردن (استعمار) و، سەردەمى ئەویش بەسەردەمى داگیركردن دانەنرا، شێوهى داگیركردن و فرۆفیلتازییهكانى و، زۆردارییهكانى و چاوچۆكبییهكانى، هەمووی تێگەبشتبوو. بەلام له راستى زانستى داگیركردن ئاگادار نەبووبوو. و اتا هیشتا لهو هۆیانە شارەزا نەبووبوو كە پالیان ئەنا بەداگیركردنەوه لهو شێوه تاییەتییهى سەردەمى تازەبەدا خۆی دەربخات. هەروەها لهو هۆیانەیش شارەزا نەبووبوو كە داگیركردنی بێ لەناو بیات. بۆ ئەمەى بتوانن له رێگای

راست و دروستهوه بهرەنگارییهکی تهواوی بکات تا بهربدا. له بهر ئهوه، وهک ئه بئیرا، بۆ ئه مەمی بگات به ئامانجی خۆی هه موو پێگایهکی ئه گرتە بهر که به بئیریا ئه هات و به باشیشی ئه زانی بۆ گه یشتن بهو ئامانجه. که زۆرجاری وا هه بوو پێگای سه یر سه یری ئه گرتە بهر! به کێک له وانه، ئه وه بوو، که تیکۆشا بزوتنه وه که ی (محهمه د ئه حمه د) ی شۆرشگێری سودانی بکات به ده ست مایه بۆ مه به سی خۆی، وای پێشان دا که ئه و (مه هدی) ی چاوه روان کراوه!... جه ماله دین تیکۆشا ئینگلیزه کان بخاته سه ر ئه وه ی که (سودان) به جی به یلتن، له بهر ئه وه بزوتنه وه که ی (مه هدی) ی گه و ره پێشان ئه دا بۆ ئه مەمی ئه وانی پێ بتوقینتی!... ههروه ها به کێک له وانه، ئه وه بوو، که ئاگای له هێزی گه ل په رستی نه بوو، هه ر به و نه ده وازی ئه هینا که هه سستی ئایینی بورووژینتی بۆ به ره نگار بکردنی داگیرکه ره کان، که ئه وه بوو به هۆی ئه وه ی بانگی نادیار نادیار بلاو بکاته وه و ده ست بداته شتیکیش که دووری له جیبه جیکردنه وه. واتا دوا ی کللوی با بر دوو که وتبوو.

له گه ل ئه مه شا، ئه وه ناشاریته وه، که سه ید جه ماله دین له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزه هه مدا، له گه و ره ترین دوژمنه کانی داگیرکه ران دانه ئی. ئه و بوو، که بووه سه ر ده سه تی ئه وانه ی هه ندی له خا که کانی رۆژه لات و به تابه تی عه ره بستانیان ئاگادار کرد له ده رد و ئازار و ته نگانه ی ده سستی داگیرکردن. ئه و بوو که هه موو ژبانی خۆی به خت کرد له پیناو به ره نگاری کردنی ئه م ده رده دا، له چاوترساندن له و ده رده، له هانه دانی هه موواندا بۆ له ناو بردنی ئه و ده رده، ئه ویش به هۆی ژماردنی زۆرداریه کانی و پێشان دانی شیوه ی داگیرکردنه که یه وه بوو. به فه رمانه وایی ئینگلیزی ئه گوت له خۆره ئه کات. به نه رمونیاییه که ی و پشی پشی کردنه که ی و شیرینی به لێن و په یمانه که یدا، ئه ویش وه ک خۆره، له پێشدا کاریگه ریه که ی کزه، به لām له پاشدا ورده ورده ته شه نه ئه کات تا له ش تیک ئه دات و له په لویۆی ئه خات. خا که کانی رۆژه لاتیشی ده نگ ئه دا که بینه یارمه تی میسر. چونکه هه ره وک له ژماره ی دوانزه هه می (العروة الوثقی) دا پێشانی دا، ئه گه ر له که ی نه و به ی نه ی میسردا که مه ته ر خه می بکری دهرگای رۆژه لات ئه که ویتته سه ر پشت بۆ ئه و چا و چلێسانه ی که چاویان بریوه ته داگیرکردنی گه و ره و بچو وکی خا که رۆژه لاتیه کانی، پاشه جار چاره کردنی ئه وه ی ش زۆرسته م ئه بێ. چونکه به لای ئه وه وه، داگیرکه ری، که ی نه و به ی نه یه کی ئه و تو ئیبه که هه ر فری به سه ر ئه و خا که وه بێ که تیی که وتوه. به لکو که ی نه و به ی نه یه که گشت لا ئه گریته وه. قسه که ی ش ی راست بوو. له ژماره ی هه ژده هه می (العروة الوثقی) دا گوتی:

(که سه ر دارێکی رۆژه لاتێ، داگیرکه ری ئه بینی له ناو خاکیکی دراوسێیدا، وا ئه زانی که ئه و ده رده له خا که که ی خۆی دووره، هه ر له و خا که دا ئه مینیتته وه. خۆی تینا گه یینتی. ناشترسی له وه ی که خا که که ی خۆیشی تووشی ئه و ده رده بێ. که چی زۆری پێ ناچی ئه ویش وه ک دراوسێکه ی ئه که ویتته داوی داگیرکه ریبه وه. ئه وانه هه ر له و مه رانه ئه که ن، که مه ر سه رب، به که یه که ئه یانگری و ئه یانبات بۆ کوشتارخانه، که چی مه ره کانی تر خه م نایانگری و گوئی ناده نه ئه وه ی چی به سه ر تاکوته راکانیاندا دی، هه ر به له وه راندنی خۆیا نه وه خه ربیک ئه بن و به ئاسایش و دلنیا ییبه وه ئه مینته وه تا دوا یه کیان سه ر ئه بری!).

ئه و بیروبا وه ره ی ش ی راسته که ئه لێ: خا که داگیرکه رانه کان نابنه هێز بۆ فه رمانه وایی داگیرکه ر، به لکو ئه بنه هێز بۆ دوژمنه کانی که ئه مه، سه ر ده میتک، به پێچه وانه وه ئه هاته پێش چا و. چونکه هێزی فه رمانه وایی داگیرکه ر، به سه ر خا که کانی دابه ش ئه بێ. ئه و سا که له هێچ جیگایه کیش له و خا کانه دا هێزیک ی وای بۆ نامینیتته وه که مه ترسی لێ بکری. له هه موویشیا ندا ژێرده سه ته کانی هه موو ده م له وه رس بوون و بۆ له بۆ ل کردن و جولا نده وه یه که دا ئه بن که تا یه ت رۆژ به رۆژ په ره ئه سینتی. له هه موو کاتیکیشدا چاوه روانی ئه وه بن که له ده روه له شکرێک بیت و یارمه تی یان بدات له سه ر ئه نگری کردنی سه رداره زۆرداره کانیاندا. جا له بهر ئه م بیروبا وه ره ی بوو، که جه ماله دین، له وه پاش ئامۆژگاری (خونکار عه بدو لحه مید) ی کرد که واز له فه رمانه واییبه کانی (بالقان) به یینتی و سه ره خۆییش بدات به فه رمانه واییبه عه ره به کان. ئه مه ی ش ئامۆژگاریبه کی و ابوو، که له وانه بوو (عه بدو لحه مید) بخاته سه ر ئه و بیره ی که (جه ماله دین) شیت بووه و هۆشی نه ماوه به خۆی تا بزانی چی ئه لێ!...

به لām بیروبا وه ری هه ره راستی جه ماله دین ده رباره ی داگیرکه ری ئه وه یه که (محهمه د پاشا المخزومی) له نووسراوه که یا (الخاطرات) ئه یگێرتته وه؛ ئه لێ:

(ئه م داگیرکه ریبه،^(۱) به لای منه وه وایه، نا و واتای یه ک ناگریته وه، به نا و رۆژئا واییبه کان ئاوه دانکردنه و یان بۆ دانا وه، به لām له راستیدا له تیکدان و کاو لکردن و دیلینتی و زۆرداریبه وه زۆر تر نزیکه له ئاوه دانکردنه وه و ژبانده وه و شارستانیتیه وه. چونکه فه رمانه واییبه داگیرکه ره کان روو ناکه نه هێچ خاکیک تا نه زانن: پره له سامان و

(۱) مه به سستی مانای ناوه رۆکی زاراوه ی (الاستعمار) ی عه ره بیبه.

كان و زهویی به پیت، تا نه زانن دانیشتهوه کانی له وپه پری ناشیتی و نه زانی دان، له وپه پری گیتروویژی و بی کاره بی دان، نه بزوتنه و هیان لی نه و هشیته وه، نه شه رکردن! پاشان له وه نه ووی که چۆن خاکه داگیرکراوه کان کاروباریان هه ل نه سوپرتی، نه لی:

ئه و ساکه هه رچی پیاوی سهر بلند بووه، سهری پی شوپ نه کهن، له جیاتی سهر به سستی که سایه تی، به ندهی و دم گرتن دانه مه زرتین هه که سیکیش له ژێرده سته کان، چاوی بتروکینی و سهرنج بدا و ناو برداته وه، چه ندو چوونی له گه لا نه کری. له خاکه که دا که س له دانیشتهوان، مافی ئه وهی نییه له گه نجینه و سامانی نیشتمانه که ی خۆی به شدار بی. به لام هه رچی باجه و دارکاری کردن و ریسوایی و سهرگه ردانی و شهرو شوپ هه یه بۆ دانیشتهوانی نه و خاکه نه مینیتته وه به شی که سی لی نادرئ! به لام نه گه ر داگیرکه ران، به و ناوه وه هاتنه خاکه که وه، (که پشتی سهرداری خاکه که بگرن، یان خاکه که ی بۆ بیارتین، یا خود شوپ شیک ی بۆ بکوژتینه وه... نه گه ر له و به رگه دا خۆیان نوواند. و اتا به رگی دۆستی پاک و دل سوژ، یان خۆشه و یستی نه ته وه و پایه داری نه ته وه، که ئه یانه وی فیری فه رمانه وایی سهر به خۆی بکه ن، بۆ ئه مه ی پاشان وازیان لی به یینی و هه ر خۆی فه رمانه وایی بکات به سه ر خاکه که ی خۆیدا... ئه و ساکه روو که شی کاروبار وه ک خۆی نه هیلرتته وه. هه ندی ره وشت و خوری فه رمانه وایانه ییش، که هه یج و پووچ بن، ده ستیان لی نادرئ، وه ک خۆیان نه میننه وه. بۆ بریار دان و کاروبار هه ل سوو راندنیش په یکه ر له م و له و دروست نه کهن، سهرداری خاکه که ییش به سه ر نه وانه وه نه هیلنه وه له شیه و ی گومه زتیکی بۆشدا، هه ر ده نگ نه داته وه، هه یچیشیان بۆ نامینیتته وه له کاروباری خاکه که یان نه وه نه بی که هه رچییه کیان پی نه گوتری نه بی جیبه جی بکه ن!

پاش نه وه نه لی: (جا له به ر نه وه ی که ژیان هه مو نه ته وه یه ک و هه مو فه رمانه واییه ک، هه نگا و به هه نگا و تی نه په ری و هه ربه که ییشیان ته مه نی خۆی هه یه، بۆ په یدابوون و دامه زران و بلنبدو نه وه و وه ستان و سهر نه نگری بوونی هه ربه که ییشیان هۆی خۆی هه یه، هه ر به و جو ره ییش داگیرکه ربی نه و ده ستووری جیهانییه ی به سه ردا فه رمانه وای نه بی.

(واتا نه ویش نه ندازه یه ک و ته مه نیکی هه یه لییان تیپه ر ناکات. نه مانی داگیرکه ریش به وه نه بی، که نه و هۆیانه ی ئه ویان کردووه به داگیرکه ر و، نه و نه ته وانه ییشیان به زۆر کردووه به ژێرده سستی نه و داگیرکه ره، هه ردوو لایان لایه رتین!) به لای (سه ید جه ماله دین) یشه وه، نه و هۆیانه بریتین له کزی و سستی و لاوازیی خاکه داگیرکراوه کان. هه ر کاتی نه وانه بوون

به خۆینده وار و وریابوونه وه و هه زیان سه ند و یه کیان گرت و چوون به گه ر داگیرکه ری سه رچلدا، تا وای لی دی: (ده نگ به رز نه کریتته وه و، کوته ک نه گیری به ده سته وه و، شیر نه وه شینری، دوا ی نه وه بریاری دادپه روهری مه زن، خوا ی پاک ی بی هاوتا ده ست پی نه کات، که هه ر خۆبه تی پشتیوانی زۆر لیکراوان). به لام بیرو باوه ری هه ره گه وره ی (جه ماله دین) ده رباره ی نه م باه ته گرنگ و گه وره یه نه وه بوو: که جیساوازیی ناوه ند نه ته وه کان و داگیرکردنی فه رمانه واییه ک له خاکیکی تردا، یاسایه کی وانییه که هه تا سه ر فه رمانه وایی و هه رگیز نه گوپری. به لکو بریتیه له کاره ساتیکی ده مده می، هه ر کاتی هۆیه کانی لبران، نه ویش له ناو نه چی. نه ویش وه ک نه و کاره ساته میترووی و کۆمه لایه تییه وایه که یاساکی گه شه کردن زالن به سه ریاندا.

باهه ته کانی گوڤاری (العروة الوثقی) نامانجیان نه وه بوو که رۆژه لاتییه کان وریا بینه وه و خۆیان نازاد بکه ن. هه ره وک له وه و پیش گوتمان، قسه کان ناراسته ی موسولمانه کان نه کران، سه باره ت به وه ی که موسولمانه کان به شی زۆری دانیشتهوانی خاکه داگیرکراوه کانی رۆژه لات بوون. له به ر نه وه ناویشانی (کۆمه کی موسولمانان) زۆر له ناویاندا دووباره نه کرایه وه. به لام هه ره وک دیتته پیش چاو، مه به سی جه ماله دین نه وه نه بوو که فه رمانه واییه ک بۆ موسولمانان هه موویان دروست بکری. له راستیدا مه به سی نه وه بوو که هه مو رۆژه لاتییه کان به جو رتیکی گشتی، موسولمانه کانیش به جو رتیکی تاییه تی، هه مو یه ک بگرن و یارمه تی یه کتر بده ن و بچن به گه ر داگیرکه ربیدا، تا نه ته وه کانیان هه ربه که یان له خاکی خۆیدا رزگاری نه بی و سهر به خۆی خۆی ده ست نه که وی.

(سه ید محمه د ره شید ره زا) گو تی: (نه وه ی که به ده می سه ید جه ماله دینه وه نه یلین، گوا یا مه به سی له کۆمه له ی ئیسلامه تی^(۱) نه وه بووه که موسولمانه کان به هه موویان یه ک فه رمانه واییه ک بییت، نه وه م نه له گوڤاری (العروة الوثقی) دا دیوه، نه له پیشه وای محمه د عه بده ییش بیستوه که له ده م نه وه گه ییاتییه وه که نه و له هه مو که س شاره زاتر بوو له مه به س و کرده و ی سه ید جه ماله دین).

جه ماله دین، خۆیسه له باره ی یه کیتی ئیسلامه وه، له ژماره نه وه می (العروة الوثقی) دا گو تبه وی:

(۱) مه به ست (الجماعة الاسلامیه) یه که تیده کۆشا بۆ پیکهینانی.

(لهم قسه يه م مه به سم نه وه نييه، كه كار به ده ستي هم مو ان يه ك كه س بيت...) به لام و ابي: (كه هم مو خاوه ن خاك يك سهر داري خاكي خوي بيت، به هم مو تواناي خويش ييه وه كوشش بكات كه نه و تر بپاريزي له دوژمن چونكه ژياني خوي به ژياني نه وه وه به نده، مانه وه ي خويشي به مانه وه ي نه وه وه به نده. چونكه نه مه بيتجگه له وه كه بنچينه ي تايينه كه يانه، بو نه م روزه يش هه روا هه ل نه گري كه ره وشتيان به و جوړه بي).

جه ماله ديني ژير و تيگه يشتوو، نه يو يست تايين بكات به هانه ده ريك بو نيشتمان په روه ري، هه روه ها خه با ت ك ر دني نيشتمان يش بكات به فه رمان يكي تاييني. له بهر نه وه ده ستي كرد به تازه ك ر د نه وه ي بيرو با و ده ر كاني موسولمانه كان و راست ك ر د نه وه يان. له ژماره ي چواره مي گو فاره كه يدا، هور وژم نه با ته سهر نه و موسولمانانه ي كه له ژير په رده ي تاييندا (شتي و ايان فري داوه ته ناو تاييني ئيسلامه وه كه فري به سهر ئيسلامه تيبه وه نييه. يه ك يك له و شتانه ده ستوره كاني زور لي ت ك ر د نه (قواعد الجبر) كه له نا و ياندا و بلا و بو ته وه، ميتشكياني نه مديو و نه وديو كون ك ر دو وه، له ده رو و نيشيان و ا كاري ك ر دو وه كه له كه لكي خستون هيچ كار و فرمان يك بكن).

هه روه ها هور وژم نه با ته سهر نه و با به تانه يش كه:

(سه فسه تاييبه كان دا يان هينا وه، وه ك نه وه ي كه نه لئين رو و كه شه كاني بووني خوا، له نارادا نين، نه وانه شتي كن له ناو ميتشكا دروست نه ك ر ين، دينه پيش چاو، به لام راستييان تيا نييه. هه روه ها وه ك نه وه ي كه به در و قسه به ده م پيغه مبه ر وه هه ل نه به ستن و له ناو نو س را وه كانياندا تو ماريان نه كهن، كه هم مو پرن له ژه هري كوشنده بو گياني مه ردا يه تي. هه ر چيبه كيشيان تيا به و نه نو سي به هوشه وه، پيا و ته تي كه م نه كاته وه و وزه يش به پيا و بهر نه دا).

له پاش نه وه ده ست نه كات به قسه ك ر د بو و رو وژان دني هه ستي تاييني له ئيسلامه كاندا، به مه به سي نه وه ي كه به ر ه ن گاري دا گير كه ر ييان پي بكات. له ژماره ي پي نجه مدا نه لي:

(به پي فه رمان ي ده ستوره كاني ئيسلامه تي و قسه راست و ره وانه كه ي تايينه كه ي موسولمانه كان، خوا دا و ايان لي نه كات كه پاريز گاري نه و خاكانه بكن كه له ژير ده ستيان دان هم مو ئيسلام يك نه وه ي له سه ره بيكات. جيا و ازي نييه له نا و ه ن د دو و ر و نزبكياندا، له نا و ه ن د ها و ر ه گه ز و ره گه ز جيا و ازياندا. نه وه يش پيو ستيكي به رجه سته يه له سه ر هم مو موسولمان يك. نه گه ر نه ته وه يه ك نه وي هه يه تي نه بپاريزي له دوژمن، هم مو

موسولمانه كان به وه گونا هبار نه بن. يه ك يك له و فه رمانه پيو ستييانه يش كه له سه ر يانه جيبه جي بكن نه وه يه، كه له پينا و پاراستني خويان و سه ر به خوي بياندا، پيو سته گيان و سامانيان به خت بكن، هم مو سه ختي يه ك بگر نه بهر، بچنه نا و هم مو ته نگو چه له مه يه كه وه. هه ر گيز نايش گونج ي، له گه ل دوژمني دا گير كه ر ياندا ريك بكن و نه ر يابي بنوين، تا سه ر به خوي خويان ده ست نه كه و پته وه).

پاش نه وه نه گاته نه م نه نجامه: (... له گه ل نه مانه شدا هم مو نه بين خاوه ن تايينه كان له م روزه ندا تا گايان له يه ك تر نييه. خه مي يه ك تر ناخون. دانيشتواني (بلو خستان)، نه ياندي، دا گير كه ر به به ر چا و ي خويانه وه به دكاري نه كات له (نه فغانستان) دا، كه چي به وه دل يان نه سه و تا، ده ماريكي مه ردا يه تي نه يسه گرتن. نه فغان ييه كان يش، ده ستر ي تري دا گير كه ر ه كانيان نه دي له خاكي فارسدا، كه چي بو له يه كيان لي وه نه هات، بيزاري به كي خويان ده ر نه نه پري. له شكري دا گير كه ر ه كان يش له خاكي ميسردا ته راتي نيان نه كرد، نه يانكوش و نه يان پري، برا كانيان نه و هم مو خويته نه ر ژا به به ر چا و يانه وه و، گشه گشي خويته كه نه هاته به ر گوت يان و،^(۱) چا و يان سو و ر هه ل نه گه را له بيني نه و كار ه ساته سامنا كانه كه له ملا و له ولا ياندا و له نا و ده ستوي بياندا رو و يان نه دا... كه چي ده ماريكي پيا و تيبان تيا نه نه بز و و ت بو يار مه تيدانيان!).

پاشان له م ژماره يه دا و له ژماره كاني تري شدا، هور وژمي نه برده سه ر موسولمانه كان به گل يي كردن و سه ر زه نشت كردن. هه لمه تي نه برده سه ر سه ر داره كان، نه وانه ي تو و شي چا و رسي تبي و خويه رستي بي و و، و ازيان له ناما نجه كاني گه و ر يي هينا بو، هه ر بو نا و ي زل و به زموره زم و خو ش ر ا بو اردن نه گه ر ان، هه ر به وه دل يان خو ش نه بو كه دو ستايه تي له گه ل بي گانه دا بگرن و په نا ي بي نه بهر و دا و اي يار مه تبي لي بكن له ر وژي ته نگانه دا بو شي لان ي نه ته وه كه ي خويان، هه ر بو نه مه ي ده سه لا تيبان به ده سته وه بميني. بلا و ه يان به هيزه كاني نه ته وه كاني خويان نه كرد و نه يان خستنه سه ر گه ر داني به وه. به ربه ستي خوينده واري بيان لي نه كردن، په كي كار و فرمانيان نه خستن له پيشه سازي و بازر گاني و كشتو كال دا، نه و نده نه يان رو تا ن د نه وه. هور وژميشي نه برده سه ر پيا و ه كاني تايين و زان اكان، نه وانه ي كه كزييان هينا بو به سه ر نه ته وه كه دا، له جياتي نه مه ي به هيزي بكن بو ته فرو تو نا ك ر دني چا و رسي به كان. تيزيشي نه كرد به وانه ي كه يار ييان نه كرد به وشه كاني

(۱) راستر: كفه كفي خويته كه...

سهر به سستی و نیشتمانی په رستی و ره گه زپه روه ری و بابه تانی تر، که له شیوه یه کی پروپوچدا دربان ته بری و ههر له سهری نه ریشتن نه یان نه بریبه وه، که چی هیچ شتیکی به کاریشیان له دهست نه نه هات! هه لمه تیشی نه برده سهر نه وانهی که ناپاکییان له نیشتمانه کانی خوین نه کرد و له ژیره وه له گه ل بیگانه ی دوزمندا ریک نه که وتن بروایشی وا بوو که به کوشتن نه بی چاریان ناکری: (بو نه مه ی بهو دهرده بیرین که ناپاکه کانی پیش خوین پتییان دراوه، تا به وهی که دهستیان که وتوه ریسوا بن).

تنجا نه گاته نه وهیش که هوروزم بپاته سهر موسولمانه کان له بیروباوه رپاندا. نه وانهی که فرمانیک له فرمانه هره گه وره کانی نیسلامه تیبیان خستوته پشتگوپوه که نه وهیش (پاراستنی نیشتمان) و خو ناماده کردنه بو به رهنگار یکردنی دوزمن، به هیز، له گه ل نوواندی دادپه روه ریدا له ناو نه ته وه دا. تنجا دل و دهرونی نه ورووژئی و له داخانا کلپه نه کات، زمان و پینووسه که ی نه خاته کار، هه روه ک یه کیک بی له پیغه مبه ره کانی سهرده می کون. جاریکیان وه ک پیغه مبه ر (أرمیا) ^(۱) نه که ویتته شیوه و گریانه وه و نه لی: (نه گریم بو نه وانهی که له دهست چوون. شیوه نه که م بو نه وانهی پیشینان، کوا له کوین، خاوه ن به زه یی و چاکه خوازده کان؟ کوا له کوین پیاوه مه رده کان و، پاله وانه کان؟ کوا له کوین، خاوه ن یارمه تی و پشتیوانی دامواو؟ کوا له کوین، چاکترین نه ته وه، که فرمان بدن به چاکه کردن و به ربه سستی خراپه کردن بکه ن؟ کوا له کوین گه وره خاوه ن یارمه تیه کان؟ دابه شکره کارگوزاره کان؟ دادپه روه ره کان؟ دم راسته کان؟ پیاوه ژیر و زرنه گه کان؟ دروستکه ره کانی کوشکی نه ته وه؟ ناخو له درزی گوره کانتانه وه ته ماشایه کی نه وه کانتان ناکه ن که له پاش نیوه چی نه که ن؟ چی به سهر روله کانتاندا هاتوه؟ هاوئایینه کانتان چیی لی رووداون؟ ناخو نابین چوون له دهستووری نیوه لایان داوه؟ چوون ریگی نیوه یان به رداوه؟ چوون بوون به گومراه و ری نیوه یان ون کردوه؟ چوون پارچه پارچه بوون و نا کوکیان که وتوتته ناوه وه؟ نه مانه نه مه نده شپزه و په ریشان بوون، پیاو جه رگی بوین نه سووتی، دلی بوین نه توتته وه. وا بوون به نیچیری نه ته وه بیگانه کان، که ناتوان

(۱) ئیرمیا (دهروربه ری ۶۵۰ - ۵۸۵ پ. ز) یه کیکه له چوار پیاوچاکه مه زنه کانی ئیسرائیل، پیشبینی به که وتی نوزشه لیم کرد و داوی له خه لکه که ی کرد که مل بو پاشاکانی بابل بدن، به لام سهرزه نشت کرا و چه وساندیانه وه. له پاش داگیرکردنه که ش له دیلیتی رزگاری بوو جا هه ندی له هاوولاتیانی ناچاربان کرد له ته کیاندا به ره و میصر بینه وه... له ویش مرد. پیشبینی وای هه یه پر له سوژ و خه م و په ژاره، (چاوه نندازه کانی ئیرمیا) کتیبیکه ده لین گوايه هی نه وه.

خوینیان له دهست رزگار بکه ن، خوینیان لی پپارین. ناخو که سیک نیبه له نیوه، له و به رزاییه وه که تیا دان، هاواریک بکات و بقیژتینی، گیتژووژیه کانیان وریا بکاته وه و، نووستوه کانیشیان خه بهر بکاته وه و گومراکانیشیان بخاته وه سهر ری؟! جاریکی تریش جه مهاله دین، هاوار نه کا و نه گری، هه روه ک (یوحنا المعمدان) ^(۱) بی و گونا به ره کان جارس بکا و لییان تووره بی، بهو جوړه داخی دلی خوئی نه ریژی؛ نه لی:

(ناکس نه و که سه یه که له بهر نالوشی دلی خوئی، ناپاکي له گه ل نیشتمانه که ی خویدا نه کات. نارپه ن نه و که سه یه که نه ته وه که ی خوئی، بو خویشیه کی خوئی به فرۆشتن نه دات. به دکار نه و که سه یه که بیگانه به خاکه که ی خوئی فییر نه کات. هه رکه سی ری بدات به وهی قسه ی هاو نیشتمانیبه کانی خوئی ژیر بخات و، قسه ی داگیرکه ره کان سهر بخات، بی به ش نه مینیتته وه له سهر بلندی نیسلامه تی. نه و که سه بی تاپروه، که به بیریا دی شوریه ییبه ک بهیتیت به سهر نه ته وه ی خویدا، بو نه مه ی به زموره زمیتی خوئی پیک بهیتتی...

ناخ نازانم چی بکه م! کاشکی وا نه بووايه!

ناخو دل نه خویش و نه زانی، که ری نیوه دری له مه به ولاره نه م به دکرداریبه بکات؟ ناخو وا نه زانی، که نه مه نده نه ژیری تا به کامی خوئی بکات؟

له پاش خه باتکردنیکی گه وره ی پر ته نگوچه له مه، لاپه ره کانی گوڅاری (العروة الوثقی) دا خرانه وه. به لام نه و کاری خوئی کردبوو. له دلی روزه لاتیسه کانداتووی سهر به سستی و خو به ختکردنی له پیناوه سهر به سستی دا روواندبوو. کاریکي و چاکیشی کردبووه دهروونیان، که له وه پیش نه ناموزگاری خاوه ن ناموزگاری و نه وریا کردنه وه وریا که ره وه، نه و کاره ی نه کردبوو. په نکه چاکترین به لکه بو گرنگی نه و کاره ی که (العروة الوثقی) کردو ویتیه دلی خوینده واره کانیبه وه، نه و قسانه بی که (سه مید محمه مد ره شید ره زا)، نووسیویه تی له بابه ت خو به وه، کاتی که له م رووه وه نه وئی. له راستیدا قسه کانی زور به نرخن، پر ن له ههستیکی راسته قینه و په ندیکی نایاب و پیشاندانیکي

(۱) یوحنه نای مه عممه دانی: کوری زه که ریا و به صاباته له هه وادارانی یه سوعی مه سیحی، له قورئاندا به (یه حیا) ناوی هاتوه، له ولاتی یه هودا ژیا و دواپی له روخانه ی ئوردوندا دهرکه وت؛ خوئی له ناوه که وهرده دا بو پاکبوونه وه و توبه، مژده ی هانتی مه سیحیشی ددها. به فیت و دنی (هیرودیه ی) ژنی له دهروربه ری ۳۱ پ. ز، (هیرودس) سهری بری و کوشتی.

هۆش و بیبری ئەو سەردەمە. لەبەر ئەوە بەپەرۆشەوه بووین که ئەم بەشە ی پێ دوای بهینین. (۱)

خوای لێی خۆش یی، لە لاپەرە ۸۴ی بەشی یەكەمی نووسراوەکەیدا (میترووی مامۆستای پیشەوا شیخ محەمەد عەبدە) ئەمە ئەلێ:

(دانەری ئەم نووسراوە لە پەرۆردەکردنێکی ئایینی دەرویشانەدا گەورە بوو. هەر لە تەمەنی هەرزەکاری و پێگەشتنییەوه، دلێ چوو بەخوایەستی و گۆشەگیریدا. هیچ شتیەکم ئەوەندە خۆتندنەوی بەسەرھاتی پیاوچاکەکان و ناوی خاوەردن و نوێژکردن پێ خۆش نەبوو. خرامە سەر خۆتندنەوی نووسراوی (أحياء العلوم)، (۲) لەپیش فیترووی زانستەکاندا. خۆم نوومی خۆتندنەوی کرد. لە خۆیشم ئەخواست که فرمانی پێ بکەم. پاشان خەریکی فیترووی زانستەکان بووم. دەرویشی (تصوف)یشم واز لێ نەهینا، رێگە (نقشبندی)شم لەگەڵدا گرت. دەرویشییەکەم لە لایەکەوه باش بوو که ئەیخستەم سەر فیترووی زانستەکان. بەلام لە لایەکی تریشەوه زبانی پێ ئەبەخشیم. که چوو (خۆتندنەوی نیشتمانی)یەوه، خۆم لە فیترووی زمانی تورکی و فەرەنسی نەگەیاندا. ئەوساکە پروام وابوو که فیترووی ئەوانە، کەلکیکی ئایینی تیا نییە. هەرۆهە لەوانەیش نین که هەر لەبەر خوای گەورە فیتریان بێم. (خۆ دوورخستەوه لە بەروبوومی ژیان و قین هەلگرتن لەسەردارەکان و پارە بەفیرۆدەرەکانی جیھان، و زال بووبون بەسەرما، هەر کامیکیانم ئەدی، لەسەر خراپەکانی سەرزەنشتم ئەکردن. جارێکیان سەرداری بیروتم، لە (مزگوتی سەرای)دا لە شاری (تەرابلوس) سەرزەنشتم کرد، لەسەر ئەوەی که خراپ نوێژی ئەکرد. تەنانەت لەوەدا هەندی زانیانی سەر بەفەرمانرەوایی هەلەیان لێ گرت. (۳)

هەرۆهە زۆر کەسی تریشم، لە پیاوەکانی وەزارەتی دادپەرۆری و هی تر، سەرزەنشتم

(۱) راستتر: پێ کوتایی بهینین.

(۲) (أحياء علوم الدين) کتیبیکە ئیمام (أبو حامد محمد الغزالي) که لە سالی ۵۰۵ک - ۱۱۱۱ز وەفاتی کردوو، دایناوه، ناوبراو خەلکی تووسی خۆراسان بوو، نازناوی (حجە الاسلام)ی بوو، لە کتیبەکانی تری: (تھاقت الفلاسفة) که بەرپەرچدانەوهیکی فەیلەسوفەکانە، (المنقذ من الظلال) (مقاصد الفلاسفة). لە ژیانیدا سەری لە دیمشق و قاهیرە و مەککە داو، دوایی گەراو تەوه نەیسابور و لە تووس کۆچی دوایی دەکات.

(۳) یان: رەخنەیان لێ گرت، سەرزەنشتم کرد...

کرد لەسەر رەوشتی خراپیان و هەلگرتنی کاتژمێر و زنجیرە زێرنەکانیان و بابەتی تر. (پاشان واریک کەوت، جارێکیان نووسراوەکانی خوای خۆشبووی باوکم هەلکێر و وەرگێر ئەکرد لە پێ دوو ژمارە (العروة الوثقی)م بەر چاوکەوت.

بەپەرۆشی و خۆشییەکەوه خۆتندنەوه وەک جادوو کاریان لە دلێم کرد. پاش ئەوه دەستم کرد بەگەران بەدوای ژمارەکانی تری دا هەندیکم لای باوکم دۆزییەوه ئەوانی تریشم لای مامۆستام (شیخ حسین الجسر الطرابلسی) دۆزییەوه. لەبەر هەموویانم نووسییەوه جار لەسەر جار ئەم خۆتندنەوه. بەهۆی ئەوانەوه، لە تێگەشتنی ئایینی ئیسلامدا چوو مە سەر رێگایەکی تر: تێ گەشتیم که ئایینی ئیسلام هەر بو گیان و بو ئەوه جیھان دانەنراوه، بەلکو بو گیانی و بو ئەوه جیھان و بو ئەوه جیھانی داناوه.

یەکی لە مەبەسەکانی ئەوهی که مەرۆقاییەتی بخاتە سەر ئەوهی لەسەر بنجینەیهکی دادپەرۆری بپیتە گەورە سەر زوویی بو ئەمە ی بپیتە جینشینی خوا بو دامەزراندنی خۆشەویستی و دادپەرۆری لەناو مەرۆقاییەتی دا.

(ئەم جۆرە تێگەشتنە تازەیهی ئایینی ئیسلامە، بیروباوەریکی بلندتری بو پەیدا کردم لە رێگا پیشاندان دا بەموسولمانەکان چونکە لەوه پیتش هەر بەتەنگ ئەوهوه بوم که بیروباوەرەکانی موسولمانەکان راست بکەمەوه، لە خراپە کردن دووریان بخرەمەوه، بیانخەمە سەر بەجی هینانی فەرمودەکانی خوایی، لە جیھانی داوریان بخرەمەوه لە هەرشوێنیک بووماه، بەدل و گیان ئەوهم ئەکرد تەنانەت که بو هەوا دانیکیش بەخۆ (۱) بچوو مایە گوندەکانی (کورە) لە (لوینان) دا، نووسراویکی (الزواج عن إقتراف الکبائر)م لەگەل خۆم ئەبرد بو ئەمە ی بیکەم بەپالپشتی خۆم لە کانی ئەو نامۆژگارییانەدا که ئەم دا لە هەموو کۆرێک دا.

بەلام لەپاش ئەوه، دلێ چوو سەر ئەوهی که ئەبێ گشت موسولمانەکان بخرەمە سەر رێگای شارستانی، سەرپاراستنی نیشتمانیان، سەر بەرپەرەکانی لەگەل نەتەوهکانی تردا که لە زانست و هونەر و پیشەسازی و هەموو کەرەستەیهکی ژیاندا پیشکەوتوون لەبەر ئەوه دەستم کرد بەخۆ ئامادەکردن بو ئەو ئامانجانە دەستم کرد بەگەران بەدوای نووسراوەکانی (سەید جەمالەدین و شیخ محەمەد عەبدە)دا، بەدوای ئەو قسانەدا که لە هەردووکیان کراوه، بەدوای ئەو نووسراوانەدا که لەبارە ی هەردووکیانەوه نووسراونەتەوه.

(۱) واتە: که بو پشودانیکیش...

(وام لى ھاتبوو، پشتم ټه گرتن، به ھه موو ھيټز و ھه رټ ټيکمه وه له سهرم ټه کړدنه وه، کسپش نهى ټه ويرا، له به رده مى مندا توانج و پلاريان تى بگرى....). له جيگا يه کى ترېشدا ټه لى:

(... ته نانه ت هاورپيکام به دلداريکى گرفتارى جه ماله دينيان دائه نام په ننگه له هاورپي کافما هى وا هه بوويټ که به بانگ دهري^(۱) ټه وى دانام، يا خود به يه کيک له خاوه ن بانگه کاني دا نام. به تاييه تى هه ر له بهر ټه وهى که ټه وهى ټه و ټه بکرد، منيش ټه مکرد، وهک چوونه ناو کومه لى (ماسونى) به کانه وه، دانيشتن له جيگه گشتييه کاندا، و زورمانه وه له ټه وروپادا و نزیک خستنه وه و ټاموژگار يکړدنى ټه وانيش که له خاکه کاني ټيسلام دا بوون و موسولمان نه بوون).

ژيرنگى چاکه خواز و سهرداريکى زهر به ده ست

پيش ټه مهى جه ماله دين بگاته ټيران، ناوبانگى گه بيشته بووه ټه وى زانا و گوره پياو و ريش سپييه کان باشترين پيشوازيان کرد.

ماله کهى بوو بوو به جيگاي زانست و ويژه و نيشتمان په رستپييه کى ناياب و گهرموگوپ، له هه موو لايه که وه دؤسته کاني و دهرويشه کاني پرويان تى ټه کړد وليى کوټه بوونه وه.

(ناصرالدين شاه)^(۱) يش ويستی که لکى لى وهرگرى و به وى يه کيکى وهک ټه وه وه شانشينه کهى خوى بلنډ بکاته وه ده ست به جى کردى به وه زيرى جه ننگ و ماوهى دايه که به ټاره زوى خوى کاروبارى له شکر پيک بخت به لآم له پاش ټه مهى بوى ده رکه وت که دهسه لات و گه وره يى رؤژ به رؤژ په ره ټه سينيټ و، ټاره زوى هکى زور به ټيټ و هه رټى بى باکانه تيا دى بو گورپنى هه موو شتيکى کوژ و رزيو له هه لسورا ندنى فه رمانه و ايبى فارس دا.

بو وريا کړدنه وهى نه ته وه و هاوبه ش کردنيا له فه رمانداريى خوى دا له هټز و هه رټه کهى

(۱) بانگ دهر: مه به ستى (الداعية) په.

(۱) ناسره دين شا (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) له دايکبووى تارانه له بنه مالهى قاجار يه کان که حوکمرانى ټيرانيان ده کرد، ده بو يست ولات به ره و شارستانيه تى نوټى ټه وروپا به رى؛ بو يه گه لى سهردانى ټه وروپاى ده کرد. ټابلوقه ي (هرات) ى ټه فغانستانى دا، به لآم ټينگليزه کان له ملاوه باشوورى ټيرانيان گرت، جا ناچار له وى کشايه وه، له سهرده مى ټه مدا (به هائيه کان) په رديان سه ند و بلاو بوونه وه. (ميرزا رها کرمانى) ناويک به ده سيسه ي جه ماله دين تيرورى کرد.

ترسى لى نيشت و دللى لى کرمى کرد، ټنجا ده ستى کرد به نزیک خستنه وهى ټه وانهى چاويان پى هه ل ټه هټينا و به ربه رکانى يان له گه ل ټه کرد، له (زانا کوټه په رسته کان)، به و مه به سهى که کزى بکات و پاش ماوه يهک له کوټشکى شاهانه ي دووربخاته وه.

به لآم جه ماله دين، هه ستى به رقه به ريبى شا کرد، په يى به و داوانه يش برد که دوژمنه کاني بويان ناوه ته وه زورى پى نه چوو له شاي خواست که ريگه ي بدات بچى بو (رووسيا) ټه ويش ريبى دايى بچى و به م خواسته ي جه ماله دين دللى دامرکايه وه.

جه مال چوه (موسکو) و له ويته وه خوى گه يانده (به تريسبورگ)^(۱) پايته ختى چاره کان له وى ده ستى کرد به ووتاردان له جى کوټوونه وه کانيا و، وتار نو سين له رؤژنامه کانيا له بابه ت فروفيلى رؤژه لات و رؤژئاواوه.

مانه وهى له رووسيا دا چوار سالى خاياند به لآم ټه م ماوه يه ي ټياني به ته واوه تى ده رنه که وتوه که چى کردوه و چيى به سه را هاتوه له وى ته نانه ت هوى چونيشى بو رووسيا نه زانراوه تا ټيستا به لآم زورتر به لاي ټه وه دا ټه چين که مه به سهى له وه ټه وه بوويى که ټه م فه رمانه و ايبيه هان بدات له ټينگيلته ره و، راشى بکيشى بو لاي خاکه رؤژه لات ييه کان که يارمه ټييان بدات له به رنه نگارى کردنى داگير که رى دا هه روه ها له وه دا گومان نيه، که سى مليون موسولمانه کهى ناو رووسيا يش، پالى پيټوه ناوه بو ټه و کوچه ي، تا تى بکوټى بو راست کړدنه وهى کاروباريان و، رزگار يشيان بکات له ده ست زه بروزه ننگى چار، که له ټير بارى زوردارى خوى دا ريسواى کرد بوون و پشتيشى شکاند بوون ټه وانهى ټياني جه ماله دين يان نووسيو ته وه، په رده ل دريان خستوه که چه ند جار يک له گه ل چاردا کوټو ته وه و، سکالاي سهرگه ردانى ي موسولمانه کاني رووسياى بو کردوه و، تکاشى لى کردوه که رټييان بدات نو سراوه ټايبنييه کاني خويان له چاپ بدن چار يش بى دلبي ټه وى نه کردوه، خواسته کاني بو جي به جى کردوه.

له وکاته دا که (سه يد) له (په تريسبورگ) بوو، (ناسره دين شا) هاته ټه وى و ټاره زوى پيشان دا که له گه ليا کوټبيته وه.

(۱) سان بترسبورگ: شارتيکى گه وره ي رؤژئاواى ولاتى رووسيا يه، به ندره يکه به سه ر رووبارى (نيشا) وه، به ر له به لسه مينه کان پايته ختى رووسياى قه يسه رى بووه، ټه وکاته پييان ده گوت (پترؤگراد) يان (سان بترسبورگ) به لآم دواى ټه کتويه رى ۱۹۱۷ ناوه که يان کرد به (لينين گراد) مه لبه نديکى گزنگى پيشه سازى و رو شنيبرى به له و ولاته.

جهمالهدين، ناره زووه كهی ئهوی خسته پشت گوی و له گه لیشی کۆ نه بووه وه که چار لیتی
پرسی هوی ناکوکی تو و شا چیبه؟

له بابته فه رمانه وایی راویژ داره وه بیروباوهری خوی بو ده رخست و، پتیوستیشی
پیشان دا بو هاویه شیکردنی نه ته وه له فه رمانه وایی خوی دا گوتی شا ئه م بیروباوهرانه
په سه ند ناکات و نایش هیتلی بخرینه کار چاریش پیتی گوت: (لام وایه شا مافی هه یه وا
بلتی ئایا چه شاهیک نه وه په سه ند ئه کات که بکه ویتنه ژیر چنگی جوتیاره کانی خاکه کهی
خویه وه؟) (جهمالهدين)یش پیتی گوت: (خاوه ن شکۆ! لام وایه ئه گه ژیرده سه ته کان که
به ملیۆن ئه ژمیرین، دوستی شاه بن، چاکتره له وهی که دوژمنی بن و بو هه لیک بگه رین
په لاماری بدن، دلشیان پر بن له ژه هری پشم و قبن و ناگری توله سه ندن!).

چار، ده موچاوی تیک چوو هه لسا و جهماله دینی به وشکییه که وه به جی هیشته پاشان
به پیاوه کانی خوی گوت که به گورجی له رووسیای بکه نه ده ره وه به شیرینی، له وه ئه ترسا که
ئو تووه چاکه ی ئه پیرژاند، خاکیکی به پیت بدوژیتنه وه له رووسیادا و نه ته وه که ی لی
راست بیتنه وه بو به رهنگاری کردنی ئه و ژوروسته مه ی که لییان ئه کات.

وارپیک که وت ئه و ساله نوین گاه (معرض)یک له (پاریس) دا کرایه وه، هی سالی
۱۸۸۹ جهماله دین چو بو ئه وی شای ئیرانیش له پیش ئه ودا گه یشتبووه (پاریس) بو
چاوپیکه وتنی نوینگاهه که له شاری (میونخ) پایته ختی (باقریا) دا هه ردووکیان به یه کتر
گه یشتن شا گه رابووه له پاریس، (جهماله دین)یش له ریگادا بو بو پاریس.

وا ده رئه که وی که (ناسره دین شا)، به دل ئه یه ویست جهماله دین بباته وه ناو کوره که ی
خوی بروای وابوو که ئه توانی جهماله دین رام بکا و چه واشه بکا و وه ک خوی ئه یه وی
بیخاته گه ر.

وای ئه زانی که به وهی ده رباره ی کردوو له ئیران دا، فیری ئه وهی کردوو که ملی بو
که چ بکات و هه رجیشی پی بلتی به قسه ی بکات ئنجا که له شاری (میونخ) دا چاویان به
یه کتر که وت زۆری لی کرد که له گه لیا بگه ریتنه وه بو فارس له پیشدا جهماله دین به ر
په رچی دایه وه و پیتی لی داگرت که هه ر ئه بی بگاته پاریس بو ئه مه ی نوینگاهه که ی ببینی
به لام شا وازی لی نه هینا.

سه ری کرده سه ری و زۆری لی کرد، تاوازی پی هینا له گه شته که ی و له گه لیا گه راپه وه
(تاران) شا به هاوومه کانی خوی ئه گوت به به رگویتی جهماله دینه وه که جهماله دین پیاویکی

زاناو خاوه ن فروفیل و جهنگاوه ره، هه ل ئه گری بگری به سه ره ک وه زیر و کاروباری نه ته وه ی
بدریته ده ست هه لی سوپینی.

له (جهماله دین)یش وابوو، که شا له هه لکه ی پیشووی خوی په شیمان بوته وه و هاتوته
سه ر پی راست، ئه مجاره بیتنه وه به ته واوه تی ماوه ی ئه دا که به ئاره زوی خوی کاروباری
فارس هه ل بسوپینی و هه رچی راستکردنه وه و چاکه یه کی گشتیش پتیوست بی بو ئه و
خاکه، ئه هیتلی جیبه جیتی بکات.

(جهماله دین)یش هه ر ئه و نه ده گه یشته پایته ختی ئیران و په یه ندیبه به هیزه کانی خوی
تازه کرده وه له گه ل ناوچه زانستی و فروفیله کاندا، شای ئیرانی ناگادار کرد له خواستی
دلی خوی؛ که ئه ویش دانانی ده ستوریک بو بو خاکی ئیران، تا له سه ر ری و شوپینی ئه و،
کاروباری گشتی هه ل بسوپینی و به پیتی فه رمانی ئه و دادپه روه ری بگری شا له پیشدا له م
بیروباوهره دلگیرنه بوو به ره ره چیشی نه دایه وه به لکو ئاره زوی په سه ندکردنی هه بوو.

به لام ئه وانه ی پیتی وروژان، کۆنه په رسته کان و، خاوه ن زه ویبه گه وره کانی هاووم و
یاریده ده ره کانی بوون ئه وانه بوون که به زه بره زه نگ خاکی ئیرانیان ئه برد به رتیه
فه رمانه وایییان به ئاره زوی خویان هه ل ئه سوراند شه ریکی ئاشکرایان هه لگیرساند
به رامبه ر جهماله دین.

توانیشیان (ناسره دین) بخه نه سه ر ئه و بیروباوهره ی که هیشته نه ته وه ی ئیران ئاماده
نه بووه بو ئه م جوهر راستکردنه وه و چاکه نووانده ده سه لاتی شای ئیرانیش به و ده ستوره
ئه به ستریتنه وه دووریش نیه که ببیته هوی له ده ست چوونی ته خته که ی!...

شا جهماله دینی بانگ کرده لای خوی لیتی پرسی ناوه رۆکی ئه و ده ستوره ی ئاماده ی
ئه کات چیبه؟ ئه ویش تیتی گه یاند.

شای ئیرانیش پیتی گوت: (سهیدی به ریز! به لای تووه ره وایه که یه کیتی وه ک من
شاهه نشاهی ئیران بن، وه ک جوتیاریکی لی بی؟) سهیدی وهرامی دایه وه، گوتی:
(ئهی شاهی خاوه ن شکۆ! هه ز ئه که م بزانیته که شا کلاوه که ت و، گه وره یی ده سه لاته که ت
و، چوارپیکه کی ته خته که ت، به سایه ی فه رمانه واییه کی ده ستوربیه وه، گه وره تر و،
به چنگ تر و، دامه زراوتری لی دی له ئیستا.

جوتیار و کرپکار و پیشه سازه کانی نیشتماکه ییش، ئهی خاوه ن شکۆ، به که لک ترن له
گه وره ییه که ی تو و له سه رداره کانی ژیر ده ستی تو تکایه ریم به دی که دلسوژیم به ته واوه تی

ئاشكرا بكم، تا كار له كار نه ترازوه: بئى گومان ئهى خاوهن شكۆ، ديوته و خوتندويشتهوه، كه نه ته وهى و اهه بووه، بتوانى به بئى خونكار بژبى، به لام ههركيز ديوته خونكارىك به بئى نه ته وه و ژيتردهست ژيا بئى؟

شا رقى له جه ماله دين زور هه لسا دلى لى گۆپى، لى ئه ترسا ئه وه يش كه پالى پيوه ئه نا، له سه ر ئه م دوژمنايه تيبه ي خۆى پروات به رامبه ر جه ماله دين، ئه وه بوو كه (سه يد) به رهنگارى ده ست دريژبى بيگانه كانى ئه كرد، كه ئه يان ويست له ريگاي پرۆژه ئابورببه كانى داگيركه ربه يه وه له خاكى ئيراندا ده ست بسين و ده سه لاتى په يدا بكن.

شا بۆ هه لىك ئه گه را كه (سه يد) ي پى سه رته نگرى بكات جه ماله دينى زرنگ و تيگه يشتوو، هه ستي به و داوانه كرد كه بۆيان ئه نايه وه هه ستا و خۆى گه يانده شارىكى بچووكى نزيك به پايته خت، كه گۆپى (عبدالعظيم) لى بوو ئه ميش له به ر ئه وه ي كه به كىك بوو له پيشه وا گه و ره كان، هه واره كه ي به رز و پيرۆزبوو له لاي هه مووان هه ركه سى بچوايه ته ناوى، له خۆى دلنيا ئه بوو، كه كه س ئازارى نادات و ده ستي بۆنابات.

له ويدا هه وت مانگ مايه وه پۆل پۆل ده رويشه كانى ئه چوونه لاي ئه ويش و تارى بۆنه دان، توانج و يلارى ئه گه رته شا، له سه ر كرده وه خراپه كانى، كه به كىك له وانه ريككه وتنى بوو له گه ل بيگانه كان دا له سه ر تالانكردى نيشتمانكه ي خۆى.

هانى ئه دان له ته خت بيه يتنه خوارى، بىرى روژن ئه كردنه وه كه مافى خوراويان بزنان چيه و سه ربه ستيشيان كى داگيرى كرده وه (ناسره دين شا) ته واو پيى ته نكه تاو بوو بوو سه يد جه مال له پر نه خۆش كه وت و چوو ناو جيگاوه و نه ئه هاته ده ره وه و وتارىشى بۆ نه ئه درا له به ر ئه وه شاگردانىشى ئه و ماوه يه وازيان له چونه لاي هينا شا ئه مه ي به هه ل زانى.

پينج سه د سواری خاوهن چه كى كرده سه رى له جيگاكه ي ده ريان هينا گوتى: (له شيوه يه كى زور سوكى و ريسوايى دا كه هه رگيز به بىردا نايه ت، منيان به سه ر به فرا راكيشا تا برديانمه سه را... پاشان درنده كانى شا، منيان به و نه خوشييه وه فرى دايه سه ر پشتى بارگىرئىك، به زنجير و پا له هه نده وه، له و كه شى زستانه دا كه پرى بوو له به فر و باى ساردوسى، چه ند تىپىك سواره منيان كيش كرد بۆ (خانه قين) كه له سه ر سنورى عىراق دايه.

شا هه ر ئه وه نده ي به س بوو كه جه ماله دين له كۆلى بيتته وه ئيتتر ده ستي كرد به بازرگانى به سه ر سامانى نيشتمانكه يه وه.

به رامبه ر به دامه زراندى (بانكى شاهانى) له ئيران دا، پارهى له (بارون يوئوس لۆقه رن) وه رگرت ئنجارىتى دايه دايمه زرينتى و پاره به ناوى فه رمانه وايى ئيرانه وه ده ربكات.

هه روه ها رپى ئه وه يشيدا كه كان له هه موو كانگاكانى ئيراندا ده ربه يتى رتيشيدا هه رچى (..... = تنباك) ^(۱) ي خاكى ئيران هه يه هه ر ئه و بيكرى و بازرگانى ي پيوه بكات بۆ ئه م هه موو پرۆژه گه و رانه رپى دا به كايرا له چه ند مه رجىكى هه زاران و تالان به ولاوه نه يخته سه رى له ناكو جه ماله دين، له شارى (بصره) ي عىراقه وه هوروزمىكى گه و ردى نووسين و قسه ي برده سه ر ناسره دين شا، له رۆژنامه كان و جى كۆبونوه و كанда له پاره به فپرو به خت كردنه كه ي ئه دوا، له باهت ئالوش و خرۆشه كانيه وه قسه ي ئه كرد كه هۆگرى بوو بوو ده رباره ي په رش و بلاوكرده وه ي سامانى نه ته وه وه ئه ينووسى و قسه ي ئه كرد كه به خۆرپايى ئه روا نامه يه كى دوورودرپيى نووسى بۆ (حاجى ميرزا محمه د حسينى شيرازى) كه گه و ردى پيشه واكانى (شيعه) بوو، هه رچى خراپييه كى فه رمانه وايى ئيران هه يه، شپزه يى و سه رگه ردانى و هه ژارى و هه ناسه ساردى گه لى ئيران هه يه تياپيشان دا بوو تيا نووسى بوو:

(ئهى خواناسى هه ره گه و ره! شا له كه لك كه وتوو، ره وشتى خراب بوو، هه ستي كزبوو، دلى ره ش بوو. واى لى ها تووه كاروبارى نيشتمانكه ي بۆ نابرى به رپوه چاكه و كه لكى نه ته وه كه ي بۆ نابريته سه ر... ئينجا ئه لى: (پاشان ئه و به شى هه ره گه و ردى خاكى ئيران و گه نجينه كانى فرۆشتوو به دوژمنه كانى ئايين: وه ك كانه كان و ئه و ريگايانه ي ئه يانگه نى وه ك ئه و شه قامانه ي كه ئه وانه ئه به ستيته وه به سنوره وه وه ك ئه و خانانه ي كه له ملا و له ولاى ئه و هه موو ريگا و شه قامانه وه دروست ئه كرين، كه هه موو لايه كى ئيران ئه گه رنه وه، له گه ل ئه و ره ز و باخ و كيتلگانه دا كه ئه كه ونه ئه ملا و له ولاى ئه و شه قام و ريگايانه وه هه روه ها رووبارى (كارون) و ئه و ميوانخانانه يش كه له م به رو له و به ربه وه دروست ئه كرين تا سه رچاوه كه ي له گه ل هه موو باخ و ميڙگيكا كه به و رووباره ئا و ئه درين هه روه ها شه قامى (ئه هواز- تاران) يش له گه ل ئه و ساختمان و ميوانخانانه و، ره ز و باخ و كيتلگانه ي كه له ملا و له ولايدان ديسانه وه (توتنى نيڙگه له) و كيتلگه كانى و كوگاكانى، له گه ل ئه و خانوانه ي كه بۆ پاسه وان و كۆل هه لگر و فرۆشيار پيوستن له هه ر كوتيه كابن

(۱) تنباك:، تيگ، تبغ = توتن

و که‌ی ببن هه‌روه‌ها ده‌ست گرتن به‌سه‌ر تری دا، به‌مه‌به‌سی مه‌ی دروستکردن له‌گه‌ل‌ ئه‌و دوکان و کارگه و کارخانه‌دا که له هه‌ر سوچیکی ئیراندا به‌کاری دئی.

ببجگه له‌وانه سابوون و میتو و شه‌کر له‌گه‌ل‌ ئه‌و کارگه و کارخانه‌دا که پتیبستن بۆ دروستکردن و پوخته‌کردن‌یان هیشتا ماوه له بانکیش بدوین ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی بزاین بانک چیه، بام پیت بلیم: که بریتیه له‌وه‌ی جله‌وی نه‌ته‌وه‌ی ئیران هه‌موویان بده‌ته ده‌ست دوژمنی موسولمانان تا بیانکات به‌بهنده‌ی خۆی، بیانکرت، ئه‌وانیش ملی بۆ که‌ج بکه‌ن و ببکه‌ن به‌گه‌وره‌ی خۆیان له‌گه‌ل‌ ئه‌مانه‌شا هه‌مووی، شاه‌ی ناشی و گبژ و وئژ ئه‌بوست بۆره‌ پیاوانی ئیران به‌قسه‌ی پروپوچ چه‌واشه‌ بکات، به‌ تووره‌بوونیکه‌وه ئه‌یگوت: ئه‌مانه هه‌موو په‌یمانامه‌و ریککه‌وتنیکه‌ی ده‌مده‌ستین، له‌ سه‌د سال زۆرتریان پی ناچی!...

نه‌ته‌وه‌ی ئیران تا ئه‌هات پشم و قین یان له‌ شا زۆتر هه‌ل‌ ئه‌گرت جا ئه‌م قسانه‌ی جه‌ماله‌دین ئه‌و پشم و قینه‌ی گرتی به‌ردا و ته‌قاندی (حاجی میرزا حسینی شیرازی)یش نامه‌یه‌کی نارد بۆ شاه، وای تیا نووسیوو:

که ری دا به‌ بیگانه‌کان به‌روبوومی خاکه که بچنه‌وه، هه‌روه‌ها فرۆشتنی مافه‌کانی نه‌ته‌وه به‌بیگانه، کاروباریکن نه‌ ئاین ری ئه‌دا بکرتن، نه‌ یاسا و ده‌ستوره‌کان ری پی ئه‌ده‌ن زاناکانی ئیران و رۆشنبیره سه‌ربه‌سته‌کانی هه‌موو پشتیان گرت به‌لام (ناسره‌دین) نه‌گوپی دانی، نه‌ بایه‌خیشی به‌قسه‌که‌یاندای له‌ جياتی ئه‌وه ده‌ستی کرد به‌گرتن و ئازاردانی نیشتمان په‌روه‌ره‌ گه‌وره‌کان. (ته‌وریز) وروژا، پاش ئه‌ویش (أصفهان) و (شیراز) وروژان پیشه‌وای گه‌وره‌یش په‌نای برده به‌ر چه‌کی ئاین بریاره به‌ناوبانگه‌که‌ی خۆی دا له‌ بابته

نه‌کیشانی توتنی نیرگه‌له‌وه کاتیکت زانی هه‌موو ئیرانییه‌کان دوای قسه‌ی که‌وتن و ازبان له‌ کیشانی توتنی نیرگه‌له‌هینا، که به‌دل‌ چه‌زیشیان لی ئه‌کرد. شا له‌ ده‌ستیا شکا، هه‌ر په‌نجیکی دا له‌ پینا و شکاندن به‌رگه‌ گرتنی نه‌ته‌وه‌دا به‌ باجوو زۆریش خه‌ریک بوو به‌هه‌ره‌شه‌کردنی باره‌گای (حاجی میرزای شیرازی)یه‌وه، به‌لام پیشه‌وا بایه‌خی به‌هه‌ره‌شه‌کردنه‌که‌ی شا نه‌ئه‌دا، تا ئه‌هات شیرگیرتر ئه‌بوو به‌ بریاره‌که‌ی خۆیه‌وه دوایی ناچارما گوئی بداته قسه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له‌گه‌ل‌ هاوبه‌شیه بیگانه‌که‌دا ریککه‌وتن که په‌یمانامه‌که‌ هه‌لبه‌ه‌شینه‌وه به‌مه‌رجی پاره‌یه‌کی نیو ملیۆن لیره بدری به‌ (میسته‌ر تالیۆت) له‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌دا که په‌یمانکه‌ی لی تیک دراوه دیاره ئه‌وه‌یش شه‌بازلله‌یه‌کی به‌هیزبوو، که له‌ هیز و ده‌سه‌لاتی ئینگلیزه‌کان که‌وت له‌ ئیران دا.

جه‌ماله‌دین، هه‌ر به‌م سه‌رکه‌وته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیرانه‌ی وازی نه‌هینا هه‌ر له‌سه‌ر هانه‌دانی خۆی ئه‌رۆشت، تا گه‌رمه به‌خه‌بات کردن بدری بۆ شکاندن پتیه‌ندی به‌نده‌یی شا به‌ته‌واویی ئه‌وساکه، له (بصره)دا هاتبووه وه سه‌رخۆی، ته‌ندروستییه‌که‌ی گه‌رابووه‌وه دۆخی جارن له‌وتیه‌ چوو بۆ (له‌نده‌ن) له‌وی دا بوو به‌هاوبه‌شی ده‌کردنی گو‌قاریکی مانگی ناوی (ضیاء الخافقین)بوو، به‌زمانی ئینگلیزی و عه‌ره‌بی ده‌ره‌چوو له‌وی دا ده‌ستی کرد به‌ نووسین له‌ژیر ناوی: (السید الحسینی)دا وتاره‌کانی ناگر و رۆشناییان لی ئه‌هاته ده‌روه‌ه‌ چه‌ند هورۆمیتکی به‌هیزی برده‌سه‌ر زۆردارییه‌کانی فه‌رمانه‌وه‌ایی خاوه‌ن زه‌برونه‌نگ و زه‌وی داریی له‌ میسر و ئیراندا له‌ ژماره‌ی یه‌که‌می ئه‌م گو‌قاره‌دا، که له‌ مانگی ره‌شه‌میی ۱۸۹۲دا ده‌رچوو، لیکنۆلینه‌وه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی (کاروباری ئیستیای فارس) نووسیوو، و له‌ خواره‌وه‌ چه‌ند پارچه‌یه‌کی میژوویی گرنگی لی ئه‌گپینه‌وه:

(... فه‌رمانه‌وه‌ایی، ده‌ستووری ئاینی له‌ناوبرد، یاسای شارستانی ییشی نه‌ویست و خۆی لی دوورخسته‌وه، تیزیشی کرد به‌یاسای هۆش و سروشتی ئاده‌م زادی، ئه‌ویشی خنکاند، ئاره‌زوو نه‌بی که‌س گه‌وره‌ی نییه، چا و چنۆکی نه‌بی که‌س فه‌رمان نادا، زۆرداری و چه‌واشه‌کردن نه‌بی هیچ شتی کاروبار هه‌ل‌ناسورینتی فه‌رمانه‌وه‌ایی بریتیه له‌ له‌ش داغ کردن و شیر وه‌شاندن و کوته‌ک لیدان خوتن رشتن دلی خۆش ئه‌کات، ئابرووبردن ئه‌م و ئه‌و سه‌ری بلند ئه‌کاته‌وه، تالانکردنی بیتوه‌ژن و هه‌تیوان به‌سه‌یر ئه‌زان، له‌و خاکه‌دا ئاسایش هه‌ل‌گیراوه، دانیشته‌کانیشی هیچیان بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه ژبانی خۆیانی پی بپاریزن له‌ ده‌ست زۆروسته‌م، هه‌له‌هاتن نه‌بی.

(پینج یه‌کی ئیرانی یه‌کان ده‌ربازبوون بۆ خاکه‌کانی (عوسمانی) و رووسیا له‌ویانه‌دا ئاواره‌یی به‌ کووچه بازاره‌کان دا ئه‌سورینه‌وه ناچاربوون ببنه‌ کو‌ل‌ هه‌ل‌گر و گه‌سک لی ده‌ر و خۆل فری ده‌ر و ئاوه‌ینه‌ر ئه‌وانه له‌گه‌ل‌ ئه‌وه‌یشا که به‌تیروپیری و سه‌روچاو ته‌پو تۆزایی و پیشه‌ سووکییه‌وه ئه‌ژین، سوپاسی خوا ئه‌که‌ن که گیانی خۆیان بۆ رزگارکراوه...

(له‌ خاکی ئیراندا، بۆ باج سه‌ندن و پاره‌ کو‌کردنه‌وه و سه‌رانه و گو‌مرگ ئه‌ندازه‌نیه تاوانباری له‌سه‌ر بنچینه‌ی راستی ئاراسته‌ ناکری، نه‌ ئاین پی رهاوه، نه‌هۆش، سزادان له‌ ژماره‌ نایه‌ت ئه‌مانه هه‌موو به‌ده‌ست ده‌سه‌لاتی ئاره‌زوو و چا و چلیسی و زۆردارییه‌وه‌ن فه‌رمانه‌وه‌ایی بی ده‌ستوور، بی یاسایه بی پیره‌ویی هه‌موو که‌سی به‌ئاره‌زووی خۆیه‌تی، چی ئه‌وی و چی ئه‌توانی ببکات، ئه‌یکات بپاردانی سه‌ردار به‌ره‌سه‌ت که‌ری نیه، چ بپاریک بدا بۆی ئه‌چیته سه‌ر له‌سه‌ر دراوسی، دراوسی تاوانبار ئه‌کا، به‌بۆنه‌ی تاوانی بی

تاوانیکهوه که خۆی بۆی دروست ئەکات دێیهک وێران ئەکات هه‌موو که‌سه‌ی به‌لای ئەوه‌وه ئۆبالی هه‌مووان به‌ئەستۆبه‌تی... (هه‌موو سه‌ردارێکی‌ش به‌پیتی گه‌وره و بچووکی جیگاکه‌ی و ده‌سه‌لاتی، هه‌موو سالتیک دیارییه‌ک پێشکه‌شی شا ئەکات پاشان ئه‌ویش، هه‌ر که‌سه‌ی که‌ له‌گه‌ڵای بۆ فرمانی فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود بۆ فرمانی خۆی، وه‌ک کارگیر و نووسه‌ر و یارمه‌تی ده‌رو بالباز و که‌لله‌ په‌رێن و چیشته‌که‌ر و ده‌س و پێوه‌ند و مه‌یته‌ر و کاروان گیر له‌ توله‌ی فرمان پێ کردنیان شتیکیان لێ ئەستۆبه‌تی نه‌سه‌ردار مووچه‌ی هه‌یه‌ لای فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌ره‌ بچووکانه‌یش هه‌یانه‌.

جا ئەم گه‌له‌ درنده‌یه و ئەم که‌مه‌تیاره‌ برسیانه‌ت که‌ له‌ نا‌کا و ئەده‌ن به‌سه‌ر دانیشته‌وانی خا‌که‌دا، په‌لامار ئەده‌ن و ئەکوژن و ئەپرن و ئەخۆن و مال کاول ئەکه‌ن، نه‌به‌زییان به‌که‌سه‌دا دێته‌وه، نه‌هۆشیکیان هه‌یه‌ پێیان بلێی هۆش!... هه‌ش به‌سه‌ر ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ی که‌ پۆژگار خسته‌تییه‌ به‌رچنگی فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود ده‌ک ئەم فه‌رمانه‌وه‌ی... (ئ‌نجا سه‌ردار و به‌رده‌سته‌کانی بۆ ئەمه‌ی ئه‌وه‌ی پێشسه‌وه‌ داویانه‌ و، ئه‌وه‌یش که‌ به‌لێنیان داوه‌ له‌وه‌داو بیده‌ن به‌ ژووور خۆیان، ده‌ستیان بکه‌وت، له‌ ماوه‌ی فرمانی بینینیاندا که‌ نایزان چه‌ند درێژ ئه‌بێته‌وه، هه‌رچی ده‌ستیان بپروا له‌ کاروکرده‌وه‌ی گه‌نگ و نه‌نگ و ناپه‌سه‌نددا په‌روایان له‌که‌سه‌ نیه‌ ئه‌یکه‌ن... ئافه‌ت به‌پرچدا هه‌ل ئەواسن، پیاو له‌گه‌ل سه‌گی دردا ئەخه‌نه‌ جه‌واله‌وه، گوێ ئەکوته‌ن به‌ته‌خته‌دا به‌زمار، په‌ت ئەخه‌نه‌ لوته‌وه و ئەو بیچاره‌یه‌ به‌و شپوه‌ پر له‌ نازاره‌وه‌ به‌ناو کووچه‌ و بازاره‌کاندا ئەسه‌رپێنه‌وه‌.

سووکترین ئازاردانیان بریتیه‌ له‌ داغ کردنی له‌ش و دارکاری کردن.^(١)

(١) سه‌په‌سه‌مه‌ره‌ی رۆژگار له‌وه‌دايه‌ که‌ ئەم زولم و جه‌وره‌ی جه‌ماله‌دین باسیان لێوه‌ ده‌کات، له‌ ١٨٩٢دايه، به‌لام نه‌یده‌زانی که‌ له‌ که‌مه‌تر له‌ سه‌د سالی داها‌تووی تردا و به‌پال ئێران‌ه‌وه‌ و له‌ سه‌رده‌می رزگاری و سه‌ره‌ستی گه‌لندا و چوونه‌ ناو مانگ و به‌ره‌و پێشه‌وه‌چوونی شارستانیه‌ته‌وه، له‌ عێراقی به‌عسی سه‌دامدا درنده‌ترین و وه‌حشیگه‌رتین سته‌م و ئیستیدادیکێ وا ئەنجام ده‌دا دژی گه‌لی کورد به‌تایبه‌تی و عێراقی به‌گشتی، که‌ ئەمانه‌ی ئه‌و باسیان لێوه‌ ده‌کات زۆر ئاسایی و سووکن، ئەو زولم و جه‌وره‌ی سه‌دام به‌به‌رچاو و گوێ گشت ده‌ولت و رێکخراو و حزبه‌ ئیسلامیه‌ جه‌ماله‌دین له‌ پێشه‌نگه‌کانی سه‌ره‌لانیان بووه، به‌لام که‌ به‌عسی سه‌دام و رژێمه‌ زالمه‌که‌ی نغزۆ کران، گشت ئەو لایه‌نانه‌ که‌وتنه‌ قورپیتوان و سنگ کوتان و روومه‌ت رێنه‌وه‌ بۆی و بۆ (ئ‌ه‌و ئیسلامه‌ی که‌ له‌ عێراقدا داگیر کراوه‌!!).

(فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، مووچه‌ به‌سه‌ربازه‌کانی خۆی نادات، نه‌مانگانه‌یشیان ئەدات، نه‌ سالانه، هه‌ربه‌ره‌لایان ئەکات بۆ ده‌ست و بازووی خۆیان و هونه‌رمه‌ندیی خۆیان له‌ تالانکردن و دزیندا جا سه‌یرکه‌ نه‌ته‌وه‌ی به‌سه‌زمان، به‌ده‌ست فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود هه‌یه‌ی ناشی و زۆرداری واوه‌ چیبی به‌سه‌ر هاتیبی!...)

له‌ ژماره‌ی دووه‌می گۆڤاره‌که‌دا که‌ به‌رمانگی نه‌ورۆزی سالی ١٨٩٢ ئەکه‌وت و تارێکی بلاوکرده‌وه، له‌پێشه‌وه‌ ناوی زانا و پیاوه‌ ئایینییه‌ گه‌وره‌کانی ئێرانی برده‌بوو، رووی قسه‌که‌ی له‌وان بوو، داوی لێ کردبوون که‌ (شای زۆرداری زه‌رده‌ مار) له‌ته‌خت به‌پێنه‌ خواره‌وه‌ چونکه‌ له‌وه‌تی هاتۆته‌ سه‌رته‌خت (رۆژ به‌رۆژ مافی زاناکان داگیر ئەکات و، سووکیان ئەکات و، قسه‌یان ئەشکێتی ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئەمه‌ی ئاره‌زووی زۆروسته‌می خۆی به‌فرمانه‌ بی فه‌ره‌کانی خۆی دامرکینێته‌وه‌ و، ماوه‌ی زۆرداری و به‌دکاری خۆشی فراوان تر لێ بکات) که‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ وه‌: (رێگای بۆ کرایه‌وه‌ بۆ شکاندنێ نه‌ته‌وه‌ و، وێران کردنی نیشتمان هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌نگ و درنده‌ی تا‌قی کرده‌وه، هه‌موو په‌فتاریکی ناشیرین و ناپه‌سه‌ندی نوواند هه‌ر پاره‌ و پوولیکێ له‌ په‌نجی شانی هه‌ژار و بی ده‌سه‌لات پچرپیوو، هه‌مووی له‌ که‌تن و داوین پیسی و به‌زموره‌زمی ناشایسته‌دا به‌فیرۆدا... نه‌ له‌ فرمیسی که‌ هه‌تیو باران سله‌مییه‌وه، نه‌ له‌ هاوار و فه‌ریادی بی باوکان دلێ راجه‌نی...)

قسه‌کانی و تاره‌کانی، له‌ خاکی ئێران دا ده‌نگیکێ گه‌وره‌ی دایه‌وه‌ کۆمه‌له‌کان و گه‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بزواند، ده‌سته‌کانی زانا و رۆشن بیره‌کانی وروژاند، بۆ بینینی ئه‌و زۆر و سته‌مانه‌ی که‌ له‌ نیشتمان‌ه‌که‌یاند ئەکرێ چاوی کردنه‌وه، وره‌ و نیاز و ئاره‌زوویشی به‌هێزکردن بۆ خه‌بات کردن له‌ پێناو لا‌بردنی. (ناسه‌دین شا)، هه‌ستی کرد که‌وتۆته‌ ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌ راسپارده‌که‌ی (له‌نده‌ن)ی خۆی نارده‌کن سه‌ید جه‌ماله‌دین، هه‌ر پاره‌یه‌کی ئه‌و بیداتی و ده‌مکوتی بکات به‌لام زرنگی تینگه‌یشته‌وو، بی‌زی نه‌هات ده‌ست له‌ پاره‌ی زۆردارییه‌وه‌ بدات به‌سه‌ربه‌رزی و ده‌روون پاک‌ی و راستی په‌رستییه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گوتی:

(به‌خوا سویند ئەخۆم به‌هیچ واز نا‌هینم به‌وه‌ نه‌بی که‌ شا بکوژێ و سکی هه‌لدێرێ و گۆر به‌گۆر کرێ!)

شازاده (شه‌کیب ئەسه‌لان) ئەلێ: که‌ ناسه‌دین شا زانی به‌هیچ کلۆچیک جه‌ماله‌دینی بۆ دلخۆش نا‌کرێ، ناردیه‌ کن خونکار (عه‌بدو‌لحه‌مید) تکای لێ کرد، جه‌ماله‌دین کیش بکاته‌ لای خۆی، به‌لکو ئەمه‌ خوايه‌ له‌ژێر چاودێریکردنی ئه‌ودا، له‌ده‌ست زمان و ده‌ستی

پرزگاری بیی له راستیدا زۆری پێ نه چوو، جهماله دین به هۆی (رۆسته م پاشا) ی راسپاردی فه زمانه وایبی (عوسمانی) یه وه له (له ندهن) دا نامه یه کی له (مابینی هوما یۆنی) (۱) یه وه وهرگرت، بانگی کردبوو که بچیتته ئهسته موڵ به و بیانوه وه که خۆی ته رخا ن کردوو به بۆ خهبات کردن له پیناوی نیشتمان ه که ی خۆی دا.

تکای به خشین ی کرد له چوونی بۆ ئه و ئی به لām نامه کانی (مابین)، په ییتا په ییتا ئه هاتنه سه ری به گه رمی دا وای هاتنیان ئه کرد، له ئه ندهزه به دهر روویان ئی ئه ناو تکایان ئی ئه کرد وازیان ئی نه هینا، تا ناچار بو له ندهنی به جی هیشته و له سالی ۱۸۹۲ دا گه ییشته ئهسته موڵ.

ئو دهمه ته مه نی په نجا و چوار سال بو نیازی هه ر ئه وه نده بوو چهند رۆژتیک له و ئی مینیتته وه و بگه ریتته وه جیی خۆی. بۆ سه ر فرمانه که ی خۆی.

ئه گه ر ئه مه راست بچ که ناسره دین شا، خاوه نی ئه و بیره بی، که جهماله دین بچیتته پایته حتی (عوسمانی) یه کان. بچ گومان، هه ر ئه و بیره، (خونکار عهبدو لحه مید) یش پیتی خۆش بو وه چونکه بروای وابوو، که تینگه ییشته و یه کی زرنگی گه و ره ی وه ک سه یید جهماله دین بیتته ناو ها وده مانیه وه، بچ گومان یارمه تیه کی باشی ئه دا له به دبی هینانی ئا واته دووره کانیدا هه روه ها، له به رچا و موسو لمانه کاند، خۆی وا پیشان ئه دا که خونکاری که چاودتیری زانست و زانایان ئه کات و با یه خ به چاکه خوازان و رۆشنبیران ئه دات ئه ویش بام وه کو (خدییو ئیسما عیل) و (ناسره دین شا) بکات بیجگه له وه ویستی رینگایشی ئی بگرئ نه وه ک له گه ل تازادیی خوازه کانی تورک دا که رهویان کردوو به بۆ (پاریس)، کۆششی خۆی یه ک بخات له پینا و دا واکردنی فه زمانه واییه کی دهستووریدا چونکه سه یید جهمال ئه وانه ی دیبوو له پاریس دا، به دللیا چو بوون، ته نانه ت به کۆمه له که یانی گوتبوو (کۆمه لی چاکه خواز) یا خود (کۆمه لی چاک).

له و کاره ساته سه یرانه ی که (سه یید) ئه یگتیرایه وه ئه وه بوو: که گه ییشته بو وه ئهسته موڵ، ته ماشای کردبوو ها وده می خونکار عهبدو لحه مید، له (مابین) وه نه یرا وه بۆ ئه و ئی چاوه روانی ئه کات که هاتبوو به پیره وه لیتی پرسیبوو: (سه ییدی به ریز کوان یه غدانه کانت؟) ئه ویش گوتبوو: (یه غدانی جل و به رگ و نووسرا و نه بی، هیچی ترم پێ نییه) ها وده مه که ییش گوتبوو: زۆرباشه بفرموو جیگا که یانم پیشان بدهن)

(۱) مابین: کۆشکی سولتان

سه یید جهماله دینیش په نجه ی کیشا بۆ سنگی خۆی گوتبوو:

(یه غدانه کانی نووسرا وه کانم لیره دان!)، په نجه ییشی کیشا بوو بۆ شا کۆکه ی گوتبوو: (یه غدانه کانی جلویه رگه کانیشم لیره دان!) زرنگی تینگه ییشته و، له سه ره تای دهر به دهر بیه که ییدا، وا راهاتبوو سا کویه کی تر و چهند دهر پێ و شه روا لیک تری له گه ل خۆی ئه برد به لām که ئا واره بوونه کانی زۆریان ئی هات، پیتی گران بوو سا کۆکه ی تریشی له گه ل خۆیدا هه لگرئ، هه ر به و سا کۆیه ی خۆیه وه ئه مایه وه تا کۆن ئه بو و ئه درا ئنجا ئه وه ی فری ئه دا و سا کویه کی تری ئه گۆری.

سه یید له ئهسته موڵدا، پیتشوازییه کی گرنگ و گه و ره ی بۆکرا (خونکاری عوسمانی) تریکی خسته وه له خۆی له بابه ت کاروباری فه زمانه وایبی و به سه رهاتی موسو لمانه کانه وه گفتوگۆیه کی زۆری له گه ل کرد خۆی وانواند، که ئاماده یه بۆ به جی هینانی هه موو پرۆژه چاکه خوازییه کانی و بیروبا وهره تازادی په رستیه کانی، کۆشکیکی گه و ره ی بۆ رازنده وه به هه موو که لوپه لیک نا وازه وه مانگانه یه کی هه فتا و پینچ لیره یی عوسمانیشی بۆ بیره وه جهماله دین وای هاته پیتش چا و که ئه مجاره به ئا واتی خۆی ئه گات و خاکی رۆژه هلات به چاکی و تازادییه وه ئه بینی به لām زۆری پێ نه چوو کاره ساتی رۆژگار بۆی دهرخست که به هه لئه دا چوو.

بۆ دو اجاریش فیبری ئه وه ی کرد، که ئه و راپه رینه ی خۆی ئا واتی بۆ ئه خوازی له رینگای کۆشکی شاهانه و ئه و نا وچانه وه پیک نایه ت، که پرن له فروفیل بازی و به دخوییه کردوه نه نگی. ئه بی له رینگایه کی وه ها وه پیک بیت که هه رچی هیزه زیندوو ه کان و پیسا وه کارگوزاره رۆشن بیره کان و تازادی په روه ره کان هیه هه موو یه ک بگرن و له گه ل نه ته وه دا هورۆژم به رنه سه ر که لاتنی زۆروسته م و به دکرداریی.

جهماله دین، که له ئهسته مو لیشدا بوو، هه ر له سه ر هورۆژمه کانی خۆی ئه رۆیشته بۆ سه ر ناسره دین شا، به مه به سی تازا کردنی نیشتمان ه که ی له ده ست زۆروسته می ئه و له سه ر ئه وه رۆژتیکیان (عهبدو لحه مید) بانگی کرده لای خۆی، پیتی گوت: (راسپاردی عه جه م تکای ئی کردم، که پیت بلینم واز به یینی له شا، ئه مه نده لیتی نه دویتی و داوی بۆ نه ییتته وه.

منیش له به ر ئه وه ی که به تۆدا رانه په رموم به قسه م بکه یت، به لینم پیتا که تۆ وازی ئی ئه هینیت) زرنگی تینگه بیتویش وه رامی دایه وه گوتی: (نیازم و ابو که واز له شا نه هینم تا گۆر به گۆری ئه که م به لām له به ر دللی تۆ ئه واهه خشیم) خونکاریش گوتی: (به راستی شا له

تۆزۆر ئەترسى) ئىبتر لەو رۆژەو خونكارى (عوسمانى) ترسى جەمالەدینى چوو دڵەو
لەگەل ئەو شە هەر لەسەر رەوشتى خۆى مایەو لەگەلئا، نازى ئەگرت و قسەى شىرىنى
لەگەل ئەکرد و دللى خۆش ئەکرد بەلام ئەم رەوشتە سەرزارىيە، راستى (عەبدولحەمىد)ى لە
سەيد جەمالەدین نەشاردبوووە لەبەر ئەووە كە بەتەنیا ئەمەيەو لەگەل ھاوړپىكانيا، پىي
ئەگوتن: (ئەم خونكارە بۆتە دەرد لەسنگى فەرمانرەوايى دا)!

رۆژتيك لە رۆژان كابرەيەكى ئىيرانى ھا تە ئەستەمول ناوى (مىرزا رەزاي كرمانى) بوو.
لەگەل جەمالەدین دا پىكەو خرابوونە بەندىخانەو لەناو جى گۆرى (عبدالعظيم) دا ئەم
پىاو ماوئەيەك مایەو لەگەل جەمالەدینى مامۆستای دا لە بابەت بەسەرھاتى ئىيران و
زۆروستەمى ناسرەدین شاو گەلتيك گفوتوگۆيان كرد كەس بەراستى نەيزانى كە چ
قسەيەكيان كروو بەلام ئەوئە بۆ ھەمووكەس ئاشكرابوو، ئەوئەبوو، كە (رەزاي كرمانى)
ئەستەمولى بەجى ھىشت، بەرامبەر بە شا قىنىتيكى زۆرى لەدلابوو ئىبتر ھەر چەند
مانگىتيكى پى چوو، لە مزگەوتى (عبدالعظيم) دا، ھەللى كوتايە سەر (ناسرەدین شا) لە
شارى (تاران) دا و خەنجەرىتيكى لى دا و ھاواری كرد: (بىگرە لە دەست جەمالەدین!) شا
دەمودەست كەوت و مرد بەو رەنگە ئىيران لەدەست زۆروستەم و بەدكردارى ئەو رزگارى
بوو.

كە جەمالەدین بەكوشتنى شاھى ئىيرانى زانى، گەشى و خۆشپىيەكى پى كەوت
بەھاوړپىكانى گوت: (ئىمىرۆ دەرکەوت كە نەتەوئە ئىيران نەمردوو نەتەوئەيەكى وايشە كە
ھىواى لى ئەكرى چونكە ئەو نەتەوئەيە، رۆلەيەكى واى تيا ھەلكەوئ، بتوانى تۆلەى بۆ
بكاتەو، و ئەو زۆردارەى چنگى بەسەردا گرتوو بىكوژى، ئەونەتەوئەيە زىندوو و ھىواى
ژيانى لى نەبراو.)

ژمارەيەكى گۆقارى (ئەليستراسىيۆن)ى فەرەنسەى دەست كەوت، وئىنەى (رەزا
كرمانى)ى تيا كىشراوو، ھەلئاسرابوو بەداردا، كۆمەلتيكىش لى كۆبووونەو،
خەفەتيان بۆ ئەخوارد ئەوئە قسەى بوژتيكى خويندەو كە ئەللى: (بلىدىي لە ژياندا و
بلىدىي لە مردن دا، بەراستى ئەمە شتيكى واى كە پىاو لى سەرسام ئەبى!).

ئىجا بەراكانى گوت: (سەيركەن چۆن بەبلىدىيەو ھەلئان واسىيو مەبەسيان ئەوئەبوو
كە ئەو لە ھەموويان بلىندترە!)

ئىمە نازانين چۆن ئەمە لىك بەدەنەو، كە پىاوئىكى وەك سەيد جەمالەدین كوشتنى

پىاوى فەرمانرەوايى لاپەسەند بوو و پىيشى خۆش بوو كەچى خۆى لە ھەموو كەس
باشترى ئەزانى كە كوشتنى سەردارى زۆردارى بەزەبروزەنگ، نەزۆردارى لائەبات،
نەزەبروزەنگ، دووريش نىە كە سەردارىتيكى وا پىتە جىگای كە لەو زۆردارترى و
بەزەبروزەنگتر بى تىك چوون و ئاژاودەيش بەھىچ شتيك چار ناكرى بەو نەبى كە
ھۆيەكانى لە رەگوربەشەو دەربكىشى، ھەر شتيكىش گەشەى پى ئەكاو ئەپيارىزي لەبەو
ھەلكەنى.

لە كۆشكى (عەبدولحەمىد) دا

خونكار عەبدولحەمىد، پاىەى (شىخ الاسلام)ى بۆ سەيد جەمالەدین دانابوو كە بىداتى
بەلام ئەو نەبوستبوو لە جياتى ئەو داواى ئەوئە لى كردبوو كە ماوئەى بدات كارىتيكى
بنچىنەيى وا بكات كە بتوانى ئەو ياسايەى ماوئە لە خاكى عوسمانى دا بىگۆرى و
فەرمانرەوايىيەكى دەستورى دابەزىتى، بەو مەبەسەى كە بگاتە ئامانجەكەى خۆى، كە
برىتى بوو لەوئە كە فەرمانرەوايىيەكى ئىسلام لە كزى و لاوازي خۆى رزگار بكات و
بىگەئىنئە رىزى نەتەو بەھىزە پىشكەوتووئەكانى جىھان، پاشان ھەموو نەتەو
موسولمانەكان ياخود رۆژھەلاتىيەكان لە خۆى كۆبكاتەو، تا پىكەو بەرەيەك پىك بەئىن
بۆ بەرەنگارى كردنى داگىركەرانى رۆژئاوا كە خەرىك بوون بەرەو رۆژھەلات ئەكشان.

بەلاى (عەبدولحەمىد)ىشەو وابوو، كە ئەو رۆژە رۆژى ئەو نەبوو ئەو شتە چاكەنە لە
خاكەكەيا دەست پى بكات. چونكە پىبوو لە گىروگرفت و تەنگوچەلەمەيەكى زۆر...

پىيشى گوت: (بىانووئەكەتم پەسەند كرد، كە ئەو فرمانەت پەسەند نەكرد تۆش
بىانووئەكەى من پەسەند بكە كە ناتوانم گۆرىتيكى وا بەسەر خاكەكەدا بەئىنم كە لەگەل ئەم
دەمە و ئەم جىگایەدا ناگۆجى).

ئىبتر لەوئە پەيوئەدىي ھەردوولا، دەستى كرد بەساردبوونەو و خاوبوونەو چونكە
ھەردووكيان ئەو ھىوايەى ھەيان بوو بەيەكتر، لە دلىاندا نەما پاشان ئەو پەيوئەدىيە، تا
ئەھات و شكتر و ناخۆشترى لى ئەھات ئىبتر كە كوشتنى (ناسرەدین شا)، لەسەر دەستى
شاگردىتيكى (سەيد جەمالەدین) دا رووى دا و، كابرە لەكاتى كوشتنى شادا بەدەنگىتيكى
بەرزەو پىي گوت: (وئەرى گرە لە دەستى جەمالەدین). (جەمالەدین) یش بەبەر چاوى
ھەمووانەو، ستايشىتيكى گەورەى شا كۆژەكەى كرد، (عەبدولحەمىد) بەوانە يەجگار
دلىگر بوو لە (جەمالەدین) ئىبتر لەو رۆژەو پىاوئەكانى عەبدولحەمىد، زۆر بەوردىيەو

سهره تاتکتييان له جه ماله دين نه کرد، له هه موولايه که وه سه بيري هه لسان و دانيشتيان نه کرد، هه رجو له يه که بکر دايه به عه بدولحه ميديان رانه گه ياند.

يه کي له و شته سه يرانه ي نه يگيتر نه وه نه وه يه که سه يد جه مال الدين هه موو ئيوارا نتيک نه چوه گه ران به سواري گاليسکه يه که بؤ سه يرانگاي (کاغدخانه). هه ستي پي کرد سهره تاتکتيکه ريک به پي دواي نه که وي. نه و يش به هه ندپک له پياوه کاني عه بدولحه ميدي گوت له (ما بين دا):

«ئيوه گاليسکه يه که تان داوم، به لام سهره تاتکتيکه ره که ي بؤ تان داوم گاليسکه ي نييه سواري بي. که من گاليسکه که م خيرا نه روا، نه وه به هه راکردنه وه دوام نه که وي، وه که سه گيش هه ناسه برکتي تووش نه بي، که چي نايشمگاتي، نه ي به زه ييه که تان پياپيا نايه ته وه، گاليسکه يه که به و يش بدن تا بؤ هه ر کو تيه که چوم بگاتي؟!»

نه وي که عه بدولحه ميدي تيژ نه کرده سه ر ته نگه تا و کردني جه ماله دين، به و جوړه، باري (ابو الهدى الصيادي) بو له گه ل جه ماله ديندا، نه م کابرايه چاوي به جه ماله دين هه ل نه هينا، واي نه هاته پيش چا و که جه مال به ربه ره کاني ي له گه ل نه کات له پايه که ي فه رمانه و ابيدا، له به رنه وه هه رو هک خووي گرتبو، ده ستي کرد به تيکداني دلتي عه بدولحه ميدي له جه ماله دين، نه يويست دلتي عه بدولحه ميدي لي کرمي بکات، تو انجي نه گرت له ناييني جه ماله دين، پلاري نه گرت له باواني، هه رکه سي ناوي نه وي به باش به ينيه نازاري نه دا. جاري کيان نووسي بؤ ماموستا (ره شيد رها)^(۱) خاوه ني روظنامه ي

(۱) ره شيد رها: به ر له ئيستا گه لي جار نه م ناوه، له م کتيبه دا، هاتو ته به رچاومان بؤ به جتيگاي خو به تي لي ره دا که ميکي لي بدويين: يه کي که له و سي کوچکه يه که ته و ژمي ئيسلامييان له ميسردا رابه رايه تي ده کرد (جه ماله دين، محمه مد عيده، رشيد رضا) وه داده نري رابه رايه تي که سه له فيه ت له ميسر و خو ي به جتيشيني نه فغاني دادنا، له ۱۸۹۸ د گوقاري (المنار) ي ده رده کرد و دوا جار بووه قوتابخانه يه که ناييني، هه واداراني مه نار پيشوازيان له شتوازي حوکه ي په رله ماني روظناو ايي کرد له ميسردا، به م جوړه خه با تي سه له فيه کان له مينبه ري مزگه و ته کان و قوتابخانه ناييني که نه وه گواسترايه وه بؤ ناو هو لي په رله مان و ستوني روظنامه کان... نه مه ش هه مووي به رابه رايه تي که زمه لي مه نار و سه ر کرده ي ره شيد رها بوو. نه و سيانه ي ناومان بدن، له خالي کدا به توندي يه که بوون: ده بي ئيسلام بيته بناغه يه که بيري کي نه ته وي دژي روکار و بؤ چونه عيلمانيه کان؛ نه وانه ي فيکره نه ته وي به تازه کان بانگه شه يان بؤ ده که ن.

جا قوتابخانه ي (المنار) ي ره شيد رها سه ر کرده ي بالي فيکري و فه لسه في ته و ژمي ئيسلامي =

المنار: (روظنامه که ت وانه بينم که پر بووه له قسه ي پروپوچي جه ماله دين، که به درو خو ي کردوه به نه فغاني، پاشان خو ي کردوه به حسيني که چي ده سگا کاني فه رمانه و ايي که چونه ته بنجوني و انيه وه بؤ يان ده رکه و تووه، جه ماله دين له دانيشتواني مازنده رانه و له هيچ و پوچه کاني شيعه يشه... چؤن تير له که وان دوور نه که ويته وه نه و يش ناو هه له نايين دوور که و توته وه!)...

يه کي له و شته زؤرانه يش که دلتي خونکاري لي پر کرده بو، بي باکي ي سه يد بو له

= ميسري ده کرد که زؤرتين بؤ چونه کانيان له بير و رينمايه کاني نه فغاني و عه ده وه هه لده هينجا. ده رکردني گوقاري (المنار) يش به و مه به سته بو که بيته به دي لي کي (عروه الوثقي) ي نه فغاني له پارس، (به لام به ده ر له رتيازه سياسي که ي که بؤ دنيا ي نه مري ناشي، بؤ به مه نار ته نيا برواي به رابه رايه تي که ئيسلاميانه ي و ا هه يه که سنووي ولاتاني موسولمان به زيني... برابه تي و يه که نيويکي ئيسلامي و ا که به رگري له نايينه که بکات و عه قليه ت و چاولي که ري روظناو اييانه وه لاخت).

له مه دا زؤر جار ده که وه مشتمو م و شه ر ده نو که وه له گه ل روظنامه ي (السياسه) ي نؤرگاني نازادخوازه ده ستوريه کاني ميسر که رابه راني ته و ژمي ليبرالي بوون، دواي بيري کي نه ته وي عه ربه ي و ايان ده کرد که نه نايين و نه زمان تيايدا مه به ست و ناسته نگ نه ب.

له دواييدا، زؤرتين ته وه جووها ته کاني ره شيد رها، (حسن البنا) گر تنيه خو بولاوي ده کرده وه و بوونه بنچينه و بنه ما بؤ رتيازه که ي (الاخوان) له ميسر و له و ولاتانه ي په لوپويان بؤ هاويشت، پوخته که شي: دامه زاندي که زمه لي کي ئيسلامي له ولاتاني ئيسلامدا، له سه ر باو هري برابه تي ئيسلاميانه ي و ا که جيا و ا زبه ره گه زي و نه ته وه ييه کان بخاته لاه، نه مه ش به و ئيعتباري گشت موسولمانان يه که نومه تن، نامانجي که زمه له ش ملکه چبوونه له ناستي يه که بير و حوکه ي شه رعي و مه ده نيديا وه داوکردن بؤ نه وي ته نيا زماني عه ربه ي زماني هه مووان بي، هه رچي بيده و رينمايه فاسيده کاني شه له ناو بيرين.

(د. نه حمده ته رين) واي بؤ ده چن که فيکر و بؤ چونه کاني قوتابخانه ي مه ناري چاکسازي به رابه رايه تي ره شيد رها و نه و تار و باسانه ي بولاوي ده کرده وه، کاربگه ري که زؤريان هه بووه له سه ر بير کرده وي ناييني له ميسردا، له قوناعي نيوان هه روو جه نگه جيه انيه که، هه روا خزمه تي کي چاکي ته و ژمي بيري نه ته وي عه ربه ي کرده وه له ته قه للاياندا بؤ بولاو کرده وه سه رخستني نه و بيره و داپوشي به تو تي کي ناييني تا شه رعيه تي کي ته واري بدرتي به تاييه ت له نيو نه ته وه غه ربه کاني نيشتماني عه ربه يدا به لاني که مه وه.

(بؤ نه م په راويزه سوود له گوقاري - الجليل - که له جتيه که دي ئيشارمان پيداوه و - المجلة العربية للعلوم الانسانية - ي کوتي تي به وه، وه رگيراوه)

دهرپرینی بیروباوه‌ری سه‌ربه‌ستانه‌دا، که هیچ ئەندازه‌به‌کیان نه ئەهیتشته‌وه لیتی تی نه‌په‌رن ئەو وابوو، هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ خونکاردا کۆبوايه‌ته‌وه وه‌ک پیاوه‌کانی تری کۆشکی شاهیی نه ئەکرد بایه‌خ بدات به‌ کۆت و پێوه‌ندی^(١) هه‌لسان و دانیشتن و گفتوگۆکردن.

له‌گه‌ڵ هاوڕێیه‌کی وه‌ک خۆیدا یان له‌ خۆی که‌متردا چۆن هه‌ڵ ئەساو دا‌ئه‌نیش‌ت و قسه‌ی ئەکرد، ئاوايش له‌گه‌ڵ (عه‌بدو‌لحه‌مید) دا ئەجولا‌یه‌وه جارێکیان، له‌سه‌ر کۆبوونه‌وه‌یه‌ک که ئەو و عه‌بدو‌لحه‌میدی تیا‌بوون، هیچ کۆی نه‌کرده‌وه له‌ عه‌بدو‌لحه‌مید، شتی وای کرد که کۆره‌که به‌ش‌تیکی گه‌وره‌یان زانی، به‌هه‌له‌یه‌کی زلیان ژمارد، سه‌ره‌کی هاو‌ده‌مه‌کانی عه‌بدو‌لحه‌مید، به‌شیرینییه‌که‌وه بانگی سه‌یدی کرد و پیتی گوت: (سه‌یدی به‌رێز! خونکار ئەوه‌ندی رێز له‌ تۆ‌ئه‌گرێ له‌ که‌سی نه‌گرتوه ئیم‌رۆ تۆمان دیی له‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یردا له‌گه‌ڵی ئە‌دوای پاشان له‌به‌رده‌م ئە‌ودا به‌ ته‌زیحه‌که‌ته‌وه خه‌ریک بوویت!).

جه‌ماله‌دینیش گوتی: (به‌خواسه‌یره! خاوه‌ن شکۆ خونکار، یاری به‌چاره‌نووسی ملیۆنان که‌س بکات له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، که‌س نه‌بێ پیتی بلتی بۆ واته‌که‌ی؟ که‌چی جه‌ماله‌دین مافی ئە‌وه‌ی نه‌بێ به‌ئاره‌زووی خۆی یاری به‌ ته‌زیحه‌که‌ی خۆی بکات!).

سه‌رۆکی هاو‌ده‌مان، به‌په‌له‌ به‌جیتی هیت، وه‌ک نه‌یوستی گوتی له‌م قسه‌یه‌ی بێ، یاخود خۆی واپیشان بدا که‌ گوتی لیتی نه‌بووه وابوو چونکه‌ دوورنه‌بوو هه‌ر به‌و گوتی گرتنه‌ که‌له‌ی بپه‌رێتی!...

وایان گێرایه‌وه که‌ جارێکیان عه‌بدو‌لحه‌مید ویستبووی جه‌ماله‌دین بنی‌رێ بۆ ئە‌وروپا، فرمانی‌کی فرۆقی‌ل راپه‌رێتی له‌و پاشان وازی له‌و بیره هینابوو سه‌ید ئاره‌زووی پیشان دابوو که‌ چاوی به‌ عه‌بدو‌لحه‌مید بکه‌وێ پتیا‌ن گوتبوو ده‌ستی نا‌په‌رژێ بتبینی، ئە‌ویش پیتی گوتبوون: (جارێکی تر نایه‌مه‌وه ببینم)!... پاش ئە‌وه خونکار ئاردبووی به‌ دوایا بچینه‌ لای چاوی پێ بکه‌وێ نه‌چوو‌بوو، گوتبووی: (ئه‌مه‌ به‌وه‌!...) به‌لام نیراوه‌کانی خونکار دلنیا‌یان کردبوو که‌ گه‌وره‌که‌یان له‌به‌ر فرمانی زۆری و راگرتنی به‌لینه‌کانی نه‌یتوانیوه چاوی پتی بکه‌وێ، ئە‌گینا هه‌زی ئە‌کرد ببینێ ئە‌ویش له‌سه‌ر قسه‌ی ئە‌وان چوو‌بوو (مابین) خونکار پیشوازییه‌کی گه‌رموگوری کردبوو، هه‌ندی له‌ رقه‌که‌ی پێ نیش‌تیبوو‌وه، خونکار له‌ دینامیت زۆر ئە‌ترسا، ته‌نانه‌ت ناو هینانیشی قه‌ده‌غه‌کردبوو له‌ خاکی عوسمانیدا پتیا‌ن راگه‌یان‌دبوو که‌ له‌ مالی جه‌ماله‌دیندا کۆمه‌لێکی گه‌وره دینامیت

(١) کۆت و پێوه‌ند: لێرده‌دا (رێ‌وره‌سم - اتیکیت) ده‌گرێته‌وه.

کۆکراوه‌ته‌وه، ئە‌ویش فه‌رمانی دا، ده‌ستیان به‌پشکنینی مالی جه‌ماله‌دین کرد هینچیان تیا نه‌دۆزیبه‌وه.

خونکار ئاردی به‌شوینیا و هینایه‌ لای خۆی، ماچی کرد و داوای به‌خشینی لێ کرد گوتی (به‌ده‌ستی خوا نه‌بێ من و تۆ له‌یه‌ک نابینه‌وه) پاشان ستایشی‌کی گه‌وره‌ی جه‌ماله‌دینی کرد و پیتی گوت: (من هه‌ز ئە‌که‌م ئە‌سته‌مو‌ل بکه‌م به‌نیشتمانی تۆ چونکه‌ تۆ بێ نیشتمانی).

پاشان خسته‌یه ناو که‌ش‌تییه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆیه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا بردی بۆ گه‌شت به‌ناو گۆمی (یه‌لدز) دا. پتیشی گوت بام یه‌ک‌تیک له‌ که‌نیزه‌که‌کانی کۆشکی خۆی لێ ماره‌ بکات جه‌ماله‌دین په‌سه‌ندی نه‌کرد.

(شیخ رشید رضا) گێرایه‌وه: (جه‌ماله‌دین له‌ناو هه‌ندی کۆردا گوتی ئە‌گه‌ر من ژنم به‌ینایه، ژن هینانه‌که‌ی من لای هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی که‌ شاره‌زای ره‌وش‌ت و خووی من، گه‌لێک سه‌یرتر ئە‌بوو، له‌ چوونی (شیخ عایش)*) و شاگرده‌کانی بۆ (تیا‌ترۆی ئە‌زه‌کیه) که‌ له‌وێ دا بیره‌یان به‌ئا‌شکرا بخواردا‌یه‌وه منیش ئە‌وه‌م بۆ مامۆستای پتیشه‌وا گێرایه‌وه ئە‌ویش گوتی: جه‌ماله‌دین، به‌هۆی ئە‌وه‌وه که‌ هه‌موو هۆشی خۆی خسته‌بووه سه‌ر کاروباری گشتی مه‌زن، ژن هینانی به‌بیردا نه‌ ته‌هات، که‌لکی ژن هینانیشی پتیه‌ نه‌ما‌بو!

ئیمه‌ نازانین که‌ ئە‌م بیانوی ژن نه‌هینانه تا چ ئە‌ندازه‌یه‌ک راسته‌ به‌لام ئە‌وه‌ی بۆمان ئاشکرا‌بووه ئە‌وه‌یه که‌ له‌ می‌ژووی ژیا‌نی جه‌ماله‌دیندا ناوی ئافره‌ت هه‌ر نه‌براه سا ئە‌و ئافره‌ته‌ دایکی بووبێ یان خوشکی، ژنی بووبێ یاخود دۆستی، ته‌نانه‌ت له‌ کرده‌وه‌کانیشیا شتی‌ک له‌ باب‌ه‌ت ئافره‌ته‌وه نادۆزینه‌وه، دووجار نه‌بێ یه‌کی‌کیان ئە‌وه‌یه که‌ له‌ هۆلی (زیرینیا) له‌ شاری (قا‌هره‌) دا و تارێکی داوه له‌ باب‌ه‌ت ئافره‌ته‌وه، هیتشتا بۆمان ده‌رنه‌که‌وتوو که‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی چی بووه گفتوگۆیه‌کی‌شی کردوو له‌ ئە‌سته‌مو‌ل دا له‌ باب‌ه‌ت یه‌کسانی ژن و پیاوه‌وه، له‌گه‌ڵ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌ی رو‌پۆشینی ئافره‌ت و رو‌ونه‌پۆشینی‌وه له‌وێ دا گووتویه‌تی: ژن وه‌ک پیاوه له‌ دارش‌تنی له‌شیا ئە‌و جیا‌وازی‌ه‌ش که‌ هه‌یه له‌ناویاندا، له‌

(*) شیخ عایش یه‌ک‌تیک له‌ زاناکانی ئە‌زه‌ره‌بووه زۆر ئاین په‌رست بووه هه‌موو جارێک گالۆکه‌ی خۆی له‌ شاگرده‌کانی جه‌ماله‌دین راست ئە‌کرده‌وه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ راستی په‌رستی یان ئە‌خۆیند له‌ سوچ‌کی ئە‌زه‌ره‌دا. - وه‌رگێت -

هیچ‌ه‌وه په‌یدا نه‌بووه، له‌ه‌وه نه‌بئ که جوړی په‌روه‌ده‌کردنی ه‌ردووکیان جوئی‌ه بی‌جگه له‌وه بۆ پیاو ریگا به‌رله‌لاکراوه به‌ناره‌زووی خوئی بچیته‌ده‌روه به‌لام ژن به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ماله‌وه و به‌په‌روه‌ده‌کردنی مناله‌وه له‌بهر نه‌وه کاروباری نافرته له‌مه‌دا بلندتر و گرن‌گتره له‌هی پیاو، له‌ زور پيشه‌سازیدا ه‌ر که‌سئ داوای په‌کسانی ژن و پیاو بکات له‌ ه‌موو شتی‌کا به‌ه‌له‌دا نه‌چئ چونکه ه‌ر لایه‌یان فرمانی خوئی ه‌ه‌یه .

به‌لام له‌ یارمه‌تی دانی ه‌ردوولایان دا بۆ په‌کتر، کومه‌لایه‌تی پیک هاتوه له‌وه‌یشدا هیچی تیانییبه که نافرته له‌ ده‌روه فرمان بیینی، به‌مه‌رجئ خاوه‌ن مائی له‌ده‌ست چوئی^(۱) یاخود رۆژگار ناچاری نه‌وهی کردبئ به‌لام نه‌ونده ه‌ه‌یه نه‌بئ به‌نیاز پاکي و داوین خاوتینی‌ه‌وه نه‌و فرمانانه راپه‌رینئ پاشان گوتبووی: (پرو نه‌پوشینیش هیچی تیانییبه، به‌مه‌رجئ بۆ مه‌به‌سی داوین پیسی نه‌بئ!).

بی‌جگه له‌و دووجاره هیچی تریان ده‌ست نه‌کوت که له‌ بابته نافرته‌وه قسه‌ی کردبئ ماموستا (مصطفی عبدالرازق) یش نه‌وهی بۆ ده‌رکه‌وتوه، که (پیشه‌وا محمه‌د عه‌بده) خوئشی هیچ شتیکی له‌ بابته نافرته‌وه نه‌نوسیبوه، ه‌ه‌تا سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌ میسر چۆته‌ده‌روه!

له‌و رۆژانه‌یشدا (خدئیوی عه‌باسی دوهم) گه‌یشته نه‌سته‌مول تاره‌زووی پيشاندا بو که جه‌ماله‌دین بیینی له‌ خونکار عه‌بدو‌لحه‌میدیش ریگه‌دانی داواکرد به‌لام خونکار نه‌یه‌یشت نه‌و دوانه په‌کتریان چاوپئ بکه‌وئ؛ له‌ژیره‌وه .

یه‌کیتی ناره‌ کن جه‌ماله‌دین که له‌گه‌ل خدئیوی دا کونه‌بیته‌وه چونکه له‌و چاوپیکه‌وتنه‌یان مه‌ترسی نه‌کرد جه‌ماله‌دینیش له‌ ژووری سه‌رۆکی هاوده‌مانی خونکار دا، له‌ (مابین) دا.

نه‌مه‌ی به‌راسپیراوه‌که‌ی (خدئیوی) گووت، که زورکه‌س گوئی لئ بوو: (من که میوانیکم، دیلی میوانداری خونکاری خاوه‌ن شکوم له‌ مال‌که‌یا به‌لام ه‌موو رۆژتیک بۆ گه‌ران نه‌چم بۆ کاغه‌دخانه) رۆژتیک له‌ رۆژان جه‌ماله‌دین له‌م شوینه‌دا گه‌رانی نه‌کرد به‌ته‌نیا له‌سه‌ر گردتیک وه‌ستا‌بو له‌ پر گالیسکه‌یه‌کی ناوازه وه‌ستاو پیاویکی لئ هاته‌ خواره‌وه، به‌ره‌و سه‌ید رۆیشته و خوئشی و چلۆنیی له‌گه‌ل کرد (جه‌ماله‌دین) یش وه‌رامی دایه‌وه و لیتی پرسئ: کییه‌ قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کا؟

(۱) خاوه‌ن مال: میترده‌که‌ی یا نه‌وهی به‌ختیه‌ی ده‌کات.

نه‌ویش گوئی: (عه‌باس حلمی خوئشه‌ویسته‌ته) پاشان (خدئیوی) ده‌ستی کرد به‌خوئشه‌ویستی پيشاندانی خوئی بۆ جه‌ماله‌دین و په‌سه‌ندکردنی ره‌وشت و کرداره‌کانی.

پرویشی لئ نا که بچیته‌ میسر له‌سه‌رده‌می نه‌ودا نه‌وه‌یشی بۆ ده‌رخست که میسریه‌کان پر به‌دل خوئشان نه‌وئ سه‌ره‌تاتکئ که‌ره‌کانی عه‌بدو‌لحه‌مید، خواخوای ه‌له‌تکی وایان بو که ه‌رگیز ه‌ه‌لناکه‌ویته‌وه له‌سه‌ر نه‌م کتوبونه‌وه‌یه سه‌رنج دانی خوئان بۆ نوسی وایان تیا نوسیبوو که سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌گه‌ل خدئیویا ریکه‌که‌وتوه، فه‌رمانه‌رواییه‌کی (عه‌باسی)ی بۆ دا‌بمه‌زرتینئ! نه‌ویش نه‌وهی ویستوه له‌ خدئیوی، که دلنیا‌ی بکات، نه‌گه‌ر نه‌م کاره‌گه‌وره‌یه‌ی بۆ ه‌ه‌لسوراندا، نه‌نجامی به‌نه‌نجامی (ابو مسلمی خوئسانی) نه‌گات که (عه‌باسی) په‌کان کوشتیان له‌ پاداشی چاکه‌که‌یدا!...

لای خدئیوی نه‌وه‌یشی پئ لئ ناوه، که ه‌ه‌رکه‌سئ ده‌ست به‌سه‌ر میسر‌دا بگرئ، به‌ناچاری (سوریه) یش نه‌بئ به‌هی نه‌و که (سوریه) خوئشیی کلیلی ده‌رگای ه‌ردوو عیراقه‌کانه!...

بی‌جگه له‌وه گه‌لئ قسه‌ی پروپوچی تریشی تیا نوسرابوو، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌چاکترین ه‌و دانه‌نرا بۆ پچرینی پول و پاره له‌سه‌رای (یه‌لدز)!...

له‌ناو ه‌موواندا ده‌نگ بالا‌بووه‌وه که خونکار قینی له‌ جه‌ماله‌دینیش ه‌ه‌ستاوه زوری‌شی پئ ناچئ که له‌ناوی نه‌بات.

(جه‌ماله‌دین) یش به‌و به‌ندوویاوانه پیکه‌نینی نه‌هات و قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌ئه‌کرد تا رۆژتیکیان (عه‌بدو‌لحه‌مید) بانگی کرده لای خوئی بۆ چاوپیکه‌وتنی که چاوی پیکه‌وت به‌ره‌و پیری چوونکی خسته‌وه له‌ خوئی له‌ بابته گه‌لئ کاروباریشه‌وه گفتوگۆی له‌گه‌لدا کرد خونکار وای پيشاندا که گفتوگۆ ته‌واوبوه و خه‌ریکه شوینه‌که به‌جئ به‌یلتئ، که چی له‌ پر لیتی پرسئ: (هه! له‌گه‌ل خدئیوی به‌ریزیشیدا له‌ کاغه‌دخانه چاوتان به‌په‌کتر که‌وت؟) جه‌ماله‌دینش گوئی: (به‌لئ له‌وئ چاومان به‌په‌کتر که‌وت). عه‌بدو‌لحه‌مید گوئی: (خدئیوی له‌سه‌ر نه‌م چاوپیکه‌وتنه‌ زور خه‌ریکم بو تئ نه‌گه‌یستم بۆچ نه‌مه‌نده له‌سه‌ری نه‌رۆیشته چی ه‌ه‌یه له‌ناوند تۆ و نه‌ودا؟ به‌راستی نه‌مه‌نده‌یان نامه بۆ نارووم له‌ خوئندنه‌وه‌یان وه‌رس بووم زوری‌ه‌یشیان له‌ پیاوی راستگۆ و شاره‌زاهه بۆم هاتوون نه‌وانه‌م تا قئ کردۆته‌وه تا نه‌چنه بنج‌ویناوانی ده‌نگ و باسه‌وه و راستییان ده‌رنه‌خه‌ن هیچم بۆ ناووسن له‌بهر نه‌وه دل‌م زور لیت شکاوه له‌ تۆم رانه‌ئه‌په‌رمسو که نه‌م جوړه‌کرده‌وانته لئ بوه‌شیته‌وه) (جه‌ماله‌دین) یش گوئی:

كۆرى نەفغانى

جەمالەدىن، دوايى، لە ئەستەمولدا مایەۋە ھەروھە چاۋوتى بېرىن و سەرەتاتكى لى كىردىنىشى^(۱) ھەروھەك خۆى بەتوندوتىڭى مایەۋە ھەر ھەلسان و دانىشتىنىكى بىكرىدایە تۆمار ئەكرا بەلام زىنگى تى گەشتوو، بارى سەرەتاتكى كەرەكانى خۆى سووك كىرد خۆى خزانە مالىھە مالىھەكى خۆى كىرد بەكۆرتكى وىژە و زانست و يانەيكە بۆ نازاد بىران و نىشتىمان پەرورە گەرەكان، كە لە ھەموولايەكى رۆژھەلاتەۋە ئەھاتنە لاي بۆ چاۋپىكەوتنى ئەۋىش خۆشتىن قىسەى بۆ ئەكردن و پەندى ھەرە گەرەى پىشان ئەدان ھەر پىستىكىشىان لى بىكرىدایە بەراستى و دروستى و بى باكىيەكى زۆرەۋە ۋەرامى ئەدانەۋە.

يەككىك لەۋانە (شازادە شەكىب ئەرسەلان)^(۲) بو كە جارىكىان پىتى گوتى: يەككىك لە رۆژنامەكانى ئەمەرىكاي خۆپىندۆتەۋە لەۋە دواۋە كە گوايا عەرەبەكان، كاتى خۆى خاكى گەرەى ئەمەرىكايان دۆزىۋەتەۋە پىتىشى گوت كە خەرىكە لەۋ بارەيەۋە لىكۆلېنەۋەبەك ئەكات جەمالەدىنىش پىتى گوتى: (نامەۋى لەم بابەتەۋە ھىچ قىسەبەك بۆ موسولمانەكان بىكەم. چۈنكە ئەۋانە نەتەۋەيەكى ۋەھان، كە پىيا و پىيان بللى بىن بەپىيا، گورج ۋەرام ئەدەنەۋە، ئەللىن باوك و باپىرمان ۋەبوون و ايان كىردوۋە... دەمودەست لەناۋ پەژارەى ئەۋەدا ئەژىن كە باۋ باپىرمان ۋەبوون و ايان كىردوۋە ھىچ لەۋە بىرناكەۋەنەۋە كە مېژوۋى بەنرخ و بلندى باۋو باپىرمان، كارى لەۋە نەكردوۋە كە خۆيان بەۋ رەنگە لە سووكى و رىسوايى و گىژوۋىڭى و بى كارەبىدا نەمىتنەۋە!)

ئىنجا گوتى: (پىياۋ كە كۆشكىك دروست ئەكات، بەپەرۋشى ئەۋەۋەيە كە ھەرچى مەرجىكى جوانى و شەنگ و شۆخى و سرەوت و ئارام ھەيە تىبابى كە ئەۋەى تەۋاۋىكرد، ئىنجا بىر لەۋە ئەكاتەۋە كە كۆشكەكەى بەۋ كەلۋپەلەنە پىرازىنىتەۋە كەلەى كەس دەست ناكەون، ۋەك ئەۋ جۆرە كەلۋپەلەى كە لەۋ جىگايە دەست ئەكەۋى ئىنجا كۆشكەكەى بەۋ مەسىنەۋە بلورىبات و چىۋىنە^(۳) نازانە ئەرازىنىتەۋە كە لەلەى كەم كەس نەبى دەست

(۱) بەماناى: چاۋدىرى كىردنى (مراقبە)

(۲) مىر شەكىب ئەرسەلان ۱۸۷۱-۱۹۴۶ ئەدىب و سىياسەت مەدارىكى لىۋىنانى بوۋە، لە پىياۋە دىبارەكانى ۋىراۋىنەۋەى عەرەبەكانە، لە (شوفات) لىۋىنان لە دايكېۋە، كىتېپىكى ھەيە بەناۋى (الحلل السندىيە فى الأخبار والآثار الأندلسية).

(۳) مەسىنە: كەلۋپەلى لە (مس) دروستكرابى چىۋىنە: لە كاشى و فەخفۇرى.

(چ كىردەۋەبەكى خراپم كىردوۋە كە خونكارى گەرەمان ۋا لىم دل گىرىۋە؟). خونكار چەند بوخچە قاقەزىكى ھەلگرت و فرى دايە بەردەمى سەيد پىتىشى گوتى: (ئەمانە ھەموۋىان لەسەر ئەۋ قىسەيەن كە ئىۋە ھەردوۋىكتان پىكەۋە بوون و چىيان تىبا نووسراۋە گوتوتانە) سەيد نووسراۋەكانى نەخۆپىندەۋە، بەلام خونكار زۆرى لى كىرد بىبانخۆپىنىتەۋە سەيدىش گوتى: (پىتۋىست بەخۆپىندەۋەيان ناكات تۆ ھەربەۋەدا راستىت بۆ دەرئەكەۋى، كە باۋەر بىكەيت من و خىدۋى لەۋ شۆپىنەدا بەتەنبا بوين، كەسى ترمان لەگەلدا نەبوۋە).

خونكار گوتى: (بەللى) جەمالەدىن گوتى: (ھاۋدەمەكەى نەبى، كەسى تر لەگەل خىدۋىدا بو؟) خونكار گوتى: (نە) جەمالەدىن گوتى: (كەس ھەبوۋە گوتى لە قىسەى من و خىدۋى بوۋى بۆ بارەگاي ئىۋەى نووسىبى يان ئەۋانەى بۆيان نووسىۋىت ھىچيان لەۋى نەبوون؟). خونكارىش تاۋىك دامما بەبىر كىردەۋە ئىنجا گوتى: (حسنى پاشاي ھاۋدەمى خىدۋى ئەللى ھەردوۋىكتان لە دورەۋە پىكەۋە ۋەستابوون، گوتىشى لە قىسەى ھىچتان نەبوۋە). (جەمالەدىن) ىش گوتى: (ئەمەيش بەلگەيەكى رۆشنتىر و بەھىتترە بۆ ئەۋەى كە ھەرچىت بۆ نووسراۋە بەندوبىاۋ و چەۋاشەكردن و درۆيە لەگەل ئەۋەشدا بەگەرەيى خوا سوتىندت بۆ ئەخۆم كە لەناۋەند من و عەباس حلىمى خىدۋى مىسردا ئەم جۆرە قىسانە نەكراۋە) ئىتتر خاۋەن شىكۆش گوتى: (راست ئەكەيت، پروات پى ئەكەم ئەمانە ھەموۋى ھەلبەستى ئەۋ كابرەيە، خوا لەناۋى بەرى و رىسۋاي بىكات) مەبەسى لە كىبرا، (أبوالمهدى الصيادى) بوۋ. كە خورى ۋابوۋ ناكۆكى ئەخستە ناۋەند ئەۋ و خۆشەۋىستەكانىيەۋە دللىشى لە يەكتر پىس ئەكردن!...

كە تەنگاۋىۋونى جەمالەدىن لە ئەندازە تىپەرىۋو، بىرارىدا خاكى (عوسمانى) بەجى بەھىللى نووسى بۆ راۋىژكەرى راسپاردەگەرى (سفارە) ئىنگىلئەرە لە ئەستەمولدا، كە ناۋى (فىس مۆرىس) بوۋ، تكاي لى كىردىۋو كە يارمەتى بدات لە دەرچووندا راۋىژكەرى كەيش ھاتەلەى چاۋى پىكەۋەت و بەللىنىشى دايە كە خواستەكەى بەجى بەھىللى بەلام زۆرى پى نەچوۋ خونكار يەككى ناردەلەى، بەناۋى ھەموۋ موسولمانانەۋە، روۋى لى نا كە ۋاز لە بىرى جوۋى بوۋنەۋە بەھىللى چۈنكە ئەم كىردەۋەيە پايە بلندى جىشنىنى موسولمانەكان نزم ئەكاتەۋە! ئەم خواستە كارى لە دللى جەمالەدىن كىرد ناچارىۋو (فىس مۆرىس) ئاگادار كىرد لەم كەينەۋەيەنە ۋە بىراردانى خۆى بەمانەۋەى لە ئەستەمولدا.

چى ئەبى بام بىئى!...

ناکهون ئنجا باخچهی کۆشکه کهی بهو گوله ناوازه به و بهر پخانه سهیره ئه پارتینیتته وه و بهلام کۆشکیتی وایی که خه ربیک بی برووختی، گه چه کهی لی بوو بیتته وه کو که وتبیتته سهه زهوی، بنمیچه کهی له هه موولایه کیه وه دا که وتبیت، خاوه نه که یشی دهستی نه بی چاکی بکاته وه، ئاخۆ به بیریا دیت که کۆشکه کهی بهم چپوینه و بلوریات و، بهو گول و چیمه نه پارتینیتته وه؟

نه به خوا به بیریا نایه ت نه و که سهی که له سهه پتیوست دامایی، ناییه رژیته سهه با به تی جوانی و رازانده نه وه!.

پاشان رووی کرده شاهزاده (شه کیب) و پیی گوت: «من پیت نالیم بۆچ له با و با پیری عه ره بت کۆلیوته وه له با به ت دۆزینه وهی ئه مه ره یکا وه، به لام نه وه ت پی نه لیم که رۆژه لاتیبه کان و ایان لی هاتوه، هه رچه ند بیانه وی بیانوو به یینه وه له سهه کهم ته ر خه می و بی کاره بی ئیستایان، گورج ناوی با و با پیریان نه هیتن که چۆن بوون و چپیان کردوه؟ به لی راسته باب و با پیرتان پیابوون، به لام تا خۆتان ئا به و جۆره بن که هه ن، ناشی به کرده وه بلنده کانی با و با پیرتانه وه بنازن، تا وهک نه وان نه کن!»...

له کۆرپتی تردا، دیسانه وه له م با به ته وه دوا: (ره وشت و خووی موسلمان ه کان به نه ندازه به کی و خراب بوه که هیوا به چاک بوونیان ناکرئ مه گه ره به ره به کی تازه بیان لی به یتریتته پیشه وه و په ره ره ده بکرین.

کاشکی له موسولمانه کان هه ره نه وانه بمانایه وه که ته مه نیان له دوانزه سالان که متره نه وساکه نه توانرا، په ره ره ده کردنیکی تازه په ره ره ده بکرانایه که به رپتگیه کی پر له ئاسایشدا برۆیشتنایه له ژیاندا).

به لام با به تی هه ره گه وهی قسه کانی، داگیرکه ری بوو که هه موو ژبانی خۆی بۆ به ره نگاری کردنی ته رخان کردبوو گرنگ ترین شت که لیبی دوا بوو له م با به ته وه، نه و قسانه ی بوو که په نجا سال له مه و پیت کردبوونی:

(... هیچ فه رمانه واییبه کی رۆژئاوایی نیه له ده رگای خاکیکی رۆژه لاتی بدات و بیانوی نه وه نه بیت که مافه کانی خونکار نه پارێزی، بیان ئازا وه به ک نه کۆرپیتته وه که بۆ خونکاریان نا وه ته وه، یاخود فه رمانه کانی خونکار به جی نه گه ینی نه مانه و هه موو جۆره بیانوی به کی پر و پوچ و دزی و درۆزی و به ند و با و چه واشه کردن نه هینتته وه بۆ نه مه ی پاکانه بۆ خۆی بکات ئنجا نه گه ره نه و بیانوانه ی به کار نه هات بۆ مانه وهی له و خا که دا،

نه و بیانوه که ی نه خاته سهه پاراستنی مه سیحیبه کان، یان که مایه تیبه کان، یاخود مافه کانی بیگانه و نیاز و جیازه کانیان، یان سه ره به سستی نه ته وه، یان نه ته وه فیرکردن و راهیتان به سه ره به خۆییبه وه یاخود له فه رمانه وایی خۆبی (الحکم الذاتی) به وه به شینه ی مافه کان بدرین به نه ته وه، یاخود ده وه مه ند کردنی نه ته وه ی هه ژار به هۆی سه ره په رشتی کردنی گه نچینه و سامانه کانیبه وه نه ته وه ی گیتروویژی رۆژه لاتیبه نه و به لینه دلکیشکه رانه ی و دیتته پیت چا و، هه ره کو بویتیک نه لی، که زۆر له ژوو روی ئاواته کانی خۆیه وه یه:

(ئنجا به و به لیتانه دلی نه سه ره وی دوا ی قسه ی رۆژئاواییبه کان نه که وی هه ر رۆژه جۆره مل که چپیه کیان بۆ نه نوینی، ته رچه رپیتکیان لی نه گری، فه رمانی و ایان بۆ جبهه جی نه کات که پیاو سه ری لی سو ر نه مینتی به جۆرپتیکی وایش به ره ره کانی له گه ل یه کتردا نه کن بۆ په رستنی نه و رۆژئاواییبه، په روانه و خۆی نادات به سهه چرادا هه رچی رۆژئاوایی به فه رمووی جبهه جی ی نه کن.

له پیتشدا هه ر خوا ستپکیان بۆ راپه رپین، به نا به دلپیه کی و او ه نه یکه ن که ده ره نه که وی، خۆیشیان چه واشه نه کن نه لین: نه مانه شتیکی ده مه ده مین رو و نه ده ن.

وهک هه وری هاوین وان، کاتیکت زانی به ئاسمانه وه نامین که نه گه رپینه وه، دلی خۆیان وا خۆش نه کن که رۆژئاواییبه کان به لینه کانی خۆیان به جی نه هیتن ئاواته کانیان پیتک دین له پاش نه وه ی فیتری هه موو شتیکی یان کردن، به ره لالیان نه کن بۆ نه مه ی وهک نه ته وه یه کی سه ره به ست بژین، کاروباری خۆیان به سه ره به خۆبی هه ل سو رپین، به ئاره زووی خۆیان باج بستین، ئاگیان له وه رگرتن و به خت کردنی خۆیان نه بی، له رۆله کانی نیشتمانیس ناو بژیکه ر و سه رداری وا هه ل نه بژیرن که له هه موو که س ده رو نیاکترین، له ره وشت و کرداریان دا له هه موو که س چاکترین، له هه موو که سیکیس زۆر تر خۆیان به خت بکه ن له پینا و راستی و دروستی دا.

(رۆژه لاتیبه کان به م جۆره خۆیان دلخۆش نه کن. به لام نه وی رۆژئاوایی نه یکات، بریتیه له پی ره و بیبه ک که له نیشتمانی خۆیه وه هینا ویتتی له گه ل خۆیدا، له نا و جانتایه کدا داینا وه، پاشان نا وه رۆکه که ی نه خاته میشکیبه وه و له به ری نه کات که نه مه ی تیا نوو سرا وه:

نه ته وه یه کی گیت و ویت و بی کاره و ناشی و لایه نگیر له ئایینیدا خاکیکی به پیت کانی

زۆر پرۆژەى گەورە گەورە ئاو و بايەكى سازگار ئەمانە بۆ ئيمەبن، باشترە!

بۆ ئەمەى داگيرکردنەكەى بەدلى خۆى بكات، رى و شوئىنپىك دائەنى بۆ جولانەوہى خۆى، كە ئەمە تا:

يەكەم: دوورخستنهوہ و تەفروتوناكردنى ھەموو نيشتمانپەرورەىكى ئازاد و سەرپەست كە لە باريا ھەبى بەناشكرا داواى مافەكانى نيشتمانى بكات.

دووەم: نزيك خستنهوہى ھەرە نامەرديان و ھەرە دووريان لە دەمە قالى و ماف داواكردن.

سپيەم: چنگ گرتن بەسەر نيشتمانەكەياندا، بەھۆى ناكۆكى و دووبەرەكى خستنه ناويانەوہ بۆ ئەمەى بينە پارچە پارچە ئنجا يەكپىك لەو پارچانە باشتر چاوديرى بكرى، بام لەشتى پرپوچيشدا بى.

تاوايان لى دى تەواو لەيەكترى ئەبن بەدوژمن و بەگژبەكتردا ئەچن ھەرەھا لە فرمان داہەش كرنيشدا ھەروا ئەكەن، بىگانە ھەر بەوہ واز ناھيتن كە ئەم دەستە لەگەل ئەو دەستەدا شەر بكات.

بەلكو كارپكى وايش ئەكەن كە لە ھەموو ناو مالىكدا ئازاوە و ناكۆكى و دوژمنايەتى پەيدايبى ئەم كارەساتانەيش ھەموو بەكەلكى بىگانە دىن بى باكيبەكەيان زۆرتر ئەبى. فەرمانرەوايىبەكەيان، زۆرتر بەئارەزووى زەبروزەنگى خۆيان ئەبى ھەرەھا زۆرترىش دەستى نەتەوہ و پياوہ دلسۆزەكانى ئەبەستنهوہ لە زىندووكردنەوہى نيشتماندا و رزگار كرنيان لە كۆت و پىتوہندى بەندەبى و دەست بەسەرا گرتنيدا.

پاشان ئەلى: (ئەم خواستەنەيش، وەك لاگردنى دەست بەسەربى و سەرپەخۆبى و شتى تر، بەھىچ شتىك پىك نايەن بەوہ نەبى كە ھۆگرى بەكارترىن ھۆبن.

وەك پيش خستنى نەتەوہ بەبلاوكردنەوہى زانىارىبەكى دروست لەناويا، وەك دۆزىنەوہى جىگايانى كزىبى و لاوازىبى، شارەزابوون لە ماف و فرماندا، لە چۆنىتى گەيشتن بەئامانجدا، لەگەل راوہستانىكى روو بەرووى دوژمندا بۆ سەندنى مافى بى دەسەلات لە دەسەلاتدارى زۆردارا!

جا ئەگەر پىيان بگوتايە، ئەم بىروباوہرە، لەگەل ئەوہيشدا كە گرنگە، بەلام نامان گەيتن بەئامانجى خۆمان؛ بەتايبەتى ھەر لەبەر ئەوہى كە زۆرەى رۆژھەلاتىبەكان لەناو تارىكى نەخوتنەواريدا سەر مەقولات ئەدەن ئەوانە تازە لە كەلك كەوتوون زۆر بلتايان

زۆرە بەلام كارگوزاريان يەجگار كەمە... ئەوئيش وەرەمى ئەدانەوہ ئەيگوت: (رۆژھەلاتىبەكان دەرمانىكيان لا ھەيە، زوو نەخۆش چاك ئەكاتەوہ، بەلام سامناكە پرە لە تەنگوچەلەمە و مەترسى پياوى ترسنۆك لىبى ئەتۆقى ھەرەك تىگەيشتوانى ەرەب گوتويانە: يان ئەوہ تا بەسەرپەرزىبى بژىبى، يان ئەوہ تا بەسەرپەرزىبى بمرە ئەوئيش بەخوين رشتن نەبى سەرناگرى.

ئنجا ئەگەر ئەوئيشيان بى بگوتايە: كە ئەم دەرمانە بەگران بەدەست ئەكەوئى چونكە زۆرەى رۆژھەلاتىبەكان مەردابەتايان نەماوہ، وەرەيان بەرداوە، دووبەرەكايان تى كەوتووە، گىژووئى داگيرى كردوون، سەربلنديان پىتوہ نەماوہ، ھەرەھا لەو خۆشيبەيش بەش براون، كە لە كاتى ھىزدارىبى نەتەوايەتى و سەرپەستى راستەقىنەى دا بەگيان ئەگات بىجگە لەوہ، سەردارەكەيشيان ئەوئەندە گەورە و زەلام و بەچنگ و خاوەن زەبروزەنگ دىتە پيش چا، بەدپۆكى زۆر زەلام و پياوخۆرى ئەزانن، لەترسانا، مىلى بۆ دائەنەوين، ناوئىر بەگژبا بچن...

ئەوئيش ئامۆژگارىبى وائەكردن كە بەرەبەكى تازە بى بگەين، بەزانبارىبەكى دروستەوہ پەرورەدەبكرىن.

وا فىركرىن كە لە پىناو نيشتمانەكەياندا مردنيان پى خۆش بى ئەوئيش بەو كۆمەلانە پىك دى، كە ئەندامەكانى پەيمان بەدەروونى سەربلندى خۆيان بەدەن، پەنا نەبەنە بەر دەرگاي ھىچ خونكارىك، ھىچ كارەساتىك سەريان پى دانەنەوينى، ھىچ ھەرەشەبەك دەماریان خاوەنەكاتەوہ، ھىچ بەلنىكى سايە و پايبەيش چەواشەيان نەكات، ھىچ بازىرگاني و دەست كەوتىكىش لە فرمانى نيشتمانى وەريان نەگيرى ئەوانە ئەبى وابن، كە ماندوئىتى و تەنگانەى پىناو رزگاركردى نيشتمان لە بەندەبى بەدەستكەوتىكى ھەرە گەورە داينىن.

ئەگەر لەدواى ئەوئيش پىيان بگوتايە: (ئەم ئامۆژگارىبەى تۆ باشە، بەلام بەمەرجى خوا چەند كەسىكى وا پرەخسىنى بۆ نەتەوہ، كە بتوانن بىگەنە ئەو ئامانجە بلندە لە دەرونيشياندا ئەو بەرزىبە ھەبى كە پەنا نەبەنە بەر ھىچ خونكارىك و بۆ ھىچ پايبەك خۆيان نەكەوتن ئەوانە ئەگەر وابن، بەلنى خۆيان ناخەنە پشت گوى و پەيمانى خۆشيان ناشكىتن بەلام كواھى وەك ئەوانە دەست ئەكەون؟) ئەوئيش لەم واتايەوہ وەرەمى ئەدانەوہ ئەيگوت: (نەتەوہ چونكە داماوى دەستى ئەو جۆرەكەسانەيە، ھەر پەيدايان ئەكات).

ھەرەشەى لى ئەكردن لە وەرس بوون و ھەناسە ساردىبەكى وا كە وەريان پى بەربدا و

بیانخاته بی دسه لاتییه وه بهرامبهر زور و سته می سته مکارانی ناو خو و زوردارانی داگیرکران له گه ل بوژدا ئه یگوت: (تهنگانه هه رچهنده گه وره بی، رۆژتیک دئ لاجی. جیهانیش هه رچهنده تاریک بی، به یانییه ک دیت و روونایک ئه کاته وه).

یه کیتک له بیروباوهره تینگه بشتوانه کانی که له م بابه ته وه ده ری ئه بری ئه وه بوو: ئه گه ر فه رمانه وایی داگیرکره خا که ه ی دی له ژتیر چنگی خونکار یا خود سه ردارتیک یه زه بروه ننگ دایه، که به هۆی ناله باری ئه وه وه نه ته وه که کزبووه و بووه به به نده و که رت که رتی لی هاتووه، به رهنگاری ئه بی و ئه یشکینتی بو ئه مه ی خو ی بچیتته جینگای ئه وه بیش به وه پیتک ئه هیتنی که یان هیزه کار بهیتنی، یان پاره، یا خود داوانه وه و فریو فیلتبازی چونکه فه رمانه وایی داگیرکره بایه خ نادات به که س، ته نانه ت به خونکار و سه ردارانیش ههروه ها به له شکر و سه رکرده کانی شیان بایه خ نادات.

به لām ئه وی لئی ئه ترسی و لئی ئه تو قی ئه وه یه که نه ته وه لئی هه لگه ریتته وه، لئی راست بیته وه، روو به رووی بوهستی: ئه مه ته نیا چه کیکه که پشتی داگیرکره ی پی بشکینتی...! بو وینه ئه فغانی بو ئه هیتانه وه ئه یگوت: ئینگلیزه کان به خو یان شه ست هه زار سه ربازی ریکو پیتکه وه هاتنه ناو خاکی ئه فغانه وه پیا سو رانه وه جینگه سه خته کانی و که لاتنه کانیان داگیرکرد به لām که ئه فغانییه کان له هه موو لایه که وه لئی راست بوونه وه، به ناوی نه ته وه ی ئه فغانه وه، نه ک به ناوی خونکار و سه رداره وه، چون به گژیا، ئینگلیزه کان واقیان و پرما، ناچارمان خاکی ئه فغانیان به جی هیتت و هه ل هاتن ئه مه بچگه له وه بیش که سی ملیون لیره ی ئینگلیزیان به فیرو چو له و شه رانه دا، له گه ل ژماره یه کی زوریش سه ربازی کوژراو، سه رکردانی هه ل ژتیراودا.

پاشان ئه یگوت: (چ خونکار تیک هه بوو بتوانی ئینگلیزه کان له خا که داگیرکراوه کانی ئه مه ربکا ده ربکا به لām که ئه مه ربکا یییه کان هه موو یه کیان گرت و به ناوی نه ته وه ی ئه مه ربکا وه لئیان راپه رین و چوون به گژیاندا و تا دوا هه ناسه یان شه ریان له گه ل کردن، له پینا و سه نندی سه ره خۆبی خو یاندا، ئینگلیزه کان ناچارمان به ده ستووری ئه وان بکه ن، به دلی ئه وان بکه ن، ئه مه ربکا یان بو ئه مه ربکا یییه کان به جی هیتت و چوونه وه خاکی خو یان زورزانه کانی ئینگلیزیش، تینگه یشتوو بوون، ئه یانزانی که له توانای که سدانیه نه ته وه یه کی وا له ناو بیات که هه موو که س یه کی گرتی و به نازایی هات بیتته کوژی جه نگه وه و خو ییشی بدا به کوشت له پینا و سه ره خۆبی خو یاندا!).

له واته یه کی تریا له م واتایه وه قسه ی کردووه: که راستی هه ر سه ر ئه که وی، بام له پیتشیشدا تووشی به رهنگاری کردن و نازاردان بیی ئه وه بیش به وینه ئه هیتته وه که به سه دان ملیون که س ئیمرو په یرووی ئاموژگارییه کانی هه رسی پیغه مبه ره کان ئه که ن وه ک (موسا و عیسا و محمه د) که چی له سه ره تادا هه مووی چهنده که سیتک دوا یان ئه که وتن.

ئه یگوت: (ئه گه ر ئاموژگارییه کانی ئه وان و قسه کانیان هه مووی باش نه بوونایه و، له گه ل گیانی مرو قایه تیدا ریک نه که وتنا یه، باوه ر پیکه ره کانیان ئاوا زور نه ئه بوون و په ره یشیان نه ئه سه ند.

که چی هه یچ شتیتک نه ما لئیان نه کری وه ک: به رهنگاری کردن و نازاردان و کوشتن و تیزپیکردن و ته فر و تونا کردن و هه لواسین و هه موو جو ره نازاردان تکی تر ته نانه ت بوون به نه ته وه بیش و خاکیان ئاوه دان کرده وه ئه و تاک و ته را و کو مه له پچووک پچووکانه، پاشان وایان لیهات.

فه رمانه واییان دامه زراند، سامیان لی ئه کرا، خو یان لی ئه پار تیزرا، شارستانی و پیشکه وتنیکی وایشیان پیک هیتا که تا سه ر بمیننه وه!).

له وه شه وه، بریار ئه دا، که هه ر بیرو باوه رتیک له بنچینه یدا راست بی، بام پیچه وان ه ی بیرو باوه ری باویش بی، بام خاوه نه کانی شی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه باره ت خاوه نه کانی شی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه باره ت به باوه ر پیکه ره که مه کانی و به ریه رچ ده ره زوره کانی سه ره تایی نابج به چاوی سووک ته ماشا بکری به لکو ئه بی له چاوتکی لیکو لینه وه و نرخپیدان تکی راسته قینه وه و سه ریری بکه یان جا له پاش ئه مه ی ئه و کاره ساته ناخوشه پرتازارانه ئه ژمیری که هاتوون به سه ر عیسا و محمه د پیاوه گه وره کانی شو رشی فه رنه سه دا؛ که له گه ل ئه وه یشدا بیرو باوه ره کانیان هه ر سه رکه وتوون تا وایان لی هاتووه زوره ی دانیشتوانی جیهان په یرو بیان ئه که ن و ریزیان لی ئه گرن و ئه یان په رستن ئه لی: (له به ر ئه و هۆیانه ی که له سه ره وه پیشانم دان، بیرو باوه ری هاو به شی (اشترای) یش هه روا یه هه رچهنده ئیمرو باوه ر پیکه ری که مه، به لām رۆژتیک دئ که چنگ ئه گری به سه ر هه موو جیهاندا و اتا هه ر کاتی که زانستی راست و دروست بلا و بووه وه به ناو جیهاندا و، مرو ف تینگه یشت که خو ی و برا که ی له یه ک گل دروست کراون، له یه ک گیانن، جیا وایش ئه بی له سه ر ئه و بنچینه یه دامه زری که زورتر که لک به خشی

به هم مووان، نهک له بهر شاکلاو، ياخود دهولمه نديي، يان له بهر سامانيک که کوي ته کاته وه ياخود له بهر دس و پيوه نديک که ته يان کات به بنده، يان له بهر له شکر تیک که کويان ته کاته وه يو شهر.

له گه له هم موو، نهو کار و فرماناندها که پروپوچن، نهو گوره بيبيانه دا که له ناو نه چن، نهو ره وشت و کردارانه يشدا که تاسهر به ننگي ناو نه برين!

به جوړيکي تيکرايي، بيروباوهره کاني زرنګي ته فغانی چ له ناو کوړه کانيا، چ له وتار و نووسينه کانيا، هم موو بريتي بوون له پند و ناموژگاري په سندن، پياوي گيژ و ويژبان ته خسته سهرکردني فرماني گوره، ترسوکيان ته خسته سهر نازايه تيبه کي بي هاوتا روژه هلا تيبه کاني فيري بيروباوهری بهرز و پيروزي سهر به ستي و نيشتمان په روره بي راسته قينه نه کرد. هره وه ها ريگايشي بو روشن نه کردنه وه بو سهر به خوږي و پيشکه وتن و ژبانتيکي پر له کامه راني و نازادي. جه ماله دين ههر له سهر نه م ره وشته پر که لک و ري پيشان دانه ي خوږي روښت، هه تا سالي ۱۸۹۷، که نه خوښي شير په نجه، يان وه ک شير په نجه له چه نا که ي دا په يدا بو نه خوښي به که ي لي گران بوو.

خونکار عه بدولحه ميدي فرمانيدا به (نه سکه ندر پاشاي کوري قنبور) که گه وره ي پزيشکه نه شته رکاره کاني کوښک و يه کيک له پياوه نزیکه کاني خوږي بوو، نه شته رکاري به که له برينه که يدا بکات به لام نه شته رکاري به که سهری نه گرت.

نه خوښي به که ته شه نه ي کرد بو هردوو چه ناگه ي و کاريشي کرد له هم موو له شي، تا له ۱۸۹۷/۳/۹ دا کوشتي.

له بابهت نه خوښي جه ماله دين و مردنيه وه به ندوباو زور بلا و بووه وه گوتيان (کوري قنبور)، له سهر قسه ي خونکار ده رمان کردنه که ي خراب کردوه روژه هلا ت ناس، (لاون استرو رگ)، يو شازاده (شه کيب نه رسلان) ي گتپا بووه وه، که (سه يد جه ماله دين) له پاش نه شته رکاري به که بانگي کرد بووه لاي خوږي، پتي گوتبوو که تايهت له شي خراپتر تيک ته چيت تکايشي لي کردبوو که نه شته رکاري تيکي فه رنه سي دهروون نازاد و ده ست پاکي بو په وانه بکات، له نه خوښي به که ي بکو لپته وه نه ویش پزيشک (لاردي) ي بو نه نيري که سهر نه کات نه شته رکاري به که ي باش نه کراوه و هه له ي تياکراوه له پاک و خاوينيشدا که م ترخه ميي تياکراوه.

نه خوښه که ي ش به وه په ريشان بووه و پاشان مردووه هره وه شزاده (شه کيب نه رسلان)

گتپا بووه، که يه کيک له فه رمان به ره کاني کوښکي عه بدولحه ميدي پتي گوتووه، (کوري قنبور) له وه پاکتر و بلن دتره که تاواني و ناشيرين بکات به لام پزيشکيکي دان ساز هه يه ناوي (جارج) ه، نه وه هم موو جاري نه هاته سهر سهد جه ماله دين دانه کاني ته ماشا نه کرد.

وه زاره تي بالبازه کان، به پاره له خسته يان بردبوو، کردبوو يان به سهره تاتکي به سهر به وه له بهرگي دوستيکدا بوو بووه دوژمن له جه ماله دين فه رمان به ره که گوتبوو:

(جاري کيان ويستم پزيشک (جارج) له کوږ جه ماله دين بکه مه وه نه هيلم تيکه ليي بکات وه زيري بالبازه کان به دزي به وه تبي گه ياندم که وازي لي به ينم. له وه وه تيگه يشتم که پزيشکه که ته چيته لاي وه زير، له ژير سهر په رشتي نه وانيشدا داني جه ماله دين چاک نه کاته وه سهد ي ش هيچ ناگاي له وه که ينه و به ينه يه نه بوو (پزيشک جارج) ي له خوږي نزیک ته خسته وه و پشيشي پي نه به ست نيتر نازانم (جارج) به هوږي پزيشکايه تيبه که وه و پشت به ستني جه ماله دينه وه به و چي لي کردوه من ههر نه وه نده نه زانم که له پاش کوشتني شا به چنند مانگيک نه خوښي شير په نجه له چه ناگه ي سهد دا په يدا بوو، له ديوي ناوه وه نه شته رکاري به کي تياکرا، سهری نه گرت (جارج) له گه له پزيشکه که دابو له دواي مردني سهد، (جارج) مان به خه مباري و ده موچاو گرږي و دل په ريشاني به وه نه ديي نه وه وای لي کردين که دلي لي کرمي بکه ين، که ده ستي بو ي له پيس کردني برينه که دا، له پاش نه شته رکاري به که، ياخود له په يدا کردني نه خوښي به که خويدا. به ههر هوږه ک بو ي). که س ناتواني، له م بيروباوهرانه، پروا به هيچ کاميکيان بکات!

خونکار عه بدولحه ميدي، فرمانيدا بي تاهه نګ جه ماله دين بنينژن هه رچي نووسراو و قاقه زتيکي شي هه يه ده ستي به سهره بگرن فه رمانتيکي خونکارانه ي شي نارد بو هم موو روژنامه کاني خاكي عوسماني که له بابهت جه ماله دينه وه هيچ نه نووسن جينشينه کاني خونکاريش له سوربه دا، هه رچي روژنامه يه کي ميسري هه بوو، که شيوه نيان بو جه ماله دين کردبوو ده ستيان به سهره اگرت نه وه جه ماله دينه ي که يه که م راپه رپنهر و وريا که ره وه ي روژه هلا ت بوو بو زوريه ي بزوتنه وه نيشتماني به کاني، به مه به سي رزگار بوون و دامه زاندي ده ستور له روژه هلا تدا.

پاشان جه ماله دين له گوړستانتيکي نه ناسراودا، له نزیک (نشان طامش) وه نيژا سي که سي دوستي نه ي، که س له دواي تهرمه که يه وه نه بوو نه وانيش: (سه يل پاشاي فضل پاشا) و (علي قبوداني ميسري) و (جرجي افندي کونجه) بوون نه مي دواي بيان يه جگار

دلسوزی بوو له م دواییه دا له باخه لى خوځى پاره ی بۆ بهخت نه کرد هه تا مردیش له کاته کانی گیانه لاویدا به ته نشتییه وه بوو تا نزیکه ی سی سالیکیش کهس نه ی نه زانی گۆره که ی له کوپیه دوا یی له پاش رهنج و تهقه لایه کی زۆر، له لایه ن رۆژه لات ناسیتی که ی نه مهربکایی دۆستییه وه که ناوی (مسته رکرابن) بوو له سالی ۱۹۲۶ دا دۆزرا یه وه نه ویش له به ردی مه رمه ر گۆرپکی بۆ دروست کرد و په رژی نیکی ناسیشی بۆ کرد له روویه کی گۆره که دا ناوی جه ماله دین و رۆژی له دایک بوون و مردنی نووسی له رووه که ی تریشیا نووسی: (نم گۆره له لایه ن دۆستی دلسوزی هه موو موسولمانانی جیهانه وه، چاکه خوازی نه مهربکایی میسته ر چارلس کراینه وه، له سالی ۱۹۲۶ دا دروست کراوه) له سه ره تای مانگی دوانزه یه می سالی ۱۹۴۴ دا، واتا له دوا ی مردنی سه ید جه ماله دینی نه فغانی به په نجا سال، ئیسک و پروسکه که ی جه ماله دین له ناو ئاهه نگیکی گه ورده دا گو تیرا یه وه بۆ نه فغانستان.

وته ی هه لبراردی جه ماله دینی نه فغانی

* نامه رد نه و که سه یه که به جیگای چاکردن بزانی و راستیی بیروبا وه ریشی بۆ ده ربکه وئ، که چی خوځی تییان نه گه یتن. با وه ریشی بۆ ده ربکه وئ، که چی خوځی تییان نه گه یتن.
 * زانستیکی به که لکی که م که له سنگدایی و به کار به یتن، چاکتره له زانستیکی زۆری ناو نوسراوان که فرمانیان پین نه کری.
 * هه رچی، به پین نه مه ی گونا هپکی کردیی، له خونکار بترسی، نه و که سه به گه نکه پیاو نه ژمیرری.
 * هه ر بیروبا وه رپیک، پشتیوانی زۆریو له وانه ی که با وه رپان پیتی نییه، نه و زۆرییه به که می و سوکی دانه نری. هه ر بیروبا وه رپیکیش، پشتیوانی که م بوو له وانه ی با وه رپان پیتی هه یه، نه و که مییه به هیتز و دهسه لات و گرنگی دانه نری.
 * مه ردا یه تی له وه دایه که پیاو پیچه وانه ی ره وشتی با و بجولیتته وه، به مه رچی هپج و پووچی ده رکه وتین.
 * هه ر نه ته وه یه ک سه ردار ی خوځی له روودا بپه رستی و له پاش مله له نه ستۆی بدات، به که لکی ژبان نایه.
 * مرۆف وایه، هه ر شتیکی پین خوځ نه بوو، پین له بوونی نانن، هه ر شتیکی پین خوځ بوو نه پیه رستی.

* نه گه ر فه رمانه وایی، پین له مافی ناو پیکه ران نه نئ، هه روا چاکتره که گورگ بکات به شوان.

* نه وانه ی له روودا خوار و خپچی نه که ن، زبانیان که متره له وانه ی که خوځیان له به رگی سه ر راستیدا نه شاننه وه.

* هه موو شتی ئیمرو سه ر ناگری، سبه پین سه ر نه گری.

* سه ره خوځی هیوا یه که، فه رمانی نه وئ، به رگه گرتن و ئارامی نه وئ، کاری سه خت و سامناکی پین نه وئ.

* کۆل هه لگری دار بۆ فره شتن، به که لک تره له کۆل هه لگری زپ بۆ کۆکردنه وه.

* نزیکتین سه رچا وه ی داد په روهری نه وه یه که نه دازه ی خوځت بگریت.

* سووکتین کهس نه وه یه، که بۆ ژبانی خوځی، مردنی کهسانی تری بوئ.

مهدحت پاشا

نووسه‌ری: قدری قلعه‌چی

له‌گه‌ل پاشبه‌ندیك بۆ‌ئهم به‌ره‌مه
له‌ نووسینی ئه‌حمه سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی
«بئ‌گومان مهدحت پاشا له‌ گه‌وره‌ پیاوانی ئهم سه‌رده‌مه‌یه‌ لام وایه، ئه‌مجاره،
که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی رۆژه‌لات چاره‌ ئه‌کری. چونکه‌ مهدحت پاشا، ته‌نیا که‌سه‌یکه‌ که‌ بزانی
مه‌به‌س له‌م که‌ینه‌وبه‌ینانه‌ چیه‌ و چ شتی‌کیش پتیبست بئ‌ له‌ پیتناوی چاره‌کردنیا ئه‌یکات،
بئ‌ ئه‌مه‌ی له‌ ریگه‌ی راست لابادت»

(بسمارک)

«... هه‌رجیه‌یک گوترا بئ‌ له‌ بابته‌ ئه‌و به‌ره‌له‌ستانه‌وه‌ که‌ بئ‌گومان ئه‌که‌ونه‌ به‌ر پئ‌گای
مهدحت پاشا له‌ کاتی به‌کاره‌یتانی ئه‌و بیروباوه‌رانه‌دا که‌ بلاویان ئه‌کاته‌وه، به‌راستی
مهدحت به‌پیاویکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی تورکیا ئه‌ژمیرئ‌ له‌ رووی گیانه‌ ده‌ستور په‌روه‌ره‌که‌ی
و مه‌ردا به‌تیبه‌که‌یه‌وه.»

هه‌نری ئه‌لیوت

راسپارده‌ی ئینگیلته‌ره‌ له‌ ئه‌سته‌مبول

«مه‌دحت له‌و پیاوانه‌ بوو که‌ له‌ ره‌وشته‌ و خوویاندا مه‌ردا به‌تیبه‌که‌ هه‌یه، له
سروشته‌یاندا زۆران بازیه‌که‌ هه‌یه‌ له‌گه‌ل خراپه‌دا، له‌ ره‌نج و تیکۆشانیا‌ندا خۆ‌راگرتنیک
هه‌یه، هه‌روه‌ها به‌رگه‌گرتنیک وایش هه‌یه‌ به‌رامبه‌ری ئازار، که‌ هه‌تا ئه‌مرئ‌ پیتی نه‌نگه
هاوار بکات».

ئه‌حه‌مه‌د ئه‌مین

«مه‌دحت دل ناسک و سروشته‌ توندبوو سه‌ره‌به‌سته‌ و کارگوزار و خه‌مخۆر بوو له‌سه‌ر
فرمان سه‌ره‌به‌خۆبوو له‌بیروباوه‌رانه‌دا ئازادبوو نیشتمان و فه‌رمانه‌ره‌اییه‌که‌ی خۆی به‌دل خۆش
ئه‌ویست له‌ پیتناویشیا‌ندا سه‌ری خۆی دانه‌نا نیازی پاک بوو له‌ قسه‌ و کرده‌وه‌یدا به‌جگار
به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو بۆ چاکه‌خوایی به‌لام هه‌زی له‌ زۆرداری به‌ئه‌که‌رد گوتیبشی نه‌ئه‌دا به
ئه‌وه‌ی چی به‌سه‌ر دئ‌ له‌ پیتناو به‌ره‌نگاری کردنیا».

جرجی زیدان

«خۆشه‌ویستی چاککردن^(١) و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری گشتی، تیکه‌ل به‌خوینم بووه
هه‌ر وه‌ک ده‌ردی کاربگه‌ر وایه‌ لئ‌م نابیتته‌وه»

مه‌دحت پاشا

په‌یدا بوونی هه‌نگه‌وتوویه‌ک له‌سه‌رده‌می خونکاراندا^(٢)

(عوسمانی) به‌کان له‌ ماوه‌ی سێسه‌د سالتیکا، توانییان شاهه‌نشیا هییه‌کی گه‌وره‌و
فراوان بۆخۆیان پئ‌یک به‌ین خاکه‌کانی تا سنووری (نه‌مه‌سه) و (ئیتالیا) ئه‌چوو
دوورگه‌کانی زرتی سپی ناوه‌راستی رۆژه‌لات و خاکه‌کانی (جزائر و ته‌رابلوسی) رۆژتاوا
و (تونس و میسر) له‌ ئه‌فریکای ژووروودا، له‌ ژئیر چنگیا بوون نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌به‌ستان و
پشت (بغداد) و (موصل) یش تا ئه‌گاته‌ که‌نده‌لان (خلیج) ی (فارس) ملیان بۆ که‌چ
ئه‌کردن ده‌سه‌لاتیبه‌شی تا که‌ناره‌کانی رۆژه‌لات و خوارووی (زرتی ره‌ش) و نیوه‌دوورگه‌ی
(قریم) و سنوره‌کانی (پۆلتویا) ده‌رۆیشت.

به‌لام ئهم گه‌وره‌یی و فراوانیبه‌ی خاکه‌که‌ی له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جۆره‌ نه‌ته‌وانه‌دا که‌تیا‌دا
ئه‌ژیان و نه‌ته‌وا به‌تی و زمان و ئایینی خۆیان ئه‌پاراست، پاشان په‌یدا بوونی چینیک له
ده‌سه‌لاتدار و خاوه‌ن زه‌وییه‌کان که‌ ده‌وله‌مه‌ندی و پوول په‌رستی سه‌ری لئ‌ شیتواندبوون:
زۆرداریان ئه‌کرد له‌ نه‌ته‌وه‌ و ئه‌یان چه‌وساندنه‌وه، له‌گه‌ل سه‌رگه‌ردانی و شپه‌زه‌بوونی
زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌ به‌هۆی هه‌ژاری و نه‌خوینده‌واریه‌وه، به‌هۆی ده‌رد و نه‌خۆشی گه‌وره‌ و
گرانه‌وه‌ به‌هۆی زۆرسته‌می هه‌موو ره‌نگه‌وه، به‌هۆی شه‌پوشۆری گه‌وره‌ی واوه‌ که‌ هه‌رچی
لاوی به‌هیتز و هه‌ره‌تی هه‌بوو به‌کوشته‌یان ئه‌دا، هه‌رچی خاکیکی هه‌بوو پارچه‌ پارچه‌ی
ئه‌که‌رد بیتجگه‌ له‌وانه‌ کاروکرده‌وه‌ نه‌نگ و خراپه‌کانی کاربه‌ده‌سته‌ گه‌وره‌کان که‌بووبونه
هۆی تیک دانی ئاسایش و ئارامی گشتی و، شیتوانی کار و چاکه‌ و مافی هه‌مووان.
ئه‌وانه‌ هه‌موویان پئ‌که‌وه، بووبونه‌ هۆی په‌یدا بوونی ئازاوه‌ و پشیتویه‌کی وه‌ها سامناک
له‌ناو خاکه‌کانی (عوسمانی) دا، که‌ ئاسمانی کاروباری فه‌رمانه‌ره‌وایی و فرۆفیتلی
به‌جاریک تاریک کردبوو، ژبانی کۆمه‌لایه‌تی تیکومه‌کان داوو، ره‌وشته‌ و خوو دل و
ده‌روونی خراپ کردبوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ فه‌رمانه‌ره‌وایی (عوسمانی) یش وه‌ک هه‌موو

(١) چاککردن: چاکسازی (اصلاحات).

(٢) خونکاران: سولتانه‌کان (السلطین).

فهرمانره وایییه کی گه وره و فراوان، که له سهر بنچینه یه کی به هیتز و توندی نازادی و سهر به سستی و دادپه روه ربی و برابه تی و به کسانی دانه مه زرابی، پرووی کردبووه تیک چون و له ناوچوون و پرووخان.

له بهر ئه وه هدر ئه وه ندهی خوش بو، تا گه بشته سه دهی نۆزده هم ئبتر ئه وه فهرمانره وایییه گه وره یه که وته ته نگانه یه کی گه وره له میژووی ژیانیا، سنوره فراوانه کانی ورده، ورده کشانه دواوه شوژی ناوه وه، له زۆریه ی خاکه کانبیا، به تاییه تی له خاکه کانی (بالکان) ی وه ک شاخه ناگرینه دا، دهستی پی کرد فهرمانره وایییه گه وره کانی ئه وره پایش، چاویان تی بریبوو، بو ئه وه ئه گهران که چهند پارچه خاکیکی لی بیچرن.

یاخود هندی ناز و جیازی تیا وهرگرن ئه وانیش ههستیان به وه کردبووه که (فهرمانره وایی عوسمانی) له گیانه لا دایه، له لایه که وه گه له کۆمه کییان لی ئه کرد، له لایه کی تریشه وه له سهر لاکی ئه و شهریان ئه کرد.

(سرب) بیه کان، یه که م نه ته وه بوون که له فهرمانره وایی (عوسمانی) هه لگه پانه وه له پاش خه بات کردنیکی خویناوی و به هیتز توانییان، له سالی ۱۷۱۷د سهر به خوئی ناوه وه وهرگرن به لام خاکه که بیان سهر به (خونکاری) (عوسمانی) بمینتته وه پاش ئه وانه (یۆنان) بیه کان شوژیان گپرا له گه ل تورکه کاندای شهر و کوشتاریکی گه وره بیان کرد ئینگیلته ره و فهره نسه و رووسیا پشتی یۆنانیان گرت دواپی خونکاری (عوسمانی) نارچاربوو، له سالی ۱۸۲۹دانی نا به سهر به خوئی خاکی یۆناندا (بیجگه له به شی ژوورووی) هه روه ها دانی نا به سهر به خوئی ناوه وه ی (رۆمانیا) و (سربیا) یشدا.

پاش ئه وه (محهمه د عه لی پاشا) یش، بو میسر سهر به خوئی سه ند له پاش چهند شهر و شوژیکی دووردریژ، له گه ل فهرمانره وایی (عوسمانی) دا، له سالی ۱۸۴۱د ریک که وت، که خونکاری میسر پشت به پشت له باوکه وه بو کوری بیتته خواره وه به لام (خونکاری عوسمانی) مافی ئه وه ی هه بی که له خیزانی (محهمه د عه لی پاشا) هه لبرتی بو ئه و پاییه.

له سالی ۱۸۵۴ یشدا شهریک پهیدا بو له ناوه ند فهرمانره وایی (عوسمانی) و (روسیا) دا، دوو سالی ته و اووی خایاند فهره نسه و ئینگلته ره پشتی (خونکاری عوسمانی) بیان ئه گرت شهر که به وه دواپی هات که فهرمانره وایی (عوسمانی) دانی نا به سهر به خوئی (خاکی رۆمانیا) دا.

جا له و سهرده مه پر ته نگوچه له مه یه و سه یه دابوو، که (مه دحه ت پاشا) پهیدا بوو، له گه ل بانگ راهیتشته که یا بو فهرمانره وایی کردنیکی دیوکراتی چونکه به لای ئه وه وه، تا که ریگیه ک که بو رزگار کردنی فهرمانره وایی (عوسمانی) ده ست بدات له ده ست پرووخان و له ناوچوون، ئه وه یه که ده ستووریک دابه زرتیری بو هه موو خاکه کانی (عوسمانی)، که به هژی جیبه جیکردنی ئه وه وه دادپه روه ربی و ئاسایش له ناویا بلاو بیته وه، برابه تی و به کسانی له ناو هاو نیشتمان ه کاندای بنج به ست بی، هه روه ها چهند کۆژیکی نه ته وه یش دابه زری، به جۆریکی وا نه ته وه خوئی فهرمانره وایی به سهر خویدا بکات، نه ک له ژیر دهستی خونکاردا بمینتته وه، که به خوئی و پیاهه نزیکه کانییه وه به ئاره زووی خویمان کاروباری ببه ن به رپوه، که پره له ئالوش و خرۆش و هه له و به دکرداری.

ئه و پیاهه نزیکانه ی خونکار که، کاروباری خاکه که بیان ئالۆزاندبوو، پشیتی و ئاژاوه یان خستبووه ناوه وه؛ وای لی هاتبوو ناو بژیکه ر یاری به یاسا ئه کرد، سهر باز شیری ئه وه شان له برای خوئی، گه وره و بچووک بازرگانییان به فرمانی فهرمانره وایییه وه ئه کرد له ناوه ند فهرمانره وایی و نه ته وه یشدا، ناکۆکیه کی گه وره پهیدا بووو هیچ په یوه ندییه کیان نه مابوو به یه که وه، په یوه ندییه گه وره و به نده که ی نه بی!... ئه و جوتیارانه یش که به هه موو لایه کی خاکه که دا بلاو بووو بوونه وه و به شی هه ره گه وره ی نه ته وه که بیان لی پهیدا بووو، فهرمانره واییان هه روا ئه هاته پیش چاو، که بریتیه له باج سیتی، هه موو سالییک هه ل ئه کوتیتته سهر دیهاته کانیان به شیکی گه وره ی ئه و دانه ویله یان لی داگیر ئه کات که به خوئی (*) ناوچه وان کویمان کردۆته وه، هه روه ها بریتیه له ئه فسهریک، به تفه نگیتی ناراسته کراو، یاخود به شیریکی هه لکیشر اووه دیتته ناو مالیانه وه، کوره کانیان له باوه ش دهرئه هینتی و ئه یانبات بو ئه مه ی ره وانه بکرین بو کۆری شهر، له خاکیکدا شهریان پی بکه ن نه دیوانه و نه ئه یناسن، بو ئامانجیکیش شهریان پی بکه ن که تپی نه گه یشتوون چیه. که میکیشیان نه بی نه یان ئه توانی بگه رپنه وه.

(مه دحه ت پاشا) یش له ناو نه ته وه دا، سه ری دهره ینا و قیراندی به سه ر ئه و سهر دارانه دا: ئیمه ین سه رچاوه ی هیتز و ده سه لات نه ئپوه، نه خونکاری سهر دارتان، بریتی نین له هیچ له وه نه بی که سهر کاریکن، نه ته وه ئپوه ی له سه ر کارداناوه هه رکاتی حه ز بکات

(*) خو = (عرق، ئارهق) - وهرگیت -

ئهتان کات بهسه رکار، هه رکاتیکیش بیهوی لهسه رکارتان ئه خات بيجگه له وه، پتويسته لهسه ريشيان، که هه رچيتان کردوه پيشانی نه ته وهی بدن، تا ئه گه به باشی زانی چه ندوچوونيان له گه لدا بکات. (مه دحه ت) له هيچه وه پت گه يشت له وه سه رده مه دا، که هه ر پارانه وه وخو نو ساندن به کار به ده ست و ده سه لات دارانه وه، به کار ئه هات (مه دحه ت) توانی، به هوی ره وشت و خووی پاک و بلنديه وه، به هوی تیکوشان و خه بات کردن و نيشتمان پهروه ریی خو یه وه، بگاته بلندي ترين پایه ی فه رمان ره وایی زوری پت نه چوه بو وه پياویکی زرن گ کاری گه وره و تازادی خوایکی مه زن بو وه وینه ی ره وشت و خووی بلند و زرن گي و ژیریی په سه ند و، بیرو با وه ری پولا یی و، بیری تازا و سه ربه ست، له ناو ئه وه خاوه ن فروفیلانه دا، که فروفیلان کردبو به پيشه بو خو یان، که له چا وه له هیتان نه بی به ها ورپتی خو یان و، زور کردن نه بی له وانه ی له خو یان بی ده سه لات ترن. و خو ه لسه ون نه بی له گه وره پایه و خون کاران. هیچی تریان نه ئه زانی بیکه ن، (مه دحه ت) وه ک سه رکرده یه ک هاته پيشه وه که خو ی له پینا و که لک و چاکه ی نيشتمان و نه ته وه که ی خو یدا به خت ئه کرد.

کار به ده سه ته کانی تر، خو یان وا ئه نواند که بو که لکی فه رمان ره وایی نه بی کار ناکه ن، که چی له راستیدا دوزمنی راسته قینه ی فه رمان ره وایی بو ون هه ندیکیان به ناشیتتی و بی ده سه لاتی خو ی زبانی له فه رمان ره وایی ئه دا، هه ندیکیشیان به وه زبانی لی ئه دا، که هه موو ده م بو ئه وه تی ئه کو شا که به مه به س و تاره زووی درندانه ی نا پوخته ی خو ی بگات، رتگاکه ی هه رچوتیک ئه بی بی.

ئه م چاکه خاوزه گه وره یه، له سالی ۱۸۸۲دا له شاری ئه سه ته مبول له دایک بو وه (۱) ئه وساکه، ئه سه ته مبول، سه ته م شاری جیهان بو وه، له گه وره یی و فراوانیدا ژماره ی دانیش توانی له ملیونیک و سه د و حه فتا و پینچ هه زار که س تیپه ری کردوه له ده میکی دو وره ریژه وه، که وتبو وه خه ویکي قو له وه کاتی خه به ریو نه وه ی هاتبو وه خه ربک بو ئه که وته ناو ئه و گیترا وه وه، که شاره گه وره کانی تریش له وه پيش تیبی که وتبو ون- و اتا گو پینی فه رمانداری و گواسته نه وه ی له چینیکي ده سه لاتداری زورداری زه ویی داره وه، که هه موو سه ر و سامانی خاکه که ی خسته بو وه ژیر ده ستی خو یه وه، بو چینیکي گه شه که ر که له

(۱) له راستیدا سالی ۱۸۲۲- ۱۲۳۸ک له و شاره دا له دایکبو وه، وه له ۱۸۸۳ز- ۱۳۰۰ک له (طائف) کوژرا وه.

خوتنده واران و خاوه ن پيشه و کار پتک هاتبو و، که ئه یوبست داد پهروه ریی و ناسایش بلا و بکاته وه به ناو نيشتمان ه که دا، هه ر که سه ییش به پتیی کرده وه و ده سه لاتی خو ی کاری گشتیی پت بسی پتیری، یاسایه کی گشتیییش دا به زرتیری ماف و فرمانی هه مووانی تیا دیاردیی بکری.

ههروه ها له گه ل گواسته نه وه ی فه رمانداری به که دا، به ره نگاری به کیش په دابو بو و، له نا وه ند چینه ی پت گه يشتو وه گه شه که ره و (۱) چینه تیک چوه رزیو ه که دا، بيجگه له وه ده سه لاتی کومه له چاکه خاوزه کان و، ده سه لاتی کونه په رسته کانیش ئه چو ون به گژبه کدا ئنجا که ئه و کونه په رستانه ته گه ره یان له کار و فه رمان و تیکوشانی چاکه خاوزه کانی ئه دا، چینه تازه که ناچار ئه بو وه ده ستیکي وا به هیتز بو ه شینتی له دوزمنه کانی که جاریکی تر گیان یان سه ر دانه نیته وه، بو ئه مه ی بتوانی ئالای داد پهروه ریی و برایه تی و یه کسانی هه ل بکات له نا و نيشتماندا جا گیترا وه که ی له مه ر شاری ئه سه ته مبول به م جو ره بو و.

شاری ئه سه ته مبولیش، له و سه رده مه دا بریتی بو و له وینه یه کی بچو وکی شاهه نشاهی به گه وره و فراوانه که نه ئه ورو پاییه کی ته وا و بو و، نه ناسیاییه کی رۆژه لاتی ته وا ویش بو و نه شیشه یه کی نه ته وه یی تاییه تی هه بو و، نه شیشه یه کی فه رمان ره واییان ه ی باوی هه بو و هه رچی پتچه وانه ی یه کتره تیا ئه ژیا هه ژاری به کی له ئه ندازه به ده ر و ده وه مه ندی به کی له ئه ندازه به ده ری تیا بو و.

جوانی به کی دل رفین و ناشیرینی به کی گیان کوژی تیا بو و له لایه که وه دادگای ئایینی ئیسلام و گاوری تیا بو و، له لایه کی تریشه وه دادگای شارستانیتی بیگانه و خو مالی تیا بو و.

له ی هه موو خاک و نه ته وه یه ک به ره و کومه له ی تیا بو و له به ر ئه مه، هه موو گه شت و گوزار که رتیک، ئه ی توانی به شی خو ی که سانی وادو زیتنه وه که به زبانی خو قسه ی له گه ل بکات بيجگه له وه، له گرنگترین ناوچه ی بازرگانیش ئه ژمیرا.

که شتی به گه وره کانی هه موولا یه کی جیهان پر له کوتال و که له رپه له وه له ویدا کو ئه بو ونه وه.

باوکی (مه دحه ت پاشا) یش که ناوی (حاجی حافیز محمه د ئه شرف) بو و، ناو بژیکه رتیکي ئایینی رۆشن بیریو به پیاویتی سه ر راستی ده ست پاک و خاوه ن

(۱) راستتر: گه شه کردو و.

تازه زوویه کی چاکه خوازبی و تازه کردنه وه دائرابوو کوره کهی خوی ناو نابوو (ئه حمده شه فبق) قورئانی پئی خویند و سه ره تایی نویسنی فیرکرد پاشان خستییه (دیوانی هوماپئی) به وه، له ویشدا فیری نویسنی دیوانی تاییه تی به و ده زگایه بوو ئه و ساکه ش و راهاتبوون، هه ره که سی له و دیوانه ده رچواپه، ناویکی نویسان لی ئه نا (ئه حمده شه فبق) یشپان ناونا (مه دحه ت) که له و ساکه وه تا ئیستا هه ره بوو ناوه وه ناسراوه (مه دحه ت پاشا) له گه ل ئه وه شا که هۆگری پینوسه کانی فه رمانه وایی بوو بوو، له سه ره دهستی نووسه ره کانی مه شقی ئه کرد، خه می ئه وه هیشی ئه خوارد که زانیاری خوی فره تر لی بکات هاتوچۆی مزگه وتی (فاتح) ی ئه کرد بوو ئه مه ی له وئی فیری شت بی؛ له ویدا فیری زمانی عه ره بی و زانستی زبان پاراوی (۱) و دم راستی (۲) و ئایین و ژیری بوو. له زمانی فارسیشدا قال بوو، ویزه و میژووشی خویندوو به کیتک له ماموستا به ناوبانگه کانی (شیخی موسلمانان) (۳) (عارف بگ) بوو. ماموستایه کی رۆشنیرو له هه لئارده ی زاناکانی ئه و سه رده مه بوو هه روه ها به کیتکیش بوو له و پیشه و چاکه خوازانه ی که حه زبان له بیروباوه ری ده ستووری سه ره ست ئه کرد. له سه ره و تارگاهه کانه وه بانگی پائه هیشت، که بیروباوه ری ده ستووری له گه ل ئایینی ئیسلامدا جیاوازی نییه و زیانیسی پئی نابه خشی به لکو به پیچه وانه ی قسه ی خاوه ن زۆردارییه کانه وه، پشتیبوانی ئایینی ئیسلام ئه کات که له م سه رده مه دا پئی ئه و ناژی.

(مه دحه ت پاشا) تازه گه یشتبووه ته مه نی هه زده سالان، ناچاربوو له به کیتک له م ده زگایانه ی فه رمانه وایییه دا به مانگانه یه کی زۆرکه م فرمان بکات به لام زۆری پئی نه چوو، رۆژ به رۆژ پیتش ئه که وت له هه موو جوړه فرمانیکی نویسنکاریدا فرمانی پئی ئه بیئرا له ئه سته مبولدا، له شامدا، له (صیدا) دا، له قونیه دا له (قسطنونی) دا، فرمانی بینی جا ئه م سه رده مه ی ژبانیه ی به کاری هات، شاره زای خاکه کانی (عوسمانی) بوو، له کاروباریان تی گه یشت، له و خراپه و ئاژاوه و زۆردارییه نه ی که خه ربک بوون له که لکی بخه ن ئاگاداربوو که گه رایه وه پایته خت به ته و اوته تی بۆی ده رکه وتبوو، که ئه گه ر پتگایه ک هه بی بۆر زگارکردنی فه رمانه وایی له و سه رکه ردانییه ی تیاپه تی، ئه وه یه که هه موو ره گه زه کانی

(۱) واتا: ره وانبیژی.

(۲) لۆژیک- المنطق

(۳) شیخی موسلمانان: (شیخ الاسلام)

یه ک بگرن و پشتیبوانی به کتر بکه ن؛ کۆره کانی راویژ دا به زرتینی، یاسایانی داد په روه رانه ییش دا بترین که بو هه موو هاو نیشتمانیکی سه ره به سستی فروفیل (سیاست) و مافی کۆمه لایه تی به یارترین باسنورتیکیش دا بترین بو ده سه لاتی فه رمانه به ران، ئه و کارانه ییش که لیبیان ئه خوازری بیکه ن، دیاردیی کرتین پاش ئه مه ی گه یشته ئه سته مبول، ژنیکی هینا پاشان له پینوسه ی سه ره و کایه تی وه زیره کاندان دامه زرا زۆریشی پئی نه چوو، کرا به سه ره وکی ئه و پینوسه .

وارپک که وت ناوه ندی به لئین ده ره کانی وه رگرتنی باجی گومرگی (شام و حلب) له ناو خویاندا تیک چون پاشان ئه م تیک چونه به هیتزبوو و گرنگی په یدا کرد له ئه نجامدا فه رمانه وایی په نجا تووره که پارهی مابوه وه، بۆی نه نیترابوو. (مه دحه ت آفندی) نیتراپه ئه وئ بوو لیکۆلینه وه ی ئه و که یینه و به ینه یه له پاش شه ش مانگ گه رایه وه، به هه زار و چوارسه د تووره که پاروه که له پاره خۆره کانی گومرگی سه ندبووه بوو فه رمانه وایییه ی ده رخستبوو که پاره گۆره ره وه (میثاق) پینچ هه زار تووره که پارهی له فه رمانه وایی دزیوه (مه مه د پاشای قیبرسی) ییش که سه رکرده ی هه ره گه وه ری له شکرکی عه ره بستانه، هه له ی گه وه ره ی کردوه، که فه رمانه وایی ناچاربوو ده سستی له فرمان کیشایه وه.

وه زیره کانی فه رمانه وایی، کرده وه و کاره کانی (مه دحه ت) یان په سه ند کرد (ره شید پاشا) ی سه ره وک وه زیریش پیا هه لدا له وه وه رۆژ به رۆژ پیتش ئه که وت هه ر کارو فرمانیکی گرنگ و وردبواپه به ویان ئه سپارد رای په رتینی پاش ئه وه (محمد پاشای قیبرسی) بوو به سه ره وک وه زیر قینی له (مه دحه ت) بوو ویستی تۆله ی لی بکاته وه له به ر ئه وه نارویه چه ند خاکیکی (بالکان)، که له پشوییدا بوون مه به سی ئه وه بوو، یان به سه ره نه که وتوویی بگه رپتته وه، یاخود له وئ له ناویچ.

که چی له کۆری فروفیل (سیاست) دا، سه ره که وتنیکی تازه ی ده ست که وت چونکه به هۆی به کاره یسانی دادپه روه ری و کارزرنگی خۆبه وه، توانی ئاسایش و ئارام له ناو ئه و خاکانه دا دا به زرتینتته وه هه روه ها دلئ دانیشتوانی ئه و جیگایانه ییش بنووسینی به خۆبه وه تا گه رایه وه ئه سته مبول، (مه مه د پاشای قیبرسی) له فرمان دوور خرابوه وه (ره شید پاشا) خرابوه وه جیگای ئه و (عالی پاشا) ییش کرابوو به وه زیری ده ره وه ئه و دوانه ییش هه ردوکیان له هه لکه وتووه کانی زرنگ کاری و فروفیل بوون. پشتیبوانی چاکه خوازبی و نوئ کردنه وه بوون. (مه دحه ت) ییش نامه یه کیان پیتشکه ش ئه کات، کاروباری ئه و خاکانه ی

تیا پیشان ئەدات پیشنیازی وا ئەبێ، که سەرەخۆبێ ناوێه^(۱) بدرێ بەو خاکانه. ئەوێهێ نەمابوو، که پیشنیازەکی جیتی خۆی بگرێ و لەسەر دەستی خۆشیدا جیبەجی بکری بەلام (مەحمەد پاشا قیبرسی)، بەناوی جیتشین سەرۆک وەزیرانەوه، هاتەوه جیتی خۆی.

دەستیشی کردەوه بە بەرەنگاری کردنی (مەدحەت افندی) لەوێدا خۆی زۆر ماندوو کرد ئەویست لە (کۆری وەزیران) دووری خاتەوه بو ئەو مەبەسە هەموو رێگایەکی ئەگرت لە کۆریکانی فەرمانرەواییدا، بەخرایی ناوی ئەبرد، شتی وایشی ئەدایە پال (مەدحەت) که لەوێه دووربوو.

پاشان بەوێه بەدناوی کرد، که باجی دەیهکی گرتۆتە ئەستۆی خۆی کۆی بکاتەوه، که فەرمانرەوایی ئەوێه بەرەست کردوو لە هەموو فەرمانبەرێک ئەوێه دابوو پال که هەرچی دەیهکیکی ناوچەیهک لە ناوچەکانی ئەستەمبول هەیه داگیری کردوو بو خۆی کهچی ئەو کۆری که بو چەندوچوونکردن لەگەڵ (مەدحەت) دا دانرابوو، که لە کەینهوبەینهکی کۆلییهوه، بۆی دەرکەوت (مەدحەت) بێ گوناوه و لەبەر ئەوه برباری پاکێ ئەویدا. ئینجا که (رەشید پاشا) و (عالی پاشا) و هاوڕێکانی گەرانهوه سەر فەرمانداری، کردەوه کاری (مەدحەت) یان پەسەندکرد و تیکۆشانیان هەڵ سەنگاند دەموودست ناردیانە چەند خاکیک بو ئەمە هەماشای کاروباریان بکات و لە سکالایان بکۆلیتەوه که لەدەست هەندی سەردارانی خۆیان کردبوو ئەو لیکۆلینەوهی کردی، گەلیک کهتنی گرنگ گرنگی دەرخت که بوو بەهۆی لابرندی (میرزا سەعید پاشا) ی سەرداری (سلستره) و هەقالەکانی هەرۆهها پشپوییهکانی خاکەکانی (بولغاریا) ی خستە ئەستۆی (مەمر پاشا). پاشان خۆی بەناو ئەو خاکانەدا گەرا، ئاسایش و ئارامی تیا پەیدا کردەوه لەگەڵ بەرەللاکردنی شۆرشگیرەکانیشدا، خواستە پەسەندەکانیان جیبەجی کرد و گفت و بەلێنیشی لێ سەندن که ئاسایش بپارێزن.

ئەو سەرکەوتنە دەستی کەوت لە لیکۆلینەوهی پشپویی ناو (بالکان) دا، لە راستکردنەوهی کاروباری (بولغاریا) دا، کاریکی گەورە کردە دلی کاربەدەستانی (دەرگای بلند = الباب العالی) ئەو پیشنیازانە هەیه پشپ گەرانهوهی خۆیدا پیشکەش کردبوون، پەسەندیان کرد ئەو کردەوه و کارانەیش که بو کەلکی فەرمانرەوایی نەتەوهیش

(۱) واتا: ئۆتۆنۆمی، حوکمی زاتی.

جیبەجی کردن، بایەخیان پێدا بریاریشیاندا، پاداشی (مەدحەت) بەدەوه بەلام (میرزا سەعید پاشا) ی لابرۆ لەسەردارێتی (سلستره) لەگەڵ پیاوه نزیکەکانی تری (خونکار عبدالمجید) دا، که کردەوه و کارەکانی (مەدحەت) زبانی پتیکەیانداوون، لە کۆشکی خونکاردا (مابین) بەدگۆییان دەربارە ی کرد دواپی ئەو لیکۆلینەوانە (مەدحەت) کردبووی، بەرپەرچ درانهوه، پیاویکی تری فەرمانرەواییان ناردەوه ئەو جیگایانە، که ناوی (فەخری بگ) بوو. دووبارە لیکۆلینەوه بکاتەوه لەگەڵ ئەوێه که (فەخری بگ)، لە نامەکی (مەدحەت) هچی نەگۆربوو، هیچیشی نەخستبووه سەر، ئەم کردەوهیه (مەدحەت) ی وروژاند، خستیشیه سەر ئەوێه که واز لە فرمانەکی خۆی بەیتی و بچیتەوه مالتی تا درهنگی نەیهتەوه کایه.

بەلام مەبەسی (مەدحەت) لەم تەنیاپیه، ئەوه نەبوو که لە ئارام و بێ دەنگی مالتەکی خۆیدا بحەسیتەوه بەلکو مەبەسی ئەوهبوو که خۆی بهاوێژتە ناو لیکۆلینەوهیهکی تەواوێه، بو ئەمە خۆی ئامادە بکات بو هەلمەت بردن، لە راستیدا زۆری پچ نەچوو که خۆی خەریک کرد بەفیڕبونی زمانی فرەنسرییهوه لەوکاتەدا تەمەنی گەیشتبوو سی و پینج سالی پاشان بریاریدا که گەشتیکی ئەوروپا بکات بو ئەمە لە کاروباری ئەوی و هۆی پیشکەوتنی ئاگاداری بێ پاشان چوو (پاریس و لەندەن و قیەنا و برۆکسیتل) لەو شوێنانەدا ئەوی خۆیندبوویهوه بیستبووی لە بابەت ئەو سەرەستیییهوه که لە شارەکانی ئەوروپادا هەیه، لە بابەت ئەو یاسا دەستوررییانە وه که ژبانی گشتییانی ریکوپیتک خستبوو هەموو کەسێکی وهک یەک راگرتبوو لەبەردەم یاسادا، ئەو شتانە هەمووی بەچاوی خۆی دیی شتیکی ئاشکرایه، که (مەدحەت) ئەوێه ئەیدی لە ئەوروپادا لە نیشانەکانی سەرەستی و پیشکەوتن و کامەرانی، لەگەڵ زۆرداری و هەژاری و نەخۆیندەواری خاکەکانی (عوسمانی) دا بەراوردی ئەکرد.

هەرۆهها بیی ئەوهیش ئەکردهوه که چۆن نیشتمانەکی لەو دەر و ئازارانە تیاپهتی، رزگاری بکات، لەوکۆت و زنجیرانەیش که کراونەتە پیتی نەتەوهکی و ناهیتلن پشپ بکەوی و گەشه بکات ئازادی بکات سەردەستە ئەوانەیش که بەپیتوستی نازانی لەکۆل نەتەوهیان بخاتەوه، زۆروستەمی کۆشکی خونکار بوو، بەخونکار و پیاوهکانی و هەقالەکانی و کەنیزەکانی و قولەرەشەکانییهوه، بەلێ ئەو خونکارە که خۆی ناوناوو (سپهیری خوا لەسەر زویدا) کۆمەلێکیش لە خوانەناسەکانی، بازرگانی ئابین، وایان ناوئەنا.

له گهل ئه وهشا كه گهرايه وه ئهسته مبول، نهى ويرا ئه م رازانهى دلى خوئى هه مووى
ئاشكرا بكات به للام خوئى پى نه ئه گيرا، ئه وهى هه ر ئه گوت كه پى بوسته كاروبارى گشتى
راست بكرىته وه له چه ند جىگه كدا ئه مهى به ئاشكرا ئه گوت ئه وه بو به هوئى ئه وهى كه
جارىكى ترىش سه رنجى لى بده ن.

به للام نىازى دلى خوئى و كو شنده بيه كهى بو ئه و ياسايهى كه له ئارادابوو ده رنه ئه خست،
ئه لىم ياسا، به للام له راستيدا ئه وهى هه بوو له ياسا نه ئه چوو له ئازاوه و پشيوئى ئه چوو.
(مه مه د پاشاى قىبرىسى) ئاشتى كرده وه ئه وكاته ديسان وه بو بو وه به سه رۆك وه زىران
ئهى هه لى ئاراد، بو چاره كردهى هه ندئى گىرو گرتى ناو (بالكان) كه هه تا ئه هات خراپترى
لى ئه هات له خونكارى خواست كه (مه دحه ت) بو ئه و فرمانه دابنى خونكارىش به قسهى
(مه مه د پاشا) ي كرد (مه دحه ت) ي كرد به سه ردارى (سرب و بولغاريا)، پايهى
وه زىرىشى پى به خشى ئه وكاته سالى ۱۸۶۰ بوو.

جا لىروهه يه كىك له كرده وه و ره وشته بلنده كانى (مه دحه ت پاشا) ده ركه وت، كه له
هه ر خاكىكا سه ردار بووبى كه لك و كارى ده ركه وتوه ئه وه يش كرده وه و ره وشتى كاروبار
هه لى سوراندن و، رىكوىكى دامه زراندن، و هه لى كردهى بوو له گهل هاو نى شتماناندا
به گىانىكى پاكى بى لايه نى و ته ماشا كردهى يه كسانى به وه ئه م پياوه گه وريه كه هه ر بو
ئه وه دروست كر ابو داد په ره وريه بلا و بكا ته وه به ناو مرؤ قاىه تىدا بوئى نه ئه لوا له
پايته ختدا، كه هه رچى له دلپايه و له مئشكىايه له بىرو با وه رى دىمو كراتى و پىره ووبى
پيشكه وتن و چا كه خوازى، به ئىتته دى و زنگكارى و كارگوزارى خوئى پيشان بدات.
له بهر ئه وه ناچار ئه بوو كه ئه و ئاواتانهى دلى و مئشكى له و خاكانه دا به ئىتته دى كه
ئه خرانه ژىر چنگيه وه دياره ئه وه يش له ئه ندازه يه كى وادا پى ئه كرا كه له گهل كاره ساتى
ئه وكاته و ده سه لاتى خوئىدا بگوئى.

يه كىك له كرده وهى جوانى له خاكه كانى (سرب) و (بولغاريا) دا ئه وه بوو، كه بارى
به نده بى بو سوو كرده به چا وىكى يه كسانى به وه سه بى مافى هاو نى شتمانى به كانى ئه كرد
هه رچى ره گه زىكى تىابوو نوئنه رى لى هئنان بو كوئى نه ته وهى خاكه كان.

فرمانه كانى كاروبار هه لى سوراندنى له يه كتر جوئى كرده وه. ده زگانى فرمانه ووبى و
كوئره كانى شاره وانى و، بالباز و بالبازى گه رۆكى سه ره له نوئى رىك خستنه وه بارگرانى
باجى سوو كرده شىبهى پاره وه رگرتنى جوانتر لى كرد.

له ده ستى ئه و زوردارانه شيدا، كه سامانى فرمانه ووبى ئه خسته گىرفانى خوئانه وه
و مافى نه ته وه يان ئه خوارد چونكه جوتياره كان كه به ره نجى شان و خوئى ناوچه وان، به هه زار
ئازار و كوئره وه رى ئه و زه وى يانه يان ئه هئنايه به ره هم، ته ماشايان ئه كرد به رى ئه و ره نج و
ئه ركه يان زوردار ئه يخوات و داگىرى ئه كات بىجگه له مانه، گه لىك كارو فرمانى
ئاوه دانىشى پىك هئنا، كه هه مووىان گرنگ و گه و ره بوون، وه ك: كرده وهى رىگا و،
دامه زراندنى خوئى دنگا و نه خوئى خانه و، چا كردهى ئاودى رى و، بوو ژانده وهى كشتوكال
تا ئه و خاكانه و ايان لىهات. له چا و پيشووىاندا زور پيشكه وتن. نوو سه رى نه سه بى،
(كانىتو) گوئوى:

(جارىكىان خاكه كانى (دانوب)^(۱) م دى، له ده مى سه ردارىتى گرنگى مه دحه ت
پاشا شيدا چاوم پىيان كه وه ته وه سه رم سووما له وه هه موو گوئران و چا كرده وانى كه له و
شوتانه دا چاوم پىكه وتن، كه ئه توانم بلئىم له خراپترى باره وه گوئرابوون بو چا كترى
بار).

جارىكى ترىش گوئوى:

(ده ست رهندىنى و كارزانى (مه دحه ت) م له وه وه زانى كه چاوم به به ره مى
كارو كرده وه كانى كه وت نه ك هه ر به وهى كه به رگوئىم كه وتبو وه له راستيدا پيا وىكى زرنك
كار و كارگوزار و داد په ره ورم هاته پيش چا و ئه گه ر بىتو ما و ديه كى زور له سه ردارىتى
خاكه كانى دانوئى مئىتته وه، ئه و خاكانه و ايان لى دى كه بىن به نمونه يه ك بو خاكه كانى
تر، فرمانه ووبى (عوسمانى) يش له سه ر ئه و رى و شوئنهى (مه دحه ت) داينا وه،
خاكه كانى ترى خوئى بخاته چا ك بوونه وه و پيشكه وتن وه).

سه رداره كانى، سه رده مى (مه دحه ت)، هه ر خه مى ئه وه يان بوو، كه گه نجى نهى
فرمانه ووبى و نه ته وه تالان بكه ن له گهل هاو نى شتماناندا به زوردارى بچوئىنه وه
هئىچ ئاوتى كى شىيان نه بوو به ئىنه دى، ئه وه نه بى دواى كه لك و چا و برسىتى خوئان
بكه ون (مه دحه ت) يش هاته كوئره وه، له ره و وشت و خووى خوئىدا و كرده وه و كارى خوئىدا
ئه و وئنه يهى پيشاندا، كه پى بوسته هه موو سه ردارىك په روهى بكات.

(۱) دانوب، ئه لطنه: رووبارىكى گه وريه له جه نكه لى ره شى ئه لمانه وه ده سپى ده كات و به م ولا تانه دا
تىده په رى: ئه لمان، نه مسا، يوگوسلافيا، رومانىا و بولغاريا تا ده رتته ده ربى ره شه وه، درتته به كى
۲۸۶۰ كم، بو هاتوئى ناوى به كاردى و گه لى پرؤژهى ناوى و كاره بى و له سه ر.

ئەو ئامانجەيشى پيشاندا كە پىويستە ھەموويان بۆى تىبىكۆشن، ئەويش بەكەلك ھاتنى نىشتمان و چاكەى گشتى بوو ھاوپىكەنى و ابوون، كە بىيانويستايە كاروبارىك ھەلسورپىن يان پىرۆژەيەك راپەرپىن لە (دەرگای بلند = الباب العالى) داواى رىگە دانىان ئەكرد، ئنجا تا چەند مانگىك چاوەروانىيان ئەكرد، وەرەمى بىتەو، ئەنجامەكەيشى بەھىچ نەئەگەيشت بەوئەبى، كە خواستەكەيان بەرپەرچ ئەدرايەو و بەھناسە ساردىي ئەمانەو بەلام (مەدحەت) واى نەئەكرد ئەو ئەمەندە بەپەرۆشەو بوو، فەرمان و ياسا جىبەجى بكات، ئەوئەندەيش ھەزى بەكەلكى نىشتمانەكەى ئەكرد كوتىرانە سەرى دانەئەواند بۆ كاربەدەستان ھەندىك لە ھاوپىكەنىشى ئامۆزگارپىيان كەرد كە لەورپىگەيە لابدات بەلام (مەدحەت) گوئى لە ھىچ نەئەكردەو ئەوى برىبارى لەسەر بەدایە ئەيكرد.

گوئى نەئەدایە ئەنجامى خۆى كەچى بەسەردى چونكە مەبەسى ئەو كەلكى خۆى نەبوو، كەلكى گشتى بوو لە ھىچ شتىك سەلى نەئەكرد جارپىكەيان بەيەكەك لەو ھاوپىيانەى خۆى گوت، كە گلەبىيان لى ئەكرد لەورپىگەيەى گرتبووى و چاويان ئەترساند لەسەر ئەنجامى: (ئەم رىگا دادپەرورەبىيە، سەرەستەى من گرتومە، ئەبى چىم بەسەر بىنى؟ ئەگەر دەرەدەرم بەكەن لىيى ناترسم ئەو پىنج سەد قەرۆشەى فەرمانرەوايى لە مانگىكا ئەمداتى، بەشى پىويستى ژيانم ئەكات لەو خاكە بىگانانە و جىيى ئاوارەبىيەدا تەنانەت ئەيشتوانم واز لەو مۆچەيەيش بەينم چونكە پىنوسەكەم ئەووم دەست ئەخات كە باش پىي بژىم).

پاشان ئەيگوتىزەو بۆ (خاكى بغداد) لە سالى ۱۸۷۰دا^(۱) لەويش دەست ئەكات بەدامەزراندنەوئەى ئاسايش و ئارام لە نىشتمانەكەدا لە پىناوئەدا خۆى فرى ئەداتە ناو زۆر تەنگۆچەلەمەو ئنجا روو ئەكاتە كاروبارى ناوئەو كاروبار ھەلسوراندنى فەرمانرەوايى راست ئەكاتەو دادگاكان ئەخاتە رىكۆپىكەيەو ئەيكات بەمەرچ، ھىچ فەرمانبەرىك لە دارەستەكانى دەولەمەند و خاوەن دەسەلاتەكان نەبن سەردارە زۆردارەكان ئەشكىنى دەرگای خۆى ئەكاتەو بۆ زۆرلى كراوان سەردارەكان لىي ئەسلەمىنەو خاوەن مافەكانىشى پىي دلنباوون وىستى مۆچەى فەرمانبەرە بچووكەكان زۆر بكات سەرى نەگرت لەوئەدا ئەيگوت: (رۆژىك دىت كە فەرمانرەوايى بتوانى، بەپىي فرمان مۆچە بدات بەلام

(۱) راستتر: لە ۱۸۶۹دا دادەنرى بەوالى بەغدا لە جىگەى والى پىشوو (تقى الدين پاشا) كە ئەوكاتە لەوپەرى چالاكى و گەشەكردنىدا بوو.

ئىستاكە، زۆرۆستەم ئەوئەندە ئاشكرايە، كە وا لەو فەرمانبەرە بچووكەنە ئەكرى، وەك رىگەيان پىي بەدەين بەرتىل وەرەگرن وايە، بەلكو ھەرەك فەرمانيان پىي بەدەين بەرتىل وەرەگرن وايە!...).

سەرنجىدا لە شىوئەى كۆكردنەوئەى باج ئەويشى راستكردەو زۆر لە رەوئەند و ھۆزە كۆچەرىيەكانىشى ھان ئەدا بۆ كشتوكال كەردن پاش ئەو گەلىك پىرۆژەى ئاوەدانىشى پىك ھىنا يەكەم چاپخانە، لە بەغداد دا، ئەو دايمەزراند.

رۆژنامەيەكى دەرھىنا، ناوى نا: (الزوراء) كارگىرى دەليايى (عمان) يش ئەو راستى كەردەو كارخانەيەكى ئاسنىشى دامەزراند خستىەپال ئەو كارگىرىيە ھەر ئەويش بوو كە خوتىندنگاى پىشەسازىي كەردەو، كە باجىكى گشتى دامەزراند ئەو ھاوبەشىيە بوو كە رىگای ترامواى ناوئەند بەغداد و (كاظمىە) كەردەو ئەو يەكەم ھاوبەشى ترامواى بوو لە ناو ھەموو خاكەكانى (عوسمانى) دا يەجگار بەتەنگ چاككردنى رىگاوە بوو رىگای ناوئەند بەغداد و (بصرە) كە چەند كاتىك كورت كەردەو ھىناى رىگايەكى ھەلدەرى بۆ رووبارى (دەجلە) لەو جىگايەدا كە تاماوەيەكى دووردرى پىچاوپىچ نەرۆيشت و پاشان ئەھاتەو نەزىك رىگايەكى خۆى، بەھۆى ئەوئەو رىگايەكى بەدەجلە گۆرىي بەو ھۆبەو رىگايەكى كورت كەردەو.

ئىستائىش ئەو شوتىنە (قصة) ياخود (قصه) مەدحەتى پىي ئەلەين ئەوئەندەى فرمانى بەفەرمانبەرەكانى خۆى سپاردبوو، ئەوئەندەيش سەرەستىيى داوونى ھەموودەم ھانى ئەدانى كە جەرەزە و بى باك و راستى پەرورەبن ھەرەكەسىكىش بەدەست ياخود بەدەم خۆى لىي بىردايە پىشەو، ياخود خۆى تى ھەلسووايە، سەرزەنشتى ئەكرد و ايان گىرايەو كە رۆژىكەيان ئەچىتە ھۆلى كۆرى كاروبار ھەلسوراندن لە ئەندامەكان ئەپرسى، ئەلەى:

(من واى بەباش ئەزانم كە لە (دەرگای بلند) بىرسم باجەكانمان فرەتر لىي بەكەين، چونكە پىويستىمان بەپارە ھەيە ئىو ئەلەين چى؟) ھەموويان وەرەمىيان دايەو: (قسەكەت بەجىيە و ژىرىش ھەر وائەبى) كەواتە بام برىبارىك بنوسىن و دەموودەست بىنىترىن بۆ ئەستەمبول نووسەرەكەيش، برىبارەكەى نووسى و پىي مۆركردن، بردى بۆ ئەو ئەويش مۆرى كەرد گوتى: (خوابتان ھىلەى!) و كۆرى بەجى ھىشت لە رۆژى دووئەمدا گەرايەو سەريان، پىي گوتن: (كە بىرم كەردەو لە فرەكردنى باجەكان، بەزۆردارىم ھاتە پىش چاوشى ئىمە ئۆبالى ئەو بەخەينە ئەستۆى خۆمان بەلام تازە لە دەست دەرچوو چونكە دوئىنى

برپارنامه کهم نارد بۆ (دهرگای بلند) له ئهسته مبول منيش، ئه گهر ئيوه به باشی ئه زانن، ئه وهی تيا پيشان بدهين که له وهدا په له مان کرد.

ئنجاهوئى ته و او پيشان بدهين بۆ بهر په رچ دانوهی برپار نامه کهی پيشوومان ئيوه ئه لئين چى؟) ئه و انيش هه موو به يهک دهنگ گوتيان: (قسه کهت به جيبه ژيريش هه روا ئه بى!...) به نووسه ره کهى گوت، نووسى و پيشى مۆکردن که بۆ ئه ويشى برد مۆرى بکات، برپار نامه کهى پيشووى له گيرفانى خۆى ده ره ئينا هه ر برپار نامه يه يه ده ده ستى که وه گرت ئنجا گوتى: (قسه کهت به جيبه و ژيريش هه روا ئه بى!). منيش خاوهنى ئه و قسه يه م، چ دوئى، چ ئه مړۆ!... سه ينى و پاش سه ينىش هه روا ئه ميئمه وه که واته فرمانى ئيوه له م کۆره دا چيه؟!)

پاشان نرخى سه ره به ستى و که لکى پيشان دان ئه وه يشى تى گه يان دن که پيوسته له وه نه تر سن پيچه وانه ي قسه ي خۆى بچوئينه وه، به تايه تى ئه گهر و ايان زانى هه له ئه کات. ئه گهر ئه مه له سه ر دارى کى تر رووى بدياه و (مه دحه ت) نه بوايه، زۆر پيى دلخوش ئه بوو خوتو کهى لوت به رزبى پى ئه هات ئه مه يشى ئه کرد به به لگه يه ک بۆ زه بروزه نگى خۆى و هپز و ده سه لاتى خۆى به سه ر ئه ندامانى کۆره که دا بيجگه له وه هانيشى ئه دان که هه ر له سه ر ئه و ريگايه برۆن به لام ئه وه و ره وشتى گه وره پياوان و چاکه خوازان له کوئى!...

خونکاريگه و له بهنديخانه هاتۆته دهره وه

(عه بدولعه زيز)، بيست سالى خشت، وهک له بهنديخانه دا مابيتته وه و ابو، ئنجا چوه سه ر ته خت^(۱) خونکاره کان، هه مووده م، له خونکار زاده کان ته ترسان ئه يان خسته نه به نديخانه ي زيرينه وه، هه رچيبه کيان بوسته تايه له به زموره زم و خوش رابوردن ئه يان کرد، ليى نه ئه هاتنه دهره وه، تا ئه چوونه سه رته خت، ياخود ئه مردن ئنجا که بوو به خونکار، ئه م بيروباوهره سه يره ي هه بوو: بيروباوهرى پياويک که به شى کى گه وره ي ژيانى له به نديخانه يه کى وادا به سه ر بردبى، ئنجا که ليى هاتبيته دهره وه، ده موده ست بووبى

(۱) سولتان عه بدولعه زيز: کوپى سولتان مه حمودى دووهم، له ۱۸۳۰ له دايکبوو له ۱۸۶۱ چۆته سه رته خت و له ۱۸۷۶ کۆچى دوايى ده کات، خۆى ده کوئى، له سه رده مه که يدا بزاقى رۆژنامه گه رى تورکى گه شه ي کرد و ژماره ي ئه و رۆژنامه نه ي دهره ده چوون گه يشته (۴۶) رۆژنامه، که هه نديکيان له لايه ن ئازادى خوازانى تورکه وه دهره ده کران، هه روا به زمانه کانى يونانى و بولگارى و عه ره بى و ئه رمه نى.

به گه وره ي گه وره ترين شاهه نشاهيى سه رده مى خۆى که چى ئه ويش تۆله ي خۆى بکاته وه، به نديخانه يه کى گه وره بۆ مليۆنان که س له خاکی ئه م شاهه نشاهييه فراوانه دا بکاته وه، به لام به نديخانه يه کى و ايش بى که له ئاسن دروست کرابى، نهک له زير، پريشى بى له سه ر گهردانى و هه ناسه ساردبى، نهک له به زموره زم و خۆشى.

چهند سالي کيشى پى نه چوو، که چووبوه سه رته خت، له سه ر بنچينه ي سه رگهردانى ئه و شاهه نشاهييه، گه وره ترين کۆشکى دروست کرد که هيشتا، (ئه سه مبول)، شارى کۆشکى گه وره گه وره، به خۆيه وه نه يديبوو له م کۆشکه دا به هه زاران ده س و پيوه ند و پاسه وان و چيشته که ر و ئه ستيره ناسى راگرتبوو هه ر له کۆشکى خيزانبيه که يدا، سى سه د ئافره تى کۆکردبووه سه د پياوى له پياوه تى خراوى بۆ دانا بوون پاسه وان بيبان بکات له ته ويله که يدا شه ش سه د ئه سپى ره سه نى به ستبووه وه، دوو سه د گاليسکه وان و هه زار مه يته رى بۆ دانا بوون به خيويان ئه کردن له باخه که يشيا که ديواره کانى ئه وه نده به رزکرا بوونه وه، هپچ چاويک ئه و ديوى نه ئه دين، جوانترين گول و ريحانه و ناوازه ترين دارى به ردارى تيا پروان دبوون که هه ره يه که ي له که نارى کى جيهانه وه بۆ هيتابوو سه د باخه وانيشى بۆ پاراستن و به ره هه م هيتانى ئه م باخه راگرتبوو به ته نيشت ئه م کۆشکه يشه وه که سه رى گه يشته بووه ئاسمان، به نديخانه يه کى سامناکى دروست کردبوو، دانيشتوانى ئه سه مبول ناويان نابوو (کووره ي ئاگر). هه ر ئه وه نده مان به سه، که ئه م ناوه مان گوئى لى بى، بۆ ئه مه ي بزانيه له و رۆژه ره شانده دا، چ که تنيکى تيا کردوه.

خونکاريش ريگاي به ره لالا کردبوو بۆ کاربه ده سه ته کانى بن ده ستى، به ئاره زووى خويانى گيان و سامانى هاو نيشته مان بيه کان بيا نه ناو ئه برد، به مه رجى که هه موده م، بى پارهى نه هيلنه وه، تا له به زموره زمى خۆى نه که وى له به ر ئه وه نيشته مانه که که وه ته گيژاوى هه ژار بى و نان برا وييه وه. کاروبارى کۆمه لايه تيشى به جار يک ئازا وه ي تنيکه وت.

له ژير چنگى ئه و سه رداره دل ره قه زۆرداران ه دا ئه ينالاند باج تا ئه هات زۆرتري لى ئه هات، به کوته ک کۆته کرايه وه نه ته وه ي کلۆيش، سکا لاي دهردى خۆى ئه کرد، به لام که سپيک نه بوو گوئى لى بگرى.

له سايه ي (خونکار عبدالمجيد) وه، فه رمانه روه ايبى (عوسمانى) بيست و پينچ مليۆن ليره ده ستيا و له سه رى کۆيوه وه که (خونکار عه بدولعه زيز) يش هاته جيگاي، ئه مه نده ي ده ست بلاوبى کرد و پارهى به فبرۆدا، ده ستيا وه که ي گه يانده دوو سه د و په نجا مليۆن ليره ي ئينگليزى.

ئەمە بېجگە لەو پارەيەي كە لە رەنجى شانى رەنجبەرانى كۆي كردهووه زۆريەي ئەم پارانەي هەموو لە بەزمورەزمى خۆي و، سۆزانی و دەس و پێوەندەكانى خۆيدا بەخت ئەكرد بەهەموو كەشتیبەهەمەكانى فەرمانرەوايى و لەشكر و دەزگاكاني فەرمانرەوايىبەهەم، لەم پارەيە، تەنيا سەدى حەوتيان بەرکەوتبوو كاروبارى گشتى لە خاكى (عوسمانى) دا بەم رەنگە بەرپۆه ئەبرا، تا لە سالى ۱۸۷۵دا، كارەساتىك روويدا، هەموو دەزگاكاني سامانى خاكى (عوسمانى) و ئەوروپاي وروژاند و سەرسام كرد فەرمانرەوايى (عوسمانى) بلاوى كردهوه كە پىي ناكړي ئەو دەستياوانە بداتەوه ئەوئەيش بوو بەهۆي ئەوهي كە (دەزگايەكي دەستياوي گشتى) دايمەزيرنئ دەستەيەك لە فەرمانرەوايىبەهەمەكانى جيهان سەرپەرشتى بكەن. بېگانەكانيش بەئارەزووي خۆيان دەست بەخەنە كاروبارى نيشتمانەكەوه.

لەبەر ئەوه تا ئەهات نەتەويييشى ئەخواردەوه، رقى لە فەرمانرەوايى هەل ئەستا ئايا كام نەتەوه هەيە ئەمەي پىي خۆش بىن كە لەژير دەستياويكى وا زۆر و گراندنا بناليتنى؟ شۆرشيش كەوتبووه دل و دەروونى هەمووانەوه.

ئەم كارەساتانە تۆقاندبوونى كام نەتەوه هەيە، لەسەر ئەوه شۆرش نەكات، كە بەباج لى سەندن تالان بكرى، كەچى ئەو پارانە هەموويان لە خۆش رابواردنى كەنيزەك و دەس و پێوەنداندنا بەخت بكرين؟. ئەوهي لە هەمووي زۆرتر قىنى نەتەوهي هەل ئەساند، ئەو رەوشتەي فەرمانرەوايىبەهەم، كە رەگەزەكانى لەيەك بەرئەدا و دەستە ئايىنبەهەمەكانى لە بەكتر جيا ئەكردەوه هەر ئەو فروفيئالبازيبەهەميش بوو كە بوو بەهۆي نانهوي شەر و شۆرش و ئاژاوه لە خاكەكانى (بالكان)دا^(۱) هەندىك لە رۆشنبيران، راستبوونەوه و دەستيان كرد بەبەرەستكردنى ئەو رووداوانە لە خونكار پارانەوه كە ئەم بارە لە جىي خۆيدا بوەستىنى

(۱) لە ئەنجامى گەندەلبوونى حوكمى عوسمانى جىنايەتكاردا، بەتايبەت ئەو شىوازه چەوتەي كە پيادەدەكرا لە مامەلەكردنى خەلافەتى توركى لەگەل نەتەوه غەيرەتورك و ئىسلامەكاندا، دەبين خەلكى دەقەرەكانى بەلكان زۆر بەتوندى پىيان دادەگرت لەسەر بەدەنگەوههاتنى دەولەتە ئەوروپايىبەهەمەكان و كۆمەكەردنيان بۆ برا مەسيحىبەهەمەكانىيان؛ لە سالى ۱۸۷۴دا بولگاريەكان كە لە حوكمى سەتمەكارانەي عوسمانىبەهەمەكان وەرپس بوون، راپەرينىكى گەورەيان بەرپاكرد، ئەم كەلپەي راپەرينە زۆرى نەبرد بۆ هەموو نىووە دورگەي بەلكان تەنبەهەم، كوشتارىكى زۆر لە سەرياز و فەرمانبەرانى تورك كرا... رووسيا پشتگيرى ئەو راپەرينانەي كرد بەلام بەریتانيا بەهۆي بەرژەوهەندى خۆيەوه لەمەسەلەكە لالووتبوو سەرئەنجام ئەوتاووه هەموو لە عوسمانىبەهەمەكان جىابوونەوه، هەريەك بەجۆرى سەرەخۆيى خۆي پىچرى.

لە نەتەوييشيان ئەخواست، كە تەختى فەرمانرەوايى رووخا و لەسەر بنچينەيەكى تازه دايمەزيرنيتەوه چونكە بۆ هەموو كەس دەركەوت، كە رزگارکردنى فەرمانرەوايى (عوسمانى) بەهېچ شتىك جىبەجى نايى، بەوهنەيى كە لە فەرماندارىبەهەمەزەنگ و زۆرۆستەمەوه، بگوتيزریتەوه بۆ فەرماندارىي ديموكراتى كە ئەمەيش لەسەر رىنگاي فەرمانرەوايىبەهەمەمە پىشكەوتوووەكانى ئەوروپا پروات، زانست بلاو بکاتەوه لەناو نەتەوهدا، هەمووكەس بەچاوى يەكسانى تەماشاشا بکات بۆ ئەمەي نەتەوه هەمووي يەك بگري و لەكارو فرماندا يارمەتى يەكتر بدات، لە ماف و فرمانيشدا يەكسان بوەستىتەوه، ئنجا بەرامبەر ئەو گيتزاوه بەهيتزو هەرەتى ئاژاوه و پشيوبي و تىك چوونە، خۆي رابگري و بەرەنگارىي بکات.

سەرەستەي ئەو رۆشن بيرانە (مستەفا پاشا فاضل)بوو كە لەگەل چەند ئازادىي خوازىكى تردا دەرياز بووبوون بۆ ئەوروپا لەوتەو نامەيەكى كراوئى بەناوبانگى نارد بۆ خونكار (عەبدولعەزىز) داواي لى كردبوو، لاوتىيى فەرمانرەوايى تازه بکاتەوه: دەستورىكى بۆ دابنى كە هەموو موسلمانەكان و گاورەكان يەك ماف و يەك فرمانيان هەبى و بەيەك چاو تەماشابكرين؛ تيانووسىبوو:

(وام ديتە پيش چاو كە خاوەن بىرەناشى و دوورووگامان، هەلپەي ئەوهيانە، تەنانەت لە ژيرى دەستورىش كەلك وەرگرن بەخاوەن شكۆهى ئىو ئەلین: دەستور خونكار ئەكات بەكەلوپەلىك كە گىانى تىانەبى، دەسەلاتى پىي ناهىلى، ناوونيشانى لى ئەسپتەوه.

بەنەتەويش ئەلین: دەستور لە موسلمانەكانى ئەوي واز لە شتە خۆشهويستەكانى خۆيان بەهين، وەك ئايين و جلوپەرگ و رەوشت و خوويان، ئەوانە دەستەيەكى فروفيئىل باز و چاووراوگەرن ناشى و نەزانن راپوئيشان پىي مەكە گوي لە بەدگوييشيان مەگرە.

دەستور هېچ شتىك نابهستىتەوه ئارەزووكارىي نەبى هېچ سەرەستىبەهەمەكيش بار ناکات لەكەس، سەرەستىي هەلەكردن نەبى لە كاروبار هەلسوراندى هاوونيشتمانەكاندا.

هېچ شتىكيش ناخاتە سەرنەتەوه كە زيان بەسەرەزىي و گەورەيى بگەينى، ياخود كامەرانبى پىي نەهپلى بەلام ئايين و خاك و سامانىان بۆ ئەپارتيزى ئاراميش ئەبەخشى بەدلى گەل.

هەموو كەسكىش جوامير و ئازاد ئەكات بەهۆي دەستورەوه ئەتوانين پەيوەندى ناوئەند

خۆمان و فه‌رمانه‌وایانی تر با شتر لئ بکه‌ین ده‌ستوور فه‌رمانه‌واییه‌کی راست و دروستی و امان بۆ دانه‌مه‌زرتینی، که په‌نجه‌ی بیگانه‌ کاری تیا نه‌کات، پارێزگارییه‌کی ته‌واویش بۆ نه‌ته‌وه‌ پیک نه‌هینتی، که هه‌موو چینیکی بگرتیه‌وه‌ له‌ژێر سێبه‌ری دادپه‌روه‌ریشدا هه‌موو که‌سیک له‌گه‌ڵ براکه‌ی ته‌نیشتیا به‌کسان نه‌وه‌ستیه‌وه‌).

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی خراپه‌ی زۆرداریی و چاکه‌ی ده‌ستوور پێشان نه‌دات، نه‌لئ: (له‌م جیهانه‌دا نابێ دوو جوژه‌ فرۆفیل به‌کاربه‌ینری: فرۆفیل بۆ موسلمانه‌کان و، فرۆفیل بۆ گاره‌کان چونکه‌ دادپه‌روه‌رییه‌که‌ بۆ هه‌مووانه‌ فرۆفیلش هه‌یج نییه‌ نه‌وه‌نه‌بی، که له‌سه‌ر ده‌ستی خونکاردا دادپه‌روه‌ریی پروات به‌رتوه‌ یاسای کۆمان کزی کردووین: سروشتی خاوه‌ن فرۆفیله‌کامانی تیک داوه‌ سه‌ری پێ نزم کردونه‌ته‌وه‌ نه‌وانیش سروشتی فه‌رمانه‌واییان تیک داوه‌ و پایه‌یشیان هه‌یناوه‌ته‌ خواره‌وه‌.

له‌به‌ر نه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌رمان که له‌م یاسایه‌ خۆمان دووربخه‌ینه‌وه‌ جارێکی تریش نه‌گه‌رتینه‌وه‌ سه‌ری نه‌م یاسایه‌، نه‌ته‌وه‌ی کزکردووه‌، له‌ژێر باریا نه‌نالینتی.

قیژه‌ی هه‌لمه‌ت به‌ریش به‌ریه‌رچ ناداته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ پێویسته‌ خۆمانی لئ رزگار بکه‌ین و هۆگری یاسایه‌کی وه‌ک نه‌و یاسایه‌بین که له‌ هه‌موو شونیکێکی پێشکه‌وتوودا جیبی خۆی گرتوه‌ نه‌و یاسایه‌ی که به‌چهندان نه‌ته‌وه‌ی وریاکردۆته‌وه‌ و گه‌وره‌بی ده‌ست خستون تیا په‌وايه‌ ئیسه‌ و دوودل بێینه‌وه‌ له‌ وه‌رگرتنی یاسای سه‌ریه‌ستیدا، که‌چی نه‌و خاكانه‌ی لیمان جوێ بوونه‌ته‌وه‌ و هه‌یج جیاوازییه‌کیشیان نییه‌ له‌ ئیسه‌، به‌په‌رۆشه‌وه‌ نه‌و یاسایه‌ وه‌رته‌گرن؟ تیا خاکه‌ی ئیوه‌ له‌ خاکه‌کانی (میسر و تونس و رۆمانیا و، سربیا)، پیاوی نیشتمان په‌روه‌ری دل‌سۆز و خاوه‌ن فرۆفیلێ زرنگ کاری زۆتر تیا نییه‌؟ به‌لئ زۆرتی تیا به‌واته‌ بانگیان بکه‌ره‌ لای خۆت، به‌دل دینه‌لات له‌ هه‌موو شارێکیشا ده‌سته‌یه‌ک به‌دانیشته‌وه‌کانی هه‌ل‌بێتره‌ که به‌ئاره‌زووی خۆیان بی، نه‌ک به‌زۆر، بۆ نه‌مه‌ی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ت لئ ئاشکرا بکه‌ن، رینگای کارگوزاریت بۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ نه‌مه‌ی ده‌ستی باوکانه‌ی خۆتیا به‌سه‌را بکیشی پاش نه‌وه‌ گوێ بگه‌ره‌ له‌ نوینه‌رانه‌ی که به‌فه‌رمانی تو له‌ پایته‌خته‌که‌تا کوته‌بهنه‌وه‌، پێویسته‌ نه‌ته‌وه‌ت بۆ رۆشن بکه‌نه‌وه‌، ئاوات و ئاره‌زوویش پێشان بده‌ن...).

(مه‌دحه‌ت پاشا) یش له‌وکاته‌دا، به‌سه‌رگه‌ردانی نیشتمانه‌که‌یه‌وه‌ نه‌تلایه‌وه‌، له‌به‌ر برینداریی خۆی وازی له‌ سه‌ردارێتی خاکی به‌غداد هه‌ینا گه‌راپه‌وه‌ پایته‌خت، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی

که له‌گه‌ڵ خه‌باتکه‌راندان، فه‌رمانه‌وایی (عوسمانی) رزگار بکات له‌ ده‌رد و نازاری زۆرداریی.

نه‌ته‌وه‌یش که‌قینی هه‌لسابوو له‌ زۆرداریی هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو که فه‌رماندارییه‌کی ده‌ست به‌ره‌للا هه‌بوو به‌سه‌ر نیشتمانه‌که‌وه‌ تاکه‌ پیاویک جله‌وی فه‌رمانه‌وایی نه‌گرته‌ ده‌ست و به‌ئاره‌زووی خۆی کاروباری نیشتمانه‌که‌ی هه‌ل نه‌سواند نه‌یاسایه‌ک هه‌بوو له‌سه‌ری پروات، نه‌ ته‌ماشاکه‌ریکیش هه‌بوو چهندوچوونی له‌گه‌ڵ بکات هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌یش بوو که فه‌رماندارییه‌که‌ بریتی بوو له‌ زۆرداریی و سه‌مه‌کارییه‌کی وه‌ها، که هه‌روه‌کو (سلیمان البستانی) له‌ نوسراوه‌که‌ی خۆیدا (عبره‌ و ذکری) که پێشکه‌شی گیانی (مه‌دحه‌ت پاشا)ی کردووه‌ نه‌لئ: (که هه‌رچی گوناها‌ریی و خراپه‌و داوین پێسی بوو، به‌لایه‌وه‌ ره‌واوو زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که پیاوی بی ئابرووی نه‌کرد به‌گه‌وره‌ی گه‌وره‌ پیاوان، سه‌ری به‌هه‌مووان دانه‌ته‌واند، ریسوایی به‌سه‌ر نه‌هه‌ینان زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که که‌س سه‌ره‌پرشتی نه‌نه‌کرد، ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووی دل نه‌بی که سه‌ری پێ نه‌کرد به‌هه‌موو کونیکا و نه‌یشی نه‌زانی روو بۆ کوێ نه‌کات نه‌رێتگایه‌کی په‌سه‌ندی هه‌بوو له‌سه‌ری پروات.

نه‌که‌سیکیش هه‌بوو له‌ خراپه‌ بیگرتیه‌وه‌ نه‌وه‌ی ئیمرو به‌باشی دانه‌نا، سه‌به‌ینتی به‌خراپیی دانه‌نا زۆردارییه‌کی وایه‌، خۆی، خۆی ده‌رته‌خات به‌بی چهندوچوون سامان له‌م و له‌و داگیرته‌کات.

تاوانباره‌کان جه‌زه‌به‌ نه‌گه‌تین به‌بی تاوانه‌کان، بی نه‌مه‌ی تاوانیکیان کردبی و جه‌زه‌به‌یه‌کیشیان بۆ بریارداربی که هه‌ل‌ستیشی کرد به‌پشم و قینی نه‌ته‌وه‌، له‌ خۆی، ده‌ست نه‌کات به‌تیک دانیا، دووبه‌ره‌کی نه‌خاته‌ ناویانه‌وه‌ هانیان نه‌دات له‌یه‌کتر، ده‌ماری خۆپه‌رستییا تیا نه‌بزوینی، تاوايان لئ نه‌کات بچن به‌گه‌ژیه‌کدا ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کیش زۆردارییه‌که‌یان بیریچیتته‌وه‌، پاشان وریابینه‌وه‌ و ده‌ست بکه‌نه‌وه‌ به‌سکاڵاکردن له‌ ده‌ستی، به‌زموره‌زمیکی وایان بۆ نه‌دۆزیتته‌وه‌ که پێوه‌ی خه‌ریک بێن و نه‌ویان له‌بیر بچیتته‌وه‌ زۆردارییه‌کی وه‌ها‌یه‌، که چهند که‌سیک سامانی نه‌ته‌وه‌که‌ به‌ش نه‌که‌ن له‌ خۆیان، خۆبانی پێوه‌ کامه‌ران نه‌که‌ن و نه‌ته‌وه‌یشی پێ سه‌رگه‌ردان نه‌که‌ن نه‌و چهند که‌سه‌یش، بی وه‌ی نه‌ژین، که‌سیک نییه‌ لییان پیرسیتته‌وه‌ و ئۆبالی نه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌یان بخاته‌ نه‌ستۆ نه‌و چهند که‌سه‌ سه‌رچاوه‌کانی سامانی نیشتمانه‌که‌دا داگیر

ئەكەن، نەكشتوكال ئەھیلنەو، نەجەنگەل و دارستان، نەكانگا، ھەموو نازوجیازی بۆ خۆیان ئەھیلنەو ئەو سامانانە بەكەلەپووری باوك و باپیریان دائەنن ئەگەر پیاویکی كارگوزار، كانگایەك بدۆزیتەو و بەفەرمانرەوایی بۆلێ من مافم ھەبە ئەوكانە دەرھەبەنم، بام منیش و ئیوھەبەش، بەپیتی یاسا، بەشی خۆمانی لێ ھەل بگرین، پیاوھەکانی (مابین) ئەلین:

ئەو بەخششیک خاویبە بەئیمە دراو، بچو بەولواو مافی تۆ پیتەنەبە، ئەگەر خاوەن ھۆشیک، ماوھەکی تەواوی بەلیکۆلینەو پڕۆژەبەكەو بەخت کردبێ و بۆلێ: ئەمە بەرھەمی لێ گەران و لیکۆلینەوھەکی دووردیژە ھەموو بابەتیک زانستی و سامانیشم نامادەکردوو، کە پڕۆژەكە جیبەجی بکەم، بەپیتی ئەم مەرجانە. بام بەشی فەرمانرەواییشی تیایی، ئەوانیش پێیان ئەگوت:

نە ئەو ھی ئیمەبە پڕۆژەكەیان بەبێ مەرجو بەبێ تۆلە لێ داگیر ئەکرد ئەو دەستە زۆردارانەبوون، کە دەرەدەرکردن و، لە زیندان کردن و، کوشتنیان بەکارئەھینا لەگەل ھاوئیشتمانەکانی خۆیاندا ھەرکەسیکیان بەدل نەبوایە و بیان و بیستایە بیکوژن، ئەیان کوشت بەتاک و تەرایش وازیان نەئەھینا بیکوژن، جاری وا ھەبوو کوشتاریان ئەکرد لە دەیان و سەدان و ھەزاران کەس دلەکانیشیان ئەوئەندە رەق بوون، نەھاواروقیژە بێچاران کاری لێ ئەکردن، نە گریانی ھەتیوان!

زۆری پێ نەچوو (مەدحەت پاشا) بوو بەسەرکردەئەو بزووتنەو شۆرشگێرانیە بە پێریدا خۆی بەخت بکات لە پێناو خواستە دادپەرورانەکانیا پێ رەویی چارەکردنەكەیشی لەم چەند دێرەدا پێشاندا:

(پارە بەفیرۆدانی فەرمانرەوایی، گەیشتۆتە ئەندازەبەکی وەھا کە لە وزە پیاویدا نەماو لیتی بێ دەنگ بێ. وەزارەتی سامان، سامان رەوانە ئەکات بۆ (مابین) خونکاریش ئەو پارانە لە بەزمورەزمی خۆیدا بەخت ئەکات وەزیرەکانیش، فرمان بەپارە ئەفرۆشن سەردار فرمانەكەئەو خۆی لە سەرۆک وەزیران ئەکری پاشان ئەچیتە ئەو خاکەئە پیتی سپیترراوھ کاروباری ھەل بسورینێ بەھەموو جۆرە زۆروستەمیک دانیشتووھەکانی ئەروتینیتەو ئەبەم شیتوھە ھەموو خاکەکان ویران کران فەرمانرەواییش کەوتۆتە گێژاویکی توندوتیژەو بەھیچ جۆرێکیش رزگاری نابێ، بەگۆرینی کارگێری ئیستانەبێ ئەو گۆرینەبەو پێک دێ، کە کۆرێکی نەتەو دابەزیرنێ، بتوانی چەندوچوون و لێ پرسینەو لەگەل وەزیرەکان

بکات ئەو مەرجە، کە ئەو کۆرە نەتەوھەبێ بێ کە ھەلبژیرا، نابێ جیاوازی بکری لە ناوھند رەگەز و ئایینەکاندا سەردارەکانیش، کە لە خاکەکاندا فەرمانداری ئەکەن، ئەبێ بخرینە ژیر لێ پرسینەو و چەندوچونیک توندوتیژەو، تا نەتوانن زیان لە ژیان و سامان و سەررەزبەئەتەو بەدەن!...

بەرەنگاری کردنی ناوھند تازەکردنەو خوازەکان و پشتیوانانی کۆنەپەرستی، تا ئەھات تینی ئەسەند.

خاکی (عوسمانی)بوو بەدووھەشەو لەشکری (مەدحەت پاشا) و، دەررون تازادەکانی ھاوڕیتی و، شاگردەکانی خۆپندنگان و، خاوەن کاروبیشەکان، لەگەل ھەندێ کرێکارە وریاکان دەستەبەك بوون.

دەستەكەئە تریش لەشکری خونکار (عەبدولعەزیز) و ھاوڕیتی و ھاوئەمەکانی بوون ھەموو دەم چی بوستایە لە سامانی نەتەو، پێشکەشیان ئەکرد ئەویش کەمیک نەبێ لە چاکەئە گشتیدا بەختی ئەکرد.

پاشاوەكەئە لە بەزمورەزم و داوین پیسی خۆیدا بەخت ئەکرد ھەرەك (مامۆستا ئەحمد ئەمین) ئەلێ: (زۆر لە میژەر بەسەرەکان پشتیوانییان ئەکرد بەپارە فەرمانرەوایی بەلێشاو ئەیدانێ، دل و دەررونی ئەو پیاو ئایینیانەئە کربوو ھەر بزووتنەوھەك چاکەئە گشتی بخواستایە، ئەوان بەئاژاوەیان دائەنا ئەیان گوت: خونکاریکی ناشی، چاکترە لە ئاژاوەھەك کە ھەرگیز نەپرتتەو!).

کاتی کە (مەحمود نەدیم) کرا بەسەرەك وەزیران، زۆرانبازیبەكە توندتری لێھات ئەم پیاو لە چینی پیاو گەرەکانی شاربوو، واتا چینی دەولەمەند و ناسراو و خاوەن پایە بەلام خۆی بەبەدخوویی و رەوشت خرابی ناوبانگی دەرکردبوو لەھەموو ژیان خۆیدا، کردەوھەکی وای نەواند بوو کە کەلکیکی گشتی ھەبێ بەلام لەویدا زۆر شارەزابوو کە بەھەرەشە و بەلین پێدان، لەمو لەو پارە بپچری لە رازی فرۆفیلبازی و داوانانەویدا ئاگاداریبەکی تەواوی ھەبوو بەھەموو ھیتزو توانایەكەوھە یارمەتی زۆرداری ئەدا لەگەل زۆرداراندا خۆی رێک ئەخست و پشی پشی شی بۆ ئەکردن لەبەر ئەو خونکار جینگایەکی وای بۆ دانابوو لە دلێ خۆیدا، کە لە پێش ئەویدا بەكەسی تری نەبەخشیبوو ئەویش فەرمانرەوایی تووشی چەند دەستیواویکی تازەکرد بۆ ئەمەئە بۆ خۆبشی و بۆ (عەبدولعەزیز)یش پارە پێدا بکات.

هەر یاسا و پێڕه‌وییه‌ک هه‌بوو، پێچه‌وانه‌ی دلی خۆی و (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، پوچی کرده‌وه کۆری راویژ‌که‌رانیشی به‌ناره‌زووی دلی خۆی و دلی (عه‌بدو‌لعه‌زیز) گۆری هه‌رکه‌سیکیش چاکه‌خوازی نیشتمان بوو، دووری خسته‌وه.

هه‌ر پیاویکیش به‌رامبه‌ری فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌کرد، ده‌ری په‌راند سه‌ردار و فه‌رمانه‌ره‌نیش ته‌پلی توپینیان پێ نه‌کرا، به‌کیکیان نه‌نیرا بۆ فه‌رمانیک، تا نه‌گه‌یشته جیگه‌کی خۆی به‌کیکی تر له‌ جیتی دانه‌را، خه‌ریک بوو (مه‌دحه‌ت پاشا) دووریخاته‌وه بۆ سه‌رداریتی (سیواس) به‌لام نه‌ی ویرا ده‌ستی لێ بدات، له‌ترسی نه‌ته‌وه‌که هۆگری بووبوون و خۆشیشیان نه‌ویست.

(مابین) به (مه‌حموود نه‌دیم) یدا هه‌ل نه‌دا و گه‌وره‌ی نه‌کرد و کرده‌وه‌کانی به‌جوانی په‌سه‌ند نه‌کرد که‌چی نه‌ته‌وه تا ته‌هات رقی لینی نه‌بووه‌وه زۆری پێ نه‌چوو خونکاریش هه‌ستی به‌م رقه‌ نه‌ستوره‌ کرد، که رۆژه‌رۆژ گری نه‌سه‌ندو نیشانه‌یه‌کی ئاژاوه و شه‌روشه‌رۆژی خراپی پێشان نه‌دا له‌ نه‌نجامی نه‌وه ته‌ترسا نه‌بووست ناگه‌که بکوژیتته‌وه، نه‌وه‌ک له‌پاشدا بلتسه‌یه‌کی وا بسینیت که گه‌یه‌ی بۆ نه‌کوژیتته‌وه له‌به‌ر نه‌وه (مه‌حموود نه‌دیم) ی لا‌برد و سه‌ره‌ک و هه‌زیرایه‌تی سپارد به (مه‌دحه‌ت پاشا) ی باوکی ئازادی خوازان.

به‌لام (عه‌بدو‌لعه‌زیز) نه‌بووست به‌خونکارییه‌کی ده‌ست به‌رله‌لا بمینتته‌وه که‌س نه‌ی له به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و که‌س نه‌ی به‌رپه‌رچی قسه‌ی بداته‌وه کرده‌وه و په‌وشتی (مه‌دحه‌ت پاشا) یش به‌ته‌واوه‌تی پێچه‌وانه‌ی نه‌وه په‌وشته زۆردارییه‌ بوو نه‌وه له‌ کاروباری فه‌رمانه‌وه‌اییدا درۆی نه‌ته‌کرد، دووری به‌ته‌زانی، سه‌ری بۆ خونکار دانه‌نه‌واند له به‌رامبه‌ر به‌لین پێدان و ترساندنا، چاکه‌ی نه‌ته‌وه‌ی پایه‌ ماله‌ نه‌ته‌کرد به‌لام نه‌وه له‌وه‌یشی تی په‌راند (مه‌حموود نه‌دیم) ی به‌وه‌ بدنا و کرد که سامانی فه‌رمانه‌وه‌ای دزیوه، پاشان چه‌ندوچوونی له‌گه‌ل کرد، ئنجا بریاریشی به‌سه‌ردادا که ته‌بێ سه‌د هه‌زار لیسه‌ بداته‌وه به‌گه‌نجینه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ای خونکاریش به‌نا به‌دلییه‌که‌وه له‌وه بێ ده‌نگ ته‌بێ پاشان (مه‌حموود نه‌دیم) ته‌به‌خشی دیسانه‌وه فه‌رمانی خونکار به‌رپه‌رچ ته‌داته‌وه که به (خدیوی میسه‌ر ئیسه‌اعیل پاشا) ری ته‌دا ده‌ستی‌او له‌ فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ بیگانه‌کان بسین و په‌یماننامه‌یشیان له‌گه‌لدا به‌ستی چونکه به‌لایه‌وه وابوو (که ته‌گه‌ر نه‌وه رییه‌ی پێ بدری، بیگانه‌کان ده‌ست ته‌خه‌نه کاروباری میسه‌ره‌وه، نه‌وساکه‌یش سه‌ره‌خۆی کارگیریی و فرۆفیلی پێکه‌وه له‌ ده‌ست نه‌چێ رۆژیکی وایش دیتته‌ پێشه‌وه که بیگانه‌کان ده‌ست بخه‌نه

کاروباری میسه‌ره‌وه، به‌بیانوی پاراستنی سامانه‌کانیانه‌وه). خونکار له‌وه تووره‌ ته‌بێ، به‌لام تووره‌ییه‌که‌ی خۆی ده‌رناپێ، له‌ دلی خۆیدا نه‌یه‌یتته‌وه پاش نه‌وه به‌بی مام ناوه‌ندیتی سه‌رۆکایه‌تی وه‌زاره‌ت فه‌رمانه‌که‌ی خۆی ده‌رته‌کات، به‌م ره‌نگه‌ به‌ره‌نگاری کردنی ناوه‌ند خواستی خونکار و، خواستی (مه‌دحه‌ت پاشا) که خواستی نه‌ته‌وه‌ی پێشان نه‌دا، تا ته‌هات به‌هه‌ترتری لێ ته‌هات له‌به‌ر نه‌وه ده‌می فه‌رماندارییه‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆری نه‌خایاند، له‌پاش هه‌فتا و پینج رۆژ فه‌رمانداری، بۆی ده‌رکه‌وت که ناتوانی له‌وه به‌ولاوه له‌ کاردا بمینتته‌وه، خونکاریش وای به‌باش ته‌زانی که نه‌یه‌یتته‌وه له‌سه‌رکار، ته‌ویش وازی له‌ سایه‌وپایه‌ی خۆی هینا، بێ ته‌مه‌ی خه‌فه‌تی بۆ بخوات.

دوای نه‌وه، چوارکه‌سی تریش، یه‌ک له‌ دوای یه‌ک، بوون به‌سه‌رۆک وه‌زیر که‌سیان خونکاریان بۆ دلخۆش نه‌کرا.

خۆشی و هاوده‌مه‌کانیشی، به‌ئاواتی نه‌وه‌وه بوون، که (مه‌حموود نه‌دیم) بخه‌نه‌وه سه‌رکار به‌لام نه‌وه‌نده به‌دنا و بووبوو له‌ناو هاو‌نیشتمانه‌کانیا، ته‌گه‌ره‌ی له‌ گه‌رانه‌وه‌ی خۆی نه‌دا.

له‌به‌ر نه‌وه خونکار (ئه‌سه‌عه‌د پاشا) ی کرد به‌سه‌ره‌ک وه‌زیر ته‌میش (مه‌دحه‌ت پاشا) ی کرد به‌وه‌زیری دادپه‌روه‌ری دوای نه‌وه (رشدی پاشا) بوو به‌سه‌رۆک وه‌زیر ته‌میش (مه‌دحه‌ت) ی هه‌شته‌وه له‌ وه‌زاره‌ته‌که‌یدا له‌ بیروباوه‌ره‌ چاکه‌خوارییه‌کانیشیا پشتی گرت له‌گه‌ل‌ئیشیا واریک که‌وت که وه‌زاره‌ت نامه‌یه‌ک بنیرت بۆ (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، بیروباوه‌ر و پێش‌نیازی خۆی تیا پێشان بدات بۆ راستکردنه‌وه و چاک کردنی کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ای (مه‌دحه‌ت پاشا) ته‌م بریار نامه‌یه‌ی دانا که تیانوسیوو:

(خاوه‌ن شکوّه‌ستان، له‌ وتاری ته‌خت^(۱) ئاشکراتان کرد، که له‌سه‌ر ری و شوینی پێره‌وی راستکردنه‌وه و چاککردنی کاروبار ته‌رۆن به‌رپوه، که هه‌موو که‌س ئاواتی بۆ ته‌خواری له‌گه‌ل ته‌وه‌شا، کاروبار خراپتری لێ هاتوووه زۆر گۆرینی فه‌رمانه‌ره‌انی فه‌رمانه‌وه‌اییش، پشپویی و ئاژاوه‌ی خستوته ناوه‌وه زۆربه‌یان سه‌ریان لێ تیک چوو و له‌ رتگه‌لایان داوه، به‌مه‌به‌سی ئیوه نارۆن به‌رپوه، خوار و خپج ته‌رۆن به‌رتگه‌وه، ته‌وه چاکه‌ش که کرابوو تیکیان داوه‌ته‌وه.

سامانی فه‌رمانه‌وه‌ای و ده‌ک خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه، خراپ تیک چوووه ته‌وه‌یش وای له

(۱) وتاری ته‌خت: (خطاب‌ العرش)

همموان کرده‌وه که به‌ندو باوبلاوبیته‌وه له‌ناو نیشتمان و دهره‌وه‌ی نیشتماندا، ههمویش له‌وه ئه‌ترسن که ئهم باره فه‌رمانه‌وه‌ی به‌ره‌وه نهمان بیات...

(فرمانی نیشتمانی ناچارێ کردین که له‌مه‌ به‌ دنگ نه‌بین، نه‌وه‌ک بکه‌وینه بارێکی واوه که په‌شیمانی له‌ دوابێ له‌به‌ر ئه‌وه په‌نامان هیناوه‌ته‌ به‌ر دهرگای شاهانی ئیوه... له‌ ژیری و زرنگیی خاوه‌ن شکوه‌هیشتان‌وه‌ ئاشکرایه، که دهرمانی به‌کاری ئهم دهرده ئه‌وه‌یه: هۆیه‌کانی له‌ناو بیاری.

ئهو هۆبانه‌یش ههمموان ئه‌یانزاین چین جا ئه‌گه‌ر ئهو هۆبانه‌ لابران، نه‌خۆشیه‌که‌یش نامینی... ئنجا ئه‌گه‌ر ئیوه فه‌رمانیکی تازه دهرکه‌ن، که له‌ یاسا نه‌چنه دهره‌وه، که له‌ به‌رامبه‌ر یاسایشدا جیاوازی له‌ ناوه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و گه‌وره و بچووکه‌دا نه‌میانی؛ که هه‌رچی ده‌زگایه‌کی چاکه‌ی گشتی هه‌یه به‌خریته‌وه سه‌ر دۆخی جاران، ئه‌وپارانه‌یش که خاوه‌نیان بۆیان ته‌رخان کردوون هه‌ر له‌سه‌ر ئهو مه‌رجانه‌ی که بۆیان داناون به‌خت بکری؛ له‌ کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ی به‌ره‌وه‌ی رووی (دهرگای بلن‌د) بکریته‌وه، ئهو بریاری خۆی بدات و پیتسانی ئیوه‌یشی بدات، به‌لام ئیوه‌یش هه‌یج مافیکی فه‌رمانه‌وه‌ی بۆ خۆتان گل نه‌ده‌نه‌وه که په‌یه‌ندی هه‌به‌ی به‌سامان و زه‌وییه‌وه؛ که وه‌زاره‌تی سامانیی بێ په‌سه‌ندکردنی (دهرگای بلن‌د) یه‌ک پوول به‌خت نه‌کات؛ که فرمانی فه‌رمانه‌رانی گه‌وره و بچووکه‌ دیاری بکری؛ که له‌ وه‌زیره‌کانیش لێ پرسینه‌وه بکری و به‌پیتی ئه‌نجامی کاروکرده‌وه‌یان چه‌ندوچوونیان له‌گه‌ڵ بکری، که ئه‌وانه‌ به‌خه‌نه ئه‌ستۆی کاربه‌ده‌ستان و پیاوه‌ نزیکه‌کانی خۆتان تا به‌ته‌واوه‌تی به‌جیبیان به‌پین جا ئه‌گه‌ر ئه‌مانه ههموویان جیبه‌جی کران، به‌یارمه‌تی خواوه، به‌کامی خۆمان ئه‌گه‌ین، فه‌رمانه‌وه‌ی ئه‌خریته سه‌ر ئهو رینگایه‌ی که خاوه‌ن شکوه‌هتان ئاواتی بۆ ئه‌خوازن.

ئهم قسانه له‌ ئه‌نجامی بیکردنه‌وه‌مانه‌وه په‌یدا بوون... دوورنییه هه‌له‌مان تیا کردی... ئیمه‌یش له‌ خاوه‌ن شکوه‌هستان خواستمان ئه‌وه‌تان که ئهو نه‌ته‌وه‌یه‌ی که‌لک و چاکه‌ی خراوه‌ته‌ ژێرده‌ستان، له‌م ته‌نگه‌ه‌مه‌یه‌ی ئیستایه‌ی رزگار به‌رموون به‌هه‌موو رهنگ ههموو شتیکی به‌ده‌ست خۆتان.

(عه‌بدولعه‌زیز) یش هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ی به‌س بوو که ئهم نامه‌یه به‌خوینیه‌ته‌وه، ده‌ست به‌جی رقی هه‌ستاو گری گرت فه‌رمانیدا (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌ فرمانه‌که‌ی خۆی لابر و کرا به‌سه‌رداری (سه‌لانیکی).

(پاشا) یش له‌پاش چه‌ند رۆژیک لابر و کرا به‌سه‌رداری (حلب) (مه‌حمود نه‌دیم) یشی کرده‌وه به‌سه‌رۆک وه‌زیر.

به‌لام سه‌رداریتیه‌که‌ی (مه‌دحه‌ت) زۆری نه‌خایاند له‌پاش سی مانگ له‌ فرمان دهره‌یترا ئه‌ویش ئیتر گه‌راپه‌وه‌ خانوچه‌که‌ی خۆی که له‌ نزیکی ئه‌سته‌مه‌وله‌وه‌ بوو بۆ ئه‌مه‌ی بییر له‌و رینگا کاربه‌رانه‌ بکاته‌وه که نیشتمانه‌که‌ی بێ رزگار بکات.

جا له‌و خانوچه‌که‌یه‌وه که له‌سه‌ر که‌ناری (بۆسفۆر) دابوو، له‌ بازیکه‌ی ئه‌کرد که نیشتیته‌وه‌و بالی کردیته‌وه بۆ فرین به‌ئاسماندا، ئهو رووناکییه دهرکه‌وت، که خاوه‌نه‌که‌ی خۆی سووتاند، به‌لام نیشتمانه‌که‌ی زیندوو کرده‌وه و، نه‌ته‌وه‌که‌یشی خسته سه‌ر رینگای راستی و چاکی و پاکی.

لابرانی خونکار به‌بدولعه‌زیز

کاروباری ناوه‌وه و دهره‌وه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی (عوسمانی) تا ئه‌هات خراپتری لێ ئه‌هات کاربه‌ده‌ستانیش که ئه‌یانیدی سه‌ره‌تای بۆله‌بۆل کردن و سکاڵاکردن له‌ناو کۆمه‌لانی گه‌لدا په‌ره ئه‌ستی، ئه‌یانویست به‌زۆری زۆر دهره‌کی و سه‌تمکاری له‌ناوی به‌نه‌ به‌لام ئهو توندوتیژییه، دڵ و دهروونی تازار دراوه‌کانیان زۆرتر ئه‌ورووژاند، زۆرتر گری به‌رئه‌دا، زۆرتر ئاماده‌ی ئه‌کردن بۆ راست بوونه‌وه و هه‌لمه‌ت بردنه سه‌ر زۆرداری به‌دکار.

ههموو خراپه و زۆرسته‌میکی فه‌رمانه‌وه‌ی له‌ پیتس چاوی نه‌ته‌وه‌دا، له‌ که‌سایه‌تی (مه‌حمود نه‌دیم) ی سه‌رۆک وه‌زیردا دهرئه‌که‌وت ههموو ئه‌یان گوت: ئه‌وه هۆی په‌یدا بوونی و روودانی ئهم ههموو دهرده و زۆردارییه به‌لام زۆری بێ نه‌چوو ئه‌وه ئه‌هاته میتشکیاندا که ئهو جوړه که‌تن و به‌دکاریانه، تا خونکار به‌لایه‌وه باش نه‌بێ، هه‌یج وه‌زیریک ناتوانی و ناویرێ توخیان بکه‌وی له‌به‌ر ئه‌وه‌یش به‌و جوړه بریوان ئه‌کرد، که له‌ یه‌که‌م سه‌رۆک وه‌زیریتیه‌وه ئهو کرده‌وه و ره‌وشته نه‌نگ و ناشیرینه‌ی دهرکه‌وت که‌چی خونکار رووی خۆی لێ وه‌رنه‌گه‌یرا، چه‌ندوچوونیکه‌ی له‌گه‌لدا نه‌کرد به‌لکو پستی گرت و به‌خشی، پاش ئه‌وه ههمیسان گه‌راپه‌وه سه‌ر فرمانه‌که‌ی خۆی!...

(مه‌دحه‌ت پاشا) یش یه‌کیک بوو له‌سه‌رکرده‌کانی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که رقیان له‌وباره ئه‌بووه‌وه، و هانی که‌سانی تریشیان ئه‌دا بۆ رقی هه‌لسان له‌وباره، هه‌روه‌ها یه‌کیکیش بوو له‌وانه‌ی که به‌دڵ ئاره‌زووی راستکردنه‌وه و چاک کردنی ئهو باره‌یان ئه‌کرد و هاواری خه‌بات و خۆبه‌خت کردنیان ئه‌کرد له‌ پیناویا. (مه‌دحه‌ت) ئه‌یگوت:

(تەنیا ھۆی بۆلەبۆلگەردنی گاوردەکانی فەرمانرەوایی عوسمانی ئەو دەبە کە سەر بە سەستییان لێ بارکراوە ھەر کاتێ سەر بە سەستییان پێ بە خشرای، ئەوانیش فەرمانرەواییبە کەیان خۆش ئەوێ و ھەست بە ھوێش ئەکەن کە خۆشییان بە شێکن لە نەتەوێ ئەم فەرمانرەواییبە ھۆی کزبێ موسڵمانەکانیش ھەر ئەو دەبە کە سەر بە سەستییان نییە، ھەرکاتێ ھەستیان بە سەر بە سەستی کرد، خۆیان ئەھاوێژنە سەر فرمانەکانیان، لەش سووکی و چالاکی بەخت ئەکەن، نان پەیدا ئەکەن، زانیاری دەست خۆیان ئەخەن، زیرەکی و ھیزوتوانای خۆشییان لە پێناو کامەرانی خۆیان و خیزان و کۆمەلایەتیاندا بەکار ئەھێنن کە ھاتوو ھەموو لایەکیش بێ سەر بە سەستی مانەو، ترس ئەنیشیتە دلایانەو، پیاوہەتیان لەبەر ئەچیتەو، خووی بەندە ئەگرن: لەسەر کزبێ و چاوشۆزبیدا، لە خوو دانە خواردن و پۆشینیکێ واوہ کە لە نەنگترین پێگاوە پەیدای بکەن ئەوێ بە سەریشماندا ھاتووہ لە ئیسلا مەتیبەوہ دوورە چونکە ئایینی ئیسلا م دەولەمەند و ھەژار لە ماف و فرماندا یە کسان پائەگرتی، جیاوازی ناکات لە ناوہند شا و گەدادا بە پێتوبستیشی دانەنێ کە ھەموو کاروباریکیان، ھەموو تەنگوچەلەمە و گبروگرتتیکیان بە ھۆی راوێژکردنەوہ چار بکەن و بە پێتوہ بێن بەلام ئەم خونکارە حەز لە وشە ی راوێژکردن ناکات ئەوہندە ی مردن قبینی لیبەتی ئایینی ئیسلا م یە کێک لە دەستوورە گرنگەکانی ئەو دەبە فەرمان بە چاکەکردن بکری و بە خراپە نەکردن.

بەلام ئەم خونکارە، ناھیتلی کەس فەرمانی چاکەکردن بدات و بەر بە سەستی خراپەکردن بکات راوێژکاری ئیسلا مەتی لەم سەردەمە تازەبەدا، خراوہتە شێوہی کۆری نەتەوہوہ کە ئەو روپاییەکان (پەرلەمان) ی پێ ئەلین فەرمانکردنیش بە چاکەکردن و خراپە نەکردن، لە شارستانی تی تازەدا، لەو شێوہبەدا پێک دێ کە رۆژنامەکان سەر بە سەستی بن لە نرخ دانانی کاروباری گشتی و کردوہ و کاری کاربەدەستاندا، کە تاک و تەراکان و کۆمەلەکان سەر بە سەستی بن لە نووسراو دانان و ئاشکرکردنی بیروباوہری خۆبانداندا، ھەرچی بێکیان بەلاوہ باش بێ پەسەندی بکەن، ھەرچی بێکیان بەلاوہ خراپ بێ ناپەسەندی خۆیان بەرامبەر یان بنویتن ھەروہا چۆن ئارەزووئەکەن ئاوا وتار بدەن چونکە نەکەس ھەبە بێ ھەلە و گوناھ بێ، نە فەرمانرەوایی و کار بەدەستانی ش بێ ھەلە و گوناھ ئەبەن بەلام ئەوہی کە خواروخیچی ئەوانە راست ئەکاتەوہ و چاویان ئەترسینێ و ئەیانخاتە سەر پێگای راستی و دروستی، وریایی بیروباوہری گشتیبە و سەر بە سەستیبەتی لە نرخ داناندا، ئەوہیش لە قورئاندا پێی گوتراوہ: (نامۆژگاری کردنی بە راستی و دروستی، نامۆژگاری کردنی

بە نارام گرتن). ئەمانە ھەموو روون و ئاشکران پێویستە ھەبەن بەلام ئارەزووی دلی خونکار (عەبدولعەزیز) وەک گا بەردیکی زەلام ئەم ھەموو بیروباوہرانی ئەپلێشیتیتەوہ. (خاکی فەرمانرەوایی (عوسمانی) بە پێتترین خاکی جیبانە کەچی لە گەل ئەوہیشا ھەژارتین خاکە ئەویش لەبەر ئەو دەبە زۆرداری زۆریانی دەپەراندوہ.

ھەر کە سیکیش ماوہتەوہ لە خاکە کەماندا کەچی کووتال لە ئەو روپاوە ئەھین.

تەنانەت فێستەکانی سەریشمان، ئەو چەمچانەیش کە ئاگری پێ ئەکەینەوہ لە بێگانە ی ئەکرین ئەم کەرەستانە ھەموویان لە خاکە کەماندا زۆرن بەلام نەدادپەرورە ی ھەبە لە نیشتمانە کەماندا نە دلنایی ھەبە لە پاراستنی گەنج و سامان لەبەر ئەوہ نەھاوہبەشی پێک دیت نە کارخانەیش دائەمەزرتت دادپەرورەیش، بە یاسایانی دادپەرورەرانە و دادگاہانی دادپەرورە نەبێ پێک نایەت ئەمیش تا سەر بە سەستی نەدری بە گەل، و اتا دەستووریکێ نەبیت کاروباری پێک بخات و بیبات بە پێتوہ، پێک نایەت ھەرکەسێ داوای راستکردنەوہ و چاککردنی کاروباری فەرمانرەوایی کرد، دەربەدەر و ئاوارە کرا: (فؤاد پاشا) بە سووکی و ریسواییبەوہ مرد.

(عالی پاشا) ییش داوی بوونرایەوہ، تا لە فرمانەکە ی لاہرا کە ئەو دووانەیش ھەردووکیان خاوەنی توانا و ھیتز و دەسەلات و کردوہ ی ھەرەباش بوون، بەلام خونکار پیاوی وەک (مەحمود نەدیم) نزیک ئەخاتەوہ لە خۆی، کە ھەتا بلایی ناشی و نەخوتبندەوار و چاوتنۆکە، بۆ ئەمە ی سامانی فەرمانرەوایی پێشکەش بکات، پاش ئەوہ خۆشی چی پێ کرا و چەندی بۆ لووا تالانی بکات بۆ خۆی!...

لەم شێوہبەدا کە مامۆستا (ئەحمەد ئەمین) پێشانی داوہ لە نووسراوہ کەیدا (فیض الخاطر) بەرگی پێنجەم: (مەدحەت پاشا) ی باوکی ئازادییخوازەکان لە خانووەکە ی خۆبەوہ تەماشای ئاوەکە ی (بۆسقۆر) ی ئەکرد کە بە ژبیر بەربانکی خانووەکەیدا ئەرۆشیت و شەپۆلی ئەدا، تیشکی مانگەشەویش لە شەوہ ناوازەکانی ئەستەمبۆلدا، بەسەر ئەو شەپۆلانەوہ ئەبریسکا یەوہ.

لەناو ئەو چاوتنۆکە ی جوانانەدا بەوجۆرە بیری لە نیشتمانەکە ی خۆی ئەکردوہ یان بەو جۆرە لە ناو نیشتمان پەرورە دلسوژەکاندا کە ھەلبژاردە ی پیاوانی بیروھۆش و ئازادیی خاوان بوون قسە ی ئەکرد.

مه دحمت پاشایش، رهوشتی و ابو، هه رچی به بیردا بهاتایه برباری له سه ر بدایه دهستی به به جیهینانی نه کرد و له پیناویا خۆی به خت نه کرد به دل بریاریدا که تاره زوو و خواستی (خونکار عه بدولعه زیز) بشکینتی، چونکه قسه ی هیچ دل سۆزیکه به گویدا ناچت ههروه ها نیشتمان هه که یشی له و که سانه پاک بکاته وه که چه واشه ی نه که ن و هانه ی نه دن بو سه ر زۆرداری، وه ک (محمود ندیم) ئنجا دهستی کرد به فراوانکردنی کۆری فرمانه که ی و بانگ راهیشتنه که ی ئیتر نه وه نده گیانی شو ر شگێرانه ی له ناو زانایان و مامۆستانان و شاگردانی خویندنگاکان و ورباکان و داخ له دل هه کانی نه ته وه دا بلا و کرده وه، رۆژیکیان هه موویان له مزگه وتی (خونکار محمه دی فاتح) و کۆر و نه و شه قاماندا که بو ی نه چن، کۆبوونه وه پاشان له شپوه ی خۆپیشاندانیکه ی پر له ده نگدا به پۆل رۆشنت هه تا که بششتنه (دهرگای بلند)، له ویدا نه یانقیژاند و نه یان نه راند:

داوای لابردنی (مه محمود نه دی) سهرۆک وه زیر و (پیری موسلمانان حه سه ن فه می) یان نه کرد نه و دوانه یش که چاو یان به و گه له کۆمه کتیه گه وره یه که وت، ده ست به جت خۆیان ده رباز کرد.

(عه بدولعه زیز) له م خۆپیشان دانه به زه بره نکه، سه ری سو رما و واقی و رما له م کاره ساته تازه سامناکه که له ژیان ی فروفیلتی نیشتمان هه که یدا رووی نه دا، هه مو له شی که وتبووه ترس و له رزه وه پیاوه کانی، هه رچه ند تیکۆشان، خۆپیشانده ره کانیان بو بلاونه کرایه وه.

گو تیان هه تا (دهرگای بلند) خواسته کانیان جیهه جت نه کات، چوارلای (دهرگای بلند) به رناده ین هه ر له جیهگای خۆیاندا مانه وه، تا به ری به یان دوایی خونکار ناچار بوو، بو یان ئاشکرا بکات که هه ر بو نه و جاره خواسته کانیان جیهه جت نه کات به لام نه گه ر جاریکه تر خۆپیشاندانی وا بکه ن، ناچار نه بێ، به توندیی، جه زه به یان پێ بگه ینتی!

خۆ پێشاندهره کان داوای سهرۆک وه زیریتیی (مه دحمت پاشا) یشیان نه کرد خونکار بو نه وه به قسه ی کردن که (محمود ندیم) له سه ره ک وه زیریتی بخت، که (حه سه ن فه می) یش له پیریتیی موسلمانان بخت^(۱) به لام نه وه ی به قسه نه کردن که (مه دحمت پاشا) بکات به سه ره ک وه زیر له جیاتنی نه و (رشدی پاشا) ی کرد به سه ره رۆک وه زیر به لام (مه دحمت پاشا) یشی کرد به وه زیری بی وه زاره ت.

(۱) پله یه کی ئایینی بوو وه ک (موفتی) نه مرۆ.

(حه سه ن نه فه ندی خیروللا) یشی کرد به پیری موسلمانان (حوسین عه ونی پاشا) یشی کرد به وه زیری جهنگ.

نه ته وه یش تا ماوه یه کی که م وای زانی، که گو یینی وه زاره ت و بوونی (مه دحمت) له ناویا، نه وه نه گه ینتی که ئیتر دادپهروه ری بلا و نه کرتیه وه، برابه تیش نه که ویتته ناو هه موو ها ونیشتمان هه کانه وه.

به لام رۆژان به سه ره چوون و وه زاره تیش هیچ ئاوانتیکه نه هینایه جت خونکار هه ره ک خۆی مایه وه، گو یی له قسه ی هیچ دل سۆزیک نه نه گرت، تا نه هات زۆروسته می نه کرد. (مه محمود نه دی) یش بو یه کا وازی له کاربه دهستی هینا، که له هه لیکه تر دا بیه تته وه جتی خۆی له پینا و نه و مه به سه ته یشیدا، به لیشا و پاره ی نه به شیه وه به سه ر که نیه ره که کان و له پیاوه تی که وتوو ه کاند، که ده سه لاتی هه ره گه وره یان هه بوو له کۆشکی خونکاردا.

بیه گانه، چاو چنۆکه کانیش، نه وه هه نگاوه نیشتمانیه یان پێ باش نه بوو نه وانیش ده ستیان کرد به ته گه ره دانان و گیروگرت دروست کردن له پێش ده م فه رماندارییه تازه که دا وایان پێشان نه دا که موسلمان هه کان، له سه ر پشپویی ناو (بالکان)، هه ل نه کوتنه سه ر گا وره کان قه لاچۆیان تی بخن (جه نه رال ایفاتییف)، راسپارده ی رووسیای چاریشی، ویستی نه م مه ترسییه گه وره تر پێشان بدات: هینای سه د پیاوی چه ک به ده سه تی ناو خاکی شاخه ره شی^(۱) له راسپارده خانه دا^(۲) کۆکرده وه، به بیانوی پاراستنی راسپارده خانه وه، نه وه ک ئازاوه ی ناو نه سه ته مبول، ئاراسته ی گیان و ژیان ی بی!

ئیتتر له وه وه، داخی دل نه ته وه، ده رکه وته وه بیری ده ستوریش بوو به بیرتیکه گشتی هه موو که س نه یوبست دا به زری، هه موو که س بو ی تی نه کۆشا چونکه بو یان ده رکه وت که تیک چوونی فه رمانه روایی، یاخود چاککردنی، نه وه نده ی به نده به و یاسایه وه که کاروباری فه رمانه روایی دیاردیی نه کات و سنووری بو دانه ن، یاخود به ره لالی نه کات بو ده ستی سه رداره گه وره و بچوو که کان که به تاره زوو ی خۆیان یاری به چاره نووسی نه ته وه بکه ن، نه وه نده به نندنییه به و که سانه وه که کاروباری نیشتمان هه که یان له ژیر ده ستایه هه موولا چاوه روانی نه وه بوون که یاسای نه و سه رده مه، که هه موو کاروباریکی خستبووه ژیر ده ستی خونکاریکی به چنگی به زه بر و زهنگ، که به تاره زوو ی خۆی نه جولا یه وه،

(۱) جبل الأسود که به شیکه یوگوسلافی ئیمرویه.

(۲) واتا: بالیوزخانه.

که سیکیش نه بوو بتوانی لی پرسینه وهی لی بکات، چونکه خوئی وا دائه نا که دهسه لاته که ی له خواوه وه رگرتووه... ئەو یاسایه بگۆرئی به شاهیتیه کی دهستوری، دهسه لاتی هه ره گه وره بو کۆری نه ته وه دابنئی که له نهجامی هه لئباردنئیکی سه ره ستانه ی نه ته وه وه پیک هاتیی، ئەو کۆره بیه له سنوری ئەو دهستوره دا که نیشتمان بریاری له سه ره داوه به پئی پئیوستی و پله ی پیشکه وتنی خوئی، ئەو دهسه لاته ی خوئی به کاره پئی هه موو لایه کیش به وه باوه ریان هینابوو، که ئەم گۆرینه وه ی فه رمانداری به ره لایه، به فه رمانداری به کی دیموکراتی، ته نیا ریگایه که بو رزگارکردنی نیشتمان که له و چاله قوولیه کی ته تیی که وتبوو، له و ته نگوچه له مه گه ورانه ی ده ره وه یه که هه ره شه یان لی نه کرد چونکه هه ره دهستوره که له باریا هه بی تاک و ته راکانی گه ل والی بکات هه ست به که سایه تی خوئیان بکه ن، له پاراستنی مافی خویشیان دلنیا بن.

هه ره دهستوریه که بتوانی یه کیتی گه ل به هیز بکات.

بارستایی ژبان و ره و شتیسی به رز بکاته وه، پشتگیری نازایه تی و به رگه گرتنیسی بکات به رامبه ره ئەو فه رمانه وایانه ی چاویان تی بریوه له هه موو لایه که وه هه ره شه ی لی نه که ن.

به لام (عه بدولعه زیز)، که گوئی له وشه کانی سه ره به ستی و دهستور راویژکردن نه بوو، وای نه زانی جنیوی پئی نه درئی. له دهسه لاتی که م نه کریتته وه، لوتی نه شکینئی له به ره ئەوه هه ره له سه ره زۆروسته می خوئی نه رۆشیت، وای نه زانی که به هۆی وه زیره تازه کانیبه وه، که نه ته وه خوئی نه وین، جیگای به هیز تر بووه له به ره ئەوه که دهسته یه که له نیرراوانی شاگردانی خویندنگا چوونه لای و داویان له فه رمانه وایی کرد دهستوریک بو خاکی عوسمانی دابنئی، داویان له خونکار کرد که هه ندی له سامانه کی خوئی ته رخان بکا بو پرکردنه وه ی ئەو که موکوورپییه کی که وتوته له نگه ری پاره کۆکردنه وه و پاره به ختکردنی فه رمانه وایبه وه، وه رامی وادانه که زووبه زوو خواسته کانیان جیبه جی نه کات که چی له راستیدا، له دللی خویدا، وای بریار دابوو، که سنوریک دابنئی بو به ره به ست کردنی ده مه وه ری و نازاوه نانه وه یان نه ویش به هۆی داخستنی خویندنگا نایینیبه کانه وه، ده ره ده رکردنی شاگرد کانه وه له نه سه مبول، گرتنی یاخی و سه رکیشه کانیانه وه.

هه ره ها بریارشیدا که هه رچی سامانیکی هه یه له ناوکه شتیبه کی رووسیدا ده ربازی بکات بو ده ره وه ی نیشتمان.

له و کاته دا، بیرتیکی سامناک هاته میتشکی مه دحه ت پاشاوه؛ ئەم خونکاره بوچ له سه ره ته خت نه هینیتته خواره وه، که نه وه ند به رپرچی راستکردنه وه و چاککردنی کاروباری فه رمانه وایی نه داته وه، به تاییه تی نه گه ر بیتی نه ته وه ییش دا کۆمه کی بکات، که هه ره خوئی خاوه نی دهسه لاته؟! ئەو ساکه نه ته وه ییش نه توانی خونکاریکی وا بخاته سه ره ته خت، که هه ست به خواست و ئاره زووی نه ته وه بکات و ریزیسی لی بگری له وه ییش تیگه یشتیبت که هیز له دهستی نه ودایه، له به ره ئەوه به پیچه وانه ی ئەو نه جو لیتته وه و زه بروزه نگ و زۆرداریسی پتیه نه کات!...

مه دحه ت پاشا، هه رچه ند دهستی نه په رزا و له فرمانی رۆژانه ی نه بووه وه، که نه چووه وه ماله وه و له ریگادا به سه ره پردی (غاله ته) دا نه رۆشیت، له ویدا چاوی به خوازه لۆکه کان و میوه فره شه کان و راوکه رانی ماسی نه که وت به چاوی خویشی نه یدی کی که هاو نیشتمان کانی له چ سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیبه ک دابوو، له چ ماندوتی و چه وسانه وه یه ک دابوو، به هۆی په یدا کردنی پاروویه ک نانه وه که برسیتی مناله کانی خوئیان پئی نه شکاند که چی له وه ری شاره که یشه وه به مشت لیره ی زه رد و سوور بلاو نه کرایه وه بو په یدا کردنی نه سپتی ره سه ن یاخود سۆزانیبه کی شیتته په ته ری. که مه دحه ت پاشا، نه مانه ی چاوپیکه وت بیری سه ره وه ی نه هاته وه به میتشکدا، له هه موو روویه که وه لیتی نه دایه وه و هه لگتیر و وه رگتیر نه کرد.

هه رچه ند نه ییش چووه ناو جیگا که یه وه، بنوی و بسره وی، وینه کانی نه بویره نه هاتنه ناو میتشکیه وه، خه ویان لی نه زراند شه وگار به سه ره نه چوو، بی دهنگی هه موو لایه کی داگیر نه کرد هیچ دهنگی نه مه یه وه گوئی لی بی دهنگی گالۆکه کانی پاسه وانه کان نه بی، که هه رچه ند هه نگا ویکیان نه نا، ئەو گالۆکه نه ستورانیه یان نه دا به زه وه ییدا، بو نه مه ی بیری نوستووه کان بخه نه وه، که فرمانی پاراستنی ئاسایشی خوئیان به جی نه هینن سه گه کان که گوئیان له و دهنگانه نه بوو، له هه موو لایه که وه ده ستیان نه کرد به وه رین مه دحه ت پاشایش نه وه ی نه هات به بیردا، که له نیشتمان که یدا، ته نیا ئەم رووکه شه پر نازاره هه یه که به نیشانه ی ئاسایش دابنئی!...

زۆری پئی نه چوو، دهستی کرد به تیکۆشین بو به دیی هینانی ئەو بیره ی له میتشکیا په نگی خواره بووه وه ئەو خه می خوئی نه بوو، که له پینا و جیبه جی کردنی ئەو بیره دا چ ته نگوچه له مه یه کی تووش دی، خه می نیشتمان و نه ته وه که ی خوئی بوو که به کامی خوئیان

بگه‌ن له پیتشدا ویستی (شازاده مراد) بیینی له به‌ندیخانه‌که‌یدا، له کۆشکی چراخاندنا ئەم شازاده‌یه، پیاویکی نهرم و به‌ئارام بوو، هه‌زی له زه‌بروزه‌نگ و زۆروسته‌مو چه‌وساندنه‌وه نه‌ئکرد.

ته‌ماشای کرد ئاره‌زوویه‌کی به‌هه‌زی هه‌بوو، بۆ به‌کاره‌ینانی بیروباوه‌ری دیموکراتی و دامه‌زراندنی ئەو ده‌ستوره‌ی که خۆی خه‌باتی بۆ ئەکرد پاشان ده‌ستی کرد به‌ئاشکراکردنی بیروباوه‌رکه‌ی خۆی له‌ناو چه‌ند دۆستێکی دلسۆزی خۆیدا.

ده‌سته‌ی ئازادیی خوازه‌کان کۆمه‌کییان کرد (حه‌سه‌ن ئەفه‌ندی خه‌یروللا) ی پیری موسلمانان له پیتش هه‌موویاندا بوو.

توانیشی ئەندامه‌کانی وه‌زاره‌ت، یه‌ک له‌دوای یه‌ک به‌خاته سه‌ر بیروباوه‌ری خۆی (رشدی پاشا) و (حوسین عه‌ونی پاشا) سه‌رده‌سته‌یان بوون له هه‌موویان ده‌سته‌یه‌ک پیتک هات ناوی نرا (ده‌سته‌ی ئازادیی خوازان) ئەم ده‌سته ئازاو پیرۆزه، بریاریدا (خونکار عه‌بدو له‌عه‌زیز) لابیات، پیتش ئەمه‌ی به‌قه‌ومح و نه‌ته‌وه خۆی فری بداته شوڕشپکی اووه که هه‌شتا خۆی بۆ ئاماده نه‌کردوه و ئەنجامیشی نازانری به‌چی ئەگات پاشان هه‌موو ئەندامه‌کان بریاریاندا لابردنه‌که له رۆژی سێ شهممه ۳۱ / ۵ / ۱۸۷۶د، له نیوه‌رۆدا جێبه‌جی بکری.

ئهو ری و شوپنه‌ی بۆ جێبه‌جی کردنی ئەو بریاره‌ دایان نابوو، ئەوه‌بوو: که له پیتشدا کۆمه‌له کۆمه‌له له هاونیشتمان‌ه‌کان له موسلمان و گاور، له مزگه‌وتی (نورعوسمانییه) دا کۆبینه‌وه له‌ویدا له‌بابه‌ت کاروباری نیشتمانی عوسمانییه‌وه گفتوگۆ بکه‌ن له‌ویدا بۆیه‌کتر سوپند بخۆن که خه‌بات بکه‌ن بۆ رزگارکردنی نیشتمان هه‌ر له‌ویشدا کۆمه‌لیک له خۆیان هه‌ل ببه‌ژێرن، بچن بۆ چاوپێکه‌وتنی خونکار و سه‌رۆک وه‌زیر (صدری اعظم) به‌ناوی نه‌ته‌وه‌وه ئاشکراکردنی یاسایه‌کیان لێ داوا بکه‌ن که راستکردنه‌وه و چاککردنیکی فراوانی تیا هه‌بێ، که له‌سه‌ر بنچینه‌ی سه‌ربه‌ستی و برایه‌تی و یه‌کسانی دامه‌زرابێ جا ئەگه‌ر خونکار ئەو خواسته‌ی جێبه‌جی نه‌کرد، کۆمه‌له‌که ده‌ست به‌جی، له‌سه‌ر ته‌خت لای بباو ئەوه‌یش بۆ گه‌ل ئاشکرا بکات.

به‌لام وارپیک که‌وت، که خونکار له ئیواره‌ی رۆژی دووشه‌مه‌دا، اتا له رۆژپیک پیتش رۆژی دیاردیی کراودا، یه‌کێکی نارد (حوسین عه‌ونی پاشا) ی بۆ بانگ بکات.

وه‌زیری جه‌نگ وای زانی که خونکار به‌گه‌له کۆمه‌کت که‌یانی زانیوه بیانوویه‌کی

دۆزییه‌وه که نه‌خۆشه، نه‌چوو بۆ بیینی خونکار پاشان ده‌موده‌ست چوو بۆ وه‌زاره‌تی جه‌نگ له‌وێ ناردی به‌شوین (مه‌دحه‌ت پاشا) و (سه‌رۆک وه‌زیر) و (پیری موسلمانان) دا که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌ی تی گه‌یاندن زۆری لێ کردن که لابردنه‌که‌ی هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا پیتک بیت ئازادیی خوازه‌کان له‌سه‌ر ئەوه بریاریاندا پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن ئەفه‌ندی خه‌یروللا) ئەم بریاره‌ی بۆ لابردنی خونکاردا و به‌مۆزی خۆیشی بریارنامه‌که‌ی مۆر کرد:

(ئەگه‌ر شاه‌ی موسلمانان (زید) میتشکی تیک چووبی و له کاروباری فرۆفیتلی گشتیدا شاره‌زایی نه‌بێ، هه‌رچی سامانی فه‌رمانه‌وایی هه‌یه له کاروباری تایبه‌تی خۆیدا به‌ختی بکات، به‌جۆرێکی وا که نه‌ته‌وه نه‌توانی له‌وه به‌ولاوه به‌رگه‌ی ئەوباره بگري، کاروباری ئایینی و جیهانیشی تیکومه‌کان دابێ، نیشتمانی ویران و نه‌ته‌وه‌یشیی سه‌رگه‌ردان کردبێ؛ ئەگه‌ر مانه‌وه‌ی ئەم خونکاره‌ زبانی تیا بۆ نیشتمان و نه‌ته‌وه، ئایا لابردنی دروسته؟

وه‌رام: به‌لێ دروسته.

ئەوشه‌وه زۆر تاریک و نووته‌ک بوو باران ره‌هه‌یله‌ی ئەکرد له ده‌ریاوه بایه‌کی توندی ئەهات، لووره‌ی ئەهات له‌و کاته‌دا، پیاویک به‌و شه‌وه زه‌نگه، به‌هه‌له‌ داوان، ئەرۆیشت به‌رپیدا، باران دایگرتبوو، با تونده‌که‌ی یاری به‌بالا پۆشه فراوانه‌که‌ی ئەکرد، له چاوه‌کانیا تروسکه رۆشناییه‌کی سه‌یر پرشنگی ئەدا هه‌روه‌ک ئەو شه‌وه زه‌نگه بپرن و تپه‌پر بکه‌ن بۆ به‌ره‌بانیکی نزیک که له تاریکییه‌وه بیتته ده‌ری و ابوو.

که پیاوه‌که گه‌یشته کۆری (سرکچی)، رۆیشته‌که‌ی خۆی هه‌یواش کرده‌وه به‌خۆیاراستن و خۆ ئاماده‌کردن و جه‌ربه‌زه‌ییه‌که‌وه، هه‌ر سه‌یری راست و چه‌پی خۆی ئەکرد.

پاشان چوه نزیک که‌ناری ده‌لیاوه سواری گه‌میه‌یه‌کی بچووک بوو^(۱) به‌بازووه به‌هه‌زه‌کانی سه‌وله‌کانی ئەجولاند و گه‌میه‌یه‌کی تیه‌ژ ته‌برد به‌رپوه گه‌می که باریکه‌لانه‌یه‌کی هه‌ردوو سه‌رته‌یه‌بوو به‌ره‌نگاری ئەو هه‌موو شه‌پۆلانه‌بوو، که به‌رز ته‌بوونه‌وه و نزم ته‌بوونه‌وه، رووبه‌رووی ئەو ره‌شه‌با تونده به‌هه‌یه‌زه ته‌رۆیشت، کۆلی نه‌ئه‌دا له گه‌می لێ خوڕین و به‌دل وه‌شاندن، له تاریکییه‌کانی شه‌و و ده‌لیا و ئاسمان چاوی نه‌ئه‌ترسا، تا گه‌یشته گه‌ره‌کی (باش لیمانی) له‌سه‌ر (بۆسفۆر) که‌می له شوپنێکی دباریکراو

(۱) راستتر: به‌له‌میتکی بچووک، چونکه به‌سه‌ول ده‌ری.

ئەو دەستپېن، لە پر پېاویکی تر بە ناو تار بکییە کە دا دئی، رووی تئ ئە کات، هەردوو زەلامە کە بە یە کتردا ئەروانن و بە چرپە چرپ گفتوگۆ ئە کەن خاوەن گەمئ کە پیاووە کە ی بەرامبەری هات ئەیناسیتەو، (حوسپین عەونی پاشا) ی وەزیری جەنگ بوو ئەمیش ئەو ئەناسیتەو، (مەدحەت پاشا) ی باوکی ئازادیی خوازان دەرچوو!...

گەمبیکە هەردوو پیاووە گەورە کە ئەباتەو ئەو بەر ئەمجارەش ئەچیتەو بە گز شە پۆلە یاخی بوو توورە کانی (بۆسفوۆ) دا (مەدحەت پاشا) ئەمجارە، بە هیتیککی زۆتر و بریاریککی توندترەو سەول لئ ئەدا لەوکاتەدا کە ئەو سەولە پانانە ئەو شینئ لە شە پۆلە کانی ئاوە کە، خۆی وادیتە پیتش چاوە کە بە ناوچەوانی زۆردار پیددا ئەکیتشئ و شە پۆلی تاریکی لە پیتش چاوی نەتەو کە ی ئەبات کە ئاواتە خوازی سەربەستی و پۆشنا ییە. کە گەمئ کە گەیشتە گوئ ئاوە کە ی ئەو بەر، (مەدحەت) دابەزی و (عەونی) یش دوا ی کەوت ئنجا دەستیان کردە گەردنی یە کتری و بەخۆشەو یستییە ککی برابانەو بەو شیان کرد بە یە کە پاشان هەریە کە یان بە لایە کە رۆیشت، بۆ ئەمە ی فرمانی خۆی بە جئ بەیتئ.

فرمانی (عەونی پاشا) ئەو بوو بچیتە (دۆلمە باغچە) بۆ ئەمە ی لە گەل یاری دەدەرە کانی کە لەوئ چاوەروانیان ئە کرد، خونکار لە کۆشکە کە ی خۆیدا بگرئ و بەندییکا لەویشەو بەچیتە کۆشکی (چراغان) بۆ ئەمە ی شاهزادە لە گەل خۆی بەیتئ بەلام فرمانە کە ی (مەدحەت پاشا) گرنگتر و بەسامتر و گرانتربوو چونکە ئەبوو بچیتە کن سەر کردە کانی لەشکر، بیان خاتە سەر ئەو ببیرە ی کە یارمەتی ئازادیی خوازەکان بدەن لە جیبە جیکردنی هەلگێر ئەو کە دا.^(۱)

لەوکاتەدا، کە (مەدحەت پاشا) لەوشەو تاریکەدا، بەتەنیا ئەرۆیشت بەر پێگادا، بۆ خەبات کردن لە پیناوە ئەو ئامانجە گەورە یەدا کە لەوانە بوو سەری تیا دابنئ، ئەو ی بیر ئەکەوتەو کە هەمووی چەند کاتیک بوو لەو پیتش، کە بۆ دوامین جار، ژنە کە ی منالە کانی بەخوا سپاردبوو لە پرتیکا رووی (عەلی حەیدەر) ی کورئ ئەهاتە پیتش چاوە کە زۆر لە رووی خۆی ئەکات هەروەها دلۆبە فرمیتسکە کانی کچە گەورە ی خۆی ئەهاتە پیتش چاوە، کە لە کاتی جیا بوونەو ییدا رزابوو ناوچاویەو کە چی نەیشئ ئەزانی کە باوکی روو بۆ چ تەنگوچە لەمە یە ک ئەکات ئنجا بەئاینیککی گەورەو ورتە ورت ئەکات، ئەلئ: (ئەگەر

(۱) هەلگێر ئەو: کوودەتا (انقلاب).

لەم جەریە زەبیبیەدا سەرمی تیاچوو ئەو بەزانن رۆلەکان کە لە پیناوی ئیو و ملیۆنان براکانتاندا تیا ئەچی، کە ئەوانیش وەک ئیو ئەوات بۆ ژانیکی سەربەست و نازدار ئەخوازن) لە پر نیازیکی تازە بەدلیادئ، هەنگاوە خیراتر ئەهاوئیزئ چاوە کانی ئەچربسکیتەو، وەک بیانەوئ بلئین: (یان سەرکەوتن یان مردن) وا ئەبئ.

پاشان ئەگاتە سەر کردایەتی لەشکر، بئ باکانە، ئەچیتە ناویەو لە پاش ئەمە ی بەزیرە ککی و شارەزایی خۆیەو دئی راتە کیتشئ بۆ خۆی، راستە و راست پیتش نیازی کە ی ئەخاتە بەردەم سەر کردە ی گشتی لەشکر سەر کردە ی لەشکر پیتش نیازی کە ی (مەدحەت) پەسەند ئەکات، کە بریتی ئەبئ لەو، ئەو فەرمان بەدات بە لەشکر لە کۆری (بایەزید) دا خۆی ئامادە بکات، لەوئ لەشیرە یە ککی چوارگۆشە یی خشتدا بوەستن بە پیتو، چاوەروانی وەزیری جەنگ بکەن لە گەل خونکاردا بەلام سەر کردە کە نە ی ئەزانی کە چ خونکاریکە دئ.

هەروەک (مەدحەت) داوای کردبوو و، سەر کردە ی گشتی فرمانی دابوو، لەشکر چوونە ئوئ و وەستان دەمو دەست (مەدحەت) یش دەستی کرد بەوتاردان.

لەوکاتەدا رەهیتلە ی باران وەستا بوو و بەری ئاسمان لە هەور پاک بوو بوو و موزدە ی بەر بە یان لە ئاسۆو دەرکەوتبوو (مەدحەت) یش لە بابەت بەر بە یانیککی ترەو قسە ی بۆ ئەکردن، کە خەریک بوو ژیا نی فەرمانرەوایی رۆشن بکاتەو ئەویش کاتی کە نیشتمانە کە یان لە فەرمانداریی دەستوری پاشان دەماری نیشتمان پەرورە یی بەو بەزواندن کە هورۆژمی برده سەر زۆردار پیددانی عەبدولعەزیز. (مەدحەت) کە لە وتارە کە یدا گەیشتە ئەوئ بلئ: پیتو یستە (عەبدولعەزیز) لەسەر تەختی خونکاریی بەیتنئ خوارەو و لە جیبی ئەو (شازادە مراد) دابنئ، (حوسپین عەونی پاشا) یش لە گەل (شازادە مراد) دا گەیشتنە ئەوئ هەرچی سەریازیکی لەشکر لەوئ دابوو پریە دەم قیژاندیان گوتیان بژی خونکار مراد، بژی دەستوور!...

زاناکان و وەزیرەکان و سەر کردە کانی سەرایش لە کۆری (بایەزید) دا کۆبوونەو بەرپارە کە ی پیری موسلمانان کە لە بابەت لایردنی (عەبدولعەزیز) هەو دابوو خوتینداریەو هەر لەو ییدا پئ نرا لە خونکاریی (شازادە مراد) خونکاری تازە یش گوتیزایەو سەرای (دۆلمە باغچە) هەرچی ئەوانە ی لەویش دابوو، بەدلیکی خۆش و دەمیکی بە پیکە نینەو پیرۆزباییان لە یە کتر ئە کرد، کە لەسایە ی خواوە، فەرمانرەوایی عوسمانی، رزگاری بوو لە چنگی دێندانە ی عەبدولعەزیز!...

خونکاریک خوئی نه کوژی و خونکاریکش شیت نه بی

(شازاده مراد) بهوریایی و زیره کیبیه وه گوره بوو له تافی منالییدا له سه ردهستی چهند ماموستنایه کی تورک و فوره نسیدا هندیکی زانیاری فیروبوو له بهر نه وه به جگار هوگی خوتنده واری بوو بو به لام زوری پی نه چوو خرایه به ندیخانه کی کوشکه که یه وه چهند سالیک له ویدا مایه وه که خونکار (عه بدولعه زیز) چوو بو فوره نسه، ترسا نه و (عه بدولحه مید) برای له نهسته مبول دابهیلته وه، که هردووکیان که له پووری^(۱) نهویان بهرته کهوت، له بهر نه وه بردنی له گهل خویدا بو نه وی، که له ویدا تا ماوه یه که کزه بایه کی نازادیبیان ههل مژی زوری پی نه چوو (مراد) خرایه وه ناو به ندیخانه زتیرینه که کی که کوشکی (چراغان) ی به ناوبانگ به لام له خوتندن و خوتنده وه بهش براو کرا که چی له وتافی لایته یه دا خرایه ناو له شکرکی که نیزه کی جوان جوانه وه، نه ویش کاتی خوئی به گیژووی پی رانه بوارد، له ناو میزی مهی و پی خه فی که نیزه که شوخو شهنگه کاندانام سهره نه و سهری نه کرد.

له شهوی ۱۸۷۶/۵/۳۰، پیش بهر به بیان، به شاهزاده مراد خه بهر کرایه وه، له به ندیخانه که ده رهینرا، بو نه مهی بیته خونکاری خاکی عوسمانی له وه پیش یش پیتی گوترا بوو که خستنه سه رته ختی له نیوه روئی روژی دوا ییدا نه بی.

که چی (عه ونی پاشا) له تاریکایی شهودا چورالای کوشکه که کی نه گری، پاشان به خوئی و له شکره که یه وه نه چیتته ناو کوشکه که وه، نه چیتته ناو ژووری نوستنی شازاده یه وه که له ناو تاوات و په ژاردا گیژی نه خوارد. فرمانی پی نه دات که ده موده ست بهر که کانی بپوشی و له گه لیا بیت بو کوری (بایه زید) له بهر ده و هزاره تی جهنگدا که له وی (مه دحت) و (پیری موسلمانان) چاوه روانی نه کهن پیشی رانه گه ییتی که (عه بدولعه زیز) ی مامی له سه رته تخت هینرا وه ته خواره وه و له کوشکه که کی خویدا خراوه ته به ندیخانه وه شازاده هیچ قسه یه کی پی نه کرا راست بو وه و ده موده ست جله کانی خوئی گوری له گهل (عه ونی پاشا) دا رویشت بو نه و جیگایه ی پی گوت، وهک سیبهر دوا ی نه کهوت، سه رسام و گیژووی بو بوو، له وه به لاه وه هیچی تری پی نه کرا.

له ویدا هه رچی پیوست بی کراو گوترا بو نه وهی له سه رته تخت دابری پاشان سه د و یه ک توپیش ناگردا، به شادی فرمانداری به که کی و تاواتی سه رده مه که یه وه.

خونکاری تازه له م کاره ساته سه رسام مابوو، نه و کومه له گه و رانه یش که له ویدا کو بو بو نه وه و له سه ر فرمانی نه و ان خونکاره که ی پیش خوئی له تخت هینا بو وه خواره وه و نه ویش له جی دانا بوو، به جاری ترسیان خستبو وه دل یه وه.

له بهر نه وه فرمانیدا وه زیره کان، به لایه وه میتنه وه، لیتی جیانه بنه وه (مه دحت پاشا) و (حسین عونی پاشا) و (رشدی پاشا) و (حسه نه فه ندی خیروللا) یش سی شه و له سه ریه ک له سه رادا مانه وه، هه ر بو نه مه ی خونکار دلی بیته وه سه ر خوئی و ترسه که ی له دل بجیتته ده ره وه.

به لام خونکاری لبراو، گوتزرایه وه بو سه رای (طوبقبو) پیوانی هه لگه رانه وه که، نه یانویست بیخنه به ندیخانه وه پاشان له سه ر ئاره زووی خونکار خوئی گوتزرایه وه سه رای (فرعیه) به خوئی و سیسه د کهس له ئافره ت و که نیزه ک و مناله کانی به وه له سه رایه که ی کونیا، چهند هزار که سیک دهس و پیوه ند هه بوون، هه رچه ند که سه یان فرمانی کی پی سپیترابوو، نه وانه هه موویانی لی دوور خرایه وه له دهس و پیوه ند هه کانی خونکار (مراد)، سی که سیان هه لبرتران: (مسته فا ئاغای پالنه وان، حاجی محمه مه ئاغا، مسته فا ئاغای جزائی)، که کارو فرمانی (عه بدولعه زیز) راپه رین پاشان دایکی خونکار (مراد) یش چوار (له پیاهه تی که وتوه)^(۱) کانی هه لبرارد و له گهل نه و سی مفردی به یه تردا، به هوئی (نوری پاشا) ی راپویشکاری (مابین) وه ناردنی بو سه روکی پاسه وان خانه ی سه رای (فرعیه) نه وانه که گه یشتنه پاسه وان خانه که هه رچوار (له پیاهه تی که وتوه) کان پرویان کرده ده رگای خیزان سیانه که کی تریش له پاسه وان خانه که دا مانه وه تا شهوی یه کشه مه، چونکه له کوشکه که دا جیگانه بوو تیا به وینه وه.

هه لگه رانه وه که، ریگه ی دا به (مه دحت پاشا)، که کوری کی راپویش پیک به ییتی نه ویش بو نه وه بوو که ریگا بکاته وه بو به دیی هینانی بیروبا وه ره که کی خوئی که نه گه ر وانه کرایه، هه لگه رانه وه که بی واتا نه مایه وه.

له سه ر شیه ی کوری راپویشی فوره نسه، (مه دحت) نه م کوری دامه زراند دابه شی کرد به سی به شه وه: کارگیچی (اداره)، ماف (حقوق)، جه زره به پی گه یاندن (جزائی) یه کتیک له وه زیره کان کرابوو به سه روکی کوره که راز نووسیک و سیانزه نه ندانم و شانزه راپویشکار

(۱) له پیاهه تی که وتوو: نه و پیاهه تی که له کوشکدا خزه تی ژنایان پیده سپیتری به لام ده یان خه سین، یانی له پیاهه تی بیان ده خه ن.

(۱) واتا: میراتی نهویان بهرته کهوت به شیان له خه لافه تدا هه بوو.

(مستشار) یشی له گه‌ل دابوو، که هه موو به شتیکی نه ته وه بیان نه نواند بۆ سه رو کایه تی ئەم کۆره (مه دحه ت) یان هه لبارد ئه ویش له گه‌ل هاوړیکانییا دهستی کرد به دانانی ری و شوپنیک بۆ دانانی یاساکانی فه مانه وایی؛ بۆ پاک کردنه وهی ده زگاکانی فه مان به جی هینان (دوایی اجراء) و پاره کۆکردنه وه (جباية) له ده ست پیسه کان؛ بۆ دامه زرانندی بانکی کشتوکال له ناوچه ی خاکه کاند، تا جوتیاره کان له زۆروسته می سوو خۆره کان رزگاریان بیی.

به للام، به لای (مه دحه ت) وه، مه به سی گه وری هه لگه رانه وه که ئاشکر کردنی ده ستوویو باوکی نازادی خوازه کان ئه یگوت:

(که سه رداری بولگاریا بووم، ئەم که یه وه به یه نه له می شکما بنجی به ستبوو هه ر له وساو ه یاسایه کم دانا، که ئه گونجا له گه‌ل ئەم سه رده مه دا وای ئیسته ییش کاتی ئه وه هاتوه که کاری پیتبکه یین به للام ئاشکر کردنی ئه وه، ئاگادار بوون و په سه ندر کردنی هاوړیکانی پی ئه ویت له وسی شه وه دا که له (سه رای) دا رمان بوارد، له به نده کانی دواین (حوسین عه ونی پاشا) گوتی پیتوبسته ئەم یاسایه به ووردی بخوینینه وه و تیی بگه یین، ئنجا چ راستکردنه وه یه کیش به پیتوبسته بزاین تیا بکه یین ئەو نامه ی (هوما یۆنی) یه ییش که بلاوی ئه که یه نه وه، نایب ناوی ئەمه ی تیا به یین.

به وه نده وازمان هینا که موچه کانی سه رانی خونکار که م بکه یه نه وه بۆ شه ست هه زار لیبه کانه کانی خه لوزی (ئه رکلی) و کانه کانی تریش له گه‌ل ئەو زه ویانه ی پیتیان ئه لپین:

(شوف لکی هوما یۆنی) بدرتینه وه ده ست وه زاره تی سامان، هه ندی له سه ره تای چاکردن و راستکردنه وه ییش جیبه جی بکه یین به للام ئەو بنچینه یه ی که ئه بی خه می بخوری و چاره ییشی بکری، تیک چوونی کاروبار هه لسو وړاندنی فه مانه وایی بوو ئەم ده رده ییش به هیچ ده رمانیک چاک نایسته وه به و راوړیکارییه نه بی که هه مووان له ده میتکه وه چاوه روانی ئەکه ن خونکار له سه ر ته ختی باو و باپیری دانیشستوه و نیازی وایه فه مانه واییه کی ده ستووری دامه زرتینی ئه وه بوو به هۆی ئه وهی که بیرو باوه ری راوړیکاریی له ناو نازادی خوازه کاند بلاو بیسته وه.

پریاریشماندا، که له پاش ته و او بوونی ئاهه نگه کانی له سه ر ته خت دانیشتن، کۆرپیک دروست بکه یین، بۆ ئەمه ی چی پیتوبسته بی بۆ ئاشکر کردنی ده ستوور پریاری له سه ر (بدری).

به للام چه ندشتیک له نا کاو په یاد بوون، به بیردا نه ئه هاتن که بقه ومین بوون به به ره له ست له ریگه ی (مه دحه ت پاشا) دا بۆ ئه و چاک کردنه وهی که ئه یوبسته بیکات: له پاش ئەمه ی (عه بدولعه زیز) فه رمانی نه ته وهی به بی ده نگییه کی ته و او وه وه رگرت و نامه یه کی پیروزیاییشی نارد بۆ (مراد) ی برازی، له رۆژی شه شه می لابر دنیا، کاره ساته که ته و او کاری له دلێ کرد، شته که ی زۆرگران ئه هاته پیتش چاو، له به ر ئه وه برنگیکی هه لگرت^(۱) ده ماریکی بالی خۆی پی بری و مرد له رۆژی یه کشه ممه ی ۱۸۷۶/۵/۵ دا ئه وه روویدا ئه ویش وه ک میژوو نووسان گتیا وایانه ته وه، و ابووه: به یانی ئه و رۆزه شیوه ن و قاووقیژیک له کۆشکی (فرعیه) دا په یادا ئه بی، که (عه بدولعه زیز) له وی دابوو یاسا له کانی کۆشکه که ئه چن به ها واریانه وه، بزاین که یه وه به یه نه که چیه. پیتیان ئه لپن خونکاری لابر او ده ماریکی بالی به برنگ بریوه (حوسین عه ونی پاشا) ییش له مالی خۆیه وه گوتی له قاووقیژی ژنان ئه بی له وکاته دا ئه ویش خۆی ئاماده کردبوو که بجیت بۆ سه ر فرمانی خۆی سواری ئه و گه میبه بوو که چاوه روانی ئه کرد خۆی رووی کرده کۆشک که ناریدی به شوین هه موو وه زیره کاند که بیته ئه وی بیبین له پاسه وان خانه ی (فرعیه) دا هه موو کۆبوو نه وه.

به للام (مه دحه ت پاشا)، له ئه سته مبول له خانووه که ی خۆی دابوو هه تا نزیک نیوه رۆ به م کاره ساته ی نه زانیسو، له (ده رگای بلند) دا پیتیان گوتبوو، که چووبوو له گه‌ل کۆری وه زیر اندا کۆبیته وه.

که راوړیکار (سه عید ئه فه ندی) ئه وه ی پی گوت، ده ست به جی رووی کرده سه رای (فرعیه) یه کیک له ده س و پیتوه نده کان له کۆری سه رای خونکار دا پیتی گوت، له وه تی (خونکار مراد) ئەم خۆکوشتنه ی مامی گوئی لی بووه، نه خۆشییه کی گرانی گرتوه، (مه دحه ت) لایدا بۆ سه را، بۆ چاوپیکه وتنی خونکار (مراد) هه ندیک له وی مایه وه پاشان ده موده ست رووی کرده ده زگای (فرعیه) له ویدا ده سته یه ک وه زیر و سه ردارانی دی، له باب هت خۆکوشتنی (عه بدولعه زیز) وه لیکۆلینه وه یه کی ته و او یان کردبوو نۆزده پزیشکیان له سه را و پاسپارده خانه کانی بیگانه وه بانگ کردبووه سه ر لاشه که، ئه وانیش باش له شیان سه یرکردبوو، له دواییدا پریاریاندا بوو که به ده سته ی خۆی خۆی کوشتوه.

(مه دحه ت) له (رشدی پاشا) ی پرسی، کاره ساته که چۆن رووی داوه؟ ئه ویش په نجه ی کیشا بۆ برنگییک که له ویدا دانرا بوو، پیتی گوت: خونکار به وه خۆی کوشتوه.

(۱) برنگ: مقه سته گه وری مه رپینه وه.

پاشان په نجهی کیشا بۆ لیکۆلینهوه نامهکه؛ گوتی: ئەگەر ئەتەوی لەوه زۆرتر تی بگهیت، ئەو دیش بخوینەرەوه ئەگەر پرسیکی تریشت ههیه له (فەخری بگ) ی بکه ئەم (فەخری بگ) دیش، یه کیتیک بوو له پشت پێ بهستراوه کانی کۆشکی شاهي (مابین) له پیاوه نزیکه کانی خونکاری پیشوو له سهردهمی خونکارییه کهیدا له ژێر دهستییا بوو، له کاتی پیریدا هەر له ژێر دهستییا بوو له پاش لاهردنیشی له سهر تهخت، هەر به زۆر هیتلایهوه له گهڵ خۆیدا ئەویش و یه کیتیکیش له پیاوه تی کهوتوه کان، ناگادار بوون له چۆنیتی خۆ کوشتنه کهی (عه بدولعه زیز).

له دواي پرسین و لیکۆلینهوه له پاسه وانه کان و زانیی هه موو با به تیتیکي خۆ کوشتنه که، ههچ پێچوپه نای تیا نه ما که کاره ساته که راسته (عه بدولعه زیز) له ناو که نیه که کان و ژنه کانی خۆی و مناله کانی و دایکیا بووه که داوای برنگه کهی کردوه زۆریه ی ئەو که سانه چاویان لیتی بووه که داوای برنگه کهی کردهوه له بهر ئەوه زۆر دووربوو که به پۆژی و پووناک له ناو ئەو هه موو ئافره تانه دا که بۆ کاره ساتیتیکي زۆر بچووک قاوو قیژ ئەکهن و هوار ئەکهن، یه کیتیک هاتبێ و عه بدولعه زیزی کوشتبێ کهس گوتی له هاواری یه کیتیک لهو ئافره تانه نه بووه، که سیتیکیش له وانه قسه یه کی وای نه کردوه که که تنیتیک رووی دابێ له ویدا ته نانه ت له ناو ئەو ئافره تانه دا هی و اهه بوو، ئە یگوت به ئاشکرا، که گه لپیک جار گوتی له خونکار (عه بدولعه زیز) بووه گوتویتتی: هەر که سیتیک بیه وی خۆی بکوژێ، له هه موو ریتگه یه ک ئاسانتر بۆ رزگار بوون له ژبان ئەوه یه که ده ماریکی باله کانی خۆی بپری ئیتر ماوه ی ههچ نه ما بووه که له وه زۆرتر لیکۆلینهوه بکری ئیتر هه موولا پیکه وه، باوه ریان به وه هینا، که خونکاری لاهراو مردنی له ژبانی پێ خۆش تر بووه، بۆیه کا ده ماریکی بالی چه پی خۆی بریوه وه ویستوو یه تی ده ماریکی تریش بالی راستیا بپری، به لام بۆی نه چۆته سه ر ته نیا بۆی بریندار کراوه ئینجا که دایکی و (فخری بگ) و هه ندی ئافره ت چوو بوونه ژوو ره وه بۆ لای سه باره ت به وه ی که ده میتیک بوو بوو، به پیتی ره وشتی خۆی، برنگیتیک و ئاو پینه یه کی لی سه ند بوون و ده رکي ژوو ره که ی له خۆی داخستبوو، له وساکه وه دنه گیتیک نه سه نگیکی نه هاتبوو، مه ترسییه کانیان لی نیشتبوو که شتیتیکي لی قه ومابێ ته ماشایان کردبوو، هیشتا ماوه، جار به جاریک چاوی ئە قوو چیتێ و ئە یانکاته وه، به لام له پاش چه ند تاو تیک له باوه شی دایکیا و له بهر چاوی چه ند ئافره تیتیکي کۆشکه که، گیانی ده ر ئە چێ.

هه ره که له وه پیتش گوتمان، خونکار مرادیش، که ئەو هه موو کۆمه له گه ورا نه ی دیوو، له

پۆژی له سه ر تهخت دانانیا له نزیک خانوه که یه وه کۆبوو بوونه وه هه ره ها ئەو کاره ساته نا کاوه دیش که له به ندی خانه ی کۆشکه که یه وه گواستبوو یه وه بۆ سه ر تهختی شاهي، ئە وانه هه ردوو کیان کاریان له میتسکی کردبوو، که بهرگه ی کاره ساتیتیکي و اهه یز نه گری، له بهر ئەوه نیشانه ی نه خۆشییه کی ده مار (مرض عصبي) ی تیا ده رکه وت. ئنجا که ئە وه یشی بیسته وه مامی خۆی کوشتوو، نه خۆشییه که ی زۆرتر کاری لی کرد، نیشانه ی شیتی پتیه ده رکه وت به لام پیاوانی فه رمانه وایی ویستیان ئەوه له نه ته وه بشار نه وه، نه هیشتیان پزیشکه کان به وه بزائن، نه ئە ندامانی خیتزانی شاهي به لام بیست و پیتج پۆژی پێ چوو، که چی نه خۆشییه که به هیتزتری لی هات پۆژیتکیان خونکار له باغی کۆشکه کهیدا گه شتی ئە کرد، به جله وه خۆی فری دایه ئە ستیرکیتیکه وه له وه وه ده نگ بلاو بووه وه که شیت بووه شاری ئە سه ته مبولیش هه مووی به وه ی زانی.

له و کاته دا که پیاوه کانی هه لگه رانه وه که، خۆیان خه ریک کردبوو به چاره کردنی کاروباره سه ره تاییه کانی و چانی گواستنه وه وه له م سه ر ده مه وه بۆ ئەو سه ر ده م.

له (بالکان) دا پشپویی تینی سه ند، له دوورگه ی (کریت) یشدا شۆرش هه لگه رسا له بهر ئەوه هه موو پۆژ کۆته بوونه وه، بۆ لپیک دانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەو کاروباره جو رجو رانه ی که ئە مالا و ئە ولای گرتبوون. بۆ دانانی پێ ره ویی گورج و گۆلانه، تا ئاسایش له نیشتمان ه که دا دا به زریتن.

وا ئەوان له گیتراوی ئەو هه موو کاره ساتانه دابوون که په ی تا په ی تا ئە قه ومان، که چی له نا کاو کاره ساتیتیکي تریش قه و ما ئەو ئازادیی خوا زانه ی خه ربیک کرد و ته گه ره یشیدا له تیکۆشانیان بۆ چاک کردن و راستکردنه وه ی باری گشتی ئە وه دیش وابوو ئیواره یه کیان له مالی (مه دحه ت پاشا) کۆبوو بوونه وه بۆ گه تگۆگۆ کردن له با به ت هه ندی کاروباری گشتییه وه که چی له پر ئە فسه رتیکي له شکر هاته ژوو ره وه و دوو گولله ی نا به (حوسین عه ونی پاشا) وه گولله کان به رسکی که وتن، ده ست به جێ مرد.

پیاوه کان چه کیان پێ نه بوو، خۆیانی پێ بپاریزن زۆریان چوونه ژوو ره که ی ئەو دیوو وه وایان ئە زانی گه له کۆمه کی یه کیان لی کراوه، بیان کوژن، زه لامه کان چوار لای خانوه که یان لی گرتوون کهس له ژوو ره که دا نه ما (راشد پاشا) ی وه زیری ده ره وه و (ئه حمه د پاشای قه یسه ری) وه زیری ده ریا نه بێ، که به ی باک و بی په روا بوون و نه ترسان له کوشتن، په لاماری پیاو کۆژه که بشیدا بپگری، ئە ویش دوو گولله ی پتیه نا، یه کیتکیان بهر بالی که وت، گووله که ی تریشیان بهر گوتی که وت که له ژوو ره که یش چوو ده ره وه، پیاو کۆژه که

دوای کهوت، نه یویست بیکوژئی، (نه حمد ناغا) پیای (مه دحت پاشا) گرتی ویستی نه هیتلی بیکوژئی، که چی گولله یه کی نا به کاژله لی سهری نه ویشه وه، کوشتی.

پیاهه کانی وه زیره کان و یاریده دهره کانیان گوئیان له م ته قانه بو به هله داوان خوین گه یانده جیی کوپونه وه که یان پیاهه کوژه که له پله ی هره ژوروی په یژه که وه بو یان وه ستا پینج ده مانچه ی له گه ل خوی هه لگرتوو به کیکیانی دهره ینا و پیوه ی نان پینج که سیانی بریندار کرد هره شه ی له وانی تریش کرد، هه رکه سیک توخنی بکه وی نه یکوژئی.

که سیان نه یان ویرا نزیک ی بکه ونه وه که پیاهه کوژه که، نه وانه ی تو قاند و له گیانی خوی دلنیا بو که بی وه ی نه میتیته وه له دهستی نه وانه، گه رایه وه ناو ژوروه که تماشای کرد (راشد پاشا) خه ریکه راست بیته وه له زهویی که له وه پیچ بی هوش که وتبوو گولله یه کی نا به کاژله لی سهری نه ویشه وه، پاشان هه لیکوتایه سهریشی و دایه به رخنه جهر.

پاش نه وه، وه ک شیتی لی هات کورسیه کی هه لگرت و دای به تاویزه ی بنمیچه که دا گه لیک مومی لی که وته خواره وه مؤمبکیانی هه لگرت و خه ریک بوو ناگر به ریداته ژوروه که له پیچدا دهستی کرد به ناگر به ردان له په رده کان به لام هیتا نه وه ی دهست پی نه کردبوو، که دهسته یه ک سهریاز گه یشتنه نه وی و په لاماریاندا، گرتیان به لام تا نه وه جیبه جی بوو پیاهه کوژه که چنه د که سیکی لی بریندار کردن و (شوکری به گ) ناویکیکی شت که یاریده دهره یکی سهرۆک وه زیربوو نه وه دوا گولله ی پیاهه کوژه که بوو.

نه م پیاهه کوژه ناوی (حه سه ن چه رکه سی) بوو برای که نیزه کی سیته می (عه بدو له عه زیز) بوو خویشی سهر به خونکاری پیشوو بوو دۆسته کانی زۆرداری وسته مکاری بزواندبوویان که تۆله له پیاهه کانی سهرده می تازه بکاته وه هانه یان دابوو نه وکه تنانه بکات.

ژماره ی نه وانه ی کوشتنی گه یشتبووه پینج که س، بیجگه له وه ده که سیسی لی بریندار کردبوون.

له ناو کوژراوه کاند دوو پیاهه گه وره هه بوو به کیکیان (حوسین عه ونی) بوو، که توانا و دهسه لاتی له سهریاز پیدا ناوبانگی سهندبوو به کیکیکیشیان (راشد پاشا) بوو، که به ناگاداری و شاره زایی له پیچوپه نای فروفیلی دهره وه دا، ناوی دهر کردبوو به مردنی نه و دوانه، نه ته وه دوو گه وره ی له گه وره کانی خوی له دهست چوو، که له وکاته دا زۆر له سهریان دامابوو.

چنه د رۆژتیک له پاش کوشتنی نه و دوو پیاهه گه وره یه که دوو پایه ی فه رمانه یوی پی

رووخا، (سربییا) شه ری ئاشکرا کرد له گه ل فه رمانه یوی عوسمانیدا سهریازه کانی (شاخه ره ش) یش دهستیان کرد به په لاماردان له سنووری (هه ر سه ک) و (ئیشقۆده ره) دا له (بولگاریا) یشدا ناگری شۆرش هه لگیرسا.

ئا به م جوړه و له م شیوه یه یشدا گیروگرفت و ته نگوچه له مه به سه ر پیاهه یانی فه رمانه یواییدا، به تاییه تی به سه ر (مه دحت پاشا) دا داباری، که هه ر نه و بوو به ته نیا پیته شه وایه کی وایی، بتوانی له ناو نه وه هه موو گیژاوی به رزونی فروفیله دا، سه ر دهره یینی و به جوانی کاروبار به پیوه بیات به رۆژ فرمانی له (دهرگی بلند) دا نه بیینی به شه ویش کاروباری جهنگی له گه ل (په شید پاشا) دا تماشای نه کرد زۆرجاری و هه بوو که پیکه وه نه چونه باره گاکانی له شکر و نه یان پشکنین و تا درهنگه شه ویکیکی له گه ل سهر کرده کانی له شکر دا نه مانه وه بو گفتوگو کردن.

مه دحت پاشا نه لی: (نیشانه ی نیشتمان په رستی له موسلماناندا دهرکه وت که گاوره کانیس بیستیانه وه، فه رمانه یوی خه ریکه یاسایه ک دهره یینی، که هه موو په گه زه کان وه ک یه ک سه ر بکرتین، نیشانه ی نیشتمان په رستی له وانیشدا دهرکه وت... (نگناتیف) که راسپارده ی (چاری روس) بوو، له ژیره وه خه ریک بوو ناژاوه بنیته وه جار یکیان یاخی گه رانی پیک نه هیتا له (رۆم نیلی) دا جار یکیکیشیان چاوو راوی نه کرد به هوی رۆژنامه درۆژنه به کری گیراوه کانه وه.

(کوئت نه ندراسی) ی وه زیری دهره وه ی (نه مه سه) بیره وه ریه کانی خوی له ناو نه وروپادا بلا و نه کرده وه له بابه ت گاوره کانی (بو سنه و هه ر سه ک) وه نه دوا، نه یگوت: مانگی یه ک شه وه و چه لیپا^(۱) له ناو یه ک ئالادا جییان نایته وه منیش ویستم قسه که ی به درۆبخه مه وه له شکر تیکم له سهریازه گاوره کان دروست کرد که له سه ر ئاره زوی خوین کاربوون به سه ر یاز فه رمانیشمدا که له ناو ئالاکانیاندا مانگی یه ک شه وه و نه ستیره و چه لیپا وینه یان بکیشری پاشان نه و سهریازانه مان ناره کۆری شه ره وه نه وانیس هیچیان له موسلمانان که متر شه ریان نه کرد.

به لکو شاره زاییه کی ته و اویشیان پیشاندا له شه ردا، بو نه مه ی نیشتمان په روه ری راسته قینه ی خوین دهربخه ن!...

(۱) چه لیپا: مه بهستی (صلیب) ی مه سیحیه کانه.

فهرمانره‌وایی تازه، له وتاری ته‌ختدا، گوتبووی راویژکاری جیگای زۆرداری به‌گرتیه‌وه هاونیشتمان‌ه‌کانیش له سایه‌ی ده‌ستوره‌وه، هه‌موویان وه‌ک یه‌ک نه‌وه‌ستنه‌وه. به‌لام خونکار تووشی شیتتی بووبوو.

فهرمانره‌وایی، نه‌یتوانی ده‌ستور ئاشکرا بکات و گه‌وره‌یش بگوتیتیه‌وه بۆ نه‌ته‌وه (مه‌دحه‌ت پاشا) یش نه‌وانی ده‌ستور ریگا ناماده‌ئه‌کات بۆ رزگاربوون له ده‌ست زۆر گیروگرفت که تووشی فهرمانره‌وایی دین بۆکوئونه‌وه بانگی کردنه (ده‌رگای بلند) تا چی پیوست بی، بۆ ئەم مه‌به‌سه، بریار له‌سه‌کردنی بدری وه‌زیره‌کان و چه‌ند زانایه‌ک هاتن وینه‌ی یاسای بنچینه‌یی یاخود ده‌ستوره‌که‌ی داینابوو، خوتنده‌وه.

نه‌وانیش بریارباند که هه‌ندێ به‌ندی راست بکرتیه‌وه نه‌وه‌یشیان خسته‌ئه‌ستوی لیژنه‌یه‌ک که (مه‌دحه‌ت پاشا) خۆی کرا به‌سه‌رۆکی.

به‌لام باوکی ئازادی خوازه‌کان و هاوڕێکانی له‌چاک بوونه‌وه‌ی خونکار ده‌ستیان شت له‌گه‌ڵ نه‌وشا که شاره‌زاترین پزیشکی بیگانه‌کان پتیه‌ی خه‌ریک بوون چاره‌ی بکه‌ن، هه‌یج که‌لکیکی نه‌بوو دوومانگ نه‌بوو، که چووبوو سه‌رته‌خت که‌چی هه‌شتا پروانامه‌ی راسپارده‌ بیگانه‌کانی پشکه‌ش نه‌کراوو، هه‌شتا شیری (نه‌ته‌وه‌ی عوسمان)یان نه‌به‌ستبووه‌ پستی ته‌نانه‌ت به‌که‌لکی نه‌وه‌یش نه‌هاتبوو که ده‌ستوری یی ئاشکرا بکری.

له‌ راستیا بووبوو باریکی گران به‌سه‌ر، سه‌رده‌می چاکه‌خوایی و راستکردنه‌وه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی (مه‌دحه‌ت پاشا)یشی توند گری دابوو.

له‌و کاته‌دا (مه‌دحه‌ت پاشا) به‌نه‌یتنی (عه‌بدو له‌مه‌ید)ی نه‌دی بۆ نه‌مه‌ی بزانی مه‌رجه‌کانی چیه‌ی بۆ چوونه‌ سه‌رته‌خت له‌ جیگای (مراد)ی برای، ئەم چاوپێکه‌وتنه‌ له‌ سه‌ره‌تای نه‌خۆشیه‌که‌ی (مراد)ه‌وه‌ ده‌ستی یی کردبوو.

(عه‌بدو له‌مه‌ید) هونه‌ریکی سه‌یری نواند له‌ شارده‌وه‌ی نیازی راسته‌قینه‌ی خۆیدا خۆی واپیشان نه‌دا که له‌ ئازادی خوازه‌کان، پیاوانی ده‌ستور، خۆیان، زۆتر، ده‌ربه‌ستی بیروباوه‌ری ده‌ستوریه‌ راسته‌واست به‌ (مه‌دحه‌ت)ی گوت که چه‌ز نه‌کات ده‌ستوریه‌کی وا دابری، نه‌ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتیه‌کی فراوانتری بدیتتی له‌وه‌ی که له‌ده‌ستوری دانراوایه‌ و له‌پیش ده‌میادانراوه‌ بیجگه‌ له‌وه‌یش گوتی: هه‌رکاتێ براکه‌م چاک بووه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی، من ناماده‌م واز له‌ خونکاری به‌یتیم وایان گیرایه‌وه‌ که به‌لێن نامه‌یه‌کی ده‌ست نووسیه‌ی دابوو به‌ (مه‌دحه‌ت پاشا) نه‌وه‌ په‌یمانانه‌ی هه‌موو تیاوو.

ئنجاکه (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌وه‌ دلتیاوو، که (عه‌بدو له‌مه‌ید) ده‌ستوره‌که‌ی نه‌و ئاشکرا نه‌کات و، له‌سه‌ر پیره‌ویی نه‌و نه‌روات و به‌ره‌نگاری بیروباوه‌ره‌کانی نه‌ویش ناکات، له‌گه‌ڵ نه‌ندامه‌کانی تری وه‌زاره‌دا پیکه‌وه‌ بریارباند که (خونکار مراد) لایه‌ن و، خونکاری به‌نه‌ ده‌ست (شازاده‌ عه‌بدو له‌مه‌ید) له‌سه‌ر نه‌وه‌ سه‌رۆک وه‌زیر (رشدی پاشا) بریارنامه‌یه‌کی پزیشکی وه‌رگرت له‌ شه‌ش پزیشکی ناودار و شاره‌زای شاری نه‌سته‌مبول، که چواریان له‌ راسپارده‌خانه‌کانی بیگانه‌وه‌ هه‌ینابوو، نه‌وه‌یان تیا پشیمان دابوو که چاکبوونه‌وه‌ی (خونکاری مراد) به‌م زوانه‌ له‌ توانادانییه‌ هه‌روه‌ها بریارنامه‌یه‌کی لایه‌نی خونکارییه‌ی به‌مۆری پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن نه‌فه‌ندی خپرو لالا) وه‌ ده‌ره‌ینا که نه‌مه‌ی تیا نووسرابوو: (نه‌گه‌ر پشسه‌وای موسلمانان تووشی شیتیه‌یه‌کی ته‌واو هاتتی، که پشسه‌وایه‌تی یی نه‌کری، ئایا نه‌گوتی له‌ پشسه‌وایه‌تی بخری؟

(وه‌رام: به‌لێ دروسته‌ له‌ پشسه‌وایه‌تی بخری خوایش نه‌وه‌ باشتر نه‌زانی).

پاشان وه‌زیره‌کان و زاناکان و سه‌رده‌ره‌کانی بانگ کرد بۆ کوئونه‌وه‌یه‌ک له ۱۸۷۶/۸/۳۰، له‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند)دا بۆ نه‌مه‌ی گه‌توگۆیه‌کی زۆر گرنگ بکه‌ن، مه‌به‌سی: که جیگای کوئونه‌وه‌که له‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند)دا نه‌وه‌بوو، که مه‌به‌سی راسته‌قینه‌ی کوئونه‌وه‌که، له‌ بانگ کراوه‌کان بشارتیه‌وه‌ چونکه کوئونه‌وه‌ی لایه‌نی خونکار و باه‌تی وه‌ها گرنگ له‌ کۆشکی (طوبقبو)دا نه‌کران به‌لام که بانگ کراوه‌کان هاتنه‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند) له‌کاتی دیاردی کراودا، پشیمان گوترا کوئونه‌وه‌که له‌ کۆشکی (طوبقبو)دا نه‌کری نه‌وانیش خۆیان گه‌یاند نه‌وه‌ی.

که بانگ کراوه‌کان هه‌موو کوئونه‌وه‌، (رشدی پاشا) وتاری بۆ دان، له‌ باه‌تی نه‌خۆشی خونکاره‌وه‌ قسه‌ی بۆ کردن، گوتی:

(چاوه‌روانیمان کرد، خونکار، له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆی چاک بیته‌وه‌، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا که به‌نده‌کانی ئایینی ئیسلامی پاک بۆ نه‌وه‌ی داناوه‌، چاک نه‌بووه‌وه‌ فهرمانره‌واییه‌که‌ی ئیمه‌یش له‌سه‌ر بنچینه‌ی به‌هیزی ئیسلامه‌تی دامه‌زراوه‌ نه‌وا من هه‌موو شتیکم به‌راستی تینگه‌یاندن ئایینی پاکی ئیسلام چ بریاریک نه‌دات له‌م باه‌ته‌وه‌ تکایه‌ ئیه‌ویش بریاریه‌کی له‌سه‌ر بدهن) پاشان بریار خوتنه‌وه‌که، بریاره‌که‌ی خوتنده‌وه‌ که نه‌لێ پیوسته‌ (خونکار مراد) له‌ خونکاریته‌ی بخری.

که نه‌ویش به‌پیتی ئایینی ئیسلامی به‌رز و به‌ریزه‌. پاش نه‌وه‌ کۆمه‌لێک له‌ وه‌زیره‌کان و

خاوهن بیره نازادهکان پیک هات، که بریتی بوو له (مهدهت پاشا) و (نامق کهمال) و (خهلیل پاشا) و (شهریف پاشا) و چوون بۆ ئه و هۆلهی که له و دیوانه وه بوو، که (عهبدوخله مید) یشی لی بوو (عهبدوخله مید) یان هینایه هۆلی میوانه وه ئه ویش له وکاته دا رهنگی زهرد هه لگه رابوو، ده موچاوی تیک چووبوو له تهنشت تهختی شاهیه وه وه ستابوو گوتی له بریارنامه ی خونکاری خۆی ئه گرت که پیری موسلمانان ئه یخوتنده وه پاشان سه ر که وته سه ره وه بۆ سه رتهختی شاهی ئه وانه ی له ویدا بوو، هاتنه به رده می ده ستیان گوشی. هه مویش به هیابوون که سه رده می ئه و، سه ره ستیه ئه بی که ئه یانه وئ، سه رده می ده ستوری ئه بی.

ناشکرا کردنی ده ستور

خونکاره کان، له سه رده می کۆندا، ده سه لاتیکی به ره لالیان هه بوو چیان بوستایه و چیان ئاره زوو بکرده یه، فه رمانیان ئه دا و بۆیان جیه جی ئه کرا هه چ بریاریکیش ده ریچوایه به ئاره زووی خۆیان، دایان ئه مه زران، یاخود هه لیان ئه وه شانده وه پاشان ئه م جوړه فه رمانداریه، که ده سه لاتی به ره لالا^(۱) به ده ست یه کیکه وه بی، به ئاره زووی خۆی بجولیتته وه، له زۆر خاکدا گۆرراو چوو ه شپوه ی فه رمانداری دیوکراتیه وه که بریاری وایه، نه ته وه، هه ر خۆی، به سه رچاوه ی ده سه لات دائه نرئ، هه ر خۆشیتتی خاوه ن ماف که فه رمانه وایی بکات به سه ر خۆیدا، به پیتی ئه و یاسایانه ی ک به که لکی دین و ئه و نوینه رانه دائه نین که خۆی هه لیان ئه بیژرئ، ئه ویش له شپوه ی ده ستوریکدا که ماف و فه رمانی هه موو هاو نیشتمانه کانی تیا دیاردی کراوه له گه ل ده سه لاتی سه رداره کاند.

تیکرا له گه ل هه موو فه رمانداریه کی زۆرداریدا یاسای زه ویی داری (نظام إقطاعی) هه یه که چی له گه ل په یدا بوونی چینی ده وله مه ند (الطبقة البرجوازية) دا، پیتوست به فه رمانداری دیوکراتی هه یه ئه ویش له به ر ئه وه یه که خاوه ن کارو پیشه کان و فه رمانه سه ره سه ته کان، پیتوستییان به ئاسایش و ئارام و بلا بوونه وه ی سه ره سه تی هه یه، که به بی ئه وانه هیچ پیشه سازیه ک و بازرگانیه ک گه شه ناکه ن و په ره ناسیتن جا ئه م چینه، له کاتی په یدا بوون و به هیزبوونیا، ئه که ویتته خه باته وه له پیتا و کرده وه مرۆقایه تی به نرخه کاند، وه ک: دادپه روه ری و برایه تی و یه کسان ی بۆ ئه مه ی تاک و ته راکانی، که له

(۱) ده سه لاتی ره ها، بی سنور، به ریلو (الحکم المطلق)

جهرگه ی بۆره پیاوانه وه هاتوونه ته ناوه وه، ئه و جینگایه ی هه ل ئه گرن بیان بی، له به ر ره نج دان و تیکۆشانی خۆیان، له و خاوه ن ده سه لاتی زه وی دارییه و، له و خاوه ن پایه و سایه ی له پاش به جیماوه بیچرن.

لیردها، نامانه وئ، له وه بدوین، که تا چ ئه ندازه یه ک له و جوړه کرده وه مرۆقایه تیبانه که لک وه رته گیرئ یان له وه بدوین که له ئه نجامدا چه ند که سپک له وه که لک وه رته گری، یان هه موو که سه که لکی لی وه رته گری یان سه رنج له وه بده ی که ئاخۆ ئه و کرده وه مرۆقایه تیبانه له لای ئه م خۆیان چیبان به سه ردئ، به تاییه تی له پاش ئه وه ی که ده سه لاتی ده ست ئه که وئ به سه ر نه ته وه دا و، به ره به ره له چینیکی پشتیوانی پیتشکه و تنه وه^(۱) که ئه یه وئ کۆمه لایه تی بۆ پیشه وه بیات، ئه بیته چینیکی واکه ئه یه وئ کۆمه لایه تی بۆ پیشه وه بیات، ئه بیته چینیکی واکه ئه یه وئ به ره سه تی رۆشیتنی گه شه کردن بکات و، نیشتمانه کی خۆی، هه ر له و بارستاییه دا به یلایته وه که گه یاندو پیتیه ئه وئ، هه ر له و باره ییدا مینیتته وه، که هه رکه لکی بۆ خۆی تیا یه.

له راستیدا ئه وه ی به لای ئیمه وه گرنگه ئه وه یه، که ئه و هه لگه رانه وه یه ی ئه و چینه ئه یه وئ پیک بیت له ناونه ته وه دا، ئه و ده ستوره یه یه ئه و ئه یه وئ دابنرئ، بۆ بنج به ست کردنی بیروباوه ره کانی خۆی، که م ری ئه که وئ پیک بیت، به بی خه باتی شوړشگیترا نه ی توندوتیژ، که به پیتی پیتوستی به هه ردوو کیان باری رۆژگاری یاریده ده له گه لیاندا، یان زۆری پی ئه چی، یان که م.

ئه گه ر ئیمه میترووی دانانی یاسای ده ستوربی خاکه کانی ئه وروپا بخوینینه وه، هه ر له سه رده می (کروموتل)^(۲) وه له ئینگیلته ره دا، تا سه رده می شوړشی فه ره نسه و تا ئیمرو، بۆمان ده رته که وئ که هه موو هه نگاو یک له هه نگاوه کانی چاککردن و راستکردنه وه، پیتوستی به وه بوو که سه رکرده کان خه باتیکی یه جگار گرنگ و توندوتیژی بۆ بکه ن، ره نجیکی زۆری تیا بده ن، خوینیکی زۆریشی له پیتا ودا بریژن له ژیر وشه ی

(۱) راستتر: پیتشکه و تنه وه.

(۲) ئویشکرۆموتل ۱۵۹۹ - ۱۶۵۸ سیاسه تمه دار و ئه ندامی په رله مانی ئینگلیزی بوو، سه رکرده یه تی ئویرۆسیونی ده سه لاته کانی مه لکی ده کرد و گیانی یاخیبون و شوړشگیتری بلا وده کرده وه دوا جار به سه ر له شکری چارلسی یه که مدا زالبوو و له ۱۶۴۹ دا حوکمی خنکاندن د له ۱۸۵۳ دا ئیرلاندی خسته ژیر ده سه لاتی به ریتانیا وه و په رله مانی هه لوه شانده وه و حوکمیکی دیکتاتوری به ریا کرد له ولاتدا.

دهستوردا، چند به چهند، شه‌روشوری ناو نه‌ته‌وه په‌یدا‌بووه، شۆرشى خوینین هه‌ل گیسراوه، له ژیر هه‌ر پیتیک له پسته‌کانیا دلانی نازادیی خوازان^(۱) داخوړپاوه و له پیناویا خوږان داوه به‌کوشت.

لیږده‌دا نرخی ته‌وه کاره‌گه‌وره‌به ده‌رته‌که‌وئ که (مه‌دحت پاشا) رای په‌راند له میتووی عوسمانیدا (مه‌دحت) چهند که‌سیکی نازادیی‌خوازان نه‌بی له‌گه‌لئ نه‌بوو ته‌مه‌راسته که کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌یش پشتیوانی بوون به‌لام ته‌وانه نه‌یان نه‌زانی، چۆن یارمه‌تیی بدن چونکه هیشتا به‌ته‌واوه‌تی وریا نه‌بوو‌بوونه‌وه هیشتا به‌وردیی ږیک نه‌خرا‌بوون بی‌جگه له‌وه‌یش، باری پیشه‌سازی وایش له‌نارادا نه‌بوو، که یارمه‌تیی ته‌وه بدات فرمانداریی زه‌ویی داریی، به‌خۆی و یاسا کۆمه‌لایه‌تییبه‌کانی و نرخی بیرو‌باوه‌ره‌کانییبه‌وه هه‌ل بگیریته‌وه.

له کاتیکا، که هیزه کۆنه‌په‌رسته‌کان، بنجیان داکوتابوو له‌خاکی عوسمانیدا، و به‌دهستیکي ناسینه‌وه جله‌وی فرماندارییان گرتبوو به‌دهسته‌وه و، روو به‌پرووی مه‌دحت پاشا وه‌ستابوون، ته‌وه له هۆشه‌وه دووربوو، که به‌خۆشیی خوږان واز له ده‌سه‌ل‌ته‌که‌ی خوږان به‌پین.

له‌به‌ر ته‌وه نابج سهرمان سوږمپینئ له‌وه‌ی که (عه‌بدو‌لحه‌مید)، به‌وه‌موو به‌لین و په‌یمان‌وه که دای به (مه‌دحت پاشا) له‌باره‌ی تاشکرکردنی ده‌ستوره‌که‌ی و دامه‌زراندنی بیرو‌باوه‌ره‌که‌یه‌وه، له پاشمله و له‌سه‌رزاریی یا، یه‌ک نه‌بوو: به‌ده‌م شتیکی ته‌گوت به‌مه‌دحت، له دل‌یشدا شتیکی تری بو هه‌ل ته‌گرت.

هه‌ر چاوه‌روانی ته‌وه‌بوو که بگاته سهرته‌خت، بو ته‌مه‌ی تا سهر له ده‌سه‌لانی (مه‌دحت پاشا) نازادیی خواز و پیږه‌وییه چاکه‌خوازه‌کانی رزگاری بی، و به‌ناره‌زووی خۆی نیشتمان و نه‌ته‌وه بیات به‌ږتوه ته‌وه‌یش کاریکی ناسان نه‌بوو له ناکا‌ویش پیک نه‌ته‌هات له‌به‌ر ته‌وه له سهره‌تای فرمانداریی خویدا، هه‌روه‌ک خۆی مایه‌وه له‌گه‌ل (مه‌دحت) دا، خو‌شه‌ویستی خۆی بو ده‌رته‌خست و ږیزی لئ ته‌گرت و هه‌موو جوړه هه‌ستیکی گه‌رموگوری به‌رامبه‌ر پیشان ته‌دا به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا، پی‌اوه نایینیبه‌کانی نریک ته‌خسته‌وه له خۆی و به‌خشیشی ته‌دانئ و، تی ته‌کوشا بو ته‌وه‌ی که دلئ نه‌ته‌وه رابکیشی بو خۆی، له شپوه‌یه‌کی وادا که کاری تی بکات به‌پی‌اوه‌کانی خۆی گوت که له ږوژی

(۱) دلئ نازادیی‌خوازان...

دانیشتنه سهرته‌ختیا، له ږوژنامه‌کانی ته‌سته‌مبولدا ته‌مه‌ بلاو بکه‌نه‌وه: (خاوه‌ن که‌له‌پووری ده‌سه‌لانی راسته‌قینه، به‌پیتی نایین عه‌بدو‌لحه‌مید ته‌فندی شازاده له دوو ږوژ له‌مه‌وه پی‌شه‌وه ده‌می له خواردن نه‌داوه، له ده‌زگای لبادی به‌رزو پی‌روژدا^(*) خۆی گل داوه‌ته‌وه، به‌دل و گیان داوای یارمه‌تی ته‌کات له گیانی پاکي پی‌غه‌مبه‌ر، وه‌ک باران فرمیتسک به‌چاویا دپته‌ خواره‌وه، هه‌ر بو ته‌مه‌ی که بو بی‌ارپته‌وه له خوا یارمه‌تیی بدات له کامه‌ران کردنی نه‌ته‌وه‌ی نیسلا‌مدا و پیش خستنیا بو به‌نده‌ری ناسایش و نارام).

هه‌موو خه‌میکی ته‌وه‌بوو که ماوه‌ی بیی و ده‌ستی بی‌ه‌رژئ خۆی وا به‌هیز بکات، که بتوانئ روو‌به‌رووی ږوژگار بوه‌ستی، کاتی که نازادیی‌خوازه‌کان داوای جیبه‌جی‌کردنی به‌لین و په‌یمان‌کانی لئ بکه‌ن له‌به‌ر ته‌وه ده‌ستی کرد به‌خه‌ری‌ک‌کردنی نه‌ته‌وه، به‌ناه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌وه، که به‌بو‌نه‌وه‌ی دانیشتنییبه‌وه له‌سهر ته‌خت ته‌کران، له‌م په‌رو له‌وپه‌ری خاکی عوسمانیدا، به‌خاک و ده‌ریا‌یه‌وه.

به‌وبیان‌وه‌وه سی ږوژی ته‌واوی خه‌ریک کردن که ږوژی سییبه‌م ته‌واو‌بوو، کچیکی له دایک بوو، فه‌رمانیدا ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌که درتژی پی بدرئ وارپک که‌وت، پی‌نجه‌مین ږوژیش ږوژی له‌دایک بوونی خۆی ته‌که‌وت، به‌و بو‌نه‌یه‌شه‌وه ناهه‌نگی گیسرا له ږوژی شه‌شه‌میشدا ده‌موده‌ست، ده‌ستی کرد به‌ناهه‌نگ گیسرا بو شیر له پشت به‌ستن، له شپوه‌یه‌کی به‌جگار گه‌وره و شه‌نگوشو‌خدا به‌م ره‌نگه نه‌ته‌وه خه‌ریک کرا به‌جه‌ژنانی^(۱) یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه که‌چی خونکاری نو‌تیش تاو‌تیکي له ده‌ست خۆی نه‌ته‌دا، تی نه‌کوشی بو بنج داکوتانی ته‌خته‌که‌ی خۆی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لانی خۆی هه‌رچی باره‌گایه‌کی له‌شکر هه‌بوو ل ته‌سته‌مبول دا، چووه سهر‌دانیا، و تاریکی گه‌رموگوری زو‌ریدا به‌گو‌یی سه‌ربازه‌کاندا، پاله‌وانیتی پیشان ته‌دان و پی‌اهه‌ل ته‌دان و سوپاسی دل‌سو‌زیی ته‌کردن بو ته‌ختی خونکاری به‌لینی گه‌وره گه‌وره‌یشی ته‌دانئ به‌پی‌اوه‌کانیشی گوت که له جیگای ده‌رکه‌وتووی ږوژنامه‌کان پایته‌خت و شاره‌کانی تری خاکی عوسمانیدا له‌م سه‌رلیدان و چاوپیکه‌وتنه‌ی خونکار بدوین و ته‌وه‌یش بو نه‌ته‌وه ده‌ریخه‌ن که تا چ ته‌ندازه‌یه‌ک له‌شکر له‌و جیگایانه‌دا نازیان کیشاوه و ږیزیان لئ گرتووه و ناهه‌نگیان بو گیسراوه.

پاش ته‌وه ده‌ستی کرد به‌ده‌سه‌لات سه‌ندنه‌وه له وه‌زیره‌کان، تا هه‌موو ده‌سه‌ل‌تیک

(*) مه‌به‌سی لبادی پی‌غه‌مبه‌ره، که ته‌لین له‌ویدا وا هه‌لیان گرتووه. -وه‌رگیز-

(۱) جه‌ژنی.

به دهست خوږه و بهیښته و وهزیره کانی یهک به یهک بانگ نه کرد، به تنهیا له گه لپاندا دانه نیشته، هه کاروباریک له وه زاره ته کانیاندا رووی بدایه له گه وره و بچووک پیی روژن نه کردنه و هه به ویش وازی نه هینا کاریکی گرنگی سامناکی تریشی کرد هینای (سعد پاشای بچووک) ی کرد به سه روکی نووسه رانی (مابین) (سعید پاشا) یش که پییان نه گوت ئینگلیزی، کردی به (فریق) ی (مابین).

به و دوو کرده و به په یمانه که ی خوئی به رامبه ر (مه دحته پاشا) شکاند چونکه له پیش چوونه سه ر ته ختیا، به لپینی وادابوو به (مه دحته پاشا) که (ضیا به گ) یان (نامق کمال به گ)^(۱) دابنئ له و جیگایه دا چونکه نه و دوانه هه دروو کیان له ویتزه وانه به ناویانگه کان بوون له وکاته دا سه روکی نووسه رانی (مابین) یش، جیگایه که نه ونده گرنگ بوو، که له گرنگیدا له سه ره ک وهزیری یا خود وه ک ناویان بوو له جیگای (صدری اعظم) که متر نه بوو، به لکو له و گرنگتربوو به لای (مه دحته پاشا) یشه و و ابوو، که دانی نه و پاییه، به یه کتیک له سه ر کرده کانی نازادی خوازی بو پاراستنی ده ستور باشتره که چی خونکار نه و پاییه و پاییه (فریق) یتیبی (مابین) ی به دوو دوزمنی خوینینی نازادی خوازه کان سپاردبوو پاشان (ره دیف پاشا) ی کرد به سه ر کرده ی له شکر (محمود جه لاله دین پاشا) یشی کرد به وه زیری دادپه روه ریی له وانه هه مووی کومه له یه کی وای پیک هینا، دلئ پییان بکرتته وه، پشتیان پی به ستی، لپیشیان دلنیا پی، بو نه مه ی به نارزه زوی خوئی کاروباری فه رمانه روه ایی بیات به رپتوه.

(مه دحته پاشا) نه مه سه ره تای دوزمنایه تیبه ی (عه بدو له مه مید) هی گرت به دلته وه، به لام جارئ ده ری نه پری چاوه پروانی روژگاری کرد، بزانی چیی تر روو نه دا خه مه بنچینه بیه که ی ناشکر کردنی ده ستوربوو هه موو وریایی و ناگاداریه کی خوئی له پیناوی نه و نامانجه دا به خت نه کرد ناماده یش بوو، هه موو سه روسامانیکی له ورپنگه یه دا دابنئ عه بدو له مه مید په یی به وه برد که نازادی خوازه کانی دلشکا و کرده وه، هه موویان پاریزی لی نه که ن وستی دلیان چاک بکاته وه به (مه دحته پاشا) ی گوت فه رمانیکی خونکاری ده ربه نینی، که نه وان (نووسینی هومایونی) یان پی نه گوت نه وساکه ی باو و ابوو، که هه رچند خونکاریک نه هاته سه ر ته خت، فه رمانیکی وای بلاو نه کرده وه، نه و رپگیانیه ی پیشان نه دا که

فروفیلی خاکه که له سه رده می نه ودا له سه ریان نه روات، نه و پرژزه چاکه خوازیانیه یی دیاردی نه کرد که نه و خونکاره نیازی هه بوو جیبه جیبیان بکات باوکی نازادیخوازان، نه مه ی پی خوژ بوو فه رمانیکی وای نووسی که وینه نه ببینر ابوو پیشانی خاوه ن شکوهیدا.

هه نه ونده ی خویندیه وه، ئیتر ره نگی ده موچاوی گوژرا به لپینی دایه، لی ورد بیته وه و دووباره سه بری بکاته وه زوری پی نه چوو نه مه به ندانه ی لی سرپه وه:

- ۱- له باتی (سنگی هه ره گه وره = الصدر الأعظم) سه روک وهزیر بگوتی.
- ۲- په سه ندردن و بلاو کرده وه ی یاسای ده ستوری له خاکی عوسمانیدا.
- ۳- موچه ی کوژک واکم بکرتته وه که له نه ندازه ی پیوستی تپه رنه کات موچه کانی تاک و ته راکانی خیزانی خونکاریش که م بکرتته وه.
- ۴- له گه نجینه ی خونکاره وه، کومه له پاره یه کی (... ..) لیره یی پیشکه ش به گه نجینه یه ی فه رمانه روه ایی بکرتی (مه دحته دیاردی کردنی پاره که ی بو خونکار به جی هیشته بوو)
- ۵- موچه ی کوژک دیاردی بکرتی بو هه موو مانگیک به (... ..) لیره (مه دحته دیار دیکردنی پاره که ی بو خونکار به جی هیشته بوو).
- ۶- لیژنه یه ک دروست بکرتی له وهزیره کان و زاناکانی ماف و شاره زاکانی یاسا، بو دانانی پرژزه یه کی یاسایی که ژیانی ده ستوری بو خاکی عوسمانی پیک به یی.
- ۷- خویندنگایانی گشتی بکرتته وه بو منالانی خاکی عوسمانی به هه موو جوړه ره گه زو ناینیکیان وه رابه یترین به په روه رده کردنیکی دروسته وه.
- ۸- بازارگانی به نده^(۱) نه هیلری بکرتی هه رچی به نده یه کی ناو کوژکیش هه یه له گه ل که نیه که کاند نازاد بکرتی.

پاشان خونکار فه رمانه که ی دایه ده ست (جه وده ت پاشا) نه ویش له شیوه یه کی پر پیچوپه نادا هونیه وه و بلاویشی کرده وه نه و به ندانه ی لی هه لگرتبوو، نه وه ی نه واند، که عه بدو له مه مید له وه نه ترسا وه زاره ت لی جیا بیته وه، یاسای ده ستوری بلاو بکرتته وه، خوینده واری له خاکی عوسمانیدا بلاو بکرتته وه، خاکه که نازاد بکرتی و پالی پیوه بنری بو پیشکه و تن.

له بهر نه وه نازادی خوازه کان هه لمه تیکی فراوانیان برد له ناو روژنامه کان و کوپونه وه

(۱) که مال محمه د نامق ۱۸۴۰-۱۸۸۸ نه دیب و سیاسه مه داریکی به ناویی تورکه، رابه رایه تی بزوتنه وه ی فیکری و نیشتمانی تورکه کانی ده کرد، روژمانی (وطن) هی نه وه.

گشتیبه کاندای بۆ ئه وهی فه رمانداری کۆری نه ته وه له هه مووان بگه یتین و واتاکه ی روون بکه نه وه و ئه و که لکانه یش پیتشان بدن که نیشتمان به هۆی ئه وه وه دهستی ئه که ویت، هه ندی رۆژنامه ی ئه و سه رده مه یش وه ک (وقت) و (بصیرت) و (حقیقت) ئه و با به ته یان به ته و او هتی رۆشن ئه که ده وه، بۆ ئه مه ی هه موو که سیک تیی بگات ره نگه چاک ترین وینه ی وتارانئ رۆژنامه کان، ئه م وتاره بی که له رۆژی ۱۵ / ۱۰ / ۱۸۷۶ د رۆژنامه ی (وقت)، له شیه ی پرس و وه رامدا بلاوی که ده بو وه ئه ویش جوړی بی که رده وه ی ئه و سه رده مه بو، ئه و جوړه گیرو گرافتانه یش بو که بیرو با وه ری گشتیبی پتوه خه ریک ئه بوو:

ا پرس: کۆری نه ته وه چیه؟

وه رام: کۆریکی وایه که له نوینه ران پیک دی، ئه وانیش نه ته وه هه لیان ئه بژیری فرمانیشی ئه وه یه که سه رنج بدات له به کاره یتانی یاساکان، بۆ ئه مه ی به باشی به کاره یتین ئه و یاسایانه یش په سه ند ئه کات که فه رمانه روایی له سه ری داماه.

خه ریکی ئه وه یش ئه بیت که کاروباری سامانی به پیتی یاسا بری به رپتوه، له ریگای دروستی خو ی لانه دات به ره به سه تکردنی هه موو خرا په که شه.

پرس: ئایا دامه زراندنی ئه م کۆره له گه ل ئایینی ئیسلامدا و شیه ی کاروبار هه لسه و راندنی کۆندا ریک ئه که وئ؟

وه رام: به لئ ریک ئه که وئ چونکه هۆش و ئایین هه ردووکیان ری ئه ده ن به مرۆف که چه ندو چون له گه ل ئه و ها ورپیه یدا بکات، که پاره ی ئه دانی و ریگای به ختکردنی ئه و پاره یه یشی پیتشان ئه دات هه ر له و کاته یشدا سه رنج بدات له که ده وه و کاری ئه و که سه، ئه ویش به دانانی یاسا و پتیه و بی واکه هه لسه و راندنی کاروباری بۆ ریک بخات که به هۆی ئه وه وه یاسا پیروژه کان له خراپ به کاره یتانیان پرگاریان ئه بی نه ته وه یش له به کاره یتانی ئه م مافه دا له تاکوته رای نه ته وه له پیشته ره به لام له و رووه وه که کۆری نه ته وه له گه ل ده ستوره کانی کاروبار هه لسه و راندنی کۆندا ریک بکه وئ، له سالانی زۆر کۆندا، زاناکانی ئایین، خو یان ئه م فرمانه یان ئه بینی، چونکه به جئ نوشین یا خود به جئ با وه ری نه ته وه دانه ران.

به لام ئیستا ئه م فرمانه ئه دریتته ده ست ئه و نوینه رانه ی که نه ته وه خو ی هه لیان ئه بژیری، له مه شدا ئیمه پتیه وانه ی ده ستووری کاروبار هه لسه و راندنی کۆن نه بوینه ته وه.

پرس: ئه ی بۆچ زانایانی ئایین ئیستایش وه ک ئه وسا ئه م فرمانه نابین؟

وه رام: مه به س له دامه زراندنی کۆری نه ته وه ئه وه یه که ده ستوره کانی کۆن ته و او بکرین و تازه یش بکریته وه چونکه زانایانی ئایین له ناو ئیسلامدا به پتیه وانه ی ناو گاره کان، جیا وازیان نییه له بۆرهبیا و چونکه ئیسلامه تی هه ردووکیانی یه کسان که رده ته وه له ماف و فرماندا له به ر ئه وه سپاردنی ئه و فرمانه به نوینه رانی نه ته وه چاکتر و په واتره له وه ی که به خریتته ژیر چنگی چه ند زانایه که وه هۆش و چا و لیکه ریش هه ر ئه م قسه یه په سه ند ئه که ن.

پرس: ئایا نوینه رانی گاره کانی ئه ناو ئه م کۆری نه ته وه یه دا ئه بن؟

وه رام: به لئ ئه بن، گو مان له وه دانیه به.

پرس: ئه ی ئه گه ر ئه مو ئه و له مه پلاریان گرت وهرامان چی ئه بی؟

وه رام: ئه مه جیه گی پلارتی گرتن نییه چونکه به پیتی ده ستوره کانی ئایینی ئیسلام گاره کانی ئه م وه ک موسلمانه کان خا وه ن مافن که واته ئه وانیش مافیان هه یه که له گه ل موسلمانه کان ها و به ش بن له چه ندو چون کردن له به ختکردنی ئه و پاره یه دا که داویانه به فه رمانه روایی، هه روها له سه رنجدان له به کاره یتانی یاسا و پتیه و بیه کاندای.

به م ره نگه هه ردوولا خو یان ئاماده ئه که رده بۆ هه لمه ت بردن له گه ل ئه وه شا (عه بدو له مه ید) به دل و گیان تی ئه که وشا که ئه و دوو ده سته گه وره یه له یه کتر نه که ون زۆریش به ته نگه وه بو که په یوه ندیی خو شه ویستانه له نا وه ند خو ی و دوژمه که یا بمیته وه، بام چه زیشی لی نه کات چونکه (عه بدو له مه ید) هه ستی به وه که ریبو، که فه رمانه روایی له سه ر هونه رمه ندیی و شاره زایی و نیاز قامی ئه و داماه، بۆ ئه مه ی رزگاری بکات له و ته نگ و چه له مه سامناکانه ی که تیی ئالان ئه م کاته یش له هه موو کاتییک زۆرتر پتیه وستی به کارگوزاری ئه و هه یه چونکه ئه و ته نگوچه له مه انه ئه وه نده یان نه ماوه که په لاماری شاهه نشاهی عوسمانی بدن و له ناوی بیه ن هه روها (مه دحه ت پاشا) یش، گوئی نه دایه دوژمنایه تیی خونکار، چوو، چاوی پتیه ووت و پرۆزه ی ده ستوره که ی دایه ده ستی، تا بیرو با وه ری خو ی، ده رباره ی، ده ربړی (عه بدو له مه ید) ئه و مافانه ی ده ستوره که دابووی به نه ته وه، زۆر به گه وره ی هاته پتیش چا و له گه ل ئه وه شا نه یتوانی به ئاشکرا به ره رچی بداته وه لیتی وردبیتته وه گوته بووی:

«ئەو پرۆژە دەستورەى كە بەشپۆهەكى تايپەتى بۆتان ناردېووين، خوتىدمانەوہ كە سەرنجماندا بربارە گشتىيەكانى، كاروبارى وا ئەگرتەوہ كە لەگەل رەوشت و خووى نەتەوہكە و توانايدا رېتك ناكەوئ جا لەبەر ئەمەى لە پيش ھەموو شتېكا بەتەنگ ئەوہەين كە كارگتېبەكى راست و دروست پىك بەيئىن، بۆ ئەمەى دواوژىكى باش بۆ نىشتمانەكەمان بەرھەم بەيئى، ھەر رەنج و تىكۆشانىك لەم پىناوہدا بكرئ، ئىمە بەدل ستايش و پەسەندى ئەكەين ئەوى ئەمانەوئ و ناواتى بۆ ئەخووزىن، ئەوہە كە ئەم ياساتازانەى ئاشكرادنى داوائەكروئ، پىويستى نەتەوہ و مافەكانى فەرمانرەوايى يەك بخت لەبەر ئەوہ داواتان لئ ئەكەم كە (سنگى ھەرە گەورە) بىيىن و نەوازشى منى پئ بگەيئىن، ئنجا نووسراوہكەمى پيشان بەن، پاش ئەوہ ئەوہيشى تئ بگەيئىن كە ئارەزووى من وايە پرۆژەى دەستورەكە بخەنە بەردەم كۆرى تايپەتې وەزىرەكانان بۆ ئەمەى گفتوگۆى لەسەر بكرئ و لئ كۆلئىنەوہيشى تىبا بكرئ، بۆ ئەمەى ئەوى پىويست بئ بۆ راستكردنەوہى، لەسەر ئەو بنچىنەيە كە پيشاندا جىبەجئ بكرئ.

ھىواى گەورەيشم پىتەنە كە دەمارى ئىسلامەتتەن ئەتانخاتە ئەوہى كە ئەنجامى لئ وردېوونەوہ و لئكۆلئىنەوہەتان، لە سنورى مەبەسەكانى ئىمەدا دەرخەن چاوپروانى ئەوہيشم كە ئەم كەينەوہەينەيە لە ناوہند خۆتان و (سنگى ھەرە گەورە= صدر الأعظم)دا بەشاراويى بەيئەنەوہ».

بەلام ئەوہەندەى پئ نەچوو، كە كاروبار بەجارتىك شىوا و تىك چوو چونكە ئەو فەرمانرەوايىيە گەورانەى كە لەسەر لىفەى (پىاوە نەخۆشەكە)، انا فەرمانرەوايى عوسمانى، شەربان ئەكرد، لە ناو خۆباندا رېتك كەوتن كە كۆگرەيەك لە ئەستەمبولدا بگرن بۆ چارەكردنى گىروگرفتەكانى ناو (بالكان) ئەوئيش بەبىيانووى ئەوہە كە حەز بەپاراستنى كەمايەتسىەكانى گاوردەكان و رەگەزە تەنگەتاو كراوہكانى فەرمانرەوايى عوسمانى ئەكەن لە (مەدحەت پاشا)يش بەولاوہ كەسى تر نەبوو، كە بتوانئ فەرمانرەوايى عوسمانى لەو گىروگرفتە ناخۆشە رزگار بكات.

چونكە دەستورەكەى ئەو، بەلای بىروباوہرى گشتىيى خاكە شۆرش گىرەكان و ئەوروپا خۆپەوہ لەگەل بىروباوہرى ئەو خاكانە خۆباندا بەجۆرئىكى وا رېتك ئەكەوئ، كە زۆرەى بىيانوہەكانى فەرمانرەوايىيەكانى ئەوروپاى پئ ئەبىرئ، بۆ دەست خستەنە ناو كاروبارى فەرمانرەوايى عوسمانىيەوہ، و جياكردنەوہى خاكەكانى.

ھەرچى خاوەن بىروباوہر بوو لە ئەستەمبولدا، بىربان لەسەر ئەوہ كۆيووہە، كە ھەر

(مەدحەت پاشا) يە، بتوانئ بىيئە مەردى ناو كۆر و نىشتمانەكە لە دەست ئەو تەنگرچەلەمەيە رزگار بكات (عەبدولخەمىد)يش پەيى بەو راستىيە ناخۆشە بردېوو زۆر لەسەر ئەوہ دوو دل ماپەوہ، كە ئەو فرمانە گەورەيە بخاتە ئەستۆى دۆژمنەكەى، (مەدحەت) بەلام دوايى ناچاربوو بە (مەدحەت پاشا)ى بسپىرئ. چونكە كارەساتى رۆژگار لەلايەكەوہ، دۆژمنەكانى (مەدحەت) خۆشيان لەو لاترەوہ پاليان پىتوہ ئەنا كەوابكات. ئىتر (مەدحەت)ى بانگ كرده كۆشكى خونكارى پىيشى راگەياند كە ئەيەوئ لەسەر بىروباوہرى ئەو بروات بەرپۆه داوايشى لئ كرد كە دەستور ئاشكرا بكات.

(مەدحەت پاشا)يش وەنەبئ بەوہى نەزانىيى كە بۆچ (عەبدولخەمىد) و يارىدەدەرەكانى بوون بە (دەستورىيى) ئەوہيشى باش ئەزانى كە ئەوانە بەچاككردن و راستكردنەوہ حەز ناكەن چونكە ئەوہ ئەبىتە ھۆيەكى گەورە بۆ ئاراستەكردنى نىشتمانەكە بەرەو پيشكەوتن و بەرزبوونەوہ و سەربەستى لە راستىدا ئەوانە بۆبەكا بوون بەدەستورى، تاكو ماوہيەكى كەم دلئ ھەندئ لە فەرمانرەوايىيەكانى ئەوروپا كىشكەن بۆ خۆبان بىيانووى فەرمانرەوايىيەكانى تىرش بىرن كە ئەيانەوئ چەند خاكىك لە شاھەنشاهى عوسمانى جيا بگەنەوہ باوكى ئازادىخووزەكانىش ئەوہى پئ خۆش بوو كە بىتە دەستكەلايەك بەدەستيانەوہ، بۆ ئەمەى بەئامانجى خۆى بگات پرواشى وابوو كە ھەركاتئ ئەو ئامانجانەى بۆ چووہ سەر، بىروباوہرەكانى لە خۆبانەوہ، خۆبان دائەسەپىتەن بەسەر ھەموواندا ئەوساكەيش بەئاسانى ئەتوانئ خونكار ناچار بكات كە دەستور بپارىزئ.

ئىتر لەوہوہ، بەفەرمانى خونكار لىژنەيەكى بنچىنەيى دروست كرا، لە ژئىر سەربەرشتىيى (مەدحەت پاشا)دا، سەرۆك وەزىر و زاناکان و سەرکردەكانى بىروباوہر و چەند سەرکردەيەكى لەشكرىشى تىابوو ئەم لىژنەيە لە ۱۸۷۶/۹/۲۴دا كۆبووہوہ، بربارىدا (كۆرى نەتەوہ) و (كۆرى ريش سپىيان) دروست بكرئ دەستىشى كرد بەلئكۆلئىنەوہى بەندەكانى دەستورەكە زۆى پئ نەچوو، (عەبدولخەمىد)، (رشدى پاشا)ى لەسەرۆك وەزىرىيى خست لە ۱۸۷۶/۱۰/۱۹دا (مەدحەت)ى كرد بەسەرەك وەزىر.

كردنى (مەدحەت پاشا) بە (سنگى ھەرە گەورە) ياخود بەسەرۆك وەزىر لەدواى ئەو دەنگە دەنگەى كە كرا لەسەر دەستور و ئەو خەباتەى كرا لە پىناو دەستوردا بوو ھۆى دل خۆشكردنىكى گەورەى نەتەوہ^(۱) لە نووسراوى (سەردەمى خونكار عەبدولخەمىد و

(۱) گەل، مىللەت (الشعب) نەك بەماناى (القومية)

کاربگه‌ریی له خاکه‌کانی عه‌ره‌بدا) دا نووسراوه‌که ئەم دەنگه (ئەم پەرو ئەو پەری خاکی عوسمانیی بزواند و لەرانده‌وه هەر نه‌ته‌وه‌ی خاکی عوسمانی نه‌بوو، که‌ه‌ز بکات ئەم پیاوه‌گه‌وره‌یه‌ بێته‌ سه‌ر فه‌رمانداریی، لەم کاته‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌دا هه‌رچی نه‌ته‌وه‌کانی تری ئیسلا‌میش بوو، چاوی پریبووه‌ ده‌ستی (مه‌دحه‌ت پاشا) به‌هیاوی ئەوه‌ بوو که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا ده‌سه‌لاتی خونکاریی و جیشینی پیغه‌مبه‌ر له‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ه‌رزگاری بیتی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) ته‌نیا پیشه‌وایه‌کی عوسمانی بوو که‌ له‌وسه‌رده‌مه‌دا جیهانی ئیسلا‌مه‌تی باوه‌ری پتی بکا و جیهانی نه‌روپایش خو‌شی بو‌ی لام وایه، له‌ راستیش دوورناکه‌وینه‌وه‌ که‌ بلتین موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌ موس‌لمانه‌کانی خاکی عوسمانی خو‌یان زۆرتر (مه‌دحه‌ت پاشا)یان خو‌ش‌ه‌ویست و به‌ته‌نگیه‌وه‌بوون ئی‌مه‌ ته‌گه‌ر له‌ هۆی ئەم هۆگرییه‌ به‌هیتزه‌ بکو‌لتینه‌وه‌ و ورد بینه‌وه‌. ئەمه‌ به‌شتیکی سه‌یر دانانیتین. چونکه‌ موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌و هۆیه‌ کاربگه‌رانه‌وه‌ دوور بوون که‌ که‌ کاری له‌ هه‌ندی دانیش‌توانی خاکی عوسمانی کردبوو له‌ نه‌سته‌مبول و له‌ به‌شه‌کانی تریا، ده‌سته (حزب) دا‌هه‌زیتین، بو‌ئه‌مه‌ی به‌ره‌نگاریی ئازادبخوازه‌ ده‌ستوورییه‌کان بکه‌ن تا بکه‌ن به‌مه‌به‌سی تایبه‌تی خو‌یان له‌ راستیدا ئەم کۆمه‌لانه، به‌گژ (مه‌دحه‌ت پاشا) و ده‌ستووره‌که‌یدا ئەچون، که‌ نه‌یوست کاروباری فه‌رمانه‌روایی پتی راست و تازه‌ بکاته‌وه‌ ئەوه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ جیتگای خو‌یانی پتی پیا‌رتیزن له‌ فه‌رمانه‌رواییه‌که‌دا، و که‌لکی تایبه‌تی خو‌شیا‌نی پتی پیک به‌یتن به‌لام موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه، مه‌به‌سی وایان نه‌بوو.

چینی رۆشن بیره‌کانیان، به‌گیانی پاک‌ی بی‌لایه‌نه‌وه، هه‌زیان له‌ بیروباوه‌ره‌کانی ئازادبخوازه‌کان ئەکرد.

ئەویش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ئەنجامی دل‌سوژی و خو‌به‌خت کردنیان له‌ کرده‌وه‌کانی (مه‌دحه‌ت پاشا) و یاریده‌ده‌ره‌کانیا ئەدی به‌وه‌یش دل‌ ته‌نگ ئەبوون که‌ کاره‌ساتی وا ناخۆش له‌ پایته‌ختی جیشینی پیغه‌مبه‌ر دا‌ببین ئەوه‌یش که‌ هۆگرییه‌که‌یان زۆرتر لی‌ نه‌کرد، ئەوه‌بوو که‌ ئاگیان له‌ هه‌ست و نیازی نه‌ته‌وه‌ دوژمنه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی هه‌بوو، بێجگه‌ له‌وه‌ دەنگ و باس و بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌یش یان له‌ رۆژنامه‌ سه‌ره‌سته‌کانی ئەو فه‌رمانه‌رواییه‌نه‌دا ئەخو‌یتنده‌وه‌ که‌ رۆژنامه‌کانی نه‌سته‌مبول نه‌یان ئەتوانی به‌و سه‌ره‌سته‌ییه‌وه‌ بنوسن).

به‌لام گیروگرفت، هیتشتا هه‌ر ما‌بوو، که‌ بێته‌ به‌ر ریتگای (مه‌دحه‌ت پاشا) چونکه‌ خونکار هیتشتا دوودل بوو له‌وه‌ی که‌ ده‌ست بداته‌ ئەو فه‌رمانه‌ سامناکه‌ی، که‌ خه‌ریک بوو بیکات شه‌وانی رۆژ ته‌کرده‌وه‌ و له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەوه‌دا خه‌وی لی‌ نه‌ئه‌که‌وت هه‌ر خه‌ریکی ئەوه‌بوو که‌ ئەم وه‌زیر و ئەو سه‌رکرده‌ی له‌شکر، له‌ باوه‌ر پتی کراوه‌کانی خو‌ی بانگ بکاته‌ لای خو‌ی، تا له‌بابه‌ت ئەو ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که‌ تیتی که‌وتبوو راو‌یتزبان پتی بکات و چاره‌یه‌کی رزگاربوونی بو‌ بدۆزنه‌وه‌ له‌و کاته‌یشدا (مه‌دحه‌ت پاشا) سه‌ری کردبووه‌ سه‌ری، په‌یتا په‌یتا دا‌وای ئاشکراکردنی ده‌ستووری لی‌ ئەکرد، و زۆریشی لی‌ ئەکرد که‌ بیکات، دا‌ویی هه‌ره‌شه‌ی له‌ عه‌بدالحمید کرد، که‌ ته‌گه‌ر په‌یمانی خو‌ی به‌جی نه‌هیتتی، له‌ فه‌رمانه‌که‌یدا نامینیته‌وه‌ دا‌ویی خونکار ناچاربوو، فه‌رمانیدا که‌ لی‌ژنه‌ی پیک هیتنانی ده‌ستوور، دوامین کو‌بوونه‌وه‌ی خو‌ی بکات و بو‌ دوامین جاریش له‌ ده‌ستووره‌که‌ ورد بیتته‌وه‌.

به‌لام ئەم کو‌بوونه‌وه‌یه‌ پریوو له‌ دەنگه‌ ده‌نگ و ده‌مه‌قالی، به‌ریه‌ره‌کانی‌که‌ره‌کان بو‌ ئەوه‌ ته‌گه‌ران که‌ ئاشکراکردنی ده‌ستووره‌که‌ ته‌گه‌ره‌ تی‌ بدەن و دا‌وی بخه‌ن بو‌ ما‌وه‌یه‌کی تر (مه‌دحه‌ت پاشا) ئەوه‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد زۆریشی لی‌ کردن که‌ به‌زوتترین کات ئاشکرای بکه‌ن ئیتر له‌وکاته‌دا (جه‌وده‌ت پاشا) که‌ به‌گیت بوو له‌ سه‌رکرده‌کانی به‌ره‌نگاریه‌ره‌کان، راست بووه‌ و روی کرده (مه‌دحه‌ت) پیتی گوت:

(له‌به‌ر ئەوه‌ی خونکاریکی ژیری تینگه‌یشتوو هاتۆته‌ سه‌رته‌خت، پتیوست به‌ده‌ستوور ناکات!)

(مه‌دحه‌ت پاشا) لەم قسه‌یه‌، زۆر دل‌ی شکا، که‌ دوژمنه‌کانی ئەیانویست ته‌نگه‌ تا‌وی بکه‌ن، تووره‌بوو، و تاریکی دووردریژیدا، به‌م رسته‌یه‌ دا‌ویی پتی هیتنا، که‌ تا ده‌میتکی دووردریژیش له‌ گو‌تیجکه‌ی (عه‌بدولحه‌مید)دا ئەزنگایه‌وه: (ئیمه‌یش خونکار عه‌بدولعه‌زیزمان بو‌ه‌کا له‌ ته‌خت هیتنایه‌ خواره‌وه، تا به‌م ئامانجه‌ پیرۆزه‌ بگه‌ین!)، پاشان هه‌ره‌شه‌ی کرد، ده‌ستی خو‌ی له‌ فرمان بکیشیته‌وه، ته‌گه‌ر هه‌ر له‌و کو‌بوونه‌وه‌یه‌دا کاتی ئاشکرا کردنی ده‌ستوور دیاردی نه‌کرئ ئیتر له‌وه‌دا هه‌موو لایه‌کیان ناچاربوون، بینه‌ سه‌ر قسه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)، هه‌ر له‌ویدا بریاربانا‌دا، کاتی بلا‌وکردنه‌وه‌ی ده‌ستووریان دیاردی کرد، فه‌رمانیکی شاهیشیان بو‌ ئەوه‌ ده‌ره‌یتنا.

ده‌ستووره‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)یش بریتی بوو له‌ (١٤٠) به‌ند ئەو لی‌ژنانه‌ی سه‌یریان ئەکرد، (٢١) به‌ندیان لی‌ ده‌ره‌یتنا پاشان ناردا‌نه (ما‌بین). (عه‌بدولحه‌مید) دووباره‌ به‌ند

به ندی خویندنه وه هندیکیشی لی راست کرده وه، به تاییه تی لهو جینگایانه دا که دهسه لاتی خونکاریان که نه کرده وه پاشان به ندی (۱۱۳) شی خسته سه ری که دهسه لاتیکی فراوانی نه دا به خونکار له گه له زمانه ییسا هه مووی، مه دحعت، ناشکارکردنی دهستوره که ی لهو شیوه به دا په سه ند کرد مه به سیسی هه ره نه وه بوو که فرمانه که زوو راپه رینری به خوئی نه گوت، نهو شته ی په ی به هه مووی نابری، واز له هه مووی ناهینری به هیوای نهو دیش بوو، که هه رکاتی فرمانداری کوری نه ته وه له خاکه که دا جی گیربوو، دهسه لاتی نازادخوازه کان به هیزبوو، نهو ساکه نه توانی دهستوره که راست بکاته وه، تا وهک نه هیوی وای لی بیتته وه.

به لآم نهو بنده بنچینه بیسانه ی که له پاش هندی راست کردنه وه، مابوونه وه، نهو به ندانه بوون که له سه ره سستی بیروباوهر و بلاو کردنه وه ی چاپه مه نی و خویندن و، یه کسانیی ناوهند تاک و ته رای نه ته وه نه دو ان به هه موو جیا وازییه کی تایین و ره گه زیانه وه ههروه ها سه ره خوئی دادگا بوو، دیاردیی کردنی دهسه لاتی خونکاریو فرمانه کانی (کوری نوینه ران) و (کوری ریش سپییان) بوو، شیوه ی هه لبرژاردن و مه رجه کانی شاهه نشاهی عوسمانی بوو، لبردنی تالانکردن و نازاردان و بیتگار پین کردن بوو، نهو دیشی له سه ره فرمانه روایی پیویست کردبوو، که له نگه نامه ی پاره کوکردنه وه و پاره به خت کردنه که ی پیشانی (کوری نیراوان) و (کوری ریش سپییان) بدات تا نه گهر نهو دو انه یهک له دوای یهک په سه ندیان کرد، نجا به پیتی نهو به جولیته وه.

له رۆژی ۱۲/۱۲/۱۸۷۶، که کاتی کردنه وه ی کوگره ی شهش فرمانه روایییه که بوو له نهسته مبولدا، لهوکاته دا که نه دمانی کوگره که کوو بوونه وه بو نه مه ی بریاریک بدنه له سه ره نهو ریگایانه ی که نه بی فرمانه روایی عوسمانی پیااندا بروات بو چاک کردن و راست کردنه وه ی کاروباری خاکه که ی، هه مووان دهنگی توپه کانی هیزی دهریایی عوسمانییان هاته بهرگوئی له ناکاو (سه فوهت پاشا) ی وه زیری دهره وه ی عوسمانی هه ستایه سه ریچ و پیتی گوتن: (گه وره کان! نهو توپانه ی که له لای که نده لانه که وه نه ته قینری، نیشانه ی نهو هن که یاسای دهستوری تازه ناشکارا نه کری که نهو دیش له سه ره په سه ندکردنی خونکار له خاکی عوسمانیدا به کار نه هینری جا له بهر نه مه ی که نهو یاسایه، سه ره سستی که سایه تیبی بو هه موو خاوه ن ره گه ز و تاینیکی دانیش توانی خاکی عوسمانی ناماده کرده، ئبتر له پاش نهو هه لگه رانه وه یه، پیویست به کوویونه وه مان ناکات).

نه دمانه کان نهو قسانه یان، به بی دهنگییه کی قوولته وه وه رگرت له شته ناکاوه سه ریان

سورما وهک گیتیان لی هات نیراوی ئینگیلته ره، به دهنگیکی هه ناسه ساردانه وه گوتی: (گه وره کان! فرمانی ئیمه ته او بوو!) به لآم نیراوی رووس به ره ره چی دایه وه گوتی: (ئیمه نابی گوتی بدهینه نهو جو ره روو که شانها!). زوریسی لیکردن، که نه بی دست بکه ن به گفوتگو کردن له بابعت نهو که یینه وه یینه یه وه که کوگره بوئی کوپوته وه.

چونکه هیچی وای له نارادانییه که پشتی پی به ستری، (نهو دهستوره ی ناشکارا کراوه، به ته و او ته ی به کار نه هینری، یا خود نه خریتته کار) هاو رپیکانی قسه که یان په سه ند کرد.

له راستیدا، نهو رۆژه میژوییه، له رۆژه به ناوبانگه کانی نهسته مبول نه ژمیتری چونکه به هوئی زور لی کردنی پیاوه پیشکه وتن خاوه کانی تورکیاوه، که (مه دحعت پاشا)، له پیش هه موویانه وه بوو یاسای دهستوری ناشکارا کرا نهو یاسایه ی که بیروباوهری گه وره یی نه ته وه ی بریار دابوو، که نه ته وه مافی هه یه خوئی فرمانداری به سه ره خویدا بکات، به هوئی نهو نوینه رانه یه وه که خوئی هه لیان نه بترری بو راپه راندنی نهو فرمانه نهو یاسایه ی که سنوریکی دانابوو بو فرمانداری که سیتی به چنگی زوردار، که دهسه لاتیکی به ره لالی ته وای دابوو به خونکار، به تاره زووی خوئی کاروباری تاک و ته رایانی نه ته وه که ی خوئی بیات به رپوه، به لآم له سه ره نهو بنچینه یه که نه وانه به بنده و پیاوی نهو، نهک له سه ره نهو بنچینه یه که نهو ان کردوویانه به سه ردار ی خوئی، بو نه مه ی کاروباریان هه ل بسورپیتی و ناو بزیبان بکات بو چاکه ی گشتی نهک بو چاکه ی خوئی.

له بهر نهو، ناههنگه کانی کومه لانی نه ته وه به بو نه ی نهو رۆژه وه، یه جگار ناوازه و خوئی بوون، فرمانه روایی عوسمانی شتی وای به خوئی وه نه دیوو.

به لآم شهنگو شوخیی نهو ناههنگانه له وه دا نه بوو که سه رای خونکار، نیشانه ی گه وره یی و دهسه لاتی تیا دهر خستین وهک له ناههنگه کانی فرمانه روایی پیشوودا پیشان نه دران گه وره بیشیان له وه وه نه بوو، که سه ردار و گه وره پیاوان و سه رکردانی تری فرمانه روایی تیا هاوبهش بوو چونکه لهو رۆژه دا سه رای خونکار، نه ونده کش و ماتی پیوه دیاربوو، له هیچ ده میکا نه وه ی به سه را نه هاتبوو که چی له لایه کی تریشه وه به ربانک و هه یوانه کانی به نالاو بابه تی تریش رازیترا بوونه وه، نهو دیش سه باره ت نهو بوو، که دهستور مافی وای لیچرپیوو، که وای نه زانی له خواوه بوئی هاتوته خاوه وه که چی واشی به کار نه هینان که خوای پی تووره نه کردن.

نهو خاوه ن دهسه لاتیانه ییش، که له گه وره کانی نه ریستوکراتی و خاوه ن زوی نه ژمیبران،

هەر چه‌نده هاوبه‌شویی ئه‌و ئاهه‌نگانه‌یان ئه‌کرد که بۆ ده‌ستور گێڕابوون، هه‌رچه‌نده چه‌پله‌ی شادمانییان بۆ ده‌ستور لێ ئه‌دا، به‌لام له راستیدا رمییکی ئه‌ستوربان هه‌لسانبوو له ده‌ستور که چونکه ده‌ستور که بۆ هه‌موو هاو‌نیشتمانێکی عوسمانی ماف و فرمانی دانابوو که هیچیان له هیچیان که متره‌بن و هه‌موویش یه‌کسان بووه‌ستنه‌وه ئه‌و جوژه پیاوانه‌یش ئه‌وه‌یان پێ خۆش نه‌بوو، که یا په‌کی ده‌ست بازییان بخاته له کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ایی و مافی نه‌ته‌وه‌دا چونکه خۆیان له ژوور یاساوه دانه‌نا به‌لام له راستیدا شه‌نگ و شوخی و گه‌وره‌یی ئه‌و رۆژه له رێژ و خۆشه‌ویستی و شادمانیی ناو دلی نه‌ته‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وت، ئه‌وانه‌ی که ده‌میکی دووردرێژ بوو له‌ژێر هه‌وای^(١) پشیویی و ئاژاوه و جوێکردنه‌وه‌ی هاو‌نیشتمانه‌کاندا له یه‌کتر، ئه‌یان نالاند، به‌موژده‌ی ئه‌م یاسایه و به‌برایه‌تی و یه‌کسانی دل‌یان خۆش بوو ئه‌وانیش که ده‌میکی دووردرێژیوو به‌ده‌ست ریسوایی به‌نده‌بیه‌وه هه‌وار و فه‌ریادیان بوو، به‌دل ئاواتی ئازادی و سه‌ره‌ستییان ئه‌خواست که پرشنگی ئه‌و رووناکیه‌یان دیی له ناو هه‌وره چلکنه‌کانه‌وه گزنگ ئه‌دات، کامه‌ران و شادمان بوون هه‌ر له‌به‌یانه‌کی زووه‌وه، پۆل به‌پۆل کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه هاتن و له‌ناو شه‌قام و رێگاکانی ناوه‌ند (سه‌که‌چی) و ده‌شتی به‌ر (ده‌رگای بلند) دا کۆبوونه‌وه له سه‌رما و سۆله‌ی ئه‌و رۆژه و بارانه‌که‌ی که وه‌ک کونده له ئاسمان ئه‌هاته خواره‌وه و تاوێکیش نه‌ ئه‌وه‌ستایه‌وه، نه‌ته‌وه باکی نه‌بوو چونکه بۆ ئه‌وه کۆبووبونه‌وه که شادمانیی خۆیان پێشان بده‌ن به‌رامبه‌ر ئه‌و ده‌ستور ه‌ی که پره له‌و بیروباوه‌ره مرۆفایه‌تییه به‌نرخانه‌ی که له ده‌میکه‌وه ئاواتیان بۆ ئه‌خواست، که ئه‌و سه‌ره‌ستی و ئازادییه‌یان بۆ پێک ئه‌هێنێ که له سالانه‌وه گرفتاری بووبوون.

چه‌ند کاتی که مانه‌وه، چاویان بریبوه ده‌ریاکه چاوه‌روانی خاوه‌نی ده‌ستوربان ئه‌کرد. زۆری پێ نه‌چوو (مه‌دحه‌ت پاشا) په‌یدا بوو ئه‌و بروانامه میژوویییه‌ی پێ بوو، که په‌یمانی سه‌رده‌میکی تازه و ژیاکیکی تازه‌ی تیاوو، بۆ فه‌رمانه‌وه‌ایی.

کۆمه‌له گه‌وره‌کانی نه‌ته‌وه، که له‌ویدا مۆلیان خواردبوو، به‌شادمانییه‌کی گه‌وره‌وه پێشوازییان کرد پاشان فه‌رمانی خونکار خۆیندرایه‌وه که ده‌ستور ئاشکرا بکری ده‌ستوری چاپکراو به‌سه‌ر هه‌موواندا دابه‌ش کرا (مه‌دحه‌ت پاشا) یش وتاریکی دا، له‌و هه‌نگاوه گه‌وره‌یه دووا که ئه‌و رۆژه فه‌رمانه‌وه‌ایی ناویتی بۆ پێشه‌وه.

(١) هه‌وا: ئاسمان، بنمیچ. (سقف).

پاشان، کۆمه‌له‌کانی نه‌ته‌وه، له خۆپێشاندا نیککی گه‌وره‌دا، به‌ناو شه‌قامه‌کانی پایته‌ختا رۆیشتن تا گه‌یشتنه به‌ر ده‌رکی (مه‌دحه‌ت پاشا). یه‌کێ له‌و شتانه‌ی که (مه‌دحه‌ت پاشا) له وتاره‌که‌ی ئه‌و رۆژه‌یدا گوتی بۆ ئه‌مه‌بوو:

(له سایه‌ی ده‌ستور ه‌وه گه‌لیک مافی تازه‌مان ده‌ست که‌وتوو ده‌ستور چرایه‌کی رووناکه رێگامان بۆ رۆشن ئه‌کاته‌وه تابه‌ین به‌مرۆقیکی ته‌واوی راسته‌قیینه به‌هۆی ئه‌م چرایه‌وه بوو که فه‌رمانه‌وه‌ایییه‌کانی ئه‌وروپا له تاریکی نه‌زانینه‌وه گۆتیا نه‌وه بوو جیهانی رووناکی به‌سایه‌ی کۆره‌کانی نه‌ته‌وه‌وه بوو، که ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌ایییه‌یه‌ بوون به‌ئومونه‌یه‌کی جوان و وینه‌یه‌کی باش، نه‌ته‌وه‌کانیان که‌لکیان لێ وه‌رئه‌گرن و جیهانی یش چاویان لێ ئه‌که‌ن له ناو ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ایییه‌یه‌دا هه‌موو که‌سیک ئه‌زانێ چ مافیکی هه‌یه و ئه‌یشزانی چ فرمانیکیش له‌سه‌ریه‌تی بیکات).

هاو‌نیشتمانه گاوره‌کان، له پێش هه‌موواندا شادمانیی خۆیان نوواند بۆ ده‌ستور ه‌که.

هه‌ر ئه‌وشه‌وه له سه‌رۆکه ئایینییه‌کانی خۆیان کۆمه‌لکیان پێکه‌وه ناو نارديان بۆ مالی (مه‌دحه‌ت پاشا)، بۆ ئه‌مه‌ی شادمانیی گاوره‌کان پێشان بدات به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌ساته نیشتمانییه گه‌وره‌یه.

هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر تیکۆشانی مه‌ردانه‌ی خۆشی له پینا و پینک هینانی ئه‌و ده‌ستور ه‌دا، رێزوپه‌سه‌ندکردن و ستایشی خۆیان پێشاند.

ئه‌و گه‌شی و خۆشییه هه‌ر له‌ناو پایته‌ختدا رووی نه‌دا، هه‌موو شار و دێهاتیکیشی گرتوه له خاکی عوسمانیدا تا چه‌ند رۆژیکیش، مه‌دحه‌ت پاشا ته‌لگرافی پیرۆزیایی وه‌رئه‌گرت له دانیشتمانی ئه‌م په‌ر و ئه‌و په‌ری خاکی عوسمانیی ه‌وه.

لیرده‌دا پێیوسته ئه‌وه پێشان بده‌ین که بزوتنه‌وه‌ی نیشتمانی له خاکه‌کانی عوسمانیدا هیشتا پێ نه‌گه‌یشتبوو.

تابین هیشتا له ناویانا فه‌رمانه‌وه‌ابوو ئه‌و پێره‌ویییه‌یش که فه‌رمانه‌وه‌ایی له‌سه‌ری ئه‌رۆیشت وه‌ک جوێکردنه‌وه‌ی موسلمانه‌کان له گاوره‌کان له کرده‌وه و کاردا، هه‌روه‌ها په‌نابردنی ئه‌و گاورانه‌یش به‌فه‌رمانه‌وه‌ایییه بیگانه‌کان به‌مه‌به‌سی یارمه‌تی و پاراستنیان، ئه‌و رووکه‌شی ئایینییه‌یان به‌هێژ ئه‌کرد له‌به‌ر ئه‌وه بیڕکردنه‌وه‌که‌ی مه‌دحه‌ت پاشا له‌بابه‌ت ئاشکراکردنی یه‌کسانییه‌کی سه‌ره‌تایییه‌وه له نیوان هاو‌نیشتمانه‌کاندا، له‌گه‌ل دامه‌زاندنی کۆری نه‌ته‌وه له هه‌موو خاکه‌کانی عوسمانیدا، به‌ته‌نشت ئه‌وه‌یسه‌وه فراوان

کردنی دهسه لاتی ئەو کۆره گشتییانە، ئەم کاروکرده وانه هەرچە نەدی گێروگرتی نەتە وایە تیبی ناو ئەو خاکانە بەتەواوەتی چاره نەئەکرد، کە لەشی خاکەکانی شاهەنشاهی تیبی عوسمانییان داڕزاندبوو، بەلام بەبیرکردنە وەیه کی پیتشە کە و تن پەرەرانە دائەنرا، کە لەو سەردەمەدا هەلی ئەگرت پەسەند بکری و ریتی لێ بگیرێ.

ئەو بەبیرکردنە وەیه، دلێ هەموو هاو نیشتمانە، چاکە خوازە کە، ئازادبێخوازەکانی شاهەنشاهی تیبیە کە، بەستبوو بەخۆیە وە.

لەو کاتەشا کە هەر شەش فەرمانرە وایە کە خەریکی کۆگرە کە ی خۆیان بوون لە ئەستەمبولدا، خەریکی گەلە کۆمەکی بوون، لە فەرمانرە وایە عوسمانی بکەن، بەبیانوی پاراستنی کە مایە تیبیەکان و رەگەزە ئازار دراوە کانه وە، (مەدحەت پاشا) یش بەهەموو هیتز و هەر تیبیە کیه وە خەریکی بەکارهێنانی دەستوربوو، بۆ ئەمە ی زوو بەزوو بۆ هەموو لایەکی دەریخات لەو فەرمانرە وایە پاشا، کە فەرمانرە وایە عوسمانی، لەپاش ئاشکرکردنی یاسای تازه، بەراستی رەوشتی خۆی گۆریو لەبەر ئەو سەربەستیی دا بەبیربوو و دەریپەن و چاپەمەنی و کۆبوونە وە، ئاوارەکانی دەستی فەرمانرە وایە بەخشی لە گونا و تاوانیان هەروەها ویستیشی هەنگاوێکی راستەقینە بنی بۆ نواندن یە کسان ی لە ناو ئەو هەموو خاوەن ئایینەکاندا. چوو سەردانی (پەتربارکی رۆم و ئەرمەن) لە بابەت ئەو سەربەستییە وە کە دەستور ئەیدات بەهەموو هاو نیشتمانەکان گفوتگۆی لەگەل کردن.

هەروەها ئەو ویشی لێ خواست کە یارمە تیبی بەدەن لە کۆکردنە وە ی هیتزەکانی نەتە وەدا، لەیەک گرتنیاندا، بۆ ئەمە ی نیشتمانە کە ی هەموو لایە کمان و ریا بکریتە وە و بۆ پیتشە وە بیری، لە راستی ئەم کارەساتە، وینە ی نەبیرابوو چونکە لەشەش سەد سال لەو پیتشە وە تا ئەو رۆژە هیچ سەرۆک وەزیری، نەچوو بوو سەردانی سەرۆکەکانی گاورەکان گاورەکانی خاکی عوسمانی، ئەم کردە وە یە یان بەگەر موگورپیە کی روو خۆشانە وە وەرگرت هەستیکی نیشتمان پەرەرانە ی راستەقینە ی لە دلپاندا بزواند.

مەدحەت و عەبدولحەمید

لەو رۆژانەدا تورکیا ئاگای لە زۆرانبازیە کی بەهیتزبوو کە لە ناو ئەو دوو پیاو دا رووی ئەدا، (مەدحەت) و (عەبدولحەمید) ئەو دوانە هەردووکیان شارەزاییە کی زۆر و، زۆر زانییە کی زۆر و هیتزکی گەرەیان هەبوو (مەدحەت پاشا) خۆی بەنۆتینەری نەتە وەدا ئەنا بەلایە وە وابوو کە ئەبێ نەتە وە خاوەن دەسه لاتی یە کەم بێت لە خاکی عوسمانیدا.

ئەبێ فەرمانی ئەو لە ژوو فەرمانی سەرداران و خونکارانە وە دا بیری لەبەر ئەو خەباتی کی بێ پرانە وە ی ئەکرد لە پیناوی دەستوردا پرۆیشی وابوو کە ئاشکرکردنی دەستور، یە کەم هەنگاوی نەتە وە یە کە بۆ مافی خۆی ئەینێ چونکە ئەو بەکات بەسەرچاوە ی دەسه لاتیەکان. (عەبدولحەمید) یش، لە پیتش چوو نە سەر تەختیا، چا و پراوی لە (مەدحەت) ئەکرد خۆی و پیتشان ئەدا کە ئاشکرکردنی دەستوری بەلا وە پەسەندە راستورە و ان ئەبگوت کە فەرمانرە وایە عوسمانی گێروگرتەکانی خۆی پێ چار ناکری لەو تەنگوچە ئەمانە یش رزگاری نابێ، تا کار بە و دەستورە نەکات (عەبدولحەمید) خۆی ناچار ئەبینی، کە لەو بیروباوەرانی ئەگەل (مەدحەت) دا پروات بەریتو چونکە باوکی ئازادبێخوازن، لەو رۆژانەدا، میشکی خاوەن بیری فەرمانرە وایە بوو دەست و بازوی فەرمانرە وایە بوو، بۆ هەلسوراندنی کاروباری فەرمانرە وایە و، ئاراستە کردنی دەستە و کۆمەلانی جۆرا و جۆری ناو نەتە وە.

بەچاوی خۆیشمان دیمان کە چۆن مەدحەت بەسەر عەبدولحەمیددا زال بوو، بەهۆی کاروبار و کەینە و بەینە ی ناو خۆ و، کەینە و بەینە ی کاروباری فەرمانرە وایە کانی بێگانە وە و، پەرەسەندن و گەشە کردنی گیانی سەربەستییە وە لە خاکی عوسمانیدا ئەو وەبوو توانی دەستورە کە ی خۆی داینابوو، ئاشکرای بەکات.

بام لە هەندێ روویشە وە دەستکاری تیا کرابێ. ئەو ویش ئاشکرا بوو، کە خەباتی ئەم پیاو گەرەبە ئەم سنوورەدا نەئە وەستا ئەو لە وەدا سەرکەوت کە دەستور ئاشکرا بەکات ئەبێ ئیستایش خەریکی ئەو بێت کە لە پاراستنی دەستورە کە داو یاری پێ نەکردنیا سەریکە و ی ئەبێ خەریکی ئەو ویش بێ، کە بخریتە کار، لە بەندەکانی و لە گیانی لانه درێ.

نەو وەک، وەک شتیکی بێ کەلک و بێ گیان بێنیتە وە چونکە دەستور هەر بریتی نییە لە بەلێن و پەیمان، بریتیشە لە کردە وە و کاریکی وەها، کە ئەبێ هەموو لایەکی

فهرمانرہوایی بگریتهوه، بۆ هه موو هاو نیشتمانیکیش به که لک بچ، هه ر له خونکاره وه که له کۆشکه کهی خۆبایه تی، هه تا ئه و جوتیاره ی که له کیلگه ویرانه که بایه تی له راستیدا، رهنگه هه ندی جار به کارهینانی دهستور، گرانتیری له ناشکرکردنی زۆرجاری وایش هه بووه، که به رهنگاری کردنی خۆینین رووی داوه له ناو فهرمانرہوایی دهستوریدا، هه ر له بهر ئه مه ی که ویستراوه بیروباوه ره کانی دهستور که کاری پچ بکری و له جیهانی ویتزه بیه وه بگوتیریتته وه بۆ جیهانی کاروکرده وه و رووداو.

که واته، هه ر ئه بوو زۆرانبازییه که ی ناوه ند عه بدولحه مید و مه دحه ت توندوتیژی، به تاییه تی له و ده مه دا، که که وتبووه پاش ناشکرکردنی دهستور که وه. هه روه ها، هه ر ئه بوو کرده وه کانی مه دحه ت پاشا که هه روه ک سه روک وه زیری فهرمانرہواییه کی ئه وروپایی کاروباری گشتیی هه ل ئه سووړاند، که زۆر دهستوری و پیتشکه وتووین، که ئه وه بووبوو به هۆی ئه وه ی دلی هه مووانی پیوه بنووسی و هه مووان پیکه وه خۆشیان بووی و کرده وه کانی شیان به دلدا بچ... ئه و باره هه ر ئه بوو دلی خونکار عه بدولحه میدی لئ پرهنجینی و ترس بخته دلیه وه له نه مانی دهسه لات و ناوونیشان خۆی، ئه گه ر مه دحه ت به و پییه بروات به رتیه له م شیوه تازه یی فهرماندارییه دا، له هه موو شتیک ناخۆشتر به لای عه بدولحه میده وه ئه وه بوو، که رۆژنامه کان سه ره به ستییه کی یه جگار زۆریان درابووین، هه رچییه کیان بوستایه ئه یان نووسی ئه ویش زۆر به په رۆشه وه رۆژنامه کانی ئه سته مبولی ئه خۆینده وه هه موو جارتیکیش نامه یه کی ئه نارد بۆ (سنگی هه ره گه وه)، هه رچییه به دل نه بوایه له و بابه تانه ی که رۆژنامه کان ئه یان نووسی، بۆی پیتشان ئه دا، پارچه رۆژنامه کانی شی له گه لدا ئه نارد، داوایشی له مه دحه ت ئه کرد که نووسه ری ئه و وتارانه و ئه و رۆژنامه نه ییش که ئه و وتارانه یان بلاوکرده و ته وه جه زره به یان پچ بگه یینی به لام مه دحه ت پاشا، گوئی نه ئه دایه سکالاکانی خونکار چوه لای عه بدولحه میدیش راستورہوان پتی گوت: دهستور رتگیای داوه به رۆژنامه کان که به ئاره زووی خۆیان چ بابه تیکیان ئه وی لئی بدوین، کاروباری فهرمانرہواییش بخره نه ته رازووه وه بیکیشن و نرخیشی بۆ دابنن چونکه رۆژنامه نوینه ری بیروباوه ری گشتیی، زبانی نه ته وه یشه بۆ پیتشان دانی مافه کانی و ئاوات و ئاره زووه کانی به لام ئه م بیانووه به لای (خاقانی هه ره گه وه) وه په شم بوو دلی ئاوی نه خوارده وه به وه به لک به پیچه وانه وه زۆرتر پتی توورہ بوو ئه ویش هه ر له سه ر نامه ناردنی خۆی ئه رۆیشت بۆ مه دحه ت، بۆله بۆلی ئه کرد له رۆژنامه کان و داوای سه رزه نشت کردن و جه زره به پیکه یان دندی ئه کردن (مه دحه ت) ییش هه ر له سه ر ره وشتی خۆی مایه وه، هیچ

بایه ختیکی نه ئه دا به و نامانه ی که خونکار بۆ ئه و مه به سه ئه یاناردن.

له دوای ئه وه رۆژنامه ی (استقبال) ده رچوو که له سه رده می پیتشودا داخرا بوو له یه که م لاپه ره ییدا ئه و نامه یی بلاوکرده وه که (مسته فا فاضل پاشا) نارد بووی بۆ خونکار (عه بدولعه زیز) چاکه کانی دهستوری تیا پیتشان دابوو پاشان ریزه وتاریکی بلاوکرده وه ناوی نووسه ره که ی تیا نه نووسرابوو کرده وه و ره وشتی دوو دلانه ی خونکاری شیکردبووه وه به رامبه ر دهستوره که، هه ر له سه ره تاوه تا ئه وسا خونکار له وه تیکه یشت که نووسه ری ئه و وتارانه (ضیاء پاشا) یه، ئه وه بوو (عه بدولحه مید) به لئینی دابوو به مه دحه ت پاشا، که ئه م (ضیاء پاشا) یه بکات به سه روکی نووسه ره کانی (مابین)، که چی که هاته سه ر ته خت ئه و به لئینه ی خۆی به جی نه هینا.

(عه بدولحه مید) رقی له (ضیاء پاشا) هه لگرت بۆ مه دحه ت پاشای نووسی که بیکات به راسپارده و بینیری بۆ (به رلین) تا له ئه سته مبول دووریکه ویتته وه.

مه دحه ت پاشا، به قسه ی ناکات خونکار ئه م جاره داوای لئ ئه کاته وه که بیکات به سه رداری سوریا به لام نازاد یخوازه دهستور ییه کان، بریار ئه دهن که سکالا یه ک بنیرن بۆ خونکار، به هه زاران که س له دانیشتوانی ئه سته مبول مۆری بکه ن ئاره زووی خۆیان پیتشان بدن بۆ ئه وه که (ضیاء پاشا) بیته نوینه ریان ئه ویش هه ر بۆ ئه مه ی که له ئه سته مبول دوورنه که ویتته وه عه بدولحه مید ئه وه به به رهنگاری کردنی خۆی دانه ئی له زمانی (سه عید پاشا) وه نامه یه ک ئه نیری بۆ مه دحه ت، پتی ئه لئ: (نوینه رایه تی ضیاء پاشا، له توانادا نییه په سه ند بکری چونکه به دناو کراوه به وه ی که ناپاکی له گه ل خونکاری راسته قینه ی خۆیدا کردوه بۆ ئه مه ییش به لگه ی ناشکرا هه یه دهستوریش ری نادات، نوینه ر له و که سانه بن که تاوانبارن و لاپه ره یان په لئ پیوه یه ئه وه ی سه ری پیای لئ سوپ ئه مین و سه رنجی پیای رانه کیشتی ئه وه یه، که ئه م پیایه به هه موو جوړتیک تی کۆشا بۆ ئه مه ی ناویانگ و دهسه لات بسینی و په ییدا بکات بۆ خۆی له ناو هاو نیشتمانه کانا، به هۆی رۆژنامه کان و بابه تی تره و ته نیسا هه ر له به ر ئه وه ی که دلی سه روک وه زیر نه شکینین پیتشیازه کانی به رپه رچ نه ده یینه وه، ماوه ماندا که پایه ی وه زیریتی بدریتی و بکری به سه رداری سوریا که پیوسته ^(۱) پیوه ی بنازی له گه ل ئه وه شا که هیچ پیوستییه ک له ئارادانییه ناچارمان بکات، خۆشه ویستی خۆمان ده رپین به رامبه ر به ضیاء پاشا له به ر

(۱) راستر: پیوسته شانازی پیوه بکات.

ئەو كۆردەوانەى، بەلام ضياء پاشا هيچ بايه خيكي نەدا بەو ريزگرتەى ئيمە بۆ خۆى، بەپيچەوانەو، ئەو چو لەم دوایيەدا، دەستى كرد بەبەرەم هينانى ئەو هيزەى كە لە پايەى وەزارەتەو دەستى كەوتبوو جارتيكان ئەلى:

دامەزراندنى دەستور بەسايەى خۆيەو پيک هاتو، كە چى راستيەكەيشى ئەو يە كە لەسەر ئارەزوو و پەسەندكردنى ئيمە و تيکۆشانى هەندى دلسۆزانەو ئاشكرا كراو بۆ بەلگەيش پەنجەى كيشاو بۆ چەند ديپتيك كە لە رۆژنامەى (استقبال) دا بلاو كراو تەو. جارتيكيشيان ئەو بەندوباو ئەكات كە ئيمە حەز لە ژيانى دەستوروى ناكەين مەبەسيشى لەم قسانە ئەو يە كە نيازە چاكەكانى ئيمە بخاتە ژير پيوە جا لەبەر ئەم شتانە كە لە سەرەو پيشامان دان، خاوەن شكۆ، خونكار، ريتان ئەداتى، بەرامبەر بەكۆردەوكانى جەزەبەيەك هەل ئەگرى پيى بنويتن).

لەسەر ئەو ناوەندى هەردوولا، زۆرتەر تيک ئەچى. بەلام هەردوولايان هەلەشەيى ناكەن، قينەكەيان دەر ناپرن لە دلى خوياندا ئەى هيلنەو نەو ك لەو كاتەدا لە يەك بكەون، كە خاكي عوسمانى كەوتۆتە تەنگوچەلەمەيەكى واو، هەر شەش فەرمانرەواييەكان كۆگرەيان گرتووە بۆ ئەمەى گەلە كۆمەكى لە فەرمانرەواييە عوسمانى بكەن و دەست بەهاتۆتە كاروباريەو، چارەنووسى لى تيک بەن.

ليكۆلنەو و گفتوگۆكردنى كۆگرەكە سەرەوتى بەدل نەدا بەپيچەوانەى ئەو، پياو دلسۆزەكانى خاكي عوسمانى ئەخستە سەر ئەو كە خويانى لى بپاريزن و تەماشاي دواروژى خويان بكەن بۆ ئەمەى بتوانن بەرەنگارىيە ئەنجامەكانى بكەن، ئەگەر خراپەى تيابو بۆ نيشتمانەكەيان جا لەو رۆژە پر تەنگوچەلەمەيەدا كە هەرەشەى هەرە خراپى لە دواروژى فەرمانرەواييە عوسمانى ئەكرد، مەدحەت پاشاي، واى بەباش زانى، كە كاروكردهو كە چاك ئەو يە، تازوو دەستورەكە بخاتە كار، بۆ ئەمەى يەكيتيى نەتەو پيک بهيتى و بەهيزى بكات، هەرەها بۆ ئەمەى كاروبارەكانيشى راست بكاتەو و بيخاتەو سەر بارى چاكي دەست بەچى چەند فەرمانبەريكى هەلبژاردى نارد بۆ خاكەكانى (بالكان) كە پشتى بەتوانا و دەروون پاكيبان ئەبەست، فەرمانى پييدان كە زۆريەى فەرمانبەرانى ئەو خاكەن لە دانيشتوانى خاكەكان خويان هەلبژيرن هەر كەسيكيش بەدناو كراو بەشۆرشگيرىيەو بيان بەخشن هەر خواستىكى پەسەنديشيان هەبى بۆيان چيە جى بكەن كۆرە گشتيەكانيشيان بۆ دايمەزپننەو تا كاروبارى ناوخويان بەرپو

بيات دەستيشيى كرد بەهەلبژاردنى نوينه رانى نەتەو لە خاكەكاندا جياگيشى بۆ كۆرى نەتەو نامادەكرد.

پاشان دەستى كرد بەهيزكردنى لەشكرو چەككردنى^(١) بۆ ئەمەى نامادەبى بۆ رۆژى رەش كە هەرەشەى لە خاكي عوسمانى ئەكرد، گەنجينەى فەرمانرەواييە هيشتا هەر لە كزيبى دابوو، لە دەمى عەبدولعەزىزەو^(٢) تووشى كەم و كووريبى هاتبو دەستى كرد بەدەستياو وەرگرتن لە بانكەكانى خۆمالى و بيگانە كە زۆر باوەريان پيى هەبو لە شارى ئەستەمبوليشدا كۆمەليكى پيک هينا لە موسلمانەكان و گاوەكان ناو نا (كۆمەلى دياريبى سەرياز)، بەمەبەسى كە پيستاك كۆيكەنەو بۆ لەشكر پاشان هانەى كۆمەلەكەيشيدا كە تيپيكي سەرياز پيک بهين، وەك سەريازى نيشتمانى، ناو بنين (سەريازى نيشتمانى) خونكار هەر ئەوئەندەى خوش بو، كە ئەم قسەيەى بەرگووى كەوتەو بە جارتيك زەندەقى چو لەو ئەترسا كە ئەم تيپە و بابەتى ئەم تيپە لەدوا رۆژدا بينە هيزتيك بەدەست (مەدحەت) هەو، دەستوربان پى بپاريزى لەبەر ئەو نامەيەكى نارد بۆ سەرۆكايەتى وەزيرەكان، ئەو كە بۆ دەرخستن كە نايەوى ئەم تيپە دايمەزپيرى (چونكە پيک هينانى لەشكر، ئەبى وەزارەتى جەنگ بيكات، نەك كۆمەلان، كە بەهيچ كلوجتيك نابى توخنى شتى وا بكەون...)

بى گومان، مەدحەت پاشا، پەيبى بەو ئەبرد كە عەبدولحەميد چيى لە دلایە، دەربارەى دەستور و پاسەوانانى دەستور كە تا ئەهات دۆژمانەتيپەكەى زۆرتەر ئەبو بى گومان ئەو هيشى ئەويست كە رتيگاي لى بپيرى ماوئە نەداتى، خاكي عوسمانى بگيرتپننەو سەردەمى زۆردارىيە و زەبروزەنگ.

تەنيا رتيگايەكيشى هەبو بۆ گەيشتن بەم نامانج گەورەيەى؛ ئەويش ئەو بو كە تازوو دەستورەكە بخاتە گەر، بۆ ئەمەى لاي هەموو كەس چاكە و كەلكەكانى ئاشكراين، ئەوانيش هۆگرى بين و پاسەوانى بكەن ئەويش رتيگايەكە، گومان ناكري لە راستى و دروستى و گرنگيبى بەلام لەناو ئەو تەنگوچەلەمەيەدا، كە هەموولايەكى دۆژمن بو، لە ناو ئەو دۆژمانەدا، كە هيزيان لە ئەندازە بەدەربوو، بەرتيگايەكى پر دپك و دال، دائەنرا، پر گيروگرفت دائەنرا رتيگايەكى پر لە سامناكى بو، لەوانە نەبو كە لتيپەو رزگار بى

(١) راستتر: پرچەككردنى (تسليح).

(٢) لە دەمى: لەسەردەمى، لە رۆژانى، لە عەيامى...

چونکه دورنه بوو، که عهبدو لحه مید، هر له سه ره تاوه ږنگای لی بېړی و نه هیلتی بگاته تامانجی خوئی.

له بهر نه وه، مه دحت پاشا، پیوست بوو که هه موو دم به کومه لانی نه ته وه وه په یوه ندیی قایم و به هیزی هه بی، که سایه تیبیان زیندو و بگاته وه، خو شه ویستی له دلیاندا بیوژینیتته وه به رامبه ر سه ره سستی، ده ماری مه ردایه تیبیان بیوژینیتته وه بو ته مه ی له پیناویا خو یان به کوشته به دن، تا کو بتوانی به تامانج و ناو اته پیروژه که ی خوئی بگات نه وه نده یشی نه مابوو که په یوه ندی گیانی له ناوند نه و و کومه له گوره کانی نه ته وه دا جیگی ریبی به لام نه و په یوه ندیبه گیانیبه، هه میسان پیوستی به چاوپیکه وتنی راست و وریا کردنه وه ی هه موو ده می و، ږیکوپیک خستنی ورد هه بوو، تا کو بیته هیزیکی کاریگه ری واکه مه دحت پاشا بتوانی پشتی پی به سستی، بو پاراستنی ده ستور که و دامه زرانندی بیروباوهره چاکه خوازه کانی.

مه دحت پاشا هه سستی به مانه، هه موو کرد به لام کاتیک نه و هه سته ی کرد، که ناگری شه رو شوږ خه ربک بوو هه لگیرسی و گر له نیشتیمان که ی به ریدات که و اته چی بگات باشه بو ږگار کردنی ده ستور و نیشتیمان که ی؟ ناخو، نه بی، چ ږنگایه ک، بو نه وه بگری؟. له کاتیک دا مه دحت پاشا له و خه مو په ژاره یه دابوو، بیړیکی روژن هات به میتشکیا، نه گه ر به اتایه بوئی جیبه چی بکرایه، بوئی نه کرا ده ستور که ږگار بگات: نیرواوانی هر شه ش فرمانه واییه که له نه سته مبولدا، هه موو دم، له کوگره که یاندا نه وه یان دوو باره نه کرده وه، که بیانوی فرمانه واییه عوسمانی به ناشکرا کردنی ده ستور وه بو به ربه رچدانه وه ی خواستی فرمانه واییه بیگانه کان، که نه یانه وی که مایه تیبه کان بپارین، بیانوی که کز و بی هیزه چونکه له فرمانه واییه کی وه ک فرمانه واییه عوسمانیدا، که به زه پروزه نگ و زورسته مه وه راهاتووه، پیاو دلنیانایی که ده ستور که ی خوئی به کارنه هینی، که و اته، بوچ له م که یینه و به یینه یه، خوئی، که لک وهرنه گری، بو دامه زرانندی ده ستور که و ږاگرتنی؟.

زوری پی نه چوو نه م بیرهی خوئی هینایه کایه وه و خستیه گه ر (اودیان افندی) ی نارد (له ندهن)، بجیته و ه زاره تی دهره وه به ریتانیا، پیبیان بلتی که نه و ده ستور هی له خاکی عوسمانیدا ناشکرا کراوه، مافی که مایه تیبه کانی گا وره کان و پاراستنی سه رومالیان باشر پیک نه هینی له و پیرویه یی که کوگره نه یه وی له سه ری پروات.

که و اته پیوست به م کرده وه دوزمانه یه ناکات له گه لمانیا بکه ن جا نه گه ر فرمانه واییه کانی نه وروپا، له به کاره یانی ده ستور دا گومانیا هه یه، نه و فرمانه واییه عوسمانی ناشکرای نه کات که ناماده یه بو به ستنه وه ی ده ستور که ی خوئی به په یان نامه یه کی فرمانه وایانه وه که له گه ل فرمانه واییه کانی نه وروپادا بیگات، هه روه ها ناماده یه که هه رشتیکی لی داوا نه کری بو دلنیایی له به کاره یانی ده ستور که ی پیشکه شی بگات به لام نه و فرمانه واییه نه نه و نده ی به تنه گ دوزینه وه ی بیانوه و ه بوون بو ده ست هاویشتنه ناو کاروباری ناو خوئی عوسمانی، بو پچرینی چند خاکیک له فرمانه واییه عوسمانی، نه و نده به تنه گ چاکبون و راست کردنه وه ی کاروباری فرمانه واییه عوسمانیبه وه نه بوون.

له بهر نه وه شتیکی دیار و ناشکرا بوو که پیشنیازه که ی مه دحت به ربه رچ نه دده نه وه، نه و یان کرد به بیانوه که به ستنه وه ی ده ستور به په یان نامه یه کی فرمانه واییه نه وه (۱) هر له وه نه کات که په نجه به ریتته ناو کاروباری ناو خوئی فرمانه واییه عوسمانیبه وه!

زوری پی نه چوو کوگره که، فرمانی خوئی ته و او کرد و چند بریاریکیشی ده ر کرد، که له گه وره یی فرمانه واییه عوسمانیبه کم نه کرده وه و ده سه لاتیشی بچوو که نه کرده وه نامه یه کیشیان نارد بو (ده رگای بلند)، که نیرواوانی هر شه ش فرمانه واییه که، نیازیان وایه نه سته مبول به چی به یلن، نه گه ر بریاره کانیا جیبه چی نه کری (ده رگای بلند) هه فته یه کی لی خواستن که سه ره و کاریکی فرمانی خوئی بگات مه دحت پاشایش نه ی ویست (ده رگای بلند) به تنه نیا وهرامی نه م هه ربه شه یه بداته وه.

نه یویست نه ته وه خوئی وهرامی بداته وه جا له به ربه شه یه نه ندامانی کوئی نه ته وه هیشتا هه لیزاردنیان ته و او نه بوو بوو، ناردی به شوین دووسه د و په نجا سه ر کرده ی بیروباوهره، که هه موو جوړه ره گه ز و ثاینیکی ناو خاکی عوسمانیبه نه گرتوه، بو نه مه ی کوژیکی نیشتمانیبه گه وره بگرن...

نه م کوژه که له ده رگای بلندا کوژیوه وه نه و ږوژه ۱۸۷۷/۱/۱۸ بوو کوژه که خواسته کانی کوگره که ی لیک دایه وه و شیکرده وه، دواپی به گه رموگوریه کی نیشتمان په روه رانه وه، هه مووی به رپچ دایه وه یه کی که له و وتاره به ناو بانگانه ی که له ویدا دران، نه و وتاره بوو که که شیشیکی گاوردای گوتی:

(۱) مه به سستی: (معاهدة دولیة)

(دهستور هه موومانی به برای به کتر داناوه به هیچ کلۆجیک نامانه وی راسپارده کانی
فهرمانه وایبیه بیتگانه کان دهست و په نجه بخه نه ناو کاروباری ناوخویمانه وه.

ئه وانه هیچ مه به سیکیان، له م په نجه گپرانه نیبه، ئه وه نه بی که ئاژاوه و
شهر و شوپینینه وه له ناو نیشتمانه که ماندا. ئیمه هه رچنده نه ته وه به کین، جباوازیی ئایینی
هه به له ناوه ندماندا، به لام له کۆری فروفیلدا هه ره به که نه ته وه بین ئایین بۆ خواجه بام
موسلمان له مزگه وتی خۆیدا نوێژ بکات، گاوری له کلئیسای خۆیدا نوێژ بکات به لام
نیشتمانه که هی هه موولایه کمانه ئیمه ییش ناماده بین که هه موو دلۆپیککی خوینمان له پیناوه
پاراستنی ئه م دهستورده دا پرێژین).

(مه دحه ت پاشا) ییش، گورج بریاری کۆری نیشتمانی گه وه ری نارد بۆ نیترراوانی هه ر
شه ش فهرمانه وایبیه که ئه وانیش دهست به جی له ۱۸۷۷/۱/۲۰ دهسته مبولیان به جی
هیشته میتزوو ناسه کان به لای ئه وده ا ئه چن، که مه دحه ت نیازی وابوو، نامه کاری و
گفتوگو له گه ل هه ر شه ش فهرمانه وایبیه که دا بکات له بابه ت دهستکاری کردنی
بریاره کانیانه وه، تا ئه گه ر هه سته پی کرد، په یوه ندییان ئه پچری، به به جگاری ئه و بریاره
په سه ند بکات چونکه ئه و پروای وابوو که ئه و که یه وه به یه به که کۆگره که ی ئه سته مبول
ناپرتیه وه نه شی ئه و یست به جیته شه رپکه وه له گه ل پروسیادا، که ئه نجامه که ی خراب ئه هاته
پیش چاوه بۆ فهرمانه وایبیه عوسمانی، له به رکزی و پارچه پارچه یی نیشتمانه که ی.

به لام رۆژگار نه به هیشته ئه و کاره ی سه ریگری چونکه ته نگوچه له مه ی ناوه ند خۆی و
خونکار، گه یشتبووه ئه و په ری ناخۆشی ده سه لاتی مه دحه ت رۆژ به رۆژ په ره ی ئه سه ند، چ
له ناو خاکی عوسمانیدا، چ له ناو خاکه کانی ده ره وه دا تاوای لیته ات عه بدولحه مه یید،
ناونیشانی به جارێ کزیوو، ده سه لاتی نه ما کۆمه له هاوده م و یاریده ده ره کانی
عه بدولحه مه ییدیش که خاقانی هه ره گه وه ریان پی ئه گوت، هه ر له (مه حمود پاشا) وه هه تا
(ره دیف پاشا) هه تا ئه گاته (سه عید پاشا) له گه ل ئه وانه ی تریشدا که به دووی که لکی نا
پوخته ی خۆباند ئه گه ران، بۆ ئه مه ی له سایه ی زۆردارییه وه ده له مه ندین، به هۆی
دادپه روه ری مه دحه ت و ده س پاک و به ره نگاری بکردنی مه ردا نه به وه به رامبه ر که لک
په رستی و به ندوباوی پر تاوانیان ئه وانه هه ر هه لیکیان بۆ هه ل بکه وتایه دلی خونکاریان
پر ئه کرد له ترس و له رز له (مه دحه ت پاشا) و بیروباوه ره سامناکه کان، وایان خسته بووه
میشکیشییه وه که مه دحه ت نیازی ئاشکرا کردنی (فهرمانداری کۆماری) ی هه به بیجگه

له وه پشم و قینی (ئیگناتییف) ی راسپارده ی رووسیش له (مه دحه ت) و رهنج و
تیکۆشانی بی برانه وه ی بۆ لبردنی (مه دحه ت) له فهرمانداری عوسمانی له نارادابوو
چونکه رووسیای چار، به ته نگ ئه وه وه بوو که فهرمانه وایبیه عوسمانی، هه موو ده م له
پشیوی و ئاژاوه دا بمینیتته وه، بۆ ئه مه ی ئه وه بکات به بیانووه بۆ په نجه خسته نه ناو
کاروباری ناوخۆیه وه.

سه یر ئه وه بوو، (مه دحه ت پاشا)، له وه هه موو گه له کۆمه کییانه ی لیتی ئه کرا ئاگادار
نه ئه بووه وه، که دووربینیه که دوو رۆژی خۆی بکات، هه ر له پیشه وه چاره به کی بۆ
بدۆزیتته وه ئه و به رامبه رییه ی که په نا به رتته به ر ئه و نه ته وه به یه که خۆشی ئه و یست و
کاروکرده وه کانی به دلا چووبوو، بۆ ئه مه ی بیپاریزی و پشتی بگری له رۆژی ته نگانه دا، خۆ
ئه وه ییش دیاره که هه ر نه ته وه بوو، که بیته به که م پاسه وانی مافی خۆی له سه ره به سته ی و
پیشکه وتندا، له ئاواتی دوا رۆژیککی پر ژیانگی گه وه ری و پرز و کامه رانیدا به لام باوکی
نازادخوازان نوقوم بووبوو له گیره و کیشه ی به کاره یانی ده ستوردا، هه ر خه ریکی به دیی
هیئانی پیره و ییه چا که خوازییه که ی بوو، په یی به وه ببردایه، ئه و کارو فرمانانه ده سته
نه ئه به سته له خه باتکردن، تا به کامی خۆی ئه گه یشت چونکه ئه و نازایه تییه بی هاوتایه ی
ئه و هه ییوو، ئه و مه ردا یه تییه ی به وه وه بوو، به که سه وه نه بوو، به وه که سانه وه نه بی که هه تا
دلۆپیککی خوینیان له له شدا بی، له پیناوه پاراستنی راستی و دروستی و مافی نه ته وه دا
به ره نگاری بکه ن.

(مه دحه ت) ئه یگوت:

(ئه و رهنج و کویره وه رییه ی له رۆژی چوونه سه ر ته ختی خونکار مراده وه تووشی من
بوو، له وه ی توانای مرۆف به ده ربوو منیش ئه مگوت ژیانم هی خۆم نیبه هی نه ته وه که مه
نیشتمان که وتوته ته نگ و چه له مه و سه رگه ردانیی ناوخۆ و ده ره وه، پشتی به رناده م،
پیوسته له چنگی ئه و درندانه رزگاری بکه م).

جا له سه ر ئه م رپگه به ئه رۆیشت، له خه باتکردن و خۆ به خت کردندا، له خۆ نه ویستندا
ئه وه ییشی ئه زانی، که ئه و ره وشته ی، به ته واوه تی و پیچه وانیه ی ئاره زووی خونکاره به لام
ئه و له وه چاوی نه ئه ترسا له وه ئه ترسا که ده روون و دلوه وشی خۆی سه رزه نشته ی بکه ن.

له پیچه و ییه که یدا ئه وه ی داناوو، که گاوه کان له له شکردا بین و بکرتین به سه رباز
له وه پیش وانه بوو. ئه وساکه نه بیان ئه هیشته بکرتین به سه رباز که له سه ر نیشامانه که ی

خویان بکه نه وه، یاخود بکرین به فەرمانبەر له فەرمانپرهواییدا، وهک هاو نیشتمانییه کانی تر نامه یه کی نارد بۆ خونکار، لیتی خواست ریتگابدات شاگرده گاوره کانی له خویندن گاکانی سه ربازییدا وه رگری پاش نه وه، نامه یه کی تریشی بۆ نارد، پیشنیازی پیشان دابوو که بۆ هندی له خاکه کانی عوسمانی سه رداری گاور دابترین.

به لآم عه بدولحه مید، هه ردوو نامه کی پشت گوێ خست، وه رانی له سه ر نه دانه وه وایش ریتکه وت، که هه ر له و رۆژانه دا که مه دحه ت پاشا چاوه روانی وه رانی نامه کانی خوێ نه کرد له خونکاره وه، وه زیری سامان (عه دوللا غالب پاشا)، چه ند هه زار لیره یه کی خسته سه ر موچه کانی کۆشکی خونکار، بی ئه مه ی پرسیت که مه دحه ت پاشا بکات.

که مه دحه ت پاشایش ده ستی کرد به لیکۆلینه وه ی کرده وه کانی ئه م وه زیره، گه لیک که تن و تاوانی لی دۆزیسه وه که له وه وه روویان دابوو ئه ویش نه یکرده نامه ردیی له فەرمان ده ستی کیشایه وه!. به لآم (عه بدوللا غالب پاشا) خو شه ویستی خونکار بوو، زۆر له خونکار نزیک بوو بووه وه له به ر ئه وه خونکار خه ربکی ئه وه بوو بیکات به سه رۆکی کۆری ریش سپییان^(۱) که خه ربک بوو تازه بکریتسه وه مه دحه ت پاشا به هیز و هه ره ته وه به ره نگاری خونکاری کرد، که ئه وه جو ره پیاوه بخته فرمانیکی وا گه وره وه ئه یگوت: پیتوسته له پیش هه مو شتیکی، له سه ر کرده وه کانی پیتشوی چه ندو چوونی له گه لدا بکری و به پتی ئه نجام بریاری به سه ردا بدری له و باره یه وه نامه یه کی نارد بۆ خونکار ئه م نامه یه ش وه ک هه ردوو نامه کی تری بی وه رام مایه وه.

جا ئه بی مه دحه ت پاشا له م تنه گچه له مه یه دا چیی کرد بی؟

زۆره ملیتی کرد، که هه ر سی خواسته کی جیبه جی بکری چونکه ئه وه ی نه زانی، که ئه گه ر له خواستییک له و خواستانه دا کۆل بدات و خوێ بۆ خونکار شل بکات، پاشان زۆری تریشی بۆ ناچیتسه سه ر دووباره نووسییه وه بۆ خونکار که خواسته کانی جیبه جی بکات ئه م جار هیش خونکار وه رانی نه دایه وه ئیتر ئه ویشس نامه به ناو بانگه کی خوێ بۆ نارد، که له وه تی فەرمانپرهوایی عوسمانی هه بووه، هیچ وه زریک نامه ی وای بۆ خونکار په وانه نه کردبوو: مه دحه ت پاشا، له رۆژی ۱۸/۱/۱۸۷۷، له نامه که یدا ئه مه ی بۆ نویسیوو:

(خۆیشان ئه وه نه زانن، که مه به سی ئیبه له دانانی ده ستوو و ئاشکرکردنی ده ستوو، ئه وه بوو که فەرمانداری به ره لآ له ناودا نه هیلین خاوه ن شکویشان ناگادار بکه یه له

(۱) به مانای: (مجلس الشیوخ، مجلس الاعیان)

فرمانی خۆتان، ده سه لاتی وه زیره کانیس سنوریان بۆ دابینن، هه ره ها یه کسانیه کی ته وایش پیک به یین له ناو هه موو دانیشتوانی خاکه کانی عوسمانیدا، پاشان هه موومان پیکه وه ده ست به دینه چاککردن و راستکردنه وه یه کی راسته قینه ی کاروباری نیشتمانه که مان.

ئه و فەرمانه ییش که ئیبه له م رۆژانه دا ده رتان کردوو، ته نانه ت له پاش پرانه وه ی تنه گچه له مه کانی ئه م ده مه ییش، هه ر فەرمانپره وای ئه بیته به پیتچه وانه ی ئه و فەرمانانه ئه بیته که له سی سال له مه و پیتشه وه ده رکران و هیشتا نه هیتراونه ته جی. ئیبه له ئاشکرکردنی ده ستوو، مه به ستمان هه ر ئه وه نه بووه که که یه نه وه یه یه ی رۆژه لاتی به شتیه یه کی ریتکی بی چاره بکه یه ی یاخود له به ر چاوی ئه و روپاییه کان، خو نواندنیکی وا بکه یه ن، که ده می دۆژمانیه تیپانی پی به ستین.

تکایه خاوه ن شکۆتان ریم بدن، که له م رووه وه هه ندی شت روون بکه مه وه:

له پیش هه موو شتیکی پیتوسته خاوه ن شکۆتان، فرمانی خونکاری خۆتان بزانی ئه ویش بۆ ئه مه ی له ده ست ئه و ده ردی پشی پشی کردنه کاریگه ره رزگارمان بی، که نه ته وه که مانی له چوارسه د سال له مه و پیتشه وه فیتری به دخویی کردوو، نیشتماکه یشمانی خستۆته خوارترین په ی کزیی و سه رگه ردانییه وه من به رامبه ر خاوه ن شکۆتان هه موو ریتیکم له دلایه، به لآم ئه م ریتگرتنه په کی ئه وده ناخات که له سه ر بچوک ترین کاروباری زیانبه خش به نیشتمانه که م، به رامبه ریتان بکه م چونکه هه ر وه ک خۆتان نه زانن، ئۆیالی ئه ستۆم به جگار گه وره یه منیش له ده روونی خو م ئه ترسم.

تکایه خاوه ن شکۆهتان هیچ گونایتیک نه بات له م راستییانه ی که بو تانی ده رته خه م چونکه ئه بی عوسمانیه کان، هیزو توانای ئه وه یان هه بی، که به ده ستی خویان کاروباری خویان بکه ن و راستی بکه نه وه.

ئاخۆ نه زانن واتای یاساچیه له ناو نه ته وه ده ستوورییه کاندایا؟ وه رانی ئه م پرسه زۆر به ئاسانی ئه دریتسه وه لیک دانه وه و رۆشکردنه وه ی ناوی ئه ویش ئه وه تا: که پرواتان به من و به پیاوه کانی تری نه ته وه هه بی.

گه وره ی خو م! نو رۆژی خستی به سه را چوه، که پیشنیازه کانی منتان وه رگرتوه و خستووتانه ته پشت گوێ من ئیبه وادیتسه پیتش چا، که ئه و یاسایانه تان ناوی، که ئه وه نده ی که لویه لی کرپکار بۆ فرمانه کی پیتوسته، ئه وه نده ییش ئه وانه بۆ کاروباری

گشتی پیوستن هیچ فرمانیکیش بئ که لویه لی فرمان پیک نایه تکایه بم به خشن که بلیم: ئیوه بم کرده ویه تان، دهست نه کهن به پروو خاندنی فرمانه واییه که، که ئیمه لهم کاته دا خه ربکین دروستی نه که یه ووه خو نه گهر نه یشتانه وئ، له بهر نه هویانه، دهستی من له فرمان بکیشنه ووه، تکایه جله وی کاروباری گشتی به که سیکی وا بدن، که به دلی خاوهن شکوه تان بجولیتنه ووه. به لکو نه و بتوانی فرمانه واییه که، لهم قوره ی ئیستا تیی که و توه، دهری بهیته).

بئ گومان مه دحه ت پاشا، له ناردنی نه نامه یه یدا بۆ خونکار عه بدولحه مید، تووره یی خوئی نوواند به لکو هه له شه یی کرد چونکه خوئی ناماده نه کردبوو بۆ به رامبه ربی کردنی نه و نه نجامانه ی که چاوه پروان نه کرا لیوه ی په یدا بن به لام نه وه ییش دیاره که مه به سی له ناردنی نامه که، هورژم بردنه سه ری نه بوو، هه روه ها قین هه لساندنی شی نه بوو به لام چ خونکاریک به وه رهوشی چاککراوه، که دلنیا کرابیت یا خود سه ر زه نشت کرابیت؟ دوورنییه مه دحه ت پاشا، نه و نامه یی له جیاتی خوکی شانه وه له فرمان دانابن که له دوی نه وه واز له فه رمانداری بهیته و بگه ریتنه وه سه ر پیشه واییکردنی نه وانه ی به رهنگاری زۆرداری نه بن و دهستور نه پاریزن به لام میژوو تووماری کردوه که عه بدولحه مید له و زۆر زانتر بووه، چونکه تا شوین پیی خوئی قایم نه کردایه، هه نگای تری نه نه نا هه روه ها به و جو ره ییش جولایه وه، که دهستی خوئی وه شان له مه دحه ت پاشای خاوهن دهستور که نامه که ی مه دحه ت پاشای وه رگرت، ده موده ست، بیانوی دۆزییه وه له هه موو نه و سه رکرده نی که سه ر به مه دحه ت پاشابون، هه موویانی له پایته خت دوورخسته وه سه ره تای نه وانه: (سلیمان پاشا) بوو، که دۆستیکی هه ره دلسوژی مه دحه ت پاشا بوو له وه ییش دلنیا بوو که له شکره که ی نه سه مبول دلسوژ بوو بۆ (ره دیف پاشا) ی دوزمنی هه ره گه وه ی له شوی ۱۸۷۷/۱/۲۴ دا فه رمانی پیدا، سه ربازه کانی، پۆل پۆل دابه ش بکات به سه ر چه قی رتگاگان و ده رکی شه قامه کان و ساختمانه گشتییه کاندای هه موو شتیکی واقایم گرتبوو، نه تگوت نیشتمانه که ها ئیستا، ها کاتیکی تر هه لگیتر و وه رگیتر بکری پاشان (سه عید پاشای ئینگلیزی) ی ناردنه کن (سنگی هه ره گه وه)، نه وازی شاهانه ی پی گه یاند، پیی گوت خونکار هه موو پیش نیازه کانی نه وی پی باشه و په سه ندی کردوون داوی کرد له گه لیا بچئ بۆلای عه بدولحه مید، مه دحه ت پاشا هیچ له وه دوودل نه بوو ده موده ست هه ستا و له گه ل (سه عید پاشا) دا چووه ناو گالیسه که یه که وه که بردنی بۆ کۆشکی خونکار.

که گه یشتنه نه وئ، که موئلیک له نه فسه ره کانی عه بدولحه مید. چوارلایان لی گرت و (سه عید پاشا) پیی گوت توو دهستت له فرمان کیشراوه ته وه.

نه ویش نه و دهنگه ی به دللیکی مه ردا نه و که م ترخه مییه که وه وه رگرت هه ر نه وه ندی گوت: (خوا یارمه تی نیشمانه که م بدات!)

پاشان (سه عید پاشا) له وه ی ئاگادار کرد که دوور نه خریتنه وه بۆ نه وروپا که مه دحه ت پاشایش هوی دوورخسته وه که ی خوئی لی پرسی، چوو چاوی به خونکار که وت و گه راپه وه و پیی گوت: به ندی ۱۱۳ ی یاسای بنچینه یی، ده سه لاتی داوه به خونکار که هه رکه سی، کارگیتری بالباز له بونی مه ترسی بکات، که نه بی به هوی تیک دانی ئاسایش و ئارامی گشتی، خونکار نه توانی له خاکی عوسمانی دووری بخاته وه.

(عومه ر فه وزی پاشا) ی کارگیتری بالبازیش، به مووری خوئییه دوو نامه ی نووسیوه بۆ خاوهن شکو، نه و سامناکییه ی تیا پیشان داوه ئنجا که (سه عید پاشا) هه ردوو نامه که ی پیشاندا، له یه کیکیاندا نووسرابوو: یه کیک له سه ره تاتکیکه ره کان له نه فسه رتیکی بیستوه، به ها ورپییه کی خوئی گوتوه له یه کیک له چایخانه کاندای مه دحه ت پاشا به م زوانه فه رمانداری کۆماری ئاشکرا نه کات له خاکی عوسمانیدا، خویشی نه بی به سه روک کۆمار مه دحه ت پاشا نامه که ی تری نه خوینده وه به زرده خه نه یه کی وشکه وه گوتی: (نیشتمانه کلۆله که م وه ک نه خویشیک وایه، شاره زاترین پزیشکی هاتبیتنه سه ر، ده رمانیشیان کردبی، له وه دابی ئیمرو، سه یین چاک بییتنه وه، به لام دوزمنیک به دزییه وه ژه هری ده رخوا رددابی له ناو ده رماندا و به کوشتی دابی).

ئیتر نه وه ی گوت و هه ستا پروات بۆ ده ربه ده ربیه که ی (سه عید پاشا) ییش له وکاته دا هاته وه ژوو ری و نه وازی خونکاری پی گه یاند، پیی گوت: (خاوهن شکو به لیتت نه داتئ، که زوو به زوو نه تگه ریتیتنه وه نه سه مبول) نه ویش وه رامی دایه وه پیی گوت: (داخه که م، تا نه گه ریمه وه خونکار له م کۆشکانه دا نامیتت تا بیبینم!). ئنجا (سه عید پاشا) پینچ سه د لیره ی خسته به رده می گوتی: (نه میسش دیاری خاوهن شکوی گه وره مان وه ری گرن بۆ به ختکردنی له رتگای کۆچه که تاندا).

مه دحه ت پاشا، پاره که ی لی وه رنه گرت، پیی گوت: (من له و به ندانه نیم که پیوستم به به خشیی گه وره که مان بی بام نه م پارده له گه نجینه ی مو سلمانه کاندای مییتنه وه!).

پاشان ده موده ست بردیانه که شتییه که وه که ناوی (عزه دین) بوو. پۆلیک له

سهر بازه‌کانی چهرکه سه‌کان چوارلایان گرتیوو، (نسرته پاشا) سهر پهرشتی نه‌کردن نه‌یان هیشت چاوی به‌خا و خیزانه‌که‌ی بکه‌وی، یان بزانی بۆ کویتی نه‌نیرن، ده‌موده‌ست له‌و که‌شتیه‌دا ره‌وانه‌یان کرد له‌و کاته‌دا که که‌شتیه‌که، ده‌ریاکه‌ی نه‌پری. خونکار عه‌بدو له‌مید (آدهم پاشا) ی بانگ کرده‌ کۆشک، پایه‌ی سه‌رۆک وه‌زیری پی به‌خشی له‌ به‌یانیه‌ی رۆژی دوا بیدا، فرمانی دامه‌زرانه‌که‌ی ده‌رکرا.

چ له‌ نه‌سته‌مبولدا، چ له‌ خاکه‌کانی تری عوسمانیدا، به‌ده‌ریه‌ده‌رکردنی مه‌دحت پاشا دلگیربوون و کردیانه‌ مقومقوؤ نازادی خوازه‌ ده‌ستوریه‌کانیش، تۆقین له‌ ترسی زه‌بروه‌نگی سه‌رکرده‌ی له‌شکر نه‌یان ویرا هیچ کاریکی دوزمانه‌ بکه‌ن به‌رامبه‌ر خونکار.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شا، که زۆر مه‌ترسییان هه‌بوو، له‌ پاراستنی نه‌و ده‌ستوریه‌ی که‌ پی‌شسه‌واکه‌یان، له‌ پاشا ره‌نج و کویره‌وه‌ریه‌کی زۆر بۆی ناشکرا کرا، به‌لام چونکه‌ ریکوپییک خستنیکی فروفتلانه‌یان نه‌بوو، هه‌روه‌ها هۆگریه‌کی ته‌واویشیان نه‌بوو پی‌که‌وه‌ که‌ پشت نه‌ستوو نه‌بن له‌ به‌کتری، هیچیان بۆ نه‌کرا.

(مابین) یش وای بلاوکرده‌وه، که‌له‌کن مه‌دحت پاشا چه‌ند قاقه‌زیکه‌ی وا گیراوه‌ که‌ ناپاکیی ده‌رته‌خه‌ن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ ده‌ستی له‌ فرمان کیشایه‌وه و له‌ خاکی عوسمانی دووری خسته‌وه‌ فرمانی دابه‌ رۆژنامه‌کانیش بنوسن مه‌دحت پاشا خه‌ریکی گه‌له‌ کۆمه‌کیه‌ک بوو، بۆ له‌ ناو بردنی خیزانی خونکاری^(۱) بۆ گۆرینی فرمانه‌وایی عوسمانی و کردنی به‌کۆماری، بۆ کردنی خۆشی به‌سه‌ره‌ک کۆمار، دانیشتوانی خاکی عوسمانی نه‌و ده‌مه‌یش، هیشتا رانه‌هاتبوون به‌خویندنه‌وه‌ی (چاوپراو و درۆی فرمانه‌وایی) یه‌وه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ بوون به‌دوو به‌شه‌وه‌ هه‌ندیکیان پروایان به‌وقسانه‌ کرد، هه‌ندیکیشیان پروایان پی نه‌کرد هه‌ندیکیان پشتیوانیان کرد، هه‌ندیکیشیان به‌درۆیان خسته‌وه‌ به‌لام رۆژنامه‌ به‌ناوبانگه‌کانی نه‌ورویا، راستیه‌ی که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌یان ده‌رخست نه‌یانگوت: خونکار له‌ بیروباوه‌ری مه‌دحت ترسا، بۆیه‌کا دووری خسته‌وه‌. نه‌ویش بۆ نه‌مه‌ی، که‌ خۆی به‌ئاره‌زووی خۆی ده‌ست درێژی و زۆروسته‌م بکات ئیتر نه‌و ده‌نگه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا بلاو بووه‌وه. وایان گتیره‌وه، که‌ کاتێ (مسیوتییر) ی سه‌رۆک کۆماری فه‌ره‌نسه، ده‌نگی لابردنی مه‌دحت پاشا و دوورخستنه‌وه‌که‌ی بیستیوو، به‌هاورپیکانی خۆی گوتیوو:

(نه‌و که‌سه‌ی خونکاری خستۆته‌ سه‌ر نه‌م فاکوفیکه، گه‌وره‌ترین دوزمنی تورکیایه‌).

(۱) وه‌یان: بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی (خه‌لیفایه‌تی) عوسمانی.

(فیکتۆریا) ی شازنی ئینگلیزیش گوتیوو: (وادپاره‌ تورکه‌کان خه‌ریکن خۆیان بکوژن).
(فرانسوا جۆزیف^(۱)) ی شاهه‌نشاهی (نهمسه‌) یشس گوتیوو: (ئای نه‌ته‌وه‌ی تورک، چه‌ند دوورن له‌ چاککردن و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری گشتیانه‌وه‌!).

به‌لام چاری رووسیا، نیشانیکی به‌خشی به‌ (سه‌رکرده‌ ئیگناتییف) پاشان نه‌وه‌ی هه‌له‌شانه‌وه‌، له‌سه‌ر نامۆزگاری وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ی رووسیا هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی هیتا که‌ دیارییه‌کی شاهانه‌ی پیشکەش بکات.

ئیتتر له‌وه‌وه‌ رۆژنامه‌کانی نه‌ورویا، ده‌ستیان کرده‌وه، به‌هورۆم بردنه‌ سه‌ر فه‌رمانه‌وایی عوسمانی، په‌نجه‌یان نه‌کیشا بۆ رزگارکردنی که‌مایه‌تییه‌ گاوه‌کان، که‌ به‌شیکه‌ی زۆر پیوستیان دانه‌نا توانج و پلاریشیان نه‌گرته‌ گالته‌وه‌ گه‌پی نه‌و ده‌ستوریه‌ی که‌ به‌و جۆره‌ سه‌رگه‌ردانییه‌وه‌ دواپی هات نه‌مانه‌ هه‌موویان، کاریان کرده‌ سه‌ر بازاره‌کانی جیهان.

خاوه‌ن سامانه‌کان، پروایان کزیوو به‌تورکیا، نه‌وه‌نده‌ پشتیان پی نه‌ته‌به‌ست نرخ‌ی دراوه‌کانی به‌جگار هاته‌ خواره‌وه‌ خاوه‌ن قه‌واله‌کانی ده‌ستیای عوسمانیش هورۆمیان له‌ برده‌ سه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌کانی خۆیان، داوای نه‌وه‌یان لی نه‌کردن که‌ ده‌ستیایه‌کانیان له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانی بۆ بسیننه‌وه‌ بۆ نه‌و مه‌به‌سه‌یش (ده‌زگای ده‌ستیای گشتی) له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانیدا دابه‌زین.

له‌ ده‌ریه‌ده‌ریتیدا

سه‌رۆک وه‌زیریتی مه‌دحت پاشا، له‌سه‌رده‌می عه‌بدو له‌میددا هه‌ر ۴۸ رۆژی خایاند له‌ رۆژی ۱/۲۴/۱۸۷۷دا له‌ فرمانه‌که‌ی ده‌ستی کیشرایه‌وه‌ و، له‌ نیشتمانه‌که‌یشی ده‌ریه‌ده‌رکرا^(۲) نه‌و ساکه‌ ته‌مه‌نی، هیشتا، په‌نجاوپینج سال بو له‌و رۆژه‌وه‌ تا شه‌ش سال، خۆ به‌ختکردنی مه‌دحت پاشا نه‌برایه‌وه‌. به‌لام نه‌ته‌وه‌ی تورک مه‌دحت پاشای له‌ بیرنه‌چوه‌وه‌ له‌ پاشا ده‌ریه‌ده‌ریه‌که‌ی نه‌و، به‌مانگ و نیویک، له‌ رۆژی ۳/۴/۱۸۷۷دا، که‌ رۆژی کردنه‌وه‌ی یه‌که‌م کۆری نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی بو، ئاگری نیشتمان په‌روه‌ری

(۱) فرانسوا جۆزیف ۱۸۳۰-۱۹۱۶ له‌ دایکبووی وییه‌نایه، له‌ ۱۸۴۸دا ئیمپراتۆری نه‌مساو مه‌لیکی هه‌نگاریا بو، له‌ ۱۸۵۹دا شه‌ری نیوان نه‌مساو ئیتالیای کرد و به‌رامبه‌ر فه‌ره‌نسا وه‌ستایه‌وه‌ و دژی پروسیاش له‌ ۱۸۶۶دا جه‌نگا، له‌ ۱۸۶۷دا هه‌نگاریای لی جیاپۆه. به‌شه‌ری جیهانی یه‌که‌میشدا گه‌یی (۱۹۱۴-۱۹۱۸).

(۲) مامۆستا نه‌م زاراوه‌یه‌ی به‌رامبه‌ری (نفی = دورخستنه‌وه‌) داناوه‌.

به‌ربوه دلی کۆمه‌لێکی گه‌وره له شاگردانی خوێندنگاو خوێندوه‌واره‌کان، له‌به‌ر نه‌بوونی مه‌دحه‌ت پاشا له کاتی کردنه‌وه‌ی ئه‌و کۆره‌دا، که‌چی خاوه‌نی هونه‌ر و مه‌ردابه‌تیی هه‌ره گه‌وره‌بوو له دامه‌زراندنیا، که‌ دییان له‌و رۆژه‌دا ئه‌و دیارنیه‌ و له‌ ده‌ربه‌ده‌رییدا، به‌زه‌بیان به‌ویش و به‌خۆبشیان داها‌ته‌وه، بانگیان راهیشت که له‌ رۆژی دوا‌ییدا خۆبشاندانێک بکه‌ن له‌ کات و جێگه‌ی دیاردیی کراوا، بۆ رۆژی دوا‌یی، له‌ چه‌ند جێگا و مزگه‌وتێکدا، به‌گه‌له‌یه‌ک هاو‌نیشتمان‌ه‌کانه‌وه‌ کۆبوونه‌وه‌ پاشان هه‌موویان له‌ به‌ک کاتدا، له‌ یه‌ک جێگه‌دا کۆبوونه‌وه، ئنجا روویان کرده‌ کۆشکی عه‌بدو‌لحه‌مید که‌ یاریده‌ده‌ره‌که‌ی عه‌بدو‌لحه‌مید، گه‌بشته‌ لایان بۆ زانینی ئه‌و کاره‌ساته، پێیان گوت، نه‌ته‌وه‌ له‌ فه‌رمانه‌وه‌ی تازه‌ رقی هه‌لساوه‌ و چه‌زیشی لێ ناکات.

تکایش له‌ خونکار ئه‌کات که مه‌دحه‌ت پاشا له‌ ده‌ربه‌ده‌رییه‌که‌ی به‌یته‌وه‌ ته‌سته‌مبول و جله‌وی فه‌رمانداریشی بده‌ته‌وه‌ ده‌ست سه‌رکرده‌ی له‌شکریش که (ره‌دیف پاشا) یه، له‌گه‌ل (مه‌حمود پاشا) ی زاوایدا، له‌ فه‌رمان ده‌ستیان بکیشیته‌وه، و له‌ خاکی عوسمانیش دووریان بخاته‌وه.

یه‌ک له‌و پیاوه‌ پیرانه‌ی که له‌ خۆبشاندانه‌که‌دا بوون، گوتی: ئه‌گه‌ر خونکار ئه‌م خواستانه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ جێبه‌جێ نه‌کات، پیاوه‌ ئایینییه‌کان مزگه‌وته‌کانیان دانه‌خه‌ن و ناوی (جینشین) ییش، خونکار، له‌ وتاری هه‌ینیدا ناهین.

یاریده‌ده‌ره‌که‌یش ئه‌م قسه‌نه‌ی گه‌یاند به‌خونکار پاشان ها‌ته‌وه‌ لایان، پیتی گوتن: خونکار به‌لێنیدا که له‌ خواسته‌کانیان بکۆلێته‌وه‌ و بشیان هینیته‌ دیی. خۆ پێشانده‌ره‌کانیان، دلێان خۆش بوو بلاوه‌یان لێ کرد.

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو که خۆبشاندانه‌ره‌کان بلاوه‌یان لێ کردبوو، نیوه‌ی شاگرده‌کانی (خوێندنگای جه‌نگ) گیران فه‌رمانیش درا، که ئه‌م خوێندنگایه‌ بگۆزێرتیه‌وه‌ بۆ (ئه‌رده‌نه) (ته‌ماشاکه‌ری گشتی بال‌بازی گه‌رۆکیش) له‌ فرمانه‌که‌ی ده‌ره‌نرا. ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌وانه‌ی که سه‌ر به‌ مه‌دحه‌ت پاشابوون، بچ ئه‌مه‌ی ته‌ماشای ئه‌وه‌ کرابێ که له‌ خۆبشاندانه‌که‌دا بووین، یاخود نه‌بووین، هه‌موو ده‌ربه‌ده‌رکان.

له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو زه‌برونه‌نگه‌یشدا، نه‌یانتوانی خۆشه‌ویستی پال‌هوانی ده‌ستور و پێغه‌مبه‌ری سه‌ربه‌ستی له‌ دلی شاگرده‌کان بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ رۆژێکیان ناوی شاگرده‌کانی خوێندنگای جه‌نگ ئه‌خوێندراوه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بزانی کۆ دیاره‌ و کۆ دیارنیه‌، که‌چی له‌ دوا‌ییدا له‌ باتی ئه‌مه‌ی بلین: بژی خاوه‌ن شکۆ، خونکار!

گوتیان: بژی مه‌دحه‌ت پاشا! ئه‌مه‌ عه‌بدو‌لحه‌میدی تۆقاند فه‌رمانیدا، به‌ووردیی له‌م کاره‌ساته‌ بکۆلێته‌وه‌ جه‌زه‌به‌یه‌کی باشیش به‌وشاگرده‌ سه‌رکیشانه‌ بگه‌ین ئه‌وکاته‌ له‌ ته‌سته‌مبولدا بیست هه‌زار شاگردی زانست هه‌بوو، که له‌ مزگه‌وته‌کاندا ئه‌یان خوێند ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و شاگردانه‌ و له‌ شاگرده‌کانی خوێندنگای جه‌نگ، له‌ ناو که‌شتیه‌که‌دا که ناوی (عسیر) بوو، په‌وانه‌ کران بۆ به‌ندیخانه‌ی (عکا).

ناوی مه‌دحه‌ت پاشا، له‌ تورکیادا، وه‌ک نیشانه‌یه‌کی ئازادی و سه‌ربه‌ستی و خۆه‌ختکردن له‌ پێناویاندا هه‌رمایه‌وه‌ له‌وکاته‌نه‌دا که شاگرده‌کان و خه‌باتکه‌ره‌ نیشتمان په‌روه‌ره‌کان و خاوه‌ن بیره‌ ئازادیخوازه‌کان ئه‌نیرانه‌ به‌ندیخانه‌کان و جیتی ده‌ربه‌ده‌ری، یاخود بۆ کوشتن راپێچ ئه‌کران ئه‌وانه‌ هه‌موویان به‌ده‌نگێکی به‌رزه‌وه‌ ژبانی مه‌دحه‌ت پاشایان داوا‌ئه‌کرد.

هه‌روه‌ها خونکاریش، هه‌رچه‌ند شوێشیک به‌ریا ببوایه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا، یان بزوتنه‌وه‌یه‌کی شوێشگیرانه‌ په‌یدا‌بوایه‌ یاخود ده‌نگیک به‌رزبوایه‌ته‌وه‌، داوا‌ی ئازادی بکات، ده‌موده‌ست جیتی ئه‌دا به‌مه‌دحه‌ت پاشا، (ئه‌و تاوانباری که ریتیگی له‌ هه‌مووان تیک ئه‌دا و له‌ خشته‌ی ئه‌بردن و بۆ ئه‌نجامی خرابی کیش ئه‌کردن!)

هه‌روه‌ها مه‌دحه‌ت پاشا، نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له‌ بیرنه‌چوووه‌ هه‌موده‌م بیری له‌وه‌ ئه‌کرده‌وه‌ که به‌که‌لکیان بێت و له‌ پێناویاندا خۆی به‌خت بکات ئه‌و که‌شتیه‌ی ئه‌بیرد بۆ جێگای ئاواره‌یی، له‌ شاری (ناپۆلی) دا دا‌یبه‌زاند، له‌وێدا مانگیک مایه‌وه‌ پاشان چوو (ئیسپانیا) له‌ویشدا دوومانگی رابوارد له‌ویشه‌وه‌ چوو (پاریس)، پاشان چوو (له‌نده‌ن) ماوه‌یه‌کی درێژ تیا‌مایه‌وه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ی که ها‌تبه‌وه‌ جێگای فه‌رمانه‌وه‌یایه‌که‌ی ئه‌و، وازی له‌و چاککردن و راستکردنه‌وانه‌ هینا که مه‌دحه‌ت بریاری له‌سه‌ر دا‌بوو هه‌ر فه‌رمانه‌به‌رێکیش ئه‌و دا‌ینابوون، له‌ فرمان ده‌ستیان کیشانه‌وه‌ ئیتر له‌و ساوه‌ پشێویی و شوێش که‌وته‌ خاکه‌کانی (بال‌کان) هه‌و رووسیای چاریش، ئه‌وه‌ی کرد به‌بیانوو، له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وه‌ی عوسمانیدا شه‌ری هه‌لگیرساند و له‌لای رووباری (تونه) ^(١) وه‌ هورۆمی برده‌ سه‌ری باوکی ئازادی خوازانیش، هه‌رچه‌نده‌ له‌ جێگای ده‌ربه‌ده‌ری دا‌بوو، به‌لام که بیستییه‌وه‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی تووشی شه‌رکراوه‌، خۆی پێ نه‌گیرا،

(١) رووباری (دانوب- الطونه) رووباریکی گه‌وره‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ئالمانه‌وه‌ دیت و به‌زۆرتین ولاتانی به‌ل‌کاندا تیده‌په‌رێ تا ده‌رژێته‌ ده‌ریاری ره‌شه‌وه‌، بۆ ها‌تجۆی ئاوی به‌کارده‌ی. له‌مه‌وه‌ر باسکراوه‌.

وروزا و تووریش بوو دهستی کرد به چاوپیکهوتنی پیاوه گه وره کانی فهره نسه و ئینگلیز، داوای یارمه تیدانی لی نه کردن بو تورکیا پاشان هر بو نه و مه به سه چووه (نهمسه) به لام که سه رنجیدا، په لهی دهر به دهری کردنه که ی ته گه ره ی نه دا له گه یشتن به ناما نجه که ی هر له و یوه ته لگرافیککی نارد بو (مابین) تیا نووسیوو: (ته و نه دهی له خاکی ئینگلیزدا مامه وه تیکوشام بو نه وهی فه رمانه واییه که مان و فه رمان داریه که مان که لک و هرگرن و سه ریان به رز بیته وه، خو م خه ریک کرد له گه لیا ندا، که بیان خه مه سه ر نه وهی په یمان نامه یه کی ناشتی به ستن له گه ل فه رمانه واییه عوسمانیدا، بو نه مه ی خو ی و گه وره یی له ده ست نه چی شانازی نه که م به وه وه که له وه دا تا نه دازه یه که سه رکه و تووم).

پاش نه وه ته لگرافیککی تریشی بو ناردن، تیا نووسیوو: (من ئیستا له قیانه م... هر له و ریگایه وه کوشش نه که م که بو م نووسیوو... هیوام وایه، ناگادارم بکن له و شتانه ی که چاکه ی نه ته وهی تیا به بو نه مه ی به هو ی نه وه وه بگم به نامانجی تاقانه م.

ژیانی خو م ته رخان کردوه بو نه مه ی فه رمانه واییه له م ته نگوچه له مه یه رزگار بکه م هر چه م لی بخوازی ناماده م به جیتی به یتیم هر چاکه ی نیشتمانیشه که ناچارم نه کات به وه).

نه وه نه دهی پی نه چوو له (سه عید پاشا) وه نامه یه کی و هرگرت، تیا نووسیوو که خونکاری دیوه و ناوی نه وی لاهینا وه نه ویش پرسویوتی چونه و چون نه ژئی.

نه ویش وهرامی داوه ته وه، که له باریکی سه رگه ردا نیدا نه ژئی، له م شاره وه نه چیت بو نه وشار، به ده ستیا و گوزهران نه کات دل ناسکی خونکار له وه دا دهر که وت، گریا و گوتی: (هزار لیره ی بو بنیرن)! له برانه وهی نامه که یدا بو مه دحه ت نه نووسی که سوپاسی خونکار بکات و لیبشی بپارینه وه که ببیه خشی.

نه م نامه یه قینی مه دحه ت پاشای هه لساند و تووره ی کرد به نامه یه ک وهرامی دایه وه، تیا نووسیوو (ئیوه منتان و پیتشان داوه لای خونکار، که کارایه کی سه رگه ردان و هه ناسه ساردم، له م شاره وه نه چه م بو نه و شار بو نه مه ی نه و به زه یی پیاما بیتته وه نه و پیتشاندا نه یش بو پیاویک نه کری که گه روگ و بی هوش بی نه ک بو پیاویکی و هکو من که نه وهی له ده ستی هات کردی و سه روک و هزیریتیه کی ته وای کرد منیش هه ره که به خونکارتان گوتوه له بهر هه ژاری و ژیانی خو م ده هزار فه رنمگ له گاوریککی شاری (ناپولی) به ده ستیا و وهرگرتوه نه وه م ته و او کردوه و ا خه ریکیشم ده ستیا ویکیتر وهریگرم، بو نه مه ی خیزانه که می پی بژیم له نه سه مبولدا.

به لام من به وه وه شانازی نه که م، به پروتی له دایک بووم، به پروتیشه وه نه مر م من کوری (حاجی اشرف آفندی) شم که چاکترین باوانه (۱) له گه ل نه وده شا، باوانی من که سی نییه خوا نه بی هه موو سامانیکیشم هه ر نه وه یه که په یمانم به و داوه، تا نه میتم له راستی به ولاره هیچی تر نه لیم بام نه و راستی گوتنه یش بمخاته ته نگانه وه.

وه ک ئیستا تیی که و تووم چ گونا هیکم کردوه تا به خشین له خونکار داوا بکه م؟ هه موو گونا هم نه وه یه که تیکوشام له دوا ی (عه بدولعه زیز)، (خونکار مراد) له سه ر ته خت دانیم که نه ویش نه خو ش که وت، تیکوشام، خونکار (عه بدولعه مید) له جیتی دابنیشی له گه ل چونه سه رته ختی نه ویشدا، ده ستور ئاشکر اکرا و پیتره وییه ک بو چاک کردن و راستکردنه وهی کاروباری فه رمانه واییه دانرا له وسایشه وه که له نه سه مبول دهر به دهر بووم، تا ئیستا من هه ر بیر له وه نه که مه وه که فه رمانه واییه چون له م ته نگوچه له مه یه ی تیی که و تووه رزگار بکری من بیر له خو م ناکه مه وه له مه دا چی هه یه که داوای به خشین له و بکه م؟).

له پاش چهند روژتیک له شگری روس، (بلونه) ی داگیر کرد زور که سی واهه بوو نه یگوت، زوری پی ناچی نه گاته (نه سه مبول) یش مه دحه ت پاشا، سه رله نو ی ده ستی کرده وه به تیکوشان، لای گه لیک له فه رمانه واییه بیگانه کان، بو نه مه ی له سه ر خا که که ی خو ی بکاته وه پاشان گه رایه وه (له نده ن) نجا که سه رنجیدا و ا فه رمانه واییه کان خه ریکن (په یمان نامه ی به رلین) به ستن، بو راستکردنه وهی په یمان نامه ی (سان ئیستیفانو)، ده ماری مه ردا یه تیی جاریککی تریش (۲) بزووته وه، نامه یه کی نووسی به زمانی ئینگلیزی و فه رهنسی

(۱) باوان: مه به ستی (بنه ماله، خانه واده، خانه دان) ه.

(۲) په یمان نامه ی (سان ستیفانو - Sanstifano): گیزمه و کیشی به ریتانیا له گه ل پروسیا و نه مسادا زورتی له سه ر ده وله تی عوسمانی و نه و ولاتانه بوو که له به لکاندا ئیداره ی ده کردن و لیبی هه ستابون؛ روسیا زور به توندی پشتگیری ده کردن بو جیا بونه وه یان له عوسمانیه کان، ئینگلیزیش له بهر به رزه وه ندییه ئابووریه کانی خو ی باره که ی به لای عوسمانیه کاندا داده شکانده وه، تا سالی ۱۸۷۷ کاتی روسیا ویستی به زه بری شه ر و له شکرکیشی چاره ی مه سه له که بکا و له ماوه ی سالتیکدا توانی سه رکه وتن دوا ی سه رکه وتن به ده ست به یتیم و دوا جار سولتانی عوسمانی ناچار بکات که په یمان نامه ی سان ستیفانو له گه ل قه یسه ری روس مؤر بکات به پیته نه مه دانی نا به سه ریه خو یی (سربیا و کیتوره ش و رومانیا) دا، بولگاریاش بووه ده وله تیکی سه ریه خو له رووی ئیداریه وه که له دهریای ره شه وه بی هه تا دهریای نیجه، به مه ش رو میلتی و مه که دو نیای ده گرتنه وه، =

و چاپی کرد، له پش بیینی فرمانرهبوایی عوسمانییهوه نووسیوی بۆ ئەندامه‌کانی کۆگره‌که ههریه‌که دانه‌یه‌کی پیشکەش کردن خونکاریش وای هاته‌پیش چاو که ته‌ووژمی تیکۆشانی مه‌دحت پاشا له پیناو چاکه‌ی فرمانرهبوایی عوسمانیدا به‌جوژه له خاکی ئەوروپادا، له‌وانه‌یه که مه‌ترسیی لی په‌یدا بێت که‌واته وای پێ ئه‌وی که له ئەوروپاوه بگه‌رێته‌وه خاکی عوسمانی تا هه‌موو دهم له ژێر چنگی خۆیدا بێ و پیاوه‌کانیشی چاو له هه‌لسان و دانیشتنی بېرن له‌سه‌ر ئەمه (سه‌عید پاشا) ده‌ستی کرد به‌نامه‌کاریی له‌گه‌ڵیا، تا خسته‌یه سه‌ر ئه‌وه‌ی که بگه‌رێته‌وه خاکی عوسمانی له‌وه‌دا به‌قسه‌ی دۆسته‌کانی خۆی نه‌کرد که ئامۆژگارییان نه‌کرد نه‌گه‌رێته‌وه ده‌موده‌ست له‌پاش ئه‌وه راسپاردی عوسمانی له (له‌نده‌ن) دا چاوی پیکه‌وت پیشی گوت که خاوه‌ن شکۆ خونکار لێی خۆش بووه مانگانه‌یه‌کی دوو سه‌د لېره‌بیشی بۆ بریوه‌ته‌وه فرمانیشی داوه که خۆی و خێزانه‌که‌ی له دوورگه‌ی (کریت)^(۱) دا دانیشن به‌ناوی یارمه‌تیشه‌وه هه‌زار لېره‌ی بۆ ناردووه هه‌روه‌ها بریاریشی داوه که پینج سه‌د لېره‌ش بدات به‌خێزانه‌که‌ی، که له‌سه‌ر که‌شتیه‌کی تایبه‌تی ئه‌یان نێرتن بۆ (کریت) له‌پاش ئەمه‌ی دوو مانگ له‌وه‌ دوورگه‌یه‌دا مایه‌وه، له (مابین) هوه تی گه‌نرا که یه‌کیک له پیاوه‌کانی دپته (کریت) و له‌وی به‌لێنی پتویست له مه‌دحت پاشا وهرته‌گریت!

= هه‌روا بۆسه‌وه هه‌رسکیش سه‌ره‌خۆیی خۆیان وهرگرت، روه‌سیاش (باطوم و ئەزن و قارس) ی بۆ خۆی پچری. دياره زۆری ده‌وله‌ته‌کانی به‌لکان ئەم شېوه پیکه‌وته‌یان به‌لاوه سته‌مبوو؛ چونکه سه‌روه‌ری تیايدا بۆ په‌گه‌زی سلاقی بوو، هه‌روا ئینگلیز و نه‌مساش به‌نده‌کانی په‌یمانامه‌که‌یان زۆر لاگرانبوو چونکه ده‌ستی روه‌سیای له‌ ناوه‌دا به‌ره‌للا کردبوو، جا قه‌یسه‌ری روه‌سیان ناچارکرد که به‌نده‌کانی ئەم په‌یمانامه‌یه‌ بخاته به‌رده‌م کۆنگره‌یه‌ک که له (به‌رلین) ده‌گیرئ و (بسمارک) سه‌رۆکایه‌تی ده‌کات. بۆیه له کۆنگره‌ی به‌رلینی (۱۸۷۸) دا سه‌رحه‌م به‌نده‌کانی سان ستیفانو به‌شێوه‌یه گۆرران که له زۆریه‌ی به‌رزه‌وه‌نده‌یه‌کانی روه‌سیادا، هه‌روا له‌وه‌ کۆنگره‌یه‌دا ده‌رکه‌وت که ده‌وله‌تانی ئەوروپا به‌ته‌واوی تیروانیی خۆیان به‌رامبه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانی گۆری و ده‌ستکرا به‌چاره‌سه‌رکردنی (مه‌سه‌له‌ی رۆژه‌لات) به‌یه‌کالا‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئیمپراتۆریه‌ته‌ و به‌ش به‌شکردنی به‌پتی نه‌ته‌وه و په‌گه‌زه‌کانی، هه‌روا ئه‌وه‌ش ده‌رکه‌وت که له‌وه‌ دنیا به‌دا بۆ پیاوی لاواز و کز و داماو جیگایه‌ک نامینیتته‌وه و ئیتر چی دی متمانه به‌به‌لێن و چاکسازیه‌کانی سولتان ناکرئ.

(۱) کریت یان (ئه‌قربطش): دوورگه‌یه‌کی یونانییه له ده‌ریای سه‌ی ناوه‌راستا، ۴۲ هه‌زار که‌سه‌یکی تیا‌دا‌یه، شارستانییه‌تیکی کۆنی وا به‌رچاوی تیا‌دا بووه که په‌لی کوتاوه بۆ که‌ناره‌کانی رۆژه‌لاتی ده‌ریای سه‌پیش، له شاره به‌ناوییه‌کانی ئەم دوورگه‌یه: کانیا، کاندی (هیراکلیین).

پاشان فرمانیکی پێ درا که کراوه به‌سه‌ر داری سوریا. مه‌دحت پاشا له‌وکاته‌دا هه‌زی له فرمانبه‌ریی نه‌نه‌کرد. تکای له خونکار کرد که وازی لی به‌پینئ سه‌رۆک و هه‌زیر و هه‌رامی دا‌یه‌وه که ئەم پایه‌یه، خونکار خۆی بۆی هه‌لێژاردووه که‌شتیه‌کی تایبه‌تیشی بۆ ناردووت که بتگه‌نیتته (بېروت) ئیتر ئه‌ویش هه‌چی پێ نه‌کرا بێ دنگ بوو.

مه‌دحت پاشا، هه‌زی له‌هه‌را نه‌مابوو نزیکی ته‌مه‌نی پیره‌ته‌ی بووبوووه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی گه‌یشه‌ جی فرمانه‌که‌ی، ده‌ست به‌جی ده‌ستی کرد به‌رێکوپێک خسته‌نی سوریا، که ئه‌و ده‌مه به‌خاکه پیشکەوتوو‌ه‌ه‌کانی خاکه‌کانی عوسمانی دا‌ئه‌نرا، ناوبانگیشی به‌وه‌ ده‌رکردبوو که زه‌وییه‌که‌ی به‌پیتته و رۆله‌کانیشی زیره‌کن.

له‌پیش هه‌موو شتی‌کا خوی دایه چاککردن و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری خۆیندنگا‌کانی و بلا‌وکردنه‌وه‌ی هه‌لێژارد و کۆمه‌لێکی لی دروستکردن له هه‌ندئ ده‌وله‌مه‌ندانان پیتاکی کۆکرده‌وه و هه‌ندئ له مزگه‌وته‌کانی پێ چاککرده‌وه و کردنی به‌خۆیندنگایانی منالان، که له هه‌ریه‌که‌یاندا سه‌د و په‌نج تا دوو سه‌د شاگردی تیا‌بوو بۆ ئەم مه‌به‌سه هه‌ندئ له ده‌ستکه‌وتی (..... = اوقاف) ی ته‌رخان کرد له شاره‌کانی تریشیا خۆیندنگای بلا‌وکرده‌وه دانیشتوانی (بېروت) یشی هانه‌دا، که (کۆمه‌لی مه‌به‌سی چاکه) و (کۆمه‌لی گۆلی چاکه) دا‌به‌زرتین پاشان روه‌ی کرده، کاروکرده‌وه‌ی ئاوه‌دانی و پیش خسته‌نی بازرگانی و پیشه‌سازیی خۆیندنگایه‌کیش کرده‌وه بۆ پیشه‌سازی و هونه‌ر له‌وکاته‌دا که مه‌دحت پاشا خه‌ریکی رێکوپێک خسته‌نی کاروباری سوریه بوو ئه‌سته‌مبۆل مقومقوی تی که‌وت به‌بۆنه‌ی دوورخسته‌نه‌وه‌ی (مه‌حمود پاشا) ی زاویه‌وه و کردنی به‌سه‌رداری (ته‌رابلوسی رۆژئاوا) هه‌روه‌ها به‌بۆنه‌ی دوورخسته‌نه‌وه‌ی (ره‌شید پاشای گه‌وره) وه بۆ (مه‌غنیسیا)^(۱) پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی خه‌یروللا) وه بۆ (قۆنییه)، ناوبزیکه‌ری له‌شکر(قاسم ملا) بۆ (کۆتاهیه)، (ئهمین ئه‌فه‌ندی) بۆ (قۆنییه)، (سیفه‌دین) بۆ (حلب)، (ئهمد ئه‌فه‌ندی شیروانی زاده) بۆ (دیاره‌کر) که ئه‌وانه زۆریان دۆستی مه‌دحت پاشابوون، سه‌ر به‌و بوون له بیروباوه‌ریا.

(۱) مه‌غنیسیا: شارێکه له رۆژئاوای لیدیا (تورکیا ئیستا) به‌سه‌ر (هرمۆس) هوه، لێره‌دا بوو (سکیبون) به‌سه‌ر (ئه‌نتیۆفسی سېه‌می سلوقی) دا زالیبوو، له ۱۸۹ پ. ز. ئه‌م‌رۆ به (مانیسا) ناو ده‌برئ، گه‌لێ مزگه‌وتی جوان و قه‌شه‌نگی تیا‌دا‌یه، جیگای بازرگانی دانه‌ویله‌یه له‌وه‌ روکاره‌دا.

له و سهردهمه دا كۆرى نه ته وه له ئهسته مبولدا كۆبووه وه هه ندى له نوينه ره نازادىخوازه كانى هوروزمىكى به هيزبان برده سهر ئه ندامه كانى فه زمانه واپى سه باره ت به وهى كه نيشتمان كه يان خستۆته گپژاوى جهنگه وه، تووشى گه پو گپچه لىكى وايشيان كرده وه كه ناتوانى سهرى لى دربه پىنى.

ئو نوينه رانه له ناو خۆياندا برياراندا، پشت به ستن له هه ندى له وه زيرانه بكيشنه وه چهند و چوون له گه ل (مه محمود نه ديم) سهرۆك وه زيردا بكرى، له گه ل هه ندى سهر كردهى له شكريشدا بكرى كه به هوى كه م تهرخه ميبانه وه له شكر تووشى سهرگه ردانى ها تووه.

عه بدولحه مديد، كه به مهى زانى، وه زاره ته كهى خست، پايله (سنگى ههره گه وه = الصدر الأعظم) يشى لا برد كردهى به پايله سهرۆك وه زيرى، وهك فه زمانه واپيه دهستور بيه كانى تر سهرۆك وه زيرى تازه شى سپارد به (ئه حمده فيق پاشا) به م جوړه، بى ئه مهى نوينه ره كان داوا بكهن، خواسته كانى جيبه جى كردن نه وهك بگوترى: به زۆر ئه م راست كرده وه بيه يان پى كرد پاشان خونكار كۆپتىكى نيشتمانى گه ورهى گرت، له كۆشكه كهى خۆيدا.

ئه ندامانى فه زمانه واپى و هه ندى له نوينه ره و وه زيره كانى پيشوو خاوه ن بيره كانى بانگ كرد بۆ ئه مهى له وه بكۆلنه وه، كه چۆن فه زمانه واپى له دهست چاو چنوكى پووس و ئينگليز پيارىزن ئو چارانهى بوى دۆزرا بوونه وه، بۆيان خويئندرايه وه، يهك به يهك به نوشتاننده وهى سهر وه په سه نديان كرد له ناكو (ئه حمده أفندى) نوينه ره ئيزمير و يه كىك له نوينه رانى كۆرى نه ته وه كه له كۆبوونه وه بيه دابوون، راست بووه وه و، به هه موو گه رموگور بيه كى بيو باوه ر و نازا به تيبه كه وه گوتى:

(ئيوه كاتىك پرس به ئيمه ئه كهن، كه هه ل له دهست چوو ئيوه ئه بوو ئه وكاته پرستان به ئيمه بكر دا به كه خو رزگار كردن له م تهنگوچه له مه به له توانادا بو ايه كۆرى نه ته وه، هه رگيز لى پرسينه وهى ئه م باره ناخاته ئه ستوى خۆى، كه به پى ئاگادارى و پرسى ئه و په يدا بووه بيجگه له وه، ئه وكه ينه وه بيه نانهى كۆرى نه ته وه گفتوگۆى له سهر كرده وه و بريارى له سهر داوه، گوپى نه دراوه تى له بهر ئه وه قسه كه م دوو باره ئه كه مه وه، كه كۆرى نه ته وه، لى پرسينه وهى ئه م باره ناخاته سهر ئه ستوى خۆى، كه ئه م تهنگوچه له مانه لى په يدا بووه...).

خونكار له وه قينى هه لساو توور بو له داخا هۆلى كۆبوونه وه كهى به جى هيشت پاشان رووى كرده پيا وه كانى خۆى كه له هه موولا به كه وه، به هه له داوان خۆيان گه ياندى پىنى گوتن:

(من زۆر به هه له داچووم، كه كاروبارى نه ته وه به نه رميبه وه هه ل ئه سوپىم منيش له وه دا، پى شوپى خوا لى خۆش بووى باوكم، (خونكار عه بدولحه مديد) م هه ل گرت.... وا پتويست بوو كه به ئامۆژگار بيه كهى باپيرم (خونكار مه محمود) م بكر دا به، كه ئه يفه رموو ئه بى له گه ل نه ته وه دا به زه بروزه نگ بچوولت يته وه). زۆرى پى نه چوو، عه بدولحه مديد، له سهر ئامۆژگار بيه كهى باوكى رۆيشت به رپوه له ۱۳/۲/۱۸۷۸ د فه زمانىكى ده ركرد، كۆرى نه ته وهى هه لوه شانده وه.

بۆ ماوه به كى ناو نه بر اويش ده ستوورى هه لگرت بيا نووه كه يشى ئه وه بوو، كه فه زمانه واپى، له تهنگوچه له مه به كهى وا دا به، كه به وجۆره نه بى كاروبارى هه لئاسورى ئه و لا بردنى ده ستووره سى سالى ته واوى خا ياندا!...

رۆژى دوا بى، خونكار فه زمانيدا، به زۆر چهند نوينه رىكى به ناو بانگيان له پايله خته وه ره وانه كرده وه بۆ خاكه كانى خۆيان، وهك: (به دران ئه فه ندى) نوينه رى بيروت، (مانوك ئه فه ندى) نوينه رى (حلب)، (خه ليل ئه فه ندى غانم) نوينه رى سوريه، (نافع پاشاى جابرى) نوينه رى حلب، (يوسف بگ ضياء) نوينه رى (قدس)، (ئه حمده ئه فه ندى) نوينه رى (ئيزمير)، (مسته فا ئه فه ندى) نوينه رى سيلانيك، (مسته فا بگ) نوينه رى (ياتيا)، (راسم بگ) نوينه رى (ئه درنه).

ئو به ند و باوه يش كه هه بوو، كه گوايه مه دحته پاشا ياساى خونكارى هه ل ئه گپرتته وه و ئه يكات به ياساى كۆمارى له ناودا نه ما ئه مجاره دۆژمنه كانى ئه وه يان بۆ رىك خست كه ئه يه وى سهر به خۆى بسپنى بۆ خاكى سوريه و عه ره به كانيش هان ئه دات بۆ داوا كردنى جوئ بوونه وه. له راستيشدا، خونكار له وه ترسى هه بوو، كه له سهر ده مى مه دحته پاشادا، سوريه بكه وپته هه سانه وه و پيشكه وتن و رپكوپت كيبه وه دانيشتوانى سوريه يش قسه يان ببى به يهك و سوريه لى ده ست در بچى له بهر ئه وه هه رچه ند پرۆژه كانى مه دحته پاشا ئه خرايه به رده م، يان به رپه رچى ئه دا به وه، يا خود په سه ندى دوا ئه خست ئينجا كه ئو به ندو باوه يش بلا بووه وه، كه مه دحته پاشا سهر به خۆى ئه سپنى بۆ سوريه.

هه ندىك له ها و بيو باوه ره كانى دلخۆش بوون و له م لا و له ولا لى ئه دوان هه ندىكيشيان له كۆبوونه وه گشت بيه كاندا ئه يان قير ئاند: بژى مه دحته پاشا!

ئو شتانه بوون به هوى به هيز كردنى هوروزمى دۆژمنه كانى بۆ سهرى.

فه رنه سه، ده ستى هه بوو له لو بناندا. ئينگيلته ره يش چاوى بر بووه سوريه، ئو دوو

فهرمانره وایبیه‌یش، کاروبار ریک خستنه‌کانی مه‌دحت پاشیان به‌لاوه ستم بوو وایان نه‌هاته پیش چاو که به‌وانه ده‌سه‌لاتیان له دوو خاکه‌دا که نه‌بیته‌وه نه‌وانیش له ژیره‌وه به‌ره‌نگارییان نه‌کرد به‌ندوبوایان له بلاوته‌کرده‌وه داویان بو نه‌نایه‌وه مه‌دحت پاشایش نامه‌یه‌کی نارد بو سه‌روک وه‌زیریتی، ههر باریک له خاکه‌که‌ی ژیر ده‌ستیا هه‌بوو پیشانیدا ئیمه‌ش زۆریه‌ی نه‌و نامه‌یه له خواره‌وه پیشان نه‌دین، که له نووسراوی (بیره‌وه‌ری مه‌دحت پاشا) وه وهرمان گرتووه، لاپه‌ره ۱۱۴ - ۱۱۶ چونکه له میژوودا به‌گرنگ دانه‌نری:

(... له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که نه‌م خاکه‌م له پیش ئیستاوه ناسیوه، بۆم ده‌رکه‌وتوو که باری ئیستای له باری کۆمه‌لایه‌تی و فروفیلی نه‌م خاکه له‌هی پیشووی ناکات چونکه ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان له چل سال له‌مه‌و پیشه‌وه خه‌ریکی نه‌م خاکه‌ن.

ده‌سه‌لاتی خۆیانی تیا به‌هیز بکه‌ن شاخه‌کانی لوبانیان گه‌یاندۆته نه‌م باری ئیستای. ئیستایش نه‌یانه‌وی خاکه‌کانی تری (شام) یش بگه‌ینه‌ نه‌و باری لوبانی تیا به‌ فه‌رمانره وایبیه‌کانی تریش، چاولیکه‌رییان نه‌که‌ن نه‌مه‌ریکاییه‌کانیش نه‌یانه‌وی پشتیوانی خۆیان ئاشکرا بکه‌ن بو شاخی (نصیری)، ده‌ستیان کردوه، که پشتیوانی نه‌مه‌ریکا بخوازن نه‌لمانه‌کانیش ئاواره‌کانیان نه‌نیره‌ گوی ئاوه‌کانی (قدس)، بو نه‌مه‌ی له دپهاته‌ نزیکه‌کانی نه‌ویدا نیشته جییان بکه‌ن به‌کورتی هه‌موو فه‌رمانره وایبیه‌ک، چاوی بریوه‌ته خاکه‌کانی (شام)، نه‌یه‌وی پارچه‌یه‌کی بو خۆی له‌ی بچیرئ.

ئیسپانیاییه‌کانیش، کلئیسایه‌ک و خوتندنگایه‌کیان لای (یانا) وه دامه‌زراندوه، نه‌وانیش نه‌یانه‌وی به‌شی خۆیان بچیرن له‌به‌ر نه‌وه گاوره‌کان به‌ش به‌شیان له‌ هاتوو^(۱) هه‌ندیکیان نه‌یانه‌وی سه‌ر به‌ئینگلیزین هه‌ندیکیشیان میچکه‌ میچکه بو فه‌ره‌نسه‌کان نه‌که‌ن، (دروز)^(۱) ه‌کانیش خه‌ریک بوون، به‌پشت نه‌ستوووری ئینگلیزه‌وه فه‌رمانره وایبیه‌ک بو خۆیان دابه‌زرین به‌لام موسلمانه‌کان له ناو نه‌م هه‌موو

(۱) راستتر: ... گاوره‌کان به‌ش به‌شبوون.

(۱) دروز (الدروز) تیپیک بووه (الدززی) و هه‌مه‌ی کوری عه‌لی دایان مه‌زراند، ده‌ستیاندایه بانگه‌شه‌کردن بو خه‌لیفه (فاطمی) یه‌کان؛ له سوریا و لوبان بلابوونه‌وه، له سه‌ده‌ی پانزه هه‌مه‌وه میژوویان به‌میژووی شاخی لوبانه‌وه لکاوه له ئاخر و ئوخری سه‌ده‌ی حه‌قه‌ده‌مه‌دا هه‌ندیکیان چوونه سوریاوه له (اللجاه) و به‌رزاییه‌کانی حۆرندا نیشته‌جی بوون، بۆیه نازده‌کراوه به (جبل الدروز) ئیستا زۆریکیان وان له ئیسرائیل و وه‌ک هاو‌نیشتمانییه‌ک داده‌نری.

گه‌روگیچه‌لانه‌دا، سه‌رسام ماون، نازانن چی بکه‌ن که‌ینه‌وه‌ینه‌ی جه‌نگ باره‌گی (جینشین) ی خه‌ریک کردوه پیاوه‌کانی فه‌رمانره وایبیش ده‌ستیان ناپه‌رژئ سه‌یریکی نه‌م باره ناله‌باره ناخۆشه‌ی سوریه‌یه بکه‌ن نه‌و فه‌رمانانه‌ی له نه‌سته‌مه‌بوئه‌وه نه‌نیرین ههر داوی سه‌ریاز و پاره نه‌که‌ن نه‌م جوړه پشتیوبییه‌یش ده‌رگی داگیرکه‌ری (استعمار) بو بیگانه‌کان نه‌کاته‌وه نه‌مانه هه‌مووی له‌وی بوه‌ستی، کرده‌وی فه‌رمانبه‌ره‌کانی خاکی (شام) یش ریگی نه‌و داگیرکردنه به‌جاریک نه‌کاته‌وه.

نه‌و فه‌رمانبه‌رانه، ههر بو خۆیان تی نه‌کۆشن که‌لکی گشتییان واز له‌ی هیناوه که‌سیان فرمانی خۆیان نابین به‌هۆی کرده‌وه‌ی نه‌وانه‌یشه‌وه ره‌وش و خووی هاو‌نیشتمانه‌کانیش خراب بووه کوشتن و برین و تالانکردن په‌ره‌ی سه‌ندوه ناسایشی گشتی به‌جاریک تیک چووه ژماره تاوانه گه‌وره‌کان، له به‌شی (عکا)^(۱) و (صافیتا)^(۲) دا، له ماوه‌ی چوار سالدا، گه‌یشتۆته نه‌وه‌د تاوان فه‌رمانره وایبیش هیشتا تاوانباره پیاو کۆته‌کانی بو ده‌رنه‌که‌وتوو هیشتا که‌سیکیشیانی سزا نه‌داوه زۆر جارن، تاوانباره‌کانیان گرتوو و به‌ریان داون له به‌ندیخانه‌ی (ته‌رابلوس) دا چهند که‌سیکی تیا بوو، فه‌رمانره وایب، بی بریاری دادگا، یانزه ساله له به‌ندیخانه‌که‌دا هیشتبوونییه‌وه ناچاربوین به‌رماندان خۆ نه‌وباره‌ی که‌ لادئ و گونده‌کان تیی که‌وتوون به‌ده‌ست (قائمقام) ه‌کانه‌وه، دلئ پیاو ته‌نگ نه‌کات به‌لام ده‌سکه‌وتی فه‌رمانره وایب، له نامه‌یه‌کی تردا ئاگادارم کردوون هه‌روه‌ک پیشانم داوه باج یه‌کا و یه‌ک که‌م بوته‌وه ده‌یه‌کیش مالئ هاو‌نیشتمانه‌کانی کاول کردوو که‌ینه‌وه‌ینه‌ی رسته‌که‌یش، که به‌هۆی نه‌وه‌وه، ده‌سکه‌وتی سالی پیشوو بوته‌ نیوه‌ی ده‌سکه‌وتی پیشووتر، نه‌م باره‌ی خراپتر له‌ی کردوو.

(به‌کورتی نه‌م خاکه، نه‌مه‌ باریه‌تی نه‌وانه‌یش که‌ بو‌له‌بو‌ل له‌م باره نه‌که‌ن گاوره

(۱) عه‌کا: شاریکه له فه‌له‌ستین به‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راسته‌وه، چل هه‌زار که‌سیکی تیدایه، کاتی خۆی قه‌لایه‌کی سه‌ختی خاچه‌کان بو، بنکه‌ی سواره‌کانی (قدیس یوحه‌نا)، له ۱۶۳۸زدا عه‌ره‌به‌کان داگیریانکرد، له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا، له سه‌رده‌می شیخ زاهیر عومه‌ر و (الجزار) دا بره‌وی سه‌ند، به‌و به‌ره‌به‌ره‌کانیییه‌ی به‌ناوبانگه‌ که‌ له ۱۷۹۹دا ناپلیۆن نابلقه‌ی داو خۆی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه. خه‌لکه‌که‌ی به‌چنین و رستن و کاری ده‌رمانسازیه‌وه خه‌ریکن.

(۲) (صافیتا): شارۆچکه‌یه‌کی سوریا، مه‌لنه‌ندی قه‌زایه سه‌ر به‌پاریزه‌گی (طروس)، دانیشتمانی پینج هه‌زار که‌سیک ده‌بن، ماله‌کانی له‌سه‌ر داروپه‌ردووکه‌ی (قولله‌ی سپی) بنیات نراوه؛ نه‌و قه‌لایه‌ی سواره‌کانی (هیکلیکان) بنیاتنا بوو. له ۱۲۷۱ک سولتان (بیرس) داگیری کرد.

بیگانگان، که نه یانه وی به هوهه خا که به خه نه ژیر دهستی خو یانه وه و بهر بوومی بو خو یان بخون جا نه گهر لهم ته نگوچه له مه یه خو مان رزگار نه که یین به بیانووی ریکو پیک خستنی نه نه دۆله وه دهست درتیژی نه کن، فه ره نسیمی کانیش هه ره به بیانووه وه په نجه نه کیشنه ناو کاروباری سوریه وه ئاژاوه و پشوی و تیکچوون، فه رمانه وان له خا که که دا به لام چاکر د نه وه و راستکردنه وه و ریکو پیک خستنی کاروبار، ته نانه ت ناویشیان له ئارادانییه .

رۆژنامه کانی نه وروپاش، په یتا په یتا وتار نه نووسن زۆرداری و نه نجامی زۆرداری پیشان نه دن.

جا نه گهر فه رمانه واییه کیان له وه زۆتر دهستی درتیزکرد بو سه ره خو ییمان، بیروباوه ری گشتیی نه وروپا کرده وه که یان په سه ند نه کات، فه رمانه واییه داگیرکه ره کانیش که خو تندن گایان له زه ویی شامدا کردۆته وه، داوای به شی خو یان نه که نه له سامانی تالانی له به ره وه، له وه تی هاتوومه ته ئیره، دهستم کردوه به چاککردن و راستکردنه وه، بو نه مه ی نه و بزوتنه وه یه بوه ستیم له سایه ی تیکۆشانی ئیوه وه که ینه وه یه نه ی (متصرفی ناوچه) برایه وه به لام کاروبار به ته نیا لاردنی نه وه پیک نایه ت خا که که پیوستی به چاککردنی باری سامان هه یه، باری دادگا هه یه، به نه هیشتنی به رتیل وه رگرتن هه یه، که شهرم نه هیتی به سه ر نیشتمان په ره ودا و سه ری پی شو ر نه کات له به رده م بیگانهدا به کورتی پیوسته یاسا کانی دادگا کان به کاربه یترین که خونکار ده ری هیناون بو گپرانه وه ی ناسایش و ئارام بو دلئ هه مووان جا نه گهر نه م باره هه روا بمینیتته وه، فه رمانه وایی ناگات به کامی خو ی له چاککردن و راستکردنه وه ی کاروباری گشتیدا.

چونکه کو ری وه زیان، بریاره کانیمان ده ره که ون و نه یان نیرن بو خا که کانی فه رمانه وایی^(۱) هه یچ ته ماشای نه وه ناکه ن که هه ندی له و خا کانه پیشکه وتوترن و پیوستییان جیا وازه له وانیتر نه و بریارانه ییش هه ره به بریاری نه مینیتته وه، واتا کاریان پی ناکری هه ره نه مه یشه که بو ته هو ی نه وه ی فه ره نگه کان پشت به یاسا کانی فه رمانه وایی عوسمانی نه به ستن له به ره نه وه تکاتان لی نه که م تازوه، یاسا خواستراوه کافمان بو دا به زریتن چونکه نه و یاسایانه ی ئیستا له ئارادان، هه یچ به کاری ئیمه نایه ن.

هه ره که سیکیش بری وایی، که نه م باره، نه نجامه که ی سه رگه ردانیی تیا نابج،

(۱) مه بهستی: بو ولا په ته کانی ده له ته عوسمانی.

به هه له دا نه چی من نه زانم نه خو شییبه که چیه و ده رمانه که شی چیه بی ده نگیش به بی ده سه لاتی دانه نیم، له به ره نه وه که ینه وه یه نه که م لی گه یاندن).

له و کاته دا که مه دحه ت پاشا به و گیانه دوور بیینییه وه خو ی خه ریک کردبو، به چاککردن و راستکردنه وه ی کاروباری گشتیییه وه له (مابین) وه نه م ته لگرافه ی بو هات: (خدیوی لایراوی میسر (ئیسماعیل پاشا) خو ی گه یاندۆته نه وروپا کو ره که ی خو یی ناردۆته نه سه ته مبول نه م ییش له فه رمانه وایی خواستوه که رتی بدات به خو ی و خیزانه که یه وه بیت و له نه سه ته مبولدا دابنیشی نه ویش مه به سی له م هاتنه نه سه ته مبولی، ئاژاوه نانه وه یه .

کو ری وه زیانیش له ژیر سه ره رشتیی خونکاردا، بریار یاندا که خواسته که ی به ری به رچ بدنه وه هه ره ها بریاریشیاندا که بیروباوه ری سه روک وه زیره کو نه کان وه رگرتن جا نه گهر ئیوه ییش بیروباوه ریکی جیا وازتان هه یه نه وای بی نووسن و بی نیرن بو مابین).

نه گهر مه دحه ت پاشا بیویستایه دلئ خونکار رابگری نه بوو بریاری وه زیره کانی په سه ند بکردایه به لام مه دحه ت پیساویکی گه وه ره بو نه ی نه ویست هه یچ بلئ، راستی نه بی نامه یه کی نارد بو (مابین) تیا نووسی بوو: که دوور خستنه وه ی (ئیسماعیل) له نه سه ته مبول هه له ی تیا نه بی چونکه نه وان گو توویانه بو ئاژاوه نانه وه دپته نه سه ته مبول، له نه ندیشیه ی خو یانه وه نه و قسه یه یان ده ره یناوه نه گهر له نه وروپادا بمینیتته وه، قسه ی به ندوباوه زۆر بلا و نه کریتته وه، ته نانه ت نه گهر ره وشت و خویشی واییت له نه سه ته مبولدا که به دلئ خونکار نه بییت، هه ره نه و چاکتره له وه ی که له نه وروپادا بمینیتته وه چونکه له نه سه ته مبولدا باشتر ته ماشای کرده وه و ره وشتی نه کری به لام مه ترسیی فه رمانه وایی له و له وینه ی نه و، بو گه وره بی شاهه نشاهی و سامی نه و، ناشی.

نه م وه رانه رقی خا وه شکۆ، خونکاری هه ستاند مه دحه ت پاشایش هه ره ده مه، نا ده می پیی رانه گه یاندن که واز له فه رمانه که ی نه هیتی نه مجاره ییش نه وه ی پی گو تنه وه له ناکا و (حه سه ن فه وزی پاشا) گه یشته بیروت و له ویشه وه چوه شام له وی به مه دحه تی گو ت که هاتوه بو نه وه ی سویند و په یمان بدات به خا وه شکۆ. مه دحه تیش له وه سه ری سویرما له و رۆژوه ی خونکار چو بووه سه ره تخت، هه تا نه و رۆژیه که تیا بوون، هه رچی کردبو، بو ی گپرایه وه گو تی: بو نه م جو ره کرده وانه، سویند خواردن و به لپن دانی پی ناوی نه گه رشتیکی وایان تیا یه که لی دوودل بن پیم بلئ (حسن پاشا) ییش گو تی: تو نه ته وی سوریه بکه یت به خا کیکی سه ره خۆ نه وی کردو یشته تا ئیستا راستیی نه و گو مانه ده ره خات.

مهدهت پاشايش گوتى: خاوهن شكۆ، خونكار، ئەم سوتىند و پهيمانانەى له پيش
بلاوكردنهوى ئەم بهند و باواندا لى داوا كردوم، ئەوكاتهى كه له ئەورپا بووم، پاش
گهيشتنيشم بهدورگهى (كرىت).

ئەم قسانهيش له پاش هاتنه سوربەم، بلاويوهوه ئەم قسانه برىتين له بهندوباو، هيج
بنچينه به كيان نيبه.

(حسن پاشا)، وهرامى ئەم بهريه چدانه وهيهى مهدهت پاشايهى نه دايه وه بهلام سى
رۆژى پى نهچوو مهدهت پاشا، له سوربه دور خرايه وه تا ئەو پيش پىك هات، بۆ هه موو
مهترسيهك نامادهى نوپنرابوو پاش ئەوه كرا به سهردارى (ئيزمير) هه ره ئه يو يست واز له
فرمانه كهى بهيئى و (مابين) نهى ئەهيشت.

ئەو پيش دهستى دايه رىكوپىك خستنى كاروبارى خاكه كه بهلام دوژمنه كانى، هه ربه كه
به جوړىك كرده وه كانيان لىك ئەدايه وه (دهرگاي بلند) يش بهرنگارى پرۆژه كانى ئەوى
ئەكرد و بهريه رچى ئەدانه وه.

(مابين) يش هه ندى سه ره تا تكى كه رو قسه دزى نارد بۆ چاوتى پى و سه رنج لىدان و
گوئى لى گرتنى ئەو (رشدى پاشا) كه له (مه غنيسيا) دائه نيشت رۆژنامه كانى
(يونان) يش، هوروزمىكى گه وريهان برده سه ر توركيا له ئەسته مبولدا بلاويان كرده وه كه
(مهدهت پاشا)، بهو رۆژنامه هى گوته وه و بنوسن رۆژنامه كانى ئەسته مبوليش بلاويان
كرده وه كه (مهدهت پاشا) شىت بووه!...

خونكارى سوور

لهو شهش سه د سال فرماندارى بهى عوسمانىدا، خونكارىكى خراپى وهك
عه بدولحه مبد هه له كه وتبوو، لهو زۆردارتر و سته مكارترىش په يدانه بووبوو تا ئەو
دهميش كه ئەوى تىابوو، فرمانه رهاوى عوسمانى توشى سه رگهردانى وه ها نه بووبوو هه ر
ئەو دهستووهى هه لوه شانده وه، كه به خوا سوتىدى خواردبوو، ئاشكراى بكات و بىپارىزى
كوپى نه ته وهى بلاوه پىكرد ژماره به كى زۆرىشى له ئازادى خوازه كان گرت دوورى
خستنه وه بۆ خاكه دووره كان؛ كه ئەوانه بوون، له پيش هه موو كه سىكا باليان گرت و
خستيانه سه ر ته ختى شاهى فرمانه رهاوى بهىكى وايشى دامه زراندى، كه له گه ل خوپه رستى و
زۆردارى خويدا رىك بكه وئى لهو رۆژه وهى كه چوه سه رته خت، هه موو خه مىكى خسته
سه ر ئەوهى كه به هه رچى چۆنىك بى و به هه ر نرختىك بى، بىپارىزى، پرواشى وابوو، كه

له دوولاه، سامناكى و تهنگوچه له مه هه ره شهى لى ئەكات؛ لايه كيان ئەوه بوو، كه
خونكار مراد، هوشى هاته وه سه رخۆى، داواى ته خته كهى خوى لى ئەكات وه، لايه كهى
ترىشيان ئەوه بوو، كه نه ته وه له دو ايبيه دا فىر بووبوو ئەچۆوه به گز زۆردارىدا، خونكارى
زۆردارىشى له سه ر ته خت ئەهينايه خواره وه له تهنگوچه له مه كهى به كه ميان، خوى به وه
رگاركرد، كه له پزىشكه هه ره گه و ره كانه وه پرپارنامهى سه ند، ئەوه يان تىا پيشاندا بوو،
كه خونكار مراد، به جارىك هوشى له دهست چوه، گه رانه وه يشى بۆ سه رته خت له دهست
دهرچوه ئەم پرپارانه، به ته وا وه تى راست و دروست نه بوون چونكه زۆرى پى نهچوو،
خونكار مراد هوشى هاته وه سه رخۆى ئەو يش بوو به هوى ئەوهى كه به دهست زۆروسته مى
براكه يه وه (عه بدولحه مبد)، توشى ناخۆشترىن سه رگهردانى بى مرۆفاهه تى بى چونكه
له پاش لابردي له سه رته خت بىست و هه شت سال له به ندى خانه كه يدا مايه وه تا مرد،
عه بدولحه مبد رپى دابوو به داىكى (مراد) و خىزانه كهى و دۆسته كانى سه رى لى بدن، بۆ
ئهمهى به چاوى خويان نيشانهى نهخۆشى ده مارى تىابىن.

بهلام كه خه رىك بوو روو بكاته باشى، هه موويانى دوورخسته وه له سه ر لىدانى، له
كوشكى (چراغان) دا. پاش ئەوه هه ندى له ئازادى خوازه كان تىكووشان كه له
به ندى خانه كه يه وه بىفرتىن له سه ر ئەوه (عه بدولحه مبد) گوپزايه وه بۆ كووشكى (مالطه) ئىتر
نه بهيشت كه س بچىته لاي ته نانه ت نووسراو و رۆژنامه و بابته تى نووسىن يشى لى برى
له م ماوه يه دا كوپه كانى (مراد) و نه وه كانى شى گه و ره بوون كه چى نه ئەهه لرا كه سىان له
كوشكه كه بچنه دهره وه، كه سىان له وه زۆرتر بخوتىن كه خوى پى گوتبوون جارى واهه بوو
ناچار ئەبوو به خه لوز له سه ر زهوى ناو كووشكه جوانه كه بنوسى، بۆ ئەمهى مناله كانى خوى
فىرى خوتىنه وه و نووسىن بكات، تهنگوچه له مه كهى ترىشى به وه ئەو يست لابت، كه له
زۆروسته ما له ئەندازه دهرىچى به تايبه تى زۆروسته مه كهى خوى خسته سه ر ئەو كه سانهى
كه ئەتوانن خونكاره كان له سه رته خت بهيئنه خواره وه، ئەو خاوهن بىره دهره وون ئازادانهى كه
نیشتمانپه روه رى راسته قىنه بوون و نوپنه رى چاكترىن شوپشگىرى دلى نه ته وه بوون كه له
زۆردارى راست بووبوونه وه ئازاترىن كه سىش بوون كه بهرنگارى زۆردارىيان ئەكرد و
خويان به خت ئەكرد له پىناوى ئەو ئامانجه دا.

خاوهن بىره كانى ته فروتونا كرد، به ناوبانگه كانى نيشتمان په روه رى بلاوه پى كرد، هه ر
دهروونىك زىندوو و، هه ر مىشكىك رۆشن بوو له ناوى برد.

له بهر ئەمه كه س به لايه وه نه مايه وه، دوو رووه كان و چه واشه كه ره كان نه بى، كه به دلى

ئەو ھەل ئەسان و دائەنیشتن، كە لە زۆرکردن لە نەتەو دەشتیوانییان ئەکرد، و لە كوشتنیا^(۱) دەست خۆشییان لێ ئەکرد، لە یاری کردنیش بەدەزگاگاندا، یارمەتییان ئەدا. لەبەر ئەوە كۆشكەكانی فەرمانرەوایی دەستیان كرد بەداتەپین و رووخاندن، بەرھەمەكانی لەناوبران، شەروستۆر و زۆرداریش تێكۆمەكانی دا.

ھەر لەو كاتەیشدا كە خونكار و دەس و پتووند و دۆستەكانی، لەناو ژيانی خۆش و كامەرانددا، ئەگەوزان و لەناو بەزمورەزما ئەلەوەرەن، نەتەو تا ئەھات ھەزارتر و ھەناسە ساردتر ئەبوو، فەرمانرەواییش رووی ئەكردە تێكچوون و نەمان.

لەو سەردەمەدا، سەرەستیي كەسایەتی لە ئارادا نەمابوو پیاو وای لێھاتبوو، بەشەو لەناو ژن و منالەكانی خۆیدا ئەبوو، بەلام لەخۆی دلنیا نەبوو، ئەترسا لەوێ، بەشەو، لە ناكاو بەكێك لە دەرگا بدات و ھەر بەوشەو بێفرتنی و بیبات بو ناو زیندان، كە لەوێدا پتووند بكری و دەستی بێستری، یاخو دوورخریتەو بو شارێكی دوور كە لەتاو سەرگەردانی ئاوارەكان بێزاربوو، یاخو فری بدیتە ناو (بۆسفر) ھو ماسی قوتی بدات رۆژنامەكانیش چاویكی زۆردارانەیان تی پرانیو، لە ژینێكی دەست بەسەرییدا ئەژیان ئەوانیش كرابوون بەزورنای خونكار، گەورەكردن و ھەرەشەكردن لە نەتەو نووسەرەكانیان لەو ئەترسان، قسەبەك بكەن و كارەدەستان بەجۆرێكی تر لێكیان بدەنەو^(۲) ئەوئەندە بەسە كە بزانی ھەندێ وشەو واژە ھەبوون، ھەرچی ناوی ببردناپە تووشی سزا ئەبوو وەك: یاسا، دەستوور، لەسەر تەخت ھینانە خوارەو، كۆمار، دینامیت شۆرش، خواناسی، سەرەستی، دادپەروری بێچینی فەرماندارییە، زۆرداری ئەنجامی خراپ ئەبێ، سەرەستی ئامانجی ھەرە گەورە نەتەوانە^(۳) نووسراوانیش تا لەلایەن كۆری پشكینیەو، كە لە ئەستەمبولدا بوو، ری نەدراپە، بلاو ئەئەكرانەو ئەندامەكانی كۆرەكە، نووسراوەكانیان ئەخویندەو، بەئارەزووی خۆیان لێیان كەم ئەكردەو، ئەیان خستەسەری، ھەلیان ئەگێتیاپەو، ئەیانگۆری جاری و ھەبوو چەند لاپەرە و چەند بەشێكیان لێ فری ئەدا تا بەجاریك نووسراوەكە لە كەلك ئەكەت تەنەت نووسراوە كۆنەكانیش لە دەست ئەوانە رزگاریان نەبوو، كە بەسەدان سالان بوو ئەخویندراوە تەنیا لەبەر وشەبەكی

سامناك، یاخو لەبەر رستەبەكی شۆرشگێرانی، كە لەناو ئەو نووسراوانەدا ئەھاتنە بەرچاو، تالان ئەكران نامە تاییبەتیش ئەخویندراپەو، بەتاییبەتی ھی ئەوانە، كە زۆردارەكان لێیان دلنیا نەبوون ھەندێ پیاوی زۆرداری نامەرد، ئەوێیان كەردبوو ھۆی تۆلەسەندنەو لە دۆزمنەكە، بەمۆرێكی درۆو لە بابەت گەلە كۆمەكییەكەو، یاخو داوانەوئەبەكەو، كە دۆزمنەكە ھەر ئاگایشی لێ نەبوو، شتیکی پێشان ئەدا ئەو ئەبوو بەھۆی ئەوێ كە ھەندێ لە سەرەتاتكێكەرەكانی و قسە دزەكان دلێ لێ كرمی بكەن نامەكانیان ئەگرت و ئەیان خویندەو، بەشتی زۆر خراپەو بەدناویان ئەكرد و ئەیان نارد بو بەندیخانە. بەلام ئازادبووئەكان ناچاربوون، پەنابەنە بەر پۆستەخانە ئەرۆپاییەكان، بەیاریمەتیی ھەندێ لە بێگانەكانەو نامەكارییان بەھۆی ئەو پۆستەخانەبەو ئەكرد چونكە لەو كاتەدا، ھەموو فەرمانرەواییەكی بێگانە پۆستەخانە تاییبەتی خۆی ھەبوو^(۱) لەو سەردەمەدا، قسە دزەكان و سەرەتاتكێ كەرەكان دەستیان ئەخستە كاروباری گشتییەو دەزگایەكی رێكۆپیتكیان بو كرابوو لە (مابین)دا، پێیان ئەكوت: (كارگێری فېرۆفېلی مابین) ئەم دەزگایەش پەلی كوتابوو بو ھەموولایەكی خاکی عوسمانی و دەرەوێ دەس و پتووندەكانیشیان لە ھەموو دەزگایەكی فەرمانرەوایی و ھەموولایەكی خاكەكەدا بلاو بووونەو فرمانی ئەوانە ھیچ نەبوو قسە دزین و چاوتیپەن نەبێ بەلكو قسە ھەلبەستەن و بەدناو كەردنی ئەموتەو بوو بە خورایی، بە مەبەستی گیان دەرھێنان و خستەنە ناو زیندان و تالانكردن لە نەنگترین رێگاوە لە خاکی عوسمانیدا كەس نەمابوو، لەژێر چاوتیپەن دا نەبووی تەنەت یەكێك لە پیاو تێگەبشتووكان گوتبووی:

(ئەگەر ئەوئەندە دزە پیاو و قسەدز و سەرەتاتكێكەرەكان دەشت و شاخی خاکی عوسمانی ئەبێن، ئەوئەندە رێگای ئاسن بەناویا پرۆیشتا، ئیستا كە نیشتمانەكەمان لە ھەموو خاكێكی تری جیھان دەولەمەندتر ئەبوو.!).

(۱) ئەم بەشە كە نووسەر دەربارە نووسین و چاودێری كەردنی رۆژنامەو نووسەرە دەوێ، دەقاودەق لە وتاریكی گۆفاری (الھلال) ی مېسریبەو ھەری گرتووە بەیۆنە (انقلاب العوسمانی ۱۹۰۸) ھو ھەژماریەكی تاییبەتی دەرکردووە: (الھلال- ج (۱) السنە (۱۷) تشرین الاول ۱۹۰۸ ص ۳۱- الانقلاب السياسي العوسمانی) نووسەرەكی (الھلال) جەخت دەكاتە سەرباسی (مكتوبچی) كە بەسەر سەری نووسەرەو دەوئەستاو دەوری (رقابە- سانسۆر) ی دەبینی تكایە بو زیاتر پروانە ھەر ئەم وتارە كە گۆرېومانەتە سەر زمانی كوردی: (ئەحمەد سەید علی بەرزنجی- عوسمانییەكان و بزاقی رۆژنامەگەوی- رامان، گۆفار، ژمارە ۲۱- ۱۹۹۸/۳/۵ لاپەرە ۸۳- ۸۶).

(۱) بەلكو: لە كوشتندا.

(۲) راستتر: بەجۆرێكی تر لێكی بدەنەو.

(۳) یان: نەتەوكانە.

له سهر جیتی ئەم کەلاوانه، کەلاوه‌کانی ئەو فەرمانرێه‌واییه‌ی که ههر ڕۆژه لایه‌کی ئه‌رووخوا، ههره‌ها له‌ناو ئەو هه‌موو سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ سارديه‌دا که ڕۆژ به‌ڕۆژ له‌ ناو نه‌ته‌وه‌دا په‌رهبان نه‌سه‌ند، کۆشکی نه‌ستیره، که (په‌ل‌دز)یان پێ نه‌گوت به‌رزبووه‌وه‌، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌ کۆشکه ههره‌ جوانه‌کانی جیهان نه‌ژمیره‌ا.

ئەم کۆشکه هه‌شت ملیۆن لیره‌ی عوسمانی پتری تی چووبوو.

جا له‌ناو ئەم کۆشکه‌دا، که‌ دوانزه هه‌زار که‌سی تیا کۆبووبوه‌وه له‌ فه‌رمانبه‌ر و ده‌س و پێوه‌ند و پاسه‌وان و که‌نیزه‌کی جوان، له‌ پشت ده‌یان شووره و ده‌رگاوه‌ پیاویک نه‌ژیا، به‌گه‌وره‌یی و شوخ و شه‌نگییه‌وه نه‌بوايه‌ ناوی نه‌ئه‌برا، خونکاری هه‌رگه‌وره و، خاقانی هه‌ره‌ پایه به‌رز و، خونکاری هه‌ردوو زه‌ویی و هه‌ردوو ده‌ریا و پێشه‌وای هه‌ردوو خێزانگای به‌لند و، سیبه‌ری خوا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌یدا و، ئاوێته‌ی ڕوو خۆشی خوا و، خه‌مخۆری په‌روه‌ردگاری پێ نه‌گوترا!...

گه‌وره‌ترین خویی ئەم پیاوه‌ ئه‌وه‌بوو، که‌ ئەترسا له‌ خۆی که‌ بیکوژن له‌ هه‌موو که‌سه‌ ئەترسا ته‌نانه‌ت له‌ یاریده‌ده‌ره‌کانی و پاسه‌وانه‌کانی و ژنه‌کانی و مناله‌کانی پێکه‌وت بوو ئەترسا له‌ خۆراک و خواردنه‌وه و نوێن و سه‌رینه‌که‌ی خۆی گیاراوی پێکه‌وت بوو جیگای به‌خۆی نه‌ئه‌گرت له‌ ناو درکی ترسنۆکی دا ئەگه‌وزا یاریده‌ده‌ره‌کانی ئەم ڕه‌وشته‌ کزه‌بان لی گرتبوو به‌ده‌سته‌وه‌ پاره‌یان پێ نه‌په‌چری ئه‌هاتن زۆرتیان ته‌رساند، قسه‌یان بۆ هه‌ل نه‌ه‌ست، به‌درۆ گه‌ له‌ کۆمه‌کییان نه‌هه‌تایه‌ پێش چاوی^(۱) تا وایان لی نه‌کرد به‌لپشاو پاره‌یان به‌سه‌را به‌ش بکات

عه‌بدوخه‌مید، له‌ مه‌دحه‌ت پاشا، له‌ هه‌موو که‌سه‌ زۆرتر ئەترسا چونکه له‌ هه‌موو ئازادیه‌خوازه‌کان ئازاتر بوو له‌ به‌ره‌نگاریکردنی زۆردارییدا له‌ هه‌موو نه‌شته‌مان په‌روه‌ره‌کانیش به‌هه‌زتربوو له‌ پشت گرتنی راستی و دروستی دا، ئه‌وه‌بوو یه‌که‌م خاوه‌نی بیرو ده‌ستوو و دامه‌زراندنی ده‌ستوو ئاشکراکردنی ده‌سه‌لاتی نه‌ته‌وه و به‌سه‌نته‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خونکاری یه‌که‌یک له‌ ئاواته‌کانی ئه‌وه‌بوو، که‌ ده‌ستی لی بووه‌شینه‌ی و به‌جاریک له‌ خۆی و له‌ هاوڕێکانی خۆی ڕزگار بکات به‌لام مه‌دحه‌ت، خۆشه‌ویست بوو لای نه‌ته‌وه، نازداریبوو لای. له‌لایه‌ن زۆر ئازادیه‌خوازانی ئه‌وروپا و کاربه‌ده‌سته‌کانییه‌وه ناسرابوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ست لی وه‌شانندی ئاسان نه‌بوو.

(۱) گه‌له‌ کۆمه‌کی: پیلان، (مؤامره)، هه‌ول‌دان بۆ کووده‌تا.

خونکاری زۆردار، وای هاته‌ پێش چاو، که‌ به‌بیانووی شتیکی یاساییه‌وه، نه‌هه‌شته‌تی مه‌دحه‌ت یاخود له‌ناوبردنی باشتره‌ چونکه‌ ئه‌وه‌ ئه‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که نه‌ته‌وه، نه‌ ئازادیه‌خوازانی ئه‌وروپا، نه‌توانن بۆله‌بۆل و بیزاریی پێشان بده‌ن خۆ کوشته‌تی (عه‌بدوخه‌زیز) پێش ده‌لی هه‌ندی له‌ پیاوه‌کانی پرکردبوو له‌ قین، ئه‌یانگوت هه‌ر که‌سی لا بیه‌ر له‌ سه‌ره‌تخت ئه‌و که‌سه‌ دای به‌کوشه‌ت تاماوه‌یه‌ک ئەم قسه‌یه‌ بلابوووه‌ به‌لام له‌ پاشاندا له‌ ئارادانه‌ما به‌لام خونکار عه‌بدوخه‌مید، زۆری پێ نه‌چوو، به‌یاریدا که‌ ئەم که‌ینه‌وه‌ییه‌ دووباره‌ زیندوو بکاته‌وه‌ به‌خاوه‌ن ڕۆژنامه‌یه‌کی گوت که‌ ناوی (مه‌دحه‌ت افندی) بوو، نوسراویکی نووسی، ناوی نا (اس انقلاب)، ئه‌وه‌ی تیا پێشان دا بوو که‌ (عه‌بدوخه‌زیز) پاره‌ی به‌فیه‌ر ئەدا به‌موه‌وه‌ خۆی کوشه‌ت پاشان گوتی: (دوورنییه له‌ ناوچوونی عه‌بدوخه‌زیز له‌ خۆکوشته‌وه‌ نه‌بووبی به‌لکو له‌ تاوانی که‌سته‌ی تره‌وه‌ بی که‌ کوشته‌یتی).

پاشان به‌پیاوه‌کانی خۆی گوت، به‌لگه‌ی درۆی بۆ هه‌ل بیه‌ستن، بۆ ئه‌مه‌ی ئاماده‌یی بۆ زیندووکردنه‌وه‌ی که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ به‌و مه‌به‌سه‌ی ئاگره‌که‌ی به‌سته‌ستی و به‌یه‌که‌جاریی: خونکار مراد و، مه‌دحه‌ت پاشا و، ڕشیدی پاشای هاوڕیتی و هه‌ردوو زاوایش مه‌حمود پاشا و فه‌وزی پاشا بسووتینی که‌ له‌م دوایه‌دا قینیان هه‌لساند، له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریشدا که‌ دلپان شکاند.

پیاوه‌کانی (مابین)، پێنج ساڵ به‌م که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ خه‌ریک بوون ئنجا که‌ به‌لگه‌ی هه‌له‌به‌سه‌تاویان بۆ دۆزرایه‌وه‌ خونکار که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ی خسته‌ به‌رده‌م وه‌زیره‌کانی خۆی لیتیسی داوکردن که‌ مه‌دحه‌ت پاشا و به‌دناو کراوه‌کانی تریش بگیری و بخه‌رتنه‌ به‌ر ده‌ستی دادگا.

وه‌زیره‌کان نه‌یان ویره‌ به‌م که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ی ده‌ستی خۆیان گلاو بکه‌ن، عه‌بدوخه‌میدیش، ده‌ستی کرد به‌ده‌ست کیشه‌وه‌یان له‌ فرمان ئه‌و وه‌زیرانه‌ی هه‌تایه‌وه‌ سه‌ر کار، که‌ خونکار په‌رست و دۆستی زۆرداری بوون.

هه‌ر ئه‌وانه‌بشی له‌ خۆی نزیک خسته‌وه‌ (جه‌ودت پاشا)ی کرد به‌وه‌زیری دادپه‌روه‌ری، چونکه‌ به‌لپینی دا به‌ که‌ ئەم درۆیه‌ی بۆ بلاوبکاته‌وه‌ (سروری افندی)یشی کرد به‌سه‌رۆکی دادگای تاوانه‌ گه‌وره‌کان، له‌ دادگای دووهم پله‌دا (محکمه‌ی استئناف)، که‌ سه‌ره‌له‌نوی سه‌یری که‌ینه‌وه‌یه‌که‌ ئه‌کاته‌وه‌ خونکار جیگای ئەم دادگایشی گواسته‌وه‌ بۆ (په‌ل‌دز) که‌چی ئەم کابرایه‌ کاتی خۆی (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌سه‌ر به‌دخویی ده‌ری کردبوو.

(نەسرەت پاشا) یش که ناوی شیتتی پیتوه نووسابوو کاتی خۆی مەدحەت پاشا لەسەردارپیتیی (طونە) ی خستبوو خونکار، دەزگایەکی لە (مابین) دا بۆ دانا بۆ ئەمە ی یارمەتیی بەدات لە بەدی هیئانی داوانەوهکانیدا پاشان سەرۆک وەزیرپیتیشی سپارد بە (مەحمود نەدیم) که دۆژمینی نازادیی و دۆژمینی بەکەمی (مەدحەت پاشا) یش بوو.

ئەم دەنگە لەناو دانیشتوانی ئەستەمبولدا بلاوبوووە دوو ڕووەکان دەستیان کرد بەخۆنزیک خستنهوه لە خونکار: لە نازادپخوازەکان ئەوان بەندوبابیان بۆ دروست ئەکردن (مەحمود جەلالەدین پاشا) یش که یەکیک لە کەنیزەکانی (عەبدوڵعەزیز) ی ماره کردبوو لە (منیر بەگ) ی کورپی، خۆی وانواند که بەهۆی ئەو کەنیزەکەوه رازی مردنی (عەبدوڵعەزیز) ی بۆ دەرکەوتوو لەسەر ئەو نامەیهکی نووسی بۆ (عەبدوڵحەمید) ئەمیش کردی بەو دەزیر و لەگەڵ (سەروری ئەفەندی) دا داينا له و لیژنەیهدا که لیکۆئێنەوهی ئەو تاوانە درۆیهی پێ سپاردبوون.

لە مانگی نەورۆژ (مارت) ی سالی ۱۸۸۱، ئەمە بلاوبوووە، که (عەبدوڵحەمید) ئەمە چەند سالییکه خەریکی لیکۆئێنەوهیه لە هۆی لەسەر تەخت لایردنی (عەبدوڵعەزیز) ی مامی و رازی کوشتنی ئەوانە ی ئاگاداری کەینەوبەینەکه بوون، بەگوێی یەکتەدا چرپەیان ئەکرد، ئەیانگوت لە پینا و ئەم مەبەسەدا بەدەسیان کەس بەدناوکراون و گیراون پیاوکانی سەرایش هەرەشەیان لە دایکی (عەبدوڵعەزیز) و کەنیزەکانی و نۆکەرەکانی کرد، که بەدەمی خۆیان بلتین (عەبدوڵعەزیز) بەکوشتن کوژراوه هیچ کامیتکیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام یەکیک لە قولەرەشەکان لەگەڵ هاورپیتیهکی خۆیدا بەقسە ی کردن، پیاوکانی برباری دادپەرورەنەیش، (فخری بەگ)، رازیداری (مابین) ی کاتی (عەبدوڵعەزیز) یان هیتا، لەگەڵ (مستەفا پالەوان) و هەردوو هاورپیکەیدا که لەژێر دەستیا فرمانیان ئەبینی، لیدانیتکی زۆریان لێ دان، چەند شەو و ڕۆژیتکیان بەبێ خەو هیتلانهوه، چەند کەلوپەلیکی تایبەتییان بۆ ئەم مەبەسە بەکارهینا فریئاندا ئاوی ساردەوه، بەشەو، بەشیشی سورکراو لە ئاگردا، سەریان داخ کردن، بۆ ئەمە ی درۆیان پێ بکەن هیچیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام (مستەفا پالەوان)، بەرگە ی گەرمایی ئاسنەکە ی نەگرت، ئەویش لەگەڵ قسە ی پرسیارکەرەکان (محققین) دا رۆیشت بەرپتوه، هەرچیبەکیان پێ گوت گوتیهوه و لە راستی لایدا.

(مەدحەت پاشا) ئەم دەنگانە ی لە (ئیزمیر) هوه بەرگوێ ئەکەوت هەرەها (رشدی پاشا) یش لە خەستەخانە ی (مەغنیسیا) وه ئەمانە ی ئەبیسەتەوه... هیچ خۆیان پێ تیک

نەدا و بایەخییان نەدایە دۆستەکانی (مەدحەت پاشا) لە ئەوروپا وه بۆیان نووسی و نامۆژگارییان کرد که خۆی دەربازبکات، تەنانەت بۆ ئەو مەبەسە کەشتیبەکیان بۆ نارد بوو (ئیزمیر) بەلام نەبووست نیشتمانەکە ی خۆی بەجێ بهیتلی و گوتی: چەندوچوون کرنیش لەلایەن دادگاوه دەستور و یاسای خۆی هەیه ئەویش ئەوهی ئەوی که بزانی بیانوو و بەلگە ی بەدناوکراو چیه، بۆ ئەمە ی راستیی کەینەوبەینەکە ی بۆ دەربکەوتی گوتی منیش نامادەم کەبچمە بەردەمی دادگا، سایان خۆم رزگار ئەکەم، یان تووش ئەبم.

بەلام ئیوارە ی دووشەمە ی ۴/۵/۱۸۸۱، لە کاتییکه که مەدحەت پاشا راکشابوو لە جینگاکەیدا، یەکیک لە هاورپیکانی هاتە لای و ئاگاداری کرد که حسنی بەگ) ی هاوودەمی خونکار، که یەکیک بوو لە دۆژمنەکانی (مەدحەت پاشا)، فەرمانیتکی بەتەلگراف بۆ هاتوو لە (مابین) هوه، که چوارلای خانووەکە ی بگری ئەویش دەمۆدەست چۆتە بارەگای لەشکر پاشان یەکیکی تریش هات پیتی گوت، ئەو چوار هەزار سەربازە ی که لە بارەگای لەشکردان، پێ چەک بوون، وا خەریکن دین چوارلای سەرای فەرمانرەوایی بگرن که ئەوی تیاپه (مەدحەت پاشا) بروای نەئەکرد که کار بەدەستانی فەرمانرەوایی، چوار هەزار سەرباز بۆ گرتنی ئەو کۆیکەنەوه لە جینگاکە ی خۆی راست بوووه و سەیریتکی هەوارگە ی لەشکری کرد، که لە سەراوه نزیک بوو.

که سەرنجیدا، راست بوو، سەربازەکان خۆیان نامادە ئەکرد که لە لەشکرگا بچنە دەرەوه ئەوهات بەدلایا، که ئەبج (عەبدوڵحەمید) فەرمانی دابج، بیکورژن، ئەگینا تەنیا بۆ گرتنەکە ی، ئەم هەموو لەشکره بۆچ کۆکراوه تەوه؟! هەر بەو تاریکییه سەرای بەجی هیتشت.

نە ی ئەزانی روو بۆ کوێ بکات؟... بەوه سەری زۆرتەر لێ تیک چوو، که دەنگی گوللە ی تەفەنگی گوێ لێ ئەبوو، ئەیبینی لەو بێ دەنگییهدا، گوللە ئامانی ئەبریی و لە نزیکیهوه ئەکەوتە ناو ئاوهکەوه پاشان (یوسف ئاغا) ی پیاوی پێ گەیشت، پیتی گوت سەرباز هەرچوارلای کۆشکەکە تی گرتوو تەفەنگ و رمیان گرتوو بەدەستەوه مەدحەت پاشایش ئەوی لەگەڵ خۆی برد و کەمیک بەپێ رۆیشتن، پاشان گالیسکەیهکیان دی، سواری بوون، تا گەیشتنە گەرەکی گاوره بینگانەکان که گەیشتنە بەردەم (کۆنسولخانە ی فەرەنسە) دەنگی گوللە زۆرتەر ئەهات مەدحەت پاشایش، هەر ئەوه ئەوهی پێ کرا خۆی فری دایه کۆنسولخانەوه و فەرمايشی دا بەپیاوکه ی خۆی که بگەرپتەوه مالهوه و بەخیزانەکەیشی بلت چاکه و لەوتیه.

(حسنی بهگ) ی یاریدهدهر و (حلمی پاشا) ی سه رکرده، ویستیان ری و شوینی سه ربازیبیه که ی خویان بشارنه وه فه رمانیاندا کۆمه لیک پوش و په لاشیان له لایه کی شاره که وه دانا و ناگریان تی به ردا.

دانیشتوانی شاره که ییش و ایان زانی ناگره و به ریوته وه، به پیی ره وشت و خووی نه و سایان دهستیان کرد به تفه نگ ته قانندن له وکاته دا که هه موو لایه ک به و ناگره هه لبه ستراوه وه خه ریک مابوون، له شکر چوارلای کۆشکی (مه دحه ت) ی گرت (حلمی پاشا) و (حسنی بهگ) و چه ند نه فسه ری کیش چوونه ژووره وه، هه موو کون و قوژنیان پشکنی، مه دحه ت پاشایان بۆ نه دۆزرایه وه.

(مه دحه ت) نه و شه وه له کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه دا مایه وه هه ر سیانزه کۆنسۆلخانه بیگانه کانی تریش که له (ئیزمیر) دابوون، به و کاره ساته یان زانی به یانه کی زوو هاتنه نه وی، خۆشه ویستی خویان بۆ نوواند و بیزاریی خۆشییان ده ربیری ده رباره ی نه وه ی رووی دابو له و. زۆریشی پی نه چو له (جه وده ت پاشا) وه ته لگرافیک و ده رگرت، سه رسورمانی خۆی پیشان نه دا به رامبه ر په نابردنی بۆ کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه، له کاتیکا که نه ری هاتبوو بۆ قسه کردن له بابه ت که ینه و به ینه ی کوشتنی (خونکار عه بدولعه زیز) وه نه ویشی لی خواستبوو که خۆی بدات به ده سه ته وه (مه دحه ت پاشا) ییش به ته لگرافیک و هرامی دایه وه: (تا ئیستا له هیچ ده زگایه کی فه رمانه وایبیه وه که ینه و به ینه ی کوشتنی عه بدولعه زیزم گوئی لی نه بووه وای ئیستا گویم لیتی نه بی).

به هه موو ره نگ^(۱)، نه گه ر ئیمه په یوه ندیبه کمان به م که تنه وه هه یه و فه رمانه وایبیش له سه ر نه و ده ستوره گشتیبه نه روات که سه بری که ینه و به ینه و چه ندوچوون نه کات، ئیتر بۆچ پیچه وانه ی یاسای گشتی جولایه وه و له شکرکی زۆرو زه به نده ی ره وانه کرده سه ر مالم؟ چی بوو ناچاری کرد که نه م ریگه یه بگری؟ که سه هه بووه پرس له ئیمه بکا و وه رمان نه دایبسته وه؟ که سه داوای کردوین بچینه ناو دادگاوه و به قسه مان نه ردیی؟). له داواییدا گوئیوی: «من چه ز نه که م نه م که ینه و به ینه یه له به رده م دادگاییکا بیترینه وه به لام نه م جولانه وه ی دواپی فه رمانه وایبیه، هه موو باوه ریکی له دل ده رکردم نه گه ر دلنیابیم له وه ی که گیان و سه ر بلندیم، تووشی هیچ خراپه یه ک نابم، چه ندوچوون کردنه که ی دادگایش به ئاشکرا نه بیته، به هه موو ئاره زوویه که وه دیمه به رده م دادگا).»

(۱) وانا: هه ر چۆنی، به هه ر حال (علی ای حال).

(جه وده ت پاشا) ییش وه رامی دایه وه، که سه را، کۆمه لیک به که شتیبه کی تایبه تیدا ره وانه کردووه، که له وی قسه ی لی وه ربگری وه زاره تی ده ره وه ی فه رنه سه ییش ته لگرافیک نارد بۆ کۆنسۆلی فه رنه سه له ئیزمیر، گوئیوی مانه وه ی مه دحه ت پاشا له کۆنسۆلخانه دا له وه نده زۆتر به باش نازانین چونکه خۆی نه وه ی په سه ند کردووه که به چه ندوچوون کردنی دادگا بی دهنگ بی فه رمانه وایی عوسمانیسه نه وه ی په سه ند کردووه له به ر نه وه (مه دحه ت) ناچاربوو کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه به جی به یلی و خۆی بداته ده ست (حلمی پاشا) پاشا نه وه که شتی (نه سه مبول) گه یشت (جه وده ت پاشا) خۆی، تیابوو.

(عه لی پاشا) ییشی تیابوو که کرابوو به سه رداری ئیزمیر له جی مه دحه ت، نه میش دوزمنیکی تری (مه دحه ت) بوو هه روه ها (عوسمان بهگ) ی برای نه و (حه سه ن چه رکه سی) یه ییشی تیابوو، که (حوسین عونی پاشا) ی کوشته، وه ک له وه پیش لی دواین.

خونکار نه م (حه سه ن چه رکه سی) یه ی له سه ربازیکی ده ربایبیه وه بلتدکرده وه بۆ پایه ی (قول آغاسی)، نه میشی کرد به یه کیک له یاریده ده ره کانی بیجگه له وانه هه ندی له پیوانی وه زاره تی داد و بالبازی نه ییشی تیابوو مه دحه ت پاشایان گواسته وه بۆ نه و که شتیبه به لام ده موده ست نه گه رانه وه هه رمایه وه له که نار ئاوه که دا، چاوه روانی (رشدی پاشا) ی نه کرد نه م پیاهه پیره ییش له نزیک ئیزمیره وه، له (مه غنیسیا) مابووه نه خۆشی وای لی کردبوو، ها ئیستا بمری ها کاتیکی تر (جه وده ت پاشا) ییش چه ند سه ربازیکی ناردبوو، چوارلای ماله که یان گرتبوو به جوړیکی وا درندانه ییش له گه لیا جولابوونه وه که له گه ل دز و ریگریشدا ناکری قاچیان پیوه ندکردبوو نه ی نه توانی به رزیبسته وه به زه ییان به کزیی و پیریدا نه هاتبووه وه، به زۆر کیشیان کردبوو بۆ (ئیزمیر).

پاشان بویان ده رکه وتبوو که نه گه ر له ناو که شتییدا پروات نه مری هه ر له وی قسه یان لی وه رگرتبوو پاشان ناردبوویانه به ندیخانه ی ئیزمیر زۆری پی نه چوو، له وی مرد.

له وکاته دا که که شتیبه که نه گه رایه وه نه سه مبول، هه روه ها له کاتی به ندیخانه ییدا، له گه ل مه دحه ت پاشادا که وتنه چه ندوچوون کردن له سه ر نه و به دناویبه که خرابووه پال خۆی و هاوړیکانی به دناویبه که ییش به کورتی بریتی بوو له مه: نه و نازادی خوازانه ی خونکار عه بدولعه زیزیان له سه ر ته خت لابرده وو، له سه رای خونکاریدا لیژنه یه کیان پیک هینابوو له: (مه دحه ت پاشا) و (رشدی پاشا) و (حوسین عونی پاشا) و (زاوا مه حمود پاشا)

و (حوسین خه یروئلا ئەفهندی پیری موسلمانان) خونکار مرادیش هیچ فهرمانیکی نهئەدا، تا ئەم لیژنەیه پەسەندی نەکردایە.

هەر وەها کاروباری فهرمانییه هه‌موو، بە پیتی ئارەزووی ئەندامانی ئەو لیژنەیه بەرپۆه ئەبران.

خونکار (مراد) یش فهرمانیکی خونکاریی بۆ ئەو دەرھینابوو (مستەفا پالەوان) و (حاجی محەمەد) و (فەخری بەگ)، بە فهرمانی هەر دوو داواکە (مەحموود پاشا) و (نوری پاشا)، خونکار (عەبدولعەزیز) یان کوشتبوو جا لەبەر ئەمە (مەحموود پاشا) خۆشی یەکیکە لە ئەندامانی لیژنەکە لە سەرەو نایرا، بێ گومان لەسەر قەسە ی ھاوڕێکانی خۆی ئەو فهرمانی دەرکردوو ئەو سێ پیاو کوژەیش لەسەر قەسە ئەندامانی لیژنەکە هەموویان هەڵ بژێراون (ئەمەیش گەورەترین بەلگەیه، کە بۆ خاوەن شکۆی گەورەمان خاقانی هەرە مەزنی دەرخستوو، کە کەتنەکە لەو پێش بریاری لەسەر دراو و پێ و شۆینی بۆ دانراو لە لایەن وەزیرەکانەو کە مەحموود پاشا و نوری پاشایشی تیا بوون، ئەویش بە فهرمانی خونکار مراد) بەلگەیش بۆ ئەو دەست کەوتوو، بەهۆی پێ لی نانی دوو کەس لە تاوانبارەکانەو، کە ئەوانیش (مستەفا پالەوان و حاجی محەمەد)ن، کە گوتوو یانە ئیمە هەر دوو کمان خونکار عەبدولعەزیزمان کوشتوو، لەسەر فهرمانی مەحموود پاشا و نوری پاشا دوو قۆلەرە شیش ناگایان لەو هەبوو، کە لەبەر چاویاندا کوشتنەکە پووی داو، ئەو دووانەیش قەسە خۆیان تۆمارکردوو.

مەدحەت پاشایش وەرانی داوێوە کە خۆکوشتنی عەبدولعەزیز بەجۆرێکی فهرمانی و اییبانە دەرخواو، ئەویش ئەمە یەکەم جارە کە گوتی لە کوشتنی عەبدولعەزیز بێ ئەو لیژنەیهیش هەرگیز پێک نەهاتوو (مەحموود پاشا) ی زاوایش لە کۆبوونەوکانی ئەو لیژنە درۆیەدا نەبوو و لە هیچ لیژنەیهکی تریشدا نەبوو پیاو کوژەکانیش کە بەدرۆ دیاردی کران، وەزیرەکان هیچیان نایانناسن.

ئەوانە لە دەس و پێوەندەکانی خونکار مراد هەڵ بژێراون ئەو قەسەیهیش کە ئەلی دوانیان پێیان لە کوشتنەکە ناو، سەری پیاوی لی سوڕ ئەمینی.

هیچ خاوەن هۆشیک ئەو ی بەمیشکدا ناچی کە ئەوانە، بەبێ لی دان و تازاردان پێیان لەو قەسە درۆیە نایب بێ گومان ئەو قەسەیهش هەر وەک قەسە دوو قۆلەرەشە کە وایە کە گوا یا گوتوو یانە چاومان لی بوو عەبدولعەزیز چۆن کوژراو تا دە رۆژیش پتر پرساریان لە

مەدحەت پاشا کرد، ئەویش وەرانی سەدان پرسی داوێوە هەندیکێ پەبوێندی هەبوو بەکەتنەکە خۆبەو، هەندیکیشی فری بەسەر کەتنەکەو نەبوو^(١) باوکی نازادی خوازان، لەو هەموو بەندوبوو و چاوو و و فیلتازییهی لیتی ئەکرا و، لەو هەموو درۆیە گوتی لی ئەبوو، لەو هەموو قەسە پێکەنین هینەرانی ئەهاتە بەر دەمی، ئەوئەندە سەرسام نەبوو، کە (راغب بەگ)، کە یەکیک لە پیاو نزیکەکانی خونکاریبوو، لە کاتی پرسیار لی کردنی پیتی گوت: ئەو دەستوورە خۆی و ھاوڕێکانی دایانابوو، زیانیدا لە چاکە نەتەو کەچی کە خاکەکانی (بولگار و میسر و سرب و شاخەرەش و یۆنان) لە فهرمانی وایی عوسمانی جوێ بوونەو تەنیا لە چەند سالیکا، گەلیک هەنگاو پێشی کەوتن.

ئەویش بەهۆی هیچەو نەبوو، بەهۆی ئەوئەو نەبێ کە سەریان بۆ زۆرداری و ئاژاوە دانەنەواند هەریەکە یان دەستوورێکی بۆ خۆی داناو کاروباری خۆی بەبێ ئەو دەستوورە هەل ئەسوران. هیچ شتیکیش دلی نەشکاند ئەوئەندی ئەو کە رۆژێکیان (خەیرەدین ئاغا) ی ھاوئەمی خونکار، هاتە لای بۆ بەندیخانە، چەواشە ئەکرد و هانە ئەدا بۆ ئەو ی کە بلتی منیش لە کەتنی کوشتنی خونکار عەبدولعەزیزدا بووم، بە فهرمانی (خونکار مراد) تا ئۆیالە بکەوتتە ئەستۆی خونکار مراد، نەک ئەو ئەویست و تینەکە لەسەر خۆی بەیتیتەو ئەیگوت: (ئەگەر خاوەن شکۆ پیم بلتی یەکیک بکوژە دەموئەست ئەیکوژم گوناھیش لەسەر من نایب تۆیش لەوئەو و هکومنی ئەگەر ئەو ی پیم گوتی بیلیتیت، لەم بەندیخانەیه رزگارت ئەبێ).

(مەدحەت پاشا) یش بەدلیکی زۆر شکاوەو وەرانی داوێوە، پیتی گوت:

(ئاغای بەرپۆ! لە قەسەکانتا شتی وا هەیه کە لەگەل راستیدا رێک ناکەوی چونکە یاسا و تاین چا و لە یەکیک ئەپۆشن، کە کەسایەتی و فرمانەکە ی هەل بگری چاوی لی بیۆشن تۆ لە دەستووتیوەندانی خونکاریت بەپارە ی خۆی، تۆی کریو تۆ بەندی ئەویت.

رەنگە تۆ بیانوت هەبێ کەوا بلتییت بەلام ئەوانە ی نوینەر و جینشیننی نەتەو، لە هەموو کاتیکدا، لییان ئەپرسرتتەو لەو کردەوانە ی کە لییان ئەوئەشیتتەو، سا کردەو کە کوشتن بێ، یان هەر شتیکی بێ ئەگەر خونکار فهرمانییدا بەیەکیک لەو نوینەرانی، کە شەپازلەیهک بوەشیتین لەیەکیک و بەقەسە ی کرد، ئەو نوینەرە دەست بەجی لیپرسراو ئەبێ بەرامبەر یاسا و بەرامبەر کۆمەلایەتی...).

(١) کەتن: (فصیحە)، بەلام لیئەدا (تاوان)ە.

زۆرى پىن نه چوو، به دنا و كراوه كان، نامه ي به دنا و بيه كه ي خويان پى راگه تىرا، هم موويان پى پىون له قسه ي پىچا و پىچ رۆژى ۱۵/۶/۸۸۱ يش دانرا بۆ چىندو چونكردى دادگا له گه لىاندا.

چهند و چوونكر دىكى بهير له سهرای يه لىدزا

خونكارىكى له سهر ته خت لى براو، خونكاره كه ي پاش خۆى نه يه وى، فه رماندار بيه كه ههر له ژىر چنگى خۆى دابى، به لام نه ترسى له وهى، وهك خونكاره كه ي پيشوى خۆى به سهر بى نه م ترسه نه يخاته سهر نه وهى كه زۆردارى به كه ي به هيتتر لى بكات، فراوانتر بكات. ههر شتىك، يا خود ههر كه سىكىش زىانى لى بوه شىته وه بۆ ته خته كه ي، له ره گوريشه وه دهري بهيتى، نه وىش ههر بۆ نه مه ي كه دهسه لاتی زۆردارانى خۆى بپارتى نه مه به وه دا دهركه وت، كه خۆكوشتنى عه بدولعه زى خرايه نه شىوه به وه كه كوژراوه له لايه ن خونكار مراد و مه دحه ت پاشا و هاوړى كانىانه وه ههروه ها له چىندو چوون كرنى دادگا دا دهركه وت كه له گه ل مه دحه ت پاشا و تاوان باره كانى تر دا.

دادگا له ناو (سهرای يه لىدزا) دامه زى تىرا، نزيك له پاسه وانخانه ي (مالطه) وه خىوه تىكى گه وهى سهوز، له ناوه ند پارچه زه وييه كى فراواندا دامه زى تىرا په رښى تىكى بۆ كرابوو به ههر چوار لادا سه ربا زىش هه رچوار لای زه وييه كه يان گرتبو وه ندى له پيا وه خۆشه ويسته كانى خونكار و رۆژنامه نو سه كانى بى گانه و خۆمالىش بانگ كرابوون، بۆ سه ير كرنى نه و چىند و چوون كرنه نه و سه كۆپه ي ناو بۆ بكه ره كان له سه رى دانى شى تى بوون گه زىك له زه ويى به رز بوو بو وه وه تاوان باره كانىش خرابوونه چالى كه وه، كه قولى نيو گه ز نه بوو، له به رده م دادگا دا به پىتوه وه ستا بوون.

سه رۆكى يه كه مى نه م دادگا يه (سه رورى نه فندى)، سه رۆكى دو وه مى شى (خرستووردى) بوو. نه ندامه كانى شى برى تى بوون له (توفىق نه فه ندى، موهته دى، حوسپن به گ، تكفور به گ)، (له تىف به گ) يش فرمانى جى شى نى گشتى نه بى نى زۆر به ي نه و ناو بۆ بكه رانه له قسه دزه كانى كۆن بوون يه كى ك له گه وه پيا وه كانى نه وروپا ده رباره ي نه وانه قسه ي كرده بوو، گوتبووى: ره وا نيه، سه گىك به برىارى نه وانه هه ل بوا سرى كه واته چۆن ره وايه، نه وانه برىارى به رى رده ن به سه ر گه و ره ترى كه س له فه رمان ره وايى عوسمانى و سه رچا وه ي هه ره گه و ره ي چا كه خوا زى بى دا!؟...

تاوان باره كان پانزه كه س بوون خونكار مراد و داىكى و كه نيزهك (عرض نياز

تالفه) يشيان تىابوو به لام عه بدولعه مىد نه و سىانه ي به خشى، ته نيا به وه نده وازى هيتا، كه نه و كه تنه ي دايه پالىان (رشدى پاشا) يش يه كى كى تىران بوو، نه وه بوو له ئىزمى ردا مرد. (مه دحه ت پاشا) يش يه كى ك بوو له وانه، به لام له ژوورى كى تا بيه تىدا دانرا بوو، له ناو پاسه وانخانه كه دا، هه تا نۆره ي دى نه وانى ترىش خرا نه ناو خىوه ته كه وه كه پىيان نه گوت دادگا.

نه وچوار تاوان باره ي كه به وه وه به دنا و كرابوون، عه بدولعه زى يان كوشتو وه، پرسى ريان لىكرا (مسته فا پاله وان) گوتى: (مه حموود پاشا) و (نورى پاشا) به منيان گوت (عه بدولعه زى) بكوژم منىش ده مارى بالى چه پىم برى و بالى راستى شم برى ندار كرد (فه خرى به گ) هه ر دوو بالى خونكارى گرتبوو. (حاجى محمه د) و (مسته فا جزاى) يش له سه ر هه ر دوو نه ژنوى دانى شى تى بوون نه م تاوان باره كه قسه ي نه كرد، وهك و تارى كى له به ركرا و بخو پى تى ته وه و ابو كه چى به وقسا نه هىچ تىك نه نه چوو كه كه ينه و به ينه ي كوشتنه كه ي نه گى رايه وه، وهك چى رۆك بگى رى تى ته وه كه هىچ په يوه ندى بيه كى به خۆ به وه نه بو بى و ابو.

(حاجى محمه د) يش قسه كانى (مسته فا پاله وان) ي په سه ند كرد به لام (مسته فا جزاى) گوتى (مسته فا پاله وان) و هاوړى كه ي درۆ نه كه ن ههروه ها (فه خرى به گ) يش نه و دوانه ي به درۆ خسته وه گوتى خونكار عه بدولعه زى خۆى، كوشتو وه، كه س نه ي كوشتو وه ههر كه سىكىش پىچه وانه ي نه وه بللى درۆ نه كات، قسه هه ل نه به ستى.

له (نه جىب به گ) و (عه لى به گ) يش پرسرا، كه نه وانىش تاوان بارى بوون به وه ي كه كاتى (عه بدولعه زى) كوژراوه، له به رده م ژووره كه يدا وه ستا بوون شى ريان به ده سه ته وه بووه، بۆ نه مه ي ژووره كه بپارتى و نه هيتلن زىانى كوژك بچنه ناويه وه كه نيزه كى كى شى كه ناوى (په روىن فه لك) بوو و له (منىر به گ كورى مه حموود جه لاله دىن به گ) ماره كرابوو، ههر نه وه ي گى رايه وه دوو قوله ره شىش هه ر وا يان گى رايه وه، كه هه ر دوو كيان به لای نه و ژووره دا تىپه ر بوو بوون، ده رگا كه يان به كرا وه يى دى بوو، تاوان باره كانىان دى بوو هه ر دوو بالى عبد العزىان نه برى، نه و دوو نه فسه ره يش كه ده رگاى ژووره كه يان نه پاراست، هه ر دوو كيان ئانى شى كيان دادا بووه سه ر شى ره كه يان، نه وانىش به لاياندا تىپه رىن و سه رى ژووره كه يان كرد، كه چى نه و دوو پاسه وانه، به ربه ستىان نه كردن له وه، هىچ قسه يه كى شىان پى نه گوتن.

(نه جىب به گ) يش له سه ر نه و به دنا و كرنه ي وه رامى دانه وه گوتى: كه بىستم

عبدالولعه زیز خۆی کوشتووه، له ناو کۆشکی پاسه وانخانه که دا بووم، خه ریک بووم جلم نه گۆریی.

(عه لی به گ) یش گوتی: له پێش خۆکوشتنی عه بدولعه زیزدا به پۆژتیک، کرام به یاریده ده ری خونکار مراد له کاتی روودانی ئه و خۆکوشتنه یشدا له ده زگای (فرعیه) نه بووم.

نۆره ی (مه حموود پاشا) و (نوری پاشا) یش هات قسه بکه ن ئه وه بو به وه به دنا و کرابوون که فه رمانیان دا وه به هه رچوار تا وانباره که، عه بدولعه زیز بکوژن (مه حموود پاشا) گوتی: عه بدولعه زیز خۆی خۆی کوشتووه بیجگه له وه هه رچی گوترا وه درۆیه ئه وانه یشی به درۆخسته وه که گوتبوویان له پێش خۆکوشتنی عه بدولعه زیزدا، چۆته ده زگای (فرعیه).

گوتی: ئه توانم ئه وه ده ریخه م به قسه ی ئه وانه ی ئاگایان لی بووه، هه ر له لابرندی عه بدولعه زیزه وه تا پۆژی خۆکوشتنی له کوئی بووم (نوری پاشا) یش هه رچیبه کی خرابووه پال، به درۆی خسته وه.

پشتیوان (محامی) یه کانی له سه رکردنه وه یش، ئه وه یان گوت که ناو بیژیکه ره کان پیتیان خۆش بی چونکه ئه وان دایان نابوون، که وا بلین خۆیان له ناوه رۆکی که ینه وه یه نه که دوور ئه خسته وه، له به زه بی پیا هاتنه وه ی خونکار عه بدولعه میده ئه وان، که له باریا هه یه له هه موو گونا هتیک خۆش بی!

له هه ردوو پزیشکه که یش پرسرا، که ناویان (مارقۆ پاشا) و (قاسترو ئه فه ندی) بو، ئایا ئه و برنگه ی خونکار عه بدولعه زیز خۆی پی کوشتووه، له وانیه که برینتکی وای پی بیدری وه که له هی خونکار هاتووه؟

(قاسترو ئه فه ندی) گوتی: پیا و ئه توانی پیا و پیک به م برنگه سه ر پری، نه که هه ر برینداری بکات سه رۆکی دادگا سه ر زه نشتی کرد؛ پیتی گوت: تۆشیتی! که س له گوئی گران قسه ی نه کرد!

دوایی (مه دحه ت پاشا) یشیان هی نا ئیتر (سروروی ئه فندی) سه رۆکایه تیی دادگای به جی هیشت بۆ (خرستووریدی) هه ر جار تیکیش (مه دحه ت) یان به ینایه ته دادگا، وای ئه کرد چونکه دوژمنایه تی ئه و (مه دحه ت) ئاشکرا بو بو له هه موو که س مه به سیش له وه چه واشه کردنی هه مووان بو، که دادگا به ته نگ داد په رستییه وه یه باوکی ئازادیی

خوازانیش، یه که م قسه ی ئه مه بو: (له پێش هه موو شتییکا سوپاسی خۆی گه وره ئه که م، که له سه ر کاره ساتیکی وه ها بانگ کرا وه ته ئه م دادگایه نه که له به ر که تنیکی واکه په له بدات له سه ره رزیی و پیا وه تیم.

ته نانه ت ئه گه ر ئه مه راستیش بی، که من ئه م که تنه م کردووه، ئه وه له ئه نجامی دل سوژیه وه بووه که له سه ر نیشتمانم کردۆته وه.

دووهم: سوپاسی خونکار عه بدولعه میده ئه که م، که ئه یه وی راستیی ئه م که ینه وه یه نه یه بو هه موو که س ده ریکه وی به هۆی ئه وه وه که ئه م چه ندو چوونکردنه به ئاشکرا ئه کری.

سێیه م: سوپاسی دادگا ئه که م که له پێش ئه مه دا، له بابته رازو نه ینیی که ینه وه یه نه که وه پرسبارم لی بکات، بریاری کوشتنمی پی رانه گه یاندم ریتیسی داوم که به هه موو سه ره سستییه کی خۆمه وه له سه ر خۆم بکه مه وه!

سه رۆکیش گوتی: به لی، به لی دیا ره ئیوه نامه ی تا وانه که ی خۆتان خویندۆته وه چۆنتان هاتۆته پیتش چاو؟

مه دحه ت پاشایش وه رامی دایه وه: به لی تا وان نامه که ی خۆم خویندۆته وه ته نیا دووشتی راستم تیادیی: یه که میان رسته ی (ناوی خوا) که له سه ری نامه که وه ده ست پی ئه کات دووه میشیان پۆژی نووسینی نامه که که له دوایییه وه یه بیجگه له وه دوانه هه رچیبه کی تیایه، هه لبه ست و درۆیه دووره له بنچینه ی که ینه وه یه نه که وه پاشان داوای کرد تا وان نامه که بخویندریتته وه، تا به ندبه ند وه رامی بداته وه سه رۆکیش پیتی گوت: له سه رت پتوبسته، ته نیا به شی خۆت وه رام بده یته وه.

مه دحه ت پاشاش به ریه رچی دایه وه، گوتی: که ینه وه یه نه که له بابته کوشتنی خونکار تیکه وه به (رسته ی پرسباره کانیش له (مسته فا پاله وان) وه ده ست پی ئه کات، تا یه ک له دوای یه ک به رپزه ئه گاته ئیمه دادگایش وه رامی گه لیکی نووسیوه ته وه خۆی ئه لیت ئه وانه پیا و کوژه کانن، پاشان تا وانه که ئه خاته ئه ستۆی من و ره شیدی پاشا له به ر ئه وه ده رخستنی تا وانه که و به دنا و کردنی ئه وانه بنچینه ن هه رچی هی ئیمه یه لقیکه له هی ئه وان ئه بیته وه له به ر ئه وه پتوبسته له سه ره تا وه ده ست پی بکری و هه رچیش تۆمارکرا وه بخویندریتته وه).

به لآم سه رۆکی دادگا، رتی نه دا تا وان نامه که بخویندریتته وه له مه دحه ت پاشای پرسی: بۆچ وه زیره کان له پاش لابرندی عه بدولعه زیز له سه ره ته خت، خه نجهره که یان لی سه ند

مهده تيش گوتى: خونكارى لابر او له سه رته خت نابى خه نجه رى لابی به پتی بریاری كۆرى وه زیرانیش بوو، كه خه نجه ره كه له عه بدولعه زیز سیندرا.

پرسی له مهده خت: له بهرچی فه خری به گ هیتلرایه وه له ژیردهستی عه بدولعه زیزدا، كه چی ئه وانی تر لادران؟

مهده خت پاشایش گوتی: هیشتنه وهی (فه خری به گ) له كۆشكى عه بدولعه زیزدا، له سه ر داوا كردنی خونكارى خۆكوژ خۆی بوو. له پیتش ئیستایشدا نه من ناسیومه نه رشی پاشا.

پاشان لیبی پرسى: ئه و پاسه وانانه ی نیرانه لای عه بدولعه زیز بۆچ مانگانه ی گه وره یان بۆ بررایه وه؟

مهده خت پاشایش گوتی: نه من نه رشی پاشا، هیچمان ئه و پاسه وانانه نانسین مانگانه كانیشیان به زۆر دانانرین، له چاو ئه ودها كه له به ندیخانه كه ی خونكاردا پیتكه وه ماونه ته وه.

سه رۆك گوتی: ئه و پرس و لیتكۆلینه وه یه ی له كوشتنی خونكاردا كرابوو، ناته واوه.

(مهده خت) یش گوتی: كه من گه یشتمه ده زگای (فرعیه) ئه و لیتكۆلینه وه یه ته واو كرابوو، وه زیره كانیش به وه نده وازیان هیتلرایه، به تاییه تی له پاش ئه وه ی كه چاویان به بریاری پزیشكه كان كه وتیوو.

پاشان سه رۆك له بنچینه ی كه ینه وه یه كه ی لادا له مهده خت پاشای پرسى: هۆی په نابردنت بۆ كونسۆلخانه ی فه رهنسه چی بوو؟

ئه ویش: كاره ساتی، گرتنه كه ی خۆی و كه ینه وه یه یه ی رۆزگاری بۆ گیترایه وه كه ناچارى كرد ئه وه بكات.

سه رۆك لیبی پرسى: ئه ی ئه وه چیه ئه لئین نیازت هه بووه فه رمانداریی خونكارىی بكه یته به كۆماریی؟

مهده خت پاشایش پتی گوت: ئه م بابه ته، دووره له ناوه رۆكى كه ینه وه یه كه وه له بهر ئه وه وه رام ناده مه وه پاشان چ پرسیارتیكى تری وایشی لئى كرد ئه ویش وه رامی نه دایه وه، گوتی پرسه كان پتوبسته فریان به بنچینه ی كه ینه وه یه كه وه هه بئى زۆره ملیتیشی لئى كرد، كه تاوان نامه كه بخویند ریتنه وه، تا به ند، به ند وه رامی خۆی بداته وه.

پرا نه وه ی كۆره كه ئاشكرا كرا.

له رۆژی دواییدا، دادگا دهستی كرده وه به بینینی كه ینه وه یه كه، له به رده م تاوانباره كاندا، ته نیا (مهده خت پاشا) نه بئى، كه وه ك رۆژی پیتشو له ناو ژووری پاسه وانخانه كه دا داترابوو. ئه مجاره قسه ی بیست و شهش ئاگالی بووی^(۱) نووسی له قسه ی هیچ كه سیتکیاندا، شتیکی وا نه بوو، كه تاوانی كوشتنه كه، یاخود ئه و تاوانانه ی فریان هه یه به سه ر ئه وه وه، ده ربخات.

ته نیا كه نیزه ك (په روین فه له ك) نه بئى، كه به قسه ی خۆی، گوتی (نه جیب به گ) و (عه لی به گ)، هه ردوو ئه فسه ره كه ی دیوه، له وكاته دا كه به پلیكانه ی سه رایدا هاتۆته خواره وه هه ردوو كیان له پیتش كوشتنی عه بدولعه زیزدا له بهر ده رگای ژووره كه ی خونكاردا وه ستابوون هه روه ها كه نیزه ك (ذوقیاب قالغه) یش، به قسه ی خۆی گوتی: كه له پاش مردنی عه بدولعه زیز چومه ژووره كه ی دیم (مسته فا جزائری) له په نجه ره ی ژووره كه وه خۆی فریڈایه خواره وه ئه م كه نیزه كه له كاتی لیتكۆلینه وه و پرسیاردا گوتبووی، خونكار عه بدولعه زیز له چینی هه ره سه رووی كۆشكه كه دا بوو كه چی ئه م جار ه گوتی عه بدولعه زیز له چینی ناوه راستی كۆشكه كه دا بوو هه روه ها هه ردوو قوله ره شه كانیش (ریمان) و (راقم) به قسه ی خۆیان گوتیان: هه ردوو ئه فسه ره كه مان دیی له بهر ده رگای ژووره كه ی عه بدولعه زیزدا راوه ستابوون، چوار تاوانباره كه یشیان عه بدولعه زیزبان ئه كوشت ده رگاكه كرابوو وه بۆیه چاومان پیتكه وتن (مهحمود پاشا) یشیان دیبوو له ده زگای (فرعیه) دا له گه ل (نه جیب به گ) دا گفتوگۆی ئه كرد.

كه چی له كاتی لیتكۆلینه وه و پرسیاردا، گوتبوویان، له گه ل كه نیزه ك (عرض نیاز قالغه) دا گفتوگۆی ئه كرد له به رده م دادگا هدا ئه وه یان نه گوت.

پاشان پشستیوانه كانی له سه ر كرده وه، هه ستانه سه ریپ و تكای به زه بیی پیا پیاها تنه وه ی خونكاریان كرد. (مهحمود پاشا) یش هه ستایه سه ریپ و گوتی: من كه سم نه كرده وه به پشستیوانی خۆم هه ر قسه كانی پیتشووی خۆی دووباره كرده وه ئه وه یشی خسته سه ر، كه له رۆژی كاره ساته كه دا، له مالى رشی پاشا بووه، هه ردوو كیشیان له وئى دابوون كه به كاره ساته كه یان زانی.

سه رۆكیش گوتی: رشی پاشا گوتویه تی تۆ له رۆژی یه كشه مه دا له مالى ئه ودا نه بویت پارچه یه ك له قسه نووسراوه كانی رشی پاشای بۆ خوینده وه.

(۱) ئاگالیبوو: شایه د. ئه وانئى ئاگایان له رووداوه كه بوو.

(مهحمود پاشا) یش گوتی: ئەمە قسەى هەلبەستراوه، تۆ بە دەستی خۆت نووسیوتە. سەرۆک، بچ دەنگ بوو، وەرەمى ئەم بەدناکردنەى خۆى نەدايهوه له دواى ئەو (فەخرى بەگ) و (عزەت بەگ) لەسەر خۆيان کردوه کەس گوتى له قسەيان نەگرت. نەيشيان هيشت قسەکانى خۆيان تەواو بکەن.

پاشان مەدحەت پاشايان هینا ئەمجارەيش زۆرى لى کردن که تاوان نامەکەى بۆ بخویننەوه، تا بەند بە بەند وەرەمیان بەداتەوه ئەویشى بۆ داد گێرايهوه، که بیستوتییهوه؛ تاوانبارەکان، هەموو جوړە نازاریک دراوان بۆ ئەمەى بەدەمى خۆيان، خۆيان تاوانبار بکەن بەو تاوانانەى خراونەتە پالیان پاش ئەوه گوتى: ئەو قولەرهشانەى که نیراوان بۆ دەزگای (فرعیه) لەگەڵ ئەو کەسانەدا که سەرای ئەللى خونکار عەبدولعەزیزیان کوشتووه ئەو دوو قولەرهشە هەردووکیان پێیان لى نا که لەکاتى کوشتنى عەبدولعەزیزدا چاویان لەو چوار کەسە بووه، که چۆن کوشتووایانە بەلام هیچیان بەرەستى ئەو چوار تاوانبارەیان نەکردوه، که نەى کوژن، تەنانەت قسەیهکیشیان بەرەمبەریان نەکردوه کەواتە، بۆچ دادگا ئەوانیش بەهاوبەش دانانى له کوشتنى خونکار عەبدولعەزیزدا؟!.

پاشان مەدحەت پاشا، هورۆمى برده سەر رهوشت و خوى دادگا که پێچهوانەى یاسا جولۆتەوه لەگەڵ تاوانبارەکاندا رینگەى بۆ تاوانبارەکان نەکردۆتەوه، که بەئاسانى لەگەڵ پشتیوانەکانى خۆياندا کوپنەوه، یان لەگەڵ یەکتريدا کوپنەوه.

دادگا، نەدایکى عەبدولعەزیز، نەژنەکانى، نەسەرپازەکانى پاسەوانخانەى (فرعیه) نە ئەو پزیشکانەى که لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه، ئەوانە هیچیان بانگ نەکردۆتە دادگا قسەیان لى وەرەگری.

دادگا گوتوتى: خونکار عەبدولعەزیز بەزیندوتى نیشراوه! ئایا چۆن ئەو هەموو پزیشکانە هەستیان بەوه نەکردوه که عەبدولعەزیز زیندوو بووه یان مردوه؟

مەدحەت پاشا، دادگای بەوه بەدناو کرد: که ئەو هەر بەتەنیا گوتى له قسەى چەند بەکرى گیسراوتیک ئەگرى، یاخود گوتى لەوانە ئەگرى که بەزۆر وایان لى کردوون پى لەتاوانى خۆيان بنین وەک داویان لى کراوه، بۆ ئەمەى بەبى گونا، بەبى رى دانىکى یاسایى، یانزە کەس بەپەتا هەلبواسى.

سەرۆکیش پى گوت: ئەوقسانەى کردت، تاوانىکى تازەن که ئەخریتە سەر تاوانەکەى پيشووت.

مەدحەت پاشایش پیکەنى، گوتى: ئیوه فەرمانى کوشتنى ئیمەتان داوه ئەگەر ئیمە کهتتىکى تریش بکەین، هەر یەکجار ئەتوانن بمان کوژن، ناتوانن دوو جار بمان کوژن بەلام ئیوه ئەتوانن کهتتەکەى دووهمیش لەسەر کتلى گۆرەکانمان بنووسن. ئیوه نایشتوانن بەرەستمان بکەن لەوهى که لەسەر خۆمان بکەینەوه بەلام ئەگەر له قسەکانماندا، درۆیهک، یاخود هەلبەیک هەیه، ئەوا پيشانمانى بدەن.

(مەدحەت پاشا) دیسانەوه، داواى له دادگا کردوه، که دایکى عەبدولعەزیز و ژنەکانى و ئەو پزیشکانەى لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه و هەرچى ئەفسەر و سەرپازىکیش هەبوون له دەزگای (فرعیه)دا، بانگ بکاتە دادگا، بۆ ئەمەى قسەى هەموویان وەرەگری.

هەر لەسەر ئەو قسەیهيش رۆیشت که تاگای له کوشتنى عەبدولعەزیزیه و دەستیشى لهو کهتتەدانیه و پاکه له هەموو خراپەیهک لەو کارەساتەدا، هەر وهه کەینەوبەینەکه هەر له بنچینەوه درۆیه و هەلبەستراوه.

ئەوهیشى داواکرد، که رى بدرى هەندى پرس بکات لەوانەى که پشيان ناوه له تاوانەکەى خۆيان. سەرۆکى دادگایش (مستەفا پالەوان)ى هینا لى پرسى کهتتەکه چۆن کرا؟ کابرا قسەکانى پيشووى خۆى گێرايهوه مەدحەت پاشایش گوتى:

(ئەى سەرۆک! ئەم کابرايه پياوئىکى ترى کوشتووه نەک خونکار عەبدولعەزیز چونکه عەبدولعەزیز ئەوهندەى پینج سانتیمەتره بالى خۆى برپوه کهچى ئەم تاگالى بووه و پياو کوژه ئەللى دەمارەکانى بالى راستى بەتەواوتى برپوه ئەو قسانەيش که بۆ تاگا لیبووهکان دانراوه بیکەن له دژى هەردوو زاواکه، یەک شت سەرنج دراوه له ناویانا: ئەویش ئەوهتا که له قسە ناراستەکانیاندا، له دژى ئەو دوو پياوه، نووسراوه هەر دووکیان به (مستەفا پالەوان)یان گوت: دەمارى بالى چهپى خونکار عەبدولعەزیز بسره، بۆ ئەمەى لەگەڵ بریارنامەى پزیشکەکاندا یەک بگرى کهچى کابرا (مستەفا پالەوان) خۆى ئەللى هەموو دەمارەکانى برپوه ئەوهیش ئاشکرايه که پياو ئەبى برینکار بى، ئنجا ئەتوانى ئەو دەمارانە بدۆزیتەوه له بالى پياوئىکا، که پرن له خوین، بەتایهتى له بالى پياوئىکى وەک خونکار عەبدولعەزیزدا که زۆر قەلەوبوو بەلام (مستەفا پالەوان) نازانى کام دەمار خوینى تیايه لەبەر ئەوهیه که هەموو دەمارەکانى برپوه کهچى جینشینی گشتى له تاوان نامەکەدا ئەللى: (مستەفا پالەوان) پى لىناوه که نزیکى پینج سانتیمەتره لى بالى خونکار عەبدولعەزیز برپوه ئەو قسەیهيش لەگەڵ بریارنامەى پزیشکەکاندا رپک ئەکەوى بەلام

له گهڙ قسه ی ئیستای (مستهفا پالوان) دا رټیک ناکه وی که واته ئه م قسه یه، به سایه ی زبره کی جینشین گشتیه وه هله به ستراره سیر ئه وه یه (مستهفا پالوان) خوی ئه لئی ئه وه دهمارانم به چه قو بریوه، نالی به برنگ بریومن ئه گهر بیگوتایه به برنگ بریومه قسه کانی له گهڙ بریارنامه ی پزیشکه کاندایه کترینان ئه گرتوه وه ئه وساکه دادگایش دوو چاری درو کردن نه ئه بوو له م کهینه وه بهینه دا، ههروه ها که بلئی وه زبره کان برنگه که یان له خوینه که دا داناوه).

ئنجاکه جینشین گشتی بهر په رچی قسه کانی مه دحمت پاشای دایه وه مه دحمت پاشایش گوتی:

(مستهفا پالوان) ئه لئی هه موو ده ماریکی باله که ی بریوه، که چی ئیوه ئه لئین: گوتویه تی پینج سانتیمه ترم له بالی بریوه، وا خویشی لیره دا پراوه ستاوه، لئی پیرسن سانتیمه تره چیه؟ له گهڙ مه تره دا چون بهراورد ئه کری؟ بو ئه مه ی بزاین، ئه زانی قسه ی وا بکات، یاخود قسه که درو یه و بهدم ئه وه وه هله به ستراره؟!.

پاشان (مه دحمت) گوتی: (ئه مه یه کیکه له و درو یانه ی که له تاوان نامه که دا نووسراوه من که خویندمه وه (۹۳) دروم لی دوزبیه وه بام بوم بخویندریتته وه، تا یهک به یهک دروکان پیشان بهدم).

به لام سه روکی دادگا، هیچ پری نه دا که تاوان نامه که بو مه دحمت بخویندریتته وه.

پاش ئه وه دادگا قسه ی ناگاداریکی سه ریچی، گوئی لی گرت گویا گوتی له مه دحمت پاشا بووه، جاریکیان قسه ی وای کردوه، که له وه وه تی گه یشتوه (مه دحمت)، عه بدولعه زیزی کوشتوه نیازیشی وایه که هه موو ئه ندامتیکی خیزانی خونکار بکوژی.

(مه دحمت پاشا) یش گوتی: ئه مه یه کیکه له دوژمنه کانم هیچ جارئ: دوستایه تیم له گه لیا نه بووه منیش ئه گهر بیرم له وه کردیتته وه که ئه ندامانی خیزانی خونکار بکوژم، ئه وه له ژیرییه وه دووره که بچم له بهردهم پیاویتیکی وادا که ناسینیتیکی ته وای نایانام، پی له و نیازه ی خوم بنیم.

کوژی دادگا دواپی هات، بی ئه مه ی دادگا بتوانی له قسه ی تاوانباره کان بکوئیتته وه و، خواسته یاساییه کانیشین جیه جی بکات.

له روژی سبیه مدا، به ندیه کان دینه وه بهردهم دادگا (مه دحمت) یش له پاسه وانخانه که دا دانه نین سه روکیش به تاوانباره کان ئه لئی:

(دادگا بریاریدا، مستهفا پالوان و، حاجی محمه د و مستهفا جزائری و، فخری بهگ و، عه لی بهگ و، نه جیب بهگ له ناو بترین، ئه ویش به پیتی بهندی (۱۷۰) یه می یاسای سزا ههروه ها بریاریشیدا (مه محمود پاشا و، نوری پاشا و، مه دحمت پاشا و، رشدی پاشا) یش له ناو بترین به پیتی بهندی (۴۵) هم چونکه هاوبه شن له گهڙ پیاو کوژه کاندایه، له م که تنه دا ههروه ها بریاریشیدا: (سه یید بهگ) و (عزت بهگ) ده سال له به ندیخانه دا بمیننه وه، چونکه یارمه تی پیاو کوژه کانیان داوه).

هیشتا سه روک له خویندنه وه ی بریاره کانی دادگا نه بوو بووه، سه ربازه کان رووی لوله ی تفه نگه کانیان کرده تاوانباره کان هه ریه که یان دوو سه ربازه قوئلیان گرتوو پاشان یهک له دوا ی یهک کیشیان کردن له دوا ی هه ریه که یشیانه وه تیپتی سه ربازه ئه رویش.

پاشان مه دحمت پاشایان به تنه نیا هینایه دادگا و بریاره که یان پی گوت باوکی نازادی خوازیش ئه وه ی ئه زانی که فرمان وا دراوه به ئه ندامانی دادگا، که به وجوه بریار به دن گوئی نه ده نه کزیی و به هیزی به لگه کان، یاخود پروپوچیسیان له بهر ئه وه ورته ی له ده م نه هاته ده ره وه.

که له دادگایش بردیانه ده ره وه، بیبه نه وه بو به ندیخانه چاوی که وت به (جه وده ت پاشا و، سروری ئه فهندی) و ئه ندامانی دادگا، له گهڙ هه ندی له پیاوه کانی (مابین) دا، وه ستابون، سه ریان ئه کرد.

(راغب بهگ) یش که هاوده می خونکاربوو له پیشیانه وه وه ستابوو (مه دحمت پاشا) یش به تیزتیکه وه پیی گوت: (بهگ! تو خوت زور ماندوو کرد، میشکی خویشت زور خسته کار، بو ئه مه ی ئه م بریاری له ناو بردنه مان به دادگا ده ربهینی، دیاره به ویش به کاری فرمانروایی و نه ته وه هاتی.

وا ئیمرویش هاتوو یته ئیره سه یرمان بکه یت به لام که په تیان خسته ملمان، پیوسته له ویش سه یرمان بکه یت، تا زورتر دلئ پیمان خوش بی!

پیوست بوو تاوانباره کان، هه ریه که یان وینه یه کی له بریارنامه که ی دادگا بدریتتی، بو ئه مه ی له ماوه ی یاساییدا، پاکانه یهک بوخوی بکات، لای دادگای ژووروو، دادگا ئه و فرمانه ی خوئی نه هینایه جی ههروه ک گه لیک له فرمانه کانی تریشی به جی نه هینا له گهڙ ئه مه شا، مه دحمت پاشا، سکا لایه کی نووسی، هه ر بهر په رچ دانه وه یه کی هه بوو، به رامبه ر به بریاره که تیا تو مار کرد ئنجا دایه ده ست (تاهیر ناغا) که یه کیکی بوو له پیاوه

نزیکه کان به خونکار پاشان رۆژتیک (تاهیر ئاغا) ی بانگ کرده لای خۆی، سویندیدا هەرچی ئەلێ بیگه‌تینی به خونکار ئەمەیش لەو قسانەبوو که پیتی گوت:

(... به‌خاوه‌ن شکۆ بلێ باو و باپیرت، له‌ شه‌و و رۆژتیکدا سه‌ری وه‌زیرتکیان ئەپه‌راند ئەوه‌یش کرده‌وه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ی خونکارانی ئەم سه‌رده‌مه‌دا ریتیک ناکه‌وه‌ی به‌لام ئەگه‌ر به‌هاتایه‌ خاوه‌ن شکۆ، فه‌رمانی بدایه‌ ملمان بپه‌رین، چاکتر په‌رژینی فه‌رمانه‌وه‌ای ئەپاراست له‌وه‌ی که ئەم جو‌ره‌ که‌تنه‌ی کرد به‌ناوی دادپه‌روه‌رییه‌وه‌.

... له‌م جیهانه‌دا، هه‌موو زۆر لیکراویک په‌نا ئەباته‌ به‌ر خونکار، بۆ ئەمه‌ی پشتیوانی بکات و له‌ زۆردار تۆله‌ی بۆ بکاته‌وه‌ به‌لام ئەوانه‌ی که خونکاران زۆریان لێ ئەکن، هیچ ده‌ره‌تانیکیان نییه‌، ئەوه‌ نه‌بێ، که په‌نا ببه‌نه‌ به‌ر خونکاری خونکاران، که ئەویش خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، که خۆی پاک‌ی بێ هاتایه‌.

ئنجاه‌ ئەو دادگایه‌ی که (سه‌روری أفندی) سه‌رۆکی بیت و بپاره‌که‌ی ئەولای هیچ دادگایێکی به‌ره‌و ژوورتر پوخته‌ نه‌کریت، یاخود دووباره‌ نه‌کریته‌وه‌، له‌م جیهانه‌دا، بێگومان پوخته‌کردنی ئەو بپاره‌ و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئەو بپاره‌، له‌لای خوا پێک دێ له‌لای خوایش (پاسه‌وانانی چه‌رکه‌س) و (درنده‌کانی ئەلبانیا) نین، تا بێ ده‌نگم بکه‌ن و ب‌م خه‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ و، له‌ خه‌ویشم بکه‌ن له‌وه‌ی من و خونکار وه‌ک یه‌ک ئەوه‌ستینه‌وه‌ و، پێکیشه‌وه‌ به‌رووتی له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا ئەوه‌ستین!

کوشتنی مه‌ده‌ه‌ت و سه‌رکه‌وتنی

درۆی ئەو تاوانه‌ی که درابووه‌ پال مه‌دحه‌ت پاشا و هاوڕێکانی بلابووه‌وه‌ به‌ناو هه‌موواندا خۆ له‌دوای چه‌ندوچونکردنی دادگا له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌دا، ئەوه‌ هه‌ر به‌جاریک ده‌رکه‌وت که تاوانه‌که‌، راست نییه‌ و هه‌ڵ به‌سه‌راوه‌ قسه‌کانی مه‌دحه‌تیش که له‌ کاتی چه‌ندوچونکردنی دادگادا ئەیکرد، به‌رگۆی که‌وتنه‌وه‌ و، هه‌ر که‌سه‌یکیش له‌وه‌ پێش خۆشه‌ویستییه‌کی هه‌بوو له‌ دلدا به‌رامبه‌ر به‌مه‌دحه‌ت، ریزگرتنیکی قوولی هه‌بوو بۆ ئەو، خۆشه‌ویستی و ریزگرتنه‌که‌یان تازه‌ بووه‌وه‌ ئەوانه‌ ده‌ستیان کرد به‌چه‌رپه‌ چرپ کردن له‌بابه‌ت ئەو راستییانه‌وه‌ که بۆیان ده‌رکه‌وت، به‌په‌سه‌ندکردنه‌وه‌ له‌هه‌موو شوێنیکدا دووباره‌یان ئەکرده‌وه‌ به‌لام بێگانه‌کان ئەو راستییانه‌یان له‌ رۆژنامه‌کانی ئەوروپادا بلاو ئەکرده‌وه‌ دووردریژ له‌ بابه‌ت ئەو که‌تنه‌وه‌ ئەیان نووسی له‌به‌ر ئەوه‌، له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ مقومقوی له‌سه‌ر کرا. له‌ هه‌مووی زۆرتر، که جیگای به‌فه‌رمانه‌وه‌ای عوسمانی لێژ کرد، ئەوه‌بوو،

ئەو پزیشکه‌ بێگانانه‌ی که لاشه‌که‌ی عه‌بدولعه‌زیزیان پشکنبوو، نامه‌یه‌کیان ناردبوو بۆ عه‌بدولحه‌مید، گوتبوویان کاره‌ساتی کوشتنه‌که‌ی درۆیه‌کی ناشکرایه‌.

بۆ هه‌موو راسپارده‌خانه‌یه‌کی بێگانه‌یش، دانه‌یه‌کیان له‌و نامه‌یه‌ ناردبوو راسپارده‌ بێگانه‌کانیش، هه‌موویان، له‌ خانووی راسپارده‌ی ئیتالیدا (مونت کورتی)، کۆبوونه‌وه‌ له‌بابه‌ت ئەو بپاری دادگایه‌وه‌ گه‌توگۆیان کرد ژێانی پشنگداری مه‌دحه‌ت پاشایان هێنایه‌وه‌ پێش چاوی خۆیان که پرپوو له‌ نمونه‌ی بلندی پاراستنی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی دوایی هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه‌ بپاریاندا، که هه‌رچی بپاری له‌ناو بردنی دراوه‌، رزگار کری.

پاشان هه‌موویان له‌ راسپارده‌خانه‌ی ئێراندا کۆبوونه‌وه‌ که خاوه‌نه‌که‌ی (محسن خان) له‌ هه‌موو راسپێراوه‌کان، به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌تریو، له‌کاتی چه‌ندوچون کردنی دادگایشدا له‌وه‌ی بووبوو، به‌په‌رۆشه‌وه‌ له‌ هه‌مووشتیکی سه‌رنج داوو، له‌گه‌ڵ ئەودا نامه‌یه‌کیان نووسی بۆ خونکار، ئەویان راسپارد که نامه‌که‌ی بداته‌ ده‌ست، نامه‌که‌، به‌کورتی، ئەمه‌ی تیا نووسرابوو: که دادگا به‌بێ هۆ و به‌بێ به‌لگه‌ مه‌دحه‌ت پاشا و هاوڕێکانی تاوانبار کردوه‌ و بپاریشی به‌سه‌ردا داو به‌توندو تیزی له‌گه‌لیاندا جولاوه‌ته‌وه‌ ئەگه‌ر خونکار لێیان ببوری و بیان به‌خشی، که‌لکێکی وا ئەگه‌تینی به‌فه‌رمانه‌وه‌ای، که هه‌مووده‌م به‌سوپاسه‌وه‌ یادی بکرتیه‌وه‌ عه‌بدولحه‌میدیش، وه‌رامی نامه‌ی راسپێراوه‌کانی وا دایه‌وه‌، که به‌خشین و نه‌به‌خشین ئەوانه‌ له‌ده‌ست خۆی دایه‌ و مافی خۆبه‌تی زۆر سه‌یره‌ به‌لایشییه‌وه‌ که نامه‌یه‌کی وا به‌سایه‌ی (محسن خان) راسپێراوی فه‌رمانه‌وه‌ای ئێران هه‌و پشکه‌ش بکری، که ئێران خۆی به‌بێ چه‌ندوچون کردن پیاو ئەکات به‌دارا.

(محسن خان)یش به‌رپه‌رچی ئەو نامه‌یه‌ی وادایه‌وه‌: که ئەو چه‌ندوچون کردنی دادگایه‌ی له‌ (کوژکی یه‌لدز)دا کراوه‌، له‌ هیچ خاکیکی جیهاندا شتی وا سه‌یر نه‌ببیراوه‌ ئەگه‌ر خاوه‌ن شکۆ کاره‌ساتیکی وه‌ک ئەوه‌م بۆ بگێرتنه‌وه‌ که له‌خاکی ئێراندا رووی دا، تا ئەمه‌یتم سوپاسی ئەکه‌م! له‌سه‌ر ئەوه‌، ده‌مووده‌ست، وه‌زیره‌کان و زاناکان له‌ (سه‌رای یه‌لدز)دا کۆبوونه‌وه‌ خونکاریش له‌وه‌ی بوو بۆ ئەمه‌ی بپاریکی دوامین جار له‌سه‌ر ئەو که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌ بده‌ن.

که‌س له‌وانه‌ بپاره‌که‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد، سێ که‌س نه‌بێ: وه‌زیری دادپه‌روه‌ری جه‌وده‌ت پاشا، سه‌رۆک وه‌زیر مه‌حمود نه‌دیم، پیری موسلمانان عریانی زاده‌ به‌لام عه‌بدولحه‌مید به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو که بپاره‌که‌ به‌جێ به‌یترێ. دووباره‌ پیاوه‌کانی، هه‌لیان کوتایه‌وه‌ سه‌ر

به‌دانا و کراوه‌کان، تابیان‌خه‌نوه سهر پئی لیتان له نیوه شه‌ودا یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان نه‌کردن، پیتیان نه‌گوت، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که سبه‌ینتی به‌یانی جیبه‌جی نه‌کری به‌لام ههر که‌سی قسه‌یه‌کی واکات که خونکار پیتی په‌سه‌ندی، خونکار له سزا رزگاری نه‌کات و نه‌یه‌خشی له‌گه‌ل نه‌وشا نه‌یانتوانی بگه‌نه مه‌به‌سی خو‌یان. عه‌بدولحه‌مید، له ده‌ستیا شکا ناچاربوو، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که‌ی گۆزیی، کردی به‌دووور خسته‌نوه‌ی تا سهر.

له رۆژی پینج شه‌مه‌ی ۳۰/۷/۱۸۸۱د، به‌ندییه‌کان له‌کاتی رۆژ ئاوادا، خراوه‌ که‌شتیی (عه‌زه‌دین)ه‌وه، برانه دوورگه‌ی (رۆدس)^(۱) له‌ویشه‌وه بو‌ئه‌سه‌که‌له‌ی (پۆرسه‌عید)، به‌ناوی ززیی سوویش بران تا گه‌یشتنه (جده) ئاواره‌کان له‌وئ دابه‌زینان و له‌ناو خانویه‌کا خراوه به‌ندیخانه‌وه پاشان نیرانه (مکه)، له‌ویشه‌وه نیرانه (طائف) که بریاردرا ههر له‌وئ به‌یترینه‌وه هه‌موو لایه‌ک وایان نه‌زانی که نه‌و ئاواره‌کان که‌تنیکی گه‌وره‌یان کردووه به‌لام له‌ کۆنسه‌وله بیگانه‌کانه‌وه که له (جده)دابوون، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی گوترا هه‌روه‌ها نه‌و بیگانانه‌یش که رۆژنامه‌کانی نه‌وروپایان نه‌خوینده‌وه پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی نه‌گوتن بیجگه له‌وه، به‌پشتی (فه‌خری به‌گ)وه جیگای ئاسنی داغ کراویان دیی زۆر دلته‌نگییان پیتشاندا، له‌و زۆردارییه‌ی که له‌و کاولانه‌کراوه له‌سته‌مخانه‌ی یه‌لدزدا عه‌ره‌به‌کان نه‌هاتنه‌لایان بیان بینن به‌شیره هه‌لکیتشراوه‌کانیانه‌وه، پیتیان نه‌گوتن: خوا به‌زه‌یی پیتاندا بیتته‌وه و سهریشتان بخت!

ئاواره‌کان، که له‌کاتی گوتنه‌وه‌یاندا، گه‌لیک ماندوو بوو‌بوون و گه‌لیک توندیی و تیژیییان له‌گه‌لدا کرابوو له‌لایه‌ن که‌شتییه‌وانه‌کانه‌وه، له به‌ندیخانه‌که‌ی (طائف)دا تووشی دهردی سهرییه‌کی خراپتر و ناخۆشتر هاتن زۆری پئی نه‌چوو، هاو‌پتییه‌کی تریشیان بو‌په‌یدا بوو نه‌ویش پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن خه‌یرو‌للا نه‌فه‌ندی) بوو ه عه‌بدولحه‌مید قینی لی هه‌لسابوو، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هاو‌به‌ش بوو‌بوو له‌گه‌ل نه‌واندا، له‌لایه‌رینی عه‌بدولعه‌زیزدا،

(۱) رۆدس Rodos: دوورگه‌یه‌کی شاخاوی یونانییه له‌گه‌وره‌ترین کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی (دۆدیکانیزه)؛ له‌ناو دهریای (ئیبجه)دا. ۱۳۹۸م ۲ پانتاییه‌تی و ۷۵ هزار که‌سیکی تیدایه، به‌نده‌ری (رۆدس) گه‌وره‌ترین شاریتی، زستانه‌وه‌هاوینه‌هه‌وارتیکی خۆشه، پاشماوه‌ی شوره و کلێسای بیزه‌نتی کۆن و کۆشکی سواره‌کانی رۆدسی سه‌ده‌ی ۱۴هه‌می تیدایه. له ۱۵۲۱د سولتان سلیمانی دووم، دوا‌ی نابلقه‌دانیکی زۆر و دژوار نه‌وسا توانی بیگری له ۱۹۱۲د ئیتالییه‌کان گرتیان، له ۱۹۴۷د یۆنان جارێکی دی گتیرایه‌وه بو‌خۆی. به‌ناوبانگترین به‌روبوومی بریتیه له‌توتن و زه‌یتون و شه‌راب، جگه له ئیسفهنج و راوه‌ماسی چاک.

له‌سه‌ر ته‌ختی خونکاری، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پشتیوانی بیروباوه‌ری نازادیی خوازی کردبوو له پیتشدا، کردبووی به‌پیری خیزانخانه‌ی بلندی پیغه‌مبه‌ر و ناردیه (مکه)، بو‌ نه‌مه‌ی له‌سته‌مبول دوور بخته‌وه پاشان فرمانی له‌ده‌ست کیتشایه‌وه و له (مکه)دا خسته‌یه به‌ندیخانه‌وه ئیتر ههر نه‌وه‌نده مه‌دحه‌ت و هاو‌پتیکی گه‌یشتنه (طائف) و نه‌ویشی ناردنه کن نه‌وان که له‌گه‌لایاندا بخریته به‌ندیخانه‌وه بو‌نه‌مه‌ی نه‌ویش وه‌ک نه‌وان دهرد و نازار بچییترئ پاش نه‌وان، به‌ندیخانه‌که میوانتیکی تریشی بو‌هات، نه‌ویش سهررداری (مکه)، (سه‌ید عبدالموته‌لیب)بوو خونکار بیستبوویه‌وه که نه‌ویش نه‌یه‌وی یاخی بیی ترسابوو له‌وه‌ی که به‌ندییه‌کان به‌ره‌للا بکات.

له‌ناو له‌کانی (حجاز)دا ده‌نگ و باسی باوکی نازادپه‌خوازن ون بوو به‌لام نه‌وانه‌ی که له‌وه‌سه‌رده‌مه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه، بو‌یان دهرکه‌وتوووه، که پیاهه‌کانی عه‌بدولحه‌مید هه‌رچی خراپه‌یه‌کیان له‌ده‌ست هاتتی که دهرباره‌ی مه‌دحه‌ت و هاو‌پتیکی بکه‌ن، یاخود ماوه نه‌ده‌ن به‌هه‌راکردنیان له به‌ندیخانه، یاخود چاوی پیکه‌وتنیان به‌که‌سانی تر، کردوو‌بانه.

له هه‌رچوارلای (طائف)دا، له‌شکرێک و دوو تیپی توپخانه‌یان دامه‌زراند سه‌رای عه‌بدولحه‌مید چهند سه‌ر له‌شکرێک و (قائمقام) و قسه‌دز (جاسوس)یکیان نارد (جده) و (مکه) و (طائف) سه‌ر له‌شکرێکیان نارد بو‌سه‌رکرده‌یی سه‌ربازه‌کان نه‌فسه‌ریکی تریشیان نارد، چاوبهریته‌ کرده‌وه و کاری نه‌و سه‌رله‌شکره.

(درویش پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاوبهریته‌ کرده‌وه و کاری نه‌و نه‌فسه‌ره (عمر پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاویان به‌ریته‌ کرده‌وه و کاری هه‌مووان پاشان سه‌ر له‌شکر (مه‌مه‌د لوتفی) گه‌یشته (طائف) و دهرته‌که‌وه‌ی که نه‌م هه‌لبژارابوو بو‌کوشتنی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆر خه‌ریک بوو، ده‌س و پیوه‌نده‌کان چه‌واشه‌ بکات، بیکۆژن به‌لام سه‌ری نه‌گرت پاشان ژه‌هری خسته‌ناو چیشتی به‌ندییه‌کانه‌وه، هه‌ستیان پئی کرد، تا تاقیبیان نه‌کردایه‌وه نه‌یان نه‌خوارد. (نوری پاشا)، له‌و ئاواره‌یه‌ی دانیشته‌بوو شیتتییه‌که‌ی له‌وزه‌دا نه‌ما (به‌کر ئاغا)ی پیاهویشی، بو‌له‌ بو‌لی نه‌کرد له‌وه‌ی که به‌بی پاره‌نه‌رکی بو‌ نه‌بینی کاربه‌ده‌ستان، هه‌ر تا دوومانگ مانگه‌یان نه‌دایه، ئیتر لییان بری (عومه‌ر پاشا)یش بانگی کرده‌کۆشکه‌که‌ی خۆی، پیتی گوت:

(نه‌وه بزانه، کورم، تا نوری پاشا نه‌مری، تو له به‌ندیخانه‌ ناچیته دهری جا نه‌گه‌ر نه‌ته‌وی زوو له به‌ندیخانه‌ بییته دهره‌وه، نوری پاشا بکۆزه!) پیاهه‌که‌یش گوتی:
(خوا رپگیای نه‌داوه که‌س بکۆژرئ) پاشایش گوتی: (تو بو‌به‌کا نه‌یکۆژیت، که گیانی

خۆت رزگار بکهیت جا ئەگەر کوشتت، بچۆ (حج) بکه، سەریدە لە مائی خوا، خوا لە گوناھی کۆن و تازەت خۆش ئەبێ!... کەواتە ئەوەی پیت ئەلیم بیکە بەهاورپیکانی خۆشت بلتی، ئەوانیش چاوە لە تۆ بکەن بۆ ئەمەیی ئەوانیش خۆیان رزگار بکەن!.. پیاو کە ئەم نامۆزگاریبەیی بەگۆی دانەچوو!...

(مایین) فەرمانی دابوو، هەر نامەبەیک بەندیبەکان بینیرن بۆ خیزانەکانیان و هەر نامەبەکیش لە خیزانەکانیانەوه بۆیان بیئت، تا نەیان خۆیننەوه نەیان دەنت.

بەندیبەکانیش چەند نامەبەکیان نارد بۆ خیزانەکانیان و وەرانیشیان لێ وەرگرتنەوه پاش ماوەبەیک وەرمانەکانیان بۆ ئەهاتەوه ئیتر ئەوانیش وازیان لە نامەناردن هیتا بەم رەنگە، وایان لیھات، کە نە ئەوان ئاگیان لەخاوەخیزانی خۆیان بوو، نە خاوەخیزانی ئاگیان لەوان بوو مەگەر بەهۆی ئەو نامە نەینییانەوه نەبێ، کە هەندێ لەخاوەن پیاو تەبیبەکان ئەیان گەیان بە بەندیبەکان، یاخود بەخیزانەکانیان، بەو شێوەیەیی کە بۆیان هەل ئەسورا دوا نامە کە خیزانی مەدحەت پاشا، لە مەدحەتیان وەرگرت لە ۱۸/۴/۱۸۸۳ دابوو، کەتیا نووسیوو:

(وەک بۆم دەرئەکەوێ ئەمە دوا نامەم ئەبێ چونکە ئەوانە نانیان لێ بریوین ناماندەنی پینووس و قاقەزیشیان پێ نەهیشتووین بەتەواوەتی تەنگە تاویان کردووین، هەر وەک لە نامەیی پیشوویدا بۆم نووسیوون ئیستایش ئەیانەوێ بەیک بەیک دەرمان خوارمان بکەن. ئەم نیازیەشیان وەک رۆژی رووناک تاشکرایە).

پاش ئەو هەندێ لە کردەوه و تیکۆشانیانی بۆ گێرابوو نەوه.

لەپاش ئەو نامەبە، خیزانەکەیی مەدحەت پاشا، هیچ نامەبەکی وەرنگرت، بەیک نامەیی (حەسەن خەیروللا ئەفەندی) نەبێ کە پیری موسلمانانی پیشوو بوو لە نامەبەیدا، دلخۆشییان ئەداتەوه بەتەواوەتی دلنایان ئەکات کە مەدحەت پاشا بەو خۆشیبە نەمردوو کە گرتبوی، ئەوی لەو بابەتەوه گوتووینە درۆبە، لە راستیدا نۆکەرەکانی خونکار کوشتووینە ئەم پیرە، کوشتنی مەدحەت پاشا وا ئەگێریتەوه، ئەلێ: - ئەو لە شەوی ۱۰/۴/۱۸۸۳ دابوویدا ئەوشەوه سەرکردەیی لەشکر و سەرداری هەزار سەربازە (بەکر)^(۱) لەو ژوورەدا مانەوه کە لە دەرگانی لەشکرگاکەدا بوو بەندیبەکانیان بەچەند

(۱) لەوه دەچێ لێرەدا (برین - پەراندن) یکی تێدابێ، چونکە ماناکە نادیارە: (سەرداری هەزار سەربازە) لەوانەبە مەبەستی (فەرماندەیی لەشکر - لیوا)ی حیزابێ یان شتی لەم بابەتە.

سەربازیک ئەملاو ئەولاگرت لەکاتی پینجەمدا (حاجی شوکری ئاغا)ی پیاوی (مەحمود پاشا)یان خەبەر کردەوه و بردیانە لای سەردار (بەکر) لە ژوورەکەیدا.

پاشان لەشکرگاکەیی بەجێ هیشت و رووی کردە دەرگای بەندیخانە لەبەردەمی دەرگای هەموو بەندیبەکان، دوو سەربازی دانا لەدەشتی بەندیخانەکەیشدا چەند سەربازیکیی تەفەنگ بەدەستی دانا.

(عەلی بەگی کوری نامق کەمال)یش لەگەڵ (مەدحەت)دا لە ژووریکدا نووستبوون لەپاش نیو شەو، دەرگای ژوورەکەیان شکاند و ئەویان بردە دەرەوه.

چونە سەر مەدحەت پاشاش خنکاندیان ئەویش هەریەک قسەیی پێ گوتن، وای زانی بەو قسەبە دەست بەستەیان ئەکان لە راستیشدا ئەگەر تێی بگەشتنایە لەوانە بوو کە دەست بەستەیان بکات گوتی: (سەرباز بۆ ئەوه دانراوه کە نیشتمانەکەیی خۆی پیاوێزێ نەک کەتن بکات) پاش ئەوه دەرگای ژوورەکەیی (مەحمود پاشا)یشیان شکاند چونە ژوورەوه بۆ سەری (مەحمەد ئاغا)ی ئەفسەریش پەتیکێ لەگەڵ خۆیدا هینابوو لە ملیان ئالاند و راپانکیشا، ئازاریکی زۆری پێ گەیشت تا مرد پیش ئەوهی بمری سەربازیک بەدارقۆلێشی شکاند، ئنجا کە ئەو دوو پیاو گەورەبە، هەردووکیان مردن، بردیانە دەشتەکە، لە پیش بەرەبەیاندا ناشتیان دانیشتوانی (طائف) لەو شەوهدا گوتیان لە هاواری هاواریکانی مەدحەت بوو لە بێ دەنگی ئەوشەوهدا دەنگی ئەدایەوه هەندیکیان بەهەندیکیان گوت: (بەدکارەکان، خەریکن ئازادبخوازەکان ئەکوژن، خوا تۆلە لە زۆردارەکان بکاتەوه) ئەمە گوتراوه نایش زانین کە ئەم قسەبە تا چەندی راستە.

بەلام هەرچیبەیک گوترا بێ لە عەبدولخەمید ئەوه شیتەوه. زۆرداری بەدکردار، ئەترسا کە مەدحەت پاشا نەکوژرا بێ گلاراویی پێ گەیشت دلێ کەوتە پەژارەوه دوایی فەرمانیکیی نارد بۆ (طائف)؛ گۆرەکەیی هەلکەنن، سەری لەلەشی جوێ بکەنەوه و بۆی رەوانە بکەن!.. بۆ ئەمەیی لە مردنی دلنایان ئەوانیش گۆرەکەیان هەلداوە سەریان لە لەشی جوێ کردەوه. سەرەکەیشیان خستە ناو سنووقیکەوه ناردیان بۆ ئەستەمبول، لییان نووسیوو: دەستی کردی دانی فیل بۆ خاوەن شکۆ، خونکار! کە عەبدولخەمیدیش ئەم دیاریبەیی وەرگرت، ئارامی بەدلێ کەوت، دلێ پێ بوو لە خۆشی!...

بەلام عەبدولخەمید، لەمەدا بەهەلە داچوو... چونکە مەدحەت پاشا، هەر لەشیک نەبوو، کە ئەگەر برراو پارچە پارچە کراو بەنەنگیبەوه لە گۆر دەرھینرا و لەت و پەت کرا... لەناو

بچن به لکو توویتیکی چاکه کردن و راستی په رستی و سه ربه سستی بوو، له خاکینکی پر خراپه و پروپوچی و زۆردارییدا نیژرا تووه که رووا و گه وره بوو بلنديووه و تابوو دره خستیکی گه وره ی بهرداری سببه ردار لقوویپه کانی به هه موو لایه کدا بلاوو بوووه تا رۆژ هه لات و رۆژتاوا و سه رو خواری گرتوه. سببه ره نه ستوو ره که یشی هه تا ماوه یه کی درپژ نه و نیشتمانه ی له به ردا حه سایه وه که نه و تووه ی تیا روو ابوو.

تا سی سالی خشت، شاگرده کانی مه دحه ت پاشا خه باتیان کرد و تی کوشان و به رهنگارییان کرد، هه ر جاره به جوړیک کاروباریان ریک نه خست.

جاریک به توندیی و جاریکیش به شیرینی، تا بیروباوه رکه کانی له کانگای دلاندا جیتی خوین گرت پاشان بوون به هیتزیکی وا که چند جاریکی دوا به دوا ییه ک له شیوه ی شوړشدا ته قی، تا دوا یی به وه هات عه بدولحه مید له ته خت به یتزیته خواره وه و ده ستوریش ناشکرا بکری ده ستووری تازه یش، شتیکی وای نه ما بوو، که به ته واوه تی له وه ده ستوو ره بکات که مه دحه ت خو ی له پیناویا به کوشندا هیچ جیاوازییه کیش له ناوه ندیاندان نه بوو به للام نه وساکه زۆرداری نه ی نه هیتشت جیبه جی کری و به کاربه یتزی. وا له سایه ی هیتزی نه ته وه وه به کاربه یتزا. نه وه یش به لگه یه ک بوو بو نه وه ی که توندیی و تیژی نه و زۆردارییه ی که هه مووانی ناچار کردبوو له وه سه رده مه درپژده بی دنگ بچینه وه، له راستیدا سه رده میکی خو ناماده کردن بوو بو هه لمه ت بردن، نه ک سه رده میکی سه رشوړکردن و بی دنگ و سه نگیی خو دان به ده سته وه بوو!

له پیتش ده ستوو ره که ی مه دحه ت پاشادا، نازادیی خوازه کان، هه ر بریتی بوون له تورکه کانی ناو نه سته میول.

به للام له پاش کویوونه وه ی کوری نه ته وه و هه لوه شاننده وه که ی، هه موو نه ته وه کانی فه رمانپه وایی عوسمانیش هاوبه شییان کردن وه ک: عه ربه و چه رکه س و نه رمن و (*).

(*) نازانم نووسه ی به ریز بوچ لیره دا ناوی کوردی نه بردوه؟! که هیچ بزوو تنه وه یه کی رۆژه لاتی ناوه راست رووی نه دواوه، ده سستی کوردی تیا نه بووی که ته نانه ت شوړشه که ی (مسته فا که مال پاشا) یش به یارمه تی کورده وه سه ری گرت! (۱) - وه رگیز -

(۱) سه رنجیکی پتیویست:

ماموستا که نه م کتیبه ی وه رگیزاوه، دیاره به مه به سستی وریا کرده وه و هوشیاری رۆله کانی نه ته وه که ی بووه، نه گین ده بوو بیزانسیا که شو قتی نیستانی نه ته وه ده سله لاتداره کان هه موو چوون یه کن له مامه له کردنیاندا به رامبه ر نه ته وه ی ژیر ده ستیان، جا هه ر کامیان له شوینی خو ی به شیوازی تاییه ت

نه وانه به ناو هه موو خاکی عوسمانیدا بلاووونه وه، له ناوه ندیشیاندا هیچ په یوه ندیبه که نه بوو، په یوه ندیی هاوبه شییی زۆر لیکراوی نه ی، له گه ل هاوکاری له شوړشدا، به رامبه ر نه و زۆردارییه.

که له سالی ۱۹۰۸ عه بدولحه مید ناچارکرا، ده ستوو ر بخته وه جیتی خو ی، وه رامی دایه وه گوئی: من هه مووده می ژیانم له پیناوی به دیی هیتانی نه م ناواته دا به خت کردوو.

به للام نه ته وه بایه خیتی که نه دا به قسه ی نه و هه ر نه وه ندی به س بوو، که فه رمانپه وایی زۆرداریی وه ک خانوویه کی له قاقه ز دروست کراو روو خا هه موو لایه کیش له وه خه ی موته که یه خه به ریان بووه وه، و چوونه ده روه بو بینینی روونکی سه ربه سستی له ناسو دا نه ته وه زۆر لیکراوه کانی که به ده ست زۆرداریی فه رمانپه وایی عوسمانییه وه تووشی سه رگه رانی بوو بوون، زۆری پی نه چوو وریا بوونه وه عه ربه کان سه ربه ستیان ده ست کهوت، فه رمانپه وایی تورکیایش له سالی ۱۹۲۳ ده سستی کرد به سه ر ده میکی تازه، که سه رته ی یاسی کوماریی و دوا یی سه رده می خونکاران بوو.

پاش به ندیک بو نه م به ره مه

ماموستا شاکر فه تاح هه روه ک نه و پیره وه ی بزخوی ده ستنیشان کردبوو؛ بو هاندان و وشیار کرده وه ی رۆله کانی کورد به شاره زا کردنیان و ناگادار بوونیان له گشت تاقیکر دنه وه کانی گهلانی ژیر ده سته و چویتی خه باتیان له پیناوی رزگاری و سه رفرازیدا، هه روا ناساندنی گه وره پیساوان و سه ر کرده له خو بردوو وه کانی میلله تان... هه ر له م بوچوونه یه وه، نه م کتیبه ی (قدری قلعه چی) وه رگیزاوه ته سه ر زمانی کوردی و پیتشکه شی خو یتنده واران ی گه له که ی کردوو.

دیاره (مه دحه ت پاشا) وه ک گه وره پیسا و رابه ری بزوو تنه وه یه کی نو یخوازی نه ته وه یی

نه و رق و کینه و لووت به رزیه ده رده بری؛ نووسه ری نه م کتیبه ش لیره ناوای بو لواوه که یه ک به یه ک ناوی نه و نه توه انه به یتنی که له گه ل عه ربه دا نا ژین و له ژیر ده ستیان دانین، به للام (کورد) چونکه وان له ژیر ده ستیاندا زمانی گوئی نه کردوو ناویان بیات.

(مه دحه ت پاشا) خویشی وه ک نازادیخواریکی تورک، نه و خه بات و کوششه ی ته نیا بو به دیه یتانی کومه لگایه کی ده ستووری تورکی بوو که له سایه یدا نه ته وه غه یره تورکه کان (وه ک تورکیک) سوود له و باره تازه یه ببین، به للام هه رچی مه سه له ی مافی نه ته وه ییبه نه وه پتی ره وانه ده بینین و هه رگیز باسی لیه نه کردوو.

تورک له پیناو رزگارکردنی خه لافه تی عوسمانیدا لهو گۆبه ند و چلپاوهی تیی که وتیبوو، دریغی نه کرد و نه وهی له توانایدا بوو کردی، نهو له سه رده مانیکدا هاته سه ر شانوی رووداوه کانی نهو دهوله ته که گنده لی و پوکانه وه په گی به زورلای جهسته ی شه که تیدا بلاو کردبووه و نه خوئی خستبوو، چونکه له دوا ی نیوهی دووه می چه رخی نۆزده وه، نه وهی سولتان و خه لیفه کانی پیشوو چاندیان (له زولم و ستم و جینایه ت به رامبه ر گه لانی ژیر ده ستیان و خوئش رابواردنی خو بان) له م قوناعه دا سه وزبوو و بووه فاکته ری هه ره به هیزی داروخانی و له ناو چوونی ئیمپراتۆریه ته که یان.

(مه دحه ت پاشا) قایلپوو به حوکمی تورک و ده سه لاتی داسه پای به سه ر هه موو ولایه ت و ده قه ره کانی ژیر ده ستی نهو خه لافه ته دا، هه روا قایلپیشوو (به با وه په وه) به حوکمی خه لیفه و مانه وهی.

به لام وه ک کارمه ند و شاره زایه ده رکمی به ماکه کانی دارزینی حکومه ته که ی کردبوو، ده یویست له رپی دیارده سیاسی و حوکمپرانیهی هاوچه ر خه کانه وه ریگه چاره بو نهو ته نگ و چه له مه ی حوکمه بدۆزیته وه.

نهو له سه رده می خویدا کاربایه کی چاکسازیی خواز (اصلاحی) بوو، نه ک شوړشگبیرتیکی خاوه ن باوه ر، بروای به وه بوو که نه گه ر هه ندی پینه وه په رۆ له و عه با عه ماره پویه ی خه لیفه دا بکری و ده ستیک به یتری به کوشکی کاولبوو و دارماویا ئیتر نهو خه لافه ته گیانه به هیز و هه ره ته که ی جارانی پیدا پته وه و نه ته وه جیا جیا کانیش (غه یه ره تورک، غه یه ره ئیسلام) ده کری له ژیر سایه ی نهو خه لافه ته دا بژین به لام هه روا داگیرکراویش بن.

بو به، بهو هه موو په ت په تینه ی پیی ده کرا قایل بوو و ملی شوړده کرد بو فه رمانه کانی (سولتان و مابین و باب العالی)... هه ر ساله ی ده نییرا بو ولایه تی، زۆرتر بو نهو شوینانه ی پرپوون له ته نگه و ئالۆزی، به مه به ستی نه وهی سه رنه گبیریتنه دوا وه، خو که سولتان گرتی و ناردی بو (ناپۆلی) وه دوری خسته وه و ئاواره ی نهو روپای کرد، نهو ملی بو نهو واقیعه ش شوړکرد... دیسان که هینرایه وه و له (کریت) وه کرا به والی سوریا و ئیزمیر و دوا جار که توومه تی نه خشه دانان بو کوشتنی سولتان (عه بدولعه زیز) یان خسته پال.

نه مانه ی هه موو قه بولکرد و هه ر له و هیوا به دابوو که ده کری حوکمی عوسمانی له و

چه لپاوه رزگارکری؛ به ئاشکرکردن و دانانی ده ستووریک و دامه زراندنی نه نجومه نیکی (مه بعوسان)، و اتا په رله مانیک. له م کتیبه دا نووسه ر هیچ ناماژه بو نه وه ناکات که (مه دحه ت پاشا) خاوه نی پارتيکی سیاسی تورکی بووه به ناوی (ترکیا الفتات- تورکیای گه نج) و ده یویست عومریکی نوی به بهر کاربایه کی پیر و په ککه وته دا بکاته وه، له رپی ده ستوور و په رله مانه وه.

نهو سه رده مه (دوا ی نیوهی دووه می چه رخی نۆزده)، نه م ته قه له لایه ی دده که نه ته وه غه یه ره تورکه کان و غه یه ره ئیسلامه کان له ملاولای ولاته وه لییان هه ستابوون و هه ریبه ک دوا ی ماف و سه رفرازی خو ی ده کرد.

بولگار و سرب و یونان و بو سنه و شاخی ره ش و نه رمه ن و کورد و عه ره ب... هه موو لییان بیوونه مایه ی سه ر ئیشه و کیشه ی گه وه ده وله تانی زله یزی نهو سه رده مه ش: روس و به ریتانیا و نه مسا و فه رنه سه ... هه ریبه ک، له رووی به رزه وه ندی خو به وه، به شپوه یه ده ستی له کاروباریه وه وه رده دا و دنه ی نهو نه ته وانه ی دده بو راپه رپین و یاخی بوون.

جگه له مه هه ر ناوه ناوه ده وله ت دو چاری شه رتیکی گه وره ش ده بوو له گه ل رووسیای چاردا و ناچار ده کرا مل بدات بو کومه لی مه رج و شه رایتی وا که له سه روه ری و توانای که م ده کرده وه و ده وله تی عوسمانی وا ده هاته پیش چا و که یاریه کی ده ستی نه م و نه وه، زۆر نابا نه مرۆبی یاسبه ی هه ره س ده هیتی و نامینتی... جا لیروه ته ماعی ده وله تان ئاشکرا بوو بو پچرینی به شه میراتی زۆرتر بو خو بان و دابه شکردنه وهی نهو ده وله ته بو پارچه نه سلیه کانی خو ی.

به مه ش (مه سه له ی رۆژه لات) هاته گۆری؛ که نه مه ته وه ره که بیوو.

(مه دحه ت پاشا) و کومه لی له گه نه کان بو چاره سه رکردنی کیشه و ده رده سه ریبه کانی ولات، کومه ل، یان حیزی (تورکیای گه نج) یان دامه زراند؛ ده یانویست به پیی ده ستوور و به رنامه یه سولتان کار به رپوه به ری و میلله ت نوینه رانی خو بان هه بی و نه نجومه نی (مه بعوسان- په رله مان) له ولاته دا دامه زری.

سه ره نجام سولتان (عه بدولعه مید) ی دووه میان ناچار کرد که حوکمی مه شروه ته را گه یه نی نه نجومه نی مه بعوسانیش دامه زرینی، بانگه شه ی گه لی پرۆزه ی چاکسازی هاوچه رخانه بکات.

شه ری رووس و تورک (۱۸۷۷-۱۸۷۸) هه موو نه مانه ی له گه ل خو ی پیچایه وه و

هه‌لپه‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌وروپاش بۆ دابه‌شکردنی خاکی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ پهره‌ی سه‌ند، جا سولتان ئه‌مه‌ی به‌هه‌لزان، مهبوعسانی هه‌له‌شاندوه‌و ده‌ستووربشی وه‌لاخست... هه‌رچی کاروباره‌ گرتیه‌وه‌ ده‌ستی خۆی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) وه‌ک ئازادیه‌خوازیکی دیموکراتی شۆرشگێڕ بیری نه‌ده‌کرده‌وه‌، ئه‌و له‌گه‌ڵ هه‌موو تورکخواهه‌کانی تر دا له‌وه‌دا یه‌کانگه‌یروو که ده‌وله‌ت ده‌بی بۆ ترکیه‌ی و به‌ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌بی.

که (تورکیای فه‌تات) هه‌ستیان به‌چالاکی و جموجۆلی پارته‌کی سیاسی شۆرشگێڕی ئه‌رمه‌نی وه‌ک (داشناق) کرد و زانیان مه‌به‌ستیان پرگارکردنی ئه‌و ئه‌رمه‌نیانه‌یه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی رووس و عه‌جه‌م و عوسمانیدان،... مه‌ترسیان لێ نه‌یشت، کۆبوونه‌وه‌ و به‌نه‌یینی شانیدیکیان نارده‌ لای سه‌رانی ئه‌رمه‌ن و به‌کورتی پێیان راگه‌یاندن که: به‌هیچ جوړی به‌ته‌نیا ناتوانی چاره‌سه‌ری باری ویلایه‌ته‌کانی ئه‌رمه‌ن بکری و هه‌رچی ئه‌وانیشه‌ پشستگۆی بخرین، چاره‌سه‌رکردن له‌ولاتدا ده‌بی بۆ هه‌مووانی. راسته‌ ئه‌رمه‌ن له‌م به‌رپه‌رده‌ی ئیستا نارازین به‌لام غه‌دره‌که‌ ته‌نیا به‌ره‌و رووی ئه‌وان نه‌بوته‌وه‌، بۆ هه‌مووانه‌، که‌واته‌ یه‌کخستنی خه‌باتی تورک و ئه‌رمه‌ن بۆ به‌ده‌یه‌تانی ده‌وله‌تیکی مه‌شروه‌ و سه‌ربه‌ست به‌کارێکی نه‌یشتمانی و جه‌وانمه‌ردی داده‌نری.

به‌لام راپه‌ڕینی ئه‌رمه‌ن، وه‌یا هه‌ر لایه‌کی تر به‌ته‌نیا و به‌یارمه‌تی بیانی، ئه‌مه‌ له‌لای- تورکیای فه‌تات- به‌تاوان و جینایه‌ت و زیانه‌خشی داده‌نری به‌رامبه‌ر به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کانی ئه‌و ولاته‌ی که‌ هی هه‌مووانه‌: تورکیا. (۱)

له‌و رۆژهدا، ئازادیه‌خوازانی تورک که‌ خۆیان له‌ (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ت پاشادا ده‌نواند، هه‌موو ته‌قه‌للاو کۆششیتکیان بۆ ئه‌مه‌بوو: (به‌هه‌رچی نرخێ بیت یه‌کیارچه‌یی خاکی ده‌وله‌ت بپاریزی. به‌سه‌نته‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی غه‌یره‌ تورکه‌کان به‌ره‌وره‌وه‌ی چاکسازی له‌ تورکیادا به‌گشتی و داپراپیان له‌ پشستیوان و دۆسته‌کانیان، هه‌یشتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی مافی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ وه‌ک دیارده‌یه‌کی ناوخۆ)!!

جاده‌ی ئیسه‌ که‌ ده‌روانینه‌ ره‌گورپه‌سه‌ی بیری تورک سالاری و شوڤنیه‌یه‌تی ئه‌وان، له‌م

(۱) بۆ زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م باسه‌، هه‌ز ده‌که‌م سه‌رنجی خۆپه‌ره‌ی هه‌یژا راکه‌شم بۆ باسێک به‌ناوی: (تورک و ئه‌رمه‌ن... به‌یه‌ک‌چوونی پێوه‌ندیه‌یه‌کان له‌ودیه‌ ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ته‌وه‌) که‌ نووسه‌ری ئه‌م چهند دێره‌ له‌ گوڤاری (پامان) ژماره‌ (۲۷) ی ۵/ئه‌یلوولی ۱۹۹۸ له‌ لایه‌ره‌ (۱۸۲-۱۸۶) بلاوی کردۆته‌وه‌.

بۆ چوونانه‌ی (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ته‌وه‌ بیدۆزینه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ش خه‌سه‌له‌تیکی هه‌موو حه‌یزب و گروپێکی چاکساز خوازی نه‌ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتداره‌که‌یه‌ له‌ گشت ولاتیکی فره‌ ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌دا، له‌ هه‌ر عه‌یامیکدا بی.

ئه‌م بیرو بۆ چوون و هه‌یلاکبوونه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ی (هه‌ر چه‌ند له‌ به‌رژه‌وه‌ندی رژیمی خه‌لافه‌تیش بوو بۆ درێژدان به‌ته‌مه‌نی) به‌لام له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی ده‌سته‌واده‌یه‌ری کۆشکی (یه‌لدز و مابین)دا راست و چه‌پ ده‌وه‌ستانه‌وه‌؛ پیاوانی ده‌وله‌ت زۆربه‌یان نه‌شاره‌زاو مشه‌خۆر و کاسه‌ لێس بوون، دووربوون له‌ سیاسه‌ت و مه‌سه‌له‌ هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانه‌وه‌، که‌مه‌کیکیانی نه‌بی که‌ شه‌یتان و زۆرزان بوون، هه‌موو ره‌نجیکیان هه‌ر بۆ سه‌ر یه‌کنانی پاره‌بوو، جا ئیتر با له‌سه‌ر حه‌یسابی ویرانی ولات و له‌ناوچوونی حوکمه‌که‌شینی.

سه‌دری ئه‌عه‌زه‌میان به‌تورکیای فه‌تات ده‌توقاند، گوایه‌ ئه‌و چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی مه‌مله‌که‌تی له‌ لایه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا بۆ کاروکرده‌وه‌ی خراپ هانیان ده‌دا... تا گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی قوره‌که‌یان هه‌یند بۆ حوکومه‌ت خه‌ستترکرده‌وه‌ که‌ لێی ده‌رنه‌ده‌چوو.

جا دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی (ئیتیحاد و ته‌ره‌قی) له‌ ۱۸۹۴ له‌ لایه‌ن (ئیسحاق سکۆتی- دیاریه‌کر) و (عه‌بدووللا جه‌وده‌ت و حه‌کمه‌ت ئه‌مین- قۆنیه‌یه‌) و (مه‌مه‌د ره‌شید چه‌رکه‌سی- قۆقاسیا)وه‌ هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌ماو بۆ چوونه‌کانی (تورکیای فه‌تات) بوو به‌لام به‌فراوانترو په‌ره‌ پێداوت. ده‌قاوده‌ق وه‌ک حزب و تاقمه‌ نه‌ته‌ویی عه‌ره‌به‌کان که‌ دوایی له‌ ۱۹۴۵ حزبی به‌عسی لێکه‌وته‌وه‌.

ئه‌وان هه‌رچه‌نده‌ له‌ رواله‌تدا وایان بلاوکرده‌وه‌ که‌ ئامانجیان هه‌ینانه‌ دی سه‌ربه‌ستی و دادپه‌روه‌ری بۆ هه‌مووانه‌ و بلاوکرده‌وه‌ی گیانی خوشه‌ویستی و ته‌بایی له‌ نیو میلیله‌تدایه‌، به‌لام رووداوه‌کانی داهاوو و حوکمه‌که‌ی ئه‌م ده‌سته‌یه‌ش زۆر به‌راشکاوی ئاوه‌ژووی لاف و گه‌زافه‌کانیان ده‌رچوو. له‌ هه‌ینی ۲۴ ته‌موزی ۱۹۰۸ کۆمه‌له‌ ئینقیلابه‌که‌ی ده‌ستدایه‌ و پاش که‌می هه‌موو ولاتی گرته‌وه‌، ئه‌م ده‌روه‌ی که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ ژێر ده‌سته‌کان کرایه‌وه‌، تا سه‌ر نه‌بوو، زۆری نه‌برد ده‌سه‌لاتدارانی چوونه‌ گیانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ و کۆمه‌لانه‌ی که‌ به‌هاوکاریکردنیان حوکمیان گرته‌ ده‌ست، به‌دێرندانه‌ترین شتیاو مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کر، سولتانیش که‌ په‌که‌وته‌یه‌کی (۷۲)ساله‌بوو (مه‌مه‌دی پێنجه‌م) که‌ دوای ئینقیلابه‌که‌ (عه‌بدوولحه‌میدی دووهم ۱۸۷۶-۱۹۰۳)یان لاخست ئه‌میان هه‌ینایه‌ شوینی،

هەر به ناو سولتانبوو، جه مسه ره کانی حوکم به ده ست سیکوچکه یه کی خوینریتی
دیکتاتور هوه بوو: (ئه نوهر پاشا: وه زیری جهنگ) و (ته لعه ت پاشا: سه روکی کومه له و
وه زیری ناوخۆ) و (جه مال پاشا: وه زیری هیتزی ده ریایی و فه رمانده ی له شکری
پایتهخت).

ئه مانه په ره بیان به و فیکرو بۆچوونانه ی (مه دحه ت پاشا) دا و سیاسه تی به تورکردنیان
خسته باری پراکتیزه کردنه وه و حوکمیکی عه سکه ری په هایان دامه زانده.

جا بۆ ئه وه ی خوینه ری هیتزا له ماکی مه دحه ت پاشا بزانی که چۆن (باوکیکی
ئازادیخوازان) بووه، چه زمکرد ئه م پاشبه نده پیشکه ش بکه م.
له گه ل نرخانده ن و ریزمدا بۆ کۆششه که ی ماموستا شاکر.

ئه حمه د

۲۰۰۳/۴/۵

ئەبراھام لىنكۆلن

نازادكەرى بەندەكان و يەكخەرى خاكە ئەمىرىكايىبەكان

نووسەرى: قەدرى قەلچى

كۆرى جەنگەل

لە ئىتوارەبەكى گەرمى ھاۋىنى سالى ۱۸۱۳د، سەربازىكى ئەمىرىكايى پىر ئەگەرتتەوھە سالى خۆى، رېگەكەى چۆل و ھۆل بوو، كەوتتوھە خاكى (كونتاكى) بەوھ. لەو شەرى سەربەخۆىبە سەركەوتتوھە ئەگەراپەوھە كە (ئەمىرىكا) ھەلگىرساندبوو بەرامبەر بە (بەرتانىيە گەورە). سەربازەكە لەناو سروسشتىكى يەجگار شەنگ و رەنگاۋرەنگدا ئەرۆشت. لەملا و لەولاي رېگاكەوھ، چرە دارستانىكى ۋەك جەنگەل ھەبوو، يەجگار فراوان بوو. دارەكانى ئەوئەندە چرە نووسابوون بەيەكەوھ، تىشكى زىپىنى رۆژ بەئاستەم لىتانەوھ دەرتەپەرى. بايەكى پاكى سازگار شەنى ئەكرد، ئەو پەپوولە گەورە بال رەنگاۋرەنگانەبىش كە بەسووكى و ئاسانبىيەكەوھ لەم چلى دارەوھ بۆ ئەم چلى دار فرۆكەيان ئەكرد و ئەھاتن و ئەچوون، زووتر ھەستىيان لە دەروونى مرۆقدا ئەجولاند بەرامبەر ئەو كزەبا پاكشە. لە دووربىشەوھ خورە خورە ئاۋى جۆگاكە و زىكەزىكى ھەموو رەنگەى چۆلەكەكان تىكەل بەيەكترى ئەبوون، جۆرە ساز و ئاۋازىكىيان پىك ئەھىنا، لە جەنگەلە بالدەرەكەدا دەنگى ئەداپەوھ.

لەكاتىكدا كە ئەو سەربازە پىرە بەخۆى و گالۆكە ئەستورەكەيەوھ، بەناو ئەو رېگا چۆل و ھۆلە درىژەدا ھىۋاش ھىۋاش ئەرۆبى و سەربەستى گىژ بووبو بەبىرەوھى و ئەرك و نازارى ژيانىەوھ، بى ئەمەى سەرنجىك لەو سروسشتە جوانە دلگىشكەرە بدات، لە پر دەنگىكى ناسك ھاتە بەر گوتى، ۋەك لەناو زەوبىيەوھ ھاتىب و ابوو، پى گوت: «ئەى سەرباز، ئىۋارەت باش!» سەربازەكە رووى كرده جى دەنگەكە، كە تەماشاي كرد ئەوا مناللىك لەبەردەمىيا ۋەستاۋە، لە تەمەنى چوار سالان داپە، بەپىتى تەمەنى خۆى درىژە و بەھىزە، چاكەتىكى پان و پوور و شەرواللىكى واى لەبەرداپە كە پىپىيە رووتەكانى و لنگە لاۋازەكانى دەرتەخات. بەدەستىكىيەوھ لقى دارلىكى گرتوھ، كە پەتلىكى ئەستورى پىۋە بەستراۋە، ھەرۋەك داۋلىكى ساكار واپە بۆ پراۋەماسى. بەدەستەكەى ترىشەوھە ماسىبەكى پوولەكە زىۋىنى گرتوھ، ۋەك نىچىرى ئەو رۆژەى بوۋى و ابوو. منالەكە بەدوو چاۋى

بچووكى نىرگسىيەوھ لە سەربازەكە ورد ئەبووھە، ھەرۋەك دەموچاۋى بەتەشۋى^(۱) خشت كرابى و ابوو دەمولتوھ خواروختىچەكەيشى، خەرىك بوو بەزەردەخەنەيەكى شىرىن بىرئەتەوھ و بىكشى لەم گوتىيەوھ بۆ ئەو گوتى. زەردەخەنەى منالەكە پر بوو لە ناشىرىنى دەموچاۋى، چونكە لەخۆبايى بوونىكى منالانە و پىسىبەكى ساكارى تىا بوو.

منالەكە بەسەربازە پىرەكەى گوت: «مامە گىبان، لە كوتوھ ھاتوتت؟ بۆ كوتى ئەچىت؟ شەرت لەگەل ئىنگلىز كرووھ؟». كابرا كە بەچاۋىپىكەوتنى ئەو منالە و لە شوتىنە چۆل و ھۆلەدا، دللى كراپەوھ چوۋە لاپەوھ دانىشت، پشۋوبەك بداتەوھ. لەو ماۋەبەدا ھەندى بەسەرھاتى شەرى خۆى بۆ گىراپەوھ. ئىنجا لىتى پرسى: ناوت چىبە؟ ناۋى خىزانەت چىبە؟. منالەكەيش گورى بەستەوھ بۆ قسەكردن و گوتى:

- «من ئەبراھام لىنكۆلنم» (*). بەلام باوك و داىكم بانگم ئەكەن «ئىپ». باوكم دارتاشە. دارى گەورە گەورە ئەبىرتتەوھ بۆ دروستكردنى كۆلىتەكان... بەلئىشى داۋمى كە تەمەنم گەشتە ھەوت سالان تەورتىكم بداتى منىش لە دارپىنەوھدا يارمەتى بدەم... من ھىشتا لە چوار سالان دام. بەلام (سارا)ى خوشكم دوو سال لە من گەورەترە... بەلئى ئەم ماسىبە من راوم كرووھ. پاش تۆزىك ئەيكەم بەشىۋ. ئىمە لە ناۋەراستى ئەم جەنگەلەدا ئەژىن. ئەى سەرباز، ئەتەوئى لەگەلمابىت بۆ مائەوھ؟ بى گومان باوكم و داىكم بەتۆ دلئان ئەكرتتەوھ گەلىك جار داىكمان ئامۆزگاريمان ئەكات كە دلئان بسوتى بەسەرباز و پىر و رىۋار... بى گومان ئەوئىش رووت لى ئەنى كە ئىشمە و لامان بىنىتەوھ. چىرۆكەكانى شەرمان بۆ بگىرتتەوھ...». بەلام كابرا، ئەبوست بگەرتتەوھ ناو خاۋ و خىزانەكەى خۆى. ئىتر ھەر ئەوئەندە گوتى لە (ئىپ) بوو بانگى ئەكات بۆ مالى خۆبان دەمودەست راست بووھە و دەستى ھىنا بەسەر منالەكەدا، پىرۆزبايى لى كرد و داپەدەست خوا، ئىنجا دەستە لەرۆكەكەى لەسەرى منالەكە ھىناپە خوارەوھ و دەستى كردهوھ بەرۆشتان بۆ ئەمەى پىش ئەمەى تارىكايى دابى بگاتەوھ مالى خۆبان. بەلام منالەكە ھەر لە جىتى خۆى ماپەوھ. ھەر سەپرى كابراى ئەكرد. تا ھىۋاش ھىۋاش لىتى دووركەوتتەوھ، سەرنجى لە كۆماۋىبەكەى و ھەنگاۋە ماندوۋە گرانەكانى ئەدا، كە دەمىك تىشكى رۆژئاۋا لى ئەدا، دەمىكىش سىبەرى دارستانە چرەكە. پاشان زۆرى پىن نەچو، بەو پىبە رووتە

(۱) تەشۋى: تەرتىكى بچووك بۆ پىنەوھە يا رىكخستنى دار بەكاردى.

(* لىنكۆلن: خۆبان واى ئەخوتىنەوھ: لىكن - ۋەرگىپ -.

سووکانهی خوځه وه، بهه راگردن دواي کابراي سهرياز کهوت، که نزیکي بووه وه، بهه ناسکه پرکتيه که وه بانگي کرد و ماسييه زيرينه کهي خوځي خسته ناو دهستييه وه و دهموده ست گه رايه وه دواوه، پيش ته مه ي گوتي له سهريازه پيره که ي، بهر په رچي بداته وه و نه و دياربیه بچوکه ي لي و هرنه گري که له شپوي خوځي گيږاوه ته وه بو نه و.

ره چه له کی (ئيپ). له و جهريه زانه وه هاتوته خواره وه که له سه ده ي حه فده همداهه شتيان ته کرد به ناو نه و ده شته کاکي به کاکييه نه کي تراوانه ي خاکي ته مريکايه دا و، ده شتيان ته کرد به دار روواندن و شينايي کردن و، ناوه دانکرده وه ي زهوي ويرانه و، چوونه جهري ته و خاکانه وه به شينه يي. باپيري (ئيپ) يش که هر ناوي (تههراهم لينکولن) بو، به دهستي به کيک له هيندييه سووره کاني ته مريکا مرد، له ناو شهريکي ناوه هيندييه سووره کان و سپييه ناوه دانکه ره وه کانداه، که هرگيز نه ته کوژايه وه. سا هوروزمه که هيندييه کان برديتيانه سه سپييه کان، يا خود سپييه کان برتتيانه سه دانيشتووه ره سه نه کاني ته مريکا، ته م شهريانه هر په يدا ته بوون له ناوه ندياندا: ناوه دانکه ره وه ته وروپاييه کان خهريکي ته وه بوون دانيشتووه ره سه نه کاني ته مريکا له ناو بيهن، به بيانووي ته وه که مافيان هه يه شارستانيتي بگوتيزنه وه ناو ته و خاکه ساوايه وه دانيشتووه هيندييه کانيش، هيتزيان چه ندي بر بکرديا به گزياندا ته چوون و به ره نگاريان ته کردن به ته نيائي، چونکه له لايه که وه هوگري خاکه که بوو بوون و پيوه ي راهاتبوون، له لايه که تريشه وه خوځيان به خاوهن ته و خاکه دا نه نا که له پيست سپييه کانداه تيايا گوزه رانيان کردبوو. که ميش ريک ته کهوت که ههردو لايه ک بگرن و پيکه وه له و سامانه زوره ي ته و خاکه که لکه وهر بن، يا خود بيهينه به ره م و، به گيانتيکي دادپه روه رانه و به کسانيه وه به ره مه که ي پيکه وه بخون.

خيزانه که ي (لينکولن)، له پاش مردني باپيره که يان به هه موو لايه کا ته فروتونا بوون. (توما) ي باوکی (تههراهم) که باوکی کوژا، ته مه ني شه ش سالان بوو. گوزه رانيکي گيژوويزانه يي کرد له ناو جهنگه لستان و ده شته به ياره کانداه. نه ته گه يشته جیگايه ک، تا له ويش هه ليان نه دا بو جیگايه کی تر. تينجا که بوو به پياو، له و هه موو هاتوچوگه رانه، ته وه نده ي دست که وتبوو که بوو بوو به دارتاش، بو ته مه ي پيوه ي گوزه ران بکات. کچيکي مامي خوځي هه بوو، ماره ي کرد و له گه ليا جیگير بوو، له پارچه په کی (کونتاکی) دا. خانوچکه يه کی شروپي له لقي دار تيا دروست کرد، که هر له کوليتي پياويکي درنده يا خود له پاشماوه ي لافاويکي ته کرد.

جا له م خانووه دا بوو که (تههراهم لينکولن) له ۱۸۰۹/۲/۱۲ له دايک بوو. سه ره تاي پيگه يانديشي هر له ويدا بوو. به لام خيزانه بچوکه که ي (توما لينکولن)، زوري پي نه چوو ته م خانووه ي فروشت به نرخی ده کويه ويسکی و چوار ليره. به لام رووباره که نرخی خانوچکه که ي قووت دا، چونکه هر ده کويه ويسکيه که ي که وه ته ناوه وه نقووم بوون. خيزانه ره نجهره که ناچار بوو که له م جیگاوه بگوتيزته وه بو نه و جیگا بو خوځياندن. تا دوايي، له سالي ۱۸۱۶ دا، جیگايه کی باشي دوزيه وه له نزیک سه رچاوه تاويکي سازگاره وه. له ناو پارچه زهوييه کی ويرانه دا له خاکي (تهنديانا) دا که پنيان ته گوت: «که ندي کوتره بچکوله». له ويدا خوځي دامه زراند. به لام له سه ره تاي کوچه که ياندا، زستانيکي زور سامناکيان به سه ربرد له ناو ده شتي چول و هولدا. گزويگي ي وشکيان له بن خوځياندا دا نه نا و به پيستي گيانله به ران خوځيان دا نه پوشي و، له باران و سه رمايش، خوځيان به وه ته پاراست، که چند لقي دارتيکيان کردبوو به که پريک له سه ر گردولکه يه ک له بنيا ته حه وانه وه.

له به هاردا (توما) خانوچکه يه کی بو خيزانه که ي له و ناچه يه دا دروست کرد. زوري پي نه چوو، کوچ کردووه کان روويان تي کرد و ده شتيان کرد به دروستکردني خانووه ره و دوکان و بازار، تا ناوه دان بووه وه و گه شه ي کرد.

که (ئيپ) گه يشته حهوت سالان، باوکی به لينه که ي خوځي به جت هينا، ته وريکي بچوکی دايه ده ستي بو ته مه ي داري پي بري. ته ويش ده ستي کرد به لقي برينه وه و دارقليشاننده وه، تا وای لي هات له هه موو فرمانيکا يارمه تبي باوکی ته دا: له گه ليا ته چوو ته و په ري جهنگه له که وه، کوليت و خانوچکه ي دروست ته کرد، ته و زهوييه به پيسته يشي ته کيلا و ته يکرد به شينايي، بو ته مه ي خورشتي خيزانه که ي، به شي ساليک لي پيک به يني. (خانم لينکولن) يش تافره تيکي خواناس بوو، هه نديک خوينده واري فير بوو بوو، به په رو شه وه بوو که کوره که ي خوځي فيري خویندنه وه و نووسين بکات، بو ته مه ي نووسراوي پيروز فيري و بيخوینيته وه. ته و له وه پيشيش خوځي خهريک کردبوو به باوکیه وه فيري سه ره تاي نووسين و خویندنه وه ي بکات، به لام باوکی هيچ فير نه بوو بوو، ته وه نده نه ي که ناوي خوځي پي بنوسي. به لام (ئيپ) زورتر هوگري خوینده واري بوو له باوکی، زورتريش نارامي هه بوو له سه ري. هه رچه نده له کار و فه رمانه به نه رک و تازاره که ي ته بووه وه و ته گه رايه ماله وه، له ته نيشت دايکيه وه رانه کشا، بو ته مه ي له به ر روشنابي گري تاگري لقه دار کاژه کان که له ناو تاگردانه که دا بوون ته سووتان، به کيک له چيرزه که

خۆشه‌كاني ناو (تهورات) ی بۆ بخوینیتته‌وه، که نه‌وه‌نده کاری نه‌کرده دل و ده‌روونی له هه‌موو ته‌مه‌نیکی ژیا‌نیا پتوه‌ی دیار‌بوو.

به‌لام نه‌م خۆش راپوار‌دنه، زۆری نه‌کیشا. چونکه نه‌و زستانه سه‌خته‌ی که داها‌ت به‌سه‌ر خیزانه‌که‌دا له سه‌ره‌تای ها‌ت‌نیا بوو (که‌ندی کۆتره‌ بچکۆله‌) ی به‌ته‌وا‌وه‌تی سه‌رگه‌ردان کرد، دایکی (ئیب) له‌شی تیک چوو، تا نه‌ها‌ت، رۆژ به‌رۆژ، په‌نگی زه‌ردتر نه‌بوو، تا وای لێ ها‌ت له پر مرد، (ئیب) ی کو‌رپشی له نو‌سالان تیه‌په‌ری نه‌کرد‌بوو. کو‌ره‌که و باوکی دار‌تیکی گه‌وره‌یان بریبه‌وه و گو‌ریچه‌یه‌کیان لێ دروست کرد و ژنه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی لای هه‌ر دوو‌کیان تیا دانا و پاشان خسته‌یانه ناو چال‌تیکه‌وه که بۆیان هه‌لکه‌ند‌بوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگه‌لستانه‌که‌دا (ئیب) زۆری پێ گران بوو، که دایکه‌ خواناسه‌ کرده‌وه باشه‌که‌ی بری و که‌سه‌تیکی شاره‌زا نه‌بێ نو‌یژی له‌سه‌ر بکات، به‌نه‌رکیکی زۆره‌وه توانی نامه‌یه‌کی ساکار بنووسێ بۆ مو‌ژده‌ به‌خشیک^(۱)، که له‌ خاکی (کو‌نتاکی) دا ها‌توچۆی نه‌کردن. پاشان به‌یه‌کیک له‌ چه‌رچیبه‌کاندا بۆی ره‌وانه‌ کرد، له‌ نامه‌که‌دا لیبی پاراپو‌وه‌وه که بیتته‌ سه‌ر گو‌ری دایکی نو‌یژی له‌سه‌ر بکات، که شیشه‌که‌ چه‌ند مانگیکی پێ چوو ئینجا ها‌ت و ئا‌واته‌که‌ی (ئیب) ی به‌جێ هیتا. نه‌و نامه‌یه‌ یه‌که‌م نامه‌ بوو، که (ئه‌براهام) ی بچووک له‌ ژیا‌نی خۆیدا نووسیبوی.

له‌ کۆری ژیا‌ندا

(تۆما لینکۆلن)، هه‌سته‌ی کرد، که ناتوانی به‌ته‌نیا بری له‌گه‌ل هه‌ردوو مناله‌ بچووکه‌کانیدا. که ماوه‌ی شینی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو^(۲)، بۆ چه‌ند رۆژتیک له‌ مال چوو ده‌ره‌وه، پاشان له‌گه‌ل ئافه‌ره‌تیک هه‌رزه‌کاردا گه‌راپه‌وه‌ مالتی. به‌ (ئیب) و خوشکه‌ییشی راگه‌یاندا که نه‌وه دایکی تازه‌یانه. هه‌ردوو مناله‌که‌ به‌شادمانیبه‌که‌وه به‌پیریبه‌وه چوون. (خانم لینکۆلن) ی تازه‌یش بیوه‌ژنیک بوو به‌سێ مناله‌وه. به‌لام له‌ می‌رده‌که‌ی پۆشته‌تر بوو. هه‌ندی که‌لوپه‌لی بۆ خانووه‌ تازه‌که‌ی هیتا و هه‌ندی جلوه‌رگیشی بۆ هه‌ردوو مناله‌ تازه‌که‌ی پێشکه‌ش کرد. زۆری پێ نه‌چوو، ده‌ستیکی هیتا به‌سه‌ر خانووه‌که‌دا، هه‌ندیکی

(۱) مو‌ژده‌ به‌خش: نه‌وانه‌ی ریتوشوینه‌کانی ئایینی مه‌سیح بلاو ده‌که‌نه‌وه (مبشر)، لیره‌دا مه‌به‌سته‌ی پیاوی ئایینی له‌ کلێسایه‌که‌دا که (قه‌شه‌) یه‌.

(۲) راستتر: که پرسه‌ی ژنه‌که‌ی... یا: که چله‌ی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو....

لێ راست کرده‌وه و هه‌ندیکیشی لێ تازه‌ کرده‌وه. می‌رده‌که‌ییشی خسته‌ سه‌ر نه‌و بیره‌ی که ژوو‌ریکی تری بۆ چیشته‌ لێ نان تیا دروست بکات له‌گه‌ل چشتیریکی بۆ ئاژده‌ل. تا وای لێ ها‌ت (کی‌لگه‌که‌ی لینکۆلن)، هه‌روه‌ک دراوسێکانی خۆی ناویان نه‌هیتا، بوو به‌خانویه‌کی سه‌هوت به‌خش له‌ناو باخیکی جواندا، نه‌پروانی به‌سه‌ر دارستانیکی شه‌نگ و شو‌خدا که هه‌ر له‌ به‌یانیبه‌وه تا بانگی شتیوان ده‌نگی ته‌ور و ته‌ورداسی دارپه‌رکه‌کانی تیا ده‌نگ نه‌دایه‌وه.

نه‌م ئافه‌ره‌ته‌ دل و وربا و هه‌سته‌ بلند بوو. زۆر به‌په‌رۆشه‌وه بوو که هه‌ردوو منالی می‌رده‌که‌ی به‌باشی به‌خپو بکات. به‌تایبه‌تی مشووری (ئه‌براهام) ی زۆر نه‌خوارد له‌به‌ر نه‌وه‌ی که له‌ کرده‌وه و په‌وشتیا هه‌سته‌ی به‌خوین پاکی و جوامیریبه‌که‌ نه‌کرد. له‌به‌ر نه‌وه پشتگیری نه‌کرد و ریتوشوینی باشی پیشان نه‌دا که له‌سه‌ری پروات. باوه‌ر به‌خۆکردنه‌که‌ی و هیوای دوا‌رۆژه‌که‌ی به‌هیتزتر نه‌کرد. له‌و ناوچه‌یه‌شدا که (ئیب) ی تیا گه‌وره‌ نه‌بوو، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی خوینده‌واری گیروگرفتیک زۆری له‌به‌ردا هه‌بوو، خۆیان پتوه‌ خه‌ریک نه‌نه‌کرد، له‌ گفتوگۆی رۆژانه‌یاندا نه‌وه‌نده‌ بایه‌خیان پێ نه‌نه‌دا، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا، نه‌وی له‌ ژیا‌نی (ئه‌براهام لینکۆلن) ورد ببیتته‌وه، به‌ته‌وا‌وه‌تی بۆی ده‌ره‌که‌وه‌ی. که ئامانجی نه‌و و ئا‌واتی هه‌ره‌ بلندی و مه‌به‌سی ژیا‌نی، له‌ناو نه‌و منالیبه‌ه‌ناسه‌ ساردیبه‌دا، هه‌مووی له‌یه‌ک وشه‌دا جینی نه‌بووه‌وه، که نه‌ویش خوینده‌واری بوو.

له‌ هه‌موو شتیک خۆشتر به‌دلی نه‌و دارپه‌ر بچکۆله‌یه، (ئیب) نه‌وه‌بوو که کۆمه‌لیک له‌ دراوسێکیانیان بیته‌ سه‌ردان لای باوکی، هه‌رچه‌نده‌ نه‌خوینده‌واریش بن، به‌لام زیره‌کیبه‌کی وایان تیا هه‌بێ که بتوانن له‌م جیهانه‌ فراوانه‌ بدوین، هه‌ریه‌که‌یشیان به‌شی خۆی به‌سه‌رها‌ت و چیرۆکی خۆی بگێریتته‌وه، پاشان له‌سه‌ر ئایین و فرۆفیل‌بازی و ئافه‌رت گفتوگۆ بکه‌ن. نه‌ویش له‌ سوچیکی ژوو‌ره‌که‌دا دابنیشی و به‌هه‌موو دلیبه‌وه گو‌تیان لێ بگری. نه‌هیلی هیچ وشه‌یه‌ک که له‌ ده‌میان بیتته‌ ده‌ره‌وه‌ لیبی ون ببی هه‌رچه‌ندیکی لێ تیکه‌یشت به‌ئاسانی بام لیبی تێ بگات، هه‌رچیبه‌کیشی لێ تێ نه‌گه‌یشت. نه‌وان که رۆیشته‌ن، به‌پال‌که‌وتنه‌وه له‌ناو جیگه‌که‌یدا، لیبی نه‌کۆلیته‌وه به‌به‌رچاو ملیۆن ملیۆن له‌و نه‌ستیانه‌وه که به‌سه‌ر نه‌و دارستانه‌ قووله‌دا نه‌روان و له‌ په‌نجه‌ره‌ی کۆلیته‌که‌وه شه‌و بیداری له‌گه‌ل نه‌که‌ن و به‌چاوه‌ گه‌شه‌ بریسکه‌داره‌کانیا‌نه‌وه نه‌یلا‌وتینه‌وه و نیازی پێ نه‌به‌خشن و له‌ رازی جیهان ئاگاداری نه‌که‌ن.

(ئیب) هه‌ندی جار بۆی هه‌ل نه‌که‌وت که له‌ خاکه‌کانی (کو‌نتاکی) و (ئه‌ندیانا) دا خۆی

بگه بیټیتته ټو خویندنګا گه رڼکانه ی که ماموستا کڅچره کان هه لیان ټه سوړاندن، ټه وانه ی که زږبه یان له سه ره تاي خویندنه وه و نووسین و ژماره به ولاره هیچی تریان نه نه زانی. به لآم (ټیپ) نه ټه گه بی که له خویندنګایانه دا له چنده هغه یه که، یاخود له چنده رڼژتیک به ولاره بخوینتی، گورج باوکی ده ری ټه هینایه ده ری ټو ټه مه ی له فرمانه کانیا یارمه تیبی بدات، که به لای ټه وه وه ټو یارمه تیبیه له خویندنه که ټو خیزانه که به که لک تر بوو. یاخود وه ک مفردیبه کی بچووک له کیلگه یه کی دراوسیدا دای ټه مه زاندا، به تاییه تی له وه مه نه دا که هه ره تی کوریتیگی گرتبوو و بوو بووه لایوکی به هیز و توانای شاره زان له فرماندا به م جوړه (ټیپ) له ماوه ی نو سالی ته و او دا، له دوانزه مانگ زږتر نه ی توانی له خویندنګایانه دا بمینیتته وه.

زږ جاری و او رووی ټه دا، که جیگای خویندنګا که له مالله که یانه وه ده - پانزه کیلومه تر دوو ری. که واته ټه بوو هه موو رڼژتیک چنده کاتیک به هاتوچووه به خت بکات، ټینجا دوو کاتیک ټو بکری له خویندنګایانه دا بخوینتی.

خویندنګا که یش بریتی بوو له کولیتیتیگی له دار دروست کراو، منالنه کان له ناویا دانه نیشن له سه ر زووی، به هه موویشیان یه ک نوو سراویان هه بوو تیایا ټه یان خویندنه وه و به ده سگری ټه یاندا به یه کتری. ټو جوړه ژبانه پر ټه رک و تازاره و فرمانه سه خته و خویندنه پچر پچرچه و ماندویتیبیه هه موو ده میبه، له وانه نه بوون که منالیک له ته مه نی ټه و دا هان بدنه سه ر خویندن. به لآم ټاره زووی (ټیپ) له سه ر خویندن. ټه و ونده زږ بوو، هیچ شتتیک نه بوو بتوانی له به رده میا بوو هت و بیکورژیتیتته وه. به هو ی زبره کی و تیکو شانی خو یه وه. ټه ی توانی ناوه ندی ټو هه موو به شه خویندنه جو ی جو یبانه له ناو ټو خویندنه پچر پچرانه دا، پر بکاته وه و بابه ته کانی بگه بیټیتته وه یه ک و پیکیان ه وه بنووسیتیتته وه و بیانکاته وه به یه ک بابه تی ته و او ی ریکوپتیک و هه چ که موکوو ریبه کیان تیا هه بی ته و او یان بکات. ټو ټه مانه هه مووی به هو ی لئ کولینه وه و سه رنجدانی هه موو ده می خو یه وه پتیک ټه هینا. چونکه هه رچنده، فرمانه ده ستیبیه که ی ماوه ی پچ بدایه. کاری میتشک به یتیتته پتیشه وه، ته و ره که ی دانه نا و ده ستی ټه کرد به خویندن به هه موو دل و تیکو شانه که یه وه. خه می نان و خه می فیربون، ژبانی (ټیپ) یان کردبوو به دوو که رته وه. رڼژ ی ټو نان په یادکردن دانابوو، شه ویشی ټو خویندن.

له جیاتی قاقه ز و مه ره که ب و پینووس، پارچه خه لوو زیکی به کار ټه هینا له گه ل چنده ته خته یه کدا که ټو ټو مه به سه ته دروستی کردبوون. که ره شی ټه کردنه وه، ټه یشتنه وه،

جاریکی تریش سپی ټه بوونه وه و ټو نووسین به کار ټه هاتنه وه. تاکه په راویکی کربی، به نووسینه ورده جوانه که ی خو ی، کورته ی ټو شتانه ی (ټه ی خویندنه وه له نوو سراوانی ټم و ټه و دا که ټو ماوه یه ک لپی ټه خواستن)، ټه نووسیبیه وه و به شه و له به ر رووناکبی ناگره که ټه ی خویندنه وه. هه روه ها هه رچی شتتیک ی به دل بوایه له نوو سراوانه دا ټه یگواسته وه ناو ټو په راوه.

یه که م جار که نوو سراوی خویندنه وه: (نوو سراوی پیروز) و چیروکه نه ته وه بیبیه کانی (ټیزوب) (۱) و (رڼسن کرژ) (۲) و (کوچی حاجی) بوو.

وا ریکه وت جاریکیان نوو سراویکی ټه خویندنه وه له بابه ت ژبانی پالنه وانی ټه مریکا وه، (جوړج واشنتن) (۳)، پاشان نوو سراوه که ی له ناو دوو پارچه ته خته دا دانا له دیواری کولیتته که دا. ټو شه وه باران باریبوو، نوو سراوه که ی ته ر کردبوو. (ټه براهام) نه یکرده نامه ردی، چووه کن خاوه ن نوو سراوه که، که ینه و به ینه ی ته ر بوونه که ی ټو گتیرایه وه. به لآم پتیشنیا رتیک ی دایه، که سی رڼژ زه ویی ټو بکیتلی، به رامبه ر به نرخی نوو سراوه که ی. کابرای خاوه ن نوو سراو له گه لیا رتیکه وت. (ټه براهام) یش له پاش ټه وه ی سی رڼژ ی ته و او زه ویی ټو کیتلا، ټو نوو سراوه به نرخی (به هه موو که موکوو ریبه کیه وه که له ته ریوونه که وه به سه ریا هاتبوو) بوو به ی خو ی. هه ر کاتی ټاره زووی بکر دایه ټه ی خویندنه وه و جار له سه ر جاریش ټه ی خویندنه وه. چونکه له په ند و زانیاریبه کانی که لکی وه رټه گرت، یه جگار دلشی چووبوو

(۱) چیروکه کانی ټیزوب یا (ټیسوب): گوايه حیکایه تخوانتیک ی گه ریده ی یونانستانی بووه، هاتوته میسر و بابل، گه لئ چیروکی فولکلوری نه ته وه کانی رڼژه لاتی دراوه ته پال که گتیراونیسه وه؛ (لاوه نټین) ی فهرانسای ۱۶۶۱ - ۱۶۹۵ ټو چیروکانه ی نووسیوه ته وه و له فه وتان پاراستوونی. به لآم رچه له کی ټه وانه ده چنه وه سه ر سه رچاوه ی گه لانی رڼژه لات، هه ر له هینده وه ټو فارس و کوردستان... هتد.

(۲) رڼسن کرژ ی: رڼمانتیک ی ټینگلیزیبه که (دانبال دیشو) له ۱۷۱۹ نووسیویه؛ باسی رڼسن ده کات که گه رده لوولیک ی ده ریایی فرتی ده داته دورگه یه کی چوله وه، ټه ویش له گه ل (جومعه) ی هاو رتیدا به به خته وه ره وه له و جیگا دوو ر له ټاوه دانیبیه دا ده ژبان.

(۳) جوړج واشنتن (۱۷۳۲-۱۷۹۹) سه رکرده و پتیشه وایه کی ټه مریکا بیبه، له جه نگی حه وت ساله ی نیوان فه رنسا و به ریتانیا (۱۷۵۶-۱۷۶۳) ټم له ریزه کانی له شکر ی ټینگلیز بووه، له شه ره کانی رزگار یخوازی ټه مریکا شدا ۱۷۷۶-۱۷۸۳ سه رکرده ی جه نگاوه رانی گه له که ی ده کرد. له سالانی ۱۷۸۹-۱۷۹۷ یه که م سه روکی ولاته یه کگرتووه کانی ټه مریکا بووه.

به که سایه تیبی (جۆرج واشینتۆن) دا، به کرده و ره وشتیا له شه ری سه ره به خۆیی ئەمریکادا، که پالەوانییەکی سه رکه تووانه و نیشتمانپه روه ریبه کی شوخ و شه نگانه ی تیا ناشکرابوو.

له گەڵ ئەمه شا باوکی دلئی به مه خۆش نه ئەبوو که کورده کهی خۆی به و جوړه ئەبینی خوری داوه ته خویندنه وه. پیتی نه گوت هه ز له پالدا نه وه نه کات. وا چوو بووه می شکیه وه که کورده کهی به دلل فه رمانی له گەڵ نه ئەکرد، هه ر بۆ ئەوه فه رمانی بۆ ئەبینی، که به ناچاری نه زانی بیبینه، ئەویش له بهر ئەوهی که شتیکی ده ست بکه وئ و پیتی بژی. به لام که لله ی به هیچه وه خه ریک نییه، به و قسه پڕویو چانه وه نه بی که له و نووسراوانه دا چاپ کراون! به لام ژنه کهی له سه ر ئەو بیرو باوه ری ئەو نه بوو. جاری وایش هه بوو لیتی تووره ئەبوو که ئەو نووسراوانه ی به قسه ی پڕویوچ دائه نا، چونکه ئەو نووسراوانه ی که (ئیپ) هه موو به یانیانیک ئەیخویندنه وه (ته ورات) و (ئینجیل) بوو. به میترده کهی نه گوت: «ئارامت بی. دوور نییه کورده کهت بیته مامۆستایه ک، بیته که شیشیک. چونکه زبه رکی و تیکۆشان و چاکیی دلکه ی، ئەوه پیشان نه ده ن که دوا رۆژتیکی گه وری ده ست بکه وئ».

کورده که ده ستی کرد به تیکه ل بوون به کۆمه لایه تی. خۆی خه ریک نه کرد به لیکۆلینه وه یه وه. سه رنجدا نه کهی تیژ و به هیزبوو ئەچووه بنج و بناوانی هه موو شتیکه وه.

(ئیپ) هه رچه نده دلته نگیه کی پتیه بوو، هه ر له منالییه وه له گەلیا بوو، که دوور نییه له ژبانی ته نیایی ناو دارستانه فراوانه کانه وه تووشی بووی، به لام گیان سووک و ده م به پیکه نین بوو، زوو نه کرایه وه. هه زی له پرس کردن و گویتگرتن نه کرد. هه زبشی له قسه کردن نه کرد. ئەیزانی باش قسه بکات له چیرۆک گێرانه وه دا، ئەوه نده شاره زابوو، نه ته وه خۆشی ئەویست. جاری وایش هه بوو که له گفتوگۆکردندا توند ئەبوو، به لام له سه ر شتی هیچو بوچ. هه رگیز مقۆمقۆی نه ئەکرد. جاری وایش هه زی به گه مه وگه پ نه کرد. هه زی له قسه ی نه سته ق نه کرد. به لام دلئی که سی له خۆی نه ئەره نجاندا. که سیشی نه ئەشکاندا. له راستیدا کرده وه و ره وشتی بلندا نیشانه ی هه ره به رزی که سایه تیبی (ئیپ) بوو. ئەوسا که ی له ته مه نی شانزه سالیدا بووه، به پیتی قسه ی یه کتیک له نووسه رانی ژبانی وا بووه: «ئه براهام لینکۆن، که له گه تیبکی له ش ره پی سنگ پان بوو. به لام له ره ولا وازیکی و ابوو، له گەڵ درتیبیه که یدا سه رنجی پیاوی راته کیشا... سه ر و شیوه ی درندانه هه لکه و تبه و، چونکه قرتیکی بژی تووایی و جلویه رگیکی ساکاری شل و شیواوی هه بوو. چرچ و لۆچی ده موچاوه پیرانه که یشی، که لووتیکی ته وا و ده ره ره یوی تیا دیاربوو... ئەمانه هه موویان، ئەبراهامیان گه وره تر له خۆی پیشان نه دا!».

له و کاته دا، به دللیا ئەهات بنووسی. سی و تاری له رۆژنامه کانی ناوچه که دا بلا و کرده وه. له یه که میاندا هاواری ئەوه ی کردبوو که به زه بییان به گیانه به ردا بیته وه. له دووه میاندا هورۆمی برده بووه سه ره مه ی خۆری. له سیته میشیاندا، له سوچتیکی تازه وه که یه وه یه یه نیه ی نیشتمانیی خستبووه به رچا و چاره ی بۆ دۆزییه وه وه. ئەم وتاره یان سه رنجی یه کتیک له پشتگیر (محامی) یه کانی راکیشابوو، بانگی کرده جی فه رمانه که ی خۆی مه شقی تیا بکات. ئەوه یش هه لیککی ناوازه بوو، بۆ ئەبراهام که که لکی لی وه ره گری. به لام ناچار بوو که وازی لی به یینی. بۆ ئەمه ی ئەو مزه که مه ی که له فه رمانی کشتوکاله که یدا ده ستی ئەکه وت، باوکی لی به ش برا و نه کات.

به لام زۆری پی نه چوو، ده رگای بۆ کرایه وه. به ده ستی خۆی که شتییه کی بچووی دروست کرد، له مه به ر رووباری (ئوهایو) وه بۆ ئەوه ری رتیبواران و که لوپه لیانی پی نه گویتزایه وه. رۆژتیکیان واریککه وت، که هه ندی رتیبواری به که شتییه که ی خۆی په رانده وه بۆ که شتییه کی گه وری بازرگانی که له ناوه راستی رووباره که دا وه ستابوو. یه کتیکیان دوو پارچه زیوی دایه، رپالیککی نه کرد.

ئه براهام له وه سه ری زۆر سووما و زۆریشی پی خۆش بوو. پاشان که ئەبیته سه رۆکی خاکه یه کگرتوه کانی ئەمریکا، کارتیکردنی ئەو کاره ساته نه گیتیه وه بۆ هاوارییه کی خۆی، ئەلی: «باوه ر به چاوه کانم نه ئەکرد! دوور نییه، ئەی برا، تۆ ئەوه به شتیکی هیچ و پوچ دابنیت. به لام من ئەوه به گرنگترین کاره ساتی ژبانم دائه نیم. بۆ کورپکی هه ژاری وه ک من گران بوو باوه ره به خۆی بکات که له رۆژتیک که متردا، بتوانی رپالیک په یدا بکا! به لام که ئەوه م چاوپیکه وت، جیهانی له بهر چاومدا فراوانتری نه تواندا، جوانتریشی لی هات، هیوایشم به دوا رۆژی خۆم و بروایشم به خۆم زۆرتری لی هات».

که ته مه نی گه یشته نۆزه سالان، بازرگانیکی دایه زاندا، هه ندی که لوپه لی له سه ر که شتییه ک بۆ بار بکات و پیا بنیری بۆ (ئورلیانی تازه)، له وئ که لوپه له کانی بۆ بفروشی و نرخه کیانی بۆ به یینیتیه وه بازرگانه که ییش، بۆیه ئەمه ی به و سپارد، چونکه له راستی و زبه رکیی ئەو شاره زا بوو بوو. ئەویش فه رمانه که ی باش بۆ راپه راندا. به لام تا له وه بووه وه که وته ته نگوچه له مه یه کی گه وره وه. چونکه که شتییه که، به لای که ناری رووباری میسیسیپییدا ئەرۆیشت، قوله ره شه کان هورۆژمیان برده سه ری، تالانی بکه ن، یارمه تیده ره که یشی خه ریک بوو تفه نگیان پتیه بنی، یه ک به یه ک بیانکوژی. به لام

(لینکۆلن) فریاکهوت، نه بهیشت بیانکوژی. کهچی توانیشی کهشتیه که رزگار بکات.

لهو کاته دا که خه ریکی ئەو کۆچه بوو، که یه کهم جاربوو له ناوچهی لادئ و ژیانی لادئوه هاتبووه دهرهوه و، چاوی بهو جیهانه فراوانه کهوتبوو که هه موو دهم ئاواته خوازی ئەوه بوو له نزیکه وه بیینی. واپیکه کهوت که توانی به ده بیان کهشتیی زل زل ته ماشا بکات که پریان بوو له گه لهی بهنده کان، که وهک رانی گیانله به رانی درنده پتوهند کرابوون. ئەو چاوه نندازانه، که پر بوون له ترس و له رز. دلئ (ئه براهام) یان بزواند و خستیانه بیرکردنه وه یه کی قووله وه. لهو یاسا هیچ و پوچهی بیر ئەکرده وه که دلئ بروابی ئەدات ئەم جۆره زۆرداری و پرسیواییه پروودات.

شاری (ئورلیانی تازه)، یه کهم شاربوو که (ئه براهام) بیینی. سه ری سورما له هاتوچۆ و بزوتنه وه که ی ناوی که له برانه وه دا نه بوو، ههروه ها سه ری سورما له دهنگه دهنگ و قره قره که ی که میتشکی پیای ئەبرد. ئەو خۆشییه ییش که پیاهه ده له مه نده کان و ئافره ته ریکوپییک و رازاهه شاره زاکان تیا بوون، هه ره به جارئ گه شکه داری کرد. به لام به ته نیشته ئەوانه، هه موویانه وه، بازارپیک دئ، به نده بیان تیا ئەفرۆشت. ته ماشای کرد هه ره پیوانه و به زه بری کوهک له ژنه کانیا ن جیا ئەکه نه وه... کچانه و به قژ رانه کیشترین تا وهک که لوپهل بفرۆشرین...

دایکانه و له تاو ئیشی جه رگیان، شیتانه هاوار ئەکه ن، چونکه مناله کانیا ن به زۆر له باوه ش ئەهیننه دهره وه. جا ئەو کورهی که هاواری ئەکرد له هاو نیشته مانه کانی خۆی: به زه بییان به گیانله به راندا بیته وه، ئەم هه موو تازار و هاواره سامناک و نه نگانه ی به مرۆقاهه تیه وه دئ و به چاوی خۆی چاوی پییان کهوت. له پر له و بازاره نزم و نه نگ و ناپه سه نده. رویی وه رگیپرا و پشتی تی کرد و لیتیسی دوور کهوته وه. دلئ پر بوو بوو له ئاره زویی تۆله سه نده وه و هه سترکردن به شوورهی و ئاپرووچوون. که سواری کهشتیه که ی بووه وه، به هاواری کانی خۆی گوت: «ئه گه ر رۆژیکم ده ست کهوئ له جیهاندا، ئەه بئ ئەم بازارگانییه تیکومه کان بده م و دلشیم به کهس نه سووتئ که زبانی له وه وه به رکهوئ!».

دلداری یه کهم

لهو جیهانه ته ر و تازه یه دا، که هیشته کاری لی نه کرابوو، که پر بوو له سامان و شتی به که لک، هه موو که سیتی جه ره رزه ی ئازا و له ش سووک ئەیتوانی هیوا و ئاواتی خۆی تیا به یینیته دئ.

ئەو ساکه ییش باو بوو، هه ر کورپیک پی بگه یشتایه، خیزانه که ی خۆی به جئ ئەهیشته و ئەچوو به دوای سامان په یادا کردندا، یاخود هه ره هیچ نه بئ به دوای نان په یادا کردندا.

(ئه براهام لینکۆلن) ییش بو به کا له سه ر ئەو پیته و ییه نه رۆیشته سوو، چونکه باوکی له فه رمانه کانی خۆیدا سه ر نه کهوتبوو، له بهر بئ ده سه لاتی و که م ته ر خه میی خۆی. له پاش ئەمه ی پانزه سالی له (که ندی کۆتره بچکۆله) دا به سه ربرد، که ته ماشای کرد ههروهک پیته سووی خۆی به هه ژاری و هه ناسه ساردییه وه ئەژی. ناچارما سه ر له نوئ کۆچ بکاته وه بۆ خاکی (ئیلیئوئیز) به لکو ئەمه خواجه گوزه رانیکی باشته بکات لهوئ. ئەو خانووه ی که زۆر پیته وه ماندوو بوو بوو تا دروستی کردبوو، فرۆشتی و چوو ئەوئ کۆلیتیکی بچکۆله ی بۆ خۆی و خیزانه که ی دروست کرد. دیسانه وه دهستی کرده وه به چه وسانه وه له پینا و ژیاندا. (ئه براهام) ییش له گوێزانه وه ی خیزانه که و دروست کردنی کۆلیته که دا یارمه تی دا. زه و ییه که ی ته نشتی کۆلیته که ییشی بۆ کیتلا. له پاش ئەمه ی تۆزیک دلنیا بوو له ئەنجامی خۆی، دهستی کرد به بیرکردنه وه له خۆی و له دوا رۆژی خۆی. که ته مه نی گه یشته بیست و یه ک سالی، تافی جه ره زه یی و ئاوات به جئ هینانی دهستی پی کردبوو، له بهر ئەوه زۆری پی نه چوو خیزانه که ی خۆی به جئ هیشته. بۆ ئەمه ی ئەویش ریکه یه ک بۆ خۆی له ژیاندا بکاته وه.

ئەو ریکه یه ییش یه جگار سهخت و گران بوو، بۆ ئەو ئەرک و تازار و تهنگوچه له مه یه کی گه وره و زۆری هاته بهر. ناچاربوو که له چه ند کیلگه یه کدا بیی به ره نجبه ر. له دروست کردنی گه مئ و کهشتیی په رده دار^(۱) و لیخو رینیا نا، فه رمانی بیی. چوو فه رمانی شه قام دروست کردنه وه. بوو به چه رچی، که لوپه لی ئەگیپرا به ناو دیهاته کاندا بۆ فرۆشتن. پاشان بوو به شاگردی کابرایه کی داووده رمان فرۆش. نه ئەو گیپره و کیشه و سه رگه ردانییه نه ی که تووشی ئەهاتن، نه هه لوه شه انه وه کانی کار و فه رمانه کانی، توانییان

(۱) کهشتی په رده دار: کهشتی چارۆگه دار (سفن شرعیه).

کۆلی پىچ بدن و چاوى بترستين و له ناواتى بخهن، به لكو به پيچه وانهوه (ئه براهام) ئه و گيروگرفت و ناخوشىيانهى به پروويهكى خوش و دلتيكى پر به زمهوه به رامبهري ئه كرد، ئه وه ندهيش برواي به هيتزبوو به دواپوژى خوئى، زۆرتر په لى ئه كوتا و رهنجى ئه دا و تى ئه كۆشا. تا به سهر ئه و گيروگرفتانه يا زال ئه بوو و له ئه نجامدا به ئامانجى خوئى ئه گه يشت. رهوش و كردهوه به لنده كانى و، ژيرى و زرنگيه دلگيشكه ره كانى و دل چاكويه گه وره كهى، له ههر كوويه كدا بووايه يارمه تيبان ئه دا و كه سانى تريان ئه كرد به دؤست و خوشه ويست و دلسوئى. به لام سهر راستيه كهى و دهسپاكويه كهى له هه موو كردهويه كى ترى خوشه ويستتر بوو به لايانه وه. ته نانه ت له ناو خوئاندا ناويان نابوو (ئىپى سه رراست).

له م سه رده مه پر ته نگوچه له مه يهى ژيانيدا، وا رتيكه كه وت كه هه ژارى ناچارى كرد بيته سه ربازيك له تىپتيكى نه ته وه دا كه بو به ره نگرارى كردنى پيشه وايه كى هيندى پتيك هيترابوو، كه خووى دابوو زۆردارى كردن له دانىشتوو سه پيه بى وه يه كان؛ ته نانه ت ناويان نابوو (بازره ش). ئه م تىپى سه ربازه بچكو له يه، پتيوست بوو له ناو ئه ندامه كانى خوئيدا سه ركرديه ك هه لپوژى. ئه ويشت (ئه براهام لينكوئن)ى هه لپوژارد. ئه ميه ش يه جگار به وه دلى خوش بوو كه هاو رتيكانى به و جوژه پشتيان پى به ستوو. هه روه ها له وه پاش له ده م خوئان بيستبوو، ئه و كاته ي به گه وره ترين كاتى ژيانى ئه ژمارد.

ئه م تىپه، ماوه ي بو نه ما بووه وه، بچى به گژ (بازره ش) دا. چونكه سوئند خواره كانى، له پيش خوئيدا، توانييان بچن به گژبا و به سه ريا زال بن. ئه و له كاره سات، هه ر ئه مه نده ي به سه ره ات؛ كه هيندييه كى سوور له پياوه كانى (بازره ش) كه له تاو زۆردارى پيشه واهى هه لاتبوو، په ناى برده به ر له شكرى دوژمنه كهى. سه ربازه كانى تىپه كه يش كه ده ميك بوو له بو سه دا بوون و له چاو ه پروان كردندا وه رس بوو بوون، كه ئه وه يان دى، زۆر دلجان خوش بوو چونكه به نيچيريكى ده سو برد گريان زانى ها توته به رده ميان، بى ئه مه ي پيوه ي ماندوو بين. ئه وانيش هور و ژمىيان برده سه رى كه بيكوئن. كه چى (ئه براهام لينكوئن)، له گه ل ئه وه شا كه هيندييه سووره كان بوون با پيريان كوشت و خپزانه كه يان ته فروتونا كرد و باوكيان راوه دوونا، له به رده مياندا وه ستا و هيندييه كهى به سنگى خوئه وه پاراست، خوئى خسته ته نگوچه له مه ي كوشتنه وه بو ئه مه ي گيانى مروقنك رزگار بكات له كوشتن. له پاش تيكو شانيكى زۆر توانى رزگارى بكات.

جا له ناو گه رداوى ئه و به ره نگرارى كردنه دا كه (ئه براهام) خوئى تى فرى دا بوو، له پيتناو گوزه راندا، هه ر چيه كهى له ده ست به اتايه ئه ي كرد، هه ر بو ئه وه ي له خوئندن نه برى. نووسراو هه رگيز لىي جوئى نه ئه بووه وه. چونكه هه م هاوده مى بوو، هه م ماموستايى. له و كاتانه دا ئه ي خوئنده وه كه رتيگاي دريژ دريژى ئه برى له ناوه ند ئه م گونده وه بو ئه و گوند، يان له و كاتانه دا ئه ي خوئنده وه كه دائه نيشت له ژير سيبه رى به رديكى گه وره يا خود دره ختيك دابه سه پته وه، يان كه ئه بوو به شه و ئه ي خوئنده وه، پاش ئه مه ي له فه رمان و ئه رك و ناواز ئه بووه وه و ده ستى ئه په رزا چه ندوچوون له گه ل خوئى بكات و قسه بو خوئى بكات.

ئه يو يست بگات... بروايشى به خوئى هه بوو كه ئه گات... به لام بو كوئى؟ ئه و به ته وا وه تى نه يته زانى چىي ئه وئى و بو كوئيش ئه چى. به لام زۆرى را ئه په رمو به هيتز و ده سه لانى خوئيدا، شه ره زاي خوئيشى بوو كه چه كار لى ها توويه كه هه ستى به نا ره زوويه كى به هيتز ئه كرد بو خوئه خت كردن له پيتناو نيشتمانه كه يدا. چونكه له گه ل ئه وه يشدا كه ناسيا وييه كى كه مى هه بوو له گه ل نيشتمانه كه ي خوئيدا، كه سه يرى ئه ملا و ئه ولانى خوئى ئه كرد، زۆر كه موكوپى و كرده وه نه نكي و روو كه شى وا ناشيرينى ئه دىي كه به پتيوستى ئه زانى به ره نگرارى بكرى.

له سالى ۱۸۳۲دا كورسييه كى كوئى نه ته وه يى خاكى (ئيلنوئيز) بى كه س مايه وه. (ئه براهام لينكوئن)، بو ئه و پايه يه، خوئى پالوت. ئه وى پالى پيوه ئه نا، هه ر ئا واته كانى و نازايه تىبه كه ي خوئى بوو، كه يه جگار گه وره بوون. له ناو كوئمه لتيك هه لپوژره ردا، ره پ و راست پتى گوتن: «وا بزانه هه مووتان ئه مناسن. من هه ر ئه براهام لينكوئم. فروفي لبازيه كه يشم ماوه ي كورته و خوشيشه، وه ك هه لپه ركيى پيرىژن وايه. ئه گه ر منتان هه لپوژارد سويا ستان ئه كه م. خو ئه گه ر هه ليشتان نه پوژارد. ئه وا هيچ. باكم نييه!». له مه به ولاوه هيچى ترى نه گوت. شه ش كه س ده نكيان بو دا. هه موويان ناسياوى بوون له شارى (نيوسالم) دا. به لام ئه م ژماره يه، ته واو نه بوو. له به ر ئه وه نه گه يشت به مه به سى خوئى. نه بوو به ئه ندام.

بيجگه له وه، تووشى شكانىكى تريش ها ت. بوو به ها و به شى كا برايه ك له شارى (نيوسالم) دا، ناوى (بىرى) بوو. به هه ر دوو كيان دوكانى كيان دامه زراندا بو كرپن و فروشتن. (ئه براهام) هه رچيه كهى بو كو كر ابووه وه خستبوويه ئه و ها و به شيه وه. به لام (بىرى) سه ر خوئيشكى هه موو ده مى بوو. هه رچى پاره يه كى ئه ها ته ده ست، به فيروئى ئه دا.

له پاش چند مانگیك مرد و كۆمه لیک دهستیای به جی هیشت به سهر (ئه براهام) وه. (ئیب) ی سهر راستیش، دهستیکی وای نه بوو، که نه وه موو دهستیای هاوړیکه ی که له که ی کردبوو به سهریا، به یه که جار بیانداته وه به خاوه نیان. ناچاربوو به لاین بدا به خاوه ن دهستیایوه کان، که دهستیایوه کانیا به وچان بداته وه. ناچاربوو دوو نه وندهی جار ان فرمان بکا و خویشی بره نجیبی تا نه و به لینه گرانه ی خو ی جیبه جی بکات.

هاوړیکانیسی ویستیان یارمه تیی بدن، بی نه مه ی سهری پی نزم بکه نه وه، یان لووتی بشکینن بوی تی کو شان کردیان به جینوشینی ده زگای پوسته خانه له شاری (نیوسالم) دا. نه م فه رمانه، بوو به سهره تای سهرده میکی تازه له ژبانی (ئه براهام) دا. چونکه کاتیکی ته وای ده ست خست بو خویندنه وه، ریگایشی بو کرده وه بو خویندنه وه ی زور له روژنامه کان. روژتیکیان نو سراویتی هاته به رده ست له بابته زانستی پیوانه وه. له بهر سهر چلی خو ی، ناوه که ی کرده وه و به په روشیبه کیشه وه دهستی کرد به خویندنه وه. تا وای لی هات ده ستوره کانی هونه ری پیوانه فیروبو. ئینجا دهستی کرد به به کارهینانی، له په نگرشنتی زویدا له و ناوچه به دا که تیا بوو، ههروه ها له دانانی نه خشه ی ریگابان و پرده تازه کاند. به وه توانیی که مه کیك گوزهرانی خو ی باش بکات.

جا له م سهرده مه ی ژبانی (ئه براهام) دا، کاره ساتیکی شهنگ و کاریگه ر پووئه دا، پرشنگی هونراوه و دلداریی و به زه یی پیاها تنه وه نه دا له و دلله گوره، خه مباره، چاو له هیچ نه بووه ی (ئه براهام)، که گیتزه لوکه ی روژگار زوری له رزاندبوو، نه رک و نازاری جیهانیش زوری کز کردبوو. روژ نا روژتیک، له په نجه ره ی پوسته خانه که وه، گوپی له دهنگیکی ناسک نه بوو، به شیرینیبه که وه لیبی نه پرسى: «هیچ نامه یه کی منت لا نییه، کاک لینکولن؟».

پاشان له ده رگا که وه ده موچاوی کچیکی شهنگ و شوخی که ممر باریک ده رته که وت. پرچه زپینه کانی وه ک تیشکی روژ و ابوون. له ده موچاوه سپی و سووره که یشیا، که شیی ته مه نیکی هه زده سالیی تیا بوو. پاشان نه هاته نه و ژووره وه که کۆمه له روژنامه و نو سراو به سهر به کدا که له که بوو بوون و، په ره په ره ی قاقه زیش له ملا و له ولادا بلا بوو بوونه وه چونکه (ئه براهام)، هه موو ده م، پیویستی به ناژاوه یه کی که م و هه ندی نارپیکی و پیکی بوو، بو نه مه ی به دلپکی ئاسووده وه بتوانی فه رمانی ببینی!

ئینجا که چاوی به و ده موچاوه پرشنگداره نه که وت، تیك نه چوو، ههروه ک شاگردیکی خویندنگا بوویت و گوناهیکی کردب خوی و نه هاته پیش چاو. نو سراوی ماف، که

به دهستییه وه بوو نه یخویندنه وه بو نه مه ی تیی بگات فریتی نه دایه لایه که وه و به په نجه باریکه کانی قژه ره شه بره که ی خو ی نه ئالوزاند. ئینجا له ته خته که ی خو ی راست نه بووه وه و وه رامی نه دایه وه: «خانمی روتلیدج. وا بوی نه گهریم بیدوزمه وه».

پاشان نه چوو ه سهر سنووقی نامه کان، بیان پشکنی. خویشی نه وه ی نه زانی که نامه یه کی وای تیا نییه به ناوی نه وه وه هاتبی. به لام له گه ل نه وه یشدا، خو ی به هه له دا نه برد، ئاواتیشی نه خواست که نه وه ی نه و نه یه وی بوی بدوزیتته وه و به روو خویشیه که وه پیی بلتی: «نه وه تا خانمی روتلیدج! نامه یه کم بو دوزیتته وه له نیویورکه وه بۆت هاتوه!...» به لام هه رچی نامه یه که له وی دابوو، هه لگیتر و وه رگیتری نه کرد، هیچی بو نه نه دوزرایه وه، ئینجا چاوه رهنگ خو له میشییه نه رمه کانی هه ل نه بری و سهیری نه و دوچاوه که شانیه نه کرد، که به گلاراییه که وه سهیری هه موو بزوتنه وه یه کی نه ی نه کرد، ئینجا نه یگوت: «خانم، ئیمرو هه چمان بو نه هاتوه بو تو». ئینجا که سه رنجی نه دا رهنگی که چه که زه رد هه ل نه گه ری به وه رامه که ی، به په له، به زه رده خه نه یه کی دلنیا که رانه وه پیی نه گوت: «جاری وا هه یه، نامه کان تا نه گه نه ئیره. زور دوا نه که ون... هه ندی جار به هه فته له ریگادا نه میتنه وه... به لکو نه مه خوایه نه م پوسته یه بیتته وه، نامه که ت بگات». که چه که یش به زه رده خه نه یه کی که مه وه، وه رامی زه رده خه نه هانده ره که ی نه وی نه دایه وه و هه لته ستا پرواته ده ره وه. پاشان نه گه راپاوه دوا وه، وه ک شتیکی بیرکه وتبیتته وه و ابوو. ئینجا نامه یه کی له سنگی نه هینایه ده ره وه و به شه رمیکه وه پیی نه گوت: «تکایه نه م نامه یه بنیره بو نیویورک له پوسته ی داها توو دا». (ئه براهام) یش به خو شه ویستییه کی راسته قینه وه وه رامی نه داته وه: «خانم! دلنیا به که نامه که ت دوا ناکه وی نه ئیری». به لام تا که چه که نه گه ییه ده ره وه نه م سه ریریکی نامه که ی نه کرد که دابوو یه ده ستی، له پشت بوخچه ی^(۱) نامه که دا نه م ناوونیشانه ی نه خویندنه وه، که هه ر نه وه بوو نه نه گوزرا،: «کاک جو م ما ک نیل له شاری نیویورک...». ههروه ک له کاتی توو ره بوون دابی، به و جو ره چنگه کانی نه هاتنه وه یه ک، ئینجا تا ماوه یه ک له و نووسینه مندالانه یه ورد نه بووه وه پاشان جو ش و خرۆشیتیکی پر له ئاواتی پی نه گه یه شت، ههروه ک نه و وشه ناسکه خو شان و نه و پی لی نانی دللی دلداره ی ناو نامه که ی هه ست پی کردبی و ابوو. زوری پی نه نه چوو توو ره ییه که ی نه گوزرا نه بوو به خو شه ویستی. ئینجا زه رده خه نه یه کی دلپاکانه ی خه ماوی نه کرد و

(۱) بوخچه ی نامه که: زهرفی نامه که، کیسه ی نامه که.

ئەيگوت: «ناخ خۆزگە ئەم نامەيە بۆ من ئەهات!...» پاشان گورج ھەل ئەستايە سەرپى و نامەكەى ئەخستە شوئىنى خۆبەو و، دەستى ئەكردەو بەخوئندەوئەكەى خۆى.

ئەو كچە ھەرزەكارە، گەورەترىن منالانى (جىمىس روتلىدج) بوو كە ئاشەوانىكى دەولەمەند و يەكپىك لە پىاوه ناسراوكانى ئەو ناوچەيە بوو. ئەم پىاوه يەكەم كەس بوو، كە دەستى يارمەتى درىژ كرد بۆ (ئەبراھام لىنكۆلن)، لەو كاتەدا كە گەيشتە شارى (نىوسالم) بەبى دەست و بى دەسەلانىيەو كەسىكى نەبوو بىپارىژى. (جىمىس روتلىدج) سەرۆكى يانەيەك بوو، پىاوانى ناوچەكەى تىا كۆئەبووئەو، لە بابەت فرۆفيلبازىيەو و گەتوگۆيان ئەكرد و، كاروبارى ئابوورى و كۆمەلایە تىشيان پىشان ئەدا. (ئەبراھام) پىش چووه ناو ئەو كۆمەلەيەو. ھەموو كۆبوونەوئەيەك لەگەلئاندا بوو، چۆن ھا شەويك بۆى نەكرابىت بچىتە يانەكە، ئەگىن ھەموو شەويك ئەچوو. كە (رۆتلىدج) سەرئىجى دا، (ئەبراھام) بەپەرۆشەو گۆييان لى ئەگرى. رۆژئىكيان، بابەتتىكى بۆ دياردى كرد و پىتى گوت لەو بابەتەو قسەمان بۆ بكە. (ئەبراھام) پىش، نەيكردە نامەردى، و تارىكى وای دا، كە ھەموويان سەريان لىتى سوپما. چونكو پىر بوو لە بىروباوئەرى دروست و پىشەبىنى زرنگانە، شارەزايى و بىركردنەوئەى قوول و لىكۆلئەوئەى تەواوى ئەويان دەرئەخست. كە لى بووئەو، لىتى كۆبوونەو، پىر بەدل پىرۆزىبايىيان لى كرد. ئىنجا (روتلىدج) بۆ رۆژى دوايى، بانگى كرده سەر نانخواردن.

نان و خوانەكە، ژمارەيەكى زۆر لە پىاوه ناسراوكانى (ئىللىنۆيز) و خانە ناوازەكانى لەسەر كۆبووئەوئەو. بەلام (ئەبراھام) ھەر دللى لەلای كچى خانەخوئى بوو. كچەكەيش بەو جوانىيەى خۆبەو و بەو قژە زىرئانەى خۆبەو كە لەناو كراسە شىنەكەيدا لەش و لارە رىكەكەى دەرئەكەوت، سەر و شىوئەيەكى شەنگ و شۆخى ھەبوو، بالاىەكى شووشەيى، بەسەر پەنجەى پىتوئەهات و ئەچوو، ميوئاندارى بانگكراوكانى ئەكرد و بەدەميانەو ئەهات، بەجوانى و گەشى و رووخۆشەيەكەى (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش. كە لە ھەموو تەمەنى منالى و كورپىنى خوئىدا گۆپى لە پىكەنىنى ئافرەتتىك نەبووئەو، بەكچىنىي ئەم كچە گەش و رووخۆشە و دەنگە ناسكەكەى كە وەك دەنگى زەنگە زىوئەكە ئەزرنگايەو لە گۆتيدا، گەشكەدار بووئەو. لای كردهو لە ميوئانىكى تەنشتى كە لەسەر خوانەكە دانىشتبوو، لىتى پرسى: «ئەم كچە بۆچ ئەوئەندە كامەرئە؟» كابرانىش بەزەردەخەنەيەكەو پىتى گوت: «چونكە بووئە دەزگىرئانى (جۆن ماك نىل)، كە دەولەمەندىكى گەورەيە و تازە ھاتۆتە ناوچەكەو و گەلپىك زەويى فراوانى تىا كرىو؟».

ئىتر (ئەبراھام) پىش، لەسەر خواستى (روتلىدج) خۆى، ھەموو جارىك ھاتوچۆى ئەكردن. ئەوانىش زۆر بەگەرمى و خۆشەويستىيەو پىشوازيان ئەكرد. ھەرچى لەو خانووەدا بوو خۆشى ئەويست، ھەر كامىكىيانت بگرتايە بەدۆستىكى وای ئەزانى كە لەوانىترى خۆشترى ئەويست. لە راستيدا لەبەر (ئانا) بوو، كە رىسەكەى بۆ نەنكى كچەكە ئەگرت بەدەستەو و لە وزە بەدەر ئارامى ئەگرت تا نەنە باى ئەدا. دىسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو كە بەپەرۆشەو گۆپى لە نرخەكانى ئارد ئەگرت، كە باوكى كچەكە كە لە بابەت ھەرزانى و گرانىيەو ئەدوا. دىسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو، كە براكەى فىرى سەرەتاكانى زانستەكان ئەكرد. ياخود بۆ براكان تىرى يارى لە دار بۆ دروست ئەكردن، يان بىشكەى منالە ساواكەى رائەژاند، يان سەگە پىرە بۆرەكەيانى ئەلاواندەو و گەمەى لەگەل ئەكرد.

ھەرۆھە لەبەر دللى ئەبوو كە بەتايىتەى چىرۆكەكانى خۆى لەبەر گۆئى ئاگردانەكە بۆ خىزانەكە ئەگىرئايەو، لە شەو درىژەكانى زستاندا، خىزانەكە ھەموويان لىتى كۆئەبوونەو، لە ھونەرە جوانەى ئەو خۆشىيان پى ئەگەيشت سەريان سوپئەما. كەچى لەو كاتەدا رووبارەكە ھارە ھارى ئەهات دائەنىشت، يان خەرىكى چىنى ئەبوو يان خەرىكى دورىن. پىر بەدل بەپەرۆشەو گۆپى لە قسەكانى ئەگرت، جاره ناجارىكىش لە چاوه گەشە شىنەكانىيەو نىگايەكى لى ئەكرد.

ھەردوو كىيان يەكترىان خۆش ئەويست، ھەردوو كىيان دۆستى گىيانى بوون. بەلام (ئانا) خواسترابو بۆ پىاوتىك كە بەدلئىا چوو بوو؛ بەو دلدارىيەيشەو كامەران بووئەو، شانازى پىتوئەكرد. (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش يەك تاو ئەوئەو بەبىردا نەئەهات كە ئەو كامەرئانىيە پاكوئەى لى تىك بدات.

بەلام رۆژئىكيان شتىكى وا روويدا كە ھەرگىز بەبىرىدا نەئەهات. چونكە لەناكاو (جۆن ماك نىل) ھەر زەوييەكى كرىبوو لەو ناوچەيدا فرۆشتىيەو و شارى (نىوسالم) پىشى بەجى ھىشت، بەو مەرجەى رۆژتىك پىش گواستەوئەى دەزگىرانەكەى بگەرتتەو ئەوئەو. بەلام رۆژ ئەھاتوو رۆژ ئەچوو، (جۆن ماك نىل) پىش ھەر نەگەرايەو، نامەيەكشى نەئارد بۆ دەزگىرانەكەى كە ھۆى نەگەرئانەكەى خۆى تى بگەيئىنى. (ئانا) دللى كەوتە ناو خەم و خەفەتەو. دوولتى سەرى تى كرد. ئىتر لەو بەولاو گۆزئانىيەكانى لەگەل دەنگى ئاشەكەدا رىك نەئەكەوتن، لە بەيانىانە خۆشەكان و ئىوارانە دل پەرىشانەكاندا.

جا له م پرژه پر له خه مانه دا بو، که کچه که راهاتبو به ووه که هه ر ژوژه نارژوژیک ته هاته پوسته خانه، نامه پر له گلک بیه کانی خوی ره وانه بکات بو خوشه ویسته که ی خوی، چاویشی هه ر له ریگاوه بو که وهرامیکی لی وهرگریته وه. که چی هیچی ده ستگیر نه نه بو.

له پاش چند هه فته به ک (ئه برهام) نامه به کی وهرگرت له نیویورکه وه، به ناوی کچه که وه هاتبو. ئه ویش به هه له داوان خوی گه یانده کچه شه نگه که و نامه که ی پیشکه ش کرد. هه ر نه ونده نامه که ی دایه ده ستی و گه رایه وه. مه به سیسی ئه وه بو که کچه که به تنیا بیته وه و تیر به دلی خوی خوشی له خویندنه وه نامه که بیته که له ده میکه وه بو، چاوه روانی ئه و کامه رانییه بو. به لام زوری پی نه چوو، که (ئانا) ی ئه دی، به هه یوانه کانی ئاشه که دا ته هات و ئه چوو، به ره نگیکی زهرد و لیو به باره وه، بی دهنگ وه ک دارو به ردی لی هاتبو، رۆشنایی تیا نه ما بو. که سه رنجی دا وه ک جارن نه ته هاته پوسته خانه، نامه کانی ره وانه بکات، یاخود بو نامه کانی ده زگیرانه که ی بگه ری. (ئه برهام) په ی به وه برد، که ئه و پیاوه جوانه رازاوه یه ی کچه که هیوای خوی پیوه به ستبو، له و نامه کلۆله دا که به ده ستی خوی بو بردبو، جوئی بو ونه وه ی خوی ئاشکرا کردبو. ئیتر زوری پی نه چوو که (شاری نیوسالم) یش ده ستی کرد به چریه چرپ له بابه ت ئه و ده زگیرانییه وه که هه لوه شینرایه وه و ئه و پیاوه وه که ناپاکی له گه ل په یانی خوی دا کردبو. هه موو که سیکیش به وه ی زانی که (جون ماک نیل) پیاویکی بوژو بووه، هیزی دادپه روه ری راره ووی ناوه، ئه و ناوه یش که له (نیوسالم) دا به خوبه وه نووسانده وه، ناویکی ناراست بووه^(۱).

بو خوشاردنه وه به کاری هیناوه. ئیتر ده م و زمانی جورج باوه ری به و کابرایه کردوه، پیش ئه مه ی له به سه ره اتی ئه و شاره زای، هه روه ها له ره وستی کچه که یش که وتنه کار که بوچ به و ده موده سته دلداریی کرد له گه لیا و دلسوژیسی بو نوواند.

که چی (ئه برهام لینکولن) له خیزانه کلۆله که هه لنه گه رایه وه. کچه به سه زمانه چه واشه کراوه که یشی به ره لالا نه کرد، ته نیایی درنده چنگ له گیانی گیر بکات. به ته نیشت ئه و په رسته نه بی دهنگانه یه وه که به ره و رووی ئه و نه یواند، خوشوویسته نیکی دلسووتاوانه یشی له دلدا په یدابوو به رامبه ری. له و باره دا، هیوایه کی کزی،

(۱) ناراست: ساخته (مزور).

سه رلیشیوای، دوودلی، له دلدا په یدابوو... هیوای ئه وه که بتوانی دلی (ئانا) بداته وه و بیسی خاته سه ر له بیرچوونه وه ی ئه و که سه ی که چه واشه ی کردبو. هه روه ها که بتوانی کامه رانی بخاته وه دلی، به و خوشه ویستی و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بوئی نه نویتی. به لام (ئه برهام) فری به سه ر جوانییه وه نه بوو. هه روه کو میژوونووسه کانی خوی گوتوویانه: «کابرایه کی بالا بلندی، له ش باریکی، هه ر دوو شان خواری، که لله بچووک بو، هه ر دوو ده ست و پییه کانی ئه مه نده زل بوون، پیاو سه ری لییان سوو نه ما. ده موچاویشی به جگار نارپک و ناشیرین بو». له گه ل ئه وه شا، هه مووی، به و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بوئی نه نواند و دلسوژییه ی که پالی پیوه ئه نا، هه رچی له ده ست دی بیکات هه ر بو ئه مه ی کچه که له ده ست خه م و خه فته رزگاری بی، هه روه ها به هوی ئه و قسه خوشانه یه وه که بوئی نه کرد و ئه یگواستنه وه بو ناو جیهانیکی گه وره و فراوانی واکه له وه پیش نه یدی بوو... به هوی ئه وانه وه هه مووی. توانی کار له دلی کچه که بکات. کچه که پیوه ی راهات و به هاوده می ئه وه سه ره وتی ده سته وت. ئینجا ده ستی کرد به گه ران له گه لیا له که ناری رووباره که دا. ئه ویش ئه رک و نازاری ژبانی پیشووی خوی و ناواتی دوارژوژی خوی بو ئه گیرایه وه. کچه که یش تا ته هات و شاره زاتری ئه بوو، زورتر ته چوو به دللیا و، زورتریش هوگری ئه بوو.

(ئه برهام لینکولن) یش وای لی هات خه وی به وه وه ئه دی که هیلانه یه کی پر خوشی و ئاسایش بو بالداره برینداره که ی که په نای بردۆته به ر دلداری ئه و، دروست بکات. ده ستی کرد به خوئاماده کردن بو وهرگرتنی نامه ی ته و اوکردنی (زانستگای ماف). هه ر له و کاته یشدا، له کوژی فروفیتل بازیدا^(۱)، فه رمانی نه بینی. له و رۆژانه دا ته ختیکی تازه له کوژی خاکی (ئیلنویز) دا بی که س مایه وه. ئه ویش خوی بو پالوت. ده ستی کرد به گه رانییک به بوئنه ی هه لبرژاردنه وه، زوری پیوه خه ریک بو، زوریشی پیوه ماندوو بوو. به لام به کامی خوی گیشته له هه لبرژاردنه کانداه سه رکه وت و بوو به ئه ندام.

ئینجا که (ئه برهام) دللیا بوو له دوارژوژی خوی، خوشه ویستی خوی لای (ئانا) ئاشکرا کرد. ئه ویش هی خوی لای ئه و ئاشکرا کرد. هه ر دوو کیان بریاریان دا، که به کتری ماره بکه ن له دوا ی ده رچوونی تاقی کردنه وه ی زانستگای مافدا، و ری دانیا بو پیشه ی پشتگیری (محاماة). ئه ویش پیوست بوو که بچیت بو (فاندالیا) ی پایته ختی

(۱) ماموستا مه به ستی له م زاراو یه: (فی المجال سیاسی - له بواری سیاسه تدا) یه.

(ئەلینۆز). بۆ ئەمەى لە كۆيونەوهكانى كۆرى نەتەودا ئامادەبى. دەستى جلى تازەى بۆ خۆى كرى و چووه جىگەى فرمانەكى. لەگەل ئەوشا زوو زوو ئەهاتەوه بۆ چاوپىكەوتنى دەزگىرانەكى، ئەگەر ئەوهى بۆ ئەكرابه نامەى درىژ درىژى بۆ ئەنوسى، خۆشەويستى و كامەرانى خۆى تىبا پىشان ئەدا بەرامبەر ئەو، ھەروەھا ئەو پرۆژە گەورانەيشى تىبا ئەنوسى كە دلنبايون لە داوژدا پايان پەرتى.

بەلام كچەكە، ھەر ئەوئەندە ئەو دووركەوتەوه، دووبارە وەى بەردايەوه و پرستى پرا. دەستى كردهوه بەرەنگ زەرد بوون و لەر و لاواز بوون. ھەروەك گولپىكى لى ھات كە ھەلپچوپركابى لەو زەويەى ناو و خورشى لى وەرئەگرى. كچەكە ئەويست بۆ ئەوه بژى كە خۆشەويستەكى خۆى كامەران بكات خۆيشى بەووه بەكامەرانى بىنيتتەوه. بەلام ئەم نىازە بەھىزەى بەرامبەر دەردى دللى بەرگەى نەگرت. لەناكاو رۆژپىك (ئەبراھام) تەلگرافىكى وەرگرت، تىبا نووسرابوو كە (ئانا) نەخۆشە و لە گيانەللا دايە. وپنە بەناوى ئەووه ئەكات. زۆر بەپەرۆشيشەوھە كە بىبىنى. ئەویش بەھەلەداوان، بەترس و لەرزىكەوه خۆى گەيانەدەوه (نىوسالم). بەلام نەيتوانى بىبىنى چونكو تا ئەو گەيشتبوو ئەو لەناوچوووبوو. ھەر ئەوئەندەى بۆ مابووھە كە بىسپىرئ بەخوا.

ئەم مەرگەساتە كارىكى گەورەى لە دل و دەروونى (ئەبراھام) كرد لە ھاوپىكانى وابوو، كە مېشكى تىك چوووبوو. چەند رۆژپىك لەسەرەك سەرى خۆى نا بەرپتە، نەى ئەزانى روو بكاتە كوئ، ھەر بەناو دەشتودەر و كەنار رووبارەكاندا ئەسووپايەوه، ھەر لەو شوپنە نازدارانەدا ئەگەرا كە خۆى و (ئانا)ى تىبا ئەبوون، دەمىكى دوور و درىژ بەدلدارىبەوه پايان ئەبوارد. زۆر جارى وا ھەبوو لەناو گۆرستانەكەدا ئەبىنرا، كىلە تەر و تازەكەى ئەگرت بەسېنگىبەوه و باوئەشى پيا ئەكرد، ھەر ئەم قسەى دەوبارە ئەكردەوه: «من دلە لىرە دايە... لەگەل ئەوا نىژراو!». (ئەبراھام) تا ما ئەم تازارەى لەبىر نەچووھە... دللى ھەر چاك نەبووھە... ئەو دلئەنگىبەى كە لە سەرەتاي منالىبەوه لەگەلئا بوو، كە ئەم خەفەتەى ھاتە سەر بوو بەدوو ئەوئەندە. ئەو پراست بوو كە ئەو ھەموو دەم بەرووخۆشيبەوه ئەبىنرا، بەلام لە پراستىدا. ئەو رووخۆشيبە دەست كردهوو، سەرزارى بوو، زۆرەى كات لەژىرەوه دلئەنگىبەكى گەورەى ھەبوو. لە دەموچاويە چرچ و لىچى تازارىكى قوول ھەست پى ئەكرا. جار بەجارپىك تووشى خەم و خەفەتپىكى توند و تال ئەبوو، لەش و ھۆشى لە كەلك ئەخست. جارپىكىيان بەدۆستپىكى خۆى گوتبوو: «رەنگە كە لەناو كەسانى تر دايم وا دەرىكەوم كە لە ژيان زۆر خۆشى ئەبىنم. بەلام كە بەتەنبايى ئەمىنەوه، بەزۆرى لەتاو

خەم و خەفەت وام لى دى كە ناوئىرم چەقۆ لەگەل خۆمدا ھەلگرم!». ئەو دەمە، (ئەبراھام) لە تەمەنى بىست و شەش سالىدا بوو. لەو تەمەنە تازەبەدا بوو كە (ئەبراھام) خۆشەويستەكى لە دەست چوو. بەلام (ئەبراھام)ى مرۆف، فرمانەكى مابوو. ئەو ھىوايەى لە دلا مابوو كە لە پىناوى جىھانپىكى باش تردا رەنج بدا. ئەوئەى بۆ مابووھە كە تى بكوئشى بۆ ھىنانەدى ئەو ئاواتەى كە گوتبوو: «ھىچ درپىك نەبوو چاوم پى بكوئى و تى نەكوئشم دەرى بكىشم و لە جىتى ئەو گولپىك بروئىنم، مەگەر گول لەجىتى درپك نەروابى.

ئاي چەند گرانە. پياو بروا و ئەم ھەموو جىھانە لە دواى خۆبەوه بەجى بەپىلى، كەچى ژيانە سەردەمىبەكەى خۆى نەيتوانى چاكترى لى بكا و بلندترى بكا تەوه!». .

پشتگىرى سپرىنگىلد

دوو سال لە پاش مردنى (ئانا)، (ئەبراھام لىنكۆلن)، چووه تاقىكردنەوى مافەوه و رپى درا بىتتە پشتگىر. بۆى نەئەگنجا كە لە شارپىكى بچووكى وەك (نىوسالم)دا پىشەى پشتىگىرىبەكەى بەكاربەيتى. لەبەر ئەوه گواستىبەوه بۆ شارى (سپرىنگىلد). كە لە سالى ۱۸۳۷دا بەجىتى ھىشت ھەروەك شەش سال لەوئەپىشتەر ھاتبوو ناوى، لە سامانى جىھان ھىچى نەبوو توورەكەىبەكى پر نەبى لە جلومەك^(۱) و نووسراو. بەلام زۆى پى نەچوو، فرمانپىكى دۆزىبەوه بۆ خۆى. لاي پشتگىرپىكى بچووك، ھەموو كاروبارپىكى خۆى پى ئەبىنى. لە پىشە تازەكەيدا بەگورجى پىش ئەكەوت. ئەویش سەبارەت بەوئەبوو كە لە وتارىپىشدا دەستپىكى ھەبوو، لە پەرەپىدانى خۆپنەوارىبەكەيشيدا، ھەموودەم لە كاردا بوو. تا واى لى ھات، تا ئەندازەبەكى باش لە پىشەكەيا سەرەكەوت.

ئەوئەندەى پى نەچوو، ناوى (ئەبراھام لىنكۆلن) لە جىھانى پشتگىرىدا پىشنگى دا. ناوبانگىشى وا دەرکرد كە وتارىپىكى، زبان پاراوى، قسە دروستى دلكىشكەرە، پشتگىرپىكى دادپەرورەى وايشە كە بۆ مافى خوراو نەبى، ياخود بۆ كوئستى كەوتوو نەبى، لەسەر كەس ناكاتەوه. جارپىكىيان ئامۆزگارى پشتگىرپىكى تازە پىگەيشتووى ئەكرد، كە بەوه رەوشتى خۆبشى دەرئەخست، پىتى گوت: «وەك پشتگىرپىكى پاكى سەر پراست فەرمان بىبىنە. ئەگەر بوويت بەپشتگىر و نەتوانى پاك و سەرپراست بىت، ئەوه چاكتەرە بۆ تۆ كە سەرپراست و پاك بىت، نەك پشتگىرپىت!». ناوبانگى وا دەرکردوو، ئەلپىن

(۱) دەوترى (شتومەك) نەك (جلومەك).

جاریکیان بووبوه پشتگیری یه کیتک له کهینه و بهینه یه کدا که قه و مابوو. لهو کاته دا که بهه مو هیتز و هه ره تیه وه پشتگیری کابرای نه کرد، بۆی ده رکوت کابرا که تاوانباریکه، پیوسته جه زره به یه پی بگه پینری، نهک پاکانه ی بۆ بکری. (ئه براهام) نه ی کرده نامهردی، پهراوی^(۱) کهینه و بهینه که ی فری دایه سهر زهوی دادگاهه که و بهه له داوان خوی گه یانده وه مائی به نازاریکی دهروونی زۆر و ده ماریکی وروژاوه وه تلایه وه. پاشان نامه یه کی نویسی بۆ سه رۆکی دادگاهه که داوای به خشینی لی کردبوو له وهی که لیتی روودابوو، بۆی نویسیبو: «دهسته کانم ههردووکیان پیس بووبون. بۆیه بهه له داوان گه پرامه وه ماله کاولبووه کهم تا لهو پیسیه پاکیان بکه مه وه».

پوژتیکیان پیاویتک هاته لای، سکالای بۆ بکات له دهست پیاویتکیتر، شهش سه د ریالی له لایه تی، بۆی لی بسینیتته وه. ئه ویش که پهراوی کهینه و بهینه که ی بهوردی خوتنده وه پیتی گوت: «من ئه توانم ئه م په لپهت بۆ بیه مه سهر. ئه یشتوانم شهش سه د ریاله کهت بۆ وه برگرم و خیتزانیکی کامه رانی نه ژادت بۆ سه رگهردان بکه م. بهلام من ناچمه دادگاهه وه بۆ ئه م کهینه و بهینه یه تی. نایب دهستیشم له پاره ی تۆ بکه وئ. تۆ هاتوبته لام ئاموژگاریم لی ئه خوازیت. منیش وا ئاموژگاریه کهت ئه که م، پارهت لی وه رناگرم. ئه ویش ئه وه تا که ده موده ست بچیتته وه مائی خوت. بهدووی شتیکی تردا بگه پیتت، که پاک و بلندی، بۆ ئه مه ی ئه و شهش سه د ریاله ی که ئاواتی بۆ ئه خوازیت دهستت بکه ویت».

(ئه براهام) چاوکی تیژی هه بوو، ئه و راستییانه ی که ئه ملا و ئه ولای ئه و کهینه و بهینه یان گرتبوو، زوو بۆی ده رته که وتن هه ر شتیکیش له پیچ و په نادا بمایه وه زوو به زوو ئه دیدۆزیبه وه یه کیتک له قسه به ناوبانگه کانی ئه وه یه:

«ئه گه ر توانیم کهینه و بهینه که له گری و توپکله کانی پاک بکه مه وه و له شتیه یه کی راست و ره واندا بیخه مه پیتش چاوی ناویژیکه ره کان، ئه و کهینه و بهینه یه م بردۆته وه» یه کیتک له و کاره ساتانه ی که بۆی چووبوه دادگاهه وه و ناوبانگیکی فراوانی پی پهیدا کردبوو، که ین هویه یه یه لویک بوو که تاوانبار کرابوو به کوشتنی یه کیتک له کاتی شهرو شوپتیکی ناو شه ودا. یه کیتک له ئاگاداره کان، سویندی خوارد و گوتی به چاوی خۆم ئه م لاوه م دی که ده مانچه ی ئه گرتنه کابرای کوژراو. زۆری نه مابوو ئه و قسه یه بپیتته به لگه

(۱) راستتر: فایل کهینه و بهینه که ی....

بهلام (ئه براهام) له پر هه لته ستی و له کابرای ئاگادار نه پرسی: «چۆن توانیت وا بهوردی مه رگه ساته که ببینی له و شه وه تاریکه دا؟». کابرایش وه رام ئه داته وه ئه لی: «مانگ له ئاسمان دابوو. منیش له بهر تیشکی مانگه که دا هه موو شتیکم توانی ببینم». کوتوپر، پشتگیری شاره زا، پوژنامه یه ک له باخه لی خوی ده رته هیتی که پر له کهینه و بهینه ی مانگ و پوژ. پاشان روو ئه کاته ناویژیکه ره کان و پیی ئه لی^(۱):

«ئه م کابرایه، گه وره کانم درۆ ئه کات. چونکه ئه و شه وه، له و کاته دا که که تنه که کراوه هیتشتا مانگ به رز نه بوته وه و ده رنه که وتوه!» گویتگره کان، هه موو له م وه رامه ناکاوه گه وره یه سه ربان سوورما. یه کیتک له وانه ئاگاداره درۆ زنه که خوی بوو. ناویژیکه ره کان هیچیان بۆ نه مایه وه و ئه وه نه بی که گرتی^(۲) یه بی تاوانه که به ربه دن.

دانیشتوه کانی شاری (ئیلینۆیز) یش بلاو بووبونه وه به ناو زه و بیه کی پان و فراواندا. له بهر ئه وه دادگاهی گه رۆکیان دانابوو، ناویژیکه ران و پشتگیران پتیه ی ئه گه ران به ناو گه ره که کانیدا، بۆ گویتگرتن له داد و فه ریاد و سکالا و ئاماده کردن و چه ندوچوون کردن له گه ل تاوانباراندا. وا راهاتبوون، که هه ر شهش مانگ جاریک به سواری ئه سپ بگه رین به ناو هه موو دیهاته کانی خاکی (ئیلینۆیز) دا. کوپونه وه کانی دادگا له خوتندنگانان، یاخود له مائی خاوه ن کهینه و بهینه کاندانان گه ران. بهلام خویان له ناو میوانخانه کاندانان مانه وه، ئه گه ر میوانخانه یش نه بووایه، له مائی یه کیتک له لادییه کاندانان هه سانه وه. (ئه براهام) یش له چه ند گه رانیکی وادا له گه لیاندا بوو. ئه وانیش کاریکی زۆریان له دهروون و گه شه کردنی بیری کرد. چونکه تا شاره زاتر نه بوو. ههروه ها به هۆی ئه و گه شتانه وه ناوبانگ و خۆشه ویستییه کی گه وره یشی دهستکهوت له ناو هاو نیشتمانه کانی، که ناویان نابوو (ئیسپه پیره) ئه م ناووناته و ره یه یشی تازه بۆ دانرابوو، چونکه چرچ و لوچتیکی زۆر به ده موچاویه وه هه بوو.

(ئه براهام) ههروهک له پشتگیری دا ناوی ده رکردبوو. له کوپری فروفیتل بازیشدا، جینگایه کی ناسراوی دهستکهوتبوو. ئه وه یش سه بارهت به وه بوو که کردوه کانی مهردانه بوون، له سه ر پیره وی چاک ئه رۆیشت به رتیه، به دل و گیانیش نیشتمان و نه ته وه که ی خوی خۆش ئه ویست. له بهر ئه وه سی جار له سه ر یه ک، هه لبرتیرایه وه بۆ کوپری خاکی ئیلینۆیز، له ساله کانی ۱۸۳۶ و ۱۸۳۸ و ۱۸۴۰ دا. (ئه براهام) له م کوپره دا چه ند هه لمه تیتیکی

(۱) راستتر: پییان ده لی...

(۲) گرتی: بهنده که، بهندکراوه که (السجین).

شیرانه‌ی برده سهر یاسا رزبوه‌کان و پیتره‌وییه زۆرداره‌کان. هه‌روه‌ها چهند جارێکیش مه‌ردانه هاته پیتشه‌وه بۆ پشتگیری نازادی و دیموکراتی و مافه‌کانی نه‌توه به‌هه‌موو جۆره ره‌گه‌زه‌کانیییه‌وه. له ئەندامیتی دووهم جاریا پلاری گرتە یاسای بێنده‌یی (نظام الرق) و هورووژمی برده سهری، پیتشیا زیکیشی پیتشکه‌ش به‌کۆره‌که کرد که له خاکی (ئیلینۆیز) دا لابری. به‌لام له‌ناو ئەو هه‌شتاویه‌ک ئەندام و ریش سپیییه‌دا که له‌و کۆره‌دا کۆبوو بوونه‌وه، له ئەندامێک به‌ولاره که‌سیکی تری ده‌ست نه‌که‌وت که ئەو پیتشیا زه‌ی له‌گه‌لدا مۆز بکات که به‌ره‌نگاری زۆرداری نه‌کرد! له سهره‌تای ساڵی ۱۸۳۷دا (ئه‌براهام) ناسیاوی له‌گه‌ل کچیکدا په‌یدا کرد و ناوی (ماری ئۆین) بوو. کچه هاتبووه سهردانی هه‌ندێ له‌ خزمانی خۆی له‌ شاری (سپیرنگفیلد) دا. دۆستایه‌تییه‌ک له‌ ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا په‌یدا بوو، چونکه هه‌ردووکیان له‌ هه‌ندێ ئاره‌زوو ئامانجیاندا له‌ یه‌کتر خۆیان بۆ یه‌کتر ده‌رخست. له‌ یه‌کێ له‌ هه‌ست و وروژانه‌کانیاندا، نیشانه‌یه‌کی نادیار ده‌رکه‌وت، وه‌ک ده‌رپینی دل‌داری بوویی و به‌لێنی یه‌کتر ماره‌کردن بوویی و ابوو. به‌لام کچه‌که، ناگات به‌ته‌واوه‌تی له‌ (سپیرنگفیلد) بچیتته ده‌روه که ئه‌براهام هه‌ست به‌خۆی ئەکات که ئەو نیشانه‌یه‌ی لێیان ده‌رکه‌وت، بوو به‌پیتوه‌ندیکی گران و چووه پیتوه‌ندییه‌وه. خه‌م و خه‌فه‌ت دا‌یه‌گری و ئاره‌زووییه‌کی به‌هێزی نه‌بزی که له‌و پیتوه‌نده‌ خۆی رزگار بکات. ئینجا نامه‌یه‌کی شیرین بۆ کچه‌که نه‌نوسی و ئه‌یترسیتی به‌وه که ئه‌گه‌ر شوی یی بکات ته‌بێ به‌هه‌ژاری بژی، بێ ئەمهی نیتوانی هه‌ژارییه‌که‌ی خۆی بشاریتته‌وه. ئینجا لێی ته‌پرسی: ئایا ئەو باره‌ی یی هه‌ل ته‌گیری. بێ ئەمهی مه‌ندی و ئارامیی لێ تێک بچێ؟ ئینجا ته‌لێ: «دوور نییه‌ نه‌وه‌ی پیت گوتم له‌ بابته دل‌دارمانه‌وه، به‌گه‌مه گوتیتت. دوور نییه‌ منیش خراب له‌وه تێ گه‌یشتم، باش لێک نه‌دابیتته‌وه. ئینجا ته‌گه‌ر وایه که من ته‌لیم، تکام وایه که شته‌که له‌بیر خۆیت بیه‌یتته‌وه. به‌لام ته‌گه‌ر به‌دل قسه‌که‌ت کردوه، تکا ته‌که‌م باش بییری لێ بکه‌ره‌وه. تا به‌ته‌واوه‌تی له‌ بابته‌که نه‌کۆلیته‌وه و باش نه‌چیتته‌وه و بناوانی دوا‌رژمانه‌وه هیچ بریاریک نه‌ده‌یت. به‌لام من له‌ قسه‌ی خۆم په‌شیمان نا‌ه‌وه به‌مه‌رجیک تۆبش نه‌وه‌ت یی باش بێ. به‌لام من ئامۆژگاری ته‌که‌م که خۆم لێ دوور بخره‌یتته‌وه، له‌ بییری شوکرده‌نیش به‌من هه‌ر به‌جاری وازبه‌ینی. چونکه تۆ هیتشتا ژبانی هه‌ناسه‌ ساردیی و کوله‌مه‌رگیت نه‌چیتته‌وه. دوور نییه‌ ته‌م ژبانه‌ بۆ تو گرانتتر و سه‌ختتر ده‌رکه‌وی له‌وه‌ی که به‌بیرتا دی».

پاش ئەوه نامه‌یه‌کی تریشی بۆ نارد، تیا نووسیبوو: «... خوا وای دروست کردووم که

له‌گه‌ل هه‌موو که‌سیکدا راست بم، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل ئافره‌تدا. له‌م رۆژه‌یشا ته‌مه‌وی له‌ جاران راستگۆتریم و له‌گه‌ل تۆیشا خواناستریم. جا نازانم به‌جێ هیتشتنت بۆ ئاسان بکه‌م. هه‌موو پیتج و په‌نایه‌کت بۆ ده‌ربخه‌م، پیت ته‌لیم که ته‌توانیت که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی جووت گرتنمان بخره‌یتته‌وه. منیش تا سهر له‌ میشکی خۆت بکه‌یتته‌وه، ته‌گه‌ر وام لێ هاتیبی که له‌ دل و میشکتا جیتی خۆم کردیتته‌وه. هه‌روه‌ها ته‌شتوانیت وه‌رامی ته‌م نامه‌یه‌م نه‌ده‌یتته‌وه. من له‌وه به‌ولاره‌تریش ته‌لیم: ته‌گه‌ر له‌م کرده‌وه‌یه‌دا، سه‌ره‌تی بێر و دل‌نیا یی تیا هه‌یه بۆ تو، به‌خوا سویندت ته‌ده‌م که ته‌وه بکه‌یت. نه‌که‌یت قسه‌که‌م خراب تێ بکه‌یت. من ته‌وه‌م ناوێ لیت که په‌یوه‌ندی ناو خۆمان بچری و دۆستایه‌تیمان هه‌لبه‌شیتته‌وه. من ته‌مه‌م هه‌ر به‌بیرشدا نه‌هاتوه. من هه‌ر ته‌وه‌نده‌م ته‌وی تێ بکه‌یت که دۆستایه‌تی له‌ مه‌وودامان هه‌ر له‌سه‌ر تو به‌نده. جا ته‌گه‌ر ته‌م دۆستایه‌تییه‌ی که هه‌مانه، به‌که‌لکی تو نه‌هاتیب و به‌و کامه‌رانیه‌ی نه‌گه‌یانده‌یت که ئاواتی بۆ ته‌خوازیت، له‌وه‌ش دل‌نیا به‌ که له‌مه‌ودا به‌کاری منیش نایه‌ت، نایشم گه‌یینه‌ی به‌و کامه‌رانیه‌ی که ته‌مه‌وی!».

کچه‌که به‌نامۆژگارییه‌که‌ی ته‌وی کرد و جوتبوونه‌وه‌شی ئاشکرا کرد....

به‌لام وا ده‌رته‌که‌وی که ئافره‌ت وازی لێ نه‌ته‌هینا، ته‌م پیاوه که دلێ پیتوه نه‌بوو ژن به‌یتنی، ره‌گه‌زی ئافره‌ت هه‌ر ته‌یویست بیه‌خاته داوی خۆبه‌وه... چونکه له‌ ساڵی ۱۸۴۰دا (ئه‌براهام) تووشی کچیک بوو، ناوی (ماری توو) بوو. کچه‌که نموونه‌یه‌کی جوانی و رازاوه‌یی و زه‌ره‌کی بوو. له‌ ناوه‌ندیاندا، په‌یوه‌ندییه‌کی خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی و یه‌کتر به‌دل‌ا‌چوون، په‌یدا بوو. ته‌م په‌یوه‌ندییه‌ ته‌وه‌نده به‌هێز بوو، ته‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو که هه‌ردووکیان بکات به‌ژن و میتردی یه‌کتری. به‌لام (ئه‌براهام) پیتش گواستنه‌وه‌ی کچه‌که به‌رۆژیک دل‌په‌شپوی و سه‌رلێشپوای تووش بوو بووه‌وه. چونکه بیره‌وه‌ری (ئانا) ی هاته‌وه که‌لله، که گولێکی بۆن خۆشی و ابوو سه‌رده‌میک به‌ته‌واوی ژبانی گولاییی کردبوو. ته‌م له‌م گولای دوومه‌ نه‌رم و شیرینتر و پاکتر بوو، ته‌م هه‌رچه‌نده نه‌ته‌گه‌یشته ته‌م له‌ جوانی و پرشنگداندا، به‌لام هه‌رگیز و هه‌رگیز له‌ بییری نه‌ته‌چووه‌وه ئیتر ده‌زگی‌رانیه‌که‌ی هه‌له‌شانه‌وه و وازی له‌ فه‌رمانه‌که‌یشی هینا. هاو‌ریکانی خۆشی به‌ره‌للا کرد. زۆری نه‌مابوو له‌ هه‌ناسه‌ ساردیدا له‌ناوچێ. هه‌ر ته‌وه‌نده له‌ خۆکوشتن گه‌یراه‌وه که به‌زه‌بی به‌خۆیدا ته‌هات له‌م جیهانه‌ بچیتته‌ ده‌روه و شتیکی به‌جێ نه‌هیتشتی که بییری که‌سانی تر بکه‌ویتته‌وه که ژباوه، یاخود کاریکی وای نه‌کردی که چاک بێ بۆ هه‌مووان و ناوی ته‌وی یی یاد بکرتته‌وه.

به‌لام (ماری تود)، وازی له‌م پیاوه نه‌هینا، که له لاوه ناوداره‌کانی تری به‌باشتر نه‌زانی. ئیتر هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو دلێ ئه‌دایه‌وه و، خه‌می له دلێ ده‌رئه‌کرد و، به‌هه‌موو جو‌رتیک خۆشه‌ویستی و دل‌سوژی بۆ نه‌نواند، تا‌کو خه‌ستییه سه‌ر ئه‌وه‌ی ماره‌ی بکات. دوا‌یی له ۱۸۴۲/۱۱/۴ ماره‌ی کرد. به‌لام ئاهه‌نگی بۆ نه‌گیرا.

چه‌ند مانگیگ له ژووری یه‌کیگ له میوان‌خانه‌کاندا مانه‌وه تا بۆی ریک‌که‌وت و خانویه‌کی بچکۆله‌یان به‌کری گرت. (ئه‌براهام لینکۆلن) له بابه‌ت ژبانی ژن و میتردی خۆبه‌وه قسه‌ی نه‌ئه‌کرد تا بزانی چۆن ژیاوه. به‌لام ئه‌وانه‌ی میژووی ئه‌ویان نووسیوه، به‌لایانه‌وه وا بووه که خۆی و ژنه‌که‌ی ریک نه‌بوون، چونکه له ناوه‌ند ره‌وشت و خووی هه‌ردووکیاندا جیا‌وازییه‌کی زۆر هه‌بووه؛ هه‌رچی ژنه‌که‌ی بووه هه‌زی له ژبانیکی پر به‌زم و ره‌زم و ئاهه‌نگ کردووه، شوخ و شه‌نگی تیا بنوینری و کۆبوونه‌وه‌ی گه‌وره‌ی تیا بکری. هه‌رچی (ئه‌براهام) یش بووه. هه‌زی له ژبانیکی خه‌زانی بچ ده‌نگ و سه‌نگ کردووه، که پر بچ له فه‌رمانی به‌که‌لک و لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌موو ده‌می. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، هه‌یچ گومان نییه، که (ئه‌براهام) و ژنه‌که‌ی. هه‌ردووکیان یه‌کتربیان خۆش و یه‌ستوووه و بۆ یه‌کتربیش دل‌سوژ بوون. زۆر به‌ته‌نگ دلێ یه‌کتروه بوون. سچ منالیان بوو. باوکه گه‌وره‌که‌یان گه‌نجینه‌ی دلێ خۆی بۆ به‌خت ئه‌کردن. ئه‌و دل، ژنه‌که‌ی وای پچ گوتیوو: «باله‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی چه‌ند درێژ بوون، دل‌که‌یشی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو!».

بچ گومان (ماری توو) یش، ده‌ستیکی ته‌واوی هه‌بوو له پایه بلندی میترده‌که‌یا. چونکه ئاواتی زۆر گه‌وره‌ی له دل‌ا بوو. هه‌روه‌ک یه‌کیگ له میژوونووسه‌کانی (لینکۆلن) گوتیوی: «ماری توو، وه‌ک له خواوه نیازی پچ به‌خه‌را بچ و ابوو. به‌ته‌واوی ئه‌و ریک‌گه‌یه‌ی پیشانی میترده‌که‌ی ئه‌دا که ئه‌بگه‌یانده پایه‌ی هه‌ره بلندی. ئه‌و له پایه‌ی سه‌رۆکایه‌تی که‌متری نه‌ئو‌یست. له‌به‌ر ئه‌وه له‌و کاته‌دا که له کۆری فرۆفیل‌بازیدا چه‌ند هه‌نگاو‌یکه‌ی نا، ژنه‌که‌ی له دواوه بوو. به‌هه‌موو هه‌یژیکیه‌وه یاره‌تی ئه‌دا. زۆر جاری وایش هه‌بوو، ئه‌براهام خه‌ریک بوو هه‌ل ئه‌نگوی، به‌لام ژنه‌که‌ی ئه‌بیرده‌وه سه‌ر رچی پاست».

ئه‌براهام، تا ئه‌هات زۆرتر هۆگری کاروباری نیشتمانه‌که‌ی ئه‌بوو. ده‌سه‌لاتی‌شی تا ئه‌هات فراوانتر ئه‌بوو له ناوچه فرۆفیل‌بازیه‌کاندا. دیاره به‌و پتیه‌یش تا ئه‌هات، به‌ربه‌ره‌کانیکه‌ر و چاوپچ هه‌له‌په‌نهری زۆرتر ئه‌بوو. جارتیکیان یه‌کیگ له‌وانه خه‌ریک بوو پلاری تی بگری، له کارگوزاری، له‌به‌ر ته‌مه‌ن بچووی و دل‌خوازه زۆره‌کانی. ئه‌براهام‌یش، به‌ره‌رچی دایه‌وه، گوتی، له‌و گه‌وره‌ترم له ته‌مه‌نا، له زۆرانبازی

فرۆفیل‌بازیدا. گوتی: راستییه‌که‌ی من هه‌ز ئه‌که‌م پتیه‌که‌وم بلندی بیه‌وه. به‌لام مردنم پچ باشتره له‌وه‌ی که وه‌ک ئه‌و پیاوه بکه‌م که به‌ربه‌ره‌کانیم له‌گه‌ڵ ئه‌کا. چونکه ئه‌و شه‌رم له خۆی ناکات، بیروباوه‌ری خۆی ئه‌گۆری بۆ سچ هه‌زار دۆلار که له سالتیکا ده‌ستی بکه‌وی، که‌چی ناچاریش ئه‌بچ له‌سه‌ر سه‌ربانی خانوه‌که‌یدا داریک دابه‌چه‌قیمی بۆ لی نه‌دانی بروسکه، بۆ ته‌مه‌ی ده‌روونیکه‌ی گونا‌هه‌بار، له تووره‌ی خوا بپاریزی!

دوژمنه‌کانی لی‌بان کرد به‌به‌ندوباو که خاوه‌ناسه. مه‌به‌سی‌شیان ئه‌وه‌بوو که یاریده‌ده‌ره‌کانی لی بته‌کینه‌وه. که رۆژ به‌رۆژ له فره‌ییدا بوون. به‌لگه‌یشیان ئه‌وه‌بوو که ئه‌براهام هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. له راستیشدا ئه‌و نه‌ئه‌چوو هه‌یچ کلیسایه‌ک. به‌لام پاکانه‌ی بۆ خۆی وا ئه‌کرد: «هه‌ر کاتێ کلیسایه‌ک له جیگای سه‌ر برینه‌که‌ی خۆی (۱) ته‌مه‌ی نووسی که ئه‌و تاکه ره‌وشته‌ی ئه‌یه‌وی له نوێژکه‌ره‌کانی خۆی که هه‌یانی. ئه‌وه‌یه که ئه‌و یاسایه‌ی (مسیح) دایناوه له (ئینجیل) دا له‌سه‌ری پرۆن، که فه‌رموویه‌تی: «خوای خۆت خۆش بوی له هه‌موو دلته‌وه، له هه‌موو ده‌روونته‌وه، له هه‌موو بیرته‌وه. ئه‌و که‌سه‌یش که نزیکته وه‌ک خۆت خۆش بوی»، منیش ئه‌وساکه هاتوچۆی ئه‌و کلیسایه‌ ئه‌که‌م له هه‌موو دلته‌وه. له هه‌موو ده‌روونته‌وه.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، که ئه‌و هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. به‌لام نووسراوی پیرۆزی به‌خۆشی و په‌رۆشه‌وه ئه‌خوینده‌وه.

جارتیکیان له‌م رووه‌وه ژنه‌که‌ی گوتی: «خاواناسی ئه‌براهام، وه‌ک هۆنراوه‌ی سه‌ره‌یه‌ست و ابوو، له ده‌روونیا هه‌ل ئه‌قولا، بچ ته‌مه‌ی گوی بداته کیش (وزن) و سه‌روا (قافیه)». که ماوه‌ی ئه‌ندامی‌تییه‌که‌ی چواره‌می ته‌واو بوو، له کۆری (ئیلینۆیز) دا، نه‌یویست جارتیکیتر خۆی بۆ بیالی‌تیته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌یویست بیته‌ سه‌رداری خاکی (ئوریفۆن). چونکه ئه‌یویست ماوه‌ی ره‌نجدان و تیکۆشانی خۆی فراوانتر بکا. هه‌زی به‌وه ئه‌کرد که بیته‌ جینشینی خاکه‌که‌ی خۆی له (کۆنگریسی و اشینتۆن) دا. بۆ ته‌مه‌ی ئاواته‌کانی نیشتمانه‌ بچکۆله‌که‌ی خۆی له پایته‌ختی خاکه‌ یه‌کگرتوو‌ه‌کانی ئه‌مریکادا ده‌ریخات. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا خه‌می چاکه‌کانی نه‌ته‌وه و مرۆقاییه‌تیش بخوات. خۆی بۆ ئه‌و پایه‌یه پالوت، ده‌ستی نه‌که‌وت. به‌لام وازی نه‌هینا، تا له سالی ۱۸۴۶ ده‌ستی که‌وت، ئه‌و کاته ته‌مه‌نی سی و هه‌وت سال بوو.

(۱) ئه‌و شوپنه‌ی که قه‌شه تیا‌یدا دیته سه‌ر ئه‌ژنۆ و ده‌که‌ویته پتیه‌وه (مدیح).

کهینه و بهینه‌ی بنده، جیگایه‌کی گرنگ و گهوره‌ی گرتبوو له ژبانی خاکه به‌گرتووه‌کانی ئەمریکا و فرۆفیت‌بازییە گشتییە‌که‌یدا. بیروباوه‌ری گشتی کردبوو به‌گژیە‌کدا. له توانای (لینکۆلن)یشدا ئەمابوو که خۆی دوور رابگرێ له کۆری ئەم بزوتنه‌وه گهوره‌یه‌ی ئازادییه، که له نیشمانه‌که‌یدا په‌یدا بووبوو. چونکه ئەو هاوار و فەریادانه‌ی که گوتی لێ ئەبوو. ئەو چاوه‌ندازه نەنگ و ناشیرینانه‌ی که ئەیدین و ئەیبیستنه‌وه روویان ئەدا له بازاری مرۆف فرۆشتندا، له کاتی‌کدا که ئەو هیشتا له هه‌ره‌تی لاوینی دابوو، خوین گهرم و دل پاک و ره‌وشت خاوین بوو. ئەو رووداوانه چووبونه ژبان و ده‌روونییه‌وه، زوو زوو ئەهاتنه‌وه به‌رگوتی و به‌رچاوی، خوشی ژبانیان تال کردبوو، خه‌وی شه‌وانیان لێ بار کردبوو. هه‌ر له‌وه‌ ساوه که هورووژمه‌که‌ی بردبووه سهر یاسای بنده‌یی له کۆری (ئیلینۆیز)دا، په‌یتا په‌یتا ئەخواست له هاونیشتمانه‌کانی که ئەم کرده‌وه نەنگه له‌سه‌ر نه‌توه‌که‌ی خۆیان و له‌سه‌ر هه‌موو ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی لایه‌ن، داوای ئەکرد که مافی برا ره‌شه‌کانی‌شی بریار بدەن، ئەو بریارانه‌ی که له‌وه‌په‌ری ئەرک و ئازار و زۆرداری و پرسواییدا ئەژین.

زۆرجاری وا هه‌بوو، گوتی خۆیان ئەناخی، تا هاواره‌که‌یان گوتی لێ نه‌بێ، قسه‌کانیان به‌ره‌بج ئەدایه‌وه، به‌لام بۆ له‌مه‌دوا. دۆسته‌کان و دۆزمنه‌کانی‌شی، چه‌ز بکه‌ن یان چه‌ز نه‌که‌ن، ئەبێ یان پشتی بگرن له کهینه‌و به‌ینه‌ی ئەو کلۆله سه‌رگه‌ردانانه‌دا، یاخود به‌ره‌نگاری بکه‌ن. چونکه ئەو شاخه ئاگرینه‌یه‌ی که له سالانه‌وه گرمه گرم ئەکات زۆری پێ ناچێ، هه‌ل ئەچێ و ئاگر به‌ره‌داته خواره‌وه و چوارگۆشه‌ی جیهانی نوێیش ئەبزوتی. بێگومان (ئه‌براهام لینکۆلن)یشه که ئەبیتته رابه‌ر و کارگوزاری ئەو ته‌قینه گهوره‌یه.

بازرگانی به‌نده

داگیره‌که‌ره‌کانی ئیسپانیا و پورتوگال، که کۆچیان کردبووه ئەمریکای ناوه‌راست، بۆ ئەمه‌ی تیا دانیشتن، یاخود سامانی لێ کۆیکه‌نه‌وه، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چه‌فده‌هه‌مدا، ئەرک و ئازاریکی زۆریان پێ ئەگه‌بشت له به‌ره‌مه‌پێنایی ئەو زه‌وییه شه‌رانه‌دا که تینی هه‌تاوه‌که‌یان پیاوی ئەسووتاند. یه‌کیکیان پێش‌نیازتیکی پیشان دا، ناوی (لاس کازاس) بوو، که یاسای بنده‌یی بیوژتیریتته‌وه، که چه‌ند سالیک بوو له‌ناواندا ئەمابوو، یاخود ئەوه‌نده‌ی ئەمابوو که له‌ناواندا نه‌میتنی. پێش‌نیازه‌که‌ی به‌خوین گهرمی و خوشییه‌که‌وه په‌سه‌ند کرا، له‌لایه‌ن ئەو جه‌ربه‌زانه‌وه که له‌وه‌پێش گه‌لیک هۆز و ره‌وه‌ندی هیندییه‌

سوره‌کان، خاوه‌نه‌کانی نه‌ژادی ئەو خاکانه‌یان له‌ناو بردبوو، تا ئەوانه‌ی که خۆیان بۆ ده‌ریاز کرابوو ناچارمابوون، له‌وه‌ خاکانه خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ئەوانیش له‌ناو نه‌بێن.

زۆری پێ نه‌چوو، گه‌لیک هورووژمی گهوره گهوره برایه سهر خاکه‌کانی ئەفریقا، ئەو نیشتمانییه به‌سه‌زمانانه‌یان دایه به‌ر ئاگر و ئاسن، دێهاتیان وێران ئەکرد، پیر و ژن و منالیان له‌ناو ئەبرد، زه‌لامه به‌هێزه‌کانی‌شیان ئازار ئەدا که له‌سه‌ر خپزان و ماله‌کانی خۆیان ئەکرده‌وه، پاش ئەوه کاروان، کاروان. که له ژماره نه‌هاتن، ئەو قوله‌ره‌شه به‌سه‌زمانانه‌یان ئەگرت و پێوه‌ند ئەکرد و فریانی ئەدانه ناو که‌شتیه تایه‌تییه‌کانیانه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ره‌وانه‌یان بکه‌ن بۆ زه‌وییه‌کانی ئەمریکا. کۆچه‌که‌یان ئەمه‌نده درێزه‌ی ئەکیشا و ئەمه‌نده ئازاریان ئەدرا، تا ته‌واو ئەبوو، به‌سه‌دانیان لێیان ئەمرد و فری ئەدرانه ده‌لیانه‌وه^(١) بۆ خۆراکی ئەو نه‌هه‌نگ و ماسییانه که به‌دووی ئەو که‌شتییه نارسه‌نانه‌دا ئەرۆشتن. کاتی که ئەو گه‌له مرۆفانه ئەگه‌بشتنه ئەمریکا، وه‌ک رانه‌مه‌ر، راپێچ ئەکرانه بازاریه‌کانی بنده فرۆشتنه‌وه، که له‌وه‌ یانه‌دا ئەفرۆشران به‌مشتی پاره‌ی زێر، به‌وه‌ که‌سانه‌ی که ئەیانویست به‌ره‌نجی شانی که‌سانی تره‌وه به‌رپێوه بچن. پاشان ئەو به‌ندیانه ئەنێرانه جێ-کانه و کێلگه‌کانی برنج و جێ شیناییه‌کانی لۆکه و نه‌ی شه‌کر^(٢).

له‌ژێر زه‌بری توێزا، فه‌رمانیان پێ ئەکرا بێ ئەمه‌ی ته‌ماشای هێز و توانا و چه‌سانه‌وه‌یان بکه‌ن. مه‌به‌سبیش له‌وه هه‌مووی ئەوه‌بوو که خاوه‌نه‌کانیان زۆرتر ده‌وله‌مه‌ندبێن و، پاره‌ی زۆرتر بخه‌نه گه‌یرفانه‌کانیانه‌وه. به‌نده‌کان هه‌روه‌ک که‌لوپه‌ل ته‌ماشای ئەکران، له‌م ده‌سته‌وه ئەگوتێزاننه‌وه بۆ ئەو ده‌ست. ژن و کچیان لێ داگیر ئەکرا. که په‌کیشیان ئەکه‌وت له فه‌رمان کردن، به‌نرخیکی هه‌رزان ئەفرۆشران، که له په‌ل و پۆیش ئەکه‌وتن و برستیان ئەپرا، فری ئەدرانه سهر شه‌قامه‌کان بۆ ئەمه‌ی بۆ خۆیان بمرن. جاری وایش هه‌بوو خاوه‌نه‌کانیان تووره ئەبوون و ئەیاندانه به‌ر تێلا تا گیانیان ده‌رئێچوو. که‌سێکیش نه‌بوو پرسینه‌وه‌یه‌کیان لێ بکات. چونکه مافیان پێ درابوو هه‌رچییه‌کیان لێ ئەکه‌ن، لێیان بکه‌ن.

دووسه‌د سال به‌سه‌ر ئەوه‌دا تێپه‌ری. به‌نده‌گه‌ری^(٣) به‌هه‌موو خاکه داگیرکراوه‌کانی ئەمریکادا بلا‌وبوووه. بازرگانی به‌نده‌یش گه‌بشتبووه راده‌یه‌کی وه‌ها که ئەوه‌نده‌ی ئەمابوو

(١) فری ئەدرانه ده‌ریاوه.

(٢) نه‌ی شه‌کر: قامیشی شه‌کر.

(٣) به‌نده‌گه‌ری: به‌ندایه‌تی، کۆیلايه‌تی (العبودیه).

بیتته شتیکی هره گرنگ و گوره لهو خاکانه دا. ئینجا که سهرمایه داری ئەمریکا گه شه ی کرد و، خاکه کانیشی له دست داگیرکردنی ئینگلیز رزگاری بوو، له پاش شهروشنۆرتیکی گوره و سه رکه وتوو، خاکه کانێ ئەمریکا له ناو یه ک نیشتماندا یه کیان گرت و یه ک فرمانه وایببیا ن دامه زران د و یه ک ئالایان هه لکرد، به لام مافیان دا به هه موو خاکیک له و خاکه یه کگرتووانه که به ئاره زووی خۆی که یه نه و به یه نه ی به نده گه ری ته ماشا بکات.

بیروباوه ره کانێ دیموکراتیش که له گه ل گه شه کردنی سه رمایه داریدا په ره یان سه ندبوو، خۆیان فری دا بووه ناو نامه ی ئاشکرا کردنی سه ره خۆیی ئەمریکاوه^(۱)، ئەمه ی تیا نووسرا بوو:

«ئیمه ئەم راستییانه ئە چه سپینین که له هه موو که سیکه وه ئاشکران: هه رچی مرۆقایه تی هه یه به یه کسانێ دروست کران. خوای ئەوان چه ند مافیکی پی به خشیون، دیاردیی کران، ناگونجی لییان بسینریتته وه. هه ندیک له م مافانه: مافی ژبان ه و، سه ره به ستیی ه و، تیکۆشانه بو کامه رانی. جا بو پاراستنی ئەم مافانه، فه رمانه وایبیا ن له ناو مرۆقاندا دامه زرتیان. ئەم فه رمانه وایبانه. ده سه لاتنی دادپه ره رانه یان له پی خۆشبوونی نه ته وه وه دست ئە که وئ. هه ر فه رمانه وایبیه ک، شتیوه ی هه ر چۆنیک بی، بیته پیتشه وه و ئەم ئامانجان ه تیک بدات، نه ته وه مافی هه یه بیگۆرئ، یا خود لای به رئ. له جئ ئەو فه رمانه وایبیه کی تازه دامه زرتی، له سه ر بنجینه یه کی واکه خۆی پی خۆش بی، ده سه لاتتیکی وایشی پی به خشی که به که لکی خۆی بی، تا ئاسایش و کامه رانی بو به ره م به ئتی.» له گه ل ئەو هشا که ئەم بیروباوه رانه هه ر له ناو نامه که دا مانه وه نه یه کسانێ هاته دی له ناو سپی و ره شدا، نه ده وله مهن د و هه ژار و، ژن و پیاویش وه ک یه ک ته ماشا ئە کران. به لام نامه ی ئازادییه که، وریاییه کی گشتی خسته ناوه وه، ئاره زوویه کی هه موو ده میشی په یدا کرد له ناو هه موواندا، که ئەو یه کسانییانه به راستی به ئنرینه دی، به تاییه تی له ناوه ند سپی و ره شه کاندا، که به که یه نه و به یه نه یه کی گرنگ دائه نرا له لایه ن گۆران و گه شه کردنی ژبان ه وه، له به رده م نه ته وه ی تازه پشکه وتووی ئەمریکا دا.

یاسای به نده بییش، که شتیوه یه کی سه ره تاییی بوو له ناوه ند شتیوه کانێ چه وساندنه وه ی مرۆقه وه بو مرۆقدا، تازه ده ستی کردبوو به گۆران له ناو خاکه کانێ خواری ئەمریکا دا. ئەوه ییش له به ر ئەوه بوو که ئەو خاکانه جیگای کشتوکال بوون، سامانه کانێ له و زه ویبانه وه

(۱) وثیقه إعلان استقلال آمریکا.

په یدا ئە کران که تیا بوون به فراوانی، هه روه ها له شینایییه کانێ برنج و لۆکه و نه ی شه که ره کانیه وه. ئەوانیش هه موو، له ژیر یاسایه کی زه ویداری (إقطاعی) ی وادا که له و جیگایانه دا فه رمانه ورا بوو، پیوستیان به ده ست و بازووی ئەو قوله ره شانه هه بوو که فه رمانی تیا بکه ن ئەو یاسایه نه ئە ژیا بی ئەوان.

بازرگانانێ قوله ره شه کان، له و ناوچانه دا هیتزیکێ گه وره و ده سه لاتتیکی زۆریان هه بوو، قسه یان وه ک یاسا و ابوو به ره رچ نه ئە درایه وه. له هه لسه ورا ندنی کاروباری خاکه کان و ره وشتی فرۆفیلبازیدا.

به لام خاکه کانێ ژوو رووی ئەمریکا. زۆرتی پشکه وتوو بوون. شتیوه ی ئابووری ئەوان له ژیر سیبهری یاسای سه رمایه داریدا ئە ژیا، که ئە مییش تازه په یدا بوو بوو به هۆی په ره سه ندن و گه شه کردنی بازرگانی و پیشه سازییه وه جا یاسای به نده گه ری له گه ل ئەم جۆره شتیوه ی ئابوورییه نه ئە گونجا. چونکه ئەو ی فه رمانی تیا بکا، هه ر به وه نده پیک نایه ت که له شی به هیتزی، ئە بی هه ندیکیش رۆشنبیر و پسپۆر و شاره زایی له هه نه ردا. خۆ دیاره که ئەم مه رجان ه بییش له ناو ئەو قوله ره شانه دا ده ست ناکه ون. که به و جۆره نه نگیی ه ئە ژیان و وه ک گیان له به ر به کار ئە هیتران. جا له به ر ئەوه بوو که هه ندئ له م خاکانه ئە یویست به نده گه ری، به شتی نه یی، له ناو خۆیدا لای به رئ؛ بو ئە مه ی خاوه ن ده ست و بازووه کان به ئازادیی برین و، چینی ره نجبه رانییش^(۱) گوزه رانیان به ره و چاکی بروات، تا پیشه سازییه گه شه داره که یان ئەو جۆره کرێکاره شاره زایانه ی ده ستکه وئ که پیوستیتی.

له به ر ئەوه شتیکی ئاشکرا بوو، که ئە بوو ئەم دوو به شه گه وره یه ی خاکی ئەمریکایه، تیک بچن و له یه کیش بدن، چونکه چا که بان له ی یه کتر جیاواز بوو، واتا ئەوه ی بو ئەملایان به کار ئە هات، زبانی به ولایان ئە گه یاند. له سه ره تاوه تیکچوونه که یان له مه وه په یدا بوو، که قوله ره شه کان له و خاکانه وه که به نده گه ربییا ن ده ست پی ئە کرد، ده ریا ز ئە بوون، بو ئەو خاکانه ی که به نده گه ربییا ن لای به ر د. له و خاکانه دا مافی په نا بردنیان ده ست ئە که وت، له پتیه ندی به نده یی ئازاد ئە بوون، بو فه رمان کردن و ژبانیش باشتر هه لیان ده ست ئە که وت. به لام تیکچوونه که یان له و کاته وه تینی سه ند، که هه موو خاکه کانێ ژوو رووی ئەمریکا، پیکه وه به هور و ژمیکی وێژییه به هیتزه وه لای بردنی به نده گه ربییا ن ئە خواست له هه موو خاکه کانێ ئەمریکا دا.

(۱) راستتر: چینی ره نجده رانییش.

له راستیشدا، تۆوی ئەم هه‌لمه‌ته، له ده‌میکه‌وه رووا بوو. چونکه له سالی ۱۷۷۵دا، واتا له پیش روودانی شوپشی ئەمریکاه، (بنیامین فرانکلین)^(۱)، کۆمه‌لیکی دامه‌زراندبوو، ئامانجه‌که‌ی ئەوه‌بوو که به‌نده‌گه‌ری لایبات. زۆری یی نه‌چوو، له‌گه‌لیک خاکی^(۲) تری ژووووی ئەمریکادا، کۆمه‌لانی تریش دامه‌زران هه‌ر بۆ ئەو ئامانجه‌ تی ئەکۆشان. پاشان ئەم کۆمه‌لانه، له سالی ۱۷۹۴دا، کۆگره (مۆقر) یه‌کیان گرت، دوا‌ی ئەو له سالی کانی تریشدا چه‌ند کۆگره‌یه‌کی وه‌ک ئەو گیران.

ئینجا که ئەمریکاییه‌کان ده‌ستیان کرد به‌کشان به‌ره‌و رۆژئاوای خاکه‌که‌ی خۆیان، دوژمنه‌کانی به‌نده‌گه‌ری، راستیو‌نه‌وه له کاربه‌ده‌ستان که نه‌هێلن به‌نده‌گه‌ری به‌خه‌رتنه‌ ناو ئەو خاکه‌ تازانه‌وه. که له سالی ۱۸۱۸یشدا خاکی (ئیلینۆیز) هاته‌ ناو یه‌کیته‌ی ئەمریکاه، ده‌ خاک له خاکه‌کانی پریریان له‌سه‌ر بیروباوه‌ری به‌نده‌گه‌ری دابوو، یانزه‌ خاکیش به‌ره‌نگاری ئەو بیروباوه‌ریان ئە‌کرد. سالی دوا‌یی خاکه‌کانی (مازوری) و (ئالاباما) ییش هاته‌نه‌ پێشه‌وه بۆ ئەمه‌ بینه‌ ناو یه‌کیته‌یه‌که‌وه. ئەوسا‌که‌ییش ئیتر (په‌یمانامه‌ی مازوری) دانرا، که به‌پیتی ئەوه نه‌ه‌بوو به‌نده‌گه‌ری له‌و زه‌ویانه‌دا به‌کاربه‌یتری که له ژووووی په‌له‌ی سی و شه‌ش هه‌موو وردیله‌ی سیه‌مه‌وه‌ن، ئەوه‌ییش بێجگه‌ له خاکی (مازوری)، سنووری خوارووی (مازوری)ی ئە‌گرت‌ه‌وه.

به‌ره‌نگاری کردنی به‌نده‌گه‌ری، له‌ گرتی سیه‌مه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، چوه‌ شپوه‌یه‌کی زۆر توند و راستییه‌وه. ئەوه‌ییش ئەوسا‌که‌ رووی دا، که ئابووری ژووووی و خواروو به‌ئاشکرا له‌یه‌کیاندا و په‌ره‌ی سه‌ند. له سالی ۱۸۳۱دا، له شاری (بۆسطن)دا رۆژنامه‌یه‌ک په‌یدا بوو، ناوی (رژگارکه‌ر) بوو، پیاویکی مرۆف دۆست ده‌ری ئەهینا. ناوی (ولیه‌م گرېسون) بوو. به‌په‌رۆشه‌وه بوو که بیروباوه‌ری گشتی به‌خاته‌ سه‌ر به‌ره‌نگاری کردنیکی راستی به‌نده‌گه‌ری. نووسه‌ر و بو‌یژه‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌هه‌رووژم برده‌ سه‌ر به‌نده‌گه‌ری، خرابییه‌کانیان ده‌ره‌خست، زیانه‌کانیان پیشان ئە‌دا. راستی په‌رست (رال‌ف ئەمرسون) سه‌رکرده‌یان بوو. کۆمه‌لانیکی زۆریش دامه‌زران، هه‌ر خه‌ریکی ئەوه‌بوون که هێرش بیه‌نه‌ سه‌ر یاسای به‌نده‌گه‌ری، له‌و سکا‌لا نه‌ته‌وه‌ییه‌کاندا که ئە‌یاندان به‌ (کۆنگریس).

(۱) بنیامین فرانکلین (۱۷۰۶-۱۷۹۰) زانا و سیاسه‌تمه‌داریکی ئەمریکاییه، یه‌کیکه له دامه‌زرینه‌رانی سه‌ربه‌خۆیی ولاته‌که‌ی.
(۲) خاک: مه‌به‌ست لێی (ولایه‌یه).

له‌ کۆره نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی خاکه‌کانی ژووووی ئەمریکاییه‌کان ته‌خواست که یاسا ده‌ربه‌که‌ن بۆ پاراستنی ئەو به‌ندانه که له خوارووه‌وه هه‌ریان ئە‌کرده ژووووی. پاشان ده‌ستیان کرد به‌کارگوزارییه‌کی نه‌یتی بۆ ده‌ربازکردنی ئەو به‌ندانه، بۆ ئەو خاكانه‌ی که تیا تازاد ئەمینه‌وه.

خاوه‌ن کشتوکاله‌ گه‌وره‌کانی خاکه‌کانی خواروویش، له‌م هه‌لمه‌ته‌ ریکویته‌که‌ په‌ره‌سیته‌ راست بوونه‌وه؛ ئە‌ندامه‌کانی (کۆنگریس) و نووسه‌ره‌کان و مامۆستاکانی زانستگاکان و پیاوه‌کانی ئابین و پێشه‌واکانی فروفیتل‌بازی، له‌گه‌ل زۆریه‌ی ئەو خوینده‌وارانه‌دا که له‌ژێر سیبه‌ری یاسای زه‌ویداری به‌نده‌خوازیدا ئە‌ژیان و که‌کیان لێ وه‌رته‌گرت و به‌ره‌وشت و خوی ئەوه‌وه په‌روره‌ ده‌بووون... ئە‌وانه‌ییش هه‌موویان پشتیوانی ئەو خاوه‌ن کشتوکاله‌ گه‌ورانیه‌یان ئە‌کرد. ئە‌وانه‌ هه‌موویان تی ئە‌کۆشان بۆ ئەمه‌ی هه‌رووژمی دوژمنه‌کانیان به‌ره‌به‌ست به‌که‌ن و بیانوه‌کانیان به‌ره‌به‌ج بده‌نه‌وه. وایان پیشان ئە‌دا: که‌ قوله‌ره‌شه‌کان له ئە‌فریکاهه‌ هینانه‌ ئە‌مریکا، هه‌موو درنده‌ و دواکه‌وتوو بوون، به‌لام له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌چاو خۆیاندا زۆر پێشه‌که‌وتن. ئە‌یانگوت: قوله‌ره‌ش، هه‌ناسه‌ ساردی و سه‌رگه‌ردانی هه‌رچه‌ندیک بێ، له‌و کرێکاره‌ باشتر گوزهران ئە‌کات که خاوه‌ن کارخانه‌ ئه‌یچه‌وسینته‌وه بۆ که‌لکی خۆی، که‌چی که‌ پیر ئە‌بێ، یاخود نه‌خۆش ئە‌که‌وی، که‌س خه‌می ناخوات. به‌لگه‌ییشیان وا ئە‌هینایه‌وه بۆ راستی قسه‌کانیان: که‌ خوا رپی داوه‌ به‌نده‌گه‌ری. به‌لام فه‌رمووشیته‌ی که‌ پشتگیریه‌یان بکری. خوا له‌و ده‌ نامۆزگاریانه‌دا که بۆ جووله‌که‌کانی ناردبووه‌ خواره‌وه، گوتویه‌تی: «دلت نه‌چیتته‌ سه‌ر ژنی خزمت، نه‌چیتته‌ سه‌ر به‌نده‌که‌ی، نه‌چیتته‌ سه‌ر که‌نیزه‌که‌ی...!»

(... بیریکه‌ و نویسه‌ری خۆی ئە‌دۆزیت‌ه‌وه)

که‌واته‌ بیروکه‌ و تازادکردنی به‌نده‌کان له‌وسایه‌وه گه‌شه‌ی کردوه‌ که (بنیامین فرانکلین) بانگی بۆ‌دا، له سالی ۱۷۷۵دا. واتا له پیش له‌دایکبوونی (ئه‌براهام لینکۆلن)دا به‌سی سال‌ پتر. به‌لام ئەو بیروباوه‌ره، هه‌ر بریتی بوو له‌ بابه‌تیکی مرۆفایه‌تی، چه‌ند که‌سیکی که‌می دلچاک نه‌بێ پشتگیریه‌یان نه‌ئه‌کرد. نه‌یسی توانی کۆمه‌لانیکی گه‌وره‌ و بێ شومار له‌ خۆی کۆیکاته‌وه، تا وای لێ هات که‌ بوو به‌پیتووستیکی ئابووری، دانیشتیوانی خاکه‌کانی ژووووی ئە‌مریکا، نه‌یان ئە‌توانی وازی لێ به‌یئن، له‌به‌ر په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنه‌ گه‌وره‌که‌ی پێشه‌سازییه‌که‌یان. هه‌ر ئە‌وسا‌که‌ بوو که ئەو بیره‌ مرۆف دۆسته، بوو

به هیتزیکي راسته قینهی کارگوزار، به کلوور مرؤقی نه بزواند و هانی ئەدا بۆ گه یشتن به ئامانجی نازادکردنی بنده کان. هەر ئهوسا که ییش بوو، که له دهروونه گه وره که ی (ئه براهام لینکۆلن) دا جیتی خۆی کرده و، له که سایه تی ئەودا به رجه سته بوو خۆی نوواند.

ئەو وتاره گهرم و گورانە ی که (ئه براهام) ئەیدان له کۆری خاکی (ئیلینۆیز) دا و، ئەو وتاره به نرخانه ی که ئەیناردن بۆ هندی له رۆژنامه ئه مریکاییه کان و، ئەو بانگ راهیتشته پر به دلانه ییش که له ناو یانه کان و ئەو ناوچانه دا دهستی پێ ئەکرد که که وتیوونه ناو خاکه تهنگه بچکۆله که ی خۆیه وه که تیا ئەژیا... ئەوانه هه موویان له وانه نه بوون که دهروونی ئهویان پێ دا بمرکیتته وه و، پیشیان وه دلنیا بێ، که پتویستی سه رشانی خۆی به جتی هینا وه به رامهر نه ته وه که ی و مرؤقایه تیه به که ی، له هینانه دی ئەو بیروبا وه پر دا که هه موو دل و دهروونی دا گیر کرد بوو. ئەو بروای و ابوو، که ئەبێ له م پینا وه دا، زۆر تر تی بکۆش و رهنج بدا، ئەبێ کۆری تیکۆشانه که ییشی فراوانتر بکات، ئەبێ ئەوکات و رهنجه ییش که له دلی خۆیدا دایناون له م پینا وه دا به ختیان بکات، دوو ئەوه نده یان لی بکات. جا له بهر ئەوه بوو که ئەبویست بپتته جینشینی خاکه که ی خۆی له کۆری پایته خت (واشینتۆن) دا. چونکه له وه دلنیا بوو که دهنگی بانگ راهیتشته که ی به هیتزتر و به کارتر دهنگ ئەداته وه، ئەگه ر بپتو له و پایته ختی ئه مریکایه دا به رزی بکاته وه.

دهنگی (ئه براهام) به نازاری و جوامیرییه وه به رزو وه وه، دهنگی راستی دا به گوئی نه ته وه ی ئه مریکاییدا، له کاتی جهنگی هه ردو وه هه لئێژاردنه که ی سه رۆکی کۆماردا، له ساله کانی ۱۸۴۰ و ۱۸۴۴، که تی ئەکۆشا بوو هه لئێژاردنی (کلی) پیشه وای (دهسته ی هوگ)، هه ر له بهر ئەوه ی که نازادکردنی بنده کان له پیره و بییه که ی خۆیدا، دانا بوو، به لام تیا سه رنه که وت به لام ئەم رهنجه ی به فیرۆ نه چوو. چونکه به جۆریکی فراوان له لایه ن نازادیی په روه ره کانه وه خۆش نه ویسترا. هه موو لایه که ییش وایان دانه نا، که ئەو له گه وره ترین پشتیانانی ئەم بیریه، له هه موویشیان گه رمتر بوو له سه رکردنه وه ی بیره که و خۆیه ختکردن له پینا و به دی هینانیا.

(لینکۆلن)، که له پاش هه لئێژاردنی بۆ (کۆنگریس)، چوو (واشینگتۆن) و له وی دانیشت. به چاوی خۆی چاوی پیکه وت که بازرگانی قوله ره ش، له پایته ختی ئه مریکادا و له بن سیبه ری (کاپیتول) جیگای کۆبوونه وه ی (کۆنگریس) دا چون مه شقی له سه ر ئەکرێ. به چاوی خۆی دی که بنده کان له ناو چشتیر و گه وورد، هه روه ک نازه ل یان که متر له نازه ل، به خیه ئه کران، تا ئەفرۆشران. له بهر ئەوه به دل و گیان تیکۆشا که خاکی

(کۆلۆمبیا)، جیگای پایته ختی ئه مریکا، بخاته سه ر ئەوه ی که یاسای بنده گه ری له ناو خاکی خۆیدا هه لگرێ، ئەو بنده انه ی که تیا ییشیا کۆمه له کراون بیانکرێ و نازادیان بکات و فیری پیشه یه کی وایشیان بکات که به سه ر بلن دییه که وه پتوه ی گوزه ران بکه ن. ئەم پتیشیا وه ی گه لیک که س له کۆری خاکه که دا په سه ندی کرد. به لام له بهر به رهنه نگاری کردنی ئەندامه کانی به شی خوارووی ئه مریکا و یارمه تی ده ره کانیان. که زۆر به هیتز و هه ره ته وه نه یان ئەکرد. پتیشیا وه که ی پشتگۆی خرا و به ر په رچیش درایه وه.

له مانگی دوانه هه می سالی ۱۸۴۷، چه ندو چوونیکی کرد له گه ل سه ره ک کۆماردا له کاتی کۆبوونه وه ی کۆری کۆنگریسدا، له سه ر شه ری (مه کسیک)، که له بهر ئەوه هه لگیر سینرا بوو که دانیشتوانی به شی خوارووی ئه مریکا دلخۆش بکری و ئەو خاكانه ییش که بنده گه ربیان تیا باوه ژماره یان زۆر تر بکری. چه ندو چوونه که ی یه جگار توندوتیژ بوو. پتی گوت: «بام سه ره ک ئەوه ی بیر بکه ویتته وه، که ئەو جیگایه ی ئەو له سه ری دانیشتوه، وایشینگتۆنیش»^(۱) هه ر له سه ر ئەوی دانه نیشت. بام ئەویش وه ک وایشینگتۆن وه رام بداته وه. هه روه ک له هیچ نه ته وه یه ک نا وه شپتته وه که له راستی هه ل بیت، خوا ییش به ردار نییه که که س له راستی هه ل بیت، هه روه ها پتویسته سه رۆکیش له هه لاتن و پتچوپه نا خۆی دوور بخاته وه ئینجا ئەگه ر له پاش ئەوه، توانی به لگه به ییتته وه که ئەو خاکه ی خۆینی له سه ر رژا وه. له پتیش هه موو جیگه یه کدا خاکی ئیمه بووه، منیش له و پاکانانه دا که پیشانیان ئەدا له گه لیا م. به لام ئەگه ر پتی نه کرا، ئەوا منیش مافم هه یه که بروا به و گومانه بکه م که له دلما یه و له گومانیش زۆر تره، که ئەو هه ست به هه له ی خۆی ئەکات، هه روه ها هه سته ییش به وه ئەکات که ئەو خۆینه ی له و شه ره دا رژا وه، وه ک خۆینی (قابیل) وایه، هاوار ئەکات بۆ ئاسمان که جه زره به ی پێ بگه یینی».

به لام ناوجه کانی فرۆفیل بازی، ئەو شه ره یان په سه ند ئەکرد چونکه بۆ ئەوه ئەکرا که خاکی تازه بخریته سه ر خاکه کانی ئه مریکا، به لام باکی ئەوه یان نه بوو که ئەم خاک په یدا کردنه به زۆر ئەکرا. له بهر ئەوه چه ندو چوون کردنه که ی له گه ل سه ره ک کۆماردا، هه رچه نده پر بوو له راستی که فه رمان په وایی ئه مریکای به تاوانی زۆرداریی به دنا و ئەکرد. رقی سه ره ک کۆمار و گزیره کانی^(۲) هه لساند له جینشینیکی سه رلێشبوای وه ک خۆی،

(۱) مه به سته ی (جۆرج واشنتۆن).ه. پاله وانی رزگاری و سه ره به خۆی ئه مریکا.

(۲) مه به سته ی وه زیران و راویژکارانیتی.

که تا دویتیش بۆ کهس نهیته ناسی، که هندی له هاوړیکانی تیزیان پی نه کرد و پیمان
نه گوت: رۆله ی جهنگه لستان. له بهر نه وه جینشینه کانی هه موویان ناپه سه ندکردنی خو بان
له قسه که ی پیشان دا. ته نانهت دوژمنه کانی بنده گه ریش بهر په رچی شتیوه ی قسه کانیان
دایه وه.

ئو کاره ی ئو چه ندو چون کردنه کردی له (ئبراهام) به و نه دیش نه برایه وه. له
هه لپار د نه کانی دو اییشدا ئیتر سه ر نه که و ته وه، که بیته وه به نه د امیک له کونگریتسدا.
به لام یه کیک له کومه له کانی بهرنگاری کردنی به نده گه ری، بانگی کرد که بگه ری به ناو
خاکه کانی ژو و روودا، بیروباوه ری خو ی بلاو بکاته وه. ئو وه بوو به هوی ده ستکه وتنی
ژماره یه کی زور له یاریده ده ران و پشتگیران بو ئو نه بوونی (ئبراهام) له کونگریتسدا،
ریتگی بهر له لالا کرد بو پشتگیرانی به نده گه ری، که له سه روو هه موویان نه وه دوژمنه که ی
(دوگلاس) هاته پیشه وه، بو ئه مه ی بیته جینشینی خاکی (ئیلینویز) له کونگریتسدا. ئم
کۆره له سالی ۱۸۵۴ یاسایه کی پر یار دا، که خاکه کانی (کانساس) و (نبراسکا) بیته
یه کیتی ئه مریکا وه، به مه رجی سه ر به ست بن له وه دا که بیروباوه ری به نده گه ری پر یار بدن
له ناو خو باندا، یان نه ییدن. جا له بهر ئه وه ی که ئو دوو خاکه ئه که ونه ژو و رووی ئو
هیله وه که له پیمان نامه ی (مازوری) دا پر یاری له سه ر دراوه، که ئه ویش ئه و په ری ناوچه ی
ریدانی به نده گه ری به، ئم یاسا تازه یه، ئو پیمان نامه یه ی هه لوه شانده وه. له سه ر ئه وه
دوژمنه کانی به نده گه ری. هه لچوون و ده ستیان کرد به هیرش بردن له رۆژنامه کاندا، له
کۆبوونه وه کانی نه ته وه دا، له ناو کلئیساکاندا، بو سه ر ئو یاسا تازه یه. چونکه به وه دا
دهر که وت که فهرمانه وایی ئه مریکا، نیازی وایه به شی خواروو پپار تیزی و
سهر که وتنه کانیشی فراوتر لئ بکات، ههروه ها ئه یه ویت سکالا و داد و فه ربادی به شی
ژو و روویش ده مکوت بکات. له وه پیشه وه که وتنه سه ر ئو بیروباوه ری، که ئه گه ر ئه مریکا
له سه ر ئم ره فتاره ی خو ی بمینیتته وه، چه ند سالیکی پی ناچی، نیشتمان ه گه وره که یان
ئه بیته ناگرستانییک بو به نده کان.

(لینکۆلن) یش، بوو بووه سه ر ده سته ی یه خه گری فهرمانه وایی له م پر یاره یدا، پلاری
ئه گه رته ئم کرداره ی، هور و و ژمی به هیز به هیزی ئه برده سه ری. ئه مه یه کیکه له و
هور و و ژمانه ی:

«هه رچه نده ئم پر یاره بی لایه نی فهرمانه وایی پیشان ئه دا. به لام له ناوه رۆکه که یدا

دلسۆزیبه کی راسته قینه هه یه بهرامبه ر بلاو بوونه وه ی به نده گه ری. من رقم له و دلسۆزیبه .
چونکه پر یه تی له بنده گه ری، که خو ی بریتییبه له زۆرداریبه کی نه نگ و ناشیرین. من
قینم لیتیه تی، چونکه یاسای کۆماره که مان بوژۆ نه کات که ئه مانه وی بیکه بن به نمونه یه کی
بلند له ناو جیهاندا، ههروه ها پر به دل حه زی لی ناکه م، چونکه زور له پیاوه چاکه کامان
ئه خاته ناو شه رتکی ناشکراوه بهرامبه ر بیروباوه ری بنچینه یی بو ئازادی شارستانیته ی، له
راستیدا ئه وانه توانج و پلار له (پیمان نامه ی ناشکراکردنی سه ریه خو یی) ئه گرن، ئه وانه
به م کرده ویه یان ئه وه پیشان ئه دن که ئیمه ه یچ کرده ویه که مان له سه ر بیروباوه ری راستی
ناروات، وا پیشانی هه مووان ئه دن که ه یچمان له ده ست نایه ت ئه وه نه بی که به دوای
که لکی تاییه تی خو ماندا بگه رتین».

له سه ر ئه وه ژماره یه کی زور له ئه ندامانی (ده ستی هوگ) که بهر نه نگاری بلاو بوونه وه ی
به نده گه ری یان ئه کرد به ره رۆژئاوا پروات، ههروه ها ژماره یه کی زوریش له ئه ندامانی
(ده ستی دیوکرات) که نه یان ئه ویست خاوه ن کشتوکاله گه وره کان چنگ به سه ر
ده سته که یاندا بگرن، بوون به پشتیوانی (لینکۆلن). له بهر ئه وه هه ندیک له نویتنه ره کانیان
له مانگی ره شه من (شباط) ی سالی ۱۸۵۴ دا له جیگایه کدا کۆبوونه وه و ده ستیه یه کی
تازیه یان پیکه وه نا، ناویان نا (ده ستی کۆمار). پاشان (ئبراهام لینکۆلن) یان کرد
به سه رۆکی خو بان.

ئه میش و تاریکی دا. پپه وه ی ده سته که ی تیا دیاردی کرد به لام ه یچ ئاره زوویه کی پیشان
نه دا له بابته تی کۆشانه وه بو لابر دنی به نده گه ری، له و خا کانه دا که حه زی پی نه که ن.
ئویش له بهر ئه وه بوو که به گران پیک ئه هات. به لام هیرشی برده سه ر کونگریتس، چونکه
(پیمان نامه ی مازوری) ی هه لوه شانده وه وه. گوتی هه ر یاسایه ک پر یار بدری له بابته
به نده گه ری به وه، پپه ویسته له گه ل بیروباوه ری دامه زرتنه ره کانی فهرمانه وایی ئه مریکا دا
ریتک بکه وی، چونکه ئه وان وایان به باش زانیبوو که سنوریتکی بو دابنن، هیواشیمان وا
کردبوو که له دوا رۆژدا له ناو بیچی». ههروه ها هور و و ژمی برده سه ر ئو بیروباوه ری که وا
به باش ئه زانی که یه وه یه نه ی به نده گه ری به ره لالا بکری بو ئاره زووی خاکه کان خو بان،
چونکه بابه تیک تاییه تی سه ریه خو یانه. گوتی ه یچ خا کیک مافی ئه وه ی نیبه که هه موو
شتیک هه ر به ئاره زووی خو ی بکات. مه به سیشی له و قسه به ئه وه بوو، که که یه وه یه نه ی
به نده گه ری، په یه ونه ی هه ر به و خاکه وه نیبه که پر یاری له سه ر ئه دا، به لکو په یه ونه ی
به هه موو خاکه کانی تریشه وه هه یه وه ک ئه و. چونکه که یه وه یه نه یه کی نه ته وه یی گشتیه .

بۆ ئەو ھېش دەستی كېتسا، كە ئەم كەينەوبەينە، چارى ناكړئ، تا وای لى نه يى كە بېتته تەنگوچەلەمەيه كى وەھا كە نەتەو بەئارەزووى خوځى، خوځى لى دەرپاز بكات، ئەو ئارەزوو ھېش، ئەگەر بېتتو بېزوئىرى، لە توانايدا ھەيه كە بەسەر ھەموو گېروگرفتېكا زال بېئ.

لە راستيدا چرووكى ئەو بېروباو ږدې كە ئەيگوت كەينەوبەينە بەندەگەرى، پېتتو ھېستە بدرېتتە دەست خاكەكان خوځيان. ھەر خاكە بەئارەزووى خوځى چارەى بكات، بەئاشكرا دەرگەوت. ئەو ھېش لەو كاتەدا بوو، كە بەندەگەرى خوازەكان و دوژمنەكانى بەندەگەرى، ھەردوو لايان، بەرېرەكانى لەگەل يەكتردا ئەكرد، كە لە خاكى (كانساس) دا بھەوئېنەو. ھەردوو لايىش بۆ ئەو ئەگەر پان كە ژمارەى خوځيان لە ھى ئەولاتر زۆرتتر لى بكن؛ بۆ ئەمەى ھەر كارېكى كەينەوبەينەى بەندەگەرى كە خرايە گۆرئ، بېرېرەكە بەئارەزووى ئەو لايە بېت كە ژمارەى زۆرتتر.

لە بەشى ژووروو و بەشى خواروويشدا، گەلېك كۆمەل دامەزرا بۆ يارمەتيدانى ئەو كۆچ كرددوانە و چەك پى دانيان. كە جەنگ دامەزرا لەسەر ھەلېژاردنى نوئېنەرى ئەو خاكە تازەيه بۆ كۆنگرېس، زۆر كەس لە دانېشوانى (مازورى) لە سنورى (كانساس) ھاتنە ناو ھو، دەرنگەكانى خوځيان خستە پال دەرنگى ئەو كەسانەى كە بەندەگەرىيان ئەويست، لە پاش ئەمەى پالېئوراوى بەندەگەرى خواز، لە ھەلېژاردنەكەدا سەرگەوت. گەر پانەو خاكى خوځيان. ئەمە بوو بەھۆى وروژاندنى ھەموو لايەكى ئەمە بكا و، پەيدا بوونى جەنگى چەتەگەرى ھەموو دەمى لە سنورى گەلېك لەو خاكانەدا.

لە سەرەتاي سالى ۱۸۵۷د، كەينەوبەينەيك خرايە بەردەم دادگاي سەرووى ئەمريكا، لە بابەت بەندەيهكەو، كە خاوەنەكەى لە خاكېتەو ھېنابووى كە بەندەگەرى تيا ئەكرا، بۆ خاكېتېكى تر كە بەندەگەرى تيا نەئەكرا. كە بەندەكە ھېتارايەو خاكەكەى پېتتو، سكالايەكى پېتتەكەش بەدادگا كرد، ئازادكردنى خوځى تيا خواستبوو، بېانوو كەيشى ئەو بوو كە لە خاكېتكا ئەژيا، بەندەگەرى تيا نەكراو. دادگايھېش، ئاسۆى كەينەوبەينەكەى فراوانتر لى كرد، لە گېروگرفتې بەندەگەرى ئەكۆلېيەو. لە شېتوھەكى گشتيدا. دواى بېرېرى دا كە كۆنگرېس مافى ئەو ھى نېيە بەندەگەرى بەرېست بكا و نەھېتلى بۆ خاكەكانى رۆژئاواى ئەمريكا بکشى، لەبەر ئەو (پەيمانامەى مازورى) ھەر لەبەر پەتەو، پووچە و نابى بايەخى پى بدرئ. لەسەر ئەو خاكەكانى بەشى ژووروو، وروژان و، رۆژنامەكانىشيان توانج و پلارېكى بەھېزبان گرته ئەو بېرېرە. گوتيان ئەو ئەمريكا

ئەكات بەزەوى بەندەيه تى. يەكېتېكان نووسېبووى: «ئالاي نېشتمانەكەمان بوو بەئالاي بەندەگەرى. پېتتو ھېستە لەسەرمان ئەو ئەستېرە گەشانەى لى بكنەينەو. پاشان رەنگەكەيشى بكنەين بەرەش نېشانەكەيشى بېرىتى بى لە پېتوئند و قەمچى!».

(لېنكۆلن) دەستى كرد بەلاواندەو و شېنكردن بۆ (نامەى ئاشكراكردنى سەرېهخوځى)، كە چۆنى بەسەر ھاتبوو، بەھۆى كارەساتى ئەو كاتەو. ئەم قسە جوانانە بېرىك بو لە وتارى ئەو رۆژانەى:

«ئەو رۆژانە، ئاشكراكردنى سەرېهخوځىمان، بابەتېكى وا نازدار بوو، كە ھەموو كەس بەشتېكى پېرۆزى ئەزانى. ھەر وھەا وايان لى رانەپەرموو، كە ھەموو لايەك ئەخاتە رېكويېتېكېيەو. بەلام ئەم رۆژانە، ھورووژمى براوئە سەر، تيزى پى كراو، بەپېتى ئارەزووى ئەم و ئەو لېك دراوئەو و خراب لەتوپەتېش كراو. تەننەت ئەگەر ئەوانەيش كە داينانواو. زېندوو بكرېنەو، ناتوانن بېناسنەو. ئەو ھېش سەبارت بەو ھەيه، كە كەينەوبەينەى بەندەگەرىمان كرد بەشتېكى گشتېى تا سەر بۆ خوځمان. وايش دەرئەكەوئى كە ھەرچى ھېزېك ھەيه لەسەر زەويدا، يەكى گرتوو بەگورجى، بۆ بەگژچوونيا. خواى سامان رادووى ئەنى. چا و چلېسېش لە پشت ئەو ھەيه، كۆمەكى ئەكات. لە دواى ئەمېشەو ھېستى پەرسىيەك ھەلېستراو. پېشېنېيەكانى ئەم سەردەمەيش كە ئەوانە پېشان ئەدات، لە شېتوھەكى گورج و سفتدا، پشتمگېرى ئەو ھاوارە ئەكات كە دوژمنايەتى ئەكات. پاش ئەمەى پشكېيان و ھېچ چەكېتېكان بەدەستەو نەھېشت كە دىوارى پى كون بكات، خستيانە ناو زېندانېكەو، كە يەك لەدواى يەك دەرگا ئاسنە گرانەكانيان لى داخستوو، ئېستايىش ئەو ھېلاويانەتەو لەناو بەندىخانەكەيدا، كە كلۆمى دەرگا ئاسنەكەى بەسەد كليل نەبى ناكړتتەو، بەمەرچى ئەو كليلانەيش لەگەل يەكدا رېك بكنەون. ئەو كليلانەيش دراوئەتە دەست سەد پياوى جوئى جوئى پەرەوازە لە سەد جېنگاي جوئى جوئى دوور دووردا. كەچى بەوانەيشەو ھەموو، ھېشتا ھەر بېر لەو ئەكەنەو، كە چەشنىك باشە بېدۆزنەو لە كۆرې ھۆش و كەرەستەدا. بۆ ئەمەى ئەو بەندىخانەيه بېرېزىن و لە رانەكردنى بەندېيەكە باشتر دئېابن!».

لەو سەردەمەدا، (دوگلاس) ماوھى جېنشېنېيەكەى تەواو بوو، ئەمېش و (لېنكۆلن) ېش كە ھەردوو كيان بەرېرەكانېيان ئەكرد لەگەل يەكتردا، خوځيان پالوت بۆ كۆرې رېش سېبېان (مجلس الشيوخ). ئەم دوو پياوھ كە ھەر يەكەيان بەشى خوارووى دەرئەخست بەچا و چلېسېيە نەنگەكەيەو. يەكېتېشېيان بەشى ژوورووى دەرئەخست بەشۆرشە پېرۆزەكەيەو.

هەردوو پالئورادەکان، لە پایزی ساڵی ۱۸۵۸، ریزە کۆبوونەوهیەکی گشتییان پێکەوه هینا، بەرامبەری یەک ئەوەستان و هەریەکەیان لەسەر بیروباوەری خۆی ئەکردهوه. ئەم بەرهنگاری کردنانه، لە حەوت شاری خاکی (ئیلینۆیز)دا، برانە سەر. کۆمەڵانیکی زۆر لە دانیشتوانی ئەو شارانه بەپەرۆشەوه ئەهاتنە سەریان. هەموویان بەتەنگەوه بوون که قسە بەقسە هەردوولا گۆی لێ بگرن.

(دوگلاس)، هەرچی لە دەست هات، بۆ خۆنوواندن لە پێش چاوی گەلدا، بەکاری هینا، بۆ ئەمە ی کار لە دلێانا بکات. ئەهاتە هەر شارێک لەو شارانه ی که کۆبوونەوه یان تیا ئەکرا، بەسواری گالیسکه یەکی شەنگ و شۆخەوه ئەهات. یاخود سواری شەمەندەفەریکی تاییبەتی ئەبوو. دەس و پێوەندیکی گەورە ی لە خۆی کۆ ئەکردهوه، که بەکەش و فشیکەوه خۆیان پێشان ئەدا. لە پێش دەمی شەمەندەفەرەکه ییشیەوه، تۆ پێک دانه زێنرا، بەسی گولله هاتنی پالئوراوی گەورە و گرنگی ئاشکرا ئەکرد.

کەچی (لینکۆلن)یش، که ئەگە یشتە شوینی کۆبوونەوه کان، بەسواری ئەسپێکی لاوازه وه ئەهات، خۆی بەقژێکی بژ و دەموجاویکی تەپ و تۆزاوییه وه و لەشێکی ماندوو پرست برآوه وه خۆی پێشان ئەدا.

بەپێچەوانە ی ئەو، (دوگلاس)، دەموجاوی جوان، شێوه شیرین، جلوپەرگ رێکوپێک بوو. ناویان نابوو (دێوی بچووک)، لەبەر کورتەبنەیی و فرۆفیلبازی. ئەوهنده زۆرزان بوو، که ئەیزانی لە بەر بەره کانی قسەدا ئەشکێ و دەره قەتی نایێ، وازی لە بیروباوەرە فرۆفیلبازییه که، که قسەکه لەسەر ئەو ئەکرا، ئەهینا، بۆ ئەمە ی هەموو هورووژمێکی خۆی بخاتە سەر (لینکۆلن) خۆی. توانجی لەوه ی ئەگرت، که خاندان نییه، ئەو پێشانە ی ئەژمارد که فەرمانی تیا کردوه، پلاریشی ئەگریته دەموجاوه ناشیرینه که ی و هەژارییه که ی، سەر و شێوه شل و شێواوه که ی و جلوپەرگە شروپەرکه ی!... بەلام (لینکۆلن)، ئەو هەموو جنیتو و توانج و پلارانە ی ئەوی، بەمەنده یی و زرنگییه وه بەرامبەری کرد، قسە ی نەسته قی پێ ئەگوت، وەرانی رەپ و راستی وایشی ئەدایه وه که پیاو سەری لیتی سوڕ ئەما. ئەو هیچ کاتی، ماوه ی بەخۆی ئەدا، که دەم بنیتە دەمی، بەلکو جنیتوکانی ئەوی لەبیر خۆی ئەبرده وه. بەلام بەپەرۆشەوه بوو که بەلگە ی بەهێز و رووخیتەر بەنیتتیه وه بۆ راستی قسەکه ی خۆی و چەوتی قسەکه ی ئەو. که بەو کرده وه جوانە ی قسەکه ی راستی پەرستی ئەمریکا، (ئەمیرسون) ی دەر بارە ی خۆی هینابوو دلێ، که پێی گوتبوو: «دلێ لینکۆلن ئەوهنده ی جیهانییک گەورەبوو، کهچی جیتگە ی تاکە

بیروه دریه کی ریسوایی تیا نە ئەبووه!». چاکترین بەلگە بۆ پێشاندانی جیاوازی ناوه ند هەردوو پیاوه که، لەو قسانه دا دەر ئەکه وی که (لینکۆلن) بە (دوگلاس) ی گوتوه:

«سروشت وای دروست کردوه، که ئەگەر قەمچییه که لە پشتی خۆی درا، ئیشی پێ ئەگە یێنی و ئازاریشی ئەدا، بەلام ئەگەر قەمچییه که لە پشتی که سێکیتر درا، نە ئیشی پێ ئەگە یێنی و نە ئازاریشی ئەدا!... ئەم قسانه، و اتایه کی قولیان تیا یه، هەروه که قسەکه ره که پێشان ئەدات، قسە لێ کراوه که ییش پێشان ئەدات.

لەم دەمه قالییه تاقانانە دا که ئەکران، پەندی نیشتمانی زۆر ناوازه و، وینە ی وێژە یی زۆر تەر و تازە و، قسە ی نەسته قی یه جگار ناسک و خۆش، بەسەر زمانی (لینکۆلن) دا ئەهاتن لێره دا به وندە واز ئەهین، که ئەم لاپەرە زیندووی لێ پێشان بده ی، که تیا پێ ئەکه نی بە لایه نگرانی به نده گەری و توانجیش ئەگریته ئەو بیروباوەرە ی که رێ ئەدا به چه وسانه وه ی مرۆژ لە لایه ن مرۆژه وه.

«بیروباوەرە ی به نده گەری، وه که بۆم دەر ئەکه وی، لە لای ئەوانه وه هایه: به نده یه تی نە لە هەموو روویه که وه راسته، نە لە هەموو روویه کیشه وه چەوته. بۆ هەندی کەس وا باستره که بێن به بنده. ئەوانه که وایان لێ هات ملکه چی باری خوا ئەبن! لە راستیدا، لە تواناماندا نییه که بەرهنگاری نیاز و ئارەزووی خوا بکه ی... بەلام لە هەندی باری تاییبە تیدا، هیشتا ئەوه بەگران پێک دێ. بۆ وینە: بام بلێن، که سێک هه یه ناوی پزیشک (رووس) ی بەرێژه. به نده یه کی هه یه ناوی (سامبو) یه. بام ئیمه ییش ئەو پرسه بکه ی: ئاخۆ ئارەزووی خوا وایه که (سامبو) هەر به بنده یی مینیتته وه، یاخود پتیبسته ئازاد بکری؟ ئیمه وەرانیکی دەمده ستیمان لە خواوه چنگ ناکه وی. ههروه ها لە نووسراوی خوا یشیدا که (ئینجیل) ه، وەرانی ئەو پرسه مان نادۆزینە وه. یاخود، بەزۆری، هیچمان بۆ نادۆزینته وه، ئەوه نەبی که دەمه قالی له سەر واتای ئەوه په یدا بی. که سێکیش نییه له (سامبو) بپرسی که لەو بابە ته وه، بیروباوەرە ی چیه. لەبەر ئەوه، تا دوا یی، قسە هەر بۆ پزیشک (رووس) ئەمینیتته وه، که براریکی له سەر بدات. لەو کاته یشدا که ئەو بیر لەم که ی نه وه یه نه ئەکاته وه ئەبیین له ژیر سێبه رێکدا دانیشتوه، دەستکیشه کانی خۆی کردۆته وه دەستی وه، ئەو نانه ئەخوات که (سامبو) به رنجی شانی خۆی، له ژیر هه تاوی گەرم و هه لقرچینه ردا په یدا ی کردوه. ئینجا ئەگەر ئەو براری دا که ئارەزووی خوا وایه، (سامبو) هەر به بنده یی مینیتته وه ئەوا جیتگا خۆشه که ی خۆی ئەپارێزی. بەلام ئەگەر براری دا که ئارەزووی خوا وایه (سامبو) ئازاد بکری، ئەوسا که پتیبسته له ژیر سێبه ره که

بیتته دهره وه و، دهستکیشسه کانیشی دابکهنج و، ئەویش بۆ نان پهیدا کردنی خۆی رهنج بدات و خۆی بچه وسیتیتته وه. جا ئایا پزیشک (پروس)، بریار له سهر کهینه و بهینه که وا ئەدا که دهره وون پاک و بچ لایه نی تهواو ئەبخوازی، که له هه موو بریار دانیشکی راست و دروستدا بی ئەوه هیچ پینک نایهت؟».

له گه ل ئەوه شا که (لینکۆلن) له و جهنگه دا، هه رچی هه ستیکی پاک ی دلّه چاکه خوازه که ی هه بوو، له گه ل روشنایی هۆشه پرسنگ دهره که ی و، هه موو سامانه بچوو که که ی، به ختی کرد، له پینا و بیروبا وهره بهرز و پیروزه که یدا، به لām له دواییدا دۆژمنه که ی سه رکه وت. خۆشی ناچارما که بگه ریتته وه سه ر پیشه که ی خۆی، پشتگیری، به ره نچیک ی برست براوه بیکات. بۆ ئەمه ی خیزانه که ی له دهست کویره وه ری هه ژاری رزگار بکات. ئەوهیش له بهر ئەوه بوو، که ئەوانه ی له ئەنجامی کاردا هه لبرژاردنی پالیئوراو بۆ (کویری ریش سپیان) به دهست بوو، ئەو ئەندامانه بوون که له (کویری خاک نیشته جی) دا بوون. نه ک هه لبرژیره وه کانی ناو نه ته وه. هیچ شتیکیش تۆله ی ئەم زیانه گه وره یه ی بۆ نه کرده وه له سامانی جیهاندا ئەو سه رکه وتنه ویتیه یه گه وره یه نه بی که دهستی که وتبوو به سه ر دۆژمنه که یدا و پاش ناوی (دیوکۆژی) پی وهرگرتبوو هه ره ها ئەو تۆوه نه بی که چاندبووی له دلی هه موواندا، که دهستی کردبوو به رووان و پی گه یشتن و کاتی چینه وه ی به ره که ی هاتبوو.

ویزه ی گیزه لوکه

له سالی ۱۸۵۹دا، کاره ساتیکی خۆیناوی روویدا، نه ک هه ر ئەمریکا، به لکو هه موو جیهانیسی هینایه له رزه. پالنه وانی ئەم مه رگه ساته، پیاویک بوو ناوی (جان براون) بوو. له ناو کۆشی ئایینیدا گه وره کرابوو. له ژیر سیبه ری هه ژاریدا ژیا بوو. چاویشی که وتبوو به و زۆردارییه ی که له بنده کان ئەکرا و ئەو سه رگه ردانییه ی که تووشبان هینراوو. له به هاری ئەو ساله دا، هاتبووه ناو کۆگره یه که وه بۆ به ره نگاری کردنی بنده گه ری. به تووره یییه که وه لیبی هاته دهره وه، ئەمه ی له بهر خۆیه وه، هه ر ئەگوت و ئەگوتته وه: «ئه وانه به جگار قسه نه که ن، به لām ئەوی پتویست بی کاره!». پاشان کۆمه لیک ی پیکه وه نا و له مانگی دهیه می ئەو ساله دا، پیکه وه هوروژمیان برده سه ر شاری (هاریه رزفاری) له خاکی (قهرجینیا) دا. کۆگایه کی چه کی داگیر کرد و نازادبوونی بنده کانی له ویدا ئاشکرا کرد. به لām بنده کان، چونکه ئەیانزانی که هینزیک ی زۆر گه وره تری ئەوی بۆ نازادکردنیان

له و ناگری زۆردارییه ی که تیایان، نه یان ویرا کۆمه کی ئەم کۆمه له بچوو که بکه ن. له بهر ئەوه (جان براون) گیرا و بریاری له ناو بردنی درا.

ئەم بریاره بوو به هۆی تووره بوونی نازاده کانی هه موو لایه کی جیهانی پیتشکه وتوو. (قیکتۆر هۆگۆ)^(۱) له و جی دهره دهرییه ی خۆیه وه له (دوورگه ی مانش) وه، نامه یه کی ناگرینی نارد بۆ فه رمانه وه ایی ئەمریکا یه کگرتوو، تیا پارابوو وه که ئەو پیاوه جوامیره به رده للا بکات که دلی پرپه تی له گیانی (ئینجیل) و گیانی (مه سیحی) ی نازادکه رمان، که هاواری نازادکردنی ئەکرد بۆ هه موو براکانی سه ر زه ی. له دواییدا نووسیبوو ی: «به لئی، بام ئەمریکا بزانی، که له کوشتنی هابیل له لایه ن قابیله وه، نه نگتر و ناشیرینتر هه یه، ئەویش کوشتنی سپار تا کۆسه له لایه ن واشینگتۆنه وه...».

به لām نه ئەم هیرش برده ناگرینه و نه وینه کانی ئەو نه یان توانی فه رمانه وه ایی ئەمریکا یه کگرتوو له بریاره ناشییه که ی په شیمان بکه نه وه. له پاش جه ئنی له دایکبوونی (مه سیح) به رۆژتیک، واتا له ۱۸۵۹/۱۲/۲۶ دا (جان براون) کرا به دارا و کوژرا! ئەم مه رگه ساته گه وره یه، یه کتیک له وینه کیشه گه وره کانی بزواند، وینه یه کی ناوازه ی کیشا به م بۆنه یه وه، ئیستاکه وینه که له ناوازه گاهی (قیکتۆر هۆگۆ) له شاری (پاریس) دا هه لواسراوه تارمایییه کانی کاربگه ر و سامناکی وینه ی (مه سیحی) گه وره ی تیا کیشراوه، په نجه ئە کیشی بۆ تارمایی مردن که نیچیره که ی خۆی، (جان براون) ی گرتۆته باوه شی. (له ژیر وینه که یشدا ئەم رسته دل بزوینه ره ی تیا نووسراوه: «هه ره که مه سیح، له پیناوی مه سیحدا».

مه رگه ساتی (جان براون)، دهنگی دایه وه له دلی ئەو که سانه دا که خاوه نی ئەو بیروبا وهره بهرز و پیروزه بوون که ئەو له پیناویا به داردا کرا، له هه موو لایه کی خاکی ئەمریکا وه (لینکۆلن) بانگ کرا بۆ چاوییکه وتن و وتاردان. ئەویش که وتاری بۆ ئەدان، ئەیه یانه گریان، ناگری ناپه سه ندی بنده گه ری له دلایندا هه لئه گیرساند ئە یگوت: ئەو گه له بنده ییانه ی که مرۆژن و به لām وه ک درنده له گه لیان ئەجوولتیمه وه و به گیانله به ریان

(۱) قیکتۆر هۆگۆ (۱۸۰۲-۱۸۸۵) شاعیر و نووسه ری به ناوی فه ره نسا، له رابه ره دیاره کانی ته وژمی رۆمانتیکیه له ئەده دا، به ره مه کانی پرن له داهینانی به هیز و خه یالی فراوان، له به ره مه شیعرییه کانی: گه لاکانی پایز، رۆژه لاتیییه کان، گۆزانییه کانی به ره به یان، داستانی نه وه کان. له چیرۆکه کانیشی: خانمه که ی پاریس، کلۆلان، هر نانی.

دائەنەن ھەر كاتى ئازاد كران و پەرورەدە كران لە بارباندە ھەبە كە وەك ھەموو كەسىكى تریان لى بى، بىن بەھاونىشتەمانانىكى وەھا كە سامانى نىشتەمانەكە و گەورەبى نىشتەمانەكە بەھۆى ئەوانەو زۆرتى لى بى.

لینكۆلن، ئەوندە لەو وتارداندا شارەزا بوو، دەمىك رووى ئەكردە ھەست و تاسەى گۆتگران، دەمىكیش رووى ئەكردە ھۆشى خۆى، دەمىك رووى ئەكردە چاكەى تايبەتى خۆى، دەمىكیش رووى ئەكردە نىشمانەكەى خۆى.

لە مانگى رەشەمىيى ۱۸۶۰دا، كۆمەلەىكى گەورە لە ئازادىخووازان، لە شارى (نىبوۆرك)دا، بانگيان كرد وتارىكيان بۆ بدات. بەدوودلەىيەكەو بەبانگ كردنەكەى بەقسەكردن. لینكۆلن لەو ئەسڵەمىيەو كە بۆ يەكەم جار لەو شارە گەورەبەدا و لەو كۆمەلە گەورەبەدا وتار بدات. لە رۆژى وتاردانەكەدا لە بەيانى، لە كاتىكدا كە لینكۆلن ئەگەر بەناو شارى (نىبوۆرك)دا، دەنگىكى ناسكى خۆش كەوتە بەرگوتى، لە خوتەنگاىكى منالانەو ئەھات، وەك يەكەم لەو ئاوازانە ئەھاتە بەرگوتى كە دايكى لەناو دارستانەكەى لە ناويا لەدايك بووبوو، بۆى ئەگوت، يان وەك يەكەم لەو گۆرانىيانە ئەھاتە بەرگوتى كە (نانارو تليدج) بەدەنگە ناسكە خۆشەكەى خۆى ئەگوت لە كلەيساى (نىبوسالم)دا... (لینكۆلن) دۆستى ھەرە گەورەى منالان، خۆى پى نەگىرا، چووە ناو خوتەنگاىكەو، چووە ناو شاگردەكانەو، بەخۆشەو بىستىبەكى گەورەو گوتى لى ئەگرتن. مامۆستاىك چاوى بەم كاپرا سەپرە ئەكەوئى، كە سەر و شىوہەكى بەجگار گرژ و مۆن. بەلام دلەىكى بەجگار چاكى ھەبە بانگى ئەكات قسە بۆ منالەكان بكات. لینكۆلنیش چەند چىرۆكىكى خۆش خۆشيان بۆ ئەكات و خەرىك ئەبى بەگەرپتەو جىبى خۆى. مامۆستاكە ئەبەستىنئى و ناوى خۆى لى ئەپرسئى. ئەمىش بەم چەند وشە ساكارە ناوى خۆى پى ئەناسئى: «ئەبراھام لینكۆلن، لە خاكى ئىلینۆبىدا».

بەلام چەند كاتىكى پى چوو، (لینكۆلن) ھەلسايە سەپرى بۆ ئەو دەست بكات بەوتاردانەكەى لەبەرەدەم چەند پىساوئىكى ھەلبژاردەى شارى نىبوۆركدا. سەرۆكى كۆمەلەكەىش بەم جۆرە پىشانى گۆتگرە زۆرەكەيدا كە شانيان لە شان ئەسوو بۆ گۆتگرتن لە قسەكانى:

«گەورەكان! ئەمە سەربەرزىبەكى گەورەبە بۆ من كە سەرەك كۆماری دواوژى ئەمىركاى بەكگرتوتان پىشكەش بكەم، ئەبراھام لینكۆلن».

(ئەبراھام) پىش لەو كۆبونەو مېژوو بىبەدا، لە رۆلەكانى چىنى كرىكارانى ئەكرد، كە ھەموو دەم ئەبوست لەو چىنە بژمىرى. لە بالا درېئىبەكەى بەولاولو، ھىچى تری پىتوہ نەبوو، كە لە يەكەم بىننىندا بەرچا و بكەوئى. جلوہرەكانى بەبەر لەشە كەلەگەتەكەيدا شوپر بووبووە، رەنگىشى بەجگار زەرد ھەلگەرپا بوو، لە دەست و پەنجەكانىشیا دىاربوو كە فەرمانى سەختيان پى كراوہ. چاوەكانىشى كە بەقوولدا چووبوون، پى بوون لە خەم و خەفەت و گلارابوى. بەجۆرىكى تىكرابى، ئەوہى نەئەنواند كە پىساوئىكى زىرەكى وا سەپرى، كە توانىبىتى خۆى لە ناخى عەرەوہ بەگەبىتتە بلندترین جىگا لەناو ھاوئىشتەمانەكانى خۆيدا. پىش ئەمەى وتارەكەى دەست پى بكات، كە گفتوگۆى ئەكرد لەگەل ھەندى دۆست و ھاوپرى خۆيدا، بى ئارامىبەكى پىتوہ دىاربوو، ئەویش ئەنجامى ئەوہبوو كە وەك لاوئىكى تازە پىگەبىشتبوو ترسى لى نىشتبوو لەوہى كە تازە ھاوتبوو ناو كۆمەلەئەبىبەكى نەناسباوہو، ئەترسا لەوہى كە موكۆرى لى بگرن. بەلام كە دەستى كرد بەوتاردان، سەر و شىوہى گۆررا. چاوەكانى گەش بوونەو، دەنگەكەى بەرە بەرە بەرز بووہو دەموچاوىشى گەشاىوہو و پىشنگى دا، وەك بىوہى ھەمووان رۆشن بكاتەو و ابوو. لە كاتىكدا پىتر ماىوہو. گۆتگرەكانى گەشكەدار كردبوو.

دانىشتووہەكان لەو سەرسام مان، كە لەناكاو پالاوتنى (ئەبراھام لینكۆلن)يان درا بەگوتدا بۆ سەرۆكايەتى كۆماری ئەمىركاى بەكگرتوو. تەنانەت خۆبىشى ئەو پالاوتنەى پى سەپر بوو: بەلام (دەستەى كۆمار)، زۆرى پى نەچوو، كە لە مانگى بەختەباران (مايس)ى ئەو سالاەدا، كۆبونەوہەكى پىكەيتا لە شارى (شىكاگو)دا، لە شىوہەكى يەك قسەبى گەرموگوردا بلاويان كردەو كە (لینكۆلن) بالئىوراوہ بۆ سەرۆكايەتى كۆماری ئەمىركا، بەمەرجئ ئەمە بكات بەپىرەبىبى خۆى كە: «نە كۆنگرئىس، نە ھىچ كۆرىكى نەتەوہبى خاكەكانى ئەمىركا، مافى ئەوہيان نىبە كە بەندەگەرى بەشتىكى ياساى دابنئى لە ھىچ خاكىكى ئەمىركادا». كە سنوورىكىش دابنئى بۆ بازرگانى بەندە، (كانساس) پىش بخاتە ناو يەكەيتى ئەمىركا، وەك يەكەم لە خاكە ئازادەكان، ھەرچىبەكىشى لە دەست دى بىكات بۆ راست كردنەوہى بارى كاروبارى ناوہو و پاراستنى پىشەسازى نىشتەمانى.

ئەم بىيارە بەتەواوہتى جىساواز بوو لەو بىيارەى كە پىشەواكانى بەشى خواریوى ئەمىركا، كە لە سەركرەكانى (دەستەى دىموكرات) بوون، دابوويان؛ وەك ئەوہى كە: ھەر خاكئ لە خاكەكانى ئەمىركا، دەسەلەئىكى سەربەخۆ و مافىكى پارتىزاوى ھەبى. (كۆنگرئىس) پىش بەندەگەرى بىپارتىزئى لە خاكەكانى رۆژئاوادا. ھەرەھا بەكگرتنى

قسه‌یشیان له‌سه‌ر ئه‌وه: «که نه کۆنگرێس، نه کۆری نه‌ته‌وه‌یی هه‌یج خاکیک له خاکه‌کان، ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌یان هه‌یه، پێ بنه‌ین به‌مافی هه‌یج ئه‌مریکایه‌که‌دا که بیه‌وئ هه‌رچه‌ندیک به‌نده‌ی هه‌یه له‌گه‌ڵ خۆیدا بیانیه‌تی و له یه‌کیک له ناوچه‌کاندا دا‌هه‌زری پێش ئه‌مه‌ی ئه‌و خاکه‌ بێته ناو یه‌کیته‌ی ئه‌مریکاوه و بیه‌ته‌ خاکیک له خاکه‌کانی». له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌یینه‌یه‌ دیوکراتیه‌یه‌کان (دوگلاس) دوژمنی (لینکۆلن) یان بۆ سه‌رۆکایه‌تی کۆماری ئه‌مریکا پالوت.

ئو سه‌له، به‌ره‌نگاری کردنیکی فروفیل‌بازی یه‌جگار توندوتیژی دی. (لینکۆلن) له‌ناو گێژاوی ئه‌و جه‌نگه‌دا هه‌ستی پێ ئه‌کرد، که ئه‌و نیاز و ئاره‌زووی زیندووی کردۆته‌وه له‌ناو دلی نه‌ته‌وه‌دا، خه‌ریکه له‌سه‌ر شه‌پۆله به‌هێزه‌کانی خۆی هه‌لی ئه‌گرێ. له هه‌موو شوێنیک، کۆمه‌ڵ کۆمه‌ڵ، دانیه‌شتوان کۆ ئه‌بوونه‌وه و نومایشیان ئه‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی بکری به‌سه‌رۆک و ناوی به‌رز بیه‌ته‌وه. و تاربیته‌کان، به‌ناسیاو و نه‌ناسیاوه‌وه، له‌ناو شه‌قامه‌کاندا، له‌با‌هت ئه‌وه‌وه قسه‌یان ئه‌کرد، به‌لگه‌یان وا ئه‌هه‌تایه‌وه که ئه‌و دلسۆزیکه‌ گه‌وره‌ی نه‌ته‌وه‌یه، ئه‌یان گوت خۆشی کوری نه‌ته‌وه‌یه، له جه‌نگه‌لستاندا له‌دایکه‌وه و گه‌وره‌ بووه، به‌شیکه‌ی ژیا‌نی خۆی له‌ویدا به‌سه‌ر بردووه به‌ره‌نج و کویره‌وه‌ریه‌وه. ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌ئو بوون پاش ناویکی تریشیان بۆ دۆزیه‌وه، ناویان نا: (داربر).

ئه‌وه‌نده‌ی که چینه‌کانی ناوه‌راست و کۆمه‌لانی نه‌ته‌وه‌یی خۆشیان ئه‌ویست و به‌جیه‌ی هیوا‌یان دا‌نه‌نا، ئه‌وه‌نده‌یش زه‌ویدا‌ره‌کان و بازرگانانی قوله‌ره‌ش و یاریده‌ده‌ره‌کانیان له پیاوانی بیر و ئایین، که هه‌موویشیان له به‌شی خوارو بوون، قینیان لیبو و، ئه‌یشیان ویست له هه‌موو لایه‌که‌وه بیه‌شکیتن. ته‌نانه‌ت هه‌ره‌شه‌یان ئه‌کرد که جوئ ئه‌بنه‌وه له یه‌کیته‌ی ئه‌مریکا، ئه‌گه‌ر بیه‌تو ئه‌و بیه‌ی به‌سه‌رۆکی کۆمار. ئه‌ویش ئه‌یگوت: «زۆر که‌س له‌م نیشتمانه‌دا هه‌ن، ئه‌یانه‌وئ به‌نده‌گه‌ری نه‌میه‌نی. زۆریش هه‌ن نایانه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. ئیستاکه‌ منیش خۆم له قه‌ره‌ی ئه‌وه ناده‌م که خراپه‌کانی به‌نده‌گه‌ری، یاخود چاکه‌کانی پێشان بده‌م. به‌لام هه‌موو که‌سی، هه‌ز بکا به‌هه‌لگرتنی یان هه‌ز نه‌کات، ئه‌وه ئه‌زانێ که به‌نده‌گه‌ری لاته‌بری. که‌واته خاکه‌کانی به‌شی خوارو بۆ چ ئه‌یانه‌وئ جوئ بینه‌وه؟ چونکه ئه‌زان که به‌نده‌گه‌ری هه‌ر لاته‌بری، له‌به‌ر ئه‌وه خۆیانی لی دوور ته‌خه‌نه‌وه. ئه‌وان له‌مه زۆرتریشیان ئه‌وئ: ئه‌یانه‌وئ به‌نده‌گه‌ری په‌ره‌ی پێ بدری!...

له‌مه‌دا، ئیمه، هه‌موومان، تاوانبارین. به‌لام ئیمه به‌شی خۆمان، ئاماده‌ین که هه‌له‌که‌مان راست بکه‌ینه‌وه. که‌چی ئیوه ئه‌وه‌تان ناوی!».

هاوریه‌کی خۆی پێی گوت له‌ناو بیست و سه‌ی که‌شیشی شاری (سپه‌رینگفیلد) دا، هه‌ر سه‌ی که‌شیشیان هه‌یه که پشتیوانیه‌ی بکات. ئه‌ویش په‌نجه‌ی راکیشا بۆ (ئینجیل) و پێی گوت: «مه‌سیحیه‌یه‌کان، که ئه‌م نووسراوه‌یان له‌ناو ده‌ستایه‌ی، چۆن ئه‌توانن پاکانه‌ بۆ به‌نده‌گه‌ری بکه‌ن؟ چۆن ئه‌توانن پشتیوانیه‌ی بکه‌ن و ده‌نگی بۆ بده‌ن؟ هه‌رچه‌ند ئه‌که‌م، له‌مه تێ ناگه‌م! من بروام به‌خوا هه‌یه، هه‌روه‌ها باوه‌ریشم هه‌یه به‌خوا که هه‌ز له زۆرداری و به‌نده‌گه‌ری ناکات. من وام دیته‌ پێش چاو که گێزه‌لوکه‌که‌ نزیک بۆته‌وه. بروایشم وایه که خوا له‌مه‌دا ده‌ستی هه‌یه. ئه‌گه‌ر هاتوو له‌ناو ئه‌م گێزه‌لوکه‌یه‌دا جینگام بووه‌وه. بروایشم وایه که جینگام ئه‌بیه‌ته‌وه، من ئاماده‌م که پێویستی سه‌رشانم به‌جی به‌ینم. من هه‌یج نیم. به‌لام راستی هه‌موو شتیکه‌. مه‌سیحیه‌ی هه‌ر ئه‌مه‌ی فیه‌ر کردوین! (دوگلاس) نایه‌وئ به‌نده‌گه‌ری هه‌لبه‌گه‌ری. به‌لام خوا ئه‌یه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. مرۆفایه‌تی ئه‌یه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. منیش هه‌ر ئه‌مه‌وئ هه‌لبه‌گه‌ری. بیه‌گومان له‌م فه‌رمانه‌مدا، خوا یارمه‌تیم ئه‌دا».

له شوی ۱۱/۶/۱۸۶۰دا، جه‌نگی^(۱) هه‌لبه‌ژاردن دوا‌یی هات به‌سه‌رکه‌وتنی (ئه‌براهام لینکۆلن)، بۆ سه‌رۆکایه‌تی خاکه‌ یه‌که‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا. که‌چی خاکه‌کانی به‌شی خوارویش ده‌نگیان بۆ نه‌دا‌بوو. ئینجا که ئه‌م ئه‌نجامه‌ ئاشکرا کرا، که به‌لگه‌یه‌ک بوو بۆ گه‌شه‌کردن و گه‌وره‌بوونی هه‌یه‌زه‌کانی ئازادی له‌ناو جیهانی تازه‌دا. خاکه‌کانی به‌شی خوارو، خۆیان پێ نه‌گیرا، به‌ره‌هه‌رچیان دا‌یه‌وه. سه‌رکرده‌کانیشیان هه‌موو به‌یه‌ک ده‌نگ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و گوتیان:

«ئیمه نامانه‌وئ ئه‌م پیاوه فه‌رمانه‌ره‌واییمان به‌سه‌ردا بکات». هه‌روه‌ک ئه‌و دارپه‌، به‌ته‌نیا هه‌ر خۆی، بانگ کرابی بۆ وه‌شان‌دنی ته‌وره‌که‌ی له‌ په‌گ و ریشه‌ی یاسای کۆن، واپوو.

(۱) جه‌نگی هه‌لبه‌ژاردن: مه‌به‌ستی له هه‌لمه‌ته‌کانی هه‌لبه‌ژاردنه‌.

شەرى نىشتمانى

پېش ئەمەى (ئەبراهام لىنكۆلن) فەرمانى پايە بىلەن دەست، گەلىك ئاژاۋە و گەپوگىچەل لىبى كۆپووبوۋە. دەستوورى (خانوى سىپى) (۱) ۋابو، ھەوارگەى سەرۆكايەتى كۆمەرى ئەمەرىكا، كە لە مانگى نەورۆز (مارت) دا نەبى. ھىچ سەرۆككىكى تازەى تى نەبى. تا ئەو رۆژە ھاتە پېشەۋە گەلىك كارەساتى گەورە و گىرگى پرووى دا، نىشتمانىگەى سەرسام كىرد و ھىتايە لەرزە.

لە مانگى دوانزەھەمى سالى ۱۸۶۰دا، خاكى (ساۋت كارۆلىنا) خۆى لە يەككىتى ئەمەرىكا جوى كىردەۋە و بانگىشى دا بۆ دراوسىكانى كە ئەوانىش دواى بىكون. لە مانگى يەكەمى سالى ۱۸۶۱دا، خاكەكانى (مىسىسىپى) و (فلۆرىدا) و (ئالاباما) و (جۆرجىيا) و (لوئىيانا) ىش دواى قسەى ئەو كەوتن، ئەوانىش جىبابونەۋە. لە مانگى رەشەمى سالى ۱۸۶۱دا خاكى (تەكساس) ىش جوى بوۋەۋە. سەر كىردەكانى ئەم خاكە، دەستىان كىرد بەچاۋەراۋ كىردن لە نەتەۋە، خراپەى يەككىتەيەكەيان پېشان ئەدا لەو پروۋەۋە كە ھەرەشەى زالبونى پېشەسازى بەشى ژووروى ئە كىرد بەسەر بەرھەمى كىشتوكالەكەى ئەواندا. ئىنجا لە ۴/۲/۱۸۶۱دا، نۆتەرانى ھەر ھەوت خاكەكە لە شارى (مۆنت گۆمەرى)، لە خاكى (ئالاباما) دا كۆپونەۋە، لەسەر ئەۋە رىككەۋتن كە بەناۋى (خاكە رىككەۋتوۋەكانى ئەمەرىكا) ۋە فەرمانرەۋاىيەكەيان دامەزىراند، (جىفسن دايشى) يان بۆ ھەلبىزارد كە بىبى بەسەرۆككىكى سەرىپىيى (۲).

خاكەكانى بەشى ژووروى لەمە سەرسام مان، چۈنكە جۆپوونەۋەى بەشى خواروويان بەستەم ئەھاتە پېش چاۋ. پېشەبىنى ھاۋنىشتمانىگەى بەرامبەر ئەمە، جوى جوى بو. بەلەى ھەندىكەيەۋە ۋابو كە ئەم جۆپوونەۋە بەباش ئەگەرى بۆ بەشى ژووروى. چۈنكە بەكسەر رىزگارى ئەكات لە دەست ياسا بەندەگەرى، «ياسا خىتەكان». ھەرەھا ئەو گىرگىرگەتەنەبىش كە بەھۆى ئەۋەۋە پروياندا بو لە ناۋەند خۆيان و بەشى خواروودا، لە كۆلىان ئەكەون.

بەلەى ھەندىكى تىرشىيانەۋە ۋابو، كە يەككىتى خاكەكانى ئەمەرىكا، شتىكى بەرز و پىرۆزە. لەبەر ئەۋە پىبىستە خاكە جىبابوۋەكان، بەزۆر بىخىتەۋە سەر يەككىتەيەكە و،

(۱) كۆشكى سىپى، كۆشكى سەرۆكايەتى ۋلاتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەرىكا.

(۲) سەرىپىيى: كاتى (مۆقت).

پېشەبىنى لى دابگىرى كە لە رىگى راست لانەدەن و كەينەۋەبەينەى بەندەگەرىيەكە دادخواھانە بېرىنەۋە. سەرمايەدارەكانىان، ئەۋانەى پەيوەندى بازىرگانىيان ھەبو بە بەشى خواروۋە، ھەزبان ئەنەكەرد، بەشەر، بەشى خواروۋ بىخىتەۋە سەر يەككىتەيەكە، ۋايان بەباشتر ئەزانى كە ئەو مەبەسە بەشىۋەيەكى ئارام و نەرمونىيانى پىك بىت. (كۆنگرىس) ىش چارەيەكى مامناۋەندى پېشنىياز كىرد. ئەۋىش ئەۋەبو كە بەندەگەرى لەناۋ ئەو خاكەدا بەپىلرئىتەۋە كە بىرارى لەسەر ئەدەن. رىبىش بىررى بەبازىرگانى قولرەش لەناۋ ھەمۇو خاكەكانى يەككىتەيەكەدا. ھىلپىكىش بىكشىرى لە ناۋەند ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىيان لاپردوۋە و ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىيان ھىشتۆتەۋە، ھەرەك ئەو ھىلپەبى كە لەۋەپىش لەسەر پەيماننامەى رىككەۋتنى (مازورى) دانرا. بەلام ھىچ چارەكردىكە لەم چارەكردانە، بەدلى نەتەۋە نەبو، لەبەر ئەۋە ھىچ كاتىكىيان پىشگىرى تەۋاويان نەكرا. گىژەلۆكەى ترس و لەرز و توندوتىزى و خەمۇخەفەت و گلاراۋىي، ھەرەك خۆى ماىيەۋە، نىشتمانىگەى بەرەۋ و تىرانى ئەبىرد. ئىتر بۆ ھەمۇو كەس ئاشكراۋو، كە بەچەك نەبى، چارەى ھىچ ناكى!

لە راستىشدا، ھىچ چارە نەماۋەۋە، جەنگ نەبى كە بىتە ناۋىبىكەرى ھەردوۋلا. چۈنكە چاكەى ئابوررى ھەردوۋلايان گەشىستبىۋە ئەندازەيەك لە جىياۋازى و بەرەركەنىدا. بەھىچ كلۆجى لە تۋانادا نەبو، كە بەشىرىنى رىك بىكون، ياخۇد ھەر لەۋ باردا بىتەنەۋە. چۈنكە خاكەكانى بەشى ژووروى، كە ناۋچەى پېشەسازى بوون، ۋەك ناۋچە كىشتوكالىيەكانى بەشى خواروۋ نەبوون كە بەھەندى شت زىبانىان پى بگات. ئەۋان ئەيانوبىست فەرمانرەۋاىيە جۆررىك بىسەن بەرپتە، كە چاكەى خۆيانى تىبابى. ئەۋان تۋانىيان ھەندى باجى گومرگى گران بىخەنە سەر ھەندى كەرەستەى پېشەسازى، بۆ ئەمەى پېشەسازىيە نىشتمانىيەكەى خۆيان بىپارىزن. كەچى ئەم جۆرە باجانە بەكەلكى خاكەكانى بەشى خواروۋ و نەتەھاتن، لەبەر نەبوونى پېشەسازى لە ناۋياندا.

لۆكە و نەبى شەكر، گىرگىرگىن، بەرھەمى بەشى خواروۋ بوون. ناردىيان بۆ دەرەۋە بۆ فرۆشتن، ئەۋەبوۋە سەرچاۋەيەكى سامان بۆيان. بەلام پېشەسازىيەكەى بەشى ژووروى پىبىستى بەۋانە ھەبو. ئەبىشەيان وىست بەنرخىكى ھەرزان بىيان كىرن. نەبىشەيان ئەھىشت كە پېشەسازى بىگانە لە كىرپىياندا بەرەركەنىيان لەگەلدا بگات. فەرمانرەۋاىيە ئەمەرىكاش. باجىكى يەجگار گرانى خىستە سەر بىردنە دەرەۋەبان، بو بەھۆى ئەۋەى كە پەكى دەرەۋە چوونىيان بىخات بۆ خاكە بىگانەكان، ۋايشى لى كىردن، كەم سوۋدىن، بى

که لک بمیننه وه. له دواى هممویشیانوه، کهینه و بهینه ی بهنده کان دپته پيشه وه، که له ناو چرچ و لوجه کانی خویدا هممو کهینه و بهینه کانی تری شار دبووه وه. چونکه بهنده گهری، بو یاسای زه ویداری بهنده یی زور پیوست بوو. به لام بو یاسای سه رمایه داری، به ره له ستیکی گه وره بوو، په کی گه شه کردن و په ره سه ندنی نه خست. بیجگه له مانه، هممو بیان، بیروباوهری و ایش په یدا بوو، که لکابون بهم هممو کاروبارانوه، زوره ی نه ته وه که بیان وریا کردبووه وه و ناماده باشی کردبوون که له پیناویاندا خو بیان بهخت بکه ن.

بهم په ننگه، بومان دهرته که وئ که شه ری خو مآلی^(۱) ناو نه مریکا، هه روه ک میژوونو سه کان: (چارلس) و (ماری بیرد) پیشانیان داوه، له راستیدا بریتی بوو له شورشیکى کومه لایه تی، هه ر له زووه وه، هویه کانی ده ستیان کردووه به په یدا بوون تا دوا یی به ته و او ه تی دهر که وتن و له و شتیه په دا هاتونه ته پيشه وه. نه گه ر به اتایه، نه و کیلگه گه ورانه به خو بیان و یاساکانی تابووری و کومه لایه تیانوه، هه ر له به شی خواری و نه مریکا دا کو نه بوونایه ته وه به لکو به هممو لایه کی نه مریکا دا بلاو بوونایه وه، نه وساکه شه ره خو مآلییه که له ناو هممو خاکیتکا په یدا نه بوو، له ناو ه ند خاوه ن کشتوکاله نه ریستو کراتییه کاندا و، خاوه ن پيشه سازی و بازگانیه کاندا. نه وساکه، له جیاتی نه مه ی که شه ره له لگیرسی له ناو ه ند دوو به شی گه وری نه مریکا دا، له ناو ه ند (چینی زه ویدار) و (چینی سه رمایه دار) دا هه ل نه گیرسا.

(نه براهم لینکولن) سه رو کایه تیبی خاکه کانی نه مریکای، له ۴/۳/۱۸۶۱ دا گرت ه ده ست. نه وکاته ته مه نی په نجا و دوو سال بوو. نه و باره ی نه و تی که وتبوو، وای پیشان نه دا که سه رو کایه تیبیه که ی خو ی نه توانی به جی بهینی و ناواتی نه ته وه که ی خو ی نه هینیت ه دی. به لام پشتگرتنی نه ته وه که ی بو نه و، وای لی کردبوو که پشت به خو ی بیه ستی و تا سه ر به ریگای خو یه وه پروا تا نه گاته نامانج. چونکه به لای نه وه وه، سه رو کایه تیبیه که خو ی، نامانجیک نه بوو، دلای پتی دلمرکی. به لکو بریتی بوو له سه ره تای گه شتیکی تازه له تیکوشاندا. خو ی هه ستی پی نه کرد، که په ننگه له م په نج و تیکوشانه دا له ناو بجی، به لام نه م هه ست پی کردنه نهینیه، له وانه نه بوو که ته گه ره له فه رمانی بدات، به لکو زورتر پالی پیوه نه نا بو پيشه وه که فه رمانه که باشتر و زووتر بیاته سه ر...

سه روکی تازه، ده ستی له سه ر (ئینجیل) دانا و، سو تندی خوار د که ده ستوور پیا ریزی. گو تیشی: نه م سو تید خوار دنه نا چاری نه کات که پیوستی سه رشانی خو ی به جی بهینی له به کارهینانی یاسای خاکه یه کگرتوه کاندا له ناو هممو خاکه کاندا. پاشان گو تی: یه کیتی یه نه مریکا نابی هه لوه شپیریت ه وه. هه ر کار ی بو هه لوه شان دنه وه ی بکری، به هیج و پوچ نه ژمیری. فه رمانه وایی نه مریکایش ناماده یه بو پاراستنی نه م یه کیتییه، به هممو هیز و توانایه وه. ئینجا قسه که ی خو ی و ا برانده وه:

«پروام وایه، که ئیوه قسه کانم به هه ره شه کردن دانه نین. من مه به ستم وشه ی یه کیتییه. ناشکرای نه که م که نه مه وئ بیپا ریزم و له سه ر بنچینه یه کی ده ستووریش پشتی بگرم. منیش که نه مه وئ نه وه بکه م هیج به پیوستی نازانم که خو تین پریزری و شه ر بکری، تا ده سه لاتی نه ته وه ییش نا چارم نه کات ده ست ناده مه شه ر».

(لینکولن)، که میک دوو دلای پیشان دا له وه که زوو ده ست بکات به به ره نگاری کردنی بهنده گهری، یا خود ناشکرا کردنی شه ر له گه ل خاکه جیابوه کان بو نه مه ی بیان خاته وه ناو یه کیتییه که. نه ویش له به ر نه وه بوو که دهر وون له شتیاوی و بی نارامی دا بوو. هیشتا له مه به سی پشتگیره کانی خو ی دلنیا نه بوو به تاییه تی له به ر نه وه ی که هه ندی له بازرگانه کان، شه ریان پی خوش نه بوو هه لگیرسی، چونکه په یوه ندی بازرگانیه یان هه بوو به خاکه کانی به شی خواره وه. هه ر چییه کیشیان له ده ست به اتایه نه یان کرد هه ر بو نه مه ی شه ر هه لنه گیرسی. نه وانه نه وهنده ده ستیان په یدا کردبوو له ناو ده زگانای فه رمانه واییدا گزیره کانی لینکولن خو بیان، ریوشوتینیکی وایان ناماده کردبوو که (لینکولن) خو ی بخه نه نه و ته نگوچه له مه یه وه، پیش نه مه ی بگاته (واشینگتن).

گزیری دهریا^(۱) که شتییه کانی نه مریکای به م لا و به ولای جیهاندا بلاو کردبووه وه. گزیری جهنگ له شکری بلاوه پی کردبوو. به چه که کانی به شی ژوور ویش، به شی خواری و چه کدار کردبوو. گزیری سامانیش گه نجینه ی فه رمانه وایی به سه ر پرژه ی په نگا و په ننگا دابه ش کردبوو. هیچی تیا نه هیشتبوه وه. نیشتمانیس هه ر چاوه روان بوو شتی بکری! هه موو لایه ک چاوه روان بوون، کاره ساتیکی یه جگاری له لایه کیانه وه دهریکه وئ و بیروباوه ر و پریاری خو ی دهری، نیشتمان له تاریکایی گومان و دوو دلاییه وه رزگار بکات و بیخاته باریکی رو شنی دلنیا یییه وه.

چاوه‌پوان کردنی هممووان، زۆری پێ نه‌چوو. ئەو کارساتە‌ی چاوه‌پوانی بوون ڕووی دا. باش بوو که له به‌شی خوارووه‌وه په‌یدا‌بوو. کارساته‌که‌یش ده‌ستدریژی و زۆرداری بوو.

له شه‌وی ۱۳/۴/۱۸۶۱، هه‌یزه‌کانی خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان، تفه‌نگیان گرت‌ه (فورت سومتر)، که که‌لاتیک بوو له‌ به‌نده‌ری (چارلستون)دا، هه‌یزیک‌ی پارێزه‌ری یه‌ک‌تیبی تیا جێ گیر بوو، (لینکۆلن) بریاری دا‌بوو، خۆرشتی بۆ بنه‌یژی. فه‌رمانه‌وایی ڕیک‌که‌وتوو، له‌وه‌ ترسی لێ نه‌یشت. له‌به‌ر ئەوه‌ که‌لاته‌که‌ی گولله‌باران کرد. هه‌یزه‌ پارێزه‌ره‌ بچوو‌که‌که‌ی ناوی، ناچاربوو خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه. ئالای یه‌ک‌تیبیه‌که‌ی که‌ به‌ئه‌ستێران رازابوو‌وه، لیبی هه‌یزه‌یه‌ خوارووه‌ و، ئالایه‌کی تریان خسته‌ جی‌گای، که له‌ ناوه‌راستیا دره‌ختیک‌ی خورما، وینه‌کیشرا‌بوو، ئەویش ئالای به‌شی خواروو بوو که له‌ یه‌ک‌تیبیه‌که‌ جوی بوو‌بووه‌ نه‌ته‌وه به‌م که‌تنه‌ ڕقی هه‌لسا. ئەو سامه‌ی لیبی نه‌یشتبوو به‌هۆی ئەو تیک‌چوونانه‌وه که ماوه‌یان نه‌ئه‌دا به‌یه‌گرتن و یه‌ک قسه‌یی هه‌ردوولا، ئەوانه‌ی که هه‌ره‌شه‌یان له‌ نه‌یشتمانه‌که‌ و ئازادیی نه‌یشتمانه‌که‌ نه‌کرد... ئەو سامه‌ی شکا و له‌ دلای چوو‌ه‌ ده‌روه‌ هه‌موویان ڕوویان کرده (لینکۆلن). چونکه هه‌ر به‌ویاندا رانه‌په‌رموو، که له‌و ڕۆژه‌ تاریک و نوته‌که‌دا، ڕیک‌گیان بۆ ڕۆشن بکاته‌وه‌ و، مه‌ردایه‌تی و زرنگی و شاره‌زایی و کارگوزاری خۆبشی بخاته‌ کار بۆ ئەمه‌ی رزگاربان بکات له‌ ده‌ست ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه، له‌ به‌یانی دوا‌ڕۆژی داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر)دا، (لینکۆلن) له‌ سه‌رداره‌کانی خا‌که‌ دۆسته‌کانی خواست که ۷۵۰۰ هه‌زار سه‌رباز کۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه؛ گوته‌ی: «من باوه‌ریم وایه، که بی‌ری بنه‌چینه‌یی ئەم شه‌روشه‌ره‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا‌بووه‌ که پته‌یستمان به‌و به‌لگه‌یه‌ هه‌یه‌ که پیشانمان بدات: فه‌رمانه‌وایی نه‌ته‌وه‌یی شتیکی هه‌یچ و پووج نییه‌، پاراستنیشی گران نییه‌، هه‌روه‌ها پته‌یستیشه‌ له‌سه‌رمان که ئەم کاروباره‌ گرنه‌گه‌ بپه‌ینه‌وه: ئایا ره‌وایه‌ بۆ که‌مایه‌تیه‌که‌ له‌ فه‌رمانه‌واییه‌کی ئازاددا، که هه‌رچه‌ند ئاره‌زووی کرد ئەم فه‌رمانه‌واییه‌ تیک‌ بدا؟!».

هه‌فته‌یه‌کی پێ نه‌چوو ژماره‌ی سه‌رباز له ۹۰۰۰۰ نه‌وه‌د هه‌زار که‌سی ته‌په‌راند له‌ پاش دوو مانگ ژماره‌یان خۆی دا له ۳۰۰۰۰۰ سه‌سه‌د هه‌زار که‌س، له‌ناو گه‌یژاوی ئەو خوین گه‌رمی نه‌یشتمانه‌په‌روه‌یه‌دا، له‌شکریک‌ی گه‌وره‌ کۆیوه‌وه، له‌په‌یش ته‌وا‌بوونی شه‌ری خۆم‌الیدا، ژماره‌ی گه‌یشتبووه‌ سه‌ ملیۆن سه‌رباز. (لینکۆلن) بوو به‌سه‌رکرده‌ی ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌، مه‌شق پیکردن و خۆرشت ئاماده‌کردن و سه‌رکرده‌یه‌ تیبی له‌ کۆری جه‌نگا، هاتبووه‌ سه‌ر ئەسته‌وی (لینکۆلن).

له‌ پاش ده‌رچوونی فه‌رمانی (لینکۆلن)، چوار خاکی تریش له‌ یه‌ک‌تیبی ئەمه‌ریکا جوی بوونه‌وه: (قه‌رجینیا)، (نورث کارولینا). (تانسی) و (ئه‌رکه‌نساس) و چوونه‌ سه‌ر خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کانی به‌شی خواروو. پایته‌ختی خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان له (مونت گومه‌ری)یه‌وه‌ گه‌یژرایه‌وه (ریشموند) له (قه‌رجینیا)دا. ژماره‌ی خا‌که‌ جیا‌بووه‌کان گه‌یشته‌ یانزه، که کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ربان نۆ ملیۆن بوو، سه‌په‌ه‌ کیشیان قوله‌ره‌ش بوون. به‌شی ژوو‌روویش بریتی بوو له‌ بیست و سه‌ خا‌ک، کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ربان بیست و دوو ملیۆن بوو، هه‌موویشیان له‌ ره‌گه‌زی سه‌پی بوون. زۆریه‌ی هه‌یزی په‌یسه‌سازی و بازرگانی ده‌روه‌ و زانیاری هونه‌ر و ڕیک‌گای ئاسنه‌کان، به‌ده‌ست دانیشتوو‌ه‌کانی به‌شی ژوو‌روه‌ بوو. به‌لام به‌شی خواروو، له‌ به‌ره‌می شیناییدا ده‌وله‌مه‌ند بوو. سه‌رکرده‌کانیشیان باوه‌ریان و ابوو که په‌یسه‌سازی یه‌ک‌تیبیه‌که‌، ناتوانی بێ ئەم به‌ره‌مانه‌ بژی. خۆبشیان ته‌توانن ئەو به‌ره‌مانه‌ له‌ بازا‌ره‌کانی ئینگلته‌ره‌ و فه‌ره‌نسادا به‌فروشن و که‌لویه‌لی جه‌نگیش له‌و خا‌کانه‌وه‌ به‌په‌ین. ئەمه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که ئاماده‌یی خۆیان بۆ جه‌نگ زۆتره‌ له‌ ئاماده‌یی به‌شی ژوو‌روو. شاره‌زاییشیان له‌ هونه‌ری شه‌ر و شو‌ردا له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌یه. هه‌روه‌ها سه‌رکرده‌ی به‌ناویانگ و شاره‌زاییشیان هه‌یه. بێجگه‌ له‌وانه‌یش هه‌مووی، ئەو تیک‌چوونه‌ی له‌ناو خۆیاندا هه‌یانه‌ به‌که‌لکی ئەمان دی. چونکه‌ خاوه‌ن کشتو‌کاله‌کانیان چه‌ز به‌بیرو‌باوه‌ری به‌نده‌گه‌ری ئەکه‌ن، که ئەم جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌په‌ینا و ئەودا کرا، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێکیشیان تیا‌به‌ چه‌ز به‌شه‌رکردن، هه‌ر ناکه‌ن.

باری گه‌وره‌یی

هه‌یزه‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان، له‌ پاش داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر) هه‌ر له‌سه‌ر هورووژی خۆیان ڕۆیشتن بانگیان دا که ئەچن بۆ سه‌ر (واشینگتۆن)، بۆ ئەمه‌ی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وایی بگرنه‌ ده‌ست. ئەوه‌یش دیاربوو که پایته‌ختی خا‌که‌ یه‌گرتوو‌ه‌کانی ئەمه‌ریکا که‌وتبووه‌ ناو خا‌کی (کۆلۆمبیا)وه‌ که‌ خا‌کی (ماریلاندا)ی دوژمنی یه‌ک‌تیبی لای لێ گرتبوو. به‌م ره‌نگه‌ خۆی له‌ ناو سنووری خا‌کیکی یاخی بوودا ئەدی، ئەم لا و ئەولای لێ گیراوه‌ و، خۆبشی هه‌یچ هه‌یزیک‌ی پارێزه‌ری نییه‌ له‌سه‌ری بکاته‌وه‌، چه‌ند که‌سه‌یکی که‌م نه‌بێ له‌ سه‌ربازان. ئه‌ینجا که زانرا هورووژم ئەبه‌رته‌ سه‌ری، ترس و له‌رزی تیا بلا‌بووه‌وه‌ و باری چوارلاگرتن ئاشکرا کرا. که‌له‌کی خۆپاراستن^(۱) له‌ ده‌روازه‌کان و شه‌قامه‌کانی و

(۱) که‌له‌کی خۆپاراستن: سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

دهزگا گشتییبهکانیدا کرا ژن و مندالانیش دوور خراڼهوه بۆ جیگایهکی وا که لیبی دلنیابن هیچیان لئ نایهت. (لینکۆلن) یش ناردی بهدوای لهشکری کۆماری ژمارهیهکدا، بپسته (واشینگتۆن) بۆ پاراستنی شارکه. بهگلاراوییهکهوه چاوهروانی ئەکرد.

دانیشتوانی شارکه یش بهترس و لهرزیکهوه چاویان بریوه دهروازهکانی پایتهخت. ئەترسان لهوهی، پێش ئەمهی لهشکری کۆمار بگاته لایان، دوژمنهکان ههلهکهوتنه سهریان و تازاریان بدەن. دوایی لهشکری ژماره یهکی کۆمار، گهیشته (واشینگتۆن) بهلام له پاش ئەوهی که له پێگادا ههندیکی لئ کوزرابوو بههۆی شهپیکهوه که له (بالتیمۆر) دا لهگهلی کراوه، له لایه ن ههندی له یخی بووه کانهوه. ئەمانه جارێکیان گه له کۆمهکیان کردبوو له (لینکۆلن) که بیکۆن، بهلام ئەو بهوریایی و پارێزگاری خۆی، خۆی له دست رزگار کردبوون. ئینجا ئەوانیش خهریک بووبوون پهلاماری ئەو لهشکره بدن که سهروک (لینکۆلن) هاواری بۆ ناردبوون. لهناکا و پهلاماریان ئەدەن و شهپیکه بچووکیان لهگهڵ ئەکەن. پاشان ئەشکین. بهلام توانیویان لهشکره که دوا بخهن له گهیشته پایتهخت زبانیشیان زۆر لئ کهوتبوو.

ئەم لهشکره له لهشکری پێکهوتوووهکان زووتر گهیشته (واشینگتۆن)، بهلام وهک ههموو لهشکرێکی کۆماره که، له چهک و فیشهکدا، له مهشق و شارهزایی، له خواردهمه نیدا ههژاری پتیه دیاربوو. هیشتا له لهشکرگه که یاندا به تهواوهتی دانهمه زرابوون، که بۆ کاربه دهستان ده رکهوت. بوونی ئەوانه لهویدا، ئەبپته هۆی روودانی برسیتی. چونکه هه هاتوو دهستی کرد به هاوبهشی کردن له خواردهمه نییه که مه که یاندا. ئەوه یش بوو به هۆیهکی ترس و لهرز و پشپویی بۆ دانیشتوانی شاره که. پاشان، خاوه ن دهسه لات، بۆی ده رکهوت که گه له کۆمهکیه که هیه له ناو جهرگی پایتهختدا. جیا بوونهوه خوازهکان^(۱) دا و ئەنینهوه بۆ خستنی فه رمانه وایی سووتاندنی شار. له ناو نه ته وه دا پشپویی بلا بووه وه. پاشان که وتیشه ناو شوینه فه رمانه واییه کانه وه. گزیره کان ده ستیان کرد به پلارگرتن له کرده وه کانی (لینکۆلن). تیزترین توانجی تئ ئەگرن که نیشتمانه کهی تووشی ئەم دهردی سه ربیه کردوه. به لام گه و ره پیا وه که، مه ند و بئ ده نگ خۆی راگرت، تا پتی کرا له سه ر بیروبا وه ری خۆی کرده وه. به هۆی نیشتمانه پیه کهی خۆیه وه و، کرده وه بلنده کانییه وه و، کارگوزارییه به هیز و توانا که به وه و، کاروبار هه لسه ورا ندنه

(۱) راستتر: جیاخوازهکان.

ژیرانه که یه وه، توانی نیازی ره نچدان و تیکۆشان و خۆبهخت کردن له دلئ گه لدا به هیز بکا، به ئەندامه کانی فه رمانه واییش نیاز به خشی که با وه ری پئ بکه ن و یارمه تیشی بدەن. ههروه ها توانیشی مۆته کهی برسیتی و گرانیش بدا به هه ردا^(۱)، به وهی که ناردی چهند هه زار تابه ک^(۲) نارادیان له به شی خواروو داگیر کرد و هینایانه ناو شار. چهک و فیشه کیشی بۆ له شکر کری له ئەوروپا و کارخانهی نیشتمانیشی بۆ دروست کردنیان دامه زراند. باری سه رشانی پیاوی گه و ره، هه موو ده م، به پتی گه و ره یی و ده روون بلندی و فراوانی ئاواتی ئەبئ. ههروه ها باری سه رشانی (لینکۆلن) یش له و پینج سالی شه و شوپره سامناکه دا، ئەوه ندە ی ئەو ئاواته گه و ره یه؛ گه و ره بوو، که نیازی کردبوو به هینیتته دی. به شه و و به رۆژ، خه ربکی به جیهینانی، فه رمانی نیشتمانیی خۆی بوو، که له و رۆژه ره شاندا پتیبست بوو بکرتن. ههروه ها خه ربکی جیه جئ کردنی ئەو نامه ی مرفقیه تییه بوو که نیشتمانه کهی پتی سپاردبوو به ئەنجامی بگه پتی. ئەو له و شه وه زهنگی، سه رگه ردا نییه دا، که گه له که ی تئ که وتبوو، له چرایه کی ئەکرد که به هۆشی خۆی رتگی بۆ گه له که ی خۆی رۆشن ئەکرده وه. ههروه ها له و دلئیشی ئەکرد، که ژبان له ناو ده ماره کانییا گقه ی ئەکرد. ئەو له و کاته دا، که ئەو هه موو کاروبار و ئەرک و فه رمانه گه و رانه به سه رشانییه بوو، له ناو ئەو شه ره خۆمالییه گه و ره یه دا که به ربوو بووه گیانی جیهانی تازه و هه ره شه ی له ناو بردنی لئ ئەکرد. هه ر له پاله وانی چیرۆکه کۆنه که ی ئەکرد، (ئه تلئس) که جیهانی به سه رشانه زه لامه کانییه وه هه لگرتبوو.

ئەو ماوه یه ی که به شی خواروو تیا سه ره ئەکه وت که م نه بوو. چونکه ههروه کو له وه پئیش گوتمان، مه شقی زۆرتری هه بووه له سه ربازیدا، که له پهلئ باشتری هه بوو، سه رکرده کانیشی شاره زاتر بوون له شه ردا. له بهر ئەوه گه لیک سه رکه وتنی گه و ره گه و ره ی ده سته که وت له شه ردا، به جارێک یه کیتی ئەمربکای خسته گپژاوی ئازار و ترس و له رزه وه. له بهر ئەو هه موو زیانه گه و رانه ی که پتی گه یشته. له پاش هه لگیره ساندنی شه ر، به سئ مانگ، له تاکه شه رپیکدا، که له نزیک (واشینگتۆن) وه کرا، چوار هه زار سه رباز له له شکر ی یه کیتی کوزرا، بئجگه له ژماره یه کی زۆر له چهک و فیشهک و که له پهلئ جهنگ که ده ست دوژمن که وتن. چهند جارێک دوژمن له پایتهخت نزیک بووه وه، راسته وراست هه ره شه ی لئ ئەکرد. ته نانهت پئیش له شکره کانیان له باله خانه که ی (خانوی سپی) یه وه

(۱) واتا: زالبئ به سه ربیدا، دووری بخاته وه.

(۲) تا: باری ولاخ، به یهک لای ده و ترئ (فه رده یهک).

دەرئەكەوتن. بەلام هیچ دەمیتک نەیان ئەو تیرا هورووژمی ببەنە سەر، لە راستییدا رزگار بوونیان لەو تەنگانە سەری پیاوی لێ سوڕ ئەما. کۆری جەنگ^(۱) یە جگەر فراوانی لێ هات. لە ناوئەند بەرەبەگ و بەرەبەگێ تردا، ماوەیەکی دوور و درێژ پەیدا بوو. جاری وا هەبوو، چەند هەفتە، بەلکو چەند مانگێک ئەکەوتە ناوئەند شەریک و شەریکی ترەو. پاشان بەتوندو تیریبەهەو شەری و کوشتار دەستی پێ ئەکەردەو. شەرەکان هەر لەناو زەویدا نەئەکران، ئەکەوتنە ناو دەریایشەو، ئەکەوتنە ناو دەریاکانی بێگانەیشەو.

سەرۆک، فەرمانی دا، کەشتییە بازگانییەکانیان گۆزیی بەکەشتیی ناو دەریا. کەشتیی تازەیش دروست کرا. گەلەکەشتیی یەکی تیبەهەو بوو بە (۵۸۹) پارچە دەریایی، کە هفتا هەزار کەشتییەوان فەرمانیان تیا ئەکرد. بەلام لەشکری سەرزهوی، لە بەرامبەر شەستتیرەکانی لەشکری رێکەوتووەکاندا خۆیان پێ نەگیرا، ئەتوانەو. جار لە دواي جاریش ئەشکان، (لینکۆلن) ییش ناچار ئەبوو کە لە هاونیشتمانییەکانی رووبنی بۆ سەربازدان. پاشان ناچاربوو کە یاسای فەرمانی سەربازی رەشبگیر پریار بدات.

ئەم لەشکرەیش، وەک هەموو لەشکرێکی نەتەوێی شۆرشگیر سەربازی وای تیا بوو، تەمەنی نەئەگەیشتە شانزە سالی، یان پانزە سالی. جاری وایش هەبوو سیانزە سالی. سەرکردە گەورەکانیشیان، هەر لە تەمەنی سی سالان دابوون. لە سالی یەکەمی شەردا، یەکیک لەو سەرکردانە هەلکەوت، لاویک بۆ ناوی (ماکلیلان) بوو. بەهۆی شارەزایییەو لە رێکوییەک خستندا، لە دانانی رێوشوێنی دروستدا بۆ شەری، لە زبەرەکی و ورباییدا، گەیشتە ئەندازەبەگ کە لە هاورێکانی خۆی پێشکەوت. بەلام ئەوئەندە هەبوو لاویکی توورە و ترۆ بوو، خۆی بەشتیکی زال ئەزانی لە خۆبایی بوو، دەستدرێژییەکی زۆری پیشان ئەدا، زۆر جاری وایش هەبوو، فەرمانی فەرمانرەوایی و اشینگتۆنی بەرەبەر ئەدایەو، یان گوتی نەئەدایە. (لینکۆلن) ییش چاوی لێ ئەپۆشی، لەگەڵیا زۆر بەئارام بوو، زۆر بەمەندیی لەگەڵیا ئەجوولایەو. جاری وایش هەبوو، لەودبو دەرگاکییەو چاوەروانی ئەکرد، تا لە فەرمانی خۆی ئەبوو وەو و کۆبوونەو خۆی ئەپراندهو، تا دەستی ئەپەرژا چاوی پێی بکەوێ! ئەو لەناو هەموواندا بلاو بوو. هەموو کەس پێی ناخۆش بوو. هاورێکان توانجیان تی ئەگرت. بەلام ئەویش بەم قسە بەناوبانگە وەرانی دانەو:

«هەر بەو مەرجە ی ماکلیلان لەم شەرەدا سەرمان بخات من ئامادەم کە جەلەوی ئەسپەکە ی بۆ بگرم!». ئەمە یە قسە ی ئەو پێشەوایە ی کە لەپێناو چاکە ی نەتەوێکەیدا، چاکە ی خۆی لەبیر ئەچیتەو.

بەلام (ماکلیلان) لە توانیدا نەبوو، کە ئەو سەرکەوتنە ی دەستی کەوت لە سەرەتای کاردا، بەکەلکیان بەپێی. باری نەتەوێ گران کرد، بەخواستە پەیتاپەیتاکانی خۆی بۆ ناردنی لەشکر. دواي (لینکۆلن) ناچار بوو، لای بیات و سەرکردە یی لەشکریش بخاتە چنگ خۆی. ئەویش سەبارەت بەو بوو کە کەسێکی تری نەدۆزبەو جیبی ئەو بگرتەو. خۆشی، هەر لە سەرەتای شەرەکەو، دەستی کردبوو بەفیربوونی هونەری شەرکردن. هەموو هۆش و گۆشی خۆی خستبوو سەر. توانی ئەمەندە ی لێ فیربێ، کە بتوانی تا ماوەبەگ، سەرکردە یی لەشکرەکان بکات. ئەمە بێجگە لەویش کە کاروباری سەرۆکایەتیشی هەل ئەسووراند و سەرپەرشتییەکی هەموو دەمی کاروباری فەرمانرەوایشی ئەکرد و، چارە ی تەنگوچەلەمە ی پەیتا پەیتای وەزارەتەکانیشی ئەکرد، لەگەل پەیدا کردنی پارەدا کە یە جگەر پێویستیان پێ هەبوو، ئینجا چارە کردنی ئەو گەلەکۆمەکی و پشپویانە ی کە لە هەموو لایەکی خاکی ئەمریکا دا روویان ئەدا. بێجگە لەو، تەنگوچەلەمە یەکی گەورە تووشی نیشتمانەکی هاتبوو. ئەوئەندە ی نەما بوو کە شەرێکی جیهانی لەسەر هەلبگیرسی یە جگەر سامناک بێ. ئەویش ئەو بوو کە ئینگلیزەکان و فەرەنسەکان و ئیسپانیاییەکان بەلای خاکی بێشی خواروویاندا دائەتاشی. چونکە ئەو خاكانە بوو بوونە بازارێکی بازگان ی بۆ ئەوان، خاکی بێشی ژووورو لەویدا بەرەبەرەکانییان لەگەل ئەکردن. ئەو سی فەرمانرەوایییە گەورە یە جاری وا هەبوو، خۆیان ئامادە کردوو کە لە شەردا پستی بگرن، بەلام زرنگیی (لینکۆلن) نەپێشستوو ئەو بکەن. (لینکۆلن) بەو هۆبەو کە کەمیتک لە خۆی دا ئەتاشی لەبەر دلی بێگانەکان، هەرچەندە بەو هاونیشتمانییەکانی لە خۆی ئەووژان، بەلام توانی نیشتمانەکی خۆی لە تەنگوچەلەمە یەکی یە جگەر گەورە رزگار بکات کە دوور نەبوو سەرگەردانییەکی تەوایشی تیا بووایە بۆ خۆی.

(ئەبراهام لینکۆلن)، ئەو هەموو گیروگرفت و تەنگوچەلەمانە ی بپێکەننیتکی دلچاکانە ی دلسووتوانە پیشوای ئەکرد. ئەگەر دوژمنەکانی پێیان بگوتایە: پیرەکەمتیار، یان دلداری بەندەکان، یان ئەسپی سەرکیش، یاخود پشی پشی کەری دل پر لە قین، ئەو هەر پێ ئەکەنی. هەرچەند نامە یەکی بێ خاوەنی بۆ بەهاتایە، هەرەشە ی کوشتنی تیا کرابێ، ئەو فری ئەدایە ناو چەند نامە یەکی تری واو کە لەناو بەرگێکدا کۆ

(۱) ماموستا زۆر جار (کۆری) بۆ (ئەنجومەن - مجلس) بەکارهیناوه، لە نووسینەکانیدا، بەلام لێرەدا مەبەستی لەو پانتاییەبەگە شەری تیا دەکرا؛ بەمانای ساحە ی شەرەگە (جبهه القتال).

کرابوونوه له پشته که ی نووسرابوو «نامه کانی هره شه»، ئینجا پئی نه که نی. له ناو هه موو ته نگانه و لی قه ومانیکا هه ر پئی نه که نی. نه یگوت: «پئیوسته پئیکه نم. چونکه که پئی که نیم پشت به خوم نه به ستم. نه گه ر پئی نه که نم له ناو نه چم!». نه و رووخوشیییه که پیشانی نه دا، زور جاری وا هه بوو، له وتاره درپژه ناگرینه کان زورتر کاری نه کرد له دلی نه وانه ی که وره یان به رنه دا و له بی نارامیدا نه تلانه وه. به لام نه و پئی که نین و رووخوشیییه، هه ر له پویه نه و شه پزلانه ی نه کرد که هه ل نه گیرسان و پرشنگیان نه دا، به لام چالئیکی وا گه وره و قوولیان له بندا داپوشرابوو، که هه ر بنی نه بی. هه روه ها دهروونی (لینکولن) یش، له پشت نه و پئیکه نین و رووخوشیییه وه که ده ری نه خستن، چالئیکی گه وره و قوولی پر له هرک و نازاری تیا بوو، تا نه هات قوولتر و گه وره تر نه بوو. (لینکولن) ریزی ژبانی مرؤقایه تی زور نه گرت. به سه رگه ردانی مرؤف، دلته نگ نه بوو، به خوینی رژا و، نه ورووژا. پیاویکی دلناسک و، دل پر له هه ست و، خاوه ن خوشه ویستی و به زه بی پیا هاتنه وه بوو. نه وه ی یه جگار پئی ناخوش بوو، که نه ی دی نیشتمان که ی، به دهستی خوی، خوی له توپه ت نه کات. خویسی بیته سه رکرده ی نه م شه ره خومالییه، که پیاو برای خوی نه کوژی. هه ر برینیک له له شی نیشتمان که پیدایه پیدایه نه بوو، تیریک تازیه نه دا له جه رگی، وای هه ست نه کرد که نازاری هه موو که سپیک به جیاجیا و، نازاری هه مووانیش به گشتی، نازاریکن به خوی نه گه ن و خوی ده ری کاری نه که ن وایشی هه ست نه کرد که که وتوته گیتزای خوین و فرمیسیکی نه ته وه که یه وه، خه ریکه تیا نوقوم بی. نه وی ده ری لینکولنی یه جگار گران کرد مردنی مناله هه ره بچکوله که ی بوو، که له ته مه نی ده سالان دابوو نه م خه فه ته تاییه تیبیه و خه فه تی سه رگه ردانی نه ته وه که ییشی له گه ل یه کتردا تیکه ل بوون، بۆ نه مه ی نه و دل نه گه وره یه ی نه و بشکینن. به هیج شتیک به رگی نه و باره نازاره گرانه ی نه نه گرت، به خویندنه وه یه کی هه موو ده می نه بیته. هه رچه ند مه رگه ساته کانی (شکسپیر) و ژبانی (واشینگتون) ی نه خوینده وه خه موته مه که ی له دل ده رنه چوو. نه و به هیج دلخوشییی خوی نه نه دایه وه به وه نه بی، که نه و شه ره سامناکه ی که خوینی بی تاوانی تیا نه رژا. به شه ریکه سه ریپیی^(۱) ی دانه نا، به ناچار بی نه بوو بکرایه، بۆ نه مه ی شه ریکه نه نگه هه موو ده می^(۲) پئی لابیچی.

(۱) سه ریپیی: کاتی.

(۲) هه موو ده می: هه میشه بی (دائی).

نه و له وه دلنیابوو، که له پیناوی که ی نه وه یه یه کی راست و دادپه روه رانه دا شه ر نه کات، نه م دلنیایه ییش، هه م دلخوشی نه دایه وه هه م هانه ییشی نه دا بۆ خه بات کردن. که نه و شه وگاره درپژانه ی به سه ر نه برده، به ته نیایی، به بیرکرده وه و تاوات خواستن و پارانه وه له خوا، بۆ به یانی نازایه تی و بی باکییه که ی زورتر نه بوو، نیاز و ناره زووی خه بات کردن و سه رکه وتنی به هیزتر نه بوو. ئینجا قسه به ناویانگه که ی خوی دووباره نه کرد وه: «که ی نه وه یه یه که ی ئیمه، که ی نه وه یه یه که ی دادپه روه رانه، هه رگیز نه وه روو نادات که که ی نه وه یه یه که ی وه ها سه رنه گری. پئیوسته ئیمه سه ریکه وین. بی گومان ئیمه هه ر سه رنه که وین!».

نه ویش له به ر نه وه بوو، که (نه براهام لینکولن)، هیج رۆژیک نه بووه که که ی نه وه یه یه یه بنچینه یی و نامانجی بنچینه یی شه ره که ی له بیر چووبیته وه. چونکه نه گه ر له بیریشی بچوایه ته وه، ده ستی ریکه که وتوو، به کرد وه درپنده کانیان بیریان نه خسته وه. نه وانه به نده کانیان، هه روه ک روماییه کانی کون به کار نه هیتا. چالیان پئی هه ل نه که ندن. که لاتیان پئی دروست نه کردن. ریکایان پئی ته خت نه کردن. بۆ نه مه ی یارمه تیبی گه وره کانی خویان بدن له سه رکه وتنی شه ردا، که به نرخی نازادیی خویان نه کرا. نه وانه به کلور له و قوله ره شانیه یان نه خسته شه ره وه، بۆ نه مه ی نه و نالایه یان پئی بپاریزن که نیشانه ی به نده یه تیبی خویانی تیا یه. نه یان خسته پئیش سه ربه زه کانی خویانه وه، هه ر کامیکیان بگه رپایه ته پاشه وه نه کوژرا، نه کران به نامانجی نه و گوللانه ی که نه ته قینران بۆ نازادکردنی نه وان. زور جار رووی نه دا، که نه و قوله ره شانیه ی له کاتی شکانی له شکره که یاندا، نه ترسان له وه ی که تنیان پئی بکری، له ریزی پیاو کوژه کانیان ده رباز نه بوون و رایان نه کرده ناو له شکری لینکولینه وه که ناویان نابوو مه سیحی رزگار که ریان.

به لام دانیشتوانی خا که کانی به شی ژوووو، که هه موویان به یه ک ده نگ بریاریان دابوو، یاخیه کانی به شی خواروو به یینه وه ژیریار و، به زور بیانخه نه وه ناو یه کیتیبیه که. هیشتا خویان له ناو خویاندا مقومقویان بوو له سه ر به نده گه ری. خاوه ن پیشه کان نه یانویست ره شه کانیش وه ک سپییه کانیان لی بی له مافی نیشتمانی و مافی مرؤقایه تیدا. خاوه ن کشتوکاله کانیش نه وده یان پیشان نه دا که فه رمانی به نده کان به ته نیا، سامانی نیوه ی خاکی نه مریکای به ره م هیتا. نه گه ر نه وانه نازاد بکری، له هه ندی خاکدا پایه ی تابووری نیشتمانی هاره نه کات و دپته خواره وه، زوریه ی خاوه ن کشتوکاله گه وره کانیش نابوت نه بن. کۆمه لی یه که م نه یانویست، به نده گه ری، ده موده ست لابیچی. کۆمه لی دووه مییش که

که متر بوون له وان نه یان نه ویترا ئەم بیره پەربەچ بدەنەوه، ئەیانگوت بام یاسای بەندەگەری بەرەبەرە لابیری. (لینکۆلن) ییش گوتی لە هەردوولا ئەگرت. بێ ئەمە ی پشستی لایەکیان بگرت، یاخود بەرپەرچی بداتەوه. ئەو ئەیزانی که لەو تەنگوچە لەمە گەورە بەدا، یەکمە فەرمانی سەرشانی رزگارکردنی یەکیستی نەتەوه که یە. بەلام بابەتی بەندەگەری، ئەو لە پێشەوه پریاری خۆی لەسەر داوه. ئەو هەرچەندە نامانجی شەرەگە ی ئەوه بوو که یەکیستی یە که پاریزی، چونکه بەوه نەتەوه که زۆرتر هۆگری شەرەگە ئەبوون، زۆرتر خەباتیان تیا ئەکرد بەلام خۆشی ئەیزانی که هەردوو کەینەوبەینە که لە راستیدا تیکەڵ بەیەکتربوون لە یەک جوێ ناکرێنەوه. لەبەر ئەوه لە مانگی نۆهەمی سالی ۱۸۶۲دا، که موژدە ی سەرکه وتنی کۆماربێهەکانی بیستەوه، بەسەر رێککەوتووەکاندا، لە شەری (ئەنیتام) دا، دەمو دەست پرووی کردە کۆری گزیرەکان و بەئەندامانی فەرمانرەوایی گوت:

«من له دلی خۆمدا پریارم دابوو، هەر کاتێ سەرکه وتنی کمان دەستکەوت، نامە یەک بۆ نازادکردنی بەندەکان دەریکەم. من تا ئیستا ئەمەم بەکەس نەگوتووه. بەلام بەلێنم بەخوا و بەخۆم دابوو که بیکەم. وا ئیستە کە ییش ئەو بەلێنە بەجێ ئەهینم!».

چەند رۆژتیکێ پێ چوو، نامە ی لابرندی بەندەگەری نامادە کرد. ماویشی دا بەخاکەکانی بەشی خواروو که تا یەکمە رۆژی مانگی یەکمەمی سالی تازه بگەرێنەوه بۆ یەکیستی یە، و نازادکردنی بەندەکانیش لە خۆیانەوه جێبەجێ بکەن. ئەگینا نامە ی نازادکردنە کە ی خۆی بلاو ئەکاتەوه و بەزۆریش پێیان جێبەجێ ئەکات. وەرانی خاکەکانی خوارویش ئەمە بوو. که لە شەردا درندە یە تییان زۆرتر نوواند و، زۆرتر خۆیان تیا دا بەکوشت. ئینجا که ماوہ که بەسەرچوو، (لینکۆلن) نامە کە ی خۆی لە سەرەتای سالی ۱۸۶۳دا بلاو کردەوه. بەلام ئەوه ی بەبیریا ئەهات پرویدات، لەسەر ئەو بلاو کردنەوه یە، پرووی ئەدا. چونکه خاکەکانی بەشی خواروو، گوتیان ئەدایە، لەبەر ئەوه ی که سەر بە فەرمانرەوایی رێککەوتووەکان بوون. خاکەکانی ژووروویش ئەوئەندە نرخیان ئەدایە، چونکه نامە کە لە سەرک کۆمارەوه دەرجوو بوو، نەک لە کۆنگرێسەوه. چونکه بەندە هی خاوەنە کە بەتی. سەرک کۆمار مافی ئەوه ی نییە کەس لە سامانی خۆی بێهەش بکات.

دوای ئەوه، لەشکری بەشی ژووروو، تووشی چەند شکاندنیکێ یەک لەدوای یەک بوون. درێژبوونەوه ی شەریش، هاوئیشتمانەکانی لە شەر سارد کردەوه. لەوه دوا ئەهاتن بۆ سەربازی. لەبەر ئەوه لینکۆلن نا چاریوو، یاسای فەرمانی سەربازی رەشبگیر، پریار

بدات. تا ئەهات پارە بەختکردنی فەرمانرەوایی زۆرتری لێ ئەهات. لەبەر ئەوه ناچار بوو، باج زۆرتر بسیتی.

ئەوانە هەمووی، ئەبوون بەهۆی ئەوه ی که ئەوانە ی رقیان لێبەتی زۆرتر رقیان لێی بێتەوه، هەندێ لە یارمەتیی دەره مار کز و خوتین ساردەکانیشی لێ جیابیتەوه. لەناو نەتەوه یشدا هۆی ترس و لەرز و خەم و خەفەت بەهیزتری لێ بێ. هەرەها دۆژمنەکانیشی بەهیزتر بکات، که هەموو دەم هاواریان ئەکرد سنووریک بۆ شەر دابنرێ و پەیمانامە ی ئاشتییش هەرچی چۆنیک ئەبێ بکری. ئەوانە تیزیان پێ ئەکرد، پێیان ئەگوت: «ئەیهوی بەزۆر خۆشەویستی دروست بکات. بەشەریش هەستی برایەتی پەرورە دە بکات!»

بەلام (لینکۆلن) هیچ باهەختیکێ بەو شتانه ئەدا. هەر لەسەر بیروباوەر و رەفتاری خۆی مایه وه، نەگۆررا، کۆلی ئەدا، تینی دایە خۆیشی که هەتا دوایی خەبات بکات. چونکه پروای وابوو که سەرکه وتن هەر بۆ هیزی نازادیی ئەبێ، که میژوو سەر بەرزی سەر کردە یی ئەو هیزانە ی بەو سپاردوووه. میژوونووسانی ژبانی (لینکۆلن)، لەم سەر دەمە پر تەنگوچە لەمە یەدا، کردەوه ی مرۆفانە ی نازە ی لێ ئەگێرنەوه. هەندیکێ هی ئەوه یە که گەلێک جار چۆتە ناو هیلێ ناگرەوه، خۆی لە کوشتن نزیک خستۆتەوه. هەندیکیشی هی ئەوه یە که سەری لە نەخۆشەکان داوه و سەرەوتی بۆ جێبەجێ کردوون و، بەکاتی درێژ درێژ لە تەنیشت تەختی نوستەکانیەوه دانیشستوووه، دلخۆشی داوئەتەوه و خەمی لە دل دەر کردوون و پشتی قایم کردوون. هەندیکیشی هی ئەوه یە که پەبوەندی پەیدا کردوووه لەگەڵ جەنگاوەرەکان و خاوخیزانیاندا، که پر بووه لە خۆشەویستی و خەم خواردن و دەست بەسەرگرتن و باوکییەتی یەکی دلسوژانە.

یەکی لەو بابەتە سەیرانە ی که لەم پرووه ئە یگێرنەوه ئەوه یە که جارێکیان پیاویک دیتە لای فەرمانی بۆ بدۆزیتەوه، چونکو لە شەرا قاچیکێ نەماوه. پیاو کە ییش هیچ بەلگە یەکی پێ نەبوو، راستی قسە کە ی دەریخات. لینکۆلن بەگەمەوه پێی گوت: «چۆن...؟ هیچ قاقەزێک. هیچ ناگانامە یەک، هیچ شتیکت لە لای نییە که پیشانمان بدەیت قاقەکت چۆن ون کردوووه... کاشکی بۆم دەریخایە که بەر تەلە نەکەوتوویت، لەو کاتەدا که ویستوتە بچیتە ناو باخی کەسیکی تره وه؟!».

هەرەها میژوونووسەکانی (لینکۆلن) چیرۆکی زۆریان لەلایە، لە بابەت ئەو دلسوژییە گەورە یەوه که ئەینوواند لەگەڵ دایک و ژنی ئەو سەربازانەدا که پریاری کوشتنیان ئەدرا و

داوای به خشینیان لی نه کرد. کم ریته کهوت نم جوړه داخوایبانهی جیبه چی نه کردی. مهگر که تنی سهریازکه، ناپاکی گشتی گورهی تیا بووی. له رووه گزیره کانی و سهر کرده کانی لی نه هاتنه زمان. نهویش پیی نه گوتن: «نهی بو نیشتمان نهوه باشتر نییه که نهوانه له ناویا مینیتتهوه؟». جاریکیان سهریازکی به خشی لهو تاوانهی که ههرای کردبو له لهشکره کهی خوی، بو نه مهی دهزگیرانه کهی خوی بیینی، له ودها گله بییان لی کرد. نهویش پیی گوتن، دوور نییه خویشم، نهگر له ته مه نی نهودا بوومایه، وهک نهوم نه کرد. پاشان گوتی: «کهینه و بهینه که بریتیه له جهزه به بیی. نهی چوتان نهوی له به کیک، که به دلکی وهک دلی بو لیوس سزارهوه^(۱) بچیتته ناو کوړی جهنگه وه، که قاچه کانی نه بییه بو کوړه که؟».

خوشرین چیرۆک که میژوونووسه کانی (لینکولن) گپروایانه تهوه نهوویه که جاریکیان له باره گایه کی سهریازدا، نهگات به سهریازکی لاو، ناوی (ولیه م سکوت) نه بی. سهر کرده یی گشتی فهرمانی دابو بیکوژن، له بهر نهوه که له کاتی پاسه وانیدا خهوی لی کهوتبو. لاهه کهیش له سهرهک کومار نه پاراپیه وه که بیبه خشی. سویندی بو نه خوارد نهیگوت خوم نم ویستوه بنوم بهلام له نه نجامی رویشتیکی زور و شهویدارییه کی بی وچاندا خهو زال بو به سهرما و خهوم لیکهوت. نهویش پیی گوت: «کوری خوم تو ناکوژن. چونکه من لهوه دلنیام که تو نهت توانیوه زال بی به سهر خهودا. بهلام به حزی خویشت خوت نه داوه ته دهستی. وا من پشتت پی نه بهستم و نهیشت نیرمه وه لهشکره کهی خوت. بهلام نه کاره من تووشی تهنگوچه له مه نهکات. منیش نه مهوی بزانه تو نه دهستی اووه چون نه دهیته وه؟» کوره کهیش. سهری لی تیک چوو و زمانی گیرا، نه یزانی مه بهسی سهرهک کومار چییه، تا وهرامی بداته وه. وا هات به میشکیا که سهرهک داوای پارهی لی نهکات له بریتی به خشینه کهی. پیی گوت: «نازانم ناخو دراوی تهواومان هیه یان نا. چونکه نیمه ههژارین. بهلام هندی که پاره مان هیه، کومان کردو تهوه، نهویش که مه. بهلام باوکم و دایکم نه توانن کیتلگه که یان بفروشن. دوور نییه هندی دؤستیش پیتاکمان بو کوکه نهوه... نهگر تو چاوه روانیت پی بکری، نه توانم لهوانه هه موویان دوو سی ههزار فرهنگ بو کوکه مه وه!». سهرۆک له ناشیتییی کوره که، که نهو قسه ناشیرینه ی پی گوت، دلی نهشکا. به نهرمی و شیرینییه که وه پیی گوت: «نهء کورم، له

(۱) واتا: یولیوس قیسهر.

توانای خیزانه کهت و کیتلگه کهت و دهسته کانیشتا نییه که نهو دهستی اووه بده نه وه. چونکه دهستی اووه کهم گوره یه بهوانه نادریتته وه. بهلام ته نیا که سیک هیه، نه توانی نهو دهستی اووه بداته وه. ناوی نهو که سهیش (ولیه م سکوت) ه. نهگر (ولیه م سکوت) ههر له مرؤوه دهست بکات به جیبه چی کردنی فهرمانی خوی، له روژی سهره مه رگیشیا توانی بلتی: وا نهو به لینهی که دام به سهرهک کومار جیبه جیم کرد، چونکه وهک سهریازیک فهرمانی خوم به چی هینا، نهوساکه دهستی اووه کهم نه دریتته وه!».

نه م پی اووه گوره یه، که به کیک یه خه ی نهگرت له سهر خه مخواردنی به رامبه ر لی قهوما و دام اوان، وهرامی وا نه دایه وه: «من نهوه باش نه زمان، که نهگر له جیگای نهوان بوومایه، جیم به سهر نه هات!». نه مهیش رسته یه ک بوو، رازی نهو په یوه ندییه به هیته ی ده رنه خست، که نهو و نه ته وه کهی، خوی کردبو به یه ک. که ههستی وا نه کرد، ههر بیست ملیون نه مریکاییه کان له دلی نهودا لی نه دهن.

جهنگه کانی داوی

له هاوینی سالی ۱۸۶۳د چند شه ریکی گوره رووی دا سهر کهوتن به سهر ههردو ولا دا دابه شه بوو. ههره گوره و گرنگیان شه ری (گیتسبورگ) بوو که له روژی سیته مه وه تا روژی پینجه می مانگی حه و ته م دریژه ی سهند. به ههردو ولا ههشت ههزار کوژراو و سی ههزار برینداریان دا. داوی به سهر کهوتنی کومار بییه کان براپیه وه. نیر له مه بهدوا، له چند شه ریکی بهک له داوی یه کدا ههر هیزه کومار بییه کان سهر نه کهوتن. بهم رهنه ته رازووی شه ر به لای بهشی خاکه ژووروه کاند هات. زوره ی کوژراوانی نه م شه ره لهو شوتیانه دا نه نیران که شه ریان تیا کرابوو. له مانگی یانزه هه می سالی ۱۸۶۳د، لهو کوړدا، پایه کی یادهینه ره وه دروست کرا به ناوی نهو سهریازانه وه که خوینی گه شی خویان لهو خاکه دارشتبوو. (لینکولن) له ناهنگی پیشکهش کردنی نهو پایه یه دا و تاریکی به ناوبانگیدا، نیستایش شاگرده کانی خویندنگا سهره تایییه کان له بهری نه کن. تیا گوتبووی:

«له پیش ههشتا و حوت سالدا، باوک و باپیرمان نه ته وه یه کان پیک هینا لهم خاکه دا، به شیرنی نازایی گوره کرا، خویشی ته رخان کرد بو نهوی که هه موو ده م بانگ بدات بو یه کسانی هه مووان. نیمهیش نیستا له شه ریکی خومالی مالویرانکه ر داین، نه م نه ته وه یی تیا تا قی نه کرتته وه. له م تا قی کرده وه یه یه شه وه، جیهان تیی نهگات که ناخو له

توانايدا ههيه بژی و بمینیتتهوه یان نا، یاخود له توانای هیچ نهتهوهیهکی تریشدا ههیه بژی و بمینیتتهوه، که وهک ئیمه پهیدا بووبی و گهوره بووبی و خویشی ترخان کردبێ بوئهم بیروباوهږه.

«لهم زهویهدا، که بریتبیه له کوپتیکی گهورهی ئهم شهږه، وا کوپوینهتهوه. بزیهش هاتوینهته ئیره، که ههندیکی بکهین بهئارامگاهیتیکی نهمر بوئهو کهسانهی که ژیانی خوین بهخت کردوو له پینا و ژیانی ئهم نهتهوهیهدا. ههرجییهکیش ئهکهین بوئهمه، فهرمانی سهرشانی خویمان. له گهڙ ئهوهشا له تواناماندا نییه که ئهم زهوییه پیروژ بکهین. چونکه له تواناماندا نییه که پایه بلند بکهینهوه یاخود نرمی بکهینهوه. چونکه ئهو پالنهوانانهی که خوین لهناویا بهخت کردوو، بهمردوو و زیندوویانوه، ئهوندهیان بهرز و پیروژ کردوو، هیچیان بوئیمه نههیشتوتتهوه. جیهانیش کهمیگ نهبی، ئهوهی له بیرنامینی که ئیمه لیته ئهیلین، بهلام ههگیز ئهوهی لهبیر ناچیتتهوه که ئهو پالنهوانانه کردویانه. «ئیمهیش که زیندووین، وا ههڙ ئهگری، که لیتهدا خویمان ترخان بکهین بوئهو کاره پیروژی که ئهم جهنگاوهرا نه تیکوشاون بوئسهرگرتهی و تا نهاندازهیهکی گهورهیش نزیکیان خستوتتهوه له ئامانج. بهلجی وا ههڙ ئهگری که ههموو ژیانی خویمان ترخان بکهین بوئهو اوکردنی ئهم کاره گهورهیه. ئهبی لهو مردوو بهریتزانهوه، دلسوژییهکی بی نهاندازه فیتر بین بوئهو بیروباوهږه که ههرجییهکیان له دهست هاتوو. له دلسوژی، تیااندا بهخت کردوو. ههروهها ئهبی بریاریتی تهواویش بدهین که نههیلین گیانی ئهو مردووانه بهفیرو پرات، بهیارمهتی خوایشهوه، نازادی ئهم نهتهوهیه سهرلهنوئ زیندوو بکرتتهوه، لهسهر زهوشدا ئهو فهرمانهواپییه نهتهوهیه لهناو نهچت، که نهتهوه دروستی ئهکات، لهبهر چاکهی نهتهوه».

له سالی ۱۸۶۴د ماوهی سهروکایهتی (لینکولن) تهواو بوو. بهپیتوبستی زانی که جارتیکتیش خوئی بو پالنیوتتهوه. بوئهمه ههلسوورانندی کاروباری فهرمانهواپی. لهو کاته پر تهنگوچه لهمهیهدا بخاتهوه سهر ئهستوی خوئی، که لی پرسینهوهی سهرهتایبیهکهی لهو ئهکری. گهلیک کهسی تریش چوونه جهنگی ههلبژاردنهوه. یهکیک لهوانه سهرکرده (ماکلیلان) بوو. ئهوانه بهههموو هیزیکیانوه هوروژمیان تهبرده سهری و توانج و پلاری توندوتیژیان تی ئهگرت. له گهڙ ئهوهیشا، جیگی ئهوهنده گهوره بوو له دلی هاویشتمانهکانیدا، ئهو ههموو بهرهنگاری کردنه کاری لی نهکرد. دوایی ۲۱۳ دهنگی بهرکهوت، بهرامبهر ۲۱ دهنگ که دوژمنهکانی، ههموویان، پیکهوه. بهریان کهوت.

جهنگهکانی سالی ۱۸۶۴ و ۱۸۶۵، جهنگی دوایی بوون. بهشی ژوروویان تیا سهرکهوت، که ئهرك و نازاریکی زوری تووش بوو. ئهویش بههوی هونهرمهندیی چهند سهرکردهیهکی زرنج و کارگوزارهوه بوو که (لینکولن) باشی ههلبژاردبوون. وهک (شیرمان) و (شیرایدان) و (پوتلهر) و (میاد) که پالنهوانی شهری (گیتسبورگ) بوو، له سهروو ئهوانه ههموویشیانوه ههلهکوتتویهکی ترهههه، ئهویش وهک (لینکولن) له بوژه پیوان ههلهکوتتوو، بهچهشنی ئهو خاوهنی بریار و کارگوزاری خوئی بوو، ناوی (بولسیس گرانت) بوو، که یهکیک بوو له سهرکرده ههره گهورهکانی جیهانی تازه.

(بولسیس گرانت)، رهنجیکی زوری دا له پینا و بهجی هینانی ریتوشوینی دانانی ئهو جهنگهدا که سهرک کومار پیتشیازی بو کردبوو. ریتوشوینی ئهو جهنگهیش ئهوهبوو که چوارلای لهشکری ریککهوتتوان بگیري و له دهريادا تهنگهتاو کری، هه له (ساوت کارولینا)وه که له ژوروو دایه، ههتا (فلوریدا) که کهوتوته خواروهوه. ئهویش بوئهو یهکی بزوتتهوهی بازرگانی بهشی خوارو بخری له گهڙ دهروهدا، تا له رووی ئابورییهوه تهنگهتاو بی و ناچاربی بهخو بهدهستهودان. جا لهبهر ئهوهی که هیزی دریاپی بهشی ژوروو گهورهتر بوو، ئهم سهرکهوتنه بهئاسنتر پیک هات. کههستهی پیتوبستی ژیان له بهشی خواروودا. تا ئههات کهم ئهبووهوه. ههزاری و سهرگردهانی دهستی بهسهردا کیشان. یارمهتی ناردنیس بو لهشکرهکیان وای لی هاتبوو له وزدها نهماوو. بیچکه لهوه چوارلاگرتهی دریاپییهیش، چوارلاگرتهی سهر زهویس دهستی پی کردبوو^(۱).

ئهم چوارلاگرتهیش له پیتشدا زور فراوان دهستی پی کرا. پاشان بهره، بهره بچووک کرایهوه تا وای لی هات یهکی گرت. ههچهنده (جفرسن داکیس) سهروکی فهرمانهواپی ریککهوتتوان و (لی) سهرکردهی لهشکرهکهی، رهنج و تهقهلایهکی زوریان دا و، شهروشوپیکی بهجگار توندوتیژیان کرد و بو پاراستنی خوین، سهری نهگرت.

ئهم سهرکهوتنانه، پالیان نا به (ئبراهام لینکولن)وه که ههنگاویکی یه جگاری بنی، له پینا و نازادکردنی بهندهکاندا چونکه ئهو نامهیهی له جاری پیتشودا بلاوی کردهوه، بهئامانجی خوئی نهگهیشت، سهبارت بهوهی که له لایهن دهسهلاتیکی یاسا دهکردهوه دهرنهچوو بوو، که مافی ههبی فهرمانی وا دهبرکات. لهبهر ئهوه له (کونگریس)ی خواست. که دهستوو بهجوپیکی وا راست بکاتهوه که بهندهگهری تا سهر بهریهست

(۱) چوارلاگرتن: ئابلوقه (حصار).

بكات. (كۆنگرېس) يش ئەم راستكردنەو ەيەى لە مانگى بەكەمى سالى ۱۸۶۵د بپاردا، بەلام لە پاش ئەو ەى گفستوگۆيەكى زۆرى لەسەر كرا. پاشان پپارەكە رەوانە كرا بۆ ەمموو خاكەكان، تا ئەگەر پەسەنديان كرد ببيتە ياسايەكى فەرمانرەوا. خاكەكانى تريت، تا لەشكرى بەشى ژووروو بەتەواو ەتى بەسەر ەى بەشى خواروودا سەرنەكەوت پەسەنديان نەكرد. ئەو كاتەيش ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ بوو.

لە ۱۸۶۵/۳/۴د، (واشينگتۆن)، ئاھەنگى گپرا بەبۆنەى سەرۆكايەتى تازەى سەرۆكى كۆنەو ە. لەم ئاھەنگەدا، سەربازانى قولرەشەكانيش بەشداربوون، كە ئەمە بەكەم جاريان بوو لە ژيانى ئەمريكادا لە ئاھەنگى فەرمانرەواييدا بەشداربين، كە (ئەپراھام لينكۆلن) ھاتە ناو ئاھەنگ گپرەكانەو ە، كە بۆ پپروزيابى كردنى ئەو و شادمانى پيشاندان بۆ سەردەمى تازەى ئەو كۆبوو بوونەو ە، وتارى خۆى بدات، ھاوئيشتمانيبەكان كە بەدل خۆشيان ئەويست و دلئسۆزى بوون، زۆر پپيان ناخۆش بوو، كە ئەو لەو تەمەنى پەنجاشەش ساليبەدا، بەو جۆرە پپير بوو بوو: پشتى كۆما بوو ەو ە، كز بوو بوو، دەموچاوى گەشيبەكەى نەما بوو ئازارىكى سامناك لە دەموچاوبا ئەبينرا، رەنج و كۆترەو ەرى و ئەرك و ئازار چرچ و لۆچى تيا دروست كرد بوو، ئەو ئازار و سامناكەيش كە لە چاوە چاكەكانيا ئەبينرا وەك وینەى رۆژئاوا دەرئەكەوت. (لينكۆلن) لەو ئاھەنگەدا وتارى دا و گوتى:

«ئيمە ھيوادارين بەخوا و، لى يشى ئەپارپينەو بەدل، كە ئەم شەرە بى ئامانە بەم زووانە بپريتەو ە. بەلام ئەگەر خوا ەزى بەو ە كرد كە ئەم شەرە نەبپريتەو ە، ھەتا ھەرچى سامانيك بەرەنجى شانى دووسەد و پەنجا سالى ئەو بەندەيانە كۆبۆتەو ە، لەناو پچى، ھەتا ئەو خوينەى شير ئەپريتى، گوناھى ئەو خوينە بشوواتەو ە كە قەمچى رۆاندويتى، ئەوساكە پپويستە لەسەرمان ئەو پەندە دووبارە بكەينەو ە كە سى ھزار سال لەمەو پپيش گوتوويەتى: «سزادانى خوايبى پرە لە راستى و دادپەرورەيبى!» «بام ھەر لەسەر كردەو ەى خۆمان برۆين تا ئەگەين بەئامانج، بى ئەمەى قين لە كەس ھەلبگرين، چاكە بكەين لەگەل ھەمووان. بەلام ئەگەر خوا شتتېكى راستى پپيشانداين، پپويستە بەھەموو ھيز و توانايەكمانەو ە بپياريزين. بى گومان خوا ھەر پاداشمان ئەداتەو ە، ئاشتى ئەكەو پپتەو ە ناو نەتەو ەكەمان، ئەشگەينە ئاسايشتېكى دادپەرورانە لە ناو ەند ئەم نەتەو ەبە و نەتەو ەكانى ترى جېھاندا».

لەو رۆژە بەھارە جوانەدا، ھەر لە بەيانى زوو ەو ە، وردە باران ئەبارى تا ئەوسا. بەلام لەو كاتەدا (لينكۆلن) ئەم وشە پپروزانەى لە دەم ئەھاتە دەرەو ە، كە قسەكانى

پپغەمبەرەكانى پپيشووى بپر ئەخستەو ە، كە خواناسيبەكەيان پالى پپتو ەنان بۆ خەبات كردن لەپيناو ئازادى نيشتمانەكەيان و كامەرانبى نەتەو ەكانياندا، تيشكتېكى رۆژ لەناو ھەرەكانەو ە دەرھات و كۆپى ئاھەنگەكەى رۆشن كردەو ە و خۆيدا لە روو ە زەردھەلگەراو ە پر ئازارەكەى، پپشنگى دا، وەك موزدەى سەرکەوتنېكى گەورەى ھينابى، وابوو...

سەرگەوتن

ئەو كەمەندەى كە لەشكرى كۆمار لە لەشكرى رپكەوتو ەكانى گپر كرد بوو، تا ئەھات زۆرتر تەنگەتاوى ئەكردن، تەنانەت بەرەى شەر گەيشتە نزيك (رپشمۆند) ەو ە. (لينكۆلن) يش، بەلگەبەكى تازەى پپشان دا بۆ گەورەبى خۆى و دل فراوانى. دەستى درپژ كرد بۆ دوژمنەكانى. لپى خواستن كە خۆيان بدن بەدەستەو ە. بەلام ئەوان دەستەبرايانەكەى ئەويان نەگوشى. مەرچەكانيشيان پەسەند نەكرد، كە برىتى بوون لە ئازادكردنى بەندە و گەرانەو ە بۆ بەكيتى. ئينجا كە چوو ە دلپەو ە، بازارگانى قولرەش و دەس و پپتو ەندەكانيان، بەزۆر نەبى، مل دانانەو پپن و، واز لەو ناز و جيازە ناھيتن كە بەزۆر ەستەم دەستيان كەوتو ە، فەرمانى دا بەلەشكرەكەى، ھورورژم بپنە سەر (رپشمۆند). زۆرى پپ نەچوو، لە ۱۸۶۵/۴/۳د خۆى دا بەدەستەو ە.

سەرۆك (دافيس) و سەكردە (لى)، شارەكەيان بەجى ھيشت و فەرمانيان دا كە ھەرچى كۆگا و دەزگايەكى گشتى تيا ھەبە بيان سوتپين تا داگيركەرەكان كەلكيان لى نەبين. ئاژاوە كەوتە ناو شارەكەو ە. ئاگرى تيا بەرپو ەو ە. دز و بەدكارەكان بەرەللا بوون، دەستيان كرد بەخراپەكردن. زۆر كەس وای ھاتە پپيش چا و كە شارەكە سەرەئەنگرئ ئەبى. بەلام زۆرى پپ نەچوو، دەنگى ساز و ئاوازى لەشكرى كۆماريان بەر گوئ كەوت، پپيش لەشكرەكەيشيان چاوپپكەوت كە برىتى بوو لە قولرەشەكان كە زۆرەيان لە بەندەكانى شارەكە خۆى بوون، بەسەربلندى و سەرکەوتوويبەو ە ھاتنە ناو شارەو ە. دەمودەست ياسايان خستەو ە جپى خۆى، ئاسايشيان دامەزراندەو ە. ئاگرەكانيان كوزاندەو ە. بريندارەكانيان رزگار كرد. دەررونى ھەمووانيشيان دامرکاندەو ە.

(لينكۆلن) چوو ە ناو ئەو پايتەختەو ە كە پپنج سال پپيبەو ە خەرىك بوو ئينجا شكاندى، بەلام بەساكارى پپاويتكى گەورەو ە، ئەو كەسەى كە ئەيەوئ لەناو دەررونيا گەورەبى، نەك بەرووكەش و كەشوفش و خۆى گەورە پپشان بدا. لە دە سەرباز و ئەفسەرېك بەولواو ە كەسى لەگەل نەبوو. كۆمەلئىكى بەجگار گەورە ھاتبوون، ببينين، زۆرەيان قولرەش

بوون، قولهره‌شی خواروو، که چند کاتیک له‌وه‌پیش به‌نده‌بوون و له پاش شکانندی شماره‌که پی‌وه‌ندی ئه‌وانیش پچریترا. هه‌موویان به‌هله‌داوان ئه‌چوون به‌ره‌و پیری مه‌سیحیه‌که‌ی خویان، به‌هه‌ستی‌که‌وه که زۆر نزیکی‌وه له هه‌ستی ئاینیه‌وه په‌لاماری ده‌ستیان ئه‌دا ماچی بکه‌ن، ئه‌ویش به‌هه‌موو شیرینی و دل‌سۆزیه‌که‌وه ده‌ستی ئه‌گوشین.

نیشتمانه‌روه‌ری مه‌زن هه‌موو پشم و تین و ریسواکردن و ناپاکیه‌که‌ی دوژمنه‌کانی خۆی له‌بیر چوه‌وه، ئه‌یویست یه‌کیتی نیشتمانه‌که‌ی به‌هیت‌تر بکات، برینه‌کانی سارپژ بکات؛ له ۱۸۶۵/۴/۹ دا گه‌رايه‌وه (واشنگتۆن). هیتشتا نه‌گه‌یشتبووه ئه‌وی، پیتی راگه‌یه‌نرا که سه‌رکرده (لی) به‌خۆی و بیست و پینج هه‌زار سه‌رباز و هه‌وت سه‌د و په‌نج تۆپه‌وه خۆیداوه به‌ده‌سته‌وه؛ که واتای ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌بوو شه‌ری خۆمالی بره‌وه‌وه.

پینج رۆژ به‌سه‌رچوو، هه‌مووی پر بوو له شادمانی به‌سه‌رکه‌وتن و دل‌خۆشی به‌ناشتی و سه‌رسوپمان له گه‌ره‌یی ئه‌و سه‌رۆکه‌ی که توانی نیشتمان یه‌ک بخاته‌وه و شوریه‌یی به‌نده‌گه‌ری لی بسپرته‌وه. گه‌شکه‌داری هاونیشتمانه‌کانی له‌گه‌ل زیندبوونه‌وه‌ی سروشت له گۆره‌ قوله‌که‌ی زستانیا و سه‌رخۆشی به‌هار که به‌ده‌ست بلاوی خۆی ئه‌و ده‌شت و ده‌ری پر کردبوو له گۆل خونچه‌ی زیرین و زوبین که به‌خوینی ئه‌و سه‌ربازه‌ جوانه‌مه‌رگانه‌ ئاو درابوون، ئه‌وانه هه‌موو تیکه‌لی یه‌ک‌تر بووبوون. له باخه‌کانی (خانوی سپی) ییشدا، به‌هار، په‌ره‌کانی گۆله‌ زه‌نبه‌ق و گۆله‌ سۆسه‌نی کردبووه‌وه، بۆنه‌ خۆشه‌کانیانی به‌ئاسماندا بلاو کردبووه‌وه.

له رۆژی شه‌شه‌مدا، ریکه‌وتی ۱۸۶۵/۴/۱۴، (لینکۆلن) له‌خه‌و خه‌به‌ری بووه‌وه. دلی پر بوو له هه‌سته مرۆقایه‌تییه‌ بلنده‌کان. فه‌رمانیه‌کی مۆر کرد، یه‌کیک له‌وانه‌ی که بریاری کوشتیان درابوو، به‌خشی. پاشان کاتیکی به‌سه‌ر برد له‌گه‌ل هه‌ردوو کوره‌که‌یدا؛ (رۆبیر) که له شه‌ر گه‌رايووه‌وه، (تادی بچووی لال). پاش نیوه‌رۆیش له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا به‌گالیسه‌که گه‌رائیه‌کی بچووی کرد. پاشان پیکه‌وه‌ چوونه (ته‌ماشای فۆرد) له‌گه‌ل هاوڕیبه‌که‌یدا که ناوی (راتبون) بوو له‌گه‌ل ده‌زگیرانه‌که‌یدا (هاریس)، که کچی یه‌کیک بوو له ئه‌ندامانی کۆری ریش سپیان. ئه‌ویش بۆ بینه‌ی ئاهه‌نگیه‌کی لاسایی کردنه‌وه بوو که به‌بۆنه‌ی بیره‌وه‌ری گیترا نه‌وه‌ی که لاتنی (سمتر) هه‌وه ئه‌کرا، له‌لایه‌ن له‌شکری کۆماره‌وه. که سه‌رۆک گه‌یشته ژووره تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی هاوار و چه‌پله‌پیزان ده‌ستی پێ کرد، له‌ناو هۆله‌که‌دا ده‌نگی ئه‌دایه‌وه. ده‌سته‌ی ساز و ئاوازی گۆرائیه‌ی نیشتمانیان دا به‌گوپی هه‌موواندا، به‌ناوی پیشوازی سه‌رۆکی گه‌وره‌وه ئینجا ئاهه‌نگه‌که‌یش ده‌ستی پێ کرد. له‌وه‌

کاته‌دا که لینکۆلن و ژنه‌که‌ی و هه‌ردوو میوانه‌کانی خه‌ریکی سه‌یرکردنی لاسایی کردنه‌وه که بوون، پشتیان له ده‌رگای شانسیه‌که‌ بوو، ده‌رگاکه که میک کرایه‌وه، زه‌لامیک خۆی هاویشته ژووره‌وه، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌یه‌وه گرتبوو، په‌لاماری سه‌رۆکی دا و ده‌مانچه‌که‌ی ئاراسته‌ی که‌له‌ی کرد و گۆله‌یه‌کی پیوه‌نا.

ئه‌و کابرایه، له پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌تنه‌ گه‌وره‌یه‌ی کرد، خۆی فری دایه‌ خواره‌وه سه‌ر ته‌ختی ته‌ماشایه‌که‌، بۆ ئه‌مه‌ی را بکات (رایتون) ئاگای له خۆی بوو چاکه‌ته‌که‌ی راکیشا، پییه‌کانی تاوانباره‌که له تیلاکانی ئه‌و ئالایانه کهوت که شانسیه‌که‌یان پێ پازا بووه‌وه. کابرا که‌وته خواره‌وه سه‌ر ته‌ختی ته‌ماشایه‌که‌، به‌لام ئه‌ژنویه‌کی شکا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا راست بووه‌وه و رووی کرده ده‌رگایه‌ک له ده‌رگاکانی ته‌ماشایه‌که‌. خه‌نجه‌ریکی له که‌مه‌ری ده‌ره‌ینا بوو، ئه‌یقیزاند: «قوربه‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی نزیکم ئه‌که‌ویتته‌وه». ده‌م راستی ته‌ماشایه‌که‌ به‌رده‌می لی گرت بیوه‌ستینه‌ی، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا، تاوانباره‌که‌ی خه‌نجه‌ریکی لی دابوو، له‌وه‌ کاته‌دا که ئه‌م بازی دایه‌ ناو پاره‌وه‌که‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی له ده‌رگای پشته‌وه له ته‌ماشایه‌که‌ به‌چینه‌ ده‌ره‌وه، هاوڕیبه‌کی خۆی به‌دوو ئه‌سه‌په‌وه چاوه‌روانی ئه‌کرد، که ده‌رباز بوو، هه‌ردووکیان به‌په‌له‌ سواری ئه‌سه‌په‌کان بوون و تییان ته‌قاند، دایانه‌ غار، تا له‌چا و ون بوون.

له پاش ئه‌مه‌ی تاوانباره‌که‌ ناسرا، سه‌ربازه‌کان و هاوینیشتمانه‌کانی تریش، به‌دوویدا چوون، بیگرن. له پاش چهند رۆژیک شوین پییان دۆزیه‌وه. له‌ناو گه‌ووڕیه‌کی ئاژده‌لدا بوو، چوارلایان لی گرت، ترساندیان که خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه. به‌لام به‌قسه‌ی نه‌کردن. ئه‌وانیش ئاگریان به‌ردایه‌ چشتیره‌که ئه‌مجاره‌یش خه‌ریک بوو هه‌را بکات، له ده‌ستیان ده‌ربازیه‌ی. به‌لام بۆی نه‌چوو سه‌ر. به‌گۆله‌ی یه‌کیک له سه‌ربازه‌کان که‌وت و گیرا.

ئه‌م پیاوکۆزه، لاسایی که‌ره‌وه‌یه‌کی زۆر هونه‌رمه‌ند بوو، ناوی (جۆن وایلز بوت) بوو. هه‌ر له زوو پیکه‌وه، بریاری دابوو له دلی خۆیدا، که (لینکۆلن) بکوژێ، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که زۆر هۆگری به‌شی خواروو بوو. له پیتشدا ریشووتیه‌کی وای داناوو، که (لینکۆلن) به‌فرینێ و به‌بارمه‌ته‌ دایه‌نی لای دانیشتمانی به‌شی خواروو. به‌وه‌ مه‌به‌سه‌ی که له‌گه‌ل فه‌رمانیه‌ی ئه‌مه‌ریکا‌دا بکه‌ونه‌ گه‌توگۆوه، بۆ ئه‌مه‌ی به‌چهند مه‌رجیه‌کی باشه‌وه بۆ خویان په‌یمانامه‌ی ئاشتییه‌ له‌گه‌لدا به‌سه‌تن. بۆ ئه‌م مه‌به‌سه‌ چهند لاسایی که‌ره‌وه‌یه‌کی بێ فه‌رمانی له خۆی کۆ کرده‌وه. به‌لام هه‌یج جارێک ئه‌مه‌ی بۆ نه‌چوو سه‌ر. چونکه هه‌رچه‌ند لاسایی که‌ره‌وه‌کان خویان لی مات ئه‌دا، له‌وه‌ ریگا چۆل و هۆله‌دا که ئه‌چوو بۆ شه‌ره‌

بچکۆله کهی (برایانتاون)، بۆ ئەمەیی که هات بۆ گەران، هەلکۆتە سەری، بیگرن و بیفرین، ئەو بەرپیکەوت شتی وای بۆ ئەهاتە پیشەووە که نەتوانی بچی ئەو گەرانە بکات. لەبەر ئەوە (بوت) رقی هەستا و سویندی خوارد که له یه کهم هەلدا بۆی هەلکەوت بیکوژی. ئینجا که رۆژنامهکان بلایان کردووە، سەرۆکی کۆمار دیتە (تەماشای فۆرد) بۆ ئەمەیی ئاهەنگی لاسایی کردنەووە ببینی، سەرکردە (گران) یش لەگەلیا ئەبێ، ئەمەیی بەهەل زانی، بریاری دا که (لینکۆلن) و (گران) یش، هەردووکیان پیکەووە بکوژی.

بەلام سەرکردە (گران) و ژنەکهی، بیانویان هینایه وە بۆ سەرۆک کۆمار که ئەو شەو هەڵبڕی ناکرێ لەگەلیا بێن بۆ ئەم ئاهەنگە، لەبەر هۆیه کی خیزایی ناکا. تاوانبارە که یش هەر ئەو نەندەیی پێ کرا که بەتەنیا (ئەبراهام لینکۆلن) بکوژی. که تەنە که له چەند هەناسەیه که دا کرا. تەنانەت تەماشاکەرانی ش که کوتوپر، له بەزم و رەزمیکی پیکەنین هینەرەو، کهوتنە ناو گەورەترین مەرگەساتەو، تا ماوێه که سەرسام و گێژوێژ مانەو. که گولله که، کهوت له کهللهی (لینکۆلن)، (لینکۆلن) تەکانی دایه خۆی راست بێتەو، بەلام زۆری پێ نەچوو کهوت بەسەر کورسییه کهیدا، وەک درەختیکی گەورە که بەتەور برابیتەو و بکهوێتە سەر زەوی. پاشان، ئەو نەندە خوینی لی رۆیش، له هۆش خۆی چوو. سەربازەکان بەهەلداوان هاتن و هەلیان گرت بۆ خانووی بەرگ دروویه که، که له پال تەماشاخانە کهو بوو، بۆ ئەمەیی چارهیه کی بکەن. بەلام پزیشکهکان، دامابوون نەیان ئەتوانی هیچ بکەن. چونکه گولله زۆرداره که، بەر میشکی کهوتبوو. لەبەر ئەو هێچ چارهیه که نەئەکرا، هێچ هیوایه کی چاکبوونەو هشی نەبوو. چەند کاتیکی کهمی پێ چوو، که ئەو دلە گەورە و فراوانه، له لیدان کهوت و، میژوو بوو بەخاوهنی!.

خاکهکانی ئەمریکا بۆ ئەو کورەیان دەستیان کرد بەشین که له پاشدا بۆیان بوو بەباوک و ناکۆکی له ناویاندا لابرد و یه کیتی بۆ پیکهینان. قۆله رەشهکان له پیش هەمووانەو بوون ئەرۆیشتن له پیش تەرمه کهیهو، تەرمی مەسیحه کهیان، که ئەبراً بۆ هەواری دوابی له (سپرینگفیلد) دا.

دۆست و دوژمن، هەردوویان له شینی ئەو پیاوه گەورەیه دا یه کترین چاوپیکهوت، شینی ئەو پیاوهی که ژبانی خۆی بهخت کرد له پیناوی یه کیتی و برایهتی ئەواندا.

زەنگی کلیساکان هەموویان بەهەموو جۆره ئاینیکیانەو، زرنگانەو بەدەنگی پر له

داخی سامناکهو، لەبەر شینی ئەو پیاوهی که هەرچەندە سەر به هێچ کلیسیایه کیان نەبوو بەلام له هەرە گەورەتر ئەو کهسانه بوو که له سەر رینگای خۆشه و بیستی و کردووه شیرینی و برایهتی و یه کسانی ئەرۆیشت.

له لینکۆلن بەدواوه

پێویسته له سەرمان بزاین، که له دواي پرانەو هی شەری خۆمائی و کوشتنی (ئەبراهام لینکۆلن)، چی به سەر قۆله رەشهکاندا هات.

به پیتی ئەو راستکردنەو هی سیانزەهەمی دەستووره، که (لینکۆلن) پێشینیازی کردبوو و (کۆنگرێس) و خاکهکان له ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ دا په سەند کردنیان تەواو کردبوو چوار ملیۆن بەندە له ئەمریکادا، له ئەنجامی ئەم شەرەدا، ئازادکرا. هەرەها کور و نەو هی ئەوانه یش ئازادکران، که لهو دوا بە ئازادیی له دایک ئەبوون.

دەرۆیشهکانی (لینکۆلن) به مەندەیش وازیان نەهینا، که تا سەر یاسای بەندەگەرییان له ناو برد. هینایان کۆنگرێسیان خسته سەر بریاردانی دوو راستکردنەو هی تر که به راست کردنەو هی چواردههەم و پانزەهەم ئەناسران، که به پیتی ئەوان قۆله رەشهکان بوون بە ئەمریکایی، له هەموو مافیکی شارستانی و فرۆفیلبازیش وەک ئەمریکاییه سپیه کانیان لی هات.

بەلام، له راستیدا، ئەم دوو راست کردنەو هی دەستووره، کاریان پێ نەکرا. هەرچەندە قۆله رەشهکان، له دەست بەندەگەری رزگارکران و ئیتر وەک که لوپه له ئەکران و نه ئەفرۆشران، که ئەو هیش کاره ساتیکی گرنگ و گەورە بوو له میژووی یه کیتی ئەمریکادا پرووی دا، بەلام به لای زۆریه ی هاونیشتمانەکانی ئەمریکاه، به تاییه تی دانیشتووهکانی بهشی خواروو، ئەوان هەر به چاوی بەندەیه کی زەوی تەماشاً ئەکران، واتا قۆله رەشهکان هیشتا هەر سووک و ریسوا تەماشاً ئەکران.

مامۆستا (فرحات زیاده) و مامۆستا (ئیبراهیم فریحی) له نووسینه که یاندا که ناوی (میژووی نەتەو هی ئەمریکا) یه و تازه له سەر ئەرکی زانستگای (برنستۆن) ی ئەمریکایی چاپ کراوه، ئەلین:

«جاری واهیه، رەوشت و خوو له گەل یاسادا ریک ناکهون و به سەریشیا زال ئەبن. گیروگرفتی قۆله رەشهکانی خاکهکانی بهشی خواروو ئەمریکایش لهم بابەتیه. هەرچەندە له ناو راست کردنەو هەکانی چواردههەم و پانزەهەمی دەستووردا ئەو مافه دراوه

به قول پره‌شه‌كان كه دهنگ بدن له هه‌لبژاردندا، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌وه‌واییه‌كانی به‌شی خوارووی ئه‌مربكاوه، هه‌موو به‌ره‌ه‌لستیتیک خراوته به‌رده‌میان، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌هیتلن ئه‌و مافه‌ی خۆیان به‌كار به‌یتن. دایانناوه له‌سه‌ریان كه باجی نازادکردنی خۆیان بدن، یاخود بچنه ناو تاقیکردنه‌وه‌ی خۆتندنه‌وه و نووسینه‌وه، یان په‌کیتیک له‌برگه‌کانی ده‌ستوور لیتیک بده‌نه‌وه. له‌گه‌ل گه‌لێک شتی تردا.

ئه‌مه راسته كه ئه‌م یاسایانه بۆ هه‌موو كه‌سیکن، فه‌رمانه‌وه‌وان به‌سه‌ر په‌شیش و سپیشدا. به‌لام نابێ، په‌ی به‌وه نه‌به‌ین، كه به‌كاره‌یتانیان، ته‌نیا، هه‌ر قوله‌ره‌شه‌كان و چینی هه‌ژاری سپییه‌كان ئه‌گریتته‌وه. كه‌واته هه‌له‌ئه‌كه‌ین، ئه‌گه‌ر وایزانی كه (مافی ده‌نگدان)، له به‌شی خوارووی ئه‌مربكاوا، به‌یه‌كسانی ئه‌روات به‌رپه‌وه له‌ناو هه‌موو دانیشتووه‌كانیدا، چونكه ئه‌و وه‌ك به‌شی ژوووروی ئه‌مربكا نییه.

په‌یوسته ئه‌وه‌یش بگوتری، كه له راستیدا، په‌كسانی ته‌واو له ناوه‌ند قوله‌ره‌ش و سپییه‌كاندا، له‌ناو هه‌یچ خاكیتیدا نییه. قوله‌ره‌شه‌كان، له رووی ئابوورییه‌وه، له دواوه ئه‌رۆن. تیکه‌لیی كۆمه‌لایه‌تیش له ناوه‌ند هه‌ردوو په‌گه‌زدا (ره‌ش و سپی) تیکرا نییه. ئه‌م كه‌ینه‌وه‌به‌ینانه، له‌ناو خاكه‌کانی به‌شی خوارووا به‌ته‌واوته‌ی هه‌ست پێ ئه‌كری. له‌و خاكانه‌دا، نه‌هیتلن قوله‌ره‌شه‌كان له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌كان و ئۆتۆیۆسه گشتییه‌كاندا دابنیشن به‌ته‌نیشت سپییه‌كانه‌وه. گه‌ره‌كه‌کانیان، بازاره‌کانیان، په‌رستگا‌کانیان، ده‌زگا‌کانیان، هه‌موو به‌جۆی دامه‌زران، دوورن له‌ هی سپییه‌كان!».

ئیمه‌یش ئه‌توانین ئه‌وه‌ی بخه‌ینه‌ سه‌ر، كه قوله‌ره‌شه‌كان، به‌ره‌ه‌لستیان بۆ دانانری كه نه‌هیتلری مافی ده‌نگدان و هه‌لبژاردن به‌كار به‌یتن، به‌لگه‌وه راستیدا، به‌زۆر له‌و مافه‌یان په‌نجه‌رۆیان ئه‌كه‌ن. له راستیدا ئه‌وانه توشی ته‌نگ پێ هه‌لچینیکی زۆر توندوتیژ هاتون، رقیکی په‌گه‌زایه‌تی زۆر كۆنه‌په‌رستانه‌یان له‌گه‌لدا به‌كار ئه‌هیتری. ئیستایش ئه‌و خوه‌ ماوه، كه هه‌ر قوله‌ره‌شیتیک هاو‌نیشتمانییه‌کی سپی تووره‌ بكات، له‌ نزیکترین جیگادا ئه‌كری به‌داردا تا ئه‌مری! یاخود هه‌ر قوله‌ره‌شیتیک به‌چاوتی خراب سه‌یری ئافره‌تیکی سپی بكات، كه ژنه‌كه پیتی خۆش نه‌بوویت، به‌رده باران ئه‌كری! سه‌یر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نانه‌ت سه‌رمایه‌داره‌كانیش، كه له سه‌روو هه‌موو كه‌سیكه‌وه بوون بۆ خه‌باتکردن له‌پیناوه نازادکردنی به‌نده‌كاندا، له‌به‌ر داماوایی كارخانه‌کانیان له‌سه‌ر كریكار، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا كه قوله‌ره‌شه‌كان نازادكراون، ئیستاكه ئه‌وانیش، له سه‌روو هه‌موو كه‌سیك بۆ

په‌ره‌پێدان به‌رقه‌به‌ری په‌گه‌زایه‌تی، كه ئه‌وه‌په‌ری ریسواکردن و بێ ده‌سه‌لاتیان پێ ئه‌نوئیری. ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نگ پێ هه‌لچینیان له‌م شپه‌یه‌دا، له ژبانی گشتیان دوور ئه‌خاته‌وه، ناچاریشیان ئه‌كات كه له كارخانه‌كان و كانگا^(١)كاندا به‌كه‌مترین كری فه‌رمان بکه‌ن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی له برسا نه‌مرن. بێجگه له‌وه‌یش، رقی بزواندنی په‌گه‌زایه‌تی، ئه‌بێ به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه كریكاره سپییه‌كان و كریكاره په‌شه‌كان یه‌ك نه‌گرن و خه‌باتیش نه‌كه‌ن له‌پیناوه مافه‌کانی كۆمه‌لایه‌تی و به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ژبانی ئابووریاندا.

به‌لام قوله‌ره‌شه‌کانی په‌كیتی ئه‌مربكا، كه ژماره سه‌ری ئیستایان ئه‌گاته چوارده ملیۆن كه‌س^(*)، واتا ئه‌بێه یانزه به‌ش له سه‌د به‌شی دانیشتوان، ئیستاكه، له دینیان زۆتر وریا و خۆتنده‌وان، له‌و نازاردانه‌ی كه توشیان دێ بۆ دهنگ نابن، به‌ره‌وشت و خوی كۆمه‌لایه‌تی ئه‌مربكا دانامرکی، هه‌تا یه‌ن خه‌بات زۆتر ئه‌كه‌ن له‌پیناوه به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ئابووری و فرۆفیل‌بازیان. هاو‌نیشتمانه سپییه تیکه‌یشتووه وریا و رۆشنیبه‌ره‌کانیشیان له‌و خه‌باته‌یاندا یارمه‌تییان ئه‌ده‌ن. چونكه ئه‌وانیش خۆیان به‌خاوه‌ن كه‌له‌پووری نامه‌كه‌ی (لینكۆلن)ی گه‌وره دانه‌ین، له شۆرش بیرو، له خه‌باتکردندا، له پیناوه ده‌ستكه‌وتنی مافه‌کانی مرۆفایه‌تیدا.

وته‌ی هه‌لبژاردنی ئه‌براهام لینكۆلن

* هه‌ر مالتی، دووبه‌ره‌کی تیاپی، کاری سه‌رناگری. ئه‌گه‌ر ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌ش هه‌روا نیوه‌ی نازادپێ و، نیوه‌یشی به‌نده‌پێ، تا سه‌ر ناژی.

* بیروباوه‌ری، فه‌رمانه‌وه‌یایی کردنی نه‌ته‌وه به‌سه‌رخۆیدا، بیروباوه‌ریکی راسته. بێ گومانیشم له‌وه‌ی كه بیروباوه‌ریکی راسته و هه‌تا سه‌ره‌یش به‌راستی ئه‌میتیتته‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر قوله‌ره‌ش به‌مرۆف دابنری، ئایا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بیروباوه‌ره راستی تیاپه، ئه‌گه‌ر هاتوو ئیمه ئه‌ومان له فه‌رمانه‌وه‌یایی کردن به‌سه‌ر خۆیدا به‌ش پراو کرد، ئه‌مه واتای ئه‌وه ناگه‌پینتی كه ئیمه ئه‌و بیروباوه‌ری فه‌رمانه‌وه‌یایی کردنی نه‌ته‌وه‌یه‌مان شكاندوووه؟

کاتی كه پیاوی سپی رهنگ فه‌رمانه‌وه‌یایی به‌سه‌ر خۆیدا ئه‌كات، ئه‌وه به‌جیبه‌جی کردنی

(١) كانگا: كان (منجم).

(*) به‌پیتی بلاوکردنه‌وه‌کانی په‌كیتی ئه‌مربكا، ئیستاكه ژماره سه‌ری ئه‌و قوله‌ره‌شانه بیست و دوو ملیۆنه. (وه‌رگێتی).

بیروباوهری گه ورهیی نه ته وه دانه نری. به لّام کاتجی که فه رمانره وایی به سه ر خۆیدا نه کات و به سه ر یه کیتی تریشدا نه یکات، به وه له گه ورهیی نه ته وه تیپهر نه کات: له راستیدا زۆرداری نه کات.

همه مو نه ته وه به ک، له هه ر شویتینیکدا بی، نه گه ر ئاره زووی کرد و زانی پیی هه لّ نه سوړی، مافی هه به بچی به گژ نه وه فه رمانره وایی به دا که به کاری نابهت، ئینجا که نه وی لابرد، نه وه فه رمانره وایی به دامه زرتینی که به که لکی دیت.

* ئیوه که خووتان گرت به وه وه خه می که سی تر نه خۆن که مافی نه خۆن، له راستیدا به وه سه ره به خۆیی راسته قینه ی خۆتان ون نه که ن، خۆبشتان نه که ن به پاروو به ک بو هه ر زۆرداریک که له ناوتاندا خۆی ده ربخات.

* له ناو نه وه که سه انه دا که وریان و دلچاکن، هی وا هه ن که نه وه نده به کارن، هه ر فه رمانیکیان بدریته ده ست، هه ست به فه رمانی سه رشانی خۆیان نه که ن. به لّام زۆری وایان تیابه که ئاواتیان هه ر نه وه نده بر نه کات که به گه نه کورسی به کی کۆری نه ته وه، یا خود پایه به کی فه رمانره وایی، یان کورسی به سه رۆکایه تی. نه وانه نه له دهسته ی شیران دانه نرین، نه له دهسته ی بازان.

* ئیوه نه توان هه مو که سیک، تا ماوه به ک چه واشه بکه ن. یان هه ندی که س تا سه ر چه واشه بکه ن. به لّام هه رگیز ناتوان، هه مو که س، تا سه ر، چه واشه بکه ن.

* به نده قوله ره شه کان، هه شت یه کیتی ژماره سه ری نه نیشتمانیه یان نه گرت وه. نه وانه له هه مو لایه کی نیشتمانیه که دا، وه ک یه ک بلاو نه بو بو نه وه. نه وانه له به شی خواروودا کۆبو نه وه. هه ندی که س، که لکی تایبه تی گه وره ی له وه بنده ره شانه ده ست نه که وت. هه مویشمان نه وه مان نه زانی که نه م که لک ده ست که وتنه نه بی به هۆی داگیرساندن شپ. نه و شوړشگپړانه ی که نه یانویست یه کیتی نه ته وه تیک بدن بو نه مه نه وه یان نه کرد که نه و که لک ده ست که وتنه پشت بگرن و تا سه ر به هیلته وه و داوی فراوانتری شی بو بنینه وه. به لّام فه رمانره وایی، مه به سی هه ر نه وه بو که سنووریک بو نه و که لک وه رگرتنه دابنی و له جیتی خۆیدا به هیلته وه، بی نه مه ی ماوه بدات که په ره بستینی بو خاکه کانی تر. هیچ دهسته یه کیش له هه ر دوو دهسته که به بیردا نه ته هات که شپ نه وه نده گه وره ی لی بی، یا خود نه مه نده درپژه بستینی. هه ره ها هیچ کامیکیشیان نه وه یان به بیردا نه ته هات، که له پیش زانیبی نه نجامی شه ردا، ناکوکی بپرتیته وه و له سه ر شتیک ریک بکه ون.

هه ر دوولایان چاوه پروانی، سه رکه وتنیکی ئاسانیان نه کرد، که نه نجامه که ی سووکترب بی و سامناکی به که ی که متربی. هه ر دوولایان یه ک (ئینجیل) نه خویننه وه، بو یه ک خوایش نویتز نه که ن. هه ر دوولایشیان له خوا نه پارینه وه که سه ریان بخات به سه ر دوژمنه که یاندا. ناشی له وه سه رتان سوړ نه میتنی که مرۆقتیک له خوا بپارینه وه بو نه مه ی پشتی بگری له به ش براوکردنی که سانی تردا له و نانه ی که به ره نجی شانی خۆیان په یدایان کرد وه.

برایه وه

سه‌لاه‌ه‌دین

نووسه‌ری: دوکتۆر مصطفی الوکیل

یه‌که‌م کۆچی

فه‌رمانه‌که، به‌لای خه‌زانه‌که‌وه زۆر ناخۆش بوو، به‌جاریک دلی پرکردن له‌خه‌موتهم. چونکه‌ ئه‌وان سه‌رداری که‌لاتی (تکریت) بوون، هه‌ستونه‌ستی ئه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ژێر ده‌ستیاندا بوو. که‌چی ئیستا، ده‌ستیان له‌ فرمان کیشراوه‌ ئه‌بێ، به‌سه‌رکزییه‌که‌وه‌ لیتی بچنه‌ ده‌ره‌وه!

که‌ سه‌رداری (بغداد)، (به‌هرۆز)، کردنی به‌گه‌وره‌ی ئه‌م که‌لاته‌، خۆبان وا دانا، که‌ فریشته‌ی کامه‌رانی رووی تیکردوون و ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان له‌ ئاسماندا ئه‌دره‌وشیته‌وه‌.

هه‌موویان چوونه‌ ناو که‌لاته‌که‌وه‌، له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی خه‌زاندا، (شادی کوری مروان) ی پیره‌مێرد، که‌ به‌هۆی دۆستایه‌تی ئه‌وه‌وه‌ بوو (به‌هرۆز) ئه‌م که‌لاته‌ی پێ به‌خشیبوون، هه‌ردوو کوره‌که‌یشی له‌گه‌ڵدا بوون: (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) که‌ به‌ژیری و کارگوزاری ناوی ده‌رکرد بوو، (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) یش که‌ هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ به‌خوێن گه‌رمی و ئازایه‌تی و هه‌په‌ته‌وه‌ ناویانگی بلاو بوو بووه‌وه‌.

جا ئه‌م ته‌ووژمه‌ی (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) بوو، که‌ بووه‌ هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌ی که‌ (به‌هرۆز) ی تووره‌ کرد له‌ خه‌زانه‌که‌ و فه‌رمانیدا که‌ له‌ (تکریت) بچنه‌ ده‌ره‌وه‌.

کۆر و کچیک بوو

کۆرکه‌ به‌دخوو و چاوو‌راوکه‌ر بوو، مرۆقی چه‌واشه‌ ئه‌کرد. کچه‌که‌یش کز و بێ چاره‌ و ساکار بوو. به‌قسه‌ی کۆرکه‌ چه‌واشه‌ بوو. کۆرکه‌ داوینی پیس کرد و ئابرووی تکاند و، گه‌نجینه‌ی سه‌ربه‌ری داگیر کرد.

به‌لام (شه‌یرکۆ) وه‌ک شه‌یر هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ری. تۆله‌ی کچه‌که‌ی له‌ کۆرکه‌ که‌رده‌وه‌ و کۆرکه‌ی به‌زه‌بری شه‌یره‌که‌ی کوشت.

(به‌هرۆز) که‌ به‌م که‌ینه‌وه‌ به‌ینه‌یه‌ی زانی، تووره‌ بوو. قینی هه‌لگرت له‌ (شه‌یرکۆ) یش و له‌ (ئه‌یوب) ی برایشی. هه‌ردووکیانی له‌ (تکریت) ده‌ره‌پاندا.

به‌لام (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) بۆچ ده‌رکرا؟ ئاخۆ ئه‌ویش مه‌به‌س بوو ده‌ربکری؟! هه‌ردوو برا، (ئه‌یوب) و (شه‌یرکۆ)، دانیشتن گه‌فتوگۆیان ئه‌کرد. دلته‌نگی هه‌ردووکیانی داگیر کردبوو. (ئه‌یوب) یان ده‌موچاوی پر بوو له‌ نیشانه‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ی قوول. به‌لام (شه‌یرکۆ) یان تو‌ره‌یی و هه‌لمه‌ت بردن له‌ ده‌موچاوی ئه‌باری.

شه‌یرکۆ گوتی:

- (به‌هرۆز) چۆن توانی ئه‌وه‌ له‌ ئیمه‌ بکات؟ ئه‌ی له‌گه‌ڵ باوکما له‌ شاری (دیوبن) دا پیکه‌وه‌ گه‌وره‌ نه‌بوون؟ ئه‌ی هه‌ردووکیان دۆستی دل‌سۆزی یه‌کتر نه‌بوون؟ ئه‌م یۆنانییه‌ سه‌رگه‌ردانه‌... ئه‌م له‌ پیاوه‌تی خراوه‌ی به‌دره‌فتاره‌... ئه‌م...

ئه‌یوب گوتی:

- جنیو به‌و پیاوه‌ بۆچ ئه‌ده‌یت؟ له‌ راستیدا ئه‌و دۆستی باوکمان بوو. پیاوه‌تی له‌گه‌ڵ کردین. که‌ چهند سالی‌ک له‌مه‌وپیش له‌ شاری خۆمان، له‌ خاکی (ئه‌رمینیا) وه‌ کۆچمان کرد و هاتینه‌ ناوچه‌ی فراوانی (بغداد) وه‌ به‌رووخۆشییه‌که‌وه‌ باوکمی لاوانده‌وه‌ و ئه‌م که‌لاته‌یشی پێ به‌خشی، که‌ چهند سالی‌ک به‌خۆشییه‌وه‌ گوزه‌رافمان تیا کرد.

- به‌لام ئه‌و له‌سه‌ر دۆستایه‌تی خۆی نه‌مایه‌وه‌. که‌ باوکمان مرد، رووی له‌ ئیمه‌ گۆری. ئه‌مه‌ راسته‌ که‌ ئه‌و که‌لاته‌که‌ی لێ سه‌ندینه‌وه‌ و تۆیشی هه‌ر به‌سه‌رکرده‌یی ئیره‌ هه‌شته‌وه‌، به‌لام له‌ژیره‌وه‌ کنه‌ی له‌ من و تۆ ئه‌کرد. ئیمه‌ که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کورده‌وارین، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی سووک چهندوچوونی له‌گه‌ڵ ئه‌کردین... خۆیشی نانا‌سیته‌وه‌ که‌ چ به‌نده‌یه‌کی سووک و پيسوا بوو له‌ (دیوبن) دا و چۆن گه‌یشه‌ پابه‌ی هه‌ره‌ بلند له‌ کۆشکی شای فارسدا، تا کرا به‌سه‌رداری شاری بغداد. ئیستا‌یش خه‌ریکی لووتبه‌ری و زه‌ه‌روه‌نگ نوانده‌ به‌سه‌ر ئیمه‌دا، ئه‌یه‌وی وه‌ک سه‌گ له‌ شاری تکریت ده‌رمان بکات.

- وه‌رس مه‌به‌.

- ئه‌وی دلی منی ته‌نگ کردوه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ من بووم به‌هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌ به‌سه‌ر تۆدا. به‌لام ئه‌م به‌نده‌ی له‌ پیاوه‌تی خراوه‌، به‌هرۆز، نازانی چۆن ته‌جوولیته‌وه‌. نایا تۆ بوویت ئه‌و کۆره‌ داوین پیسه‌، نا‌ره‌سه‌نه‌ت کوشتبوو، تا جه‌زه‌به‌ی وات پێ بگه‌ییتنی؟ بۆچ من ده‌رناکریم و تۆیش له‌ جیی خۆت به‌سه‌رکرده‌یی که‌لاته‌که‌ بمینیته‌وه‌... ئاخ... تیگه‌یشتم. تیگه‌یشتم. له‌ راستیدا به‌هرۆز، له‌و رۆژه‌وه‌ قینی لێ هه‌لگرتوویت که‌ (زه‌نگی) ت رزگار کرد. نای چهند دل‌ه‌شه‌!... ئه‌و ئه‌توانی ئه‌مه‌نده‌ ساله‌، ئه‌و پشم و قینه‌

له دلی خویدا بهیلتیهوه؟ (ئەبووب) چەند سالیکی پیتشوی هینایهوه بهرچاوی خوێ. پیتش چەند سالیکی، پاشه‌رۆکی لهشکرکی شکاو گه‌یشته‌ سەر که‌ناری رووباری (دجله). له‌دوایهوه له‌شکرکی سەرکه‌وتوو راوی ئەنا. به‌وبەر ناوی رووباره‌که‌وه که‌لاتی تکریت به‌سەر لوتکه‌یه‌کی به‌رزوه‌ شه‌نگوشۆخانه‌ سنگی ده‌ره‌په‌راند بوو. سەرکرده‌ی له‌شکره‌ شکاوه‌که (عیماده‌دین)ی زه‌نگی بوو، خاوه‌نی شاری موصل. هیچ ده‌ره‌تانیکه‌ی بۆ نه‌ما بووه‌وه رووی تی بکات و له‌ دوژمن بیپارێزی، (تکریت) نه‌بێ. ته‌نیا ئەو هیوایه‌ی بۆ ما‌بووه‌وه.

سەری گوریسه‌که به‌ده‌ست (نه‌جمه‌دین ئەبووب)ه‌وه‌ بوو. ئاره‌زووی بکرده‌یه (عیماده‌دین) زه‌نگی و له‌شکره‌که‌ی له‌ناو ئەبرد. ئاره‌زووی پاشه‌رۆکی بکرده‌یه (عیماده‌دین)ه‌وه‌. به‌لام (نه‌جمه‌دین)، یه‌ک دووی لی نه‌کرد. ده‌موده‌ست که‌شتی بۆ ناردن و له‌ ئاوه‌که‌ په‌راندنیه‌وه. خواره‌مه‌نی بۆ پێ گه‌یاندن و رێگای رزگاری بۆ کردنه‌وه. به‌لام (به‌هروژ) ئەمه‌ی گرت به‌دلیه‌وه. چونکه‌ زۆر قینی له‌ (عیماده‌دین) بوو. به‌دلی ئەو بووایه‌ یان به‌ته‌واوه‌تی بشکێتراه، یان بگیریه‌، یان بکوژرایه‌... که‌چی رزگار کرا. ئەمه‌ی له‌ دلی خویدا هێشته‌وه بۆ (ئەبووب).

(ئەبووب) ئەمانه‌ی هه‌موو هینایه‌وه‌ بێر خوێ. پاشان وریا بووه‌وه و به‌ده‌نگیکی پر هیواوه، قسه‌کانی (شیرکۆ)ی برای دووباره‌ کرده‌وه: (ئەو ئەتوانێ ئەمه‌نده‌ ساله‌، ئەو پشم و قینه‌ له‌ دلی خویدا بهیلتیه‌وه؟).

شیرکۆ ده‌نگی هه‌لبێری و گوتی:

(من له‌ چاوه‌کانتا هیوا ئەخوێمه‌وه. وام دیته‌ پیتش چاو که‌ بچیته‌ لای زه‌نگی).

ئەبووبیش گوتی: راست ئەکه‌یت...

**

له‌ که‌لاتی تکریتدا، بێ ده‌نگه‌سه‌نگی ده‌ستی پێ کرد. شه‌ویش هات به‌سه‌ردا. له‌و کاته‌دا که‌ خیزان خوێ ناماده‌ ئەکرد بۆ کۆچکردن ده‌نگی یه‌که‌م گریانی منالی تازه‌ له‌ دایکبوو، بلێد بووه‌وه. هه‌موو لا ئەمه‌یان پێ سته‌م بوو. چونکه‌ خه‌ریکی ئەکردن له‌ خو رێکخست بۆ ئەو رێگا درێژه. ئەوه‌ هه‌موویانی دلته‌نگ کرد، به‌تایبه‌تی باوکی. چونکه‌ ئەو له‌ رۆژێکدا له‌ دایک بوو، که‌ ئەبو به‌دلشکاوی و سه‌رکزیه‌وه (تکریت) به‌جێ بهیلتی، بۆ ئەمه‌ی روو بکاته‌ ژیانیک که‌ سه‌ری لی ده‌رناکات، چۆن ئەبێ و چ جو‌ره

گیروگرفتییکی تیا روو ئەدات. ده‌وه‌ره‌ ئەم باره‌ییشی بیته‌ سه‌ر!...

ده‌نگی گریانی مناله‌که‌ به‌رز بووه‌وه. له‌گه‌ڵ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئەو ده‌نگه‌یشدا رق هه‌لسان و په‌شبینی باوکه‌که‌ی زۆرتریان لی ئەهات. ئەوه‌ چه‌ رۆژێکی په‌ش ده‌ره‌هه‌چی که‌ له‌ دایکبوونی منالیکی له‌ رۆژێکی وا ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌دا، سه‌ره‌تای ده‌ریخات؟...

هه‌روا باشه‌ که‌ له‌م مناله‌ خوێ رزگار بکات، بۆ ئەمه‌ی له‌و رۆژه‌ ره‌شه‌ی که‌ چاوه‌روانی ئەکات رزگاری بیته‌، هه‌روه‌ها ئەم باره‌ گرانه‌یش له‌ کۆلی بیته‌وه!

هه‌ردوو ده‌ستی خوێ درێژ کرد، گیانی مناله‌که‌ بکیشی! به‌لام نوسپاره‌ گاوره‌که‌ی، که‌ به‌سالان وه‌ک سه‌گ دلسوژی خوێ بۆ نواند بوو، گورج ده‌ستی گرت و خوێ خسته‌ ناوه‌ند ئەو و مناله‌که‌وه و ماوه‌ی نه‌دا مناله‌که‌ بکوژی، به‌سه‌ریا قیژاند و گوتی:

(وازی لی بهیته‌. بام بژی، ئەو مناله‌ تاوانی چیه‌؟ ئەو چوزانی تۆ له‌ چه‌ خه‌م و ته‌میک دای... تویی خوا ئەگه‌ر وا‌زی لی نه‌هیتنی... به‌لکو ئەمه‌ خوایه‌ پیاویکی گه‌وره‌ی لی هه‌لبکه‌وی!).

له‌ راستیدا، خوا ئەو مناله‌ی گه‌وره‌ کرد و پایه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ و بلندی‌یی پێ به‌خشی. جا ئەم مناله‌ی که‌ له‌ که‌لاتی (تکریت)دا له‌ دایک بوو، سالی (۱۱۳۸ ز - ۵۳۲ ک)، ناوی (یوسف) بوو، که‌ له‌وه‌ پاش به‌ناوی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ له‌ رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوا دا ناوبانگی ده‌رکرد.

ئاخو ئەو گاوره‌ دلسوژه‌، ئەمه‌ی ئەزانی، که‌ رۆژیک دی، ئەو مناله‌ بچکۆله‌یه‌، ئەبیته‌ سه‌رداری موسولمانه‌کان و له‌شکرشکینی گاوره‌کان؟

دوا کرده‌وه‌ی خیزانه‌که‌ له‌ که‌لاته‌که‌دا ئەوه‌ بوو، که‌ چوونه‌ سه‌ر گۆری (شادی). مناله‌ بچکۆله‌که‌یش کرا بوو به‌مه‌لوتکه‌یه‌ک له‌ته‌نشت باوکیه‌وه، (ئەبووب) دانرا بوو، که‌ دلی پر بوو له‌ ئازار و ئاوات. (ئەبووب) ئەبوو له‌ویدا باوکی له‌و گۆرهدا به‌جێ بهیلتی، مناله‌ ساواکه‌یشی له‌ بیتشکه‌یه‌که‌دا بیا له‌گه‌ڵ خوێ!

(ئەبووب) له‌ویدا رووی کرده‌ خوا. به‌ده‌نگیکی گوتی: (الفاتحة) هه‌موویان به‌ده‌نگیکی نزمه‌وه (فاتحة)که‌یان خویند. (یوسف)ی کوری نه‌بێ. به‌لام (ئەبووب) له‌پی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ناوچه‌وانی کورپه‌که‌ی و به‌ده‌نگیکی که‌میک به‌رزوه‌ ئەمه‌ی خوینده‌وه:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

(الحمد لله رب العالمين* الرحمن الرحيم* مالك يوم الدين* إياك نعبد وإياك نستعين* إهدنا الصراط المستقيم* صراط الذين أنعمت عليهم، غير المغضوب عليهم، ولا الضالين* آمين)

ئیتر له وه به ولأوه، هیچی وانه مایه وه، که پیوست بی بۆی بمیننه وه له (تکریت) دا. به لام (یوسف) هه ره ته گریا، هه رو دک و بستبیتی له و که لاتنه تنگه، ده ریا ز بی و بوو... هه رو دک ته و که لاتنه بۆ ته و بچووک بی و به شی نه کات و ابوو... چونکه، که له دیواره زله کانی که لاتنه که چونه ده ره وه و، شه ویش درهنگی پی چوو، که زه بایه کی فینک به سه ره ده موچاوی مناله بچکوله که دا شنه ی کرد، مناله که ژیر بووه وه و چاوه کانی کرده وه بۆ بینینی ته و دروده شته پان و فراوانه، که تا چاوه کانی بر بکه ن دریتژ بوو بووه وه.

به رهنگه رۆژگار وای هیتا، که سه لاهه دین له شه وی له دایکبوونی خۆیدا، به که م کۆچی ژیان و تیکۆشانی خۆی ده ست پی بکات.

تاریکی

له فه ره نه سه دا، له سالی (۷۳۲) ی زاییندا، له (پواتییه) دا. له شکری عه ره ب دای به به ره له شکری فه ره نه سییه کاندایا. فه ره نگه کان هه ره چهنده زۆریش بوون، به لام له به رامبه ره سواری عه ره بیدا، که له وه پیش شه ری وایان نه دیبوو، خۆیان پی نه گیرا، که مه کۆشکان.

به لام (شارل مارتل) که به چه کوش ناوبانگی ده رکرد بوو... زۆری پی نه چوو، له شکره که ی خۆی کۆ کرده وه و دهستی خۆشی وه شاندا. (عبدالرحمن الغافقی)، سه رکرده ی له شکری عه ره به کان مرد. عه ره به کان خۆیان ده ریا ز کرد و گه رانه وه بۆ (ئه نده لوس) به م شکانه، عه ره به کان به ره به ست کران له چونه ته و روپای رۆژتاوا.

(شارل مارتل)، به م سه ره که وه تنه ی ناوی له میژوودا تو مار کرا. هه ره ها له عه ره به کانیش وه فیتری شتیک بوو که له میژوودا جیگایه کی گه وه ری گرت. (شارل) له وه سه ری سوپما، که ته سپ ته وه نده به کاری جه نگ دی. هه ره ها سه ری سوپما له ته سپی عه ره به کان که ته هاتن و ته چوون به ناو کۆری شه ردا. له به ره ته وه چهنه تییکی سواری له سه ره شتیه ی سواری عه ره ب پیکه وه نا.

ئیتر له وه به دووه، یاسای سواری بیه به ره له ته و روپادا بلاو بووه وه. تاکو له پاش

چهنه سه د سالتیک، ته و روپا خۆی ته و سواری ته ی له گه وره ترین جهنگی میژوویدا به کار هیتا، له دژی ته و عه ره بانه ی که فه ره نگه کان له وانه وه بۆ به که م جار فیتری سواری بوبوون!

جا له و کاته دا که شارستانیتی عه ره ب (*) له (ئه نده لوس) دا ته بریسکایه وه له رۆژه لاتدا له (عیراق و شام و میسر) دا پرشنگی ته دا، ته و روپا له ناو زرتی هه ژاری و نه خۆینده واری و کۆنه په رستیدا گیتلی ته خوارد. ته نانه ت له خۆشترین سه ره ده می سه ره ده مه کانی ناوه راستیشدا، سه ره ده می (شارلمان)، کوه زای (شارل مارتل) و هاوپی (هارون الرشید)، هه روا بوو. که (هارون الرشید) کاتژمیریکی ناوی به دیاری نارد بۆ هاوپی که ی خۆی (شارلمان)، ده سوپیته نده که ی (شارلمان) گوتیان ته وه ده ستردی جنۆکانه! هه ندیکیان لپی داچله کین، ترسان، گه رانه پاشه وه. هه ندیکیشیان و بستیان کاتژمیره که وردوخاش بکه ن!

له پاش مردنی (شارلمان)، شاهه نشاهیته به که ی که رت که رتی لی هات. به شه کانیشی هه موو ده ستیان دایه کزیی. شه ر و ئاژاوه که وه ناویانه وه، ئاسایش تیکچوو، نه خۆینده واری و هه ژاری به ناویاندا بلاو بووه وه. که سانی ته و ناوه له تاریکه شه ویتی به دخویی و سه رگه ردانی و شپه زه بیدا ته ژیان. تووشی گرانی هاتن. ته رک و ئازار له په لوپی خستن. وایان لی هاتبوو، به ره نگاری ته و باره یان پی نه ته کرا، ته نانه ت هاوار و فه ریادیشیان له ده ست نه ته هات گه چ و ئاردیان تیکه ل ته کرد و نانیان لی دروست ته کرد! په رنگیان زه رد هه ل ته گه را و برستیان ته برا. له تاو بی هیزی و ماندوویتی و که م خۆراکی، لالویال له ریگاکاندا ته که وتن ته مردن. گورگ به ناو شه قامه کاندایا بلاو ته بووه وه به هوی گۆشتی مرداره وه بووه وه، قه له و ته بوون، هیز و هه ره تیان ته سه ند و په لاماری زیندوو ده کانیشیان ته دا! پیاو پیکیان دیبوو، گۆشتی کولای فرۆشتبوو. وای پیشان دابوو، که ته وه گۆشتی گیانله به رانه ته یفرۆشی. که چی که گیرا و چهنه دوچوونی له گه ل کرا، گوتی گۆشتی مرۆقه. له سزای ته وه دا سوتان دیان. ناویژیکه ره که فه رمانی دابوو که گۆشتی مرۆقه که ییش بنیژن. به لام کاربایه کی تر ته چی و گۆزه که هه ل ته داته وه، گۆشتی مرۆقه که ده ره هینیتته ده ره وه و ده ست ته کات به خواردنی. ته ویش سزاکه ی ته وه بوو، بسوتینری تا ته مرئ.

(*) ته م شارستانیتییه، هی عه ره ب نه بوو به لکو هی هه موو نه ته وه ئیسلامه کان بوو و دک کورد و فارس و تورک و عه ره ب... (ش. ف)

پیاوی گه وره ی وایشیان تیا بو، هه ربه که یان له کۆشکیکی گه وره ی خاوه ن که لاتدا نه ژیا. هه ر چوار لای کۆشکه که ی، شییوی گه وره گرتبوویه وه. پیاوه گه وره که هه موو کاتیکی خۆی به راووشکار راته بوارد. یاخود به و شه رانه وه که نه یکرد له گه ل دراوسیکانیدا، یان له گه ل ژێردهسته کانی خۆیدا. یان به و شه رانه وه رای نه بوارد که نه وان نه یانکرد له گه لیا. کابرا، سه دراریکی بی پرس بوو له ناوچه که ی خۆیدا. هه رچۆنیک بویسته ی، وه ها کاروباری دانیشته وه کانی هه ل نه سووړاند. هه رچۆنیک ئاره زووی بویه، وه ها ناوژیی نه کرد له ناویاندا. ئاره زووی بکر دایه، هه موو کۆگا کانی خۆی بو نه کردنه وه، لیتی بخۆن. ئاره زووی بکر دایه مه رومالاته کانیانی داگیر نه کرد و نه بیردن بو نان و خوانی خۆی! هه ر کاتیکی ئاره زووی هه ل بستانیه، داوای کچه کانی نه کردن، له شه وی بوکیتییاندا بچنه باخه لیه وه!... له ناوه دا که شیش، زۆر هه بوون. به لام هه ر نه وه یان له ده ست نه هات که پاره کۆبکه نه وه و دۆست و یار له ناو کچان و ژناندا په یدا بکه ن!

که چی له ناوه راستی نه م تاریکییه دا، مرۆفانی نه و سه رده مه فرماینان نه کرد و ره نجیان نه دا له پیناو دروستکردنی کلێسای گه وره گه وره و (کاتیکی رای) ی زه لام زه لامدا. له (پاپا) زۆر نه ترسان. له قسه ی نه ویش نه نه چونه دهره وه. هی وایشیان تیا بوو، تایینیکی کوترانه ی هه بوو. به ردی نه په رست. خواناسیی نه نه زانی. له پاپا نه ترسا، به لام له خوا نه نه ترسا!...

هی وایشیان تیا بوو، تا بینا قاقایان له گونا هباریدا بوو. که چی نه یانویست به وه گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه، که به رۆژوو بین، یاخود به رگی شروپ له به ربه کن و به سه ختی بژین، یاخود خۆیان تازار بده ن. به لام له وان، له هه موویان گرنه گتر، سه ردان (حج) له (ئۆر شه لیم) بوو، بو چاوپیکه وتنی نه و جیگا پیرو زانه ی که (عیسا پیغه مبه ر) تیا ژیاوه و تیا تازار دراوه. له جه نکه کانی چه لپیا (صلیب) دا، هه لیان ده ستکه وتبوو بچنه نه و جیگا پیرو زانه، نه ک به تاک تاک و کۆمه ل کۆمه ل، به لکو به له شکر و سوپاوه، بچنه (فه له ستین)، بو نه مه ی به هو ی رزگار کردنی به وه له ده ست موسولمانه کان، گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه و پاداش و په سندراری خوایشیان چنگ که وئ.

به لام که چونه نه و جیگا پیرو زانه وه، نه یانته وانی گونا ه ی خۆیان بشۆنه وه، به لکو نه وه نده ی تریش خۆیان گونا ه بار کرد. که چونه نه وئ زۆر بوون. به لام که گه رانه وه که میان لی مابوو وه. که چونه نه وئ ناشی و نه خوینده وار بوون. به لام که گه رانه وه به رۆشنی بیری به وه هاته وه.

له سه ر دهستی موسولمانه کاندای گه وره ترین شت فیروون چه له کاتی جه نگدا، چه له کاتی ناشتییدا. چه له زانست و هونه ردا. چه له ره وشت بلندی و چاوپوشین و پیشکه وتندا.

خوینسی تازه

خوا نه بی، که سی تر خوا نییه (لا اله الا الله)

(مه مه د)، پیغه مبه ری خوایه. (محمد رسول الله)

(سه لجوق) نه وه ی گوت و پروای پی کرد. خوا ی گه وره یش به وه ویستی، خوینتیکی تازه بخاته ناو ئیسلامه تیبه وه. (سه لجوق) یش له و تورکانه بوو که له لای که ناری زرتی (قه زوین) ه دانیشته بوون. هه ندیک له و تورکانه له گه ل نه وای بوون به ئیسلام. نه ویش به وان ه شه ری له گه ل نه وان ه دا کرد که ئیسلام نه بوون. پاش نه و کوره کانی و نه وه کانیسی پیرویی نه و یان کرد. په ریه یان سه ند و به هیزیش بوون. به ره به ره، به شه رو شۆره وه چونه پیشه وه، تا گه یشته نه (خۆراسان و عیراق). ئنجا له سه رده می یانزه مه دا چونه ناو شاری (بغداد) وه.

جینشینی پیغه مبه ریش (خلیفه) له (بغداد) دا، نه هیزی مابوو، نه ده سه لات. هه ر له ناو کۆشکه که ی خۆیدا دهستی نه رۆیشته. به م ره نگه هه موو کاروباریک که وته ده ست سه لجوقیه داگیر که ره کانه وه.

له چه ند شه رتیکی گورج گورجی، په یتا په یتادا، هه ر له سنووری نه فغانسته وه هه تا سنووری میسری فاطمی، هه موو ئاسیای رۆژتاوا که وته ده ست سه لجوقیه کانه وه. بیزانتیه کانیان شکاند. هه ره شه یان کرد له (قسطنطنیه) گریان به ردایه ده ماری مه ردایه تی موسولمانه کان. به و کرده وان ه وه که پیوه ی راهاتبوون، وه ک ساکاری و دری و جه نگا وه ری، به ره یه کی تازدی شه رکه ری و به هیزیان له موسولمانه کان پیکه یتا بوو، که له دوارۆژدا هونه ری هه ره گه وره ی شکاندنی چه لپیا بییه کان له وان ه وه دهر که وت.

له سه رده می (ملک شا) دا، که گه وره ترین خونکاریان بوو، فه رمانه وایی سه لجوقیه کان گه یشته هه ره پۆیه ی بلندی. کاروباری له سه ر یاسا نه رۆیشته. (ملک شا) خویشی خونکاریکی دادپه ره ر بوو، به ناو پارچه کانی خا که که ی خۆیدا نه گه را، تا ئاگای له که ی نه وه بی نه ی ناو نه ته وه که ی بی و بی وچان ره نج بدات بو پیکه یانندن و کامه رانکردنی

ئەو. (نظام الملک) یش که گزیر (وزیر) ی بوو و له هه ره گه وه پیاوه کانی میژوو ئەژمیریی، لهو کاروبارانه دا یارمه تی ئەدا. گوزهران باش بوو بۆ هه مووان، خوتندن گایان کرانه وه، ریتگایان دروست کران. ئاسایش و دادپه روه ربی به ناو هه موواندا بلاو بوونه وه.

(آق سنقر) یش یه کیتک بوو له ئەفسه ره خۆشه ویسته کانی (ملک شا)، له بهر ئازایه تیبه زۆره که ی و فرمان به جیه تیئانه باشه کانی، پاداشی دایه وه. له بهنده یه کی کراره وه کردی به پیاویکی ئازاد و گه وه، تا دوا یی کردی به سهر داری شاری (حلب).

(آق سنقر) یش، که له پینا و کوری (ملک شاه) دا مرد، کورپکی ده سالانی به جی هیشت، ناوی (عیما ده دین زهنگی) بوو، ئەوه بوو که سه لاهه دین له دایک بوو، هه ره ئەو شه وه (نه جمه دین ئەیوب) و برا که ی (شیرکو) چوون بۆ لای ئەو. زهنگی منال، له ژیر سه ره په رشتیی سهر داری (موصل) دا گه وه کرا، هه ره له منالیسه وه راهیترا به شیه ی شه روه شوپره وه، وهک هه موو که سیتی ئەو سه رده مه.

رۆژتیک له رۆژان، که ئەنجامی یه کیتک لهو شه رانه خه ربیک بوو به ملا و به ولادا بکه وی و مه ترسی ئەوه یش هه بوو که له شکر ی سهر داری (موصل) بشکی، سه رداره که هه ستایه سه ربی و دهستی کرده ملی کوره که، زهنگی، له بهرده م له شکره که بیدا. پاشان سپاردی به ده سه ویته ونده کانی و پیتی گوتن: (ئهمه کوری گه وره که ی پیشووی خۆتانه... له پینا و ئەودا شه ر بکه ن!). ئەوانیش که وتنه دوی کوره که، وهک شیر خۆیان هاویشته کۆری شه ره وه لهو رۆژه ی زۆر تر پی نه چوو، به سه رکه وتووی گه رانه وه.

ئەوه یش یه که م شه ری زهنگی بوو... که چی ته مه نیشی هه ر پانزه سال ئەبوو.

جا ئەگه ر ئیمیرۆ پیمان بلین، که هه شت سه ده به سه ر سه رده می سه لجوقیه کانه دا تیپه رپوه... ئیتالیاییه کان مناله کانیان ئەکه ن به سه رباز. ئەلمانه کان کوره کانیان له سه ربازخانه کانه کۆنه که نه وه. بام ئیمه یش وهک ئەوان بکه بن. به لām نهک له بهر ئەوه ی که ئیتالیاییه کان و ئەلمانه کان ئەوه ئەکه ن. به لکو له بهر ئەوه ی که مناله موسولمانه کان له سه دان سالانه وه، هاو به شی شه ربیان کرده وه و سه رکرده یی جه نگیان کرده وه و هه ره له منالیسه وه به سه ربازیه وه راهیترا ون.

لهو سه رده مه دا، ئەم گیانی جه نگا وه ربیه بوو که فه رمانه وه بوو... زۆرجاری وا هه بوو سه لجوقیه کان هوروزمیان ئەبرده سه ر خا که کانی دراوسییان، سا موسولمان بوونایه یان رۆمی بیه زنتی، گوپیان نه ئەدایه. جا که (ملک شا) مرد و، فه رمانه وه یی سه لجوقی کز

بوو، بوو به هۆز هۆز و خیزان خیزان، شانشاهی فه رمانه وه یی رۆمانی رۆژه لات، (ئه لکسیوس) ئەوه ی به هه ل زانی، هاواری نارد بۆ گا وره کانی ئەوروپا بۆ ئەمه ی کۆمه کیی بکه ن له به رامبه ر موسولمانه کانی دوزمنیا. هوروزمه کانی سه لجوقیه کانیسی واپیشان ئەدان، که شه رتیکن له لایه ن ئیسلا مه کانه وه هه لگیره سیترا ون، بۆ ئەمه ی ئایینی مه سیحی له ناو به رن. ئەو کاره ساتانه یش که له موسولمانه کانه وه روویان دا بوو به رامبه ر به مه سه یحیه کانی دانیشتووی جیگا پیرۆزه کان، یاخود به رامبه ر ئەو گا ورانه ی که ها تبه ونه ئەو شوپانه بۆ سه رلیدانیان، خراپ، به زلی، پیشانی ئەدان.

لهو کاته دا، له رۆژه لاتیشدا زه مینداریی (اقطاع) هه بوو، له رۆژئا وایشدا زه مینداری هه بوو.

له رۆژه لاتندا، جه نگا وه ران زۆربوون به لām له یه کتر جیا وازبوون، په یوه ندییان به یه کتره وه نه بوو.

له رۆژئا وایشا سوارچا کانی جیا جیا هه بوون، به لām هی وایش هه بوو که یه کیان بخات. له رۆژه لاتندا دوو جیتشینی پیغه مبه ر هه بوو: له (بغداد) و له (قاهیره). هه روه ها له رۆژئا وایشدا دوو پاپا هه بوو: یه کتیکیان شاهه نشاهی جه رمانی و له شکره کانی ئەیانپاراست. ئەوی تریشیان که (ئهربانی دووهم) یان پی ئەگوت، نه ته وه که ی خۆی، ریزبان لی ئەگرت و ئەیانپه رست و به قسه یشیان ئەکرد. ئەویش به ره به ره ده سه لات ی خۆی به هیژ ئەکرد، له دوزمنایه تی شاهه نشاهی جه رمان کۆی نه ئەکرده وه.

شانشاهیتی ئەلمانیا ی رۆژه لات و شاهه نشاهیتی رۆمای رۆژئاوا، په یوه ندییان باش نه بوو. (ئه لکسیوس) هاواری برد بۆ (پاپا ئهربان)... ئەمیش به هه لی زانی که جیگای خۆی به هیژتر بکات و، ده سه لات ی خۆشی زۆر تر لی بکات.

ئنجا زۆری پی نه چوو، فوو کرایه بۆریه ی جه نگا و، ئاگری شه ریش هه لگیره سیترا!!.

ناره زووی خوا وایه

پوژ بهرز بووه و به سهر ئه و ته مومژدها که کیتلگه کانی داپوشی بوو دهنگی زهنگه کانیس بلند بووه و، دیواره کانی شوره ی شاری (کلیرمۆن)ی فهره نسزیش دهنگه که ی ئه دایه وه. ئه و دهنگدانه ویه به ناو ئاسماندا، به هیتز و هه ره ته وه بلاو بووه وه. پیاویکی که له گه تی، به سام له سهر ته ختی قسه کردن راوه ستا. مووه زه رده کانی قژی سهری و تووکی ریشی لوول بوو بوون. کراسه سپییه بریسکه داره که شی له گه ل ئه و دوو چه لپیا پرسنگده رانه دا که له دهسته راستی و دهسته چه پیه وه بلند بوو بوونه وه به ده ست دوو پیاوی جل سپیه وه. که هه لیان گرتیوون، ئه و نده ی تر سامی پی په یدا کردبوو.

به ته نشت ته ختی قسه کردنه که بیه وه (که رده ل)ه کان و (ئه سقوف) و ره به نه کان، یه ک له دوای یه که وه دانیشتیوون. له گه ل ئه وانه ی شدا چه ند هه زار که سییک له بو ره پیاو و گه وره پیاو و سوارچاک و هه ندی خانمانی ماله گه وره به کاره کر و که نیزه که کانیانه وه کو بو بوونه وه.

ئه وانه هه موو چاویان پرپیووه ته خته که و له و وتاریته که له گه ته مووزه رده، ورد ئه بوونه وه، له پاپا ئه ربانی دووم، یاخود له پاپای زپین، ههروهک هه ندیک ناوی لئ ئه نا. هه موویان پی دهنگ بوو بوون. گوئیان ئه گرت. دهنگه که ی وهک جادووکاری له دلیان ئه کرد. ئه ویش به ناره زووی خو ی دهماری ئه بزواندن و رقی هه ل ئه ساندن له ئیسلامه کان، ئه یگرت:

(ئه و تورک و عه ره بانه. زور له گا وره کانیان خستوته به ندیخانه وه. گه لیک کلئسیان رووخاندووه. ئه سپه کانی خو یان له په رستگاکانی گا وره کاندایه ستوته وه. ئیستاکه یش کلئسای پرروزی (ماری)، که خو ی له ناویا به و له ش پاکیه وه تیا نیتراره، به ده ست ئه و ئیسلامانه وه یه (گو ی بگرن... ئه و زوردارانه، شوینه کوشتییه کانی^(۱) په رستگاکان به پیسای له شیان پیس و بوگه نه ئه که ن. گو ی بگرن. ئه وانه تا ئه توانن گا وره کان ئازار ئه دهن. پیوه ند ئه که نه ده ست و قاسچیا نه وه. به رم و تیریش له شیان ئه نجن ئه نجن ئه که ن. گو ی بگرن. ئه وانه زور له و گا ورانه ئه که ن که دابنه وینه وه و سه ربان بنوشتیینه وه، بو

(۱) شوینه کوشتی: ئه و جیگایه ی وینه و په یکه ری مه سیحی تیا داده نری و مؤمه کانی به دهره دا داده گیرسینری و قه شه کان رووی تیده که ن و به چوکدا دین لئی، به عه ره بی (المذبح)ی پی ده وتری.

ئهمه ی ئه و سه رسه ربیانه بتوانن به شیرراوه شان دنییک ملیان پیه رپین و هه ست به هیتز و توانای خو یان بکه ن!

(نازانم چیتان بو بگتیرمه وه له بابه ت ئافره تانه وه، که چه زور یکیان لئ کردوون. ئیوه ئه ی فهره نسپیه کان ناشی نه تانبستی که عه ره به کان چه که تنیکیان کردووه له سنووری ئیسا نیادا. ئایا له مه به ولاره دهسته وئه ژنو دانه نیسن و چاره روانی ئه که ن؟ تا ئه وانه دینه ناوتان و ژنه کانتان لئ داگیر ئه که ن. به بهرچاوی خویش تانه وه، مناله کانتان ره وانه ئه که ن، بو ئهمه ی بیانکه ن به به نده و نوکه ری سه رشو ری خو یان!

ئیوه هه موو سوارچاک و به هیتز. به لام له ناو خو ماندا شه رو شو پ و به ره ره کانی ئه که ن. ئیوه ئازان، واز له وه به یین، شه رو شو پ له گه ل گا وره کاندایه که ن.

ئه ی ئه وانه ی که ناکوکن له گه ل یه کتری، هه ستن یه ک بگرن. ئه ی ئه وانه ی که له وه پیش دزیوون، هه ستن بین به سه رباز. پیویسته له سه رتان تو له ی خو تان بکه نه وه، له و خو تیرپژانه، له و بیوه ژن داگیر که رانه، له و منال به ندیکه رانه، له و بی نا پروانه! (بچه پیسه وه بو پشتگیری مه سیح. ته گه ره ی تی مه دهن، نه که ن ژن و منال و سامانتان، ساردتان بکاته وه له کوشتر له پیتاوی خوا دا).

له وه دوا دهنگه که ی (پاپا)، ئاوازی هانه دان و چه و اشه کردنی تیکه ل بوو، گو تی: (بچه پیسه وه تا ئه گه نه شاری قودس. ئه و زه وییه پاکزه له و ره گه زه پیسه بسینه وه و به ده ست خو تانه وه به یه لته وه. چونکه که ره و هه نگوینی تیا ده ست ئه که وی. (ئیوه ئه گه سه رکه و تن به سه ر دوژمنه کانتاندا، هه موو خا که کانی روژهللات بو ئیوه ئه مینیتته وه. به لام ئه گه ر شکان، له و شوینه دا ئه مرن که (یه سو ع) مردووه. ئه چه به هه شتیکی تا سه ره وه.

(پوژن بو شه ر. کاروبارتان و سه روسامانتان، له دوای خو تان ئیمه هه لی ئه سوورپین. من که خوا هیری پی به خشیوم، هه ر گونا هیکتان کرد بی و هه ر هه له یه ک لئی روودابن، چاویان لئ ئه پو شم. که واته خو تان ناماده بکه ن و له ش کرتان کو بکه نه وه، تا زستان به سه ر ئه چی و به هار ده ست پی ئه کاته وه ئنجا ده ست بکه ن به کسو چه که تان له ژیر چاودیری خوا دا...) ئه و هیشتا له وتاره که ی خو ی نه بو بووه وه، دهنگییک بهرز بووه وه، قسه کانی پاپای شارده وه. هه ندیکیان ئه گریان، هه ندیکیشیان ده موچاوی خو یان له ناو ده ستیاندا ئه شارده وه. پاشان هه موویان به یه ک دهنگ ئه و دهنگه یان دووباره کرده وه، گو تیان:

(ناره زووی خوا وایه).

پاشان هه موو لایهک بێ دهنگبونهوه. لیبوهکانی پاپا دهستیان کردوه به جوولانهوه. گوتی:

(ئهگه خوا له گهڵ ئیبوه نه بوایه و له ناو دلتاندا نه بوایه، ئیبوه وا دهنگتان بلتد نه ئه کردوه.

(من پیتان ئه لیم، خوا بوو که ئه م دهنگه له ده م و دلێ ئیبوه هینایه دهره وه. بام ئه مه دابنیتین به بانگی شه ر. کاتێ که به رامبه ر به دوژمنتان وهستان، بام نیشانه ی چه لپیا (هه لئوسین به داردا) له سه ر جلوه رگ و ئالا کانتان دابنیتین ئه وساکه یش ده نگ هه لبرن بلتین: ئاره زووی خوا وایه).

ئه مه له برانه وه ی سالی ۱۰۹۵ دا روویدا. هیشتا سالی ۱۰۹۸ ته واه نه بوو بوو، که چه لپیا بیه کان موسولمانه کانیا ن پادا بوو^(۱).

شاره کانی (ره ها) و (ئه نتاکیه) و گه لێ که لاتیشیا ن لێ داگیر کردبوون.

له ۱۰۹۹/۷/۱۵ دا ده رگا کانی شاری (ئۆرشه لیم) یشیا ن کردوه.

شیتێ سه رکه وتن چوه ناو ده ماره کانیا نه وه. تاي خو شێ تووشی له شیا ن بوو. تا ئه هاتن سه رگه رمتر و شیتتیربا ن لێ ئه هات، به هوی گه رمایی ئه و رۆژه وه که گه یشته بووه ناو جه رگه ی ئاسما ن.

شیره کانیا ن ده ستی کرد به به رزبوونه وه و هاتنه خواره وه، به چوونه وه ناوه و به هاتنه پاشه وه. باکیان نه بوو له خو پنی موسولمانه کان، که وه ک جوگه له بیته خواره وه. به تنگ ئه ویشه وه نه بوون که لاشه کانیا ن یه ک له دوا ی یه ک بکه ویتته خواره وه و هه ناسه کانی سه ره مه رگیا ن ده نگیکێ سامنا کی لێ بیته بوون!

چوونه ناوما له کانه وه، ده ستیا ن کرد به هه لدرینی له شی ئافره ت به نووکی شیره کانیا ن، به پارچه پارچه کردنی له شی منال به وینه ی مریشک پارچه پارچه کردن له کاتی خوار دنیا. به وه خو شیبیا ن پێ ئه گه یشته که چاوی کچه بچکوله کان کون بکه ن. له ناو شه قامه کان و مزگه وته کاندای لاشه ی مردووان بلاو بووه وه. خو پین جوگه له ی به ست. ئه سپی سه ربازه سه رکه وتوه کانیش به ناو شه پۆلی کوژرا وندا هاتوچویان ئه کرد، سواره کانیش به شیره کانیا ن ئه وهنده ی تر پارچه پارچه یان ئه کردن و په ندیا ن پێ ئه دان. خیزانا نیکێ زۆر له ناو

مزگه وته کاندای کوژبوو بوونه وه، شه ریا ن نه ئه کرد، به لام چاوه پروانی ئه وه یان ئه کرد که بکوژتین، له ترس و له رزدا بوون. پیاوه پیره کانیا ن، له لایه که وه وه ستابوون، به مه ندیه کی خا ناسانه ی بێ ده سه لاته وه سه رنجیا ن له وه ئه دا که چۆن سه ری کو ر و کچه کانیا ن ئه په رتین و سه ره کانیا ن به ر ئه بیتته وه سه ر به ره و قالیچه کانی مزگه وته که. تا نۆره هاته سه رخویان، ئنجا له به ر خو یانه وه ئه مه یان ئه خو پتندوه:

من ئاگادارم که خویه ک هه یه، که سی تر نییه. که (مه مه د) یش پیغه مبه ری خویه.

پاش ئه مه ی درنده یی سه رکه وتوه کان که می تیک هاته خواره وه. چه ند سه رۆکیکیان ده ستیا ن کرد به پیتوانی شه قامه کانی (قودس). لیره و له وی کلێسیایان ئه دیی. زه نگه کانیا ن لێ ئه دا. له کانی دلیا نه وه ئه یانگوت: (ئه وه ئاره زووی خویه) له راستیدا، خویش وای ئاره زوو کرد.

نامه یه کیان نووسی بو (پاپا زتیرنه) پیرو زباییا ن لێ کرد. بو یان نووسی بوو: ئه گه ر ئه ته وی بزانی ت چیمان به سه ر دوژمنه کانا ندا هینا وه، بروا مان پێ بکه که له په رستگای (سلیمان) دا ئه سپه کانا ن تا ئه ژنویان ئه چوو به زرتی خو پنی رۆژه لاتیبیه کاندای. به لام نامه که نه گه یشته به (ئهربان). چونکه پاش داگیر کردنی (ئۆرشه لیم) به دوو هه فته، له (رۆما) دا مرد، پیتش ئه مه ی ده نگی سه رکه وتنه که ی دوا یی پێ بگات. ئه مه یش ئاره زووی خوا بوو!

به م ره نگه، هه ر له و جیتگا پیرو زه دا که (مسیح)، خا ناسه کانی فیتری خو شه ویستی و به زه یی پیا هاتنه وه ئه کرد له گه ل هه موو که سدا، ته نانه ت له گه ل دوژمنانیشدا ئه م کوشتاری مرۆقایه تیبیه په یدا ئه بێ، که له شکره که ی (مسیح)، زۆر تر له حه فتا هه زار که سیا ن له ئیسلامه کان کوشت! به لام له پاش گرتنی (ئۆرشه لیم) نه وه د سالی پێ نه چوو، له سه ر ده ستی پاله وانی ئیسلامدا، خونکاری سه رکه وتوو سه للاحه دین، وه رامی ئه و زۆردارییه، به ئاشکرا درایه وه!

(۱) پادا بوو: راونا بوو - راوانیکی به کۆمه ل - .

دهست وهشاندى يه كه م

(ئه يوب) و خيزانه كه ي له سالى (١١٣٨) ي زاييندا گه يشتنه شارى (موصل). سهردارى (موصل) و (جزيره) يش، كه (عيماده دين) ي زهنگى بو، له وانه نه بو كه دهست بنى به رووى جه نگاوه رانى كارگوزاره وه. كه واته چۆن دهست ئه نى به رووى دوو كه سى وهك (ئه يوب) و (شپيركو) وه؟ ئه ي چۆن ئه وه ي له بىر ئه چيسته وه كه به سايه ي كه شتييه بچكو له كانى ئه وانه وه خو ي و له شكره شكاهه كه ي له رووبارى دهجله په رينه وه و له دهست مردن رزگاريان بو له به رامبهر (تكرت) دا، جا له و كاتانه دا كه (يوسف سه لاحه دين) مانگه كانى سهره تايى منالى خو ي له شارى (موصل) دا به سهر ئه برد، (ئه يوب) ي باوكى و (شپيركو) ي مامى له ژير فه رمانى (عيماده دين زهنگى) دا هاوبه شى گه ليك شه رو شو ريان ئه كرد. ئنجا كه (عيماده دين زهنگى)، له سالى ١١٣٩ دا، شارى (بعلبك) ي گرت، تازه ساليك به سهر هاتنياندا تپيه رى بو بو (موصل)، ده موده ست (ئه يوب) ي كرد به سهردارى ئه وى. ئه و يش به لگه يه ك بو بو كار په سندی و باوه ر پيكردى (زهنگى) به (ئه يوب). چونكه ئه وده مه (بعلبك) شارى كه گوره بو، هه ر چوار لاي باخ و شينايى په سند و په نگا وره نك بو، له ته نشت رۆژئاوايشيه وه شورده يه كى قايم و كه لاتيكي گرنك سه ريان به رز كردبو وه، شانازيان ئه كرد. ئا لپه رده دا، له شارى (بعلبك) دا، سه لاحه دينى كورى سهردار (ئه يوب)، ساله كانى منالى خو ي رابوارد به گه مه يار بكرده وه. له ويدا ده ستى كرد به له به ركردى (قرآن) و فيربوونى ده ستوورى زمانى عه ره بى و ده ستووره ساكاره كانى ئايينى ئيسلام. سه لاحه دين، كه كورى سهرداريكي وهك (نه جمه دين ئه يوب) بو كه به پاكي و خواناسى ناوى ده ركرد بو، ئه م خو ئنده وارييه ي له شتوه به كى زۆر باش و جواندا برده سهر.

له و كاتهدا كه سه لاحه دين، ته مه نى گه يشتبوه شه ش سالى، فه ره نكه كان، له لايه ن پالّه وان (عيماده دين) زهنگيه وه، يه كه م ده ستىكي سه ركه و توويان لى وه شينرا چونكه له و كاتهدا كه فه ره نكه كان، پيش له داى كبوونى سه لاحه دين به چل سال، (بيت المقدس) يان گرت له لايه ن موسولمانه ناكو كه كانه وه، هيچ مه ردايه تيبه ك رووى نه دا، كه به وه راميتك دابنرى بو ئه و سزا و نازاره ي كه له ده ستچوونى (بيت المقدس) پتي گه يانده بوون. مه گه ر ميسر بيه كان نه بيت كه ده موده ست به ره نكاري چه لپا ييه كان بوون، په يتا په يتا چه ند شه رتيكان له گه ل كردن، له هه نديكياندا سه ره كه وتن، له هه نديكي شياندا ئه شكان.

ئه و شو رشه ي كه كه و تبوه گيانى موسولمانه كانه وه، ئاگره كه ي دامر دبو وه، له و ريسواييه ي كه هاتبو به سهر براكانياندا، له و خاكانه دا كه ئه و بيتگانان داگيريان كردبو، وهك (قدس و ره ها و ئه نتاكيه)، بى دنه گيان بو خو يان به باشتر زانيبوو. به رامبهر ئه و زۆردار بيه نه ي كه گا وره كان ئه يانكرد له دراوسى ئيسلامه كانيان، ده سته و ئه ژنو دانيشتبوون هيچيان نه ئه كرد. ته نانه ت ئيسلامه كان وره يان وا به ردا بو كه ئه م كه تن و كاره ساته نه نگانان يان به چاره نووسيك ئه زانى بو خو يان. ئه وانيش له گه ل فه ره نكه كاندا هاتوچو يان ئه كرد و كرپن و فرو تنيان ئه كرد. خو شه ويستى و زاوا و بووكيش له ناوياندا پهيدا بوو. ته نانه ت وايشى لى هات كه هه ندى جار فه رمانده رتيكى موسولمان له گه ل چه لپا ييه كاندا ئاشت ئه بو وه و سو ئند خواري ئه كرد، بو ئه مه ي دو ژمنه موسولمانه كانى خو ي پى بشكيني.

به لام (عيماده دين) ي زهنگى، ئه و پيا وه تيبه ي نو اند كه گيانى كرده وه به به ر كه سايه تيبى موسولمانه كاندا. ئه و يش به وه كه به رامبهر به بيتگانان و ده ستا بو، هه ر ده سترتيبيه كيان بكردايه ته سه ر نيشتمانه كه ي، ئه و يش ئه وه نده ي ئه وه، ياخود له وه نده زۆر تر ده سترتيكى لى ئه كردنه وه. ئنجا كه شارى (حلب)، به گه شى و روو خو شيه وه، ده رگاي خو ي بو كرده وه ده ستى كرد به دروستكردى يه كه م به ره ي ئيسلامه تى، بو ئه مه ي به رامبهر به گا وره كان، له سه ر لوتكه ي ئه و به ره يه بوه ستى و، ده ستى چاك له و بيتگانان به وشيني.

له مانگى گه لا ريزانى سالى (١١٤٤ ز - ٥٣٩ ك) دا به خو ي و له شكره كه يه وه، به رامبهر به شارى (ره ها) ي قايم كرا و وه ستا، ئه يه ويست به زۆر له و بيتگانان ي بسيني ته وه كه نزيكه ي په نجا سال ئه بو له ژير ده ستياندا بو، تاكو مانگيكيش ته نكه تا ويكردن....

وا ئه گيترنه وه، كه له و كاتهدا له شارىكي دوور له شارى ره ها، پيا ويكي خواناسى موسولمان، له شا خانه ي (رۆجه ر) خونكارى (سجليا) دا ئه بى، خونكاره كه ريزى لى ئه گرى و له گه ل خويدا دا ئه نيشيني. رۆژتيك له رۆژان كه (رۆجه ر) دا ئه نيشى ده ست ئه كات به خو هه لكيشان به و سه ركه و تنانه وه كه گا وره كانى (سجليا) له و رۆژانه دا ده ستيان كه و تووه له (ته رابلوسى رۆژئاوا) دا. له گه ل كا برى موسولماندا ده ست ئه كات به گه مه كردن، لتي ئه پرسى: (ئه ي «مه مه د» ي پيغه مبه رتان له كوئ بو، كه ئه و خاكانه گيران؟). موسولمانه خواناسه كه يش پتي ئه لى: («مه مه د» بو به كا له وى نه بو، چونكه چوو بو سه يرى گرتنى شارى (ره ها) بكات كه ئيست به ده ست موسولمانه كانه وه يه...).

هەر کەسێ لەوێدا بوو، لە فەرەنگەکان پێکەنین. بەلام شا پتی گوتن: (پێمەکنەن بەلکو کابرا راست بکات!) لە راستیدا، کابرا راستی کرد بوو. چونکو لە ۱۱/۲۳/۱۴۴۱ دا موسولمانەکان چوونە شاری (رەها) وە. بەلام سەرکەوتنە کە شیتی کردن. ئەوانیش دەستیان کرد بە تۆڵەسەندن. دەستیان کرد بە کوشتاری پیاو و لیدانی بیوژن و هەلکەندنی چەلیپا و پارچە پارچە کردنی کە شیش و رەبەنەکان دەستیان کرد بەروو خاندنی هەموو شتیەک کە بەر دەستیان بکەوتایە. هەر کووتال و کەلوپەلیک بەنرخ بووایە، هەر لاوتیک بەهێز بووایە و بۆ فرمان بەکار بهاتایە، هەر کچیکیش جوان بووایە، دەستیان لێ نەئەدا، بۆ خۆیان ئەهێشتەوه! یەکیەک لەوانە کچیکی یەجگار شەنگوشۆخ و جوان بوو، (زەینەدین عەلی) جێنشینی زەنگی لە شاری (موصل) دا داگیری کردبوو.

بەلام کە زەنگی خۆی هاتە ناو شاری (رەها) وە، شارەکە ی زۆر جوان و شەنگ هاتە پیش چا و پتی ناخۆش بوو کە لەسەر دەستی ئەودا وێران ببێ. لەبەر ئەوە سەرکێشی لەشکرەکە ی خۆی وەستاندەوه. فەرمانی پێدان کە هەرجیبەکیان داگیر کردووه بیخەنەوه جیتی خۆی، بۆ ئەمە ی شارەکە بکەوتنەوه گەر و خۆشی و شادمانیشی تی بکەوتنەوه. قسە ی ئەویش زوو جیبەجی ئەکرا. کەسایەتیبەکی بەسامی هەبوو. لەبەر ئەوە سەرکردە و سەربازەکان دەموودەست، بێ چەندوچوون، هەموو شتیەک و هەموو کەسێکیان گێراپەوه جیتی خۆیان: کووتال و کەلوپەلی بەنرخ، لاوانی بەهێز، کچانی شەنگوشۆخ.

(زەینەدین عەلی) ییش، هەرچەندە دلی چوو بوو بەو کچە جوانەدا کە هەلگیریبوو، بەلام پیش ئەمە ی بەکامی خۆی بگات و جارێک بچیتتە باخەلییهوه بەهەناسە ساردیبیەکەوه، لەسەر فەرمانی زەنگی گێراپەوه جیتی خۆی...

لەپاش گرتنی (رەها) بەدوو سال، (عیمادەدین زەنگی)، لەناو کۆری شەردا مرد. لە لایەن چەند دەستوپێوهندیکی خۆبەوه کۆژرا. هەموو کەسێک بەپیاویتی کۆژاویان دانهنا لەپیتناوی خوادا. پاش ئەو، خاکەکانی ژێر دەستی کرا بەدوو بەشەوه... (موصل) بەر (سەیفەدین غازی) ی کۆری کەوت. (شام) ییش بەر (نورەدین مەحمود) کەوت.

لەدوای مردنی زەنگی، ئەرمەنبییهکان و فەرەنگەکانی ناو شاری (رەها) یاخیبوون. نورەدین بەخۆی و لەشکرەکەبەوه هورۆژمی برده سەریان شارەکە ی وێران کرد. کوشتاری خستە شۆرشگێرەکانەوه. هەر شتیەک بەنرخ بوو داگیریان کرد، ئەمجارەیش دووبارە: لاوه بەهێزەکان و کچە شەنگوشۆخەکانیان داگیر کردەوه. نورەدین، هەندێ لەو کچانە ی نارد بۆ (زەینەدین عەلی)، وای پێ کەوت، کچەکە ی لەمەر خۆی کە گرفتاری تیری دلدار ی بووبوو،

لەناویاندا بوو. هەرۆک خۆی بەهاورپێکانی خۆی گوتبوو، دەموودەست چوو بووه باخەلی. لە ترسی ئەو ی جارێکی تریش پتی بگێرنەوه جیتی خۆی، وەک لە ژبانی زەنگیدا پیتیان گێراپەوه.

بەلام کچەکە لە لای مایهوه. چونکە نورەدین فەرمانی نەدا بەگێرناوه ی هیچ شتیەک بۆ (رەها). (رەها) ییش بۆ خۆی بەوێرانی مایهوه و، بوو بەگۆرستانی ئەوانە ی کە بەهەزاران تیا کۆژران.

لە شاهدها

کە گاوریەکانی رۆژئاوا، بەوێرانکردنی (رەها) یان زانی و بەکوشتاری گاوریەکانی ئەوی؛ ورووژان و شۆرش چوو کەلەیانەوه. لەتاو سەرکەوتنەکانی نورەدین گریان سەند و بریاریان دا کە لە سنووری خۆیدا بیوہستین. لەشکرەکانی هەلمەتی دووہمی چەلیپایی لە سوربەدا کۆبوونەوه. دوو خونکاریشیان لەگەڵدا بوو. یەکیکیان (کونراد) شاهەنشاهی ئەلمانیا، یەکیکیشیان (لویسی حەوتەم) خونکاری فەرەنسە بوو. چەلیپاییەکان ویستیان (شام) بگرن. بەلام لەشکرەکانی (ئەنار) سەرکردە ی (دیمەشق) و (سەیفەدین غازی) و (نورەدین مەحمود) یەکیان گرت و چوون بەگژاندا، دوایی ئیسلاامەکان گەورەترین سەرکەوتنیا دەست کەوت بەسەر چەلیپاییەکاندا.

ئنجا شاهەنشاهی ئەلمانیا گەراپەوه ئەوروپا. دوای ئەویش خونکاری فەرەنسە گەراپەوه جیتی خۆی. بەم ڕەنگە هەلمەتی دووہمی چەلیپاییەکان سەری نەگرت و بەسەرشۆری گەرانەوه ئەوروپا.

لەگەڵ (لویس) خونکاری فەرەنسەدا. (ئەلیانور) ی ژنیشی هاتبوو. بەلام کە گەرانەوه ئەوروپا، لە یەکتەری جوی بوونەوه. لەسەر ئەم بەرەللاکردنە، گەلیک بەندوباو بلاو کرایهوه. لەوه دوا، چیرۆکیکیش دانرا لەسەر (ئەلیانور) و سەلاحەدین پشت بە پشت ئەیانگێراپەوه بۆ یەکتەری...-

(لەو کاتەدا کە (ئەلیانور) لەگەڵ مێردەکە ی خۆیدا، (لویسی حەوتەم) لە سوربە بوو، بێزار بوو لە دەست ساردی و سەری و وشکی خونکاری فەرەنسە. بەدرێژایی زستان، بەخەم و خەفەتەوه مایهوه لە شاری (صور) دا. بەلام هەر بیری بۆ ئەو پالەوانە گەورە ی ئەچوو، کە ناوی سەلاحەدین بوو، هاتە کۆرەوه بۆ شەرکردن لەگەڵ مێردەکە یدا، کەچی ئەو ترسا،

روو به پرووی نه وه ستا. (ئه لیانور) یش نه وه ندهی بیسته وه له بابه ت نازایه تی و جوامیری و ده ست بلاوی و گه وره یی سه لاهه دینه وه، کاری له دلی کرد. دواپی گرفتاری دلدارپی سه لاهه دین بوو. یه کیککی نارد بو کن سه لاهه دین، که به زبانی خوئی له کهینه و بهینه یی دلی شازنی ناگادار بکات. نه وه یشی تی بگه یینی که نه گهر بیتو ماره ی بکات، دپته سه ر ئایینی ئیسلام له بهر دلی نه وه. سه لاهه دینیش بهم خوئی پیتشکه شکرده ی (ئه لیانور) زور دلی خوئش بوو. چونکه (ئه لیانور) له نافرته هره جوانه کانی گاوره کان و ده له مه ندرینیان بوو. ئویش له شاری (عسقلان) وه که شتیبه کی بو نارد بیه یین. که شتیبه که گه یشته شاری (صور). نوکه ره که ی سه لاهه دین به گورجی له دالانیککی نه یینیبه وه گه یشته ژووری شازن. (ئه لیانور) گه شکه دار بوو له خوئشیدا، که نیرا بوو به دوا یا. ده موده ست دوو که نیره کی برد له گه ل خوئی، له گه ل دوو سنوقی پر له زپر و زیودا، زوو گه یشته که ناری زرتیکه. به لام له و کاته دا که خه ریک بوو پیتی بخاته ناو که شتیبه که وه خونکاری میردی، توند دهستی گرت و به زور برده وه جیتی خوئی. له دوا هه ناسه دا، یه کیکک له که نیره که کانی خوئی، خونکاری له کهینه و بهینه که ی ناگادار کردبوو، ئویش ده موده ست خوئی گه یاند بوو شازن و گرتبووی، نه به ییشتبوو لپی جیا بیته وه. له پاش ئه مه ی ژن و میرد، هه ردوو کبان گه یشته وه شاری (صور) و روو به پرووی یه کتر دانیشتن، شا لپی پرسی: ئه مه ت بوچ کرد؟ شازنیش وه رامی دایه وه گوتی: له بهر نامه ردی تو. چونکه تو سیتوکی بوگه ن ناهیتیت. به لام سه لاهه دینم له تو خوشتر نه وی، چونکه کرده وه و ره وشتی جوانیم زور بیستوه).

به لام نه گهر (ئه لیانور)، به هه له دا چوو بی و له ژیانیا بی ئابرووی کرد بی و ناپاکیشی له گه ل میردی خویدا کرد بی. نه وه ره وشت و خووانه له سه لاهه دینه وه زور دوور بوو. چونکه نه وه ساله ی که خاوه نی چیرۆکه بچکۆله که دایناوه، بو په ییداوونی نه وه دلداریه له ناوه ند سه لاهه دین و (ئه لیانور) دا، وانا ساله ی (۱۱۴۹ز) سه لاهه دین ته مه نی نه گه یشتوته یانزه ساله ی. له شاری (عسقلان) یش دوور بوو، له شاری (شام) دا ژیاوه، له ویتشدا زانست و ئایین و ره وشتی فیرکراوه!

به لام سه لاهه دین، دوو سال له وه پیتش له گه ل باوکیا له (بعلبک) بوو. هاتنیشی بو (دیمشق)، سه باره ت به مردنی (زهنگی) بوو. چونکه پاش مردنی نه وه، (دیمشق) هه لسا به سه ری، بو نه مه ی (بعلبک) بگپرتته وه بو خوئی. (ئه یوب) ههستی به خوئی کرد، له توانا ییدا نیبه (بعلبک) بپارتیزی له وان. به سایه ی دوورینی خویه وه، ههستی پی کرد، که

هه ردوو کوره کانی زهنگی خویان خه ریک کردوه به دابه شکردنی خاکه کانیانه وه، نه وه نده ده ره سه ستی (بعلبک) نین، چپی به سه ره دی. له بهر نه وه (بعلبک) ی دایه وه به دیمه شقیبه کان. نه وانیش له تو له ی نه وه دا ده گوندیان له نزیک (دیمشق) وه پیتشکه ش کرد، له گه ل کوشکیک له ناو شاری (دیمشق) خویدا.

به م رهنگه سه لاهه دین له گه ل باوکیا گویتزایه وه شاری (دیمشق). له ناو نه و کوشکه دا دانیشت. دوور نیبه که سه لاهه دین هه ر له و کوشکه وه، ناگای له شه ری ناوه ند موسولمانه کان و چه لپایه یه کان بوو بی، له خوئشیا نیشدا گه شکه دار بوو بی که دیبیتی نه و گاورانه له (دیمشق) به شکاوی گه راونه ته وه. (ئه یوب) یش دهستی کرد به به رزبوونه وه، له پایه ی فه رمانره واییدا، تا له پاش مردنی زهنگی گه یشته پایه ی (ئه نار). ئیتر بوو به سه رکرده ی هه موو له شکره کانی (دیمشق).

هه روه ها (شیرکو) یش، که چوو بوو ژیر بالی نوره دینه وه، نه مه نده نازایه تی و کارگوزاری نواند بوو، به رزبان کردبوو وه بو پایه ی سه رکرده ی گشتی هه موو له شکره کانی نوره دین رۆژگار وای هینا که هه ردوو برا سه رکرده کان، یه ک به رامبه ری یه کتر بوه ستن.

نوره دین، به هه لی نه زانی که ناواتی خوئی و باوکی به یینیته دی. (دیمشق) بگری و پاشان بیکاته ناوچه ی شاهه نشاهی تی سوریه ی یه کگرتوو، بو نه مه ی به رامبه ر به گاوره کان رابوه ستن. له مانگی گولانی ساله ی (۱۱۵۴ز) دا، له شکره کانی نوره دین له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا هه واربان هه لدا له به رده م شاری (دیمشق) دا، که له شکره کانی له ژیر چنگی (ئه یوب) ی برابدا بوو!

هه ردوو برا له ناو شوره کانی (دیمشق) دا کۆبوونه وه. پاش شه ش رۆژ گفتوگو کردن له سه ر هه موو شتییک رتیک که وتن. (ئه یوب) نه یته ویست شه ر له گه ل برای خویدا بکات. به ره نگاری هیزه کانی نوره دینیش ناکات چونکه کوری سه رۆکی پیتشوویه تی که (عیماده دین) بوو.

(دیمشق) یه کانیش به ئامۆژگاری (ئه یوب) یان کرد، ده رگای شاره که ی خویان کرده وه بو گه وره ترین سه ردار ی نه وه سه رده مه، که نوره دین بوو. به م رهنگه نوره دین چوه شاری (دیمشق) وه، بی نه مه ی تنۆکی خوین برژی. هه ردوو برا که یش پاداش درانه وه. (ئه یوب) کرا به سه ردار ی (دیمشق)، هه ر به ته نیا نه ویش بوو، که مافی درا بوویه له به رده م خونکار نوره دیندا دابنیشی. (شیرکو) یش کرا به جی نوشینی خونکار، له هه موو ناوچه ی (دیمشق) دا.

ئىتر لەو پۆژەوه سەلاحەدینی لاو، تا دە ساڵ لەناو شاخانەى نۆرەدیندا بەرپێز و نازەوه ماپەوه.

سەلاحەدین زەلام بوو. لە سەرچاویا زیرەکی و کردەوهی بەلند دەرتەكەوت. نۆرەدینیش ئەوى بەدلا چوو، لە خۆی نزیک خستەوه.

نۆرەدین، زۆر حەزی لە یاری (دارشەق و گو = پۆلو) ئەکرد، كە بەسەر سواری ئەسپەوه ئەكرا. سەلاحەدینیش هەموو بەیانیبەك زوو لە خەو هەل ئەستا ئەو یاریبەى لەگەڵ ئەکرد.

نۆرەدین حەزی لە زانست و زانایان ئەکرد. لەگەڵ خۆیدا زانایەكى هینا بووه (دیشق) كە لە گەورەترین زانایانى ئەو سەردەمە بوو ناوی (عبدالله كورپی ابی عسرون) بوو. لە

هەموو لایەكى سوربەدا پەیمانگا و زانستگای بۆ دامەزراند كە وتاریان تیا بدات. سەلاحەدینیش، لە مزگەوتی (أموي) دا لە (دیشق) گوتی لەو زانا پیرە ئەگرت، كە

لەوه پاش بووه ناوئێركەرى ناوئێركەرانى جزیره. پاشان زاناکە چاوى كوێر بوو. سەلاحەدینیش كە ئەو كاتە بووبوو بە (خونكارى موسولمانان)، مەرداىە تیبەكەى رێگای

نەدا، كە ئەو زانا پیرە لەسەر فرمانەكەى خۆى لایبات. بەپێچەوانەى ئەوه، نزیکى خستەوه لە خۆى و پاداشیشى داپەوه.

سەلاحەدین، هەرۆك لە شاخانەى نۆرەدیندا هونەرەكانى وەرزش، خۆتەندەكانى تاین و خۆتەندەواربى فێر بوو، هەرۆهە گەلێك شتى تریش فێر بوو.

كە سەرنجى دا لە نۆرەدین، خواناسى و دادپەرۆهەرى و دەرویشى تیا دیی. تەنانەت لە سامانى ئیسلامەكان هێچى هەلنەئەگرت بۆ خۆى، بەو پارە كەمە ئەژبا كە تاییەتى هى

خۆى بوو. هەرۆهە لە نۆرەدیندا، خونكارێكى موسولمانى خواناسى ئەهاتە پێش چاو، كە لەپێناو تاینى ئیسلامدا خۆى بەخت ئەکرد و لەپێناو شكاندنى چەلیپاییەكاندا خۆى

ئەدا بەكوشت، بچ ئەمەى كۆل بدا و وەر بەربدا. سەلاحەدین خۆیشى لەگەڵ باوك و مامبیا، چونە هەندێك لەو شەرانەوه، ئەو گاوارانەیان شكاند و لووتیان هینانە خوارەوه.

بەلام لەگەڵ ئەوانەیشدا هەمووى، سەلاحەدین ناوى دەرنەکرد، تا لە میسردا دەستى كرد بەكارگوزاریبە گەورەكەى خۆى. هەر میسر بوو، بەتەنیا كە گەورەیبە شارراوهكانى ئەم

لاوهى دەرخت، تەنیا لە میسریشەوه بوو كە سەلاحەدین پڕشنگیدا و هەموو جیهانى پۆشن كردهوه.

ئەهە سزای ناپاکانە

(الصالح كورپی رزیک)، گزیری میسر، راکشانیتكى سەرەمەرگ راکشا. ئەوهندەى نەما بوو لە داخا شەق ببا. چونكە پورى جینشینی پیغەمبەر (عاضد) كە دوا جینشینی

(فاطمى) یەكان بوو^(١)، دەستى هەبوو لە گێرانى ئەو گەلەكۆمەكتیبەدا كە بۆ كوشتنى كرا. رڤەكەیشى نەنیشتهوه تا جینشینه منالەكە، تكاكەى بەجى هینا. ناردیان بەشوتن پورى

جینشیندا هینایان، پاشان لە بەرچاوى (الصالح كورپی رزیک) خۆیدا كوشتیان، كە كز بووبوون و خەرىك بوون لە تروكان ئەكەوتن.

(الصالح) راپردووى خۆى ئەهیناىهوه پێش چاوى... ئەویست سوێندخواریبەك پێك بهینى لە ناوئەند میسر و (شام) دا. لەو بابەتەوه نووسیشى بۆ (نۆرەدین مەحمود). بەلام

نۆرەدینى تاین سونى، نەپێهەست سوێندخواریبى بكات لەگەڵ میسرى فاطمى شیبەدا. (الصالح) گوتى: كاشكى نۆرەدین دووڤل نەبووایە لەو سوێندخواریبە، تا ئیستا

توانیبوو مان فەرەنگەكان دەرېكەین لە خاكى موسولمانەكان. كورپەكەى كە (العادل) ی ناو بوو، بەتەنیشتیەوه بوو، لیبى پرسی: مەبەستت لە كیبە،

بابە؟

وهرامى نەداپەوه. پاش تاویك بچ دەنگى گوتى:

ئاخ خۆزگە، (بیت المقدس) م بۆ ئەگیرا و، فەرەنگەكانم هەموو لەناو ئەبرد و، فریم ئەدانە زرتیوه.

دووبارە كورپەكەى ورتەیهكى كردهوه گوتى: ئاخ بابە!

هەردوو چاوه لیلەكەى باوكەكە پرووى كرده كورپەكەى و گوتى:

ئەى كورپی خۆم. خۆت لە (شاوور) سەردارى (صعید) بپاریزه. ئەوه بپاویكى دلرەشه، بەفروفتیله، نەكەیت نزیکى بكەویتەوه...

پاشى ئەمەى (الصالح كورپی رزیک) مرد، زۆرى بچ نەچوو رۆژگار دەرېخت كە خەم خواردنەكەى لە داگیر نەكردنى (بیت المقدس) دا، لە راستیبەوه بووه. هەرۆهە

ئامۆزگاریبەكەیشى بۆ كورپەكەى خۆى، كە خۆى بپاریزی لە (شاوور) لە جیبى خۆیدا بووه. چونكە هەر لەو سالاەدا كە (الصالح) كوژرا، (شاوور) كورپەكەیشى لە (وہزارەت) دەرھینا

(١) جینشینی پیغەمەر: خەلیفەى فاطمى.

و کوشتی، زۆریشی له که سوکاری کوشت. خۆی چوو جیگای ئه و بۆ وهزارهت ههر لهو ساله يشدا بوو که (ئه مه لریک) خونکاری (بیت المقدس) لهو کاته دا خۆی گه یانده خاکی میسر!

به لّام هاتنی (ئه مه لریک) بۆ میسر، سه بارهت به وه بوو که له وه زارهتدا گۆرانیکی تازه پهیدا بوو بوو. (ضرغام) هوروژمی هینا بوو، بۆ (شاوور). (ضرغام) له پایه ی (گه وری ده رگا) دا، دانرا بوو،^(۱) که پله یه که له خوار پایه ی وه زیریبه وه بوو. (ضرغام) خوشه ویست بوو لای نه ته وه، له بهر ئه وه ی که له شه ری (غزه) دا به سه ر چه لپا بییه کاندای سه رکه و تیبوو ناویانگی ده رکرد بوو. توانی پشتیوانه کانی خۆی کۆیکاته وه و بدا به سه ر (شاوور) دا. (شاوور) له وه زارهت ده رکرد و، خۆی چوو جیگای. گه لیکیشی له سه رۆکه میسر یبه کان کوشت.

(شاوور) هه رای کرد بۆ (شام)، له نوره دین پارایه وه به فریادا بگات، لیبی خواست که له شکرکی خۆی له گه لدا بنیتر بۆ میسر، به لیبیشی دا به نوره دین که له تۆله ی ئه وه دا هه رچیبه ک پتیبست بۆ بۆ له شکره که ئه و بیدات بچجگه له وه هه موو سالتیکیش سیبه کی گه نجینه ی میسری بۆ بنیتر، نوره دین تا ماوه یه ک دوو دلّ مایه وه له قسه که ی (شاوور). چونکه ئه و باوه ری به (شاوور) نه ئه کرد. به لایشیه وه وابوو که له شکره که ی تووشی ته نگوچه له مه یه کی زۆر ئه بیت له و رێگا درێژه دا که پیا ئه روا به تابه تی که به نا و ئه و چه لپا بییه وریانده تا ئه په ری که له (فلسطین) دان. به لّام کاره ساتی په ی تا په ی تا هاتنه پتیشه وه نوره دینیان له و دوو دلّیبه هینایه ده ره وه.

(ضرغام) به وه ی زانی که (شاوور) په نای بردۆته بهر نوره دین ئه ویش په نای برده بهر فه رمانه وایه فه ره نگه کان. له گه لّ خونکاری (قدس) دا، (ئه مه لریک) ئاشتی بوو وه. هه ندی پاره ییشی پتیشکه ش کرد. ئه وه ییشی لیبی خواست که یارمه تی بدات به رامبه ر دوژمنه کانی: (شاوور) و نوره دین.

نوره دین به م نا پاکیبیه ی (ضرغام) ی زانی، که خۆی موسولمانیکه و که چی له گه لّ دوژمنانی ئیسلامدا رێک ئه که وئ. ده موده ست له شکرکی خۆی نارد له گه لّ (شاوور) دا له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا، که ئه ویش سه لاحه دینی برازای، له ته مه نیکی بیست و

(۱) پایه گه وری ده رگا: مه به ستی له پله ی (الحجاب) یه که ئه و رۆژگاره به رامبه ر (رئیس الدیوان - التشریفات) یان (سکریتیر) دیت له کۆشکدا.

شه ش سالییدا، راپیچ کرد له گه لّ خۆیدا. له شکرکی (ضرغام) له لایه ن له شکرکی (شیرکو) وه، له نزیک (بلیس) وه شکا. له شکرکی شکا و له نزیک شوره کانی (قاهیره) وه کۆبوو وه. به لّام له شکرکی سه رکه و توو، ههر له ریبی خۆبه وه رۆبشت تا شاری (فسطاط) ی گرت. (شاوور) له ویدا مایه وه، خه ربکی خۆ ئاماده کردن و هوروژم بردن بوو.

به لّام میسر یبه کان، که دلّناسکیون، له م کرده وه یه ی (ضرغام) ه دلّیان زۆر شکا، خوشه ویستیبه که یان ده رباره ی ئه و گۆررا به نه نگه ویستی. ئه وان ئه وه یان بۆ خوش نه بوو، که له گه لّ گاوردای رێک بکه وئ و بچۆ به گژ موسولمانه کاندای... ئه وی کاریشی یه جگار خراب کرد، ئه وه بوو که (ضرغام) داما بوو له سه ر پاره. ئه ویش چوو سامانی (اوقاف) ی داگیر کرد و به کاری هینا... ئیتر له وه وه نه ته وه که لیبی بیزاریبون و به ره نگارییان کرد. ههر له و کاته يشدا (جینشینی پیغه مبه ر) پشتی تی کرد و له شکره که ییشی بلاوه یان لیبی کرد.

به فه رمانی گزیری داماو، ته پله کان لیبی ئه دران، ده نگی ته پله کان و بانگ و هاواری ده ستوپیه ندان، ده نگیان ئه دایه وه بۆ کۆبوونه وه بۆ شه رپوشۆر. به لّام که س نه بوو وه رام بداته وه. دوا یی (ضرغام) به هه موو هتزه که یه وه که ههر پینج سه د که سی لیبی مابوو وه، ئه ویش هتزی پاراستنی خۆی بوو، رووی کرده کۆشکی (عاضد) ی جینشین. له ویدا رۆژگاریکی دوو رو درێژ مایه وه تا بانگی شیوان، ههر ئه پارایه وه له جینشین و دلّی ئه دایه وه و سوپندی ئه دا به سه ری باو و باپیری، که ههر له هه یوانه که وه سه ری ده ربه ینی و پیرۆزبا ییبه کی لیبی بکات.

به لّام هیچ وه رامیککی نه بوو.

ئیتر ئه وه نده ی بۆ نه چوو... ئه و سه ربازانه ییش که له گه لّی بوون هه موو بلاوه یان لیبی کرد، سی که س نه بۆ که سی تری له گه لّا نه مایه وه! له نا کا و یه کییک رووی تینکرد و قیژاندی: (ئاگات له خۆت بۆ. خۆت رزگار بکه تا نه یان کوشتوویت). ده نگی سه رباز ئه هات نزیک ئه بوو وه. ده نگی ته پلّ ئه هات، گرمه گرمه که ی تا ئه هات به هتیزتر ئه بوو... (ضرغام) هه ستی به وه کرد که (شاوور) به له شکره که یه وه گه یشتۆته سه ری. (ضرغام) به سواری ئه سپه که یه وه ده رباز بوو، به لای ده رگای (زوبله) و شه قامه کانی دراوسییدا تیبه ری کرد. هه ره وک شیت ئه یقیژاند و ئه پارایه وه له م و له و که یارمه تی بده ن. به لّام ئه وانیه که تا دوین بوو خوشیان ئه ویست، ئه وساکه جنیویان بۆ ئه دا. ئه و ههر ئه سپه که ی خۆی تاو ئه دا. به لّام ئه سپه که ییشی به دلّسۆزی نه مایه وه له گه لّی. ئه ویش سه رشیت بوو. سواره که ی

لهسه پشستی خۆی هه‌لدايه خواره‌وه، له نزیک گۆری (سیده نفیسه) وه. لهویدا هه‌رچیوپه‌رچی له‌سه‌ری کۆبوونه‌وه. سه‌ریان بری و گرتیان به‌ده‌ستیانه‌وه، به‌ناو شه‌قامه‌کانی (قاهیره) دا ئه‌رۆیشتن و شادمانییان پێشان ئه‌دا، پر به‌ده‌میش ئه‌یانقیژاند، ئه‌یانگوت:

(ئه‌نجامی ناپاک به‌مه‌ ئه‌گات!).

سه‌رداری ئه‌سه‌که‌نه‌ریه

جیهان بۆ شاور دامرکا. ویستی له‌ سوێندخواره‌کانی خۆی، خۆی رزگار بکات. ئیتر کاری به‌وان نه‌ما بوو. له‌شکری (شیرکۆ) له‌ودیو (قاهیره) وه دامه‌زراند. ئه‌و پاره‌یه‌یه‌ش که به‌لێنی دابوو بیدایه‌ نوره‌دین نه‌یدا.

(شیرکۆ)، سه‌لاحه‌دینی برازی نارد، (بلبیس) ی داگیر کرد و دیار بوو (شاور) له‌ به‌سه‌رهاتی (ضرغام) وه په‌ندی وه‌رنه‌گرت. ئه‌ویش وه‌ک (ضرغام)، له‌ ناپاکی یه‌ک و دووی نه‌کرد، په‌نای برده‌ به‌ر (ئه‌مه‌لریک). ئه‌میش له‌مه‌له، که بۆی هه‌لکه‌وتبووه‌وه، زۆر دلخۆش بوو. به‌په‌رۆش بوو بۆ هاتنه‌ دیی ئاواته‌کانی له‌ داگیرکردنی میسریدا، که به‌هه‌شتیک بوو بۆ خۆی، پر بوو له‌ گه‌نجینه و سامان...

(شاور) به‌م زۆردارییه‌ی دوژمنه‌کانی دوینییی کرد به‌سوێندخواری خۆی. سوێندخواره‌کانی دوینییی کرد به‌دوژمنی خۆی. به‌م په‌نگه، ئه‌میش له‌و گزیرانه‌ ده‌رچوو که هه‌ر خه‌می خۆیان ئه‌خۆن، هه‌ر به‌ته‌نگ که‌ش و فشی وه‌زاره‌ته‌که‌ی خۆبانه‌وه‌ن ته‌نیا بۆ ده‌سه‌لات نواندن ئه‌گه‌ر پێن، به‌مه‌رجی سایه و پایه‌یان له‌ ده‌ست نه‌چێ، چه‌ گونا‌ه و تاوانیک گه‌وره‌یه‌ خۆیانی تووش ئه‌که‌ن، باکیان نییه‌. دوژمنه‌کانیان بکوژن، به‌لێنه‌کانیان جیه‌جی نه‌که‌ن، په‌یمانیه‌کانیان بشکێن، وه‌ک ئاو بخۆنه‌وه‌ وایه‌. ئه‌گه‌ر سوێندخوارییان کرد، بۆ که‌لکی خۆیانی ئه‌که‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌لشگه‌رانه‌وه‌ و پاشگه‌زیش بوونه‌وه، هه‌ر بۆ که‌لکی خۆبانه، نه‌ک بۆ که‌لکی نیشتمانه‌که‌یان.

(ئه‌مه‌لریک) له‌گه‌ل له‌شکری چه‌لیپاییه‌کاندا به‌ره‌و (بلبیس) لێی خوړی. له‌ویدا هه‌موو له‌شکره‌کانی (شام) کۆبوو بوونه‌وه. تا سێ مانگ له‌وئ مایه‌وه، له‌سه‌ر چه‌لیپاییه‌کانی ئه‌کرده‌وه. ئیتر ده‌نگ هات بۆ (ئه‌مه‌لریک) که نوره‌دین ده‌ستی کردوه به‌داگیرکردنی زه‌وییه‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له‌ (شام) دا. (ئه‌مه‌لریک) وای به‌باش زانی بگه‌ریتنه‌وه، نه‌وه‌ک ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی گه‌وره‌تر روویدات. له‌گه‌ل (شیرکۆ) دا که‌وته

گفتوگۆکردن بۆ ئاشتبوونه‌وه. ئه‌میش هه‌یشتا نه‌یزانیبوو که نوره‌دین چه‌ند سه‌رکه‌وتنیکی ده‌ستکه‌وتوو. خواسته‌که‌ی ئه‌وی په‌سند کرد. هه‌ردوو لا له‌سه‌ر ئه‌وه رێک که‌وتن که له‌شکره‌کانیان میسر به‌جی به‌یلتن.

له‌ مانگی ده‌هه‌می سالی ۱۱۶۴دا، له‌شکره‌که‌ی شیرکۆ ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له‌ (بلبیس)، شیرکۆ له‌دوایه‌وه ئه‌رۆیشت. رمیکی به‌ده‌سته‌وه بوو. خۆی وای پێشان ئه‌دا که له‌ودیو (قصر) یشه‌وه بوو، که له‌شکرکی سه‌ره‌ری سه‌رکه‌وتوی له‌گه‌لدايه.

هه‌رچییه‌که‌ سه‌لاحه‌دینیش بوو، له‌و کاته‌دا که ئه‌گه‌ر پاره‌یه‌وه له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا، له‌ناو ده‌روونیا هه‌ستی به‌دوو شت ئه‌کرد: یه‌که‌م قین له‌ شاور. دووه‌میش، بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژبانیا، فرمانیکی پر به‌دلی گرتبوو به‌ده‌ستییه‌وه!

به‌لام له‌ هه‌لمه‌تی دووه‌می (شیرکۆ) دا، کارگوزاری سه‌لاحه‌دین زۆرتر گرنگ و به‌سام بوو.

شیرکۆ له‌ نزیک شاری (بابین) وه له‌گه‌ل سه‌رکرده‌کانی خۆیدا کۆبووه‌وه، که نزیک له‌ شاری (مینا) بوو. سه‌رکرده‌کان له‌و رۆژه‌دا زۆر په‌شبین بوون. چونکه (ئه‌مه‌لریک) له‌دوایانه‌وه بوو به‌خۆی و له‌شکری چه‌لیپایی و له‌شکر میسر بیه‌کانه‌وه. ژماره‌ی له‌شکری چه‌لیپایی و میسر بیه‌کانیش یه‌جگار زۆرتر بوون له‌ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (شیرکۆ) که له‌ دوو هه‌زار که‌س پتر نه‌بوو.

شیرکۆ راوێژی کرد به‌سه‌رکرده‌کانی... زۆربه‌یان ئه‌وه‌یان پێ باشتر بوو که له‌ رووباری (نیل) بپه‌رینه‌وه و بگه‌ریتنه‌وه بۆ (شام). سه‌لاحه‌دین له‌ دلایا بوو که به‌ر په‌چیان بداته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌باشتر زانی که جاری بێ ده‌نگ بێ.

له‌په‌ر یه‌کتیک له‌ سه‌رکرده‌کان ده‌نگی هه‌لبه‌ری، گوتی: (ئیه‌وه چۆن ئه‌ترسن... هه‌ر که‌سێ له‌ کوشتن و گرتن بترسی به‌کاری سه‌ریازی نایه‌ت و نایشتوانی به‌که‌لکی خونکاری خۆی بێت. ئه‌وانه هه‌ر وای باشتره که له‌گه‌ل ژنی خۆیان له‌ مالدا بمیننه‌وه. ئیه‌وه چۆن ئه‌گه‌ر پینه‌وه کن نوره‌دین، بێ سه‌رکه‌وتنیکی و بێ په‌نجدانیک. ئه‌وه‌تان پێ باشتره که به‌مووچه‌ی موسولمانه‌کان بژین و له‌به‌ر دوژمنه‌کانیاندا هه‌لبه‌یتن و میسر بده‌نه ده‌ست ئه‌و خواره‌ناسانه‌؟!)

که سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ی بیست، به‌کولی دلایه‌وه ده‌نگی هه‌لبه‌ری و ده‌ستی دا به‌ده‌ستی و

گوتی: (ئەمەتا بیروباوە!) (شیرکۆ)یش دلنیا بوو، گوتی: (ئەمەتا بیروباوە، منیش لەسەر ئەو ئەرۆم!).

پەسندکەری بیروباوەرەکه زۆریوون. هەموو بەجاریک پارییان دا که شەر بکەن. رەنگ پشتنی شەرەکه وا بوو: سەلاحەدین لەناو جەرگە شەردا بی. (شیرکۆ) لە دەستە راستەووە بی. پێویستە سەلاحەدین بەرپیکویتیکی خۆی بشکینێ و بێتە داوایە لە بەردەم لەشکری فەرەنگ و میسراییەکاندا، که دیارە هورۆژم ئەبەنە سەر ئەو. پاش ئەو پێویستە (شیرکۆ)یش لە دەستە راستەووە، بنوشتیتەووە بەسەر ئەو هورۆژمبەرەنەدا. لەدواییشدا سەلاحەدین هورۆژم بیاتەووە سەر ئەو دوژمنانە.

لەسەر ئەم رەنگ پشتنە، بەتەواوەتی شەرەکهیان بەئەنجام گەیاند. (شیرکۆ) و سەلاحەدین سەرکەوتن. بەلام چونکو لەشکرەکهیان بچووک بوو، نەیانتوانی لەشکرە شکاوەکه راوهدوو بنین، تا سەرکەوتنەکهیان تەواوتر بی و بشتوانن شاری (قاهیرە) داگیر بکەن. ناچاربوون لە رینگەیهکی دەشتەکییەووە روو بکەنە ئەسکەندەریە. لەوێ، (شیرکۆ)، سەلاحەدینی کرد بەسەرداری شارەکه و نیوێ لەشکرەکهیشی لەگەڵدا هێشتەووە. ئنجا (شیرکۆ) خۆیشی لەگەڵ نیوێ لەشکرەکهی تردا گەرا بەناو (صعید)دا بۆ دانەوتیله و سامان کۆکردنەو.

بەم جۆرە سەلاحەدین، بۆ یەکەم جار لە ژبانی، خۆی دیی بەسەرداریی. بەلام خۆیشی دیی لەناو دوو تەنگوچەلەمە گەورەدا. چونکه لە لایەکهووە هێزەکانی فەرەنگەکان و میسراییەکان سەرلەنوێ خۆیان کۆکردبوووە و ئامادە بووبوون بۆ شەر. لە بەشی وشکانیدا ئەسکەندەریەیان تەنگەتاو کرد. لە لایەکی تریشەووە کهشتییەکانی چەلیپاییەکان لەناو زرتیووە هورۆژمیان ئەبرده سەر ئەسکەندەریە.

بۆ سەلاحەدین، ئەمە یەکەم جار بوو، که کەینهوبەینهیهکی وا گرنگ و بەسام بکەوێتە ئەستۆی. بەلام ئەوێندە نازیەتی و ئارام و بی باکیی نواند لە بەرامبەر ئەو لەشکرانەدا، دانیشتوانی شارەکه چو بەدلیناندا و لە بەرچاویاندا جینگەیهکی بلندی گرت.

لە راستیدا، ئەو گەلەکۆمەکییە لە سەلاحەدین کرا بوو زۆر سەخت و گران بوو، پر بوو لە سەرگەردانی. زۆریشی پێ چوو، لە حەفتا رۆژ تێپەری کرد... دانیشتوانی شاری ئەسکەندەریە بەتەواوەتی تەنگەتاو بووبوون، خواردەمەنی و بابەتی شەریش خەریکبوون تەواو بین. بەلام سەلاحەدین وەرە بەرنەدا، هەر شەری ئەکرد و بەرگە ئەگرت و

دانیشتوانی شارەکهیشی هان ئەدا که بەئارام بن و دەماری مەردایەتییان هەر بەتوندیی بییتیتەووە. هەر لەو کاتەدا نامەکاریشی لەگەڵ مامیا ئەکرد، داوای یارمەتی لێ ئەکرد.

دوایی دەنگ وا بلوو بوووە که (شیرکۆ) چوار لای (قاهیرە)ی گرتووە. (ئەمەلریک) ناچار بوو چوار لای ئەسکەندەریە بەرەللا بکات و لەگەڵ (شیرکۆ)دا ریک کهوێ لەسەر ناشتی هەردوو لای لەشکرەکهیان لە میسر بکیشنەووە و ئیتر ئەو بەولاووە دەست بەخەنە کاروباری میسرەووە، نە هەلکوتنە سەریشی.

پیش ئەمە سەلاحەدین، میسر بەجی بهیلتی، لەناو لەشکرگای (ئەمەلریک)دا بوو بەمیوان، لەپاش ناشتبوونەووە که چەند رۆژتیک لەویدا مایەووە، بەوپەری ریزەووە. لەو ماوەیەدا توانی یاسای سوارچاکی و سەربازی چەلیپاییەکان فیر بی. دوور نییە که لەو کاتەدا بوو بی، که دۆستایەتی لەگەڵ (هەمفری)دا پەیدا کرد بی، که بەپیتی واتە ی ئەرۆپایییەکان، ئەبی سەلاحەدین سەرپروشتە ی سوارچاکی لەسەر دەستی ئەودا وەرگرتی!.

خوواناسین

بۆ جاری دوو، سەلاحەدین، میسری بەجی هێشتەووە بەلام دلێ زۆرتر پر بوو بوو لە قین و جوین بەرامبەر (شاو). زۆرتریش بەخۆیدا رانەپەرمو، که توانی لە شەری (البابین)دا بەو جۆرە بچولیتەووە و، لە چوار لای گرتنی ئەسکەندەریەیشدا بەرگە ئەو هەموو ماندویتی و تەنگوچەلەمە و گیروگرفته بگری... ئەوانە هەموو خستیانە سەر ئارەزووی چاوپیکەوتنەووە (دیشق) بۆ بی دەنگوسەنگییەکهی و یاریی و گەمەکانی، لەگەڵ کۆبوونەووە خۆشەکانی ناو زاناکان و دۆستەکانی بۆ گفتوگۆکردن لە بابەت زانست و هۆنراوە و وێژەووە.

بەلام (ئەمەلریک)... که میسری بەجی ئەهیشت، پر بەدل ئارەزووی داگیرکردنی ئەکرد، بۆ ئەمە ی گەنج و سامان و کۆشک و باخەکانی دەست بکەوێ... جا لەبەر ئەو، هیشتا سالیکی بەسەردا نەپیشتبوو، که پەیمانامەکهی ناوهند خۆی و (شیرکۆ)ی شکاند و بەهۆی خۆشی چاوپرسیتی و پوولپەرسستییەکهیەووە. هەرودەها بەهۆی ئامۆژگاریکەرەکانی و قسە ی سەرکردەکانیەووە، سەرلەنوێ هاتەووە بۆ میسر که هەموو خاکەکهی داگیر بکات.

لە ماوەی چەند رۆژتیک. (بلبیس) کهوتە ژیر چنگیانەووە، تا توانییان کوشتار و زۆردارییان لە دانیشتوکانی کرد. کوشتاریکی یەجگار گەورەیان کرد، پالەوانەکانی

سهر بازه کانی (مسیح) و سواره کانی بوون. ههر که سیکیان دهست کهوت له پیاو و ژن و منال سهریان برین.

ئه م کاره ساته کاری کرده دلّی (شاوړ). ویستی به ههر کلّوچیک بی ته گهره بدات له هور و ژمه کانی (ئه مه لریک)... (فسطاط)^(۱) که یه که م پایته ختی میسری ئیسلامه تی بو، سوتانندی. تا په نجا رژی ش پتر ئاگری نیلّه نیلّ ئه و شاره گه وره به ی ئه سوتاند، تا تهخت و تاراجی تیک دا... ههروه ها (شاوړ) دهستی کرد به چه واشه کردنی (ئه مه لریک) به پاره، تا کو له ئه نجای گفوتو گۆدا له سهر شتیک ریک بکه ون. یا خود ههروه که (شاوړ) له دلّی خزیدا داینا بو، تا کومه کییه که ئه کری بوی، له لایه ن نوره دینه وه.

له و کاته دا هه مو نه ته وه ی میسر رووی کرده نوره دین، ته نانه ت، جینشین (عاضد) یش به دهستی خوی نامه یه کی بو نووسی، هه ندی قژی ئافره تانی کوشکه که ی خوی له گه لدا نارد بوو تیا نووسیوو: (ئه مانه قژی سهری ئافره ته کانی کوشکه که من ها وارت بو ئه هینن که له دهست فهره ننگه کان رزگاربان بکه یت).

نوره دین، به (شیرکو) ی گوت بچی بو ئه وی. سه لاهه دین له و کاته دا له وی دانیشتبوو. مامی رووی تیکرد و پی گوت: (یوسف) تویش خوت ئاماده بکه. سه لاهه دینیش وهرامی دایه وه گوتی: (ئه گهر هه موو خاکی میسرم بده یتي ناچم بو ئه وی! چونکه ئه وه ی له ئه سه که نده ربه و جیگا کانی تر دا به سه رم ها تووه، هه رگیز له بیرم ناچیته وه). (شیرکو) یش به نوره دینی گوت: (پتویسته سه لاهه دین بی له گه لم. چونکه له هه ردوو هه لمه ته که دا، یاریده هه رم بوو. بفرموو پیی بام له گه لم بی). نوره دینیش فرمانی دا به سه لاهه دین که له گه لیا بچی. سه لاهه دین بیانوی ئه گرت که نه چی. دوایی کوره که بلاوی کرد. (اسدالدين شیرکو) خوی ئاماده کرد بو رژیشتن. دووباره نوره دین

(۱) (فوسطاط): یه که م سهر بازگه و شاروچکه یه کی سوپای ئیسلام بوو که (عمرو بن العاص) له ده ورو به ری ۶۴۳ز دا له به ری رژه ه لاتی (نیل) دا بنیاتینا، عه بیاسی و توّلّو نیه کان جه زره به ی خویانینان گه یاندى به لام هه ر مایه وه، له سه رده می (فاطمی) یه کاندئاو هه دان بوو، سه رده مانئ کارگه ی مس و شووشه و کاغه زی تیدا بوو. که ده رد و تا عون و برسیتی هه راسانینان کرد به رد و داره که ی دهر با بو بنیاتینانی (قاهره). له سه رده می (سه لاهه دینی ئه یوی) دا شکو و سه روه ریه به که ی جارانی تی گه راپیه وه و بووه مه لبه ندی کی به ناوی بو خویندنی زانسته ئیسلامیه کان... به لام تا عوونه که ی ۱۳۴۸ دیسانه وه پرستی لی بری و ویران بووه وه، ئیستا که ده رپاننه که لاهه کانی، ده لّین: کاتی خوی ئه مه شاریک بووه... ئاوه دان!!

به سه لاهه دینی گوته وه: (پتویسته له گه ل مامتا بچیت). هه رچی پتویست بی بو کۆچه که ی دای به سه لاهه دین. به لام سه لاهه دین هه ستی وا به خوی ئه کرد که بو مه رگی ئه به ن.

سه لاهه دین به ته نیایی خوی هیشته وه. ئه و نه ئه مه ی پی خو ش بوو، نه په سندی ئه کرد. خویشی نه یسه زانی که بوچ هه زی به م کۆچه نه ئه کرد. چونکه ئه و هه رچه ندی تووشی گیروگرفت و ته نگوچه له مه بوو بی، ئه وه نده ترسنوک و بی کاره نییه که له کاری وا خوی لابدا. له م کاته دا سه لاهه دین هه ستی به خوی کرد، که که موکوپیه کی ئه بی تیا بی.

پاشان (قورنانی پیروزی) کرده وه، دهستی کرد به خویندنه وه ی بابه تی یه که م (مانگا = البقره). له ویدا سه ره وت و ئارامیکی دلّی پی گه یشت... پاشان، هه ر خویندیه وه هه ر خویندیه وه، تا چاوی پر بوو له فرمیسک.

ئنجاهاته سه ر ئه م واته یه:

(ئه ی ئه و که سانه ی که خاوه ن باوه رن، په نا بیه نه به ر ئارامگرتن و نویتزکردن، خوا له گه ل ئارامدارانه. ئیوه به و که سانه که کوژراون، له پیناوی خوادا مه لّین مردوون، ئه وانه زیندوون، به لام ئیوه هه ست به زیندوو یتیبیان ناکه ن).

ئه نجا دهستی کرده وه به خویندنه وه تا گه یشته سه ر ئه م واته یه: (له پیناوی خوادا بچن به گز ئه وانه دا که به گزتاندا ئه چن).

(به لام زۆرداری مه که ن. چونکه خوا هه ز له زۆرداران ناکات. ئه و کاتانه بیانکوژن که ئه وانیش دهست بو کوشتنن ئه به ن. له و شویتانه یش ده ریانپه رپن، که ئه وان ئیوه یان له وان ده رپه راندوو ئاژاوه نانه وه یش له کوشتن خراپتره).

(بو ئه مه یش بیانکوژن که به ربه ستی ئاژاوه نانه وه بکه ن و ئایین هه ر بو خواناسین مینیتسه وه. ئه گه ر ئه وان وازبان لی هینا، له گه ل زۆرداراندا نه بی، دوژمنایه تی نابی بکری).

پاشان دهستی کرده وه به خویندنه وه، چاوه کانیشی پر بوو بوون له فرمیسک و ئه رپژانه خواره وه به سه ر کولمه سپیه کانیدا.

ئنجاهه مه ی خوینده وه:

(هه رچه نده پیتان ناخوشه، خراوه ته سه رتان ئه بی شه ر بکه ن. دوور نییه ئه وه ی هه زی پی ناکه ن، به چاکه بو تان بگه ری. دووریش نییه ئه وه ی هه زی پی ئه که ن، به خراپه بو تان بگه ری. خوا ئه وه ئه زانی. ئیوه نایزانن).

ئنجى روشنايى باورەكردن بەخوا و خواناسى و نيازى تەواو لە دلا، ناوچەوانى روشن كردهوه.

ئنجى كه لەشكره كه ئاماده بوو بۆ چوونه ميسر، سه لآحه دين به تەنشت (ئەسە دەدين شېركۆ)ى مامبېه وه بوو. بەلام كه سه لآحه دين ئەمجاره پىي نايه خاكى ميسره وه هەستى به وه ئەتە كرد كه ژئيرده ستېكه. هەستى به وه ئەكرد كه بووه بەخواهن نامە يەك، لە لايەن خواوه راسپېتراوه، بېگه بېنئېتە جى. بەلخ، ورده، ورده، ئەوهى بۆ دەرئەكەوت...

لەپاش چەند مانگىك، قسەى يەزدانى پاك هاتە دىي؛ كه فەرموويه تى: (دوور نىبېه ئەوهى حەزى پىي ناكەن، بەچاكە بۆتان بگه رى). چونكه سه لآحه دين بوو بەخونكارى گەورە ترين و دەولە مەندترين فەرمانرەوايانى ئىسلام لەو سەردەمەدا...

بوو بەخونكارى ميسر.

ئەم پشت و ئەو پشت

(شاوور) دەستى كرد بەگفتوگۆكردن لەگەل (الكامل)ى كورپا. لەو گفتوگۆيه مەبەسى ئەوه بوو كه كورپه كهى خۆى يارمەتى بدا لەو كارەساتە گرنگەدا كه ئەيهوئى بېقه ومىنئى. بەكورپه كهى گوت:

(من ئەمەوئى نانئىك دروست بكەم بۆ شىركوه و سەركرده كانى ئارەزوو ئەكەم تۆبش لەمەدا يارمە تيم بەدەيت...)

كورپه كه بەسەر سورمانئىكه وه ئاورى لە باوكى دايه وه... كه سەرنجى دا، لە چاوه كانى باوكيا زۆردارى و بەدكردارى ديار بوو... لەپر بەهەناسە بركىيە كه وه پىي گوت: (مەبەست ئەويه كه...) باوكيشى قسە كهى پىي برى گوتى: (بەلئى پىيوستە لىيان رزگار بىن. ئەمە لرىك) بەخۆى و لەشكره كه يه وه راي كرد و ميسرى بۆ لەشكرى (شېركۆ) بەجى هئىشت. هەر وه كو خۆم ديم بەچاوى خۆم و زانېومه، ئەو ميسرىيە ناشىيانە، بەجۆرئىكى وا چوون بەپىر لەشكرى نوره دىنه وه، وهك ئەو لەشكره لە دەست بەدخووبى و خراپەى بىگانانى رزگار كردىن وا بوو... هەر وه ها زانيم و بەچاوى خۆبشم ديم كه چۆن جىنشىن، پىشوازى (شېركۆ)ى كرد و چۆن بىش پاداشى دايه وه... وا ئەبىش بىم، نەتە وه، هەر بژىي ئەكات لە (شېركۆ) بەدەنگى بەرز وه. لەو لايه وه لەشكره كهى ئەو لە زهوى ميسردا چنگى داكو تا وه. من ئەمە زۆر بەتەنگانە ئەزانم. پىيوستە لە دەست (شېركۆ) رزگار بىن... پىيوستە... پىيوستە...

(الكامل)يش لە فرۆفئىلى باوكى دلئى توند بوو. ئەو داوهى بەزۆردارىيە كه وه ئەهاتە پىش چاو. ئەوهى زۆر پىي ناخۆش بوو، كه باوكى لەم شىوه گوناھبارىيەدا، پاداشى ئەو موسولمانانەى كه خۆى و جىنشىن و ميسرىيان پاراستوه، لە كوشتن و برىن و تالانكردن و رىسواكردن، وه ها بداتە وه لە وه بىش زۆرترى پىي ناخۆش بوو، كه ئەيزانى ئەم فرۆفئىلە كه لئى نىشتمانە كهى تىا نىبېه، هەر بۆ كه لئى باوكى ئەبى. لەپر قىژاندى بەسەر باوكيا، پىي گوت: (بەو خوايهى كه ئىمەى دروست كردوه، ئەگەر بىتو تۆ ئەمە بكەيت، ئەچم بەشېركۆ ئەلئىم).

باوكيشى گوتى: (بەو خوايهى كه ناوت برد، ئەگەر بىتو ئەمەى لئى نەكەين، هەموومان ئەكوژرئىن).

كورپه كه بىش گوتى:

(بام بكوژرئىن. بكوژرئىن و خۆمان و نىشتمانە كه مان بەئىسلامى بىنئىبە وه، چاكتره لەوهى كه بكوژرئىن و فەرەنگىش خاكە كهى داگىر كردين!).

لە ناوهند كور و باوكا، ناكۆكى تەواو زل بوو. (شاوور) دەستى لە كورپه كهى شت. بەلای ئەوه وه، ئىتر كورپه كهى بەكه لئى فرۆفئىل و زرنكى نەتە هات... بەلای كورپه كهى شەوه وا بوو، كه فرۆفئىلى باوكى، هەر وهك فرۆفئىلى گەرەپىوانى كۆن وايه، بەكارى گەل نايه، چونكه هەر بۆ كه لئى خۆيان تى ئەكۆشن، بۆ گەبىشتن بەهئىز و دەسەلات و خۆنوواندن. ئەوانه باكيان نىبېه كه لە رەنجى جووتياران بخۆن، لەپاش ئەمەى داركارىبىشان بكەن، بچنە سەر شانە برىنداره كانىيان، بۆ ئەمەى بەرز بىنه وه و بگەنە سايه و پايه و سامان... ئەم جۆره كاروبار هەلسوراندنە، ئەم جۆره كردوه ناپەسندە، ئەم جۆره فرۆفئىلبازىيە، پىيوستە پىلشئىنرئىتە وه، بۆ ئەمەى لە جئى ئەو كارگىرئىك بخرئىتە كار كه پر بى لە راستى و دروستى و دلئىسۆزى... پىيوستە لەسەر بنچىنەى چاكە دابەزئىرئى، ئەك لەسەر بنچىنەى خراپە، لەسەر بنچىنەى دادپەر وهى دابەزئىرئى ئەك لەسەر بنچىنەى زۆردارى، پىيوستە لەسەر بنچىنەى سوتىندخوارى موسولمانە كان دابەزئىرئى، ئەك لەسەر بنچىنەى سوتىندخوارى فەرەنگە زۆرداره كان.

هەر چه نەدە (شاوور) دەستى لە كورپه كهى خۆى شت... بەلام لە فرۆفئىل و پىچوپە نای خۆى دەستى نەشت.

تېكرأ هەموو رۆژئىك ئەچوو بۆ لەشكرگای شىركۆ. لەوئى خۆى لئى هەل ئەسوو و

خۆشه‌ویستی بۆ ئەواند و ماستاوی بۆ ئەکرد. بەلام جیبه‌جیکردنی په‌مانه‌که‌ی که دابووی به‌نوره‌دین له‌بابه‌ت ناردنی پاره‌وه، به‌رامبه‌ر به‌م هه‌لمه‌ته، تا ئەهات چه‌واشه‌ی ئەکرد و دوا‌ی ئەخست.

به‌لام (شاوور) هه‌ستی به‌وه نه‌کرد بوو، که هه‌روه‌ک ئەو ئەبویست داو بۆ ئەو له‌شکره‌ بنیته‌وه، ئەو له‌شکره‌یش ئەبویست داو بۆ ئەو بنیته‌وه. چونکه هه‌م سه‌لاحه‌دین هه‌م هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی، نه‌یان ئەتوانی له‌کرده‌وه‌کانی ئەم زۆرداره‌ گوناها‌به‌ره‌ به‌دخووه‌ بی‌ ده‌نگ بمیننه‌وه... ئەوه بوو رۆژتیک له‌ رۆژان، (شاوور) هاته‌ به‌ره‌گه‌یا‌ن، بۆ چا‌وپیکه‌وتنی شیکۆ نه‌یدۆزییه‌وه. پیتیان گوت شیکۆ چۆته‌ سه‌ر گۆری (الشافعی)ی^(١) پیتشه‌وا. ئەویش گوتی: بام ئیبه‌یش به‌جینه‌ لای. سه‌لاحه‌دین و هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی له‌گه‌لیا چوون. له‌رێ له‌ماینه‌که‌ی دایان گرت‌ه خوارێ و به‌ستیانه‌وه.

جینشین (عاضد) به‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌ی زانی. خۆی وا هاته‌ پیتش چا‌و که‌ له‌به‌ندیخانه‌دا بووه‌ و به‌ره‌للا‌ کراوه. یاخود به‌نده‌ی ده‌سه‌دارتیک به‌زه‌به‌روه‌نگ بووه‌ و ئازاد کراوه. یه‌کیکی نارد‌ه لایان که‌ سه‌ری شاووری بۆ به‌یتنی. به‌دوا‌ی ئەو راسپیراوه‌یشدا چهند که‌سیکی تری نارد، نه‌وه‌ک له‌کوشتنی په‌شیمان ببنه‌وه. ئیتر کوژرا و سه‌ره‌که‌یشیان نارد بۆ (عاضد).

(ئه‌سه‌ده‌دین شیکۆ) هاته‌ ناو کۆشکی جینشینه‌وه. (عاضد) خستیه‌ جیگای شاوور و وه‌زاره‌تی پیتشه‌ش کرد. پاش ناویکیشی پت به‌خشی که‌ ئەمه‌ بوو: (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌رکرده‌ی له‌شکران). هه‌ر له‌و کاته‌دا گه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی شو‌رشگێری برسی رووی کرده‌ کۆشکه‌که‌ی (شاوور). هه‌رچیبه‌کی تیا بوو، تالانیان کرد و هه‌ر که‌سیکی تیا بینرا کوژرا.

(الکامل) یش له‌گه‌ل برا و خوشکه‌کانیا له‌ناو کۆشکه‌که‌دا خۆی گیر کردبوو. ئەوانیش هه‌ر وایان به‌سه‌ر هات.

دوور نییه‌ که‌ (الکامل) یش گیانی به‌خاک ئەسپارد، به‌ده‌م ناوی خوا هینانه‌وه‌ و پارانه‌وه‌وه‌ له‌ خواوه، هه‌ر ئەو قسانه‌ی دووباره‌ کردبیته‌وه‌ له‌ناو دلایا، که‌ له‌وه‌پیتش به‌باوکی گوتبوو:

(که‌ بکوژتین و ئیسلام بین و نیشتمانه‌که‌یشمان به‌ده‌ست ئیسلامه‌وه‌ بی، چاکتره‌ له‌وه‌ی که‌ بکوژتین و خاکه‌که‌مان به‌ده‌ست فه‌رهنگه‌وه‌ بی...)

واته‌کانی (الکامل) هاتنه‌ دیی و سه‌رکه‌وتن... به‌لی. قسه‌ی پشتی تازه^(١) سه‌رکه‌وت: نیشتمانه‌که‌ به‌ئیسلامه‌تییه‌وه‌ مایه‌وه‌ و، به‌ده‌ست ئیسلامه‌کانیشه‌وه‌ مایه‌وه‌. هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش له‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌دا (شیکۆ) بوو. هه‌ر ئەو بوو که‌ توانی میسر بگری و به‌گرتنی میسریش بنجینه‌یه‌ک بۆ په‌یوه‌ندی میسر و (شام) دا‌به‌زیتنی. به‌م جو‌ره، شیکۆ فرمانه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی به‌جێ هینا، زۆریش نه‌مایه‌وه‌ له‌ وه‌زاره‌تا. وا دیار بوو خوی گه‌وره‌ رتگی ئەکرده‌وه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین که‌ گه‌وره‌ بی. (شیکۆ) له‌پاش دوو مانگ وه‌زاره‌ت گێران، مرد. له‌ ئەنجامی نه‌خۆشییه‌کی ورگیه‌وه‌ که‌ له‌ زۆر خواردنه‌وه‌ تووشی بووبوو چونکه‌ چه‌زی له‌ خواردن زۆر ئەکرد، زۆریشی ئەخوارد.

له‌پاش مردنی، (جینشینی فاطمی)، سه‌لاحه‌دینی خسته‌ جیگای (شیکۆ)ی مامی. له‌ ١١٦٩/٣/٢٦، سه‌لاحه‌دین به‌شپوه‌یه‌کی فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌ کرا به‌خونکاری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی میسر. پاش ناویشی^(١) بوو به‌ (خونکاری سه‌رکه‌وتوو). هه‌ر له‌و رۆژه‌دا جارێکی تریش واته‌ی پشتی تازه‌ سه‌رکه‌وتوه‌وه‌ چونکه‌ ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌لاحه‌دین) له‌ سی و یه‌ک سالی تیپه‌ری نه‌ئه‌کرد!

به‌ره‌هه‌ست له‌ رتگه‌دا

هه‌ر له‌و رۆژه‌ گه‌وره‌یه‌دا، ئەو نامه‌یه‌ی که‌ خوا پیتی سپارد بوو، بۆ سه‌لاحه‌دین ده‌رکه‌وت. ئەمه‌ ئەو نامه‌یه‌ بوو که‌ هه‌ر له‌ هاتنی دوا‌یی (شام) یه‌وه‌ بۆ میسر، هه‌ستی پت کردبوو. ئیستاکه‌ میسر خۆی هاویشتۆته‌ بن بالیه‌وه، هه‌ستیش به‌وه‌ ئەکات که‌ (فلسطین) یش دوا‌رۆژ دیته‌ بن بالیه‌وه^(١). وا هه‌ست ئەکات که‌ ده‌رکردنی فه‌رهنگه‌کان له‌

(١) پشتی تازه: نه‌وه‌ی نوێ.

(٢) پاش ناو: نازناو، (لقب).

(١) محه‌مه‌دی کوری ئیدریسی شافیعی: (٧٦٧ - ٨٢٠ز) پیتشه‌وا و دامه‌زرتنه‌ری یه‌کیکه‌ له‌ چوار رتبه‌سه‌ر سونیه‌یه‌کان. له‌ (غه‌زه) له‌ دایکبووه‌ و له‌ (مه‌که‌) پیتگه‌یشتوو، له‌ (مه‌دینه)ش مامۆستای (ئیمامی مالیک) بووه‌ و له‌ میصر کۆچی دوا‌یی کردوو؛ مه‌زاره‌که‌ی له‌ قاهیره‌دا وا به‌دامیته‌ی شاخی (مقطم) هوه‌. کتییی دانراوی زۆرن: (الام) سه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌زنی فیه‌قه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیعی، (المسند) له‌ حه‌دیسدا و (السنن، الرساله) له‌ ئوسولئ فیه‌قه‌ ئیسلامیدا.

(بیت المقدس) له سهر نه ستوی نه وه. ههروهه وایش ههست نه کات که پتوبسته له سهری خوی و ژبانی بهخت بکات له پیناو نه و کاره گوره په دا...

نه مه یسی خسته پینش چاوی خوی که کوشش بکات بو نه مه ی: میسر بیته شاهه نشاهیبه کی گوره و بلند، فرمانره وایبیه عه ره به کان بکات به سویند خواری خوی و بیته پیشه وای هه موو ئیسلامه کان.

تجا رووی کرده خوا و داوای یارمه تی لښ کرد که نه م ناو ته ی بهینیتته دی. واهاته پیش چاوی که خوا پارانه وه که ی بو به جی نه گه بیته. وای هاته پیش چاوی که ناو ته که ی هاتوته دی... شاهه نشاهیبه کی گوره ی ئیسلامی وای هاته پیش چاوی، که نه وه نده به هیز نه بڼ، له توانیدا نه بڼی فهره ننگه کان له خاکه کانی ئیسلام بکاته دهره وه.

به لام ریگاگه یسی سهخت نه هاته بهرچاوی، گیروگرفتیشی زور له بهردهم دابوو.

یه کم گیروگرفت که له بهردهمیا بوو، خوی بوو. که واته پتوبسته له سهری جاری له پیشدا دهست بهو بکات. پتوبسته له سهری بهرنگاری خوی بکات، هیچ ناره زوویه کی درنده و هیچ خروش و نالوشیک له دل خویدا نه هیلتی. ئیتر له وه به ولاره، نابڼ به دووی به زموره زما بگه ری و نابڼ مه ی نو شی بکات. نابڼ به دووی که شوفش و خوتواندنا بسوورپته وه. نه گه رواناسه بام زورتر خوا بناسی. نه گه درویشانه یس نه ژبی، بام زورتر به درویشیبه وه بژی. پتوبسته بی به نمونه ی هیز و هه رت و نارام و پشت به خو به ساتن و خواناسین بو له شکر و سهرکرده کانی خوی. پتوبسته هه رچی هیز و توانایه کی هه یه له لهش و هوش و بیرکرده وه یدا، بهختی بکات بو نه و نامانجه گوره یبه کی له پیش چاوی خویدا دایناوه.

زوری پی نه چوو، سه لاهه دین به سهر گیروگرفتی یه که میا زال بوو. زال بوو به سهر خویدا...

میژویش به ناشکرا ده ری نه خات که سه لاهه دین هه ره له و روزه وه که چوته سهر تهخت، تا نه و روزه ی گیانی پاکي به خاک سپاردوه، کاتیک نه بووه که له و په ری خویه ختکردنا نه بوو بڼ، له پیناو گه یشتن به و نامانجه پیروزه گوره یبه یدا.

گیروگرفتی دووه میس له پیش دم سه لاهه دیندا، نه وه بوو که هه وه له کانی خوی، سهرکرده کانی نوره دین که له گه لیا هاتبونه میسر، بهرپایان کردبوو، که هه ندیکیان خمی سه لاهه دین خوی بوون. چون نه بڼ، هه ره نه و به ته نیا هه لبرترری له ناویاندا بو نه و پایه بلنده، که هی وایان تیا یه له شه ر و کوشتاردا له و کونترن، له و ته مه ن زورترن، له و شاره زاترن!

سه لاهه دین، هه رچی له دهست هات کردی، تا توانی زوری نه و گروزانه دل بداته وه. له ودها، خوینده واری دل سوژ، (عیسای هه کاری) کومه کیی زور کرد. به لام سهرکرده (الیاروقی) ملی نه دا و ریک نه که وت له گه لیا، گوتی:

(من ناچمه ژیر دهستی یوسفه وه). ئیتر له گه ل چهند سهرکرده یه کی تر دا گه رایه وه (شام) بو لای نوره دین. نه وانه ی تریش له میسر دا مانه وه، هه رچی سه لاهه دین بیگوتایه به گوتیان نه کرد و له گه لیا به دل سوژی مانه وه. به م ره ننگه دا له و ته نگوچه له مه یه یس به سهرکه و تووی ری زگاری بوو. ئیتر قسه ی خونکاری لاو، زال بوو به سهر سهرکرده پیره کاندانا.

له گه ل نه ودها، تا نه هات گیروگرفت نه هاته پیشه وه.

رژتیکیان، زه لامیکی سهر وچاوا ناشیرینی، جلو به رگ شوپر نه ریشته به ریگادا، به لام به جوړتیکي واکه پیاو دل لپی پیس نه کرد. یه کتیک له پیاوه تورکمانه کانی سه لاهه دین، چاوی پی که وت، لپی ورد بووه وه. که سهرنجی دا، پیتلاوه کانی تازه بوون، له گه ل جلو به رگه شوپره کانی ری که نه نه که وتن. کابرا، هه ردوو پیتلاوه کان و خاوه نه که ی بردن بو سه لاهه دین که پیتلاوه کانیان هه لپچری، نامه یه کی گرنگی تیا شارر ابووه وه له لایه ن (مؤمن الخلافه = رازداری جینشین) وه نیرا بوو. نه میس قوله ره شیکی له پیاو ته کی که وتوو بوو، کوشکی جینشین (عاضد)، نه و کاروباری هه ل نه سووراند. نامه که بو فهره ننگه کان نووسرا بوو، (رازداری جینشین) ویستبووی له گه ل فهره ننگه کاندانا گه له کومه کی بکات له (میسر و سه لاهه دین) نه ویش به م جوړه: هه ر کات سه لاهه دین له (قاهیره) چووه دهره وه به رهنگاری له شکری فهره ننگ بکات، نه میس له دواوه، له گه ل شو ریشگیره کانی میسر دا، هوروزم بیسه نه سهر سه لاهه دین و بیخه نه ناوهند دوو ناگره وه، تا خوی و له شکره که ی ته فروتونا نه که ن.

دیاریوو (رازداری جینشین) له وه پهن دی وهر نه گرتبوو، که (شاور) و (ضرغام) به هو ی

(۱) له و رژگاردها کیشه یه ک یا رهوشیک به ناوی (فله ستین) وه له نارادا نه بووه.

کۆمه کییانهوه له گهڵ فه رهنگه کاندایا بۆ هه لکوتانه سه ر میسر، چه ده ردیکیان به سه ر هات. سه زای ته مه ش وهک هی ته وانی پیتشو بوو. پیاوه کانی سه لاهه دین، که هه لیان بۆ هه لکه وت و له خانووه که ی خۆیدا، له لادی دوور له کۆشکی جینشین، گرتیان، سه ری ته ویشیان په راند.

کوشتنی (پازداری جینشین)، له شکره که ی جینشینی وروژاند. ته وانه زۆریه یان قوله ره شبوون. ته نانه ت په نجا هه زار که سیان سه ریان له سه لاهه دین به رز کرده وه. کوشتار به تونیدی له به رده م (باب القصرین) دا ده ستی پت کرد. به لام، په شه کان له به رده م له شکره سه لاهه دیندا خۆیان نه گرت، شکان. ئیتر سه لاهه دین و پیاوه کانی گه ره که یان که له نزیک (باب زویله) وه بوو، سووتاند. هه مو ژن و منالیشیان له ناو ته و خانووانه دا بوو... په شه کان به سه رشۆریه که وه ته فروتونا بوون. زۆریان لی کوژرا. ته و ی لیشیان مایه وه، نیرانه (جیزه)، له وه شه وه بلاوه یان پت کرا بۆ (صعید). ئیتر له و کاته وه سه لاهه دین، له جیگای (پازداری جینشین)، له پیاوه تی که وتووه کی سه ی دانا، که له پیاوه کانی خۆی بوو، ناوی (به هانه دین قره قوش) بوو.

له و ساوه که سه لاهه دین هاته سه ر ته خت، جیگا که ی گرنگی لی هات. ته و له لایه که وه گزیری (عاضد) بوو که جینشینی فاطمییه کان بوو. له لایه کی تریشه وه جینشینی نوره دین بوو، که خونکاریکی سوننی بوو، به ناو ژێرده ستی (جینشینی عباسی) بوو. میسرییه کان (شیعه) یش و (سنی) یشیان تیا بوو. به لام به شی (شیعه) زۆرتر بوو. چونکه (فاطمی) یه کان دوو سه د سال بوو له میسر دا فه رمان په واییان نه کرد. سه لاهه دین نه یوست دلی میسرییه کان بشکیتن، به جار پت ئایینی شیعه که یان بگۆرئ و بانگ بدا بۆ جینشینی (عباسی) وهک نوره دین ته یه ویست. دیسانه وه ته وه یشی پت باش نه بوو که نوره دین له ده ست خۆی بدا و دلی بشکیتن. جارئ هه ر به وه نده وازی هیتا که له وتاری رۆژی هینی (خطبة الجمعة) دا له دوای ناوی جینشینی فاطمییه کانه وه، ناوی نوره دینیش به یتن. چاوه روانی ته وه بوو، که جیگه ی له میسر دا قایم به ی و، به جیتته ناو دلی میسرییه کانه وه نجا هه نگاو پکی ته و او به او پتئ بۆ برانه وه ی که ی نه وه به ی نه ی (جینشینی).

سه لاهه دین به ته نگ دلی سه ر کرده کانی کۆشکی جینشینی فاطمییه وه نه بوو. گو تیشی نه ته دایه دلی گه وه پیاوه کانی میسر. هه مو خه میکی بۆ کامه رانی نه ته وه ی میسر دانا

بوو. له به ر ته وه ده رگا کانی کۆشکه که ی و گه نجینه کانی فه رمان په واییه که ی کرده وه بۆ هه مووان. له هه موو سوچیک میسره وه راسپتیراوان هاتن، بیبینن. ته ویش پیتی ته به خشین. گو تی له سکا لایان نه گرت، ناواته کانی ته هیتانه دی. جا له به ر ده ست بلاوی و روو خۆشی و کرده وه شیرینی و که سایه تییه دلکیتشکه ره که ی، چوو بووه دلی میسرییه کانه وه.

که ده ستی کرد به به ره نگاری کردنی چه لپاییه کان و له شه ره گه وه ره کانی شکاندن، ته وه نده ی تر چوو له بانه وه. چه لپاییه کان ئیستا که خۆیان وا هاته پت چا و که له ناو دوو فه رمان په وایی ئیسلامی یه که بوو به هتزدان. له به ر ته وه (ئه مه لریک) ی خونکاری (بیت المقدس) خۆی له گه ل شاهه نشاهی یۆناندا رتیک خست، که ته مه ش ته ترسا له هه لمه تی نوره دین بۆ سه ر ئاسیای بچوو، که له و تیه بگاته سه ر خاکی ته و.

له مانگی یانزه هه می ۱۱۶۹دا، (ئه مه لریک) و له شکره که ی هوروز میان برده سه ر (دمیاط)، جیگایه کیان بۆ خۆیان دامه زراند له ناوه ند زری و شاره که دا، چاوه روانی که شتییه کانی یۆنانیان نه کرد بگاته فریایان. به لام سه لاهه دین خۆی ناماده ی شه ر کردبوو. (طایبه) یش دامه زرا بوو، بۆ به ره نگاری. پاش سئ رۆژ که شتییه کانی گریکه (یۆنان) کان ده رکه وتن. به لام چه ک به ده سه ته کانی (طایبه) توانییان که شتییه کان له هاتنه ناو ته سه که له که به ریبه ست بکه ن. له شکره ی ناو زه و ی چه لپاییه کانی هیتان پت نه کرا، له به رامبه ر له شکره کانی سه لاهه دین و ته و یارمه تی یانه دا که نوره دین ره وانه ی ته کردن بۆ سه لاهه دین.

(ئه مه لریک) ناچار بوو، چوار لا گرتنه که، بکاته وه که په نجا رۆژ بوو ده ستی پت کردبوو، له شکره که یشی تووشی ئازار و برسیتی و سه رگه رانییه کی زۆر بوو بوو به ده ست گیتزه لوو که وه: ئیتر گه راپه وه (شام) بۆ ته مه ی بیپاریزی له هه لمه ته کانی نوره دین له و کاته دا که که شتییه کانی یۆنان ته گه رانه وه بۆ جی خۆیان گیتزه لوو که یه کی توندی لی دان، له هه موو لایه کی شه وه شه پۆلی ئاوه که دایگرتن و لوولی دان. که شتییه کان هه موویان پارچه پارچه بوون و شکان. شه پۆله کانی لاشه ی مردووه کانیان برده گوئ ئاوه که، له و جیگایه دا فرتی دان که هاتبوون داگیری بکه ن!

سه لاهه دینیش به دوای ته م سه رکه وتنه یدا له پاراستنی (دمیاط) دا، که به رامبه ر چه لپاییه کان کردی، چه ند جار پت هوروز می برده سه ر به شی خوارووی (فلسطین) به و مه به سه ی که ترسی فه ره نگه کان له دلی له شکره که ی خۆی ده ربکات و له شکره که یشی

را به پیتی به هور و ژم بردنه وه، نهک به خو پاراستنه وه وهک له وه پیتیش پتی راهاتبوون. ئەویش بۆ ئەمەیی که وایان لی بی، بتوانن دەست بکەن بەو شەرە پیرۆزە که له پیشانیانە وه یه ئەو شەرەیی که هەر له یه کەم رۆژی چوونە وه زارەتی وه هەستی پتی کردبوو.

لەم هەموو هور و ژمانە دا بە سەرکە و تووی هاتە دەرە وه. له شەری (غزە) دا زال بوو بە سەر چەلیپاییه کاندای. پاشان ویستی شاری (ابلە = عقبه) یان لی داگیر بکات سەبارەت بەو جینگا گرنگەیی که هەیه تی له دەم زرتی سووردا و چەقی رینگای حاجیبه موسولمانە کانه بۆ (مکة). له بەر ئەوه له شاری (قاهیره) دا، پارچەیی که شتیبه کانی دروست کرد و پاشان گوتیانیه وه بۆ زرتی سوور که له وی یهک خران. بەم جۆرە سەلاحە دین، که لاتی (عقبه) ی داگیر کرد بە هۆی که شتیبه کانی وه له زرتی سووردا و له شکرە که یه شیبه وه له سەر زه ویدا.

(یوسف سەلاحە دین)، له دوا ی ئەم هەموو سەرکە و تنانە بە سەر چەلیپاییه کاندای گه رایه وه جیتی خۆی. له مسەر و له وسەری میسر وه هەموو کەس، به (سنی و شیعی) یه وه به تورک و میسر یه وه ناویان به جوانی ئەهینا. هەموویان خو شیان ئەویست چونکه به سەر دۆژمنە کانیاندا زال بوو بوو... به سەر خوانە ناسە کاندای، هەر وهک خو بان ناویان لی ئەنان... نەتە وه هەمووی هۆگری پیتشه وای لاوی خۆی بوو. زۆرتر پشتیان پتی به ست، زۆرتر با وه ریان پتی هات. میسر یه کانیان کرایه وه به بەردا. دلایان پر بوو له با وه به خو کردن و شانازی.

میسر وای لی هاتبوو: بازرگان له بازاردا، منال له ناو شەقامە کاندای جووتیار له کیلگە دا، که یبانو له ناو مالدا، سەریاز له بارە گای له شکر دا... ئەمانە هەموو به سەر سورمان و خوشه ویستی و شیرینی وه ناوی سەلاحە دینیان ئەهینا: یوسف. یوسف. خونکار یوسف!

که سەلاحە دین، هەستی به جینگای خۆی کرد له دلای میسر یه کاندای، شیعه ییش و سنی ییش، بریاری دا میسر بکات به سوننی. شیعه یه تیش له ناو بیات. به لام نهک له بهر ئەوه ی که نوره دین وای ئەویست. چونکه دوور نییه ترسا بی له وه ی که جینشینی فاطمی نه ما، ئەو ئەهین به ژێر دەستی کی ته وای نوره دین، چۆن تارەزوو بکات نوره دین وای هەل ئەسوور پیتی. به لکو بۆ خۆی وای به با شتر ئەزانی، که جینشینی فاطمی بیاریزی، تا له دوار و ژدا فاطمی به کانی پشتی بگرن به رام بهر نوره دین. ئەگەر هاتوو نوره دین رووی لی وه رگیرا.

به لام سەلاحە دینی سوننی، هەر وه کو له وه پیتیش گوتان، وای بریار دا بوو که میسر بکات به پیتشه وای هەموو ئیسلام و سەرداری شاهه نشاهی ئیسلامی. ئەوه ییش بهو جۆرە پتیک نایهت که میسر له سەر ئایینی شیعه بی نیت ته وه و جیاواز بی له هەموو خاکە کانی تری ئیسلام که له رۆژی هەینیدا له وتاردا ناوی جینشینی (عباسی) ئەخوتی ندریت ته وه.

له رینگای ئەوه دا که میسر یه کانی بخاته سەر ئایینی (سنی)، دوو خوتی ندرینگای گه وره ی کرده وه: (الناصریه) و (الکاملیه)، بۆ بلا و کردنه وه ی ئایینی (شافعی).

له میسر دا، خانویهک دا ترا بوو، بۆ گرتنی ئەوانه ی له سەر ده می پشیوی پیتیش سەلاحە دیندا، ئەگیران به تارەزووی کار به ده ستان. سەلاحە دین ئەو خانویه ی روو خاند و هەر زۆرداری و به دکاری به کی تیا مابوو له ناوی برد. له جیتی ئەو خوتی ندرینگای کی کرده وه بۆ ئایینی (شافعی). هەر وه ناو بی که ره شیعه کانی شی لابر د، له جیتی ئەوان ناو بی که ری (سنی) ی دانا.

بیروبا وه ری میسر یه کانی ورده ورده له شیعه یه تی دوور که ته وه و به ره به ره رووی کرده ئایینی (سنی). رۆژگاریش به کامی دلای سەلاحە دین ئەجوو لایه وه، بۆ ئەمە ی بگات به نامانجی خۆی...

داسی بهرگ

له و کاتە دا که (عاضد) نه خو ش بوو، له ناو کو شکه زه لامه که یدا سەلاحە دین سەر کرده کانی و سەردارە کانی خۆی کو کرده وه بۆ راوی ژکردن له بابەت ناو نه هینانی (عاضد) وه له وتاری هەینیدا. پیتیشی گوتن که نوره دین له سەر ئەم بی ره گیره هەندیکیان نامۆژگاریان کرد، بکری، هەندیکیان مه ترسیان هه بوو له توورە بی میسر یه کانی.

له و کاتە دا زانی به کی (موصل) ی هاتبووه میسر، که بینی ئەوانه دوو دلن له و فرمانه دا و ناویرن به ناوی جینشینی (عباسی) یه وه وتار به خو تینه وه، گوتی: من دەست ئەکەم به خو تندنه وه ی ناوی ئەو له وتاری هەینیدا.

له یه کەم رۆژی هەینی مانگی (محرم) دا سالی (٥٦٧ کۆچی) واتا له ١٠/٩/١١٧١ دا خۆی هاویشته مزگه وته که وه، پارایه وه له خوا بۆ جینشینی (عباسی) له به غداد. نوێژ که ره کانی له وه سەریان سورما و هیچی تر. به لام پشیوی و ئازا وه و مقو مقوی لی په یدا نه بوو. ئەم دهنگه گه یشته به غداد. جینشینی (عباسی)، دلای پر بوو له

خۆشى، پایتەختى کرد بە چراخان لە خۆشیدا. تیشكى ئەو چراخانه، که ئەیدا لە ئاوه‌که‌ی رووباری ده‌جله، چاوه‌ندازىكى دلكيشكه‌رى لى ئەهينايه بوون. جينشين ديارى سه‌ربلندى نارد بۆ نوره‌دين و سه‌لاحه‌دين. پاش چەند رۆژتيك وتارى هه‌ينى به‌ناوى جى نوشينى به‌غداوه‌وه له مزگه‌وته‌كانى ميسردا بلاو بووه‌وه. ئالاي ره‌شيش به‌سه‌ر جى وتاره‌كاندا درا. (١)

ئالاي (عباسى) هه‌ر له‌و كاته‌دا كه ئەمانه‌ ته‌كرا، (عاضد) له سه‌ره‌مه‌رگ دابوو، گيانه‌للای ئەدا، نه‌يه‌زانی كه ناوى له وتارى هه‌ينى لایراوه، پيش ئەمه‌ى له‌شى بکه‌ويته‌ گۆره‌وه. چونکه سه‌لاحه‌دين فه‌رمانى دابوو به‌ژێرده‌سته‌كانى خۆى و فه‌رمانبه‌ره‌كانى كۆشك، كه (عاضد) له‌م كه‌ينه‌وبه‌ينه‌يه‌ ئاگادار نه‌که‌ن. گوتبووى: (ئه‌گه‌ر له نه‌خۆشيه‌كه‌ى چاك بووه‌وه، پى ئەزانى. ئەگه‌ر مرديش، پيويست ناکات كه به‌كه‌ينه‌وبه‌ينه‌يه‌كى وا، له سه‌ره‌مه‌رگيا دلای بره‌نجين).

جينشيني فاطمى نه‌خۆش، به‌مه‌ى نه‌زانى بوو. ئەو سه‌لاحه‌دينى وا ئەهينايه پيش چاوى خۆى، كه لاوتكى مه‌ندى بى ده‌نگى به‌سه‌زمانه، له‌گه‌ل مامى خۆيدا هاتوته ميسر، ئەوه‌نده‌يش نازايه‌تى و بى باكى و هيز و كاردروستى پيشانداوه، هه‌موو كه‌س خۆشى ئەوى. به‌لام هه‌رگيز به‌بيري نه‌ئه‌هات كه سه‌لاحه‌دين ئەتوانى به‌م جوژه به‌سه‌ر هه‌موو گيروگرفت و به‌ره‌لسته‌كانى خۆيدا زال ببى و، به‌م جوړه‌يش كوله‌كانى كۆنه‌په‌رسته‌كان تىك بدات. ئەوه‌يشى به‌بیردا نه‌ئه‌هات كه وا كز و بى ده‌سه‌لاتى لى دى به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دين، كه بووه به‌گه‌وره‌يه‌كى به‌هيز و ده‌سه‌لات، هه‌موو كه‌س ملای بۆ كه‌چ ئەكات.

به‌لام (عاضد) له‌مه‌ خه‌مبار نه‌بوو، پشم و قينى له سه‌لاحه‌دين هه‌ل نه‌گرت، وه‌ك له‌وه‌پيش ئەيكرد له‌گه‌ل گريزه‌كانى پيشووى خۆيدا كه هه‌موو ده‌سه‌لاتيكيان لى سه‌ند بوو. كه سه‌يرى ئەکرد، ميسر له‌ دويني به‌هيزتر و كامه‌رانتره. خۆيشى هه‌ستى به‌وه‌ كردبوو كه نزيك بۆته‌وه له‌ مردن، له‌به‌ر ئەوه‌ له‌و دلّه لاوه‌يه‌وه كه هه‌يبوو ليدانه‌كانى كه‌وتبووه كزى، ئاواتى ئەخواست بۆ ميسر و ميسربيه‌كان و سه‌لاحه‌دين، كه چاكه و سه‌رکه‌وتنيان بيته پى.

عاضد، ئاره‌زوو ئەكات، سه‌لاحه‌دين بيئى. ئەنيرى به‌دوايدا به‌لام سه‌لاحه‌دين واى هات به‌بیردا كه عاضد به‌كه‌ينه‌وبه‌ينه‌يه‌كه‌ى زانيوه، ترسا له‌وه‌ى داويان بۆ نابيته‌وه،

(١) نيشانه و ئالاي عه‌بباسيه‌كان له به‌غدا.

بيانويه‌كى هينايه‌وه و نه‌چوه لای. له‌پاش ئەمه‌ى عاضد مرد، له ته‌مه‌نيكى بيست و يه‌ك سالي‌دا^(١)، سه‌لاحه‌دين، نيازياكيى عاضدى بۆ ده‌رکه‌وت له ئاره‌زووى چاوپيکه‌وتني‌دا. په‌شيمان بووه‌وه له كرده‌وه‌كه‌ى خۆى. له‌به‌ر ئەوه‌ ده‌ستى کرد به‌پيايه‌لدانى عاضد ستايشى كرده‌وه جوانه‌كانى و ده‌ست بلاوييه‌كه‌ى و نيشتمانپه‌روه‌ريه‌كه‌ى ئەکرد. ئنجا گوتى:

(هه‌رگيز له‌ العاضد ده‌ست بلاوتر نه‌ديوه. جاريكيان هه‌زار دينارى ميسرى بۆ ناردم له‌گه‌ل جلويه‌رگ و دانه‌وي‌له و خواره‌مه‌ني‌دا، بۆ ئەمه‌ى به‌ختيان بکه‌م له به‌ره‌نگاري‌کردنى فه‌ره‌نگه‌كاندا، له شه‌رى (دمياط) دا!!)

سه‌لاحه‌دين، العاضدى، له شيوه‌يه‌كى گه‌وره و گرنگدا ناشت، سى رۆژى ته‌واو‌يش له شينه‌كه‌يدا دانيشت.

به‌م ره‌نگه‌ ده‌ستى مه‌رگ، جينشين (العاضد) له ريگاي سه‌لاحه‌دين لادا، بۆ ئەمه‌ى بيته‌ خونكاري سه‌ريه‌خۆى ميسر، كه‌س خۆى له قه‌ره‌ى نه‌دا... هه‌روه‌ك له‌وه‌پيش (شېركزه‌)ى ماميشى له ريگه‌ لادا، بۆ ئەمه‌ى پى بخاته سه‌ر په‌يژه‌ى بلندي و گه‌وره‌يى. كۆشكى جينشين، گه‌وره و به‌سام راوه‌ستا بوو، له سه‌روچاوي‌ا خه‌م و دلشكاويى ديار بوو، به‌بۆنه‌ى مردنى خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه. به‌لام ئەوى بچوايه‌ ناو كۆشكه‌كه‌وه، سه‌رى سوڤ ئەما و گه‌شكه‌دار ئەبوو له‌و شتانه‌ى كه له‌ناويا بوو. چونکه كۆشكه‌كه‌، ناوازه‌تري‌ن كه‌لويه‌لى تيا بوو، گه‌نجينه‌كه‌يشى پر بوو له‌ بابته‌ى بريسه‌كه‌دار و گه‌وه‌رى نرخدار. يه‌كي‌تک له‌و گه‌وه‌رانه، گه‌وه‌ر (الجبل) بوو كه كيشانه‌ى ئەگه‌يشته (٢٤٠٠) تۆزقال (قيراط)... راره‌وه‌كانى كۆشكه‌كه‌يش پر بوون له ده‌سوپي‌ه‌وند و نوکه‌ر و هاوده‌مانى جينشين. ژووره‌كانيشى پر بوون له خانم و كه‌نيزه‌كانى جوان.

ئه‌وانه هه‌موويان كه‌وتبوونه ژير چنگى سه‌لاحه‌دينه‌وه. چى ئاره‌زووى بکردايه لى ئەکردن. به‌لام ئەو فه‌رمووى به (قه‌ره‌قۆش)، گه‌نجينه‌كانيان كرده‌وه. نه‌ك بۆ ئەمه‌ى پوول و پاره‌يه‌ك، ياخود گه‌وه‌ره‌تيك بۆ خۆى هه‌ل بگرى... به‌لکو بۆ ئەمه‌ى به‌سه‌ر سه‌رکرده‌كان و ژێرده‌سته‌كانى خۆيدا دابه‌شيان بکات. هه‌رچيه‌كيشى به‌باش زانى، ناردى به‌دياريى بۆ نوره‌دين. هه‌ندى‌کيشى لى فرۆشت و داى به‌گه‌نجينه‌ى گشتى. (١٢٠,٠٠٠) سه‌د و

(١) ئەم ته‌مه‌نى مردنى (العاضد) جى گومان و تيرامانه!!

بیست هزار بهرگ نووسراویشی به خشى به (القاضي الفاضل)، که له نووسراوخانه گوره که ی کوشکی دهرهینا. به که سانی تریش سامان و چاکه یه کی زوری به خشى. به لام بۆ خۆی هیچی لی هه لئه گرت.

کوشکه که یشی به دانیشتون چۆل کرد. که نیه که کان هه ندیکیان نازاد کران، هه ندیکیشیانی به خشى به م و به و. خیزانی العاضدیش له سه د و په نجا که س زۆرتربوون. له وانه چوار ئافره تیان ژنی خۆی بوون، خوشک و کور و کچی خۆی و، که سوکاری ژن و پیاویشیان له ناودا بوو. ئه وانه هه موویان گوئیرانه وه جیگایه کی سه ربه خۆ (قه ره قوش) وه ک ژبانی پیتشوویان، هه موو نیاز و جیاز و ریزگرتنیکی بۆ ئاماده کردن. به لام ئافره ته کانی له پیاوه کان جوئ کرده وه، نه وه ک سک و زا بکه ن!...

له پاش ئه مه ی کوشکه که، هه موو خیزان و ده ست و یاریکی لی جیا بووه وه. کراسی خه مباری له دیواره شه نگوشوخته کانی و له پایه زترینه کانی خۆی داکنه. راستبووه وه چاوه روانی سه لاهه دینی نه کرد، بۆ ئه مه ی بیته ناوی، تیا بژی و خۆشی له و که لویه له نایابانه ی و ئه و باخاته جوانه سیبه ردارانه ی بیینی. به لام سه لاهه دین، ئه وانه ی هه موو به شتیکی پروبووچ زانی. نه چووه ناوی. هه ر له جیتی خۆیدا مایه وه. که هزی به سه ختی گوزه ران و ساکاری ژبان نه کرد.

ئیتتر کوشکه که به ته نیایی و خه مباری مایه وه. دانیشتوه تازه کانی که بریتی بوون له سه رکرده کانی سه لاهه دین، خه می پاراستنیان نه ئه خوارد. هۆله جوانه کانی ورده ورده له که لک که وتن. به لام کوشکی دووه می جینشین، که پییان نه گوت، کوشکی به زموره زم، سه لاهه دین به خشیی به (العادل) ی برای.

له ناوه ند هه ردوو کوشکه که بشدا، زه وییه کی گه وره و فراوان هه بوو، جیتی نومایشی ده هه زار سه رباز زۆرتری نه کرده وه. هه ر له و ناوه بشدا گوژستانی جینشینه کانی فاطمی تیا بوو، له و ساکه وه که له (قیروان) ی (مغرب) وه هاتبوون، دهستی پی کردبوو. به ته نشت ئه وانه یشه وه هه موو (الزهر) بلند بووبووه وه، بووبوه به لگه یه ک بۆ گه وره یی فاطمیبه کان و به زبانیکی پاراوه وه لیتیان نه دوا. شاری قاهیره یش هه ر چوار لای ئه و شتانه ی گرتبوو، بۆ ئه مه ی تا سه ر بۆ میسری زیندوو به پایته ختی بمینیتته وه.

له م کاته پر خه م و خه فه ته یدا، (عماره) بوئری به مه نی، به چه ند دیره هۆنراوه یه ک، داخی دلّی خۆی رشت بۆ فاطمیبه کان که به و جوژه له ناوچوون. (عماره) فاطمیبه کانی زۆر خۆش نه ویست. زۆریش دلّسۆز بوو بۆیان. له گه لّ ئه وه شا که هۆنراوه کانی زۆر ناسک

و ناوداربوون، به لام له ژیره وه خه ریکی هه لگیره ساندنی شوړشیتیکی بی سامان بوو، بۆ به رهنگاری بکردنی سه لاهه دین. گه له کۆمه کییه کی کرد له گه لّ هه ندی شیعه ی سه ر به (عه لی) دا، له گه لّ سووانیبه کاندانه نانه ت له گه لّ هه ندی تورکشیدا. له ژیره وه ریک که وتن له گه لّ خونکاری (بیت المقدس) و خونکاری (سجیلیا) دا که ئه وانیش پاره و سامان و یارمه تییان بۆ بنترین. هه ردوو لا له زری و زه وییه وه له کاتیکی به که لکدا هورۆم ببه نه سه ر سه لاهه دین و سه رئه نگرتی بکه ن.

(یاروقی) یش، له شام به ته نشت نوره دینه وه بوو. هه رچه ند سه لاهه دین ناوبانگی ده ریکردایه ئه و گری تیه ر نه بوو. (یاروقی) یش ئه و سه رداره بوو که گوتی: من ژیره ده ستی سه لاهه دین ناکه م. ئه وه بوو پاشه جار میسری به جیه یشت و له گه لّ چه ند سه ردارتیکی ترده چۆه بۆ شام بۆ کن نوره دین. ئه و هه ر له ژیره ده ستی نوره دیندا مایه وه. که چی ئه و لاوه بچکۆله ی که تیزی پی کرد و بیزی کرده وه له وه ی که له ژیره ده ستیا بی، و اتا سه لاهه دین، ئه بیینی به چاوی خۆی به سه ر پلیکانه ی گه وره ییدا بازی گورج گورجی نه دا.

به لای (یاروقی) و هاوړیکانیه وه وابوو، که ئه گه ر له سه لاهه دین بته کیته وه، په ر و بالی ئه که ن، جیتیگی پی له ق ئه که ن له میسردا. به لام سه لاهه دین، ئه و سه رکرده و سه ردارانه ی که له گه لیا مانه وه، دلّسۆزییان بۆ نوواند، به گیان و دلّ فرمانیان بۆ نه کرد. جگه له وه له نوره دینیشی خواست که براکانی و باوکی بۆ بنیتری. براکانی له پیتشدا چوونه لای. پاشان باوکیشی گه یشت. ئه ویش به هۆی ئه وانه وه پشتی قایم بوو. ئه وانیش به هۆی ئه وه وه سه ربان بلندبووه وه و پشتیان قایم بوو. هه روه ک له وه پیتش میسر خیزانی (یوسف کوری یعقوبی) ی کۆکرده وه و پایه ی بلند کردنه وه، ئه مجاره یش خیزانی (یوسف کوری ایوب) ی کۆکرده وه و پایه ییشی بلند کرده وه. (یاروقی) و سه رداره کانی لای نوره دین و هاوده مه کانی ترسیان له سه لاهه دین پیشان دا. گوتیان: هه رچه ند سه لاهه دین پاره ی دروست کردوو و ناوی (خونکار نوره دین) ی له سه ر نووسیوه، هه رچه ند به فهرمانی ئه و ناوی نوره دین له وتاری رۆژی هه یینیدا ئه خویندریتته وه له هه موو خاکی میسردا، به لام له راستیدا ئه و خونکاریکی سه ربه خۆیه، له ژیره ده ستی نوره دیندا نییه. سه لاهه دین بووه ته خونکاری میسری گه وره، که له راستیدا له خاکی نوره دین ده ولّه مه ندرت و گه وره تره، هه تا بیت رۆژ به رۆژیش گه وره تر و فراوانتر نه بی.

بی گومان، نوره دین ئه وانه ی هه موو ئه زانی و لیتیشی نه ترسا. له راستیشدا ئه و

دهسه لاتیکی راسته قینهی نه ما بوو به سهر سه لاهه دیندا. ته نانهت نه یته توانی باوه ریشی پی بکات له بهر ننگاریکردنی چه لیباییه کاند. نه گینا نه گهر وا نییه بوج سه لاهه دین گرتنی که لاتنه کانی (شویک) و (کرک) ی - به ته نشت (زرتی مردوو = البحر المیت) هوهن - نه برده سهر. خو نه و له ساله کانی ۱۱۷۱ و ۱۱۷۳ دا په یته په یته هوروزمی نه برده سهر، که چی که نزیک گرتنیان نه بووه، وازی لی نه هینان و نه گه رایه وه میسر، ههر له بهر نه وهی که نه یزانی نوره دین به رتویه بگاته که لاتنه که و یارمه تی بدات له گرتنیا.

که سه لاهه دین له که لاتی (شویک) وازی هینا و گه رایه وه بیانوه که هی نه وه بوو که بیستویه تی قوله ره شه کان گه له کومه کتیه کیان به دهسته وه یه نه یکه نه له پاش دهر چونه دهر وهی له میسر. نه و قسه یه ییش راست بوو.

به لام، ههر وهک دهر نه که وی دلی نوره دین به و بیانوه دانه مرکا، به وه ییش دلنیا نه بوو که کرده وه که سه لاهه دین له جیی خویدا بوو بی. له بهر نه وه رقی لیبی هه لسا و له کانی دلپه وه بریاری دا که بچیت بو میسر، بیگری و له دهست سه لاهه دینی بسینیتته وه.

به لام (ایوب)، زرنگی نوواند. نامه یه کی دل سوژی به کوره که هی خوئی نووسی بو نوره دین. په یوه ندیی ناوه ند ههر دوو پالنه وانه که هی تا ماوه یه ک چاک کرده وه. که سه لاهه دین، بو جاری دووه م، وازی له گرتنی که لاتی (کرک) هینا، بیانوی نه وهی هینایه پیته وه که باوکی نه خویش که وتوه له میسر دا.

به هوی که وتنه خواره وه یه وه له نه سپه که هی له نزیک (باب النصر) وه. نازاریکی زوریسی پی گه یشتوه نه ویش له بهر نه وهی کاروباری میسری هه موو داوه ته دهست نه و، نه ترسا له وهی که باوکی بری و، دوزمنه کانیسی که له که لیندا خوین شار دوتته وه، نه وه به ههل بزنان که سه لاهه دین له دهر وه یه، شورشیک به رپا بکه ن. به لام و دهر نه که وی، که نوره دین نه و بیانوانه ی به دل نه بووه. له بهر نه وه له دلی خویدا بریاری داوه که میسر بگری. نه وه ییشی کردبو به نامانجی ههره گه وهی خوئی. به لام نه روتگار، نه کاره سات، هیچیان فریای نوره دین نه که وتن.

سه لاهه دین له پاش لاگرتنی (کرک) گه رایه وه میسر. که سه یری کرد باوکی گیانی پاکي به خاک سپاردوه. به وه زور دلته ننگ بوو. چونکه له کاتی مردنیا به ته نشت باوکیه وه نه بووه. خم و خهفت دلی داگرت، چونکه هی تیکی گه وره ی له دهست چوو، که هه مووده م له ته نشتی وه بوو، به زرنگی و کاردروستی خوئی پشتی نه گرت.

به لام نه و داسی مهر که هی که باوکی له دهست دا و تووشی نه م زبانه گه وره یه ی کرد، ههر

نه و داسی مهر که بوو که له وه پیتش رتگیای بو کرده وه بو پوهی گه وره یی و بلندی و له مه و پاشیش رتگیای وای بو نه کاته وه!

بویژیک نه کړی به داردا

سه لاهه دین، له کانی دلپه وه نوره دینی خویش نه ویست و دل سوژ بوو بوئی. خوشتترین بیره وه ری هه لگرتبوو بو نه و. پیی له پی اوته تی نه و، له گه ل خوئی و له گه ل خیزانه که ی دانه نا. به لام نه م دل سوژی به ی که بو نوره دین هه یبوو، په کی نه وهی نه خست، که دهسه لاتی خوئی بو جیتگیه کی گه وره تر له میسر درت بکات. خویشی پی او تیکی گه وره و ژیر بوو، گه وره ییش وای پی نه ویست که خاکه کانی ژیر دهستی فراوانتر لی بکات. وای به ژیری نه زانی، که چند خاکیکی تازه ی تریش داگیر بکات. کن چوزانی، کاره سات به باریکی تر دا وهر نا گه ری. دوور نییه، هه ندی له سه رکه و تووان به سه ریا سه رکه ون، سا نایا له شکره کانی نوره دین بن، یان کومه لانی شورشگیران. که ناچار بوو نه وسا میسر به جی به یلی، نه توانی روو بکاته یه کیک له خاکه کانی تری خوئی، په نای بو بیا و له ویدا خویشی داله بدات.

سه لاهه دین هه ندی له له شکره که هی خوئی نارد بو (طرابلس الغرب) گرتی. ههر وه ها دوو له شکر تریشی نارد بو گرتنی (سودان = بلاد النویه) و (مین). نه و دوو هه لمه ته (توران شا) برا گه وره که هی سه لاهه دین، سه رکرده یان بوو. (توران شا) به ره و خوار بووه وه تا گه یشته (اسوان)، ههر شورشیکي قوله ره شه کانی هاته ژئ کوزانده وه. ههر کشا، ههر کشا، تا خاکی (سودان) ی گرت و چوه ناو شاری (ابریم) وه.

به لام (توران شا) ههر چه نده نازا و بی باک بوو، له بهر په له په لکردن و گلارویی خوئی، نه یته توانی له جیتگیه کدا زور میینیتته وه. له فرمانر وایی و ناوه دانکرده نه وه ییشا شاره زایی نه بوو. له بهر نه وه نه ییتوانی له (سودان) دا میینیتته وه. له ویدا هیچ نه نه و، گه نه شام نه بی. خاکه که دهرامه تیکی وای تیا نه بوو که دلی پی او کیش بکات. دانیشتوه کانیسی هیچ فرمانتیکیان نه بوو، یه ک کوشتن و بازرگانی قوله ره شه نه بی. نه ییتوانی له ناو نه و هه تاوه گهرمه ی سوداندا میینیتته وه، گه رایه وه (قاهییره)، به کومه لیکي گه وره بابه تی تالانیییه وه وه ک به ندهی قوله ره شه و که نیزه ک و بابه تی تر!

*

بویژی یه مه نیش، (عماره)، دلی چوو به (توران شا) دا دهستی کرد به پیاهه لدانی و

هانه دانی بۆ گرتنی (مین). به جوانترین هۆنراوه و شیرینترین اتهوه، ئه یویست ده ماری مهردایه تیبی بیزویتی بۆ ئه و داگیرکردنه. مه به سیشی له مه ئه وه بوو، که ئه م شه رکه ره به هیتزه، توران شاه، له سه لاهه دینی برای دوور بخاته وه به به شیک له له شکره که یه وه، بۆ ئه مه ی هیتزی سه لاهه دین له میسر دا کز بیی و به ئاسانی بشکیتری، له لایه ن هیتزه کانی شۆرشگیتزه کانی میسر و هوروزمه ره کانی (سجلیا) و (قدس) هوه.

ئاژاوه گیتزه کانی، وایان هاته پیتش چاو، که ئه و داوه ی ناویانه ته وه بۆ سه لاهه دین سه رئه گری. له بهر ئه وه ده ستیان کرد به دابه شکردنی سایه و پایه. له وه دا تیکچوون له گه ل یه ک که کۆ بیته جیتشین و کیتش بیته گزیر!

به لām توران شا، توانی (مین) داگیر بکات، پاشان شاری (عدن) یش که ئه سکله یه کی یه جگار قایم بوو. له و یانه دا فه رمانه واییه کی به هیتزی دامه زرانند. به لām ئاژاوه گیتزه کانی ده نگیان ده رچوو و گه یشته سه لاهه دین. ئه میس سه رکرده کانی هه لواسین به داردا. یه کتیک له وانه (عماره) ی بویتزه بوو.

(عماره) چه ند سالتیک له وه پیتش، مرۆقتیکی هه لواسراوی له هۆنراوه کانی پیتشاندا بوو، له بهر ئه وه ی که له (الصالح بن زریک) هه لگه رابووه وه، هه ر چۆنیک پیتشاندا بوو، خۆشیی وای به سه رهات، به ده ست سه لاهه دینه وه. هه ره ک (عماره) به و هۆنراوه وه خۆی پیتشاندا بۆ ئاوه ها بوو... دوور نییه که جنۆکه ی هۆنراوه کانی له کاتی هه راکردنیا له ده ست فریشته ی مردن، هه ر به و جوړه ئه و چه ند دپه هۆنراوه ی خوتید بیته وه!

پانه وانانی ئه سکله ندریه

فه ره نکه کانی (بیت المقدس) به سه ره نه گرتنی ئاژاوه که یان زانی. هه نگاوتیک نه چوونه پیتشه وه بۆ میسر. به لām وا ده رئه که وئ که خونکاری (سجلیا) به وه ی نه زانی بوو. له بهر ئه وه گه له که شتییه کی گه وه ی ناردبوو بۆ ئه سکله ندریه بریتی بوو له ۲۸۲ که شتی. دانیشتوانی ئه سکله ندریه ئه مه یان له نا کاو لی کرا. له گه ل ئه وه شا که وتنه خۆیان بۆ به ره نگاریکردن. فه ره نکه کانی نیشته وه سه ر زه وی.^(۱)

روویان کرده شار و ماشینی به رده هاو یتریان لی خسته کار دانیشتوانی ئه سکله ندریه ناچارمان به در یترایی ئه و رۆژه شه ر بکه ن، پشوو نه دن، کۆل نه دن. شه و داها ت ئه وانیش

(۱) راستتر: دابه زینه سه ر زه وی.

سه ربا زتکی که میان لا بوو. له گه ل ئه وه یشدا گه رمه یاندا به شه ر^(۱)، به جو رتکی وا که بیتگانه داگیر که ره کان سه ریان له نازایه تیبیان سو ر ئه ما...

له رۆژی دووه ما، گا وره کان که لوپه لی به رده هاو یتره که یان کیتشایه نزیک شو ره کانی ئه سکله ندریه وه، هوروزمیتکی به هیتزیان برده سه ر شه رکه. به لām دانیشتوانی شه رکه توانیبیان هوروزمه که به ره و دا بگه ر پینه وه. چونکه هه ندی هیتزی تریان پیا گه یشت که له گونده کانی دراوسیبیانه وه هاتبوون.

له رۆژی سییه مدا، ئه وه ی روویدا، به بییری که سدا نه ته هات چونکه موسولمانه کان ده رگای شاریان کرده وه و چوونه ده ره وه له هه موو لایه که وه په لاماری گا وره کانیان دا... نازایانه ئه یانقیژاند به سه ریاندا... بیتگانه کان داچله کین. موسولمانه کان توانیان بگه نه که لوپه له کانی به رده هاو یتره کان، هه موویان تیک دان و سوتاندنیان. شه ر گه رمه ی پت که وت تا بانگی شیوان. ئنجا به سه رکه وتووی و دلخۆشییه وه چوونه وه ناو شار. له و کاته دا راسپیتراوتیک هات، بلاوی کرده وه که سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه وه گه یشت. ئه وانیش ده موده ست چوونه وه ده ره وه، له جارن زۆرتر ته وژم و تینیان دایه بهر خۆیان، وا دیار بوو هه ر ئه و موژده یه به س بوو، بۆ ئه وه ی که هه موو ماندوو یتییه کی له شیان ده ربکات... ئه مجاره یش په لاماری دوژمنیان دایه وه، هه موو که سیکیان وای ئه زانی که سه لاهه دین به ته نشتییه وه یه، شه ر ئه کا. توانیبیان دوژمن به او یتره زرتیه. هه ندیکیان بی وه ی گه یشته وه که شتییه کان. هه ندیکیشیان که وتنه بن ئاوه که وه نوقومبوون.

سالان و سه د سالانیش تپه رین، ئنجا میتزوو کاره ساتیکی وه ک ئه م کاره ساته ی ئه سکله ندریه ی بۆ گیتراینه وه. له شویتنیک زۆر نزیک ئه سکله ندریه دا، له سه رده می گه وره یه کی تری میسر دا، که ناوی (محهمه د عه لی) بوو، چه شنی ئه م که یه وه یه یه و کاره ساتانه ی که به سه ر سه لاهه دیندا هاتبوون، به سه ر ئه ویشدا هاتن. ئه م دوو گه وره یه، هیچیان میسری نین. سه لاهه دین کورد بووه. (محهمه د عه لی) یش (مه کدۆن) ی بووه. (*).

(۱) یان: شه ریان هیتدی تر گه رم کرد.

(*) محهمه د عه لی، هه رچه نده له خاکی (مه کدۆنیا) وه هاتووه. به لām له م سالانه ی دواییه دا، گۆشار و رۆژنامه کانی میسر ده ربانخست که ئه ویش له بنه چه دا کورد بووه، له بنه ماله یه کی گه وه ی کورد بووه که کۆچی کردوو بۆ ئه روپا. (وه رگیترا).

ئەوانە ھەردووکیان، ناوبانگی گەورەبیبیان دەرنەکرد، تا ھاتنە میسرەوہ. میسر بوو کە گەورەبیبی ئەوانە دەرخست و گەیانندی بەبەندیبی...

سەلاحەدین لەناو ھەلمەتیک دابوو ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست چەلبیابیبیەکان. (محەمەد عەلی) یش لەناو ھەلمەتیک دابوو، ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست ھەرەنسیبەکان...

.....(*)

سەرکردەکانی نوردین، پەرورەدیەن ئەکرد. لەناو خۆیاندا بەرہەرەکانی و شەپوشۆریان ئەکرد، سەرەستەئەوانە (شمس الدین ابن المقدم) بوو. لەدوای (ئەمەلریک)، منالئیکی یانزە سالی گەپ بوو بەخونکاری (قدس). راویژکەری (ریمۆن) بوو، خاوەنی (طرابلسی شام).

ئایا دوو منالی وا، خونکاری (شام) و (فلسطین) بن، ئەتوانن لە پرووی سەلاحەدیندا بووستان!

بەلام سەلاحەدین، تا بەتیبی چاکە لە بەرچاو بوو، ھەزیشی ئەکرد چاکە کەس نەھیتلئیتەوہ بەسەر خۆیەوہ، بەلکو زۆتر چاکە بداتەوہ. ئەبویست لە ھەموو کانی دلئیەوہ چاکە نوردین بداتەوہ بەمنالئەکە. لەبەر ئەو زۆری پێ نەچوو، چەند نامەبەکی سەلاحەدین ھات بۆ خونکار (الصالح)، دلئ ئەدایەوہ و پیرۆزبایی خونکاریبەکە لە ئەکرد.

ئەویشی تی ئەگەیانند کە ناوی ئەو لە وتاری ھەبیدا ئەخوئندرئیتەوہ و، وەک باوکیشی ملکہچیبی بۆ ئەکری. ھەندئ پارە میسریشی بۆ نارد، ناوی (الصالح)ی لەسەر نوسرا بوو.

بەلام سەرداری (موصل)، (سەیفەدین)، لەگەڵ ئەوہشا کە کوری مامی خونکارە منالئەکە بوو، (***) ئەوہندە سپلئە دەرچوو لەگەڵ خزمەکە خۆیدا، ھەلمەتی بردە سەر ئەو خاکانە کە بەدەست (الصالح) ھوہ بوو لە نوردینی باوکییەوہ بۆی بەجی مابوو. بەشی زۆریانی داگیر کرد لەگەڵ ھەندئ خاکی (جزیرە)دا.

(*) لەم شوئینەدا چەند پەرەگرافیک دیار نیبە لە ئەسلەکەدا.

(**) کە عیماددەدین زەنگی مرد، دوو کوری لەپاش بەجی ما: سەیفەدین غازی و نوردین. کەواتە سەیفەدین ئەبیتە مامی کورەکە نوردین، خونکارە منالئەکە شام، نەک کوری مامی. -وەرگێت-

بەلام سەلاحەدین پیاویکی زرنگ بوو. ئەبویست شەپ بکات تا ئەو شۆریشانە ئەکوژئیتەوہ، کە سەرلەنوئ قولەرەشەکان لە میسردا بەرپایان کردبووہ... ئەبویست پاش ئەوہ خۆی کوکاتەوہ و ئامادە بێ بۆ شەپ.

سەلاحەدین، پیاویکی خۆیەرست نەبوو، دلئسۆز بوو، کزبێ دراوسێکانی خۆی بەھەل نەزانی، پەلاماریان بدا و بیانخاتە چنگ خۆی. بەلکو لە دلئ خۆیدا برپاری دابوو، کە پەنجە نەخاتە فرمانی ھیچ فەرمانرەواییبەکی ترەوہ، شەپیشیان لەگەڵ نەکات، تا نەزانی کە چاکە ی گشتی موسولمانەکان لە پایە مالبووندا یە.

کارساتی وا ھاتە پیشەوہ، کە نیشانە ی تیکچوونی شاھەنشاییبەکە نوردینی ئەدا. چونکە (سەیفەدین) لە موصلەوہ ھەلمەتی ھینا بەسەر ھەردوو خاکەکە ی سوربە و گرتی.

سەرداری (حلب) یش بەرەنگاری سەردارەکانی (شام) بوو، ئەوانە کە لە خونکارە بچکۆلە ی (دمشق) ئالابوون. سەردارەکانی تریش، کە لە زەمینداریبە ھەموو رەنگەکاندا بوون، ھەر خەریکی چاکە و کەلکی خۆیان بوون. (سوربە) وای لئ ھات، بئ سەرکردە مایەوہ. کەس گوئی نەئەدایە کەس. سەلاحەدین نامەبەکی نارد بۆ خونکار (الصالح)، گلەبی لئ کرد، کە بۆچ لە پەلاماردانی (سەیفەدین) بۆ سەر خاکەکە ی داگیرکردنی خاکەکە ی ئاگاداری نەکرد، تا بیت و رزگاری بکات. نوسی بۆ ئەو سەردارانە کە تیبی ئالابوون:

(ئەگەر نوردین بیزانیایە، کەسی واتان تیایە، جیتی من بگرتیتەوہ، یاخود ئەوہندە ی من باوہری پێ ئەکری، ئەو خاکی میسرە ی پێ ئەسپارد کە لە ھەموو خاکەکانی تری گەورەترە. ئەگەر مردنیش پەلە ی لئ نەکردایە یاریدەدان و پەرورەدەکردنی کورەکە ی بەکەس نەئەسپارد بەمن نەبێ. منیش ئەتانبینم، گەورەکە ی من و کورەکە ی گەورەکە ی منتان ھەر بۆ خۆتان ھیتشتوتتەوہ. بەم زوووانە لە بارەگایدا راتەوہستم، کاریکی وایشی بۆ ئەکەم کە چاکە ی باوکی بدەمەوہ. ئیوہیش ھەریبەکەتان بەشی خۆی سزا ئەدەم، چونکە پاراستنی خاکەکە تیان لەبیر خۆتان بردۆتەوہ.

فەرەنگەکان دەستیان کردەوہ بەپەلاماردان چوار لای کەلاتی (بانیاس)یان گرت، ئەمیش سەر بە (دمشق) بوو. پاشەجار لەگەڵ (شمس الدین ابن المقدم)دا رتیک کەوتن و گەرانە پاشەوہ، لەدوای ئەمە ی ھەندئ پارەیان لئ سەند.

سەلاحەدین لە سەردارەکانی (دمشق) زۆتر پڕ بوو، چونکە نیشتمانەکە ی خۆیان وا

بهره‌للا کردبوو: له لایه‌که‌وه سهرداری (موصل) نه‌هات و پارچه‌ی نه‌کرد... له لایه‌کیشه‌وه له‌گه‌ل گاوره‌کاندا رێک نه‌که‌وتن و باجیان نه‌دان.

وا به‌باش زانرا که خونکاره مناله‌که له (دمشق) هوه بگوتیزریتته‌وه بو (حلب). نه‌وه سهرداری که په‌روه‌رده‌کردنی خونکاری درا بووه ده‌ست له (حلب) دا، ده‌ستی سه‌ند. سهرداره‌کانی (دمشق) لیبی که‌وتنه مه‌ترسییه‌وه. هاواریان نارد بو سهرداری (موصل) که زوو به‌زوو بگاته فریایان. به‌گویی نه‌کردن. ترسا له‌وه‌ی که داویکیان بو نابیته‌وه. هاواریان برد بو سه‌لاحه‌دین، نه‌ترسا و ده‌موده‌ست هات.

سه‌لاحه‌دین له‌م باره‌یدایه، قسه‌نه‌هاته سه‌ری. نه‌وه له (شام) هوه بانگ کرا بوو. نه‌ویش به‌له‌شکرکی گه‌وره‌وه نه‌هاتبوو سهریان داگیریان بکات، یاخود تالانیان بکات. ته‌نیا حه‌وت سه‌د سواری له‌گه‌ل خۆی هینا بوو. به‌لای سنووری فه‌رنه‌نگه‌کانیشدا تیپه‌ری، به‌ریه‌ستیان نه‌کرد. له‌ناو به‌پیره‌وه‌چوون و خۆش هاتییه‌کی گه‌رمدا که دانیشتوانی (شام) بو‌یان کرد، چوو (دمشق) هوه. له‌خانوه‌که‌ی باوکیا دانیشت. به‌لایه‌وه به‌جگار جوان و شیرین بوو. چونکه ته‌مه‌نی لاوتیبی له‌ویدا رابوارد بوو. پاش نه‌وه، که‌لاتی شاره‌که‌یان دایه ده‌ستی. سه‌لاحه‌دین بو‌ی سه‌رکه‌وته سه‌ری. هه‌ر پول و پاره و سامانیکی تیا بوو، لیبی ده‌ره‌ینا و، هه‌ندیکی لیبی به‌شیه‌وه به‌سه‌ر نه‌وه (دمشق) یانه‌دا که خۆشیان نه‌ویست و ملکه‌چییان بو نه‌نواند. له‌گه‌ل نه‌هوشا، ملکه‌چی خۆی پیشان نه‌دا بو خونکار (الصالح)، خۆشی وه‌ک نوکه‌ریکی نه‌وه نه‌نواند. هیشتا ناوه‌که‌یشی هیشتبوووه له‌ناو وتاری هه‌ینی و پاره‌دا.

خوایه‌ی به‌رزتر بکات

سه‌رماسو‌له‌ تینی سه‌ند. سه‌ر لوتکه‌ی شاخه‌کان به‌رگیکی سپی بریسکه‌داریان له‌ به‌فر پۆشی. به‌لام سه‌لاحه‌دین، نه‌ زستان، نه‌ سه‌رما، ته‌گه‌ره‌ی له‌ فرمانه‌که‌ی نه‌دا. هه‌موو شاره‌کانی تریش که هی نوره‌دین بوون و له‌دوای مردنی سه‌ربه‌خۆییان ئاشکرا کرد بوو، یه‌ک به‌یه‌ک داگیری کردنه‌وه، له‌چه‌ند رۆژتیکا، (حمص) و (حما) ی گرت و دایه ده‌ست خونکار (الصالح). ته‌مه‌ی به‌ناوی خونکار (الصالح) هوه کرد و، به‌ناوی پاراستنی خاکی ئیسلامه‌وه له‌ ده‌ست فه‌رنه‌نگه‌کان پاشان هه‌رچی (سه‌یفه‌دین) یش گرتبووی له‌ خاکی (جزیره) لیبی سه‌نده‌وه.

ئنجاه سه‌لاحه‌دین رووی کرده (حلب)، که له‌ویدا که‌لاته‌ بۆره‌که‌ی به‌سه‌ر گرده‌خره‌که‌وه

لوتی به‌رز کردبووه به‌ناسماندا. خونکار (الصالح) یش له‌ناو شوره‌قایه‌کانیا به‌گۆشه‌گیری دانیشتبوو. سه‌لاحه‌دین چوار لای شاره‌که‌ی گرت و بلاویشی کرده‌وه که بو نه‌وه هاتوو، گه‌وره‌ی خۆی، خونکار (الصالح) له‌ نامۆزگاریکه‌ره خراپه‌کانی رزگار بکات.

به‌لام (الصالح) نه‌وه‌نده‌ی له‌ سهرداری (حلب) نه‌ترسا. نه‌وه‌نده‌یش له‌ سه‌لاحه‌دین نه‌ترسا. (الصالح) سواری ته‌سپه‌که‌ی بوو، له‌ ته‌مه‌نی دوانزه سالاندا بوو دانیشتوانی (حلب) ی کۆکرده‌وه و به‌چاوی پر فرمیسه‌که‌وه پیتی گوتن: (خۆتان نه‌یزانن که باوکم چه‌ند چاک بووه بو ئیوه و، چه‌ند خۆشی ویستوون و، چۆنیش هه‌لی کردوو له‌ناوتاندا. من هه‌تیوێکی ئیوه‌م. وا نه‌م زۆرداره‌یش که چاکه‌ی باوکمی له‌ به‌رچاو نییه، هاتوو، شاره‌که‌م لیبی داگیر بکات، نه‌ له‌ خوا نه‌ترسی، نه‌ له‌ که‌سیش باکی هه‌یه... له‌دوای نه‌وه به‌کول ده‌ستی کرد به‌گریان. نه‌وانیش سه‌ر و سامانیان پیشکه‌ش کرد و به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین پاره‌ستان، بو شه‌رکردن. به‌م جوژه‌ ته‌گه‌ره‌یان له‌ کاری سه‌لاحه‌دین دا.

گزیری (حلب)، بریاری دا، که خۆی نه‌دا به‌ده‌ست میسریه‌ هوروزمه‌به‌ره‌کانه‌وه، به‌لکو به‌لینیشی دا به‌خۆی که به‌هه‌رچی چۆنیک بێ خۆی له‌ ده‌ست سه‌لاحه‌دین رزگار بکات. ئنجا ناردیه کن (شیخ سه‌نان)، سه‌رۆکی (اسماعیلی) یه‌کان که پیتیان نه‌گوت (شیخی شاخان)، سامانیکی زۆری بێ به‌خشی بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژی. (شیخی شاخان) یش، هه‌ندی له‌ پیاوه‌کانی خۆی نارد، بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژن.

ته‌وانه‌ گه‌یشتنه‌ ده‌واره‌که‌ی سه‌لاحه‌دین. یه‌کیکیان هه‌لیکوتایه سه‌ری. پیتش ته‌مه‌ی ده‌ست له‌ سه‌لاحه‌دین بوه‌شینی، کابرا کوژرا... له‌ راستیدا، رزگاربوونی سه‌لاحه‌دین له‌وه کوشتنه‌ جیتی سه‌رسوپمان بوو. وا دیار بوو خوا ته‌یویست بیپارێژی له‌ کوشتن، بو ته‌مه‌ی نه‌وه‌ی رایسپاردوو، له‌ پینا و ئیسلاام و موسولماناندا، جیبه‌جیبی بکات! سه‌لاحه‌دین، له‌ زۆرداری ته‌وانه‌ی که له‌ خونکاره مناله‌که‌ی (حلب) تالابوون، زۆر دلگیر بوو. دلگیریه‌که‌یشی به‌وه زۆرتری لیبی هات که زانی ته‌وانه‌ په‌نایان بردۆته به‌ر (رمۆن)، پاپۆکه‌ری مناله‌ گه‌ره‌که‌ که خونکاری (قدس) بوو. (رمۆن) به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه چوو (حمص). سه‌لاحه‌دینیش له‌ (حلب) گوتزایه‌وه بو (حما). که نزیک (حمص) بووه‌وه، فه‌رنه‌نگه‌کان به‌جیبیان هیشت. سه‌لاحه‌دین سه‌رله‌نوێ چوووه‌وه ناو شاری (حمص) و که‌لاته‌که‌ی خسته‌ ژێر ده‌ستییه‌وه.

له‌دوای دوو هه‌فته (بعلبک) یشی گرت. ئەمه ئەو شارە بوو که ساله‌کانی تەمەنی منالیی تیا رابوارد بوو.

بەم جوۆرە سەلاحەدین بوو بەگەورەیی هەموو خاکی (سوریە) که لەژێر چنگی نۆرەدیندا بوو، ناوچەیی (حلب) نەبێ که لە ژوورودا بوو.

دوایی ئەم هەموو سەرکەوتنانە، سەرداری موصل (سەیفەدین)ی تۆقاند. قینی لە سەلاحەدین هەلگرت. بەلای ئەووە سوریە و جزیرە لە خاکەکانی خێزانی زەنگی بوون که باپیری بوو لە باوکبەووە ئەویشی پێ خراپ نییە که خاکەکانی ئامۆزاکەیی خۆی و براکەیی خۆی داگیر بکات. بەلام چۆن رێ ئەدا، بەم پیاووە که سەلاحەدینە و بەک تنۆک خۆینی زەنگی لە دەمارەکانی لەشیا نییە، خاکەکانی خێزانی زەنگی بۆ خۆی داگیر بکات!

لەشکرێکی گەورەیی پێکھێنا و ناردی بۆ (حلب)، لەگەڵ هێزەکانی (حلب) دا یەکیان گرت. بەهەردوو لەشکرەکه لە لەشکرێ سەلاحەدینیان زۆرتەر لێ هات بەو یارمەتیەیشەووە که لە میسرەووە بۆی هات. سەلاحەدین پێشینیازی کرد ئاشت ببنەووە، لەسەر چەند مەرچێک که جیبەجێکردنیان زۆر ئاسان بوو. تەنانەت بەویش وازی هێنا که هەر خاکەکانی سوریەیی بۆ بێنیتەووە تا پارچەیی (شام). هەر خاکی کهوتوتە ژووروی شامەووە بە (حمص) و (حماه) یشەووە بیانداتەووە. بەلام ئەوان، زۆردارییان نواند، لە خۆیانباایی بوون، بەرپەچیان دایەووە، لەگەڵی رێک نەکووتن. بەلام که سەلاحەدین بەرەو روویان وەستا و لەشکرێ (قاهیرە) و (شام)ی کردن بەگژدا سزای خۆیان وەرگرت. بەشکاندنێکی خراپ شکاندنی و راوینان تا (حلب). لەوێ خستنیە کونەووە و هەر چوار لای گرتن، تا ناچاربوون ئاشتیان لێ خواست. بەپەشیمانییەکهووە مەرچەکانی پێشوویان پەسند کرد، جگە لەویش ژووروی (دمشق) و (حمص) و (حماه) یشیان دایە لەگەڵ چەند شارێکی زۆر نزیکیی (حلب).

ئێتر سەلاحەدین بوو بەگەورەبەکی بەهێزی سەرکەوتوو. لەگەڵ ئەم هەموو هێز و سەرکەوتنەیشدا که دەستی کەوت، سەلاحەدین بەهەموو هێزێکیەووە و بستی خونکار (الصالح) دلنیا بکات، که بەهەموو توانایەکیەووە ئامادەیی، یارمەتیەکی دلسوژانەیی بدات. هەر بەو مەرچەیی ئەو سەرکەوتوو و پیاووانە لە تەختەکی خۆی دوور بخاتەووە. بەلام خونکار (الصالح)ی بەسەزمان، وای ئەزانی، یاخود وای تی گەبیترا که ئەووە واتای بەندەبەتیەیی بۆ سەلاحەدین... لەبەر ئەووە قسەکهی سەلاحەدینی بەدلانە چوو و وەریشی نەگرت.

ئێتر که وای لێ هات، سەلاحەدینیش لەووە بەولاووە نەبەیتشت ناوی خونکار (الصالح) له وتارانی رۆژە هەینیەکاندا بەیتیری، نە لە میسردا و نە لە شامدا. لە جیبی ناوی ئەو، ناوی خۆی هیترا لەو وتارنەدا. لە قاهیرەشەووە پارەیی تازه دروست کرا بەناوی خۆبەووە، لیبی نوسرا بوو (خونکاری سەرکەوتوو، یوسف کوری آیوب، پایە بلند بێ).

کچی نۆرەدین

بەلام ناکۆکیی خیزانی آیوب و خیزانی زەنگی، هیشتا نەکوژابوووە. چونکه (سەیفەدین)، خەریکی کۆکردنەووەی چەند لەشکرێکی گەورە بوو، لە (جزیرە و دیاربکر) هەو ئەبیتیان. سەلاحەدینیش که هەر بەحەوت سەد سوارەووە لە (قاهیرە) هاتبووە دەرەووە، لەشکرەکهی چەند ئەووەندەیی تری لێ هات بەهۆی ئەو یارمەتیەیانەووە که لە میسرەووە بۆی ئەهات.

(سەیفەدین) بەخۆی و شەش هەزار سەریازی موصل و جزیرەووە، پتر، لە رووباری (فرات) پەریبەووە. سەلاحەدین لە نزیک (تل السلطان) دا بەرامبەریان راوەستا، که پانزە میل لە (حلب) هەو دوور بوو. کوشتارەکهیان یەجگار بەتین بوو. لای چەپی لەشکرەکهی سەلاحەدین کشایە دواووە. بەلام سەلاحەدین بەخۆی و پاسەوانەکانی خۆبەووە، تەووژمی برده پێشەووە، هورژمی برده سەریان. هەلسوورانی کوشتارەکه تیکچوو. لەشکرێ (سەیفەدین) شکا و شلەژا. سەریازەکانی، هەریەکهیان، خوا خوای ئەووەی بوو، که خۆی رزگار بکات. (سەیفەدین) یش بەپەله پروسکی و سەختییەکی زۆرەووە، توانی دەر باز بێت. زۆر لە سەرکەوتنێکی کوژران، زۆریشیان گیران. بەلام هەوارگای سەریازەکانیان و ئەسپەکانیان و تروتفاق و کەلوپەلیان، هەمووی کەوتە دەست سەرکەوتنێکی مەزنی سەرکەوتوو، سەلاحەدین...

جا لێرەدا، سەرکەوتنێکی سەرکەوتوو، سەلاحەدین، جوامیریەکی وەهای پێشان دا، که دلێ هەمووانی کیش کرد بۆ خۆی. مێژوویش ئەو کردەووەیی بەشانازی و سەرسوڕمانەووە، بۆ ئەو تۆمار کرد...

هەر که سێکی گرتبوو، لە سەردار و هەژار، هەمووی بەرەللاکردن... هەندیکیشیان بەدیاری و داهاوە پەوانە کردەووە...

خۆ بەخۆیی، خەمی بریندارەکانی ئەخواردن... بەهۆی ئەووە بوو که زۆر بریندار لە مردن رزگار کرا... تەنانەت زۆر کەس لە دوژمنەکانی که شەریان بەرامبەری کردبوو، ئارەزووی

خوبان پیشان دا که له ژیر سیبهری ئه ودا بمینه و... به لام ئه و تالانییه به نرخانهی که له باره گای دوژمندا دهستی که وتبوو، هیچی نه هیشته و به بۆ خۆی، همموی دابه شکردن به سهر له شکره که پیدای...

سه لاهه دین، به و کرده وانهی دهریخست، که جوامیریکی دهست بلاوی دل فراوانه و، پیاویتیکی مەردی زرنگی گه و ره یه...

به ندییه به ره لا کراوه کان، هممو گه رانه و له ریگادا جوامیریکی و کرده و هی بلند و پاکی ئه و یان ئه گتیره و هه. هممویشیان ئاماده بوو بوون که بینه ژێردهستیکی دل سوژی به لام سه ربازه کانی سه لاهه دین، به م سهر که وتنه و به م سامانی تالانییه که دهستیان که وتبوو، دلخوش و سهر بهرز بوو بوون... ئه و انیش خوبان وا پیشان ئه دا که سهر کرده که یان بۆ ههر کویتییه که بچتی، دوا ی که ون... له پینا و دل راگرتنی ئه ویشدا هه رچییه کیان هیه به ختی که ن. له دوو رۆژه که ی دوایشدا، سه لاهه دین و سه ربازه کانی، دوو شاری دراوسیتی تریان داگیر کرد. ئنجا سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه و به رامبه ر که لاتتی (اعزاز) ی قایم وهستا. ئه م که لاتته، زۆر که وتبووه سهر یان. چونکه سی و ههشت رۆژی خشت چوار لایان گرتبوو و تهنگه تاویان کردبوو، ئنجا خۆیدا به دهسته وه. ته نانه ت ئه و نه دیشی نه ما بوو که سه لاهه دین خۆیشی تیا بکوژی.

چونکه پاش ههفته به که له چوار لاگرتنی ئه و که لاتته، رۆژیکیان، سه لاهه دین له بن ده واره که ی خۆیدا دانیشتبوو ئه حه سایه وه. له ناکاو، کابرایه که هه لمه تی برده سهری و خه نجه ریکی له سهری دا و برینداری کرد. ئه گه ر کلاو زرنکه ی نه بوو ایه که ئاسن بوو و له ژیر ته قیله که یه وه بوو، ئه کوژرا. سه لاهه دین دهستی کابرای گرت. به لام ئه و ههر خه نجه ری ئه وه شاندا له گه ردنی، به لام زرنی ئاسنه که ی نه ی ئه هیشت ئه و خه نجه رانه بگه نه گه ردنی. له و کاته دا سهر کرده یه کی سه لاهه دین کردی به ژووردا، خه نجه ره که ی گرت به دهستی، دهستی بریندار کرد. پاشان پیاو کوژه که ی کوشت. پاشان پیاویتیکی تریش له (اسماعیلی) یه کان هوروژمی هیتا. ئه ویش کوژرا. هی سیته همیشیان هوروژمی هیتا، ئه ویش کوژرا.

له وه وه سه لاهه دین چو به دلایا، که گزیری (حلب) دهستی له م که تنه دا هیه. (شیخی شاخان) یش ئه و پیاوانه ی هان داوه، بینه سهری، بیکوژن. له بهر ئه و هه پریری دا تۆله ی خۆی له (حلب) بکاته وه و، له (اسماعیلی) یه کانیش بکاته وه.

به لام ئه یی له پیشدا که لاتتی (اعزاز) بگری. ئه و نه ده ی تهنگه تاو کرد، خۆی دا به دهسته وه. پاشان گورچ چووه سهر (حلب)، بۆ ئه مه ی سهر کرده ی که تنه که، سزا بدات. به م رهنگه چوار لاگرتنی (حلب)، خاوه نی که لاتته بۆر، بۆ سییه م جار دهستی پی کردوه.

که لاتته که ئه مجاره ییش، وه ک جاره کانی پییشوو، به ره نگاری کرد. به لام زۆری پی نه چوو، دانیشتوانی شاره که له درێژه پیدانی تهنگه تاو کردن زنده قی چوو. ئاره زوی ئاشتبونه وه یان پیشان دا. ئاشتییش به م جوژه کرا، که هه رچی خاکیک سه لاهه دین داگیری کردوه، به هی ئه و دا بری. هه موو لایه کیش به سویند خواری بمینه وه.

پاش ئه مه ی سویندیان بۆ یه کتر خوارد. کچتیکی بچکۆله له (حلب) هاته دهر وه، خوشکی خونکار (الصالح) و کچی نوره دین بوو. رووی کرده سه لاهه دین. ئه ویش گه لیک ریزی لی گرت و روو خۆشی له گه ل نواند. لی پی پرسی: چیت ئه وئ بتده می؟ گوتی: که لاتتی (اعزاز)! سه لاهه دین، له بهر دلئی ئه و کچه بچکۆله یه، که لاتتیکی وه ک (اعزاز) ی به خشی، که به و هه موو گیروگرفت و تهنگه چه له مه یه وه بۆی گیرا بوو، ئه و نه دیشی نه ما بوو که سهری تیا بچتی.

دیارییه کی زۆریشی له گه ل کچه شای بچکۆله نارده وه، خۆیشی له گه لیا چوو، تا گه یان دبه دهر گای شاری (حلب)!...

سه لاهه دین، (حلب) ی به جتی هیشت و رووی کرده خاکی (اسماعیلی) یه کان، بۆ ئه مه ی تۆله ی ئه وه یان لی بکاته وه که چه ند جاریک په لاماریان دا بیکوژن. نیشتمانه که یانی تیک و مه کان دا، که لاتته هه ره گه و ره که ییشیان سووتاند. تا توانی، دهستی لی وه شاندا، تا (شیخی شاخان)، (شیخ سنان) هاواری برد بۆ لالۆی سه لاهه دین، که سهر دار بوو له شاری (حماه)، بۆ یان بیاریتته وه له سه لاهه دین که بیان به خشی. لالۆی سه لاهه دینیش له سه لاهه دین پارایه وه که بیان به خشی...

سه لاهه دین به خشین و به جتی هیشت... پاشان گه رایه وه بۆ میسر... ئه و میسره ی که خۆشی ئه ویست و به په رۆشه وه بوو چاوی پی بکه ویتته وه. میسری نیشتمانی و نیشتمانی ئه و کوپه بچوکانه ی که تیا له دایک بوون. ئه وانه ی که خۆشه ویستیان دلئی داگیر کردوه و ئاوانه خوازی کامه رانیان.

باخانی دلفوشی

که گه یشته میسر، دانیش و دهستی کرد به یاری و گه مه کردن له گه ل مناله کانیا. ههستی به خوشییه کی گه وره نه کرد له دلیا، که له گه لیان دابوو. ههستی به نارامی کی گیانی نه کرد له ناویاندا. چونکه نه له پیناوی خواناسین و ئیسلامه تیدا بوو، که کوره کانی و خیزان و که سوکار و مال و نیشتمانه کی خوی به جی هیشته بوو له هه موو سامانی جیهان، به و نه وازی هینا بوو، که له بن ده وار یکدا بژی، که بارهش به ملا و به ولادا نه بیرواند... له هه ندی کاتی ناکاویشدا، زورداران هه لمت به نه سه ری بو نه مه ی بیکوژن.

هه لمت ته کانی خوی خسته کوره کانی (اسماعیلی) به کانی هاته وه پیش چاو، که خه ریک بوون بیکوژن... توژنیک پی پی گرژ بوو... مناله کانی خوی نا به سنگیه وه، وهک به خوی پروا نه کات که له ناویاندا به، وا بوو. پاشان سوپاسی خوی کرد که به راستی له ناویاندا به. نه مه گه وره که یانه که ناوی (الأفضل علی) به که ته مه نی گه یشتوته شه ش سال... نه وه پیش (العزیز عثمان) ه که ته مه نی پینج سالانه.

نه مه (الظاهر) ه... نه وه پیش (الظافر) ه... پاشان سه لاهه دین، به دلکی پر خوشه ویستی و تاره زووی چاوپیکه و تنه وه، هه موویانی ماچ کرد و هه لسا پرواته ده ره وه، (الأفضل) و (العزیز) خویان پیوه هه لواسی، نه یانویست له گه لی برۆنه ده ره وه.

سه لاهه دین، چوو ده ره وه بو قاهیره... قاهیره ی سه رکه و توو، که له شکر ی سه رکه و تووی نارد بو سه لاهه دین، به کاریان به یینی له شه ره کانی شامدا. نه وه قاهیره یی که پایته ختی میسه و، پایته ختی شاهه نشاهی ئیسلامه تی که خوی نه یه وئ گه وره و فراوان بی.

سه لاهه دین دهستی کرد به بیرکردنه وه له میژووی پایته خته کانی میسر، هه ره له وساکه وه که رۆژی ئیسلامه تی به رز بووه وه و جیهانی رۆشن کرده وه.

نه مه (فسطاط) ه که (عمرو بن العاص) دامه زرانده وه... له پاش سه د سالیکی زورتر، (العسکر) کرا به پایته خت له سه رده می (عباسی) به کاندا...

له پاش سه د سالی تر، پاله وان (احمد کوری طولون)، شاری (القطائع) ی کرد به پایته خت...

له پاش سه د سالی تریش، (جوهری سجلیایی)، نه م شاری قاهیره یی دامه زراندا، که له سه ری کرده وه و نه ویش له سه ره نه می کرده وه.

سه لاهه دینیش، له پاش نه دامه زرانده وه سه د سال، ویستی دامه زرینی و دروست بکات، وهک نه و پیاوه گه ورانه ی پیش خوی نه و پایته ختانه یان دامه زرانده وه.

به لام نه و له جیاتی نه وه ی پایته ختیکی تازه دامه زرینی، بیری له وه کرده وه که هه ر چوار پایته خته که بخاته ناو شوره یه کی گه وره وه، پیکیان وه به سه یته وه... جگه له وه که لاتیکی بلندیسه له سه ره لوتکه شاخی (المقطم) ی رۆژتاوا دروست بکات...

پاشان دهستی کرد به جیبه جی کردنی بیره که ی خوی. (به هائهدین قهره قوش) سه ره رشتی فرمانه که ی نه کرد. ده ست کرا به دروست کردنی شوره که و که لاته که. له دروست کردنی که لاته که دا، به رده کانی (الأهرام) به کار نه هیتران که (فرعون) ه گه وره کانی میسر به جیبان هیشته بوو.

هه ره له و ساله دا، سه لاهه دین، دهستی کرد به دروست کردنی خویندن گایه کی گه وره به ته نشت گۆزی پیشه وا (شافعی) یه وه، له گه ل نه خوشخانه یه کی زور گه وره و فراواندا.

نه وانه ته واو کران. سه لاهه دین ده رانه تیکی گه وره ی بو خویندن گایه و نه خوشخانه که ته رخان کرد. نه جا سه لاهه دین، له مانگی (شعبان) ی نه و ساله دا، چوو اسکندریه، فه رمانی دا گه له که شتییه کان، چاک بکه نه وه. هه ردو مناله که یشی (الأفضل) و (العزیز) ی له گه ل خوی بر دیوه اسکندریه. له وئ، له مانگی (رمضان) دا رۆژووی گرت. له (الحافظ أبي الطاهر) یسه وه گوپی له قسه کانی پیغه مبه ر گرت. نه وساکه باج نه سینرا له و بازار گانه فه ره نگانه ی که کوتال و بابه تی تریان نه هینا یه اسکندریه بو فروشتن. سه لاهه دین نه و باجه ی برییه وه بو خوینده واره ئاییینییه کانی اسکندریه.

پاشان گه راپیه وه قاهیره بو نه مه ی زورتر فراوانی بکات، زورتر ناوه دانی بکاته وه.

له وده مه دا، زور گه ره کی کون هه بوون، کاوول بوو بوون، هه ره له گۆری (السيدة نفیسة) وه دهستی پی نه کرد، تا کو (باب زویله)... سه لاهه دین نه و گه ره کانه ی هه موو له بنه رت تیکیدان... جیگا کانی کرد به باخاتیکی گه وره و فراوان... نه و نه ده گه وره بوو، که (باب زویله) له ده رگای مزگه وتی (ابن طولون) وه نه بینرا.

نه م باخاته سه وزانه، بوو بوون به جیگا یاری منالان و جی سه یران و گه شت و گه رانی دانیشتون، کاته کانی بی فرمانی خویان، به خوشی و گه شتییه وه له ویدا رانه بوارد. به لام ئیستا هه ره له و شوینه دا که باخاتی دلخوشتی تیا دامه زرینرا بوو له سه رده می سه لاهه دیندا، چه ند گه ره کیکی ویران و کاوول بووی تیا نه بینری... شه قامی پیس پیس

به‌ناویاندا ئەروات... گۆل و بەردی خانووہ رووخواوەکان پری کردونەوہ... ناخۆ دەستیکی بەهیزی تازە وا هەیه، کە ئەم گەرەکه وێرانانە، لە بنەرەت تیک بداتەوہ و سەرلەنوێ بیکاتەوہ بەباخاتی دلخۆشی؟!.

شکانەکە (الرملة)

سەلاحەدین کە لە مانگی مشتاخان (ایلول) ۱۱۷۶، لەپاش شەرەکانی شامەوہ، گەرایەوہ میسر، تا شەش ساڵ لەوئ مایەوہ. هەموو هیزیکی خۆی خستە سەر ریکوپییک خستنی کاروباری شاهەنشاهی و، دروستکردنی زانستگایان و نەخۆشخانان و، بەهیزکردنی لەشکر و بابەتی خۆپاراستن و زۆرکردنی کەشتییەکان. سەری خۆی قالد کردبوو بەئاو دانکردنەوہ و ساختمان دروستکردنەوہ. بەتایبەتی لە کاتیکی وادا کە زۆرتر ناشتی لە ئارادا بوو، نەک شەری. ئەویش لەپاش ئەمە بوو کە لەگەڵ خونکار (الصالح) و خزمەکانیا سویندخوارییان کرد، بەهۆی هونەر و تیکۆشانی (هەمفری) شەوہ لەگەڵ فەرەنگەکاندا ریک کەوت لەسەر شەری وستاندن وەک ئەگێرنەوہ، ئەم (هەمفری) یە بووہ کە سەلاحەدینی کردوہ بەسوارچاک و لەوساکەوہ دۆستایەتی لەناویاندا گەشە کردوہ.

بەلام سەریازە چەلیپاییەکان، هەرگیز پەیمانی خۆیان نەپاراست. هەرەوہا سویندخواری و شەری راوەستانیشیان ئەشکاند. تەنانەت پروایان وا بوو، کە شکاندن پەیمان لەگەڵ خوانەناسانی وەک موسولمانەکاندا!، کەموکۆپی تیا نییە! لەبەر ئەوہ شەری راوەستانەکە زۆری پێ نەچوو، کە فەرەنگەکان دەستیان کردوہ بەتالانکردنی خاکە بێ دەنگوسەنگەکانی دراوسێیان، گوندەکانیان ئەسوتاندن و بەلەخۆبایی بوونیکی سەرکەوتنەوہ ئەگەرانیەوہ جیتی خۆیان، لەگەڵ تالانییەکی زۆردا لە کەلوپەل و پارە و ئاژەل! لەوہیش چاویرسیتریان لێ هات، هوروزمیان برده سەر هەندی خاکی (دمشق)، (توران شاھ) یشیان دەرپەراند کە برا گەورە سەلاحەدین و جینشینی ئەو بوو لە شامدا. هیشتا سەلاحەدین سالتیکی بەسەردا نەرۆیشتبوو کە لە میسر بوو، ناچار بوو بەخۆی و لەشکریکەوہ هوروزم بەریتە سەر فەرەنگەکان لە خواری (فلسطین)دا... بەلام لەشکرەکی بەرەنگارییان نەکرا... وایانزانی ریکگایان بۆ کراوەتەوہ... ئەوانیش دەستیان کرد بەوێرانکردن و تالانکردنی ئەو خاکانەکی کە بەدەست فەرەنگەکانەوہ بوون. گوندیان سوتاند و، تالانییان برد. بێ باکانە، لێرە و لەویش بلاوویان لێ کرد، بێ ئەمە بیریکی لە پاشەرۆژی خۆیان بکەنەوہ...

لە ۲۵/۱۱/۱۱۷۷، لە کاتیکی کە سەلاحەدین لەگەڵ کەمیک لە لەشکرەکی خۆیدا مابووہوہ، لە نزیک شاری (الرملة) وە ئەحەسانەوہ، خونکاری قدس بەخۆی و چوار سەد سواری چاکەوہ، دای بەسەریاندا. ئەنجام بەوہ گەیشت کە سەلاحەدین بشکی. ئەمەیش بەکەم شکانی سەلاحەدین بوو لە ژبانییا، یەجگاریش بەلایەوہ نەنگ و ناخۆش بوو. ئەوہندی ئەما بوو کە بگیری.

سەلاحەدین بەخۆی و پاشماوەی لەشکرەکییەوہ گەرایەوہ میسر. تا سەرلەنوێ لەشکریکی بەهیز کۆیکاتەوہ... لەوێوہ نامەییەکی نارد بۆ (توران شا) ی برای کە لە (دمشق) دا بوو، هەرچی بەسەردا هاتبوو لە (الرملة) دا بۆی نوسیبوو. ئەوہیشی تیا نوسیوو: (زۆرجار نزیک بەمردن بووینەوہ. دیارە خوایش بۆیە کە رزگاری ئەکردین، کە مەبەسیکی خۆی هەیه، ئەیەوئ بەئیمە جیبەجی بەرمووی) لە راستیشدا، خوا بوو کە رزگاری کرد. ئەویش بۆ ئەمە وەک چەلیپاییەکان دەستیان لێ وەشان، ئەویش چەند جاریک دەستیان لێ بووہشینیتەوہ، کە دواجاریان ئەو کۆتەکە گەورەیه بوو، کە لە (حطین) دا کوتای بەسەریاندا.

سێ مانگی تر پاش شکانەکی، سەلاحەدین، توانی لەشکرەکی ئامادە بکات و لە میسر بچیتە دەرەوہ، بۆ ئەمە سەرلەنوێ بەرەنگاری فەرەنگەکان بیت.

خانوی خەم

پیش ئەمە (یوسف کوری ئەیوب) بچیت بۆ میسر، بەچەند سەد سالتیک، (یوسف کوری یعقوب) چووہ ئەوئ... ئەویش لەپاش ئەمە کە براکانی زۆرداریان لێ کرد. (یعقوب) یش لە خانووہکی خۆیدا مایەوہ، کە لە سەرەرپتگای (أردن) دا بوو... خەم و خەفەت واکزی کرد، چاوی سپی هەلگەرا بوو...

لەوہپاش، ئەو ناوچەییەکی کە خانووی یعقوب لەناویا بوو، ناوێرا (بەستی خەم). چەند سالتیک بەسەر ئەوہدا تیپەری. هەر لەو شوتینەدا، (بلدوین) خونکاری (قدس)، کەلاتیکی لەسەر سنوری ناوہند خاکی موسولمانەکان و خاکی چەلیپاییەکان دروست کرد. سەلاحەدین ئەم کەلاتە بەخراب ئەزانی بۆ خۆی، مەترسی لێ ئەکرد. لەبەر ئەوہ شەست هەزار دیناری دا بە (بلدوین) کە ئەو کەلاتە پێی بفرۆشت. پاشان سەلاحەدین پارەکی بۆ کرد بەسەد هەزار دینار، بەوہیش پیتی نەفرۆشت... لەبەر ئەوہ سەلاحەدین بریاری دا کە ئەو کەلاتە، لە بنەرەت تیک بدا. هەر لەو کاتەیشدا بەکیکی لە

خزمه‌کانی خوئی سه‌رکرده‌یی له‌شکرکی ئه‌کرد بۆ سه‌ر (بلدوین)، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو خونکاره‌که‌ بگيرئ، به‌لام (هه‌مفری)، ئه‌و سوارچاکه‌ نازابه، پرزگاری کرد، ژيانی خوئی خسته‌ پیناوی ژيانی خونکاره‌که.

له‌دوای دوو مانگ، (بلدوین)ی خونکار، هاته‌وه‌ به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین. ئه‌یه‌ویست خوئی بشواته‌وه‌ له‌ شووره‌یی شکانه‌که‌ی پيشووی. به‌لام ئه‌مجاره‌ خراپتر شکا له‌ جاری پيشوو، نه‌نگیسی زۆرتر به‌سه‌ر هات. چونکه‌ گه‌لێک له‌ سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کانی گاوه‌کانی تیا گیرا. له‌بن خپه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دیندا، نووسه‌ری به‌ناویانگ (عیماده‌دین) دانیشتیوو، له‌به‌ر رووناکی شاپلێته‌یه‌کی گه‌وره، ناوی گرتییه^(١) زۆره‌کانی ئه‌نوسی.

ئیتیر ڕینگه‌ کرایه‌وه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین که‌ بچیته‌ سه‌ر (که‌لاتی خه‌م)، ئه‌ویش بگرئ و وه‌ک خوئی بریاری دابوو له‌ بنه‌رته‌ تیکی بدات. سه‌لاحه‌دین گه‌یشته‌ که‌لاته‌که‌. له‌ ماوه‌ی پینج رۆژدا گرتی. له‌وئ، له‌ (به‌ستی خه‌م) دا مایه‌وه، تا که‌لاته‌که‌ رووخینرا و ته‌خت و تاراجی تیک درا.

له‌ ناوه‌ند شه‌ر و ناشتیدا

(بلدوین)ی خونکار، ئاره‌زووی ناشتی پيشان دا، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌دا که‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی تینی سه‌ند بوو، که‌شتیبه‌کانی (سه‌لاحه‌دین)یش خوێان ئاماده‌ی شه‌ر کردبوو، ده‌ستیان کرد بوو به‌هورۆم هینان بۆ سه‌ر ئه‌سکه‌له‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له‌ (فلسطین)دا. سه‌لاحه‌دین، له‌گه‌لیا ڕێک که‌وت، که‌ شه‌ر نه‌کردن دوو سالی ته‌واو بخایینی... هه‌ردوو لایش سویندیان بۆ یه‌کتر خوارد، که‌ له‌ ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌دا هه‌یج شه‌روشه‌ر و ده‌ست درێژییه‌ک بۆ سه‌ر یه‌کتر نه‌که‌ن...

موسولمانه‌کان په‌یمان و سویندی خوێان پاراست به‌لام چه‌لیپاییه‌کان نه‌ په‌یمان پاراست نه‌ سویند! ناشتیبه‌کی تریش له‌گه‌ل لایه‌کی تر دا پیک هات. کچیگی گۆرانیبیژ بوو به‌هۆی پیکه‌پینانی ئه‌و ناشتیبه‌! چونکه‌ سه‌رداری که‌لاتی (کیفا)، ئافره‌تیکي پایه‌ بلندی ماره‌ کردبوو، کچی (قلیح أرسلان)، خونکاری (قۆنیه‌)ی سه‌لجوقی بوو. به‌لام میترده‌که‌ی زۆر به‌ته‌نگیه‌وه‌ نه‌بوو، چاکیش نه‌بوو له‌گه‌لیا. ته‌نانه‌ت که‌نه‌فتیشی کرد و هۆگری کچیگی گۆرانیبیژی جوان بوو، نه‌ که‌س ئه‌یناسی نه‌ خانه‌دانیش بوو. ژنه‌ی

که‌نه‌فتکراوی ریسوا کرا و، سکالای برده‌ لای باوکی خوئی که‌ (قلیح أرسلان) بوو. ئه‌میش کردیه‌ شه‌ر له‌گه‌ل میتردی کچه‌که‌ی خویدا! به‌پیتی ئه‌و په‌یمانامه‌یه‌یش که‌ له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکار (الصالح) و هه‌ندی سه‌ردارانی موسولماندا کرا، له‌ شاری (حلب)دا، ئه‌بو سه‌لاحه‌دین، پشتی سویندخواره‌کانی خوئی بگرتایه‌ و له‌سه‌ری بگردنایه‌وه‌. سه‌رداری که‌لاتی (کیفا)یش یه‌کێک بوو له‌وانه‌. بیجگه‌ له‌وه‌ له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکاری (قۆنیه‌)یشدا، نارێکییه‌ک په‌یدا بوو له‌سه‌ر که‌لاتی (رعبان). سه‌لاحه‌دین پشتی سویندخواره‌که‌ی خوئی گرت و هاته‌ کۆری شه‌ره‌وه‌ بۆ خونکاری (قۆنیه‌). ئه‌میش نارديه‌ کن سه‌لاحه‌دین، بۆ ڕێک که‌وتن له‌سه‌ر بنچینه‌ی ناشتی. سه‌لاحه‌دین که‌ سه‌رنجی دا له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که‌، ئه‌وه‌ی به‌باشتر زانی که‌ له‌گه‌ل (قلیح أرسلان)دا ڕێک بکه‌وئ و ناشت بیته‌وه‌. هه‌ندیکیش زۆری له‌ سویندخواره‌که‌ی خوئی کرد. وازی له‌ کچه‌ گۆرانیبیژه‌که‌ هینا و لیشی دوور که‌وته‌وه‌. به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه‌ ناشتی له‌ ناوه‌ند سه‌رداری (کیفا) و ژنه‌که‌یدا په‌یدا بوووه‌ و ڕیکیش که‌وته‌وه‌...

ماوه‌ی ناشتی له‌وه‌یش زۆرتری تپه‌راند، ئه‌ویش له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌ شه‌رێک له‌ ناوه‌ند له‌شکره‌کانی سه‌لاحه‌دین و رۆبیتن خونکاری ئه‌رمه‌نستانی گچکه‌دا په‌یدا بوو، (رۆبیتن)، ملکه‌چی نواند بۆ سه‌لاحه‌دین، په‌یمانیدا که‌ توخنی ئه‌و تورکانه‌ نه‌که‌وئ که‌ مه‌رومالات ئه‌له‌وه‌ریتن له‌ خاکی ئه‌و یاخود له‌ خاکی دراوسێکانیدا.

له‌ ٢/١٠/١١٨٠دا، سه‌لاحه‌دین، بوو به‌سه‌رۆکی کۆنگره‌ (مؤتمر)یه‌کی گرنگ، که‌ هه‌موو سه‌رداره‌کانی (موصل و جزیره و آرییل و کیفا و ماردین و خونکاری قۆنیه‌ و خونکاری آرمینیا)ی تیا کۆبوو بوونه‌وه‌. له‌ناو خوێاندا ڕێک که‌وتن و سویندیشیان بۆ یه‌کتر خوارد که‌ هه‌تا دوو سالی تر که‌سیان له‌گه‌ل یه‌کتر دا شه‌ر نه‌که‌ن.

له‌دوای ئه‌م په‌یمانامه‌یه‌، سه‌لاحه‌دین گه‌رایه‌وه‌ میسر و ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌پروژه‌کانی ساختمان دروستکردن و کاروبار راستکردنه‌وه‌. ده‌ستی کرد به‌هه‌لکه‌ندنی چه‌م و جوگا و دروستکردنی پردی گه‌وره‌ و بچووک و، ڕیکخستنی باجه‌کان و، دامه‌زراندنی خویندنگایان و، بلاوکردنه‌وه‌ی خوینده‌واری و، سه‌ره‌رشتیکردنی دروستکردنی که‌لاتی (مقطم)، که‌ بیجگه‌ له‌ سه‌رده‌می خوئی، پاش خویشی به‌سی سال ئنجا ته‌واو کرا، له‌ لایه‌ن (الكامل)ی برازایه‌وه‌.

(١) گرتی: دیل، ئه‌سیر، ئه‌وانه‌ی له‌ شه‌ره‌که‌دا گیرابوون.

گهړانه وهی سلاحه دین بۆ میسر له سهره تاي سالی ۱۸۸۱د بوو. گهړایه وه خاکه که ی خوی، میسر، که نه وند به هیز بوو، تا سنووری ناسیای بچووکیش هستی پی نه کرا. سلاحه دین بوو به گوره به کی دهسه لاتدار، هر له رۆژتاووه هه تا دۆلی (نیل)، هر له (ین) یشه وه هه تا (طرابلس) ی رۆژتاوا، گوئ له قسه ی نه گیرا و فه رماني به جی نه هینرا. میسریش بوو به پیشه وای ئیسلام.

به لام دوو شار مابونه وه، نه که وتیونه ژیر چنگیه وه:

یه کیکیان (حلب) بوو، نه ویتربشیان (موصل). به لام رۆژگار، هیشتا له کاردا بوو، بۆ چاکه ی سلاحه دین، داسی مردنیش هیشتا له کاردا بوو بۆ پاککردنه وهی دوزمنه کانی.

(سه یفه دین) سهردار ی موصل، پاش نه و (الصالح) خونکاری حلب، هر له و ساله دا، هر دوو کیان مردن. مردنه کانیان، نه وهی نیشان نه دا، که به و نزیکانه، (حلب) و (موصل) یش نه که ونه ژیر چنگی سلاحه دینه وه. موژده ی نه وه یشی نه دا، که نه و تاواته ی بۆی تی نه کوشی دیته دی: تاواتی یه کبونی هه موو خاکه ئیسلامه کان له ژیر سهرکرده یی خۆیدا.

به لام سلاحه دین پی شوره یی بوو، نه هه له به کار بهینتی بۆ داگیرکردنی نه و دوو شاره. چونکه نه و په یماننامه یه کی مۆری کردبوو، بۆ شهر وستاندن له گه ل سهردارانی نه و دوو خاکه دا هیشتا ماوه ی مابوو، نه برابوو وه. پی نه نه کرا، په یمانه که ی بشکیتنی، نه ویتک که له هه موو ژبانیا، په یمانیکی نه شکاند بوو، به لئینتیکیشی تیکنه دا بوو.

به لام نه وانه ی په یماننامه ی شهر وستاندنیا نه شکاند و ناپاکیان نه کرد له گفت و به لئینی خۆبانا، فه رهنه گه کان بوون و هه ندی له سویندخواره موسولمانه کانی!

یه که م کهس که په یماننامه ی شهر وستاندن شکاند، له فه رهنه گه کان، (ریجنالد) بوو، سهردار ی (الکرک). کاتی که کاروانیکی بازرگانی به پیتی خۆیدا نه رۆیشته له نزیک (الکرک) وه، بی وهی و دلنیا بوو، به وهی که شهر وهستا بوو له ناوه ند سلاحه دین و فه رهنه گه کانا، له ناکا و (ریجنالد) ی خاوه نی (الکرک) هه لیکوتایه سه ری و سامانه کانی تالانکردن و زه لامه کانیسی گرتن. هه روه ها، سهرداره کانی خیزانی زه نگیش ناپاکیان کرد و په یمانی خۆبان شکاند، سه ربلندی خۆبان له بیر چوه وه و تایینی خۆبشیان نایه ژیر پیبانه وه، له (موصل) و (حلب) وه نامه کاریبان نه کرد له گه ل (اسماعیلی) یه کان و چه لیباییبیه کانا و په یمانیان نه دا به یه کتری که به گه له بچن به گۆ سلاحه دیندا.

که واته پیویست بوو له سه ر سلاحه دین که ده موده ست بچیت بۆ شام، بۆ نه مه ی ژیردهسته کانی خۆی بپاریزی و خاکه کانی خۆیشی له ناگری نه و تاژوانه رزگار بکات...

له ۱۸۸۲/۵/۱۱د سلاحه دین خۆی ناماده کرد که بچیت بۆ شام. له ده ری شاری قاهیره وهستا. کومه لئیکی زۆر له دانیشتونایش هاتبون بۆ ره وانه کردنی. گه لیک له زاناکان و هونه رمنده کانیس هاتبون... و تاریژ و بوژه کان، به و بۆنه یه وه قسه بیان کرد.

له ناکا و ده نگیکی گری، له یه کیک له له کانی^(۱) مناله کانی سلاحه دینه وه بلند بووه وه. له گوته ی کابرا، سلاحه دین گرت بوو. نه وانه ی له ویشدا بوون، ترسیان لی نیشته. مه ترسیبه که یان، راست ده رچوو. ئیتر سلاحه دین جارتیکی تر قاهیره ی نه دیبیه وه!

زیندوو بوونه وه

که نزیک به سنووری میسر بووه وه، با ی میسری هه لئه مژی، له خاکی میسر وردنه بووه وه، سه رنجی له و له پان و فراوانه نه دا که له (سینا) دا بوو. پاشان کۆچه کانی خۆی و (شیرکۆ) ی مامی بیرکه و ته وه، که بۆ میسر نه چوون. له کانی دلپه وه هه ستی به خه میک نه کرد. وه ک برۆای به قسه ی له له ده نگ گره که ی کوره کانی کردی و بوو، وه ک چوو بیته دلپه وه که ئیتر جارتیکی تر سه ر ناکاته وه به میسره گه وره خۆشه ویسته که یدا و بوو.

به لام، به ره به ره ئامانجه که ی پیشووی خۆی هاته وه به رچاو، نه و ئامانجه ی که هه موو دلله گه وره که ی نه ی داگیر کردبوو نه و ری و شوینه ی که داینا بوو له سه ری برۆا بۆ گه یشته به و ئامانجه، هاته وه پیش چاوی.

که واته نه بی له پیشدا (حلب) بگری، که پایته ختی سوریه ی ژوو رووه. پاشان نه بی (موصل) بخاته ژیر چنگی خۆیه وه.

ئینجا نه بی نه و له شکره ئیسلامانه وه، پیکه وه به یه کبونی روو بکه نه چه لیباییبیه کان، تا نه وانیش ملکه چ بکات. له پاش چه ند شهر و هه لمه تیک له ناوه ند (موصل) و (شام) دا... سلاحه دین، به ته نگه تا و کردنیکی که م، (حلب) ی گرت. خاوه نی (حلب)، نه و پی به جی هیشته بۆ سلاحه دین به مه رجی له شوینتیکی تر جیگه ی پی بدات.

(حلب) به شادیی و زه ماوه نده وه ده رگا کانی خۆی بۆ سلاحه دین کرده وه. که چی چه ند

(۱) له له: دایه ن، نه و نافره ته ی به ختوکردنی منالی ساوای پی ده سپیری.

جاریک له وه پېش پیتی نه کرابووه. له ۱۸/۶/۱۸۳۱ د سلاحه دین چووه ناوی. دانیشتوانی شاره که له خوشی نه وه گه شکه داربوون، که خونکاریکی به هیتز و توانا و، گه وره یه کی دادپه روه و دهست بلاوی وه که سلاحه دین بووه به گه وره یان. له وه که لاتنه بوړه دا، که گه لیک جار لووتی له سلاحه دین بلنډ نه کرده وه و خوی نه نه دا به ده سته یه وه، نه مجاره سهرداری (حلب) ناهه ننگ و زه ماوه ندیکی یه جگار گه وره ی گتپرا به یونه ی هاتنی سلاحه دینه وه.

له وه کاته دا که نه وان له شادمانی خویاندا بوون، یه کیک هات و چرپاندی به گوتی سلاحه دیندا، که برا هره بچکوله که ی (تاج الملوک)، که له شه ری (حلب) دا بریندار بوو بوو، به ئیشی برینه که به وه، گیانی پاکی به خوا سپارد. سلاحه دین، به مه یه جگار خه مبار بوو. فرمانی دا که به دزییوه بیسون و بینیزن. خوشی نه یه ئیشت که س پی بزانی له ناهه ننگه دا، نه وه که خوشی یان لی تیک بدات و شادیان لی بکات به شین. بوئزه کان، دهستیان کرد به پیا ه لسانی سلاحه دین و گرتنی حلب. یه کیکیان موژده ی دابوو که هه روه که (حلب) ی گرتوو له مانگی (صفر) دا، (قدس) یش هه روه ها نه گری به شیر له مانگی (رجب) دا.

له راستیدا گرتنی (قدس) ی له هه موو جیگه یه که پی گرنکتر بوو، نه وه هه رچه نده (حلب) ی داگیر کردوو و، خاکه کانی ئیسلامیش هه ر له رووباری (دجله) وه تا نه گاته خاکی (نوبه ی سودان) هه ر له (ین) یشه وه هه تا نه گاته (طرابلس) ی روژتاوا، له ژیر چنگیدایه... به لام دهنگی زهنگی گا وره کانی (فلسطین) هیشتا بلنده و جیگای دهنگه نه رم و ناسک و قووله که ی بانگده ره که ی ئیسلامی داگیر کردوو له (فلسطین) دا... که واته، نه نه سره وی و نه نارام نه گری، هه تا شاری (قدس) یش نه گری!... هه رچه نده شاری (قدس) پاش شاری (حلب) به چوار سال گیرا. به لام موژده ی بوئزه که راست ده رچوو. له مانگی (رجب) دا بوو که سلاحه دین (قدس) ی بو گیرا!

له مانگی خه رمانان (حزیران) ی سالی ۱۸۵۱ د، سلاحه دین چوار لای (موصل) ی گرتوه، به لام نه مجاره یش هیچی ده ستگیر نه بوو... سلاحه دین، شه روشوری ناو (آرمینیا) ی به هه ل زانی، چوار لای موصلی به ردا. پاشان شاریکی تریشی گرت و گه راپه وه بو چوار لا گرتنی موصل. راسپیتر او ه کانی سهرداری موصل هاتن ناشتیان لی خواست.

وا ریک کهوت، له وه کاته دا سلاحه دین تووشی نه خوشی بوو. گوئز راپه وه بو (حران) تا له وی چاک بیته وه. (العادل) ی برای زوو به زوو له (حلب) وه هات و چند په زیشکیکی بو هیتا. به لام سلاحه دین، دهرده که ی کاری بوو، له ناوه ند ژیان و مردندا مابوو وه. به ندوباو بلاو بووه وه، که زبکی مردنیه تی. ته نانه ت سلاحه دین خوشی، هیوای به ژیان نه ما بوو. سهر کرده کانی کو کرده وه و سوئندیسی دان که دلسوژ بن بو کوره کانی و پشتگیریان بکن له پاش مردنی.

به لام بیری که و ته وه، که چه لیباییه کان هیشتا له (قدس) دا ماونه ته وه. هه روه ها بیریشی که و ته وه که هیشتا راسپیتر او ه که ی خوی جینه جی نه کردوو. پرووی کرده خوا و لیبی پاراپه وه. به ره به ره هیز که و ته وه ناو نه ندانه کانی له شی.

له مانگی ره شه می (شباط) ی سالی ۱۸۸۶ د، توانی چاری به نیتراوانی موصل بکه ویت که سهر وکیان (به هانه دین) بوو. نه م (به هانه دین) ه پاشان بووه رانوسی تاییه تیبی سلاحه دین. په یان نامه به کیان موژ کرد، که به پیتی نه وه ژووروی خاکی جزیره هه مووی و به شیکی گه وره یش له کوردستان چووه ژیر چنگی سلاحه دینه وه. هه روه ها ناوی سلاحه دین له وتاری هه نیدا، له ناو هه موو مزگه و ته کانی موصلدا نه خوئند راپه وه. ناویشی درا له و دره م و دیناره ی که له خاکی موصلدا کرین و فرؤشتنی پی نه کرا. که سلاحه دین له (حران) وه گه راپه وه (دمشق) به ناو شاری (حمص) دا رویشت. سلاحه دین له وه پیتش (ناسره دین محمه ده) کوری (شیرکزی) ی مامی کردبوو به سهرداری نه وی. نه م پیاوه زاوای سلاحه دینیش بوو. که نه خوشیبه که ی سلاحه دین تینی سهند، (ناسره دین محمه ده) نوی بو چند پیاویتی گه وره ی (دمشق)، که نه گه ر مامی مرد (دمشق) ی بدنه ده ست. چند روژتیکی پی چوو، نه ویش سزای ناپاکییی خوی وه رگرت. چونکه له پاش شه ویتی جهژن که به مه ی خواردن و به زموره زمه وه راپیوار دیوو، به مردووی بینرا. کوریتیکی له پاش به جیما بوو، له ته مانی دوانزه سالاندا بوو. که سلاحه دین به ناو شاری (حمص) دا تپه ری، پیشوازی کرد. سلاحه دینیش له جیتی باوکی خوی داینایه وه و کردی به سهرداری (حمص).

ننجا نه ویشی به جی هیشت و چوو بو (حلب). له ویشه وه له مانگی گولان (نیسان) دا چوو بو (دمشق). له وی به پیره وه چوونیتی واکرا که هیشتا (دمشق) به خویبه نه یدیبوو. نه وه کاته، به هار هاتبوو، دره خته کانیش به رگی سه وز و گولی جوانیان پوشی بوو. نه وه رننگ زهر دپییه ی که له نه خوشیبه که به وه تووشی بوو بوو، دهستی کرد به لاجوون. به ره به ره

خوین هاتهوه ناو ده موچاوی سه لاهه دین. هیز و هه ره تیکیش که وتیه و ناو په لویو و نه دنامه کانی له شی. سه لاهه دین گوری سه نده وه. ههروهک سه ره نوئی له دایک بووبیتته وه و ناو بوو. ههروهک سه ره نوئی زیندوو بووبیتته وه و ناو بوو. مه به سی خوایش له وه نه وه بوو، که راسپیراوه که ی خوی به جی بهیتی. شه ره پیرۆزه که ی خوی که به رامبه ر چه لپاییه کانه بباته سه. ئیستا که ییش نه وانه که وتوونه ته ناو هیزه ئیسلامه په کبوه کانه وه، که له ژوووو و پرۆزه لات و خواروو وه، هه ره سی لایان لی گرتوو.

حطین

له سالی ۱۱۸۶ دا کاروانیکی ده له مه ند، له کاروانه کانی موسولمانه کان به لای (الکرک) دا تپه رین. (ریجنالد) سه رداری (الکرک) خوی پی نه گیرا، نه مجاره ییش وه ک جاره که ی پيشوو په لاماری دا. هه ردوو جاره که فه ره نگه کان له شه ره وه ستاندا بوون، له گه ل سه لاهه دیندا. به لام هه ردوو جاره که ییش نه وی شه ره وه ستانی شکاند، (ریجنالد) بوو، که پیاویکی به دخوی زۆردار بوو، هه رچه ند هه لیکی ده ست بکه وتایه، هه لی نه کوتایه سه ره موسولمانه کان و تالانی نه کردن و نازاری نه دان. له راستیدا، کابراهی کی بی باکی جه ره به زه بوو، له هیچ نه ته ترسا. ته نانه ت له سالی ۱۱۸۳ دا هورۆمی برده سه ره به رستان، نه وه نده ی نه ما بوو بجیتته ناو (المدينة المنورة) وه، داگیری بکات و گۆری (پیغه مبه ر) تیک بدات. نه گه ره سه ره که ده یه کی میسری (لوء) ناو وریا نه بوایه و به که شتییه کانیه وه دوا ی نه که وتایه و له شکره که ی ته فروتوونا نه کردایه و پیاوه کانی نه گرتایه، نه و که تنه ی به سه ره ئیسلام و عه ره به کان دانه هیتا.

نه مجاره ییش، که هه له کتایه سه ره نه و کاروانه گه وره و ده له مه نده، هیچی بو نه هیشته وه، هه ره که لویه ل و سامانیکیان پی بوو، تالانی کرد، هه ره ژن و پیاویکیشیان تیا بوو گرتنی و خستنی به ندیخانه وه. و ناو بلاو بووه وه، که خوشکی سه لاهه دین خویشی له ناو نه وانه دا بوو.

(ریجنالد) دهستی کرد به که شوفشکردن و له خواییبوون. قسه ی پی نه گوتن و تیزی پی نه کردن. به تیز پی کردنی که وه تیی خو پین گوتی:

(که ئیوه نه وه نده برو اتان هه یه به (محهمه د)، بو ئیستا که بانگی ناکه ن له م به ندیخانه یه و له م سه ره گه ردانیه که ئیوه ی تیان رزگارتان بکات؟! پیکه نینه بلنده پر تیزه که ی دهنگی دایه وه. به لام سالیکی پی نه چوو، که نه ویش وهرامی تیز پیکردنه که ی خوی وهرگرتوه و

سزای خویشی دی! که سه لاهه دین نه م کرده وه یه ی (ریجنالد) ی بیسته وه له تووره ییدا هه ل چوو، وروژا. سویندی خوار که نه بی، به دهستی خوی، (ریجنالد) بکوژی! نه و هه رگیز سویندی خوی نه شکاند بوو. سوینده که ی به جی هیتا!

له ژیر سه ره که ده یی (جوی): خونکاری تازه ی (قدس) دا، هه موو هیزی چه لپاییه کان له ملا و له ولاه هاتن و کوپونه وه. پيشه واکانی چه لپاییه کان و سه ره که ده کانیشیان له گه ل که شیشه کان و سوارچاکه کانیان له گه لیا بوون. یه کج له وانه (ریجنالد) بوو، سه رداری و زۆرداری (الکرک). یه کیک تریش (کوری هه مفری) بوو. ته نانه ت (ریمۆن) خاوه نی (طرابلس) یشیان له گه لدا بوو، ناخویشی ناوه ند خوی و خونکار (جوی) له بیه ر چوو بووه وه. هه ره ها دۆستایه تیی ناوه ند خوی و سه لاهه دینیسی له بیه ر چوو بووه وه، که نه وه نده گه شه ی کردبوو له ناویاندا، هه موو جاریک نه هاته سه ردان لای سه لاهه دین و میوانداری و خو شه ویستییه کی یه جگار زۆری لی نه دی... ته نانه ت و ناو بووه وه که گوتبووی نه گه ره ترسم له تیز پیکردنی نه وروپاییه کان نه بوایه نه بووم به ئیسلام.

ههروهک چه لپاییه کان هه موو بوون به یه ک، ئیسلامه کانیش هه موو قسه یان کرد به یه ک. سه لاهه دینیسی به خوی و له شکرکی گه وره وه، که له هه موو لایه کی شاهه نشاهییه یه ک بووه که یه وه کۆی کردبووه هه هاته جه نگه وه. هه ردوو له شکر له یه کتر نزیکبوونه وه. سه لاهه دین تیکوشا، چنگ بداته چنگی فه ره نگه کان. نه وان جووله یان نه کرد. ویستی بیانبزیوتنی و بیانخاته سه ره شه ر. هورۆمی برده سه ره شاری (طبریه)، پاش شه ریکی بچووک گرتی. به لام که لاته که ی خوی نه دا به دهسته وه. خاوه نه که ی که ژنی (ریمۆن) بوو له گه ل مناله کانی و ده ستوپیه ندیا خو یان تیخزاند بوو. هاواری برده به ر خونکار (جوی). نه میش سه رداره کان و سه ره که ده کانی خوی کو کرده وه. راویژی پیکردن. (ریمۆن) وای به باش زانی که هورۆم نه به نه سه ره ئیسلامه کان. به لام نه وانیتتر زۆریان به ره رچیان دایه وه. که چی (ریمۆن) خوی خاوه نی (طبریه) بوو، ژنه که ی خویشی بوو هاواری هیتا بوو بو خونکار (جوی) که رزگاری بکات له ده ست سه لاهه دین. ته نانه ت دلشیان لی پیس کرد، چونکه خو شه ویستی و دۆستایه تیی هه بوو بوو له گه ل سه لاهه دیندا.

کو مه له که، له گه ل یه کدا ریک نه نه که وتن، به شیکیان له سه ره قسه ی (ریمۆن) بوون، نه ترسان له له شکره گه وره که ی ئیسلام. به شیکشیان نه یانویست هورۆم به نه و بچه شه ره وه. له م به شه یاندا، نه و کابرا نازایه بی باکه، (ریجنالد) ی تیا بوو. نه بقیژاند

به سهریانا، ئه یگوت: (ترستان نه بی له زۆری ژماره یان. دار هه چه ندی زۆر بی ناگر ئه یخوا!) (جوی) مایه وه و نیازی کرد هوروژم ببات. هه به یانی بووه وه و فه رمانی دا به له شکر برۆن بۆ (طبریة). ئه وانیش ده ستیان کرد به رۆیشتن. سه لاهه دین به هاتنیانی زانی. خۆی ناماده کرد بۆ شه ر. ئیسلامه کان به په له چوونه سه ر جیگا ئاوه کان، لئی دابه زین، بۆ ئه مه ی نه هیلتن فه ره نگه کان لئی بخۆنه وه. فه ره نگه کان دره نگ گه یشتنه ئه وی. شوینه ئاوه کانیان له ده ست چوو بوو. ماندوویتی و تینویتی کزی کرد بوون، وره شیان به ردا بوو.

شه وگاریکی درێژیان به سه ر برد... هه ر هاواری ئاویان بوو... ئاو... که چی له وه به ریشیانه وه ده نگی موسولمانه کان ئه هات و ئه گه یشته وه باره گاکه یان ناوی خویان ئه برد و ئه یانقیژاند: (خوا گه وره یه... خوا گه وره یه...) که به یانی رۆژی شه مه ی ۱۱۸۷/۷/۴، رۆژ گزنگی دا، سواره کانی چه لپاییه کان به په له چوونه سه ر پشتی ئه سپه کانیان، به لام پیاوه کانیان له تینواندا گریان تیبه ر بوو بوو به لام ئیسلامه کان که سه رچاوه ی ئاوه کانیان به ده سه ته وه بوو، دلێان پر بوو بوو له نیاز و باوه ر و بریار.

دوو میل دوور له (حطین) هوه، هه ردوو له شکره که به رامبه ری به کتر وه ستان. کوشتار ده ستی پێ کرد، وه ک شه سه ته باران، تیری موسولمانه کان، داته باری به سه ر گاوه ره کاند. زۆر له سواره کانیانی کوشت و خستنیه خواره وه. زۆر له ئه سپه کانیشیانی بریندار کرد، ئه وانیش سواره کانی سه ر پشتی خۆیان ئه خسته خواره وه و ئه یانپلێشانه وه. پاشان موسولمانه کان، وه ک یه ک پیاو، هوروژمیکی به ته وژمیان برده سه ر، ناوی خوی گه وره یان به ده نگگیکی به رزه وه ئه هینا، شان به شانی گاوه ره کان وه ستان کوشتاریان لێ ئه کردن. شیری هه ردوو لا له یه کیان دا، ده نگیان بلند بووه وه بۆ ئاسمان، خۆین پرژایه سه ر زه ویی. رۆژیش به رز بوو بووه وه تینی هه تاوه که زۆر بوو بوو، خۆ* له ده موچاوی شه رکه ره کان ئه تکا. ماندوویتی و برست بران له ده موچاوی گاوه ره کاند ده رکه وت، به لام به زۆر خۆیان هیشته وه له شه ره که دا. سه لاهه دین خۆیشی ئه گه را به ناو تیبه کانی موسولمانه کاند، هوروژمه که یانی رێکوپێک ئه خست و هانه ی ئه دان بۆ شه ر، ده ماری مه ردایه تیبی ئه بزواندن.

چه لپاییه کان له تاو تینویتی، وه ک شیتیان لیه اتبوو گه رمایی هه تاوه که و گه رمایی

(* خۆ = ئارهق = عرق) - وه رگبیر -

ئهو دوکه له ییش که چاوی کویر ئه کردن و له ناگریکه وه بۆیان ئه هات که موسولمانه کان بۆیان کرد بوونه وه، ته واو شپه رزه ی کرد بوون. هوروژمیان هینا، بچه سه ر گۆمه که ی (طبریة) له تینواندا زمانیان شکا بوو، کوژراوی ئاو خواردنه وه بوون. به لام سه لاهه دین، گورج پیا راگه یشت و وه ک که له به ردیکی زه لام^(۱) له به رده میاندا چه قی. ئه وانیش له سه ر گرده که، وه ک لاشه ی مه ر کو بوو بوونه وه، هه رچه ند خونکار (جوی) پیتی ئه گوتن، هه لکو تنه سه ر موسولمانه کان فه رمانی سه رشانی خۆیان به جی به یتن به رامبه ر ته ختی شا و چه لپیا، ئه وان وه رامیان وا ئه دایه وه که زۆری نه ماوه له تینویتییدا زانیان بشکی و برن، شه ربان پێ ناگری. موسولمانه کان په لاماریان دان، تا توانییان لێیان کوشتن و لێیان گرتن. زۆریشیان چه که کانیان فریدا و به ملکه چییه که وه روویان کرده موسولمانه کان. هه موویان ده میان داچه قاند بوو زمانیان ده رکیشا بوو، ئه تگوت سه گی تینوون. ته نانه ت هه ندیک له سوارچه که کانی (ریمۆن)، ئه مه نده وه رس بوو بوون له گیانی خۆیان، خۆیان کیش کرد بۆ لای سه لاهه دین و پێیان گوت: (ئه ی خونکار، بۆچ خۆت دوا ئه خه پت... هه لمه ت به ره سه ربان، مه ترسه، ئه وانه په کیان که وتوه مردوون!).

چه لپاییه کان هه ر هیوایه کیان پێ ما بوو. ئه ویش ئه وه بوو که خونکار (جوی)، فه رمانی شه رکردن بداته ده ست (ریمۆن). (ریمۆن) به خۆی و سواره کانییه وه هوروژمی هینایه پیتشه وه. هوروژمه که ی زۆر به تین بوو. (تقی الدین) خۆی گیترایه پاشه وه و رینگای بۆ کردنه وه بچه ده ره وه. به م ره نگه تیپی (ریمۆن) له (خونکار جوی) جوی کرایه وه. چونکه (جوی) له سه ر گرده که مایه وه، سه د و په نجا سوارتیکیشی له گه لدا بوو، له سواره که له که له کان و گه وره پیاوه کان، هه موویان چوار لای خیتوه ته که ی خونکار (جوی) یان گرتبوو له گه ل چه لپای پیروژدا، بۆ ئه مه ی هه تا له هیز و توانایاندا یه له سه ربان بکه نه وه و بیانپاریزن.

ئنجاکه خونکاری فه ره نگه کان چوه سه رگرده که له ناو ئه و کۆمه له که مه دا، سواره کانی هیرشیکێ زۆر ناخۆش و ناشیرینیان برده سه ر ئه و موسولمانانه ی که به رامبه ربان راوه ستا بوون، وایان راوه دوونان تا گه باندنیا نه وه به سه لاهه دین. له و کاته دا (الأفضل) ی کوری که له ته مه نی شانزه سالیدا بوو، له ته نشت سه لاهه دینی باوکیه وه وه ستا بوو - که سه بری کرد باوکی ئه وه ی پێ ناخۆش بوو و ره نگیشی تیکچوو، هاته پیتشه وه و ده نگی

(۱) که له به ردیکی زه لام: تاویر، گابه رد.

بلند کرده‌وه گوتی: (جنۆکه درۆی کرد) ئنجا موسولمانه‌کان له فەرهنه‌گه‌کان راپه‌رینه‌وه، فەرهنه‌گه‌کان گه‌رانه‌وه دواوه بۆ سه‌ر گرده‌که، هه‌ناسه‌برکێیان پێ گه‌یشته‌بوو موسولمانه‌کانیش به‌دوایانه‌وه بوون، راوه‌دویان نه‌نان. (الأفضل) نه‌راندی گوتی: (شکاندمان!).

دیسانه‌وه فەرهنه‌گه‌کان هێرشیان هێناوه سه‌ر موسولمانه‌کان، موسولمانه‌کانیان گه‌راندوه لای سه‌لاحه‌دین. (الأفضل) دووباره‌ تیی خورینه‌وه. موسولمانه‌کانیش دووباره له‌ گاوره‌کان راپه‌رینه‌وه و راویاننانه‌وه تا گه‌یاندیانته‌وه به‌گرده‌که. (الأفضل) دووباره‌ قیژاندیه‌وه گوتی: (شکاندمان... شکاندمان!). باوکیشی رووی تیکرد و گوتی: (بێ ده‌نگ به‌ مه‌یانشکێته هه‌تا ته‌و خێوه‌ته‌یش ته‌که‌وی!).

له‌و کاته‌دا، خێوه‌تی خونکاری گاوره‌کان، که‌وت، ... ده‌موده‌ست سه‌لاحه‌دین له‌ ماینه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه... کړنوشی سوپاسی بۆ خوا کیشا... له‌ خوێشیا نا گه‌ریا و فرمیسکی سوپاسکردنی خوا و ستایشکردنی خوا و ملکه‌چی بۆ خوا به‌چاوه‌کانیا ته‌هاته‌ خواره‌وه...

سه‌لاحه‌دین لای خێوه‌تییکی گه‌وره‌وه وه‌ستا بوو، که‌ له‌ناو کۆری شه‌ردا بۆی دامه‌زرینرا بوو. ته‌و ناوه‌ پر بوو بوو له‌ لاشه‌ی مردووان، یه‌ک به‌سه‌ر یه‌کا که‌وتبوو، چه‌لیپا شکاوه‌کانیشیان تیکه‌ل بوو بوو... له‌ناو جه‌رگه‌ی کۆره‌که‌دا، لنگ و بال و سه‌ری په‌رینراو بلاو بوو بوو وه‌وه...

په‌یتا په‌یتا گه‌راوه‌کانیان ته‌هینا... تا که‌ سه‌ربازییکی موسولمان، سی سه‌ربازی فەرهنه‌گی کیش کردبوو، هه‌ر به‌ته‌نیا خۆی، گرتبوونی و به‌گوربسیکی ته‌ستوو و تونده‌وه هه‌موویانی به‌ستبوو وه‌وه...

خونکار خۆشی گه‌را بوو له‌گه‌ل هاوڕێکانیا، سواره‌کان و پیاوه‌ گه‌وره‌کان. له‌تاو کزیی و پرست پراویی خۆیان ده‌ستووری سوارچاکییان شکاند بوو، وره‌یان به‌ردا بوو نه‌یان توانی بوو له‌ شه‌ردا واز نه‌هێن تا ته‌مرن. هه‌موویان شیره‌کانی خۆیان دایه‌ ده‌ست موسولمانه‌کان. ته‌وانه هه‌موویان کران به‌به‌ندی: خونکار و برکه‌ی و، ته‌و (ریجنالد) هی که‌ سالیک له‌وه‌په‌یش تیزی به‌موسولمانه‌کان و (محهمه‌د) ی پیغه‌مه‌به‌ریان کردبوو، له‌گه‌ل کوری (هه‌مفری) و سه‌رداره‌کانی سوارچاکه‌ ره‌به‌نه‌کان و گه‌وره‌ پیاوان و سوارچاکه‌کانی تر... به‌لام (رمیۆن)، له‌پاش ته‌مه‌ی به‌ناو موسولمانه‌کاندا رینگای خۆی بریی و ده‌ره‌پیی، که‌ سه‌رنجی دا خونکاره‌که‌یان ته‌گه‌را، له‌به‌ر ته‌وه‌ جله‌وی ماینه‌که‌ی خۆی نه‌وه‌ستانده‌وه تا

به‌بێ وه‌ی خۆی گه‌یاندنه‌ شاری (صور) له‌ویشه‌وه گه‌یشته‌ شاری (طرابلس). ئیتر له‌وی زۆری پێ نه‌چوو، مرد به‌سزا و نه‌نگیی کرده‌وه‌یه‌وه!

سه‌لاحه‌دین، خونکار (جوی) و (ریجنالد) سه‌رداری (الکرک) ی بانگ کرده‌ ژێر خێوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه. خونکاره‌که‌ی له‌ته‌نشت خۆیه‌وه داینیشاند. که‌ ته‌ماشای کرد تینووه، فه‌رمووی به‌فراویان بۆ هینا، خواردیوه‌وه، پاشماوه‌که‌ی خۆشی به‌خشی به‌خواه‌نی (الکرک)، سه‌لاحه‌دین به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه به‌ته‌ر زمان (مترجم) هه‌که‌ی گوت: (به‌خونکار بلێ، من تاوم نه‌داوه‌تێ، تو تاوت داوه‌تێ) مه‌به‌سیشی ته‌وه بوو که‌ تیی بگه‌ییتنی: (ریجنالد)، هه‌رچه‌نده‌ تاوی سه‌لاحه‌دینی خواره‌وه‌وه، به‌لام له‌ کوشتن نا به‌خشری. ئیتر کاتی خۆی هات که‌ سه‌لاحه‌دین به‌لینی خۆی به‌هیتیتته‌ جێ و سوینده‌که‌ی نه‌شکیتنی. هه‌ستایه سه‌رپێ و سه‌رزه‌نشتی ریجنالیدی کرد، له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ سه‌رگه‌ردانی هینا بوو به‌سه‌ر کاروانی موسولمانه‌کاندا و زبان درێژی کردبوو ده‌رباره‌ی پیغه‌مه‌به‌ر. پاشان هه‌لیکوتایه شیر لیتی و کوشتی.

خونکار (جوی)، له‌وه‌ زنده‌قی چوو، ترسا له‌وه‌ی وا له‌ویش بکات. سه‌لاحه‌دین له‌وه‌ دلنیا ی کرد، پتی گوت: (له‌ ره‌هوشتی خونکاران نییه که‌ خونکاران بکوژن. به‌لام ته‌مه له‌ سنووری خۆی تپه‌هه‌راند بوو، له‌به‌ر ته‌وه‌ پتیبست بوو وای لی بکری).

به‌لام ته‌و سوارچاکه‌یه‌ی که‌ سه‌ر به‌په‌رستگا و نه‌خۆشخانه‌بوون، که‌ به‌هه‌موویان دوو سه‌د که‌سیک ته‌بوون گه‌را بوون، هه‌موویان کوژران، چونکه له‌ شه‌ردا خراپه‌یان زۆر کردبوو، قه‌ین و دوزمنایه‌تییه‌کی زۆریشیان له‌گه‌ل ئیسلامه‌کاندا نواند بوو. به‌لام خونکار (جوی) و هه‌وه‌له‌ خانه‌دانه‌کانی، بێ وه‌ی به‌ناز و ریزه‌وه ره‌وانه‌ کران بۆ (دمشق). رۆژان و مانگانێ به‌سه‌ردا رۆیشت. که‌چی ته‌و ده‌شته‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا کرا، هیتشتا شوین پتی ته‌و شه‌ره^(۱) گه‌وره‌یه‌ی تیا دیار بوو، گاوره‌کان ته‌وه‌تی هاتبوونه رۆژه‌لاته‌وه له‌ ده‌لیاوه، هیتشتا شکاندنی وا خراپیان به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو. سی هه‌زار که‌سیان لی کوژرا بوو.

کۆمه‌له‌ ئیسکی ته‌و مردووانه به‌جۆریکی وا که‌له‌که‌ بوو بوو، که‌ له‌ دووره‌وه ته‌ببیرا، گورگ و که‌متیاریش له‌ویدا به‌جۆریکی یه‌جگار درێژ و ناخۆش ته‌یانلوواند، گوئی پیاوی که‌ر ته‌کرد، له‌ گرد و دۆله‌کانی ته‌و ناوه‌دا ده‌نگی ته‌دایه‌وه...

(۱) راستتر: ئاسه‌واری ته‌و شه‌ره‌.

گه ورهیی بۆ ئه و خواجهیه که بهندهی هۆی پهوانه کرد

موسولمانهکان ته و شهوه به بهزم و شایبیهوه رۆژبان کردهوه له شهری (حطین) دا سه رکه وتبوون. هه تا بهری بهیان، هه دهنگیان ئه هات که ئه یانقیژاند: (خوا به که و کهسی تر خوا نییه. خوا گه وره تره. خوا گه وره تره).

له رۆژی دوا بیدا، سه لاهه دین گه پرایهوه (طبریه)، بۆ ئه مهی که لاته کهی بگرێ. ژنی (ریژن) له ویدا بوو. که زانی چی به سه رگه له کهی و مێرده کهیدا هاتوه، که لاته کهی دا به دهسته وه. سه لاهه دین، دلێ دا به وه. بۆ ئه و شوپنه ی خۆی ئاره زووی کرد، له گه ل مناله کانی و ده سوپه ندهیا بی وهی به ئارام و دلنیا بییه وه په وانهی کرد.

پاشان موسولمانهکان به ناو خاکی (فلسطین) دا بلا بوونه وه. چوار لای ته و شار و که لاتانه یان نه گرت که به دهست گاوره کانه وه بوون. گاوره کان هه یچ به رامبه ریه کیان نه ئه کردن، خۆیان ئه دا به دهسته وه. ته نانه ت دانیشتوانی ته و جیگایانه له گه ل سه رباره کانیان، پیتش ئه مهی موسولمانهکان بگه نه ئه وئ، هه رایان نه کرد. له شهری (حطین) هوه وا توقیبوون، بۆ هه ر شوپنیک ئه چوون، خۆبان پێ نه ئه گیرا، خۆبان ده ربار نه کرد.

سه لاهه دینیش ئه یزانی چۆن له م سه رکه و تنه ته واهه ی خۆی که له شهری (حطین) دا ده ستگیری بووبوو، که لک وه رگرێ. ماوه ی نه دا به فه ره نگه کان، بکه ونه خۆبان و خۆبان کۆبکه نه وه. ده موده ست خۆی گه یانده (عکا)، له پاش شه ری (حطین) به چوار رۆژ گه یشته ئه وئ. به سه رکه و تووی چوه ناویه وه. به لām گاوره کانی دلنیا کرد له وهی که بیانکوژئ و ئازاریان بدات. به خۆبان و سامانیانه وه، بی وهی ده ربار بکردن. ئاهه نگیکي گپرا بۆ نوژی هه یینی له مزگه وته گه وره کهیدا، که چه ند سه د سالنک بوو کرا بوو به کلنسا. ئه مه به که م نوژی هه یینی بوو که له که ناری شامدا کرا، له وه تی فه ره نگه کان له هه لمه تی به که می چه لبیا بییه کانه وه ئه وئ بپان داگیر کردبوو! په یتا په یتا، که لاتان و شاران له گاوره کان داگیر نه کرا. (العادل) ی برایشی به له شکرێکه وه هات له ميسره وه بۆ یارمه تیدانی، له هه موو په لاماردانیکیشا، سه لاهه دین، به جوامیتری و شیرینییه وه له گه ل سه رباره کان و دانیشتووی ته و جیگایانه دا ته جولایه وه. ته وانیش مه رجه کانی سه لاهه دینیان په سند نه کرد. بروایان پێ نه کرد که نه گه ر به لئینیکی دا جیبه جیبه ئه کات. ته وانیش ته چوون بۆ شاری (صور) تا وای لیتهات ژماره یه کی زۆر گاورێ تیا کۆبووه وه. له ماوه ی دوو

مانگدا، خاکی (اورشلیم) هه مووی که وته ژئیر چنگی سه لاهه دینه وه، سی شار نه بی: (صور، عسقلان، اورشلیم).

به لām (صور)، سه لاهه دین له دهستی ده رچوو بیگرێ ده موده ست له پاش (عکا). ئیستاکه بیش له پاش ئه مهی ژماره یه کی زۆر گاورێ تیا کۆبوته وه، گرته ی به ئاسانی پیک نایه ت. به تاییه تی له پاش ئه مهی سه رکرده یه کی ئازایان بۆ په یدا بووه که ناوی (کونراد) ه. ئه م پیاوه له (قسطنطنیه) وه هاتبوو بۆ (صور)، هه موو گاوره کانی کۆکردبووه وه. شاره که ی ئاماده کردبوو بۆ خۆپاراستن، که نه گه ر له وه پیتش سه لاهه دین بگه بشته یه ئه وی خۆی ئه دا به دهسته وه.

سه لاهه دین ویستی به فیل (صور) بگرێ. فه رمووی، باوکی (کونراد) یان له (دمشق) هوه به گرتووی هینا. سه لاهه دین به لئینی دا بی، نه گه ر شاری (صور) ی بدریته ده ست، ته و به ره للا ئه کات. به لām (کونراد)، دلره قانه خۆی پیشان دا. ئاشکرای کرد، که باوکی زۆر ژیاوه، نه گه ر سه لاهه دین ته به وی بیکوژئ، بام بیکوژئ. به لām ته و به ردیکی شاری (صور) له بریتی ژبانی باوکی نادات به سه لاهه دین.

به لām سه لاهه دین باوکه پیره که ی نه کوشت. وازی له گرته ی (صور) یش هینا تا ماوه یه کی تر. ئنجا رووی کرده (عسقلان) که له ناو چه قی رتگای میسر و (شام) دا وه ستا بوو، بووبوه به ره لستیک بۆ هاتوچۆ موسولمانه کان. تا گه یشته ئه وی (الرملة) و چه ند جیگایه کی تریشی گرت... له ۱۱۸۷/۸/۲۳ دا به رامبه ر (عسقلان) وه ستا. سه رباره کانی میسریش له ژئیر سه رکرده یی (العادل) ی بریادا به ته نشتییه وه وه ستان. موسولمانه کان ته نگیان به شاره که هه لچنی. که لویه لی به رده هاوئیزبان لی دامه زراند.

سه لاهه دین وای هاته پیتش چا و که کاره ساته که ی (صور) لیره یشدا دووباره بکاته وه. فه رمووی خونکار (جوی) و چه ند سه رکرده یه کی گاوریان له (دمشق) هوه هینایه (عسقلان). به لئینی دانج که ئازادیان بکات، نه گه ر بتوان هتیزی شاره که بخره نه سه ر ته وهی خۆی بدا به دهسته وه.

به لām (عسقلان) یش وه ک (صور) به راوئیزی سه لاهه دینی نه کرد. تا دوو هه فته یش که لاته که ی (عسقلان) شه ری کرد، دوا بی ناچار بوون نامه کاریبان کرد له گه ل سه لاهه دین و خونکار (جوی) دا، ئاشتییان ته ویست... سه لاهه دین به مانیشی ماوه دا، که دانیشتوه کانی به ژن و منال و سامانیانه وه لی بچنه ده ره وه، بی ئه مهی شتیکیان لی بکرێ. پاشان له رۆژی هه یینی ۱۱۸۷/۹/۴ دا چوه ناو شاره که وه، نوژیشی تیا کرد!

سه للاحه دین، به لینه که ی خوی به جی هینا، فرموی خونکاری گرتوویان له پاش چهند مانگیک به ره لالا کرد، سه بارت به وهی که تیکو شا بوو، لای فره نگه کانی (عسقلان)، که خویان بدن به دهسته وه.

له و کاته دا که خونکاری (قدس)، له گرتیخانه ی (دمشق) دا بوو له گه ل گاورچی زوری گیرای تردا، زوری موسولمانه گیراوه کان له (بیت المقدس) دا به سوکی و ریسواییبه وه گوزهرانیان نه کرد.

یه کییک له و گرتوانه، نامه یه کی نوی بو سه للاحه دین، به زبانی (المسجد الأقصى) وه، سکالای دلی خوی بو کرد بوو. سه للاحه دینیش به خوی و له شکره خواناسه دل سوژه که یه وه، پرووی کرده شاری (قدس)، بو نه مه ی (المسجد الأقصى) له گاوره کان پاک بکاته وه.

سه للاحه دین، نه یزانی که (بیت المقدس) چهند پیروزه، وهک ویستبیتی وهک (عمر بن الخطاب) بجوولیتته وه له گرتنیا وا بوو، چهند که سیکی ناره کن دانیشتوانی (قدس) لئی خواستن که له سه ر چهند مهرجیک خویان بدن به دهسته وه، پیتی گوتبون: (منبش وهک ئیوه پروام وایه که قدس مائی خواجه. منبش نامه وی چوار لای مائی خوا بگرم، یاخود ده ستریزی بو بکه م... نه مه وی به خوشی و ناشتیبه وه بدریته دهستم)... مهرجه کانی سه للاحه دین، جوامیرانه و دل کراوانه بوون. به لام گاوره کان نه هاتنه سه ر قسه ی نه و. گوتیان: ئیمه له سه ر خواستی خوا نه م شاره ناده دین به دهسته وه که (مسیح) له پیناوی ئیمه دا خوی داوه به کوشت.) ئیتر بو سه للاحه دین هیچ ریگایه ک نه مایه وه، نه وه نه بی که به شیر بیگری!...

له (بیت المقدس) دا بیجگه له ژن و منال، شهست هزار پیایوشی تیا بوو. له هه موو لایه که وه، مرؤف په نای بو بردبوو. یه کییک له و ناوارانه، سه ر کرده یه کی هه ره گه وه ی سوارچاکه کانی چه لیباییبه کان بوو، پیتیانه گوت (بالیان). له شه ری (حطین) دا توانی بوی رابکات. له پاش را کرده که ی، له سه للاحه دینی خواستبوو، که پیتی بدات بجی بو (بیت المقدس)، ژنه که ی و مناله کانی به یتیتته وه. سه للاحه دینیش که له و کاته دا چنگی گرتبوو به سه ر هه موو خاکی (فلسطین) دا، رتی دا بجیت بو نه وی، به مه رجی شه ویک له وی زورتر نه مینیتته وه، ئیتر شه ریش نه کات به رامبه ری سه للاحه دین. به لام پاش نه مه ی چووه ناو (بیت المقدس) وه، هه موو گاوره کان وهک رزگار که ریک پیشوازییان کرد،

ناچاریشیان کرد بمینیتته وه له ناویاندا، وهک سه ر کرده یه ک له پشتیبه وه برؤن... (په تریارک) پیتی گوت: (من له گوناوه که ت نازادت نه که م، هه روه ها له سویتند شکاندنه که یشت. چونکه گوناوه پاراستنی نه م سویتنه ت، له گوناوه شکاندنی سویتنه که ت زورتره).

(بالیان) هه ر نه مه نده ییشی نه کرد له گه ل سه للاحه دیندا. بو سه للاحه دین، وای هه ل نه گرت، که زورتر به نارام بی و مه ردا یه تیشی زورتر بی له گه لیا...

(بالیان) نارده کن سه للاحه دین، لیتی خواست که پتی بدات ژن و مناله کانی بگوتیتته وه بو (طرابلس)، بیانوه که ی نه وه بوو، که ناچاریان کردوو بمینیتته وه و به لینه که ییشی بشکینتی. سه للاحه دین، له سه ر نه وه گله یی لی نه کرد و توانجیشی تینه گرت. به لکو نه و وه رامی بوو، که په نجا سواریشی ره وانه کرد له گه ل ژنه که ییدا تا گه یان دیا نه جیتی خوی!

له ۱۱۸۷/۹/۲۰، واتا هه ر له و ساله دا که له شه ری (حطین) دا سه ر که وت و هه موو لایه کی (فلسطین) ی خسته ژیر چنگی خزیه وه، به خوی و له شکره که یه وه له به رده م شوره کانی شاری (قدس) دا وهستا... ته ماشای کرد کومه لیک بی شومار له گاوره کان خه ریکی پاراستنی شوره که ن.

که لویه لی به رده ها و پزیشیان داناوه بو دوور خسته وه ی نه وانه ی که نزیک نه که ونه وه. سه للاحه دین تا پینچ روزه هه ر به چوار لای شاره که دا نه سوورایه وه. دوا یی بو ده ر که وت که لای ژوو رووی شاره که چاکترین جیگایه که هورژم به ریتته سه ری. دانیشتوانی شاری (قدس) وایانزانی که سه للاحه دین ریشته وه به وه دلخوش و گه شکه داربوون. که چی له نا کاو، موسولمانه کان، شاره که یان دانه به ر به رده... هه ر دوو لا، خویان دا به کوشت له جه رگه ی شه ردا. نوینه رانی فه رمانه وایانی ئیسلامه کان، به رامبه ر نوینه رانی فه رمانه وایانی گاوره کان وه ستابوون، ده ستیان دابوه کوشتاری یه ک کردن له سه ر نه و جیگایه ی که پیروزه لای هه ر دوو کیان که (بیت المقدس) ه.

به لام گاوره کان زور خویان پی نه گیرا، په نجه ر ژبوون و ناره زوی خویان پیشان دا که شاره که یان بدن به دهسته وه. شاره که به رگی خه م و ترس و له رزی پوشی. گاوره کان، گورج په نایان برده به ر خوا، له کلتساکاندا، لیتی نه پارانه وه که به زبیبه کی پیایاندا بیتته وه.

سه ر نه وه بوو، (بالیان) خوی، چووه بن خپوه ته که ی سه للاحه دینه وه، بو گفتوگو کردن له

بابهت ناشتی و مهرجه کانی خۆ به دهسته و دانه وه. سه لاهه دین به پروو خوشیبه که وه چاوی پی کهوت. له پاش چه ندو چوونیککی زۆر، له سه ره ئه وه رێک کهوتن که گاوره کان، به رامبه ره به نازادبوونی خۆیان، باج بدهن به سه لاهه دین. باجی نازادبوون له سه ره پیاو ده دینار بوو، له سه ره ئافرهت پینج دینار بوو، له سه ره منال دوو دینار بوو. تا چل رۆژی تر ههر که سه ئه وه باجی دا رزگاری ئه بی. ههر که سه ئیکیش نهیدا، ئه بیته به نده.

خوای به هیز و توانایش و ئاره زوو ئه کات، که (بیت المقدس) له رۆژی ههینی ۲۷ی مانگی (رجب) دا خۆی بدات به دهسته وه. که پینش ئه و رۆژه به شهش سه د سال، خوای پاکي بی هاوتا، به ندهی خۆی (محهمه د) پیغه مبه ری (دروودی خوای له سه ره بی) له (المسجد الحرام) ه وه گه یانده (المسجد الأقصى).

ئالاکانی ئیسلام به سه ره شوره ی شاره که وه بلن دبوونه وه، گاوره کان ده ستیان کرد به گریان. خه ریکیوون ساختمانه پیرۆزه کانیان به فرمیتسکی چاوی خۆیان ئه شوشته وه. خه ریکی خۆ ئاماده کردن بوون بۆ کۆچکردن، به لام دلیمان له داخا هه لقرجا بوو، ئه وه نده ی نه ما بوو پارچه پارچه بی.

له گه ل ئه وه شا ئه وه نده پیاو ته ی و جوامیریان له سه لاهه دین چاوی پی کهوت، به جو رێکی و له به رچا و ئه وان و به رچا و میژو و دا بلن دبوونه وه، که مرۆفیتیک ههر ئه توانی ئه وه نده بلن د بیته وه له پینش چاوی کهسانی تر دا.

سه لاهه دین له هه موو شه قامیتکا، پاسه وانه کانی خۆی به سه ره کرده یی سه ردارانی باوهر پی کرایی خۆیه وه دانا، بۆ ئه مه ی ماوه نه درئ هیچ موسولمانیتیک زۆرداری له گاوریتیک بکات. ته نانه ت، به دریتزایی ئه م هه موو رۆژانه ی که گاوره کان (قدس) یان چۆل ئه کرد، نه بیسترا له که سیک که گاوره کان شتیتکیان لی کر بی. که روودانی ئه م جو ره ده ستدریتزاییانه، له لایه ن سه ربازانی سه ره که و تووه وه، باو بوو له رۆژانی وه ک ئه و رۆژانه دا. گاوره کان ده ستیان کرد به چۆلکردنی (قدس). (بالیان) سی هه زار دیناری دا له جیاتی کۆمه لیتکی گه وره له هه ژاران و لی قه و ماوان.

په یتا په یتا، یه ک یه ک و خیزان خیزان، ده وله مه ندان و هه ژاران ئه چوونه ده ره وه... سه لاهه دین نه یویست زۆرداری له ده وله مه نده کان بکات، باجی گه وره تریان لی بستیتنی... که سه لاهه دین چاوی کهوت به گه لیتیک له فه ره نگه کان، باوک و دایکه په ککه و ته کانی خۆیان به کۆل هه لگرتوه، یان خزمه نه خوشه کانیان به سه ره شان وه یه، دلئ زۆر پیتیان

سووتا. فه رمووی: پاره یان دانئ، بارگیریشیان به سه ردا دابه شکردن، بۆ ئه مه ی باره کانیان بۆ بیسه نه ئه و جیگایانه ی که ئه یانه وئ بۆیان بچن. له و کاته دا ژنی یه کیتیک له خونکاره کانی رۆم له شاری (قدس) دا بوو. خۆی کردبوو به ره به ن. خۆی ته رخان کردبوو بۆ په رستنی خوا. کۆمه لیتکی زۆر ده سوپیته و ندیسی له گه ل بوو. خانمیتکی زۆر ده وله مه ندیسی بوو... سه لاهه دین دلئ یای کرد که بی وه ی ئه میتیته وه به خۆی و ده سوپیته و ندی و سامانیه وه.

هه روه ها، سه لاهه دین ژنی خونکار (جوی) که شاهژنی (قدس) بوو به ره لالا کرد به خۆی و ده سوپیته و ها و ده مه کانیه وه. له سه لاهه دینی خواست. که ریتی بدات بچن بۆ لای میتره که ی خۆی، که ئه و ساکه له که لاتی (نابلس) دا له به ندیخانه دا بوو، سه لاهه دین ریتی دا بچن. ئه ویش چووه لای. پاشان خونکار (جوی) شی به ره لالا کرد... ته نانه ت ژنی (ریجنالد) ییش که سه لاهه دین له پاش شه ره که ی (حطین) کوشتی، به ره لالی کرد و سامانه که یشی بۆ پاراست.

(په تر بارکی گه وره) ییش ها ته ده ره وه، سامان و گه نجینه یه کی بی شوماری پی بوو. گه نجینه کانی کلئسا و کاسه کانی و ئامانه زبیرینه کانی پی بوو، له گه ل ئه و په توه زبیرینه ی که ئه درا به سه ره (گۆری پیرۆز) دا. ئه م پیاوه که گه وره ترین نویتنه ری گاوره کان بوو له (قدس) دا، نه یویست تۆزیتیک له و هه موو گه نجینه و سامانه ی که پی بوو، به خت بکا له پیناو نازادکردنی هه ژاریتیک، یاخود په ککه و تو و داماویتکدا.

به سه لاهه دین گو ترا، ئه و گه نج و سامانه ی لی بستینه تا ئیسلامه تیبی پی به هیز بکه ی ت، گو تی: (زۆرداری لی ناکه م!). له ده دینار به ولاره هیچیتری لی نه سه ند!

پیتویست بوو سه لاهه دین هه ندیتکی تر (په تر بارک) فیتری مه ردا یه تی و ده ست بلاوی بکات. له پاش ته و او بوونی چل رۆژه که، هه زاران هه ژار مابوونه وه.

هاو نیشتمانه ده وله مه نده کانیان، هیشته بیا نه وه بۆ به نده یی! (العا دل) له سه لاهه دینی تکا کرد هه زار که سی له و هه ژارانه پی بیه خشی. سه لاهه دین له به ر دلئ ئه و هه موو یانی به ره لالا کرد. هه روه ها (په تر بارک) و (بالیان) ییش ها تن لیتی پارانه وه، سه لاهه دین هه زار که سی تریشی له به ر دلئ ئه وان به خشی و نازاد کرد! پاشان سه لاهه دین فه رمانی دا، ده رگایان کرده وه له و هه موو پیرانه ی که نه یان توانی بوو باجه که بده ن.

ژماره یه کی زۆر له و ئافره تانه ی باجیان دا بوو و چو بوونه ده ره وه کۆبوونه وه و چوونه لای سه لاهه دین پارانه وه، گو تیان: (ئیمه یان ژن یان دایکین یان کچین، هی ئه وان یه که

گیراون یاخود کوژراون له شهرا. ئیستاکه‌یش نه دهره‌تامن هه‌یه نه باوان، نه کهس، روویان تیبکه‌ین ئنجا ده‌ستیان کرد به‌گریان. سه‌لاحه‌دین که چاوی به‌وانه کهوت ته‌گرین، ته‌ویش دل‌ی پیتیان سوتا، گریا. فه‌رمانی دا، پیاوه‌کانیان له به‌ندیخانه دهره‌پیتان، به‌ره‌للای کردن و دایته‌وه به‌و ئافره‌تانه. به‌لام ته‌وانه‌ی که کهسیان نه‌ما بوو، پاره‌یه‌کی زۆری پی به‌خشین و تۆله‌ی بۆ کردنه‌وه. ته‌وانیش بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون پیاوه‌تی و کرده‌وه‌ی بلندیی ته‌ویان ته‌گپراپه‌وه!

کرده‌وه‌ی موسولمانه‌کان له‌گه‌ل گاوره‌کاندا، له کاتی گرتنی (قدس)دا، له سالی ۱۸۷۱ به‌مجۆره بوو، که بووه چرایه‌کی پرشنگ‌ده‌ره له میژووی داگیرکردنی خاکه‌کانی سه‌ر زه‌میندا، تا جیهان بمینی پرشنگ ته‌دا و ده‌ری ته‌خات بۆ جیهان، که گه‌وره‌یی ئیسلام و گیانی و چاوپۆشینی له چه ته‌ندازه‌یه‌کدا بووه. که‌چی کرده‌وه‌ی گاوره‌کان، له کاتی گرتنی (قدس)یاندا، له سالی ۱۰۹۹دا، بوو به‌په‌له‌یه‌کی ره‌ش به‌سه‌ر ناوچه‌وانی گاوره‌کان و مرۆفایه‌تییه‌وه، سه‌بارته به‌و کوشتن و برین و نازاردانه‌ی که کردیان دهرباره‌ی ئیسلامه‌کانی ته‌وی!

به‌لام چیرۆکه‌که‌مان هیشتا ته‌واو نه‌بووه! هه‌ندی له‌و هه‌زارانه‌ی سه‌لاحه‌دین به‌ره‌للایکردن، په‌نایان برده به‌ر (أنطاکیه). که‌چی سه‌رده‌اره گاوره‌که‌ی شاره‌که میوانداری نه‌کردن. ته‌وانیش ناچاربوون روویان کرده خاکه ئیسلامه‌کان بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون به‌پیریانه‌وه ته‌هاتن! هه‌ندی‌ک له‌و گاوره ئاوارانه روویان کرده (طرابلس)، دانیشتیوانی (طرابلس) ههر به‌وه وازیان نه‌هینا که دهریان بکه‌ن، ناردیان له ریگا تالانیشیانکردن، ته‌وی موسولمانه‌کان بۆیان هیشته‌بوونه‌وه، ته‌ویشیان لی سه‌ندن!

له هه‌موو لایه‌کی شاهه‌نشاهییه‌که‌وه، موسولمانان هاتن بۆ شاهه‌نگ گپران، به‌گپراپه‌وه‌ی (قدس)ه‌وه. له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دینیشدا له (المسجد الأقصى)دا، نوێژی هه‌ینی چواره‌م رۆژی مانگی (شعبان)یان کرد. له‌و رۆژه‌دا (ناوێژیکه‌ر = قاضي)ی (حلب) هه‌سته‌تایه سه‌ره‌پێ و وتاریکی نایاب و گرنگی دا، مه‌ردایه‌تی ته‌و جه‌نگاوه‌ره موسولمانانه‌ی پیشان دا، که بیره‌وه‌ری شه‌ره‌کانی (بدر) و (قادسیه) و (خالد) شییری ئیسلامی ته‌هینانه‌وه یاد. له ته‌واو بوونی وتاره‌که‌دا له خوا پاراپه‌وه بۆ پایه‌داری و سه‌رکه‌وتنی خونکاری ئیسلام و موسولمانان، سه‌لاحه‌دین.

سه‌لاحه‌دینیش دانیشته و به‌دلێکی پر له خواناسی و روویه‌کی رۆشن به‌رووناکی ئایینه‌وه ته‌م فه‌رموده‌یه‌ی ناو قورتانی خوینده‌وه:

(خوای گه‌وره، یارمه‌تیم بده‌یت، سوپاسی ته‌و سایه و پایه و سامانه‌ت بکه‌م که به‌خشیتوه به‌خۆم و باوکم. ته‌و کرده‌وه باشانه بکه‌م که تۆ پیت خۆشه. خوای گه‌وره به‌زه‌ییت پیاما بپته‌وه و له به‌نده چاکه‌کانی خۆتم بژمییرت).

خاوه‌نی کراسی سه‌وز

پاشماوه‌ی پی شوتنی گاوره‌کان. له (المسجد الأقصى) رامالرا. سه‌لاحه‌دین، له ساکاری و جوانیدا، خسته‌یه‌وه سه‌ر دۆخی جارن. فه‌رمانی دا ته‌ختیکی وتاردانی بۆ دروست بکه‌ن. پیتیان گوت: به‌فه‌رمانی نوره‌دین، له بیست له‌مه‌و پیتشه‌وه ته‌ختیکی زۆر گه‌وره و نایابیان بۆ وتاردان دروست کردووه له (حلب)دا، که له‌پاش گرتنی (قدس) بیهیتنه‌ ئیره به‌کاری به‌یتن هیشتا ههر له‌وتیه. ئنجا ته‌خته‌که‌یان له (حلب)ه‌وه هینایه (قدس) له‌پاش ریک‌خستنی، له (المسجد الأقصى)دا دایانه‌زراند. به‌م ره‌نگه ئاواتی نوره‌دین له‌سه‌ر ده‌ستی جیشینه‌که‌یدا پیتک هات که سه‌لاحه‌دین بوو.

له‌وساوه که (قدس) گپراوه له لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه تا ئیمرو، ههر له ده‌ست ئیسلامه‌کاندا ماوه‌ته‌وه. (*)

به‌یارمه‌تی خوایش، ههر له ده‌ستیاندا ته‌مینیته‌وه، بام سه‌رکیشیی جووله‌که و زۆرداری ئینگلیزیش له‌ناودا بی!... چونکه ته‌وه‌ی له‌م سالانه‌ی دوایییه‌دا له (فلسطین)دا روویدا... ته‌وه‌ی که ژماره‌یه‌کی که‌م له موسولمانانی (فلسطین) به‌رامبه‌ر هه‌موو جووله‌کانی هه‌موو جیهان و سه‌ردارانی گه‌وره‌ترین شاهه‌نشاهی سه‌ر زه‌مین وه‌ستان... ته‌وانه هه‌موویان خۆین گه‌رمی و ئایین ته‌خه‌نه دهروونی موسولمانه‌کانه‌وه... هه‌روه‌ها سه‌رده‌می راپه‌راندنی سه‌لاحه‌دینیش ته‌خه‌نه‌وه یاد، بۆ ته‌مه‌ی دووباره قسه‌ی ئیسلامه‌کان بپته‌وه به‌یه‌ک بۆ

(*) نووسه‌ر راست ته‌کات. چونکه ته‌م نووسراوه له‌پیتش په‌یدا بوونی فه‌رمانه‌وه‌ایی ئیسرائیلدا چاپ کراوه. ته‌گینا له سالی ۱۹۴۷ به‌دواوه شاری قودسی تازه که‌وته ده‌ست ئیسرائیل. قودسی کۆنیش درا به‌ته‌رده‌ن. (۱) (وه‌رگپتر).

(۱) وه له‌دوای شه‌ری نێوان ئیسرائیل و عه‌ره‌ب له ۵/حوزه‌یرانی/۱۹۶۷ه‌وه که ناوزده‌کراوه به‌شه‌ری شه‌ش رۆژه، ئیسرائیل توانی ته‌و به‌شه‌یشی که به‌ده‌ست نه‌رده‌نه‌وه بوو داگیری بکات و به‌ره‌سمی کردووه‌یه‌تیه پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌یان... دیاره ته‌م کاره داگیرکردن و زۆره‌ملییه.

بهره‌نگار بکردنی زۆرداره‌کان... دیسانه‌وه (فلسطین) بییتسه‌وه به‌کۆری سه‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌کان... هه‌روه‌ها میسریش وه‌ک له‌وه‌پیش کردوویه، به‌شی گه‌وره‌ی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ بخته‌ سه‌رشانی خۆی!...

چه‌لپایه‌یه‌کان له (فلسطین) دا هه‌یج شاریکی گزنگیان بۆ نه‌مابووه‌وه، (صور) و چه‌ند که‌لاتیک نه‌بی. پاش ئەمه‌ی سه‌لاحه‌دین مانگیک مایه‌وه له (قدس) دا، کاروباری ریک نه‌خست، له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌یدا پرووی کرده (صور)، که له‌ویدا گاوره‌کان زۆر کۆبوویونه‌وه و هه‌یژیکه‌ی گه‌وره‌پشیمان پیکه‌یتنا بوو. ته‌نانه‌ت له شاری (صور)، هه‌ر خۆیه‌وه بوو که ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌رچوو بۆ چوار لا گرتنه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی (عکا).

سه‌لاحه‌دین، شاره‌که‌ی وا هاته‌ پیش چاو، که به‌ره‌نج و تیکۆشانی (مارکیز کۆنراد) هوه‌ به‌جگار قایم کرا بوو. شاره‌که‌ به‌ره‌نگاریه‌که‌ی زۆر به‌هه‌یزی سه‌لاحه‌دینی کرد. موسولمانه‌کان سه‌رگه‌ردانییه‌که‌ی زۆریان به‌سه‌ر هات، له‌سه‌ر ده‌ستی ئەو سوارچاکه‌دا که کراسیکه‌ی سه‌وزی له‌به‌ر کردبوو، به‌بالی چه‌په‌شیه‌وه قه‌لغانیکه‌ی سه‌وزی هه‌لگرتبوو. ئەویوه‌ که گاوره‌ ته‌نگ پێ هه‌لچنراوه‌کانی راپه‌یج ئەکرد بۆ سه‌ر موسولمانه‌کان و به‌ته‌وه‌ژم هورۆمی ئەهه‌ینایه‌ سه‌ریان، تا پاشه‌ و پاش ئەه‌یگه‌رانه‌ داوه‌. سه‌لاحه‌دین ئەو سواره‌ به‌رگ سه‌وزه‌ی زۆر به‌ددا چوو. چونکه‌ ئەو سوارچاکه‌ی نازای خۆش ئەویست، موسولمان بوویه‌ و گاور بوویه، به‌لایه‌وه‌ جیاوازی نه‌بوو.

زستان هات و له‌گه‌ڵ خۆیدا باران و قور و چلپاویشی هه‌ینا. هه‌ندێ له‌ سه‌رکرده‌کان وه‌رس بووبوون. په‌شینیازیان کرد، که له‌و چوار لا گرتنه‌ واز به‌هه‌نرێ و شه‌ره‌که‌ دوا به‌خری بۆ کاتیکی تر، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا که سه‌لاحه‌دین په‌شینیازه‌که‌یانی پێ باش نه‌بوو، ئەویست مه‌یته‌وه‌ تا سه‌ره‌نه‌که‌ون به‌سه‌ر گاوره‌کاندا، به‌لام قسه‌ی ئەوانی نه‌شکاند. له (صور) گه‌رپه‌یه‌وه. ئەگه‌ر به‌هاتایه، به‌قسه‌ی ئەوانی نه‌کردایه‌ و زال ببوویه‌ به‌سه‌ر وه‌رسبوونی سه‌رکرده‌کانیا و ماندوو بوونی سه‌ربازه‌کانیا، تا شاره‌که‌ی ئەگرت، له‌وه‌ پاش تووشی چوار لا گرتنی شاری (عکا) نه‌هه‌ت که دوو سالی دووردریژی خایاند.

سه‌لاحه‌دین، له‌ زستاندا له (عکا) مایه‌وه. (به‌هانه‌دین قه‌ره‌قوش) ی بانگ کرده‌ ئەوی، شاره‌که‌ وا به‌هه‌یز بکات که به‌رگه‌ی شه‌ر بگرێ. له‌ به‌هارد، له‌و که‌ناره‌ جوێ بووه‌وه‌ و

پرووی کرده‌ لای ژوووروو. له ۱۴/۵/۱۸۸۸ هاته (شام). له‌گه‌ڵ له‌شکره‌ زۆره‌کانی ئەویدا کۆبووه‌وه‌ و ناردنی بۆ خاکی گاوره‌کان له‌ سووبه‌دا بۆ: (طرابلس) و (انطاکیه).

(کونراد) زوو به‌زوو گه‌یشت به‌فریای (طرابلس) دا. سوارچاکه‌ به‌رگ سه‌وزیشی له‌گه‌ڵدا بوو. سه‌رله‌نوی سه‌لاحه‌دین، دلێ چوووه‌ به‌نازایه‌ ته‌بیه‌ پێ هاوتاکه‌یدا، بانگی کرده‌ ناو خه‌یوه‌ ته‌که‌ی خۆیه‌وه، ئەویش هات. سه‌لاحه‌دین میواندارییه‌که‌ی زۆر جوانی کرد، گه‌لپیک ئەسپ و گه‌وه‌هه‌ری به‌دیاری په‌شکه‌ش کرد، ئەوه‌یشی پێ گوت که ئەگه‌ر بیتو بیت له‌گه‌ڵیا مه‌یته‌وه‌ و شه‌ری بۆ بکات چه‌ زه‌وی و ساختمانیکی ئەوی ئەیداتی. به‌لام سواری جل سه‌وز، نه‌یویست هه‌یج بکات. گوتی من بۆ ئەوه‌ نه‌هاتوم که له‌گه‌ڵ ئیسلامه‌کاندا بژیم، بۆ ئەوه‌ هاتوم که شه‌ریان له‌گه‌ڵ بکه‌م و بیانشکێتم. هه‌تا له‌ توانایشمدا ئەبێ ئەوه‌ ئەکه‌م!

هه‌ردوو سوارچاک له‌ یه‌ک جیا بوونه‌وه. هه‌ریه‌که‌یشیان بۆ ئەو په‌ریان ئەوه‌په‌ری ریزی له‌ ددا بوو...

ناگه‌ری نه‌ره‌بی

له‌ رۆژی هه‌ینیدا، که سه‌لاحه‌دین چه‌زی له‌ ئەکات و چه‌زیش ئەکات شه‌ری تیا بکات له‌ پێناو خوادا، ده‌ستی کرد به‌په‌لاماردانی لای ژوووروو. په‌یتا په‌یتا ئەهاته‌ سه‌ر که‌لاته‌کان و ئەه‌گرتن ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژی هه‌ینی یه‌ک له‌وای یه‌کدا شه‌ش که‌لاتی گرت. ئەمه‌یش ئەوه‌ی نوواند که پارانه‌وه‌کانی خوانسه‌کان له‌ رۆژانی هه‌ینیدا خوا گیرای ئەکات. که که‌لاتی (برزیه‌) ی گرت، خاوه‌نه‌که‌ی و خه‌یزانه‌که‌ی خستنه‌ به‌ندیخانه‌وه. پاشان به‌ره‌للایکردن و ناردنی بۆ لای خزمه‌تکاره‌کان که سه‌رداری (انطاکیه) بوو له‌گه‌ڵ ده‌سپه‌نه‌ندیاندا. له‌ناویاندا بووکیک هه‌بوو، مه‌ترده‌که‌ی له‌ جیا بووبوووه‌، چونکه‌ گیرا بوو له‌ شه‌ردا. سه‌لاحه‌دین دلێ زۆر پێ سووتا. فه‌رمانی دا مه‌ترده‌که‌یان هه‌ینا و ناردیه‌وه‌ کن بووکه‌که‌ی!

له‌پاش گرتنی چه‌ند که‌لاتیکه‌ی تر، سه‌لاحه‌دین چوو (حلب) و له‌وێشه‌وه‌ چوو (شام) له‌دوایی مانگی (شعبان) دا. دانیشتوانی شاره‌که‌ هه‌موو چوون به‌په‌رییه‌وه، به‌دلێکی پر له‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه. چه‌ند رۆژیکه‌ی که‌م له‌ناو خه‌یزان و مناله‌کانیا، له‌ویدا مایه‌وه. پاشان هه‌موویانی به‌جێ هه‌یشت، له‌ سه‌ره‌تای مانگی (رمضان) دا. له‌ پێناو خوادا وازی له‌ خه‌یزان و منالی خۆی هه‌ینا له‌ مانگی رۆژوودا باکی نه‌بوو.

هات بۆ شاری (صفد) و گوتی: (نانوین ههتا ههر پینج بهردهاویژهکان دانه مزیتین). بهدریژیی شهو نهنوست، ههر سهپرهرشتییی ئه و فرمانه ی ئه کرد له ناو باران و قور و چلپاودا. که رۆژ گزنگی دا و ههر پینج بهردهاویژهکان دامه زریتران، رازنووسه که ی خۆی (بههائه دین) ئه وه ی دا به گوئییدا که پیغه مبهری خوا فهرموو بووی: (دوو چاو، ناگریان لی نادات: چاو یک که له پیناوی خوادا نه نویت، چاو یکیش که بگری له ترسی خوا).

سه لاهه دینیش ههردوو چاوه که ی پیوه بوو. ئه و شه وه له پیناوی خوادا نهنوست تا به بیان، که گوئییشی له قسه که ی پیغه مبهر بوو، له ترسی خوا چاوی پر بوو له فرمیسک له ناوه راستی مانگی رۆژوودا، (العدل) له گه ل له شکره میسر به که ی خۆیدا هات و که لاتی (الکرک) ی داگیر کرد که چند سالییک بوو له وه پیتیش بۆ که س دانه ئه مرکا و چند جار یکیش بۆ به ره ننگاری تهنگ پی هه لچنینی ئه کرد. به لام ئه مجاره تهنگ پی هه لچنینه که ی یه جگار توندوتیژ بوو، زۆر دریژه بیتی پی درا بوو. له بهر ئه وه پیاهه سه ربازه کانی ناچار بوون ژن و مناله کانیان بکه نه دهر وه. گوزه رانیان یه جگار پی تال کرابوو، ته نانه ت ناچار بوون گوشتی بارگیریان ئه خوارد. دوا بی ناچار بوون خۆیان دا به دهسته وه.

پاشان سه لاهه دین، به که ی نه وه ی نه و ژن و منالانه ی زانی، گه را به شوپنیاندا، دۆزینییه وه، پاشان نار دنییه وه کن خیرانه کانی خۆیان.

له کاتی ئه م داگیر کردنانه دا، سه لاهه دین خونکار (جوی) به ره لالا کرد. په یمانیشی لی سه ند که له شام نه میتنی و پرواته وه بۆ ئه وروپا، جار یکیشی تریش شیر له روویدا هه لئه کیشیتته وه... له بهرامبهر ئه م چاوپوشینه گه وره یه ییش، که دوور نیسه گله بی له سه لاهه دین بکری، له سه ری؛ وه رامه که ی خونکار (جوی) ئه مه بوو، خۆی گه یانده شاری (صور)، له ویدا له گه ل (کونراد) دا تیکچوو، ئه و پی به جی هیتشت و چوو بۆ (طرابلس) و له شکر یکیشی کۆکرده وه و چوو بۆ تهنگه تاوکردنی (عکا). بۆ ئه مه ی له دهست سه لاهه دین رزگاری بکات، که که میتک له وه پیتیش سه لاهه دین ئه و ی رزگار کردبوو له به ندیخانه.

(کونراد) ترسا، (جوی) به ته نیا ئه و سه ره ره زبیه ی دهست که و ی له چوار لا گرتنی (عکا) دا. به خۆی و له شکره که یه وه چوه لای، ههردوو هیزه که بوون به یه ک.

چوار لا گرتنی (عکا) له ۱۱۸۹/۸/۲۸ دهستی پی کرد. له پاش دوو رۆژ، سه لاهه دینیش خۆی گه یانده (عکا) چوار لای، چوار لاگره کانی گرت.

ههردوو لا په لیهان نه کرد. جار جار یک یارمه تییش بۆ ههردوو لایان ئه هات. هه ندی زه بروزه نگیشیان به یه کتر گه یانده. به لام که ۱۱۸۹/۱۰/۵ هات، چه لپایه ییه کان هوروز میان برده سه ر له شکر ی سه لاهه دین. هه ندیکیشیان توانی پیتشکه و ی و بگاته هه وارگای سه لاهه دین. سه لاهه دین فه رمانی دا، بانگدهر، بانگی دا گوتی: (دهستی شکاوم بۆ ئیسلام). ئنجا به هه موو هیتزیکیه وه هوروز میتکی دل سو زانه ی بر دنه سه ر، بلا وه ی به گا وره کان کرد و ما وه ی له شکره که ییشیان به ره و دوا شکان. ژماره یه کی زۆری له خۆیان و له سه رداره کانیان کوشت.

زستان هاته وه، باران باریبه وه، قور و چلپا و زۆربوه وه. جار یکیشی تریش، گه لیک له سه ر کرده کانی سه لاهه دین، ماندوو بوونه وه. به ره یه چی راویژه که ییشیان دایه وه. راویژی سه لاهه دین ئه وه بوو، له گه ل ئه وه ییشدا که نه خۆش بوو، ههر له سه ر هوروز مبهردنی خۆیان برۆن، تا ما وه ی دۆزمنه کانیان ته فروتونا ئه کهن. سه لاهه دین به و سه رکه وته نی دهستیان که وته بوو، چوو بووه دل به وه که له ئه نجامی دوا ییشدا ههر سه ره که وه ی زۆر له سه ر کرده کانییشی راویژیان وا بوو که بکشینه وه بۆ گرده نزیکه کانی ته نشتیان، له و یانده ا به سه یینه وه، پاشان بیتنه وه بۆ شه ر. ههروهک له وه پیتیش به قسه ی سه ر کرده کانی خۆی کرد، ئه مجاره ییش به قسه ی کردنه وه. ئه گه ر بیتو به قسه ی ئه وانی نه کردایه، له رۆژی دوا ییدا سه رکه وته که ی خۆی ته واو ئه کرد.

سه لاهه دین له شکره که ی خۆی کیشایه وه گرده کان. ئه وان له و هه له که لکیان وه رگرت، دل نیابوون هیجیان لی ناکهن. دهستیان کرده وه به خۆ قایم کردن و ئاماده بوون بۆ شه ر.

یه کن له و شتانه ی که فه ره نگه کان ئاماده یان کردبوو له زستاندا، سی باله خانه (برج) ی بلند بوو وه ک شاخ وه ستابوون، له ئاسن و دار دروست کرابوون. پۆش سیبو یانن به پیتستیک ی وا که جو ره رۆنیکیان لی درا بوو، ئاگر کاری لی نه ئه کردن بیانسوتینتی، ئیسلامه کان تا ته واو بوونی ئه و باله خانه نه نزیکتر ئه بووه وه، زۆر تر زنده قیان ئه چوو. چونکه وایان ئه هیئایه پیتش چاوی خۆیان که ئه و باله خانه ناگری یۆنانی و په له به ردی دۆزه خیسیان بۆ ئه هاویژن، په رتشانیان ئه کهن. سه لاهه دینیش خاوه ن پیتشه کان و شاره زا کانی نه وتی کۆکرده وه و هانی دان بۆ ئه وه ی بتوانن ئه و باله خانه نه بسووتینتی. هه رچه نده به لیتیشی دانی که پاداشی گه وره گه وره یان بداته وه، پیتیان نه کرا شتیک ی وا بدۆزنده وه که بیانسوتینتی. سه ریان لیتی دهر نه چوو.

به لام لاویکی شاری (دمشق)، که له مزگه ریدا دهستی هه بوو، هاته پیتشه وه، گوتی:

من ئەتوانم بیانسوتینم. دانیشستوان تیزیان پى کرد. پتییان گوت: تۆ لاوتیکی بچووکى نهشارهزایت، چۆن ئەتوانیت دهرهقهتە فرۆفیتلی ئەو پیره جیهاندیده شارهزایانه بیت؟ بهلام سهلاحهدين پروای بههتیز و توانای لاو ههبوو، رینگای دابه، ههرچیبهکی پى ئەگرى بیكات. لاوه (دمشقییه عهربهکه)، ئەو جوهره ناگری یۆنانیبیه که دۆزیبوویهوه، نامادهی کرد. بهواتایهکی تر ناگری عهربهی ناماده کرد. ههنديکی گرتە بهکیک لهو بالهخانانه، گری گرت و بوو بهشاخیکى ناگرین، دوکهلی ئەگهیشته ئاسمان. چهلیپایییهکان زهندهقیان چوو. بهلام موسولمانهکان له خوشیانا دهستیان کرد بهناوی خواردن بهدهنگی بلتند. پاشان ناگریان گرتە بالهخانهکهی دووهم. ئەویش وهک بالهخانهی بهکهم گری تیبهر بوو سوتا بوو بهخۆلهمیشت. قاووکیژ لهناو ههردوو لهشکرده پهرهی سهند. پاشان سییهم بالهخانهیش گری تیبهر درا. ئەویش سوتا. موسولمانهکان له خوشیانا گهشکهداربوون. تهنانهت پیرهکانیان لهپیش لاوهکانیاندا له خوشیا ههلهپهپین.

سهلاحهدين، بلیمهتیبی ئەو کورهی چوو بهدلدا. سههری لیتی سوپ ما. بهلام زۆرتەر چوو بهدلایا، زۆرتەر سههری لیتی سوپ ما، که پاداشیکى گهورهی له سامان دایه و لیتی وهرنهگرت. کورە خواناسهکه بهسهلاحهدينی گوت: پاداش وهرناگرم بۆ فرمانیک که له پتی خوادا کردومه!

عکای جی سهخت

موسولمانهکان بهوه زۆرتەر دلخۆشبوون که گهلهکهشتیبهکانی میسر لهژیر سههرکردهی (لوه لوه) دا توانیبوویان سههرکهون بهسههر چهلیپایییهکاندا و بگهنه ئەسکهلهی (عکا) وه دانیشستوانی شارهکه یارمهتی بدن له خواردهمەنی و بابهتی شهردا.

له ناوهراستی ئەم خۆشییهدا، سهلاحهدين، دهنگیکى ناخۆشی پى راگهپیترا. ئەویش ئەوه بوو که لهشکرهکانی بى شوماری ئەلمانهکان لهژیر سههرکردهی شاههنشاههکهیاندا، (فریدریک بهرباروس) نزیک بوونهتهوه. ههنديک له لهشکرهکهی خۆی نارد بۆ لای ژووورو، که له کهلینهکانی ئەویدا خۆیان مهلاس بدن بۆ ئەو ئەلمانانه که دینه خاکی ئیسلامهوه.

فهرهنگهکانی عکا ئەمهیان بهههل زانی. که دییان له هیزی ئیسلامهکان ههنديکی نیررا بۆ سنووری ژووورو، هوروزمیان برده سههر ئیسلامهکان لهو شوپنهدا که لهشکرهکهی لى تهنک بوویوو. ئەو لایهیش دهستی راست بوو. بهلام خونکار (العادل) ی لهسهه بوو. شهه

و کوشتاریکی زۆر سهخت کرا له ناوهند ههردوو لایاندا، بهوه دوایی هات که ئیسلامهکان سههرکهوتنیکى گهورهیان دهست کهوت. چهند ههزاریک له فهرهنگهکانیان کوشت. لهناو کوژراوهکانی فهرهنگهکاندا، چهند ئافرهتیکیان دیی، بهتهنشت سوارچاکهکانهوه چهکیان ههنگرتبوو و شهریان کردبوو!

موسولمانهکان بهو سههرکهوتنه یه جگاره دلخۆشبوون. بهلام لهویش زۆرتەر دلایان خۆش بوو، که بیستیانهوه ههلمهتهکهی شاههنشاه (فریدریک) ههلوهشاوتهوه. بههۆی ئەوهوه که لهشکرهکهی تووشی نهخۆشی و ماندوویتی و برسیتی بوون. تووشی کوشتاری خاکی رۆمی ئیسلامی بوون که (قلیح أرسلان) سههرکردهی بووه. (فریدریک) خۆشی لهناو ئاوی رووباریکی بچووکدا مردوه.

بهلام، کارهسات بهجۆریکی تری لى هات، که بیستیانهوه پیش لهشکرى ههلمهتی سییهمی چهلیپایییهکان سههری دهرخستوه. ئەوانه ژمارهیان گهیشتبوه ده ههزار سههراز. جگه له سوارچاک و سههروکهکان. لهژیر سههرکردهی (کوئت هههری دی شامپانیا) دا هاتبوون که کورپی خوشکی (ریچارد) بوو خونکاری ئینگلیز. (هههری) سههرکردهی جهنگی (عکا) ی درا بووه دهست.

شههروشۆر له برهودا بوو. جاریک ئەملا سههرئهکهوت، جاریک ئەولا. گاوهکان بى باکی و بهرگهگرتن و شارهزایی خۆیان تیا نوواند، بهتایبهتی له رووخاندنی شورهکانی (عکا) دا که ههموو پهنگه رووخینهریکیان تیا بهکار نههیتا. ههروهها ئازایهتیبی شارهکهیش بهو ههموو هوروزمانه کهم نهبووهوه. پیاوهکانیان بهپهل هاویشتنی رووخینهر و ناگری یۆنانی سوتینهر وهرامی فهرهنگهکانیان ئەدايهوه. تهنانهت جار لهسهه جاریش هوروزمیان ئەبرده دهرهوه بۆ سههر فهرهنگهکان، تا زیانیکی زۆریان لى نهदानایه و لیبیان نهکوشتنایه و لیبیان نهگرتنایه، نهئهگهپانهوه ناو شار.

بهلام شهه وای لى هات، که موسولمانهکانی ناو شاری (عکا) و موسولمانهکانی پشت فهرهنگهکان بهگران بهیهک ئەگهیشتن... کوئتری پهه له پتییان بهکار نههیتا له نامهکاریدا...^(۱)

بهسههراتیکى سههر روویدا له ناردنی خواردهمەنی و کهلوپهلدا بۆ دانیشستوانی (عکا). کۆمهلیک له موسولمانهکان له (بیروت) وه سواری کهشتیبهک بوون. خۆیان خسته

(۱) له راستیدا ئەو جوهره کوئترانه پتییان دهوتری کوئتری نامه بهر.

جلوبه‌رگی فەرهنه‌گه‌کانه‌وه. به‌و جۆره‌ توانییان به‌ناو که‌شتی فەرهنه‌گه‌کاندا، خۆیان بدزهنه‌وه و بگه‌نه‌ ئه‌سکه‌له‌ی (عکا).

کابرایه‌کی موسولمان، ناوی (عیسا) بوو، خۆی ئه‌کرد به‌ناو ئاوه‌که‌دا، له‌ئێره‌وه ئه‌رۆشیت، خۆی ده‌رنه‌ئه‌خست تا ئه‌گه‌یشته ئه‌ودبو که‌شتییه‌کانی دوژمنه‌وه. تووره‌که‌یه‌کیشی به‌ناو‌قه‌دییه‌وه ئه‌به‌ست، که‌لویه‌ل و نامه، هه‌رچییه‌ک پتویست بوایه له‌ناویا هه‌لتی ئه‌گرت و ئه‌بیرد له‌گه‌ل خۆی.

شه‌ویکیان هه‌ندێ نامه‌ بۆ سه‌ربازه‌کان و سێ تووره‌که‌یشی به‌ستبوو به‌خۆیه‌وه، هه‌زار دیناریان تیا بوو، سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو که‌ شه‌رکه‌ره‌کان بیده‌ن به‌شت بۆ خۆیان. (عیسا) یه‌ش خۆی کرد به‌ئاودا بۆ ئه‌مه‌ی بچێ بۆ شه‌ره‌که‌. خووشی وا گرتبوو، هه‌رچه‌ند بچوايه‌ته‌ ناو شه‌ره‌که‌وه، کۆتریکێ په‌ر له‌ پیتی به‌ره‌للا ئه‌کرد. موسولمانه‌کان چاوه‌روانی کۆتره‌که‌بوون نه‌گه‌یشته‌. چوه‌ دلێانه‌وه‌ که‌ (عیسا) له‌ناو چوه‌. پاش چه‌ند رۆژتیک، چه‌ند که‌سیکی موسولمان له‌ دانیشتوانی (عکا) چوو بوونه‌ سه‌ر گوێ ئاوه‌که‌، ته‌ماشایان کردبوو ده‌لیاکه‌، خنکاوێکی فری داوه‌ته‌ گوێ ئاوه‌که‌. که‌ سه‌رنجیان دا (عیسا) ده‌رچوو، ئه‌و پارهی‌ی سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو له‌ که‌مه‌ریا بوو.

به‌م ره‌نگه‌ (عیسا) به‌مردوو بییش وه‌ک زیندوو بێ فرمانی سه‌رراستی خۆی به‌جیه‌یتیا بوو! ته‌نگ پێ هه‌لچنین نه‌برایه‌وه. سه‌لاحه‌دینیش نه‌خۆش که‌وت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا، له‌ شه‌ره‌که‌دا، خۆی گرت، نه‌خۆشی و ماندوویتی پیشان نه‌ئهدا. کۆلی نه‌دا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆشییه‌که‌ی خۆی ئه‌کرد، به‌خۆی سه‌ربازه‌کانی تیپ تیپ ئه‌کرد، به‌راست و به‌چه‌پ و به‌ناوه‌راستدا ریزی ئه‌کردن و دایه‌مه‌زراندن. نه‌ گوێی ئه‌دایه‌ ئامۆژگاریی که‌س، نه‌ گوێشی ئه‌دایه‌ راویژی په‌زیشه‌که‌کان. هه‌وایه‌کی بالی خۆی نه‌ئهدا.

نه‌خۆشییه‌کی زۆر خراپی تووش هات، جگه‌ له‌وه، له‌شی بلقی دابوو، هه‌ر له‌ ناوکیه‌وه هه‌تا ئه‌گاته‌ ئه‌ژنۆکانی تووشی ئه‌و بلقانه‌ بوو بوو. وای لێ هاتبوو نه‌یه‌توانی دابنیش. که‌ خۆی ئه‌گه‌یانه‌ ناو خپه‌ته‌که‌ی خۆی به‌ته‌نشتا نه‌بێ نه‌یه‌توانی پال بکه‌وی، له‌وه‌یشدا ئازاریکی زۆری پێ ئه‌گه‌یشته‌. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، له‌ به‌یانیه‌کی زوووه‌ تا بانگی شپوان سواری ئه‌سپ ئه‌بوو، ئه‌گه‌را به‌ناو سه‌ربازه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی به‌سه‌رسورمانیکیشه‌وه سه‌یریان ئه‌کرد، وای پێ ئه‌گوتن: (که‌ سواری ئه‌سپ بووم، ئازاره‌که‌م ئه‌روات، تا داته‌به‌زم!)

ته‌نگ پێ هه‌لچینی (عکا) زستانیکێ تریشی به‌سه‌ردا هات سه‌لاحه‌دین زۆرتری له‌شکره‌که‌ی ره‌وانه‌ کرده‌وه بۆ جیتی خۆیان تا مانگه‌کانی باران و قور و چلپاو ئه‌برته‌وه، شه‌ر له‌ناو هه‌ردوو لادا وه‌ستا. ته‌نیا ورده‌ شه‌رێکی که‌م نه‌بێ، هه‌یچ شه‌رێکی گه‌وره نه‌کرا.

له‌ یه‌کی له‌م ورده‌ شه‌رانه‌دا، هه‌ندێ فەرهنه‌گ گه‌یران و هه‌نرانه‌ به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین. له‌ناویاندا، کابرایه‌کی پیر بینرا، ددانی له‌ ده‌ما نه‌ما بوو، له‌شیشی ته‌واو کز بوو بوو.

به‌زمانه‌هرگه‌یه‌که‌ی^(۱) گوته‌: (لێی پیرسه، تو به‌م پیرییه‌وه چی له‌و دوورییه‌وه هه‌یتاتی بۆ ئییره‌؟ ئاخۆ ماوه‌ی ئیره‌ و نیشتمانه‌که‌ی خۆت چه‌ند بێ؟. گوته‌: ماوه‌ی ئیره‌ و خاکه‌که‌ی خۆم چه‌ند مانگ رینگایه‌. هاتنه‌ ئیره‌یشم له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌ر له‌ کلێسای (القیامة) بده‌م. سه‌لاحه‌دین به‌زه‌یی پیا هاته‌وه، به‌ره‌للای کرد و به‌سواری مایینیکه‌وه ره‌وانه‌ی کرده‌وه بۆ باره‌گای دوژمن!

به‌لام باره‌گای دوژمن، ئه‌م زستانه‌یان یه‌جگار ناخۆش راوارد. له‌ شه‌رزه‌یییه‌کی ته‌واودا بوون به‌ده‌ست هه‌ناسه‌ساردیی و برسیتیییه‌وه. ئه‌سه‌یه‌کانی خۆیان ئه‌کوشت بیه‌خۆن، هه‌روه‌ها به‌ر بوو بوونه‌ خواردنی گوشتی لاکێ ئه‌و گیانه‌له‌به‌رانه‌ی که‌ له‌به‌ر له‌ر و لاوازیی و نه‌خۆشی مردبوون... هه‌روه‌ک ئازله‌لیان لێ هاتبوو، خواردنیان هاتبووه سه‌ر گیا و پووشویه‌لاش... ئه‌و ئیسه‌کانه‌یان ئه‌کرۆشت که‌ له‌به‌ر سه‌گ ماپوونه‌وه!... ته‌نانه‌ت پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستاره‌کانیشیان، ده‌ستیان دابوو ده‌زیتی و ناپاکی و چاو و راوکردن. کۆمه‌لێکیان به‌و پارهی‌ی که‌ پیتیان ماپوو (۱۳) سیانزه‌ ده‌نک پاقله‌یان کرپوو. که‌ سه‌یریان کردبوو ده‌نکیک له‌و پاقلانه‌ خراب بووه، ماوه‌یه‌کی درێژ رینگایان بری بوو تا گه‌یشته‌بوونه فرۆشیاره‌ چاوچنۆکه‌که‌ بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و ده‌نکه‌ی پێ بگۆرنه‌وه به‌ده‌نکیکی باش! به‌دریژیی زستان، فەرهنه‌گه‌کان به‌مجۆره‌ ئه‌ژیان! ته‌نانه‌ت چه‌ند که‌سیکیان له‌تاو ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌، خۆیان دزییه‌وه بۆ ناو موسولمانه‌کان، بوون به‌موسولمان! ئه‌گه‌ر له‌م دوایییه‌دا، که‌شتییه‌ک گه‌نمیان پیا نه‌گه‌یشتایه، له‌ برسا ئه‌مردن!

به‌لام زستانه‌که‌ رۆشیت، ئه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌یش که‌ تیا بوون به‌سه‌ر چوو. چونکه‌ هه‌لمه‌تی (ریچاردی شیردل) گزنگی دا.

له‌پیشا خونکاری فەرهنسه‌ هات، له‌ جه‌ژنی به‌هاردا گه‌یشته، له‌ مانگی گولانی

(۱) زمانه‌هرگه‌ی: وه‌رگه‌یتر (مترجم).

(نیسان) ۱۹۱۱ دا. فەرەنگەکان بەگۆرانی ئایینییه وه پیتشوازییان کرد. وهک فریشتیهک بوو بئ له ئاسمانه وه بۆیان هاتیته خواره وه بۆ رزگارکردنیان وا بوو.

ریچاره له کۆری جهنگا

تهنگ پئی هه لچینییه که، تینی سهند. ههروهه بهرنگاری بوونه کهیش تینی سهند. لای فەرەنگەکان سەرکه وتووتر بوون.

سەرگهردانی شاره کهیش زۆرتی لی هات. بهلام دانیشتوانی شاری (عکا)، خو بان راگرت له بهردهم ئەو هه موو سەرگهردانییه دا، به جوانی بهرنگارییان ئە کرد. سهرباره کانی سه لاهه دینییه ئە ونده ی پیتیان ئە کرا، هوروزمیان ئە برده سەر فەرەنگەکان بۆ ئە مه ی ته گه ره بدهن له پیتشکه وتنیان بۆ گرنتی شاره که. له به کئی له وه هوروزمانه دا، کابرایه کی موسولمان منالیتی ساوای دزی بوو ته مه نی سی مانگان بوو. که دایکه که ی پیتی زانی، وهک شیتی لی هات، به هه له داوان رووی کرده باره گای موسولمانه کان، ئە گریا و ئە پاراپاره وه و ئە یقیزاند بۆ مناله که ی. ریتیگای بۆ کرایه وه، ده موده ست رووی کرده سه لاهه دین و هاواری بۆ برد. ئە ویش به سواری مایینه که یه وه بوو. ژنه که دهستی کرد به گریانیکی ته واو. سه لاهه دین پرسی چپی به سه ر هاتوه، وا، وا ئە کات. به سه رهاته که یان تیتگه یاند. سه لاهه دین به زه بییه کی وای پیا هاته وه که هه ردوو چاوی پر بوو له فرمیسک. فه رمانی دا، مناله که یان دۆزییه وه، له بازاردا فرۆشرا بوو. مناله که ی لی وه رگرتنه وه و نرخه که ی درایه وه به کرایه که. له شوینی خویدا وهستا و نه رۆیشت، تا مناله که یان هیتنا و دایه وه به ده ست دایکی. دایکه که ییش مناله که ی خوئی وه رگرتنه وه و نووساندی به سنگیه وه و له خو شیا نا دهستی کرد به گریان. پاشان مه مکی دایه. پاش ئە وه به فه رمانی سه لاهه دین، ژنه که سواری مایینی کرا و له گه ل مناله که یدا نیرایه وه باره گای فەرەنگه کان.

ئە مه هه مووی رووی ئە دا و، که چی شه پیت هه ره له گه ردا بوو. موسولمانه کان ناو شاری (عکا) ییش، به هۆی ئەو تهنگ پئی هه لچینییه دوورودرێژه وه که هه یچ ئە نجامیتی نه بوو، له وه پیری ئە رک و بازار و سەرگهردانییه بوون. بهلام که (ریچاره) ی خونکاری ئینگلیز گه یشته (عکا) له ۸ ی مانگی خه رمانان (حزیران) دا، ئە نجامی شه ر نزیک بووه وه. (ریچاره) هه ره گه یشته ئە وئ و کۆبوونه وه یه کی تاییه تی خواست له گه ل سه لاهه دیندا، که زۆر شتی بیستبوو له بابته تازایه تی و گه ورییه وه. بهلام سه لاهه دین ریتی نه دا به و کۆبوونه وه یه، گوتی: (خونکاران، له سه ره ده ستووریک نه بئ، نابئ کۆینه وه. جوانیش نییه

که له کاتی جهنگدا، کۆبوونه وه ی دۆستانه بکهن، هه تا ئەو ده ستوره بریار نه دهن). پیاوه کانی (ریچاره) دووباره هاتنه وه. ئە مجاره کۆبوونه وه یه ک دیاردی کرا له ناوه ند ئەو و (العادل) دا له ناو ئەو کۆره دا که که وتبووه ناوه ند هه ردوو له شکره که وه. بهلام کۆبوونه وه که، دواخرا. چونکه (ریچاره) نه خو ش کهوت. له گه ل ئەو نه خو شیه یه یشدا که تووشی (ریچاره) هات، گه توگۆ نه وه ستا له ناوه ند (العادل) و راسپیترراوانی (ریچاره) دا. ئە وانه له (ریچاره) وه (باز) یان به دیاری ئە هیتنا بۆ سه لاهه دین. سه لاهه دینییه له سه ر خواستی خوئی مریشکی بۆ ئە نارد.

له عی مانگی میوه خو ش (تموز) دا، پیاوه کانی (ریچاره) هاتن، داوای میوه و به فریان ئە کرد. له رۆژی دوا ییدا، سی راسپیترراو هاتن ده ستیان کرد به گه توگۆ کردن له گه ل (العادل) دا. تا رۆژی دوا ییش گه توگۆ کردن هه ر مایه وه. بهلام مه رجی گا وره کان گران بوو، ریک که وتن پیتک نه هات.

بهلام له و کاته دا که گه توگۆ ئە کرا له ناوه ند هه ردوو لادا، ناشی شه ر له گه ردا بوو، دانیشتوانی شاری (عکا) ته واو ته نگیان پئی هه لچنرا بوو. به ره وه هه ناسه ساردی و ره نجه رۆیی ئە چوون....

میسر تۆله ی خوئی نه کاته وه

دوایی (عکا) خوئی دا به ده سه ته وه. پیاوه کانی هاتنه سه ر ئە وه ی که شاره که بدریته ده ست فەرەنگه کان به هه موو که لویه ل و چه کیکه وه، بیجگه له وه ئیسلامه کان دوو سه د هه زار دینار بدهن به فەرەنگه کان، هه ره به ندییه کی فەرەنگیشیان له لا ماوه به ره لالیان بکهن. به رامبه ره وه هه ره که سیتک له شاری (عکا) دایه، ئە توانی بئ وه ی بچیتته ده ره وه. هه زه که ی (عکا)، بئ ئە مه ی راویژ به سه لاهه دین بکات ئەم ریک که وتنه ی پیتکه ییتنا بوو. که سه لاهه دین به مه ی زانی، ده موده ست دهستی کرد به خو ئاماده کردن بۆ هوروزمیتی مه ردانه، تا شاری (عکا) رزگار بکات... که چی که ته ماشای کرد، ئەوا ئالاکانی فەرەنگه کان به سه ر شوره کانی شاره که وه ئە شه کینه وه... سه لاهه دین وهک دایکیک که کۆره که ی له ده س چوو بیته دلئی به ربووه وه و خو پیتی لی ئە تکا...

سه لاهه دین، پاره ی کۆکرده وه بیدات به فەرەنگه کان لیتی خواستن که بارمه ته یه کی باشی بده نی، بۆ ئە مه ی که مه رجه کانی ئە وانی به جئ هیتنا، به ندییه کانی (عکا) به ربده ن. بهلام ئە وان گوتیان: (ئەوی له سه رته بمانده ری. ئیتمه ییش به لپنت ئە ده نی که له پاش ئە وه

نویژ و نویژ

لهشکره گه وره که ی فه ره ننگه کان به که ناری ده لیادا ئه رۆیشتن. ته نیا (ریچارد) به سه ربانه وه بوو، سه رکرده یی ئه کردن. چونکه (فلیپ) له وی نه ما بوو، گه رابووه نیشتمانی خۆی. (ریچارد) ئه یویست شاری (عسقلان) بگری، ئنجا (اورشليم) یش بگری و به ئاواته گه وره که ی خۆی بگات. له شکری سه لاهه دینیش له دووره به ته نشتیا رۆیشت. تا گه یشتنه (أرسوف). له ویدا هه ردوو له شکر له یه کیان دا. موسولمانه کان زۆر ناشیرین شکان. به راکردن خۆیان رزگار کرد. به لām سه لاهه دین نه شکا و هه رای نه کرد. هه ناسه ساردیی و ره نجه رۆیی، به دلئی ئه وی نه ئه ویرا. به هیژتیکه که مه وه له جیی خۆی مایه وه و به ره نگاری کرد. پاشان به گورجی پاشماوه ی له شکره که ی خۆی کۆکرده وه و چوه سه ره فه ره ننگه کان. به لām ئه وان نه یانویست شه ری له گه لدا بکه ن. ریگای خۆیان گرت بۆ (یافا). به لām سه لاهه دین گه رایه وه (الرملة) بۆ ئه مه ی ریگای (قدس) قایم بکات و بیپاریژی. پاشان فه رمانی دا (عسقلان) یان رووخاند، بۆ ئه مه ی فه ره ننگه کان به که لاهه یی بیبینن. ئنجا گوئی: (خوا ئه یزانئ، هه موو مناله کانم له ده ست بچی پیم خۆشته ره له وه ی که به ردئ له م که لاته پروخینم. به لām که خوا هه ز به وه بکات پروخئ بۆ چاکه ی موسولمانه کان، بام پروخینئ!).

ئو رۆژه ی (عسقلان) ی جوان پروخینرا، سه لاهه دین له خه فه تا نه خۆش که وت و که وت له جیگادا. به لām که زانی رازنووسه که ی خۆی، (به هائهدین) نه خۆش که وتوه. له سه ره نه خۆشی و خه فه تی خۆیدا، ئو رۆژه تا ئیوارئ، سئ جاری نارد بۆ لای له ته ندروستی پیرسنه وه! فه ره ننگه کان گه یشتنه (یافا). له ویدا خۆیان هه سانه وه و ده ستیان کرد به میبازی. له (عکا) وه ئو ژنانه یان بۆ هات که (ریچارد) ریگای نه دابوون بیتن له گه ل له شکره که یدا. له شکره که ی له (یافا) دا، جاریکی تریش که وتنه وه ناو به زموره زم و داوین پیسی. (ریچارد) له و داوین پیسی و به زموره زم و به دخووییه یان زۆر دلته نگ ئه بوو. ده ستی کرد به قایمکردنی (یافا) و له پیش ده میشیه وه که لاتانی دروست ئه کرد. به لām موسولمانه کان جار جاریک هورژمیان بۆ ئه هینا. جاریکیان ئه وه نده ی نه ما بوو که (شیردل) بگیری و بکه ویتته ده ست موسولمانه کان. ئه گه ره یه کیتک له سوارچاکه کانی دلسوژی خۆی وای له موسولمانه کان نه گه یاندا به که ئو (ریچارد) ه و گرتیان، له بریتی ئو (ریچارد) ی راسته قینه یان ئه گرت!

پیاهه کانت بۆ به ربه دین). به لām سه لاهه دین شاره زای فروفیتل و چاووراوی ئه وان بوو، گوئی من پاره تان ناده می تا بارمته نه دن... ئیتر فه ره ننگه کان وه ک درنده که وتنه ناو دانیشتمانی شاره وه، هه رچی خراپه یه لیانکردن. (ریچاردی شیردل) هه له یه کی وای کرد که هه تا جیهان ئه مینئ، لاپه ره ی میژووی ژبانی به ره شی ئه هیتته وه. دوو هه زار و هه وت سه د که سی له موسولمانه کان کوشت، هه ره له و کۆرهدا که ئه یویست له گه ل خونکار (العادل) دا گفتوگۆی ناشتی بکات!

به لām سه لاهه دین، هه ره له سه ره نه ژادی و جوامیری خۆی مایه وه، خۆی تیک نه دا... ئو به ندیبه گا وره کانی لای خۆی نه کوشت، بی وه ی ره وانیه کردن بۆ (دمشق)! چه لیپاکانی گا وره کان له شاری (عکا) دا به رز کرانه وه، ده نگه زه نگه کلئیساکانیان به ئاسماندا بلاو بووه وه. هه روها قاووقیژ و ده نگه ده نگه سه ربازه سه رکه وتوه کانیس به رز بووه وه. له ناو ئالوشوخروشی داوین پیسیدا نوقومبوون. له دوورگه کانی دراوسیانه وه، به گه له ئافره ت هاتن، له شی خۆیان ئه فرۆشت، پیاهه کان خۆیان فری دایه گیژاوی میبازی و ئابرووچوونه وه!...

ده نگه ئیسلامه تی له شاری (عکا) دا نزم بووه وه. ئو نزم بوونه وه یه سه د سالی ته وای خایاند. تا خوا ئاسانی کرد بۆ میسر، سه ره له نوئ ده ستی گه وره ی خۆی بوه شینئته وه. چه لیپاییه کان له (المنصورة) دا بشکینئ و تاتاره رووخینه ره کانیس له ناو ببات. خونکاریکی تریشی بۆ بره خسینئ، دیسانه وه ناوی سه لاهه دین بی. ئه م خونکاره پیمان ئه گوت: (الأشرف سه لاهه دین خلیل). له پاش سه د سالی خشت که (عکا) له ژیر ده ستی فه ره ننگه کاندایه وه، ئو هات و رزگاری کرد له ده ستیان. به وه یش وازی نه هینا، هه رچی شاریک به ده ست فه ره ننگه کانه وه مابووه وه له که ناری ده لیادا، هه مووی داگیرکردنه وه، تا وای لیکردن یه ک چه لیپایی نه هیشته له خاکی ئیسلامدا، هه مووی ده ره پراندن. پاش ئه وه (الأشرف) تۆله ی کوزراوه کانی ئیسلامی له گا وره کان کرده وه. که هاته ناو شاری (دمشق) وه له شکره که ی سه ری چه لیپاییه کانیان کردبوو به نووکی ربه کانیانه وه پیشانی دانیشتمانی شاره که یان ئه دان!.

(ریچارد) هزی به ناشتی نه کرد. نه ویش له بهر نه وه بوو که داگیرکردنی (قدس) ی به گران نه هاته پیش چاو. ههروهه له شکره که ی خویشی، هه رچه نده زۆربوون، به لام ناکۆک و هه رچیویه رچی به هاته نه پیش چاو. له بهر نه وه دهستی کرد به گفتوگۆکردن له گه له خونکار (العدل) دا. پیشنیازی وا بوو که (العدل) خوشکه که ی (ریچارد) ماره بکات که بیته ژنی خونکاری (سجلیا) بوو. (العدل) و خوشکه که ییشی، هه ر دوو کیان پیکه وه بینه سهرداری (قدس)، ده رگاگانی (قدس) ییش بکه نه وه بوو موسولمانه کان و فه ره نگه کان وه ک یه کتری.

له سه ر قسه ی پروبووچی نه و سه رده مه، زۆر چی رۆک هه له به ستراوه له با به ت چاو پیکه و تنه کانی (ریچارد) و سه لاهه دین و زۆر انباز بیه کانیان و، پینشکه شکر دنی خوشکی (ریچارد) وه به سه لاهه دین. به لام راستیه که ی نه وه به، که نه و دوو پاله وانه شوپه سوارانه و، نه و دوو خونکاره گه و رانه، هه رگیز پیکه وه کۆنه بوونه ته وه. نه و نده هه به (ریچارد) و (العدل) گه لیک جار کۆبوونه ته وه. نه و انیش هه رچه نده کۆنه بوونه وه، نه و هه یان له بهر نه چوو وه که له ناو شه ریکی درنده دان، ده ستیان نه کرد به گفتوگۆی خویش و قسه ی نه سه ته ق. تا وایان لیته ات، له گه له ته و او بوونی نه و گفتوگۆ یانه دا هه ر دوو کیان بوون به دوو دۆستی خو شه ویست و دل سوژ.

فه ره نگه کان روویان کرده شاری (قدس)، که ئامانجی هه ره گه و رهیان بوو. به لام موسولمانه کان له هه موو لایه که وه به ره نگاریان نه بوون.

له یه کییک له و به ره نگاری بوونانه دا، (ریچارد)، له ناکاو سه ری هه له بری و له دوو ره وه چاوی که وت به (قدس). خویشی پیاویتی خواناسی له خوا ترس بوو. بالی دایه به رچاوی خوئی، تا شاری پیروژ نه بینن. ئنجا دهستی کرد به گریان و له خوا پارایه وه گوتی: (خوای گه و ره، تکات لی نه که م، شاره پیروژه که ی خوتم پیشان نه ده دیت تا له ده ست دۆر منه کانتی رزگار نه که م!)

به لام (ریچارد) شاری (قدس) ی بو رزگار نه کرا. له م جار هیش به ولا وه، به رچاوی نه که و ته وه. چونکه موسولمانه کان دۆر منی خوا نه بوون. سه لاهه دینیش له خو شو یستنی (قدس) و خه مخوار دنیا له و که متر نه بوو. نه ویش وه ک نه و نوژی نه کرد و نه پارایه وه له خوا. چونکه سه ر کرده کانی له شکره که ی له ناو خو باندا ناکۆک بوو بوون. نه و شه وه تا به بیانی نه نوست و خه و نه چوو چاوی. هه ر به خه مه وه تلایه وه تا رۆژی هه یینی گزنگی دا. که له مزگه و ته که دا نوژی به یانی نه کرد، فرمی سکی چاوه کانی خو ر خو ر نه هاته خواره وه سه ر

به رماله که ی. که ئیواره دا هات، به سه لاهه دین را گه یینرا که فه ره نگه کان پاش نه مه ی سواری نه سپه کانیان بوون، گه رانه وه باره گاگانی خو بان بو به یانی نامه یه کی تر هات، تیا پیشان درا بوو که فه ره نگه کان به شکاوی به رانه ته وه!

که وایزانی سه لاهه دین به خوئی و سواره کانیه وه چوو، له دوو ره وه سه بری دوو رکه و تنه وه بیان بکات. به وه دلی موسولمانه کان پر بوو له خویشی. سه لاهه دین، به وه ههستی کرد که خوا پارانه وه که ی گیرا کرد وه!

به رزترین مردن

له هاویندا، گفتوگۆ زۆر کرا، شه ریش زۆر قه و ما. شاری (یافا) ییش کۆری نه و شه رانه بوو!

له لای (یافا) وه، (ریچارد)، به خوئی و چهند شوپه سواریتی توند و به هیزه وه توانی له شکر یک له موسولمانه کان بشکینن به م سه رکه و تنه گه و ره به ی شه ره کانی ناو رۆژه لاتی خوئی بلند کرده وه. دیسانه وه له لای (یافا) وه موسولمانه کان هور و ژمیان برده سه ر (ریچارد). به لام له شه ره که دا سوار چاکیه که ی گه و ره و گزنگی پیشان دا. توانی به چهند سواریکه وه هور و ژمه که یان بووه ستینن. له م شه ره دا بوو که نه سپه که ی کوزرا. ئنجا به یینانه وه شه ری نه کرد. به رمه که ی و ته و ره دانیمار کیه که یه وه که پیتوه ی به ناوبانگ بوو به راست و چه پا دهستی نه وه شاندا. له ناکاو سواریتی موسولمان به سواری نه سپیتی ره سه نه وه تاوی دا بو لای نه و، نه سپه که ی که فی نه سه ند، نه سپیتی تریشی له گه له خویدا رانه کیشا. به (ریچارد) ی گوت که سه لاهه دین چاوی له خونکار بوو، به پیتوه شه ری نه کرد، بویه نه م دوو نه سپه تیز ره وه ی پیشکه ش کرد وه که سواربان بیت. چونکه نه نگ و ناشیرینه که پاله وانیتی تازی وه ک نه و به پیتوه شه ری بکات!

(ریچارد) زۆر تر سه ری سوپا له م پیا وه، سه لاهه دین که له لایه که وه له جه نگا بوو له گه لیا، له لایه کیشه وه دۆستایه تی له گه له نه واند، هه ر دوو نه سپه که ی وه رگرت و دهستی کرده وه به شه ر تا سه رکه وت!

له میسر و موصل و ژوو رووی سو ربه وه په یینا په یینا، یارمه تی هات بو له شکر ی سه لاهه دین. که چی فه ره نسپیه کان (ریچارد) یان به جی هیشت و چوونه وه نیشتمانی خو بان. نه وانه ییش که ما بوونه وه و رهیان به ردا.

به (ریچارد) را گه یینرا، که برا که ی له ئینگیلته ره دا خه ریکه ته ختی شاهیی لی داگیر

بکات. (ریچارد) نه خوشبختییه کی گه وری گرت. له بهر نه وه هیچ چاری بو نه مایه وه، نه وه نه بې که ناشت بیته وه له گه ل سلاحه دیندا.

خونکاری تا لی هاتوو، نارووی میوهی ساردی کرد. سلاحه دین هه موو روژتیک بهر پیکویتیکی میوهی بو نه نارد: هه رمی و قوځ و به فر، که له پویه شاخه کانه وه بو بان نه هینا!

له ۱۹۲/۹/۲ د پیمانامه ی (الرملة) مور کرا بو ماوهی سی سال. به و مه رجهی نه و خاکانه ی (ریچارد) گرتویتی له (عکا) وه تا (یافا) به ده دست فهره ننگه کانه وه بمینیتته وه. موسولمانه کانیش ری بدن به فهره ننگه کان که بو سهردان دین، بینه شاری (قدس) وه. عه ره به کان مافیان هه به بچنه خاکی فهره ننگه کانه وه. فهره ننگه کانیش مافیان هه به بچنه خاکی عه ره به کانه وه.

نه و روژه به روژتیک ناوازه نه ژمیتر، هه ردوو لا گه شکه داربوون له خوشیدا. هه ردوو له شکره که تیکه ل به به کتریوون. موسولمانه کان بو فرمانی بازگانی چوون بو (یافا). (قدس) یش ده رگانی خو ی کرده وه بو حاجیه فهره ننگه کان.

له پیش شه ری (حطین) دا، موسولمانه کان بستیک زه و بیان نه بوو له روژتاوای (آردن) دا. به لام له پاش پیمانامه ی ناشتی (الرملة) نه و زه و بیانه هه موویان بوون به هی موسولمانه کان، پارچه کی بچکوله نه بې له سهر که ناری ده ریا که له (صور) وه ده دست پی نه کات تا (عکا) ... نه م پارچه زه و بیه بو - که میسریه کان له پاشا سه ندیانه وه - نه نجامی نه و هه موو شه رو شو ری که دوو سه د سال درتزی سه ند و، هه موو نه ورو پای بو کو بو وه و، له پینا ویشیا به سه دان هه زار چه لیبایی تیا کوژا.

که واته پیوست بوو سلاحه دین به م پیمانامه ی دلنیا ب. به لام نه و به مه دل خوش نه بوو. چونکه هه ر چاوه روانی پی شکه وتن بوو. چاوه روانی نه و روژه بوو که هیچ فهره ننگیک له خاکی ئیسلامدا نه هیلیتته وه. دوور نییه که له وه به و لاوه تربشی به بیردا هاتبې!...

چونکه (به هانه دین) ی رازنووسی سلاحه دین، هیشتا نه و قسانه ی سلاحه دینی له بیردا مابوو، که له گوئ ده ریا بو ی کردبوو، له کاتیکا که له (عسقلان) وه نه رویشتن بو (عکا) ... زریکه وروژا بوو، شه پوله کانی وه ک شاخ نه یاندا به یه کدا، به هانه دین که چاوی پیان نه که وت ترسی لی نه نیشت له ناکا و سلاحه دین گوتی: (شتیک له دلما هه به پیستی نه لیم، هه ر کاتی خوا ناسانی کرد و بو م کرا نه م پاشماوهی که نارانه بگرم.

خاکه کانی له ژیر ده ستمدان، به شیان نه که م، نجا راسپارده ی خو م نه که م بو پاش مردن و هه موو لایه ک نه سپیتم به خوا. پاش نه وه سواری نه م ده ریا به نه م و روو نه که مه دوورگه کانی و زه و بیه کانی پشت که ناره کانی. له و جیگایانه دا گا وره کان را و نه نیم. له کو لیشیان نامه وه تا هیچ خوانه ناسیک نه هیلتمه وه له سهر زه میندا مه گه ر بم! . (به هانه دین) یش گوتی: (له سهر زه میندا که س نییه نه و نه ده ی گه وری خو م ده روون نازا و نیاز گه وری بې له پشتگیری تایینی خوا دا. به لام وا با شتره که گه وری که ی خو م له شکر بنی ری به نا و ده ریا دا و خویشی وه ک شوریه ک بو ئیسلامه تی و هیزی ئیسلامه تی بمینیتته وه، لیتره. چونکه ناشی نه و خو ی بخاته نا و ته نگوچه له مه وه و خو ی له نا و بیات). سلاحه دینیش گوتی: (من راویژ به تو نه که م. چه مردنیک له هه موو مردنیک سه ربلندی زو تر تیا به ؟)

(به هانه دین) یش گوتی: (مردن له رپی خوا دا).

سه للاحه دینیش گوتی: (نامانجی هه ره گه وری منیش نه و ده یه که مردنیک هه ره سه ربلندانه بم).

له ناسمانی شامدا، بانگی نوژی به بانی، به خه م و ته میکی قووله وه ده نگی دایه وه... له ۱۹۳/۳/۴ د بوو، که نه و خونکاری هه موو خاکی جیهانی روژه لاتی له ژیر چنگا بوو، له جیگایه ی خویدا راکشا بوو، هه ناسه ی سه ره مه رگی نه دا...

(شیخ ابو جعفر) یش له ته نیشته وه دانیشته بوو نه م واته پیروزی قورئانی نه خو تنده وه: (نه وه خوا یه که، که له و به و لاوه خوا ی تر نییه، ناگاداره له شتی نهینی و ناشکرا. خوا به کی وایه که به زه یی به بنده ی خویدا دیتته وه).

سه للاحه دینیش به سهر لیوه وه گوتی: (راسته). پاشان ده موچاوی گه شایه وه و گیانی پاکی به خوا ی گه وری سپارد. سلاحه دین که مرد، ته مه نی په نجا و پینج سال بوو، حه قده کوړ و کچیکی هه بوو. به لام هه رچییه کی هه بوو له سامانی جیهان له رپی خوا و چاکه دا به ختی کردبوو. له پاش مردنه کی ده رکه وت، که هه رچییه کی به جی هیشته بوو بریتی بوو له چل و حه وت دره م زیو و تو زقالتیک زبیر. ئیتر نه خانووی له پاش به جیما بوو، نه زه ی، نه کیلگه و نه با خات!

له پيش مردنه كه يشيا دوو ناره زووی هه بوو:

یه کهم بچی بۆ (حه ج) بۆ شاری (مکه) که پیغه مبهه محمه دی (دروودی خوی له سهه ر بێ) تبا له دایک بووه. چونکه سه لاهه دین، هه رچیسه کی کرد، هه ر بۆ بلا و کردنه وه ی نامه ی ئه و بوو، له گه ل به رز کردنه وه ی پایه ی ئه و ئایینه دا که بۆ ئه و هاتبووه خواری. له و سه لاهه دا بوو که مرد، ناره زووی (حه ج) کردنه که یه جگار تینی سه ند. ویستیشی پروات بۆ (حه ج). به لام ده ست نه په رزان و ده ست ته نگه ی په کی (حه ج) کردنه که یانی خست. چونکه ئه وه نده ی نه بوو، که بتوانی وه ک یه کیکی وه ک خۆی (حه ج) ی پیوه بکات و له (حجاز) دا بیبه شیتته وه به سه ر هه ژاراندا. (حه ج) که ره کان چوونه (حه ج) و گه رانه وه. ئه ویش چوو به پیربانه وه. دانیشتوانی شاری (دمشق) یش هه موو له و رۆژه دا چوونه ده ره وه... بۆ ئه مه ی بۆ دوامین جار چاویان پیی بکه وی!

ناره زووه که ی دووه میشی ئه وه بوو که بگه ریتته وه بۆ میسر، تیا بمیتیتته وه و کاروباری هه لسه ورتینی و ئه وی چاکه یه بۆی بکات. تا ما بوو، نه یتوانی ئه و ناره زووه ی به جی به یتنی! ئایا ناتوانی میسر، له پاش مردنی، ئه و ناره زووه ی به جی به یتنی؟ گۆزه که ی له دمشقه وه بگۆرتیتته وه بۆ که لاتنی (قاهیره)، هه ر له و کاته یشدا، میسر بیه کان نامه نه مره که ی ئه و زیندوو بکه نه وه، ئاماچه پیرۆزه که یشیان به یتنه دی:

(که میسر بیته گه وره ی هه مووان. بیته فه رمانه واییه کی پیکه اتوو له میسر و سودان. سویند خواری له گه ل فه رمانه واییه کانیه عه ره بدا بکات و بشبیتته پیتشه وای ئیسه لاهه کان!).

پراپه وه

۱۹۶۵/۱/۱۲

زانستی ره‌گهز

جوانی ئافرهت

ته‌اووترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژووویییه له جوانی ئافره‌تدا، که ههر له سه‌ره‌تای میژوووه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئیمڕۆ

نوسه‌ری لويس ستانلی

شاره‌زای لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و، پيشانده‌ری راستی

ئهم نوسراوه

خوێنده‌واری خوێشه‌ويست!

له ساڵی ۱۹۵۸دا نوسراویکم پيشکەش کردیت، که ناوی (ئافره‌تی کورد) بوو. له هه‌موو رووبه‌که‌وه باسی ئافره‌تی کوردم بۆ کردبوویت، که هه‌ندیک له بابته‌کانی (جوانی ئافره‌تی کورد) و (به‌رگ و پۆشه‌نی ئافره‌تی کورد) و (دلداري و ژن و مي‌ردی ناو ئافره‌تی کورد) بوون. له‌به‌رئوه‌ به‌پێیوستم زانی ئاگادارت بکه‌م، تا ته‌گه‌ر و بیستت به‌راوردیک بکه‌یت له ناوه‌ند (ئافره‌تانی جیهان) و (ئافره‌تی کورد)دا، ته‌ماشای ئه‌و نوسراوه‌م بکه‌یت. چونکه له‌م نوسراوه‌دا که ناوی (جوانی ئافره‌ت)ه، و، ئیمڕۆ پيشکەشی ده‌که‌م، داخه‌که‌م هه‌یج شتیک له‌ بابته‌ ئافره‌تی کورده‌وه نه‌نوسراوه‌!

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، ئه‌مه له‌ نرخي ئه‌م نوسراوه‌ که‌م ناکاته‌وه، که هه‌ی نوسه‌ری به‌ناوبانگ (لويس ستانلی)یه، که پسپۆزه له لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و ده‌رخستنی راستی دا، و، ئه‌م نوسراوه‌یشی به‌ته‌واترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژووویی داده‌نری له (جوانی ئافره‌ت)؛ هه‌ر له سه‌ره‌تای میژوووه‌وه تا ئیمڕۆ. ئه‌وه‌نده هه‌یه، ته‌نیا له ئافره‌تانی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیار بکراوی ئه‌وروپا و پۆشه‌لات دواوه، نه‌ک ئافره‌تانی هه‌موو جیهان. هه‌روه‌ها رووی خراپی ئافره‌تانی ئه‌وروپای زۆرتر ده‌رخستوه له‌ رووه‌ چاکه‌کانیان.

جا بۆ ئه‌وه‌ی بیروباوه‌رت ده‌رباره‌ی ئافره‌تانی پۆشه‌لات له سنووری راستی و دادپه‌روه‌ری ده‌رنه‌چیت، به‌پێیوستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، که نوسراوی (مادام کووری)^(۱) بخوێنیته‌وه، که نوسه‌ره‌که‌ی (دانالی)یه، و، (پۆشه‌ی خوێنده‌واری کورد) بۆی ئاکاده

کردوویت. چونکه (مادام کووری) ئه‌و ژنه‌یه‌که له کووری (زانست) و (خه‌باتی پیرۆز)دا، له پیناو (یاریده‌دانی مرۆقاییه‌تی) و (لابردنی ئازاری نه‌خۆشان) و (چاکه‌په‌روه‌ری)دا خۆی به‌کوشت دا. مادام کووری به‌ژبانه‌که‌ی خۆی، نه‌ک هه‌ر له‌وه‌په‌ری (جوانی ئافره‌ت)دا پيشان دا به‌لکو جوانی و رازاوه‌یی ژبانی به‌هه‌موو ئافره‌تانی جیهان به‌خشی.

هه‌روه‌ها به‌پێیوستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، نوسراوی (سۆسان ئه‌نتۆنی)^(۱) بخوێنیته‌وه که هه‌ی (هه‌نری) و (دانا تۆماس)ه، و، (پۆشه‌ی خوێنده‌واری کورد) بۆی ئاماده‌ کردوویت. چونکه له ژبانی ئه‌و ئافره‌ته‌ ده‌دووی که نه‌یویست شوو بکات و، به‌ره‌نگاری کۆمه‌لایه‌تییش بوو، هه‌ر له‌به‌رئوه‌ی که که‌چه‌کانی ره‌گه‌زی خۆی له ده‌ست زۆرداری پیاوان رزگار بکات!... ئه‌میش ژبانی خۆی، نمونه‌یه‌کی تری (جوانی ئافره‌تی) پيشان دا، له جیهاندا، که تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره (ماف) و (سه‌ربه‌ستی)ی بۆ ده‌ستخستن. ئه‌مه‌نده و پێیوسته ئه‌وه‌یش بلێم که له‌م نوسراوه‌ تازه‌یه‌دا، (جوانی ئافره‌ت)، له‌و جووله‌یه‌^(۲) نه‌دواوه که له پاش جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له ئه‌لمانیا دا ده‌رکه‌وت و ته‌شه‌نه‌ی کرد بۆ هه‌موو لایه‌کی جیهان: که «وه‌رز کردن له‌ناو سروشتدا، به‌پرووتییه‌وه، له‌ناو بای پاک و، له‌به‌ر تیشکی پۆز و، له‌ناو ئاوی خاوتندا له‌گه‌ڵ خواردنی خوارده‌مه‌نی سروشتی، چاکترین هۆن بۆ جوانی له‌ش و هۆش و دل و ده‌روون، یاخود بۆ جوانی ژبان». خودا یاریی له‌ ده‌رفه‌تیکێ تردا چه‌ند نوسراویکی تریشت پيشکەش ده‌که‌م که له‌م رووه‌وه نوسراونه‌ته‌وه و گۆرپومنه‌ته سه‌ر زمانێ کوردی، بۆ ئه‌مه‌ی له‌م رووه‌یشه‌وه پۆشنییه‌کی تری پيشکەش بکه‌م.

ئێتر ئه‌مه‌نده و به‌خودات ده‌سپێرم بۆ خوێندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م نوسراوه‌ ته‌ر و تازه و ناوازه‌یه، (جوانی ئافره‌ت)، که هه‌یوادارم که‌لک و خوێشیه‌کی زۆری لێ وه‌ریگری.

شاکر فه‌تاح

«خاوه‌نی پۆشه‌ی خوێنده‌واری کورد»

سلیمانی - ۱۹۶۶/۴/۴

(۱) هه‌نری و دانا تۆماس: سوسان ئه‌نتۆنی؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی ره‌گه‌زبازی، ژ (۱) ساڵی ۱۹۷۰، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی.

(۲) جووله: بزاف و بزوتن و لیته‌دا به‌مه‌به‌ستی: راپه‌ربین (نهضة) دیت.

(۱) دانالی: مادام کووری؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی نیشتمانپه‌روه‌ران، ژ (۴) ساڵی ۱۹۶۸، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی.

جوانی میسری: جوانییهکی داپۆشراوه هۆش پەیی پێ نابات

جوانی ئافەرت، وەک میسرییەکان پەییان پێ دەبرد، لە چەند هەزار سالیکی لە پێش لە دایکبوونی مەسیحدا، لەوەدا دەردەکەوێت بە جوانترین ناوازی هونەرەندانە دەژمێردرێت لە جیهاندا. لە پەیکەری کەللە «نەفەرتیتی» دا دەردەکەوێت کە شاهزادەییکی خاوەن رووی بەسام بوو، کە تەماشاکردنیکی پر لە راز و نەیتییی لە چاوەکانیدا دیاربوو... رەنگە ناوەکەیشی لە هەموو ناویک باشتر بۆی گونجایی، کە واتاکە ئەمە: «وا ئافەرەتە جوانە کە هات!»! لە راستیدا «نەفەرتیتی» لە هەموو روویە کەوێت هەلێ گرتوو کە بێ بەژنی «ئەخناتون»، کە شۆرشگێری یە کەمی ناو خاکی میسری بوو، کە هەر ئەویش بوو خوداکانی پیشووی میسری لایردوو و، لە جیگای ئەوان پەرستنی رۆژی دامەزراندوو کە بەخشندە ژیان بوو، کە هەر ئەویش بوو (تل العمارنه) ی کردوو بە شارێک بۆ گۆلزار و بیرو جوانی!

دوو نەیبە کە «ئەخناتون» یش بەم جۆرە رووی کردبێتە جوانی، هۆیە کە ی بوونی «نەفەرتیتی» خۆی بووبێت کە ئەو نیازه ناوازانە ی پێ بەخشیبێت. ئەویش هەر لە دەستی هونەرەندیکی بلیمەت هاتوو کە ئەم جۆرە هێلانە هەلبکۆلتی لە ناوەند پیتووی خوارووی چاوی دا و دەمی دا، کە بە کەناری روومەتەکانیدا هاتبە خوارووە بۆ سەر لێو خروپەر قووچاوەکانی!... پەیکەرە کە ئەوەندە دلگیر و رازاوەیە هەر وەک لە گۆشتیکی گەرموگور و نەرموۆڵێتی دروست کرابێت وایە، هەر دەلێی زیندوو و لە ژیان دایە!...

هەر ئافەرەتیکیش لەو سەردەمە ئیمەدا بژی، پر بەدل حەز لە تەماشاکردنی ئەو چاوە گەشانه دەکات، لەگەڵ ئەو لووتە نووک باربەکەدا و، ئەو لچ و لێو گۆل خۆنچە یەدا و، ئەو روو شیرینەدا کە پرپەتی لە دلناسکییەکی لە ئەندازە بەدەر!

جا ئەگەر بگەرێتینەو پاشەو بۆ نزیکی سالی (٤٥٠٠) ی پێش زاین، وینە یەکی تری ئافەرەتی میسری دەبینین کە لەسەر بەرد هەلکەندراوە ئەویش «نەفەرەت» یکی ترە، کە لە ناو خیزانی چوارەمدا ژیاوە. لە دەموچاویدا رووکەشیکی دەوڵەمەندانە (بۆر جوازی) ی رووداو دەردەکەوێت. لە دەموچاویدا ئارەزووی رەگەزازی دیارە. هەر وها ئەویشی پێو دەردەکەوێت، کە بە جوانییه کە ی خۆیەو دەنازی، کە بە ژیانیکێ پر کامەرانییەو رها توو، کە ئەو ژیانەیشی بە لاو خۆشە... لێو کانیشی خروپەر، تۆ بلی ئەستوریشن. کەوانە ی (کیو پید) یش بە ئاشکرا بەسەر لچبەو دیارە... لووتە کە ی راستە. قژە کەیشی دەستکردە. دەستەکانیشی بەلگەن بۆ ئەوێ کە بۆ رازاندنەو بیان خەمیکێ زۆر خوراوە!...

ئافەرەتە جوانەکانی میسری هەموو جۆرە هونەرێکی ئارایشیان زانیو

میژووی میسریش لە سەردەمەکانی کۆنیدا پر لە بەلگە کە ئافەرەتی میسری پەیی بەنرخێ جوانی پیشاندانی خۆی بردوو. بۆیە کە قژی سەری خۆی رەنگ کردوو. چاوەکانی خۆی رشتوو. بۆنی خۆشی بەکارهێناوە. لە شیوێیەکی زۆر دروست و تەواویشدا هونەری خۆ جوانکردن و خۆ رازاندنەو بەکارهێناوە. لە راستیشدا هونەری نەژاد لە گۆی رووباری «نیل» هەلقوولاوە. هونەریش هەر بریتییه لەوێ کە ئەوێ هەبە جوان بکری و پرازیتریتەو ئافەرەتی میسریش هەموو هۆیەکی ئەم رۆژانە ی بەکارهێناوە لە جوانکردن و ئارایشی کردنی خۆیدا. خۆشی رها هێناوە بەسەر ماکردن بەساز و ئاوازهو، کە زۆرتر لە بزوتنەو کانی وەرزشانە ی کردوو. لە بەرئەوێ لە شیان نەرموۆلی لێهاتوو. لەسەر گەلا (بوردی) یەکانی میسری، لە بابەت ژنە کە ی (تۆتە مەسی یە کەم) هەو و نووسراوە: «ئەمەندە جوان بوو، وەک گەوهەر دەردەوشایەو ئەو ژوورەیش کە تییدا دەنووت، وەک گەنجینە یەکی پر گەوهەر و ابوو... کۆشکە کەیشی بە پروزی رەش و ئەبە نووس و تەختە ی بۆنخۆش رازینرابوو. تەختی نوستە کەیشی لە شیوێ شێردا بوو. پێخە فە کەیشی پرپوو لەو بۆنە خۆشانە ی لە خاکی (نیل) هەو دەهێنران».

(ئەمیل رایخ) یش کە بەشارەزایەکی میژووی فیەرەو نەکان دادەنری، گوتوویەتی: «پۆشەنبی ئافەرەتەکان لە سەردەمی فەرمانروایییە کۆنەکانی میسردا بریتی بوو لە سپالیکی کە دەپێچرایەو بەملاو بەولاکانی کە لە کە ی ئافەرەتە کەدا پاش ئەو لە سەردەمی فەرمانرواییی ناوەراستدا سپالیکی تریشیان تێو دەپێچا، لە سەردەمی فەرمانروایی تازەیشدا مەمکەکانی خۆیان دادەپۆشی...»

(ئەرمان) و (ماسبیرۆ) یش ئەو سپالە و پیشان دەدەن کە ساکار بوو هیچ چرچولۆچیکێ تی نەخراوە، تەنگ و تەسکیش بوو، توندوۆڵ چەسپووەتە لەشیان، هەموو لایەکی لەشیانیشی بەرجهستە دەریە راندوو. لە خوار مەمکیشەو شۆر بۆتەو بۆ خوارێ تا گەیشتۆتە کە لئەمۆستی ئافەرەتەکان. لە پیتالیکی تەنکی وایش دروستکراوە کە لە ژێرەو لەشی دەرخستوو! لەم جۆرە پۆشینەیشدا هیچ جیاوازییە کە نەبوو لە ناوەند خانمیکێ پایە بلند و کارە کە ریکدا، یاخود لە ناوەند دایک و کچیکدا!...

ئافەرەتی میسریش هەر لە سەردەمەکانی کۆنەو بەیخیان داو بە گەوهەرەکان و بەردە بەنرخەکان و چەکی ژنانە... پیشە سازەکانیش لەوەدا زۆر هونەریان پیشان داوە کە گەلیک شیوێ گوارە و گەردانە و بازن و خرخالیان دا هێناوە... بابەتی نەخشکارییشیان

دۆزبوتەتەوه. بەردە بەنرخەکانیان بەتوولی زێترین پازاندۆتەتەوه. لە گۆری «توتو» یشدا که ژنی «ئانی» ی نووسەر بوو، هەندێک لەلویەل و بابەتی ئارایش دۆزراوەتەوه، وەک چەند ئاوینەبەک که لە کانزای زەرد دروست کراون، چەند شانەبەک لە ددان فیل، چەند قژ هەلبەستتیک، هەندێک داوودەرمانی خۆ ئارایشکردن، لە گەل کل «کوزماتیک» دا، و کلچیکۆکیش بۆ برژانک رشتن... لە هەمووی سەرتریش ئەوێه که وێنە خافمیکیان دۆزبوتەتەوه لە قژە دەستکردەکانی خۆیدا لولەبەکی بچووکی داناو کونیککی بچووکی تێدا بوو که لەویو پۆنی خۆش هاتۆتە ناو قژەکانیەوه، لێی نەهەستاو تەوه.

ئافەرته میسرریه‌کانی سەرده‌می کۆنیش ئەو کالائەوانیان بەکارهێناوه که قژی دەستکردیان پێوه نووساندوو. هەر وه‌ها رازی ئەوه‌یشیان دۆزبوتەتەوه که رەنگی قژ چۆن دەپاریزێ، که تووکی سەر وەرین چۆن چاره‌ ده‌کری، که ئەو گەنده‌ مووانەیش له‌ روومه‌تدا و لەناو پێچوپه‌ناکانی لەشدا په‌یدا ده‌بن چۆن له‌ گەشه‌کردن ده‌خرین!.

جوانی ئافەرته‌کانی گریک

«شیشیرۆن» دەلی: «زیوکیس» ی هونەرماند بۆیه‌کا توانی ئەو وێنە ناوازه‌یه‌ی (هیلینی ترواده) دروست بکات، چونکه‌ پێنج کچی بانگ کرده‌ لای خۆی، له‌ هه‌ربه‌که‌یان جوانترین ئەندامی وێنە کیشا. باله‌کانی هی کچیکیان بوو، شانەکانی هی کچیکی تریان بوو، لووتەکه‌ی هی سێیه‌میان بوو. هەر وه‌ها به‌م رەنگه‌ی کرد تا توانی جوانیه‌کی نمونەیی وێنە بکیشی. دوور نییه‌ که هونەرمانده‌ یۆنانیه‌که‌ ئەم بیرە میسرریه‌کانی کۆن وەرگریی ئەوه‌نده‌ هه‌یه‌ که چەند دەستوورێکی دۆزبوتەوه‌ بۆ ریکوپیکی له‌شی ئافەرته‌ بۆ وێنە: درێژی له‌ش ده‌کاته‌ حه‌وت ئەوه‌نده‌ و نیوی درێژی که‌لله‌.

درێژی پێش ده‌کاته‌ شه‌شیه‌کی درێژی بالا به‌که‌لله‌وه‌. ئەمه‌یش به‌ته‌واوه‌تی ده‌رکه‌وت که ئەم جووره‌ ئەندازانه‌ له‌گه‌ل زۆر په‌یکه‌ر و وێنەکانی سەرده‌می فیرعه‌ونه‌کاندا ریک ده‌که‌ون! ئافەرته‌ی یۆنانیه‌یش هه‌ر له‌ سەرده‌مه‌کانی هه‌ره‌ کۆنه‌وه‌ بایه‌خی داوه‌ به‌قژی سەری خۆی: بۆنی خۆشی لێ دده‌ا، یان شوپیشی ده‌کرده‌وه‌ به‌سەر پشتی سەر و لاجانگه‌کانیدا، یاخود هه‌لێ ده‌پێچا و ده‌یکرد به‌گه‌لۆه‌به‌ک له‌ پشتی سهریدا، له‌ سەرده‌می (پریکلێس) یشدا، ئافەرته‌ی یۆنانی به‌جووره‌ سابونیک سەری خۆی ده‌شت که رەنگه‌که‌ی کال ده‌کرده‌وه‌. پاشان به‌رۆنی بزنی ده‌یسووه‌وه‌ که تیکه‌لێ ده‌کرد به‌خۆله‌میشی داری گەنده‌ل و گۆله‌ زه‌رده‌کان، ئنجا قژەکانی به‌خشان ده‌کرد به‌سەر شانەکانی خۆیدا، تا وشک بینه‌وه‌.

جوانی رووی ئافەرته‌ی یۆنانیه‌ی وابوو: که‌ لووت له‌گه‌ل ناوچه‌واندا راست بوه‌ستتیه‌وه‌، بێ ئەمه‌ی له‌لای برۆکانه‌وه‌ بشکیتیه‌وه‌. باشترین وێنەیش بۆ ئەم جوانیه‌ له‌ رووی «فینۆس میلو» دا ده‌رده‌که‌وی، که له‌ ناوازه‌گه‌ی (لووهر) دایه‌ له‌ شاری (پاریس) دا، له‌م وێنەیدا که‌رته‌کانی ده‌موچاوی ئاشکرا و ده‌رکه‌وتوون. گه‌ردنه‌که‌ی به‌رزه‌ و به‌هێزه‌. شانەکان له‌گه‌ل په‌کدا ریکوپیکن، له‌ ئەندازه‌دان. مه‌مه‌که‌کان خروپرن، که ئەمه‌یش له‌ په‌یکه‌ری «فینۆس کالیسیج» یاخود «ئەفرۆدیت» دا ده‌رده‌که‌وی. (هۆمبڕۆس) ییش له‌ناو چیرۆکی (ئۆدیس) دا ئەمه‌ی گوتوه‌: که ئافەرته‌ی یۆنانی به‌ته‌نگ ئەوه‌وه‌یه، که هه‌رچی په‌له‌ و نیشانه‌به‌ک به‌له‌شیه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی لێی بکاته‌وه‌. له‌شی خۆشی به‌رۆن و به‌بۆنی خۆشه‌وه‌ ده‌سووه‌وه‌ تا نهرمیی و نۆله‌بیه‌که‌ی به‌پاریزی. هه‌روه‌ها خۆشی به‌گه‌ردانه‌ و ملوانکه‌ی زێر و گه‌وه‌هه‌رانه‌وه‌ ده‌پازاندوه‌وه‌، تا جوانی سه‌رسنگی خۆی ده‌ریخت. هه‌روه‌ها له‌وه‌یشه‌وه‌ دوور نه‌بوو که ئاوینە به‌کاربه‌یتنی و لێوه‌کانی خۆشی سوور بکات.

به‌رووتیه‌وه‌ ده‌هسته‌ی تا دادگه‌ره‌کان پێ له‌ داوین پاکیه‌ی بنین

ئافەرته‌ی یۆنانیه‌ی به‌جوانی له‌شی خۆیه‌وه‌ ده‌نازی. ئەو شه‌رمی له‌وه‌یش نه‌ده‌کرد که ئەو جوانیه‌ پێشانی هه‌مووان بدات! له‌ چیرۆکی «ئەلیاده» دا نووسراوه‌: که (مینیلۆس) ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو «هیلین» بکوژی له‌سه‌ر داوین پیسی. به‌لام که «هیلین» سنگی خۆی بۆ رووتکرد، ده‌ستی (مینیلۆس) به‌شیره‌که‌وه‌ سست بوو!.

دوور نییه‌ تۆش چیرۆکی (بیرین) ی روو بازاریت بیستتیی، که به‌وه‌وه‌ به‌دناو کرابوو: لاوه‌کانی شاری «ئەئینا» ی تووشی داوین پیسی کردبوو. پاشان خستیان به‌رده‌م دادگا... کاتێ پشتیوانه‌که‌ی هه‌ستی به‌وه‌ کرد که دادگه‌ره‌کان خه‌ریکن بریاری سزادانی به‌سه‌ردا بدەن، کراسی ئافەرته‌که‌ی درێ و، ئافەرته‌که‌ به‌رووتی ده‌رکه‌وت! که دادگه‌ره‌کان ئەو جوانی له‌شه‌یان چاوپێکه‌وت، ده‌ستیان سست بوو، و گه‌شکه‌دار بوون. پاش ئەوه‌ بریاری داوین پاکیه‌یان دا. بیانوه‌که‌یشیان ئەوه‌ بوو که هه‌ر ئافه‌رته‌تیک له‌شیک و جوان و ریکوپیکی هه‌بی، هه‌رگیز ئەوه‌ی لێ ناوه‌شیتتیه‌وه‌ که ئەم جووره‌ گوناها نه‌ بکات، که ئەوی پێ به‌دناو کراوه‌! نه‌ته‌وه‌یش هه‌موویان ده‌یاندی له‌ ئاهه‌نگه‌کانی جه‌ژنی «پۆزیدۆن» دا خۆی به‌جاریک رووت ده‌کرده‌وه‌ و، خۆشی فری دده‌ایه‌ ناو ئەوه‌ بۆ ئەمه‌ی مه‌له‌ بکات... جا ئەم چاوه‌ ئه‌ندازه‌ بوو که ئەوه‌ی خسته‌ دلێ «بیلز» ی هونەرمانده‌وه‌، په‌یکه‌ر ناوازه‌که‌ی خۆی دروست بکات و ناوی بنی: «ئەفرۆدیت له‌ناو زریوه‌ هه‌لدی»!...

کۆمه لایه تیبی ئافره تیش له ناو گریکییه کاندای ده بوو به دوو به شه وه: (ژنه کان)، ئه مانه له ناو مالدای ده پارێزران، خۆیان ده رنه خست بۆ هه موو که سیک بۆ خزم و که سوکاری خۆیان و مێرده که یان نه بێ (ئافره ته روو بازاریه کان)، ئه مانه ییش له هه موو لایه کدا خۆیان ده رده خست. زۆریه ئه ئه ئافره تانه ییش که له سه ده کانی چوارهم و پینجه می پیش زاینیدا بوون و مێژوو ناوی بردوون، له م چینه ن. یه کیک له وانه بوو و وێهوان «ساقۆ» یه، که دلداریی خۆی ته رخان کرد بوو بۆ که چه کانی ره گه زی خۆی. بره وایشی وابوو که ئه م جوهره په یوه ندییه له وانه نییه که بچیر... «دلداریی رووت» ییشی به چه ند هۆنراوه یه که پیشان دابوو، که پرپوون له سۆزی ئه قین (عشق) و، دلداریه کی پر گروگله. باوه ریشی وابوو که ئه قین و خۆشه ویستی له چاره ی هه موو ئافره تیک نووسراوه. به لām که س به وه ی نه زانیوه که ئه م ئافره ته دلای به پیاوێکدا چووبی. له راستیدا دلای به جوانی که چانی ره گه زی خۆیدا ده چوو له گه ل و وێه و هۆنراوه!... یۆنانیه کانی کۆنیش هه موو خه و و ئاوتیکیان که وتبووه ژیر چنگی راستیی په رستیه هه موو کۆرپکی ژیا نی گرتبوونه وه. جا ئافره تانی یۆنانیه ییش که ئه مه نده بایه خیابان ده دا به جوانی له شیان و ده رخشته ی به شه جوانه کانی له شیان، له ئه نجامی کارتی کردنی ئه و راستیی په رستیه وه بوو!...

ئافره تی رۆمانی له ناوه ند داوین پاکی و داوین پیسیدا

له سه ره تای سه رده می فه رمانه وایی رۆمادا، ئافره ت به بوو که سه ما که ره یه ک داده نرا، پیاو له ناو مالدای پیتی راده بوارد. ده سه لاتیی باوکیش به سه ر که چه که یدا یه جگار زۆر بوو. هه ره ها ژن و که چه ییشی وه ک کاره که ر و که نیزه کیک ته ماشا ده کران. له گه ل ئه مه ییشدا رۆماییه کان نرخیان به ژنه کانی خۆیان ده دا. له پیش جوانیدا نرخیان به داوین پاکییان ده دا. له مێژوو که شیاندا زۆر چیرۆکی وه ک «لۆکریشیا» ی ژنی «تارکینیۆس کۆلاتنیۆس» ده خوینینه وه. جاریکیان بووه ده مه قالی له ناوه ند ئه م شازاده یه و کوره کانی خونکاردا. چونکه هه ر که سه یان به وه وه شانازی ده کرد که ژنه که ی داوین پاکه. دوا یی له سه ره ئه وه ریکه وتن که هه موویان به دزییه وه چا و بېر نه هه لسان و دانیشته نی ژنه کانی خۆیان، تابزانن چۆن ره وش ده کهن. دوا یی بۆیان ده رکه وت که ژنه کانی کوره کانی خونکار گوئیان نه ده دایه داوین پاکی. کاتیکیش به دزییه وه سه یریک «لۆکریشیا» یان کرد، بۆیان ده رکه وت که له به رده م خه ره که که ی خۆی دابوو، له ناو کاره که ر و که نیزه که کانی خۆیدا. کورپکی خونکاریش هه بوو، ناوی «سیکتس» بوو. ئه مه ی زۆر پێ ناخۆش بوو که ژنیک

ئه مه نده داوین پاک بێ! رۆژی دوا یی به دزییه وه خۆی هاویشته ناو پینچه فه که یه وه. به زۆر داوینی «لۆکریشیا» ی پیس کرد. ئه مپیش مێرده که ی و باوکی خۆی له م که ینه و به ینه یه ئاگادار کرد. کاریکیی وایشی کرد که هه ر دوو کیان سویند بخۆن، تا تۆله ی نه که نه وه له و کوری خونکاره واز نه هین. پاش ئه وه ژنه که خۆی کوشت. ئه مه ییش بوو به هۆی ئه وه ی نه ته وه ده سته ی کرد به شوړش و خونکاریشی له سه ر ته خت لا برد!

(پلوتارخ) ییش ده لێ: هه ر ئافره تی داوین پیسی بکر دایه به زیندویتی ده نیژرا. له ناو ئاهه نگیکی وایشدا ده نیژرا که نه ته وه چاوی لیتی بێ و له ژیر سه ره ر شته یی که شیشه کانیشدا بێ!

کاتی که جه نگی «پۆنی» ییش به رپابوو، له سه ده ی سیه می پیش زاینیدا، ئه نجامی به وه گه یشت که چه ند سه ره به سته ییه کی تازه ده ست ئافره ت بکه وێ. ئافره تیش ده سته ی کرد به وه که هه ست به جوانی ره گه زی خۆی بکات. که چی له پیشدا فه رمانه وایی به رنه نگاریی ئه وه ی ده کرد که ئافره ت جلوه رگی ره نگا وره نگ و گه ش له به ر بکات، یاخود خۆی به گه وه ره و چه کی گرانه ها وه برا زینیه وه، یان له ناو گالیسکه یه کی وادا ببیژی که ئه سپ رای بکیشی له ناوچه یه کی وادا که نزیکه ی هه شت هه زار گه زیک (فرسه خیک) زۆر تر له شاره وه دوور بێ!... به لām ئافره ته کانی (رۆما) له م یاسایه راستبوونه وه. ئیتر له وساکه ی شه وه ده ستیان کرد به به کاره یێانی سوورا و سپیا و، ره نگ و، داووده رمانی ددان پاک کردنه وه و، کل و کلتوور و ره نگی برۆ. ته نانه ت وای لیته ات (رۆما) ئه مه نده بۆنی خۆش و گه وه ره و به ردی به نرخیی له رۆژه لاته وه ده هینا، که نرخیان ده گه یشته چه ند کلورپیک دراوی زێر!

ئافره ته کان سه له کانیان به ژماره ی مێرده کانیان پێوانه ده کرد

وێه وانه کانییش ده ستیان کرد به توانج و پلار تیگرته نی ئه م باوانه ی که داها تبوون و ئافره ته ده و له مه نده کانی «رۆما» هۆگریان بوو بوون. له یه کیک له و چامانه دا که هه لبه سترابوون ئه مه نووسرابوو:

«هه موو مانگی جاریک ده موچاوی خۆی تازه ده کاته وه. جار له سه ر جار ییش رووی خۆی به پیو سواغ ده دات... ئه گه ر مێرده که ییشی ما چه که ی ئیوارانی کرد، هه ر پۆن به ر لیوه کانی ده که وێ ماچی بکات، که له ناو جه ویدا هه لئه نگوین...»!

ئافره تی رۆماییش زۆر به ته نگ قژی سه ره یه وه بوو. خه نه ی تی ده گرت. ئه وه ییشی له بییر

ئافرىدە تىگە و لە شاھەنشا ھەلدە گەرىتەوھ

جا لەم جوړه ناوچە يەدا كە پر بوو لە كارەساتى ئابروو چوون و شوورە يى، جىتى سەر سوپمان نەبوو كە لە ناو پەنجاو پىنج شاھەنشا دا كە فەرماندارىيان كرد بە سەر شاھەنشا يىتى رۆمادا، بىست و ھەشت كەسىيان لە ناكاو كوژرا بن، سى شاھەنشا يان خۆيان كوشتى!...

ھۆى ھەرە گەورەى ئەم كەتنانەيش ئەوھ بوو كە ناپاكيى ژن و مېتردى پروى دەدا لە ناوئەند شاھەنشا يە كان و ژنە كانياندا. ژنە كان و ئافرەتە دۆستە كان بەرەره كانىيان دەكرد لە كوشتنى شاھەنشا يە كاندا. شاھەنشا يە كانىش پەنايان دەبردە بەر كوشتن بۆ ئەمەى لە دەست ژنە كانى خۆيان و ئافرەتە دۆستە كانى خۆيان رزگار يان بىي!

داوین پىسى و بەدخووبى بوو بوو رەوشتى زۆر بە ئافرەتە رۆمىيە كان بەلام خۆنواندن و خۆش رابواردن دوو ھۆى بنچىنە يى بوون بۆ ئەو ئافرەتە، كە ئەوئەندە رىسوا بىن، چونكە ئافرەتە كان خوويان دابووھ جوانكردنى خۆيان. دواى ئەوئەيش خوويان دابووھ پىتسكە شكردنى ئەو جوانىيە يان بۆ ئەو كەسانەى دلىان پىياندا دەچوو!. ئەمەيش ئەوھ ناگە يىتى كە رەوشت و خووى چاك بەكەسەوھ نەما بوو!. «پلوتارخ» واى گىتپراو تەوھ كە «سابىنوس»ى شۆر شگىر، كاتى كە دەستى دا يە ھەلمە تەردن بۆ سەر فەرمانرە و ايبى شاھەنشا «فاسپازيان» تا سەرئەنگرىتى بكات، كە زانى گە لە كۆمە كىكەى سەرى نەگرتووھ، خۆى شار دەوھ. پىاو يىكى نار دە كن ژنە كەى خۆى، پىي بلتى، خۆى دەرمان خوارد كرووھ و مردووھ كاتى ژنە كەى ئەوھ لى بىست، ئەمەندە دلسۆز بوو بۆ مېتر دەكەى خۆى، لە ھۆش خۆى چوو. تا چەند رۆژ تىكىش نانى پى نە خورا، وايشى لىھاتبوو ھەناسەى بەگران پى دەدرا، خەفەت و تازارى لە ناوچوونى مېتر دەكەى بەو دەردەى بردبوو!.

كە مېتر دەكەيشى بەوھى زانى، ترسا لەوھى ژنە كەى لە داخندا بمرى، يە كىكى نار دە لای ئامۆژگارى بى بكات كە ھەر لە سەر شىن و زارى خۆى بىنیتەوھ تاكو چاوى پىي دەكەوئیتەوھ پاش ئەوھ گەيشتەوھ بە يەكترى و چاوشىيان بە يەكتر كەوتەوھ. پىكەوھ دەستىيان كرووھ بەژىن، لە زىندانىكى ژىر زەویدا، كە كەس بە كەىنەو بەىنەى نەدە زانىن. تا دواى دوو مندالى پىكەوھ لى بوو... ئەوساكە بە كەىنەو بەىنەى ئافرەتە كە زانرا. شاھەنشا يىش فەرمانى دا: بەتەور تىك كەللەى بپەرتن، ئافرەتە كەيش بەروو خۆش بىيە كەوھ خۆى خستە بەردەم ئەو چارەنووسە و، بەشاھەنشاى گوت: «ژيان لە ناو تارىكىيى زىنداندا، بۆ من

نەدەچوو كە شىشى گەرمكراو بەكاربەيتى بۆ چىن چىن كردنى قژەكانى و، جوانكردنى ناوچەوانى بەئەگرىجەكانى. مەمكەكانىشى سەر كلاوى زىرى بۆ دروست كردبوون، پىي دادەپۆشىن. ئەمەيش خووبەك بوو ھەر ئافرەتە رۆمىيى گرتىوو. بىجگە لەمەيش، ھەر چەند لە خۆشتن دەبووھو، لەشى خۆى بەرۆنى بۆنخۆش و گولاو دەسووھو و دەھەنوو. ئاردى برنجىشى بەكار دەھىنا بۆ شار دەوھى چرچ و لۆچەكانى دەموچاوى. «بوايا»ى ژنى (نېرۆن) يش جوړه ھەوېرىكى تايبەت يى بۆ خۆى داھىنا بوو، چرچ و لۆچى دەموچاوى خۆى پى لادەبرد. ھەوېرەكەى بەشېرى ماكەر دەشتىلا!...

جلوبەرگە كانىشىيان ساكار و تەنگ و تەسك بوون. ئابرووى ئافرەت يان دەبرد چونكە لەشى ئافرەت يان نەدەشار دەوھ، داوین پاكىشىيان نەدەپاراست ئافرەتەكە كە بەرگى دەپۆشى نەيدەتوانى بلتت روت نىم! (ھۆراس) يش واى پىشاندواھ كە دەتوانى بەچاوى پىداخشاندىك لە شوئە جوانەكانى لەشى تى بگەيت! لە دوو سەدەكەى دواى ژيانى سەردەمى كۆمارىدا، لە فەرمانرە و ايبى رۆمادا، كەتن و ئابروو چوون و گرۆزىيەكى رەگەزىزى و ا پرويان دا، كە ئافرەتە رۆمىيى تەواو سووكى و رسواى پىوھ ديار بوو!. رەنگە ھۆى گەورەى رەوشت تىكچوونى رۆمىيە كان ئەوھ بوو، كە پەيوھندىيەكانى ژن و مېتردى تا ئەندازە يەكە گەورە شىرازە يان پچرا بوو... فەرمانرە و ايبى رۆمىيى ھىچ ھەنگا و يىكى نەدەھاوئىشت بۆ چارەكردنى ئەو بارە. (سىنىكا)ى تىگەيشتووئىش دەربارەى ئەم پشپىوى و ئازاويە گوتوتى: «خانەكان سالەكانىيان بەپىي ژمارەى سەرۆكى فەرمانرە و ايبى كان نەدەژمارد. بەپىي ژمارەى مېتر دەكانى خۆيان دەيان ژماردن!...»

مېترووئىش كە لە بابەت «مەسالىنا»ى شاژنەوھ دەدوى، كە نەوھى «ئوكتافىا» و خوشكى «ئوگوست»ى شاھەنشا بوو، دەلى: «كچىك بوو لە تەمەنى گولدا بوو. ئەو كاتە بوو، كە گوئىزايەوھ بۆ «كلودىوس»ى شاھەنشا. بەلام لەگەل ئەوئەيشدا كە تەمەنىكى بچووكى ھەبوو، سروسشتىكى ئاگرىنى پىشان دەدا. تەنانەت ئەوئەيش بەگران دىتە ژماردن كە چەند داوى ناوھتەوھ و تەلەكە بازى بى ئابرووانەى كرووھ، بۆ ئەمەى ئالۆشى رەگەزىزى خۆى دا بمر كىتەوھ و، دلى پر لە ئاگرى خۆى بسرەوئىتى، كە ھەرگىز نەدەسەرەوت! و ايشيان دەگىرپرايەوھ كە ھەتا شو بەسەر دەچوو، دەستى دەكردە مىلى بىست و پىنج دۆست و دلدار!...

خۆشتره له وهی چاره‌ی بۆ ببینم، له سه‌ر ئەم ته‌خته دا‌بنیشیت!».

جا ئا لێره‌دا ئا‌فره‌تی رۆ‌مایی به‌جێ ده‌هێلین، که داوین پاک‌بی تیکه‌ڵ به‌داوین پیسی کردبوو، چا‌وبرستی و ئالۆش و خ‌رۆشی ره‌گه‌زیازی‌شی تیکه‌ڵ به‌گیانپاکی و ش‌وونه‌کردن کردبوو، به‌لام له‌ناو ئەو هه‌موو کرده‌وه و کارانه‌یدا، هه‌ر خ‌وشه‌و‌یستی جوانی زالبوو بوو به‌سه‌ریدا!...

ئا‌فره‌تی سک‌پر له سه‌رده‌هه‌کانی نا‌وه‌راستا به‌نموونه‌ی جوانی دانراوه

له چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌راستا، پیاوان با‌وه‌ریان به‌وه هینا که جوانی رابه‌ره بۆ کامه‌رانی. له‌به‌رئ‌وه نه‌رخیان به‌ئا‌فره‌ت ده‌دا. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا که ئەندازه‌کانی جوانی، جو‌ی جو‌ی بوون، به‌لام به‌گشتی ئ‌وه به‌جوانی داده‌نرا: که ئا‌فره‌ت ق‌ژ زه‌رد‌بێ، ق‌ژیشی ش‌ۆر بوو‌یت‌ه‌وه بۆ خ‌واره‌وه، پارچه زێ‌رکی‌شی پ‌ت‌وه به‌سترا‌بێ. پ‌ستی ئا‌فره‌ته‌که‌یش گه‌ش و روون بێ، ره‌نگی گ‌وله‌با‌خت‌کی سوور با‌و‌یشی پ‌ت‌وه دیار‌بێ... رووی ئا‌فره‌ته‌که‌ درێژ‌ک‌ۆله بێ. نا‌وچه‌وانی پان بێ و به‌رزی‌ش بێ چا‌وه‌کانی ش‌ین بن. ده‌م‌یکی ب‌چ‌ووکی پ‌ت‌وه‌بێ. ددانه‌کانی نار‌ت‌یک و ناش‌یرین نه‌بن. ل‌ت‌وه‌کان‌یشی سوور‌بن، خ‌روپ‌ر بن. له چه‌نا‌گه‌یشیدا چال‌یه‌که هه‌بێ. چه‌نا‌گه‌ی ب‌چ‌ووکی بێ. گه‌ردنی وه‌ک ب‌لوور وابه‌ی. گ‌و‌ت‌چ‌که‌کانی ب‌چ‌ووکی بن، به‌ژن و بال‌ای ر‌ت‌یک بێ، بال‌ه‌کانی توند‌وت‌ۆڵ بن، شان‌ه‌کانی ر‌ت‌یک بن. مه‌مه‌که‌کانی خ‌روپ‌ر و توند‌وت‌ۆڵ بن. ده‌سته‌کانی نه‌رم‌وت‌ۆڵ بن، لنگه‌کانی در‌یژ بن، پ‌ت‌به‌کان‌یشی ب‌چ‌ووکی بن.

ئا‌فره‌ته‌کانی چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌راستا، به‌ته‌نگ پاراستنی جوانی و نا‌وبانگی خ‌ۆپانه‌وه بوون. له‌به‌رئ‌وه ژن و م‌یتردی له ته‌مه‌نیکی زوودا پ‌ت‌یک ده‌هینرا. ته‌نانه‌ت زۆر جاری وا هه‌بوو، بووک و زاوا ده‌کرانه په‌رده‌وه، که‌چی ه‌یشتا ته‌مه‌نیان نه‌گه‌یشت‌ب‌وهه سیانزه سالان!... که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌م سه‌رده‌مانه‌دا هی وایش هه‌بوو که ئاره‌زووی رووت بوونه‌وه‌ی ده‌کرد!... ر‌تی ئا‌فره‌ته‌کان درابوو له‌ناو گه‌رما‌وه گشت‌یه‌کاندا به‌رووتی خ‌ۆپان بشۆن. کچه‌کان‌یش ر‌تیان ده‌دا به‌میوانه‌کانی خ‌ۆپان ب‌ینه ناو ژووری نووست‌نیانه‌وه، که به‌رووتی له‌ناو پ‌ت‌خه‌فه‌کان‌یندا بوون! جار‌ت‌کیان خاتوو (دی لیل دا‌یتی)، فه‌رمانی دا به‌هه‌ر س‌ی سه‌ده که‌نیزه‌که‌کانی خ‌ۆی، که به‌له‌شی رووته‌وه سه‌ما ب‌که‌ن له‌به‌رده‌م پ‌یا‌وه د‌وسته‌کانی خ‌ۆیدا، به‌و هیوا‌یه‌ی که بیاندات به‌شوو!... مند‌الب‌وونی زۆڵ به‌جو‌رت‌یکی وا ب‌لا‌وب‌وو‌وه‌وه که به‌کرده‌وه‌یه‌کی ئاسایی داده‌نرا!... ئا‌فره‌تان‌یش به‌چه‌ش‌نی پ‌یا‌و و له‌گه‌ڵ

پیا‌ویشدا هه‌موو جو‌ره کار و فرمان‌ت‌کیان ده‌بینی. ته‌نانه‌ت زۆر ئا‌فره‌ت‌یش وه‌ک پ‌یا‌و بوونه سه‌رباز و چ‌وونه ناو جه‌نگی چه‌لی‌پا‌یی‌یه‌کانه‌وه. زۆریه‌ی ئا‌فره‌ته‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لا‌ت‌داره‌کان‌یش له ئاهه‌نگه‌کانی راو و ن‌ی‌چ‌یردا ها‌وبه‌ش‌ییان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا پ‌یا‌وان مافیان هه‌بوو تا ئەندازه‌یه‌کی په‌سه‌ند له ژنه‌کانی خ‌ۆیان بدن، که‌چی که م‌یترده‌که‌ی له ما‌ڵ نه‌ب‌وا‌یه ژنه‌که ده‌بووه گه‌وره‌ی ما‌ڵ و، خ‌یزان و هه‌موو کار‌وبار‌ت‌کی ده‌خسته ژ‌یر ده‌ستی خ‌ۆیه‌وه!

(ها‌فلۆک ئە‌لیس) یش ده‌لێ: «که‌م‌ت‌یک پ‌ت‌ش سه‌رده‌می رابه‌رین، جوانی نموونه له ئ‌ه‌وروپای با‌کووردا له ئا‌فره‌تی سک‌پر‌دا خ‌ۆی پ‌یشان ده‌دا، که س‌کی ئا‌فره‌ته‌که به‌رز بوو‌یت‌ه‌وه، سه‌ریشی به‌پشت‌دا شکا‌ب‌یت‌ه‌وه. ئا‌فره‌ته سک‌پر‌ه‌کان‌یش و‌ینه‌گره‌کان‌یان بانگ ده‌کرده لای خ‌ۆیان، که له‌و ش‌ی‌وه‌یه‌دا و‌ینه‌یان ب‌ک‌یشن!... نا‌وازه‌گاهه‌کان‌یش پ‌رن له‌م جو‌ره و‌یتانه!

ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیز هه‌ر له بو‌وکه شو‌شه‌یان ده‌کرد

کات‌ی که خ‌وت‌نده‌وار‌یش ده‌ستی کرد به‌ب‌لا‌وب‌وونه‌وه له ئ‌ه‌وروپادا گه‌ل‌ت‌یک گ‌یر‌وگ‌رت‌ی ل‌ی په‌یدا‌بوو. چ‌ونکه ت‌یکه‌لب‌وونی هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که بووه ه‌وی ئ‌ه‌وه‌ی د‌ل‌داری پ‌ر س‌ۆز و کل‌په‌دار له‌و ر‌ۆژانه‌دا په‌یدا‌ب‌ی. له چ‌یرۆکی «ه‌یل‌وینر و ئە‌بیلار» یشدا که له‌لایه‌ن (پ‌ۆل سان ف‌یکت‌ۆر) ه‌وه دانراوه، و‌ینه‌یه‌کی ئ‌ه‌و د‌ل‌داری‌یه‌مان چا‌و پ‌ت‌ ده‌که‌وی، که ئ‌ه‌و‌یش له روودا‌وی نا‌وجه‌که‌ی خ‌ۆیه‌وه وه‌ری گرت‌وه... ئەم چ‌یرۆکه ده‌گه‌ر‌ت‌ه‌وه بۆ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی دو‌انزه‌هه‌م... له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا په‌یدا‌بوونی ئ‌ه‌م جو‌ره د‌ل‌داری‌یه، به‌ریه‌ستی ب‌لا‌وب‌وونه‌وه‌ی داوین پیسی نه‌ده‌کرد. له راست‌یدا گ‌یر‌وگ‌رت‌ه‌کانی د‌ل‌داری م‌یش‌کی پ‌یا‌وانیان به‌خ‌ۆپانه‌وه خه‌ریک کرد‌بوو. به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کان، چاره‌سه‌ر‌کردنی گ‌یر‌وگ‌رت‌ه‌کان له‌لایه‌ن ئا‌فره‌تانه‌وه ئە‌د‌ۆزانه‌وه... گه‌ل‌ت‌یک «داد‌گاهی د‌ل‌داری» یش دامه‌ز‌ر‌ن‌را‌بوون، ئا‌فره‌تان سه‌ره‌ر‌شت‌ییان ده‌کردن. پ‌یره‌و‌یه‌کی‌ش‌یان بۆ دانابوو، سی و یه‌ک یاسای له‌نا‌ودا بوو. هه‌مو‌ریان ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌ت‌ییان به‌ره‌و ت‌یک‌چ‌وون ده‌برد، هانه‌یان ده‌دا بۆ خ‌ۆ نه‌به‌ست‌نه‌وه به‌ئه‌ندازه‌کانی ژن و م‌یتر‌د‌یه‌وه، به‌جو‌ره‌ی که ئ‌یمه‌ ئ‌یم‌رۆ ت‌ییان ده‌گه‌ین... له راست‌یدا ئ‌ه‌و یاسایانه به‌ئا‌ش‌کرا هانه‌ی ژن و پ‌یا‌ویان ده‌دا بۆ داوین پیسی!...

(شو‌سه‌ر‌ای بو‌ت‌ر‌یش ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیزی ئ‌ه‌وسا‌که‌ی وا پ‌یشان‌دا‌وه که بار‌یک و کورت بووه. هه‌ر له «بو‌وکه شو‌شه» ی‌کرد‌وهه. کراس‌ت‌کی سپ‌یی له‌به‌ر کرد‌وه و، پ‌شت‌ت‌ین‌ت‌یکی

قایشییشی به سستۆته پشتی، پریاسکه که ی خۆی پیتوه هه لۆاسیوه. له سهردهمه کانی ناوه راستیشدا نمونه ی جوانی ئافرهت بریتی بووه له وهی: که قژه کانی زێڕین بووبن، چاوه کانی شین و پر له زه ده خه نه بووبن، ده موچاویشی ئه مه نده جوان بووبی که دلێ کیش کردبێ، لێوه کانی سوور بووبن، ددانه کانی ورد و سپی بووبن، مه مه که کانیشی خروپر بووبن، وه که گوێز بهرز بووبنه وه به سنگیه وه، که مه ریشی باریک بووبی که بتوانیت به ههردوو دهسته کانت باوهشی پێدا بکهیت، نه که به باله کانت!... له وه سهردهمه یشدا باوی ئه وه داهاتوه که مل پێچ بکرتته مل و، قزیش به چنگالی زێڕین برازینرتته وه هۆنینه وه ی تووکی سه ریش پیتویستی به سه دان دهرزی هه بووه، تا شپوه که ی خۆی بپاریزی، جا له بهر ئه وه له سه ده ی چوارده هه مدا هونه ر تیکه ل به پیشه سازی دهرزیه کان بووه. دهرزیه کان به گه وه هر و به ردی به نرخ دهرزیه کان به وه. کچی (ئه دوا ردی سه پهم)، خونکاری ئینگلته ره له شهوی بوو کینیدا، دوانزه هه زار دهرزی له رازاندنه وه ی خۆیدا به کاره ئینا وه!

له ته نگ کردنه وه ی که مه ری کراسه کاندایه نجیکی زۆر دهردا، هونه ر مه ندیه که ی زۆریش دهنوترا له رازاندنه وه ی دا به به رده به نرخه کان، ئه مه له سه ده ی پانزه هه مدا بوو. ئافرهت به ته نگ ئه وه وه بوو که ئه ملا و ئه ولکانی سمته قه له و بنوین. له به رئه وه کۆمه لیک کراسی، به سه ره که وه، له بهر ده کرد، به جوړیکی وا که کراسی هه ره سه روویان له دوا ی ئافره ته که وه بخش به سه ره زه ویدا، یه کیککی وینه گریش که وینه نیشانه یی ده کیشا، ئه مه ی به هه ل زانی: ئه م داوینه درێزه ی وا پیشان دابوو که «شهیتان» به کاری ده هیتن بۆ رتی هاتوچۆکردن!...

ئافرهت له ناوه ند جوانی و زانستدا له سه رده می راپه ریندا

له ناو وینه و په یکه ره کانیشدا که هونه ر مه نده کانی سه رده می راپه رین به ره مه میان ده هیتان، ئافرهت به ساردی و سړی و بیده نگ و سه نگیه که وه دهرده که وێ. ئه وه نده هه بوو سه ره سته ی گوتن و کارکردن، که له نیشانه کانی ئه م سه رده مه دادنه ران، پایه یه کی وه که هی پیاوی به ئافرهت به خشی. شاری (قینیس) یش هه ر له سه رده مه کانی ناوه راسته وه بوو بووه ناوچه ی ئه و که سه انه ی که بۆ به زموره زم و خۆش رابواردن ده گه ران. له ناو کۆلانه کانی دا یانزه هه زار ئافره ته ی روو بازاری هه بوو. کلێسا کانیش هه ر له ده مه و رۆژتا واهه دهرگا کانی خۆیان داده خست. له ترسی ئه وه ی بۆ مه به سی نه نگ و ناپه سه ند به کاریان به یتن!... کچه ده وله مه نده کانیش له ناو زرتی خۆش رابواردندا گیتیان ده خوارد،

به خۆیان و دهس و پیتوه نده کانیانه وه ده سوورانه وه، بۆ ئه وه ده گه ران که هۆیه کی به زموره زم و خۆش رابواردنیان بۆ بدۆزنه وه. هه موو کچیکیش به ئاواته وه بوو قزێ زه ردی هه بێ... کچه کان چهنه کاتیکی دووردرێژیان راده بوارد به دانیشته وه، قژه کانی خۆیان ده دایه بهر تیشکی رۆژ، که به ده رمانیکی دروستکراو له هه نگوبن و نۆشاته ر و گوگردی ره ش، ره نگیان کردبوون. ئه ویش هه ر بۆ ئه مه ی که ره نگی قژه کانیان زه رد دهر بچێ!...

ژنی سه ردار ی شاری (قینیس) یش، ئاهه نگه کانی به م جوړه ده کرده وه، که خۆی له ناو ئاوێکی تیکه ل به یۆنی خۆشی نرخداردا ده شت!...

ره وه شتی ئه م سه رده مه یش و ابوو که ئافره ته کان له ئه ندازه به دهر خۆیان به گه وه هه ره کان دهرزاندنه وه. تا گه یشته ئه ندازه یه کی وه ها که (په تریاک گوستنیانی) بریاری دهرکرد که خۆ رازاندنه وه ی وه ها پێچه وانه ی به نده کانی ئایینی عیسیاه. به لام ئافره ته کان ئه مه نده له م بریاره بۆ له بۆلیان کرد له به رده م «پاپا» دا، (په تریاک) ناچار بوو وازی له بریاره که ی خۆی هیتا و کیشایه وه. ئه وده مه یش و ابوو، هیتشتا چهنه کاتیکی به سه ره له دایکبوونی کچه که دا نه دهرۆیشت، ده زگی رانییه که ی له کوریک دا ئاشکرا ده کرا. هه ره ها زۆربه ی ژن ومیتردییه کانیش له ته مه نی دوانزه سالاندا جیبه جی ده بوون!. یه کیک له نیشانه کانی تری ئه م سه رده مه یش ئه وه بوو که کچه بچکۆله کان ئاره زووی خوینده وارییان ده کرد. وه که ده لێن «لاری جین جرای» نووسراوی «کۆماری ئه فلا تون» ی له ته مه نی سیانزه سالاندا خویندوه. «کاترین سفورزا» یش کارگه یه کی تایه ته یی خۆی هه بوو، لیکۆلینه وه ی زانستی تیدا ده کرد: «ئۆلیمپیا موارتا» یش له ته مه نی چوارده سالیدا زمانه کانی (گریکی) و (لاتینی) فێر ده بوو!...

سه ری زمانیش به شی خۆی هه بوو له جوانیدا

جوانی له سه رده می راپه ریندا، له سه ره و شپوه و به ژن و بالای شارنی «ناپۆلی» دا دهرده که وت، ئافره تیکی بالا ناوونجی بوو، له شی ره پ و راست بوو، ته نکه بوو، نه قه له و بوو، نه ئیسک دهرکه وتوو... ره نگی پیتستی سپیه کی به ره و سوور بوو، قزێکی زێڕینی درێژیشی پیتوه بوو، دوو گوێچکه ی بچووکیشی پیتوه بوو، که له گه ل ده مه بچکۆله ناسکه که ییدا ریک ده که وتن... ره زکانیشی هه ر له مانگی یه که شه وه یان ده کرد، ره نگیککی قاوه یی کالیان هه بوو... چاوه شینه کانیشی له ئه سته ره کانی ئاسمان گه شتر بوون... لووته راسته که یشی رووی ده کرد به دوو به شی ریکو پیتکه وه... ددانه کانیشی بچووک بوون، له

پهنگدا وهك ددانی فیلی بریسکه دار و ابون. لیوه خروپره کانیسی نه و ندهی نه مابوو که ههنگوینیان لی بیته دهره وه، که دهکرانه وه ده میکی تهسک ده بییرا، که وهك گول بونی خوشی په خشان ده کرد، که هه رگیز زه رده خه نه شی لی نه ده وه ستایه وه. خو دهنگه که یشی وهك دهنگی پهری و ابوو. له ناو چه ناگه یشیدا «نیشانه ی جوانی» دهره که وت. ده موچاویسی به ره و خری ده چوو. گه ردنیکیش نه و ده موچاوه ی هه لگرتبوو، که خروپر و نه رمونول بوو به نازیکه وه راست بوو بووه وه له ناو هه ردوو شان هکانیدا، سنگه که یشی هیچ نیسکیکی پیوه نه ده بییرا، دوو مه مکیشی پیوه دیار بوو که هه ردوویان خروپر بوون و، هه ریه که یش رووی کرد بووه لایه ک! دهسته کانیسی به ره کانیان^(۱) نه مه نده سپی بوون هه ر له ددانی فیلیان ده کرد. پشته کانیسیان وهك به فر سپی ده چوو نه وه. دریتزاییشیان نه و ندهی دریتزایی ده موچاوی ده بوو. پانیی شان هکانیشی پیویسته له گه ل نه ندامه کانی تری له شه دا ریک بکه وئ. هه روه ها له گه ل نه و پییانه یشدا ریک بکه ون که مام ناو نده یان په نجه کانیان ریکو پیکن!

یه کیک له نو سه ره کانیس نمونه ی گشتی جوانی نه م سه رده مه ی وا پیشان داوه: گوتوویه تی: ده بی قز زه ردی، ناوچه وان به رزی، برۆکان له پهنگدا تال بن، چاوه کانیس له پهنگی قاوه ی تاریکدا بن!... به لای نه و یشه وه و ابوو که سه ری زمان نابی گرنج گرنج بی، یان چوار گۆشه بی، پیویسته هیلکه بی و خری!...

هونه رمه نده کانی سه رده مه ی راپه رینیش بایه خیان داوه به م جوړه پهنگ و شیوه و نه ندرانه. وینه کان و په یکه ره کانیان خانمه کانی چینی به رزیان پیشان ده دا به وه دا که ده موچاوه کانیان گرژ و دهسته کانیسیان له گولیان ده کرد. نه و خانمانه زور به تهنگ نه وه وه بوون که جوانیه هه ست بزوینه ره که ی خو یان دهره خه ن، له گه ل نه مه یشدا له و وینه و په یکه رانه دا جوان دنویتن، گه وره بی خو پیچانه وه و شیرینیان دیاره!...

ئه لیزابیت-ی شان به ناوی پیاز خو ی بونخوش دهکات

هه ر سه ده یه کیش نه وه ی بۆ هه ل بکه وئ که له به شی یه که مه ی سه ده ی (ئه لیزابیت) دا له نینگلته رده دا رووی دا، له باریدا هه یه که له میژوودا جیگایه ک بۆ خو ی داگیر بکات. له و ماویه دا نافرته ته کان بابه تی گفوتوگۆی رۆژانه بوون. که چی له گه ل نه وه یشدا، به تایبه تی له خاکی نه و روپادا، سه روشپوه یان سه یر دینه پیش چاومان. که شیشه نافرته ته کان که به ناو

(۱) یان: له پی دهسته کانیسی...

کۆلانه کانی شاری «پاریس» دا ده گه ران، دهرمانی بونخوشیان ده دا له قزی سه ره لوول کراوه کانیان، گۆره ویی پهنگ سووری ته نکیان له پی ده کرد، که له ژیره وه گۆشته که یان دیار بوو. گۆره وییه کان تا ژورر نه ژنویان هه لده چوون، نه و نده ی حه وت په نجه لیوا ره کانیان به نه خش و نیگار رازینر ابون وه. پیلا وه کانیسیان یان سووربوون یان بنه وشه بی. به رسنگی کراسه کانیسیان به زه رکفت نه خشینر ابوو. جلویه رگه کانیسیان، هه ر که سه، جوړیک بوون، له «ساتان» دروست ده کران، یان له ناو ریشم، یاخود له قه یفه ی نه خشکراو به زپر یاخود زیو. پیسه سازه کانیس له نه خش و نیگار کردنیاندا هونه ریان ده نواند. جا که شیشه نافرته ته کان به م جوړه خو یان رازاند بیته وه، ده بی نافرته ته رو بازاریه کان چو ن خو یان رازاند بیته وه میژوویس و امان بۆ ده گیتر پته وه که راسپیر دراوی (قینیسیا) له کۆشکی شاهه نشایی نینگلیزدا، ناوونیشانی شان «ئه لیزابیت» ی وا بۆ هه لداوین: که نافرته تیکی نیسک سووک بووه، به لام به جوان دانه راره. له ش و هوشیشی ناوازه و رازاوه بوون، ته روبر بووه. له شکی توندو تولبشی پیوه بوو، دهسته کانیسی جوان بوون. بیجگه له مانه یش هه مووی زمانی یونایی کون و ئیتالایی به ته وای زانیوه. زیره کی و تیگه یشتنی گه یه ته پویه ی، هه ر به وه یشدا هیز و هه رته ی ره وشتی خو ی نواند، که به رامه ر گومانه کان و تهنگوچه له مه کان خو ی راده گرت. قزی سه ریشی له پهنگی لدا بوو. خویشی وا راهینا بوو که سپیا و سووراوی زور به کار ده هینا. ته نانه ت نه وانه ی که له سه رده مه ی نه ودا ژیاون، وایان گپراوه ته وه که له ساله کانی دوایی ته مه نیدا نه مه نده سوورا و سپیاوی له رووی خو ی ده دا، نه ستوورایی نه و دهرمانانه ده گه یشته نیو گری. نه م دهرمانانه یش له ده موچاویه وه هه تا گه ردن و سنگیشی داگیر ده کرد! جا له و ده مه یشدا که به نزیک سالی ۱۶۰۰ ده که وت، باویک داهاتبوو له ناو نینگلته رده دا، نافرته تان جوانی سنگی خو یان دهرده خست، بۆ نه مه ی نه و بکه ن به به لگه که هیشتا کچن. جا شان (ئه لیزابیت)، خو ی بوو که نه م باوه ی داهیتنا، دوا ی نه و نافرته ته شوونه کردووه کانی ناو کۆشکی شاهه نشایش هه ر له سه ر نه و باوه دهر پویشتا!...

شان ته لیزابیت، هه روه ها هوگری بونه خو شه گرانبه ها کانیس بوو بوو. ملوانکه یه کی وایشی ده کرده ملی خو ی که هه ر ده نکه ی بونیککی تایبه تی لی ده هات. ده ست کیشه کانیسی، ته نانه ت پیلا وه کانی و پالتوکه یشی بونی خوشیان لیوه ده هات. نه و بونه خو شان یش که به لای نه وه وه په سه ند بوون بریتی بوون له میسک و گولاوی ناوی پیاز و شه کر، که هه ریه که یان به نه ندره یه ک تیگه لی یه کتر کرا بوون!...

هه‌رجیی ئافره‌تی ئاساییش بوون، ماله‌کانی خوڤان به‌جی ده‌هیشته بۆ ئەمە‌ی جوانی و رازاوه‌یی خوڤان له‌ناو شه‌قامه‌کاندا پیشانی که‌سانی تر بدن. جا له‌م ده‌مه‌دا ملیوانه‌ پانه‌ لۆچداره‌کان په‌یدا بوون و بلا بوونوه‌، که‌ به‌نارده‌ برنج ده‌قیان پی ده‌گیرا، هه‌روه‌ها ئه‌و کراسانه‌یش په‌یدا بوون، که‌ به‌چیلکه‌ ئیسکی ماسی، پاشان به‌ته‌لی کانزای دروستکراو ده‌قیان پی ده‌گیرا!... خانمه‌کانیش له‌ژێر ئه‌و کراسه‌وه‌ جوژه‌ کراسیکی تریان له‌به‌ر ده‌کرد که‌ له‌شی توندوتۆڵ ده‌کردنه‌وه‌ و سنگی ده‌گوشین. ته‌نانه‌ت وایان لیها‌تبوو، هه‌موویان له‌ په‌کتر ده‌چوون، هه‌روه‌ک بووکه‌ شووشه‌ و ابوون!... له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مه‌یشدا پاژنه‌ی پیلاوه‌کانی ئافره‌ته‌کان بۆ په‌که‌م جار له‌ مێژوو‌دا، به‌رزکرانه‌وه‌. ئنجا ئه‌و پاژنه‌یه‌ بوو به‌باو که‌ داری که‌نه‌گه‌نه‌ی تیه‌وه‌ ده‌پێچرا، که‌ ته‌نانه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیتمه‌یشدا هه‌ر باوه‌!... له‌ راستیدا ئافره‌ت له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مه‌دا کاتیکی خو‌شی به‌سه‌ر ده‌برد... بایه‌خی ده‌دا به‌به‌رگ و پۆشه‌نهی خۆی، به‌ره‌نگاوپه‌نگ کردنیان، هه‌رچی کاروباریکی ماله‌که‌یشی هه‌بوو، به‌ره‌للای ده‌کردن بۆ ده‌س و پێوه‌ند... له‌و کاته‌دا خۆی و ده‌سته‌ خوشکه‌کانی له‌ناو ده‌رگا‌کاندا داده‌نیشان سه‌یری رێبوارانیان ده‌کرد و، رێبوارانیان سه‌یری ئه‌وانیان ده‌کرد. یاخود هه‌ر به‌ناو کۆلانه‌کاندا ده‌گه‌ران، به‌مه‌به‌سی سوورانه‌وه‌، یان سواری ئه‌سپ ده‌بوون، یان سه‌ریان له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خوڤان ده‌دا. یاخود ده‌چونه‌ ناو ئاهه‌نگه‌کان و شیوه‌نه‌کانه‌وه‌!...

له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئافره‌ته‌کان تاکاتیشت به‌ده‌ی به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ل نه‌ده‌ستان. پاش ئه‌وه‌ نزیکه‌ی دوو سێ کاتیان به‌وه‌وه‌ راده‌بوارد تا خوڤان پۆشته‌ ده‌کرده‌وه‌. ئنجا ده‌چوون به‌لای خواردنه‌که‌یانه‌وه‌. جا پاش ئەمە‌ی تیروپر باه‌تانی خواردن و خواردنه‌ویان ده‌خوارد و ده‌خوارده‌وه‌ ده‌ستیان ده‌کرده‌وه‌ به‌گه‌رانه‌کانی خوڤان، بۆ هه‌ر کو‌تیه‌ک ده‌چوون خه‌ریکی زۆر بلێیی خوڤان ده‌بوون!.

رووناکیه‌ک له‌ناو تاریکی‌دا

جا له‌ناو ئه‌و تاریکیی تی‌کچوون و ئاژاوه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌دا که‌ نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزی داگیر کردبوو، له‌ سه‌رده‌می راستکردنه‌وه‌ی کاروباردا که‌ به‌ر سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌م که‌وتبوو، وینه‌ی «ئه‌لیزابیث هاملتون» ده‌دره‌وشایه‌وه‌ و پرشنگی ده‌دا... ئه‌و وینه‌یه‌ هه‌تا ئیستایش ماوه‌، له‌ «ناوازه‌گه‌هی نه‌ته‌وه‌یی له‌ندن» دا هه‌ل‌واسراوه‌، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی پیشان ده‌دات که‌ تازه‌ پێگه‌یشتوه‌. جوانترین گه‌ردنی پێوه‌یه‌ که‌ به‌رچاو که‌وتی. جوانترین بالی پێوه‌یه‌ که‌ له‌

جیهاندا بینرابی. وینه‌که‌ پرپوو له‌ شوخ و شه‌نگیی و به‌سامی. به‌وینه‌یه‌کی بنچینه‌یی‌ش داده‌نری که‌ هه‌رجیی ئافره‌ت هه‌یه‌ دلته‌ری و جلوه‌رگی جوان له‌وه‌وه‌ فیریبی، ریکوپیکیی ئه‌ندامه‌کانیشی له‌گه‌ل یه‌کترا گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌وپه‌ری ته‌واوی و دروستی. هه‌شیشی له‌گه‌ل له‌شیدا که‌وتبووه‌ له‌نگه‌ره‌وه‌. چاوه‌کانیشی گه‌وره‌ نه‌بوون، به‌لام پرپوون له‌ ژبان. خاوه‌نه‌که‌یان ده‌یتوانی هه‌ر بیروباوه‌ریک به‌دلدار بی پێیان ده‌ربیری. هه‌ست و تاسه‌کانیشی به‌رز و پیرۆز ده‌رکه‌وتبوون، کرده‌وه‌ و په‌وشتی وایشی پێوه‌ دیاربوون که‌ له‌باریدا هه‌بوو هه‌موو ده‌می جله‌وی خو‌شه‌ویستی و دلدار ی بگری ده‌ده‌ستیه‌وه‌. هه‌روه‌ها هه‌موو لایه‌کیش ریزی لی بگری!.

له‌م سه‌رده‌مه‌دا خوویه‌ک بلاو بووبوه‌وه‌، که‌ به‌ئاره‌زوو، که‌م ته‌رخه‌میان ده‌نواند له‌گه‌ل جلوه‌رگدا. ئافره‌ته‌کان دامینی ژیر کراسه‌کانی خوڤان به‌ره‌للا له‌ژێر کراسه‌کانی ده‌روه‌یانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتن. هه‌روه‌ها ئه‌گرجه‌ی خو‌شیا‌ن به‌ره‌للا ده‌کرد له‌خۆیه‌وه‌ په‌خشان ده‌بوو به‌سه‌ر ناوچه‌وانیاندا.

به‌خوویی جوانی له‌ناو کۆشکی شاهانی ئینگلیزدا

ئهم سه‌رده‌می «راستکردنه‌وه‌ی کاروبار» هیش جوژه‌ جوانیه‌کی ترمان بۆ ده‌گیریتته‌وه‌، که‌ له‌ (کاستلمین) خاندا ده‌رده‌که‌وت، ئافره‌تیکی که‌له‌گه‌تی قژ ره‌شی، چاوشینی، لچ و لێبو سووری کال بوو، کاتێ که‌ چاوی که‌وت به‌ (فیلیپ ستانه‌و‌پ ئیپل چه‌سته‌رفیلد)، له‌ ته‌مه‌نی شانزه‌ سالاندا بوو. ئاشنایه‌تیه‌که‌یان بۆ بوو به‌که‌تنی ناشیرین ناشیرینه‌وه‌، به‌لام له‌دوایییدا درا به‌شووه‌ به‌ «رۆجه‌ر پامله‌ر»، که‌ دوایی گه‌یشته‌ پایه‌ی «ئېپرل کاستلمین»، پاش ئه‌وه‌ «چارلسی دووه‌می خونکار» له‌ شاری (لاهای)دا چاوی پێکه‌وت، ده‌سته‌جی گرفتاری ئه‌قینی بوو. له‌ شەوی ۲۹ی مانگی به‌خته‌باران (مایس)ی ۱۶۶۰دا گه‌رایه‌وه‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆی. له‌باتی ئه‌وه‌ی وه‌ک خونکاریکی خاوه‌ن هه‌ست، به‌لی پرسینه‌وه‌، کرده‌وه‌ بنوینی، ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ مالی دۆستیکی خۆیدا رابوارد، به‌به‌زموره‌زه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ جوانه‌ دلکێشکه‌ره‌دا... له‌ مانگی نه‌ورۆز (مارت)ی سالی ۱۶۶۱دا «ئان»ی لی له‌ دایک بوو که‌ کچی یه‌که‌می بوو. ئه‌م ئافره‌ته‌ ئه‌مه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو له‌ داخندا شیت بیی له‌تاو کرده‌وه‌ی خونکار که‌ ماره‌کردنی کچه‌ شای (پورته‌گال)ی له‌ خۆی ئاشکر کرد... (کاستلمین) خاتوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ میچی گرت که‌ منداله‌که‌ی دووه‌می خۆی هه‌ر له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌دا دا‌بنی که‌ خونکار مانگه‌ هه‌نگوینه‌ی تیدا راده‌بوارد!... به‌لام خونکار

بهره‌نگاری کرد. له بهرئوه «چارلز» ی کوری له کۆشکی «ویست منستر» دا دانا!...

ههروهها میژووی ئەم سەرده‌مه‌یش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه: که ئافره‌تێک به‌رگی داوین پاک‌ی و بێ تاوانیی پۆشی، بۆ ئەمه‌ی جوانی خۆی ئاشکرا بکات. که‌چی له‌پراستی‌دا ئافره‌تێکی دل‌ه‌ق و سامناک ده‌رچوو، ئافره‌ته‌که‌ ناوی (لویز دو کورال) بوو. (لویسی چوارده‌هه‌م) که خونکاری فه‌رهنسه‌ بوو، ناردبووی بۆ چارلزی خونکاری ئینگلته‌ره، تا بیروه‌وشی لێ داگیر بکات و، له‌ راز و که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئاگاداری بکات... به‌واتایه‌کی تر ئافره‌ته‌که‌ بۆ سه‌ره‌تارتکی کردن و چاو تێ برین و قسه‌ دزین و ناپاکی نی‌ررابوه‌ لای. هه‌ر یوکه‌ شه‌ فریشته‌ بییه‌ که‌ی به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی (چارلز) گه‌شکه‌دار بکات و بیروه‌وشی لێ بستینێ که‌چی له‌ شێوه‌یه‌کی شیرین و هانه‌ده‌ردا به‌ریه‌رچی ده‌دایه‌وه‌ له‌ ده‌ستبازی کردن!... له‌ مانگی ده‌هه‌می ساڵی 1671، له‌ ناو ئاهه‌نگێکدا که‌ له‌ ناو خانوویه‌کی لادییانه‌ی (کۆنتیسه‌ ئار لینگتۆن) دا کرا، ئاشنایه‌تیان ته‌واو تینی سه‌ند... خاوه‌ن ما‌له‌ که‌یش، بۆ ئەمه‌ی خونکار زۆرتر دل‌ی خۆش بێ، پێشنیازی وا کرد، که‌ ئاهه‌نگێکی ژن و می‌رده‌یی به‌گۆیه‌ندیان بۆ بگێڕێ... له‌ پاش راباردنی شه‌ویکی پر به‌به‌زموره‌زم و ده‌نگه‌ده‌نگ، بانگ کراوه‌کان زاوا و بووکیان کیش کرد بۆ ژووری په‌رده... (کۆنتیسه‌ ساندرلاند) چووه‌ ژووره‌وه‌ و یارمه‌تی بووکه‌که‌ی دا له‌ جلوه‌رگ داکه‌ندن!... جا ئه‌نجامی ئەم ئاهه‌نگه‌ به‌گۆیه‌نده‌ به‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ (لویز دو کورال) سکپه‌رونی خۆی له‌ خونکار بلاوکرده‌وه‌. ئه‌ویشی کرد به‌هۆبه‌ک بۆ ئەمه‌ی (چارلز) بخاته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ (لویسی چوارده‌هه‌م) دا بینه‌ سوێندخواری یه‌ک، تا پێکه‌وه‌ به‌گۆ (هۆله‌نده) دا بچن!

فه‌رهنسه‌یش له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌مدا له‌سه‌ر جوانی په‌کی نه‌که‌وتبوو. (مادام دی مه‌نتون)، ئافره‌تێکی که‌ له‌گه‌ت بوو. له‌ سه‌روشه‌یه‌دا نه‌ژادی و رووخۆشی و، نه‌رمونیانی و، زرنگیی دیاربوو. چاوه‌کانی ده‌بریسکه‌نه‌وه، گه‌ش و پڕشنگدار بوون. ئه‌وه‌یان ده‌رده‌خست که‌ خاوه‌نه‌که‌یان دل‌یکی پر هه‌ستی به‌خۆشی هه‌یه، که‌ زیره‌کیه‌کی ئاشکرایشی هه‌یه.

(مادام لۆنگ فیل) یش جوانییه‌کی په‌ری روویانه‌ی هه‌بوو، ئەمه‌یش دل‌ی پیاوی زۆرتر کیش ده‌کرد که‌ پێستی له‌شی نه‌رم و خروپه‌ر بوو، سپیی په‌نگێکی به‌ره‌ هه‌نگوینی بوو، که‌ قژی سه‌ری زێڕین بوو، که‌ چاوه‌کانیسه‌ی وه‌ک ئاوی زێڕیه‌کی قوول شین ده‌چوونه‌وه‌.

بێجگه‌ له‌وانه‌ (مادام دی مۆنتسیان) یان هه‌بوو که‌ قژ زه‌ردیکی دل‌کێشکه‌ر بوو.

هه‌روه‌ها (ماری دی شیفریز) یان هه‌بوو، که‌ خاوه‌نی ده‌موچاویکی درێژکۆله‌ی دل‌ و رووژینه‌ر بوو، چاوه‌کانیسه‌ی شین و تیژیون، پڕبوون له‌ و اتایانه‌ی که‌ ده‌ری ده‌برین. قژیکی وایشی پێوه‌ بوو که‌ له‌ ره‌نگی لمی ده‌کرد، ئه‌ویش سامانیکی به‌نرخ بوو، بایه‌خی پێ ده‌درا!...

لیدان له ژن له کۆله‌کانی له‌نده‌ندا

زۆری پێ نه‌چوو به‌هۆی (کۆمه‌لی پیوریتان) هه‌کانه‌وه‌ شه‌پۆلیکی پاک‌کردنه‌وه‌ ئینگلته‌ره‌ی گرته‌وه، که‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا ئافره‌ته‌کانی که‌وتنه‌ باری ده‌رویشی و خۆپاراستنه‌وه‌ له‌ گوناخ و تاوان... ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو ئەم شه‌پۆلی پاک‌کردنه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا زووبه‌زوو لاچوو. داوین پیسی و به‌دخوویی ده‌روازه‌یان بۆ کرایه‌وه‌ و، ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌سه‌رکێشی... ته‌نانه‌ت وای لێهات ئەم سه‌رده‌مه‌یان ناونا «چه‌رخ به‌دخوویی»... چونکه‌ به‌ند و باوی زۆر تیدا بلابووه‌وه، ئافره‌تانی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران ناوبانگیان به‌خراب ده‌رده‌چوو. تاکه‌کانی ئەم چینه‌ به‌رزه‌یش به‌هیچه‌وه‌ خه‌ریک نه‌مابوون به‌مه‌وه‌ نه‌بێ!... ئەو سامانه‌یش که‌ به‌هۆی بازرگانیی به‌نده‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌وت، به‌جۆریکی تیکراییی سه‌ر له‌ شاری (له‌نده‌ن) دا بزوتنه‌وه‌یه‌کی گه‌رموگوری هینایه‌کایه‌وه، که‌ شاره‌که‌ی وا لیکرد بیه‌ته‌ کانگای جیگای به‌زموره‌زمیکی ئەمه‌نده‌ زۆر که‌ له‌ ژماره‌ نه‌یه‌ن... دل‌داره‌کان له‌ چه‌قی رێگاکاندا له‌ ژنه‌کانی خۆیان ده‌دا، له‌به‌رچاوی هه‌مووانیشتدا رووتیان ده‌کردنه‌وه... به‌م ره‌نگه‌ به‌دخووه‌کان توندوتیژیان پێوه‌ دیاربوو!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئەم باره‌ نه‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م بێ به‌ش بیه‌یتنه‌وه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی، که‌ ناویانی له‌ میژوودا به‌زیندویتی هێشته‌وه‌. یه‌کیک له‌و ئافره‌تانه‌ «کارپۆلین لام» بوو که‌ له‌ ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا «شریدان» ئاشکرای کرد، که‌ ته‌نیا ئافره‌تێک دل‌ی گرتیه‌تی ئه‌و بووه. هه‌روه‌ها ئافره‌ته‌که‌ خۆشی ئه‌وه‌ی گێررابوه‌وه‌ که‌ شازاده‌ی به‌ریتانیا ئەمه‌نده‌ خه‌ریکی میبازی بووبوو له‌گه‌ڵیدا، جارێکیان خۆی فری دابوو به‌رپێتی. پاشان خۆی به‌سه‌ر سکدا دابوو به‌زه‌ویدا. به‌زگه‌خشکی خۆی بۆ کیش کردبوو!... هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یشی گێررابوه‌وه‌ که‌ «ریکامیته» خاتوون چۆن له‌ شاری (پاریس) دا گرفتاری جوانی بووبوو، به‌ئهن‌دازه‌یه‌کی وه‌ها که‌ کاتی چووبوو مالتی ئه‌و، میوانه‌کانی خۆی بانگ کردبووه‌ لای خۆی که‌ سه‌یری ئەم ئافره‌ته‌ جوانه‌ ئینگلیزه‌ بکه‌ن، له‌ کاتی جوولانه‌وه‌ هه‌ست بزۆینه‌کانیدا له‌ ناو پێخه‌فه‌که‌یدا!...

ئافره تانی ئوروپا له سه دهی هه ژدهدا

«لیدی ماری مۆنتاگو» له گه شته کهی خۆیدا که به ناو ئوروپادا کردبووی بۆ «ئهسته موول»، وای نووسیوو: «که ئافره ته کانی پایته ختی (نهمسه) بالاخانهیان دروست ده کرد به سهر سهری خۆبانه وه له ئاوریشمی ته نک و رووناک. بالاخانه کهیش بریتی بوو له چوار چین یان زۆرتتر. به ده زووی په نگا و په نگی بيشومار توندوتۆل ده کرا ئەمه بيشه گه له وهیش که قژی ده سترکردیشیان ده خسته ناو قره کانی خوداکردی خۆبانه وه... ناخۆ له بهرچی ئەم باره گرانه یان ده خسته سهر سهری خۆیان و خۆشيشيان لئ و هه رده گرت؟! »

نوسه ره که ئافره ته کانی شاری (هانۆفر) يش واپيشان ده دات، ده لئ «هه ر کامیکيان بگريت روومه ته کانی وه ک گوله باخ و ایه سنگ و ناوچه وانی به رز و سپيشی پتوهیه. چاوه کانی به کل رپژراون. لپوه کانیشی ته و او سوورکراون. ئافره تی گه و رهیش له م خۆ ئارایشته کردنه دا له گه ل ئافره تی بچووکدا جیا وازی نییه. له راستیدا ئافره تانی (هانۆفر) له سه ره مه رگیشدا بن ئارایشدانی خۆیان له بیه ناچیتته وه ئەوانه هه موو ده میک له ئاگر خۆیان دوورده خه نه وه، نه وه ک که ره سته کانی ئارایشه که یان بتوتیه وه!...» .

هه ره ها له ئاژاوه و پشیتویهیش ده دوی که جلوه ره گه کانی ئافره ته کانی شاری (پاریس) تیتیدا بوون، له گه ل ئەو په نگه ناسازانه دا که ده موچاوی خۆیان پت سواغ ده دا، ئنجا قره سه ره براوه کانیان، له گه ل ئەو هه موو سووراو و سپیاوه دا که له خۆیان ده دا؛ که هه ر که سی چاوی پت بکه و تنایه، وای ده زانی ئەو ئافره تانه له ناو ئاشه وه هاتوونه ته ده ره وه!...

سه ره دهی ئافره ته هونه ره نه ده کان و ویزه وانه کان

یه کێک له و ئافره تانهی که له ناو ئەم چه رখে دا ناو ده برین «ساره سیدونز» ه. ئەم ئافره ته زه ره کیهی که پت ئەندازه و، به ژن و بالا یه کی به سام و سه ر و شپوه یه کی باوی کۆن و، دوو چاوی دلکیشکه ر و جادوو گه ری هه بوو. ده نگێکی سه رسوور هینه ریشی پتوه بوو، که له لایه که وه ناسکیی و شیرینی پتوه دیار بوو، له لایه کی تریشه وه پر هیتز و کاریگه ر بوو. یه کێک له ویزه وانه گه ره کانی سه ره دهی خۆی وای پيشان داوه: که ده پت له ئەستیره یه کی تره وه داباری پت «تاکو که سایه تی و سامداری خۆیمان بۆ بنوینت، چونکه له ناوچه وانیه وه هیتز و هه ره ت پرشنگ ده دات، له ناو سنگیشیه وه تاسه و هه ستهی و پاک دینه ده ره وه، هه ره ک له پاک و به رزی و پیرزویی په رستگاوه بینه ده ره وه وان!...». ئەم ئافره ته له

لا سایی که ره وه هه ره گه وه کانی ئینگلیز بوو. ته ماشا که رانه، هیه چی پت نه ده کرا، ئەو نه پت که رووی خۆی لئ و هه رگیت پت، نه وه ک به جادوو ی ئەو چاوانه وه چاوه سته بکری!... هه ره ها له م سه ره ده مه دا ویزه وانیکی جوانیش ناوبانگی ده رکرد ناوی «فانی بیرنی» بوو. باوکی ئافره ته که ناوی «چارلز بیرنی» بوو. پزیشک بوو، مامۆستا بوو له ساز و ئاوازدا. کۆمه لیک ویزه وان و نرخ دانه ری لاسایی کردنه وه و ساز و ئاواز لیده رانی لئ کۆده بووه وه. «فانی» يش له ناو ئەوانه دا گه وه بوو، جا له به ره ئەوه ی ره وشتهی کۆمه لایه تی به ریتانیه کانی ئەوده مه و ابوو که ناوی ئافره ته نووسه ره ویزه وانه کان بلاو نه کړینه وه، «فانی» ناچار ما که نووسراوه کانی خۆی له ژیر ناویکی هه لبه ستر او دا بلاو بکاته وه، به لام سه ره که و تنی چیره که که ی که ناوی «ئیفیلینا» بوو، به جۆریکی و ابوو، که له ماوه ی شه و رۆژێکدا کردی به سه ره کرده ی نووسه ره کانی سه ره ده می خۆی. چه ند که سیکی وایشی لئ کۆپوه وه، که له به ناوبانگترین ویزه وانه کانی سه ره ده می خۆی بوون، به لام «شارلۆت» ی شازن له ناو کردی به که نیه کی خۆی، ئەمیش ئەوه ی پت نه ده کرا که به ره په چی ئەم «پایه به رزه» بداته وه!...

ئیتتر له وسا که وه جلوه ره گه کانی شازن و ئارایش کرده که ی، «فانی» ی خه ریک کردبوو به خۆیه وه. له وه به ولایشه وه ده سته نه ده په رژا که له ویزه په رسیته وه!...

ئافره ت بووبوه بابته ی یاری به ده سته پیاوه وه

جلوه ره گیش له و سه ره ده مه دا زوو زوو هه لده گه رپایه وه، زوو زوو ده گۆزا، هونه ره نه کانییش به هۆی ئەو «باو» انه وه که په یته په یته داده هینان، که ره سته یه کی زیندوو یان ده سته ده که وت بۆ وینه کانی خۆیان که ده بانکیشان. له به ره ئەوه به هۆی ئەو هونه ره نه دانه وه په ند و په راوێزی ئەو جلوه ره گانه مان بۆ ده رده که وئ... چونکه له سه ره تای سه ده ی هه ژه ده مه دا، به کاریکی پت شه رمی داده نرا که ئافره ت له خوار گه ردنیه وه هیه به شیک له شی خۆی رووت بکات که له پینج سانتیمه تره زۆتر پت... که چی له نزیک نیوه ی ئەم سه ده یه خۆیدا ئەگه ر به شی گه وه ی سنگ و شان کانی خۆی رووت بکرا یه به په سند داده نرا!... که چی له پاش چه ند سالیک ئەو «باو» هاته وه ناوه وه که هه تا ده گاته چه ناگه ییش، گه ردن دابپۆشری!... هه ره ک (لۆرد چیسته ر فیلد) گو تویه تی: ئافره ت له و سه ره ده مه دا به لای پیاوانه وه و ابوو، که بابته یکه بۆ راباردن!... بۆ کوره که ی خۆیشی ئەمه ی نووسیوه: «له بابته به دخووبیه وه قسه کردن خۆشه. ئەوه نده هیه له وه تی هه م ئافره تیکم

نه دیوه له پروی بیروهوشه وه گفتوگو بکات، یاخود کار و کرده وه کانی له گه ل هوش و تیگه یشتوویدا، تا بیست و چوار ساتیکی یهک له دوا یهک ریک بکهن!... له بهرته وه پیاوی ژیر نه و کهسه یه که پیمان رابووژ، یارییان پین بکات، له گه لیاندا پین بکهن، کلکه له قییان بۆ بکات، به جوانییاندا هه ل بدات... پتویسته و له گه لیاندا بجوولیتته وه، که له گه ل مندالی بجووکدا دهجوولیتته وه... به لام پیاو ده بی خوی بیاریزی له وه، که له کاروباری گرنگدا راوژیان پین بکات، که له راز و نهینی شاردنه وه دا پشتیان پین بهستی... نه وه نده هه یه پتویستیشه و باختا مهشکیانه وه که هه ر نه وانن جپی باوه ر و، په نای راز و نهینی و، کانگی راوژی پینکردن!...» .

له بابته سه دهی هه زده مهیشه وه لیدوان ناپرتته وه تا ناوی «هولی ئافره ته گوره وی شینه کان» نه به یین. ئەم جیگایه ییش وه ک یانه یهک و ابو. «ئه لیزابیت مونتاقو» دایمه زاندا؛ له پاش سالی ۱۷۵۰ ییش ئافره ته ویتزه وانه کان له وی کۆده بوونه وه بۆ گفتوگو کردن و، بیروباوه ر نواندن. هه رچه نده ئەم ناوه سه یه ره له وه کۆمه له ئافره تانه نرابوو، به لام هیچ کامیکیان گوره وی شینی له پین نه ده کرد!... که چی له دوا یه وه ییش ناوی (شین) له هه موو ئافره تیک دهنرا که خووی بدایه ته ویتزه یاخود خوینده واری.

زیری زانا و دناسکی بوژ له دلی ئافره تیکدا

له سه دهی نۆزده هه میشدا ئافره تان ئەمه نده کاتی بی فرمانییان هه بوو، له گیانی خۆیان وه رس ده بوون، له بهرته وه به وه خۆیان له ده ست نه وه وهرس بوونه رزگار ده کرد، که نه خش و نیگار و وینه یان داده هینا بۆ رازاندنه وه ی جلویه رگه کانیان به گولی ده ستکرد و نه خش و نیگار، ههروه ها به وه ییشه وه خۆیان خه ریک ده کرد و، کاتیان به سه ر ده برد و، رایان ده بوارد که هۆنراوه دلدارییه کان و پر هه ست و تاسه ناسکه کانیان ده خوینده وه و، ده گوت و وینه یان ده کیشا و ده بینی و ساز و تاوازیان لی ددها و، گوییان لی ده گرت. ههروه ها هۆگری نه وه ییش ده بوون که لاسایی ناسراوه کانی کۆمه لایه تی بکهنه وه و، چاویان لی بکهن و، تیزیان پین بکهن و، پیتشیان پین بکهن. ره وشت و خووی باش له ناودا نه ما، به جوړیکی واکه زۆریه ی پیاوان ئافره تانی دلداری خۆیان هه بوو! زۆریه ی ژنانیش پیاوانی دلداری خۆیان هه بوو! ئەم سه دهی نۆزده هه مه پرپوو له وشتانه ی که پیتچه وانیه ی به کتر بوون، به لام چه شنه ئافره تیکی تازه ی پیتگه یاندا که کرده وه و ره وشتی تایبه تی خوی هه بوو!...

یه کییک له و ئافره ته ویتزه وانانه ی که جوانی و چاره کردنی ویتزه یشیان له خۆیاندا کۆکریوه وه «ئه لیزابیت باریت براونینگ» بوو ئەم کچه له به ژن و بالادا بجووک بوو. هه تا بلتیت ناسک بوو. ده موچاویکی خری و ناچه وانیکی به رزی هه بوو. ده مه که ی خروپر. لیتوه کانی پر له ئاره زوو بوون، که ده کرانه وه دوو ریزه ددانی سپیی بریسکه داربان ده رده خست. چاوه کانیشی ئەمه نده شه نگ بوون، برژانگه کانیان ده خشان به سه ر گۆناکانیدا. قژی سه ریشی چین چین بوو، له شیتوه یه کی وایشدا بوو که هه رچی سه یری ده کرد ژبان و لاوتینی بیر ده که وه ته وه. شاری (فلۆرنسه) ی خاکی ئیتالیا یادئەم کچه ی زیندوو کرده وه تا ماوه یه کیش وینه یه کی یاد ئاوه رپی بۆ هه لئاسی بوو که ئەم وشانه ی له سه ر نووسرا بوو: «ئه لیزابیت باریت براونینگ لیره دا نووسیوه تی و، لیره یشدا مردوو. ئەم ئافره ته له ناو دلیدا ژیری زانایه ک و ناسکی بوژیکی کۆبوو بووه و توانیوشیستی به هۆی هۆنراوه کانییه وه دلی ئیتالیا و ئینگلته ره به یه که وه بنووسینی. جا له بهر نه وه شاری «فلۆرنسه» ئەم یادگاره ی بۆ دامه زاننده وه که ددان بنی به کرده وه چاکه کانی نه ودا - ۱۸۶۱» .

ههروه ها ئەم سه ده یه له بابته کچه کانی (پرونتی) یه وه قسه مان بۆ ده کات: (ئه میلی) یان که نووسراوی «به رزاییه کانی ووثرینگ» نه و دایناوه، واکه دنگی دابوو وه که گرفتاری ئەقینی «پرا نویل» ی برای خوی بووه. (شارلۆنت) یشیان که له بابته خۆیه وه وای نووسیوه: «وا نه زانیت که من کچیکی چاکم. له راستیدا من خه ریکی نه وه م که چاک ده رچم، جا ئەگه ره نه وه ره وشت پاکییی ئایینی مه سیحیی بانگی بۆ ددهات پتویست بی رزگار بوون له ده ست سزای خودایی، له راستیدا من هه رگیز نه وه رزگار بوونم ده ست ناکه ویت. چونکه دلی من بووه ته له وه رگا هیتیکی به پیت بۆ هه ست و تاسه تاوانباره نه نگه کان!...» .

وا ده رده که وی که ئەم کچه له چیروکی «جین ئیر» دا به ته واوه تی خوی پیشان دایی. (ماری ئان ئیفانز) ییش نمونه یه کی تره بۆ ئافره تانی سه ده ی نۆزده هه م، ئەم کچه خووی دایه نووسراو دانان. ناوی «جوړ ئەلیووت» ی له بریتی ناوی خوی دانه نا. له نرخ دانه رکانی ویتزه ییش و ابو، که نه و پیاویکه و له سایه ی ژنه که ی خۆیه وه نه و جوړه نووسینه ژنانه یه فیر بووه بنووسی که نووسراوه که ی خوی پین رازاند بووه!.

ئافره تانی وایش په یدا بوون، له م سه ده یه دا، که بایه خیان ددها به کاروباری کۆمه لایه تی، وهک «ئه لیزابیت فرای»، که لیژنه یه کی له ئافره ته خوینده واره کان پیتکه یینا بۆ یارمه تی

به نندیه کانی ناو به ندیخانه کانی ئینگیلته ره، ههروهه «فلورنس نانتینگیل» هاته کایه وه که خوی تهرخانکرد بۆ راپهراندنی کاروباری نهخۆشهکان و بهرزکردنه وهی پایهی ئافرهته نهخۆش یارهکان. «فلورنس» یش ئافرهتییکی وابوو که ههر له بهر کرده وه و رهوشتی بلند نواندن دهژیا، ئه وهیشی پچ خۆش بوو که له گه ل پیاواندا فرمان ببینی. دهیگوت: «پیاوان له ئافرهتان دلسۆزترن!...».

شازنی دهشت و بیابان

له م سهرده مه دا، هونه ری جوانی ئه ندازه ی تایبه تیی خوی هه بوو (میسز هاریس) ئه و ئه ندازه ی له نووسراوه که ی خۆیدا، «هونه ری جوانی» پیشان داوه. له ویدا ئافره تانی کردوو به دوو به شه وه: ئه و ئافره تانه ی که سایه تییان پیتوه دیار، ئه و ئافره تانه ی که سایه تییان پیتوه دیار نییه!... جا ئه و ئافره ته ی بچ که سایه تی بچ، ناتوانی سهرنجی کهسانی تر رابکیشی بۆ خوی. چونکه دل کیش کردن یه که م رهوشت و کرده وهی ئافره ته. هه موو ئافره تیکیش له چهند روویه کی تایبه تییه وه له باریدا هیه که خوی و الی بکات، دلی کهسانی تر بۆ خوی کیش بکات، وه که له شولاریکی ریکویپیک و ئیسکیکی سووک و خوینده واری و نازایه تی. به لام کچی گرژ و مۆن و زویر، یاخود ترسنوک، یان شرمیتیکی زۆر، بیگومان له وانه نابچ که بتوانی دل کیش بکات!...

ههروهه سهدی نۆزده هه م کهینه وهینه ی ئافره تیکی شوپشگیری تریشمان بۆ دهگیریتته وه، که ناوی (هیستر ستانه ژۆپ) خان بووه، ئه م خانمه به ریتانیای به جی هیشتوه و چوه بۆ گوندی (جوونه) له ناو شاخه کانی (لوانان) دا، له ویدا دهستی کرده وه به خویندنه وه و لیکۆلینه وه یه کی ته واری (زانستی ئاسمانه کان) و (زانسته نه تیییه کان). خۆیشی ئافره تیکی جوان و دل کیشکهر بووه. له سالی ۱۸۱۳ دا له بابه ت خۆیه وه ئه مه ی نووسیوه: «له ژتیر که وانه کانی سهرکه وتندا له شاری «تهدمو» ی ویرانه دا که له سهرده می کۆنه وه که لاهه کانی ماونه ته وه، کردیانم به شازنی دهشت و بیابان، ئه وانه پیم ده لئین: رۆژ و، ئه ستیره. پیم ده لئین: مرواری بیابان و رۆشایی ئاسمان. که واته من شازنی بیابانم!».

شاهه نشازن (ئۆجینی) یش که له ته مه نی بیست و هه وت سالییدا بوو، جوانترین ژن بوو له فه ره نسه و له هه موو جیهاندا. وایان پیشان ده دا: که ئافره تیکی بالا ناوونجی و، به ژن و بالا به سام و، قژ زهرد و، جوانیکی چاوبه سته کهر بووه، برژانگه بۆره درتزه کانیسی

سیبه ریان بۆ چاوه شینه کانی کردوو. ئه گریجه زتیرینه کانیسی به سهر روومه ته گه شه کانییدا شوپش ده بوونه وه، برۆکانیسی که ههر له خۆبانه وه ریکویپیک بوون و، پیلوووه کانی چاوه کانیسی که خشت دارپژرا بوون، هه رکه سی ببیننایه وای دهاته پیتش چاو که ئه و ئافره ته له وانه نییه که له خشته بیری، یاخود هه له بکات... هه رچی هونه رمه نده کانیسی بوون، شاننه کانی و باله کانی و گه رده که یان به نمونه یه که داده نا که پیتوست بوو له کار و فرمانه هونه ریه کانیاندا لاسایی بکه نه وه... (ئۆجینی) ئافره تیکی دل کیشکهر بوو. تیری ده دا له دل. له ناو کۆشکیکی شایانه ی وادابوو که پرپوو له ئافره ته رووبازارییه دل بزوتنه کان! له ژتیر کراسه گوپکه داره که یه وه که له به ری ده کرد، ریکویپیکی له شه ناوازه که ی به جوانی ده رده که وت. شه رواله درتزه که یسی که بۆ سواری ئه سپ له پتی ده کرد، هه موو جوانیه کانی له شی ده رده خست، که سواری ئه سپ ده بوو، به دهسته ناسکه که ی که ده ست کیشیکی ناوازه ی تی کیشابوو، جله و ی ئه سه که ی ده گرت به دهسته که ی تریشیه وه قه مچییه کی باریک هه بوو! چاره نووسیسی و ابوو که رۆژتیک له رۆژان بیته شاهه نشازنی فه ره نسه. شوی کرد به «لويس ناپلیون». له رۆژی ۳۰ ی مانگی چله (کانوونی دووه م) ی ۱۸۵۳ دا شا کلاوی شازنیی نرایه سهر. هه ر ئه وه نده (ئۆجینی) هاته سهر تهخت، سهرده میکی خۆ رازاندنه وه دهستی پیکرد. ئه گه ر «کاستلیونی» ی کۆنت ژن، که دۆستی میبازی شاهه نشا بوو، نه هاتایه کۆره وه، ده بوو (ئۆجینی) ببوایه ته پیتشه وای سروشتی خۆ رازاندنه وه. به لام (کاستلیونی) ئافره تیکی و ابوو که هونه ری دنواند له داهیتانی ئه و به رگ و پۆشه نییانه دا که جوانیه کانی هه ره وردی له شی ده رده خست، به جۆریکی واکه له کانگای دله وه مرۆقی ده بزواند ههستی پچ ده کرد به جوانی. سه یر ئه وه بوو، ئه م خانمه هه رگیز له ژیانی خۆیدا سیبالی مه مک هه له ستنی به کار نه ده هیتنا. هه رچه ند پیاوه کانی ناو کۆشکی شای چاویان پچ ده که وت گه شکه دار ده بوون، هه ناسه یان لی ده برا! ئه وه نده هه بوو له سهر تهختی شایانه ی جوانی ئه مه نده نه مایه وه، چونکه له ته مه نی ۳۵ سالاندا (کاستلیونی) جوانیه که ی باری کرد، چونکه ددانه کانی هه له ورین، سه ری سپی بوو، مه مکه کانی شوپبوونه وه. له دواییدا خوی له کۆمه لایه تیییه کان کیشایه وه و، له په نادا خوی شارده وه و، به دزییه وه مرد!؛

ههروهه ئه م سهدیه له بابه ت «ماری شیلی» یشه وه قسه مه مان بۆ ده کات، ئه م ئافره ته ژنی بویت «شیلی» بوو. له وه زۆر ته نگه تاو ده بوو که میرده که ی له گه ل «بایرون» ی بویتدا دۆستایه تیی ده نواند. خۆیشی ئافره تیکی له ش توندوتۆل بوو. قژی زتیرین بوو. شاننه کانی

ئەمەندە سېپى بوون ھەر لە بەردە مەرەبەربان دەکرد. لەشیکى سووکیشى پیتوہبوو. ئافرەتیکى رووخۆش و ناسک و زرنگ بوو. ھەست و تاسەکانى بەرز و پیرۆز بوون لە ھۆشیشدا تەواو بوو... ھەرۆھا لە بابەت «کاترین پۆت» یشەوہ دەدوئ، کە ئەندامیک بوو لە لەشکرى رزگاربووندا، کە سەرکردەیکیش بوو لە جوولەى ئافرەتاند، چونکە بەکەم کەس بوو، کە داواى کردوہ ماف بەئافرتان بدرئ.

ئەم سەدەيە ھەرۆھا «جۆرج ساند» یشى ھەيە، کە خۆشەويستىيى خۆش ويستوہ، بۆيەکا ئەمەندە ھۆگرى (ئەلفرید دى مۆسيە) و (فریدریک شوپان) بووہ.

سینەما لەم سەردەھەي ئیھەدا ئەندازەکانى جوانى يەک دەخات

لە سەرەتای سەدەي بیستەمیشدا، ئافرەت زۆرتەر بەتەنگ ئەوہوہ بوو کە ھونەرى باوداھیتان بۆ بەرگ و پۆشەنى گەشە بکات تا جوانییەکانى روو و لەشولارى خۆى بەتەواوتى دەریخات!... لەبەرئەوہ پەناى بردەبەر ئەو ژیر کراسەى کە سنگ و مەمکەکانى دەریپەرتینى و، رووکەشى کەلەکەى ریک بخات، بیجگە لەوہ پەناى بردەبەر ملیوانە بەرزەکان کە بەئاردە برنج دەقیان دەگرت، ئنجا قژى دەستکرد، پاش ئەوانیش کلاوہ گەورەکان. روودانى جەنگى جیھانىیە بەکەمیش ریکای کردوہ بۆ پەیدابوونى ھەلگەرانەوہیەک لە جیھانى ئافرەتاند. چونکە ماوہى دا بەدەرکەوتنى کەرەستەيەکى تازە لە ئەندازەکانى جوانى و نمونەکانى بەرگ و پۆشەنیدا ئەو کەرەستەيەش لەگەل ساز و ئاواز و ھەلپەرکئ و سەما و دۆلارەکانى ئەمەریکادا بەسەر زرتى ئەتلەسیدا پەریبەوہ بۆ ئەوروپا!... کاتئ جەنگیش قەوما، بەرگ و پۆشەنىی کۆمەلانى ئەتەوہ بەرەو یەک شت دەستیان کرد بەگۆران... تەنانەت ئافرەتەکان، ھەرۆک سەربازەکانیان لیتات، بەرگى ھەموویان بوو بەیەک... کاتئ کە جەنگیش تەواوہو، ھیتلى کەلەکە، کە لەسەر کراسى ئافرەتان نیشانە دەکرا، نزیکەى پیتبەک داکەوتە خوارەوہ. سەر تاشەکانیش چەندیان لە دەست ھات کردیان بۆ ئەمەى قژى سەرى ئافرەتەکان ریک بخەن. ئافرەتەکانیش لە شیتوہیەکى تازەدا قژى سەرى خۆیان ھەلپاچى. کراسەکانیشیان ئەمەندە کورت بوونەوہ، گەیشتنە ژوور ئەژنۆوہ!... کچەکانیش دەستیان داہە بابەتى وا کە لیتان بدوین، کە ھەرچەند ناویان دەبردن دایکەکانیان تەریق دەبوونەوہ!.

پاش ئەوہ جەنگى جیھانىیە دووہم ھاتە پیتشەوہ، تاریکیى و بۆمبارانیش لەگەل ئەودا پەیداہوون. ئافرەتەکان شەرۆالى پیاوانیان لەپئ دەکرد... پەناگەھەکانى ناو شار بووونە

یانەى کۆمەلایەتى، داہەشکردنى کوتالیش بەپیتى سەرپەرە، ئارەزووى ئافرەتەکانى بەستەوہ لەخۆ رازاندنەوہدا. لەبەرئەوہ «کراسەکانى ئاھەنگ» بووونە بیەرەوہرى کۆن، جلوہرگى سەربازانەیش بووہ ھۆیەکى ئەوہى کە جیوازى لە ناوہن چینەکانى ئەتەوہدا نەمیتئ، لە ناوہند ئەتەوہکانیشدا نەمیتئ... چونکە لەو چەند سالیەدا بووہوہ جلوہرگى جیھانى! لە راستیشدا جلوہرگەکانیش وەک شەپۆلى دەریا وانە، ھەموو دەم لە ناوہند بەرزبوونەوہ و نیشتنەوہدان.

رەوشت و خوو و خوتیندەوارى و، نەتەوايەتى و، شیتوہى ژيان پەیدا بووہ. ھەر سەردەمەيش شیتوہى خۆى ھەبووہ لە جوانى ئافرەتدا. ھەرچى شیتوہى ئەم سەدەيەيشە بریتیبە لەوہى کە بارستاییەکانى جوانى لە ھەموو جیھاندا بکرتن بەیەک، وا دەردەکەوئ کە (سینەما) لەم یەکخستەندا کارىکى گەورە بکات!... «فیلمەکان» وایان لیتاتوہ لە ھەموو جیگایەکا گۆران و گەشەکردنەکانى جوانى و بەرگ و پۆشەنى، بۆ ئافرەتەکان دەگۆرتنەوہ. کاتیک کە خونکاری ئینگلتەرە، لە پیتناوى مارەکردنى «میسز سەمپسون» دا وازى لە تەختى شاھەنشایی بەریتانیا ھیتنا، ئافرەتەکانى جیھان دەستیان کرد بەلاساىی کردنەوہى ئەو ئافرەتەى بەسەر ئەو شاھەنشاییتیبەدا زال بووہو!... تەنانەت ئەستیرە گەشەکانى (سینەما) یش بووونە ویتەيەک بۆ جوانى ئافرەت، ئافرەتانی تر چاویان لئ دەکردن. کچەکان لاسایی «گریتا گاربۆ» یان دەکردەوہ لە ھەلسان و دانیشتنى ئافرەتانەیدا، کە جادووگەرى و، دلپەقى لەخۆیدا کۆکردبووہ «گریتا گاربۆ» ئافرەتیکى تەنکەى لەشولار ریکوپیک بوو. پیتستیکى گەش و پرنشگداری پیتوہ بوو. پەنجەکانى ناوازە بوون. لنگەکانى توندوتۆل و ریکوپیک بوون. مەمکەکانیشى بچووک و راگیراو بوون. ھەر لە دوو ھەرمییان دەکرد کە ھیشتا پئ نەگەبشت بن!... ھیچ سووراو و سپیاوتیکیشى نەدەکرد ھیچ رۆنیکیشى لە دەموچاوى خۆى نەدەدا!...

کەچى لەپر، لەناکاو، «باو» گەراپەوہ بۆ سەردەمى ھەرە کۆن، پەیکەرى «نەفەرتیتى» کە سئ ھەزار سال لەمەوپیش شارنى میسر بووہ ئیستاکە بووہتە نمونەيەکى وەھا کە ئافرەتان لاسایی دەکەنەوہ! بەم رەنگە جوانى ئافرەتەمان وا چا و پیتکەوت، کە ھەموو دەمیک ھەر لە گەشەکردن و گۆراندا بووہ، کەچى لەپاشدا گەراوہتەوہ سەر ئەو شیتوہیەى کە لە سەردەمى ھەر کۆندا باوہوہ!...

لەپاش ئەم لیتدوانە دەمودەستیيە، زوو بەزوویيە، کە لە بابەت (ئەندازەکانى جوانى) یەوہ کردمان دەست دەکەین بەپیشاندانى جوہەکانى جوانى!...

ئەو جوانىيەى ھەست دەبزۆيتى

ئەمە زۆر گرانه بۆ ئىمە كە بۆ «جوانى ھەست بزۆيتى» نىشانەى وا دابنيتىن كە ھەتا تايىبەتەى بى بۆ خۆى و، جوتى بىكەتەو لە رەنگەكانى ترى جوانى. چونكە زۆر ئافرەتانى وا ھەن كە بەھەست بزۆيتىن دادەنرتىن، كەچى سەرووشىتەو ھەنگەل ئەندازەكانى جوانىدا رېتك ناكەون!... يەكېك لەوانەيش كە لەم دەستورە دەر دەچى و جوانى لەشولار و جوانى ھەست بزۆيتىيان لە خۆياندا كۆكردبوو ھە: «لۆكرىشيا بۆرجيا» بو، كە لە ھەموو مېژوودا ئافرەتتېكى وا داوتىن پىسى تىدا نىبە!... (لۆكرىشيا) چاكتىن نمونەى بو بۆ «چەرخى پاپەرىن» كە وریابوونەو ھى بىروھۆشى مەرقۇفایەتېتى تىدا روودا، كە تارىكى و نووتەتەىكى پىتە ئەم و وریابوونەو ھەيشى دى، چونكە ئەم ژنە لە كۆمەلایەتېبەكى وادا گەورە بووبو، كە گومراھى و دلرەقىبى تىدا فەرمانرەوا بو، بەلام بەئەندازەتەىكى وھا كە گەيشتەو ھەپەرى درندەبى... گەورەكان و سەردارەكانى كۆمەلایەتەى لە ھەر كەسېك دلېان بىەشاھە، سزايان بەو دەدا كە دەست وپىيان دەپەراند، چاويان ھەلدەكۆلى، سەگى درندەيان تى بەردەدا، تا بەزىندوتى گۆشتى لەشى بېچرئ!... ئەم دلرەقىبەيش ھەر بەلای سەردارەكانەو نەبو، بەلای ژىر دەستەكانىشيانەو بو... كە نەتەو ھى (بۆلۇنيا) ئىتالىا لە خىزانى (بەنتىغۆلى) ھەلگەرەنەو و چوون بەگزاندا، لە سەدەى پانزەھەمدا كە فەرماندارىيان دەكرد بەسەریانەو، شۆرشگېرەكان ھەر كەسېكىان بگرتاھە و لەو خىزانە بوواھە، بەخەنجەر لەشيان پارچە پارچە دەكرد، ئنجا دەیانخستە ناو كووپەتەكەو پىو لە مەى!... نەتەو كەيش تا ئەندازەتەىكى وا تۆلەى خۆيان دەكردەو كە پىاو دەبى، ياخود دەبىستەو لەشى مۇچەركى پىدا دەھات!... پىشەوای ئەو دلرەقە داوتىن پىسە خودانەناسانەيش لەو سەردەمەدا: «رۆدرىجۆ بۆرجيا» بوو. ئەمە ئەو پاپاھە بو كە ناوى «ئەسكەندەرى شەشەم» ى نووساند بو بەخۆبەو، كە پاش ناوى (سەروكى خىزانى پىرۆز) ى پى بەخشاوبو!... «ماكياقلىلى» یش ئەم پاپاھەى وا دەخستە بەرچا و كە داوتىن پىستەرىن مارتېكە و لەسەر زەویدا پەیدا بوو!... جا لەناو باوھى ئەم پاپاھەدا «لۆكرىشيا» ى كچى گەورە بو بو، كە ھىشتا لە تەمەنى ھەشت سالاندا بو، باوكەكەى خۆى، پاپا، لنگەبازى لەگەلدا دەكرد!... «لۆكرىشيا» یش كە لەناو ئەم ناوچەتەدا پەروەردە بووبو، چووبو سەر رەوشتەى باوكەكەى خۆى، تووشى گروگتەپەى رەگەبازى بووبو پاپاى باوكى حەزى بگرداھە سواری دەبو، ھەردو براكانىشى ئارەزوويان بگرداھە ھەر سواری دەبوون!...

ئاخۆ دەبى پىاو چى چاوەروان بىكات لە ئافرەتتېك كە لەگەل (سىزار) ى براى خۆیدا رۆژتېك لە رۆژان لە ئاھەنگىكى گىانلەبەراندە وەستابى، كە پەنجە ئافرەتەى تىدا ھاوبەش بووبى، كە بەجارتېك ھەموويان لە جلوبەرگەكانى خۆيان و داوتىن پاكىبى خۆيان و مەرقۇفایەتېتى خۆيان وازيان ھىنابى!...

ئەى دەبى چى چاوەروان بىكرئ لە كچىكى مندال كە لەگەل باوكى خۆیدا بوەستەى و تەماشای چوار ئەسپى سەركىش بىكات، كە «پاپا» وا راھاتبو بەرەللايان بىكاتە سەر دوو مابىن، تا ئەگەر ئەو دېمەنە ئالۆشى باوك و كچى بزواند و پاللى پىتەنەن بۆ لنگەبازى خۆشيان دەست بىكەن بە داوتىن پىسى لەگەل يەكتردا!... باوك و داوتىن كچى خۆى پىس بىكات؟!... «لۆكرىشيا» جوانىكى تىرھاوتىر بوو بۆ جەرگى دلداران.

«سوئىبىرن» كە بوژتېكى ئىنگلىز بوو، زۆر ئاواتەخوازى بىنىنى جوانىبەكى تەواوبو. كە لە سالى (۱۵۰۰) دا ئەوى دىو بەم رەنگە لىبى داوھ:

«لە چاوە جوانەكانىبەو كە ھەر لە گوليان دەكرد تىشكىكى دلخۆشكەرە دەھاتە دەرەو، كە ئەمەبىش بەھەموو ئافرەتە جوانەكانەو ھەبە، لەشە ناسكەكەيشى ئەمەندە بۆنى خۆش بو، لە بۆنى گول خۆشتر بو، قژەكانى سەرىشى چوپر بوون، لە زىرە ھەرە ناوازەكان زەردتر دەياننەن، رەنگەكەيان ھەر لە رەنگى ئەو ھەنگوبەى دەكرد كە لە شانەى ھەنگوبەو دېتە دەرەو، ئەمەندە پرچى درىژبو، دەگەبىشتە پازنەكانى پىبى، بىبىجگە لەوە چىن چىنىش بو، ھەر دەتگوت شەپۆلى دەرباھە و كەوتووتە بەر تىشكى رۆژ، لە رۆژتېكى خاوەن كزەباى بى دەنگ و سەنگدا، دەمە شىرىنەكەيشى رەنگى سووربو، خرىبو، ئەگەر ورتەى لە دەم نەھاتابە، لىچ و لىبى پىكەو دەنووسان لە يەكتر جوئ نەدەبوونەو. گەردنىكى بلندى توندوتۆلىشى پىتەبوو كە لەراستىدا جوانترىن مل بوو كە سەرى ئافرەتتېكى ھەلگرتبى!...» پاش ئەو لەو دەدوئ كە بۆ يەكەم جار چاوى پىكەوتو، دەلئ: «لۆكرىشيا، راکشا بو لەسەر پىخەفېك، زەردەخەنەبەكى بەدەمەو بو. ھەموو لەششى رووت بو، ھىچ شتېك داينەپۆشى بو، ئەو جوانىبە نەبى كە خودا بەخشىبووى بەپىستى لەشى، بۆ ئەمەى پىاوان پى گەشكەدارىبى... يەكېك لە دەستەكانى خۆى خستبوو سەر رانى خۆى، بەكەمتەرخەمىبەكەو داينا بو، خەرىكى خاوبوونەو بو... لنگىكىشى، بەنازىكەو خستبوو ناو لنگەكەى ترەو. ھەناسە لەسەر خۆو كەيشى، مەمەكانى بەرزونزم دەكردەو، رووناكىبەك بەسەر ھەردووكىانەو

دهله ریبیه وه... ههر له ناوه ند پینج هه ناسه یشدا، راده چله کا، ههر له تاریک ده چوو که ژیبیه که ی له پشوو ی ریکو پیکدا رابکیشری. ههر چه ند هه ناسه یشی دها لیه کانی ده جوولانه وه ههر له گری ناگریکیان ده کرد که کزه با یاریان پی بکات... قهزه کانی شی شوربو بوونه وه، هه ندیک لیسپیان که وتبوونه ناوه ند مه مکه کانیه وه... (لۆکریشیا) به وانوه له کومه له رووناکیه که و چه ند په نگیکی گه رموگوری ده کرد... هه روه که فریشته یه که ده هاته پیش چاوم که رووت بووبیته وه و درابیتته بهر نه و تیشکانه» «سونیبیرن» یش ههر له جیگای خویدا ده وهستی و سه رسام ده پی، له شی دپته جوش و هه ناسه ی لی ده بری، هوشی لی تیکده چی و، خه ریک ده بی بداته که لله ی... هه تا به پینگه یشتنی شاد نابج، کلۆکۆی گری ده روونی دانامرکیتته وه!... پتوبسته نه وه یش بزانی که (لۆکریشیا) له و کاته دا له ته مه نی بیست و یه که سالیدا بووه... تا نه وساکه دوو جار یش شووی کرده وه، مندالیشی بووه، خه ریکیش بووه که بو جار یکی تریش شوو بکاته وه!...

جوانی گیان

له سالی (۱۹۲۰) دا پایای پایه بلند «به ندکستی پانزده هم» به پپی نه وه ده سه لاته گیانییه ی پپی به خشرابوو، ناشکرای کرد: که «جان دارک» له ریزه ی پیره پیررزه کان دانراوه. له راستیشدا هه ستکردنی پیان به جوانی، نرخ زانییشیان به رامبه ر فرمان و به رامبه ر خویه ختکردن له پیناو فرماندا، هه تا ده میتین ههر ده نووسین به بیره وه رپی (جان دارک) ده وه. ههر که سیکیش میژووی ژبانی (جان دارک) ی خوتند بیتته وه، که یه گجار زوری له سه ر نووسراوه، پپی نا کرئ نه وه به ریه رچ بداته وه که ئافره تیکی خاوه ن بیروباهر بووه به نامه که ی خوی و پر به دلش تیکۆشاوه و ره نجی داوه که نه و نامه یه به جیی خوی بگه ییتن. ره نگه له هه موو شتیکیش سه برتر له میژووی نه م ئافره ته دا نه وه بی که توانیوتی نامه که ی خوی له ماوه ی چوار مانگدا بگه ییتن به جی خوی!... پاش نه وه یش تووشی گرتنیکی سووک و ریسوایانه وه، چه ند و چوون کردنیکی دادگای ناپه سه ند و کوشتنیکی ناسۆر بووه! (جان دارک) یش کچیکی شه رمن بووه و به سه زمان پر به دل سروشت و مندالان و مالی خویان و باوک و دایکی و براکانی خوی خوش ویستوه. له سه روو هه موویشیان وه خودای خوش ویستوه. هیچ تاویکیش گومانی نه بووه له وه دا که نامه که ی نامه یه کی به رز و پیرۆزه و له خوداوه بو ی هاتوه. جا چونکه پشم و قینی له

دلی خویدا بو که سه هه لته ده گرت، له جه رگه ی شه ردا ده یدایه پر مه ی گریان بو به ندی و برینداره کان که له ئینگلیزه کانی دوژمنی بوون.

جا نه مه بوو رازی هیز و هه ره ته که ی (جان دارک)، که به رگه ی ده گرت له به رامبه ر هیرشی زنگ کاره کان و سه ربازه کان و شاریبیه کان و پیانانی ئاییندا... کاتن که دوژمنه کانی و چاوی هه له هیتنه ره کانی ناگریان له چوارلایدا بو کرده وه بیسووتین، نه ریسوای کردن، نه جیتی پیان. هیچ تاویک له سنووری باوه ری خوی نه چوه ده ره وه. هیچ ده میک ئایینی خوی به رنه دا، نه و ههر ناوی خودای ده هینا و، دووباره ی ده کرده وه، تا گیانی ده رچوو!... ئا نه مه یه جوانی گیانی... جوانی خوداناسی!...

جوانی له شی رووت!...

له شی ئافره تیش دل کیشکردنیکی سه بری پتوبیه، که کاریکی وای کرده وه هه موو کاره هونه ریبیه کان به پپی ئاواته کانی پیان و ئاره زووه کانی، به پپی نه و بیروباوه ره به رز و پیرۆزانه ی فه رمانه وان به سه ر نه و چه رخه دا که تپیدا ده ئی، نه و له شه پیشان بده ن. نوخسه ی په ی بردنه کانی به جوانی ئافره ت له سه ر نه وه دامه زراوه، که فرمانیکی هه یه، که نه ویش دایکتیبیه بو ره گه زی مرۆقاییه تی. وینه ی «قینۆس و کیوید» یش که وینه کیش «جاکو بو دیل سیلاس» هونه رمه ندی تپیدا نواندوه، له سه ده ی پانزه هه مدا نمونه یه که بو نه و په ی بردنه، وینه کیشه که «خودای سک و زا» ی له وینه ی ئافره تیکی سکپردا کیشاوه. په ره سه ندنیشی به هه ناریک پیشان داوه، که نزیک به بالی راستی ئافره ته که وه وینه ی کیشاوه هه روه ها به و هیشووه ترپیه بیه وه پیشانی داوه که له ده ستی «کیوید» دا دایناوه، وینه کیشه کانی (قینیسیا) یش له سه ده ی شانزه هه مدا، گرفتاری نه وه بوون که بانگدانی له ش، له وینه کانیاندا ده ربخه ن. وینه ی «قینۆس ئوربینۆ» یش راستترین نمونه یه بو نه وه هونه رمه نده کانی به جوانترین شیوه دا ره نگه کانیان به کار ده هینا بو پیشاندانی شوینه جوان و ناوازه کانی له ش له گه ل ئالۆش و خرۆشه که یدا!... (قینۆس) یش تا چه ند سالیک بووه نمونه ی ئافره تی هه لکه وتوو له جوانی له شدا. که چی له گه ل نه وه یشدا دیمه نه که ی له ناوه ند وینه ی (خودا ژن) و وینه ی ئافره تیکی وادابوو که ئاره زووه کانی مرۆقانه ی تپیدا هه لده قوولا. جا نه م (خودا ژن) ه زۆر له ئافره ته جوانه کانی خسته سه ر نه وه ی که له پیناو «هونه ر» دا جلوه رگه کانیان دابکه نن و له شی خویان ته واو رووت بکه نه وه. یه کیک له و ئافره تانه «سیمۆنیا قیسپۆچی» بوو، که ریگای به

«بۆتشیللی» ی هونەر مەند دا پێگە یشتوو یی هونەر لە سەردەمی راپەریندا دەریخات. ئەویش بەهۆی وێنە زیندوو دەیکە یهوه که ناوی نابوو: «لە دایکبونی قینۆس».

(بۆلین بۆناپارت) یش که خوشکی «ناپلیۆن» بوو، یه کۆیک بوو لهو ئافره تانه، «کانوفا» و «پروڤدۆن» وێنه یان کیشا، ئەم «پروڤدۆن» هیش «ماری لویز» ی شاهه نشازن و «ژن دۆکی ئەلبا» ی یهک به یهک وێنه کیشا.

وێنه کیشانی جوانی رووتیش هه موو ده میک به ئاسانی سه ری نه ده گرت. به درێژایی سه ده کان گه لێک له هونەر مەنده کان، له سه ر ئەوه، تووشی ده ردی سه ری بوون. میژوویش بیره وه ری رۆژتیک له رۆژه کانی سی شه مه ی سالی (۱۴۹۶) ی زیندویتی هیشتۆته وه، که لهو رۆژه دا دانیشتوانی شاری (فلۆرنسه) شوڕشیان گیراوه و، هه موو وێنه هه ست بزۆینه کانیان سووتاندوو له گه ل ساز و ئاواز نامه کاندان و نووسراوه دلداریه کاندان!... هونەر مەندانی وایش هه بوون که نمونه ی ئافره تی رووتیان ده ست نه که وتوو، که لکیان له بوو که شووشه بزۆیه کان وهر گرتوو. (ئۆلبریخت دورار) یش که گه وه ی هونەر مەنده کانی سەردەمی راپەرین بووه. له ئەلمانیا دا، هاتوچۆی جیتی خۆشتنه گشتیه کانی ده کرد، بۆ لیکۆلینه وه ی شیه ی به شه کانی له شی ئافره ت به رووتی... «کۆریجیۆ» ی وینه کیشیش که لکی له له شه رووته که ی خوشکی خۆی وهر ده گرت. «تیتیان» یش ئەو که لکه ی له له شه رووته که ی کچی خۆی وهر ده گرت!...

جوانی له بهر ده لکه ندرا و وتاشراو

ئەمه ییش ده مه قالیی پێ ناوی که رووکه شی ئافره ت به پیتی گۆرانی خۆپنده واری ره وشت و خو و، ناوچه ده گۆری، ته نانه ت ئەو بایه ییش که له کاتیک له کاته کاندان هه ل ده کات، کار ده کاته سه ر سه رووشیه ی ئافره ت... هه ر سه رده مه ییش لیکدانه وه ی تایبه تیه ی خۆی هه یه له بابه ت جوانی ئافره ته وه. که واته بۆ وێنه، ناتوانین جیا وازی ناوه ند وێنه کانی «رامپرانت» و وێنه کانی «دافینشی» ده ربخه یین، واتا بلتین ئەمیان چاکتره له ویتریان. ئەمه ییش سه باره ت به وه یه که جوانی له سه ر ده ستووری وشک و ره ق ناروات به رتۆه، خۆی پتۆه نابه ستیتته وه... جا له بهر ئەوه ئەو شتانه ی ئیمه به جوانیان ده زانین، ره نگه که سانی تر به جوانیان نه زانن. که سانی وایش هه ن لهو شوینی جوانیه یانه تیناگه ن که «پیکاسۆ» له وێنه خواری خێچه کانی ئافره تدا پيشانی داوون... هه روه ها پیاوانی سه ره رپگایش، له وانەن که پێ له وه بنین که ناوی «جاکو ب ئەبشتاین» هه قالی هونەری ئەم سه رده مه یه. به لام

دیسانه وه ئەوه ییشی به بیردا دی که ئەم بهر دتاشه له هونەری باوی سه رده می هه ره کۆنه وه که مرۆف پیتی راهاتوو تا ئیمرو، هه لگه راوه ته وه و، ده ستیشی کردوو به تیکدانی!... له گه ل ئەمه ییشدا په یکه ره کانی (ئه بشتاین)، کار ده که ن له میشکی ئەو که سانه ی که لیتیان ورد ده بنه وه، سایان ئەوه تا دلیان پيشاندا ده چت، یان ئەوه تا دلیان لیتیان ره ش ده ی!... ناتوانن باری مام ناوه ندی یاخود بێ لایه نی بگرن!... له راستیدا (ئه بشتاین) بهر دتاشیکی زۆر هونەر مەند بووه. توانیوتی په یکه ره کانی خۆی له کانزاکان و له گرانی ت و له بهردی مه رمه ر دروست بکات. به لام به ته نگ ئەوه وه نه بووه که له په یکه ره کانی خۆیدا جوانی له ش ده ریخات. له راستیدا به ره مه مه کانی خۆی به قال نه کراوی ده هیلتته وه. ئەو باوه ری وایه که ئەو رووداوه ی په یکه ره که ی له سه ر تاشیه خۆی له سه روشتی خۆیدا قال نه کراوه. بێجگه له وه باوه ریشی به وه هه یه که په یکه ره تاش پتیبسته بیرو باوه رپه کانی خۆی بخاته ناو ئەو په یکه ره انه وه که دایانده تاش، یاخود دایانده رپتۆی، به لام بێ ئەمه ی خۆی به ستیتته وه به بیری پیاوانی ره وشته وه... جا له سه ر ئەم بنچینه یه یه که په یکه ری «دروستکردن» ی داتاشیه وه. له م په یکه ره دا بۆ ئەوه تیکۆشاهه که ئاره زووی ئافره تانه پيشان بدات، به لام خه می ئەوه ی نه خواردوو که به شه جوانه کانی له شی ده ریخات. له بابه ت ئەم په یکه ره وه خۆی ده لی: «په یکه ره که وا دهنوتی که هه ر له بنکه که به وه تا ده گاته خواری ئەژنۆ، وه ک له زه وییه که خۆیه وه هاتبیتته ده ره وه وایه، پاش ئەوه رانه کانی و مندالده گه وه که ی ده ره که وێ، که وای بۆ دانراوه مرۆف هه لگرتی له ناو خۆیدا... ئافره ته که ییش که هه ست به خۆی ده کات مندال له ناو سکی دایه، ده ست ده بات بۆ سکی خۆی، تا ده ست بخات له و ژینه نوپیه، که خه ریکه په دایه ی». جا ئەم پارچه به رده که ره به چه شنی گیان له به رتیک کار ده کاته هۆشی مرۆف، چونکه هیوایه کی تازه بووه وه ی تیدا ده بینت بۆ رۆژانی دوایی!... سا ئایا شیه ی ئافره ته کان که له کارخانه ی هونەر مەنده کان ده رده چن، ئاشکرا و دیارین، یاخود پر پیتچوپه نا بن، به هه موو ره نگ شتیک له زیندوویتی ئامانجی هونەر مەنده کان ده رده خه ن... دوور نییه هونەر مەندی که له م سه رده مه دا بێ، سه ری ئافره تیک ئەوه ندی سه ری کیسه لیک، یاخود سه ری ده رزییه ک پيشان بدات، به لام هه رگیز ئەم کاره له نه ری ئەو که م ناکاته وه که به هونەر مەندی کی خاوه ن ره نج و تیکۆشان دابنری، که ئەویش به شی خۆی ره نج بۆ پیتشکه وتنی هونەر ده دات.

جوانی باوی کۆن

زۆر گرانه بۆ پیاو که نمونیه کی دیاریکراو ههلبژیرئ و بیکات به نمونیه «جوانی باوی کۆن»، یاخود «جوانی کلاسیکی»، له گهڵ ئەمه ییشدا من له و برۆایه دام که «ئیمما هاملتسون» ههڵدهگرئ، ههڵ بجزیرئ و بکری به نمونیه که بۆ ئەو جوانییه، که هونه رمه نده کانی سه رده می خۆی گهرویان ده کرد له تۆمارکردنیدا. (گۆته) ی بوژی ئه لمانیا، که له بابهت ئەم ئافره ته وه دوواوه، گوتویه تی: «ئەم ئافره ته هه رچهند جلی خۆی ده گۆری، یاخود باری خۆی ده گۆری، له شیشه یه کی تازه دا ده رده که وت. که له شیشه ی پیشووی خۆی جوانتر ده رده چوو. ته نانه ت ته ماشاکه ر وا هه سستی ده کرد که له خه ویتکی خوش دایه، ئەندامه کانی ده موچاوی و بزوتنه وه کانی، هه موو ئاره زوو ه کانی ده روونیی مرۆقیان پیشان ده دا... له راستیدا پوخته ی جوانی کۆن و جوانی نوێی تیدا کۆبوو بووه!... رهنگی پیستی له شی هه تا بلتیت گهش و جوان و دروست بووه له گهڵ قژه تاریکه رهنگ گه رموگوره که یدا رتیک ده که وت. ئەم قژه ییش یه کییک بوو له نیشانه کانی جوانی ئەم ئافره ته. چونکه قژه که ی له ناوچه وانه پانه که یه وه هه لده قوللا و، له چهند شه پۆلیکی ناوازه و جواندا ده کشایه خواره وه بۆ لای پاژنه کانی پیتی...

بلیمه تی و هه لکه وتوویییش له چاوه کانییدا دیار بوون، که رهنگه که یان هه موو لایه کی سه رسام کردبوو، چونکه که سیک نه بوو بتوانی به ته واوه تی ئەو بریاره بدات که ئاخۆ رهنگ خۆله میشی بوون، یاخود بنه وشه یی!... هه موو نرخ زانه کانی هونه ریش له سه ر ئەوه رتیکه وتبوون که دم و لیه که ی نمونیه کی بی هاوتا بوون له جوانیدا!...

جوانی و هونه ری چه واشه کردن

ئافره ت هه رگیز به دیمه نی سه روشتی خۆی دلای ناوی نه خوارد ته وه، به دیرژیایی ئەو سه رده مانه ی تییاندا ژیاوه هه ر خه ریکی ئەوه بووه که ئەو جوانییه ی سه روشت پیتی به خشیوه، جوانتری بکات. له به ره ئه وه پۆن و هه ویر و تۆزه کانی بابه تی ئارایش هه موو دم به کاره ییناوه. بابه تانی سه ر سه ریشی به کاره ییناوه بۆ جوانکردنی پیستی له شی خۆی، ئاوی سبو له گه ل ئاوی لیمۆی به کاره ییناوه بۆ ئەم مه به سه هه روه ها به شیریش خۆی شتوه. شاره زاترین ئافره تیش له خۆ جوانکردندا ئافره تانی میسری کۆن بوون. هه ر ئەمه نده ی به سه که ئەو پۆنی ئارایشانه تاقی بکری نه وه که له پاش فیبرعه ونه کانه وه به جی

ماون، که ته مه نیان ده گه رتیه وه بۆ پینچ هه زار سال له مه و پیتش، بۆ ئەمه ی تی بگه ن که ئەوانه ی له م رووه وه پیتش ئافره تانی ئەم چه رخه که وتوون!... له خاکی یۆنانیشدا ئافره ته کان چاوی خۆیان به و دوو که له ده رشت که له سه وتاندنی جه وی و خه لۆوزه وه په یدا ده بوو. ئافره ته فارسه کانیسه به ری ده ست و نینۆکه کانیان به خه نه رهنگ ده کرد... (ماری) ی شازنی (سکۆتلانده) ییش خۆی له ناو شیردا ده ست. که چی (ئه لیزابیت) ی یه که م که شازنی ئینگیلته ره بوو له شی خۆی ده خسته ناو مه به وه، بۆ ئەمه ی چرچ و لۆچه کانی پیریتی پیوه نه میتی!...

له هه موو ره نج و تیکۆشانه کان سه یرتر که له پیتناوی نه هیشتنی جوانی چه واشه که ردا کراوه، ئەو یاسایه یه که له خاکی ئینگیلته ره دا ده رچوو، له سالی (۱۸۷۰) دا. له م یاسایه دا نووسراوه: «هه ر ئافره تیک، ته مه نی هه رچۆنیک بی، چینی کۆمه لایه تی هه رچۆنیک بی، کار و فرمانی هه رچۆنیک بی، شوی کردبی یاخود شوی نه کردبی، میردار بی یاخود بیته ژن بی... که تنیک بکات له و که تنانه ی چه واشه کردنی تیدا یه، وه که به کاره یینانی ده رمانه بۆنخۆشه کان، یاخود رهنگه کان یان پۆنه کان و هه ویره کانی ئارایش، یاخود ددانی ده سترکرد، یان قژی ده سترکرد، یان ئەو سه به ته ته لانه ی که به که مه ره وه به ند ده کرتن، یاخود پیلای پازنه به رز، یان مه مکی ده سترکرد، و مه مک هه لبه سستی ده سترکرد... خۆی تووشی چه ندوچوون کردنی دادگا ده کات له گه ل ئەو سزایانه دا که له ناو یاسادا ناوبراون و دانراون بۆ ئەو که سانه ی که خوویان داوه ته چاوه سه سترکردن و چه واشه کردنی که سانی تر، هه ر ژنه یینانیکیش به هۆی به کاره یینانی ئەم بابه تانه وه پیکهاتبی به هه لوه شاهه داده نری!...».

جوانی دۆسته کان و ئافره ته رووبازاریه کان

رهنگه خۆ جوانکردنیک که کرابی به پیشه، له هه موو پیشه کانی تری ئافره ت کۆنتریی، جا ئەگه ر ئافره ته خاوه ن پیشه که دۆست بی یان سۆزانی، رووبازاری بی، یاخود له ش فرۆش، له مه دا هیچ جیاوازییه ک نییه، جا ئەم جۆره خۆرازانده نه وه یه و، خۆ جوانکردنه ییش، چاوه سستیکی تاییه تی هه یه به رامبه ر پیاوان. زۆر جار وا هه یه لیبی ده ترسین، به لام هیچیشیان له ده ست نایه ت ئەوه نه بی، که پیتیان خۆشبی... جا ئەو جۆره ئافره تانه خۆیان به هیچ کرده وه و ره وشتیکی چاکه وه نابه ستنه وه، مه به سیان هه ر ئەوه یه که جوانی و زبیره کی خۆیان بخه نه کار بۆ که لکی خۆیان، بی ئەمه ی له هیچ که سیک و له هیچ

به نديکي ئاييني و کۆمه لايه تي سل بکن و باکيان بي، که به هۆي ئه وهه خواهن دهسه لاته کانيان چه واشه کردوه و له خشته بردوه!... هي وايشيان تيدا په يدا بوه، که له دواييدا بوه ته ژني شاهه نشا، وهک (تيو دؤرا) ي ئاپروفروش که له سه رده مي فه رمانه و ابي رومادا چوه سه ر ته ختي «کۆنستان تينويل»، که ئيستا پي ده لپن (ئهسته موول)، که له ويدا دهستي کيشا به سه ر شاهه نشا (جوستيان) دا، و، خستيه ژير چنگي خويه وه! که چي له پاش مردنه که ي به دوو سال کرديان به ئافره تيکي به رز و پيروز، کرديان به خاتون تيکي ئاييني پايه به رز!...

هه رچي «لويز ديقالين» بو، که ئافره تيکي دل کيشکه ري (لويسي چوارده هم) بو، جو ره ئافره تيکي تر بو... ئه م له کانه گاي دلپيه وه خونکاري فه رنه سي خوش ده ويست. که چي له پاشدا لي جيا بوه وه و خوي هاويشته ناو په رستگاي (که رمل) وه، که له ويدا سي سالي خشت مايه وه!... له سه ر گوړي ئه م ئافره ته ئه مه نو سراوه: «هه ر له به ر دلداري، خوي، دلداري کردوه... ئه م ئافره ته دلناسکه به سه زمانه دلداري خوي نواند. به لام نه خوي سووک کرد، نه له خوشي بايي بو. نه چاو چلپسي هه بو، نه خويه رستي، ئه و هيوايه ي له دلدا نه ما بوه وه که خوشه ويسته که ي خوي به يلپيته وه بو خوي، که چي له گه ل ئه وه يشدا ئاماده بو، به رگه ي هه موو ئازاريک بگري. باکي هيج خويه ختکردن تيکيشي نه بي، کاتيکيش که واي ليتهات هيج هيوايه کي پي نه ميتي، په ناي برده به ر خودا، و، دهستي کرد به په رستني ئه و، تا ئارامپک به گياني و سه ره و تيکيش به ر دلي بکه وي!...».

هه روه ها ئافره تاني تر يش هه ن وهک (مادام دي مونتسبان) و (مارکيز دي پومپادور) و (مادام دي پاري) و (نيل جوين)، له گه ل ده يان و سه دان ئافره تاني تر دا که له ناو هه موو خاکيک و هه موو چه رخيکدا هه لده که ون، که چي له ريگاي داوین پيسي و به دخوييه وه ناوي خويان له لاپه رکاني ميژوودا تو مار کردوه!...

جواني به و پيه ي که ياني تر ده يين

ئه مه زور گرانه بو پياو که له بابته جواني ئافره تيکه وه پرياريک ده ربات، له کاتي بينيني دا به پي چه ند ده ستوور تيکي دانراوي ديار بکراو، ئه وه ند هه يه ئه و ره نجانه ي له مه و پيش دراو له باره ي ئه م که ينه و به ينه يه وه سي ژماره مان ده خه نه به رده م که پيويسته له هه موو ئافره تيکي جواندا هه بن، ئه گينا ئه و ئافره ته به جوان دانانري، ژماره کانيش ئه مانه ن:

ده بي سي شتي سپيان تيدا بي: له پيست و له ددان و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي ره شيان تيدا بي: له چاو له بر و له برژانگدا.
 ده بي سي شتي سووربان تيدا بي: له ليو له روومه ت و له نينو کدا.
 ده بي سي شتي درتيزيان تيدا بي: له بالا له قز و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي کورتيان تيدا بي: له گوچکه له ددان و له پيدا.
 ده بي سي شتي تهنگيان تيدا بي: له که له که له دم و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي خروپريان تيدا بي: له سمت له بال و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي نه رمونوليان تيدا بي: له په نجه له ليو و له توو کي سه ردا.
 ده بي سي شتي بچووکيان تيدا بي: له لووت له سه ر و له مه مکدا.
 ده بي سي شتي پانيان تيدا بي: له ناوچه وان له سنگ و له ناوه ند برژکاندا.

نرخ زانه کانيش هه ر له ده مي کۆنه وه به ته نگ ئه وه وه بوون که بنووسن: ئافره ته کان له رووي خو جوانکردن و خو رازاندنه وه وه له ئه ندازه به ده ر ده جو لپينه وه.

(جوفينال) له سالي (٦٠) ي پاش زاييندا، له بابته چووني ئافره تيکه وه بو لاي سه رتاش ئه مه ي نووسيه: «هه ر سه ري ئافره ته که به ته نيا بيست چين چين که ري ده ويست. سه رۆکه که يان به شان و سنگي رووته وه ده وه ستا، موو به مووي سه ري پيرۆزي ئه وي ده يشکني و ده له رزي... پرچه کانيان ده پيچا و ده يان خستنه سه ر يه کتري، هه روه ک که لاتيکي سه خت دروست بکن و ابو!... ئافره ته که له پيشه وه وه ک ئافره تيکي که له گه ت ده رده که وت، که چي که له پشته وه سه يرت ده کرد، کورته بنه ت ده هاته پيش چاو. لنگه کاني وه ک لنگي مراوي و ابوون. که مه ريشي نزم بو. ئافره ته که ئه مه ند ه کورت بو، بو ئه مه ي ماچيکت بکات ده بو له سه ر نوو کي په نجه کاني بوه ستايه!...».

(ميشيل دي مونتاني) يش له سه ده ي شانزه هه مدا له بابته خه مخوري ئافره ته وه ده رباره ي سه ر و شيوه ي خوي نووسيويه تي: «هه ر بو ئه مه ي ژنان سه رنجي هه موو پياويک رابکيشن بو خويان، خوو ده دنه ره نگ کردن و سووراو و سپياوکردني خويان، به و مه به سه ي جوانييه کي پرپوچ ده ست خويان بخه ن... به چاوي خوم ديم: به رد و خو له ميش و خه لووز و گل و ميويان قووت ده دا، له ئه ندازه به ده ر خو يشيان ماندوو ده کرد، ريخو له کاني خو يشيان تيک ده دا. ئه مانه يش هه ر بو ئه مه ي که پيستي له شيان زه ردباوييه کي گه شي تيدا ده ر بکه وي که مه ريان باريک بيته وه، له شيان ته نک بي، جا له

پیناو دستکەوتنی ئەم شتانەدا بەرگەیی هەموو نوکوورچ و لەش سوونەو و پشت
شەتە کدانیکیان دەگرت!...» .

ئەگەر بێتو لێی بکوڵینەو، ماوەی ئەو هەمان نییە هەر شتیک گوترا بێ پیشانی بدەین،
بەلام لە هەموویان راستتر و رەوانتر ئەو یە کە «جۆل نیشیلێ» ی فەرەنسەیی لە سەدەیی
نۆزدەهەمدا نووسیبووە تی کە دەلی:

«هەرچی ئافەرته بریتییه لە شاکارتیکی وەها کە لە چەند شتیککی پیچەوانەیی
دەستکردی خودا دروست بوو!...» .

پەرچەقی ئەم نووسراوە لە ۴/۴/۱۹۶۶دا تەواو بوو.

سۆسان ئەنتۆنى

ژيانى ئەو ئافرىدە تەبىئەتە كە نەبىيەست شوو بىكات و بەرەنگارى
كۆمەلەيە تېشى بوو، ھەر لەبەر ئەو ھەي كە كچەكانى رەگەزى
خۆى لە دەست زۆردارىي پىياوان پرگارى بىكات!

نوسىنى: ھەنرى و دانا توماس

ئەم نووسراوھ

ئەم نووسراوھ كە لەلەيھن مېژوونوسانى بەناوبانگ (ھەنرى) و (دانا توماس) ھە دانراوھ
و، لە بابەت ژيانى (سۆسان ئەنتۆنى) ئازادىي پەرورە و خەباتكاروھ ئەدوئى، چاكتىر
دىارىيە كە پېشكەشى خوشكە بەرپىزەكانم. ئافرىدە تانى كوردى بىكەم. چونكە (سۆسان
ئەنتۆنى)، كە كچىكى ئەمەرىكايى بوو، ھەر كە ھاتە جىھانەوھ لە سالى (۱۸۲۰) دا و
چاى كردهوھ، ئافرىدە كارەكەرىك بوو بەدەست مېردەوھ.

نە (سەربەستى) ھەبوو، نە (ماف).! ياساى فەرمانىزەوایی خاكە يەكگرتوھەكانى
ئەمەرىكايىش (ژن) و (منداڭ) و (سەگ) ى ھەك يەك دانابوو!. مافى دابوو بەپىياو كە
ھەك سامانىكى خۆى تەماشايان بىكات!. ھەر كاتىكىش بەپىيەستى زانى لىيان بدات!.
جا لەناو ناوچەبەكى وا پاشكەوتوو كۆنەپەرست و وشك مېشكا، (سۆسان ئەنتۆنى)

لە كۆمەلەيە تى رىزىو راپەرى و رەنج و تەقەلەي دا و خەباتى كورد، بۆ دەستكەوتنى
سەربەستىيەكان و مافەكانى ئافرىدە لە ئەمەرىكاي يەكگرتوودا. بەلام تىكۆشانى
(سۆسان ئەنتۆنى) ھەر بەتەنيا لە خاكەكانى ئەمەرىكاي يەكگرتوودا نەبوو، پەلېشى
ھاويشت بۆ خاكەكانى ئەوروپا و لە گەڭ ئافرىدە تانى ھەموو جىھاندا خەباتى كورد بۆسەندى
ئەو مافانە بۆ ئافرىدە تانى ھەموو جىھان. (سۆسان) لە پىناو ئەو خەباتە گرىنگ و
مەردانەيەيدا وازى لە شووكردن و ژيانى ژن و مېردى و بەزمورەزى تايەتەي ھىنا. پىشتى
لە سەرەوت و ئارام و خۆش رابوردن ھەلكرد. ھەموو خەباتەكانى خۆى ئاراستەي ئەم
ئامانجە پىرۆزە كورد كە (رەگەزى ئافرىدە) لە ئەمەرىكاي يەكگرتوودا ئازاد بىكات لە
بەندەيى بۆ پىياو و ياساى كۆنى رىزىو كۆمەلەيە تى. جگە لەو ھەرى سەربەستى و
مافىك پىياو ھەيەتە دەست ئافرىدە تانى نىشتمانەكەي خۆى بىخات. (سۆسان) تا گەيشتە

تەمەنى (۸۶) سالى و لە سالى (۱۹۰۶) دا گىيانى پاكى بەخاك سپارد، لەم رەنج و
تەقەلا و خەباتانەي خۆى وازى نەھىنا، نەگوتى تىوانج و پىلارى بەدگۆيانى ھەبوو، نە
بايەخى دا بەماندوو بوون و زىانكردن و سەختى ژيان. كۆلى نەدا و ورەي بەرنەدا، ھەتا
مردن لە خەباتكردندا بوو، تا زۆربەي ئاواتەكانى خۆى ھىنايەدى. واتا زۆربەي (ماف) و
(سەربەستى) يەكانى بۆ ئافرىدە تانى ئەمەرىكاي يەكگرتوو سەند.

ئافرىدە تە خويىندەوارەكانى كوردىش، كە ژمارەيان يەجگار كەمە لە چا و ئافرىدە تە
نەخويىندەوارەكانماندا، بارىكى كۆمەلەيە تى زۆر گەورە و گرانىيان كەوتۆتە سەرشان. كە
ئەويش (پى خويىندە) و (تىگەيانەندە) و (پىگەيانەندە) ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانمانە
لەگەڭ ئاراستەكردنى خىزانانى كورددا بۆ ژيانىكى پاكتر و چاكتر و پىشكەوتووتر، كە
پىرى بى لە خۆشەويستى و دادپەرورەي.

كە دووربىش بى لە بىروباوېرى پىروپوچ و كردهوھ و رەوشتى واو كە ھۆش پەسندى
نەكات!. لە راستىدا گەلىك رەوشت و خوروى رىزىو كۆمەلەيە تىمان تىيا پەيدا بووھ لەكۆرى
(مىواندارىي) و (ھەيتوھوتى ژنەيتان) و (پرسە) و (ژيانى خىزانى) و (پازاندنەوھى
مال) و (سامان پىكەوھەنان) و (بەخىوكردنى منداڭ) و (كۆبونەوھەكان) دا، كە دوورن لە
ھۆشى تەواو و دلى تەر و، گىيانى بلندەوھ. چونكە پىر لە خۆپەرستى و كەشوفش و
خۆنەندەن و لەخۆگۆرپىن و لەنگەر پانەگرتنى ئابوورى و بەرەبەرەكانى و، لووت بەرزى و،
خۆماندوو كوردن و، ئازاردانى كەسانى تر.

ئەنجامى ئەمەيش بەوھ گەيشتوھە كە ژيانمان تال بووھ و، ناكۆكىمان كەوتۆتە ناوھە و،
ئاژاويشمان تىيا پەيدا بووھ و، خوويشمان داوھتە كارى چەوت ھەك دزى و ناپاكى و
دروژنى و كوشتن! بەلام ئەگەر ئافرىدە تەكانمان چاكى مەردايەتەي بىكەن بەلادا و، بىئە
تىكۆشانەوھ بۆ كەلكى گىشتى. بەشىكى زۆرى خوارى و چەوتى كۆمەلەيە تىمان راست
ئەبىئەوھ. ژيانىشمان چاكتر و گەشتەر و خۆشتى لى دى.

ئافرىدە تانى كورد لەچا و ئافرىدە تانى ئەمەرىكادا، كە لە سەدەي نۆزدەھەمدا ژيان، يەجگار
ماف و سەربەستىيان دەست كەوتوھ، بگرە بەجۆرىكى تىكرايى شتىكى واى نەماوھتەوھ
كە لە ماف و سەربەستىدا بگەنە پىياو. بەلام ئەوھى نەتەوھى كورد لە سەرى داماوھ خەبات
و تىكۆشىنى خوشكە خويىندەوارەكانمانە كە بىنە سەركردەي ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانمان لە
كۆرى پىشكەوتنى راستەقىنەدا. واتا لە كۆرى ئەو ژيانەدا كە لەسەر بىنچىنەي زانست و

سەرکێشه پچکۆله

هیچ لهو کچانهای نهئه کرد که هاوسهردهمی خۆی بوون. ههرگیز گوتی نهئه دایه نامۆژگاری ژنه مامۆستا کهی خۆی، که کۆمه لایهتی^(۱) و اراها تیبوو، پیتی خۆش نه بوو که کچ له رهوشتی خۆیدا له سنووری ئهوه دهستورانه بچیتته دهرهوه. ته نانهت و ایشی لێ هاتبوو، ههرچی کهیشی پێ نه گوترا له «پهیمانگای ئایینی ئافره تان» دا تووری ههله ئه دا. بۆ ئه مهی ههر به دووی بیروباوهری خۆیدا بچن. لهو سهرده مه دا، سه ره به سستی بیروباوهر، به تاوانیکی و اگه وره دانه ترا له ناو «پهیمانگا» که دا.

که به هیچ کلۆجیک چاوی لێ نهئه پۆشرا!... په برهوی خۆیندنه کانیش له سه ره بنچینهی سی شت دامه زرابوو، که کچه کانیا ن پتوه رابهیتترین، ئه وانیش بریتی بوون له: «کرده وه و رهوشتی چاک و، خۆشه و بیستی و خواناسی»، که به پیتی رهفتاره کانی کۆمه لایه تی ئه وانه به بهرز و پیرۆز دانه تران. به لام «سۆسان» نه یه وه بیست ملکه چی و خۆراگرتن و الیک بداته وه که بریتین له دو اکه وتن و ملنان و فه رمان به جی هیتانیتکی کوپرا نه. ههروه ها ئه وه ییشی به ره ره چ ئه دایه وه که «خۆشه و بیستی» و اتای ئه وه بی زۆرداری و ژێرده سته بی که سیکی تر په سند بکات. ئه وه ههر له سه ره ئه وه قسه یه ئه رۆیشت که سه ره به سستی بیرو شانا زبکردن به که سایه تیبه وه پتچه وانهی کاروکرده وهی بهرز و پیرۆز نین... جا ئه م جۆره ههستی گیانییهی که «سۆسان» پیتسانی ئه دا له «پهیمانگا» که دا، هه موو دم ئه بووه هۆی ئه وهی که خۆی و ژنه مامۆستا کهی بیته ده مه ته قییا ن!... ئه وه نده هه بوو «سۆسان»، له «پهیمانگا» که وه و له ژنه مامۆستا که وه دوو شت فیر بوو: یه که میان، شیوه یه کی و پتیه بی به هیت... دووه میشیان، قین هه لگرتن و سه رکیشی کردن به رامبه ره ئه وه ره وشت و خووانه ی که کۆمه لایه تی ئه مه ره بکا ده سوپیتی ئافره تانی پێ به سته بووه وه له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده هه مدا، به تایبه تی له ناوچه کانی «کوبکه ر» دا که له شیوه یه یه کی زۆر وشک و ره قدا خۆیا ن ئه نووساند به ئایینه وه!. دوور نییه «سۆسان» ئه وه گیانه سه رکیشه ی له باوکی خۆیه وه وه رگرتی، که به رهنگاری یاسا کانی تیره ئایینییه که ی خۆی بووبوو له وه دا که کچیکه ی ماره کردبوو، له «کوبکه ر» هکان نه بوو!...

ئه م کچه ئازاد بووبوو له وهی که وشک و ره ق بی له خواناسیدا، که خه ره کی ئه خسته کار، گۆزانیسی به ده مه وه ئه گوت، که ئه م خووه لهو سهرده مه دا به خووبه کی ناپه سند

هونه ر و دادپهروه ری دامه زرابی، نه ک له سه ره بنچینه ی ئالۆشی دل. ئه ویش کاتیک پتیک دی، که ئافره ته خۆیندنه واره کان له پیتشدا ئه م بیروباوهرانه له ژیا نی خۆیا ندا به کار به یین، تا خۆیا ن ئه که ن به ئموونه یه کی راست و دروست و ته واو بۆ خوشکه نه خۆیندنه واره کانیان. ئنجا پاش ئه وه ئه م بیروباوهرانه له ژیا نی خوشکه نه خۆیندنه واره کانیاندا به کار به یین تا کۆمه لایه تیبه چه وت و نه خۆشه که مان روو بکاته وه راستی و ته ندروستی.

جا هیوادارم به خوا که له ناو ئافره تانی کوردیشدا له خه بات و تیکۆشیندا بۆ ئامانجی بهرز و پیرۆز، وینه ی (سۆسان ئه نتۆنی) زۆر هه ل بکه وئ، تا نه ته وه که مان ئه وه پیتشکه وتنه راسته قینه یه ی ده ست که وئ.

سلیمانی: سالی ۱۹۷۰

شاكر فه تاح

(۱) یان راستتر: کۆمه ل.

دائەنرا!... ھەر وھا ھەزى لە سوپاسکردن و پياھەلدان ئەکرد، تا بەرەبەيانيش لە ئاھەنگەکانى سەما و ھەلپەرکیدا ئەمايەو... کەچى لەپاش شووکردنى بەباوکی «سۆسان»، بەرەبەرە دامرکايەو و دەستى دايە خۆراگرتن و خۆپاراستن لە کردەو و کارى ھەرزەکارانە. ئیتر ئەو گيانە ئازادەى خۆى دايە دەست «سۆسان»ى کچى، کە دووھەمین منالى بوو لەناو ھەشت منالدا کە بووبووى!...

ئافەرەتییكى وابوو کە دەمارە مێشکىيەکان پياوى ھەبوو

«سۆسان» سالەکانى سەرەتايى تەمەنى خۆى بەسەختییەو ھەلپەرکیدا، بەلام ئاسانیش بوون بۆ ئەو... ئەمە زۆر سەیرە کە سەختى و ئاسانى لە يەك شتدا كۆبينەو، لەگەڵ ئەمەيشا رووداوەكەى ژيانى «سۆسان» لەم بارەدا بوو!... چونكە باوکی «سۆسان» کارگەيەكى بچووکی ھەبوو بۆ رستنى لۆكە. كرتكارەكانى ئەو كارگەيەيشى بەپياو و ژنەو ھە مالاكەى خۆيدا ئەحەواندەو.

لەسەر ژنى «ئەنتۆنى»، كە دايكى «سۆسان» بوو، پتيويست بوو كە ھەشت منالەكەى خۆى، پەرورەدە بكات و رتيكيان بخات و راييشيان بەيني بەو كە يارمەتى بدەن لە راپەراندنى كاروبارى ناومالەكەدا و، لە چاودتيريكردنى ئەو كرتكارانەيشدا كە بەسەر ئەو مالەدا سەپينرايون... جا لەبەر ئەو ھەرچەندى ئەكرد دەستى ئەنەپەرژا گۆرانى بلتى و ھەلپەرى و سەما بكات. ھەر وھا منالەكانيشى وەك منالانى تر ئەو بەختەيان بۆ نەھاتبوو پيشەو كە بەدلى خۆيان تيروپر يارى و بەزمورەزم بکەن. بەپيچەوانەى ئەو ژيانيان لەسەر دەستورتيك ئەرۆيشت كە بریتی بوو لە سى بابەت:

«جيبەجيتکردنى كارو فرمانى ناومال، ترسى خوا، زمان گرتن»!...

ئەمەندەبوو «سۆسان» خۆى پىن ئەنەگيرا قسەنەكات، چارەنووسيشى وا بوو باوکی کارگەكەى لە دەست چوو. لەبەر ئەو «سۆسان» ناچار بوو. بەشى خۆى نان پەيدا بكات و يارمەتى خيزانەكەى خۆى بدات. لەبەر ئەو دەستى كرد بەوانە گوتنەو بەمنالان، ھەر ھەفتەى بەدوو دۆلار وانەى ئەگوتتەو! ئەوكاتە تەمەنى گەيشتبوو ھەژدە سالان... ئەوئەندە ھەبوو كارو کردەوكانى و، گفتوگۆكانى لەگەڵ شاگردە كچەكانيدا، ھەر وھا ھەستى چاك نواندنیشى بەرامبەر بە «زەنگى» يەكان^(۱)، لەناو كۆمەلایەتییەكى وادا كە

(۱) زەنگیەکان: زنجیەکان، پيستی رەشەکان، قولەرەشەکان.

یەجگار ھەستى بەرەبەرەبەرىستى ئەکرد... ئەمانە ھەموویان بوونە ھۆى ئەو ھى كە دەستى لە فرمان بکيتشریتتەو!... بەلام «سۆسان» بەم کارە بەیەجگارى گرى گرت و یەجگار بپزیشى کردەو لە پيستی سپیپەکان كە بەلای ئەو ھەو نیشانەى كۆمەلایەتییەكى پر زۆر و سەمە بوون!... كاتيتكيش كە فرمانى دەست كەوتەو لەناو خويتندنایەكى تردا، لە بەدبەختى خۆى كەوتە ناو چەند كچيتكى وا بەدخووەو، كە بۆ ئەو نەھاتبوونە بەر خويتندن تا بن بەخويتندەوار ھەر بۆ ئەو ھاتبوونە ئەوئ كە كاتى پىن فرمانى خۆيان بكوژن و بگەرپين بەدواى بەزموباريادا، بەسايەى ئەو داوانەو كە بۆژنە مامۆستاكانى خۆيان ئەنانەو!... بەلام زۆرى پىن نەچوو ئەو ھەو ھەو بەر كەوت كە «كچى ئەنتۆنى» لەو جۆرە مامۆستايانە نەبوو كە تيزى پىن بكرى. «سۆسان» شوولەداريتكى لە يەكئ لە درەختەكان کردەو و سەرۆكى كچە خوتپيپەكانى كيشايە پەنايەكى ژوورەكەو ھەو نجا دەستى كرد بەمەشق پىن كردنى، بەچەشنى سوار چاكيتك كە مەشق بەئەسپە سەرکيشە كەللە رەقەكەى خۆى بكات!...

ئیتىر لەو رۆژەو شاگردەكان رهااتن بەو ھەو كە بەرپزيتكى زۆرەو لەگەلیا بجوولیتنەو. لەژيريشەو ئەيانچرپاند بەگوپى يەكتردا ئەيانگوت:

«ئای خوايە، ئەم ئافەرەتە چ جۆرە دەمارە مێشکىيەكى ھەيە خۆ ھەر ئەلپى ھى پياو!...»...

نەيوست بيبیتە کارەكەريكى ياسايى

«سۆسان» ھەر وەك دەمارى پياوانەى ھەبوو، ھۆشى پياوانەيشى ھەبوو... زۆرى پىن نەچوو كرا بەسەرۆكى بەشى كچان لە خويتندنای (كانا جوھای)ى سەرودا، لە خاکی (نيويورك)دا... زووبەزوو كارى كرده دەروونى دانیشتوانى شارەكە. تەنانەت يەكيتك لە ئەندامانى كۆرى كاروبار ھەلسووراندنى خويتندنایەكى وا لىن دوا گوتى: «ئەم ئافەرەتە زيرەكترين پياو كە ھەتا ئیستا ھاتبیتتە ئەم خويتندنایەو!». چەند كەسيك لە خاوەن كشتوكالەكانى شارەكە ھاتنە پيشەو داوايان لىن كرد شوويان پىن بكات. نەك لەبەر ئەو ھى كە ئافەرەتییكى ھوشيار و زيرەك بوو بەلام لەبەر ئەو ھى كە لەشيتكى توندوتۆل و گورجوگۆلى ھەبوو... يەكيتك لەو خاوەن كشتوكالانە، كيتلگەيەكى ھەبوو شەست مانگای تيا ئەلەو ھەواند، كە (سۆسان)ى دى بەم جۆرە پياھەلدا، گوتى: «ئای كە ئافەرەتییكى ناوازیە ئەمە لەوانەيە كە ھەر شەست مانگاکە بەدەستى خۆى بدۆشى!»

به‌لام «سۆسان» دهستی نا به‌رووی ئەو هه‌موو که‌سانه‌وه که هاتبوونه خوازینی. پیتی گوتن: «سویاستان ئەکه‌م... من نامه‌وی بېمه کاره‌که‌ریکی ماره‌ کراو بۆ هیچ پیاویک!...»

«سۆسان»، به‌م رهنه‌گه سه‌ره‌خۆیی خۆی پاراست. که له‌وه‌یش دلنیا‌بوو، ئەوه‌نده خاوه‌نی هیتز و توانا و نیازی ته‌واوه، که بتوانی نانی خۆی په‌یدا بکات و باش به‌رپه‌و بجی، بی ئەمه‌ی داماوی دهستی پیاویک بی که جاودپیری بکات!... چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا، یاساکانی ژن و میتیدی، وای له‌ ژن کردبوو که بپیتته کاره‌که‌ریک بۆ پیاو، نه‌ هیچ مافیکی هه‌بی، نه‌ هیچ سه‌ره‌ستی یه‌ک!

به‌پیتی یاسا سه‌گ و ئافره‌ت یه‌ک مانیا‌ن هه‌بوو

رۆژتیک له‌ رۆژانی هاوینی سالی ۱۸۴۸، «سۆسان» له‌ رۆژنامه‌کاندا چاوی پێ که‌وت، که کۆنگره‌یه‌کی ئافره‌تان له‌ شاری «سینیکا فولز» دا گیراوه، له‌ مافه‌کانی «کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینی ئافره‌ت» ئەکۆلنه‌وه. ئەم ده‌نگه ئەوه‌ی خسته‌ دلێه‌وه که خه‌بات بکات بۆ ئەو ئامانجه‌ی که پر به‌دل ئەبووست هه‌موو هیتز و هه‌ره‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی و چست و چالاکیه‌ به‌ ئه‌ندازه‌که‌ی خۆی بۆ ته‌رخان بکات! ده‌موده‌ست خۆی هاویشه‌ ناو لیکۆلینه‌وه و تیگه‌یشتنی باری ئافره‌تانی خاکه‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمه‌ریکاوه له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینییه‌وه. که راستی ئەو بارانه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت. له‌ ئەنجامی ئەو لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا، زنده‌قی چوو، سه‌ری سووما. ده‌موده‌ست هه‌ستی کرد به‌خۆی که گیانی سه‌رکیشی له‌ کانگای ده‌روونیا کلپه‌ ئەکات، به‌جۆریکی وا که هیچ جارێک به‌و چه‌شنه‌گری نه‌سه‌ندبوو له‌ناو ده‌روونیا!

یاسای ئەمه‌ریکایش وه‌ک یاساکانی فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کانی تر، که له‌و ده‌مه‌دا هه‌بوون، ئافره‌تی له‌ خوارووی پیاوه‌وه‌ دانا‌بوو... ته‌نانه‌ت کردبوویشی به‌به‌نده‌یه‌کی پیاو... ماوه‌ی ئەوه‌ی نه‌ ئەدا که ئافره‌ت بتوانی سامانی تایبه‌تی خۆی به‌کار به‌یتنی، چونکه که‌ شوری کرد، خۆیشی و سامانه‌که‌یشی ئەبنه‌ سامانی میترده‌که‌ی. ته‌نانه‌ت یاسا ریتی ئەوه‌یشی به‌ئافره‌تی کارگه‌ر نه‌ئه‌دا که ده‌ستی خۆی له‌ فرمانه‌که‌ی خۆی بکیشیتته‌وه، که ئەو مزانه‌ی وه‌ریان ئەگرێ بۆ که‌لک و ئاره‌زووی خۆی به‌ختیان بکات. ته‌نانه‌ت مافی ئەوه‌یشی نه‌بوو که ئەو پارانه‌ی له‌ تۆله‌ی وه‌ی^(۱) و زبانی خۆی دا له‌ خاوه‌ن فرمان وه‌ری ئەگرتن، خۆی

(۱) وه‌ی: کاره‌سات (مصیبه‌)

به‌کاریان به‌یتنی!... ته‌نیا هه‌رمیترد بوو که ئەیتوانی ژنه‌که‌ی خۆی و سامانی ژنه‌که‌ی و چاره‌نووسی ژنه‌که‌ی خۆی به‌کار به‌یتنی! له‌ مانه‌ هه‌موویان خراپتر ئەوه‌بوو، که یاسا ریتی ئەدا به‌پیاو مناله‌کانی ژنه‌که‌ی که له‌ خۆی بووبوون، به‌ئاره‌زووی خۆی به‌کاریان به‌یتنی، بی ئەمه‌ی خۆی ماندوو بکات به‌وه‌وه‌ که راوپیژتیک به‌ژنه‌که‌ی، به‌دایکی ئەو مناله‌نه‌ بکات!

یاسا له‌ ریسواکردنی ژن دا، زۆرداری گه‌یانده‌بوو ئەوه‌په‌ری:

مافی ژن و مافی سه‌گی وه‌ک یه‌ک لێ کردبوو!

له‌ یاسا که‌دا نووسرابوو: میترد مافی هه‌یه‌ له‌ ژنه‌که‌ی و له‌ مناله‌کانی و له‌ سه‌گه‌که‌ی خۆی بدات! ژن مافی ئەوه‌ی نه‌بوو که له‌به‌ر زۆرداری میترده‌که‌ی، داوای به‌ره‌للابوون بکات!...

به‌کورتی ئافره‌تی ئەمه‌ریکایی هه‌تا پاش نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزه‌یه‌میش هه‌ر وه‌ک کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک و ابوو!... به‌و چاوه‌ سه‌یر ئەکرا!...

ئه‌یه‌وی له‌ پێشدا پیاو چاک بکاته‌وه

ئه‌مه‌یش شتیکی ئاشکرا‌بوو، که ئافره‌ته‌کان ویستیان پێوه‌ندیدی به‌نده‌بی خۆیان بپچرین، جووله‌که‌یان^(۱) به‌ره‌نگاریه‌کی ته‌واو کرا له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه... ئەمه‌یش سه‌رسوومانی پێ نه‌ ئەبووست.

چونکه به‌ته‌نشت ئەوه‌وه‌ که پیاو وه‌ک، میتردیک، ئەو هه‌موو مافانه‌ی ئافره‌تی داگیر کردبوو و چیشکه‌ی ئەکردن ئافره‌ت له‌ خاوه‌ن کارخانه‌کان که‌مترین مزی وه‌رئه‌گرت!... له‌باتی چینی کورته‌کیک (چاکه‌تیک) هه‌شتا فلس، له‌باتی چینی شه‌روالیکیش (پانتولیکیش) بیست و پینج فلسی وه‌رئه‌گرت، که‌چی له‌پاش ئەم هه‌موو زۆرداریه‌یش که‌لیی ئەکرا، پیتویست بو ئەو مزانه‌ بداته‌ ده‌ست میترده‌که‌ی خۆی!... له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا زۆر میتیدی وا هه‌بوون که ئەو پاره‌یه‌ی ژنه‌کانیان به‌ره‌نجی شانی خۆیان کۆیان ئەکرده‌وه، ئەوان له‌مه‌ی خۆری^(۲) و داوین پیسی دا په‌رش و بلاویان ئەکرده‌وه!...

«سۆسان» له‌ باوکی خوی دا پشتیوانیکی هه‌ره‌باشی ده‌ست که‌وت که پالی پێوه‌نه‌نا بۆ ئەمه‌ی له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نی مافه‌کانی ئافره‌تدا هاوبه‌شی بکات... به‌لام «سۆسان» له‌ سه‌ره‌تای

(۱) جووله‌: بزوتن (حرکه‌)

(۲) یان راستتر: له‌مه‌ی خواردنه‌وه‌ و...

سئ سووچکھی ئافرهت

ئیتیر لهو رۆژدهوه «جوولهای خهباتی ئافرهت» له دایک بوو!

(سووسان) یش پهیی بهوه ئهبرد که تا چ ئهندازهیهک هیتز و توانای ههیه و له چ سنووریکیشدا فرمانی پئ ئهکرئ. بۆ ئهوه تئ نهکووشا که پیشه وایهتی (جوولهای) که بۆ خۆی بیچرئ. هینای دوو خهبات کاری تربشی کرد بههاوکاری خۆی، که ههردوو کیشیان ئافرهت بوون... (سووسان) له خۆی دلنیا بوو که توانای ریکوپینک خستنی کاروباری ههیه. بهلام ئهوهیشی ئهزانی که نووسه ریکی ناوازه نه بوو. وتار بیژیکی کارتی که ریش نه بوو. له بهر ئهوه ئهوه که موکوروبانهی خۆی بهوه پر کردهوه که له گهڵ ئهوه دوو ئافرهت پهروه ره خوین گه رمانه دا بوو بههاوکار بۆ چاره کردنی ئهوه که یه بهینه و بهینه یه. ئافرهته کانی یه کیشیان ناوی «ئهلیزابیث کادی ستانتون» بوو، ئهوی تریشیان ناوی «ئهرنیستین رۆز» بوو... ههر له سه رهتای کارهوه ئهوه سئ ئافرهته ناوبانگیان بهوه دهر کرد که پیتیان ئهگوتن (سئ سوواره) بهلام ئهوه پاش ناوه، ههر بهو ناوهوه بهکار ئههینرا که ههر سیکیان له پیاو ئهکن، یا خود پیاو. سئ ئافرهته که یش ئهمه یان پئ خۆش نه بوو که وهک پیاو دابترین، جا له بهر ئهوه، له وه پاش پیتیان ئهگوترا... «سئ سووچکھی ئافرهت»!

ههر سئ ئافرهته خهبات که رهکان که وتنه کارهوه و توانیشیان کاروباری خویان له سه ره بنچینه کی رووداو و راسته قینه زۆر بهوردی ریکوپینک بخهون و بیبهن بهر پوه، که زۆر ناوازه بوو... جا «سووسان ئهنتونی» ئهوهی خسته سه رشانای خۆی که رهنگ بریژی بۆ ههلمه ته که یان. (ئهلیزابیث) یش به نووسین ئهوه رهنگ رشتنه ی ئهخسته شیهوی وتاری پاراو و کاریگه ره وه.

«ئهرنیستین» یش که خاوه نی زمانیکی ته ر و پاراو بوو، که له پاش دا وای لیها ت پیتیان ئهگوت (شازنی وتار دان)، ئهوهی خسته ئهستوی خۆی که وتاره کان بدات و می شکی نه ته وه له بابته ئهوه که یه بهینه و بهینه یه وه روون بکاته وه... جا ههر سئ ئافرهته خهبات که ره که، پیکه وه دهستیان کرد به گه ران به ناو خاکی ئه مه ریکادا. ره وشتیان وابوو کۆبوونه و هیان به ئافره تان ئه کرد، هانه ی ئافره ته کانیان ئه دا که نازابن و ده ماری مه ردایه تییان ببزو ئته وه و بکه ونه خهبات کردن له پیناوی دهسته که وتنی مافه کانی

(۱) سئ سووچکھی له سئ (سوچ- زاویه) وه، که کورد بۆ سئ شت که یهک بگرن یاریکه ون ده ئی: سئ کوچکه.

کاردا ویستی، ره وشت و خووی پیاو راست بکاته وه ئنجا چاره ی دهردی ئافرهت بکات له ناو کۆمه لایه تیدا. له بهر ئه وه، خۆی خسته، پال ئه وه که سانه وه که داوای لاهردنی به نده یه تی یان ئه کرد و، هاواریشی کرد بۆ نازاد کردنی پیست ره شه کان. ههروه ها چوه پال ئه وه که سانه ی شه وه که داوای لاهردنی بابته تی سه رخۆشی و به ره سه تی مه یخوریان ئه کرد... چونکه به ند گه ربی^(۱) و مه ی خواردنه وه، دوو دهردی گه وره بون که له سه ره تای نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه مدا تووشی کۆمه لایه تی ئه مه ریکابوون.

ئه مه ره ریکاییه کان به ئه ندازه یه کی و مه ییان ئه نووشی که پیاو لیتی سه رسام ئه بوو!... بۆی هه یه^(۲) ئه م ره وشته له قینی ئه وه ره وشته تایی نییه وشک و سه خته په یدا بوو بی که له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده هه مدا فه رمانه روا بوو به سه ر خاکی ئه مه ریکادا!...

به م ره نگه «سووسان ئهنتونی» دهستی کرد به هاوکاری له «جوولهای مام ناوهندی» دا... تا ئه وده مه یش «سووسان» بیری له مافه زرننگاریه کانی ئافرهت نه کرد بووه وه... ئه وه هه ره ئه وه یشی به بیردا نه ها ته بوو که ئافرهت مافی هه یه دهنگ بدات له هه لپه ژارده کانی گشتیدا. چونکه ئافرهت له و مافانه ی وای بیبه ش مابوه وه، که له و مافه پیوست تر بوون بۆ ئه و. «سووسان» یش تئ نهکووشا بۆ دهسته که وتنی ئه و مافانه له ریگای چاک کردنه وه ی ره وشتو خووی پیاوه وه. ئه وه نده هه بوو کاره سات وای ئه هیتنا که ناچار ببی ریگایه کی راسته و راست بگرئ بۆ دهسته که وتنی مافه کانی ئافرهت چونکه وای ریکه وت که له یه کی که له کۆگره کانی «جوولهای مام ناوهندی» دا که له سالی ۱۸۵۲ دا گیرابوو، «سووسان» هه ستایه سه ربی، بۆ ئه مه ی بیروبا وه ری خۆی بنو ئنی له بابته ئه وه که یه بهینه و بهینه یه وه که خرابوه پیتش ده م هه مووان بۆ گف تو گو ئ کردن له سه ری. که چی له پر سه رۆکی کۆنگره که له شپه وه یه کی وشک و و ره ق و ناشیریندا فه رمانی پیتدا دابنیشیتته وه. چونکه ئافرهت ههر مافی ئه وه ی هه یه «گوئی بگرئ و فیر ببی، ناشئ قسه بکات!»

(۱) واته: کۆیله ته ی (عبودیه).

(۲) یان ده شی بوتری (له وانه یه).

رابهیتن. له بهر نهوه زوری پې نه چوو، بوو به وتاریتېکی ودها که هاوتای نه بوو، که نه مه بوو به هوی نه وهی زورتر هوگری هاتوچو بی به ناو خاکه کانی نه مریکادا بو نه مهی بیروباو دهره کانی خوئی بلاو بکاته وه و، نافرته کانیش، هه موو، یهک بخات بو نه و زورانبازیبهی که خه ریک بوو گری نه سه ندا!

هه چهنده «ئه لیزابیت» و «ئه رنیستین»، له هندی جاردا پشوویان به خوئیان نه دا و نه سپه وتن. به لام «سوئسان» هه رگیز وهک نه وانی نه نه کرد. ته نانهت به نه اندازه به کی وای لی هات که نه ویان به نمونه نه هینایه وه بو به رگه گرتنی نه رک و تازار!

ته نانهت که سانی وایش هه بوون که نه مه یان به شاکاریکی له وزه به دهر دانه نا، که له توانای کهس دا نه بوو بیکات!

هه چهنده «سوئسان» له ته ندروستی دا وهک خوئی نه مایه وه و له شیشی دهستی کرد به تیکچوون، به لام ههچ ده می ناره زووی بیده نگ و سهنگی و سه روتی نه نه کرد، ته نانهت. هندی جار له بهر ئیشی له شی، به پستی کو ماوه وه رانه وه ستاو و تاری نه دا به لام نه مه نده خاوه ن نیاز و بریار په روه ر بوو، هه موو ده می به سه ر نه خوئی و ئیش و تازاردا زال نه بوو! «سوئسان» له نیسو سه دهیش پتر له سه ر کرده یی له شکری خه باتکاراندا مایه وه له ناو «شورشی نافرته تان» دا... ههچ نه نه وه ستا. هه موو دم هاتوچوئی نه کرد به ناو شاره کاندا...

هه موو دم ده ماری نافرته تانی نه بزواند که بو ده ستکه وتنی مافی خوئیان رنج بدن... هه موو دم تی نه کوشا بو نه وهی پیتاک کو بکاته وه تا پاره بو بزوتنه وه که په یدا بکات...

«سوئسان» نه مه نده کارگوزاریی نه نواند نهک هه ر دوژمنه کانی خوئی، هاوړیکانی خوئی سه رسام کردبوو، نه وانه وایان لی هاتبوو «سوئسان» یان وهک «ژن خوا» یهک نه هاته پیتش چاوه نهک وهک مرؤقییک! ژن خوا یه کی وایش بوو، که هه ژاریی رووی تی کردبوو، نه خوئیشی باداریی سه ری تی کردبوو، که چی بلئسه ی گیانی نه نه کوژایه وه!

له هه موویشی سه رسوړه ینه ر تر نه وه بوو، که نه و له کاتیکدا که وتبووه ناو گیتراوی هه ژاریی و نه خوئی و نه رک و تازاره وه هه ر وهک خوئی ما بوه وه: گه ش و روو خوئش بوو، دم به پیکه نین بوو. زمانیشی هه ر به چه شنی جارن نه مه نده تیژ بوو له کوته ک خراپتر بوو بو دوژمنه کانی!

نوخشی گوله کان له باخچی بزوتنه وه که دا!

«سوئسان» له چاره ی نوو سرا بوو، نه مه نده بژی که نه و تووه ی چاند بووی، بیبینی: روواوه و گولیشی گرتوه... نه وه نده هه بوو مه رگ رتی نه دا بژی تا به ریشی بیبینی... جار تکیان خوئی کوتا دهنگی خوئی بدات له هه لېژاردنه کان دا، که یاسا رتی به نافرته تان نه نه دا دهنگ له وه دا بدن. ده موده ست گرتیان و خستیان به ندیخانه وه! به لام «سوئسان» نه مجاره به ته نیا نه بوو. هه رچی نافرته تیکی نه ته وه هه بوو له پشتیه وه بون، پشتیان نه گرت. دوا یی پیواونیان ناچار کرد که نه رخ ی بزائن و ریزی لی بگرن و به چاویکی و ایشه وه سه یری بکه ن که که سیکه له و که سه ناوازه ی که له و سه رده مه دا میژووی نه مه ریکایان دروست نه کرد.

له راستیدا «سوئسان» دهستی هه بوو له دروست کردنی میژووی نه مه ریکادا!... چونکه خه بات کردنه که ی نه و به که لکی نه وه هات که نافرته تانی نه مه ریکا توانیبیان له نیسو سه ده دا نه مه نده ناواتی نافرته تی به ینه دی، که هه موو نافرته تانی جیهان له هه زار سال له وه پیشتر وه ناواتیان بو نه خواست... یه کیک له و گوله گه ورانه که داری بزوتنه وه ی نافرته تان گرتبووی، زانستگای «فاسار» بوو که له سالی ۱۸۶۵ دهرگانگی خوئی کرده وه بو نه وه ی نافرته تان بتوانن خویندنی به رز بخوینن، له سه ر به رزترین پیروه یی زانستگانگی کوران... دووهم گولی داره که یش له ده ساله که ی دوا یی دا گه شه کردنی خوئی ته واو کرد. چونکه زانستکوکان یاسای پی خویندنی کوړ و کچیان، به تیکه لی، دامه زانند. زوری پی نه چوو له زانستکوکانی چواره خاک دا، له خاکه یه کگرتووه کانی نه مه ریکادا کوړ و کچ به ته نشت یه که وه نه یان خویند. هه ر نه وه نده گه یشته سالی ۱۸۸۰، ژماره ی خویندنگا دووه مینه کان که کوړ و کچ پیکه وه نه یان خویند له ناویاندا، گه یشته سه د و په نجا و چوار خویندنگا!

خویندنه به رزه کانیش ریگیان کرده وه بو نافرته تان که بیته ناو کوړی پیشه ی سه ره سه ته وه... له ناوه ند ساله کانی ۱۸۵۰ و ۱۹۰۰ د، بارستایی ژماره ی نافرته تان له ناو نه و ماموشتایان هه دا که له یه کگرتووه کانی نه مه ریکادا و انایان نه گوته وه له ناو خویندنگا کاندا، له ۶۵٪ ی تپه راند... نافرته تان خوئیان کشانده ناوه وه، بو نه مه ی به ته نشت پیواونه وه جیگای خوئیان بگرن له پیشه کانی پزیشکایه تی و ویتزه یی و پشتیوانیدا...

سالی ۱۸۷۹ یش له ناو ساله کانی میژووی دا شانازی به وه وه نه کات، که نه و ساله یه

که یه کهم پشتیوانی ئافرهت له ناو ئه ودا ری درا که، له بهردهم دادگای بالادا چهندوچون بکات!... ئه وهنده هه بوو، که له هه موو گوله کان جوانتر و بهنرختر ئه و هه بوو که ئافرهت مافه کانی شارستانی خۆی دهستکهوت.

له نزیک پراڤه وهی سه دهی نۆزده هه مدا، هه رچی یاسایه ک هه بوو که له نرخه ئافره تهی شوو کوردوی کهم ئه کرده و، سه ره سه تهیه کانی لی به ره سه ته ئه کرده، هه مووی هه لوه شهینرایه وه.

ئیتتر ژن وای لی هات: که مافی هه بی سه ره په رشتی سامانی خۆی بکات. که به چیه ته بهردهم دادگا بو پاراستنی مافی خۆی، که هه ر مزیکه ده سه ته بکه وئ لای خۆی بهیه ته و، که به ئاره زووی خۆی ئه و مزانه به خت بکات، که له کاتی به ره للابونیا یا خود جوئ بوونه وهی دا له مێرده کهی مافی هه بی مناله کانی خۆی بباته لای خوی په روه رده یان بکات...

ئیتتر ژن و مێردی ئه وهی له باردا نه ما که ئافرهت بکات به به ندهی پیاو. له راستی دا وای لیتها که بریتی بی له هاوکاری یه ک که له سه ر بنچینه ی ریکه و تن و، ئاره زووی هه ر دوولا دامه زرایه که مافیان وه ک یه ک بی!...

جا ئه م هه موو گولانه که به دره ختی «جووله ی ئافرهت» وه گه شابونه وه، «سۆسان» هیتنا له ژبان دا بوو که به چاوپیکه و تنی ئه وانه گیانی شادمان بی.

له شی له ناو هۆشیا ئه تویتنه وه!

جا هه رچه نده «سۆسان» ئه وهنده نه ژیا تا ئه و گولانه ی چا و پیکه وهی که بوون به به رو بووم، به لām هه رچی چۆنیک بی، توانی له پیش مردنیا چهند نیشانه یه کی ئه و به رو بوومانه ی بو دهریکه وئ.

چونکه چهند خاکیک له خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو، هه ر چه نده زۆر که میش بوون، ریتیان دا به ئافرهت که دهنگ بدات له هه لبژاردنه کانی کۆره کانی نه ته وه بی خۆجیتی دا...

به لām دهنگدان له هه لبژاردنه گشتیه کانه دا که بو کۆنگره ی یه کیتیه ی خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو ئه کرا، ماف نه درا به ئافرهت به کاری به تیه تا سالی ۱۹۲۰... وانا، تا پاش مردنی «سۆسان» یش به چواره سال، ئنجا ئه و ئاواته هاته دبی!...

ئه وهنده هه بوو «سۆسان» ی خۆیه ختکه ره تا دوا هه ناسه ی خۆیشه ی وازی له خه باتکردنی

خۆی نه هیتنا... رۆژنامه ی «شیکاکۆ هیرالد» له سالی ۱۸۹۵ دا بهم جۆره له «سۆسان» دواوه، ئه لێ: «سۆسان لاوازتری لیتها تبوو. به لām له سه ر شتیه یه شیدا پرشنگی گیانی زۆر تر دهرته کهوت له جارانی. پیاو که ته ماشای ده سه ته سپیه کانی و ده موچاوه لاوازه که ی و، چاوه تیه ره بریسکه داره کانی ئه کرد، هه روای ئه هاته پیش چا و که له بهردهم (پاپالیوی سیانزه هه م) دایه... هه روایش ئه هاته پیش چا و: که له شی به ره به ره له ناو هیت و توانا گه وره که ی هۆشی دا کز ئه بی و ئه تویتنه وه!...»... به لām ئه و کزی و لاوازی به ی که رۆژ به رۆژ له په ره سه ندن دابوو، به و ته مه نه شیه وه که له شه سه ت و پینچ سالان تیه په ری کردبوو، هه چیان نه یان توانی «سۆسان» له وه به ره سه ته بکه ن که هاوکاری بکات له دانانی نووسراویکی چوار پارچه یی دا که له بابته «مافه زنگکاریه کانی ئافرهت» ه وه ئه یان نووسییه وه هه روه ها نه یه یان توانی به ره سه ته ی ئه وه ی لی بکه ن که کۆچیک بکات بو (له ندهن) له سالی ۱۸۹۹ دا، بو ئه مه ی له جیه ی ئافره تانی ئه مه ریکای یه کگرتوو له (کۆری ئافره تانی جیهانی) دا خۆی بنویتی... هه روه ها نه یه یان توانی به ره سه ته ی ئه وه ی لی بکه ن که به ناو هه موو خاکه کانی ئه وروپادا بگه ری و له ته مه نی هه شتا و چوار سالیشدا سه رکه ویتنه سه ر شاخه ئاگرینه که ی (فیزوف^(۱))!...

له م گه شته ی دوا ییه ی دا نیرابوه کۆنگره یه کی ئافره تان که له خاکی (ئهمانیا) داگیرابوو. نه له وتاردان وازی هیتنا، نه له نووسینه ی وتار وازی هیتنا، نه له هاوبه ش بوونی ئاههنگان وازی هیتنا، نه له هاوبه ش بوونی گه فته وگۆ وازی هیتنا... هه روه ک سه رچاوه یه ک بووبی و هه رگیز وشک نه بی و ابو!

یه کیک له وانه که «سۆسان» ی به دلا چو بوو لیتی پرسی:
«چۆن ئه توانیت ئه مه نده چست و چالاکی خۆت رابگریت؟»

«سۆسان» یش به زمانه تیه که ی خۆی وهرامی دایه وه، پیتی گوت: «چونکه سه رکرده یه تی که یه نه وه یه یه که م، که له که سانی تره وه، به جو ریکه گشتی پشت گرتنیکی ده سه ت ناکه ویت!». له هه موو شتیک سه رتر له وانه ی که له ئه لمانیا دا لیتی رووی دا ئه وه بوو، که چهند نامه یه کی ره وانه کرد بو هه قاله کانی خۆی له ئه مه ریکادا. نامه کانی خستبووه ناو به رگی واره، که ئه و دروشمانه یان له سه ر نووسرابوو، که بیروباوهره کانی خۆی تیا

(۱) فیزوف Vesuve چیا یه که گرکانی، به دوری ۸ کم له خواروی رۆژهه لاتی ناپۆلی (ئیتالیا) وه، ۱۲۷۰ م به رزه، گرکانه که ی بو یه که مجار سالی ۷۹ پ. ز ته قیه وه.

دەربریبوو. ئەو بیروباوەرانیی که خەباتی بۆ ئەکردن، وەک: (نابج فەرمانپەرەوایی، بئێ رێککەوتنی فەرمان بەسەردا کراوان داڤەزرئ!)...»

دەزگای نامەرەوانەکردنی ئەلمانیا ی ئەو دەمەیش که نمونەیک بوو بۆ بیروھۆشیکی وشک و برنگی کۆنەپەرستی، هیچی نەکرد ئەو نەبج که دەمۆدەست نامەکانی بۆ ناردەو و بۆی نووسی:

«ئەم جۆرە ھەست و تاسانە، رێ نادرین که بەناو دەرگای نامە ناردنی ئەلمانیا دا دەرپازبەن!...»

بەم رەنگە ئەو چرایە کوزایەو!

جا ھەرەک مردنیش، خۆی ویستبیتی ریز لەم ئاڤرەتە خەباتکارە بگری، نەبویست ببیت بەمیوانی، تا لە کۆری خەبات کردن دا دۆزیبەو... لە سالی ۱۹۰۶، لەوکاتەدا که ئاھەنگیکی گەورەیان گێرپابوو، بەبۆنە ی جەژنی لە دایک بونی «سۆسان» ھو، که ئەوساکە تەمەنی گەشتبۆو ھەشتا و شەش سالی، پزیشکەکان سەریان کردە سەری که لە جیگاکی خۆی نەبیتە دەرەو، نەوێک نەخۆشیی باداریبەکی تین بسینی و پەکی ژبانی بخات. بەلام «سۆسان» گوتی لە ئامۆژگاری پزیشکەکان نەگرت، پێیان پێکەنی و گوتی: «ئەگەر چەکووشی مەرگ پێویست بێ لە تەپلێ سەرم بدات بام ئەوکاتە ی لێی بدات که بەپێوەبم!...» لە راستیشدا ھەر ئەمە بوو رووی دا...

چونکہ «سۆسان» گوتی نەدایە قسە ی ئەوان، بەزۆری خۆی چوو بۆ ئاھەنگی لە دایکبۆنەکی خۆی... خۆشی پێ نەگیرا و تارێکی گەرموگور و کاریگەری دا. ھەر بەپێشەو ھەستابوو.

بەم جۆرە دوایی پێ ھینا، گوتی: «من بەدوای ئەو دا ناگەریم که پیاما ھەلبەدن. من ھەر ئەو نەندەم ئەو ی که زۆروستەم لێ نەکرئ... دادپەروریش، لە دواییدا، ھەر پەیدا ئەبێ «چونکہ سەرنەگرتنی کار و، ھەلۆھانەو ی کار، ھەرگیز روونادەن!...».

لە کاتیکا که ئەگەر پابوو بۆ مائەو، برستی برا و پەکی کەوت.

ئەو چرایەیش که تا ئەوسا که ھەر لەکانگای دەررونییدا گری ئەسەند و رووناکی ئەدا، چارەنووسی وابوو، که داڤرکیتەو و بکوژیتەو.

ئەم چرایەیش ئەو چرایە بوو که، که بەدریژایی ئەو ھەموو سالانە ژبانی ئاڤرەتانی

رووناک کردەو. که بەسایە ی رەنج و تیکۆشانی «سۆسان» ھ و گەلیک لە سەربەستیبەکان و گەلیک لە مافەکانی ئاڤرەتانی ئەمەریکای یەگرتوو وەرگیرا. که بەھۆی ئەمانەیشەو ئاڤرەتانی ئەمەریکا، لە پێوەندی بەندەبەتی پیاوانەو گەیشتنە سەربەرزبەکی وەھا، که لەگەڵ پیاواندا مافیان وەک یەک بوەستیتەو!...

تەواو بوو

دلدارى، ردهگه زيارى، ناپاكي

نوسىنى: پزىشك لويس بيش
زاناي دهروروني ئەمەرىكايى

گفتوگوپەك بەتەلەفون كار لە دل دەكات!

زۆرجارى وا پىك دەكەوئى كه پىاوان بە كەينهوبەينهى ناپاكيى ژنهكانيانەوه بەتلينهوه و سوپيان بېتتەوه... ئافرهتانىش هەرۆههيايان لى دى. بەلام بەئەندازەيهكى كه متر. منيش لەم ماوه دور و دريژەدا كه لە پزىشكايەتى دهروروندا فرمانم بينىووه، چاوم بەزۆر كەس كەوتووه، لە پىاو و لە ژن، لە لاو و لە پىر، كە دەهاتنە لام گلەبىيان لە بەختى خوڤان دەكرد، كە تووشى ئەو ئازارى دهرورونييه بوو بوون، بەهۆى ئەوهوه كه ناپاكييان كەرد بوو لە ژيانى ژن و مېردىياندا، ياخود بەهۆى ئەوهوه كه هېتە نىازيان رووى كەرد بووه كزى^(۱).

جا بەهۆى ئەوهوه كه بىركردنەوه و هەست و تاسەيان لە جىيى خوڤان لاياندا بوو، بەجگار پەشيمان بوو بوونەوه و خەمبارى داىگرتبوون. ئەوانە كەوتبوونە شەرمەزارىبەكى واوه، ئەمەندە تەرىق دەبوونەوه، خوڤان بەسووك دەهاتە پىش چاو، خوڤان رىسوا دەكرد!. تەنانەت هى وايان تىدا بوو، كەوتبووه ئەو باوەرپوه كه هەر لەم جىهانەدا تووشى سزاي خوئى دەبى، كه هەرگىز لە دەست تۆلە سەندنەوهى خودايىش رزگارى نابى... هەرچەندە زۆرەي پىاوان ئامادەن بۆ ئەوهى ناپاكييهكانى خوڤان بنينه ژير لىووهوه و لەبىر خوڤيانى بەنەوه بەلام بارى هەرە توندوتىژى پەشيمانى و خو رىسواكەردن، لەناو ژناندا روو دەدات!...

يەكەك لەوانە خانمىك بوو، تەمەنى لە سەرەتاي گرتى سىيەمدا بوو. نو سال بوو شوى كەرد بوو. سى مندالىشى لەو ماوهيهدا بوو بوو... كه هاتە لام لە بارىكى شىتتيدا دىم. بۆى گىرامەوه: مېردەكەى چوو بووه گەشتىكى دور و دريژ، كه فرى بەسەر فرمانەكەيهوه هەبوو. زۆرى پىنەچوو بوو لە يەكەكەوه كه لەوهپىش خووشىويست بوو، گەفتوگوپەكى بەتەلەفون لەگەلدا كەرد بوو... ژنه كه دەستى كەردەوه بەگىرامەوهى كەينهوبەينهكهى خوئى. گوئى:

(۱) هېتە نىاز: سىنكىسى.

(پزىشك! بروام پىنەكە... هەستەم بەخۆم نەكەرد چىم تووش هات... ئەو واى بۆ گىرامەوه كه هەر بۆ چەند رۆژىك لە شاردا دەمىنيتتەوه... تكايشى كەرد كه چاوم پىيى بىكەوئى. ئنجا كه من دەستەم كەرد بەبىانوو - هېنانەوهى درۆ كه ناتوانم ببىنم ئەوهى بىرخستەمەوه كه من و ئەو لەو شەوهوه كه پىم گوتىبوو شووم كەردووه بە (جىم) يەكترمان نەديوهتەوه. كەواتە ئەگەر جارىك يەكترى ببىنەوه چ زىانىكى تىدايه؟) پاش ئەوه پىيى گوتم: (تۆ دەلئيت مېردەكەى خووم خووشدەوئى. ئىستاكەيش بووم بەدايكى مندالان. بەژيانى ژن مېردىيى خووشمەوه كامەرانم. كەواتە لە چى دەترسىت؟ بوچ من لەوساوه كه (جىم) ت لە من پىش خستووه، تا ئىستا جارىك دوات كەوتووم، ياخود تەنگەتاوم كەردوويت؟!... بىجگە لەوه من گوئىراومەتەوه (شىلى). لەوتىشدا كچىك لە كچه جوانە شەنگوشۆخەكانى شىلېم مارە كەردووه، كه خووت دەزانىت چەند ناسك و ناوازەن، مندالىشم لىيى بووه). منيش دەمۆدەست لىم پرسى: ئاخۆ راست دەكەيت ژنت هېتاوه؟).

منيش ئەووت لى ناشارمەوه كه جاروبارىك بىرم لەم پىاوه دەكەردەوه. بەلام هەرگىز ئەووم بەبىردا نەدەهات كه ژن بەهېتى. ئنجا لىم پرسى: (تۆيش كامەرانىت بە ژنەهېتانهكەتەوه؟). ئەوئىش وەرامى دامەوه گوئى: بىگومان كامەرانم... ئەمانە هىچيان لەوانە نىن كه دلئيات بكن لەوهى كه هىچ نىيازىكى خراپم لە دلدا نبىيه...؟ كەواتە هەستە بىرە لام... ئەگەر هاتوو (جىم)ى مېردىشت بەرپەچى دايتەوه، ئەوا ئەوئىش لەگەل خوئندا بەهېتە!).

هەفتەيهكى پىنەچوو پىاوهكه رۆيشت بەلاى كارى خوئەوه. لەو هەفتەيهدا خەرىكى دلدارى بوو لەگەل خانمەكەدا!.

لەپاش رۆيشتنى ئەو، ئافرهتەكە وىستى زال بىيى بەسەر دهرورونى خوئيدا و خوئى رابگرئى. وىستى خوئى وا دلئيا بكات كه ئامانجى ئەوه نەبووه ناپاكي لەگەل مېردەكەيدا بكات. لە راستيدا لە سەرەتادا ئەوهى پالى پىتووناوه بۆ ئەوهى تىكەلى لەگەل ئەو پىاوهدا بكات، هەر سەرچلى بووه!... بەهۆى ئەم بىرەيهوه كه بەمىشكىدا هاتىبوو، ئافرهتەكە تاوىك دهرورونى ئارامى گرتبوو... ئافرهتەكە گوئى:

(بەلام من ئىستا پەي بەوه دەبەم كه من درۆم لەگەل خوئندا دەكرد. چونكه تا ئىستايش ئەو پىاوهم خووشدەوئى!... ئاي چەند خووم بەسووكىيهوه دىتە پىش چاو؟! من چەند ئافرهتىكى گەنگ و نەنگە وىستم؟!... ئاخۆ ئەگەر، مندالەكانم، ياخود دۆستەكانم بەمە بزەن، چىم پىنەكە؟. چىم بەسەرپهيتن؟!... پاش ئەوه بەچ روويهكەوه سەبرى (جىم)

بکهم، که له گه شته که ی هاته وه؟! من وای به پیتویست ده زانم که راست و رهوان کهینه و بهینه که ی بۆ بگتیرمه وه!... به لآم ناخۆ (جیم) نه و نه ده ی خو شده و پیم که له سه ر نه و که تنه یشمدا چاو له گونا هم بپوشی؟!...

ناپاکی ئاوا روو ده دات!

ئا به م په نکه یه ناپاکی. له پیتشه وه ورده ورده مرۆف کیش ده کات، پاشان له ناکاو سواری ملی ده بچ. ئنجا پالی پیتشه ده نی بۆ ناخۆشترین باری هه ناسه ساردی! چونکه ئاره زووی په گه زبازی، بیره کردنه وه ی دل داری کۆن، ته قینی هه ست و تاسه و ته زوو، که تا نه و ساکه شارر ابروونه وه، به ستر ابروونه وه، له بیر چوو بوونه وه... نه مانه هه موویان که هیزی پال پیتشه نه ر و بزتون، له ناکاو وه ک بروسکه ی هه وره تریشه، ده که ونه کار و مرۆف ده خه نه گه ر. ئنجا شتی و روو ده دات، که زبانی هه ره گه وه ی لی په یدا بیتی! یه کیتک له پیاوه به ناو بانگه سه رکه وه تووه کانی ژبانیش، هه رووه که نه م ئافره ته، جه ره زه بیسه کی وای بۆ گتیرمه وه، گوتی: (چۆن شتی وات به بیردا دئ، که منیک له ته مه نی په نجا و دوو سالی دا بۆم و گه وجیتی وای بکهم؟!... خو من له کن خو م ژنه که ی خو م خو شده وئ. باو کیتی چاکیشم بۆ منداله کانه م. هاو نیشتمانی کی باشیشم... هیچ هه ست و تاسه یه کی دل داری وای به هتیزیشم نییه. هیچ ئالۆش و خرۆشینی که ره گه زبازی وایشم له له شدا نییه، که وای به مجۆره بمخاته سه ر نه م فاکوفیکه؟!...!). کچیتی نۆزده سالی، ده چیته کنی، داوای فرمانی کی لی ده کات... کچه که زۆر جوان و خوین گه رم ده بچ. قه زه کانی سوور ده بن. ده موچاو و به ژن و بالایشی نه مه نده ریکو پیتک و شه نگوشۆخ ده بن دللی کابرا کیش ده که ن و له خسته ی ده بن. کابرا هه ست به خو ی ده کات، گرفتاری دل داری که چه که بووه. تیری چاوی که چه که داویتی له دللی... دواپی وای له کابرا ده کات هۆش و له نکه ری خو ی لی تیک بچتی... دواپی ناچار ده بچ فرمانی کی بۆ دروست ده کات، که له وه پیتش هه ر به بیریشیدا نه هاتوه! پیاوه گه وره که گوتی:

(نه مه له هه وت مانگ له مه و پیتشه وه روویدا. ئیمرویش پشتیوانی که چه که قسه ی له گه ل کردم، وای پیتشان دا که سکی پر بووه. لیبی پرسیم: ده باره ی نه م باره نیازم چیه بیکه م؟!...). منیش لیم پرسی: (به لای خو شته وه وایه که تو بوویت سکت پر کردوه؟!... نه ویش گوتی: دوور نییه وای بچ. له گه ل نه وه یشدا باوهرم به قسه ی که چه که نییه!). منیش گوتم: ناخۆ پزیشکی ده روونی چی ده توانی بۆ تو بکات؟!...!)

نه ویش به سه رسورمانیکه وه سه یری کردم و گوتی: (نابینی خه ریکم شیت بیم؟!... چۆن ده بچ پیاویکی وه ک من نه مه نده کردوه نه نگی بنوینی له گه ل کچیتکدا که له ته مه نی منداله کانی خویدا بچ؟!... که چی به هه موو کۆلی دللی خو شیبیه وه ژنه که ی خو ی خو ش بووی له ۳۰ سیی سال له مه و پیتشه وه تا ئیستا؟!...). کردوه نه نگی ژن یان پیاو، له گه ل دوکه وتنی بانگی ناپاکیدا، تا نه ندازه یه کی گه وره به نده به و هتیز و تینه وه که له ناو له شیدا یه و پالی پیتشه ده نی بۆ لنگبازی. جا نه و هتیز و تینه له (هۆرمۆن)ه کانی ره گه زبازییه وه په یدا ده بن. جا له به ر نه وه ی نه م هتیزه بزوتنه ره له پیاو دا به تینتره تا له ژندا، پیاوان زۆر تر تووشی ناپاکی دین، له گه ل ژن و مپیریدا، له ژنه کان!... نه وه ی ئاده میش گیانله به رتکه خاوه نی یاسایه کی وردی پیتشکه و تووی پر له گرتیه... وه ک ده بیسین کردوه تاسه ییه کانی به پیتی ناوچه که ی خو ی ده گۆرری. هه رووه ها به پیتی نه و هه ست پچ کردن و ته زوانه ده گۆرری که وای ده زانی له کانگای ده روونیدا دامرکانه ته وه. که چی تاسه کردنه وه کانیان له پر وریا ده بنه وه. جا نه و تاسه کردنه وه یه که له کاتی نه و کرده وانه دا په یدا ده بچ، جاری وای هه یه، بۆیه کا په یدا ده بچ چونکه ئاره زووی تا قی کردنه وه ده کات، یاخود هه ست به ته نیایی، یان به وه رس بوون ده کات، یان ئاره زووی نه وه ده کات که هه ست به سه ره سستی خو ی بکات، یاخود هه ست به وه بکات که مافی هه یه خو ش رابووتی و نه و جو ره کاره تا قی بکاته وه، ته نییا له به ر دلخۆش بوون، یان هه ر له به ر نه وه ی که ئاره زووی هه یه هتیز و توانایی خو ی تا قی بکاته وه له لنگبازیدا!...

جا هه ر هۆیه ک له م هۆیا نه بگرت، به شی نه وه ده کات که رازی نه وه ده ریخات بۆ چ نه م هه موو که سانه وای کرده وه ی هیچو بووچ و ناشییا نه یان پچ خو شه تا ده یانکه ن. که کردیشیان ده ست ده که ن به خه موخه فت خواردن و گله بی له خو کردن و خو ریسوا کردن!...

رازی دل پیاچوونی پیاوان به ئافره تانی رووبازاری و داوین پيسدا!

به م بۆنه یه وه با به تیکم بیره و تۆته وه که زۆر جار بووه ته هۆی پرسیار کردن: بۆچ پیاوان چه ز له ئافره تانی رووبازاری و داوین پيس ده که ن؟!...

جاریکیان نه سستیره گه شه یه کی ناو سینهما، که ناوی (مای ویست) بوو، که هه تا نه م نزیکانه یش دللی ته ماشا که رانی کیش کرد بوو، بۆی گتیرمه وه که له ته مه نی پینج سالییه وه له سه ر ته ختی لاسایی کردنه ودا لاسایی کردۆته وه. جا هه ر له و کاته وه ده سستی کردوه به ناسین و تیگه یشتن له هه وه س و ئاره زووی که سان. ئنجا که بیری له وه

کردبووه، که له سهر ئهرکی خۆی بهرهمی سینه مایی پچ بگه یینتی، له سهر بنچینهی ئهم شاره زابییی خۆی چیرۆکیکی لاسایبکردنه وهی نووسیبوووه. دوو کهس له کارگێری فیلم دهرهیتان بهرپهرجیان دابوووه گوتبوویان ئهو فیلمه یان بۆ دهرنایهت. ئنجا که کارگێریکی فیلم دهرهیتانی تر هاتبووه سهر رچ که ئهو فیلمه دهرهیتنی، کاریش وا هاته پششوه که چیرۆکه که به ناوی (پهگه زبازی) یهوه دهرهیتنی، رۆژنامهکان شهرمیان کرد جاری بۆ بدنه. له بهر ئهوه (مای ویست) یش نه یکردبووه نامهردی شاری (نیویۆرک) ی پر کرد بوو له جارنامهی سهر دیوار. ههر ئهوهنده چیرۆکه که، بۆ به کهم جار پیشان درا، ههموو رۆژنامهکانی (نیویۆرک) دهرچوون، که چی به پیتنوسی گهوره، سهر بابه تیان له بابهت ئهو چیرۆکه وه، له سهر سنگی خۆیان نووسیبوووه!... چیرۆکه که وای بۆ هاته پششوه که له ههموو چیرۆکیکی تر پتر ته ماشاکه ران کیش بکات پاش ئهوه (هۆلی ود) ههموو خویه کی خۆی دایه (مای ویست) و فیلمه (پهگه زبازی) یه کانی!...

(سۆمه رست مۆم) یش له نووسراوه کهی خۆیدا، که ناوی (مرۆقی بهنده) یه، پیتی لیتناوه، که کاتج شاگردی زانستگای پزیشکایه تی بووه، زۆر دلناسک و پهژاره دار بووه. دلی چوو به کچیتکی مه یگێردا له مه یخانه یه کدا. کچه که زۆر بزیتو بووه. حهزی له دهستبازی و نازونوو کردوو. ئاره زووی ههر که سیتکی بزواند بچ نهیتوانیوه خۆی له بهردا بگری!... جا ههر که سیتی له رهوشت و خووی خاوهن بیهر و خوینده واران و هونه رمه ندان و بویتزان و راستییه رستان وردبیتته وه، بۆی دهرده که وئ که زۆر به یان دلیان به کچانی وهک ئهم کچه دا چوو.

(هه نریک هاینی) که بویتزکی نه مری ئه لمانیا یه، له کاتیکدا که گه یشتبوووه پۆپه ی پایه بلندی خۆی گرفتاری جوانی کچیتک بوو بوو له (پاریس) دا، که له کۆگایه کی بچوو کدا پیتلاوی دهفرۆشت. کچه که رووبازارییه کی گهش و روو خوش بوو به لام نه خوینده وار بوو. که چی ههر له و کاته دا زۆر له کچه شاکان و خانمه کانی چینی بلتد خۆیان دهکوتا بۆ (هه نریک هاینی) که دۆستایه تی له گه لدا بگرن!... به لام (هه نریک هاینی) رووی له و ههموو خانمه ناسک و نازدارانه وه رگتیا و، ئهو کچه ی ماره کرد که رهوشت و خوو و باری ژبانی پیتچه وانه ی هی ئهو ههموو ئافره تانه بوو!... کچه که زۆر که مته رخه م بوو بۆ خۆی. زۆر که م خۆی دهشت... بیهجگه له وه تووره و ترویش بوو. سه رچلتی زۆر دنوواند. هه لئه شه یی زۆر پیشان ده دا!... له بهر ئه وه هه رچه ندیکه ده کرد (هه نریک هاینی) نه یده توانی له گه ل خۆیدا بیبات بۆ ناو کۆبونوه وه ی پششکه و تووه کان. ته نانه ت

نه یشیده توانی له گه لیدا بچ له ناو کهسانی تر دا، مه گه ر له و جیتگایانه دا که پریبون له به زموره زم و داوین پیسی!... کچه که جله وی خۆی بۆ نه ده کیشرا یه وه... چیی ئاره زوو بکر دایه و هه وه سی به یه تینایه بچ شه رمانه ده یکرد!... له گه ل ئه وه یشدا کچه که توانی دلی (هه نریک هاینی) کیش بکات و پریشی بکات له کامه رانی. هۆی ئه مه یش ئه وه بوو که هه رزه کاری کچه که و دهس بزیتوی و کرده وه هیچوو بوچه ئاره زوو بزوتنه ره کانی (هه نریک هاینی) یان وا چاوبه ست کرد بوو، که هیچ خانمیک له خانمه هه ره پایه بلتد کانی ناسیاوی ئهو بویتزه، به و جۆره کاریان له دلی نه کرد بوو!...

دلاریش بریتیه له یارمه تیه ک بۆ گۆرینه وه ی خۆشی گه یشتن به له ش!

میتروویش پره له چیرۆکی ئهو ئافره ته رووبازارییانه ی که چاره نووسی گه لیک شاهه نشاهیتیان گۆرپوه. یاخود ژبانی کۆمه لایه تی خۆیان خستوته سهر شتیوه ی ژبانی خۆیان. ئه ی (کلپوترا) نه بوو که (یولیۆس سزار) و (مارک ئه نتونی) ی به تیری دلداری خۆی گرفتار کرد؟!... له شی خۆی فرۆشت، بۆ ئه مه ی نیشتمانه که ی خۆی رزگار بکات؟!... ئه ی ههر ئهو نه بوو که (مارک ئه نتونی) ی وا لچ کرد، ژنه که ی خۆی به ره للا بکات له گه ل (رۆما) دا؟!... ئه ی ههر ئهو نه بوو که ریتبازی به کاره سات گۆری له ناو شاهه نشاهیتنی (رۆما) دا!...

(کاترین) ی شازنی (رووسیای) یش، ناوی پیاوه دۆسته کانی خۆی له کهس نه ده شارده وه!... چاره نووس وای هیتنا بوو، که ئه م ئه لمانیا ییه ی ئایین پروتستانتییه، بیه ته ژنی (په ترۆسی سیه م)، که پاش ژنه تینانه که ی به نوو سال بمری. که چی خۆی هیتنا ههر به کچی مینیتته وه!... (کاترین) خاوهن تین و توانا ییه کی بیهر و ویتزه بوو، ته نانه ت یه ک دوو چیرۆکی لاساییشی نووسیبوووه. نامه کاریشی له گه ل ژماره یه کی زۆر له نووسه ره گه وره کانی ئه ورو پادا کرد بوو. به کییک له و نووسه رانه، (فۆلتیر) بوو. بیهجگه له وه شازنیکی به چنگ و چاکه خوازیش بوو. به لام له رووی ئه وه وه که ئه ویش ئافره تیک بوو، هه ست و تاسه و ته زوو و، ئالتوشی به هیتز و هه ره تی هه بوو. رهوشتیشی وا بوو، له ناو شاهه نشاهیتیه که ی خۆیدا کام پیاو له ههموو کهس جوانتر بووایه ده یکرد به دلداری خۆی و دهسبازی له گه لدا ده کرد. به لام له وه دا کۆی له کهس نه ده کرده وه و، هیچ هه ستیکی به گونا هباری نه ده کرد!...

خۆ میترووی فه رنه سه یش پره له که ینه وه یینه ی ئافره تی رووبازاری و سۆزانییه کان.

له پيش سى سهد سالدئا ئافره تىك هه بوو، ناوى: (نينۆ دولنكلوو) بووه. ئهم ئافره ته گه ليك له نووسه ره كانى به تيرى دلدارى خۆى ئهنگاوتبوو. بهلام واى به باش هاته پيش چاو كه ئه وپيش وهك پياوان له كۆرى دلداريدا بيزويتتهوه: واتا دلدارى وا دابنى كه هه برىتييه له يارمه تيدانتيك له گۆرپنه وهى خۆشى گه يشتن به له شدا!! (نينۆ) له سه ره ئهم باوه ره رۆيشت. خۆى فريدايه ناو ده سبازى و لنگبازيه وه، گوپى نه ده دايه ره وشت و خوى كۆمه لايه تى. له كه س په رواى نه بوو!... له ناو دلداره كانى (نينۆ) دا گه ليك له پياوه گه و ره كانى فه ره نسه هه بوون ته نانه ت ده يانگي پرايه وه كه (مۆليپر) زۆر بايه خى به وه ددا كه چيرۆكه لاساييه كانى خۆى بۆ بخوئيتته وه. شازنى نه مسه (ئان) فه رمانى دا كه ئه و ئافره ته بخه نه ناو يه كتيك له په رستگا كانه وه. بهلام شازنى سويد (كريستينا) چوو بووه سه رليدانى له و به نديخانه به دا. پاشان كه له وى هاته ده ره وه به كاردينال (مازاران) ي گوت: كۆشكى شاهانه ي فه ره نسه به هوئى نه بوونى (نينۆ) وه، ئه ستيره به كى هه ره جوان و هه ره پرسنگدارى له ده ست چوه!... كاتى كه (لويسى پانزه هم) يش تيرى له خانمه پيشكه وتوه كانى به ره ده ستى خۆى خوارد، رووى كرده كچتيك كه رۆژتيك له رۆژان له كۆگايه كى بازرگانيدا فه رمانى ده كرد. ئه و كچه يش ناوى (مادام دى بارى) بوو. ئهم كچه نه گوپى ده دا به ساز و ئاواز و گۆرانى و، نه بايه خى ده دا به خوئندنه وهى نووسراوان. نه زرنگارى سه رنجى را ده كيشا. هه رچى ژيانتيكى خۆى هه بوو، ته رخانه ي كرد بوو بۆ دلدارى له گه ل خونكاردا، كه ياريك بوو بۆ ئه و!...

يه كتيكى تر له ئافره ته روو بازار بيه كان كه له هه ره به ناوبانگه كانيان بوو (لولا مۆنتيز) يان پى ده گوت. كچه كه له ته مه نى بيست و هه وت سالاندا بوو كه خونكارى (باقاريا)، (لۆدقيكى يه كه م) ي چاو پتيكه وت به ته مه نيكي شه ست و يه ك سالييه وه. خونكار يه جگار دلئى چوو به كچه كه دا. بهلام كچه كه زۆرى پى نه چوو بووه ياريكى گشتى بۆ هه موو خاكيك!...

ئافره ت له پشت گه لاي تووه وه!

له راستيدا ئه وهى دلئى پياوان كيش ده كات بۆ ئافره ته سۆزاني و سووكه كان ئه وه يه: ئه وهى له ده ست ئه وان دپت، خانمه ئاساييه كان له ده ستيان نايه ت و نايشوئرين بيكه ن!... ئه وانه شتى وا پيشانى پياوان ده دن كه ئافره ته خاوه ن ره وشته باشه كان، پيشان شه رمه، وهك ئه وان بكه ن!... ده توانين بلين، جوانى و چاويه ستركدنى سۆزانييه كان له وه وه يه، كه

له شولاره شه نگو شوخه كه يان له شيويه كى جادوو گه رانه دا پيشان ده دن. له سه ره تاي دروست كردنى ئافره تدا، چۆن له پشت گه لاي تووه وه ئه و له شه ناسكه ده ره كه وت، ئه مانيش به و جوړه ي ده ره خه ن!... سۆزانييه كه ده زانى: پياوان ده يانه وى خۆشى له له شى وه ربه رگن له به ره ئه وه ئه وپيش تا پتى بكرى، ئاره زوويان ده بزوينى و، ئاره زوويشيان دادمه ركيئيتته وه!... له و كاته دا كه پياو ده زانى له لايه ن ئافره تى ره وشت پاكه وه چ كرده وه به ك رووه دات سۆزانييه كه مان وا دپته پيش چاو كه پياوه كه له هه له تيان و هپتانه پيش چاودا ده هيلتته وه. بهلام له هه ر تاوه دا، شتى واى بۆ ده ره خات كه هه ر به بيرشيدا نه هاتيت!... هه له تيان و له خوئرسينيش دوو كه ره سه تى گرنگن له دلداريدا... هه روه ها گرنگيشن له چيرۆكد!... بيجه كه له وه سۆزانييه كه، گوئى ناداته ره وشت و خوى كۆمه لايه تى، سه ركيئيشى ده كات له به نده كانى (ياسا) و (ثايين)، پشت ئه ستوره به خۆى له به ره ئه وه پر پيچوپه نايه، دلئى پر له گريه، به ئاسانى ده رناكه وى. هه روه ها زوو زوويش ده گۆرپين. جا له به ره ئه وه يه كه ئافره ته لاساييه كه ره وه كان ده بينين هه موو دم خه ز به لاساييكرده وهى ژيان و ره وشتى سۆزانييه كان ده كه ن!...

هه روه ها سۆزانييه كانمان وا دپته پيش چاو كه ئه و گيانله به ره درنده يه ي له ناو ده روونى پياواندا به ده بزووين. ئه وپيش له رپگاي به ره لئاكردنى لايه ك له لا سه وشتييه كانى خۆيانه وه... له رپگاي جله و شلكردن بۆ شتى واوه، كه ئافره تتيكى داوين پاك ناچار ده بين ئه و جله وه توند ده گري و ده ست ده نيت به ئاره زووى خۆيدا كه بچيته پاشه وه، نه وهك ياساى كۆمه لايه تى بشكيتنى!...

هيزى ره گه زبازى و ساره وسرپى ئافره ت!

تا ئيستا لايه كى ئه وانه مان ده رخست كه پياوان ده خه نه سه ر ناپاكي له گه ل ژنه كانياندا. بام له مه و دوايش بگه رپينه وه سه ر گف توگۆ گشتيه كه مان له بابته (ناپاكي) يه وه. هه رچه نده ئه و هپزانه ي پال به مه رۆقه وه ده نين بۆ خوئرفيدانه ناو گيروگرفته كانى ره گه زبازيه وه، جوړ جوړ و تيكه لوييكه لن، بهلام له تواناماندا هه يه كه به ئاشكرايى چه ند جوړتيكى دياريكراويان پيشان بده ين: بۆ وينه پياوى وا هه يه كه تووشى ئهم جوړه گيروگرفته دى، له به ره ئه وه يه كه هپز و هه ره تتيكى ره گه زبازى زۆرى هه يه. جا چه شنى ئهم پياوه، دوور نيبه شانازى به و هپز و تواناييه ي خۆيه وه بكات. كه چى له راستيدا، يه جگار دووره له وه وه كه هه ر وهك خۆى دپته پيش چاو وا بى. چونكه ئه و له راستيدا، له

ئەندازە بەدەر ئەو ھېژە بە فېرۆ دەدات كە خۆی پېیەو دەنازی!... جا ئەو كەسانەى كە بەم رەنگە بن، بەتایبەتى ئەگەر پیاویش بن، لە راستیدا بەھیچ دانانرین، بەنەخۆش نەبێ. ئەوانە دەمارە میتشکییەکانیان تیکچوون و تازاریشى دەدەن. لەبەر ئەو پېوستییان بەدەرمانکردن و چاککردنەو ھەیه!...

سەیر ئەو ھەیه، ئەو ژنانەى تووشى نەخۆشى ساردوسپرى رەگەزبازى بوون، وەك دینە پېش چاومان، لە ھەموو كەس زۆرتر خۆیان دەكوتن بۆ جەرەزەبى لە رەگەزبازیدا، ھەر وەك بەدەمى خۆیان بلێن: (من باكم چىیە؟... كە من رەگەزبازى ئەمەندە بەلامو ھە بایەخى نەبێ، ئیتر بۆجى خۆشى بەكەسانى تر نەگەبێنم و پارەیش دەست خۆم نەخەم؟!) كەواتە سوپمانى پێ ناوی، كە ئەوانەى لنگبازى پېشەیانە، واتا ئافرەتە سۆزانییەكان و ژنە داوین پېسەكان، زۆرەیان لەم جۆرە ئافرەتانەن!...

ئەو ئافرەتانەى كە دەیانەوى خۆیان دوور بخەنەو لە ھەستکردن بەرەنجەرۆبى لە كۆرى رەگەزبازیدا، لە ھەستکردن بەروداوى سەخت و ناھەموارى ژیان، كە لە ئەندازەبەدەر خوو دەدەن ئەندیشە و بەئاواتەكانى دلدارى و رەگەزبازىشەو ھەو دەبێن، ئەوانە لە راستیدا خۆیان كز دەكەن بەرامبەر تاوکردن و دەمارى رەگەزبازى بزواندن...

چونكە ئارەزووکردن، ھەموو دەم دەبیتە ھۆى بېرکردنەو لە جیبەجێ كردنى خۆى! . جا ئەو جۆرە ئافرەتانە، كە كەللەیان پرە لەم جۆرە ئەندیشە و ئاوات و خەوانە، ھەموو دەم لەوانەن كە بەئاسانى راو بکړین لە لایەن ئەو پیاوانەو كە زېرەك و زمان شیرین، كە خاوەنى شارەزایییەكیشتن لە دەرووناسى و فرۆفیتلدا.

ترسى ئافرەتیش لە تەمەنى ھەناسەساردى - كە ئیتر لەو كاتەو خوتنى لى نایە^(۱) - ھەر وەك ترسى پیاو وایە لە تەمەنى پېرى. جا ئەم ترسەیش، زۆر جارەن بەلكو زۆرەبى جارەن، دەبیتە ھۆى بزواندى ئارەزوو و ئالۆش بۆ ئەمەى دوا خۆشى ژيانى رەگەزبازى خۆى بېنێ!...

لەبەر ئەو، وەك بۆمان دەرکەوتوو، ناوەراستى تەمەن، بەتایبەتى لە ناوەند چل سالى و پەنجە سالىدا، لە ھەموو تافەكانى ژيان سامناكتر و گرنگتر لە ژيانى ھەردوو رەگەزدا. داوین پېسەیش لەم بارەدا، جۆرە دەرچوونیکە لە ئەندازە، لە تۆلەکردنەو... تۆلەکردنەو بەلەش، لەو ھەى كە خەرىكە لیبى بێ بەش بێنیتەو!... چونكە لەم تافى ژيانەدا،

(ھۆرمۆن)ەكانى رەگەزبازى دەست دەكەن بەكز بوون. جا بۆ ئەمەى مرۆڤەكە زال بېى بەسەر ھەستکردن بەكەموكۆرى خۆیدا، ئەو بەزەبیبەى كە لە لایەن خۆبەو دەیتەو بەخۆیدا،^(۱) پالى پتو ھەنى كە چستوچالاكیىەكى لە ئەندازەبەدەر لە كۆرى لنگبازیدا بنوینێ!...

یەكێ لەو ھۆیانەیش كە ئافرەت دەخاتە سەر ناپاكى لەگەل مێردى خۆیدا، ئەو ھەیه كە ئەو رەنگە وای بېتە پېش چاو، كە ناتوانێ وەك جارەن دللى پیاوان كېش بكات. جا بى ئەمەى ھەست بەخۆى بكات، كاریكى و بەخۆى دەكات كە دواى پالى پتو ھەنى بۆ داوین پېسى و ناپاكى. كەچى لە راستییشدا ئەو ھەر ئەو ھەندەى دەوێ كە بزانی ھېشتا جوانیەكەى لە جیبى خۆیدا بە و كار لە دللى پیاوانیش دەكات!... جارى وایش ھەیه بۆبەكا ناپاكى لەگەل مێردەكەى خۆیدا دەكات، مێردەكەى بەداوین پېس دەزانێ و دەپەوى تۆلەى خۆى لى بكاتەو! . یاخود دەپەوى تۆلە لە ئافرەتیک بكاتەو كە تازارى دللى دەدات و خۆى بەسەردا دەنوینێ ئەویش بەو تۆلەى خۆى لەو ژنە دەكاتەو كە مێردەكەى ئەو لە خشتە ببات و داوین پېسى لەگەلدا بكات!...

ھەرچى پیاوانیش، ھەندى ھۆى داوین پېسییان ئەو ھەیه كە لە كەمتەرخەمى ژنەكانیان یەجگار تەنگەتاو دەبن. یاخود سەركیشى لە ژنەكانیان دەكەن لەبەر ساردوسپریان لە رەگەزبازیدا. جارى وایش ھەیه پیاو بەو دەكەویتە داوى داوین پېسییەو، كە دەپەوى خۆى بنوینێ، لەناو ئەو كەسانەدا كە لەگەلئاندا كۆ دەبیتەو. دەپەوى وایان تى بگەبیتى كە خۆى پیاویكى چاوبەستكەرە و ژنانیش لەبەر ئەو ھەزى لى دەكەن!...

كاروان دەروات بام بېروات، بەلام ئیو ھۆتان مەدەن بەدەستەو!

بەشى زۆرى كەسان (دلدارى) و (رەگەزبازى) تیکەل دەكەن. كەچى ئەو دوو پەيوەندییە لە گرنگترین پەيوەندییەكانى ناوەند نیر و مین كە پیتکیانەو دەنوسیتن. ئەو گێرگرفتانەیش كە لەم تیکەلیو پیتكەلییەو ھەرو دەدەن، زۆر جارى و ھەر دەدات كە دەپنە ھۆى قەومانى كارساتى و كە دەمارە میتشکییەكان تیک دەدەن، سەرگەردانى دەھیتن بەسەر كەساندا، بیروباوەر و ئاواتەكانیش لەناو دەبەن، گەلیك كەسپیش دەخەنە گێژاوى ھەناسەساردى و كۆللییەو! .

پزېشكى دەروونپېش لە ژيانى پۆژانەى خۆیدا، زۆر كەینەو بەینەى وای دیتە پېش چاو

(۱) تەمەنى ھەناسەساردى: سن الیاس. خوتنى لى نایە: توقف العادة الشهرية.

(۱) ئەم رستەیه دەبوو ئاوا بى: ئەو بەزەبیبەى كە بەخۆیدا دیتەو...

که هه موویان له ووهه په یدابوون، لی قه و ماوه کان له جیوازی ناوهند (دلداری) و (رهگه زبازی) تینه گه یشتون!...

رژژیکیان کچیکم هاته لا. ته مهنی هه ژده سالان بوو. تووشی نازاریکی زور و په شیمانبوونه و هه کی سهخت بوو. چونکه خوی خستبووه به ردهست لایک که به ناوی (دلداری) به وه له خشته ی برد بوو... هه ندی له و قسانه ی به کچه که ی گوتبوو به مبه به سی تاوکردنی نه مبه بوو: (که هه ر دوو کمان دلمان به به کتردا چوو بیت و باوه پش به به کتر بکه بن، تیر بچ خومان له نازاره دا به یلینه وه؟!...). کچه به سه زمانه که یش، به قسه کانی نه و ده سه پر دهب و خوی ددها به دهسته وه. کچه که نه وه نده ساکار و نه شارزه دهب له په ند و په راویزی کوره که، له وه دا هیچ نه نگیه که نایه ته پیش چاوی، که خوی بدا به دهسته وه. (چونکه کوره که خوشیوستووه و دلی پیدیدا چوو، خویسی باوه ی به و به به لینه کانی ده کات!). که چی له پاش شهش مانگ کوره که رووی خوی لی وهرگیپا و خوی له گه ل کچیک تر دا ریکخت!... کچانی ویش هه ن، بو به کا ده که ونه داوی او، که وا ههست ده که ن، نه گهر بیتو دهست به رووی هه موو لایکه وه بنین رژژیک دی پیر دهب و شوویش ناکه ن. جا بو نه مبه هلی شووکردنیان له دست نه چی، هه ر لایک زمان پاراو بی و له بابته دلداری و ژنه یاناره وه قسه ی باشیان بو بکات، تاو نه بن و خو بان ددهن به دهسته وه! رهنگه نه م جوړه کاره ساتانه به سه یر دانه نرین به لام نه وه ی جیتی سه رسورمانی راسته قینه یه نه وه یه، که زور نافرته مه رداره کان، تا چهند سالتیکش به سه ر شووکردنیاندا تیده په ری، هیشتا له وه تیناگه ن که جیوازی هه یه له ناوهند (دلداری) و (رهگه زبازی) دا!... گه لیک ژن بوم ده گپ نه وه که دلداریبیان به رامبه ر می رده کانیان به هوی نه وه وه تیکچوو که له پاش شهوی په رده وه (هه موو شتیک) گور او!... هی وایان تیدایه، سکالا له وه ده کات که می رده که ی لنگبازی زور له گه لدا ناکات و وه ک جارن خوی تیناگه یینی!... نه ویش نه مبه به نیشانه یه کی که مبه ونه وه ی خوشه ویستی می رده که ی داده نی، بو به کا دلی لیتی کرمی بووه، که خه ریکی دلداریه له گه ل ژنیک تر دا!... هی وایشیان تیدایه وا دیته پیش چاوی که دست نه په رژانی می رده که ی بو بردنی نه و له گه ل خویدا بو جیگای رابواردن و گه شتوگوزار، به بیانوی کاروبار زوریبه وه به لگه به که، که دلی می رده که ی خوی لی سارد بوته وه!...

منیش له یه کییک له م جوړه نافرته تانه م پرسی که ده هاته شوینی فرمانه که م تایا به راستیتی که می رده که ی خوشی ناوی؟!... وهرامه که ی نه ویش نه مبه بوو: (نه و هه روا

پیشان ددهات که منی خوشده وی. به لام من هه رچهند ده که م باوه ری پی ناکه م!... نه و هه ر دلی به لنگبازیبه که دا ده چی، هیچی وایشی لی دهر نه که وتوو که له وه به ولاره هیچی تری خوش بوئ!...). چیروک یه جگار زوره که له م باه ته وه بگپرتیه وه، به لام هه موویان په نجه بو کاکلی گیروگرفته که ده کیشن که بریتیه له مبه: (دلداری) شتیکه و (رهگه زبازی) یش شتیک تره. نه م دووانه یش له لای هه ر دوو رهگه زه که نه ونده ی به کتر نین. هه روه ها پله ی هه ر دوو باه ته که، له کن هه ر رهگه زه جیایه له گه ل هی نه ویتردا!...

دلداری + رهگه زبازی = کاهه رانی نا سه ر!

نه ونده هه یه پیواوه کان له نافرته ته کان باشتر ده توانن ههست بکه ن به جیوازی ناوهند هه ر دوو تاسه که. هه روه ک به سروشت په ی به وه به ن وایه. چونکه پیوا رهنگه ژنه که ی خوی به دل خوش بوئ و، به ته نگ نه وه یشه وه بی که به دل سوزی له گه لیدا بینه یته وه و ناپاکی له گه لدا ناکات، که چی له پاش تپه په روونی چهند سالتیک وای لی بی، نه ونده گرفتاری جوانی له شی نه بی به لام ژن به زوری (دلداری) و (رهگه زبازی) پیکه وه ده به ستنه وه به لای نه وانوه وایه که هوی خو به دهسته وه دانه که یان بو پیواو دلداریه که یانه بو نه وان!... و اتا (دلداری) ده که ن به بیانوو بو خو به دهسته وه دان!... جا نه م ههست پیکردنه هه لیه، که ده بیته هوی په یدابوونی زور دلشکاو و، له ش تیکچوون، له ناو نه و کچانه دا که هیشتا شوویان نه کردوه. که تووشی خه موخه فته و نازاریشیان ده کات له پاش شووکردن!...

جا نه گهر بیتو نافرته ته کان نه وه بخه نه پیش چاوی خو بان که پیوسته (پال پیونه ری رهگه زبازی) و (پال پیونه ری دلداری) له یه کتر جوئ بکه نه وه، هه ر کاتی رووداوی ژبانیان بخستایه پیش ده می نه م جیوازیبه وه، نه ونده تووشی خه موخه فته و نازار نه ده هاتن!... چونکه ناره زوی رهگه زبازی و، دامرکاندنه وه ی ناره زوه که، بی نه مبه ی دلداری له نارادا بی، به ناسانی پیکدین... ناره زوی دلداریبیش له گه ل دامرکاندنه وه ی ناره زوه که دا، بی نه مبه ی ناره زوی رهگه زبازی له نارادا بی ته نانه ت بی نه مبه ی لنگبازیبش بکری، هه روه ها پیکدین!... پال پیونه ری (رهگه زبازی) سه رچاوه که ی (له ش) ه. تامانجه که یشی (مندال) دروستکردنه، بوون و چالاکیشی به ندن به تاو فریدانی لووه که ره کانه وه.^(۱)

(پال پیونه ری دلداریبیش) سه رچاوه که ی - که به جوړتیک ساکار لیتی بدوین و دووریش

(۱) لووه که ره کان: غدد الصماء.

بئی له شیوهی زانستییه وه - سووچی (ههست) و (تاسه) و (تهزوو) ه له (هۆش) دا. ئەمه‌پیش کاره‌ساتیکی ده‌روونییه، له بنجوبنا و ئاندا له‌وه‌وه پیدایا بووه، که ئافره‌ت ئاره‌زوو ده‌کات پشتیوانی پیاوی ده‌س بکه‌وئ، بۆ ئەمه‌ی بتوانئ ئەو فرمانه‌ به‌جئ به‌پینئ که سروشت بۆی داناو، و اتا (مندال) بوون و په‌روه‌رده‌کردنی (مندال).

پتویست به‌وه‌پیش ناکات که بلتین: (دل‌داری) و (په‌گه‌زبازی) تیکرا، لای زۆر که‌س، له ژن و له پیاو، تیکه‌ل به‌یه‌کتر ده‌بن. جا ئە‌گه‌ر به‌ره‌ه‌ل‌ستیک نه‌یه‌ته‌ پتیی ژنه‌که، یان پیاوه‌که، که وایان لئ بکات هه‌ست به‌تیکچوون و سه‌رنه‌گرتنی کاری ژن و مێردی، بکه‌ن، ده‌ستبه‌جئ ده‌که‌ونه‌ باریکی و او، که ئە‌وه‌نده‌ دل‌خۆش و کامه‌ران بن، ئە‌وه‌نده‌ له‌ش خۆش و ته‌ندروست بن، که له‌ هه‌یج لایه‌کی تری ژیان و په‌یوه‌ندییه‌کانی مرۆفایه‌ تیبیه‌ وه نه‌گه‌ن به‌و خۆشی و کامه‌رانییه. بۆ پۆشن‌کردنه‌وه‌ی ئە‌م قسه‌یه‌ ده‌لیم: ئە‌گه‌ره‌هاتوو پتیکه‌وت کور و کچیک، دل‌دارییه‌کی دوو لایه‌ی که‌وته‌ ناوه‌ندیانه‌وه‌ و ئاره‌زووی په‌گه‌زبازی‌شیا‌ن یه‌کی گرت، هه‌رچی ئە‌رک و ئازار و، خه‌موخه‌فه‌ت و نه‌خۆشی و گیروگرفتیکێ ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، ته‌نانه‌ت هه‌رچی ترسیکیش هه‌بئ له‌ بۆمبای گه‌رد... به‌لایانه‌وه‌ بایه‌خیکێ ئە‌وتۆی نامینئ!... ئیتر ئە‌وساکه‌ ژیانیا‌ن لئ ده‌بیته‌ به‌هه‌شت که هه‌ر چه‌ز ده‌که‌ن تیبدا بمیننه‌وه‌!...

جاریکیان خانمیک له‌ بابته‌ دل‌داریی ئافره‌تانه‌وه‌ گه‌فتوگۆی له‌گه‌لدا کردم، گوتی: (سروشت خۆشه‌ویستییه‌کی وه‌های له‌ دلئ ئافره‌تانه‌ دا دروست کردووه، هه‌ر به‌شی مێرده‌که‌ی و منداله‌کانی خۆی ناکات، به‌شی باوک و دایک و برا و خوشکه‌کانی و، دۆسته‌کانی و هه‌ندئ له‌و گیانله‌به‌رانه‌پیش ده‌کات که نازدارن له‌ لای، ته‌نانه‌ت به‌شی هه‌ندئ دار و به‌ر‌دیش ده‌کات!...)

به‌لای منیشه‌وه‌ خۆشه‌ویستی پیاویش له‌ خۆشه‌ویستی ئافره‌ت که‌متر نییه. خۆشه‌ویستی پیاویش له‌ هه‌موو جووره‌ خۆشه‌ویستییه‌ک قوولتر و په‌نگا‌وره‌نگتر و جوور جوورتره. هه‌نده‌ هه‌یه، پیاو وه‌ک ژن نییه، به‌ئاسانی و به‌زووی گرفتاری دل‌داری بئ. پیاو له‌ راستیدا، له‌ ژن زۆرتر خۆی ده‌پارتیزئ، زۆرتریش لیبی ورد ده‌بیته‌وه‌...

جا ئە‌گه‌ر دوایی گرفتاری دل‌داری بوو، و اتا دل‌داری راسته‌قینه، نه‌ک چه‌ز له‌ له‌شولار کردن، دل‌دارییه‌که‌ی ئە‌وه‌نده‌ به‌هه‌تر ده‌بئ، ئە‌وه‌نده‌پیش به‌رگه‌ ده‌گرئ، تا مردن ده‌مینیته‌وه‌ و ناپیته‌وه‌ به‌تایبه‌تی ئە‌گه‌ر یاره‌که‌ی بوو بیته‌ ژنی و، مندالی لیبی بوو بئ و، بوو بیته‌ که‌بیانوی مالیشی!...

بنچینه‌ی ژیا‌نی ژن و مێردی دل‌دارییه‌ نه‌ک په‌گه‌زبازی!

به‌لام ئە‌و (دل‌داری) یه‌ی که‌ باوه‌ری ئافره‌ت ده‌خاته سه‌ر ئە‌وه‌ی پیاو، ده‌مه‌مییه‌ و زوو ده‌گۆرئ، که‌ پشتی پئ نابه‌ستری... ئە‌و دل‌دارییه‌ به‌دل‌داریی راسته‌قینه‌ دانانئ. ئە‌وه‌ له‌ راستیدا رووکه‌شیکێ په‌گه‌زبازییه‌!... بیجگه‌ له‌مه، خۆ کوتانی پیاو، به‌ته‌ووژمه‌وه، بۆ ئە‌مه‌ی ئاره‌زووی په‌گه‌زبازی خۆی دا‌هه‌رکینیته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌یه، که‌ پال پتیه‌نه‌ری په‌گه‌زبازی له‌ودا به‌هه‌تره‌ تا له‌ ئافره‌تدا. به‌لام وا ده‌رده‌که‌وئ که (په‌گه‌زبازی) چ له‌ لایه‌ن پیاوه‌وه‌ بئ چ له‌ لایه‌ن ژنه‌وه، ده‌ربه‌ست که‌سایه‌تی، یاخود پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و، ئابووری، یان زه‌ره‌کی، یاخود هه‌یج ره‌وش و په‌نگیکێ کۆمه‌لایه‌تی تر نییه. ئە‌و هه‌ر خه‌می ئە‌وه‌به‌تی تیر بکری و دا‌هه‌رکیته‌وه. گری ناداته‌ نه‌جایه‌ی دوایی. جا له‌به‌ر ئە‌وه‌ ئە‌م جووره‌ تیرکردن و دامرکانده‌وه‌یه، په‌نگه‌ هه‌ر پتویستی به‌ (دل‌داری) نه‌بئ. جا ئە‌م جووره‌ باره‌ له‌کن پیاو زۆرتر ده‌رده‌که‌وئ تا ژن!... ده‌هه‌ر ئە‌م جووره‌ سروشته‌ سه‌رکیشه‌ خویرییه‌یه، که‌ ئە‌و رازه‌مان بۆ ده‌رده‌خات: که (په‌گه‌زبازی) له‌ کاتیکدا که‌ ده‌که‌وئته‌ گه‌ر، خۆش و شیرین ده‌رده‌که‌وئ. به‌لام که‌ لنگبازییه‌که‌ دوایی هات، ناخۆش و ناشیرین و نه‌نگه‌ویست ده‌رده‌که‌وئ!... به‌لام که‌ (دل‌داری) له‌ ئارادا بئ، په‌گه‌زبازییه‌که‌، له‌دوای لنگبازییه‌که‌پیش هه‌ر به‌خۆشی و شیرینییه‌وه‌ ده‌مینیته‌وه‌ له‌پیش چاوی مرۆفادا. هه‌رچه‌نده‌ (په‌گه‌زبازی) یه‌که‌ جینگایه‌کی بنچینه‌یی و ناگرئ بۆ خۆی له‌ کۆری په‌یوه‌ندیی ناوه‌ند نیر و میدا، تا بتوانئ زال بئ به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ست و تاسه‌ و ته‌زووه‌کانی ترادا!... ئە‌مه‌ له‌ بابته‌ (په‌گه‌زبازی) یه‌وه.

به‌لام (دل‌داری)، له‌ پاش کۆبوونه‌وه‌ی هه‌ردوو خۆشه‌ویسته‌که‌، له‌پیشدا چۆن بووه، هه‌روا ده‌مینیته‌وه. و اتا: یه‌کیتی ژیا‌نی ژن و مێرده‌که‌ ئە‌و (دل‌داری) یه‌ ناگه‌یییته‌ پله‌ی تیریون و ده‌ستبه‌ردابوون، به‌پتیه‌وانه‌وه‌ دوور نییه‌ تا بیت په‌ره‌ بسینئ و گه‌شه‌ بکات... ئە‌و (دل‌داری) یه‌، پاش مردنی خۆشه‌ویسته‌که‌پیش، هه‌ر ده‌مینیته‌وه‌ نامرئ!... بیجگه‌ له‌وه (دل‌داری) یه‌که‌ بایه‌خ نادات به‌کۆبوونه‌وه‌ی هه‌ر دوو خۆشه‌ویسته‌که‌ و، به‌یه‌کیتی ژیا‌نیا‌ن، یان به‌جوئ بوونه‌وه‌یا‌ن و دوورکه‌وته‌وه‌یا‌ن. ئە‌مه‌پیش رازی ئە‌وه‌یه، که‌ (دل‌داری) یه‌که‌م) هه‌ر ده‌ژی و ده‌مینیته‌وه، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر هه‌ر دوو خۆشه‌ویسته‌که‌پیش چاره‌نووسیا‌ن وا به‌پینئ، که‌ هه‌ربه‌که‌یا‌ن له‌گه‌ل یه‌کیکێ ترادا ژیا‌نی ژن و مێردی پتیک به‌پینئ!... دووریش نییه‌ هه‌تا کۆنتر بئ، زۆرتر په‌گه‌ دابکوتئ و گه‌شه‌ بکات!... له‌ لایه‌کی تریشه‌وه، وه‌ک

دیته پیش چاومان، (دلداری) گه لیک روو و گه لیک لای هه یه. دوور نییه که سیک، دلی به زور که سدا بچیت، بام هوئی دلدار بیانه ییش جور جور بن. ئەم قسه یه ییش پیچه وانهی ئەو واته یه یه که ده لئ: (دل هەر یهک دلدار تیدا جی ده بیته وه). ته نانهت ئەم واته یه، به لگهی ئەوه یه که واتای دلدار و ره گه زبازی تیکه ل ده کرین. چونکه پیاو له باریدا هه یه که باوکی و دایکی و برای و ژنی و کوری و هاوړی و نیشتمانی خوئی خوش بوئ!... ئەمانه هه ره به که یان جوره خوشه و بیستیه کن بام له گه ل یه کتر بيشدا جوئی جوئی بن!...

یه کیک له زاناکان نووسیویه تی ده لئ: (ئافرهت ده بن به دوو به شه وه: ئەوانه یی بو دایکی تی ده ست ده دن. ئەوانه یی بو به زمور به زم ده ست ده دن). گوتوویه تی: مه به سی له به شی یه که میان بو مندالبون، بو مندال پیگه یاندنه، بو مندال په رو ده کردنه، بو مال راگرتنه، بو بایه خ به خودانه. به لام دهسته ی ئافره تانی (به زمور به زم)، له پیش هه موو شتی کدا پیاویان هه ره له بهر خوئی خوشه وئی. به لای ئەو ئافره تانه وه، پیاو به (هوئی) دانانری که بیانگه یینیتته ئامانجی خوئیان پیاو خوئی به (ئامانج) داده نری، هه ز له خویشی ده کری!...

جا ئەم دابه شکردنه ئەوه مان تیده گه یینی که ئافره تانی دهسته ی (دایکی تی) گوئی ناده نه بابه تی (ره گه زبازی). که چی دهسته ی (ئافره تانی به زمور به زم) نه گوئی ده دنه مندالبون، نه بایه خیش ده دن به مال راگرتن. ره نگه ئەم جوره دابه شکردنه ییش قسه کانی پیشوومان لیک بداته وه که گوتمان پیاوان هه ز به تیکه لبون ده کن له گه ل ئافره ته سوزانییه کان و رووبازارییه کاندان. چونکه له کن (ئافره تی دایکی تی) دلدار ی به چنگ و به ده سه لاته. به لام له لای (ئافره تی به زمور به زم) ره گه زبازی ده سه لاتدار تره. به واتایه کی تر (ئافره تی دایکی تی) رووه شوو کردن و خیزان دروست کردن دهر وات، به لام (ئافره تی به زمور به زم) گوئی ناداته شوو کردن و خیزان دروست کردن مه گه ره هه مه به سی ئەوه بیته که بو پاشه رۆژی خوئی شتی ک پیکه وه بنی، تا له رۆژی ره شدا فریای بکه وئی!.

به هه موو ره نگ، وامان دیته پیش چاو، که هه موو پیاویک دلی ده چی به (ئافره تی به زمور به زم) دا. به لام تا پیتیان بکری ئەو جوره ژنانه ماره ناکه ن!... به لام که ژنیان هینا، له و ئافره تانه ده هینن که له جوره که ی ترن، له (دایکی تی)... واتا له و ئافره تانه ماره ده کن که به کاری مال راگرتن و مندالبون و مندال به خپو کردن دین. ئەوه ییش ئاشکرایه، که ژن و میردیی هه ره له بهر ئەوه تیکه ده چی که هه ره له سه ره تا وه ژن و میرده که، له وه تیناگه ن که ئاره زووی هه ره دوو کیان له سه ره بنچینه ی (ره گه زبازی) دامه زراوه، نه ک له سه ره بنچینه ی

(دلدار ی)... جا که ژن و میردییه که یان به مجوره دامه زرا بی، هیزی کیشکردنی ره گه زبازییه که یان به ره به ره کز ده بی. زور جاری وایش هه یه که ئاره زووی ره گه زبازییه که ی هه ره دوو لایان به رامبه ره یه کتری، هه ره به جاریک نامینی و له ناو ده چی. جا که ئەوه گه یشته ئەم راده یه ئیتر هیچیان بو نامینیته وه ئەوه نه بی که زور داری له یه کتر بکه ن و، ناپاکی له ژن و میردی یه کتر بکه ن. واتا: داوین پیسی بکه ن!...

به لام (دلدار ی)... دلدار ی دل سوزانه و راسته قینه، دلدار ی بی گه رد... له راستیدا له ئاسن به هیتره. نه رۆژگار ده توانی له ناوی بیات، نه کاره ساتی ناهه مووار!...

ته واو بوو

۱۹۸۴

هه‌په‌تی په‌گه‌زبازی

نوێ کردنه‌وه‌ی تافی و کورپینی به‌هۆی سروشته‌وه

نووسه‌ری: به‌رنار مه‌کفادن

پیشه‌وای په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش له‌ئهمه‌ریکای یه‌که‌گرتوودا

١٩٦٥

سه‌رنه‌یک...

مامۆستا شاکر فه‌تاح هه‌روه‌ک له‌پیشه‌کی ژباننامه‌که‌یدا (ئاوێنه‌ی ژینم) ئیشاره‌مان پێداوه، له‌نووسین و کاری دانانیدا گه‌لێ ده‌ستپێشکهری به‌رچاوی هه‌یه و داھینه‌ربووه له‌بواره‌کانی ئه‌و رێبازه‌ی گرتوو به‌تیه‌به‌ر بوو خۆی.

یه‌کێک له‌وانه، تا کۆتایی شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیستیش به‌ده‌گمه‌ن هه‌بوون که‌ خۆیان داوه له‌ بواری نووسین ده‌رباره‌ی کاروباری سی‌کسی و ئه‌و زانسته‌ی به‌ده‌ووریدا ده‌خولیته‌وه؛ خو و نه‌ریتی باوی ناو کۆمه‌لگه‌که‌مان به‌ربه‌ستتکی گه‌وره‌بووه له‌به‌رده‌م ئه‌م کاره‌دا، بۆیه زۆربه‌ی نووسه‌ران. به‌جوانیان نه‌زانیوه (چ وه‌ک کارێکی زانستی و لیکۆلینه‌وه، چ وه‌ک کارێکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری) خۆیان لێ نیتزیک بخه‌نه‌وه، به‌لام ده‌بینین مامۆستا زۆر بویرانه و چاو قایمانه‌ بازووی لێ هه‌لمالیوه و کردوویه به‌ به‌شێک له‌ پرۆژه‌ فراوانه‌ گه‌وره‌که‌ی (پرۆژه‌ی خۆبنداره‌ی کوردی) و به‌شێکی تایبه‌تی به‌ناوی (په‌گه‌زبازی - سی‌کسی) یه‌وه جیاکردۆته‌وه و ئه‌وه‌ی به‌باشی زانیبێ له‌ باس و لیکۆلینه‌وه وه‌ری گێراونه‌ته‌ سه‌ر زمانێ کوردی.

جا به‌گشتی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌م حاله‌ته‌دا بۆی ده‌چین ئه‌وه‌یه‌ که‌:

١- کارێکی ده‌گمه‌ن و داھینه‌رانه‌یه (له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تاییدا) که‌ کتیبخانه‌ی کوردی به‌خۆیه‌وه ده‌بینی باه‌تێکی تازه‌یه.

٢- زۆر چاو قایمانه‌ و به‌جوورته‌ته‌وه، مامۆستا ده‌ستی داوه‌ته‌ کاره‌که‌ی و په‌نجه‌ی بۆ باسه‌کان بردووه و زاراوه‌ سی‌کسیبه‌کانی کردۆته‌ کوردی و به‌زه‌قی و راشکاوانه‌ ناوی هیناون، هه‌رچه‌نده‌ زۆرجار له‌به‌ر عورف و نه‌ریتی باو و یستوو به‌ زاراوه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی وا دابنێ که‌ له‌لای خۆبنداره‌ سله‌مینه‌وه‌ی تبادا نه‌بێ، به‌لام جاری واش هه‌یه‌ ناچار له‌ بنی هه‌مانه‌که‌ی داوه‌ و راسته‌وخۆ ناو و زاراوه‌که‌ وه‌ک خۆی ده‌هێنێ.

ئهمه‌ش به‌لای کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌وه‌ ئاوايه، به‌هۆی ده‌گمه‌ن وه‌یا نه‌بوونی ئه‌و نووسراوانه‌ی سه‌ر به‌م ته‌وه‌ره‌ن له‌ کتیبخانه‌ی کوردیدا (تا کۆتایی شه‌سته‌کان). که‌می به‌رامبه‌ر ئه‌مه ده‌بینین له‌ناو کتیبه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا زۆر به‌ئاشکراو راشکاوانه‌ باسیان لێ ده‌کری و ناو ده‌برین.

ئیمه‌ ئه‌م کاره‌ی مامۆستا به‌یاخی بوون و له‌ خه‌ت ده‌رچوون دانانین، به‌لکه‌ ده‌ستپێشکهریه‌کی چاک و داھینانێکی تر و رچه‌شکاندیکه‌ و پیرۆزه‌کی تره‌ ده‌بخه‌ینه پال ئه‌وانه‌ی دی.

ئه‌حمه‌د

٢٠٠٣/٧

پیشه کی

ئەم نووسراوه بۆ پیاوان دانراوه راست و ڕەوان لەو بابەتانهوه ئەدوئ، که زۆر گرنگ و بایه خدارن بۆ ئەوان بینگومان خوێندەواری، خۆی بەتەنیا، لە باربا هەیه که ئەو خراپ و تاوانانە لە داوین پاکیی بۆژۆ و شەرمی درۆوه پەیدا ئەبن، رۆژ بەرۆژ چاره یان بکات.

شەرمی درۆ، لە ئەندازه بەدەر زیان و خراپە ی لێ ئەو شەیتەوه هەر کزیی و سستییهک، ئیمرو تووشی هێزه کانی لەشمان هاتوون، تا ئەندازه یه کی زۆر گه وره، لە شەرمی درۆوه پەیدا بوون لەبەر ئەوه مەبەس لەم نووسراوه ئەوه یه که ئەو بابەتانه ی تەندروستی مرۆف و چاکیی مرۆفی پێوه بەنده، سەرپۆشبان لەسەر هەل بگیری و بەتاشکرا، دەرخرین ئاگاداریی و شارەزایی، بێ گومان هێژیکه جا ئەگەر شارەزایی لە کاروباری رەگه زدا(*)، ئەوهنده بۆ تەندروستان پێویست بێ، بێ گومان بۆ ئەو لەش کز و بێ هێژانه ییش که لەناو گێژاوی ناشیته و نەزانی و کۆلکه خوێندەوارییدا گێل ئەخۆن، گرنگتر و بەکەلکتر ئەبێ.

ئەو پیاوه ییش که دەماری پیاوه تی پێوه نەمینی، ئەبیتته باریک بەسەر ئەو کۆمه لایه تییه وه که تیا ئەژی، کەم و زۆر بەکەلکی ئەو کۆمه لایه تییه نایهت، لەسەر ئەوه ییشه وه زبانی پێ ئەگه یینی زۆر کەسی واهەن، که ئەم جۆره ژبانه ئەژین.

هەر کامێکیان بگریت، بەکزیی و لاوازییه وه ئەژی، نە کامه رانی ئەچیتژی، نە لە تەندروستییش تی ئەگات.

کەواته، بەسیه تی درۆ و چاو و راوکردن، دەمیکه، سەرده می شەرمی و ناشیته ی بەسەر چووه بەلام ئیمروکه، پێویسته لەسەرمان که به تیشکی به هێژی خوێندەواری، تاریکایی نەخوێندەواری رۆشن بکەینه وه، تا رێگایه کی تهخت و فراوان و ئاسان بۆ لاوه کان بکەینه وه، که پێی له هیواو ئاوات.

خوێندەواری ئەم نووسراوه هەرچییه کی پێویست بێ بۆ شارەزا کردنی له ژبانی رەگه زبی خۆیدا، دەستی ئەکەوئ هەرچییه کمان لەدەست هات کردمان بۆ ئەمه ی نووسراوه که هەموو لایه کی کهینه وه یه یه رەگه ز بگریته وه لەسەر خوێندەواریش پێویسته، که باش

بەخوێنیتته وه و لێی ورد ببیتته وه. و هەرچییه کیش ئەخوێنیتته وه، بەتەواوه تی به کاری بهیته ی، بۆ ئەمه ی ئەو هێژ و تەندروستییه ی ئاواتیان بۆ ئەخوێن بێ، دەستی بکەوئ.

لێره دا، لە پێش کهینه وه یه یه ی تاییه تیدا، بەتەنگ کهینه وه یه یه ی گشتییه وه بووین ئەمیش لەبەر ئەوه یه، که ئەگەر نەخۆشه که دەستوره گشتییه کانی نەخۆشییه که ی زانی، ئیتر ئەتوانی به هۆی ئەم زانیارییه گشتییه وه، نەخۆشییه که ی خۆی بدۆزیتته وه، دیاره که مرۆف شارەزای کهینه وه یه یه گشتی بوو، شارەزای کهینه وه یه یه تاییه تیش ئەبێ.

لەبەر ئەوه، ئەم نووسراوه بەکەلکی هەموو کەسیک دێ نەخۆش چاک ئەکاتته وه و لە دەست نەخۆشییه که ی خۆی رزگاری ئەکات. ئەوی نەخۆشیش نییه، ئەوهنده ی تر هێژ و تەندروستی ی پێ ئەبه خشی.

(بەرنار مەکفادن)

(*) لێره دا وشە (رەگه ز)، رەگه زی پیاو و رەگه زی ژن، یاخود رەگه زی مرۆفایه تی ئەگریته وه زانستیکی تاییه تیش بۆ ئەم رەگه زه دانراوه که له دلداریی و سک و زاکردن و ژن و میتردی و ئەم جۆره بابەتانه ئەدوئ، پێی ئەلین (زانستی رەگه ز – وەرگێتر).

بهشی یه گهه

دهموچاوی جوان و لهش و لاری ریکویپیک و کردهوی شیرینی ئافرهت، لهتای تهرارزوا، وهک هۆشی بههتیز و لهشی بههتیزی پیاو ئه وهستیتتهوه. رهگهزی ئافرهت و رهگهزی پیاو ئه و دووانه بهئاشکرا له یهکیان جیا ئه که نه وه، کردهوه و رهوشتی ههر رهگهزیان بۆ رهگهزه که ی تر پیتویست و به که لکه ههر کاتج ئه و رهوشت و کردهوانه یهکیان گرت کامه رانی مرۆفایه تی ئه گاته ئه و په پری ئه و یهک گرتنه ییش له شیوه ی ژن و میتردییدا پهیدا ئه بچ، که دل ئه نووسی به دل له وه و دهستییش ئه خریته ناو دهسته وه چونکه ئه و ئاره زووانه ی له گه ل یه کتردا بسازین و ریک بکه ون، له هه موو ئاره زووه کانی مرۆفایه تی بههتیزتر ئه بن هه موو ریک خراوه کانی رهگهزی مرۆفایه تیش له سه ر ئه و بنچینه یه دانه مه زرین چونکه خیزان، رووکه شی ههر چۆنیک بی، سه رچاوه یه کی ژبانی نیشتیما نه، چاکه کانی نه ته وایه تی له ویتوه پهیدا ئه بن، گه وره بی نه ته ویش به هۆی ئه وه ئه پاریزری.

بهلام، له روویه کی زانستبیه وه، ئه و خیزانه به خیزان دانانری، هه تا ئه و ئه ندامانه ی لییان پهیدا بووه، کردهوه و رهوشتیکی سه ره تایی یان نه بی، اتا ئه و کردهوه و رهوشته یان هه بی که تاییه تبیه بۆ رهگهزه که یان جا ئه و کردهوه و رهوشته ییش که پیاو جیا ئه کاته وه له ئافرهت هتیز و هه ره ته.

دوورنییه که ئافره ته که دهموچاوی جوان نه بی به لام ئه و که مو کووربیه، به هۆی ریکویپیک ئه ندامه کانی له شییه وه و جوانییه کانیانه وه ئه شارریتته وه؛ ئه گه ر بیتو خوا ئه و شهنگی و ناسکیی ئافره ته ی پتی به خشیی، که دل کیش ئه کات ئه و ئافره تانه ی که له میژوودا به هه لکه وتوو دانراون، زۆربه یان له بهر جوانی دهموچاویان نه بووه، که ناوبانگیان ده رچووه. که چی به پیچه وانه ی ئه وه وه، ئه وی له ناو پیاواندا ناویان ده رکر دووه، ئه وانه بوون که خاوه نی هتیز و هه ره ت بوون.

له راستیدا پیاوی کز و له ر و لاواز، کزی و له رپی و لاوازیبه که ی له ئه نجامی کردهوی خۆبه وه بۆ پهیدا بووی، یان له کردهوی باوک و دایکیه وه به مرۆفایکی جیاواز دانه نری چونکه ئه وه ی به دهسته وه نه ماوه که له باریا هه بی ئه و مه به سانه بهینیتته دی، که بزبان هاتۆته جیهانه وه که له پیتش هه موویاندا پاراستنی رهگهزی مرۆفایه تبیه له ژبانه دا.

کولمه به قوولا چووه کانی و، ماسولکه شل و شیتاوه کانی و، چاوه لیله کانی و هه ناسه کزه که ی و، روو که شه کانی تری کزی و بی هتیزی لهش و هۆشی... ئه مانه هه موویان ئه وه

پیشان ئه دن که له شیکی وا بههتیز و هه ره تی نییه، که بتوانی وهک میتردییک فرمانی پیروزی خۆی به جی بهینی.

ته نانه ت خه بات کردنه که ییشی به کزی به کزیی ده ره که وی، به رامه ر کاروباری ژبان، هه رچه ند جاری وایش هه به که رۆژگار له گه لیا ئه بی: وهک ئه وه ی که له خیزانیکی ده و له مه نددا گه وره ئه بی یاخود له لایه کی واوه ده رامه تی ئه داتی که پیاو هه ر به بیریشیا نایه ت له بهر ئه وه، له رووی سامان ده ست که وتنه وه ئه وه ندی پیتویستی به خۆماندوو کردن نابج ئه مه ییش با به تیکی خۆش به ختییه، هه موو پیاویکی کز و له ر و لاواز به دهستی ناکه وی خۆ ئه گه ر دهستی شی بکه وی هه ست به کامه رانی راسته قینه ناکات جا له بهر ئه وه ی ئه و خاوه ن به ختانه زۆرنین، زۆره ی ئه م کۆمه له هه ناسه ساردانه، له ناو ژبانه دا به بلاوی ئه بینرین بههتیزه کان که نه فتیان ئه کن و به زه ییشیا ن پیاواندا دیتته وه.

دووریش نییه به چاوی سووک سه ریران بکه ن چونکه ئه وانه سه رچاوه یه کی سه رگه ردانی و هه ناسه ساردین بۆ خۆیان و، جیگای به زه بی پیاها تنه وه و به چاوی سووک سه رکردن له لایه ن ئه وانه وه که هتیز و هه ره تیان هه به له گه ل هه ر که سیکیشدا تیکه ل بن نازاریان پی ئه گه تین و زبانیان پی ئه به خشن.

هه ره کو پزیشک (کریستوفر ولدن) گوتوویه تی، ئه و کزولا وازانه چ له پیتش چا و سروشتا، چ له بهر چا و که لک خوازه کاندای، له کۆری ئابووریدا جیگایان نابج.

چونکه ئه وانه ته نگوچه له مه یه کن زبان به خۆشگوزه رانییا ن ئه دن به ره له ستیکیشن له رتگای پیتشکه وتنیاندا جا ئه گه ر یه کییک له وانه ژنی هینا، دوورنییه، که که مو کوورپی لهش و هۆشی خۆی بگویتته وه بۆ مناله کانی، که له ناو که مه ره یه کی به دی و خراپیدا بلا و ئه بنه وه و په ره ئه سینن جا له بهر ئه مه ی له توانیدا نابج ئوباله کانی ژبان به ته و او ه تی بگریته ئه ستۆی خۆی، بی گومان ئه بی که سیکی تر هه ندی له فرمانانه بخاته ئه ستۆی خۆی، هه مو ده م خۆی له شییه کی خه فه تبارانه و که م هتیزیدا پیشان ئه دا به لام خۆشبه ختانه، سروشت له زبانی که م ئه کاته وه ئه ویش یان به هۆی کورت کردنه وه ته مه نییه وه، یاخود به هۆی په ک خستنی ئه وه یه وه که نه وه ی لی بکه ویتته وه له ر و لاواز و کزین وهک خۆی.

گه وره ترین رووکه شی خۆشیی ژبان و مه به سی به رزی ژبان له وه دا ده ره که وی که کور و کچیک یه کیان گرتی و به جوانی له گه ل یه کتردا ریک که وتین و به ژن و میتردییه کی

خۆشه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌كتردا گوزهران، بکه‌ن به‌لام ریگای ئەم جوړه ژینه، له‌به‌رده‌م هه‌ناسه ساردەکاندا به‌ریه‌ست کراوه.

لیڤه‌دا له‌وانه‌یه هه‌ناسه ساردەکان به‌هۆی که‌له‌پووری^(۱) باوک و دایکیانه‌وه وایان لی هاتیب، یاخود به‌هۆی گرۆزیی ره‌وشت و خوویانه‌وه و کزولا وازبووین، جی‌او‌ازی نییبه به‌جوړتیکی تیک‌راییی، ئافره‌ت زۆرتر ئاره‌زووی سروشتی ره‌گه‌زایی، ئە‌پاریزی. له‌وکاته‌دا که‌ کچه‌که، هاوسه‌ریک بۆ خۆی هه‌ڵ ئە‌بژیرئ، زۆر به‌په‌ره‌ۆشه‌وه‌یه که‌ می‌رده‌که‌ی دوا‌رۆژی خاوه‌نی له‌شیتکی گورج و توند و تۆل و کرده‌وه و ره‌وشتی دروست و به‌هیز بئ، تا بتوانی به‌کاری پاراستنی بئ و ئاره‌زووی دایکیستی دایم‌تیکیتی و بۆ خویشی و مناله‌کانیشی جی‌گایه‌کی باش له‌ناو ژیا‌ندا په‌یدا بکات.

له‌ هه‌موو کچی‌کیشدا هه‌ستییکی بنچینه‌یی هه‌یه، که‌ ئە‌یترسینی له‌وه‌ی شوو به‌پیاوی کزولا واز بکات، نه‌وه‌ک ئە‌و هیز و هه‌ره‌ت و توانایه‌ی تیا نه‌بئ به‌واتایه‌کی روون تر: شووکردن به‌پیاوی و هه‌ر به‌ناوشووکرنه.

سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردیی نه‌بئ هه‌یچی تری لی په‌یدا نابئ دوا‌یی ئە‌بیته‌ هۆی ره‌نجه‌رۆیی و دوژمنایه‌تی.

هه‌روه‌ک له‌وه‌ دلنیا‌ین که‌ رۆژ به‌دووی شه‌ودا دئ، ئە‌توانین له‌وه‌یش دلنیا‌ین که‌ ئە‌و جوړه ژن و می‌تردییه ئە‌نجامه‌که‌ی به‌وه ئە‌گات؛ چونکه هه‌تا پیاوه‌که له‌ له‌شدا کزویی هه‌یزبئ، له‌ کاری ژن و می‌تردییشدا هه‌ر کز و بئ هیز ئە‌بئ هه‌روه‌ها ئە‌م کزییه‌یش، کرده‌وه و ره‌وشتی کز و بئ هیزی له‌گه‌لدا ئە‌بئ ئە‌مه‌یش دانی پیا‌نراوه، که هه‌تا ئافره‌تی و هه‌بئ، له‌به‌ر سامان شوو بکات، یاخود هه‌ر له‌به‌ر ده‌ست که‌وتنی خانوو مال شوو بکات، بئ ئە‌مه‌ی گوئ بداته چۆنیتی ئە‌و خانوو مال، یان هۆی شووکردنه‌که‌ی ئە‌وه‌بئ که هه‌ستییکی نه‌خۆشانه‌ی هه‌بئ، یان به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه‌یه‌کی نابه‌جئ پالی پیتوه نابئ بۆ شووکردن، ئە‌گه‌ر ئە‌و ئافره‌تانه به‌جوړه پیا‌وانه شوو بکه‌ن که خۆیان به‌پیاو بزانی، له‌ راستیدا ئە‌م شووکردنه کرده‌وه‌یه‌کی شووره‌یی و نه‌نگه، په‌له‌یه‌کی سه‌ره‌شۆرییه به‌سه‌ر ناوچه‌وانی ژن و می‌تردییه‌وه هه‌ر ئافره‌تییکی هۆشی به‌خۆی بئ، و خاوه‌نی بی‌کردنه‌وه‌یه‌کی دروست بئ، له‌م جوړه پیکه‌وه نووسانه ئە‌سه‌له‌میته‌وه و دانه‌چله‌کئ جا هه‌رکاتئ جیهان زۆرتر ژیر و مه‌ندیبئ و زۆرتر له‌ فرمانی ئە‌ستۆی خۆی تئ بگات، تا ئە‌م ده‌رد و ئازاره له‌ناو نه‌به‌ین که

به‌ری له‌شیتکی تیک چوو و زیندویتییه‌کی پئ نه‌گه‌یشتوه، ژن و می‌ردیی پیک نایه‌ت. ئە‌وه‌ی که له‌ناو گیانله‌به‌رانا‌دا به‌هۆی زه‌بروزه‌نگه‌وه پیک دئ له‌ناو مرۆقه‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا به‌هۆی یاسا یاخود هۆشه‌وه پیک دئ له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شا له هه‌ندی جاردا بۆمان ده‌رئه‌که‌وه‌ی که گیانله‌به‌ران له ئیمه زۆرتر تئ ئە‌گه‌ن، به‌تاییه‌تی له‌و کاتانه‌دا که پاراستنی ته‌ندروستی و هه‌یزی نیره‌ی گیانله‌به‌ره‌که دیته پێشه‌وه؛ بۆ وینه شیر یاخود ئاسک ئە‌هه‌ینینه‌وه: ئە‌وانه هه‌ردووکیان په‌لاماری گیانله‌به‌ریکی کزولا واز ئە‌ده‌ن و ئە‌یده‌ن به‌زه‌ویدا، هه‌ر بۆ ئە‌مه‌ی بۆ می‌چکه‌کانی خۆیانی ده‌ریخه‌ن، که له‌ توانایاندا هه‌یه بینه باوکیک له‌ناو ره‌گه‌زی خۆیاندا.

جا ئە‌م شه‌ره قۆچه‌ی که له‌ناو نیره‌ی گیانله‌به‌ره درنده‌کاندا په‌یدا ئە‌بئ، ره‌نگه‌ و ده‌ریخات که سروشت دل ره‌قی تیا‌یه به‌لام ئە‌و نیره‌نانه له‌ ریگایه‌کی کاربگه‌ره‌وه ئاره‌زووی خۆیان ئە‌هه‌یننه‌ دیی ئاره‌زووه‌که‌یش بریتییبه له‌وه‌ی که کزولا وازه‌کان له‌ناو به‌رن چونکه گیانله‌به‌ر، که له ئە‌ندازه‌ی خۆیدا بئ وه‌ک هه‌موو زینده‌وه‌ریکی تر له‌شیتکی ته‌واوی توندو‌تۆل و گورجوگۆلی ئە‌بئ.

به‌لام. ئە‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌مرۆقه‌وه هه‌یه، هه‌یج شتییکی و له‌ ئارا‌دا نییبه که به‌ریه‌ستی کزیی و لا‌و‌ازی و تیک چوونی ره‌گه‌زی مرۆق‌ایه‌تی بکات ته‌نانه‌ت ئە‌و ئاره‌زووه‌یش که له‌ناو ئافره‌تاندا هه‌یه، له‌بابه‌ت شوونه‌کردنه‌وه به‌یه‌کیکی له‌ خۆیان که‌متر له هیز و توانا و ته‌ندروستی‌دا، به‌هۆی ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، تا ئە‌ندازه‌یه‌ک کزیوه له‌ کاتیکی که له‌ناو هۆزه درنده‌کاندا، کچ ئە‌بینه‌ن به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یری ئە‌و پیاوه ئە‌کات که‌دوای ئە‌که‌وه‌ی به‌لام هیز و ئازایه‌تی پیا‌وانه‌ی تیا‌نییه، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا به‌جوړتیکی تره ئە‌بینه‌ن خاوه‌نی ئیسکه نه‌رمه‌کان و ماسولکه شل و شیواوه‌کان، که له باوک و باپیریانه‌وه بۆیان ماوه‌ته‌وه و له‌ناوچه شارستانییه پر له ماشینه‌کانیا‌نه‌وه پیا‌ن براوه، هه‌یج به‌ر هه‌ل‌ستیک نایه‌ته به‌رده‌میان له ژن هه‌یناندا هه‌ر وه‌ک پزیشک (لارسون) ئە‌لئ، ئە‌گه‌ر به‌هاتایه، ئاواتی (تۆماس کارلایل) به‌هاتایه‌ دیی وه‌ک له هه‌ندی له نووسراوه‌کانیا پێشانی ئە‌دا: که‌س جلویه‌گی له‌به‌ر نه‌کرایه، له‌وه‌وه تئ ئە‌گه‌یشتین که‌ چ که‌تنیکی ناشییا‌نه ئە‌که‌ین له‌وه‌دا که رئ ئە‌ده‌ن کو‌ر و کچی کزولا واز بینه هاوسه‌ری په‌کتر.

چونکه هه‌ردوولایان ساکارترین باب‌ه‌تیا‌ن نییبه، که پیتوه‌ندی ژن و می‌ردیی له‌سه‌ری

(۱) لیڤه‌دا که‌له‌پوور به‌مانای (بۆ‌ماوه - وراثه) هاتوه.

بهنده. به پیچه وانهای نهوهوه، نهوه که سانهی که نیمه پیمان نهلتین درنده وهک هوزهکانی (زۆلۆ) (۱) و (نهبحوریت)، وینهیهکن له پیرهویبکردنی باوهر و بیری دروست و بهجیدا.

پیاوی کزولاواز، ههر لهوه بیبشه نامینیتتهوه، که بهجۆرکی ههموو دهمی دل خوش بی و له شیوهیهکی قولیشدا ههست بهو کامه رانییه بکات که له دلداریی و دوس له مل کردنی ژنیک لهش دروستدا دهستی نهکوهی، لهوهبیش بی بهش نهمینیتتهوه که له کورهکانیا کورینی خۆی چاوپیی بکهویتتهوه نهوهبیش بهشیک کی کهم نییه له کامه رانیدا، که کورینی و کچینی دایک و باوک له مناله کانیا نانا تازه بیتهوه.

نهوهبیش گومانی تیانیه که باوکهکان فیتری نهوه نهبن که چۆن ههلهو که تنهکانی باوکهکان تووشی مناله کانیا نانا دین و له ناو لهشی نهواندا نهبیرین لهراستیدا کزی و لاوازی گوناهیکن دهربارهی نهوه لهشه نهکرین که بو نهوه دروست کراوه بههیز و ههرهتهوه بژی.

نهگهر پیاوی کز و لاواز توژیک دهررونی بیته جۆش و ههستی بیته خرۆش نهوه رۆژه ئاشکرا نهکات که تیاپوه بههۆی سک پرپوونی دایکی نهوه مناله بچوکه بهسه زمانهوه، که دهرد و نازار لیتی بوته بار و، بهدهست باوکیشیهوه سه رگهردان بووه.

نهوه ههر له خووشیی ژیا نی ژن و میردیی بی بهش نامینیتتهوه. چونکه نهوه تهندروستیهی خوا بو مرۆقی داناوه، دهستی له هه لئاگیری. مهگهر واز له هه ناسه دان بهیترئ دلخووشی ههر لهوه تهندروستیهوه پهیدا نهبی ته نانهت دلخووش و شهیهکی وانیه که بهکه لکی دهرپرینی نهوه بیره بیته.

چونکه نهوه خوتوکه یه که، خووشیه که نهکوهیتته لهش و دل و گیانهوه، ههموو نه ندامهکانی مرۆف زیندوو نهکاتهوه و نه خاته گهر هیچ شتیک له بهردهمیا خۆی رانگری. نهوه کهسه خووشی ههست و نهکات که هیچ شتیک له ریگایدا ناوهستی خۆی فری نهکاته ناو فرمانه که یهوه بی وه پرس بوون و بی کۆل دان، زال نه بی بهسه ر گهروگرفته کانیا فرمان له بهر چاویا وای لهی دئی، نه بیته وهرزین ههر جۆره مه شقیکیش پهیدا بی، نه بیته کامه رانییه کی تازه بو به کا هه لیش نهکوتیتته سه ر گهروگرفته کان، تا له چاره کردنیاندا ههست بهو دل ناسووده ییه بکات، که له نهنجامی سه رکه وتن و زال بوونیهوه دهستی

(۱) زۆلۆ یان ناوچه که یان (زۆلۆ ناند): کومه له تیره و هۆزیکه نهسلین له دهقهری ناتالی نه فهریقای باشور که دهرپانی به سه ر زه ریای هینیدا، له ۱۹۷۲ هوه به خا که که یان دهرتری (کوازۆلۆ).

نهکوهی، پیاوی واکه کهوته دلداریهوه، می بازیه کی واکات که کهسه نه توانی بهرگه ی بگری، که کهوتیشه فرمانهوه، به چالاک و سه رکه و تووییه وه نهیکات له خهباتیشدا، رهنج نهدا و تی نهکۆشی تا سه ر نهکوهی و نهگاته نامانج ههر له خۆیدا نه بیته به لگه یه کی واکه خوا له دروست کردنی مرۆقدا، ویستویه تی مرۆقی وای.

به پیچه وانیه نهوه، پیاوی کزولاواز، ههموو رۆژیک، دهرد و نازاری لهش و هۆشی بو پهیدا نه بی له گه ل نهوه ییشدا که نه زانی که لویه لی ساز کردنی خوار دنه که ی فرمانی خۆی به جی ناهینی که چی ههر نه خوات ههر فرمانیکی سووک بکات لهشی ماندوو نه بی.

په ی بهوه بیش نه بات که نهخی نهوه له سیبه ماندوو ههکانی و دل به شیوه که ی و په لویۆ له رزۆکهکانی نه دات.

نه ترسی له وهی می شکی خۆی بخاته گهر، نهوه که تووشی نهوه سه ر ئیشه یه بیته که له دوا ی ماندوو بوونه که یه وه پرستی له بی ری ههموده م خۆی دوور نه خاته وه لهوه کومه له ی که تیا یه تی. به رۆژ دلته نگه تووش دئی.

به شه ویش گلارایی پی نهگات، وهک تایی له هاتنی وای لهی دئی ههست به خووشیی خوشتنی ناو دهریا ناکات حهز له زۆرانباریی شه پۆلهکانی زری ناکات له وه رزین و لهش جولانیش له یاریه کان و سواری نه سپ و گه رانیش خووشی وه رناگری به گران نه توانین بلین نه ژب چونکه نهوه جۆره ژیا نه، ژیا نی که مترین گیانه به رانه که چی له گه ل نهوه ییشدا کامه رانی لهوه که متره که کهوتیشه نهوه ته مه نهوه پیاو له یاد کردنه وه ی رابردوی خۆی خووشی وه رگری، له ههموو کهسه دوور تر نه بی له کامه رانییه وه چونکه ههر چی بیره وه ریه کی هه یه پر له هه ناسه ساردیی و سه رگهردانی چونکه نهوه کاره ناشایسته نهی له وه پیش کردوونی، نه مانه نهنجامی نه بن. چ خۆی، چ کهسانی تری، تووشی دوو سزاکردووه: خهفت و نازار.

دوور نییه نهوه کاره ناسازانهی لهوهوه روویان دای، که سروشتی خۆی و هه لکه وتنی، یان ناشیی بی و تی نهگات له نهنجامی کردهوهکانی خۆی، یان که له پوریک بن له باوک و دایکیه وه بو مابنه وه به لام سه رچاوهکانی نهوه کاره ناسازانه ههرچی به ک بن، نهنجامی ههریه که چونکه سروشت که به چاوی سووک ته ماشای کرا و په پرهوی یاساکانی نهکرا، نهکوهیتته چهن دوچونه وه له گه ل نهوه که سه دا که سووکی کردووه ههموو جاریکیش تۆله ی خۆی لهی نهکاته وه.

له گه ل نهوه ییشدا، سروشت دایکیکی دلنه رم و چاکه خوازه.

بهشی دووهم

گوئی نهدان به پیرهویی سروشت ههلهیه

ئهگهر زانستی پزیشکایه تیش، زانستیکی دانراو بوايه وهک زانستهکانی ژمیرکاری (ریاضیات)، ئهگهر له توانای ماموستاکانیشیا بوايه، له ژبانی رۆژانهدا بهکاری بهینن و ئهه ئهنجامه راستانهیان لئ دهست بکهوئ، وهک له بهکارهینانی زانستی ئهاندازهدا ئهنجامی راست و دروستیان دهست ئهکهوئیت، ههر راویژتیکی پزیشکایه تی له پزیشکیکی شمارهزاهه ده ریجوايه، ئهبوو په پیرهویمان بکردایه، ئهگینا به ناشی ئهژمیرراین بهلام کهینهویهینه که وانیه ته نانهت ئهندامهکانی پیشه ی پزیشکایه تیش ئهمه ناتوانن بلین.

یهکیک له نووسهره گالته وگهپ که رهکان^(۱) گوتویه تی: پزیشک ئهه کهسهیه، ئامۆژگاری بهکارهینانی داوو دهرمانی وا ئهکات که خۆی هیچی وای لئ نازانی. جا ئهگهر ئهه قسهیه تا ئهاندازهیهکی گهوره راست دهرنهچن، سهرم سوڕه مینتی ته نانهت ئهندامهکانی پیشه ی پزیشکایه تیش، پئ له راستی ئهه قسهیه ئهینن، ئهگهر نهخۆش له بهر ده میاندا نهبن، یاخود چاوه پروانی وهگرتنی مزی خۆیان نهبن ههر ئهوه ندهت بهسه، یهکیک لهو بلاو کراوانه بخوینیته وه که په یوه ندییان به کرده وهی پزیشکه کانه وه ههیه، بۆ ئهه می بۆت دهر بکهوئ که له سئ بهش دووبهشی مهشقردن له سههر پیشه ی پزیشکایه تی له سههر بنچینهی ئهه که له پورهیه که له باوو باپیرمانه وه بۆمان ماوه ته وه، سئ یه که کهی تریشی له سههر بنچینهی تاقی کردنه وهیه، هه ندی له پزیشکه کانیش ئه وه نده به جهرگ بوون، که توانیویانه له یاسای باو بچنه دهر وه، ئه وانیش ئهه ری و شوینه یان گرتوه که مهشق که رهکانی پهروه رده کردنی لهش گرتیویان، بههوی ئه وه وه سههر که وتیویان له پیشه که یاندا و له ناو کۆمه لایه تیشدا ناوبانگیان دهر کردبوو.

بهلام زۆریه ی ئهه پزیشکانه، ههر له سههر ری و شوینی کۆن ئه رۆن، له ههله کانی خۆیان که لک وهر ناگرن، ته نانهت ئه یشارنه وه له کهسانی تر، کهس پییان نازانی ئه وساکه نه بی که که سوکاری نهخۆشه مردوه کان سکالا ئه کهن له دهست پزیشکه کان. رۆشن کردنه وهیه کی ههره چاک بۆ ئهه قسهیه ئه وهیه که خاوه نی پیشه که خۆی به نمونه بۆمانی پیشان بدات، ئه گهر نهخۆشه که ی له وه نهخۆشانه بی که هیزی پیاوه تی تیا نه مابن له ده جاردا نۆچار ئهه

(۱) یان: قوشمه کان، گالته چیه کان (هزلی).

ههر که سئ یاساکانی بشکینتی و په شیمان بیته وه له کرده وه کانی خۆی و داللی بۆ بیات^(۱) و لئی پیاپیته وه یارمه تی بدات له گیرانه وهی پیاوه تیدا، له دهست که وتنه وهی هه موو بابه تیکی وادا که پیاوه تی پیوستی بی ئهه دهستی یارمه تیی لئ ناگپرتیه وه. مه گهر جار و بار یک نه بی که ئه ویش کهه ئه قه ومی مه رجه کانیشی ههر ئه وه ندهیه که په پیرهویی یاساکانی ئهه بکری و له سههر ریگای ئهه پروات به رتیه ئهه ریگایه ییش گرتنی یه جگار ئاسانه ههر بهه مه رجهی که له ژیر سه ره پرشتی یه کیکی شمارهزا دا بن، ههر شتیکی ئه بیته هوی ئه وهی که له شی منالیک به ته ندروستیه وه پی بگه ئینی، ئه بیته هوی ئه وه ییش که له شی پیاویکی کزولوا ویش بخاته هیز و گوڕ و ته ندروستیه وه چونکه خۆرشتی تاییه تی، وهرزین، مژینی بای پاک، خۆشتن و ئهه جوړه شتانه، هه موویان هوی کاربگهرن بۆ گیرانه وهی هیز و گوڕ و زیندویتی بۆ له شی مرۆف. ئه گهر بهاتایه له جیهاندا له بریتی ئهه داوو دهرمانانه ی که پزیشکه کان ئه یدهن به نه خۆشه کان، ئهه جوړه بابه تانه یان بدایه، ئیستاکه پیاوی کزولوا واز له لهش و له کرده وه و په وش و، له ده ماری پیاوه تی دا له سههر زه ویدا نه ئه ما، ههر بیره وه ریبه که یان له میشکماندا ئه مایه وه که له ویش وهرس ئه بووین.

بهلام داخه کهم ئهه که موکوورییه له ئارادایه!...

(۱) داللی بۆ بیات: هانا (په نا ی بۆ بیات).

نه خوښه له بهر گړوژبې په گه زخواز بيه كه يه تي كه وای به سه رها تووه چونكه نه دنامه كانی له شی، فرمانی خوږیان به جی ناهینن به جوړتیکی تیکرایي هیزیشی له له شدا نامینتی هیزه كانی هوشیشی كه م یان زور تیک نه چن به جگار توندو تووړه ییشی لی دئ به جوړتیکی تیکرایي، نهو سهر و شپوهی پیوه دیار نه بی، كه له نه اندازه به دهر ناوی پیاو ته خوی به فیرو به خت کردبی و ته رایشی له له شی خویدا نه هیشتبیته وه و نزیکی له ناوچوون بووبی.

كه م پزیشکی وایش هیه، كه به تنگ نه وه و بی بزانی، به چنه د روژ و چ شپوه به ك نه خوښه كه ی خوی، نهو زیندویتی په گه زه ی له بنچینه دا ده ست كه و تووه یا خود تی بکو شی بو نه وه ی له باتی نه هیزه ی كه له ده ست چوه تولی بو بکاته وه... هه موو شتیك به ره مه كه ی له خوی نه كات له بهر نهو زیندویتی ش له په گه زدا به هوی داو و دهرمانه وه ده ست ناکه وی. چونكه په له وه دتیکی جوان له هیلکه ی مار سهر دهرنا هینتی.

په وشت و خووه كانی نه خوښه كه، خوږنه كه یان پر له دهر د کردوه به كه م هه نگاهی چاك بوونه وه نه وه یه، كه نهو دهر دانه له شپوه به کی سروشتیدا له خوږنه كه لایرین پیش نه مه ی نه خوښه كه خواردنی بدریتتی، پیوسته كه لوپه لی خواردن سازکردن له له شدا، توانای نه وه ی هه بی كه خواردنه كه ساز بکا و بیكات به خوږشت بو ناوله ش.

په ننگه پزیشکه كه به نه خوښه كه ی خوی وابلتی: (تو ته و او تیک چوویت تو پیوستیت به خواردنیکی تاییه تی چه وور هیه. له گه ل گه لیک پارچه گوشتی گادا بهو مهرجه ی ههر سی نه مه كه بیخویت له روژتیكا پاش هه فته یه کی تر بگه ریره وه لام تا بزانه چیت لی هاتوه). نه خوښه كه ییش به قسه ی پزیشکه كه ی خوی نه كات نه نجامیش به وه نه گات كه یه کیك له م دوو شته روویدات:

یان نه وه تا نیشانه ی شین و روژو له مالی نه خوښه خوالی خوښووه كه دا نه بینن، یان نه وه تا نهو شپوه نه تا ماوه به کی تر دوا نه خری نه مه ییش له سهر نهو توژه پاشماوه یه ی زیندویتی بیه بنده، كه نه خوښه كلوله كه نه توانی به رهنگاری نه نجامه كانی چاره کردنی پزیشکه كه ی پی بکات به لام زووبی، یان درهنگ، نه بی گیان هه ریدات به دهسته وه چونكه دهرمانی به هیزه کردنه كه ی، كه نه مییش زور جار بریتیه له زهر، هه چ هیزتیکی تر له له شیا ماوه دوا بی پی نه هینتی، چونكه له ش به هه موو هیزه و هه رتیه کیه وه تی نه كو شی له ده ست نهو زهره رزگاری بیت نهو خواردنه منی به پر خوږشته ییش كه گوشتی سووری تیا به، له دوا پیدا دهر نه كه وی كه زور تره له وه ی كه پیوست بی.

چونكه كه لوپه لی خواردن سازکردن له له شدا، نه وه نده كزه نهو خواردنه گران و چه وره ی پی ساز ناکری له بهر نهو له ناو ورگ و ریخوله كاندانه ترشی و زه هری کاربگه ری لی په یدا نه بی، كه خوږن پیس نه كات سره وتی ته و اویش نه خوښه كه بی به ش نه كات له وه وهرز شانه ی كه یارمه تی كه لوپه لی خواردن سازکردن نه دهن، بو نه مه ی به هوی خوږ (*) پی کردنه وه نهو پیسیانه له له ش بکرتنه دهره وه یان به هوی زور کردنی فرمانی سپیه كان و نه دنامه كانی تره وه، نهو پیسیانه له له ش بکرتنه دهره وه هه روه ها یارمه تی كه لوپه لی خواردن سازکردنیش نه دات له به جی هینانی فرمانی خوږی دا؛ به و اتایه کی تر پزیشکی نه خوښ چاك كه ره وه له گه ل نه وه ییشا كه نیازی باشه، له یه کیك له وه هوانه ی هیزه و گور سه نده وه دا هه له نه كات، چونكه خراب به کاری نه هینتی نهو هه یه ییش كه یینه و به یینه ی خوږشته هویه کی تریشی له بیر نه چیته وه و به ته و او ی نه ویش له ش بزوانده چاره کردنه كه ی ههر بریتی نه بی نه وه نده كه كه لوپه لیک له له شدا زه راوی نه كات، كه پیوستی به و زه هره نیبه نهو زه هره ییش له دهر خواردانی دهرمانی به هیزه کردنه كه وه په یدا نه بی.

نه گه ر چاو له و چاره کردنه ی نیستایش پیو شری كه دهر باره ی لی قه و ماوانی ورووژانی دهرمانی په گه زبازی پیك نه هینرین، گه لیک هه له ی گه وره گه وره تریش هه ن، پزیشکه كان نه یان كه نه كاتی دوزینه وه ی نه م جوړه نه خوښیا نه دا نه و هیش نه بیته هوی په یدا بوونی گه لیک نه نجامی سامناک و گرنگ. گوږ بگره له یه کیك له شاره زاکان، كه له م بابه ته وه چی نه لی: (نه نجامه هه ستیه كانی، گړوژبې كه یینه و به یینه ی سگ و زا، تا نیستیا دهر كه و توون و دوزران ته وه به لام نهو تیکچوونی ته ندروستییه ی كه لی قه و ماوه كان به ره به ره تووشی دین، له پیشه وه دیاردی نادات، ته نانه ت پزیشکه كان خوږشیا نه هستی پی ناکه ن له نیشانه كانی به وه، سه ره تای نه خوښیه کی و اتی نه گه ن، كه له راستی روو دا وه زور دووره زور جاری و ا هیه نهو نیشانه به یه کیك له باره كانی نه خوښی دلته نگی دانه نین، یا خود به لیر کردنیکی كونی ریخوله، یان به سه ره تای دلته کوتی كه چی له راستیدا، له نه نجامی خراب به کارهینانی هیزی سگ و زاوه په یدا بوون.

جاری و ا هیه، و ا نه زانن كه نهو پرست بران و ماندویتییه ی تووشی هه موو نه دنامه كانی له ش دین، له وه وه یه كه له میشك دا خوږن په نگی خواردو ته وه یا خود كه له په لوپو كه و تنیک نه بین، به هه له و ا نه زانن، كه له نه خوښیه کی میشکی شپوه در كه وه

(*) خوږ = (عرق = نارقه لی له ش) - وهر گپړ -

پهیدا بووه کهچی له راستیدا، لهش خاوی و برست برانهکه، هۆبهکی کهینهوبهینهی رهگهزبازی تیاپه. ههندی باری سامناک و گرنگی شیتیتیش ههن، ههر وا لیبان ئەدوین ههروهها ههندی باری دیقیش ههن که لهناو کوراندادهرئهکهون، لهم بابهتانه ئەژمیرین چونکه ئەو کورانه بههۆی کهلهپووری باوانیانهوه، نامادهن بۆ وهدرگرتنی ئەو نهخۆشییه، جا لهسههر ئەم بنچینهیه، بێ ئەمهه کی کهلکیکی تیاپ بۆ نهخۆشهکان، بههۆی پزیشکهکانهوه زۆر لهم جوهره باری نهخۆشییانه چاره ئەکرتین، که بهههله وا ئەزانن له نهخۆشییه ناسراوهکانن کهچی له راستیدا، هۆی پهیدابوونیان خراب بهکارهینانی فرمانی سک و زاپه^(۱)، که فرمانیکی یه جگار گرنکه بۆ لهش).

ئهمهیش وا ئەگهتین، که ئەو پزیشکهی خۆی ماندوو ناکات بهدوژینهوهی ئەنجامهکانی نهمانی هیزی پیاوهتییهوه ههلهیهکی گهوره ئەکات دهربارهی نهخۆشهکی خۆی.

لهوهیش خراپتر ئەوهیه، که چارهی نهخۆشییهکی وای ئەکات که لهراستیدا نهخۆشهکه نیهتی، بهوهیش ئەو نهخۆشییهی ههیه کاریگهترتی لێ دێ بێجگه لهوه باریکی تریش دیتسه سههر لهش که خۆی لهخۆیدا لهدهست بارگرانی ناله نال ئەکات چونکه ئەگهه تۆ دهرمان بدهیت بهپیاویکی تهندروست، که پتویستی پتی نهی، دوورنییه که لهپاش رۆژتیک یان له رۆژتیک کهمتر ئەو پیاوه نهخۆش بکهوی کهواته بۆ پیاویکی برست براری، داکهوتووی، پهک کهوتوو ئەبێ چی بلتین، که ههر ئەوهنده هیزی تیاپمانی گیانی دهرنهچی، ئەو جوهره دهرمانانهی بدهینی که پرن له ژههر؟!.

جا ئەم ههله گهوره گهوران لهوهوه پهیدابوون که لهسههرتای مرۆقاپهتیدا بیروباوهری پروبووچ زال بوون بهسههر میتشکی مرۆقدا چونکه پزیشکایهتی لهپیش ههموو شتییکا لهسههر بنچینهی جادووگهری (سحر) دامهزراوه جادووگههکه، بۆ ئەمهه نهخۆشه ناشییهکانی خۆی چاوهست بکات، ئەه هینا، تۆزی جالجالۆکه، یاخود رۆنی خوینی سیسرک، یان تووکی لهشی پیاو کوژانی ههله ئەپروژاند و، ئەیدان به نهخۆشهکه.

جا داو و دهرمان لهم شتانهوه پهیدابوون، سههردهمی چاوهست کهران بهسههرچوه بهلام ئەوانهه جینی ئەوانیان گرتوتهوه له نارادان، نهتهوه هیشتا هۆگری داو و دهرمانه لهبههر ئەوه ههندی له ریکخراوهکان کهوتونهته سههر ئەوهی جاری بۆ بدهن و چاوورای بۆ بکهن تا بفرۆشرین.

(۱) سک و زا: کوتهندامی سک و زا (الجهاز التناسلي).

چونکه بههۆی ئەوهوه، ئارهزووی گشتیی گهل ئەبزووی بۆ کربنی ئەو پهپکه دهرمان^(۱) و تۆز و ئاوه تال و ترش و ناخۆشانه، که دهستکهوتیکی زۆری تیاپه بۆ خاوهن دهرمانهکان لهبههر ئەوه چاووراییکی زۆر بههیز و فراوانیان کرد بۆ ئەو بهستراوه که (دهرمان) ی پێ ئەلین لیرهوه دهرئهکهوی، که ههرچهند پزیشکی نیستا، پیاویکی رووخۆشی زمان شیرین و مهنگه ههرچنده خاوهنی ئۆتۆمۆبیلیکی تیاپهتی و جیگایهکی چاک کردنهوهی نهخۆشانی ناوازهیه، ههرچنده ههندی له پهپکه دهرمانهکانی که ئەیدا بهنهخۆش، تۆزائیک شهکریان بهسههرهوهیه، نهک وهک پیشوون که چاوه وشک ههلا توههکانی بۆق بوون ئەیانندان بهنهخۆش بهلام بنچینهی پزیشکایهتییهکهی ئیمرو و دویتیان ههرههک بهکه چونکه گهل ههر داوای دهرمانی لێ ئەکات داخی بهجهرگم زۆریه مرۆقاپهتی، چاویان نایین ئەو ریگا راست و رهوانهه سروشته ببین که پیا ئەروات بۆ گێرانهوهی زیندوویتی و هیز و ههرهت بۆ ئەو لهشهه کی تیک چوه و برستی پراوه لهبههر ئەوه ئەچن بهههموو سههرهستی و خۆشییهکی خویانهوه خۆراک^(۲)

لهو داوو دهرمانانه ئەخۆن، که پرن له ژههر، که بهوه دهردهکهیان ئەوهندهی تر کاربگهه ئەبێ.

سروشت، بهبێ ههله ئەروات بهرتی خۆیهوه، تا ئەگاته نامانج. پزیشکهکان بۆ ههر نهخۆشییهک کۆمهلیک دهرمانیان لایه بهلام سروشت، بۆ ههموو نهخۆشییهکان ههرههک دهرمانی ههیه. پزیشکایهتی، تا ئەندازهیهکی گهوره، لهسههر بنچینهی بهراوورد کردن و تاقیکردنهوه دامهزراوه، بهلام چاککردنهوهی سروشتی پتویستی بهبهراوورد کردن و تاقی کردنهوه نییه. ریگای سروشت، ریگایهکی راست و رهوانه، ئاشکرا و دیاره، بێ وهیه، ههچ گومانیش نهبێ لهوه که ئەتگهتینی بهمهههسی خۆت.

(۱) پهپکه دهرمان: حهب (اقراص).

(۲) خۆراک: ژهم (وجهه غذا).

بەشى سىيەم

چاۋ وراۋى دەرمانى گىراۋە

كە دزىكى بەد خۇد، خۆيت لى ئەگۆرۈپ و پارەكانى گىرفانت لى داگىر ئەكات، دەستى دادپەرورەبى، ئەدا لە دەستى و لەسەر ئەو كەتنە سزاي ئەدات كەچى لەگەل ئەو بەشە ژمارەبەكى گەورە، تاوانباران ھەن، ياسا پارىزگاربيان ئەكات، زۆرجارى و ايش ھەبە ئەيانكات بەخاۋەن سامان لە پاداشى تاوانەكانبانا ئەوانە بەچاۋ وراۋەكردنەكەيان، ھەر دزى ناكەن لە ھەزاران كەس كە بەملىۋن دىنار ئەگىرتەو، ھەرۋەھا ژىنېشيان لى بار ئەكەن!... ئەو تاوانبار و بەد خاۋانە، برىتېن لە دەستەبەك بازركانانى داۋودەرمانى ئامادەكراۋ. (بەرھەمپەنەر-أ.ب)

چار ئەدەن و بەھەمو لايەكدا بلاۋى ئەكەنەو كە داۋ و دەرمانى بەكاربان لايە، چارەى نەخۆشپىيەكانى سىك و زا و ئەوانەيان پى ئەكرى كە دەمارى پىاۋەتپىيان كزە^(۱) و لەشيان بى ھىزە جا خوا نەبى كەس نازانى، كە ئەو كۆمەلە خوتىن مژانە تا چ ئەندانەبەك نازار و خەموخفەت بەناو ئەو نەخۆشە بەسەزمانانەدا بلاۋ ئەكەنەو.

لە ھەندى جىگادا، ياساى وا دانراۋە كە بەرەستىكى زىان و دەبى^(۲) ئەو دەرمانى گىراۋانە بىكات و نەتەۋەش لە چاۋچىنكى ئەو كۆمەلە دزانە بىپارېزى ئەو ياسايانە، جەزەبەى باشيان پى ئەگەتېنى. لە شارى (بەرلېن)دا، دادگايەك، پىپارى بەسەر پزىشكىكى درۋزندا دا، پىنج سال خستىيە بەندىخانەو، جەرمەبەكى يەجگار گەورەبىشى كرد^(۳)؛ لەسەر ئەو كە لەشپوۋەبەكى چاۋوراۋ و فرۆفېلدا جارى بۆ دەرمانى كەى خۆى داۋو، چاكەى واى خستبوۋە پال كەتپايا نەبوۋبوو!... ئەگەر بەھاتايە لە ھەموو خاكەكانى تى جىھانىشدا ۋەك ئەو ئەلمانانەيان بىكردايە، ئەبوايە ژمارەى بەندىخانەكان زۆرتىر بىكرايە. دەرامەتى دادگاھەكانىش يەجگار زۆر ئەبوو!...

يەكېت كە نووسەرە ناۋدارە ئىنگلىزەكان گوتتوبەتى:

(۱) لە راستىدا ئەگەر لەم رستىيە ورد بىيەنەو (دەمارى پىاۋەتى يان كزە) ۋەك ئىدىۋ مەبەك مانايەكى دور لە مەبەستە سەرەكەبەكى دەبەخشى كە (ئەو كەسە ناچوامپەر، شەھامەتى نىبە... دەكرا ئاۋابوۋايە: (ئەوانەى كە تواناى جنسىيان لاۋازە...)

(۲) ۋەى: مەترسى.

(۳) جەرمەكردن: پارە لى ستاندنى دادگا (گرامە)

(ژمارە سەرى بەرىتانيای گەورە (۶۰,۰۰۰,۰۰۰) كەسە زۆربەيان ناشىن). باۋەر پى كراۋىكى ئەمەرىكايىش گوتتوبەتى: (ھەر تاۋە ناشىبەك لە داىك ئەبى).

ھەرۋەھا ئەو بەش گوتراۋە، كە ھەرچى دەرمان فرۆشى بىكات لە راستىدا، بازركانى بەسەر باۋەر پى كىردن و پشت پى بەستنى گەل و ناشىتپىيانەو ئەكات، كە لەو پارەبەكى زۆر كۆ ئەكاتەو.

جا ئەگەر پرسرا: بۆچ كۆرى نەتەوە ياسايەك دەرناكات نەتەوە لەم روۋوۋە بىپارېزى؟ ۋەرامى ئەم پرسە ئەو بە، كە كۆمەلەبەك ھەبە، پى ئەلېن (يەكېتپىيەكانى دەرمانى گىراۋە)، لە چەند كەسكى ھەلېزىراۋى ناۋازە پەيداۋو، كە ھەموۋيان لە دەۋلەمەندەكانن سەرمایەدارىش كارىكى گەورە ئەكاتە سەر لىك دانەۋى ياساكان و تىك دانبان.

خۆ ئەگەر لىشمان پرسرا: ھۆى ئەمە چىيە كە رۆژنامەكان ھوروزم نابەنە سەر ئەم كۆمەلە؟ ۋەرامى ئەم پرسەبەك ئەو بە، كە چاردانى ئەو دەرمانانە^(۱) بەھۆى ئەم رۆژنامانەو ئەكرى چونكە چاردان بۆ فرۆشتنى داۋودەرمان بەشىكى زۆر لە رۆژنامەكان داگىر ئەكات تىكرا ھەمو دەمىكىش ئەو چاربانە ھەن و تىپاياندا دەرئەكەون جا ئەو چاربانە دەست كەوتىكى زۆر ئەبەخشىن بەرۆژنامەكان ئەمانىش ناچن ئەو (راستى)يانە دەرېخنە كە زىان لە چاكترىن كىپارىبان بەن بىجگە لەو زۆرجارى وا ھەبە كە بەشى چاربان لە رۆژنامەكەدا، زالە بەسەر كارگىرى نووسىنى رۆژنامەكەدا بەراستى ئەمە پەلەبەكى سەرشۆرانەبە بەناۋچەۋانى رۆژنامەگەربىيەو، كە لەلەيەكەو بەچاكترىن پىشە بژمىررى، كەچى لەگەل ئەو بەشە ھاۋەش بى لەگەل دز و درۋزەكانى پزىشكايەتپىدا لە دزىن و رووتكردنەۋى مرۆقاىەتپىدا، لە تىكدانى تەندروستپىياندا، لاپەرەكانى خۆشى، ھەر لەبەر پارە دەست كەوتن، لە پىناۋ پەرە پىدانى بەدكردارى ئەوانەدا بەكار بەتېنى.

ئەۋەى دل خۆش ئەكات، ئەۋەبە كە بەكارھىنانى دەرمانى گىراۋە رۆژ بەرۆژ كە مەبەتى دا بە كۆمەلانى نەتەو، خەرىكن و رىا بىنەۋە ئىتر لەمە بەدۋاۋە باۋەر بەچاۋوراۋە پىكەنېن ھىنەرەكانى ئەو فرۆفېلېبازانە نەھىن، كە ھەتا تۋانىيان وىستبان بەھەموو جۆرە فرۆفېلېك نەتەۋە چەۋاشە بىكەن و سامان و تەندروستپىيان لى تالان بىكەن.

(۱) چاردان: ئاگادارى، پروپاگەندە، دىعايە (إعلان).

چاوو راوی وایان ههیه، ئەمەندە پرووپووچە پیاو ئەهینتە پیکەنن هەموویشی هەر لەسەر ئەو داهەزراره که ئەتەو تا ئەندازەیهکی گهوره نهخوێندەوار و ناشییه جاری وا ههیه، ناشیتیی تهواوی ئەو چاوو راوکەرانه له زۆرشتا دەرئەکەوێ، تەنانەت له زمانیشا جارێکیان جارێکی گهوره یاندا بۆ (دەرمان) پیک، پر بەدل تیا یاندا نووسیبوو که کەرەستە ی گژوگیایشی تیا به و سهوزه واتیش!...

بهراستی ئەمە شتیکی سهیره که کەرەستە ی سهوزه وات له جوژه کانی گژوگیا دانه نرێن!... نیو ملیۆن دینار له جاردانی ئاو پیکدا بەخت کرا، تیا یاندا نووسیبوو: (هه موو کەرەستە کانی ئۆکسجینی تیا به!! که خورایه وه، ئەم کەرەستە ئەگە پینی به هه موو په لوپۆیه کانی له ش). ئەو هیش ئاشکرا به که (ئۆکسجین)، خۆی، هەر کەرەستە به که هه یچ ناگونجی که شی بکریتته وه و ببیتته چەند کەرەستە به کی تر.

شاگردیکی خوێندنگایش ئەو ئەزانێ، که مرۆف ئۆکسجین نایه ته ناو له شیه وه، له رێگای سییه کانیه وه نه بێ، ئەو هیش به هه ناسه دان جادرو زنییه بێ باکیه که ی ئەو پزیشکه درۆزنانه، لێره دا به ته وا وه تی دەرئەکەوێ.

له وه پێش ئەیانگوت: (به هۆی کاره باوه خۆت ببوویتنه ره وه). ئیمرو درۆیه کی تر هاتوته نا وه وه، که هەر راست کردنه وه به کی درۆکه ی پێشوو جارێکیان چا و راوکەرێکیان جاریدا گوتی: (ئاویکم ههیه پر به تی له کاره با!! هەر که سینک خۆی پێ بشوات، (هه وینی ژبان) ئەچیتته له شیه وه!! هه میسان لێره دا شاگردیکی خوێندنگا ئەتوانی پیت بلێ: ئەگەر تو توانیت تیشکی روژ له ناو شووشه به کدا کو بکه یته وه، ئەیشتوانیت کاره با له نا و ئاودا به یلیتته وه!...

ته له که بازێکی تریشیان گوتبووی: (دەرمانه کهم هه موو جوژه میکرۆبیک نه کوژی!) ئەم زانای هه لکه وتوه گوتبووی: (هه موو نه خو شیه که له و میکرۆبانه پهیدا ئەین که له ناو خو پنه که تان! خوراکێکی ئەم دەرمانه دهموده ست ئەیانکوژی! که واته بۆچ خۆت به نه خو شی ئەهیلیتته وه بۆچ خۆت ئەمرینی؟). له گه ل ئەمە شا که ئەم پیاوه گه وره به، ئەم رێگا باشه ی دۆزیه ته وه بۆ رزگارکردنی گیانی مرۆفایه تی، ژماره سه ری مردووان هه یچ کهم نه بوته وه!... له گه ل ئەو هیشدا هاو رێکه مان ئەفهرموی: دەرمانه که ی هه موو نه خو شیه که چاک ئەکاته وه، تەنانەت گیرفانه کانی تویش له پاره چاک ئەکاته وه!...

بیرتیک بکه ره وه له و هه موو پارانه ی که هه موو سالییک له م جوژه دەرمانانه دا به خت ئەکرین ئەگه نه ده یان ملیۆن دینار به لām نایا ئەم دەرمانانه نرخیتکی چاک کردنه وه ی

نه خو شییان هه یه؟ ناخۆ هه یچ که لکیکیان هه یه؟ نه هه یچ که لکیان نییه به پێچه وان وه زبانیکی زۆر ئەبه خشن به وان ی به کاریان ئەهینن، به لکو به هه موو نه ته وه!...

که لکی ئەم دەرمانانه هەر ئەو به که خاوه نه کانیان ده وله مه ندی بکات ئەگەر زیانه که ی هەر بۆ ئەو به سه زمانانه بوایه که روو چه واشه ئەکرین، به شتیکی گه وره دانه ئەنرا به لām سه رگه ردا نییه که له وه دایه که به هه زاران کهس پروا به و شته پرووپووچه ئەکەن ئەوانه له پاش ئەمه ی جارێ کانی ئەو فرۆفیل بازانه ئەخویننه وه، پروایه کی ته واو ئەکەن که ئەم داووده رمانه نایابانه نه بێ، هه یچ دەرمانیکی تر ئەو نه خو شییانه چاک ناکاته وه.

سا هەر له بهر ئەو به که له سه ر رێگای چاک کردنه وه ی سروشت نارۆن به رپوه تا چاک بنه وه. ساکاره چه واشه کراوه کان، سال له دوای سال، دەرمان له دوای دەرمان به کار ئەهینن، که چی نازاریان له کۆل نابیتته وه، تا ئەچیتته ناو گۆره وه ئەو ساکه ییش کهس به بیریا نایه ت که مردنی ئەو نه خو شیه له کوشتنه وه پهیدا بووه، نه خو شه کوژراوه که ییش، له رێگای چه واشه کردن و چا و چلیسیی دەرمان فرۆشیکه وه وای به سه ر هاتوه به یی دنگ له پشت لاشه که یه وه ئەرو، به خه مباریه که وه، تا ئە ی گه یینه سه ر گۆرستان به لām کهس بییری ناچیت به لای ئەو که سه دا که ئوبالی ئەم کوشتنه به ئەستویه تی که تنی کوشتنی سست به هۆی ژه هر دەرخوا رد دانه وه، که دوور نه بوو ژبانی ئەو نه خو شه زۆرتری پێ بچێ و به که لکیش بیت.

ئەم که تنه که یاسا ئەپیاریزی، ئەوانه کردیان که بازرگانی دەرمانی گیراوه ئەکەن جا ئەگەر ئەته وی له ژماره ی ئەو که سانه تی بگه یین که به هۆی ئەم دەرمانه گیراوانه وه هه موو سالییک ئەمرن، ئەوا ژماره ی کوژراوه کانی شه ری دوایی بکه به سه د ئەوه نده.

جا ئەم باره ناخۆشه پر خه موخه فه ته، به هه یچ کلوجیک ناگۆرری به وه نه بێ، که یاسا واپاست بکریتته وه: ئەم دا و دەرمانانه بخرینه ژیر چاودیری کردنیکی وردی به زه بروزه نگه وه، که له دروست کردنی دەرمانه که و ئەو که لکه ی ئەلین هه یه تی و ئەو جارەت بۆی ئەدرین، لیکۆلینه وه یه کی قول و به راووردیکی ورد بکات.

بهشی هواردهم

چهواشه کردنی پشتینی کارهباایی

هه‌ندی له ده‌زگاگان جاپر ئه‌دهن له بابته ئه‌و که لویه‌لانه‌وه که خویان پێیان ئه‌لێن پشتینی کارهباایی، گوايه به‌کاری چاک کردنه‌وه‌ی کزایی سک و زاگردن دئ^(۱) ئه‌م چیرۆکه هه‌چوویو چه‌بیش، هه‌رچه‌نده ئه‌وه‌نده چه‌واشه‌کردنی داو و ده‌رمانه‌که‌ی به‌شی پێشووی زیان نابه‌خشی، به‌لام ئه‌نجامی زۆر خرابی لئ پیدایه‌تی چونکه له نه‌خۆشه‌که وائه‌گه‌ینی که په‌یره‌ویی جوژه چاک کردنه‌وه‌یه‌کی خۆی ئه‌کات.

ئهمه‌بیش درۆیه‌که ئه‌وپه‌ری دیار نه‌بێ ئه‌وانه‌ی جاپر بۆ ئه‌م جوژه پشتینانه ئه‌دهن، به‌پیتی باوی ئه‌م سه‌رده‌مه‌وه جاپرکه ئه‌دهن ئه‌بینی له هه‌موو جارێکاندا، وینه‌ی به‌رجه‌سته هه‌یه که‌هی پیاوانی وهرزش کارن و له‌شێوه‌یه‌کی ئاساییدا گیراون، که به‌هۆی وهرزشه‌وه نه‌بێ به‌هیچ کلۆجیک ئه‌و شێوه‌یه ده‌ست ناکه‌وێ جا ئه‌م جوژه جاردا‌نه کار له پیاوه ساکاره‌کان ئه‌کات و ئه‌یانخاته سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که پشتینیکی له پێست دروست کراو یان له بابته‌ی تر، له‌گه‌ڵ چه‌ند پارچه ئاسنیکدا، له باریا هه‌یه پیاو بکات به‌پالنه‌وانیکی وه‌ک (هه‌رکولی) جا ئه‌گه‌ر پشتینیکی وا، بتوانیایه ماسولکه‌کان بخاته ئه‌م شێوه سه‌رسام که‌روه، هه‌یچ وهرزش کاریک پێوستی به‌وه نه‌ئما که مه‌شق بکاو خۆی ئاماده بکات بۆ گه‌وه‌کردن^(۲). هه‌یچ زۆران بازیکیش ناچاری ئه‌و مه‌شقه پر ئه‌رک و نازارانه نه‌ئهبوو، تا خۆی ئاماده بکات بۆ زۆران بازایی ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌بیش که بۆ مه‌شق پێ کردنی سه‌نگ هه‌لگره‌کان پێوست بوو، خۆی تی نه‌ئه‌گه‌تیرا، ئیتر ئه‌وساکه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پێ ئه‌ویست، که گه‌وه که‌ره‌کان پشتینیکی وای بۆ به‌سه‌تن و له‌م لاوله‌ولا پشووی بۆ بدهن، تا کاتی گه‌وه‌کردنه‌که دیت، ئیتر زۆری پێ نه‌ئه‌چوو ماسولکه‌کانیان وه‌ک ئاسنیا لئ ئه‌هات!

خاوه‌نی ئه‌م جوژه پشتینانه‌بیش له‌گه‌ڵ چه‌واشه‌که‌ره‌کاندا وه‌ک به‌ک وان بۆیه‌کا ئه‌یانبێن، هه‌روه‌ک ده‌رمان فرۆشه‌کان جاپر پر درۆ و چه‌واشه‌کردن ئه‌دهن بۆ پشتینه‌کانیان ئه‌لێن هه‌موو نه‌خۆشیه‌که به‌و پشتینانه چاک ئه‌کرێته‌وه که به‌پیتی شێوه‌ی نه‌خۆشی چاک کردنه‌وه‌که‌ی ئه‌وان، به‌ته‌نگ زانیی هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه نایین، ته‌نانه‌ت

(۱) کزایی سک و زاگردن: لێزه‌دا به‌مانای (الضعف الجنسي) دئ.

(۲) گه‌وه‌کردن: پێشپه‌رکی (مسابقه).

گۆی ناده‌ینه ئه‌نجامه‌کانی نه‌خۆشیه‌که‌بیش ئیمه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره که پشتینه‌که به‌سه‌تین ئیتر نه‌خۆشیه‌که له خۆیه‌وه چاک ئه‌بێته‌وه!

بئ گومان ئه‌م پشتینه کارهبااییانه، نه توانیویان نه‌خۆشی چاک بکه‌نه‌وه، نه ئه‌بیش توانن نه‌خۆشی چاک بکه‌نه‌وه له باریشیاندا نییه، که ئه‌وه‌نده‌ی توژیک یارمه‌تی بدهن بۆ گێرانه‌وه‌ی ئه‌و زیندوویتی و هیز و هه‌ره‌ته‌ی له ده‌ست چووه.

ئهمه راسته، که هه‌ندی جار نه‌خۆشیه‌که له هه‌یچه‌وه پیدایه‌بووی که ئه‌مه‌بیش زۆرجار روو ئه‌دات ئه‌و پشتینه به‌کاری نه‌خۆشه‌که دیت، ئه‌گه‌ر بتوانی چه‌واشه بکری که ئه‌و پشتینه که‌لکی بۆی هه‌یه به‌لام مستی پاقله و پرچنگی به‌رده ورده‌بیش له باریاندا هه‌یه، چه‌شنی ئه‌و کاره له دلئ نه‌خۆشه‌که بکه‌ن خۆ نرخیسیان له‌و پشتینه یه‌جگار که‌متره! ته‌نیا ئه‌وه‌ی پێ ئه‌وئ که‌وا به‌رته‌میشکی نه‌خۆشه‌که‌وه، هه‌یژیک و هک هه‌یژ (کاره‌با)ی هه‌یه له چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌دا. جا ئه‌و ده‌س بر و په‌ند و په‌راویز بازانه، هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان له سایه‌ی ناشینی نه‌خۆشه‌کانیان‌وه ده‌ست ئه‌که‌وتیت هه‌ر کاتی، هه‌موو که‌سیک له‌وه ناگاداریوو، وه‌ک له‌وینه‌ی (کاره‌با) که‌دا پێشماندا، که ئه‌وانه بازگانی به‌سه‌ر ناوی (کاره‌با) وه ئه‌که‌ن نه‌ک به (کاره‌با)ی راسته‌قینه، خۆیه‌وه، ئیتر چاو‌روا‌ووکردن و چه‌واشه‌کردنی نه‌ته‌وه‌یان، به‌ئاسانی بۆ ناچیته سه‌ر.

له‌دوای تاقی کردنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر له بابته چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که به‌هۆی (کاره‌با) وه هه‌ندی راستی ده‌رکه‌وتن، که ئه‌وه ئه‌گه‌تین هه‌یژ کاره‌با بۆ پشوویه‌کی که‌م کار له ماسولکه‌کان ئه‌کات ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌بیش کاتیکی پیک دئ که زۆر به‌وردیی و شاره‌زاییه‌وه، به‌هۆی که‌لویه‌لیکی کاره‌باایی یه‌جگار باشه‌وه، کاره‌با بۆ ئه‌م مه‌به‌سه به‌کار به‌هه‌یژ به‌لام گێرانه‌وه‌ی هه‌یژ و هه‌ره‌ت و چالاکی بۆ له‌ش یاخود چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشی به‌کاره‌با، قسه‌یه‌کی نابه‌جی و درۆیه، پر له فرۆفیل و چه‌واشه‌کردن و ته‌له‌که‌بازایی بێجگه له‌وه‌بیش، پشتینه‌کان خویان چه‌واشه‌کردنیکی راست و په‌وان چونکه وایان خستۆته پێش چاو، که پشتینه‌کان خویان (کاره‌با) دروست ئه‌که‌ن و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه به‌ناو له‌شی ئه‌و که‌سانه‌دا که به‌کاربان ئه‌هه‌ین که‌چی هه‌یچ پشتینیکیان ئه‌وه‌یان له‌ده‌ستانییه چونکه بۆ په‌یدا‌کردنی گه‌رپکی کاره‌باایی^(۱)، که کاره‌با دروست که‌ر له ئارادا‌نه‌بێ، پێوسته (پاتری) یه‌ک به‌کاربه‌یژ ئه‌وه‌بیش ئاشکرایه که (پاتری) بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م کار

(۱) گه‌ری کاره‌باایی: ته‌وژمی کاره‌باایی (تیار، موجة که‌ربائیة).

به‌شی پینه‌م

زیانی دهرمانی وریاکه‌روه

مافمان هه‌یه بریار بده‌ین، به‌ته‌واویش دل‌نیابین له‌وه‌ی که هیج جوره دهرمانیتیکی به‌هیزکه‌ر، یاخود وریاکه‌روه،^(۱) هیوای له‌وه‌ی لی ناکری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاکردن، یاخود به‌هیزکردنی ده‌سه‌لاتی ره‌گه‌زکاری بیت چونکه ئەمه ده‌ستوواریکی سروشتیه که دهرمان له‌بی له‌ناو له‌شه‌وه په‌یدایی، ئەبی له ئەنجامی ئەوه‌یشه‌وه په‌یدایی که هیزه‌کانی له‌ش به‌هوی ئەو شتانه‌وه که سروشت به‌زوری دایناون له‌به‌رده‌ستماندا بچنه‌وه سهر دۆخی جارن.

هه‌موو دهرمانیتیکی وریاکه‌روه، له بنچینه‌دا زیان به‌خشن به‌تایه‌تی ئەو دهرمانانه‌ی که کار له‌که‌لویه‌لی سک و زاکردن ئەکن، له شیتویه‌کی راسته‌وراست، یاخود له‌شیتویه‌کی لابه‌لادا هه‌ج دهرمانیکیش جاری له‌سهر ئەدری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاکردن دی له‌و دهرمانانه ئەژمیری ئەم دهرمانانه کار له‌فرمانی سک و زاکردن که، خۆی، ئەکن چونکه ئەبنه هوی ئەندامه‌کانی سک و زاکردن پرین له‌خوین و بناوسین بیجگه له‌وه سووریش هه‌ل بگه‌رین له‌هه‌ردوو باردا، ئەوه روو ئەدات، که خوین به‌زوری هورژم بینیه‌ته ناو ئەندامه‌کانی سک و زاکردن، له‌شیتویه‌کی بی ئەندازه‌دا، به‌دیمه‌ن وا دهرئه‌که‌وی که زیندویتی تیا پیگه‌یشتوو که‌چی له‌راستیدا کار له‌هیز و هه‌ره‌تی ئەندامی سک و زاکردن که ئەکات و نازاریشی ئەدات ئەمه هه‌ر له‌وه ئەکات که په‌کیت له‌گیانه‌لا دای، به‌لام بدریته به‌رگه‌ریکی کاره‌بایی ئەوساکه هه‌ندی جووله و هه‌ل قرچاوی له ئەندامه‌کانیا دهرئه‌که‌وی له‌گه‌ل هیز و هه‌ره‌تیکی ده‌مه‌میدا که‌چی له‌راستیا، هیج نین، چه‌ند بزوتنه‌وه‌یه‌ک نه‌بی، که ئەبنه هوی له‌ناو‌بردنی ئەو تۆزه هیزه‌یش که له‌شیا ماوه، زوری پی ناچی نه‌خۆشه‌که گیان ئەدات به‌ده‌سته‌وه که سهرنج ئەده‌ین، ماسولکه‌کانی هه‌موو له‌یه‌ک ئەتالین و لوول ئەبن دياره ئەوه‌یش نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی تندرستی نییه بو نه‌خۆشه‌که که‌واته، هه‌روه‌کو چاومان پی که‌وت، کاره‌باکه هه‌رچه‌نده وریاکه‌روه‌یه‌ک بو، وه‌ک هه‌موو وریا که‌روه‌ه‌کانی تر، که داوای ئەو پاشماوه‌ی زیندویتییه که‌مه‌ی کرد له‌له‌شی نه‌خۆشه‌که‌دا، ده‌موده‌ست خواسته‌که‌ی جیبه‌جی کرا به‌لام که کارتیکردنه ده‌مه‌مییه‌که‌ی لی

(۱) وریاکه‌روه: (المنبهات، المنشطاط).

ئەکات، له‌وه پاش په‌کی ئەکه‌ویت له‌کارکردن ئەو (پاتری) یانه‌یش که له‌کارکردن نه‌وه‌سته‌وه، هیشتا دانه‌هینراون بیجگه له‌وه ئەو (پاتری) یه‌ی که گه‌ر (تیار) یکی وای لی په‌یدا بی، به‌شی ئەوه بکات کار له‌رووی گوشتیکی ماسولکه‌دا بکات، ته‌نانه‌ت بو ماوه‌یه‌کی کورتیش بیت، که‌چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چهند (؟ = رطل) یک گران بیت که‌چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چهند (؟ = اوقیه) یه‌ک تیپه‌ر ناکات. هه‌ندی له‌و پشتینه‌نانه بریتین له‌چهند پارچه ئاسنیک و پارچه‌یه‌ک په‌رۆ هه‌ندیکیشیان بریتین له‌ته‌لی پۆلا، یان هه‌ندی باه‌ته‌ی تیکه‌ل کراوی موگناتیسی له‌م شیتویه‌ی دوا‌یییه‌ی‌اندا، پشتین فرۆشه‌کان، دهرزیه‌ک له‌سهر پشتینه‌که دانه‌مه‌زین، بو ئەمه‌ی سهرنج رابکیشیته سهر شیتویه راکیشانی کاره‌با ئەگه‌ر له‌له‌شیکی مرۆف بکه‌وی ئەو کاره‌یش که چهند موگناتیسیکی بچووک، له‌له‌شی مرۆقی ئەکن له‌کاتی پتوه نووسانیاندا به‌له‌شه‌که‌وه، هه‌روه‌ک کارتی کردنی تنۆکیت ناو وایه به‌سه‌ریشتی مراوییه‌که‌وه!... جا ئەگه‌ر که‌وتیه‌ته سهر ئەو که‌لکه‌له‌یه‌ی که پشتینیکی کاره‌بایی په‌یدا بکه‌یت، هیچی پی ناوی ئەوه نه‌بی که ده‌سته‌یه‌ک له‌په‌نجا موگناتیسییه‌کان له‌کوگایه‌کی یاری فرۆشان بکریت و به‌یشینی دهرییکه‌بته‌وه بدروویت ئەوه‌یش هه‌ر ئەو کاره ئەکات که پشتینی کاره‌بایی ئەیکات. وانا ئەمیش به‌چه‌شنی ئەو بی که‌لکه له‌کاتی که‌نرخه‌ی ئەو پشتینه کاره‌باییانه ئەگه‌ته چهند سه‌د فلسیک، که‌چی نرخه‌که‌ی له‌چهند کرۆشیک زۆرترییه. جا ئەم پشتینه‌که که دروست که‌ره‌کانیان وایان داناون که ئەندامه‌کانی سک و زا به‌هیز بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر وایش دهریچی که ئەوان ئەیلین، کزیی، زوو به‌زوو ئەکه‌ویت‌ه‌وه ناو ئەو ئەندامی سک و زایانه چونکه به‌جوریکی له‌ئەندازه‌به‌ده‌ر ئەو ئەندامانه وریا کراونه‌ته‌وه و که‌وتونه‌ته‌گه‌ر بو کاروباری سک و زا، له‌راستیدا، ته‌نیا ریگایه‌ک هه‌یه بو بوژاندنه‌وه‌ی هیز و هه‌ره‌تی له‌ش و توندوتو‌لیی ماسولکه‌کانی له‌ش، ئەویش له‌ش بزواندنیکی ریکوییکه هه‌رگیز چاوه‌روانی ئەوه مه‌به که شتیکت ده‌ست بکه‌وی به‌بی ئەرک و نازار واز له‌پشتینه کاره‌باییه‌کان به‌ینه. ئەگه‌ر چه‌زیش ئەکه‌یت پاره‌کانی خۆت به‌فیرۆ بلاوبکه‌بته‌وه ئەوه شتیکی تره خۆ ئەگه‌ر تاره‌زوویش ئەکه‌یت ته‌ن دروست بیت و هیز و هه‌ره‌ت و زیندویتی پیاوانه‌ی ته‌واو، یاخود هی ژنانه‌ی ته‌واوت بی، ئەوا پیوسته تی بکۆشیت و بکه‌ویته کار بو ئەمه‌ی بکه‌یت به‌م نامانجه پیروز و به‌رزت ئەمه‌یش له‌سایه‌ی هیج شتیکه‌وه ده‌ست ناکه‌ویت، له‌سایه‌ی بزواندنیکی ریکوییکانه‌ی ئەندامه‌کانی له‌شه‌وه نه‌بیت.

دانی کارها که برایشه، نه خوښه که له جاران خرابتری لى هاتهوه.

له و کاتانه بشدا که کزى هممو نه دنامه کانی له ش نه گرتته وه سه بارهت به پرست پرانى گشتى له ش و به جى نه هپناني فرمانه کانی خو، نيمه به کارهپناني داووده رمانى ورياکه روه به باش نازانين چونکه زورجاري وا هه يه، له پاش خوارده وهى دهرمانه که نه نجامي خراب خراب روو نه دات خو که پشيوبي که وتبته ناو دل، يا خود ناو دهماره کانی ميشکه وه، هم باره به ته و اوه تى دهرته که وى.

به خوړايى خو ت چه و اشه مه که له هپچه وه هپچ شتيک ده ست ناکه وى، بيرکردنه وه يه يه کى دروست، نه وه تى نه گه پنى که ته نيا ريگايه ک هه بى بو گيرانه وهى ته ندروستى و هپز و هه رته سى و زاکردن، نه وه يه که په نابه ربهت بهر تا قانه سه رچا وهى هممو هپزيک، که نه وپش (سروشت) ه هه روه ها نه بى نه وه نده يش زرنگ بيت که له توانا تا هه بيت تى بگه يت، چاوه رانيکردنى که لک و چاکه له داووده رمانى ورياکه روه وه، که بازرگانانى داووده رمانى گيراوه دروستى نه که ن و جارى بو نه دهن، کارتيکى ناشيبانه يه، له تو ناوه شپته وه پشتى پى بيه ستيت.

فه ره ننگى (وييسته ر) يش^(۱) داووده رمان وا پيشان نه دات، که باه تپيکى مروث ورووژينه ره، گر له پياو به رنه دا هه ره له ناوزه ننگيه نه کات که له ژير ورگى نه سپيکى ماندوو نه درى يان له شوو له نه کات که له که له که ي نيسترتيکى په ک که وتوو نه درى فه ره ننگى (وييسته ر) دهرمانى ورياکه روه ي به چاکه روه وهى نه خوښى دانه ناوه قسه که ي نه وه له گه ل نه وه قسه پروپوچانه دا جوپيه که دهرمانه ورياکه روه وه کان به چاره که رتيکى نه خوښى دانه نين که چى نه وه داووده رمانانه، په گه زيازه کان نه بزوين و دهمارى مى بازيبان نه جووژين، به جوړتيکى وا که نزبکيان بخاته وه له مهرگ.

بليمه تى نه وه زورزاناندى که خوښى نه وه که سانه نه مژن، که بى به شن له هپز و هه رته تى سک و زاکردن، له و کاتانه دا به باشى دهرته که وى، که دهرمانه کانينان هه ندى باه تى ورياکه روه ي ژهرداريان تيبايه چونکه له دواى خواردنى هم دهرمانه ورياکه روه وه، هپزه کانى له ش و هوښ که نه بنه وه، له بهر نه وه پيوستيبه کى زور په يدا نه بى بو نه مه ي

(۱) وييسته ر (نواه ويستر): فه ره ننگى نه مهرکايى بو زمانى نينگليزى که له لايه ن نه وهى دوايبانه وه داندراوه و سالانه تازه دهرته وه (نواه ويستر ۱۷۵۸-۱۸۴۳)... المنجد، المورد... هه ره به رتيچکه ي نه ودا روژيشتون.

زورترى لى به کار به پنى له پاش، ماوه يه کى که م، نه خوښه کلنوله که، نه بيته دپلى خووى دهرمان خواردن نجا ده ست که وتى نه وه بازرگانه فر و فيلبازانه، که بازرگانى به سه ره ژه هره وه نه که ن، تا يه ت زورتر نه بى چونکه نه خوښه که به سه ره نه وه دهرمانه ورياکه روه وانه وه نه ژى، نه گه ر بتوانى بى.

هممو جارتيک، ناوى زيندوو پتبيبه که ي نه وه نده ي تر نه ژى نجا نه وه نده ي تر زيانى پى نه به خشى، نه خوښه که يش ناچار نه بيت خوړا کتيکى گه وره تر له پيشوو له وه دهرمانه بخوات تا نه گاته کاتيکى وا که که له کى له شى له وه به ولاوه، نوکى ناوزه ننگيه که کارى لى نه کات، نيبتر له وپوه پرستى نه بى و له په لوپوښ نه که وى.

به لام نه وه جيتگايه ي به مردنى نه وه چول نه بيت، زورى پى ناچى چه و اشه کراو پيکى تر پرى نه کاتوه به م په ننگه چه رخی مهرگ به رتيکوي پتبيبه وه نه سوو رپته وه هپچ که تنيکيش له مه گه وره تر نييه، له ننگى و ناشيرينيدا، هه روه ها له و رتيگه يه يشدا که مروثى پى نه کوژى. نه وه داووده رمانانه ورياکه روه وه، که به جوړتيکى تايبه تى بو ورووژاندى نه دمانانى سک و زاکردن به ره هم هپنراون، بو نه مه ي هپز و هه رته تى که له نه دازه به دهرمان پى بيه خشى، هه تا بلتيت زيان به خش و خراپن نه وه يش دهرکه وتوه که نه وه دهرمانانه، به پيچه وانه وه کار له نه خوښه که نه که ن.

چونکه نه بيته هو ي په يدا بونى گرتى بهردانى نه دنامه کانى سک و زاکردن، يا خود هه ندى نه خوښى تر، که له دواييدا وا له نه دمانانه نه که ن، فرمانى سک و زاکردن يان پى جيبه جى نه کرى نه دهرمانانه هه رچه نده ورياکردنه وه يه کى ده موده ستى نه خه نه نه دنامه کانى سک و زاکردنه وه که نه مه يش که م روو نه دات پاشه جار له ش، نرخی نه وه ورياکردنه وه پر له خه مو په ژاره يه، نه بى بدات چونکه ورياکردنه وه که سروشتى نييه، ناسايى نييه، شتيکه له نه دازه به دهره له بهر نه وه کزيبه ک، له دواى نه وه نه که وپته نه وه نه دمانانه وه، که زورجاري وا هه يه نه بيته هو ي له پياوه تى که وتنيکى به ته واپوى و تاسه ر.

هه روه ها نه وه دهرمانانه يش که وا له پياو نه که ن هه ست به ناره زوو کړدن پى بى نه دازه بکات بو ميبيزى هه ره له و جوړه دهرمانه دروزه خراپانه نه هم دهرمانانه گورچيله کان ته واپو ماندوو نه که ن هپزيکى دروزه نانه نه دهن به مروث، به هوښى ماندو وپش يارمه تيبه کى ده موده ستى نه دهن نه مانه هممو، يه ک له يه کترى خراپترن نه وه ندى دروستيان نه که ن و جاربان بو نه دهن، دوزمنى هه ره گه وره ي مروثايه تين، پيوسته له سه ره نه م بنچينه به يش له گه ليان بجووژينه وه.

بەشى شەشەم

مانەوہی ھەرەتى رەگەزبازىبى

يەكپىك لەو باوہرەنەى كە ھەلەبە و باوہ لەناو ھەموواندا، ئەوہبە كە پىياو كەوتە سالىوہ و نزيك بووہوہ لە پىرىبى، ھەرەتى سەك و زايىكردنى نامىتى كەچى لە راستىدا، ھەرەتى رەگەزبازىبى، ئەگەر پارىزگارپىبەكى باشى بىكرى، تا پىياوہكە ئەژبى ئەوئىش لەگەلبا ئەمىنىتەوہ بەلام ئەو كەسەى بەتەنگ خۆبەوہ نەبى و رەگەز چلبسى بىكات، ئۆبالبى بەئەستۆى خۆبەتى، كە ئەم زبانبەى لى ئەكەوئى، كە دوورنبىبە بەتەواوہتى پەكى جوولەى پىياوہتى بىكەوئى. زۆر پىياوئى وائىش ھەن، لەپىش ئەمەى پىرىبى، تواناى رەگەزبازىبان نامىنى ھۆى ئەمەبىش ئاشكراپە، ئەوہتا ئەوانە بەتەنگ تەندروسىبى خۆبانەوہ نابى، لەشبان تىك ئەچى و، لەرپىگائى سروسىشەوہ خەمپىكى خۆبان ناخۆن كە ئەو ھىز و ھەرەتەى بۆبانە بىگىرەوہ بۆخۆبان گوئى نادەنە ئەو راستىبە كە ھىز و توانا ژبان لە پىياو خۆش ئەكات، خاوەن ھىز و ھەرەتەكانبىش ھۆگرى ژبان ئەكات، ئەو پاداىشە بەرز و پىرۆزەى خواپىبەشبان دەست ئەكەوئى، كە برىبىبە لە ھەرەتى رەگەزبازىبى.

ئەو رۆوخۆشى و لەش سووكىبەى كە لەگەل تەندروسىبىداپە پىياو بەھىزەوہ ئەبىبىن، تەنبا برىبىن لە دەرپىبى ھىزى دەمار ياخود ھىزى رەگەزبازىبى، كە لە راستىدا ھەردووكىبان يەك شت ھەر كاتى پىياوئىكمان دىبى خۆشى لە يەكپىك لەو دوو ھىزە بىنى، بى گومان خۆشى لە ھىزەكەى ترىشبان ئەبىن ئەو شتەى كە بەتەواوہتى لىبى دلبىبان و برىارى لەسەر ئەدەبىن، ئەوہبە كە ھەموو دەم چۆنىتبى ئەندامەكان شان بەشانى چۆنىتبى گىشتىبى لەش ئەرۆن بەرپتوہ كە ھىزى رەگەزبازىبى كەم بووہوہ، بەئاشكرا لەشش تىك ئەچى و كز ئەبى كزبونى ھىزى رەگەزبازىبى لە كزبونى ھىزى لەشەوہ پەيدا ئەبى بەلام، بەپىچەوانەى ئەوہى كە بەبىردادى، كزبى ھىزى لەش لە كزبى رەگەزبازىبەوہ پەيدا نابى زۆر پىياوئى وا ھەن كە تواناى رەگەزبازىبى خۆبان لە دەست ئەچى، بەكەمى، ياخود بەتەواوئى، سەبارەت بەوہى كە كەم تەرخەمى ئەكەن لە پاراستنى ھىزەكانى سروسىبى خۆباندا و لە ئەندازەى خۆباندا رايان ناگرن بىجگە لەمە ھىچ ھۆبەكى تر نبىبە تەنانەت لەكاتى زۆر سواربونىشدا ھۆبەكە ھەر ئەوہبە بى ئەمەى تەماشائى تەمەن بىكرى، ھەر پىياوئىك ماوہىدا، ھىزەكانى كزبىن، ياخود بەتەواوہتى لەناوچىن، تووشى ئەم دەرە دى.

كەواتە چالاكى لە رەگەزبازىبىدا، پىبوسىتە بىنىتەوہ بەتەنشت ژبانەوہ مەگەر پىياو

ئىمە نەتەوہبەكەن گىرۆدەى دەرمان خواردەن، زۆرىبى ئەخۆبىن سا ئەمە لەبەر ئەوہ بى كە خۆمان وا ھەلەكەوتووبىن ھەز لە دەرمان بىكەبىن، يان لەبەر ئەوہبى كە يەجگار خۆش باوہرەبىن بەھەمووشىتەبىك، ياخود سەبارەت بەوہبى كە ئەوانەى جارىبان بۆ ئەدەن زۆر بلىمەت بن وبتوانن بىخەنە مېشكمانەوہ كە ئەو جۆرە دەرمانانە ھەموو نەخۆشپىبەك چاك ئەكەنەوہ... لەبەر ھەر ھۆبەك بى، راستىبى كار ئەوہبە كە زۆرەى ئەم داوودەرمانانە ژەھراوبىن ھەمووبىشبان زبانبە لەش ئەگەبىن چونكە ئەوانەى ئەبىخۆن، ھەموودەم ئەبىخۆن، بى پەروائىش ئەبىخۆن، كاو و ناكاو لەبەكتر جوئى ناكەنەوہ.

جا زۆرەى ئەم داوودەرمانانە مەى، ياخود ورىاكەرەوہبەكى تر لەناوبانداپە ئەو زبانبە وئىزەبىبەبىش كە لەو دەرمان خواردانەوہ پەيدا ئەبن، پىياو ئەتۆقېنى ئەو زبانبەبىش كە ئەبىدەن لە ئەندامەكان، دەرپارەى ھەر ئەوہندە ئەلبىم: كە ئەو پىزىشكەى پىزىشكايەتى ئەكات، لەناو نەخۆشەكانىبا، گەلبىك نەخۆشى وا ھەن كە ھەر لەخواردەنى ئەو دەرمانانەوہ تووشى نەخۆشى بوون!...

له جیگادا بکهوئی و تووشی نه خو شیبیه ک بووبی ئیتر له مه به ولاره هیج بیانویه کی تر نییه بۆ له ناوچوونی ئه و سه رچاوه ی پیاوه تیبیه، که بریتیبیه له هیزی ره گه زبازی.

که واته، ته گهر پیاویک وهرزش کردنی خسته لاره و، گویشی نه دایه دهستوری نان خواردن و نه ندروستی که زۆر گرنگ بۆ پاراستنی هیز و هه رت، پیتویسته چاوه پروانی نه وه بیت، که به ره به ره نه ندروستیبیه که ی تیک بچی و هیز و هه رته ی ره گه زبازی بیته کزیی ئه م دهستوره بۆ هه موو ته مه نیک فه مانه رها یه، ته نانه ت له تافی کورینیشدا که هیز و هه رته ی ره گه زبازی یه جگار زۆره. جاری وایش روو ئه دات، که مرۆف گوی ناداته دهستوره کانی ته ندروستی، که چی وایش ده ره که وه ی هیزه کانی له ش و هوشی تیمامون، که له و هیز و هه رته گه وره یه وه ده رکه ون که خو شیبیان لی ته بینی به لام ئه م باره به م ره نگه نامینیته وه. زۆری یی ناچی ئه و هیز و هه رته ته کوژیته وه له وه شیه وه زبان له نه ندروستی گشتی و هیزی ره گه زبازی ته که وه ی له پینا و ناشیتیبی خویدا، خۆی له په لوپۆئه خات ئه وسا که ییش شیوه ن بۆ ده ماری پیاوه تیبیه که ی ته کات که له دهستی چوه.

ته گهر ته وه ی هیز و هه رته گه وره که ت له ناو بچی و کزیی و بیهیزیت تووش بیی هیج مه که ته وه نه بی: که م ته رخم به له گه ل خۆتا چونکه له دوا ی هۆ ته نجام په یدا نه بی.

هیزی ره گه زبازی له گه ل ژبندا به رپوه نه چی تا ژین بمینی ته ویش له ئارادا ته مینیته وه ته مه ییش راستیبیه که، له و راستیبیانه ی که له ته نجامی تاقیکردنه وه دا ده رکه وتوون بۆ ته و په یمانگیانه ی چاره ی گیروگرفته کانی ژبان ته که ن، ته نجامه کانی به راووردکردن و ژمیرکاری ده ی خستوون له پیتش چاوی خو شیماندا گه لیک وینه ی ئاشکرا و دیار هه ن، له ژبانی چه ند که سیکی ناسراوی خو ماندا ده رکه وتوون، که به لگه ن بۆ ته وه ی هیز و هه رته ی ره گه زبازی تا ته وه پری ژبان ته میننه وه، به مه رجی له وه ی به دووربن و له ناوچه یه کی باشدا بپاریزین. له توانایشدا هیه که له پیاوه تی که وتیبکی نا کاو به ره به ست بکری و تافی کورینی بۆ ره گه زبازی نو ی بکریته وه و ماوه نه در ی به ته و او ه تی له ناو بچی ئیمه ییش له توانماندا هیه، به لئین به دین بۆ تازه کردنه وه ی ته م هیز و هه رته تانه، به دلنیا ییه کی ته و او، به لام به و مه رجه ی، نه خو ش، به وردی و ریکوپیتی، له سه ر ته و پیره و بیه بروات به رپوه که بۆ به هیز کردنی که لوپه لی ده ماری میشک داما ن ناوه که به هۆی ته وه و ژبانیکی نو ی بۆ هیز و هه رته دیته به ره م ته و که سه ی ته وه ییشی ده ست بکه و ی، له ناو گۆره وه سی پاداشی گه وره ی بۆ زیندوو ته بیته وه، که نه رخداری شت له ژباندا، ته وانه ییش: ما ل و ژن و منال.

به شی هه واته م

پیاوه تیبی ته و او بنچینه یه کی ژبان ه

پیاوه تی ته و او بنچینه ی ره گه زی مرۆفایه تیبیه هه ر چیبه کبش به ره گه زی مرۆفایه تیبیه وه نو سا بی، به و بنچینه یه وه به نده به هۆی ته وه وه مرۆف ته بیته ها و کاری خوی له و هیزه گشتیبیه سه رسام که ره دا، که له هه موو هیزی ک گه وره تره؛ که ته ویش: زیندوو کردنه وه ی ته و له شه یه که له وردیله ی وا په یدا بووه ژبانیا ن تیبیه.

به پیتی نووسراوه ئاسمانیبیه پیرۆزه کان، (ئاده م) که با پیره گه وره ی هه مووانه، له گل دروست کراوه پاشان (گیانی ژبان) ی کراوه به به ردا و، دهستی کردوو به بینین وهه ست پی کردن و بیست و جولان. دایه (هوا) ییش به ره مه میکی ده ست کردی سه رسورپه ی نه ری خوا ییه به لام پاش ته وه خوی گه وره، دروست کردنی مرۆقی سپارد به مرۆف خوی فه رمانیدا: (سک و زا بکه ن... په ره بسین...). له گه ل ته م فه رمانه ییشدا که لوپه لی ره گه زبازی به مرۆف به خشی بۆ ته مه ی بتوانی فه رمانه که ی جیبه چی بکری ته م فه رمانه هه ر بۆ مرۆف ده رنه چوو بۆ هه موو دروست کراوه کانی تریش ده رچوو له گه وره یانه وه تا هه ره بچوکیان ته وانه ییش هه ره که یان که لوپه لی سک و زا کردنیا ن پی به خشرا بۆ ته مه ی بتوان فه رمانه که ی خوا جیبه چی بکه ن.

که واته دهستوری ره گه زبازی هه موو جو ره گیانله به ریک ته گرته وه له هه ره به رزبان هه و تا هه ره نزمیا ن که لوپه لی سک و زا کردنیش له ناوه ند هه موو گیانله به ریک و هه موو گژو گیایه کی گه وره دا زۆر له یه کتر ته کات، جیا وازییه کی ته و تۆبان نییه و اتا له هه موویاندا دوو ته ندام هه یه یه کیکیان گه را (هیلکه ی بچووک) دروست ته کات ته و ی تریشیا ن چووزی تی ته خات ته م ته ندامانه ییش هه رچه نده له شیوه و دروست کراوی و که ره سه ته دا له یه کتری جوین، به لام فرمانی هه موویان هه ره یه که.

ره نگه یه که م مرۆف هیز و هه رته یکی ره گه زبازی یه جگار گه وره ی هه بووبی له گه ل هیزیکی ده ماری میشک و ماسوله که دا جا ته و گیانله به رانه ی که ئیمه دلما ن به وه خو ش ته بی پینان بلتین: (گیانله به رانی گه نگ)، به ته و او ه تی هیز و هه رته کانی پیتشووی خو بان پاراستوو به لام ئیمه، یا خود زۆره ی ئیمه، نه مان توانیوه ته و باوهر پی کردنه ی خوا ییه که پتی به خشیبین، بیپاریزین چونکه هه له کانی باووبا پیرمان که کردوویانه، ئالوش و

خروشی ره‌گه‌زبازی خۆمان که جله‌ومان بۆ به‌رداون، کهم تهرخه‌می خۆمان به‌رامبه‌ر له‌شمان، ئەو ژیانە دەست کردەى که تیايا ئەژین، ئەوانه هه‌موویان بوون به‌هۆی ئەوه‌ى که چاکترین پاداشی سروشت و ناوازه‌ترین به‌خششی خوایی له‌ده‌ست خۆمان بده‌ین.

له‌به‌ر ئەو زۆرکه‌سما بێ به‌ش ماوینه‌ته‌وه له‌و تاکه‌ شته‌ى که کامه‌رانی بۆ خۆمان و بۆ نه‌وه‌کامان به‌ره‌م ئەهێنێ: ئەویش هێزی گه‌وره‌ى سک و زاگرده‌ که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کى نه‌ژاد و به‌رز تاوێته‌به‌تى.

بیر له‌و باه‌ته‌ سه‌یره و له‌و پازه‌به‌که‌ره‌وه... بیری ژیان که له‌شه‌کان یه‌ک ئەگرن، ئەوانه‌ى که چه‌ند تاویک له‌وه‌پیش ته‌نیا بریتى بوون له‌ کۆمه‌له‌یه‌ک که‌ره‌سته‌ى بێ گیان، هه‌روه‌ک کیمیا گه‌ره‌کان ئەلێن، واتا چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ کاربۆن و هایدروژین و ئۆکسجین و سیلیکۆن و کالسیۆم و ئازۆت، و ایان له‌ بێت، هێزێکی وا له‌ گرد بوونه‌که‌یانه‌وه په‌یدا بێت که ژیانان تیا زیندوو بێته‌وه.

به‌لام راستی ئەم ژیانە و چۆنیتییه‌که‌ى، گيروگرفتێکی وایه که هه‌تا ئیستا پیش بینی و لیکۆلینه‌وه‌کانی پیاوه‌ زرنه‌که‌کان و زاناکان و پیاوانی تاین و راستی په‌رسته‌کان نه‌گه‌یشتونه‌ته‌ رازی دروست بوونه‌که‌ى و دوا‌رۆژه‌که‌ى رهنه‌گه‌ هۆشی مرۆقايه‌تى له‌توانايدا نه‌بێ، ئەم پازه‌ سه‌رسامه‌که‌ره‌ى ژیانە ده‌ربخات.

ژیان به‌خششی تریشى هه‌یه: چونکه ئەو سه‌رداره‌ خاوه‌ن شکۆبه‌ى که له‌سه‌ر ته‌ختى خۆى دائه‌نیشی، هه‌رچیه‌ک له‌ خاکه‌که‌یدا هه‌یه له‌ژێر چنگیایه هه‌ره‌یه‌چ نه‌بێ، هه‌رچی داوا بکات له‌ویدا بۆى جێبه‌جێ نه‌کرێ نه‌ته‌وه‌که‌ى له‌ژێر فه‌رمانیایه، چی بلێ به‌قسه‌ى ئەکات... سوپاکه‌ى سه‌رکه‌وتنى شه‌ره‌کانى ده‌ست ئەخات راویژکاره‌کانیشی، رینگای ئازادى له‌م ژیانهدا بۆ رۆشن نه‌که‌نه‌وه پیاوه‌ تاینیه‌کانیشی رینگای به‌هه‌شتى بۆ ئەدۆزنه‌وه ژیان، بۆ ئەو خونکاره، وه‌ک جامیک وایه، لیاوولێو، پرېی له‌و شتانه‌ى که له‌ ژیان ئەشین و له‌ژیان ئەوه‌شینه‌وه.

ئەو ژیانە، هه‌مووی، به‌یه‌ک گولله که له‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌وه بێته‌ ده‌روه، رهنه‌گه له‌ناویچێ به‌لای پیاویکی مردووه‌وه ده‌سه‌لات و سه‌رکه‌وتن و سامان، چی نرخیکى ئەبێ هه‌بێ؟!... ئەى ئەو خونکاره‌ مردووه، ئەبێ چ کاریک بکات له‌وانه؟!... هه‌یچ... که ژیان له‌ده‌ست چوو، هه‌موو شتیکی له‌گه‌لدا ئەروات که‌واته ژیان بریتیه‌ له‌ هه‌موو شتیکی... که ئەو نه‌ما هه‌یچ شتیکیش بۆ ئەوه‌سه نامینیتته‌وه، ژیان ئەو رووه‌شه هه‌ست پینکراوه‌یه، بۆ ئەو شته‌ى که چه‌رخى رۆژگار ئەسورپینیتته‌وه.

ئەگه‌ر هه‌موو که‌سیک به‌وردی، بیری له‌و کاره‌ گه‌وره و گرنه‌گانه بکرايه‌وه که ژبالیان به‌ئسته‌وى خۆبه‌تى، سه‌بارت به‌و ده‌سه‌لاته‌ى هه‌یه‌تى که ژین به‌خشى به‌چه‌ند که‌ره‌سته‌یه‌کى وردى بێ گیان؛ به‌واتایه‌کى تر ئەو ده‌سه‌لاته‌ى هه‌یه‌تى که ره‌گه‌زى مرۆقايه‌تى به‌ره‌م به‌یتى، بێ گومان هه‌موویان ئەو هه‌یه‌یان به‌ته‌واوه‌تى هه‌ل ئەسه‌نگاند و له‌سه‌روو هه‌موو کاروباریکه‌وه دایان ئەنا هه‌رکاریکیش ئەو هه‌یه‌ى کز و بێ هه‌یز بکرايه یاخود له‌ناوى به‌ردایه، به‌داچله‌کین و له‌ توقانیکه‌وه خۆیان له‌ ئەکیشایه‌وه.

به‌لام ئەوانه‌ى نرخى به‌رزى و پیرۆزى فرمانى ره‌گه‌زبازى ئەزانن و، له‌و په‌یوه‌ندییه توندوتۆله تى ئەگه‌ن له‌ناوه‌ند ئەوو هه‌موو روویه‌کى ژیان و هه‌ستی مرۆقايه‌تیدا، که هه‌رگیز له‌ناویاچێ، یه‌جگار که‌من.

ئیمه ئەتوانین، وه‌ک ده‌ستووریک که هه‌رگیز ناتوانین پشت گوتی بخه‌ین، ئەوه بریارده‌ین: که سروشت به‌هه‌موو ده‌ست بلاوییه‌کى خۆبه‌وه پاداشتى ئەو پیاوه ئەداته‌وه که له‌ گرنگی پاراستنى هه‌یزه‌ره‌تى ره‌گه‌زبازى^(١) خۆى تى ئەگات و، په‌یره‌یى ئەو رینگا باشانه ئەکات که بۆ ئەو پاراستنه‌ به‌کاردین، سروشت ئەو پیاوه ئەخاته سه‌رته‌ختى ته‌ندروستی خاوه‌ن شکۆ ئەو هه‌یز و توانایه‌یشی بێ ته‌به‌خشى که کس به‌رگه‌ى ناگرێ، ئەوه‌یش ئەتوانین ناوی بنین (هه‌یزی ره‌گه‌ز کیشکردن)، که له‌باریا هه‌یه چ له‌ پروی کۆمه‌له‌یه‌تیه‌وه، چ له‌ کۆری فرماندا، چ له‌ ژبانى خیزانیدا سه‌رى بخات.

ئەو یاسا، هه‌موو ده‌مییه‌یش، که له‌سه‌ره‌تای ژبان‌وه دامه‌زراوه و نه‌گۆراوه، که مانه‌وه‌ى بۆشت و گیانه‌به‌رى هه‌ره‌ چاک داناوه له‌ژیاندا، پشتی ئەگرێ.

ده‌ماره‌کانى میشى له‌ هه‌ره‌تى کاردا ئەبن ئەو چالاکییه‌یش هه‌ر بۆ ئەوه‌که‌سانه ئەلوی، که ژبانیکى ره‌گه‌زبازى دروست و ته‌واویان هه‌یه ئەوه‌یش به‌لگه‌یه‌که بۆ ئەوه‌ى که هه‌رکه‌سى به‌ختیاربێ به‌پیاوه‌تى ته‌واوه‌وه، پێوسته که یه‌که‌م که‌ره‌سته‌ى ئەو پیاوه‌تیه‌ى تیا هه‌بێ، که ئەویش هه‌یزی ره‌گه‌زبازیه‌. له‌ راستیشدا ئەم هه‌یزی ره‌گه‌زبازیه‌، سه‌رچاوه‌ى هه‌ره‌ گه‌وره‌ى چالاکی ره‌گه‌زبازیه‌.

ئەو، هه‌ر، ته‌نیا، سه‌رچاوه‌ى ژبان نییه، به‌لکو بنچینه‌ى هه‌موو ژبانیکى پاک و به‌هه‌یز و به‌که‌لکه.

خوێن گه‌رمی نیشتمانپه‌روه‌ر و، خو به‌ختکردنى خواناسى دل پر له‌ تاین و،

(١) هه‌یز و هه‌ره‌تى ره‌گه‌زبازى: (القدرة الجنسية).

نیاز به خشین بۆ ئه و کرده و گه و رانه ی که پتو بیستیان به ئازایه تی هه یه ، ئه و گیانی خۆ به ختکردنه ی که زمانی هه مووان ئه پرتی بۆ پیا هه لدان به مه رد و دلیراندا... ئه م با به تانه هه موویان ، چالاکیه کی ده ماری میتشک له پشتیان هه وه یه ، هیتزی ره گه زبازی به مه روژ ئه به خشی... هیتزی پیا وه تی ته و او .

هه چ پیا ویکیش له زانست و هونه ردا هه لکه و تبه ی ، بیه گومان خاوه نی پیا وه تیه کی به هیتز و چالاکیه کی له ئه ندازه به ده ری ره گه زبازی بووه ، که پالیان پیه و ناوه بۆ پۆیه ی سه رکه و تن .

به لām له و جوړه که سانه ییش بووه ، که زال بووه به سه ر ئه ندامه کانی ره گه زبازی به کی خۆیدا ، هیتز و هه ره تیشیانی پاراستوه .

هیتزی ره گه زبازی ، له هه موو گه و ره پیا ویکا ده رکه و تووه ، که له هه موو رووه کی ژباندا گه یشتونه ته ئه و په ری سه رکه و تووی به بی ئه و هیتزی ره گه زبازی به ، پیا و ریسوا ئه بی ، خۆ په رست ئه بی ، به دکار و دل ره ق ئه بی ، به دخو ئه بی له گه ل ئافره تاندا .

ئه گه ر ئه و سه روشته ، خوا له له شی ئیمه ییدا نه چاندا یه هیه چ که سیتک ئاره زووی ئه وه ی نه ئه کرد که سیتکی تر به خیتو بکات یا خود پیه ونه دیبه کی وای له گه لدا په ییدا بکات که چاوه روانی ئه وه ی لی بکرئ به خیتو کردنی ژنیک و چه ند منالیک بخته ئه ستوی خۆی .

ئه گه ر ئه و هیتزه ی ره گه زبازی به نه بوا یه ، پیاوی واهه ل نه ئه که وت که هه ل بکات له گه ل ئافره تاندا و روو خوژ و کرده وه شیرین بی له گه لیاندا ، چونکه ئه م کرده وانه به نیاز به خشی نی سه روشتی ره گه زبازی به نه بی ، په ییدا نابن جا ئه م هه ستی ده روونیه ، ئه گه ر که وته ژیر سه ره په رشتی کردنیکی راسته قینه و ریکو پیک خستنیکی ته و او وه ، زۆر په روژ و به رز ئه بی ، کرده وه ی نه ژادانه ی لی ئه وه شیتته وه ، دوور ئه بی له خۆ په رستیه وه .

ئیمه نامانه وئ ، له ئه ندازه به ده ر ، گرنگی هیتزی ره گه زبازی به خه ینه پیتش چا و ، له راستیدا ، کاریکی سه ره ئه کاته سه ر ژبان جا ئه گه ر له پیا ویکیش به هیتز قه و ما و سکالای کرد له ده ست که م هیتزی خۆی ، یا خود کزی و سستیبه کی دی له ئه ندامه کانی سک و زا پی کردنی خۆیدا له هه موو ئه ندامه کانی له شیا ، هیتزه کانی تیک ئه چن و ده ست ئه که ن به پشیتوی ماسولکه کانی له ش خا وئه بنه وه ، و ده ماره کانی میتشکی کز ئه بن .

جا ئه گه ر چاره یه کی خۆی نه کات ، زۆری پی ناچی له په لوپۆ ئه که وئ و برستی ئه برئ و هیه چ هیوا یه کیشی به ژبان نامینی و ، هیه چ ئاره زوویه کیشی له دلا نامینی .

پیه ونه دیبه کی به هیتزیش هه یه له ناوه ند هیتزه کانی ده ماری میتشک و ره گه زبازی و ئه ندامه کانی له شدا ته نانه ت که شتیک کاریکی خراب له یه کتیکان ئه کات ، هه ر ئه و کاره له وانی تریش ئه کات ئه گه ر بیتو کاریکی و ابکرئ ، ئه و ی له ده ست چوه به یتریتته وه جیتی خۆی ، له سه ر ئه و ریتوشوتنه ی که ئه م نوو سه راوه دایان و روژنی کردنه ته وه ، و اتا هه رچه ند ماسولکه کانی له ش ببوژتینه وه و گه شه بکه ن و به هیتز تر بکرین ، هه رچه ند ئه ندامه کانی له ش چاکتریان لی بیت ، هیتزه کانی ده ماری میتشک ئه چنه وه سه ر دۆخی جارن ، هیتزه کانی ره گه زبازیش جاریکی تر دینه وه کایه .

هیتزی ره گه زبازیش ، واهه خاوه نه که ی خۆی ناکات ، شت زۆر کاری لی بکات ، و زو و به کاره سات دلی بشکی هه ره وها هیتزی ماسولکه کانیش خاوه نه که ی ناکات به گا بتو پرتی^(۱) و یاخی بی ، به پیچه وانه ی ئه وه ، هه رکه سی پیا وه تیه کی ته وای ده ست که وت ، به جوړیکی ئاسایی دل پر له خو شه ویستی و راست و دل سوژ و میتردیکی چاکه ده ره وه ی لی په ییدا ئه بی .

ئه وانه جیتگی دل خوژ کردنی مرۆقایه تیه ئیمرو ، ئه وانه هیوا ی دوا رۆژی مرۆقایه تی چونکه پتو بیسته له سه ریان کرده وه و ره وشتیکی و انویتن له به رچا و براکزولا وازه کانیا ندا ، که ئه وانیش چا و له وان بکه ن هه ره وها له سه ریشیان پتو بیسته که کرده وه و ره وشته کانی له ش و هۆش و ده روونیان به خشن به نه وه کانیا ن .

ئه وانه هه مووده م هۆگری ژن هینان ئه بن چونکه په ی به وه ئه بن ، به هۆشه روونه به هیتزه که بان له وه تی ئه گه ن ، که به ته نیایی مانه وه ، چاکه و که لکی تیانیبه بۆ پیا و ژبانی ته وای راستیش له وه دایه که پیا و له گه ل یه کتیک تر له ره گه زی ئافره ت ها و سه ر و هاوژین بی و به پیه ونه دیبه کی ژن و میتردیی به رز و په روژه وه به یه که وه به سترئ .

پیه ونه دیبه کی راسته قینه و هه مووده می ناوه ند پیا و ژنیک ، ئاشنا یه تیه کی وه های لی په ییدا ئه بی ، پر له چاکه و خو شه ویستی ، که به هیه چ شیتویه کی تر له ناوه ند دوو که سی تر دا په ییدا نه بی ، جا که ئه م پتو ونه دیبه له ناودا نه بی مرۆژ و دانانری که مه به سی گشتی بوونی خۆی به جئ گه یاندووه ، یا خود گه یشتوته ئه و په ی ته و او یبه که ئه توانی پی بگات به پیچه وانه وه به مرۆقیکتی ناته و او دانه نری چونکه هه رچه نده ئاره زو و توانا و هیتزی

(۱) بتو پرتی: پیسای کردنیکی بی ئه ندازه ی سکچوونی مانگا و گویره که به تایبه ت له به هاراندا که ناژله که زیاد له پتویست ده له وه ری و خۆی پیس ده کات .

بەشى شەشتم

هۆى كزىي رەگەزىازىي

ژمارەى ئەو پىپاوانەى كە تەندروستىيان نىبە، ياخود ھىزى رەگەزىازىيان تووشى كزىي بوو، ياخود ھەر نەماو، بۆچ تايەت زۆر ئەبى؟! .
ئەى بۆچ ژمارەى پىپاوانى خاودن تەندروستىيى بەھىز و، زىندووتىي پىر چالاكى، بەو پىتەيە كەمتر ئەبى؟! .

سروش، ھەندى جار، واى لى دى، لەگەل ناشى و نەزاندان ئارامى نامىنى، بەزەبىشى پىپا نايىتەو، لىي ئەبىتە مامۆستايەكى دل رەق!... ھەر كەسى ئاگاي لەخۆى بى و دەستوورەكانى بشكىنى، بەتوندى جەزەبەى پى ئەگەبىنى ھەر ھەوا ئەوانەى ئاگاشىيان لە خۆيان نەبى و دەستوورەكانى سروشت بشكىن، ھەر تووشى سزا ئەبن رەگەزى مرۆقايەتەش، ھەر چەندە بەخونكارى ھەموو گىئالەبەران دائەنرى، بەلام ھىشتا بەسەركوتىرانە، لەناو تارىكى ناشىتەيدا پەلە قاژى ئەكات!؛ تەنانەت ئەو زانىبارىيەش ھەيەتى و شانازىي پىتە ئەكات، ھەندى جار زىانى پى ئەبەخشى و ئەيخاتە تەنگرچەلەمەو چونكە زۆر جارى وا ھەيە ئەيخاتە سەر خراپەكردن و ئەنجامەكانى ئەو خراپەيەى لى ئەشارىتەو جا ئەم تىكەل و پىكەلەيە لەناوئەند زانىبارىي زىان بەخش و نەزانى زىان بەخشتردا، كە ئەبىتە ھۆى تىكچوونى لەش و ھىزى رەگەزىازىي، لەناو ملىونان ئەو كەسانەدا كە لەسەر گوئى ئاوى شارستانىتەيدا ھەل ئەنگون و ئەكەون بەدەما، كە ژمارەيان رۆژ بەرۆژ لە زۆربووندايە .

ئەوانە لەو ئاگادارن كە بەھۆى مېيازىيەو، خۆشىيەكى سەر پىيان دەست ئەكەوئ بەلام ئەو نازانن كە لە ھەندى كاتدا ئەو كەردەوانە كارتىكى خراپ لە تەندروستىيان ئەكەن .
ئەوانە ھەر نىوہى راستىيى ژيانى رەگەزىازىي ئەزانن، لە نىوہەى تىر شارەزانن، ھەرەك ئەلەين زانىبارىي كەم خراپە؛ جا ئەگەر پەيوەندىي بەكاروبارى پىپاوتەيەو بى ئەبى چەند خراپ بى؟! .

بام ئەوانەى پىپاوتەيىيان نەماو، بەلام رۆژتىك لە رۆژان خاودنى دەروونىكى پىر لە ئاوت بوون، لەگەل ئەو لاوانەدا كە ھىوايان لەدلا نەماو، وەك ئەوانەى كە لەناو ھارپىكانى خوتەنگاماندا ئەيان بىنن، بانگ بەكەين، لەم بابەتەو بەسەرھاتى خۆيانمان

ئەوہى ھەيە كە فرمانى بەكەلەك بەلام دەستى خۆى بەستوو، ئەو ھىزانە بەكارناھىنى، رەنگە ھەر بەوہىش نەزانى كە ئەو ھىزانەى تىپايە .

كەواتە پىتەندىي خىزانى، كەرەستەيەكى بنچىنەيە بۆ كامەرانى مرۆقايەتى و پىشكەوتنى مرۆقايەتى ئەمەيش كاتىك واى، كە بەچاوتىكى پىر لە رىزەوہ سەيرى كەلەك و چاكەى وىژەيى و گىيان بەكەين، كە لە ژن و مېردىيدا ھەن جا لەم سەرچاوەيەو - سەرچاوەى خىزانى - كە ھەرگىز وشك نابى، ئاوى روون و پاكى كامەرانىمان ئەخۆينەو بەرترىن ھاندەرىش بەرھەم ئەھىنن كە ئەمانخاتە سەر چاكە و سەرراستى جا ھەر لە پەيوەندىي رەگەزىازىيەوہ، كە ھەرچى جوانى و ناسكى و نرختىكى راستەقىنە بىەخشى بەتىكەل بوونى مرۆقايەتى، پەيدا ئەبى ئەگەر ھىزى رەگەزىازىي نەبوايە، خىزان پەيدا نەئەبوو خزمایەتى نەئەھاتە ناوہو كەسكىش لەو ھەزاران كەسەزىك و خۆشەوستانەى كە لە ژن و مېردىيەو پەيدا ئەبن، نە ئەبىنران ئەگەر بىتسو لە ژيانى مرۆق، ھەموو ھىوايەك و ھەموو چاكەيەك و ھەموو ھاندەرتىك، كە لەم پەيوەندىيەو پەيدا ئەبن، دەربھىنن، ئاخۆ ئىتر چىي بۆ ئەمىنەتەو؟! .

مەگەر، ھەر ئەوہى بۆ بىنەتەو، كە ھەر خۆبەتى و بەتەنبايەكى دىندانەو ئەژى!...

بۆ بگېرنهوه بى گومان وامان دېنەپېش چا، ئەگەر شەرميان لە خۆيان نەکردايە و لە تيز پى کردنى ئەمو ئەو نەترسانايە، پر بەدەم ئەيانقىژاندا، ئەيانگوت: (ناخ خۆزگە ئەمانزانى... ناخ خۆزگە ئەمان زانى...).

ئېمە دېسانەوه دووبارەى ئەكەبنەوه، ئەوه يەجگار خراپە: لە راستىبەکانى لە مەر ئارەزووى رەگەزبازىيى و فرمانى رەگەزبازىيى شارەزا نەبىن چونکە پىويستە ئەو راستىبەانە وەك رۆژى رووناك ئاشکرا و ديارىن بۆ هەموو كەسەىك هەروەها ئەو پىش يەجگار خراپە كە كەم تەرخەمىيەكى ناشىبەانە بنوئىن دەربارەى دەستورە بنچىنەبەهەکانى تەندروستى، كە بەرھەم ھېتانی لەشى بەھىز و پتەو و رېكويىتەك بەوانەوه بەندە.

جا ئەم ھۆيانەيە كە خاكە شارستانىيەکانيان پر کردوو لە كزولاولاوازەكان. (مەبەست وولاتە رۆژاوايىبەكانە-أ.ب).

ھۆى ھەرە گەورەى نەمانى ھىزى پىاوەتى، كە لە زوووه دەست پى بکات، بى گومان (خووى نەپىنى)^(۱)، لەگەل بەكارھىنانىكى خراپى ئەندامى سەك و زا ئامادەبوونىش بۆ مەشق كەردن لەسەر ئەم خووه تىكرا لەووه پەيدا ئەبى، كە پەنەوبەبەنەى رەگەزبازىيى بەنەپىنەبەھەكى زيان بەخشەوه راکىراوه.

كەچى فرمانى ھەرە بەرز و پىرۆز ئەووتە منالانىيان لى شارەزا بکرىت، بەلام ئامۆزگارىيى بکرىن و چاودىرىشيان بکرىت چونکە منال، ئارەزوو سەروشتىبەكەى بۆ شارەزابوون، ئەگەر بەشىتەوبەكەى تر دانامركىتەوه، پالى پتەو ئەنەك پەنا بەرئىتە بەر ئەو ھاوپىيانەى كە لە خووى، بەتەمەن، گەورەترن و لە خووى زۆرتر ئەزانن ئەنجامىش بەوه ئەگات كە دەموودەست، دەست بکات بەو كەردەوه ناشىرىنە كە پرە لە شتى شارراوھى سامناك رەنگە بەرئىكەوت، لە خۆبەوه ئەو خووه پىسە بەدۆزىتەوه و فىرى بىئى ئەو پىش نەزانن كە چەند زبانی پى ئەگەپىن ئىتر ئەوئەندە خووى پتەو خەرىك بکات، تا ئاوى زىندەگانى لە لەشىا نامىننى، ئىتر لە زۆرانبازيبەكەيدا لەگەل كورەكەدا، بەناچارىيى ئەشكى، چونكە خووى لەبەردەم دوژمنىكدا ئەبىننى، كە ناتوانن دەرهقەتى بىت.

جا ئەگەر كورەكە لە دەست ئەو خووه درندە سامناكە رزگارى بوو كە جارى واپىش ھەيە

ھەرگىز رزگارى نابى خووى لە ژيانىكى يەجگار گەورەى وادا ئەبىننى، وەك بەتەواوھەى زىندووتىيى لە دەماريا نەھىشتىبەتەوه واپە ئەو چەند بەتوندوتىيى، خووهكەى شكاندووھ، خووهكەيش ئەوئەندە بەتوندوتىيى كارى لە ئاوى زىندەگانى ئەو کردووھ!...

رەنگە بەبى ئەمەى خووى ئارەزوو بکات، زىندووتىيەكەى لە خۆبەوه بىتە دەروھ كە ئەمەيش ئەبىتە ھۆى كزىي و لاوازيى ھەروەها رەنگە كزىي و لاوازيەكەى لە تىك چوونى لەش و ھۆشىوھ پەيدا بووى، كە ئەو پىش سەبارەت بەخووه نەپىنەبەھەكى پىشوى بى كە لە ئەندازە بەدەر كەردووتىيى، گەلئىك گىروگرفتى ناو لەشيش ھەيە كە لە تىكچوونى ھىزى رەگەز بازيبەوه پەدا ئەبى كە ئەمانەيش ئەو تىك چوونى ھىزى رەگەزبازيبە خراپتر لى ئەكەن، تا كورەكە وای لى دى دەمارى پىاوەتى بەتەواوھەتى نامىننى.

پزىشك (مارك تودى) نووسىوبەتى: ئەگەر ھاتوو دەستپەر، لە تەمەنى زوودا يەجگار زۆرکرا، ئەوئەندە زيان ئەبەخشى بەخاوەنەكەى خووى، كە ناھىلئى بەجۆرىكى ئاسايى لەشى گەورەبى ئەم دواخستنى گەشەكەردەيش، لەيەك كاتدا، لەش و ھۆش و دەروون، پىكەوه، ئەگرىتەوه.

ھەندى جارى زبانی ھۆش لە ئەندازەبەكەى گەورەدا ئەبىننى.

ھەندى جارىش زبانی لەش زۆرتر دەرتەوئى بەھەموو رەنگ، كەس ئەوھى لى ناشاررئىتەوه، كە تىك چوونى لەش ياخود ھۆش، لەووه پەيدا ئەبى، كە ھىزى رەگەزبازىيى، كە ئوبالى بەئەستۆى ھەموو كەسەىكە ھى خووى بىپارىزى، بەجۆرىكى ناھەموار و ناشايستە بەمرۆقاىەتى بەكار ئەھىننى.

جا ئەگەر لاوھەكە لەو خووه تاوانبارە رزگارى بوو، بى ئەمەى بەتەواوھەتى كزىيى، بەلام پەيوەندىيى پەيدا كەرد لەگەل ئافرەتە سۆزانىيەكاندا، كە رەگەزبازيبان لەگەلدا بکات زۆرى پى ناچى، سزاي ھەلەو ناشىتەبى خووى، بەر ئەكەوئى چونكە، زووبى يان درەنگ، لەوھ تى ئەگات، كە سەروشت لەسەر ئەوھ جەزەبەى پى گەياندووھ، كە ياساكانى شكاندووھ، واتا تووشى يەك دوانىك لەو نەخۆشىبە نەپىنەبەھەكى پر ئازارانەى ئەكات كە بەجارىك تەندروستى و ژيانى تىك ئەدات ئىتر ئەو پىش وای لى دى، كە گەنگەرىن گيان لەبەر نزىكى ناكەوئىت ئىتر ئەو ساكە، بەر كوتەكى ئازارى لەشوھۆشى خووى ئەكەوئى ئەوساكە مەرگەساتى نەمانى دەمارى پىاوەتەبەھەكى خووى دىتە پىش چا كە رەنگە لەو پىش بەئاواتە خۆشەكانى مال و ژنى خۆشەويست و منالانى ژىرەوه، دللى خووى خۆش كەردبى

(۱) خووى نەپىنى: (العادة السرية) لە جىبەكى ترە ماموستا وشەى (دەست پەرى) بەكار دىننى، كە لەوھ دەچن لە دىيالئىكەكانى ترە وشەى ترىش ھەبى بۆى، وەك چۆن لە عەرەبىدا (الاستنماء) ھەر ھەمان مانا دەبەخشى.

چونکه ئهوهی بۆ دهركه وتوه، ئهوه نهخۆشیهی تووشی بووه، دوورنیهی تا سهه، ماوه نه دات كه ئهوه ئاواته خۆشانهی خۆی بهیئیتته دیی ئیتر دهست نهكات بهجیودان بهو رۆژهی كه ئهوه ئافرهته سۆزانییهی ناسی، كه بههۆی رهگهزبازیهوه لهگهڵ ئهودا، تووشی تیک شكانی لهش و پووكانهوهی ئیسك و پراڤهوهی ئاوی زیندهگانی و هیزی رهگهزبازی بوو، ئهوه هیزی، كه پراڤهوهكهی له كهلكی پیاوهتی خست^(۱).

جا ئهگهه لهو تهنگوچه له مه بهیسه پزگاری بوو و هه ندی هیزوهه ره تی رهگهزبازی بۆ مایه وه، كه بتوانی دهست بكات بهژن هینانیک، بی گومان ئهوه كه چه واشه ی نهكات شوی بی بكات، خاوه نی سروشتیکی كز ئه بی، ئهوه ئارهزوو سروشتیهی تیا نایی كه رهگهزی ئافرهت جوئی نهكات وه له رهگهزی پیاو، ئهوهی كه پالی پیوه ئه نی سنووریک دابنی له ناوه ند په یوه ندیی رهگهزبازی به جی و نابه جییان له وزه به ده ردا.

بۆ جاریکی تریش، سروشتی سهه رهق، دیته وه ناوان، بۆ ئه مه ی پیاوه كه لهو نازوجیازه ی پیی به خشرابوو چه شنی درنده، خراب به کاری هینابوو، بی بهش بهیلتیه وه ژنه كه ییش له ته ندروستی و كامه رانی بی بهش نهكات.

چهنده هۆیه کی تریش ههن بۆ نه مانی ده ماری پیاوه تی په كیک له وانه، ههر له دایك بوونی مناله كه وه دهست پچ نهكات، كاتی كه مناله كه ئه مه نده جلویه رگی گرانی نه كریته بهر، ناتوانی جووله بكات كاتی كه مناله كه به زۆر نه خه نه بهر بای سارد هه ناسه ی پی بدات كاتی كه به زۆر مناله كه تووشی زۆر خۆری ئه كهن، له جیاتی شیرى ئاسایی دایك، شیرى دهست كرده ئه دهنی، ههر خوار دنیكیش له چالاکی بخت ئه وه ی ئه دهنی له وه ییش هه یج گومان نییه، كه نیوه ی ژماره ی ئه و منالانه ی بهم جوژه په روه رده یان ئه كهن، به كوژراوی ئه مرن.

ته نانه ت ئه وانه ی رزگاریش ئه بن له مردن، پیاوه تی ته وایان دهست ناكه وئ، كه مافی خۆبانه دهستیان بكه وئ، نه ییش ئه بوو لیتی بی بهش بمانایه وه.

ئه مه ییش کاری شارستانیه تی كه په یوه ندیی به گرنگترین كه ینه وه یینه ی هه موو

مرۆقاییه تییه وه هه یه، كه بوونی ده ماری پیاوه تییه له ناو ره گهزی مرۆقاییه تییدا و پاراستنی ئه وه هیزه یشه به لām ئیمه نه بوونی ئه وه هیزه مان بۆ جیگیر ئه بی، نه پاراستنی ئه وه هیزه به پپچه وانه ی ئه وه، له سه ره تای ژبانی منالدا كه م ته رخه می له هه موو روویه كه وه ئه بیین.

كه ئه و كاریکی وا ئه كاته مناله كه ههر له نوو كه وه ده ماری پیاوه تییه كه ی گه وره نه بی و گه شه نهكات هه روه ها ئه و كه م ته رخه مییه ییش له تافی كورپینییدا ئه بیین چونكه باوك و دایکی كورپه كه، كه م ته رخه می ئه كهن له وه دا كه كورپه كه ی خۆیان له خراپه و زیانی (خووی نهیئی) په كه ئاگادار بكن، هه روه ها ناچن چاوی بترسیئن له ئه نجامی به كار هینانی^(۱) ئه و خووه پیسه كه ئه بیته هۆی سه رگه ردانی دوارۆژی و تیکدانی هه موو له شی جا به هۆی ئه وه وه، كورپه كه ئه بیته سه رچاوه یه کی ئه رك و ئازار بۆ كۆمه لایه تی له شیکی له رولاوازی وای ئه بی كه تیزی پی بكرئ.

ژن پراكتیسه كان^(۲) یارمه تی ئه دهن له دامر كاندنی ئاره زووی ره گهزبازیه كه یدا.

دوچار میردی ئالۆشاوی مان دیته پپش چاو، كه هه روه ك تافی كورپینی خو ی لی ئه خوړی، جله و بۆ ئاره زووی ره گهزبازی خو ی بهر ئه دا، تاوای لی دی ئه بیته پیاویکی داته پیوی تیک شكاو، كه ههر ئیسك و پروسكه كه ی مابیته وه و، وهك په بكه ریک به پرتدا پروا، له وه پپش پیاویك بوو كه چی ئیستاكه بووه به په بكه ریک زیندوو باری (شارستانیه تی) ئه نوینی^(۳)، كه ههر ئیسك و پروسكه كه ی بۆ هیشته وته وه و له كهلكی پیاوه تییه ی خستوه، كه چی هیشته له نیوه ی ته مه نیایه.

منیش كه ئه م قسه یه ئه كه م، ئاگام له خو مه و ئه زانم ئه لیم چی، به هه موو كو لی دلیشه وه ئه یلیم: هه تا ئه م باره بهم ره نگه بی، ئیمه مافمان نییه به خو مان بلین شارستانین و پیشكه و تووین مه گه ر ههر ئه وه نده ی چینى بالای (رۆما) ی كۆن ئه و مافه مان هه بی...! ئه و چینیه ی كه له لایه كه وه خۆیان به گه وره پیاوی (رۆما) دانه نا، له لایه کی تریشه وه ئه مه نده ژنانی و نیره موك و ترسنوك بوون كزی و لاوازی له ش و كرده وه و ره وشتیان، بووه هۆی سه ره ئه نگری كردنی ئه و شاهه نشاهییه گه وره یه ی كه (رۆما)

(۱) راستتر: په پره و كردنی... پراكتیزه كردنی.

(۲) ژن پراكتیسه كان: مه بهست له دهلالی ژنه سوزانییه كانه كه (گه وواد) یان پی ده و ترئ، ئه مه ش له (قواد) ی عه ره به وه هاتوه یا (سمسار).

(۳) دیاره نووسه ره به ته وس و توانجه وه ئه مه ده لئ، وهك كه میکی دی رونی ده كاته وه.

(۱) به داخه وه نووسه ر ناوی نه خۆشه په كانی نه بر دوه كه پیاو یا ئافرهت به هۆی په یوه ندی سیکسی نادروسته وه دوچار یان ده بی، وهك (سوزه نگ، فه رهنگی...) و زۆری تر كه تر سنا كترینیان ئه مپۆ (ئایدز) ه و چاره كردنی زۆر سته مه و ملیونه ها به ده ستیه وه ده نالین، به لām ئه وانی دی به هۆی داوو ده رمانه وه ئه گه ری چاره كردنیان هه یه.

دایمه زان دیوو گه لیک له شارستانیتیبیه کونه کانی تریش، له لاپه ره کانی میژوودا ئەم پهنده مان ئەدهنئ، که زوو تیبی ئەگه ین.

نوسه ری ئەم نوسراوه ییش پریه دل دوو باره ی ئەکاته وه، که یان ئەبئ زوو به زوو ئەم باری کۆمه لایه تیبیه بگۆرئ، یاخود ئەبئ ئەم شارستانیتیبیه ییش تەفر و تونا ببئ و له بئر بچیته وه، ههروه ها هه چ هئیز و دهسه لاتیکیشمان هه یه و شانازییان پتوه ئەکه ین له دهستان دهریچن و له بیرمان بچنه وه. ئەم خوینده وار، وانه زانیت که من له راستیبیه وه دوورم!... بام وهرامی ئەمه بدهینه دهست دوارۆژ.

منیشس ئەمه ندهم بهسه که بیروباوه ری خۆم بۆ هه موان ئاشکرا کرد.

بهشی نوێهه

ژیانی خوی نهینئ

له راستیدا پیاو سه ری سوړئه مینئ له و باوکه ی که خه می بئر روژنکردنه وه و پهروه روده کردنی کوره که ی خۆی نه خوات له بابه ت ره گه زیابیه وه، که چی هه ره له و کاته دا چی له دهست بیت بهختی بکات بۆ خوینده واری ئەو و ئاماده کردنی بۆ ژیان. ئەو که ئەم بابه ته ی له بئر ئەچی، یاخود له بیری خۆی ئەباهته وه، له راستیدا نرخ و بایه خ و گرنگی ئەم کاره نازانئ، ههروه ها ئەندازه ی کار تیکردنی ئەوه ییش له دوارۆژی کوره که ی لیک ناداته وه.

باو وایه که خوینده واری ره گه زیابی، به ره لالا بکری بۆ کهسانی تر، که کهسیان فریان به سه ره وه نییه جا هه ره له بهر ئەوه یه، که ئەبینن کاروبار تیک ئەچی و تهندروستی کوره کان خراب ئەبئ ئەوه ییش نه ک له بهر ئەوه پهیدا ئەبئ که کوره کانی که تنیکیان کردبئ به لام له بهر ئەوه پهیدائه بئ که باوکه کان کهم تهرخه مییان کردوه له تی گه یاندنی کوره کانیاندا به و باته ته.

ئەو کاره ی که (خوی نهینئ) به له شی دهست په رکه ری ئەکات، هه ره خۆی به سه بۆ دەم کوتکردنی ئەوانه ی شارده وه ی که یه وه به یه ره گه زیابی، له منال، به شتیکی باش ئەزانن دهستووری ره گه زیبی، ئەبئ وه ک رۆژی رووناک له هه موو کهس ئاشکرا بکری ئەوه ییش له بهر ئەمه یه که مناله که له ناوچه یه کی پر پیچ و په ناو شارده وه دا گه وره نه بئ نه وه ک خوویه کی وا بگریت، که زۆر پتویست بئ خۆی لئ دووربخاته وه، کوره که، که ئەو خووه نهینیبیه به جئ ئەهینئ، هه یچ زانیاریه کی نییه له بابه ت چۆنیتیبی ئەو خووه وه و، ئەو زیانانه ی که له مه شکردن له و خووه دا پتی ئەگه ن چونکه له لایه ن خیزان و کهس و کاری خۆبه وه هه یچ ئامۆژگاریه ک نه کراوه، هه یچ زانیاری و ئاراسته کردنیکی پئ نه گه یشتووه به م ره نگه مناله که، که هیشتا له ته مه نی گه وره بوون و گه شه کردن و دامه زراوی دایه، له شی له رولاواز ئەبئ و تووشی سیسی ئەبئ.

خوی نهینئ بریتیبیه له که تنیکئ ئاشکرا دهریاره ی یاسای به رتیزی ره گه زیابی ئەکری، که فه رمانه وه یه به سه ر سک و زاکردن و پاراستنی ره گه زی مرۆقایه تیدا ئەم شکاندنی یاسایه، به که تنیکئ هه ره گه وره و گونا هتیکئ یه جگار نه نگ دائه نری ئەم که تنه به ته نیا، له وه ی و زیاندا که ئەیان به خشی به له ش و هۆش و ئەوه نده ی هه موو تاوانه ره گه زیبه کانی

تر، نه خوښی تووشی لهش نه کا و دهر د و نازاری پې نه گینې و بلاویشیان نه کاته وه.

بېجگه له وه، کره ی جهرگه کلمان، له تافی کورپنېباند ا تووشی دهر د و نازار نه کات، که به وه هچ هېوا به کمان به دواړو ژبان هه بووه، هه ل نه وه شین هه بېجگه له وه نه خوښیبه کان هی وایان تیا به تووشی لهش دې، هی وایشیان تیا به تووشی هوش دې به لام نه خوښیبه کانی خووی نه پنی تووشی لهش و هوش پیکه وه دین.

چونکه مروث والې نه کات، هه ر ئیسک و پروسکه که هی بېنیتته وه، به که لکی هېچ نه مینې جا نه گهر نه وه بزاینې که نه م خووه پیسه چوند بلاویوته وه به ناو که ساندا له و رزه یس تې نه گه ین که له هه موو نه خوښیبه کان خراپتر و به سام تره، هه روه ها له هه موویشیان زورتر پتویستی به چاره کردن هه یه.

ماموستا (فولر) له م باره یه وه گوتوتی: (نه گهر مه ی خوار د نه وه و دزیی کردن و ناپاکی و پیدان و کوشتن و به ننگ کیشان بخه یه تیا به کی ته رازو وه و، خووی نه پینیش بخه یه تیا به کی تریه وه هیشتا نه م تا که یان گرانتی لې دې، چونکه نه م به دخوویبه نه بیتته هو ی شکاندنی پرده زی مروثیا به تی و تیکدانی.)

هه ر نه وه نده مان به سه که به راوردیک بکه ین له ناو نده باری که سیکدا که هیشتا شاره زای خووی نه پنی نه بووی و باری نه وه که سه یس که تا ماوه یه ک دست پری کردې. له باری به که مدا وه ک لویکی تونگوتول و گوشتن و شان فراوان و چاوه گش و پرو خو ش مان دیتنه پیش چاو، که نیشانه ی نازیا به تی و باوه به خو کردن له ده موچاویا دیاره به جوړتکی تیکرای، که سیکی وایه که پیاوه تی ته واوبی له هېچ کرده وه و په وشتیکی کارگوزاری و سه رکه وتنی که م نه بی نجا که فیری نه وه به دخوویبه کلنوله بوو، بام سه رنجیکی تری لې بده ین: نه مجاره وه ک مروثیکمان دیتنه پیش چاو، که نه هیزی پې مابې و نه ده سالات، چاوه کانی چوون به قوولا، له شی کزولا وازبووه، په نگی زهر دبووه نیشانه ی شهرمنی و ترسنوکی له ناوچه وانیا دیاره ترس له که سانی تر، شهرمیش له خو ی!...

هه ر ناشیتی و نه زانیبه، که نوبالی نه وه سه رگه ردانانه ی به نه ستویه که به و جوړه نه که ونه گپژاوی خووی نه پنیبه وه و روث به روث پره نه سین، نه گهر باوکه کان دلستوز بوونایه له په روره کرده ی کوره کانیاندا نه م که یه و به یه نه وه نده گوره ی لې نه هات.

به لام نه وه خووه ی باوکه کان گرتوویانه له په روره کرده ی مناله کانیاندا، که نه م جوړه باه تانه یان لې بشار نه وه.

وا له و منالانه نه کات که روو بکه نه هاوړپی خراپ و، له باهت بنج و بناوانی په گه زبازی و چونتیی کاروباری په گه زبازیبه وه پرسیان لې بکه نه وه لاوانه به لایانه وه وایه که نه و زانیاریبه ری تیک دهره، په نگی ناره زووی زانین و پرس کردنیان د اهر کینیتته وه نه مه نه و ناخی زهویبه که زوره ی مناله کلمان، ئیمر، تیی نه که ون ئیمه له ده ستمان نابیتته وه، زانیاریبه کی راسته قینه یان له و باه تانه وه پې به خشین له بهر نه وه نه یانخه یه سه ر پتیا به کی هه ره خراپ که مروث پیا بروات پتیا کی خوینده واری پې پچوپه ناو ناموزگاری سه ر لې تیک دهر. خوا ناشیتی له ناو به ری بو زبان و نهرک و نازاری!...

ناشیتی گونا هپکه، چاوی لې ناپوشری نه وانه ی که نه لېن خوینده واری په گه زبازی، ئا بروو نه تکینتی و شهرم هه ل نه گری له ناو کوران و کچاندا، له نه ندازه به دهر به هه له دا نه چن چونکه ناشیتی و نه زانی، پیاو یان نافرته ساکار و پاک راناکری نه وه له راستیدا، په رده یه کی نه ستوره هه موو که تن و کاره ساتیکی ناخوش و پیکه نین هینر له پشتیبه وه نه کری و ئیمه نایان بېنن ئیمه یه ک منالی و امان نایه ته وه بیر، که ئاشاکر کردنی کاروباری په گه زبازی، زبانی پې گه یان دبی به لام زور منالی و امان دیتته وه بیر که خووی بی دهنگی و شاردنه وه که یه و به یه یه په گه زبازی، له لایه ن باوکه کانیانه وه، پالی پیوه ناوون بو له ناو چوون. دوزمنی هه ره گه وره ی ئیمر و مان شهرمی درویه، که زور که س نه یکات به بیانوو نه وه شهرمه ی که ناشی و نه زانه کان به شاهکلاویکی دانه نین بو سه ری که چه کان که چی له راستیدا، نه و شهرمه، بریتیه له په رده یه ک نه و کچانه نه یخه نه سه رچاوی ئیمه، بو نه مه ی به راستی په ی نه به ین.

به لام چون راستیبه ک!

نه و ته نگوچه له مانه ی که تووشی کوران و کچان دین، به هو ی دست په ر کرده وه، به راستی سه رنجی پیاو رانه کیشن.

بېجگه له وه ی که نه م خووه نه نگی، گیانی داوین پیسی فری نه داته دهر وونی خاوه نه که یه وه، هیزی نه و که سه یس له ناو نه بات و نه یکات به مروثیکی کزولا وازی واکه هپچی له دست نه بهت هه روه ها ده ماره کانی میشکیش کزوبی هیز نه کات و له که لکیان نه خات.

هیزه کانی هوشیش به جوړیکی واکز نه کات، که گیش و ویزی لې بی و سست بیی له تیگه یشتندا هه روه ها بیره وهریش کز نه کات و واکه خاوه نه که ی خو ی نه کات که نه توانی زال بیی به سه رخواست و ناره زووی خویدا.

کابرا دەست بەکاری خۆی ئەکات، بەلام پاش تاویک هۆشی دیتەوه سەرخۆی، پەشیمان ئەبیتەوه لەو کەتنەیی که کردویتی هەرۆهە ئەم خووه نەنگە، گەشی و تروسکه له چاوهکانیا ناهیتلی که نیشای زیرهکین ئیتر ئارهزوی خواردنیش ناکات چونکه ناشگ (معدە)^(۱) بی هیتز ئەبی و ناتوانی فرمانی خۆی بهجی بهینتی لهمهشەوه کهم خۆزاکي پهیدا ئەبی یهکێک له زیانەکانی تریشی ئەوهیه، که دەستپەرکه دهستی فیری لهرزین ئەبی، تەزوو بەلهشیا دی، ترس و لەرزیش ئەکهویتی دلیهوه له کهمترین شت، لهگەنگ ترین کاروباری بهجۆزیکي تیکرایي، هەرچهند ئەو کهسه دەست پەر بکات، ههنگاوێک له خۆکوشتنی سست نزیک ئەبیتەوه ئەمانه ههموو چاریان ئەکرا بەلام ناشیتي، بهتەنیا هەر نەزانییه که ئەمانخاته سەر ئەم رێگایه.

پزیشک (ئادەم کلارک) دەری پەراند گوتی: (هەرچهند کورپه که دەست پەر ئەکات، موچرکێک بهلهشیادی ئەم موچرکه له راستیدا موچرکی مەرگه بهلهشیادی چونکه سروشت کهسی وای دروست نەکردوه و، کهسی وایش دروست ناکات که دەست پەر بکات و وهک خۆی بمینیتەوه.

پزیشک (براون) یش که یهکێکه له باوهر پینکراوهکان ئەلی: (بهپیتی ئەو کارساتانەیی که دیومن و هاتونه ته پیش چاوم بۆم دەرکهوتوه که دەست پەر، هیتز له لەش ئەپری و ئەبیتە هۆی ئاو فیدانیکی واکه بهدەست خۆی نەبی، پهلوپۆ له کهلک ئەخات، ئەبیتە هۆی پهیداوونی نهخۆشیهکانی: فتی گرتن و برست بران و میتشک ورووژان و تیکچوونی ناشگ و کزیی دهمارهکانی میتشک و خه مباری و گرفت و خاوبوونهوی ماسولکهکان و کزیوونی برپراگی پشت. بهواتایهتی تر لەش زیندویتییه کهسی نامینتی و کزیی و بی هیتزییهکی وایشی تووش ئەبی که نهتوانی هیچ فرمانیک بکات).

ئەنجا باوکه که چی ئەفهرمووی، کهوا دەسته ئەژنو دانیشتوه و سهیری کورپه کهی ئەکات خۆره داویتی له ئیسکهکانی و خه ریکه میتشکه کهی ئاوی ئەخوات؟ هیتشتا هەر لهسههه بیروباوهری خۆی ئەمینیتەوه، تا دەست پەرکه، کزیی جەرگه کهی لهناو ئەبات و دواتنۆکی ئاوی ژیانی لی دەرئەهینتی، یاخود تا نووزیهیک له کورپه کهیدا ماوه، چارهیهکی گیروگرفته کهی ئەکات و، راستیی به ئاشکرا بۆ دەرئەخات تا ئەویش لهم دوو رێگایه یهکیکیان بگریت: یان رێگای ژین بگریت، یان رێگای مردن؟!.

(۱) یان: گەدە.

خوا رۆلەیی بۆیه پی نەبهخشیوین تا کهم تەرخه میی لهگەلابکهین و خۆمانی تی نەگهینین؟ بۆ ئەوهی پی بهخشیوین که وهک باربووبهکی بهنرخ پهروه دهی بکهین و سرهوتی بیاریزین. ئیمه یش ئەگەر منال بهرەللا بکهین بهناو تاریکی نەزانیکی ننگدا پروات بهریتوه و ههڵ ئەنگوی، کهسی دەست ناکه ویت، دەست بداته بالی و راستی بکاتهوه ئەوساکه یهکی له دەستورهکانی خوایی ئەشکینین، که زالە بهسهه ئیمه و ههموو جیهاندا ئایا هیچ شتییک لهوه سهیرتر ههیه، که باوک بهدەستی خۆی گۆرپک ههڵ بکهنی و کورپه کهی خۆی بهزیندویتی تی بخات؟!.

ئەمه ئەو راستیه یه که ئیمه ئیمرۆ تیا ئەژین وا دەرئەکهوی که زۆر گرنگ و سامناک بی؛ له راستیدا ئیمه تۆزیک خه می بهرهی نووی، رۆلەکانمان، ناخوین ههروهه نایشمانهوی رێگایان بۆ رۆشن بکهینهوه، تا خۆی خه می خۆی بخوات نه ئیمه ئامۆزگاریی ئەکهین و بهکاری دین نه خۆشی له نەزانییه کهی خۆی کهلکی وهگر.

جا ئەگەر کاروباری رهگهزایی بهم ئەندازهیه بهخراپ دابری، وهک ههندیک دیتە پیش چاویان، پیوسته لهسههه مان که له پیش ههموو شتییکا کورپهکانمان لهم خراپهیه ئاگادار بکهین، ئەم خراپهیه یان تی بگهینین.

نهوهک خراپه که، لهناکاو بدات بهسههه باندا و پییان نهکریت بهرهنگاریی بکهین جا ئەگەر چاکه له پیش چاوی منالاندا به ئاشکرا بیسین، ئەگەر لهتەنش خراپهوه داماننا، منالهکان چاکتر تیی ئەگهه ههروهک ئەوه فیری منالان ئەکهین که بههه شتییک ههیه و پیوسته بیگه نی، ههروهه پیوسته ئەوهیشیان تیبگهینین که ئاگرستانیکیش ههیه نابی خۆبانی لی نزیک بخه نهوه جیاوازییش زۆر ههیه لهناوهند ئەو ئاگردها که پیاو ئەسووتین و ئەو رووناکییهدا که رێگارۆشن ئەکاتهوه.

هههکهسی پیچهوانه ی سروشت وهستا، جهزه بهی بهتوندیی پی ئەگهینتی ئەو باوکه یش که باکی نهبی له سروشت، ناتوانی منالهکانی خۆی باش پی بگهینتی یاسای سروشتیش ئاشکرا دیاره، نابی پیچوپه نای لهگه لدا بکری ئەو وای بۆ دانابین که پیوسته رێگه ی شارهزایی بگرین، نهک رێگه ی نهشارهزایی کردویتی به فرمانیکیش لهسههه مان، که راستورهوان ههموو راستیه کی کهینهوبهینهی رهگهزایی له منال ئاشکرا بکهین، تا نهکهونه بهر جهزه بهی سروشتی پهنه بهخش چونکه نه گوناھیکیان کردوه و نه کهنتیکیشیان لی قهوماوه، بهلام تەنیا رێگایان لی ون بووه منال پشت بهباوکی خۆی ئەبهستی، که بیپاریزیی جا ئیتر له پاراستنی لەش و هۆش گرنگ تر ههیه؟ ئەو له شهی

کاری پښ ته که یین و نهو هوشه ی بیری پښ ته که یینه وه؟ له م پرووه ماموستا (فالور) گوتوویه تی:

(له راستیدا، نهو چاتره که مناله کلمان له سه ره تاي ژيانا نه وه بکوژین، نه که بهرله لایان بکه یین، بکه ونه گیتز اوی نهو خووه پیسه وه که مروف له ناو نه بات، بوج خوا به ده دست به ستراوی دی دروستی کردوین، وا هیچ جووله یه ک ناکه یین؟!...)

(خووی نهی تی)، له هه موو که تنه کانی ره گه زبازی، به دتر و سامناکتره چونکه گیانی داوین پیسی و که تنی ره گه زبازی نه خاته دروونی خاونه که ی خوویه وه نه تیکه ل بوون به نافرته تی سوزانی، نه زورکردنی کاری سک و زا له گه ل ژنی خویدا، نه داوین پیسی، نه مانه هیچیان نه ونده ی (ده دست په ر) زبان له ره گه زی مروف قایه تی ناده ن چونکه خووی نهی تی، له تافی هه رزه کاریدا تووشی کچ و کور دی جا لهو ته مه نه دا کور و کچ دلایان ناسک نه یی، هه ر گورپران و گه شه کرنیکش له لاش و دروونیا ندا رو بدات، زوو به زوو کاریان لی نه کات نه نجامی نه ویش وای لی دی، که نهو خووه نهی تی به، گیانی کرده وه نهنگی و داوین پیسی فری نه داته ناو دروونی پاکي نهو کور و کوچانه وه.

که چی پیوست و ابوو بیرو باوهری کرده وه پاکي و په وشت چاکي له دروونیا ندا پروینرین.

هه ر خوار و خپچیه کمان له کرده وه و په وشتی کچ و کوردا دی، له ته مه نی هه رزه کاریدا، نه توانین بیخه یینه نه ستوی نهو خووه مال ویرانکه ره، که گوئی ناداته هیچ کرده وه یه کی جوان و چاکه یه که نه گه ر حه زبکه یین مناله کلمان واز له کرده وه و په وشتی خراب و ناشیرین بهین، پیوسته له پیش هه موو شتیکا له م خووه پر سه رگه ردانییه یان رزگار بکه یین که پښ نه نی به تاییین و کرده وه ی چاکدا، نه باکی هه یه له که س، نه په روا ی هه یه له هیچ شتیک.

له م دوا ییه دا، له لیدوانیکی پزیشک (ود وارد) دا نه مه نوسرابوو:

(نه گه ر ناو فری دان، که له راستیدا به ناوی زینده گانی دانه نری، په ل بدات له بالی پیاو ته ییه کی شوخ و شنگ نه ی نه یی له مناله هه رزه کاره کان چی بکات، که له هه موو که س زورتر پیوستی یان به گه وره بوون و گه شه کردن هه یه؟

نه مه دربارهی له شه به لام دربارهی هوش، هه ر نه و ونده مان به سه که نهو نامانه بخوینینه وه که نه خوشخانه کانی نه خوشی هوش، جاروبار، دربان نه هی تی، بو نه مه ی په یوه ندییه کی به هیز ببینین له ناوند (خووی نهی تی) و (شیتی) دا.

نیستا که رهنگه خوینده وار بهیسی: ناخو بو مان نه کری هه رچی (خووی نهی تی) له ناو له ش و هوشماندا به جتی هیشتوه، له ره گورپشه وه دره ی بهین؟

وه رامی نیمه ییش نه مه یه، که هه روه ک له وه پیش گومان سروشت هیچ رژی تی که له رژیان که سیکی وای دروست نه کرده وه و دروستی شی ناکات، که (ده دست په ری) کردی و وه ک خوی مایته وه و انا هه رکه سی نهو خووه نهی تی به ی بووی ناگاته نهو نه دازه یه ی، که نه گه ر ده دست په ری نه کردایه، له وانه بووی پیی بگات له گه ل نه مه شا نابی نهو راستی به هه موو که سیکی بگریته وه، وه ک هه ندیک دپته پیش چاویان چونکه ده دست په رکه ر، نه توانی خوی له م خووه نهی تی به لابدات و زور لهو هیزانه ییش که به هوی نهو خووه وه له دهستی چوه، بیگه رتیته وه دواوه بو هه موو ره ش بینیکش نهو ناموژگاریه نه که یین:

(زوربه ی کاتی خو ت له ناو با ی پاکدا رابویره چه ندیش ت پښ نه کری، وه رزین بکه . نه مانه له هه موو شتیکی با شترن بو توله کردنه وه^(۱) ته ندروستی له ده دست چوه هه رگیز بیر له خراپه کردن مه که ره وه هه ر ماوه ی چاکه بده، که زال بی به سه ر هوشتا، بو نه مه ی چاکترین ریگی ژیان ت پیشان بدات.

به هه موو کولی دلته وه سویند بخو که خو ت نه که ییت به پیاوکی ته واو، له پیاو ته ی ته واویش به و لاوه هیچی ترت ناوی.

پیاو ته ی ته واویش نه و تا که ری نه دات به هیچ شتیکی خراب خوی فری داته ناو کرده وه و په وشتییه وه له جیاتی نهو به ره نگاری خراپه نه کات و به سه ریشیا زال نه بی به و اتایه کی تر نه بی بیسته گه وره ی خو ت مه هیله ناره زواتی هیچو پوچ به سه رتا زال بی و کاری خراپت لی بکات دیاره که نهو کاره ییش ده موده ست بو سه ر ناگری، گوئی مه دهره ده مو دووی نه مو نهو که وا چاوه روان نه که ن نهو کاره زوو بیته جی به لام نارام گرتن لی رده دا، وه ک له هه موو شتیکا وایه، پیوسته له سه ر هه رکه سیکی که نه یه وی ریگی چاک کرده وه ی نه خوشییه که بگری تا نه گات به نه نجام نه ویش بزانه که خوشکاندن و پاش گه زبونونه وه، له سه ره تاي کاردا، هیچیان لی پیدا نابی نهو نه بی که نه نجامی خراپت تووش بی ت.

(له ته نیایی خو ت بپاریزه، چونکه سه رچاوه ی هه موو خراپییه که، پالپیه نه ری هه موو نالوش و خروشیکه که م ری نه که وی، که سیکی به ته نابی و بیر له ره گه زه که ی تر نه کاته وه له بهر نهو، هه رچهند ته نیا بوویت، مه هیله بیری خراب بیته میتشکته وه ده موده ست له

(۱) یان: قهره بوو کرده وه...

مال بچۆره دەرەو و دەست بکە بەو درزش تا تۆزۆگەردی گێژ و وێژی و بچ کارەبی لەخۆت بکەیتەو چەند ھاوڕێیەکی باش ھەل بژێرە، کە دەستت پەرژا لەگەڵیاندا بەپاکی و چاکی و بلندییەو رابوێری. ھەرگیز نەھێلێت تەمەلی لە راست یان لە چەپەو سوارت ببێ چونکە تەمەلی، ھانە ییو ئەدات بۆ خووی نھینی و خرۆشەکانی تر ھەمو دەم رۆشنیی میشتک و پاکیی بپارێزە.

ھەرگیز نەھێلێت بیی خراب بێتە ناویەو چونکە ھۆشی تێک چوو پێی ئەکرێ ژیا نی خواوەنەکی خۆی تێک بدات.

(بەلام ئەگەر ھاوڕێیەکت لە لانیبوو، یان نەت توانی لەمال بچیتە دەرەو، لە ھەموو شتێک باشتر ئەوێە کە فرمانی بکەت، لەپیش لەش تا، ھۆشتی پێو خەریک بکەت کارێکی وا بدۆزەرەو کە لەش و ھۆشت پێو خەریک ببێ، پێو ماندوو ببێ، جا کە لێی بویتەو و لەسەر پێخەفەکت بەسەر گازی پشتا راکشایت، ھەر لەخۆتەو ئارەزوویەکی تەواوی خەو ئەکەیت، ئیتر خەوت لێ ئەکەوێ و ماوەی ئەو تەو نامی پێتەو کە بیی لە شتێکی پر جۆش و خرۆش بکەیتەو لێرەدا دووبارە قسەکە ی پێشوومان ئەلێتەو: کە ازھێتان لە (خووی نھینی) بەبەک جار پێک نایەت ئەبێ، جار، لەسەر جار، بەرەنگاری ئارەزووی دڵ بکریت. ھەر جارێک مەرۆف، ئارەزووی بزووت و زال بوو بەسەر دلی خۆیدا، کارە نھینی بەکە نەکرد، بەو ھەنگاوێک ئەنی بەرەو چاک بوونەو پێکی تەواو تا ئەتوانیت و پێت ئەکرێ کە خۆت لە کردەوی خراب و تاوانباریی بپارێزە.

نزیک ناگر مەکەو، بام نەسووتییت، پەنجە ی پەشیمانی نەگەزیت.)

کەسانی وایش ھەن، کارە نھینی بەکەیان لە کۆل ئەبیتەو، بەلام شوین پێی کارە نھینی بەکە لە لشیاندا ھەر ئەمینیتەو ئەوانە نابێ وەرپس بن چونکە گرنگتر لە ھەمووی ئەوێە کە دەرەو کە لە رەگوربشەو دەرکیشری بەلام شوین پێی دەرەو کە تا ئەندازە یەکی ھەرە گەرە، ئەتوانی لایبری.

ئەو کە رزگاری بوو لە دەست دەست پەرکردن، ئیتر ھەر ئەوێە لەسەر ئەمینیتەو کە سەر لەنوێ لەش و ھۆشی خۆی داھەزینیتەو ھەموویشمان ئەو ئەزانین، کە ھەموو کەس، وەک یەک، لە توانایدا ھەبە لە خۆی کەسیکی تر دروست بکات، کە لەو نەچێ و لەویش چاکتر و بەھێزتر و شەنگتر بچ ئەویش بەھۆی وەرزشیکی تەواو و خەم خۆرێیەکی تەواو پێک دێ دەرەوی تەندروستی و لەش خۆشی جا کە لەش ھێز و گوری سەندەو

و کەوتە تەندروستی یەو، دەمارەکانی میشتکی بەھێز و چاک ئەبن، ھۆشی گەشە ئەکات و بەرھەمەکانی باش دەر ئەچن بەکورتی نەخۆشەکە، نابێ ئەم ھەلە لە دەست خۆی بدات؛ چونکە رێگە کە ئاسانە و ئاشکرایە بۆ چاک کردنەوی لەش و ھۆشی، پێویستە بیگریت تا زوو بەزوو بگاتەو سەر دۆخی جارن.

دەست بکە بەژیا نیکی نوێ رابردوو لەبیر خۆت ببەرەو.

چونکە رابردوو، زۆرکەم بەکارت دێ ھەموو ژیا نی خۆت تەرخان بکە بۆ ئەو شتانە ی کە لک و چاکە یان تیا یە بەلام بیرو ئەندیشە ی ناھەموار و بەد کە ھیچ کە لکیکیان تیا نییە، خۆتیا نی لێ دووربخرەو، دەر یان بکە لە میشتکی خۆت، لەژێر پێتا بیان پلیشینەرەو تەنیا بیی لەدوارۆژی خۆت بکەرەو، کە چ خۆشی بەکە دەست ئەکەوێ خۆت نامادە بکە بۆ پێشوایی کارەساتی دوارۆژ تا لە پرتووشی زیا نیکی نەبیت تەندروستی خۆت بپارێزە، چونکە تەندروستی، بۆ تۆ، لە گەرەتا گە لیک پێویست ترە لە تەمەنی بچووکیا، پیاوی زرنگیش ھەمو دەم، جیھان داری خۆی وا ئەکات، وەک تا سەر بژی وایە.

خۆت وا لێ بکە کە بەچاویکی پر ریز و پەسەند کردنەو سەیرت بکەن نەک بەچاویکی پر قیز و بیژەو سەیری دەموچاوە رەنگە زەردەکەت و لەشە لەرو لاوازەکت بکەن.

بام سەیری تەواوی لەش و ھۆشت بکەن، سەربشیان سوپمینی لە ھیز و توانا و سەرکەوتن و تیکۆشان بێر لەخۆشی ئەو ژیا نە پاکە بکەرەو کە دووربچ لە چا ورا و چەواشە کردن. مەھیلە دڵ پیسی زال ببێ بەسەرتا، بام ژینت لێ تێک نەدات بۆ ھەر شوینیکی ئەچیت بەدوای جوانیدا بگەری.

جوانییە سەرمەست کەرەکی سروشت کە لە سەر و ھەموو جوانییە کەوێە میشتک پر بکە لە بیی چاکە و راستی و دروستی، تاماوە نەدەیت بە ئالۆش و خرۆشی ناکاو زال بن بەسەرتا و ھەلەت پێ بکەن بەتیشکی خواناسی و خۆپاراستن لە بەدکاری، ھەموو تاریکییەکی ناو میشتک رۆشن بکەرەو، تا لە رێگە لانی دەیت.

بەکورتی ئەوێمان لە تۆ ئەوێ کە پیاو تیبەکت لە ھەموو کردەو و کارێک و رەوشت و خوویەکتا دەرکەوێ دەرکەوێ لە لەش و ھۆش و رەوشتا بۆ ئەو کۆلانی بە ھیتا لە ژێرچنگی خووی نھینیدان وا ئەم رێشوینی دانیین، لەو دانیابن کە یارمە تیبەکی باشیان ئەدات لە واز لێ ھیتانیا:

(کە بەیانیا لە خەو راپەریت، زۆر لەناو جیگاکە تا مەمیتەرەو، دەمو دەست وەرە دەرەو و خۆت لە خەو و خاوی رزگار بکە ھەرەھا خۆشت لە تەمەلی و خوکیشانەو

بەشى دەيەم

پەيوەندىي ناپەسەند و زىانەكانى

لە راستيدا داوین پىسى، شكاندنىكى ئاشكراو ديارى ياساي ژيانە، كەواى داناوە تەنيا ئافرەتتىك بۆ تەنيا پىاوتىك بى، زىانى داوین پىسى بىش لە ھەمووكەسەوہ ديارە ھەموومان لەوہ شارەزاین كە كەتنى داوین پىسى، جاروبار، كارەساتى چەند بەئەرك و ئازارى لى ئەوہشپتەوہ سروشت وای داناوہ كە كارى رەگەزىازىي لەناوہند كور و كچىكدا بەم جۆرە پىك بىت، كە لەسەر بنچىبىنەيەكى خۆشەويستى ھەردوولا و پىزگرتنى ھەردوولا دامەزرايى، نەك تەنيا لەبەر دامركاندەنەوہى ئالۆشپىكى ناكاو جا لەبەر ئەوہيە كە پەيوەندىيە ناپەسەندە درندانەكان، بەدترين و زيان بەخشتىن ئەنجاميان لى پەيدا ئەبى ئەويش لەوہى و زيان بەخشىندا لە (خووى نەيىنى) كەم ترنەيىبە...

زىانى داوین پىسى گەلىك زۆرتەر لەوہى كە مروف دىتە پىش چاوى چونكە ئەو كورەى داوین پىسى ئەكات: يان ئەوہتا داوین پاكى و ئاپروو لە كچىكى بى گوناھ داگىر ئەكات ياخود ئەوہتا ھاودەمىي ئافرەتتىكى سوزانى ئەكات، ەك ژن و مېردىك، يان ئەوہتا لە ەرگاي سوزانىيەكان ئەدات، كارى ناپەسەندى خۆى ئەكات و ئەروا تە ەرەوہ.

ھەرسى بارەكەيش، يەك لەيەكتى خراپترن لە بارى يەكەمىياندا كەتنىكى و ئەكات كە چاوى لى ناپۆشرى لەبارى دووہمىياندا ناوبانگى خۆى خراپ ئەكات و ناوونىشانى خۆى لە دەست ئەدات لە بارى سىيەمىشياندا، ئارەزووى رەگەزىازىيەكەى خۆى ئەھىتتە خواروہ بۆ گەنگترين پلە ئەمە بىجگە لەوہى كە تەماشاكردنەكەى خۆى بۆ ئافرەتى پاىە بەرز، بۆ ژۆ ئەكات و، ئەو پەسەندكردن و سەرسورمانەيش ھەبىوہ بەرامبەر ئافرەت لە دەست خۆى ئەدات چونكە تىكەل بوونەكەى بەئافرەتى داوین پىس، دللى پى ئەگۆرى بەرامبەر ئافرەتانى داوین پاك، ئەو پىز و پەسەندكردنەى پىبوستە لەسەرى بىكات بەرامبەرى نايكات، بەم رەنگە، بەچاوتىكى تر تەماشاي ھەموو جۆرە ژنىك ئەكات كەمتر رىزبان لى ئەگرىت.

چونكە ئافرەتى وادىتە پىش چاوى كە ھەر بۆ پىراوباردن دانراوہ ھەر كەسى كەوتبىتە ناو داوین پىسى و ئافرەتى سوزانى بەكارھىنانەوہ، لە كرددوہ و رەوشتى ئەو ئافرەتانەدا ھەرچى خراپە ئەوہ ئەبىنى رەنگە ھەر لەبەر ئەمەبى كە زۆر رق لە ئافرەت ھەل ئەگرى چونكە بەھەلەدا ئەچى، و ئەزانى ھەموو ئافرەتتىك رەوشت و خووى ەك ئەو ئافرەتانە

دووربخەرەوہ دەست بەجى، دەست بەكە بوەرزىشپىكى وەھا كە وريات بكاتەوہ و ھەموو ئەندامەكانى لەشت بىجولتتت كە لە وەرزىشكەت بووتەوہ، ئاوتىكى سارد بەكە بەخۆتا پاش ئەوہ بەخاوتىيەكى وشك خۆت وشك بەكەوہ لەپاش چەند رۆژتىك ئەمەندە ئەنجامى خۆشت دەست ئەكەوئ، كە بەچەند دىرتىك پىشان نادىت.

جلوبەرگى و لەبەر بەكە كە لەشت لە گەرمایى ئاسايىدا بەھىتتەوہ و رىبابە، ھەموو دەم جلوپەرگەكانت ماوہى با بدن كە لەلەشت بەكەوئ ئەگەر توانىت خۆت بەدەيتە بەر با، و اتا خۆت بە با بشۆيت، بىكە، لەدەست خۆتى مەدە چونكە كەلكى وای تىايە كە بەبىر زۆر كەسدا نايەت.

ھەر شتتىك فرى بەسەر رەگەزىازىيەوہ ھەيە، خۆتى لى لادە مېشكى خۆبشت لەبىرى بەدوخراپ دوور بخەرەوہ لە جىياتى سى ژەم، دووژەم خواردن بخۆ بەرۆژ، بەھەموو سەربەستىيەكتەوہ ئاوت بخۆرەوہ ھەر دووكاتە جارىك: ھەندى ئاوت بخۆرەوہ خۆت واپەيتنە كە ھەرچى بۆ تەندروستىت باش بى ئەوہ بەكەيت، ھەرچى نەخۆشپىيەكت ھەيە چاكى بەكەيتەوہ مېشكت خەرىك كە بەكارىك ياخود بەھونەرىكەوہ، بۆ ئەمەى ماوہ نەدەيت بەبىرى پىرپوچ بىتە مېشكتەوہ.

بام ژەمى يەكەمى خواردنەكەت لە كاتى دووہمى نىوەرۆدايى ژەمى دووہمىشى لەكاتى شەشەمى ئىوارەدا بى تا سى كاتىش نەروا ت بەسەر خواردنى ئىوارەدا، و اتا كاتى نۆيەم بەلاى كەمەوہ مەچۆرە جىگاۋە بنووت پىش ئەمەى پارووەكە قوت بەدەيت، زۆر بەباشى بىجوو تا شل ئەبىتەوہ.

پەنجەرەكانى ژوورەكەت، ھەموو دەم بەكەوہ تا با يەكەى ناوى تازە بىتتەوہ و بەپاكى بىتتەوہ پى خەفى گران و ئەستور مەدە بەخۆتا تا پىت ئەگرىت پىخەفەكەت سووك بەكە، ئەوہندە كە بتوانى پلەى گەرمایىيەكى بەجى لەلەشتا پىارتىت و با پەر نەبىت و سەرما لىت نەدات.

تا پىبوستىيەكى زۆرت بەخەو نەبىت، مەچۆرە ناوت پىخەفەكەتەوہ بەواتايەكى تر تا لەشت ماندو و نەبووت و كە چووتە سەر سەرىن دەمودەست خەوت لى نەكەوئ مەچۆرە ژوورى نووستنەوہ ئەگەر ھاتوو، لەكاتى نووستندا، پەژارەيەكت ھاتە مېشكەوہ، و نەبىتت خەوت لى بەكەوئ، دەست بەجى جىگەكەت بەجى بەپىلە، تا جارىكى تر خەو نەزىتە چاوتەوہ مەچۆرەوہ ناوت جىگاگەت.

وايه كه دهستی له گهلا تیکه ل کردوون راستی په رست (شۆنهور)^(۱)، نمونه یه کی راسته قینه ی ئەم بیره بوو.

بهلام له راستیدا، ئالۆش و خروشی درندانه یه كه ئەو شپیت و ویتانه ئەگه ینیتته ئەو جیهانه په ست و نهنگه هه رلاویک بهر ئەو گیتراوه بکه وئ، که می خوشی ده ست ئەکه وئ^(۲)، بهلام نازاری زۆر ئەگات ئەمه ئەگه رپگای گهنگ و نهنگ خوشیی لئ وەرگیرئ! من نازانم لاویک چۆن خوشیی پئ ئەگات له گه ل ئەو جوړه ئافره ته سوزانیاندا، که هه ر خه می پاره یانه، له راستیدا خوشی له وده ایه، که کوروکچ بهرام بهر به کتر هه ست به خوشه وستی بکه ن و له به کتریش تی بگه ن.

ئەو توندیی و تووره ییبه ی که له کاتی په یوه ندیی نا په سه نددا روو ئەدات، خراپترین رووی داوین پیسییه چونکه لنگ تیکه ل کردن له و شپوه ی سه رچلییه دا، هیچی لئ په یدا نابئ، خراپترین ئەنجام نه بئ.

به هۆی ئەوه وه: له له شدا زیندویتی که م ئەبیته وه، له هۆشدا میشک نامینئ، له ئیسکیشدا ناوه رۆک له ناو ئەچئ به کورتی خو پرتی له ره گه زبازبیدا، خیرا پال به مرۆقه وه ئەنئ بو تیک شکاندن و سه رگهردانی، که چی په یوه ندییه بهرز و پیرۆزه که ی ناوه ند ژن و میرد، مرۆف بلند ئەکاته وه، مرۆف پئ ئەگه ینئ.

سروشت باجیکی یه جگار گرانی داناوه له سه ر ئەوانه ی که له و رپگا خوار و خپچه وه ئەروژن زۆریه ی ئەوانه ییش که داوین پیسی ئەکه ن، بهر ئەم باجه گرانه ئەکه ون کاتئ که سروشتییش ده ستوره کانی ئەو یاسایه ی بو داناین که ئەم جیهانه ئەبات بهر پتوه، سزای دانا بو ئەو که سانه ی ده ستوره کانی ئەو یاسایه ئەشکین سا ئەو که سانه به هه له ئەو ده ستورانه یان شکاندبئ، یان بئ هه له. سروشت گوئ ناداته بیانوو، جهز به ی خۆی به و که سانه هه ر ئەگه ینئ تو نه یشت زانیبئ، ئەنجامی گونا هه که ت چی ئەبئ، ئەو هه ر سزات ئەدات.

جا ئەگه ر ئەته وئ بزانیته ئەو باجه گرانه چیه که لئ ئەدوین، ته نیا نه خوشخانه یه که له و نه خوشخانه ی نه خوشییه نه یییه کان ببینه، تا به چاوی خۆت سه رگهردانی په ریشانی ئەو شپیت و ویتانه ببینیت له ویدا به سه دان نه خوش ئەبینی، که له سه ر پتخه فه کانیا ن به سه ر گازی پشتا که وتوون، نه هیزبان پئ ماوه، نه هۆش هی وایشیان تیا به نه خوشییه پیسه که که لئنی وای خستۆته له شیانه وه، که به مردن نه بئ چاره ناکریت له ویدا: ئیسک ئەبینی کرمی تی داوه، قژ ئەبینی ئەروو تیتته وه، گوشت ئەبینی ئەرزئ و له ناو ئەچئ.

به واتایه کی تر مه رگ پاچیکی به ده سه ته وه یه ئەیدا به له ش و سه رو پۆته لاکئ ئەو نه خوشانه دا ده ک خوا داوین پیستی له ناو بیات و ئەنجامی داوین پیسیش له ناو بیات!...

وا هه ل ئەگرئ، لیره دا، بیرو باوه ری پزیشک (رینه ولد) پیشان بده یین که ئەلئ:

(داوین پیسی مرۆف تووشی نه خوشی سووزنه که و فه ره نگئ و نه ره برین، سووربونه وه ی لوله ی میز و نه زۆکی ئەکات، له گه ل گه لیک زبانی تر، له م چه رخی شارستانیی تازه یه دا که ئیمه ی تیا یین، ره گه زئ مرۆقاهه تی چه قبه وه ته ناو قور و چلپاوی کرده وه نه نگئ، هه ر ئەروات و هه ل ئەنگوئ، بئ ئەمه ی بزانی رپگای راست بگرئ هه ر جاریک پیاو سواری ئافره تیکئ سوزانی ببئ، به وه هه نگاو یک ئەنئ به ره و کزی و لاوازی).

بئ گومان، هه ر ناشیتی و نه زانییه، که زۆریه ی لاوه کان کیش ئەکات بو جیهانی داوین

(۱) شۆنهور: فه یله سو فیکئ ره شبینی ئەلمانی بووه، له ۱۷۸۸ له شاری (دانزگ) له خیزانیکی بووه و ده سترویشتودا هاتۆته دنیاوه، باوکی بازرگان بووه و دایکیشی رۆشنبیر و رۆمانۆس بوو، بهلام نیوان ئەو ژن و میترده خوشنه بوو، له ۱۸۰۵ دا باوکی خۆی ده کوژئ و ئیتر دایکیشی به ره و شاری (قالمار) ده بیته وه، له و کاته دا با شترین چیرۆک و رۆمانی بلاوه کرده وه و چه زیشی له ژیا نیکی پر له خوشی و که یف بوو، شۆنهور به م جوړه ژیا ن و رابواردنه ی دایکی رازی نه بوو، بۆیه هه ر له وساو ه لئ جیا بۆوه و ناویه ناو نه بئ (وه ک میوان) ده چوو سه ری لیده دا، ده لئین جاریک له گه رمه ی ده مه قالییاندا له سه ر رابواردن و به رهللابئ؛ دایکی له پتپیلیکانه ی سه ره وه پالی پتوه دهنئ و ده یخاته خواره وه، لیره وه قاچی ده شکئ و تا مردن به شه لی ده مینیتته وه. دوا ی ئەمه ۲۴ سال دایکی ژیا بئ ئەوه ی چاوی به کوره که ی بکه ویتته وه، ئەویش گرتیه کی وا له هه ست و ده روونیدا دروستبوو که به درتیبایی ژیا نی رقی له ئافره ت ده بۆوه، ده بوت: ئەو مرۆقه ی له سۆزی دایکی مه حرومی و خوشه وستییه که ی نه چیرئ و ته نیا رق و کینه ی نه بئ، هه رچی جوانی و خوشی دنیا به به لایه وه هه یچه. به ده ر له مه خوری دایه خویندن و لیکۆلینه وه، فه لسه فه بووه خولیا ی ژیا نی، تا مرد ته نیا و به ره به نی مایه وه خه ریکی نو سین بوو، له کتیه به ناوایانگه کانی (جیهان وه ک بیرو توانست)، له ۱۸۴۱ دا کتیی (ته نگوچه له مه ی به ره تیبئ ئەخلاق) ی نووسی، له ۱۸۲۳ بووه مامۆستای زانکۆی بهرلین، له ۱۸۳۱ چوو ه فرانکفۆرت، له ۱۸۷۰ دا له سه ر میترئ ناخواردنی به یانی له پر گیانی ده رچوو. (بو زیاتر بروانه: ول دیورانت- قصه الفلسفه- مکتبه المعارف، بیروت. ت: فتح الله محمد مشعشع- ط (۴) ۱۹۷۹، ص ۳۸۴- ۴۵۱)

(۲) راستتر: خوشی که ده ست ئەکه وئ.

بهشی یانزدهم

سووزنهک (ئاو هاتنهوه)^(۱)

به تهنشت ئه و دهر د و نه خووشیانه وه که ناویان بران، چهند باریکی ناخوشی تریش ههیه، نه خووشه که ههستی پین ناکات تا کاری خرابی خوی له لهشی نه کردبێ به کییک له وانه ئه وهیه که نه خووشه که ههستی نه کات دهر پیکه ی تهر بووه شتیکی لیبنجیش به سهر کونی میزه وهیه.

ئه و ساکه تی نه گات که خرابی لی قه و ماوه، چونکه خهریکه ئه و کهرهسته زیندووه ی له دهست بچیتته دهر وه، که ئاوی ژیان ی پین ئه لپین، که ئه ویش (ئاوی مرۆقه).

له زۆرکاتدا نه خووشه که مان وادیتته پیش چاو، که نه که ویتته ئه م باره وه، هیچ له وه تی ناگات که خهریکه هیزی رهگه زباز بیه که ی خوی ون بکات ههر ئه و نده ئه زانی به خوی، که وای لی هاتوه: لهشی کزولا و از بووه، پرستی براوه، توندوتیژ و تووره بووه خواردن سازکردنه که یشی له ناو ئاشگ و ریخۆله کانییا خهریکه تیک بچی، نووستنه که یشی پچرپچری لی هاتوه به کورتی تی نه گات له خوی که له ریگای هیز و توانا و تندرستی لای داوه کزی و بی هیزیش له بهر ده میایه تی بو ههر کو تیه ک بچی و بمینیتته وه به واتایه کی تر، له ته مه نی لاویتتی خۆیدا، خهریکه بیته پیاویکی پیری په ک که و ته و داماو.

له م جوژه بارانه دا، نه خووشه که، بیر له وه نه کاته وه و بو ئه وه تی نه کوشی که ریگایه ک بدوژیتته وه بو گیترا نه وه ی ئارام بو دللی و ئاسایش بو له شی جاری و اهیه ئه بیینین په نا ئه باته بهر ناشییه کان بو ئه مه ی ئارام به دللی بدن، جاری و ایش ههیه له دهر گای پزیشکه کان ئه دا، بو ئه مه ی چه ندی پین کرا داوودهرمانیان لی وهر گری و بیان خواته وه به لام له ههر دوو جار ه که دا، کلۆل و به سه زمانه ره نجه ره ژ ئه بی، پیاو به زه یی پیا دیتته وه چونکه نه هاوری چاو وراو که ره کانی، نه پزیشکه کان، هیچیان له توانایان دانییه له وه دهر ده ریگاری بکه ن پزیشکی و اهیه، که نه خووشییه که ئه دوژیتته وه، له سه ره تا وه تا دوا یی، ههر خهریکی ئه وه ئه بیته که چاک کردنه وه که ی درێژه پین بدا ئه گهر هاتوو به کیکیان توانی

(۱) مامۆستا گۆرینی وشه که ی راسته و راست له عهره بیه که وه هیناویه که (سیلان) وه ده کاته (ئاو له بهر رۆیشتن) به لام ئه م نه خووشیه له کورده واریدا به (فهرهنگی) ناسراوه یا ههر سووزنهک). (ئاو هاتنه وه) که مانای تابه ته بو کاره سیکیسه که له لایه ن نیرینه وه که ده گاته پله ی دوا یی.

پییسی ئه گهر لاوه که به وه ی بزانیایه، که ئه و په یوه ندییه نه نگانه چ نه نجامیکیان لیته په یدا ئه بی، یهک تاویش توخنی داوین پییسی نه ئه که وت چونکه کهس نییه ریگای رۆشنی له بهر ده ما بی و ریگای تاریک بگری.

سروش، ته نیا راستی و له راستی به لاوه ههچی تر نالی بریاره کانیسی راستوره وان، پیچوپه نایان تیانییه، رۆشن کردنه وه و لیکدانه وه یان ناوی جا ههر که سی خوار و خبیج بیته پیشه وه له گه ل ئه م بریارانه دا و فروفیل بدوژیتته وه بو خوی، بو ئه مه ی هه له یه ک له هه له کانی خوی، یان کرده وه نه نگیه ک له کرده وه نه نگه کانی خوی دا پۆشی، یان پاکانه بو خوی بکات، له و سزا په ند به خشه ریگاری نابی، که خوی گه وه بو دانوین ههر که سی له دهر گای داوین پییسی بدات، له ناکاو تووشی رۆژیکی وادی که تافی کورپینی له دهست بچی و ده موچاوی وشک هه ل بی به پین پلیکانه ی کرده وه ی نه نگیدا بیته خواره وه تا ئه گاته پله ی ههره نه نگ و ئا پرووچوون وای لی دی ئه بیته مرۆقیکی و تیک شکاو، که ههر به دووی خووشیدا ئه گهر ی، که چی ههر چی ئیش و نازاره ئه وه ی دهست نه که و ی.

خوی گه وه، سزاکه ت گه وهر تر لی بکه تا کهس ماوه ی بو نه مینیتته وه، ده ستوره کانت بشکینتی و ریگایشی نه بی، داوین پییسی بکات.

پتویسته هه موو کهس ئه وه بزانی، که جیهان بو ئه وه نه کراوه خراب بی، بو ئه وه کراوه که چاک بی. ته نیا سه رنج دانیک له و سه روله ش تیک چوانه ی که خه سه خانه کانی نه خووشییه نه یییه کان پتیمان پرۆته وه به سه بو ئه مه ی داوین پییسه کان له گومراهی و چاو وراو لی کراوی بگیترتته وه له ویدا نه خووشییه کان ژه ره کانی خویان فری داوه ته ناو له شی ئه و که سانه وه که خویان به خت کردوه له پینا و ئالۆش و خرۆشی تاوانبارانه وه له ویدا ئه و برینه قووچاوانه ئه بینیت که پزیشک (جو ن کراون) دهر باره یان ئه دو ی و ئه لی:

(ئه گهر هه موو جیهانیان پین به خشیوم، نامه و ی برینیک له و برینه ئیسک گرانه به له شمه وه بیت!). ئه و نه خووشخانه، به راستی، دادگاهانی ئاسمانن که یاساکانی مرۆقشایه تی، له باربانا نه بی جه زره به به و تاوانبارانه بگه یین، بام یاساکانی ئاسمان جه زره به گه وهر په ند به خشه کانی خویان به و تاوانبارانه بگه یین جیهان که وای لی هات، یاسای سه ر زه ویی، مافی کهس له کهس نه سینیتته وه، بام ههر یاسای ئاسمان، تۆله ی که سان له که سان، بکاته وه!...

نه خوښتیک چاک بکاتهوه، چاک کردنهوه که ی ناتهواو درنه چن چونکه (ناوی مرؤف) ه که به تهواوه تی چورپر نابن، شتیکی ههر لی نه مینیتنه وه.

هویه کانی (ناو هاتنه وه)، نه مانن: کزی لووه کان و ماسولکه کان و نه و ده ماری میتشکانه ی که فهرانزه وان به سهر که لوپه لی سک و زادا^(۱).

نهمه ییش له وه وه په یدا نه بن که ده ست په ری زور کردین، یاخود داوین پیسییه کی وا زوری کردین که نه ندای سک و زاکی تهواو کز و بن هیز کردین و له که لکی خستین.

نیشانه ی نهم نه خوښییه ییش له وه دا درنه که وی، که کور که چاوی به کچ یاخود نافرته تیکی جوان بکه وی ئیتر کور که ههر له خویه وه ناوی دیتنه وه، بن نهمه ی بتوانی بیگریته وه.

نهمه ی که له گه ل گفتوگو کردن به رامهر نافرته ی جواندا روو نهدات، له کاتی خویندنه وه ی نه و چیروک و نووسراوانه یشدا روو نهدات، که له کرده وه ی می بازی و داوین پیسی نه دوین.

له و کاته دا که نه خوښه که خه ریکی خویندنه وه ی نه و نووسراوانه نه بن، بن نهمه ی بیه وی، یاخود ناگای لی بن، ناوی دیتنه وه بیجگه له وانه گه لیک شتی تریش هن، که نه بنه هوی ناوه اتنه وه ی نه ویستراو وه ک: پوښینی ده ریپی تنک و تونگ و تول، سواربونی نه سپ و ناسنینه، میز راگرتن، نه ستوری پی خه ف له کاتی نووستندا، مه ی زور خواردنه وه، بینینی وینه رووته کان.

نهم شتانه هه موویان، له بارباندا هه یه، ناو بهیننه وه، بن نهمه ی نه خوښه که بتوانی به ریسته بکات.

گرفتیش له هویه ههره گرنگه کانه، که نه خوښه که تووشی ناوه اتنه وه نه کات چونکه گرفت ده ماره کانی میتشک له که لک نه خات، نهمه ییش نه بیتنه هوی کزی که لوپه لی سک و زاگردن له گرفتا جوړی وا هه یه، ناوه که تیکه ل به چلم نه بن، کاتیک که نه خوښه که سکی پاک نه بیتنه وه له بهر نه وه نه بن هه موو که س خوی له گرفت دووربخاته وه تا که لوپه لی سک و زاگردنه که ی کزی پی نه گات و تووشی خراپترین نه خوښی نه یه ت لیره دا ناموژگار بیه کی خوینده واران نه که یین: له کاتی کیتر هه لساندا^(۲) میز نه کهن، نه وه ک ناوی پیوه فری بدیه ت.

(۱) که لوپه لی سک و زا: (الجهاز التناسلي) کوته ندای زاوی.

(۲) راستتر: هه ستانی ناره زوودا...

شتیکی تریش هه یه، پیویسته په نجه ی بو بکیشین هه ندی له پزیشکه کان، داووده رمان نه دهن به نه خوښانی (ناوه اتنه وه) به و بیره ی که هیز و هه ره تیان تیا زیندوو نه کاته وه.

نیمه ییش به هه موو باوه ر و بیر و پرپاریتکمانه وه نه لپین:

نهم جوړه ده رمانی به هیز کردنانه، به کاری هیچ نایه نه پیچه وانه وه، زیان نه به خشن به نه خوښه که تا دی نه خوښییه که ی کاریگه رتر نه بن، تادی کزولا وازتر نه بن ماسولکه به ده رمان گوره نابن، به وهرزش گوره و به هیز نه بن.

ته نیا ریگایه ک که بو به هیز کردنه وه ی (ماسولکه) و (ده ماری میتشکی) کزوتیک چوو ده ست بدات جوولاندنی له شه، که ههر له سه ره تای ژبانه وه تا ئیمرؤ تا قانه ده رمانیک بووه بو هه موو نه خوښییه کان.

لیردها دووباره قسه که ی پیشوومان نه که یینه وه: که له پیش هه موو شتیکا نه خوښه که نه بن، ژینیکی دواين پاکانه ی خاوین بزی، دووربی له کرده وه و بیر خراپ، پرپی له بیري چاک و کرده وه ی چاک و په وشتی به رز.

بهشی دوانزه م

ئاو هاتنه وه له خهوا

ئهو بپروايه ی که ههیه له بابهت ئاوهاتنه وه ی نهو یستراوه^(۱) وه له کاتی خهوا^(۲)، یان ههروهک نه ته وه ی ئه مه ریکا پیتی ئه لئى:

(زیانی شهو)، که نه خو شیی گه و ره گه و ره ی لئى په یدا ئه بئى و، نیشانه ی نزیك بوونه وه یه له شیتى و دهر دو نه خو شیی گه و ره ی تر، له بنج و بناواندا ئه چیتته وه سهر بازرگانه کانی دهرمانه گیراوه کان، ئه وانه ی که له سهر بلا و کردنه وه ی ترس و له رز ئه ژین به ناو ناشی و نه زانه کاند، بۆ ئه مه ی له ناشیتى چه و اشه کراوه کانی خو یان پارهیان دهست بکه وئى، که ئه و ناشییا نه ییش زۆر به یان له کوره بچو که کان.

له راستیدا ئه م باوه رپه دووره له راستیه وه چونکه ئه م جو ره زیانانه، جاری و ههیه له که سانی و ئه که ون، که یه جگار ته ندروست و به هیتزن ئه گهر ئه و جارانه ی که روو ئه دهن دوورین له یه کتریه وه، هه رگیز زیانیان نابئى، وهک زۆر که س باوه رپى وایه به پینچه وانه وه (ئاو هاتنه وه له خهوا) شتیکی ئاساییه بۆ ئه و که سانه ی ته ندروستییان ته واره و په وشتی ژیانیشیان، به جو رتیکی تیکرایی، له جیى خو بایه، به تاییه تی له چه رخیکی وهک ئه م چه رخی ئیمه دا، که ده ماره کانی می شک له ورووژان و، خو رشت و خو اردنه وه ی ده مار بزوینى تیا به له وانه ی که هیتز و هه ره تی په گه زیانیان ته واره، زۆر که سیان، له به شتیکی ژیانیا نندا، ئاوی ژیانیا ن به م جو ره له ده ست ئه چى دوا ی ئه م زیانانه پیتویست به خو رشتی ته واره ههیه جا له م جار و بارانه دا، ئا و فری دان، نابئى مه ترسیی لئى بکری چونکه، له بهر ئه وه ی که ناو به ناو ئه قه ومی و هه رجاره له گه ل جار که ی پیتشودا ماوه یه کی زۆر ههیه، هه یج ئه نجامیکی خرابی لئى په یدا نابئى، نه نه خو شى، نه کزیی.

هه ندئى له پزیشکه کان، ئاوهاتنه وه ی خه و، به کاره ساتیکی ئاسایی ته واره دانه نین؛ پزیشک (ئه کتون) له وده دا ئه لئى: (ئه و نه خو شانه ی تووشی ئا و هاتنه وه ی نا و خه و دین مه ترسییه کی یه جگار له خو یان ئه که ن به لام من توانیم ئه و ترسه یان له دل بکه مه دهر وه بۆم رو شن کردنه وه که ئه م جو ره ئا و هاتنه وه یه، ئه گهر هه ر به ده رۆژ یان به چواره رۆژ

(۱) ئا و هاتنه وه ی نهو یستراو: (القفذ اللا إرادى).

(۲) بۆ ئه مه زاره و ی (شهیتانی بوون) مان ههیه که به رامبه ر (الاحتلام) ی عه ره به.

جاریک بقه ومی، دهرگایه که بۆ پاراستنى ته ندروستى ته نانهت یارمه تیه کی ئاساییه بۆ ئه و که سانه ی که وه رزشی ته واره نا که ن و گو زه رانیکی ده ست بلا وانه ییش ئه ژین.

له گه ل ئه و هیشا، بۆ ئه و که سه ی که بووه به هه رزه کار، هه روا باشه که له و (ئاوه) زۆره ی له له شیا کو بۆ ته وه، ئه و نه ده ی که له ئه ندازه تپه پری کردووه، به هۆی (ئا و هاتنه وه ی نا و خه و) وه رزگاری ببئى من له وه ییش دل نیام که هه رکه سی، زۆر بیه ره بابه تی په گه زیازی نه کاته وه، له جیاتی ئه وه وه رزشیکی ته واره ی بۆ بکا و هه ندیکیش خو ی له خو اردن و خو اردنه وه بگیتیتته وه، هه رگیز (ئا و هاتنه وه ی نا و خه و) ی لئى نا قه ومی، یان زۆر که م لئى ئه قه ومی نه خو ش نابئى په نابهرتته بهر پزیشک، هه تا زیانه کان دووباره نه بنه وه و نیشانه کانی له ش خا و بوونه وه و ئه نجامه خرا په کانی تر دهر نه که ون).

وا سه رنج درا وه که زۆر ئاوهاتنه وه ی نا و خه و، به جو رتیکی گشتی ئه بیتته هۆی کزیوونی هه یزه کانی ژیان، پیتویستیه که خه می ئه وه بخو رى که م رو ویداته وه ئه و پیتگایانه ییش که بۆ گه یشتن به م مه به سه به کار ئه هیترنین له مه و لا لیتیان ئه دو یین.

ئاوهاتنه وه ی نا و خه و، که زۆر رو ویداته؛ له ئه نجامی ده ست په ره وه یه ئنجا که نه خو شه که، له ئه نجامه خرا په کانی ده ست په ر تئى گه یشت، که چ کار تیکی ئه کات له له ش و له هۆش، ئه و نیازه به هه یزه ییشی بۆ گه راپه وه که بتوانئى وازی لئى به یئین، ئه و ئا وه ی که به کاری ئه هیتنا له ده ست په ره که دا تادیت کو ئه بیتته وه، له کاتی خه ویشدا ئاره زووی په گه زیازی کار ئه کاته سهر می شک و خه و ی ئاره زو و هه ل سینهری پئى ئه بیئى، که به (ئا و هاتنه وه) دوا یی دئى دوا ی (ئا و هاتنه وه) که ماندو یئى و گیتزیی و کزییه کی گشتی به سه ر له شدا دئى زو و زوومیز ئه کات ئه وه ییش باشه بیزانین که ده سه لاتى هۆش له سه ر له ش، با وه رکردن به وه ییش که ئه م زیانانه کاریکی گران ئه که نه سه ر له ش و هۆش، کاریکی گه و ره ئه که نه سه ر هه ستی مرۆف به واتایه کی تر ئه گهر هۆشت خرا پ به کار به یئیت و وا با وه ر بکه ییت که (ئا و هاتنه وه ی نا و خه و) زیانت پئى ئه گه یئین، بئى گومان یه کیکی له و زیانانه ی به بیه رتا هاتوون، به ئاشکرا دهر ئه که ون.

پزیشک (سیلشانوس ستول)، که له زانستی خو اناسیدا پزیشکایه تی ئه کات، له م باره وه ئه لئى:

(ئه گهر هه مو و لا وه کان بخه ینه سه ر ئه و با وه رپى، که ئا و هاتنه وه یه ک، یاخود ئاوهاتنه وه کان پیکه وه، نیشانه ی راسته قینه ن بۆ ئه وه ی که ئه وان تووشی گیتزو و پزیشی دین، ئه م کاره، هه له و هه یچو یو وچ دهر ئه چئى.

له پاش چەند سالیك ناسیایوی و ناشایه تی گرتن له گەڵ پیاواندا، له هه موو پله یه کی ته مه نیاندا، له پاش ده مه قالی یش له سه ر ئه م با به ته، له گەڵ زۆ که سدا، راست و په وان ئه لیم که تا ئیستا هیچ که سه یکم نه دیوه، سالانی هه نده کاری رابواردی و گه یشته ته سه رته ای پیاوه تی، بچ ئه مه ی جاریه جاریک ئه م جوړه ئاو هاتنه وه یه هاتیته وه، هه روه ها فره ئاوی ره گه زبازی نه رشتی له کاتی نوستنیا به هۆی ئه و خه و بینینه وه که هه سته جوړه جوړه کانی دل داری پیکیان ئه هینی.

له م با به ته وه، هه موو بیرو باوه ره پزیشکییه کانم خو ئندۆ ته وه که هه موو نو سه ره باوه ر پچ کراره کان له سه ر ئه وه ریک که وتوون، که ئه م (ئاو) له ده ست چوونه، که هه مووده م ئاو به ناو رو ئه دات، هه ر ئه وه نییه که شتیکی گشتی بی، هه روه ها شتیکی ئاسایشه به ته وایی).

به لām له دوای ئه وه ئه لئ: باوه رم وایه، له گەڵ ئه وه یشا که له سه ره وه پيشاندا، ئه گه ر هه موومان ژینیکی سروشتی ته و او بژین، بیره وه ریشمان پاک و خاوین بی، دووری له کارتیکردنی با به ته ده سته کرده ده مار بزوتنه کان، هه ر چه ندیک درێژه بکیشی، ئه م ئاو هاتنه وانه رووناده ن.

جا ئه گه ر هه سته کرد که ئه م زیانانه له ئه ندازه ی خو بان تپه ر ئه کن، په پره ویی ئه م ده ستوورانه ی خواره وه بکه به ته نشت ئه وه یشه وه ئاراسته کردنه گشتیه کانیشمان به ینه ره وه بیر خۆت و جیبه جیبیان بکه، که له با به ت گیرانه وه ی هیزی له ناو چو وه وه له م نو سه راوه دا پيشانیان ئه ده بین جا ئه گه ر به گویت کردین، ئه و دلنیا به که به ته وایی چاک ئه بیته وه به لām ئه وه ت له بیر نه چیت که ماوه یه کی دریزی پچ ئه وئ، تا ئه مه جیبه جی ئه بی.

ئه وه یش بو ئیمه زۆر گرانه که ماوه یه ک دابنن بۆ روودانی ئاو فری دان، تا به زبانی بژمیرین.

چونکه هیزی ره گه زبازی له ناو که ساندا یه جگار جوئ جویبه ئه وه ی که به زۆری نازانین بۆ که سه یک، ره نگه بۆ که سه یکی تر به مام ناوونجی دابنری چاکترین ریکه ئه وه یه که ته و او تی بگه یین، نیشانه ی ئه و کزی و بچ هیزیانه ی له ئاو فریدانه وه، ده رته که ون راسته قینه و سروشتی بن، درۆ نه بن، ئنجا که له وه تی گه یشته ت، ئه و سا که ئه توانیت په ی به وه به یت که زیانه که زبانیکی زۆره و له ئه ندازه یش تپه ری کردوه.

ئه مانه یش ئه و ئامۆزگاریانه ن که باوه ریان پچ ئه کری:

۱- به سه ر گازی پشتا هه رگیز مه نوو ئه گه ر وا راهاتبویت که به و جوړه بنوویت، پشتینییک به سه ته، شتیکی بچووی پتوه بدروو که هه ر کاتی به سه ر گازی پشتتا خه وت لی که وت، ئه و گریبه توژیک نازارت بدا و خه به رت بکاته وه، تا باری راکشانه که ی خۆت بگۆریت.

۲- که ش هه ر چۆنیک بی، کاروبارت هه ر چۆنیک بی، ئه وه ت له بیر نه چی که خۆت رابه ینی به به کاره ینانی ئاوی سارده وه، له به یانیان و ئیواراندا.

که له خه ویش خه به ر بویته وه، وه رزشت کرد، ئاویکی ته و او به هۆی ئاو پرژینه وه، بکه به سه ر پشتتا، ئه م کاره که لکیکی تایبه تی ئه بی.

۳- به بیی، پیره و بییه کی ریکو بییک برۆ به رتوه، له وه رزشت کردندا، پتووسته له سه ره تای وه رزشتا زۆر به نه رمونیانی بچوولیته وه له ئه ندازه به ده ر یاری نه که یت ئامۆزگاریت ئه که بین که له سه ر ئه و شیوه یه وه رزشت بکه یت، که له به شی سی و سیه مه مدا پيشان دراوه.

۴- ئه گه ر مه شقه که زۆری و گران بی، بۆ ماندویتییه که ت خراپه به جوړیکی تایبه تی ئامۆزگاریت ئه که بین هه ناسه ی قوول بده و گه رانی درێژ بکه.

ئه وه ی یارمه تی چاکبوونه وه ئه دات، خووی گه رانی رۆژانه یه به مه رجی تا ئه وه نده بی که هه ست به ماندویتی بکری.

۵- خواردنی زۆر مه خۆ زۆر که م خواردن سه د ئه وه نده ی زۆر زۆر خواردن چاکتره.

۶- ئه و خواردنانه بخۆ که به که لکی ته ندروستی دین پارووه که یش هیواش به باشی بچوو.

۷- له ریخۆله کانت بگه ری بام فرمانی خو بان به باشی و ریکو بیکی به جی به ینن ئه وه یش به وه پینک دی که خواردنی سووک بخۆیت وه ک میوه ئه گه ر میوه که لکی نه بوو، ئه و به شه بخۆینه ره وه که په یوه ندیی به گرفته وه هه به، په پره ویی ئه و پيشنیا زانه بکه که تیا پيشان دراوه.

۸- خه فته مه ده به خۆت.

۹- میشکی خۆت پر مه که له بیری نه نگ و ناپه سه ند.

چونکه هه رچه ند ماوه ت به هۆشتدا بیر له و جوړه با به ته ره گه زبازیانه وه بکاته وه، ئاوه که ت کو ئه بیته وه.

بهشی سیانزدهم

زۆر نووستن له گهڵ ژنا

لهو کارهساته ناخۆشانهی که لهم چهرخهی ئیمه دا روو ئهدهن گهروگرفته زۆرهکانی ژن و مێردین رۆژنامهکان پرن له دهنگی کارهساته ناخۆشهکانی ژن و مێردی دادگاههکان پرن له کهینهوهینهی بهرللاکردن^(۱) و جوی بوونهوه. ژن و مێردی تهواو سههرکهوتوو، کهم ههڵ نهکهوئ کهچی ژن و مێردی ناتهواو، بووه بهباو جا له بهر ئهمه له رووی پێش بینییهوه، ماله به بهردی گۆشه^(۲) کۆمه لایهتی دانه نرئ، کهواته ئهم کاره یه جگار گرنکه ههمویشیمان بهوهوه بهندین چونکه ههرچهنده ههمومان خاوهن ژن نین، بهلام زۆرکهم ههن که چاوهروانی ئهم گهروگرفته نهکن. تووشیان بیت، سا زووبی یان درهنگ.

ههتا بلتیییت، پێش بینی رهنگاورهنگ و جور جورمان بو دانراوه له بابته هوی ئهم سههرگردانییهوه، له لایه ن راستی په رستهکان و زاناکانی کۆمه لایه تی و پیاوانی ئایین و پیاوانی دادگاوه، که له ههموولایه کی جیهاندا ههن.

ئهم پێش بینیانه ههزاران نووسراوانیان پرکردۆتهوه... له گهڵ ئهمه پش، نووسهر، سههری سوپماوه لهوهی که بزانی تا چ ئه ندازه بهک، ئهو بابته تانهی نووسراون، بیروباوهری راسته قینهی نووسهره کانیان پێشان ئهدهن چونکه ههرچه نده ئه کات دلئ بروایی نادات باوه ریه وه بکات، که ئهو ههموو نووسه رانه نه پانتوانیوه هوی ههره گهوره و بنچینه یی ئهم کاره ساته پر ئازاره بزانه ههروه ها دلئیشی بروایی نادات باوه ریه وه بکات، که ئاره زووی ئهو نووسه رانه وابوه خۆپنده واره کانی خۆیان چه واشه بکه ن به لام ئه وهی به ته واده تی بو ی ده رکه وتوو، ئه وه یه که به رله لاکردن و به شی ههره گه وه ی ژن و مێردی پر له ناخۆشی، له باری له ش و هۆشی دوور له سروشته وه په یدا ئه بی، که ئه ویش له رووی کاری ره گه زبازی بی ئه ندازه وه..... په یدا ئه بی ئهم کاره ش، تا ئه ندازه یه کی گه و ره، ئه نجامی ناشی تی و نه زانی ئابروو به ره، به و یاسایانه ی که پێویسته ههموو هه رزه کاریک بیانزانئ، به تاییه تی ئهو که سانه ی که کاتی ژن هینانیان هاتوو، یاخود تاز ه ژنیان ماره کردوو.

(۱) بهرله لاکردن: ته لاقدان.

(۲) بهردی گۆشه: ده قاده قی (الحجر الزاویه) که یه، ده توانا بووترا یه: خیزان به بهردی بناغه ی کۆمه ل داده نرئ).

ئیتتر ئهو ساکه ماندویتییه که ت زۆرتری لی دیت، چاک بوونه وه یشت ته گه ره ی تی نه که وئ. هۆشت به پاکیییه وه رابگره ئه ویش وا پیک دی که ناراسته ی بکه ییت بو کاروباری پاک و خاوین ههموده م به کاروباری به که لک و خۆش و چالاکانه وه خه ریکی بکه.

له راستیدا ئه گه ر بیری مرۆف نووچ بگریت له سه ر بابه ته ره گه زبازییه کان، ئاو هاتنه وه، زووتر له ئه ندازه ی خۆی، روو ئه دات.

ئهو ساکه ییش که لویه لی ره گه زبازی و ده ماره کانی می شک تیک ئه چن له بی ره وه ری نه نگ و نا په سه نده وه زبانیکی وا روو ئه دات، که له زبانی ئاو هاتنه وه ی ناو خه و گه لیک گه و ره تر بی چونکه کاریکی وا ئه کاته سه ر ئهو ئه ندامانه ی که پرن له م ئاوی زینده گانییه، که زوو به زوو ئاوه که یان لی بیته خواره وه و پرۆ ئی ئیتتر جاریکی تریش به له ش نامرۆتیه وه تا له ههموو ئه ندامانی له شدا به کار به ئیترتیه وه.

له مه وه ده رته که وئ که پاک و خاوینی هۆش با یه خیکی بنچینه یی زیندووانه ی هه یه بو پاراستنی له ش و گیان.

ناتوانین ئهم به شه بی رتینییه وه، تا ئه وه نه چه سپینییه دلئ خۆپنده واران وه، که چاک کردنه وه ی ئاو هاتنه وه ی ناو خه و، به نده به راست کردنه وه یه کی ته وای هۆش.

له راستیدا پتویسته، بی ره کانت له بابه تی ئالۆش و خرۆش دوور بخه یته وه بیزت نه یه ت بیر له و شتانه بکه یته وه تا ئه توانییت خۆت به پارێزه له ههموو بی رتیک ی ره گه زبازی. نه که ییت ئهو نووسراوانه بخۆتینیته وه، که ئالۆش و خرۆشت پی په یدا ئه که ن بو داوین پی سی، هه ر کاتی هه ستت پی کرد، که وتوو یته خرۆش بو بابه تیک ی میبازی بی ری خۆت وه ر بگپه ره و بیخه ره سه ر بابه تیک ی خاوین و به فه ر.

ئه وه یشت له بی ره نه چیت، که هه رچه نده ئاو هاتنه وه ی خۆرای، به شتیک ی ئاسایی و باو دانه نرئ بو ئهو که سانه ی که ژیانیک ی شارستانی ئاسایی ئه ژین به وه یشه وه که ههموو پرۆتیک سی ژمه، خواردنی گران ئه خۆن، به هارات و ترشیاتی له گه لدا ئه خۆن که مرۆف ئه خه نه سه ر خواردنی له ئه ندازه به ده ر به لام به شتیک ی ناساز دانه نرئ بو ئهو که سه ی که به ته واده تی ته ندروستی خۆی ئه پارێزی و به رتیکو پیکی وه رزش ئه کات و له خواردنیشدا هه ر ئه وه نده خۆرشتی ته ندروستانه ئه خوات که به شی بکات هه رچی ئاره زووی ئه بزوینی بو خواردن خۆی لی دوور ئه خاته وه.

وام بۆ دهرئه كه وئى كه زۆربهى پياوانى ژندار و ژنى ميگرد دار، به لايانه وه ايه كه هيزه كانى ره گه زبازيبان سنوربان بۆ نيبه ههفته به ههفته و، مانگ به مانگ و، سال به سال هه خهريكى لنگ بازى خويانن، هيچ نه اندازه به ك نازانن.

ئه نجامى ئه وانه پيش هه مووده م خراب ئه بئ چونكه له شى مرؤف له و زنجيره ئه كات، كه هيزه كهى له گه ل هيزى كزترين پارچه با يه كسان ئه وه ستپته وه ئنجا كه ئه م لنگ بازيبه بئ نه اندازه به، درتزه ئه كيشى، پارچهى هيزى ره گه زبازيبه كهى له ش تپك ئه شكينى، پاش ئه وه موو هيزه كانى ترى له شيش كزو سست ئه بن. چونكه ماسولكه كان نه رم و نيانى و، به رگه گرتن و، كۆكيان نامينى^(۱).

ئه ندامه گرنگه كانى تروش وهك (ئاشگ) و [دل] و [سييه كان] به كزيبه كى ته و او وه ده ست ئه كه ن به فرمان. جا ئه گه ره له ناو له شدا كه موكوورپيه ك هه بئ، يا خود ئاماده ييه ك هه بئ بۆ يه كيتك له نه خو شيبه كان، له شه كه له بهر ئه وه كزيبه كى كه به سه ر يا ها تو وه، به هه لى ئه زانى و ئه م كه موكوورپيه دهر ئه خات، يان سه ره تاى ئه وه نه خو شيبه پيشان ئه دات.

چونكه هه زارانى وا هه ن مردوون يا خود ئه مرن، به هۆى زۆر چه وسانه وه و نه خو شيبه گرنگه كانى تره وه.

كه له سايه كى كه م هيزى و كه م به رگه گرتنى نه خو شه كه وه، تيبان سه ندو وه و ته شه نه يان كردو وه، كه ئه ميش له ئه نجامى لنگ بازى بئ نه اندازه وه په يدا بو وه كه به ناوى ژن و ميتردييه وه قه و ما وه.

به لآم پزيشك [أ. ف. رينهؤلد] ئه و په رى قسه كى گوته، ئه لى: (به لآى سروشته وه، لنگ بازى، هه ربه ك مه به سى هه يه. ئه و پيش سك و زا كردنه. له بهر ئه وه، كارى لنگ بازى، كه له با به ته شاره وه گه وه كانى ژبان ئه ژميترى و ئه بئ وهك پازيتكى ئايينى ريزى لئ بگيرى، نابئ بۆ هيچ مه به ستيتك بكرى، بۆ پاراستنى ره گه زى مرؤفقيه تى نه بئ.

جا هه ر كاريتكى لنگ بازى، بۆ ئه م ئامانجه پي ك نه بئ، به كاريتكى خراب دائه نرى و له مه ردايه تى كه م ئه كاته وه.

چونكه هه موو ئالؤشاوييه كى ره گه زباز ئه وه ياسايانه به دناو ئه كات كه سروشت دايانن. به ك جار لنگ بازى به سه بۆ ئه مه كى سك و زاي لئ په يدا بئ. كه واته پتويسته دا يكه سك پر كرا وه كه، له كاتى سك پرييه كهى دا، هه روه ها له كاتى شير خواردنى منال كه يدا تا

(۱) كۆكى: هه ماهه نكى، (انسجام)

له شير ئه برپيته وه، هيچ كاريتكى لنگ بازى نه كات. ئه گه ر راستيت ئه وئى، ته نانه ت ئه م ياسايه له ناو گيانله به ره درنده كانيش دارا گيرا وه^(۱). له راستيدا، هه رچى بيرو با وه ريتكى ئايينى هه يه له با به ت ژن و ميترديى و فرمانى ژنه وه به رامبه ر ميترده كهى، له سه ر بنچينه يه كى پيش بينيانه كى هه لئه دامه زرا وه. جا زۆربه كى ئه وه كارساتانه كى كه ئه قه و ميتر له نا وه ند ژن و ميتردى ناكؤدا، له هه موولا يه كى جيهاندا له رووى ئه وه هه لئه يه وه يه. چونكه ئاهه نكى ژن هيتان وا دامه زرا وه، كه هه رچى ميترد ئاره زووى بكات، ژنه كه كى بيداتئ. به واتايه كى تر، ئه بئ ژنه كه كى ريگاي بدات، به دللى خو ئى ئاره زووى خو ئى بئ دابركيتپته وه، هيچ كاتيك، له بهر هيچ شتتيك ته گه ره له وه ئاره زووه كى ئه وه نه دات. ژن ره نكى وا بۆ رپژرا وه، كه هه رچى ميترده كه كى ئاره زووى بكات. بئ دللى نه كات. كه چى له راستيدا، ئه بئ له كاتى ريك و پي ك خستنى كاروبارى ره گه زبازيبدا، ئاره زوواتى ژن به رتته به رچا وه هه ركاتى به ته و او وه تى له م دوژمنايه تيبه تى گه يشتين به رامبه ر ئاره فه تى ميتردار، كه له وه وه په يدا بو وه، ئاره ت مل كه چيبه كى ته و او بنويتئ بۆ ميترده كه كى له ژيانى ژن و ميتردييدا، ئه وساكه هۆيه كى هه ره گه وره مان بۆ دهرئه كه وئى بۆ په يدا بوونى نه خو شيبه كانى ره گه زبازى و نه بوونى كامه رانى ژن و ميترديى به جؤرتيكى گشتى.

له كاتيكه كه به پتويستى ئه زانين، گله يى له پسا و بكرى له سه ر ئه وه كارساته ناخوشانه كى كه له پاش زۆر ژن هيتانه وه روو ئه دهن، ژنيش بئ گونا ه نابيين له م كه ينه و

(۱) ليتردا ناچارين وهك راستكردنه وه يه كى ئه م بۆ چوونه نراسته ئيمه ش بلتين كه: به داخه وه ئه م شاره زايه به شتوبه كى ميكانيكى دهر و انيته په يه نديه سيكسيه كانى ژن و ميتر و ئه وه دو وانه به دوو جه مسه رى سه ره كى ئاله تى دروستكردنى منال دادنه تى و ئيدى له م ئه ركه به ولا وه هيچ نرخ و به هايه ك بۆ هه ست و سؤز و خو شى ژيانى پي كه وه كى ها وسه رى دانانى و ئاورى به لادا ناداته وه. چونكه به لآى ئه وه وه مه به ست ته نيا (سك وزا) يه، ده و اجن ئاسا زۆرى به ره هه م. به لآم ئه وساش و ئيستاش، جگه له م لايه نه سروشتيبه، به پي گشت را بوؤچوونه ئاسمانى و زه مينيه كان، ژنه يتان و شوو كردن ده بئ ئاويتيه به بئ له (الموده والرحمه) و چيتر و له زه ت و خو شى؛ كه ئه مانه به شتيكى هه ره گرنگ و روناك و گه شى ژيانى پي كه وه كى نيروميتيه له ناو په رژينى شه رعيه تدا. به و بؤچوونه كى ئه وئى، مرؤفقيه تى چ ئيحتياجيتكى به ماره كردن يا ژنه يتان و خيترانه؟ ماده م مه به ست هه ر منال بوونه، ئه وه له كوئى ئه وه دو وانه پي ك گه يشتن و ژنه سكى نه بوو، با خه ريكين!! ئه مه جگه له و كيشه و كاره ناره و ايانه كى تر كه له ئه نجامى ئه م خواسته كى (أ. ف. رينهؤلد) ده كه ونه وه كه به پيچه وانه كى مه به ستى نو سه رى ئه م كتيبه وه يه له دانانى ئه م به ره يدا.

بهینه‌ی‌دا چونکه مافی خۆبه‌تی و فرمانی سهرشانی خۆبه‌تی که کاروباری په‌گه‌زباری بخاته شپوه‌یه‌کی رپکوپیتکه‌وه.

جا له‌بهر ئه‌وه، پیتوسته ژنه‌که، ئاره‌زوویه‌کی ئافره‌تانه‌ی دیاردیی کراری به‌هیزی هه‌بێ، تا ری و شوینی کاره‌که‌ی خۆی بو‌روون ببیته‌وه و، بزانی چی ئه‌کات.

جا ئه‌گه‌ر ژنه‌که ئاره‌زوویه‌کی وای نه‌بێ، هیچ مافیکی نییه که شوو بکات. به‌لام ژنه‌که خاوه‌نی ئه‌و ئاره‌زووه‌ی بیت و، می‌رده‌که نه‌یه‌وئ به‌و پیتیه پروات به‌ریتوه که ژنه‌که‌ی دایناوه بو‌ه‌ردووکیان، پیتوسته ده‌موده‌ست، هه‌ردووکیان له‌یه‌کتر جیا ببنه‌وه چونکه له‌بارتیکی وادا، خۆش‌گوزهرانیان بو‌ناچیته‌ سهر.

جا ئه‌گه‌ر له‌یه‌کتر جوئ نه‌بوونه‌وه ئه‌و ژن هه‌ینانه وه‌ک ماشینیکی لی دئ، که‌رپکوپیتکه‌خه‌ری تیا نه‌بێ، یاخود وه‌ک که‌شتییه‌کی لی دی که چه‌رخه‌ی گه‌یرانی تیا نه‌مابێ.

جا له‌بارتیکی وادا، لنگ‌بازی له‌ئهندازه‌دا، که‌م ئه‌می‌نیته‌وه.

ئه‌و ئه‌ندازه‌ نه‌گرتنه‌یش ئه‌بیته‌هۆی پرست پرانی هه‌ردووکیان، تا له‌په‌لوپۆئه‌که‌ون. به‌ته‌نشت ئه‌م لنگ‌بازییه‌ی بێ ئه‌ندازه‌یه‌یشه‌وه، هه‌موو دهرد و نه‌خۆشییه‌کانی ئافره‌ت په‌یدا ئه‌بن.

پیاوه‌که‌یش هه‌ست ئه‌کات به‌ماندویتی و تیک‌شکان و کزی ئه‌و هه‌یزانه‌ییشی که پیتوستیی پیتان هه‌یه بو‌ئهمه‌ی بتوانی کاروفرمانی رۆژانه‌ی خۆی ببات به‌ریتوه، یاخود یارمه‌تی بده‌ن له‌گه‌یشتن به‌ئامانجی خۆیدا، هه‌موویان له‌و لنگ‌بازییه‌ی بێ ئه‌ندازه‌یه‌دا له‌ناو ئه‌چن چونکه ئه‌و ئه‌ندازه‌ نه‌گرتنه له‌لنگ‌بازی دا، دوایی نایه‌ت تا هه‌موو هه‌یزه زیندووه‌کانی له‌ناو ئه‌چن، یاخود تووشی ته‌گه‌ره‌یه‌کی وادیت که له‌ئاره‌زوو دامرکاندن و تیر‌خواردن له‌لنگ‌بازییه‌وه په‌یدا ئه‌بێ.

چهند هه‌زار ئافره‌تی پچووکی واهه‌ن، که له‌ته‌ندروستییه‌کی ته‌واودان که‌چی له‌پاش ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ژیانی ژن و می‌ردییدا، ته‌ندروستییه‌ی له‌ش و هۆشی خۆیان له‌ناو ئه‌به‌ن جا له‌هه‌موو بارتیکیدا هه‌ر یه‌ک هۆه‌یه: ئاره‌زوویه‌کی په‌گه‌زبازی ناته‌واو، هه‌ستیکی به‌هه‌له‌دا چوو ساھیی یه‌کیکیان وای، یان هه‌بێ هه‌ردووکیان، جیا‌وازی نییه. چونکه ژن و می‌ردیه‌که بریتییه له‌مل که‌چی یه‌کیکیان بو‌ئهو‌ی تریان. ئه‌م باره‌یش، به‌جوئ بوونه‌وه نه‌بێ له‌یه‌کتر دوایی نایه‌ت، که ئه‌میش ئه‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ی کامه‌رانی و ته‌ندروستی و

دوارۆژی هه‌زاران ژن و می‌رد تیک‌بچێ. جا لیره‌ی‌شا، بایه‌خی هه‌ره‌گرنگی ته‌ندروستییه‌ی ناوازه‌ده‌رته‌که‌وی. چونکه ئه‌و ژنه‌ی خاوه‌نی هه‌یز و جوانی و ته‌ندروستی بیت، که به‌وه ئافره‌تییه‌که‌ی^(١) ته‌واو ئه‌بێ، هه‌رگه‌ز سهر‌دانا نه‌وینێ بو‌شتیک که پیتچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خۆی بیت بام‌که‌سانی تریش هه‌بن کاری تی‌بکه‌ن، بام ئه‌وه‌یش بکه‌ن به‌فرمان به‌سه‌ریه‌وه، له‌ئاره‌زووی خۆی نایه‌ته‌خواره‌وه.

جا ئافره‌تیکی وای، له‌نگه‌ریکی ته‌واوی گرتوه‌له‌ژیانیان. له‌بهر ئاره‌زووه‌ی نابه‌جیتیه‌کانی می‌رده‌که‌ییشی ئه‌م له‌نگه‌ره‌ی خۆی تیک‌نادات. چونکه ئه‌و جو‌ره‌ ئاره‌زووانه له‌دلداریی و خۆشه‌ویستییه‌وه په‌یدا نابن، له‌ئالوش و خرۆشی دیندانه‌وه په‌یدا ئه‌بن. مامۆستا [فولیر] له‌م باب‌ه‌ته‌وه ئه‌لێ: «ژن پریار ده‌ری دواییه له‌دووباره‌کردنه‌وه‌ی کاری لنگ‌بازیدا. ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی له‌دوی ئاره‌زووی ئه‌وه‌وه پروات به‌زۆری له‌گه‌لیا ته‌سازێ و کوک‌ئه‌بێ به‌لام که‌گوتی نه‌دایه ئاره‌زووی ژنه‌که‌ی، هه‌موو ده‌م له‌گه‌لیا تیک‌ئه‌چێ. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا، تا ئافره‌ته‌که ته‌ندروستیکی ته‌واو نه‌بێ، ناتوانی پریارتیکی دروست بدات. ئه‌و می‌رده‌ی به‌روو‌خۆشییه‌که‌وه خۆشه‌ویستی خۆی بو‌ژنیکی ناسک پیتان بدات، بێ گومان ماندوو نابێ به‌وه‌وه که به‌کامه‌رانییه‌وه له‌گه‌لیا بژی چونکه خۆشه‌ویستییه‌کی و خۆشی ئه‌وئ، که دللی نایه‌ت تووشی ئازار و زیانی بکات. یاسادانه‌ر و پیاوانی ئاین، گه‌لێک جار تی‌کۆشاون بو‌ئه‌وه‌ی جووت بوونه‌کانی ژن و می‌رد دیاردیی بکه‌ن، به‌جو‌رتیکی وا که هه‌موو که‌س به‌وردیه‌وه په‌یره‌ویی بکات. به‌لام ئه‌وه ئاشکرایه که ئه‌م جو‌ره تیکۆشینانه به‌کارنایه‌ن. به‌جو‌رتیکی تیک‌رای، ده‌ستوری راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که می‌رده‌که له‌پاش جووت بوونه‌که‌ی له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا، هه‌ست بکات به‌له‌ش خۆشی و دلخۆشییه‌ک. خه‌وتیکی ئاسوده‌ییشی لی‌بکه‌وئ. می‌شکیشی به‌روونی بمینیته‌وه.

به‌لام که به‌پیتچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه‌ی لی‌هات: هه‌ست به‌وه بکات که په‌لوپۆیه‌کانی خاوبوونه‌ته‌وه، ئاره‌زووی خواردنی که‌م بو‌ته‌وه و زوو با ئه‌داته‌وه، سه‌ری دیشی، می‌شکی بر‌ناکات، هه‌یزی پێ نه‌ماوه، بێ گومان له‌ئهندازه‌ی خۆی زۆرتر جووت بووه له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا پیتوسته له‌وه‌پاش جاروباریک نه‌بێ له‌گه‌لیا جووت نه‌بێ.

ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م ده‌ستورانه ته‌واو په‌یره‌ویی ئه‌که‌ن، ئیتر پیتوستیان به‌هیی ترنیه‌ه. ئیتر خۆشیا‌ن تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی زۆر جووت بوون ناکه‌ن.

(١) ئافره‌تییه‌که‌ی: یان (می‌بینه‌تییه‌که‌ی - الأئوثة).

بۆ ئىمە گران نىيەتتە تى بگەين زۆر جووت بوونى ژن و مېرد، بۆچى وا ھىزەكانى لەش و دەمارەكانى مېشك كز ئەكات؟ بۆچ ئەوى ئەپپەرسىتى^(۱) ئەيكات بە كەسىكى دلتەنگى سەرگەردانى، بى ھىوا و ناوات؟ بۆچ واى لى ئەكات كە لە ژيانى بازگانيدا سەرئەكەوى، لە ژيانى كۆمەلەتە دا رەش بىن بى، لە ژيانى خىزانىيدا بەئەرك و تازار بى؟

ئەو بۆيەكا واى بەسەردى: نرخداترەين گەنجىنە لەشى خۆى بەفېرۆ ئەدا- ئاوى پىاوتە، كە سەرچاوەى ژىنيەتى و تىكى ژيانى خۆيەتى، بە نارەوا لەناوى ئەبا. جا ئەم «ئاو» بەفېرۆ دانەى، كە كارىكى ھەرزەكارانەى ناشىيانەى، ئەو واتايە ئەگىرئەتەو كە ژىنى خۆى بەفېرۆ ئەدا.

ھەندى لە زاناکانى زانستى فرمانى ئەندامەكان (فېزىئۆلوجىيا) واىان داناوه، كە ھەر تىكىك لە ئاوى سىك وزا، بەرامبەر شەست تىك خۆين ئەوئەستىتەو. ھەرچەندە بۆ ئىمە گرانە كە بەووردى نرخی (ئاوى ژيان) و (خۆين) بەراورد بەكەين كە چ كەلكىيان ھەيە بۆ ئەندامەكانى لەش. بەلام كەسى نىيەتتە ئەو بەرپەرچ بەتەو كە (ئاو)ى مەرۆف پەرە لە كەرسەتەكانى ژيان. گەوھەرى پىاوتەتى لەو (ئاو)ە داىە.

ئەگىنا ئەو (ئاو) نەئىسكەو نەگۆشت.

بەلام رەنگە، (ئەم رەنگەيەيش زۆر لە جىيى خۆيايەتى)، كە خۆيندەوار لىمان بېرسىت: زۆر جووت بوونى ژن و مېردى بۆ رۆش بەكەينەو مەرۆفەيك چەندجار ئەتوانى لەگەل ژنەكەيدا جووت بى، كە لە ئەندازەيش نەچىتە دەرەو؟ سنوورى رەق و تەق ناتوانى بۆ خاوەن ژنەكان دابىين چونكە بۆ ھەر كەسە ناتوانى بەتەنبا دەستوورىك دابىين. ھەموو پىاوتىك پىويستە، خۆى، ھىز و دەسەلاتى خۆى تاقى بەكاتەو و بزائىت چەندى لە باردا ھەيە. چونكە ئەو بۆ بەزۆر ئەزانرى بۆ كەسىك رەنگە بۆ كەسىكى تر بەباش دابىين.

لەگەل ئەمەشا، تەنانەت ئەگەر، ژن و مېردەكە تەندروسىتىش بىن، ھىزى رەگەزىبازىشان باش بى، ھەردوولا بەدل بەكەترىشان خۆش بوى، پىويست بەلنگ بازى بى ئەندازە ناكات. چونكە ياساكانى سىروشت نابى بشكىنرىن، ئەگەر تۆشكاندن، بەتاوانبار دائەنرىت.

(۱) ديارە (ئەوئەى ئەپپەرسىتى) مەبەست لىي (ئارەزوو ھەوا) يەكە كاپرا دواى دەكەوى و دەبىتە كوتلەبەك بۆى.

سوروستىش چاوپۆشى لە ھىچ گوناھىك ناكات، سەگى راوچۆن شوين پىي ناسكىكى ھەللا توو ھەل ئەگرى، ناوايش سىروشت دووى گوناھبار ئەكەوى تاجەزەبەى پى بگەبىتى.

لەم بابەتەو پزىشك (رىبولدر) ئەلى: (زۆر لە ژن دارەكان، ھەموو رۆژتىك دەست ئەكەنە مى ژنەكانىان جارى وايش ھەيە، ھەر رۆژە چەندجارىك لەگەلئاندا ئەنوں.

ئەم بارە زۆر سال درىژە ئەسنى. بەلام نەك ھەر زۆر پەراندىكى وا بەم جۆرە ھەروھەا ئەو شىوئە ئالوشاويىە دوور لە سىروشتەيشى كە ئەو لنگ بازىيەى پىتو ئەكات ھەرچى بارىكى فى گرتن و لە پەلوپۆ كەوتىنىك ھەيە كە ھەرگىز چارەيان ناكرى، لەوھەو رۆو ئەدەن.

چاكترىن راوئىكەر بۆتۆ، ھەست پى كەردنى تايىەتى خۆتە، كە لە ئەندازە بەدەر لنگ بازى ئەكەيت، يان نا.

ئەگەر لە كاتى ژيانى ژن و مېردىيدا، ھەستت بەخۆت كەرد ھىز و توانات كەم بوونەتەو و تايەت بەرەو كزى ئەچن، (ھەست كەردن بەماندوتى) يش بۆتە شتىكى ھەمودەمى.

كەچى ھەر لەوكاتەدا وەرزشىكى رىكوپىك ئەكەيت و، خواردەكانت تەندروسىتانە و بەكەلكن و، خۆشستەكانت لە ئەندازەدان و، تائەندازەيەكى تەوايش باى پاك ھەل ئەمژىت، ئەتوانىت دەمودەست پەى بىيەت كە لنگ بازى بى ئەندازە، بەتەواوبى، ياخود تا ئەندازەيەكى گەورە پەيوەندى بەوكزى و بى ھىزىيەتەو ھەيە. ديارە چارەكەردنى ئەم بارەيش بەو پىك دى، كە ئەندازەگىرى بەكەيت لە لنگ بازىيدا، باشترىش ئەوھە كە ھەر بەجارىك وا لەو لنگ بازىيە بەئىت. بىجگە لەو، پىويستە ھەر ھۆيەكى سىروشتىش بۆ بلوى ھىزەكانى لەشتى پى بىوئىتەو. بەووردى و رىكوپىكىيەو ئەو ئامۆزگاربانەمان بەكاربەئىتە كە لە جىيى خۆيدا پىشانى ئەدەين.

ھەروەكو بوئىتىك ئەلى: (ژن و پىساو بىرتىن لە منالى گەورە). لە ھەموو پەلەيەكى تەمەنىاندا پىويستىيان بەلىكۆلئىنەوھەيەكى تايىەتى ھەيە، كە لە يەك دوو يارمەتى دەرەو وەرى بگرن. ئەم لىكۆلئىنەوھەيە، لە كاتى ژن ھىنانىاندا، لە ھەموو كاتىكى ژيانىان زۆرتەر بەكاربان دى. بۆ ئەمەى فىرى ئەوھىن كە خۆيان دووربەنەو لەو ھۆيانەى ژن و مېردىي ھەل ئەوئەشەنەو. ئەگەر ئەوھىان كەرد، ژن و مېردىي بۆ ئەوان ئەبىتە مانگە ھەنگوبەيەكى تاسەر.

بهشی چواردهم

مهى و هيزى رهگه زبازى

بهكارهينانى بابه تى سه رخوشى، له دواى ئه و هزيانه وه دئ كه ناومان بردن، بۆ له ناو بردنى هيزى رهگه زبازى پياو.

بئى گومان ئه و هيزه خراپانهى له ناو ئه م ژه هره دان، سروشتىكى دوولايى ههيه. چونكه زبانه كهى ههر ئه وهنده نيهه كه هانهى پياو بدات لنگ بازى زۆر بكات و، لنگ بازى بهيش ببينه هوى پهيدا بونى دهرد و نه خووشى.

ببجگه له وه خووشى هويهكى راسته و راسته بۆ نه مانى هيزى پياوانهى رهگه زبازى.

ههروهك دهرئه كه وئ. سروشت، ئاره زوى رهگه ز پاراستنى به يه كه م فرمانى مرؤقا يه تى داناوه ياخود به يه كه م ياساى سروشتى داناوه به جورىكى وايشى داناوه، كه مرؤق هه رچى هيز و توانا و فرمانىكى ههيه بۆ به كه لك هاتنى ئه م ئاره زوه به كارى بهينى ههر له بهر ئه م هويه يشه كه ئاره زوى رهگه زبازى، به ته وا وه تى زاله به سه ر هه موو ئه ندام و ورديله يه كى له ش و هوشى مرؤقدا.

له مه يشه وه دهرئه كه وئ كه ئه گه ر هيزى كيان هيزى ك پتر له م هيزانهى كه يارمه تى بى كارى رهگه زبازى ئه دهن، له ئه ندازهى خوى كه مترى بو له هه ر رويه كه وه بئى ته وا و كردنى لنگ بازى بهيش كه م و زۆر به وه تى ك ئه چئ هه روه ها پياوى كه م هيز و په ك كه وه تويش ناتوانى وه ك پياوى به توانا له كارى لنگ بازى، خووشى له و جوانى و خوتووكه ي له شه ببينى له بهر ئه مه، ئه و كه سه ي هوگرى مه ي خوارده وه بئى، بئى گومان جو ش و خرؤشى رهگه زبازى بهيش كه ي له ئه ندازه به دهر تين ئه سينى. به لام ناتوانى ئه و ئالؤش و خرؤشه دابركينى ته وه. چونكه ئه و هويه ي ئه و ئالؤشه ي له شيا به هيز كردوه، ئه و كه لوپه له ي له ناو بردوه كه به هوى ئه وه وه بتوانى ئه و ئالؤشه دابركينى ته وه.

رهنگه پتويستيمان به وه نه بئى كه زۆر به درى ژبى له و زيانانه بدويين كه مه ي خوارده وه، به هه موو رهنگ و جورى كيه وه، ئه يانگه ببينى به له ش و هوش، به تايبه تى به كه لوپه لى سك و زاكردن چونكه ئه وه ده ميته كه زانراوه كه سه ر خو شه كان زۆر جارى واهيه، تواناى رهگه زبازى بى نامينى.

به واته يه كى كۆن: (قينيؤس له ناو باخؤسدا نوقوم ئه بئى).

به پتئى چيرؤكه پروبوچه كانى بۆنانى يه كانى كۆن^(١)، (قينيؤس) خواى خو شه ويستى و جوانى بووه. (باخؤس) يش خواى مه ي بووه.

(شكسبير) يش ئه مه ي به جوانى له چيرؤكه كهيدا (ماكبيث) پيشان داوه، له و شوينه دا كه كۆل هه لگره كه (لمكدف) ئه لئى: (مه ي خوارده وه ئاره زوى لنگ بازى زۆر تر لئى ئه كات. به لام پياو يش له په لوپؤ ته خات ناهيلى لنگ بازى بهيشه جئ بكات.

له راستيدا مه ي خوارده وه، ئالؤش دانه مه زرينى، كه چى لايشى ئه بات: مه ي خوارده وه هانه ي پياو ئه دات بۆ كارى لنگ بازى، كه چى ههر له و كاته يشدا به ربه ستى ئه كات ناهيلى جئ به جئ ببئى...). له بهر ئه وه هيزى پياو ته تى و تواناى لنگ بازى كردن، هه رگيز لاي ئه وانه كۆنابنه وه به باشى، كه مه ي ئه خو نه وه مه ي خوارده وه كه يان هه رچه ندئ بئى، مه يه كه يشيان هه ر چۆنى بئى، جيا وازى نيهه.

نوسه رى كى تريس، له شيوه يه كى ئاشكرا تر دا له م بابه ته وه دواوه، گوتويه تى:

(ئه ندامى سك و زاكردن، به هوى مه ي خوارده وه وه، له هه موو ئه ندامى كى ترى له ش زباني زۆر تر پئى ئه گات چونكه جووت بوونى سروشتانه ي دروست له ناوه ند ژن و پياو دا به يارمه تى هه موو هيزه كان و هه موو ئه ندامه كانى له شه وه نه بئى پتئى نايه ت جا له و باره دا كه پياو تووشى مه ي خۆرى ئه بئى، ئه و زبانه ي كه ئه كه وئى له كه لوپه لى ده ماري ميتشك و، له كه لوپه لى ماسوله كان، هه ردوو كيان كۆ ئه بنه وه و پئى شوپنيان له ئه ندامه كانى سك و زادا دهرئه كه وئى، له شيوه ي له ناو چوونى كى ته وا و ياخود ناته واوى هيزه كانى ئه ندامى سك و زادا).

هه روه ها ئه لئى:

(سه رخؤش، به هوى ئه و مه يه وه كه ئه يخوا ته وه، به ره به ره واى لئى دئ، كه له رووى زباني له شه وه، ده ماري پياو ته تى نه مينى. ئه و پياو هى مه ي خۆرى بكات، رۆژتئى هه ر دئ كه ده ماري پياو ته تى نه مينى هه روه ك ئه ندامى سك و زاكه ي به نه شته رى نه شته ر كار بپرايى واى لئى دئ).

بۆ ئه مه ي ئه ندامه كانى سك و زاكردن، له شيوه يه كى ته ندروستانه دا بئينه وه، پتويسته هه موو ده خوتئى كى باشيان بۆ بچئت كارتئى كردنى مه يش له خوتئى گه راندا به ناو له شدا وه نه بئى نه زانرايى چونكه مه ي ده ماره ميتشكويه كانى ناو دل، يان سڤ ئه كات، يان له ناويان

(١) چيرؤكه پر و پوچه كان: واتا (چيرؤكه ئه فسانه ييه كان).

ئەبات دەمارە مېشكېيەكانى رېتك خستنى خوين هاتنىش ھەر بە دەردە ئەبات.

ئەنجامى ئەو ھەمەش بەو ئەگات، كە خوين لە ئەندازەى خۆى زۆرتەر بېتتە ناو ئەندامەكانەو ھە دەواى ئەمەمەش، كارتىكى بەرامبەرى رووئەدات، كە بەھۆى ئەو ھەو لەش ناچار ئەبى زۆرتەر ماندووېبى، بەھانە ھانەى ئەو وریاكەرەو ھەراویبەو بە ھۆبەو، لە كەلوپەلى دەمارە مېشكېيەكاندا تېكچوونېك رووئەدات، لە شېوېبەكى نارېكوپېكېشدا خوينى ژەراویبى دېتتە ناو ئەندامەكانەو، ھەندى لەو زىندوېتېبەش كە لەناو لەشدا كۆپۆتەو ئەھېنرېتتە دەروە، كەلوپەلى خواردن سازکردنىش^(۱) لەناو لەشدا تېك ئەچى جا ئەمانە ھەموویان، زوو بى پان درەنگ كار ئەكەنە ھېزەكانى رەگەزبازیمان. مەيەكان و بەنگەكانىش^(۲)، پان دەمارە مېشكېيەكان لە كەلك ئەخەن، پان سریان ئەكەن. كە بەو لە فرمان كزبان لى دى^(۳). لەپېش ھەموو شتېكا، كارتىكردنى ئەو لەو دەمارە مېشكېيانەدا روو ئەدات كە زالن بەسەر گەرانى خويندا بەناو دەمارە خوينىبە بچووكەكاندا. جا ئەگەر مرۆقەكە ھەر مەى بخواتەو تا بەسەر خۆشېبەو خو ئەگرى، لە كەلك كەوتنى دەمارە مېشكېيەكانى باشتەر دەرئەكەوئ بەھۆى ئەو ھەو دەمارە مېشكېيەكان، دەسلەتېيان نامىتېت بەسەر ماسولكەكاندا لەبەر ئەو رېكوپېكى كارى ئەندامەكانى لەش، بەرە بەرە تېك ئەچى ئەوېش سەبارەت بەوېبە كە ئەو دەمارە مېشكېيانەى كە پېوېستە دەسلەت داربن بەسەر رېتك خستنى فرمانى ماسولكەكاندا، لە كەلك ئەكەون).

مامۆستا [۱. س. فاولەر] ايش كە جىگای باوەرە، ئەلى: (تەندروستى و ئاسايشى رەگەزبازى، بەتەنشت تەندروستىبى گشتىبى و ئاسايشى گشتى دەمارە مېشكېيەكانەو پېك دېن.

ھېچ شتېكېش ھەك خواردەو ھەى و كېشانى بەنگەكان نېبە بو تېك شكاندى ئەم دوو كەرەستەبە.

(ھېچ وریاكەرەو ھەك نېبە كەبتوانى ھېزىكى راستەقېنە بە مرۆق بەخشى تەنبا ھېزىكى درۆ ئەبەخشى كە بەرەنج و ئەركى ھېزى زىندوېتې پەيدا ئەبى ھېچ يارمەتېبەكېشى لېو پەيدا نابى).

(۱) كۆئەندامى ھەرس.

(۲) تلباك و ئەفون و ھېرۆبىن... ھتد.

(۳) راستەر: (كە بەو لە فرماندا كزولواز دەبن).

مەگەر ھېزە راستەقېنەكەى لەش كز بكات، سەبارەت بەو ھېزە دەمودەستەى كە لە ئەندامەكانى لەشېو ھە راي ئەكېشى.

(ئەگەر پىياوېكى سەرخۆش، بېھوئ ئەندازەى ھېزى خۆى تاقى بكاتەو بەھەلگرتنى شتى گران لەپېش مەى خواردەو ھەو، پاش مەى خواردەو ھەو ھەلگرتنى كە ئەو ھەندەى لە پېش خواردەو ھەى مەيەكەدا بۆى ھەل ئەگىرى، زۆرتەر لەو ھەى كە لەپاش خواردەو ھەى مەيەكە بۆى ھەل ئەگىرى رەنگە باو ھەرى وابى كە مەى خواردەو ھەك، ھېز و تواناى پتر ئەكات بو شتى گران ھەلگرتن، بەلام بەتاقتى كردنەو ھەكەيدا بۆى دەر ئەكەوئ كە بەھەلەدا چو ھەتەواو ھەتى پېچەوانەى ئەو ھە.

زۆر جارى وا ھەيە كە سەرخۆش بەھېزى خۆبەو ئەنازى كەچى واى لى دى، بەزۆر خۆى بو رانگىرى بەپېو؛ چونكە ئەو مەيەى خواردوېتېبەو، دەمارەمېشكېيەكانى ھەست پى كردنى لە لەشیا كوشتو، تەنانت و ايشى لى دى كە ھەست بەھېز و تواناى راستەقېنەى خۆى ناكات!)

ئەتوانېن بلبېن، پىاوى سەرخۆش، ھېزى رەگەزبازى خۆى زۆر دېتتە پېش چا و جا ئەم جۆرە بېرکردنەو ھە، زۆر جارى وا ھەيە تووشى زىانى ھەرە گەورەى ئەكات ھەرەھا تووشى دلئەنگېبەكى زۆرىشى ئەكات.

پېوېست ناكات دووبارەى بکەينەو، كە ھېزى لەش و ھېزى رەگەزبازى، ھەرگىر لە يەكتر جوئى نابنەو ھەر ھۆبەك لایەكېان زۆرتەر لى بكات، لایەكەى تېشىان زۆرتەر لى ئەكات.

خووى خواردەو ھەى جامېك مەبش لە پېش نان خواردندا لە ھەموو خووبەكى تر پتر زبان ئەبەخشى بەلەش جامى بەكەمى مەيەكە لە پېشدا ئارەزووبەكى درۆ لە مرۆدا ئەبزوونى بو نان خواردن بەلام لە پاشدا ئارەزووى نان خواردن لە مرۆقدا ئەكوئى. لە جىاتى ئەو ھەستىكى زۆر بەھېزى تىبا ئەبزوونى بو خواردەو ھەىكى زۆرتى وریاكەرەو ھەكان، لە باتى پېوېستى بو خواردەمەنېبەكى چاكى تەندروستانە.

ئەنجامى ئەمەمەش بەو ئەگات، كە ئەندامەكانى خواردن سازکردن لە لەشدا، كز بكات و تېكېان بدات ھەرەھا ھېزەكانى رەگەزبازىش كز و بى ھېز بكات ئەو لەشەمەش كە خورشتېكى پروپوچ ھەرگرت، لە باربا نابى كە بەئەندامەكانى ترى لەش خورشتى تەندروستانەى تەواو بدات.

پزیشک [تۆماس سیویل] ئەلئى: (هەندى كەرەستە ھەيە ئاوى ئاشگ كارى لئى ناكات تەنانەت ئەگەر كارىشى لئى بكات ناتوانئى بىكات بەخۆرشتىكى بەكەلك بۆ لەش، مەيش يەكئىكە لەو كەرەستانە جا لەبەر ئەوئى خواردن سازکردن لە لەشدا يەكئىكە لە فرمانە ھەرە گرنگەكانى لەش، جئبەجئى كردنى ئەو فرمانە بۆ لەش يەجگار پئىويستە، بۆ ئەمەى بتوانئى فرمانەكانى تىرشى جئبەجئى بكات. بەپئى ئەو، ئەگەر فرمانئى خواردن سازکردنى ناو لەش كەوتە كزى، لەشەكەش ھەمووى بەجارتىك كزئەبئى.

ھەرەھا ھەموو فرمانەكانىشى بەو پئىبە كز ئەبئى).

يەكئىك لە ئەنجامە ھەرە خراپەكانى مەى خۆرى ئەوئى كە پياوبئى يان ژن خۆشەويستى مەى خۆرى بۆ منالەكانىيان بەجئى ئەھئىلئى ئەمەيش ئەمانخاتە سەر ئەوئى كە مورژدە بلاوبكەينەو بە بۆ بەرەنگارىى كردنى ئەم دەردە ناھەموارە.

چونكە ژەھرى مەى وەك ژەھرى نەخۆشئى فەرەنگى وا، لەباربا ھەيە كە لەم پشتهو بە ئەويشت بئتە خوارو ھە لە شئوئىكى زۆر خراپدا. بئى گومان ئەو باوكەى كە لەپورئىكى وا بەدوو نەگريس بەجئى ئەھئىلئى بۆ كورەكەى، ئوبالئىكى زۆر گورە دئتە ئەستوى.

پزیشك [ئۆجىن بۆلۆن] ئەلئى:

(ئئىمە ئەلئىن منال، لە رووكەشا وەك باوكى دەرئەچئى رەنگە ئەم لەيەك چوونە ھەر لە دەموچاودا نەمئىتئەتەو لە مئشك و دەمارە مئشكئىيەكان و ئەندامەكانى تىرشدا ھەر ھەبئى ئەوئىش ديارە كە مەى، دەمارە مئشكئىيەكان و مئشكى باوكى سەرخۆش تئىك ئەدات، ھئزى وئستنى تئىا كز ئەكات، دەرروئى ئەمئىنئى، ئارەزوئىكى ئالئوشاوبئى گەرەيش ئەخاتە دلئىو ھە بۆ زۆر خواردنەوئى مەى، كە لە ئەنجامدا واى لئى ئەكات، زۆر دل رەق و زمان درئژ و بەد خووى لئى بئت جا ھەرەك منالەكە لە دەموچاودا لە باوكى خۆئى ئەكات، ھەرەھا ھەر دەرد و نەخۆشئىيەكئىش بەھۆئى مەى خۆرئىيەو بەسەر باوكئىا ھاتبئى، لە باوكئىوئى بۆئى بەجئى ئەمئىنئى)

پزیشك [ئەلبئىرداى] ئىش ئەلئى:

(ھەر كاتى لنگ بازئى نئىبە، كە ژن و پياوى سەرخۆش، ئەو نەخۆشئىيە كوشندەئى فوئى ئەدەنە ناو لەشى منالەكەو لە كاتى سك پربوونئى ئافرەتەكەدا، ھەر ئەوانەئىش نئىن كە ئەو كەتنە ئەكەن.

لە راستئىدا ژن و پياوى وايش ھەن كە لەوانە گوناھبارتر و تاوانبارترن ئەوانەئىش ئەو

دايک و باوکانهن كە بەھۆئى مەى خۆرئىيەو خۆئىيان ژەھراوبئى ئەبئى تا خۆئىنەكەيان واى لئى دئى مەى لەناوئا ئەبئى بەھەوئىن، دەمارە مئشكئىيەكانئىشئىيان تئىك ئەچن و بەجارتىك كز ئەبئى ئنجا لەكاتى سك پربووندا ئەو ھەموو دەرد و نەخۆشئىيانەئى خۆيان ئەدەن بەمنالەكەيان!).

ئەوئىو لەوئى پئىش گوتمان كە مەى، ئارەزوئى رەگەزبازئى زۆرتر لئى ئەكات گوتراو ھە دوو ھەزار كارەساتئى ژن داگئىرکردن پتر لە ئئنگئىلتەرەدا، قەوماو ھە دەست ئەو پياوانەئى كە مەى كارى تئى كردوون داوئىن پئىسەكان ھەر ئەوئىيان پئى خۆشە كە داوئىنئى ئافرەتە پاكەكان پئىس بکەن ھەرەھا، ھەموودەم مەىخانە بەتەنشت جئگائى داوئىن پئىسئىيەو ئەبئىنئى بئى گومان، لنگ بازئى زۆرئىش كە لەناو خاوەن ژنەكاندا ھەيە، زۆر جار لەوئى پەيدا ئەبئى، كە لە شئو خواردندا مەئىكى زۆر خورا بئتەو. پزیشك (چارلس ستورى) لە نوسراوئى كەيدا (مەى- سروشت و كارتئى كردنەكانئى) گوتووبئى تئى:

(ئەو كەسانەئى كە دەمارەكانئىيان پربئىن لە خۆئىنئى ژەھراوبئى و پئىس بەھۆئى مەى خۆرئىيەو، ئالئوشاوبئى ئەبئى، ھەموو دەم ئاواتە خوازئى ئەوئى ئەبئى كە لنگ بازئى بکەن ھەرەھا ئەو مئىردانەئى بەمەئى خۆرئىيەو رها تون، كەم ھەل ئەكەوئى پاك و دلئسوزئىن لەگەل ژنەكانئىياندا ئەوانە بەزۆرئى ناپاكئى لەگەل پەيمانئى ژن و مئىردئىيەكەئى خۆياندا ئەكەن. ئەو ژنانەئىش كە فئىرى مەى خۆرئى بون، ھەر خوا خوايانە ھەلئىكئىيان دەست بەكەوئى و خۆيان بدەن بەيەكئىكدا.

كەواتە مرؤقئى ژن دار، ياخود ژنى مئىرد دار، ناتوانئى پشت بەھاوسەرئى ژئانى خۆئى بئستئى، تا ئەو ھاوسەرە بەمەئى خۆرئىيەو رها تئى).

پزیشك (ناشان ئەلن) ئىش گوتووبئى تئى:

(ئەگەر مەى خواردنەو زۆر دووبارە ببئتەو، ئارەزوئى گئىان لەبەرانە لە خۆئىو بەھئزترئى لئى دئى، تا ئەگاتە ئەندازەئىكى وھا، جلەوئى ناگئىرئىتەو لەو ساكەئىشدا ھئزئى بەرئەست كردنى رەوشت و خووى باش، و ھئزئى وئستن، بەھۆئى ئەو نەخۆشئىيانەو كە تووشئى لەش ھاتوون بەتەواوئى كز ئەبئى، لەكەلك ئەكەون. كەواى لئىھات مرؤف لەژئىر چنگئى ھئزەكانئى وئستندا نامئىنئى ئەبئتە بەندەئىكى ئالئوش و خرؤشى گئىان لەبەرانەئى نەنگئى خۆئى.

ئەم ئالئوش و خرؤشانەئىش، مل نادەن بەدەسەلئى ئەو، لەژئىر چنگئى نامئىن ئەوانئىش وەك لئىدانئى دلئىان لئى دئى كە نەبەستراو بەوئىستن و ئارەزوئى ئەوئى بەكورتئى مەيەكان،

چینی درندهیی یه جگار وربا ئەکه نهوه، دسه لاتیکی گه وهری پێ ئەبه خشن که فه رمانه و
ئەبێ به سه هه مو له شا.

که چی هه زه کانی ژیری و ده روون و ویستن له که لک ئە خه ن.

ده رمانی ئەو ده رده یش له ده ست هه مو که سه یتیک دایه هه ر ئەوه نده تو زه هه زه یتیک
ویستنی له دلا مابن، له توانای دا هه یه که خو ی له ده ست دیلیی ئەم خو وه کوشنده یه
رژگار بکات.

به شی تایبه تیی خورشت، به باشی بخو یتنه ره وه پاش ئەوه ئەو ئامو ژگار ییانه یش
بخو یتنه ره وه که له وه رزش و خو شتن و پو شبن و بای پاک ئە دو ی...

پاش ئەمه ی ته واو فیتری ئەم ده ستو ورانه بوویت، پیوسته هه ر رۆژه جام یتیک مه ی له
جامه مه یه کان که متر بخو یتنه وه له پاش ئەمه ی خو ت راهینا به وه وه، که رۆژی له جام یتیک
مه ی پتر نه خو یتنه وه، خو ت وا راهیتنه که رۆژ یتیک جام یتیک مه ی بخو یتنه وه، رۆژ یتیک هه یج
نه خو یتنه وه پاش ئەوه رۆژ یتیکان جام یتیک مه ی بخو یتنه وه، به لام دوو رۆژ یان هه یج نه خو یتنه وه
به م په نگه ورده ورده خو ت راهیتنه تا به جار یتیک مه ی خو یری واز لێ ئە هینیت.

له گه ل ئەوه یشا، چاکترین پنگا ئەوه یه که هه ر له سه ره تا وه به یه کجاری واز له مه ی
خواردنه وه به یتیت.

چونکه ئاره زوو کردنی وریاکه ره وه یه ک، له هه ر په نگ یتیک بی، نیشانه ی ئەوه یه که له
له شدا، به جو یتیک گشتی، کزی یه ک هه یه.

جا له وکاته دا که مه ی خو ره که ده ست ئەکات به به کاره ینانی پنگای سروس تیی بو
بوو ژاندنه وه و گه شه پیکردنی هه زه کانی له شی خو ی، به و جو ره ی که له وه پێش لییان
دواین، به شت یتیک زۆر گرانی نازانیت که هه ر به جار یتیک، واز له مه ی خواردنه وه به یتیت
گرنگیی ئەوه یش، که له کاتی برسیتییی کی زۆر دا نه بی، زۆر خو یری له و وریاکه ره وان هه دا
نه کرئ، پیوسته رو شن بکرتنه وه.

له راستیدا یه ک یتیک له هۆیه هه ره گرنگه کان که ئاره زوو ئە بزو یتیت بو خواردنه وه ی
وریاکه ره وه یه ک له وریاکه ره وه کان، ئەوه یه که خواردنه مه نی زۆر بخو یت ئەم راستیی هه، ئەبی
له هه مو که سه یتیکه وه دیاری، که ئە یانه و یت خو یان له به نده یی مه ی خو یری رژگار بکه ن
تو یش ناتوانیت خو شیی بوونی ئەم هه زه ت ده ست که و یت، تا ئەو کاره ی مه یه کان له
له شت یان کردوه، به ته وا وه تی چاک بو یتنه وه.

(سلشانوس ستال) ئەلێ:

(مه ی خو یری ته ندروستی تیک ئەدات له ش ناشیرین ئەکات که لو په لی ده ماره
میشکییه کانیش له که لک ئەخات هه زه کانی هۆش و ژیریش کز ئەکات ئەبیته هۆی شیت
بوونیش مناله کانی مه ی خو ره که، گه یژ و و یتیی و بی هۆشی له باوکیانه وه وه ره گرن
هه ره ها هه سته به رزه کان و ته زو وه ناسکه کان کز ئەکات مال و خه یزان سه رگه ردان ئەکات.
به ندیخانه کانیش پر ئەکات له تاوانباران، مه ی خو یری دلێ باوکه کان ئەشک یتیت، ده روونی
دایکه به سه زمانه کان ئەره ئنج یتیت، مناله بی گونا هه کانیش ئەخاته سه رگه ردان ییه وه،
سه رکرده یی خراپه و کزی و بی هه یزی ئەکات ئەوانه ی تووش یشی بوون له ناو
سه رگه ردان ییه کی تاسه ردا نو قوو میان ئەکات!...)

به شی پانزدهم

توتن و هیزی رهگه زبازی

*

(نیکوتین)، که به شی هره به کاری توتن، بریتیبیه له ژهرتیکی (؟ = قلوبی) (۱)، به لام له شیوه به کی وهک رۆن دایه نهگه به شیکی ته وای لی بچیتته له شه وه، نه بیتته هۆی مردن به لام نهگه به شیکی که متری لی بچیتته له شه وه، نه بیتته هۆی خا وکردنه وه و سپیوونی هۆش و دهماره میتشکییه کان. به کارهینانی نیکوتین نه بیتته هۆی لیک فری دانیکی زۆر که نه ویش نه بیتته هۆی ماندوو بوونی له ش و سه ره تای نیش و نازاری تاشگ ههروه ها نیکوتین ئاوی ناو تاشگ نه ورووژینتی. له شیش له ریگای سییه کانه وه نه میژئی به هۆی هه لمزینی دوکله لی توتنه که وه، یان به هۆی که وتنی دوکله وه له په رده لیکاو بییه که ی ناو دهم، له کاتی جگه ره کیشان یا خود قه نده، یان نیرگه له کیشاندا.

زاناکان هه موو له سه ره نه و بیرو باوه رهن که توتن زیان نه به خشی به هیزه کانی رهگه زبازی. نو سه ره گه لیک کاره ساتی بیستوه، که توتن هۆی راسته و راستی په ککه وتنی رهگه زبازی بووه من به جو ریکی تاییه تی چیرۆکی نه خوشیک نه گیترمه وه، تووشی دهر دیتی واهاتبوو که هیزی رهگه زبازی به ته و او ته پی نه ما بوو، نه ویشی له جگه ره کیشان وه تووش هاتبوو پزیشکه که شیوه چاک کردنه وه ی باوی بو دانابوو تا ماوه یه کی در پزیش سه رم لی نه دا، که چی هیچ نیشانه یه کی چاک بوونه وهم پیوه نه دیی رۆژیک له رۆژان پزیشکه که نو سه راویکی نه خوتنه وه له بابه ت نه و زیانانه وه که له جگه ره کیشان وه په یدا نه بن سه ری سو رما له وه ی که نو سه ره که له و زیانانه دوا بوو که جگه ره کیشان نه یگه بیینی به هیزه کانی رهگه زبازی.

هه رچه نده نه م پزیشکه له وه پیش نه وه ی نه زانی که جگه ره کیشان زیان نه دات

به ته ندروستی، به لام ماوه ی نه م زیانه ی نه نه زانی چهنده نه وساکه بیری که وته وه که نه و نه خوشه ی له ژیر ده ستیا بوو چاکی نه کرده وه، جگه ره کیشینی هه مو ده می بوو جار ی دوو جار یش له وه ناگاداری کردبوو که نهگه ره له جگه ره کیشان که ی که م بکاته وه، رهنگه زووتر چاک بیته وه.

جا نه مه ی که خوتندییه وه، کارتیکی گه وه ی لی کرد وای لی هات نه خوشه که، له جگه ره کیشان به ته و او ته ی، به ره سه ت بکات بو نه مه ی سه رنج بدات له نه نجامی نه م جگه ره نه کیشانه له ماوه ی مانگیک که متردا، هیزه کانی رهگه زبازی نه خوشه که چونه وه سه ر دۆخی جارن، که ده میک بوو پیی نه ما بوو پاش نه وه پزیشکه که رییدا جگه ره بکیشیتته وه زۆری پی نه چوو ده ستی کرده وه به ساکالا کردن له نه خوشییه کۆنه که ی نیرت به ته و او ته ی بو ی دهر که وت، که پیوست وایه به ته و او ته ی له جگه ره کیشان بکه وی، نه گینا به یه که جار یی هیزه کانی رهگه زبازی له ده ست نه چی.

به کارهینانی توتن، چ به جگه ره کیشان بی، یان به توتن جووین، کارتیکی گه وره نه کاته سه ره که لوپه لی دهماره میتشکییه کان هیچ به لگه به کیش بو نه م باوه ره له وه تاشکراتر نییه، که جگه ره کیش ئاره زوویه کی بی نه ندازه نه کات بو جگه ره کیشان، کاتیک که له شی رایه ت به م جو ره داو ده ره مانه وه نه م جو ره ده سه لاته ش که جگه ره کیشان په یدای نه کات به سه ره جگه ره کیشدا یه کیکه له و نه نجامه خراپانه ی که له جگه ره کیشان وه په یدا نه بن جگه ره کیشان دهماره میتشکییه کان سه ره کات، هیزی هه ست پی کردنیان تیا ناهیلی که لوپه لی دهماره میتشکییه کانیش، به گشتی، هه چ زبانیکیان پی بکات، راسته و راست، بی گومان، کار له نه ندامه کانی سک و زا کردن نه کات چونکه که لوپه لی دهماره میتشکییه کان، ده ستیکی گرنگیان هه یه له کاروباری لنگ بازیدا له مه و پیش نه مه یشمان باش پیشان داوه.

پزیشک (سایکلاس برکلی) نه لی: نه و په ک که وته که ی دیت به سه ره بنکه کانی ده ماری میتشکدا به هۆی جگه ره کیشان وه، ته و او نیشانه ی دیاره.

نه و که سانه ی که جگه ره یه جگار نه کیشن، به زۆری له و که سانه ن که خاوه نی سه روشتی توندوتیژی و دلته نگی.

ههروه ها، وا دهر نه که ون که له و که سانه ی جگه ره ناخون چالاک و له ش سووکی یان زۆر که متره چونکه (نیکوتین) یه جگار خراپه بو هیزه کانی دهماره میتشکییه کان «به کارهینانی توتنیش فرمانی دهماره میتشکییه کان کز ده کات چونکه نه و که ره سه ته یه که نه چیته ناو

(۱) ماموستا بو وشه ی (قلوبی) له ده سنوسه که یدا ئاوا نیشانه ی سه ری داناه، که دیاره په یی به کوردییه که ی نه بر دووه. نه وه ی من دیم، له و فه ره نه گۆکه ی بو کیمیای پۆلی پینجی زانستی دانراوه: قلوبی = نه لکالی، قلبه یی (پروانه: کیمیای پینجی زانستی سالی ۲۰۰۰ چاپی ۱۱ چاپخانه ی یه رموک) هه روا گو قاری (په روه ره و زانست) یش - ژماره ی تاییه ت به زاراوه کانی قوتباخانه، بو هه مان وشه (قلبه ی) داناه. (پروانه: په روه ره و زانست - گ؛ ژ ۴ سالی ۲ هاوینی ۱۹۷۲ به دغا چاپخانه ی شه فیق - ل ۱۰۵)

له شه وه بئ ئەمەى هېچ كەلكىكى بئ ببه خشى كه پئوبست به له ش بئ به پئچه وانوه
 كاريكى خراب ئەكات له ده ماره مئشكييه كان، و ايان لئ ئەكات فرمانى خو بان
 به ته واوه تئ نه بئبن له ناو ماسولكه كانى دل و ئەندامه گرنه كانى تر دا، له بهر ئەوه ئەگه
 ئە ته وئ هئزى له ش و هئزى مئشكه ده مارت ده ست كه وئ، پئوبسته به هېچ كلو جئك
 توخنى جگه ره كئشان و به كار هئنانى توتن نه كه وئت جا له م هئزانه وه كه ده ست ئە كه ون
 هئزى كئى ته واوى ره گه زبازى په يدا ئە بئ، هه ره كه له مه و پئش پئشانماندا.
 (سئلفانوس ستال) ئە لئ:

به كار هئنانى توتن له لايه ن كه سئكه وه كه هئشتا ته واو گه وه نه بو بئ، گه وه بوونى
 له ش ئە وه ستئ بئ، گه وه بوونى ماسولكه كانئش ته گه ره تئ ئە دات ئەو كه سه به كزى و
 نه خو شئيه وه گه وه ئە بئ جا ئە گه ر توتن زور به كار بهئنىت، زيانئكى گه وه له چاوى
 ئە دات پزئشكه كانى چا وئش، ئە وانئى پئسپورن له نه خو شئيه كانى چا ودا، و ايان برىار
 دا وه، كه به هزى ورده بئبنه گه وه كه ره كانه وه و، رۆشناى خستنه سه ر بئلبه لئى چا و، بو بان
 ده ر ئە كه وئ كه نه خو شه كه جگه ره زور ئە كئشئى يان نا جگه ره كئشان هه ستى بئستئش كز
 ئەكات كاريكى خرابئش ئەكات ه سه ر دل، دل تووشى دل كه كوتئ ئەكات خو ئە گه ر په يتا
 په يتا توتن به كار بهئنى و زورى لئ بكئشئى، له ئە نجامدا نه خو شئيه كئى گه وه ئەكات
 به دل. ئەو ئە نجامه نئى كه له توتن كئشان ياخود له توتن جوونه وه په يدا ئە بن، زور جارن له
 ده ماره مئشكييه كاندا جئگه يان دياره جگه ره كئشه كه واى لئ دئ زو تووره ئە بئ، له هېچ
 دلئى خزى ته نگ ئەكات پزئشكه نه شته ركاره كان وا ئە لئبن:

كه له ئە نجامى تا قئ كردنه وه كانئاندا له ژوورى نه شته ركار بئدا بو بان ده ركه وتووه، كه
 ئە وانئى جگه ره خو رن به زورى كه پئيان ئە گوتئ پئوبسته نه شته ركار بئى له له شتاندا
 بكرئ، ترس و له رز ئە يان گرئ و به جارئك وه به ره ئە دهن.

توتن كئشان، رهنگى دان ئە گورئ، بوئى هه ناسه ناخو ش ئەكات لووه كانى لئك فرئ
 ده ر ئە ورووژئنى، هه نئى روودانئى گـرفت ئەدا له ئاشگدا، په يدا بوونى با ئەدا
 له ناوسكدا^(١)، زه رد بوون ئەدا له ده موچا ودا^(٢)، ئە بئته هزى كزى و لا وازئش له له شدا
 هه ره ها جگه ره كئشان ئە بئته هزى سه رگئبوون و هوروژمئى خوئن بو سه ر و، دل كه كوتئ و

(١) راستتر: له ناو سكدبا وئ په يدا ئەكات.

(٢) يان: ده م و چا و زه رد هه ل ئە گه ر پئنى.

شت له بئبر چوونه وه و نه خو شئيه كانى نا وده م. ئەم راستئانه ئش له كاتى مر دئى زور له
 گه وه پئبا وندا ده ركه وتووه، وهك: (سه ركرده گرانت) و گه لئكى تر.

گرنه گرتئ به لئگه بو خرابئى جگه ره كئشان ئە وه ببه كه وه رزئش كاره كان هه مو بئان، له
 كاتى مه شق كر دئا جگه ره ناكئشن خو و گرتنه كه يان به جگه ره كئشان وه هه رچه ندئى به هئزئى،
 ته نئا گه ئشته كاتى مه شق كر دن، كه له شه كانئان ئە گه بئئبئته ئە وه په رى ته ندر و ستئ و هئزئى
 پئبا وه تئ، ئبتر به جارئك جگه ره كئشان له خو بان به ره به ست ئە كه ن كار تئ كر دئى توتئش له
 هئز و به رگه گرتئى له ش^(١) دا به ته واوه تئ ده ر ئە كه وئ.

چونكه جگه ره خو رئش، به چه شئى مهى خو ر، جارئك دو و جار ئەركئى گران بكات،
 به ته واوه تئ بر سئى ئە برئ ئەو ماندوئتئيه ئش په يدا نه ئە بوو بو له ش ئە گه ر ئەو كه سه
 جگه ره كئش نه بو ائيه.

(نئكوئئئ)ئش وهك مهى و لنگ بازئى بئ ئە ندازه، له له شئى مرؤفدا كارئى سه بر
 ئەكات نووسه رى ئەم نووسرا وه هه ندئى بارئى نه خو شئى واى دئوه، كه له دئمه ندا وا
 ده ركه وتووه: نه خو شئى (رؤماتئزم = له ش ئئشه) بو بئ، يان هئى لووه كان، يان
 (نورالجئا)ئى كو ن لئ هاتوو، ياخود (ئاوسانئى شئير په نجه بئ)، ته نانه ت نه خو شئيه كانئى
 هؤشئش هېچ هؤبه كئى تر يان نه بو وه توتن نه بئ ئەم نه خو شئيه ئه ش هه ر به نه كئشانئى
 جگه ره، له له شئى خا وه نه كانئان دانه ماون پزئشك (ب. ج. تائلور) ئە لئ:

(كه ره سته يه كئى ژه هراوئى وهك توتن، كه په يتا په يتا بنووسئ به رو و به كئى شت مرؤ وه
 وهك په رده لئكا و بئيه كه ئى نا و ده م، هېچ له وه دا گو مان نئيه، كه زور جارئى وا روو ئە دات،
 نا و له ش تئك بدات كه چئى جگه ره كئشه كه ئوبالئى ئەو ده رد و نه خو شئيه ئه، ناخاته سه ر
 ئە سئوئى هؤبه راسته قئنه كه يان؛ كه جگه ره كئشان وه پئوبسته خزئى لئ لابدات، ئە يخاته
 سه ر ئە سئوئى هؤبه كئى تر چونكه ئەو به لايه وه وا به كه جگه ره كئشان پئوبستئكى ژئانئئى
 نابئ وازئى لئ بهئنى.)

له هه موو شئوه كانئى به كار هئنانئى توتندا، هئى هه ره زئان به خشئان و سه ر گئزكه ره يان
 جگه ره ببه. چونكه له كاتئى كئشانئى جگه ره ياخود قه نده دا، جگه ره كئشه كه دو كه له كه
 تا وئك له ده مئى خؤيدا رانه گرئ ئنجا بلاوئى ئەكات ه وه به لام جگه ره كئش، دو كه لئى جگه ره كه
 هه ر هه ناسه ئە دات، كه به وه هه ندئى هه لئى بو ن ناخو ش ئە خاته سبئيه كانئى خؤبه وه ئە وه ئش

(١) به رگه گرتئ: (مناعه).

ئاشارى كە ئەو شانانەي ئەندامەكانى لەشيان لى پەيدا بوو و خويىن رەوانە ئەكەن بۆ ناو سىيەكان تا لە باي ھەلمژراو بکەون، ھەر ئەبى ھەندى دوکەليان بەرکەوتىي كە ھەندى ھەلمى (نيكۆتېن) و گەلا سوتاو ھەكانى تىايە جا بەو خويىن دەمو دەست، ژەھراوى ئەبى بىنكەكانى دەمارە مېشكەيەكانىش، بەجۆرئىكى خراب تىك ئەچن، كە بەو لەش ھەمووى ئەكەوتىتە كزىي ھەروەھا بەكارھىتەكانى جگەرە زۆرجارى وا ھەيە، لە شىپوئەيەكى سامناكدا ھۆش و رەوشى جگەرەكەيش تىك ئەدا كە ئەم رووداو ھەمان خاتە سەر ئەوئەي بلىين: جگەرە كيشان تا ئەندازەيەكى گەورە ژمارەي كەتن و تاوانبارى پتر لى كروو، كە يەكئىك لەو كەتنانە كەتنى رەگەزبازىيە.

پزىشك (ب. ج. برىستلى)، لە نامەيەكيا كە لە بابەت بەنديخانەكانەو ھەبووى، گوتبووى:

(ژمبىركارىي كەتن و تاوانەكانى ناو بەنديخانەي (مەترۆپوليس) بەيەكجارىي ئەبىچەسپىتە ناو دلمانەو، كە بەشى زۆرى كەتنەكان لە جگەرەكيشانەو پەيدا ئەبن. وا ديارە پەيوەنديەكى بەھىز ھەيە لەناوئەند تاوان و توتندا).

ئەو ھەبوو لەو پىش پەنجەمان كيشا بۆ ئەو زبەنەي كە توتن كيشان ئەيدا لە ھىزى رەگەزبازىي جىي داخە كە ھەر جگەرە كيشەكە بەتەنيا خوى زبەنى تووش ناي، منالەكانى جگەرەكيشەكەيش كزىي و لاوازي ئەويان تووش ئەبن.

لپرەيشا، لە يەك چوونىكى ئاشكرا دەرئەكەوئ لەناوئەند مەيەكان و نىكۆتېندا ھەموو پزىشكەيش لە توانايدا ھەيە بىچەسپىتە دلئەو كە منالەكانى جگەرەكيش ناگەنە ئەو تەندروستىيەي كە پىبوستە پىي بگەن جا ئەو منالە كزولاوازانە چاكترين بەلگەن بۆ ئەوئەي كە تا چ ئەندازەيەك توتن كيشان كارى خراب لە مرۆف ئەكات بەلام ئەوانەي خويان جگەرە ئەخۆن، دە ئەوئەندە زبەنيان لى ئەكەوئ.

پزىشك (ج. و. ھولى) لە نووسراوئەكەيدا، (بىرەوئەي كويا) ئەلئى:

(كە سەرنجەدا، منالەكانى جگەرە دروست كەرەكان، ھەموو دەم لەر و لاواز و رەنگ زەرد و كزى ھاورپىيەكى پزىشك كە لە (ھاڤانا) دا دائەنشى پىي گوتم، زۆر لەو منالانەي لەويدا لە داىك ئەبن، ھەموو نيشانە و دىمەنىكى خويىن ژەھراويان پىو ديارە كە لە (نيكۆتېن) ھەو پەيدا بوون ھەروەھا ژمارەي ئەو منالانەي كە بەمردوويى لە داىك ئەبن، لەگەل ژمارەي سەك لە بارچوون يەجگار زۆرە ئەم ھەموو دەرد و نەخوشى و سەرگەردانىيانەيش لە زۆر بەكارھىتەكانى توتنەو پەيدا ئەبن.

لە پزىشكەيى بەناوبانگى شارى (نيوبۆرك) پەرسا، كە زۆر شارەزاي جوولەكەكانى (نيوبۆرك) بوو، ھۆي ئەو چىيە كە لاويكى جوولەكەي ئەوئ، كە لەپىشدا لە ھەرئەتى تەندروستى دا، لە پەبىتە پىاويكى كورنە بالاى بى گۆشت و بى گيان؟ و ھەرامى دا، پەيوە گوتى:

(بەرووى جامخانەكانى شىرىنى فرۆشەكانەو، جگەرەي رەنگاوپرەنگ و جۆر جۆر، وەك دەردىكى كاريگەر ريزكراون لە كۆرى خورشتدا، پەبەناو شەقامە گەرەكەيدا، ئەگەر ھەموولاويك و ھەموو پىاويك بزمارى تەختى مردنى خويان بەدەمەو ئەبى، كە برىتيەيە لە جگەرە، سەرت سورتەمىنى ئەوانە ھەموويان ھەر لەبەرە بەيانەو كە خەبەر ئەبەنەو لە خەو تا ئەگاتە دەمى خەوتنان، جگەرە لە دەميان بەرناپىتەو.

زۆرى وايشيان تىايە، ئەياناسم، كە بەشەو خەبەريان ئەبىتەو لە خەو، گورج جگەرەيەك دائەگىرسىين و ئەيكيشن بۆ ئەمەي دلان داپركىتەو و ئوخەي بگەن لە جگەرەكيشان ھەموو جۆرە جگەرەيەك خراپە و زبەن بەخشە بەتايەتى ئەو جگەرە ئەمەريكايانەي كە لە شارى (نيوبۆرك) دا دروست ئەكرين، كە توتنەكەيان لە ھەموو توتنىك گەنگترە، ياخود لە توتنى ئەو جگەرەنە دروست ئەكرين كە بىنكەكانيان لە سەرەپىگادا كۆئەكرىتەو ھەر لەو كاتەدا كە مرۆفئىكى دەست ئەكات بە جگەرە خورى، ھەروەھا ئەبىتە مرۆفئىكى وا كە لە مرۆفئانى تر نەكات ئىتر لەساكەو ئەتوانى بەئارەزووى خوى تاوانبارى بكات و كەتنى لە دەست بوو شىتەو نەخوشىيەكانىش بەتايەتى ئەو نەخوشىيانەي كە پەيوەنديان بەھۆشەو ھەيە و لە رووى جگەرەكيشانەو پەيدا ئەبن لە ژمارەنايەن.

منيش لام واىە كە لەش دروستىي ئافرەتانى جوولەكەيە، كە توانىويەتى گەرەكى جوولەكەكان بپارىزى لەوئەي كە بىتە كىلگەيەك بۆ شىت و ویت و كز و لاوازانەكان).

جگەرەكيشى ئاساييش، ئەتوانى بەبى ئەمەي زۆر خوى ماندوو بكات، لە جگەرە خورى خوى رزگار بكات، بەمەرجى دووى ئەو ئامۆزگارپىانە بگەوئت كە لە بەشى تايەتى لەمەي وا لى ھىناندا پىشامانداون و اتا بەھوى كەم كەردنەوئەي جگەرەكيشانەو لە شىپوئەيەكى رۆژ بەرۆژىيدا ھەروەھا پىبوستە لەسەرت كە بەھەموو دلئەسۆزىيەكەو دواى ئەو ئامۆزگارپىانە بگەوئت كە پەيوەنديان بەدامەزراندنەو و گىرئەوئەي ھىزەكانى دەمارە مېشكەيەكان و ماسولكەكانەو ھەيە چونكە ھەردوو ھىزەكان، لە ھەموو ھۆبەكانى تر

به‌هیزترن بۆ پرزگار بوون له دهست خووی جگه‌ره خۆری یان تووتن جووین ئەم بابەتەیش
هه‌روهک بابەتی مه‌ی خۆری وایه‌.

ئەگەر ئەتەوی بێتەوه به‌لاو و، هیز و هه‌رته‌ی تافی کورینیت بۆ په‌یدا بێتەوه و،
خۆشی له خۆشیه‌کانی ژبان بێن و، ئەو نهرمونیانی و کامه‌رانیه‌یه‌شت ده‌ست بکه‌ویت
که له پشت پیاوی خاوه‌ن هیز و هه‌رته‌ی ره‌گه‌زیاویه‌وه‌ن، پێویسته تا ئەمێنیت نه‌چیتەوه
به‌لای جگه‌ره خواردندا.

به‌شی شانزه‌یه‌م

تینۆتی بۆ ره‌گه‌زیاوی

له خۆیایی بوونی مرۆف، ئەچیته‌ شتیه‌ی سه‌یر سه‌یره‌وه، هی و اه‌یه‌ پالیان پێوه ئەنی
بۆ پلارگرتن له یاساکی خوا که په‌یوه‌ندیان به‌کاروباری ره‌گه‌زیاویه‌وه هه‌یه‌ ئەو
که‌سانه‌یش که تووشی ئەم له خۆیایی بوونه‌ دین که نزیک به‌شیتی ئەکه‌ویته‌وه، هه‌ز له
بنچینه‌ ناکه‌ن که سروشت دانیاه‌وه بۆ دامه‌زراندنی خیزان و مانه‌وه‌ی ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی
به‌چاویکی پر قیز و بێزه‌وه سه‌یری کاروباری ره‌گه‌زیاوی ئەکه‌ن ژن هینانیش به‌کاریکی و
ئەزانن که دووره له ره‌وشت شیرینه‌یه‌وه به‌کیک له‌وانه ئافره‌تیکه که له دایک بوونی
منالیکي پروتی به‌بی‌ په‌روایی و دل ره‌قی داناوه ئافره‌تیکي تریش، ناحه‌زیی خۆی
به‌رامبه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی پیشان ئەدا، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ی که له به‌شی ره‌گه‌زیاوییدا، ناوی
بی گیان (جمادی) تیاویه، که به‌لای خۆیه‌وه ره‌گه‌زیکي هه‌ره‌ ناوازه‌یه‌.

جا ئەو جووره‌ که‌سانه، که (ماکولی) ناوی راستی لێ ناو و پێی گوتوون (ئەوانه‌ی که
شانازی به‌داوین پاکیه‌وه ئەکه‌ن) که لووت به‌رزیی ئەنوین، هه‌چ بۆنیک ناکه‌ن بۆنی
ناشیتی نه‌بی که‌چی که‌سانی تریش خۆشی له راستیی ژبان ئەبێن و چیشکه‌ی هونه‌ری
ژبان ئەکه‌ن. ئەو که‌سانه، که په‌یکه‌ریکی قسه‌که‌ر ئەبێن، نیشانه‌ی هونه‌ری پێوه‌ دياره‌ و
چیشکه‌ی راسته‌قینه‌ی لێ ئەوه‌شیتەوه، هه‌ر له‌به‌ر پروتیه‌که‌ی به‌شیتیکي نه‌نگو‌نا به‌جی
دائنه‌نن بۆ باکیی منالانه و دەم راستیه‌که‌یشی به‌نیشانه‌یه‌کی به‌که‌م گونا‌هباری
دائنه‌نن، که‌چی مرۆفی ئاسایی، ئەو بی باکیو ده‌م‌راستیه‌ به‌ساکاری و پاکی دائه‌نی
ئەوانه هه‌ر جووله‌یه‌ک له مناله‌که‌وه بێن. به‌جۆریکی وای لیک ئەده‌نه‌وه، که هه‌ر به‌بیری
ئیمه‌یشدا نایه‌ت که‌چی ئیمه‌یش منال بۆیه ئەپه‌رستین، که خاوه‌نی پاکی و بی تاوانی و
راستگۆیه‌کی خۆش له‌به‌رئه‌وه ئەوانه ژن و می‌ردی به‌پێوه‌ندییه‌کی وائنه‌نن که دووره
له‌سه‌ره‌رزیی و گه‌ره‌یی و خۆیه‌خت کردنه‌وه.

له راستیدا، ئەم بیره‌ نه‌خۆشانه که زال بوون به‌سه‌ر ئەو جووره‌ که‌سانه‌دا، هه‌روه‌ک
گوتمان، سه‌باره‌ت به‌له‌خۆیایی بوونیه‌وه په‌یدائه‌بن ئەوانه ئەتوانن ئەو پیش بینه‌یه
پروپوچانه‌ بخره‌نه‌ میتشکی خۆیاوه‌وه، له پاشا خه‌ریکی ئەوه‌یش ئەبن که بیانه‌نه
میتشکی که‌سانی تریشه‌وه، به‌تایبه‌تی میتشکی خۆپنده‌واره به‌زه‌کانه‌وه که له ژن و
می‌ردییدا نه‌نگی و ناشیرینی هه‌یه که سه‌رنج ئەده‌یت، ئەوانه، ئەندامه‌کانی سک و زاگردن

واپيشان ئەدەن كە ئەندامىكى گەنگن، بەكارى ھېچ ناين، ئەو نەبى كە نەنگتەين سىروشتى مرۆڧ داھركىتەنەو ئەو ئەندامانە، بەلاى ئەوانەو، شايستەى بىر كەرنەو نين، لىيان بىر كىتەو ئەو نەھىن مرۆڧ خۆى لىيان نىزىك بخاتەو. ھەر بۆ ئەو ەيش ئەشەين كە بەنەبو بژمىرەين.

كەچى لە راستىدا سىروشت ئەو ئەندامانەى وەك بەخششەىكى بەرز و پىرۆز پىشكەشى ئىمە كەردو، بەجۆزىكى تايبەتى خەمى خوارەن، گەلىك ھىزى گەنگ و ھەستى بلىد بلىدىشى پىتو بەند كەردوون.

جا ئەو جۆرە كەسانە، كە خۆيان بەتاو دەزوىەكى داوین پاكىيەو ھەلۆسىو، ھۆش و بىرىشيان تا ئەندازەىەكى كەم بىر ئەكات، بەئاشكرا ئەلەين: كاروبارى رەگەزىازى نىشانەى گەنگى و نەنگىيە ھەروھەا ھۆى پەشۆكان و سەر لى شىوانە، مرۆڧ ھىچ پىتوئىيەكىشى پىتى نىيە.

دووريش نىيە كە ئەم جۆرە بىرە، لای ھەندى كەسى خۆش باوەر و دل چاك پەسەند بىرە، لەو باوەرەو كە داوین پاكى نمونەى ھەرە بلىدە بەلاى ھەموو كەس، ياخود بەلاى ھەندى كەسەو يەكىك لەوانەى كە توانايان ھەبو بژىن بەو ھەو كە باوەرەيان پىتى نەبو بابە (ھىلكەت) و (ئوردى بلىك) بو. لە ھەندى كاتدا، تاقى كەرنەو كە ماو ەيەكى درىزى پى ئەو بىست، بەلام لە داوينا ئەم بىرە ئەشكا و سىروشت سەرنەكەوت بەسەربا (جىبون) ىش لە نووسراو كەيدا (كەوتنى شاھەنشاهى مرۆڧ) ئاگادارمان ئەكات كە (مەسىحى) يەكان توانىيان بەووردى داوین پاكىيە خۆيان رابگەن، بەلام داوین لەو تى گەيشەن كە داوین پاكىيە ھەموو دەمى، ھەموو دەم دەروون پىشوانى نابىت لە راستىدا، ئەو پىاوى خاوەنى دەروونىكى زىندو بىت ژن ئەھىنەت چوئە پەى بەو ئەبات كە مان گەرتى لە ژن ھىنان كەتتىكە لە سىروشت و لە خۆى ئەكات.

بەلام ئەو لووت بەرزانەى كە ھۆگرى ژيانىك ئەبن، بەشى رەگەزى تىانەبى، ھەر بەتەنوتى خۆيان بۆ رەگەزىازى وازناھىن، ھەز ئەكەن ئەو تىنوتىيەيان تووشى كەسانى تىش بىت لە خۆياى بوونەكەيشيان پالىان پىتو ئەنە كە تەنيا ئاواتەكەى ژيانى خۆيان بەھىنە دى، ئەو ىش ئەو ەتا ھەموو مرۆڧەكانى تىش وەك خۆيان بىكەن، لەبەرئەو دەست ئەكەن بەرەنگ رىشەن بۆ كەسانى تىش.

ئەو ەيش لە توانادانىيە كە ياساى توندوتىز داينى بۆ چارەكەردنى ئەم گىروگەرتە، تەنەت ئەگەر نەشىا و نەكراو ىش بەكراو و شىا و داينىن و دوژمنانى رەگەزى

مرۆڧاىە تىش راستگۆ داينىن چوئە كەم ھەل ئەكەوئى دووكەس لە ھەموو روو ەكەو رىك بىكەون دوورنىيە ئەو ەى يەكىك كامەران ئەكات، بىتە ھۆى سەرگەردانى يەكىكى تر. ھەرچەندە لە يەك چوون لەناو گىيانلەبەراندا تەواو نىزىكى تەواو ى ئەبىتەو، بەلام لە يەك نەچوون لەناو مرۆڧاىە تىدا تەواو ئاشكرايە: چ لە روو لەشيانەو، چ لە روو ھۆشيانەو ھەروەك پلىك بەگورجوگۆلى و زىرەكى، لەگەل ماينى دەريادا بەشل و شىواو ى و نازىرەكى جوئى ئەبىتەو ئاوايش مرۆڧەكان لە يەكتر جوئى ئەبەو. لەبەرئەو ھىچ كەسىكى ژىر، ناوئىرئى ياساى وا داينى كە بۆ ھەموو كەسىك بەكەل ك بىت.

بەتايبەتى لە كەبەو بەبەنەبەكى وەك رەگەزىازى دا، كە لە ھەموو كاروبارەكانى مرۆڧاىەتى گەنگتر و پىرەنترە.

بەراووردىك بىكە لەناوئەدىمەنى كچىكى داوین پاكدا كە شوو كەردنىان ناوئى و ھەموو دەمى خۆيان بەو رانەبوئىن كە ھورۆم بىنە سەر (سىروشتى نەنگ) لەناو دەستە خوشكەكانى خۆياندا و واين لى بىكەن بىز لە شوو كەرنەو، لەگەل ئەو كەبىانو ە پىچووكەدا كە منالەكانى لەملاولەولايەو يارىي ئەكەن تەماشائەكەيت كچەكەى يەكەم، روو ەكى زەردى چىچ و لۆچاوى ھەيە، ھىچ زىندوتىيەكى پىتو دىارنىيە، وەك پارچە سەھۆلىك وا ە لە ساردوسرىدا روو ەكى ناخۆشى پىتو ەيە، گەردنىكى رەبى رەقوتەقى ھەيە، دەمارەكانى مىلى پىتو دىارن، دوو چەناگەيشى ھەيە ھەرگىز جووت ناين، زمانىكى توندوتىز لەناو ياندايە، ھەرچى ناشىرەنە ئەو ئەلئى بارى راستەقىنەى ئەم ئافرەتە، كە پەردەى داوین پاكىيە بەسەر خۆيدا داو، بارىكى نەنگى ناپەسەند و ئاشكرايە بەلام ژنەكە، چوئە لە ژيانى ژن و مىردىيەكەيدا سەركەوتو، دىمەنى گەشى و شەنگى دەموچاوى گەرتو ەو.

نىشانەى تەندروسىش لە ھەموو بزوتنەو ەكانىا ديارە.

ھەروھەا خۆى لە ھەرەتى كامەرانى خىزانىدا پىشان ئەدا، لەناو مىردەكەى و منالەكانىا گورجوگۆلە لە فرمان كەردندا. ئەو ەيش ھەموو لە روو ژيانى ژن و مىردىيەكەيەو ەيە كە پىتى خۆشە و دامركانەنەو ەى ھىزى رەگەزىازىيەكەيەو ەيە لەلايەن مىردەكەيەو، نەك تىنوتى بۆ رەگەزىازى چوئە گوناھى بەش براو ى، زبان كەمتر نىيە لە زبانى لنگ بازى بى ئەندازە و بەرەللا، بەتايبەتى ئەگەر بەش براو ىيەكە لە ئارەزووى دلدارىيدا بى لەمەيشدا ھەر زبان بەمرۆڧەكە، خۆى ناگات چوئە خواى گەورە ھىزەكانى رەگەزىازى بۆيە بى نە بەخشىو ىن، كە ھەر خواستەكانى گيان و لەشيان پى جىبەجى بىكەن. ھەروھەا

بۆ ئەمەيش پىتى بەخشىويىن كە منالمان بىيى و جيهانى پى ئاوه دان بكه ينه وه جا لەم باره دا بهش براويى دەست دريژيبه كه بۆ فه رمانى خوايى، كه تتيكيشه له مرؤفايه تى ئەكرى جا ئەم تاوان و كه تنانه ئەوانه ئەيكەن و ئەبنه هۆى كردنيان، كه به پروالەت خۆيان به داو پىن پاك پيشان ئەدهن و واز له فرمانى ره گه زبازيى خۆيان ئەهينن.

ئەم بەش براوييه، تەنگوچە لە مەيه كى تروش پىك ئەهينى. چونكه هينز و هه ره تى ره گه زبازيى ئەگه ر بشتوانى به ربه ست بكرى له هه ندى جاردا به شيوه به كى ئاسايى، به لام جارى وايش هه يه به شيوه به كى ئاسايى نه بى به ربه ست ناكرى پىويست به وه ناكات ئيمه ئەوه بگيرنه وه چونكه ئەو شتانه ي پزيشكه كانى نه خو شى هۆش و دەماره ميشكيبه كان ئەيگيرنه وه، چيرۆكى وايان تبايه كه هەل ئەگرن پياو لىيان بكو لىته وه و په نديان لى وه ربرگرى چونكه ئەوانه ي خه ريك بوون به ربه ستى سروشتى له شى خۆيان بكه ن، دوايى هۆشيان تىك چووه و دەماره ميشكيبه كانيشيان له كه لك كه وتوه.

گوناهى له ناو بردنى ره گه زبازيى، گه لىك تاوانى ترى لى وه شاوه ته وه كه هه موويان جىي خه موخه فه تن. ئايا هيج ديمه نىك هه يه له وه ناخو شتر، كه كچىكى شوونه كردوو ببينن يارىي له گه ل سه گىكى گلاودا بكات و به تاسوقه وه سه رى لوتى ماچ بكات، سه گه كه يش وهك ده ر ئە كه وى هۆگرى نبويه و لىي وه رسه، پر په دل ئەيه وى پرواته ناو سه ره نو لىك كيه وه پارچه ئىسقانىك بدۆزىته وه و بىكرىته وه سروشت بىزارى خۆى ئەنوئى به رامبه ر ئەم جو ره ئافه ره ته زپانه، له به ر ئە وه بى به شىيان ئەكات له جوانى و دل كيش كردن كه ئە جو و لىته وه وا ده ر ئە كه ون، له شىك و گىانيان تبا نييه، مه گه ر ته ماشا كردنه كانيان بۆ بژمىرى به ژين، كه ئە وانيش له و چاوانه وه دىنه ده ره وه كه پرن له ساردوسپرى و گىژ و وىژى بىجگه له وه، ره وشتى شيان له ژياندا، ئەوه ده ر ئە خات كه كزيبه كى بى ئە ن دازى سامنا كيان له له شدا هه يه، نه هينزه كانيان، نه كه سايه تيبه كانيان، ساميان تبا نه ماوه ته نانه ت ئەوى سه ير شىيان بكات، ناتوانى به خاوه ن پياوه تى، يان به خاوه ن ژنى تى شيان دا بنى.

چونكه ئەوانه وهك ره گه زىك هيجيان تبا به سته نبويه، به راستى پياو سه رى سو ر ئە ميني له وه كه سانه، كه به دووى كزيبدا ئەگه ر پىن و پشت ئە كه نه هينز، له ژيانى كدا كه كه س تبا سه ر ناكه وى به هوى هينزىكى ته وا و ته ندروستيبه ته وا وه نه بى پى ناوى مرؤف بترسى له وهى كه هينزى ره گه زبازيى بگاته ئەوپه رى تواناى خۆى، نه وهك جله وى بۆ نه گيرىته وه چونكه له كاتى وادا، هه موو جارىك هينزىكى فه رماندارى ژير له هۆشى مرؤفدا پهيدا

ئەبى، هه تا له ش زىندوئى تى تىن بسينى ئەو وردتر ئە جو و لىته وه به لام ئە وه كه سانه ي بۆ كزىي و لاوازيى تى ئە كو شن، زۆر جارى وا هه يه له شىيان تووشى نه خو شى و ده ردى وا دى كه پالىان پىوه ئەنى بۆ كاروبارى خراب ئە وه يش سه باره ت به وه به كه به ربه ستى سروشتى خۆيان كردوو، له به ر ئە وه پشيوى كه وتۆته ناو هينزه كانيانه وه چونكه پياوئىكى له ش دروست، هه مووده م له وه دلنيايه كه هۆشى و له شى يارمه تى يه كترى ئە ده ن بۆ كه لك و چاكه ي ئەو به لام پياوه له ش نا دروسته كه، پياوه كز و بى هينزه كه، هيجى بۆ نامى نيته وه ئە وه نه بى كه چاوه روانى پشيوى و ناكو كىي ناوه ند هينزه كانى له ش و هۆشى خۆى بكات.

به كورتى مه به سمان ئە وه به، له م قسانه، كه تىنوئى بۆ ره گه زبازيى، سه ر تا پا هه له به و تاوانه كه چى كرده وى چاك له و په يو نه دييانه دا ده ر ئە كه وى كه له ناوه ند ژن و مئيرد دا به، ئەو په يو نه دييانه ي كه له لايه ن سروشته وه پاداش ئە درى نه وه به منال كه په ره رده بكرىن ئەم په يو نه دييانه يش هه ر له ناوه ند ژن و پياودا پهيدا نه بن، له ناو گىانله به ران و گژوگيا و داروده ختىشا هه ن كه واته ژن و مئيردى، برى تيبه له په يو نه دييه كى سروشتى، هيج داو پىن پيسى و نه گىبه كى تبا نييه هه رچه نده هه ندى كه سى وا هه ن رۆژى ژن و مئيردى خۆيان دوا ئە خه ن، به لام نابى يه جگار دوا بكه ون له ژن و مئيردى نه وهك هينزه زىندوو كانيان له ده ست بچى بۆ ئە مه ي هه تا له له ش و هۆشياندا له و په رى پىگه يشتووى و هينزه وه ره تياندان وهك دوو هاوسه رى كو ك و كامه ران گو زه ران بكه ن.

ئەو كه سانه ي له ژياندا سه ر كه وتوون، هه موو ده م ژن ئە هينن، زۆر له وه كه سانه ي كه له ژياندا سه ر كه وتوون خاوه نى خيزانى گه وره ن زۆر جارى وايش هه يه، كو كىي ژن و مئيردىكى لاو له ناو مالى كدا، ئە بى ته يه كه م هه نگا و بۆ ناوبانگ و گه وره يى چونكه ئەو ژيانه هه ست به مرؤف ئە دات كه كه وتۆته ئارام و ئاسايشه وه و دامه زراوه ئىتر هه موو كارگو زارى به كى خۆى ئە خاته سه ر ئامانجه گه وره كان چونكه ژيانى خيزانى له باريا هه يه كه نيازى برىاردان و به رگه گرتنى پى ببه خشى كه چى پياوى بى ژن و ئافه ره تى بى مئيرد وا ئە ببينن، به ناو ژياندا ئە رۆن و پىيان هه ل ئە نگوى، نه رابه رى كيان هه يه رىگيان پيشان بدات، نه هبوا و ئامانجى كيشيان هه يه بۆيان تى بكو شن ئە وانه هه ر له وه كه شتى بانه ئە كه ن كه رىوانيان نه بى و كه وتينه ده ربا يه كيشه وه كه ئەم په ره و ئەوپه رى ديار نه بى.

(پزىشك ماسۆن جود) ئە لى:

(دلدارى و ژن و مئيردى دوو كارى باون له ناو سروشتدا هه ردوولايان گه ردىك و

گهردېک ته کهن به يهک که پټی ته لټين: (کټش کردن) که رهسته يهک و که رهسته يهک ته کهن به يهک، کيميا گهره کان پټی ته لټين: (يهک بوون).

ناسن و موگناتيس ته نووسپټن به يه که وه، که پټی ته لټين: (موگناتيسی) ههرچه نده ناوه کان جوټين، به لآم هه موویان جووت بوون، ياخود ژن و ميترديی پيشان نه دن).

پزېشک (ئه ليزابت بلاک لو) یش ته لټی:

(يه کټی گرتنيکی زوو به هوئی دلسوژی و پاکيی ژن و ميترده وه بۆ به کتری، نه و يهک گرتنه ته ندروستی ته پارټيزی و پاک و خاوينی ته خاته ناو په يوه ندييه کانی ناو خيزانه وه بيچگه له وه ته شبيته بنچينه ی دامه زرانی کومه لایه تی و خوش گوزهرانی).

جا ته م بيروبا وه ره، بيروبا وه ره کانی زانستی فرمانی ته ندامه کان (فيزيولوجيا) پشتی ته گری. ههروه ها ليکولينه وه کانی ميژوویي راپه رينه کانی نه ته وه کان و سه ر ته نگرئ بوونیان پشتیوانی ته م بيروبا وه ره ته کات له م رۆژه يشدا هه ر خراپه يه کمان چاوپيکه وی راستی ته م بيروبا وه ره درته خات.

به شی هه نديهم

ره گه زبازيی گرۆز

هه ر هټيزټک له له شماندا بگورئ و گورينه که يشی و له ته ندازه به ده ری که گرۆزی تيايټ، ته م گورينه له هټيزه کانی تر که م ته کاته وه ته نجاميش به وه ته گات که له نگه ری له شيان هوشمان تيک بچی جا ته گه ر ته م هټيزه بي ته ندازه به، بکه ويته چيني هه ره بلندی سروشته وه، ته و که سه ی هه يه تی وای لي ته کات بيټ به بوټر، ياخود زانای سروشت، يان خواناسيکی نايين گهرموگور چونکه زيره کيی بي ته ندازه نريکه له شيتييه وه

به لآم ته گه ر هټيزه بي ته ندازه که، که وته سروشتی هه ره خواروومانه وه، هی و ا دینه کايه وه که تاوانباريکی يه جگار سامناک و، خوټرييه کی ته و او به دخوو و، خاوه ن سروشتيکی گرۆز ده ر بچن جا ته م جوړه يان له م به شه دا ليی ته کولينه وه، که پټی ته لټين (ره گه زبازيی وه رگه ر او).

جا ته گه ر ته م جوړه پياوه جټگای بۆ کرابيته وه له ناو سروشتدا، هه ر وه ک ته و گيانله به ره نه نگه ويستانه دانراوه که که نه فت کراون به لآم تيمه يش له سه رمان پيوسته که به پټی ته نجامي کرده وه- ره گه زبازييه کانی و ته و شتانه ی چاوه روان ته کری بقه ومين ليی، جټگای ته و جوړه پياوه ده ريخه ين.

چونکه پياوی وه رگه ر او، له م جوړه ناوچه و کاره ساتانه وه په يدا ته بي خوشی رۆله ی ته و نالوشه يه که جله وی بۆ به ره لاکراوه و ته يخاته ناو سه رگه ردانی هه ناسه سارديی و شيتی و خوگوشتنه وه.

ته و نووسراوانه ی که له م بابه ته وه دوواون، لي يان بووه به خو، که واز له چاره کردنی ته م نه خوشييه به يټن خوټيان خستوته پشت په رده ی گيان سوکيی درۆه.

هه ر وه ک ته و نه شته رکاره ی که ناهيټی نه شته ره که ی له برينيکی کيمياوی بکه وی، نه وه ک ديمه نه که ی دلئ ناخوش بکات، تيزی پټی ته کری و ريسوا ته کری، هه روه ها خاوه ن ليکولينه وه ش هه ل ته گری ته م توانج و پلاره ی تی بگيرئ، ته گه ر بيټو نه يه ته پيشه وه و ته م برينه به د فه ساله ی شارستانيتييه نه پشکنی و تاقی نه کاته وه، که له ناو به د خووه کاندایه، يان به واتايه کی وردتر، له ره گه زبازه گرۆزه کان دايه، که له رټگای راسته قينه ی ره گه زبازيی لايان داوه.

هه‌رچه‌نده بیانوویه‌کی به‌جی نادۆزیتسه‌وه بۆ ئه‌و ره‌گه‌زبازه هه‌له‌کارانه، که ئه‌و کرده‌وه‌یه‌یان هه‌یه، به‌لام ئه‌توانین لێک دانه‌وه‌یه‌ک بۆ ره‌ه‌شتیان بدۆزینه‌وه.

ئهو که‌سه‌ی که ژن هه‌ینانیکه‌ی دروست ته‌کات به‌هۆیه‌ک بۆ مه‌به‌سه‌کانی خۆی، واتایه‌ی دل‌داری ژن ئه‌هه‌ین، یاخود لنگ بازیه‌کی نابه‌جی و نادروست ته‌کات، ناتوانین توانج و پلاری تی بگرین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و هه‌تزه‌ی سروشت پیتی به‌خشیوه‌ خراب به‌کاری هه‌یناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یش که له ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ئالۆشی له‌شی خۆیان دانه‌مرکینه‌وه تازاری خۆیان ئه‌ده‌ن و خۆیان له‌ په‌لوپۆ ئه‌خه‌ن، به‌جۆریکی وا که سروشت په‌سه‌ندی ناکات، وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ ئه‌ژمیرین زۆرجاری وا هه‌یه، له‌ سه‌رگه‌ردانه‌کانی ده‌ستی ده‌ست په‌ردا، به‌ته‌نشت پیسی له‌شیان و دارووخاوی گیانیانه‌وه، شوپشیکه‌ی ره‌گه‌زبازی له‌ مێشکیاندا ئه‌بینن.

به‌لام کیه‌یه ئه‌و که‌سه‌ی په‌رده لانه‌دا له‌سه‌ر رازه‌ نه‌نگه‌که‌ی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو؟ ئه‌و وه‌رگه‌راوه‌ی که پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی ژیان ئه‌جولیته‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که به‌شیه‌یه‌کی ناشیرینی ناره‌وا، ئه‌وه داگیر ته‌کات، که یاسا‌کانی خاوی و مرۆفایه‌تی بۆیان داناوه بیده‌نی!... ئه‌وه‌یش دیمه‌نیکه‌ی ترس و له‌رزنی نه‌ویستراوه (دیکه‌یۆمان) ی خواناس له‌م رووه‌وه گوتویه‌تی: (ئه‌وه گونا‌هیکه‌ی چاوی نه‌پۆشراوه له‌ نووسراوانی خاوییدا). ئه‌م کرده‌وه‌یه جیتی توانج و پلاری سروشتی توو‌په‌کراوه، که زۆرجاری وا هه‌یه یان فریتی ته‌داته ناو گۆر‌ه‌وه له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆی ئه‌کوژی، یاخود فریتی ته‌داته خه‌سته‌خانه‌ی نه‌خۆشیه‌ی هۆشه‌وه به‌شیت بوویه.

پێش ئه‌مه‌ی هۆی چاره‌کردنی ئه‌م جۆره‌ کرۆزیه‌ پێشان بده‌ین بۆ به‌ربه‌ست کردنی، یاخود بۆ واز لێ هه‌ینانی ته‌واوی وا هه‌ل ته‌گرێ که بریار بده‌ین، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو ئه‌وه‌نده‌ کۆنه، له‌گه‌ل په‌یدا‌بوونی مرۆفدا په‌یدا‌بووه له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌وه‌یش ته‌نجامیکه، هه‌یچ گومانی تیانیه‌یه که له‌ کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌یه‌وه په‌یدا ئه‌بێ له (ئینجیل)دا ئه‌و ترس و له‌رزنی تیانیه‌یه که له‌ خواتسه‌کانی ئیمه‌رۆدا ئه‌بینن چونکه له‌کاتی لێدوانی ئه‌م خوه‌ه ناپه‌سه‌نده‌دا به‌ندی راست و ره‌وانی تیا‌یه تیانووسراوه، که هه‌ردوو شاره‌که‌ی (صودوم) و (عموره)، خوا ئاگربارانی کردن تا رووخان و وێران بوون، چونکه ده‌سته‌یه‌ک له‌ ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کان له‌ناویاندا کۆبوو‌بوونه‌وه به‌پیتی یاسای (موسا) هه‌موو ره‌گه‌زبازیکه‌ی وه‌رگه‌راو به‌رده‌ باران ئه‌کرا تا ئه‌مرد.

فارسه‌کانیش، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانیان تیره‌باران ئه‌کرد، به‌تیری ئاگراوی، هه‌تا ئه‌مردن. له‌و کاته‌دا که کرمی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردن دابووی له‌ هه‌تزه‌کانی فه‌رمانه‌روایی یۆنانیه‌یه‌کانی کۆن، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانی به‌هه‌موو جۆریکیانه‌وه تیا په‌یدا‌بووون له‌وانه ده‌سته‌یه‌ک په‌یدا‌بوو، پێشه‌یان جادوو‌گه‌ری و چاوه‌سته‌کردن بوو، له‌ زۆریه‌ی په‌رستگا‌کانی (ئه‌تینا)دا فرمانه‌ گه‌وره‌کانی ئایینیان گرتبووه ده‌ست خۆیان کاتێ که فه‌رمانه‌روایی (رۆما)یش، خه‌ریکی گیانه‌لابوو، ئه‌و جۆره‌ ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوانه، به‌جۆریکی تیکرایی، شوپشیکه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌یان بۆ دانرابوو. سه‌رنه‌گرتنی هه‌ندی له‌ په‌لاماردانه‌کانی چه‌لیپایه‌کان، به‌پیتی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌ندی، سه‌بارت به‌و کرده‌وه نه‌نگانه‌ی له‌ش و گیان بووه که هه‌ردووکیان له‌ یه‌ک کاتدا، له‌ناو چه‌لیپایه‌کاندا بلا‌بوو‌بوونه‌وه.

ئه‌وه‌یشمان زۆر پێ ناخۆشه‌ که بلیین ئه‌م چه‌رخه‌ی ئیستایشمان پره له‌م جۆره ره‌گه‌زبازیه‌ وه‌رگه‌راوانه چونکه له‌ ئه‌مه‌ریکا‌دا، با‌لبازی نه‌هینی، هورۆمی برده سه‌رمالیک، که له‌ ئه‌نجامی لیکۆلینه‌وه‌دا ده‌رکه‌وت به‌تیا‌یه‌تی بۆ جووت بوونی ئه‌و جۆره مرۆفانه دانرابوو به‌ده‌یان کوران له‌وتیدا گیران، له‌ شیه‌یه‌که‌ی نه‌نگ و بچ ئابروودابوون.

دوو کورپان هه‌ر له‌ناو به‌ندیخانه‌دا خۆیان کوشت هه‌ردووکیشیان له‌ خه‌زانه هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون.

له‌زۆر شاریشا، که‌سانی وا دینه‌پیش چاوی و مرۆف، که پیاو به‌گران بۆی ده‌رته‌که‌ویت، کورپان یان کچ ئه‌وانه له‌ قسه‌کردندا وه‌ک ئافره‌ت قسه‌ ئه‌که‌ن، ده‌نگی خۆیان وه‌ک ده‌نگی ئافره‌ت لێ ئه‌که‌ن جاری وا هه‌یه به‌ناوی ئافره‌ته‌وه یه‌کتری بانگ ئه‌که‌ن له‌ شاری (نیویۆرک)دا چه‌نددانه‌یه‌کی وا دۆزرایه‌وه که ئه‌ندامه‌کانیان خۆشیا‌یان له‌و به‌دخوویه‌ وه‌رته‌گرت هه‌موو سه‌ری مانگی‌ک ئاهه‌نگیکه‌ی هه‌له‌په‌رکییان ته‌گه‌یتر میوان و خانه‌خوێ هه‌ردوولایان پیا‌بوون، زۆریه‌یان به‌رگی ئافره‌تیا‌یان له‌به‌ر ئه‌کرد ئه‌م یانانه به‌ناوی (دایرین)ه‌وه، ناویانگیان ده‌رکرد بوو له‌ شاری (نیویۆرک)دا.

له‌ شاری (برۆدوای)دا، چینیکی لووت به‌رز هه‌ن، ئه‌ندامه‌کانیان له‌و له‌ خۆیایی بووانه که ده‌موچاوی خۆیان سووراو و سپیاو ئه‌که‌ن و بۆنی لێ ئه‌ده‌ن، چاوه‌کانیان به‌کل ئه‌رپژن، لیه‌وه‌کانیشیان سوور ئه‌که‌ن له‌ناو شه‌قامه‌کاندا به‌له‌نج و لاره‌وه ئه‌رپژن به‌ریکا‌دا، هه‌ر پیاویک به‌لایاندا تی به‌هه‌ر پێ چاوی لێ هه‌ل ته‌که‌ین!... به‌لام ئه‌وه‌ی خۆشه‌ که ئه‌وان لێ دانی باش ئه‌خۆن زۆرجاری وایش هه‌یه شه‌قیان تی هه‌ل ئه‌دری.

لهوانه‌ی که له ژبانی تایبته‌ی خو‌باندا کرده‌وه نه‌نگی نه‌کهن، ده‌وله‌مه‌ندان‌ی تاییه، ته‌نانه‌ت خاوه‌نی پیشه‌بلنده‌کان و پیاوانی زانستیشیان تاییه زۆریه‌ی نه‌وکه‌سانه له نیوه ته‌مه‌نی خو‌بان‌دان که ده‌ست نه‌ده‌نه ئەم کاره ناپه‌سه‌نده که‌چی به‌شیک‌ی گه‌وره‌ی ژبانی خو‌یشیان به‌سه‌ر بردووه!... مه‌گه‌ر هه‌ر بال‌بازه‌کان و پزیشکه‌کان بزانه، ژماره‌ی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ری نه‌و ره‌گه‌زبازه‌وه‌رگه‌راوانه‌چهنده، که هه‌موو خاوه‌نی پایه‌ی بل‌ند بل‌ندن له کۆمه‌لایه‌تیدا، که جی‌گا‌کانیان یه‌جگار گرن‌گن بی‌جگه‌ له‌وه‌یش هه‌ریه‌که‌یان گه‌وره‌ی خیزانیکه‌ له مائی خو‌یدا له‌م دوایه‌دا پزیشک‌یک له شاری (نیویۆرک) دا‌مرد، سامانیکی چهن‌د ملیۆن دۆلاری له پاش به‌جی ما ئامۆژگاری واکرد که هه‌موو سامانه‌که‌ی بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ژن و پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان دا‌بنری که تووشی دهر‌دی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو بوون. شاره‌زاو پسپۆزه‌کان، له‌وه‌دا قسه‌یان یه‌که، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو له‌به‌ر چهن‌د هۆیه‌ک روو نه‌دات زۆر له باوه‌پیتکراوه‌کان، هۆیه‌که‌ی نه‌گه‌بیننه‌وه سه‌ر کاریگه‌ری پیش له‌دایک بوون. ئافره‌تی سک پر، دوورنییه، مناله‌که‌ی که هیشتا نه‌بیوه، فیری ژبانیک‌ی خراپی بکات، نه‌گه‌ر بیتو‌ری بدات به‌هه‌ستو‌ناره‌زوو و خرو‌ش و ئالۆشه‌کانی خو‌ی، زال بن به‌سه‌ریا وه‌ک نه‌وه‌ی خووبداته‌ده‌ست له‌مل کردن و لنگ بازی ئاشکرا دیاره‌ که مێرده‌که‌یشی له‌و که‌تنانه‌دا هاوبه‌شیه‌تی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا، هه‌ندی جار واریک نه‌که‌وی که مێرده‌که‌ په‌وشت و خووی وابن، که له‌ نه‌نجامه‌ خراپه‌کانی ئەم هه‌سته‌ ناسروشتییه‌ که‌م بکاته‌وه.

نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ بێ جله‌وه‌ی که نه‌که‌وێته‌ ناوه‌ند هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌وه، هیچی لیوه‌ په‌یدا نابن، خوار و خێچی و وه‌رگه‌رانی ئاره‌زووی سروشتی نه‌بن، چونکه‌ ئاره‌زووی سروشتی په‌سه‌ند و دروست که به‌پیتی یاسابن هه‌رتۆزی جله‌وی بکیشریته‌وه، به‌باشی به‌کار نه‌هینری و دانه‌مرکینریته‌وه‌ ریز گرتنیک‌ی به‌رامبه‌ری ناوه‌ند ژن و مێردیش له‌گه‌ل تی‌ گه‌یشتنی یاساکانی سروشت، باشترین رینگان، که هه‌ردوو لایان بپارێزیت له‌لنگ بازی بێ نه‌ندازه و بیانخاته‌ سه‌ر نه‌ندازه‌ گیتی له‌ کاروباری ره‌گه‌زبازییدا به‌لام نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم جو‌ره‌ ری و شو‌یتانه‌ نه‌کراو په‌یره‌ویی یاساکانی سروشت نه‌کرا، ئاره‌زووه‌ پر ئالۆشه‌کان له‌ شتیه‌یه‌کی بێ سه‌روپیدا خو‌بان ئاشکرا نه‌کهن و سه‌ر نه‌که‌نه‌ سه‌ر خاوه‌نه‌کانی خو‌بان، که نه‌ویش ناچار نه‌بن له‌ شتیه‌یه‌کی نا‌ئاساییدا دایان نه‌مرکینریته‌وه، که نه‌میش نه‌بیته‌ هۆی نه‌وه‌ی له‌ش و ده‌ماره‌ می‌شکییه‌کان کزولاوازیبن و هه‌سته‌کانیان بکه‌ونه‌ په‌شو‌کاوییه‌وه.

هه‌روه‌ها ره‌گه‌زبازه‌ وه‌رگه‌راوه‌کان، له‌ناو نه‌و پیاوانه‌دا په‌یدا نه‌بن، که شتیه‌ی کاروبار و رۆژگار ناچاری کردوون دووربن له‌ ئافره‌ت له‌به‌رته‌وه‌ ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو، له‌ناو نه‌و له‌شکرانه‌دا که له‌ شه‌ردان، یان له‌ناو سه‌ربازه‌کانی هیتی ده‌ریادا و نه‌وانه‌دا که له‌ دانگی نه‌واندان زۆر روو نه‌داو زۆر په‌ره‌ نه‌سیتی.

له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌لاتیشدا، نه‌وانه‌ی که شارستانیتییان ته‌واو نییه و له‌ یه‌ک ژن زۆتر نه‌هین، ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو زۆر په‌یدا نه‌بن؛ (به‌رنابی لاندور) نه‌فسه‌ریکی گه‌شتوگوزار که‌ر بووه، ئەم راستییه‌ به‌ئاشکرا دهر‌ته‌خات هه‌روه‌ها خو‌یندنگا شه‌وییه‌کانیش^(۱) که‌تیا نه‌خۆن و نه‌وون، له‌گه‌ل نه‌و جی‌گایانه‌دا که وه‌ک نه‌وانه‌ وان، کوره‌کان نه‌خه‌نه‌ سه‌ر ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو.

ده‌مار بزوتنه‌کانیش، به‌هه‌موو ره‌نگ و جو‌ریکیانه‌وه، وه‌ک (مۆرفین و به‌نگ و تلیاک و کۆکایین و نه‌وانه‌ی له‌وانه‌ په‌یدا نه‌بن)، تا نه‌ندازه‌یه‌ک ئۆبالی هه‌زاران ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راویان به‌نه‌ستۆیه‌ ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی نه‌و ره‌گه‌زبازه‌ وه‌رگه‌راوه‌ هه‌ناسه‌ ساردانه‌ی که‌وتوونه‌ته‌ ژیر چنگی نه‌و ژه‌هره‌ مه‌ست که‌رانه‌وه.

که‌واته‌ په‌یوه‌ندی ناوه‌ند کرده‌وه‌ی نه‌نگ و ژه‌هره‌ مه‌ست که‌ره‌کان یه‌جگار به‌هیتزه‌ هه‌رچه‌نده‌ خواسته‌ بل‌نده‌کامان و نیازه‌ پیرۆزه‌کامان، بۆ نه‌وه‌ خه‌ریکن که که‌ره‌سته‌ی به‌دخوویی له‌ناو دۆ و ده‌روماندا به‌ر به‌ست بکه‌ن به‌لام ژه‌هره‌ مه‌ست که‌ره‌کان، هه‌موو جو‌ریکیان، ته‌نانه‌ت به‌مه‌ییشه‌وه، ئەم هیتی ویستنه‌مان له‌ ده‌ست دهر‌ته‌هین ئیتر ئالۆشه‌نه‌نگه‌کانیشمان په‌ت نه‌پچرن و ده‌ست نه‌کهن به‌پال پیوه‌نامان بۆ ناو چالی به‌دخوویی، تا سه‌ر نه‌نگیمان نه‌کهن.

هه‌رچه‌نده‌ بابه‌تی ئافره‌تی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو، که‌م قسه‌ی لیوه‌ نه‌کری، به‌لام ئەمه‌ وا ناگه‌یینی که نه‌و جو‌ره‌ ئافره‌تانه‌ که‌من، یاخود بابه‌ته‌که‌مان نه‌وه‌نده‌ گرن‌گ نییه.

به‌راستی، ئەمه‌ راستییه‌کی ناخۆشه‌ که بل‌یم ئەم جو‌ره‌ ئافره‌تانه‌ به‌ هه‌موو شو‌یتیکدا بلا‌بوونه‌ته‌وه‌ زۆر ئافره‌تی وا هه‌ن که تووشی ئەم دهر‌ده‌بوون و هه‌موویان چ له‌ له‌ش، چ له‌ ده‌روندا نه‌خۆشن نه‌وانه‌ زۆریان له‌و ئافره‌ته‌ ته‌مه‌ن پچووکانه‌ن که یه‌جگار جوان بوون، به‌لام له‌لایه‌ن پیاوانی خاوه‌ن سامان یاخود خاوه‌ن پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ په‌رده‌ی ئابروویان درپێراوه.

(۱) راستتر: به‌شه‌ ناخۆیه‌کانی قوتابیان.

بهشی ههژدهیهه

گرفت و پشپویی رهگهزبازی

له گرفتهوه^(۱) ریزه نهخوشییهکی درتیر پیدایا ئهبع ههئدیکیان سووکه نهخوشین ههئدیکیشیان له هه ره نهخوشییه گرنهگهکانن که تا ئیستا مرۆقاییه تی پیتی زانیوون. له ناو ئه نهخوشییه گرانانهدا پشپویی رهگهزبازی، یاخود پشپویی سک و زاگردن دهرئهکهوئ، گرفتیش له نهخوشییه باوهکانه، له هه موو ناوچهیه کدا بلاوئوتهوه. ژینی له مرۆقاییه تی تال کردووه، بهلام بۆته سه رچاوهیهکی سامان بۆ پزیشکهکان له ده بهش نو بهشی ئه نهخوشییه له تهمهلی و داوهشایی یاخود له کم تهرخه مییهوه پیدایا ئهبع.

بۆته به رهه ئستیکیش له سه ره رتگیای پزیشکی دئسوژدا. ستوونه درتیرهکانی ناو رۆژنامهکان که له بابته دهرمانی رهوانی و په پکه دهرمان و دهرمانی گیراوهوه چاپ کران به ناوی جاردا نهوه، به لگه ن بۆ ئه قسه یه لای هه ندی کهس خواردنی دهرمانی رهوانی بووه به خو هه ندی جاری وایش هه یه که خواردنی ئه و دهرمانانه له خواردنی (مورفین) خراپتره، ژینی کلور مرۆق ئه خاته تهنه گوجه له مه ی مردنه وه.

بام لیره دا چند قسه یه ک له سه رچاوه باوه ر پتکراوه کان بگپرمه وه. ئه لئ:

(ئمه جیگای سه رسورمان نییه که هه ندی کهس له زۆرزان و فر و فیلبازه کان، خۆیان به و کهسانه دهوله مه ند کردووه، که چینیکیان له کۆمه لایه تیدا دروست کردووه بۆ خۆیان، هه ر بۆ ئه وه ئه گه رپن خواردنی خوش بخۆن و بی فرمان بسوورپینه وه و به ناشیتیییه وه بژین ئه و کهسانه ی که له و قسه راستییانه ی جار به جار له ده می پیاوه شاره زاکانه وه دینه دهره وه، گومان ئه کهن، یاخود له و راستییانه ی که به چاوی خۆیان ئه بیین دلکرمی ئه بن، که چی ناویرن چاوبپۆشن له گرنگی ریکۆله کان و فرمانه که یان، له گه ل ئه وشا خۆیان چه واشه ئه کهن و ئه چن کۆمه له یه کی زۆر له داووده رمانی جامباز و فر و فیلبازه کان ئه خۆن له راستییدا ئه م داووده رمانانه ئه بنه هۆی زیانیتی گه وره بۆ که لوپه لی دهماره می شکییه کانی ناو ریکۆله کان چونکه ریکۆله کان ناچار ئه کهن بیته وه یه ک و هه رچییه کیان تیا به فرتی بده نه دهره وه که لوپه له که ییش له شیوه یه کی شل و شیواوی ته واو یاخود ناته واودا، جار به جار یاخود هه مووده م بمتینته وه).

(۱) گرفت: دیاردهی کهم دانیشتن و مانه وهی پاشه رۆ له ریکۆله دا به ره قی.

ئنجنا ئه م ره گه زبازه وهرگه راوهی، که له وه پینش جوانترین له ش و چاکترین هۆشی هه بوو، پاشان به م کرده وه شیت و ویتانه ی خۆی له که لک خست و ناشیرین کرد، چون ئه توانی خۆی له ده ست ئه م کرده وه پیسه ی خۆی رزگار بکات و پیاوه تی خۆی بگپرتینته وه؟. به لای هه ندی له پسپۆره کانه وه وابه که، ئه گه ر یه کتیک که وته گپتواوی ره گه زبازی وهرگه راوه وه، ناتوانی خۆی لی دهر به تینی، تا سه ر تیا ئه مینتته وه.

به لام ئه م بیرباوه ره، هه ندی به دبینی و بی ئه ندازه یی تیا به پزیشکه کانی ئیمرویش، به و ناوه وه چاره ی ره گه زبازی وهرگه راو ئه کهن، که نه خوشیکه و تووشی تیکچوونی هۆشی خۆی بووه، سه باره ت به وه ی که لنگ بازیه کی زۆری کردووه پزیشک (ل. ماکه نزی)، چاره ی نه خوشییه کانی دهماری میتشکی چون ئه کرد، ئاوه هایش چاره ی ئه م نه خوشییه کانی ئه کرد، وهک: خوشتن به ئاوی سارد به هه موو جو ره کانییه وه، وهرزی زۆر، خواردنی سووک، نووستن له ناو بای پاکژدا ئه و نه ده ی بۆی بلوی هه روه ها به هۆی (رپگه نا کاو)^(۲) وه کانه وه، وهک کاره با و زۆرانبازی و یاری شیر و باه تی تر ئه م جو ره چاره کردنه له لایه ن پزیشک (ئه درمۆندف و ترز) یسه وه په ره وه ی کرا، که له دانیشته وانی (تۆرنتۆ) بوو له خاکی (که نه ده) دا.

به م ره نگه هه ردوو پزیشکه که حه زیان به به کاره تانی پزیشکایه تی سه روشتی ئه کرد له چاک کردنه وه ی نه خوشه کانیاندا.

له مه وه تی ئه گه بن که باه تی ره گه زبازی وهرگه راو دوورنییه له نه نگی و ناشیرینییه وه به لام چاک کردنه وه ی نه خوشییه که به نه ده به نیاز و ئاره زووی نه خوشه که خۆیه وه که بیه وئ دووباره بییتته وه به پیاو پاش ئه وه په ره وه یی ئه و ئامۆزگارییه نیش بکات که سه روشت له م باه ته وه ئه یکات.

(۲) رپگه ی نا کاو: (المعالجة بالصدمات).

گرفت، بيجگه له وهی که نه بیته هۆی په یدابوونی نه خویشی (مایه سیری) و نه خویشییه کانی (ریخۆله راسته) (۱) نه وهیش که له وهه په یدا ئه بێ وهک وهرگه رانی رینگای (ریخۆله راسته) له جی خۆی، له گه ل تیکچوونه کانی تر دا... بيجگه له وانه، گرفت نه بیته هۆی ژهراوی بی کردنی خوین بهم رهنگه زیانه که هه له وهدا په یدا نایب که خوین له توانیدا نامینێ به نه ندامه کانی له شدا خورشت بلاو بکاته وه، زیان له نه ندامه کان خویشیان ئه دات و له هیزیشیان کهم نه کاته وه جا نه نجامی ماندویتی به ئاشکرا له نه ندامه کانی سک و زادا دهرئه که وێ، که له هه موو شتیک زۆر تر پیتوستی به خوینی پاک و گهش هه یه به لām نه و تیک چوونانه ی که له وه پیتش له و نه ندامانه دا هه بوون، که گرفت هاته گۆزی، خرابترین لی دی.

نه وهیش شتیکی گران نییه که په ی به خراپه و زبانی گرفت بیهین له چ نه ندامه یه ک دایه چونکه چواربه کی نه و خورشتانه ی ئایانخوین- به لای که مه وه- له که له وه لی خواردن سازکردنی نولهش، دواییش له لهش فری نه درپته دهر وه جا نه به شه ی که له پیتوستی زۆر تره، پر له ته نگوچه له مه.

که واته نه گه لهش له کاتی ریکوپیتک و دیاردی کرادا خۆی له دهستی رزگار نه کات، چیه به سه ر دی؟ وهرامی نه م پرسه نه وه یه که هه ندی له وه به شه له ریخۆله کاندانه مینیتته وه بو نه مه ی که له وه لی خواردن سازکردنی نولهش جارێکی تر بیه مینیتته وه.

له به شی خوارووی ریخۆله کاندانه ژماره یه کی ته و او کونی مژین هه یه، بو نه وه دانراون که لهش بپاریزن له و زیانه ی که پیتی نه گات له کاتی وهستانی ریخۆله کاندانه فرمان کردن، که ماوه یه کی زۆر تر له نه ندامه ی خۆیان بی فرمان نه میننه وه.

له مه ی شدا هۆی ماندوو بوون و، خاوبوونه وه و، سه ر ئیشه وه، ته نگه هه ناسه، دهرئه که وێ، که له مژینی خورشته که وه په یدا بووه له لایه ن خوینه وه نه گه ر نه وهیش درپژه ی کیشا، واته نه خویشییه که کۆن بوو، گه لی نه خویشی تریش بو لهش په یدا ئه بن، که دوور نییه دوا یی به ژینی نه خو شه که به یین.

که واته هۆیه کانی کزی و لاوازی گشتی په یتا په یتا په یدانه بن.

له و خوین تی زانه وه، که له گرفتته وه په یدا ئه بێ و تووشی نه ندامه کانی لهش دی، ئاره زوویه کی بی نه ندامه ی ره گه زبازی نه که ویتته له شه وه، هه ر له و ئاره زووه نه کات که له

(۱) ریخۆله راسته: (المستقیم)، به شی کۆتایی کۆنه ندامی هه رس.

خواردنه وه ی مه ی و هه ندی با به تی مه سستی تر وه په یدا ئه بێ له وه ی شه وه هیه په یدا نایب، نه وه نه بێ که کزی گشتی په ره بسینی، سه باره ت به وه ی که نه ندامه کانی لهش خۆیان ماندوو نه که ن بو دامرکاندنه وه ی ئاره زووی ره گه زبازی ئالۆشایی و گرگرتوو.

به رامبه ر نه وهیش پیتوسته نه خو شه که، خورشتی به که لک بدات به له شی خۆی هه موو رۆژتیکیش کۆمه لیک وهرزش بکات بو تین سه ندنی چالاکیی ریخۆله کان دوور نییه که نه م جو ره چاره کردنه سه ر بگرێ، مه گه ر نه خویشییه که ته و او کاری له نه خو شه که کرد بێ نه و سا که نه بێ په نا به ریتته به ر چاره کردنیکی به هیز تر، که فری نه بیته به سه ر داووده رمانی ره وان نییه وه، چونکه نه و جو ره دهرمانانه که لکیان نایب نه گه ر شتیکیان بی بکرێ هه ر نه وه یه، که نه خویشییه که جی گیر تر بکه ن له له شدا، چاره کردنی نه خویشییه که گرانتر لی بکه ن، ته گه ره ییش بدن له چاک بوونه وه که و درپژه ی بی بدن.

مامۆستا (ولیه م نه لکوت) له م باره یه وه نه لی:

(نه وانه ی نه بانه وێ، به ته و او ده تی له ده ست گرفت رزگار بن و ته و او چاک بینه وه، هه روا چاکتره که په نا بینه به ر سه ر و په پره و بی یاسا کانی سه ر وشت بکه ن.

هه روه ها خویشیان تاسه ر له به کاره یانی داووده رمان و دهرمانی یاساییش رزگار بکه ن پیتوسته له سه ره ییشیان که هه موو رۆژتیک، وهرزشه جو ره به جو ره کان، به زۆری و ریکوپیتکییه وه بکه ن).

چاکترین شت که بیه کیت نه مه یه: به نووشی دلّه وه، هه موو میوه هاته مزه ره کان بخۆیت وهک: پرته قال و سیو و قو خ و گیلاس و شاتوو و تووترک... خۆت له ئاردی سپی بپارێزه، چونکه وهک ژه هر وایه چونکه زۆر که سی واهه ن له به کاره یانی ئاردی سپییه وه تووشی گرفت نه بن کاریکی زۆر خراپ نه کات له ریخۆله کان. به هه ر جو رتیک بیه خۆیت وایه زبان به خشه: له شیوه ی ناداب، بسکویت داب، هه ویرکاری بیداب، جیاوازی نییه تا پیت نه کری نانی ئاردی ته و او بخۆ نه وه ییش بزانه که گه نم و دانه ویتله ی کال له گه ل جو و گه نمه شامیدا له هه موو خورشتیکی بو ریخۆله کان چاکترن و به ته و او ده تی نه یانخاته گه ر خۆت بپارێزه له زۆر خواردن و په له په ل کردن له خواردندا.

نه گه ر هه ر له سه ر نه وه پرۆیت که میوه هاتی مزره ی خۆیت و دانه ویتله ی کال و نه کولێو، له وه دلنیایه که پشیوی ناو ریخۆله کانت یا خود گرفته که ت زوو به زوو نامینێ بی گومان نه وه ییش پیک نایه تا وهرزشیکی ریکوپیتکی به ته نشته وه نه که یت.

بەشى نۆزدەھىم

ئاوھاتنەوھى زوو

لە پىستەي گىروگرفتەكانى رەگەزىزىيدا، كە لە ئەنجامى كەتنەكانى مەروفايە تى و ناشتىيەكانىيەو پەيدا بون، ھىچ گىروگرفتىيەكانى لە (زوو ئاوھاتنەوھى) (۱) زۆرتەر، مەروفا دلشكاو و رىسوا ناكات (۲).

ئەم خووەيش لەوھو پەيدا ئەبى، كە لە تافى لاوتىيدا داوتىن پىسى بىرى، بە تايبە تى داوتىن پىسى بى شومار.

ئەمەيش نىشانەي كۆمەلە دەمارىكى مېشكىي كز و بى ھىزە، كە ھىچ ئەندازە گىرەبەك نەزائى يەكەيەك لە رووداوەكانى ئەوھى: كورەكە، ھەر لە خۆبەوھى، بى ئەمەي ھىچ بىي لە ئارادا ئاو فرى ئەدا سا يان لە مېشكىيا لنگ بازىيەكى نىزىكى ھىناوھتە پىش چاوى خۆي، ياخود لەگەل كچىكى ھاورپى خۆيدا قسەي كرووھ.

جارى وايش ھەيە ئاو فرى دانەكە دوائەكەوئى تا دەست ئەكات بەلنگ بازىيەكە جا ئەم جۆرە كروھوانە، نىشانەي ئەوھن كە كورەكە سروسىيەكى ناتەواو و بى نەگەبىستوى ھەيە، كە بەكەلەكى سىك و زاكردن ناھت.

ژن و مېردەكەيش تووشى رەنجە رۆبى و خەموخەفەت دىن. لەمەپىش، لەبەشەكانى تى ئەم نووسراوھدا پىشانماندا، كە كۆمەلە دەمارە مېشكىيەكان و ئەندامەكانى رەگەزىزىي، بەجگار بەندن بەبەكەوھ ھەر كامپىكىان ئازارىان پى بگات، ئازارەكە بەوى تىرشىيان ئەگات چونكە ماسولكەكان لەژىر فەرمانى دەمارە مېشكىيەكاندان دەمارەمېشكىيەكانىش زۆرجاران ئەكەونە ژىر فەرمانى ھۆشەوھ جا لەبەرئەوھى كە لنگ بازىي بى ئەندازە لەش تەواو كز و بى ھىز ئەكات، ھۆش دەسلەتتى نامىنى بەسەر دەمارە مېشكىيەكاندا دەمارە مېشكىيەكانىش دەسلەتتىيان نامىنى بەسەر ماسولكەكاندا لە كاتى كارى لنگ بازىيدا، پىاوتىكى خاوەن تەندروسى، كاتى ئاوى دىتەوھ كە ھۆش پەيام بەدات بەدەمارە مېشكىيەكانى كە لەش گەبىستوتە ئەوپەرى خۆشىي رەگەزىزىي، ئىبىر ئەو ساكە، دەمارە

(۱) ئاوھاتنەوھى زوو: بە ئەنجام گەبىستنى زوو، يا لىبىونەوھ بەزووىي لە كارى سىكسىدا، (القذف المېكر).

(۲) لە راستىدا ئەم دياردەيە، ئەو كەسە دلشكاو دەكات بەلام لەباتى (رىسواكردن) دەشى بوترى (نا ئومىد- خىبە امل) دەكات.

ئەگەر ھاتوو ئەو كروھوانەي لەمەپىش پىشان دران، جىبەجى كران، بەلام ھىچ كەلەكانى لىوھ پەيدانەبوو، گەلەيك كارى بەكەلەكى تر ھەيە بىرىن، بۆ ئەمەي چاكبىونەوھى نەخۆشىيەكە دەست بەكەوئى بۆ وئىنە: (لەش سوونەوھ) ئەبىتە ھۆبەكى بەكەلەكى بۆ چاك بىونەوھى نەخۆشىيەكە، ئەگەر ھۆبەكانى ترو نەگەبىستتە ئەنجام بەسەرگازى پىشتا پال بەكەوھ كەمىك لە رۆنى زەيتون بەكەرە ناودەستەكانتەوھ و بىناخەرە سەر گوشتە رووتەكەي سىك ئىنجا توند دەستى بەسەرا بەبىنە بووبەرەوھ خوار لە راستەوھ دەست پى بەكە بۆ چەپ، لەسەرەوھ بۆ خوار لەپاش چوار پىنچ وردىلە، دەست بقوو چىنە، ئىنجا بىبىنە بەسەر سىكلا لە پىشەوھ بۆ پىشتەوھ، وەك لەوھ پىش كروت لەم مەشقى دوايىدا، ئەبى دەستت بگىرپت بەچوارلاي سىكلا لە شوئىنى خوارووى دەستەراستى سىكەوھ دەست پى بەكە بەرەو پىشەوھ دەستەكانت بەسەرسىكلا بىكەشە، ئىنجا بىيان بە بۆلاي چەپەوھ، پاشان بۆ خوارىوھ، ئىنجا بىيانەبىنەرەوھ بۆلاي راست بەم جۆرە چەند جارىك سىك بسوورەوھ، تاماوەبەكى (۱۰-۱۵) وردىلەيى، بەپىي سووكى و گرانى گروفتەكەي ناو رىخۆلەكانت. گرنگىي ئەم جۆرە چارەكروندە و كەلەكى، بەوھ زۆرتى لى دى، ئەگەر پاش سوونەوھكەوھ ناو رىخۆلەكان بە فىچقەي ئاوى گەرم پاك بشوئى (۱).

لەم جۆرە چارەكروندەدا، ئەنجام زۆر بەكەلەكى ئەبى، زووش دەرتەكەوئى بەلام ھەروا چاكترە كە خۆت لە بەكارھىنانى فىچقەي ئاو بپارپىزىت، نەوھك رىخۆلەكانت پىوھى راپىن و لىيان بىي بەخوو، ھىچ كارىك نەكەن، تا بەم شىوھ دەست كروھ ناسروشتىيە ھانە نەدرىن.

لەگەل ئەوھىشا ھەر ئەم جۆرە چارەكروندە بەكەلەكى ترە لە بەكارھىنانى دەرمانى رەوانى تەنانەت، لە كەلەكا، ھەرس بەراوورد ناكرىن وا باشترە كە لىرەدا قسەكانى پىشووومان دووبارە بەكەبىنەوھ: دەرمانى رەوانى لەوانەيە رىخۆلەكان بىرىندار بەكات بەلام پاك كروندەوھى رىخۆلەكان لەو شتەنەي تىياندا كۆبوونەتەوھ، نەرىخۆلەكان بىرىندار ئەكات نە ئازارى ماسولكەكانى ناو رىخۆلەكان ئەدات لەم رىگەي رىخۆلە پاك كروندەوھى، ھەر ئەوھندەي (وھى) تىيايە كە ئەگەر دەمىكى دووردرىز بەكارھىنرا، لەوانەيە كە رىخۆلەكان پىوھى راپىن و خووى پىوھ بگرن، ھىچ فرمانى خۆيان نەبىن تا فىچقەيان تىيا بەكارئەھىنرى.

(۱) فىچقەي ئاو: (الحقنہ الشرحيہ)، نەك ئاوى گەرم، شىلەتتىن.

میشکیمییه کان ماسولکه تاییه تییه کان ئە بزوپین بۆ ئاو فریدان، لەوکاتەدا که پیاوکه که یشتبیتە ئوپه پری خۆشییی رەگەزبازی، بەلام ئەو کەسە ی تووشی نەخۆشییی زوو ئاواتنەو بووی، بپرکردنەو کە ی کار لە دەمارە میشکیمییه کانی ناکات، کە ئەمانەیش ناتوانن زالی بن بەسەر ماسولکه کاندا لە بەرئەو ئە زوووی هۆش، لەش ئەخاتە پەل پەل کردن لە فرماندا ئەویش وا لە پیاو ئەکات هەست بەشەرم و سەریشۆپی و سووکی بکات.

هەندی جار، تەنیا هەست کردنیک بەتورپه پیاو وا لی ئەکات کە ئاو زوو فری بدات، کەچی لە هیز و توانایش هیچ شتیکیان کەم نییه ئەم جورە رووداوانە، لەناوەند ئەوانەدا کە تازەبوون بەژن و مێرد بەشتیکی ناسروشتی دانه نرین رها تیان بەیەکەو و ژیانان بۆ ماوێه کی باش بەیەکەو، چاره ی ئەمە ئەکات وا چاکترە کە یاسایه کی تاییه تی په پره ی بکری بۆ خواردن و وەرزش کردن. هەتا پیاوکه، لە کەموکوپیی دابی و، ئاره زووی رەگەزبازی بەهیزی هەبی و، هەموو دەم لەناو بای پاکدا فرمان بکاو بژی، کەم رووئەدات، لە دەست (زوو ئاو هاتنەو) گله یی بکات.

بەلام زۆر خۆری و، زۆر خواردنی گوشت و بهارات و مه یه بزوپینه ره کان، ههروه ها جل و بهرگی گهرموگۆر و ژووری گهرم و گفتوگۆی ههست بزوپینه ره، ئەمانە هەموویان ئەبنە هۆی په یدابوونی نەخۆشییی (ئاره زوو فری دان).

پتویسته ئەویش بلتین کە (زوو ئاو فریدان) نەخۆشییە کە پله بەپله ئەگۆرری و تەشەنە ئەکات ئەنجامە کانیشی یه جگار خراپن لەپاش ماوێه کە ئاو زوو فریدان، زۆری پین ناچی پیاوکه دەسەلاتی نامینی بەسەر ئاو فری دانه کە ی خۆیدا بۆ هەر دەمار بزوپینه رتیکی پرپووج ئاو فری ئەدات ئیتر نەخۆشە کە وای لی دی بەره ئەو ئەچیت کە دەماری پیاو ته نه مینتی، یاخود منالی پی دروست نه کریت (ببی به زره پیاو)، هه موو له شیشی له کەلک بکه وی له گەل ئەویشدا، نەخۆشییە کە، هۆبە کە ی هەرچییه ک بچ، روو کە شە کە ی هەر چۆنیک بچ، نابیی خۆی درەنگ چاره کردن و کەم تەرخەمی له گەلدا بە کار به یترتی پتویسته دەست بە جی کاریکی وابکری، نیشانە کانی بوەستتیرین لە جی خویان، ئەگینا وای لی دی کە هەرگیز چاره ی نه کری.

هیچ چاره یه کیش نییه کە پین له و سه ره گهردانییه نه نی کە هاتوو به سه ره نەخۆشە کەدا، به هۆی نه مانی هیزه زیندوو کانییه له ئەنجامی (ئاو) لە دەست چوینا، کە به بی ئاره زووی خۆی هاتۆتە دەرەو.

پتویسته په ی به ویش به رین کە مه به سی به کەم له چاره کردنی ئەم نەخۆشییە ئەو په کە هیزتیکی ته و او مان دەست بکه وی بۆ دەمارە میشکیمییه کانی چونکە تا کۆمه له ی دەمارە میشکیمییه کان تیک نه چی، ئەم نەخۆشییە په یدا نابیی ئەمه ییش زۆر گرنگە کە نەخۆش سەرنجی لی بدات: هەرکاتی نەخۆشە کە دەستی کرد بە چاره کردنی خۆی، ئەبی له زۆر خۆری پیا رتیت.

چونکە سک پرکردن لە خواردن و زۆر خۆری، په یوه ندییان به هه موو نەخۆشییە کەو هه یه به لام تا ئەندازه یه کی گه وره، په یوه ندیی به ئەندامه کانی سک و زاوه هه یه پتویسته نەخۆشە کە، ئەو ئەندە نەخوات کە ته و او تیری خواردن کاتی هەل بسی له سه رنان کە هیشتا تیری نه خواردن، کە هیشتا هه ست بکات برسییه تی، ئەبی خواردنە کانی رۆژانه ییشی بریتی بن له دووژم به کە میان له نیوه رۆدا بیخوات دووه میشیان پیتش نووستن به لای کەمه وه به سی کات بیخوات پتویسته له سه رت له سه ر ئەم پتیه وییه بریت به رتیه ئەبی به هیزی خواستنت ئەمەندە زۆر بی، خۆراگرتنت ئەمەندە به هیزی کە ئەم پتیه وییه به ته و او ته ی په پره ویی بکه ییت چونکە خۆ به رە لاکردنیکی بی سنوو و بی ئەندازه، ئەبیته هۆی هه موو سه ره گردانی یه ک له ژیاندا ههروه ها پتویسته خەمی بیره کانت و نامانجی بیره کانت بخۆیت نابیی به یلیت به لای ئالۆشە رەگەزبازییه کاندا بسوورپینه وه ماویش مه ده به ئەندیشه له دهریای ئالۆشدا گیر بخوات تا پیت ئەکری بیره کانت له بابه تی رەگەزبازی دووربخه ره وه.

خۆت به و کارانه وه خه ریک بکه، کە هەل ئەگرن کار گوزارییه کی خۆشیان تیا به خت بکری و به گرنگی بگیری تۆبش کە به هۆی ئەم جورە چاره کردنانه وه، هیزی دەمارە میشکیمییه کانی خۆی گپراهه وه جیی خۆی، ئەبیته وه به خاوه ن دەسەلات به سه ر خۆتا، ئەبیته وه گه وه ی خۆت له وه وه وره به رنه ده ییت کە به سه ستی چاک ئەبیته وه چونکە، له راستیدا، دەمارە میشکیمییه کان، چاره کردن درەنگ کاریان لی ئەکات چونکە کاره کە به نده به سه روشتی ئەو کە ره ستانه وه کە له شت لییان دروست بووه.

ئەویشت له بیر نه چی کە ئەم چاره کردنه، ئەو هی پین ئەوی کە شانە کۆنه کانی ناو له شت بگۆرین و بن به شانە ی نوێ کە پرین له زیندویتی و هیز و هه رت تا ئەمه ییش پیک نه یین، هیچ چاک بوونه وه و روو کە شتیکی ته ندروستتیت پتیه دیار نابیی تا چەند مانگیکیشی پین نه چیت، چاوه روانی چاک بوونه وه مه به چونکە ئەو ئەرک و ئازاره ی کە

به‌لشی بیستهم

زړه پیاوړی، هۆبه‌کانی، چاره‌کردنی

به‌لامی زۆر کهسه‌وه وایه که زړه پیاوړی^(۱) و ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان^(۲)، یان کزیی سک و زانه‌کردن، دوو واژه‌ی هاوتای یه‌کترن که‌چی له‌ناوه‌ند هه‌ردوولا پاندا جیاوازییه‌کی که‌وره هه‌یه. هه‌رچه‌نده ئه‌نجامی هه‌ردوولا یان به‌یه‌ک شت ئه‌گات ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که سک و زا نه‌بیته جی هه‌روه‌ها هۆبه‌کانی هه‌ردوولا یان سروشتیان له‌یه‌کتر ئه‌کات بیج‌گه له‌م شتانه، ئیتر هیچ له‌یه‌ک چوون و هاو ره‌گه‌زییه‌ک له‌ناوه‌ندیاندا نییه چونکه ئه‌و کهسه‌ی ئاره‌زووی هه‌لنه‌سیت، پیوست نییه زړه پیاوړی و منالی پین دروست نه‌کړی هه‌روه‌ها ئه‌وکهسه‌ی منالیشی لږ په‌یدا نه‌بی، هه‌موو دهم وانییه که ئاره‌زووی هه‌لنه‌سیت.

ئه‌وه‌بوو له‌وه‌پیش له‌بابه‌ت کزیی سک و زا کردنه‌وه لیدو‌انمان کرد به‌چه‌ند وشه‌یه‌ک به‌کورتی ئه‌لږین: که کزیی سک و زا کردن ئه‌وه‌یه (ئاو هاتنه‌وه‌که له‌جیتی خۆیدا نه‌بی، له‌کاتی خۆیدا په‌یدا نه‌بی)، یان هه‌ر نه‌بیته‌وه، یاخود تیک‌چوون و که‌مو کوو‌رییه‌ک له‌ئندامی سک و زا کردندا په‌یدا بوو، که ببیته هۆی ته‌واونه‌کردنی کاری ره‌گه‌زایی.

به‌لام ئه‌و کهسه‌ی که تووشی نه‌خۆشبی زړه پیاوړی بوو، و منالی لږ په‌یدا نه‌بی، دوورنییه که که‌لویه‌لږکی سک و زا کردنی ته‌واوی هه‌بی له‌دیمه‌ندا، به‌شپوه‌یه‌کی سروشتیش ئاوی خۆی فری بدات، که‌چی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌و کهسه‌ی که ئاره‌زووی هه‌لنه‌سیت به‌راوورد بکړی، له‌رووی ره‌گه‌زاییه‌وه په‌جگار په‌ریشان تره‌جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که چاره‌یه‌کی ته‌واوی خۆی بکات و له‌زړه پیاوړیه‌که‌ی رزگاری بی، زرییه‌که‌ی پیاوان گرتی تی ئه‌که‌وی و ئه‌و نیشانه‌یه ئه‌دات که گرتیه‌کی ره‌گه‌زایی گرنه‌گ په‌یدا نه‌بی ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌ی پین ئه‌وی که به‌راستی و دل‌سۆزییه‌وه‌که‌وه هه‌موو رۆژ په‌په‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی ئه‌و چاره‌کردنه بکړی که له‌مه‌ولا پیشانی ئه‌ده‌ین.

که‌واته زړه پیاوړی چییه؟ زړه پیاوړی بریتیه له‌و خۆشاردنه‌وه‌یه، یاخود سستییه، یان مردنه‌ی که له‌خۆره (میکرۆب) ه‌کانه‌وه روو ئه‌دات، که هۆی دروست کردنی منالن و له‌ناو ئاوی پیاوړا کۆبوونه‌ته‌وه.

(۱) زړه پیاوړی: نه‌زۆکی له‌پیاوړه‌وه (العقم).

(۲) (عدم الانتصاب).

به‌لشی خۆتت که‌یاندووه، له‌و چهند سالانه‌دا که گه‌وه‌ری ته‌ندروستی خۆتت به‌فیرۆ له‌ناو بردووه، به‌چه‌ند رۆژیک چاره‌ناک‌ریت و ناچیته‌وه سه‌ر دۆخی جارن.

خۆشتنیش به‌ئاوی سارد که‌لږکی زۆر به‌نرخ‌ی هه‌یه چاکترین هۆشه‌بو په‌واندنه‌وه‌ی ئه‌م جوړه‌خه‌موخه‌فاته‌نه له‌دل‌تا چونکه کۆمه‌له‌ی ده‌ماره میتشکییه‌کان هه‌موویان، به‌هیز ئه‌کات ئامانجیشی به‌هیزکردنه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی له‌شه.

هیچ نه‌بی، رۆژی جاریک ئاوی سارد به‌پشتتابکه. به‌لام پیش ئه‌وه‌ی ئاوه سارده‌که بکه‌یت به‌خۆتا، پیوسته خۆشتنیکی تر بکه‌یت: به‌له‌ش سوونه‌وه‌یه‌کی وشک دواپی، ئه‌بی زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌شه‌وه بییت، که هه‌موو رۆژیک گه‌رانیکي دووردریتر بکه‌یت، گه‌رانیکي زۆر بکه‌یت، تاوات لږ دئ که هه‌ست به‌ماندویتی یه‌ک بکه‌یت هه‌موو ده‌میکیش له‌بای پاک جوئ مه‌به‌روه‌وه، تا پیتت نه‌کړی له‌ناویا به‌لږی نریک به‌روه‌وه.

ئەگەر دلتۆپىك لە ئاوى پىاوتىكى تەندروست بخەينە ژىر وردەبىنەوە كەرەستەيەكى رۆشنى وەك (؟ = زلال) مان بۆ دەرتەكەوئى، كە پرىپەتى لە گىيان لە بەرانتىكى بىزىو، كە بە كلكە خىرەكەياندا لەبىچووە بۆق ئەكەن^(۲). ئەم گىيانلەبەرانبە برىتەن لە خۆرەكانى ناو (ئاو)ى پىاوتىكى ئەم گىيانلەبەرانبە وردانەيش، لە خاكى سىروشتا گىرنگىيەكى يەجگار گەورەيە ھەيە چونكە ژيانى ھەموو جۆرە گىيانلەبەرىتەك و ھاتنە جىھانىيانەو، بەمانەو بەندن^(۳). ئىنجا كە نىرومى پىكەو ھەنووسىن و جووت ئەبن، لەناو ھەموو جۆرە گىيانلەبەرەكاندا، خۆرەي ئاوى نىرەنەكە لەگەل گەراي مېچكەكەدا يەك ئەگرن^(۴) كە بەو مېيەكە سكى پىر ئەبى و لەكاتى خۆيدا ئەبى بەگىيانلەبەرىتەكى تەواو و لەسكى داىكى خۆي دىتە دەروە.

زاناكانىش ئەو مان بۆ ئەگىرپنەو، كە كاتىك لە ژىر وردەبىندا ئەو خۆرانەيان داناو، خۆرە نىرەنەكان ھەموو لەملاو لەولاي گەراي مېيەكەو كۆبوونەتەو و ھەموويان پالەپەستۆبان كىرەو و خۆيان كوتاو بۆ ئەو بەگەنە گەراكە ھەروەك ھىزىكى وا كىشى كىرەن بۆ ئەو ھىلكە پىچكۆلەيە كە كەس نەتوانى بەرگەي بگرى و ابو، خۆرەكان لەو تىكۆشان و خۆكوتانانەياندا فىئلى و ايان بەكارھىناو كە بەلگەن بۆ زىرەكىيەكى سەرسوپھىنەر.

ھەر وەك لەو پىتەش پىشانماندا ھۆيەكى زۆر ھەن كە زىرە پىاويان لى پەيدا ئەبى پىزىشك (گروس) گوتووئەتى، لە (۱۷۵) جاردا (۴۰) ھۆي راستەو پىاستى^(۵) دۆزبۆتەو بۆ ئەم نەخۆشىيە ئەوانەي جىتى باوئەن لەم بابەتەدا، ھەموو لەسەر ئەو پىك كەوتوون كە زۆرەي زىرە پىاوەكان، لە لىنگ بازىي بى ئەندازەو و ايان لى ھاتووە دوورنىيە ھۆي ئەم نەخۆشىيە يەكەك لە مانەبى: مېشكى خۆكول كىرەن، تىكچوونى فرمانى ئاشگ و پىخۆلەكان نەخۆشىيە شەكر، نەخۆشىيە گورجىلە، برىن پەيدا بوون لە مېشك يان لە پىراگەي پىشتدا، دەرمان خواركەن بە زەرنىخ يان بە مز (قورقوشم)، نووچ گرتنى

(۱) زلال: سىپىنەي ھىلكە، خەست و لىنج. (المنى)

(۲) بىچووە بۆق: سەرەمىكوتە تا ئەندامەكانى لى پەيدا دەبى، بەلام لىرەدا مەبەست (سپىرم)ە كە (حىامن) بەعەرەبى

(۳) ئەو ھەش بەھۆي كىرۆمۆسۆمەكانەو.

(۴) گەراي مېچكە: ھىلكەي مېيەكە لە ھىلكەداندا (مبىض).

(۵) راستەو راست: راستەو خۆ (مباشر).

مېشك بەبىرى ئالۆشاوييەو، تەنگوتەسكىي نا بەجىتى جلوبەرگ، زۆر سواربوونى ئەسپ، لىنگ بازىي بى ئەندازە لەگەل ژندا.

ھەروەھا، پىويستە، دەردىكى لە ھەموو دەردەكان خراپىرەش پىشان بەدەن، كە ئەوئەيش كەوتنە ژىر دەستى چاوو پراوكەرەكان و داوودەرمان فرۆشەكانە چونكە زۆجارى وا ھەيە. زىبوون، راستەو راست لەو ھەو پەيدا ئەبى، كە (بىرۆمىدى) پۆتاسىيۆم، مۆرفىن، كاربوناتى سۆدا، جىو، مەيەكان) و داوودەرمانەكانى تر بەكاربەيتىن. پىزىشك (ئەلبەرت. ھ. بوک) ئەلنى:

(كە ئەم نەخۆشىيە ئەگۆررى، رووكەشە ھەرە سامناكەكانى برىتەن لە نىشتنەو ھى دەروون و ھۆش چونكە نەخۆشەكە شەرم ئەكات داواي چارەكردنى نەخۆشىيەكەي خۆي بكات.

ھەروەك داواي چارەكردنى نەخۆشىيە ناساييەكان ئەكات ئىتر ئەوئەيش ئەكەوئەتە بەر داوى بازىرگەنە چا و چلەيسە چاوو پراوكەرەكان، ئەوانەي كە رۆژنامەيەكى بەرتىل خۆر بەكرى ئەگرن بۆ ئەمەي كارە ناھەموارەكەيان پاكانە بۆ بكات، بەھۆي چاوترساندن و ھىواي درۆو كە نەخۆشە كلۆلەكەي پى كىش ئەكەن، تا ببىتە نىچىرەكى دەست و برد گىيان بۆ كىرنى داوودەرمانەكانىيان).

ئەو ھى كە لە ئەنجامى تاقىكردنەو و بىنبندا دەرگەوتووە ئەو ھەيە، كە زىرى، لە دەست پەرو و لىنگبازىي بى ئەندازەو پەيدا ئەبى، يان لە ئەنجامى نەخۆشىيەكانى ھەناو ھەو بۆ ئەم نەخۆشىيەيش سى پە ھەيە لە ھەرسى پەكەدا، ئاو لە خۆيەو دىتەو، لە خەودا بى، يان لە ئاگادارىيدا لە پەلەي يەكەمدا ئارەزوو ھەلسان و ئالۆشى رەگەزبازىي ھەيە بەلام لە پەلەي دوو ھەم و سىيەمدا، خاوەنى نەخۆشىيەكە، بەخۆي نازانى چەند ئاوى لە دەست چوو، لە پاش ئاو ھاتنەو ھەيە نەبى لە ھەر سى پەكەدا ھەست بەخۆشىيەك ناكات.

لە سەرەتاي ئەم نەخۆشىيەدا، خۆرەكانى ناو ئاوى پىا^(۱) و زۆر لە زىندوئەتەي ھىز و ھەرەتى خۆيان لە دەست ئەچى.

وايان لى دى شل و شىواو ئەبن، ھىچ چالاکى و لەش سووكىيەكەيان تىا نامىنى پاش ئەو خۆرەكان رووكەشى ژىن، خۆشىيان لە دەست ئەچى بەرە بەرە ژمارەيشىيان كەم ئەكات، تا بەتەواوئەتى نامىن، بەم رەنگە ھىزى زىندوئەتەي و دەمارە مېشكىيەكانى نەخۆشەكە لەناو ئەچن بەرادەيەكى وايشى لى دى كە ناتوانى ئەم گىيان لەبەرە وردە

(۱) نەك (خۆرە- مكروب) بەلكو: سپىرم يان (مىمن).

سه‌رسورپه‌ینه‌رانه فری بداته دهره‌وه که هه‌موویان نمونه‌ی بهر جه‌سته‌ن بۆ هه‌موو جوړه زبندویتییه‌کان.

بهم رهنکه، زره‌پیاده‌که، بی‌ره‌گه‌ز ئەم‌بیتته‌وه، که‌سی له پاش به‌جی نام‌بینی^(۱) هه‌روه‌ک ده‌نکه چه‌مچه‌یه‌کی لی دی، که ته‌رک‌رابی و که‌لکی نه‌مابی.

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که له‌شیتکی به‌هیتز و هه‌ره‌تی هه‌بی، ره‌نگه‌ له‌ سه‌ره‌تادا بتوانی به‌رگه‌ی ئەوشیلانه‌ بگری که‌هوتوته‌ سه‌ر که‌لوپه‌له‌کانی ماسولکه و ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانه‌وه به‌لام له‌ سالییک پتر به‌رگه‌ ناگری چونکه‌ هیچ‌که‌سیک نییه‌ بتوانی ئەم دهرده‌ له‌ناو بیات، مه‌گه‌ر به‌ دل بریاری دابی که‌ ره‌وشتی خۆی به‌ته‌واوه‌تی بگۆری، په‌یره‌ویی پیره‌ویییه‌کی دیاردی کرابکات، که‌ هه‌تا له‌ ژیاندا‌یه‌ له‌ سه‌ری پروات و لی جیانه‌بیتته‌وه ئەگه‌ر هاتوو له‌وه‌دا سستی نوواند، له‌ پیاده‌تی که‌وتیتیکی ته‌واوی تووش دی، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئەنجامه‌ خراپه‌کان.

ئه‌و پیاده‌یش که‌ به‌ش براوی له‌ هه‌یزه‌ بنجینه‌بیه‌که‌ی خۆی و، له‌ تامانجیک له‌ ژیانیا، که‌ هه‌ردووکیان به‌ردی بناغه‌ی ته‌ندروستی له‌شوهرشن، هیچی بۆ نام‌بینته‌وه له‌ ژیاندا ئەوه‌نه‌بی که‌ هه‌موو جوړه‌ نه‌خۆشیه‌که‌ رووی تی بکات سروشتیش بیزی نایه‌ت بیپاریزیت، یان شه‌قیکتی تی هه‌ل ئەدات و فری ئەداته‌ گۆره‌وه، یاخود که‌نه‌فتی ئەکات له‌ ژووریک له‌ ژووره‌کانی نه‌خۆشخانه‌ی شیتته‌کاندا.

ئه‌و هۆبانه‌ی که‌ رزی یه‌که‌یان پیک هیناوه، هه‌رخۆشیا‌ن په‌نجه‌ ئەکیشن بۆ چاکبوونه‌وه‌که‌ی جا ئەگه‌ر ئیمه‌ ئەو هۆبانه‌مان هه‌لگیرایه‌وه، واتا: بیرمان له‌و کارانه‌ نه‌کرده‌وه که‌ میتشکمان پر ئەکه‌ن له‌ خراپه‌ و، له‌شمان تووشی کزیی ئەکه‌ن و، که‌لوپه‌له‌کانی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانمان پر ئەکه‌ن له‌ ترس و له‌رزی نه‌پینی و تووشی تیک چوون و پرست برانیا‌ن ئەکه‌ن... له‌ جیاتی ئەوه‌ بیری خۆمان خسته‌ سه‌ر ئەوشتانه‌ی که‌ میتشکمان روشن ئەکه‌نه‌وه و له‌شمان ئەخه‌نه‌وه سه‌ر پاک‌ی و ته‌ندروستی، ئەوساکه‌ ئیمه‌ به‌سایه‌ی ئەم کرده‌وانه‌مانه‌وه خۆمان خۆمان له‌م دهرده‌ سامناکه‌ ئەپاریزین و، خۆشی له‌ سه‌رکه‌وتن و به‌ره‌م پیک هینان وهره‌گرین، له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و منال نه‌بوونیش (زپی) رزگارمان ئەبی.

جا بۆ ئەمه‌ی بگه‌یته‌ ئەم تامانجه‌، خۆت به‌م جوړه‌ رابه‌یتنه‌:

(۱) به‌واتای: وه‌جاک کویر ده‌بی.

پیش ئەمه‌ی له‌ پتخه‌فه‌که‌ت بیته‌ دهره‌وه، چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌کی درێژ ده‌، تا پیت ئەکری سنگت پرپکه‌ له‌ با، به‌مه‌رجی په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که‌ت به‌ته‌واوه‌تی کرابنه‌وه، تا بای پاک بیته‌ ناو سییه‌کانته‌وه و بتوانی بتبوورژینته‌وه پاش ئەوه‌تا له‌ناو پتخه‌فه‌که‌تایت، ده‌ست بکه‌ بهم مه‌شقانه‌ی که‌ له‌م نووسراوه‌دا پیشان دراون، بۆ ئەمه‌ی زبندویتییه‌ ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانت بۆ پیک بی له‌ دوا‌ی ئەم وهرزخانه‌، ئاویکی سارد بکه‌ به‌خۆتا، که‌ له‌ دوو وردیله‌ (دقیقه) تی په‌ر نه‌کات، بۆ ئەمه‌ی له‌پاش خۆ وشک کردنه‌وه هه‌ست به‌گه‌رمییه‌کی خۆش بکه‌یت له‌ له‌شتا.

بی‌گومان، کارو‌فرمانی له‌ش بزوین له‌ناو بای پاکدا، چاکتره‌ له‌ کارو‌فرمانی له‌ش نه‌بزوین له‌ جیگای داخراودا.

جا ئەگه‌ر سروشتی فرمانه‌که‌ت و ابو، که‌ له‌ناو نووسین خانه‌که‌تا دابینشی، پتووسته‌ له‌ سه‌رت درێژترین کات که‌ بۆت بلوی گه‌رانی درێژ درێژی تیا بکه‌یت له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی درێژدا.

ئه‌وه‌بیش بزانه‌ که‌ خواردنی دوو ژم، له‌ رۆژیکا، چاکتره‌ له‌ خواردنی سی ژم به‌لام ئەگه‌ر توانیت سی یه‌م ژمیش بخۆیت و به‌ئاسانی سازی بکه‌یت له‌ناو ورگتا وه‌ک دوو ژمه‌که‌ی تر، ئەگه‌ر له‌ ژمه‌کان که‌میش نه‌که‌یتته‌وه زیانی نییه‌.

نه‌که‌یت به‌بی ئاره‌زوو نان بخۆیت چونکه‌ خۆرشته‌که‌ت ئەبی بیته‌ خۆتینیکی گه‌ش و زۆر ئەو نان خواردنه‌یش که‌ به‌ئاره‌زوو و خۆشیه‌وه نه‌خوری، و اچاکتره‌ خۆتی لی دوور بخه‌یتته‌وه.

چونکه‌ خۆتینیکی که‌م و کز نه‌بی لی پیدا نابی. ئەو خواردنانه‌ بخۆ، که‌ دلته‌ ئەچیتته‌ سه‌ریان، به‌مه‌رجی چاک بن و پیت بکه‌ون.

له‌ زۆر خۆری خۆت پیاریزه‌ له‌ناوه‌ند ژمه‌کانیشدا هیچ مه‌خۆ مه‌یش نوو تا چه‌ند کاتیک به‌سه‌ر ژمه‌ی دوا‌یتا تی ئەپه‌ری چه‌ند به‌که‌لک و خۆش ئەبوو، ئەگه‌ر پیش نوستنه‌که‌ت چه‌ند وهرزشیکت بکرا‌یه‌ له‌ وهرزشه‌ بی ئه‌رک و سووکه‌کان.

نه‌که‌یت که‌م ته‌رخه‌می بکه‌یت له‌ هه‌ل مژینی بای پاکدا په‌نجه‌ره‌کان هه‌موویان بکه‌ره‌وه تا ئەکه‌ونه‌ سه‌ر گازی پشت هه‌ر هه‌فته‌ی جاریک دووجار ئاوی بکه‌ به‌خۆتا له‌پاش مه‌شقه‌کان

به‌یانیا‌ن و ئیوارانیش به‌جلوبه‌رگی گرانه‌وه‌ باری خۆت گران مه‌که‌ ده‌ستت دایه‌ هه‌ر

کارتیک، مام ناوهندی به، نه کهیت له ئەندازه تیپەر بکهیت تا زوو خۆت لهو شووشه داوودەرمانه رزگار بکه، که له لات کۆبوونه تهوه، بیانخه ره جینگای هه ره باشه وه که ئەویش زێرا به!...

ههروهک لهشت پاک ئەکه یته وه، هۆشیشت پاک بکه ره وه پال بده به ئارامیه وه له سه ره وهرزه کانیشت به ریکو پیکیه وه برۆ به ریدای روو بو پیشه وه بکه، له رینگا گه وه ره که ی مرۆ قایه تیدا.

بهشی بیست و یه گهم

هۆی ئاره زوو هه لئه سان

ئاره زوو هه لئه سان، لهو کاتانه دا په یدا ئەبێ که لهش تووشی کهم ته رخه می و په روه ره نه کردن دی ئەم به پیچه وانه ی زۆریه ی گه یو گرفته ره گه زبازیه کان، په یوه ندی نییه به لنگ بازیه ی زۆره وه له مه وه نابێ وا تی بگه یین که لنگ بازیه ی بێ ئەندازه، له زۆر جاردا، ئۆیالی له پیاوه تی که وتنی به ئەستۆ نابێ به لام راستیه که ی ئەوه تا: که هه ره وه شتی که له بیر کردنه وه دا به کار به یتری، یا خود له کار و فرماندا که ئەنجامه که ی به وه بگات هه یزه کانی له شمان کز بکات، به ته نشت ئەویشه وه هه یزه زیندو وه کانی شمان کز و لاواز ئەبن.

جا له بهر ئەمه یه که ئاره زوو هه لئه سانیه ده مه می، یا خود یه کجاری، له وه نده زۆر تر بلابو ته وه، که به بیرماندای رازی ئەوه ییش، که کهس دان نانی به بلابو ونه وه یدا، له وه دایه، که ئەو کۆمه له کلۆلانه ی ئەم دهرده یان تووش بووه، شهرم ئەکه ن نه خۆشیه که یان بو هه یچ کهس بگێرنه وه، ته نانه ت بو کهس و کاری خۆشیا ن، نای گێرنه وه.

جاری وا هه یه ساردیه ی و گه رمیه ی با په یوه ندی به ئاره زوو هه لئه سان وه هه یه چونکه ئەو که سه ی له ته نگه له مه دای و له ناو گه رمایه کی زۆر دا بژی، دوور نییه که ئەوه له رووی کاروباری ره گه زبازیه وه کاری تی بکات زۆر کهس له ئەفسه ره کانی سوپای به ریتانیا له هه یندستاندا، هه یزی ره گه زبازیه یان به هۆی بای ئەو یوه کزبوو.

که یینه وه یه یه کی به ناو بانگیش خرایه به رده می دادگای به رلا کردن له (له ندهن) دا^(۱)، هۆیه که ی ئەچوه وه سه ر (با) که یی انویه کی ده لئه مه ندی جوان، سکا لای له ده ست می رده که ی، که ئەفسه ریک بو بوو له هه یندستاندا و گه رابو وه به ریتانیا، داوای به رلا کردنی کردبوو له دادگا، هه ره له بهر ئەوه ی می رده که ی پیاوه تی نه ما بوو و هه یچ لنگ بازیه کی له گه لیا پی نه ئەکرا، له چه ندو چون کردندا، ئەفسه ره که زۆر بیرو با وه یی پزیشکانه ی بێ هاوتای پی شاندا، که به لگه یه کی گه وره بوون بو ئەوه ی، که هه یزی ره گه زبازیه ی له زۆر کاتدا، له بایه کی وادا په یدا ئەبێ که گه رم و سه رمای مام ناو هندیه ی بێ.

به لام نابێ ئەوه ی شمان له بیر بچیت، که پیاوی سپی پیست، ئەگاته ناوچه گه رمه کان،

(۱) دادگای به رلا کردن: دادگای شه ری، کاروباری کۆمه لایه تی (محکمه التفریق او الطلاق).

له خوښياندا گه شکه دارنه بڼې؛ چونکه له بهندو کوته‌ی نه و ناوچه‌یه پرگاری نه‌بڼې که له پاش خوښه‌وه به جيتی هيتستوه و، نه‌توانې به‌ناره‌زوی خوڼی لنگ بازي بکات و نالوښی خوڼی دامبرکيتيسته‌وه که هم ره‌وشته، زورجاری و ابووه، بووه به‌هوڼی شوږشی نه‌توه‌کانی نه‌وه جيتا گهرمانه، بهرامبه‌ر داوین پيسی نه‌وه مرؤقه سپی پيستانه نه‌وه گبروگرفتانه‌پيش که تووشی ټينگيلته‌ره بوون له هه‌ندی، له و خاکه ژير ده‌ستانه‌یدا، هه‌مووی له رووی هم ورووژانانه‌وه بووه جا نالوښ دامرکاندنه‌وهی زور و، مهی خواردنه‌وهی له نه‌ندازه به‌ده‌ر و، خوارده‌مه‌نیی پر به‌هارات، که شارستانیه‌کان خوڼانی پتوه خه‌ریک نه‌کهن، به‌بیانووی پاراستنی جوول‌هی جه‌رگيانه‌وه به‌هوڼی داووده‌رمانی تير و گهرمه‌وه... نه‌مانه هه‌موویان نه‌بنه هوڼی په‌یدا بوونی جوړه (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانیک) به‌م په‌نگه، خراپه‌کان له ده‌ست خوڼان نه‌وه شپينه‌وه، که چی نه‌چین گله‌بی له سروشت نه‌کهن، که هېچ تاوانیکي نیسه له‌ودا هېچ مقومقویه‌ک ناکرئ که خوږشتی ناتواو، هه‌ره‌تی په‌گه‌زبازي نه‌کوژئ هوڼه‌کانی نه‌مه‌پيش ئاشکران چونکه نه‌دانی خوږشتی به‌هېت، به‌له‌ش، که که‌ره‌سته‌یه‌کی بنچينه‌ییه بو هه‌موو جوړه هېتیک له له‌شدا، هانه‌ی نه‌خوښی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌دا که تووشمان بېت، پشت گرتنيکيشیه‌تی که له کوڼمان نه‌بېته‌وه له راستیدا، زانست نه‌وهی بو ئاشکرايووه، که هه‌ر له‌شپیک خوږشتی ته‌واوی نه‌دریتي تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دېت هه‌رچند ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانه‌که، جوړ جوړ و پله به‌پله‌یه، به‌لام هم راستیبه ناشارتته‌وه که هه‌یه و په‌یدا نه‌بڼې.

له‌مه‌ودا هه‌ندی له‌وه‌پيش نه‌دوین که هه‌ندی که موکووړی په‌گه‌زبازي هه‌ن له کاره‌ساتی ناکاوه‌وه یان له سروشتی پيشه‌و کاره‌وه، یاخود به‌هوڼی وه‌رگرتنی هېت و تواناکه‌ی له دایک و باوک‌وه، په‌یدا نه‌بن جا هم که موکووړی بیانه نه‌بنه هوڼی روودانی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) یش (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) یش به‌هوڼی کاره‌ساتی ناکاوه‌وه، که م رووئ‌دا.

چونکه جيتگی نه‌ندامه‌کانی سک و زاگردن وا هه‌ل که‌وتوه که له زبانی ته‌نگوچه‌لمه‌کانی دووربخاته‌وه.

نه‌وانه‌ی پيشه‌کانیان وا هه‌ل نه‌گرن که زوری کاتی خوڼان به‌دانیشتن و نه‌جوولانه‌وه رابویرن، زبانیکی زور نه‌به‌خشن به‌هېت زبندوه‌کانی خوڼان دووریش نیسه، له پاش چهند ماوه‌یه‌ک تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانیکي په‌جگاری) بن چونکه وه‌ستانی کوومه‌له‌ی ماسولکه‌کان، هېتزه‌کانی له‌ش خا و نه‌کاته‌وه، نه‌خوښیه‌کیش نه‌خاته‌وه سهر نه‌وه‌ی که

تادیت خراپتری لی بی هه‌روه‌ها هه‌ندی پيشه‌وکاری وا هه‌ن که خاوه‌نه‌کانیان ناچار نه‌کهن له‌ناو که‌ره‌سته‌ی ژه‌ه‌راوی و کوومه‌له‌ داووه‌رمانی سامناکدا فرمان بکهن، جا زورجاری وا هه‌یه که (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) له‌وه وه په‌یدا نه‌بڼې، چونکه نه‌وه که‌ره‌ستانه کار له کوومه‌له‌ ده‌ماره میتشکییه‌کان نه‌کهن.

دوورنیسه که له نه‌ندامه‌کانی سک و زادا، که موکووړی یاخود نارپکییه‌ک هه‌بڼې، که ماوه نه‌دات کاری لنگ بازيه‌که سهر بگرئ جا له‌پيش چاوی په‌گه‌زی نافرته‌دا، نه‌وه جوړه پیاوانه وا دانه‌ترین، که ناره‌زوویان هه‌ل‌ناس.

نه‌مه بیتجگه له‌وه‌ی که خوښیان نه‌خوښی ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان یان پتوه‌بڼې له‌به‌رته‌وه رووکه‌شه‌کانی که موکووړی ده‌روه، به‌هوڼه‌ک دانه‌ترین له هوڼه‌کانی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان).

ده‌مار بزونه‌کانیش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تیکيانه‌وه، نه‌بنه هوڼی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) پکی شراوه چونکه هه‌نگاوی دواپی له کاری لنگ بازییدا، پتویستی به‌کوویونه‌وه‌ی هېتزه‌کانی هوښ و هېتزه‌کانی په‌گه‌زبازي هه‌یه نه‌مه‌پيش له توانای نه‌وه سهرخوښه‌دانییه که ده‌سه‌لاتی خوڼی له ده‌ستدا نه‌مايې.

هه‌رچند نه‌کاو نه‌کوښ نه‌وه کاره‌ی بو ناچیته‌سهر، چونکه له‌ش و ده‌ماره میتشکییه‌کانی له که‌لک که‌وتون، توانای جيتجی کردنی نه‌وه کاره‌یان نیسه.

له‌ش سرکه‌ره‌کانیش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تیکيانه‌وه، وهک (به‌نگ و تلپاک و مؤرفین و کلورال)، بنکه‌کانی ده‌ماره میتشکییه‌کان سر نه‌کهن، له‌به‌رته‌وه ماوه‌نادهن به‌مرؤف بگاته نه‌وه‌پری خوښی له کاری لنگ بازییدا هه‌روه‌ها زور به‌کاره‌ینانی توتنیس (جگه‌ره‌کیشان) به‌م نه‌نجامه‌ی نه‌گه‌تینې.

په‌نگه سه‌یرترین شپوه‌ی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌وه‌بڼې که له پشپوی هوښه‌وه په‌یدا بیی په‌کیتک له‌و بارانه نه‌ویه که هه‌ندی له لاوه ده‌ماری میتشک کزه‌کان، که زبکی ژن هینان نه‌بنه‌وه، له‌وه نه‌ترسن که له شه‌وی زاویه‌تیدا، نه‌توان ژنه‌کانیان دلخوښ بکهن و له لنگ بازییدا تیریان بکهن جا هم جوړه دوو دلپیه له توانای په‌گه‌زبازي خوڼاندا، وایان لی نه‌کات که باوهریان به‌خوڼان نه‌میتنې که ژن هینانیاو بو نه‌چیته سهر نه‌جا که په‌کیتک له‌و جوړه که‌سانه ژن نه‌هیتنې، نه‌ونده که‌م باوهرپی به‌توانای لنگ بازي خوڼی چوته میتشکه‌وه، تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دی نه‌وه‌پيش دیاره که هم جوړه بارانه، له پتگی هوښه‌وه چاره نه‌کرتن.

بهشی بیست و دووهم

چهند راستییه که له بابته ئاره زوو هه لئه سانه وه

دهردی ئاره زوو هه لئه سان، له وه نه خوشیانه یه، که هه موو دهه کۆمه لیک قسه ی پرپووچی پیوه نووساوه، باوه ری هیچووچی له سه ر بلا بوته وه یه کییک له و شتانه ئه وه یه که هه موو کهس وا ئه زانی، نه مانی زیندویتی له له شدا، ئه وه ئه گه یینی که تووشی (ئاره زوو هه لئه سان) بووه.

ههروه ها باوه ریشیان وایه، که ئه گه ر یه کییک جاریک نه توانی کاری لنگ بازی بکات، ئیتر هه تاماوه له ژیاندا کاری لنگ بازی پی ناکری زۆریه ئه وه که سانه ییش که تاماده ن بو په سه ندردنی ئه م بیرو باوه رانه، تیکرا، له وانن که سکالا یان هه یه له ده ست پشیوی یهک، له بابته ی ره گه زباز بییدا.

له به شی پشوو دا ئه وه نده مان پشاند، که ئه م بیرو باوه ره هیچوو پوو چانه به درۆ بخاته وه له به ر ئه وه پیوست ناکات به وه که پیاو به دبین بیت، ئه گه ر ههستی کرد به کزییه کی گشتی له ناو له شیا چونکه کزیی له ش ئه وه ناگه یینی که (ئاره زوو هه لئه سان) ی نه ماوه چونکه ئه و ئاگردانه ی، پرشنگ نه دات له به ر نه بوونی پشکوۆ ئاگر له ناویا، وا دانانری که هه تا سه ر به کاری به کاره ینان نایه ت هه ر کاتی پرت کرده وه له پشکوۆ ئاگر، بلتیه ئه دا و هه ل ئه گیرسیته وه و پرشنگیش ئه دا ئه مه ییش که له بابته ئاگردانه وه ئه گوتری، له بابته له شی مرۆ قیشه وه ئه گوتری، هه ر کاتی ئه م له شه، زیندویتییه که ی تیا نه ما، کز و لاواز ئه بی و له که لک ئه که وئی به لام ئه گه ر هیز و زیندویتییه که یمان بو نوی کرده وه، ئه ویش دووباره ده ست ئه کاته وه به فرمان راپه راندنیکی ته واو له و (ئاره زوو هه لئه سان) هیش که بو ی هه لبه ستر او، رزگاری ئه بی.

ههروه ها یه کیکی تر له وه هه لانه ی که بلا بوونه ته وه له بابته دهردی (ئاره زوو هه لئه سان) وه، ئه وه یه که پیریته ی (الشیحوخة) له ناوچوونی زیندویتییه له شی به دده مه وه یه.

رهنگه ئه م باوه ره له هه موو باوه ره هیچوو پوو چه کانی تر زۆر تر بلا بوو بیته وه ئه مه راسته که پیری کزیی ئه ندامه کانی له شی له گه لدا یه هبزه کانی ره گه زبازیش، به هزی فرمانه کانی له شه وه که م و زۆر که موکوور بیان تی ئه که وئی.

یه کییک له و بابته تانه ی که هه ل ئه گرن سه رنجیان لی بدری، ئه وه یه که ئاره زوو لنگ بازی کردن یه جگار زۆریو، لنگ بازییه که، جیه جی نابی، ته گه ره ی تی ئه که وئی ههروه ها ریک نه که وتنی بیرو باوه ری ژن و میترد و ناکوکی یان، له گه ل نه بوونی خوشه ویستی به رامبه ر به کتری، کار ئه کاته سه ر په ییدا بوونی نه خوشی (ئاره زوو هه لئه سان).

ئه م باره، به رۆشنی، له و کاتانه دا ده ر ئه که وئی، که ژن هینانه که، له سه ر بنچینه ی پوول په رستی بی، نه ک خوشه ویستی به رامبه ر به کتری.

لنگ بازی له ئه ندازه به ده ریش، له هویه گرنگه کانی په ییدا بوونی (ئاره زوو هه لئه سان) ه چونکه ئه بیته هوی تیکچوونی کارو فرمانی ئه ندامه کانی سک و زاگردن و له ناوچوونی ئه و سووته مه نییه ی که ئه و ئه ندامانه ی ئه خسته گه ر گه لیک نمونه ییش هه یه له ناو ئه و لاوانه دا که ده ست په ر له که لکی خستوون و ده ماری پیاده تی یان نه ماوه، به هوی په یوه ندی نا دروسته کانیانه وه له گه ل ئافه رته سۆزانییه کاند و تووش بوونیانه وه به نه خوشییه کانی ئه ندامه کانی سک و زاگردنه وه.

له مانه وه تی ئه گه یین، که پاراستنی شاکلاوی پیاده تی وای پی ئه وئی که یه جگار به ته نگ ته ندروستی و ره وشتی پاک و ئه ندازه گیری خۆمانه وه بین چونکه هه ر که م ته رخه مییه کمان لی روویدا، له وانیه زبانی وای لی په ییدا بی که تو له ی بو نه کریته وه.

به لّام ئەو پیرەدی که هیزی زیندویتی خۆی پاراستی، له شیوهیهکی تردا ئەبیرئ بەرئەوه، نابج ئەوه بەشتیکی سەرسورپهینەر دابنرئ، که پیاویکی حەفتا سالی منالی بی، چونکه لەشەکهی فرمانەکانی خۆی بەتەواوەتی ئەبینی.

راست ترین بەلگەیشی بۆ ئەمە، ئەو دیە که لەسەر دەمی شاهەنشا (ناپلیۆن) ی بەکەمدا، یەکتیک لە سەرکردهکانی لەشکری ئەو که تەمەنی گەشتبووه هەشتا سالی، کچیکێ پچکۆلە ی جوانی هینا، که چی چەند منالیکێ لیتی بوو.

شتیکێ تریش هەبە، که پەبوەندی بەپیش بینییهکی هەلەوه هەبە له بابەت (ئارەزوو هەلنەسان) هەو.

ئەویش ئەو دیە، که ئەو کەسانە ی تووشی ئەم دەرده هاتوون پە ی بەوه ئەبەن که نەخۆشییە که بیان لەوهوه پەیدا بووه که لەسەر تەواوە گوێیان نەداوە تە نیشانەکانی ئەمەیش وا ئەگەینئ، که نیشانەکانی نەخۆشییە که ئاشکراو دبارن.

بە لّام که مەتەر خەمی نەخۆشە که لەگەل نەخۆشییە که ی خۆیدا خستوتییە ناو ئەو سەرگەردانییهوه یەکتیک لەوانەیش ئەو دیە که له تافی لاوتییدا، هەرکەسێ ئارەزووی پەگەزە که ی تری نەکرد، ئەو واتایە ئەبەخشی که ئەو کەسە چ له رووی لەشییهوه و چه لەرووی دەرروونییهوه ناتەواوه جا ئەگەر هەموو کەسێک ئەم نیشانە ی نەخۆشییە ی له خۆیا بدیایە و خەریکی لابرندی بوایە، تووشی ئەو رۆژە نەتەهاتین که له هەموو لایە که وه گوێمان له سکا لاکردن بی له بابەت (ئارەزوو هەلنەسان) هەو، بە لّام راستییە که ی ئەو دیە که ئیمە هەموو دەم، له بابەت تەندروستیمانەوه، چا وروا له خۆمان ئەکەین، و چارە کردنی نەخۆشییە کانی شمان دوا ئەخەین.

تەنانەت ئەگەر ئەو کەسە ی ئەم نیشانانەیشی لی دیاردی ئەدا، وریا بیتهوه و خەریکی چاک کردنەوه ی نەخۆشییە که ی بیت، له زۆر جاردا پەنا ئەباتە بەر داوودەرمان، بەهیوای ئەوهی که پیتیان چاک بیتهوه زۆرجاری وایش هەبە، نەخۆشەکان ئەچنە بەر دەرگای فرۆفیل بازەکان و چا وروا کەرەکان.

له هەردوو باردا، نەخۆشە که، پارەکانی خۆی بەفیرۆ ئەدات، که دوور نییه زبانیکی زۆریش بە لەشی گەیشتی.

له هەردوو باردا، نەخۆشە که، زیندووتییە که ی دەست ناکەوێتەوه، دەماری پیاو تییە که ی وهک خۆی لی نایە تەوه ئەو داوودەرمانانە ی که نەخۆشەکان خۆیان ی بۆ ئەکوئن، بی ئەمە ی بزانی چیی تیا یە و بەکاری چی دی، توژیک لەو زیندووتییە یان

تیانییه، که هیوایان وایە، بەزۆر دەستیان بکەوئ.

چونکه داوودەرمانە گیراوهکان که گوایا بۆ بەهێزکردنی لەش دروست کراون، له راستیدا هەر ئەو دەرمان ی پی ئەکرئ، که ئەندامە سستەکان بۆ ماوێهەکی کەم بخەنەوه گەر، بە لّام له دوا ییدا وهک خۆیان یان ئەهێلنەوه، بیتجگە لەوه سستی و کزیبەکی تازه یشیان تیا بەجی ئەهێلن.

سەیر ئەو دیە، هەندئ لەوانە ی که هیزی پەگەزبازیان نامینئ، پەنا ئەبەنە بەر مە ی خۆری ئەوانە و ئەزانن که مە ی، هیزیان پی پەیدا ئەکات بۆ کاری لنگ بازی له راستیدا، ئەوانە له ریگای چاک بوونەوه لائەدەن هەر هەلێکیشیان له دەستا مایی بۆ چاک بوونەوه له دەست خۆیان ی ئەدەن.

بە لّام ئەوانە ی ژیری تەواون، ئەچنە بەر دەرگای پەرودە کردنی له راستیدا، وەرزش و خۆرشتی بەجی، لەو شتە گرنگانەن که هیز و زیندووتی بۆ لەش ئەگێرەوه.

بە لّام له کاتی هەلپێاردنی خۆرشتدا، ئەبی تەماشای ئەوه بکری که بەکەلکی لەش بی و پیتی بکەوئ بە لّام له کاتی هەلپێاردنی وەرزشەکاندا، ئەبی ئەو یاریانە هەلپێرترین که ئەندامەکانی لەش بەهیز ئەکەن و زیندووتی تیا پەیدا ئەکەنەوه ئەو پێرەوییه ی که لەم نووسراویدا دامان ناوه، تەواو بەکاری ئەوه دیت که ئەم ئامانجە بهییتە دی.

ئەو پیشبینییە هەلنە ی که دەربارە ی نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان)، بلاق بوونە تەوه، ئەتوانین هەموویان بەینەوه سەر ناشیتی و نەزانی: نەشارەزایی له سروشت، نە شارەزایی له وهی که سروشت لیمانی ئەوئ چونکه نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان)، پیش ئەمە ی دیاردی بدات، لەوانە یه پیتی بزانی ئەویش بەوه دا ئەزانی که نەخۆشە که، کزی هەموو هیزەکانی لەشی گرتیتهوه، که له ئەنجامدا زیندووتی و چالاکیشی نامینئ که چی بەجۆریکی تیپکرای کاتی نەخۆشە که دەست ئەکات بەچاک کردنەوه ی خۆی، بەجۆریکی و سەیری (ئارەزوو هەلنەسان) ه که ئەکات وهک لهو شتانه جوئ بی که بوون بەهۆی پەیدا بوونی، وایە لەوه دا هەر لەو کەسە ئەکات، که بیهوی درختیک بەر یهست بکات له گەشەکردن، له جیاتی ئەمە ی له رەگ و ریشه وه دەری بهینئ، گولەکانی لی ئەکاتەوه، بۆ ئەمە ی له دەست نەخۆشیی (ئارەزوو هەلنەسان) رزگار بین، هەر یەک ریگا هەبە بیگرین، ئەویش پەپرە ی کردنی ئەو دەستوور و یاسایانە ی که سروشت بۆی داناون ئەم دەستوور و یاسایانە ئەوانەن که لەم نووسراویدا ناوبراون، بۆ ئەوه پیشانمان داون که یاریدەر یکی باش بن بۆ ئەو کەسانە ی که ئەیانەوئ بەکەلکیان بهینئ.

بهشی بیست و سییه

چاره‌کردنی نارہ زوو ھلنہ سان

پتیبستہ له پیش ھموو شتییکا ټوہ بزاین، که ټو که سانہی سکالا ټکهن له دست ټم جوړہ نہ خوشییانہ، له ناو له شیانداندا ژمارہیہ کی زور شانہی مردوو ھہیہ ټم جوړہ شانہ مردووانہ پیش له باریانداندا ھہیہ ټندامہ کانی له ش له کاربخن، به تایبہ تی ماسولکہ کان دہمارہ میتشکییہ کان له بہر ټوہ ټہ بی له پیش ھموو شتییکا نہ خوشہ کہ خہمی ټوہی بی کہ له شی خوی بہ تہ واوہ تی پاک بکاتہوہ لهو جوړہ شانہ مردووانہ، تا ھیچ تہ گہرہ یہ ک نہ یہ تہ پیشہوہ له بہر دہم چاک بوونہ ویدا له نہ خوشییہ کہ.

له ھموو شتییک گرنکتر کہ بو ټمہ دست بدات، مہشق کردنہ به ھموو ماسولکہ کانی له ش، به شتیوہ کی وا کہ زیندو پتیبستہ کی خوی دست بکہو پتہوہ بہو مہرجہی کہ وەرزش کردنہ کہ له ناو بای پاکدا بکری له بہر ټوہ گہرانی درپژ و ھناسہ دانی قوول، ھیز و زیندویتی بہ نہ خوشہ کہ ټہ بخشی. چونکہ له کاتی رۆشتندا، ھموو ټندامہ کانی له ش دینہ جوولہ جوول و وربا ټہ بنہوہ بہ واتایہ کی ترژیانیکی تازہ دیتہوہ ناو له ش، تا ټوہی له دستہی چووہ، دستہی بکہو پتہوہ. دیسانہوہ، بایہخ ټہ دینہوہ بہ پاک کردنہوہی له ش، بہ جوړیکی وا کہ ھیچی تیا نہ میتیبستہوہ، له گہشہ کردنی تہ گہرہ بدات. ھہر فرمانیک بکہیت له ناو بای پاکدا، له وانہ یہ کہ ماسولکہ کانی له شت وربا بکاتہوہ و بیانخاتہ جوولان جا ټہ گہر دہستت نہ پەرژا، وەرزش بکہیت بو پەرورده کردنی له شت، ټہ توانیت خوت بہ جووت کردن بہ کشتوکالہوہ خہریک بکہیت.

ټو وەرزشانہ پیش کہ له م نووسراوہ دا ناویان براوہ، ټہ گہر له ناو بای پاکدا بکری، بہ تہ واوہ تی بہ ککلت دین بہ تہ نشت ټم وەرزشانہ یشہوہ، پتیبستہ له سہر ټو کہ سہی کہ نہ خوشیی (نارہ زوو ھلنہ سان) ی ھہیہ، ټم یاسایہی خواروہ پیرہوی بکات، له ژیانہی رۆژانہی خویدا، تا زوو بہ زوو چاک بیبتہوہ.

ھہر کہ سټ ټم یاسایہ، بو ماوہ یہ کی باش، بہ جی بہین، ټہ وندہ ټہ نجامی بہ ککلتی بی ټہ گات، تا ماوہ له ژیاندا سوپاس ټہ کات.

کہ خہ بہرت بووہوہ له خہو، له جیگا کہ تا مہ میتنہرہوہ، ټہ مدیو و ټو دیو بکہیت. دہمودہست راپہرہ و وەرہ دہرہوہ چونکہ ھہر چہ ندہ سستی بکہیت له بہ جی ھیشتنی پیخہفہ کہ تا، ټہ وندہ سارد ټہ بیبتہوہ له چالاکی و گورج و گولی، نارہ زوو شل و

شیتوایی و تہ مہلی ټہ کہیت دوا ټوہ دہست بکہ بہو وەرزشانہی کہ له م نووسراوہ دا ناو براون، بو ټمہی کہ لوپہلی دہمارہ میتشکییہ کانت ھیز و گوری خو بان بستینہوہ و چالاکی و کارگوزاریان دہر بکہو پتہوہ.

دوا ټوہ، بہ پہشتہ مالیکی زیر، له شت بہ توندی بسورہوہ تا پتیبستہ کت وربا پتہوہ و خو پتیبستہ بہ گورجی بہ ناو دہمارہ کانی له شتا بسورپتہوہ ټنجا ناویکی سارد بکہ بہ خوتا بہ لام ټہ گہر نہ توتوانی ناوی سارد بکہیت بہ خوتا، له سہرہ تادا وازی لی بہینہ تا ھیز و گوری خوت ټہ بستینہوہ و بہرگی ټوہ ناوہ ساردہ ټہ گرت.

ژہمی بہ یانی مہخو له جباتی ټوہ پر جامی ناوی سارد بخوڑہوہ.

ټہ ویشت له بیری نہ چټ، کہ بہ یانیاں ټہ وندہی بو ټہ لوی، له جیگاہی کی چوول و له ناو بایہ کی پاکدا وەرزش بکہیت ھہر وہا ټہ ویشت له بیری نہ چټ کہ له کاتی وەرزشہ کہ تا، ھناسہی قوول قوول بدہیت خوت وا راپہینہ ھناسہی قوول بدہیت، له ھہر دہمیکایی، له ھہر کوپہ کا بیت، بہو مہرجہی بایہ کی پاکری.

ژہمی یہ کہمت له کاتی یانزہ ھہمی بہ یانیدا، یاخو له کاتی دوانزہ ھہمی نیوہر ودا بخو خواردنہ کہ باش بجوو له دہمتا، تا تہ واو شل ټہ بیبتہوہ، ټنجا قوتی بدہ له کاتی نان خواردنناو ټو مہخوڑہوہ بہ لام له کاتہ کانی تری رۆژدا، تا بیت ټہ کری ټو بخوڑہوہ لهو خواردنناہی کہ پیش ټہ کون زور بخو ھہر خواردہ مہ نیبہ ک زبان بہ تہ ندروستیت بکہینہ مہ بخو کہ له خواردنہی ژہمی یہ کہمت بو پتہوہ، له ناو بایہ کی پاکدا بو نیوکاتییک سہروت بدہ بہ خوت.

دوا ټوہ چ کاریکت بو ټہ لوی بیکہیت، بیکہ.

ژہمی دووہ میشت پتیبستہ له کاتی پینجہم یاخو شہ شہمی ټیواران دابی و اتا شہ ش کاتی تہ واوی له دوا ټہمی یہ کہم پټ بجیت وا چاکہ، کہ نہ نویت تا سټ چوار کاتیک بہ سہر خواردنہ کہ تا تی ټہ پیری.

جا پیش ټمہی بجیتہ ناو پیخہفہ کہ تہوہ، پتیبستہ جہ کانت داکہ نیت و ھندی لهو وەرزشانہ بکہیت کہ بو بہ ھیز کردنی دہمارہ میتشکییہ کانت دست ټہ دن ورباہہ، له دوا وەرزشہ کان، ناویکی گہرم بکہیت بہ خوتا پتیبست بہوہ ناکات، ھموو رۆژیک ټم ناوہ گہرمہ بکہیت بہ خوتا جاریک دوو جار له ھفتہ یہ کا بہ سہ پاک کردنہوہی بای ژوورہ کت، یہ جکار پتیبستہ چاکترین نوسن ټہ ودا کہ له ناو بای بہرہ لالا و پاک دابی.

چونکہ (ټوکسجین) له باربا ھہ بہ کہ بہرگی تہ ندروستی و زیندو پتیبست بکات بہ بہردا.

بهشی بیست و چواردهم

سیس بوونی که لویه لی سک و زاکردن

سیس بوون، یا خود قرچ هه لاتی هه نندامیک له نندامه کانی لهش، دوورنییه له زور به کارهیتانییه وه، یا خود، له خراب به کارهیتانییه وه بی ته و ندهی په یوه ندیی به نندامه کانی سک و زاکردنه وه هه به، کزی و لاوازیان له نه نجامی زور به کارهیتانیه وه په پیدای ته بی، نهک له نه نجامی به کارهیتانیه وه هه ووه، وهک بو مان دهر ته که وی، که لهش به جوژیکی تیکرایی سیس ته بی و، کز و لاواز ته بی، به هوژی وهرزش نه کردنه وه، که ماسولکه کان به کارهیتانین، یا خود به هوژی خوشرستی ناته و او وه، یان له بهر هه هویه کی تر بی، ته نندامه کانی سک و زاکردنیش به و پیته، کزوسیس و وشک هه لدین وهک ته نندامه کانی تری لهش، که زور دوورنییه وایان لی بی به ته و او ته لی له که لک بکه ون فرمانی خو بیان پی ته بییری.

ته و شتانهی که ته بنه هوژی ته مانه، ناشنامان ته که ن له شتیهی چاک کردنه وه و اتا خه ریک بیت هیزه کانی ده ماره میتشکییه کان و ماسولکه کان و که لویه لی خو اردن سازکردن له له شتا، سه ره نوئی دابه زرتینیتته وه ته و ندهیش په یوه ندیی به و وه هه به، له م نووسراوه دا پیشان دراوه به م رهنکه هیزه کانی خو ت ته که رتینیتته وه دوخی جار ان و، چالکی و لهش سووکی خویش تاز ته که یته وه و که به هوژی ته و وه، به ره، به ره، هیزی سک و زاکردنت تیا په پیدای ته بیتته وه لی ره دا ناتوانین گرنگیی وهرزشی تاییه تی و ریگی گشتیی چاره کردن روشن بکه ینه وه.

هه ته و ندهی به سه که بلتین، ته نجامی ته وه، به وه ته گات که لهش خوینتیکی گه شی وای ده ست بکه وی، که پری له خوشرستی به که لک، که ته م یه ش سه ره نوئی هیز و زیندویتی ته به خشیتته وه به ته نندامه کان و ماسولکه کان.

بویشته دهر ته که وی: که ئوی سارد به خو دا کردن و، بای به ره ئلای پاک هه لمترین، که لکیکی زور و خو ش ته دهن به هه موو ته نندامه کانی له شت.

له راستیدا، چاره کردنه که ت، به کورتی، به نده به و وه که هیزه کانی ماسولکه کان و ده ماره میتشکییه کانت سه ره نوئی زیندو بکه یته وه، له ریگی په یوه یی کردنی ته و شتیهی په روه رده کردنی له شه وه، که له م نووسراوه دا پیشان دراوه.

پتویسته په ی به و راستییانه یه به یته که سامناکیی ته و ته نجامانه ت بو دهر ته خه ن، که له ماندو و بوون و په ک که و تنی ته ندامیک له ته ندامه کانتته وه په پیدای ته بن چونکه ته ندامه که ته که ویتته کزی و لاوازییه کی و او، که چاک بوونه وی ماوه یه کی دریزی پی ته وی هه ووه گپانه وهی هیز و گو و تندرستی، له شتیه یه کی سستدا پیک دی، به لام هه ر پیک دی تویش هه ته و نده ت له سه ره که به وردیی له سه ره ته و ناموژگارییه به برویت که له م نووسراوه دا نووسراونه ته وه نیمه هه رگیز له توانمان دانیه، نخ بو ته و پاداشه ناوازه یه دابنپین که له ته نجامی په یوه یی کردنی ته م ناموژگارییه نه و پیمان ته گات.

هه رجه نده که لویه لی سک و زاکردنی سیس و هه لقرچاو، زور بلا و نه بو ته وه^(۱)، به لام ژماره یه شی که م نییه چاره کردنی شی، له رووی کار پی کردنه وه، هه ووه ک چاره کردنی ماسولکه سیس بووه کان وایه، له هه موو لایه کی له شدا، له گه ل ته م هه شا رهنکه هه ندی چاره کردنی تریشی لی که مو زور بکری.

یه کیتک له و ریگا میکانیکییه ی چاره ی ته و که لویه لانه یان پی ته کری، که تووشی ته م نه خو شتیه بوون، ریگی (باکیشان) ه، به هوژی (با- مژ)^(۳) یکه وه که به تاییه تی بو ته م مه به سه دروست کراوه له گه لیک جاردا ته م که لویه له به کارهیتانیه کی تا ته ندازه یه ک له زیانه وه نزیکه هه ووه ته گه زور به کارهیتانین، زیانکی زوری لی په پیدای ته بی.

که واته، نابی به کارهیتانین تا له هه موو چاره کردنیکی تر نه بیننه ته تانته ته و ساکه یه ش، ته بی زور به پاریزگارییه وه به کاری بهتین، نه وهک زبانی لیته په پیدای بی. ته م که لویه له یه ش^(۱) له لوله شووشه یه ک په پیدای بووه که هه ندی له که لویه لی نیرتیبی ناوونجی گه و ره تره باکیشیکیشی پیته نووساوه، به کاری ته وه دی که ته و بایه تی تیا یه تی دهری بکیشیتته دهره و ته نجا که بای ناو شووشه که که م ته بیتته وه و پال ته نیت به (کیر) وه، خوین دیتته ناو ته ندامی نیرتیبیه که وه و له ده ماره کانی بلا و ته بیتته وه به هوژی ته و وه به ره به ره زل ته بی زور بوونی به شی خوین له ناو ته ندامی نیرتیبیه که دا ته بیتته هوژی زور بوونی خوشرت بو خوئی، له به ره وه له شه که ی گه و ره ته بی تا ته ندازه یه کی ته و او خاوه نی ته م که لویه له، داهاتووه که ی خوئی و دروست کردوه، که له کاتی به کارهیتانیا هیچ ئالوش و خو شتیکی

(۱) راستتر: زور بلا و نییه، زور نییه.

(۲) باکیش، با- مژ: مه بهستی (ساحبه، مفرغه الهوا) ه.

(۳) راستتر: ته م نامیره یه ش...

ره‌گه‌زبازیی به‌نه‌خۆشه‌که‌نه‌گات‌فرمانه‌که‌ی‌هه‌ر‌ئه‌وه‌نده‌یه‌که‌خوین‌بکیتشیتته‌ناو‌ده‌ماره‌کانی‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنه‌وه‌که‌به‌وه‌هۆیه‌وه‌ژیانیکی‌تازه‌ی‌پێ‌ئه‌به‌خشی،‌بهره‌بهره‌زبندوویشی‌ئه‌کاته‌وه،‌به‌چه‌شنی‌له‌ش‌سوونه‌وه‌و‌ایه‌که‌بۆ‌ئه‌ندامه‌کانی‌له‌ش‌بکری.

هه‌روه‌ک‌له‌مه‌پیش‌گوتمان،‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌بۆ‌هه‌موو‌باریک‌ده‌ست‌نادات‌نابی‌به‌کاربهێنری،‌بۆ‌ئه‌وه‌ئه‌ندامی‌نیریتیبیانه‌نه‌بێ‌که‌له‌ئه‌ندازه‌ی‌خۆیان‌بچووک‌ترین،‌یاخود‌ته‌وا‌سیس‌بووبن‌دیسانه‌وه‌قسه‌که‌مان‌دوو‌باره‌ئه‌که‌ینه‌وه،‌که‌نابی‌ئه‌م‌شیتوه‌ی‌چاره‌کردنه‌به‌کاربهێنری‌تا‌له‌هه‌موو‌چاره‌کردنه‌کانی‌تر‌نه‌بینه‌وه‌چونکه‌وریا‌کردنه‌وه‌یه‌کی‌له‌ئه‌ندازه‌به‌ده‌ری‌ده‌ماره‌خوینیبیه‌کان‌که‌له‌ناو‌ئه‌ندامی‌نیریتیبیدان،‌که‌به‌هۆی‌به‌کارهێنانی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌تایبه‌تیبیه‌وه‌پێک‌دی،‌ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی‌وای‌تیا‌یه‌که‌ئاسان‌نبیه‌چاوی‌لی‌پپۆشری‌له‌بهر‌ئه‌وه‌هه‌ر‌کاتی،‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌تۆزیک‌چاک‌بوو،‌پپۆسته‌واز‌له‌به‌کارهێنانی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌تایبه‌تیبیه‌بهێنری‌ئه‌م‌چاک‌بوونه‌وه‌یه‌یش‌ده‌مده‌مییه،‌زۆری‌پێ‌ناچی‌وه‌ک‌پیشسووی‌لی‌دیتته‌وه،‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وه‌ره‌زخانه‌نه‌کری‌که‌له‌م‌نوسراوه‌دا‌پیشاندراون‌بۆ‌به‌هێزکردنه‌وه‌ی‌گشتیی‌ئه‌ندامانی‌له‌ش‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌یش‌نرخ‌له‌ناو‌هند‌شه‌ش‌دینار‌و‌ده‌دینار‌دایه‌به‌لام‌ئیمه‌هه‌ر‌له‌سه‌ر‌قسه‌که‌ی‌خۆمانین‌که‌ئه‌بێ‌به‌پارێزگارییه‌کی‌ته‌وا‌وه‌به‌کاربهێنری‌چونکه‌ئه‌گه‌ر‌گیروگرفته‌که‌له‌وه‌وه‌پیدا‌بووی‌که‌هێزه‌کانی‌له‌ش‌و‌ده‌ماره‌میشکییه‌کان‌له‌که‌لک‌خراپن،‌به‌راستی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌هیچ‌که‌لکیکی‌نابی‌ته‌نانه‌ت‌ئه‌گه‌ر‌به‌کارهێنانیشی‌به‌باش‌بزانی،‌ئه‌بێ‌ناوبه‌ناو‌به‌کاربهێنری،‌نه‌ک‌په‌یتا،‌په‌یتا.

له‌برانه‌وه‌ی‌ئه‌م‌به‌شه‌دا،‌وای‌به‌چاک‌ئه‌زانین‌که‌له‌وه‌سه‌رنج‌دانه‌به‌هه‌له‌دا‌چوانه‌بدوین،‌که‌له‌لایه‌ن‌زۆر‌که‌سه‌وه‌ئه‌کرتن،‌له‌بابه‌ت‌شایسته‌یی‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاوه‌له‌ناو‌نیرینه‌کاندا‌له‌راستییدا،‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردن‌چ‌له‌ناو‌نیرینه‌دا،‌چ‌له‌ناو‌مییبینه‌دا،‌ئه‌ندازه‌یه‌کیان‌هه‌یه‌به‌پێی‌له‌شی‌مرۆقه‌که،‌یان‌ئافره‌ته‌که‌که‌له‌زۆربه‌ی‌مرۆقشایه‌تیدا‌ئه‌م‌به‌راوورد‌کردنه‌وایه‌جا‌هه‌تا‌جیا‌وازییه‌کی‌زۆر‌نه‌بێ‌له‌گه‌وره‌یی‌و‌بچووک‌ی‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردندا‌که‌سه‌رنج‌رابکیشی،‌ئه‌وه‌که‌لوپه‌له‌په‌سه‌نده‌که‌واته‌ئه‌وه‌هه‌لناگری‌که‌په‌له‌بکه‌یت‌له‌ئه‌نجام‌ده‌ره‌هێنان‌له‌وه‌که‌موکوورپیه‌ی‌که‌به‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌ته‌وه‌دیاره.

هه‌ر‌له‌بهر‌ئه‌وه‌هۆیه‌یش‌که‌هه‌ندی‌له‌هاورپیکانت‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌یان‌له‌هی‌تۆ‌گه‌وره‌تریبی‌وه‌ک‌سه‌رنج‌دراوه،‌مام‌ناوه‌ندی‌دریژی‌ئه‌ندامی‌نیریتیی‌له‌کاتی

خاوتیبیدا،‌ئه‌گاته‌سێ‌چوار‌گری‌(ئینج)‌به‌لام‌که‌هه‌لبسی،‌ئه‌وه‌دریژییه‌ی‌ئه‌گاته‌پینج‌تا‌حه‌وت‌گری.

ئه‌توانری،‌له‌جێ‌نیشاندانیکی‌هونه‌ردا،‌لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی‌راسته‌قینه‌ی‌گه‌وره‌و‌بچووک‌ی‌و‌شیتوه‌ی‌ئه‌ندامی‌نیریتیی‌بکری‌له‌کاتی‌خاوبونه‌وه‌یان‌نیشتنه‌وه‌یدا،‌چونکه‌له‌ویدا‌په‌یکه‌ری‌پیاوه‌رووته‌کان‌پیشان‌ئه‌درین‌تۆ‌له‌پیش‌ئه‌مه‌دا‌که‌خۆت‌تا‌وانبارکه‌یت‌به‌بوونی‌ئه‌م‌که‌موکوورپیه‌گرنه‌که‌له‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنتا،‌پپۆسته‌راویژ‌به‌پزیشکیکی‌شاره‌زای‌باوه‌ر‌پیکراو‌بکه‌یت^(۱).

(۱) پزیشکیکی پپۆر.

بهشی بیست و پینهم

گون شوپیی و هوپیه کانی

(گون شوپیی)^(۱) نه خویشیبه کی بلاوه له ناو پیاواندا، نازاریشی ههیه له دهماره کانی تووره که ی که لویه لی سک و زاگردندا پهیدا ئه بی، یاخود تووشی دهماره خوینه کانی گونه کان دئی تووره که ی گون زور تووشی ئه نه خویشیبه دئی، که چی گونی لای راست که م تووش دئی له بهر هوپیه کی وایش که زاناکانی زانستی فرمانی ئه ندامه کان تیا سه رسورماو بوون و په بی پی نابه، تیکراش هه موو جاریک ئه نه خویشیبه له گونی چه پدا پهیدا ئه بی.

نه خویشی (گون شوپیی) یش بهم جووره پهیدا ئه بی که هه ندئی له دهماره خوینه کان له گوربسی (ئاوی پیاو) ئه ئالین گوربسی ئاوی پیاویش بریتییبه له چند لووله یه که (ئاوی پیاوی) پیا ئه روات له ناوه ند جووته گون و بویشی سکدا یه کییک له م دهماره خوینانه راسته و راست به گونی لای راسته وه نووساوه که به هوئی ئه وه ره یگایه کی ئاسان ئاماده بووه بو (ئاوی پیاو).

که چی دهماره خوینتیکی تر به گونی لای چه یه وه نووساوه به للام له شیوه یه کی پیچه وانه ی شیوه ی دهماره خوینه که ی یه که مدا.

چونکه به پیچه وانه ی ده ماری یه که م، ئه م له ریگایه کی خواروخیچدا ئه روات، پیچ ئه کاته وه و ئه ئالی له گونه وه، تا وای لئی دئی تووژیک نه بی داینا پووشی، که ئه ویش بنکی گونه، ئیتر هه موولایه کی گونی چه پ دانه پووشی جا ئه م گونی چه په، خوئی له خویدا یه جگار ناسکه، زوو ههست به نازار ئه کات.

هه ر تیکچونیک له ناو له شدا روویدات، به تاییبه تی له و به شانهدا که کار له فرمانی ره گه زبازی ئه کن، گونی لای چه پیش ههست به و تیکچوونه ئه کات و نازاری پی ئه گات.

به للام ماوه ی کار تیکردنی نه خویشیبه که، له گون، تا ئه وه نده یه که دهماره خوینه کان ئه ئاوسین، پر ئه بن له خوین.

ئه وه یش دیاره که پله ی ئه و ئاوسانه، یاخود خوین تی زانه، به پیی هوئی نه خویشیبه که ئه گوورئ ئه وه یش روو ئه دات که گه رانی خوین له ناو (تووره که ی گون) دا که مییک بوهستی

ئیتر ئه وساکه نه خویشه که، ههست به بی سره وتی و دلته نگی زورتر ئه کات، له نازار، ئه و له راستیدا ههست به گرانیی چووزانه وه یه ک ئه کات له تووره که ی گوندا جا ئه م نازاره روژ به روژ زورتری لئی دئی مه گه ر نه خویشه که، زوو فریای خوئی بکه وی و چاره ی باش بدوژیتته وه بو خوئی، تا له و نازار و تنگه تاویبه پرگاری بی.

جاری وایش ههیه، ئه م نازارانه ی ناوم بردن، نازاری تریشیان به ته نشته وه پهیدا ئه بن، ئامانجیان دهماره میشکیبه کان ئه بی.

له هه ندئی جاردا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و په ری تنه گوجه له مه، له ماوه ی چند کاتییکدا له هه ندئی جاریشدا به چند سالیک درپژه کیشان ئنجا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و راده یه چونکه نازاره که تین ئه سینئ ئه گه ر بیئو ده موده ست چاره نه کری، تنه گوجه له مه که زور گه وه ی لئی دئی، به تاییبه تی، له رووی ئه وه وه که کار ئه کاته ئه ندامه کانی سک و زاگردن و به چی هینانی فرمانی خوین به للام ئه و زیانانه ی که له پاش روودانی نه خویشی (گون شوپیی) یه وه ئه که ون له لهش، ئه مانه ی خواره وه ن:

کاتی ئه و دهماره خوینه ی که نووساوه به گونه وه، له فرمان ئه که وی، له بهر هه ر هوپیه کی بی، که له مه و دوا پیشان ئه درین، ئه و به شه خوینه ی که ئه پرژایه گونه که وه بو ئه مه ی خورشتی پی بدات، لئی که م ئه بیته وه ئه م خوین که م بوونه وه یه یش جاری و هه یه ئه گاته ئه ندازه یه کی و چوژ بر ئه بی.

هه ر له و کاته ی شدا، دهماره خوینه که، خویشی، هه ر له و جیگه یه دا دهست ئه کات به ووشک بوون و هاتنه وه یه ک ئه م باره، ناویکی یونانی لئی نراوه، و اتاکه ی ئه مه تا: (کومه له کرم) به م رهنگه گونه که له خوین بی بهش ئه مینیتته وه ئه نجامیشی به وه ئه گات، یان به ته و اوته ی له ناو ئه چی، یان به جاریک کز ئه بی ئه وه یش له وه وه وای لئی دئی: دیتته وه یه ک و بچووک ئه بیته وه، تا ئه بیته گلۆله یه ک، که هه موولایه کی به دهماره خوینییبه مردووه کان ته نراوه، هه ر وه ک پارچه یه ک پیستی لئی دئی که ژبانی تیا نه مایی.

ماسولکه کان و کشته که کانی دراوسیتی گونیش، له بهر که م خورشتی، کزولا و ازته بن و پوچ ئه بنه وه ئه وه یش له (تووره که ی گون) دا به ئاشکرا ده ره که وی له بهر ئه وه خا و ئه بیته وه و شوپیش ئه بیته وه بو خواره وه.

که چی ئه گه ر خاوه نه که ی تهن دروست بوایه، ئه بوو تووره که که خپ هه ل بهاتایه و بنوسایه به له شه وه هه روه ها ههستکردن به گرانیبه ک له تووره که که ی گوندا، هه ر له و هوپیه یه به للام

(۱) له کورده واری لای خویماندا به (قوربوون) ناو ده برئ یان (فیتق).

هۆی ئەو ئازارەى كه لەم نەخۆشییەوه پەیدا ئەبێ، ئەوێه كه دەمارە خۆپنەكان كه خۆپنیاك پىداى رەق ئەبن ئەم دەمارە وشك بووانەيش كه ئەنالىن بەگۆنەكەوه، گۆنەكە ئەگۆشن.

نەخۆشییى گۆن شۆرپى، گەلپىك هۆى هەيه هەندىك لە زاناکان ئەلپن مندال لە باوكىيەوه بۆى بەجى ئەمىن بەلام لەمەدا چەند بەرپەچ دانەوێهەك هەيه، جى نىيە، لپردەدا، لپى بدوین زۆرەى بارەكانى ئەم نەخۆشییە، بە (هەستکردن بەكەموكوورپى) يەوه بەندە لەكاتى لاوتنیدا، ياخود لە لنگ بازى زۆرەوه پەيدا ئەبێ كه لەسەرەتای ژياندا ئەكرى ئەمەيش سەبارەت بەوێه كه ئەندامى سەك و زاكردن، لەكاتى دامرکاندەنەوى خورووى رەگەز بازىيدا، پىوستى بەخۆپنپكى زۆر هەيه ئەمەيش ئەبیتە هۆى ئەوێه كه ئەو دەمارە خۆپنپنیاكەى بەگۆنەوه نووساون، ماندوو بىن و لە پەلوپۆيكەون.

جا ئەگەر ماوێ ناوێند لنگ بازىيەكان، ياخود دەست پەركان درپژن، هەر هپچ نەبى تا ئەندازەيەك بەهۆى ئەووه هەلپك دەست دەمارە خۆپنپنیاك ئەكەوێت بۆ سەرەوت و بووژانەوه لەو ئەرك و ئازارى فرمانانەيان كه ئەيانىن بەلام ئەو ئالۆش پەرسەتى كه لەژێر چنگى ئارەزووى ئالۆشى خۆى داى، نەدان بەماندووتىيدا ئەنێ، نە لە لنگ بازىيەكەيشى وەرپس ئەبێ.

ئەوێندە كەلوپەلى سەك و زاكردى خۆى ماندوو ئەكات، لەش و دەروونى خۆى ئەكوژى، ناوێستتەوه لە بەزمى خۆى تا بەتەواوێهەتى لە پەلوپۆ ئەكەوێ بەم رەنگە دەمارە خۆپنەكان، بەو خۆپنەى كه دپتە ناویانەوه، هەموودەم لە ئاوساندا ئەبن، تا لە دواییدا وایان لى دى لە وزەياندا نامىن بەرگەى ئەو تەووژمە خۆپنپنیاك بەگرن، ئەتەقین، وەك شۆرپىك بەكەن لە رووى خاوەنەكەياندا وایە بەم رەنگە گۆنى چەپ، لە هەموو بەشپكى تری كەلوپەلى سەك و زاكردن زۆرتر ئازارى ئەكات، بەهۆى ئەم پشپىيەوه كه لەناو دەمارەكانى خۆپندا روو ئەدات ئەنجامىش بەوه ئەكات كه نەخۆشپى گۆن شۆرپى لى پەيدا ئەبێ.

لە هۆپەكانى تری پەيدا بوونى (گۆن شۆرپى) يش ئەوه كه هپزەكانى لەش لە ئەندازە بەدەر بەكاربەپنرین، ياخود ئەندامەكانى سەك و زاكردن تووشى خۆپن تیزان بىن، يان شتپكىيان لى بەكووى ئازارىيان بەدات، يان پىاوێهەكە تووشى گرفت بووبى، يان دەرپى تەنگى لەپى كەردبى يەكپك لەوێهەى ئەو كارەساتانەى قەوماون و ئەگپنەوه، ئەوێه كه جارىكیان لاوپك پى ئەنێ بەسەر توپكلىكى مۆزدا، هەل ئەخلىسكى ئەكەوێ لەوكاتەدا هەردوو لنگى ئەكرپنەوه رۆژى دوایى تووشى گۆن شۆرپىيەكى سامناك دى.

چونكه دوایى ژوووروى دەمارى خۆپنەكەى ئالا بوو بەسەر گۆنیا، لەبەرئەوه گۆن شۆرپى تووش بووبوو، بەتایبەتى هەر لەبەرئەوهى كه لە پىچوپەناكانى دەمارى خۆپنەكەدا خۆپن پەنگى خواردبووهوه و دەمارەكەى ئاوساندىبوو.

یەكپك لە هۆپەكانى تری ئەم نەخۆشییە، نەخۆشپى نەپنپنیاكە چونكه گەرانى خۆپن بەجۆرپكى گشتى لە هەموو لەشدا، بەجۆرپكى تاپپەتیش لە ئەندامەكانى سەك و زاكرندا لە ئەندازە دەرئەچپت هەروەها ئەم نەخۆشپى لە دەستووكردى ژەهراوى و داوودەرمانى توندوتیژ و بزوپنەرىشەوه پەيدا ئەبێ كەرسەتە ژەهراوىيەكانى تریش كاریكى گرنگ ئەكەن لە ئەندامى سەك و زاكردن.

نەخۆشپى گۆن شۆرپى، بەجۆرپكى تپكراپى، لەوانە ئەقەومى كه زۆرپەتەنگ تەندروستپى خۆپنەوه نابن بەجۆرپكى تپكراپى، لە دوایى ژياندا ئەقەومى لەراستیدا نەخۆشپى گۆن شۆرپى، برپتپى لە وەستانى گەرانى خۆپن لەناو ئەو دەمارى خۆپنەندا كه كەوتوونەتە ناو توورەكەى گۆن و ئەملاوئەولای توورەكەكەوه، ئەوێه ئەبیتە هۆى شۆرپوونەوه و خاوبوونەوه، دەمارەكانى خۆپنپش بەو جۆرە تپا ئەئاوسپن، كه لە لاق و بەشەكانى تری لەشدا بەئاوساوى دەرئەكەون لەكاتى لوول بوونى دەمارەكانى خۆپنپنیاكەدا.

بهشی بیست و ششم

هه‌له‌ی باو دهرباره‌ی گون شۆری

بیروباوه‌ریکی پر هه‌له‌ی زۆر هه‌یه له بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه ئەمەیش به‌زۆری باوه له‌ناو هه‌موو نه‌خۆشیه‌که‌دا که زۆر روویدات له‌به‌رئوه هه‌یه‌کانی په‌یدا‌بوونی و چاره‌کردنی و ماوه‌ی زیانه‌کانی، بیروباوه‌ریکی زۆر جوئ جوئییان له‌سه‌ر هه‌یه به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی ئەم باوه‌رانه‌یش، ئە‌گه‌ر نه‌لێین هه‌موویان، بو‌ده‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خراپه‌کاریی چونکه هه‌له و ناشیتتی هه‌چیان لێ په‌یدانابێ تازار و زیان نه‌بێ، هه‌رچی هه‌ناسه ساردیی و سه‌رگه‌ردانییه‌کیش که دێن به‌سه‌ر مرۆفایه‌تیدا له‌و دوانه‌وه په‌یدا نه‌بن. باوه‌ری هه‌له‌ی یه‌که‌م ئە‌وه‌یه: که پێ‌ویسته گونی چه‌پ له گونی راست شۆرت‌تری تووره‌که‌ی گونیش که شۆرپه‌وه‌وه، پێ‌ویست نییه به‌لگه‌بێ بۆ ئە‌وه‌ی کزبێ و لاوازی په‌یدا‌بووه له ئە‌ندامه‌کانی سک و زادا چونکه ئە‌وه له‌ناو زۆرکەس له پیاواندا وایه.

ئە‌م قسانه هه‌موویان هه‌له‌ن چونکه پیاویکی له‌ش خۆشی ته‌ندروست، تووره‌که‌که‌ی گونی بریتیه‌یه له گه‌له‌یه‌کی تونگوتۆل، له شۆرپه‌ونه‌وه وه زۆر دووره، له هه‌موو شلوشی‌واوییه‌کی ماسولکه‌که‌وه زۆر دووره هۆی ئە‌وه‌یش که تووره‌که‌ی گون له‌و شپوه ناسروشتیه‌دا دهرئ‌ه‌که‌وئ، له‌مه‌پێش پێ‌شمانان دایت چونکه تووره‌که‌ی گون به‌چه‌ند کشته‌کبکی به‌هه‌ت‌ه‌وه نووساوه، به‌هۆی ئە‌وه ماسولکه‌که‌یه‌وه که پێ‌وه‌ی نووساون، ئە‌وه فرمانه ئە‌بێنی که سروشت بۆی داناوه، به‌مه‌رجی شۆرنه‌بووینته‌وه. هه‌رجاریک به‌ری کەوت، چاوت به‌په‌یکه‌ریکی که‌له‌پووری واکه‌وت که هی پیاویکی رووت بێ، یاخود وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی په‌یکه‌ریکی ناسراوین که له هونه‌رمه‌ندیکی یۆنانیه‌وه وه‌رگیراین، خه‌ریکی پشکنینی به، خه‌ریکی سه‌رنج لێدانی به. چونکه ئە‌وه خاکه، سه‌رده‌میکی دایکی هونه‌ربوو، که گه‌یشته‌بووه سه‌ره‌پۆه‌ی جوانی و ته‌واویی له‌به‌رئ‌ه‌وه به‌ره‌می په‌یکه‌ر تاشه‌کانی ئە‌م نه‌ته‌وه‌یه، تا ئە‌مرۆه‌یش نمونه‌ی هونه‌ری راسته‌قینه‌ن جا ئە‌م ته‌واوییه‌یش وه‌نه‌بێ هه‌ر له‌به‌ر چاوی هونه‌رمه‌ندا وای له‌به‌ر چاوی زانای زانستی له‌ش لیک دانه‌وه^(١) و زانای زانستی فرمانه‌کانی ئە‌ندامانی له‌شیشدا هه‌روایه^(٢).

(١) توپکاری (التشریح).

(٢) علم وظائف الاعضاء.

نایا له هه‌چ په‌یکه‌ریک له‌م په‌یکه‌رانه‌دا، تووره‌که‌ی گون ئە‌بێنی شۆرپه‌بووینته‌وه؟.

بێ گومان نابینی به‌په‌چه‌وانه‌ی ئە‌وه گون‌ه‌کان به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و تونگوتۆلییه‌وه ئە‌بێنین که شپوه‌یان له‌گه‌ل ته‌واویی له‌شه‌که‌دا ریک ئە‌که‌وئ.

به‌کورتی گونی شۆر، به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یه، که ماسولکه‌کانی ره‌گه‌زیازی کزولاوازیبون هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئە‌وه‌یشه که نه‌خۆشیی گون شۆری په‌یدا‌بووه، سا له پله‌یه‌کی پێ‌شکه‌وتوو دابێ، یان له پله‌یه‌کی سه‌ره‌تاییدا به‌کورتی ئە‌م قسانه‌مان ئە‌مه‌نده ئاشکران، که ئە‌گه‌ر له‌وه زۆرتر روونیان بکه‌ینه‌وه، توخنی زه‌ره‌کی خۆینده‌وار ئە‌که‌وین هه‌له‌یه‌کی تریش هه‌یه له بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه: که گوايه (بێ نرخه). هه‌ر پیاویک له‌کاتی توندوتیژییه‌که‌یدا تازاری ئە‌م نه‌خۆشیه‌ی چیشته‌بێ، ئە‌م قسه‌یه ناکات چونکه هه‌ر که‌سیک، دهردی نه‌شته‌رکاریی نه‌چیشته‌بێ به‌جی برینی له‌شی که‌سانی تر پێ ئە‌که‌نئ، نه‌خۆشیی گون شۆری (بێ نرخ) نییه، گرنکه هه‌رچه‌نده له هه‌ندئ کاتدا نرخه‌که‌ی به‌سه‌ستی دهرئ‌ه‌که‌وئ نه‌خۆشیه‌که‌ وایه، به‌ره‌به‌ره تین ئە‌سینئ و ته‌شه‌نه ئە‌کات ئە‌وه له‌وه نه‌خۆشیه‌یه‌که‌ نییه که زوو به‌زوو بگاته ئە‌وه‌په‌ری خراپه‌ی خۆی و پاش ئە‌وه گورج و گۆلانە چاک بیه‌سته‌وه وه‌ک گرانه‌تاو ناو‌له‌ هۆی درێژه‌کیشانی ئە‌م نه‌خۆشیه‌یه‌یش و مانه‌وه‌ی ئە‌وه‌یه، که ئە‌وه که‌سانه‌ی تووشی دئ، که‌م ته‌رخه‌مییه‌ی له‌گه‌لدا ئە‌که‌ن و خراپ ده‌ست بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ئە‌به‌ن جا هه‌تا نه‌خۆشه‌که‌ وای لێ نه‌یه‌ت، له ئە‌نجامی ئە‌رک و تازاری ئە‌م که‌م ته‌رخه‌مییه‌ی خۆی تی بگات، واز ناهینیت له‌ لنگ بازبێ یاخود له‌ ده‌ست په‌ره‌کانی خۆی، به‌خۆشی کاتی خۆی به‌وانه‌وه به‌سه‌ر ئە‌بات کاتی به‌خۆی ئە‌زانئ، نه‌خۆشیی گون شۆری کاری خۆی کردوه له‌ گون‌ه‌کان و له‌ که‌لکی خستوون، خۆشی نیوه پیاویکی ماوه‌ته‌وه.

ئە‌وه باوه‌ره‌یش که هه‌یه له بابەت تا‌قانه چاره‌ی گون شۆرییه‌وه، به‌هۆی نه‌شته‌رکارییه‌وه، له‌ می‌شکی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ بۆره‌ پیاواندا هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ می‌شکی به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی پزیشکه‌کاندا هه‌یه.

نووسه‌ری ئە‌م نووسراوه، هه‌ندیک له‌مه‌وپێش، گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل پزیشکی‌کدا کرد، له‌به‌رده‌م دوو یارمه‌تی ده‌ری خۆیدا- که تازه نه‌شته‌رکارییه‌کی لاویکیان کردبوو که له هه‌موو روویه‌که‌وه ته‌ندروست دهرئ‌ه‌که‌وت نووسه‌ر له‌ پزیشکه‌که‌ی پرسی: (بۆچ به‌هۆی چاره‌کردنیکی تره‌وه، خه‌ریک نه‌بووت ئە‌م نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌ چاک بکه‌یته‌وه؟)

پزیشکه‌که‌ گوتی: (چونکه چاره‌یه‌کی تر نییه؟)

نووسه ریش بهر په رچی دایه وه گوتی: (من وا نه زانم، نه ی پزیشک، ریگی تریش هه یه؟)

پزیشکی زانای لووت بهر زیش پیکه نی و وه رامی دایه وه گوتی:

(گه وره ی خو شه ویستم له م پیشه یه ما گه لیک سالم رابواردوه، من له فرمانی خو مدا شاره زام چونکه گون شوړی له هه ر پله یه ک دابیج- به بی نه شته رکاری چاک ناکریتته وه).
پاش نه وه، نه یویست له م بابه ته وه، ئیتر قسه بکات له به شی داها توودا، نه شته رکاریه کت بو نه گپینه وه که چو ن نه کړی به لام نه گه ر پزیشکه کافان وا دووربن له تیگه یشتنه وه، ئیتر یوچ گله یی له بو ره پیاو بکه یین که باوهر به م هه له یه بکات.

نه خو شیی گون شوړی، چ له وه پیتش، چ ئیستا، چ له مه وپاش نه توانی به هو ی ته نیا هندی جاری زور که م نه بی... نه وانیش نه بارانه که زور کو ن بوون منیش، له مه دا وه نه بی خو په سه ندیم و شیرگیریم له سه ر قسه ی خو م چونکه هندی جاری وا هه یه، هندی باری وا هه یه، نه خو شیی که پیوستی به نه شته رکاری هه یه به لام باری گه لیک زور تر هه یه له وه که نه شته رکاری، به کاریکی زبان به خش و به (وه ی) دانه نری هیچ پیوستییه ک به و نییه پیوستی، کاتییک به و نه بی که له هه موو چاره کردنیکی تر وه رس بوین.

باوهریکی باوی تریش هه یه، که زور بلاو بوته وه نه ویش نه وتا که له گه ل پیرییدا، نه بی گون شوړی په یدا بی یاخود به لای که مه وه کزییه کی ناشکرا له هیزه کانی ناو ماسولکه کانی تووره که ی گوندا په یدا بی له راستیدا هیچ له وه دا گومان نییه، که نه ندروستی په گه زبازی پیوسته له گه ل ژبانی مرؤفا پروات به پرته.

نه مه ییش په نکه روویدات، که نه گه ر مرؤف له ته مه ندا زور پییشکه وت، به جوړیکی تی کرای هی موو نه دنامه کانی له شی کزیی.

به لام نه مه نه و ناگه یه نی که تووشی چند نه خو شیییه کی دیاردی کراو بی، به هو ی پیرییه وه، وه ک نه خو شیی گون شوړی پیوسته نه ویش بزانی که زور جاری وا هه بووه، به هو ی پزیشکایه تییه وه چاره ی نه م نه خو شیییه کراوه، به لام تووره که که ی گون جی خو ی نه گرتوته وه، هه ر وه ک خو ی به شوړی ماو ته وه نه مه ییش یه کی که له باوهر هه له کان که دهر باره ی نه م نه خو شیییه هه ن جا نه م شیوه ی دهره وه یه، که وا نه خاته میشکی مرؤفه وه، نه خو شیییه که هیشتا ماوه، نه خو شه که نه خاته په ژاره و گلار او ییه کی او وه که هه مووکات و هیزی دهماره میشکییه کانی خو ی له وه دا به خت بکات که بیر له و سه رگه ردانییه بکاته وه

له گه ل نه ویشا که پیوسته بریار بده یین، که تا نه ندازه یه کی گه وره، وا چاکتره، تووره که ی گون جی خو ی بگریته وه، وه ک کاتی نه ندروستی نه خو شه که به لام گه لیک جاری وا هه یه، نه خو شیییه که که م ته ر خه مییه کی زوری له گه لدا کراوه، له به رنه وه تووره که ی گونه که ناچیتته وه سه ر دخی جارن له گه ل نه مه ییشا نه مه باریکی وانیه که پیاو زور بو ی بکه ویتته په ژاره وه. چونکه، دوورنییه مرؤفه که له پاش چاک بوونه وه ی له نه خو شیی گون شوړی، وای لی هاتنیته وه که هیزیکی ره گه زبازی سروشتی بو په یدا بوویته وه. له گه ل نه ویشا تووره که ی گونه که ی تونگ و تول نه بوویته وه، هه ر وه ک کاتی نه خو شیییه که ی به شوړی مابیتته وه. کاتی که نه و نه خو شییانه روو نه دهن، که له مه وپیش لییان دوا یین و- که بی گومان هه یه کانیان هه له کانی پیسوون- گو شته کانیش به ره بهر چاک بوونه وه، ئیسه ناموژگاریان وایه که په یرو یی نه و چاره کردنانه بکریت که لیته دا پیشان دراون، وه ک نیوه خو شت به ئای سارد و ئای تر... هه روه ها نه و جوولیه ی له شانه بکریت که به که لکی چاک بوونه وه ی تووره که ی گون دین. که سبگه ریتته وه سه ر دخی جارانی خو ی جا نه گه ر نه م چاره یه، هه تا دوسی مانگ درته ی پی دراو هیچ چاک بوونه وه یه که له شیوه ی تووره که ی گوندا په یدا نه بوو، له وه ییش دلنیا بووین که له شت خو شه و ته ندروستییه کی ته واویشته هه یه، چ له رووی ره گه زبازییه وه، چ له رووی گشتییه وه نه و ئیتر پیوست به وه ناکات که زور به تنگ نه وه بیت. هه رچی چاک بوونه وه یه، پییک هاتوه به لام سروشت نه هیشتتوه تووره که ی گون بگاته وه سه ر شیوه ی یه که می خو ی که وای لیته ات پیوسته له ژیانته به مننده و ازبه ییت که ته ندروستی گشتیت له جی خو ی دابی، به لام له رووی شیوه وه جو ره که موکوورییه کت هه بی.

نه ویش دیاره که له سه ر نه و بریار نه دین، هه له کانی کو نت، نه بی زور گه وره بووین، که وا توانیوتانه گیروگرفتی وها دروست بکه ن هه روه ها له ویشدا گومانان نه ماوه، که به هو ی نه و هه له گه ورانه وه، به شتیکی زوری زیندویتی خوت له ده ست چوه. به لام نه وانه هه موو تیپه رین شتیکی وایش که چاک کردنه وه ی له توانادا نه بی، نابخه خفه تی لی بخوری چونکه (گریان له سه ر دوی رژاو) که لک ناگری.

بیجگه له وانه ی ناومان بردن، گه لیک هه له ی باوی تریش هه ن له بابه ت نه خو شیی گون شوړییه وه، نه توانین بیانژمیرین.

به لام نه وهنده ی ناومان بردن به سن بو نه مه ی که بینه به لگه که هو ی په یدا بوونی هه موو هه له کان ناشتی و نه زانییه، نه نجامه کانیشیان یه جگار خراپن.

بهشی بیست و ههواتهم

کشانى ده‌ماره خوینیه‌کانى ناو تووره‌که‌ی گون و په‌تى ناو هاتنه‌وه

له‌به‌رئه‌مه‌ی ئەم رووداوه له‌وه‌وه په‌یدا ئەبێ که خوین گه‌ران له‌ناو ده‌ماره خوینیه‌کانى ناو گوندا بوه‌ستێ، گه‌رانه‌وه‌ی ئەم گه‌رانی خوینیه‌وه بۆ سه‌ر دۆخى جارانى و پێکوپێک خستنى، ئەبیتته هۆى چاک بوونه‌وه‌ی ئەم نه‌خۆشیانه.

ئەمه‌يش دياره که ئەمه هه‌رگيز جيبه‌جێ نابێ، ته‌نيا له‌ پێگای سروشته‌وه نه‌بێ مه‌رج وایه که ئەم پێگا سروشتیيانه زۆر به‌وردی و پێکو پێکییه‌وه به‌کاربه‌یتري‌ن درێژه پێدانیش له‌سه‌ر په‌یره‌وى کردن، هۆبه‌کی گرنکه له‌ چاکبوونه‌وه‌دا له‌ پێگای سروشته‌وه جا هه‌ر نه‌خۆشیه‌ک به‌م جوژه پێگا سروشتیيانه چاره‌ی نه‌کرێ و چاک نه‌بیتته‌وه ئەوه‌مان تی ئەگه‌ینێ که نه‌خۆشه‌که، ئەبێ، په‌له‌ی کردبێ له‌ خواستی چاک بوونه‌وه‌که‌یدا یاخود ئەبێ که‌م ته‌رخه‌میی کردبێ له‌ په‌یره‌وى کردنی ئەو ده‌ستووران‌ه‌دا که ئەبه‌نه هۆى چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی سروشتیش په‌له‌په‌ل کردن و که‌م ته‌رخه‌می به‌بیانوو دانانێ ئەو له‌ هه‌موومان ته‌ندروستی و هه‌یزی ئەوئ به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌و پێگایه‌ لادبات که سروشت بۆی داناوین له‌سه‌ری پڕوین، ئەنجامی هه‌ر به‌نه‌خۆشى و کزی و لاوازی ئەگات.

که‌واته ئیمه ئەتوانین له‌م نه‌خۆشیه‌ی، خۆمان پزگار به‌کین، له‌ پێگای سروشته‌وه، وه‌ک: وه‌رزش و شیه‌وى ئەو خورشت خواردنه‌ی که له‌م نووسراوه‌دا پێشان دراوین. هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی پزیشه‌که‌کان ئەم جوژه پێگایانه‌یان لاپه‌سه‌ندنیه‌ی، به‌لام به‌قسه‌ی ئەوان گرنگی و بايه‌خى ئەم پێگایانه‌ که‌م ناکات چونکه به‌ته‌نیا، هه‌ر ئەو پێگایانه‌ن، که خواروخپچی له‌شى مرۆف راست به‌که‌نه‌وه به‌جگه‌له‌وه، ئەو چاره‌یه‌ی پزیشه‌که‌ی ئەیکات، به‌خۆزایی تازاریکی زۆری نه‌خۆشه‌که ئەدات چونکه نه‌شته‌رکاریه‌که‌ی پزیشه‌که‌کان که بۆ ئەم نه‌خۆشه‌ی ئەکەن، بریتیه‌ی له‌ تووره‌که‌ی گون هه‌لدی‌ن تا ده‌ماری گون ده‌رئه‌که‌وئ پاش ئەوه به‌کشته‌کێک که له‌ ریکه‌له‌ی پشيله‌ دروست کراوه به‌شى سه‌رووی ئەو ده‌ماره ده‌رکه‌وتوو هه‌ پێچرتیه‌وه به‌لام ئەنجامی ئەم نه‌شته‌رکاریه‌ خراب ده‌رئه‌چیت چونکه له‌ به‌شى خوارووی ده‌ماره‌که‌وه گه‌ه کردنی خوین ورده ورده کزئه‌بێ به‌واتا به‌کی تر گونه‌که وای لێ دێ که‌لکی نامینێ چونکه هه‌چ ئەندامی‌ک له‌ شدا به‌زیندوو و ته‌واو دانانێ تا له‌شیه‌وى خۆیدا خوینێ پیا هاتووچۆ نه‌کات ئەم نه‌شته‌رکاریه‌يش شه‌ش حه‌فته‌ی ته‌واو یان زۆرتري‌ پێ ئەچێ پزیشه‌که‌کان، خویشیان پێی لێ ئەنێن، که ئەم نه‌شته‌رکاریه‌ی، له‌ نه‌شته‌رکاریه‌

هه‌ره سامناکه‌کانه به‌جگه له‌وه، به‌هۆی کزی گونی لای چه‌په‌وه، هه‌موو ئەرک و فرمانه‌کان ئەکه‌ونه سه‌رشانی گونی لای راست، که ئەبێ دوو ئەوه‌نده‌ی فرمانی خوێ کاربکات له‌ هه‌ندێ جاریشدا، پزیشه‌که‌کان هه‌ندیک له‌ تووره‌که‌ی گون ئەبێن و فرپێ ئەده‌ن.

ته‌ندروستی ته‌واویش، گه‌رانی خوین گورج ئەکاته‌وه که ئەم گه‌رانی خوینیه‌يش ته‌واوبوو، کشانى ده‌ماره خوینیه‌کان له‌خۆیه‌وه نامینێ ئیتر ئەوساکه‌يش پێویست به‌نه‌شته‌رکاریه ناکات ئەوى پێویست بێ بۆ گورج کردنه‌وه‌ی گه‌رانی خوین و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر دۆخى جارن له‌پیش نه‌خۆشیه‌که‌دا، بریتیه‌ی له‌ خۆرشتیکی دروست و پێ که‌وتوو و، باى پاک و، وه‌رزش و، خۆشاق ئەم شتانه هه‌موو، له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که به‌کاردین و به‌جگه‌ر به‌که‌لک هه‌ر که‌سه‌ی ئەم پێگا سروشتیيانه به‌کاربه‌یتت له‌ چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یدا، بێ گومان زۆری پێ ناچیت ئەنجامی خوێ ده‌ست ئەکه‌ویت و له‌و که‌لکانه‌ی پێی ئەگه‌ن ناگادارمان ئەکات به‌واتا به‌کی تر، ئەبێ هه‌ر نه‌خۆشیک ده‌ماره خوینیه‌که‌ی گونی کشان، باوه‌ری ته‌واو بکات به‌و شیه‌وى چاک کردنه‌وه‌یه‌ی که له‌ مه‌ودوا پێشانى ئەده‌ین، هه‌روه‌ها ئەبێ زۆر به‌وردی و خه‌مخۆریه‌وه به‌کاری به‌یتن.

ئەمه دياره ئەبێ له‌پیش هه‌موو شتی‌کا، له‌ لنگ بازی و په‌یوه‌ندیه‌کانی ره‌گه‌زبازی خوێ دووربخاته‌وه ته‌نانه‌ت که چاکیش بووه‌وه، پێویسته تا ماوه‌یه‌کی درێژ مام ناوه‌ندیانه بجوولیتته‌وه له‌ بابته کاروباری ره‌گه‌زبازیه‌وه نه‌وه‌ک نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگه‌ریتته‌وه.

وا هه‌ل ئەگرێ که باش بیزانیت: ئەم نه‌خۆشیه‌ی له‌ وه‌ستانی خوینیه‌وه په‌یدا ئەبێ له‌و جێگایانه‌دا که نه‌خۆش که‌وتووین.

که‌واته چاک کردنه‌وه‌که‌ی به‌وه ئەبێ، گوشته‌کان به‌هه‌زبکری‌ن و گه‌رانی خوینیش وه‌ک پێشوو لێ بێته‌وه ئەمه‌يش ئاشکرايه که هه‌ر چاک کردنه‌وه‌یه‌کی تر له‌م پێگه‌یه لادبات سه‌رناگرێ و نه‌خۆشه‌که چاک نابیتته‌وه.

گه‌رانی خوینیش، زۆرت به‌هۆی ئاوی سارده‌وه، گورج ئەبیتته‌وه ئیمه‌يش زۆر به‌ته‌نگ به‌کاره‌بنانی ئەم ئاوه‌وه‌ین، بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆشه‌که چاک بێته‌وه نیوه خۆشاق مه‌به‌سى ئیمه پێک ئەهه‌ینێ که رانه‌کانی له‌ناو ئاوی ساردا‌بن، هه‌یچی تری پێ ناوی به‌لام ماوه‌ی

مانه‌وهت له‌م جوړه خوښتنه‌دا، بده‌ست به‌رگه‌گرتنی خوټه‌ ټه‌بې سهرنج له‌وه بدرئ: هه‌تا ناوسانی دهماره خوټیښه‌کان زوړترېږي، پټیوسته زوړتر له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا بمټیټه‌وه.

به‌لام که‌نزیک بووېته‌وه له‌چاکبوونه‌وه، دانېشتنت له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا، وردېله‌به‌ک بیان دوو وردېله‌به‌سه. پاش ټه‌وه تاوټیک به‌ناو ژووره‌که‌دا ټه‌گه‌رېټیت و ټه‌چېته‌وه ناو ناوه سارده‌که‌ه‌بو ماوه‌ی وردېله‌به‌ک پاش ټه‌مه‌ه‌بوټ دهرټه‌که‌وئ که‌گه‌رانی خوټنه‌که‌تا ټه‌ندازه‌به‌کی زوړگه‌وره وریا بوټه‌وه چونکه‌ ناوی سارد پټیستی له‌ش وریا ټه‌کاته‌وه ټه‌مه‌یش وا له‌ دهماره خوټیښه‌کان ټه‌کات که‌خوټن فرې بدنه‌ ناو له‌شوه‌وه، ټه‌ویش هېږ و گورې تې ټه‌که‌وئ و وریایش ټه‌بټیته‌وه، ټیتر هه‌موو ټه‌ندامه‌کانی ټه‌که‌ونه‌وه گه‌ر و فرمانی خوټیان به‌ته‌واوه‌تی به‌جې ټه‌هټین.

پله‌ی ساردیې ناوه‌که‌یش ټه‌بې به‌پټی به‌رگه‌گرتنی له‌شت بې و به‌کاری چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خوټیښه‌که‌یشت بې.

وهرزش کردنېش، پټیوست و به‌که‌لکه‌ چونکه‌ هوئ هه‌ره گه‌وره‌ی ټه‌م نه‌خوټیښه‌، لاوازیی له‌ش و که‌م هټیږیبه‌تی وهرزشیش بټیجگه‌ له‌وه‌ی که‌هټیږ و زیندوټی بوله‌ش ټه‌گټیټه‌وه، هه‌روه‌ها یارمه‌تیی ټه‌وه‌یش ټه‌دات، که‌گه‌رانی خوټن، له‌ شپوه‌به‌کی رېکویټکدا پټیک بټیت، به‌تاییه‌تی له‌و شوټانه‌دا که‌نه‌خوټش که‌وتوون.

به‌ته‌نشت ټه‌و مه‌شقانه‌وه که‌له‌به‌شی سی و دووه‌مدا ناومان بردوون، هه‌ندئ مه‌شقی تریشمان پټیشان داوه که‌تاییه‌تیی به‌چاک کردنه‌وه‌ی ټه‌م نه‌خوټیښه‌ی قسه‌ی لټوه‌ ټه‌که‌ین جا ټه‌م وهرزشه‌ تاییه‌تییانه، له‌سه‌ر نه‌خوټه‌ که‌پټیوسته‌ بیانکات، چونکه‌ به‌جوړټیکی تاییه‌تی له‌ شوټنه‌ نه‌خوټه‌که‌دا، به‌جوړټیکی گشتیش له‌ دراوسټیکانی ټه‌و شوټنه‌ نه‌خوټه‌دا خوټنه‌که‌ به‌گورجی ټه‌خه‌نه‌ گه‌ر.

گه‌رانی درټیش له‌ناو بای به‌رله‌لادا، له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی قولدا، له‌ بارباندا هه‌به‌که‌ چاکبوونه‌وه‌ی نه‌خوټه‌که‌نزیکتر به‌خه‌نه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌، دووباره‌ به‌شی تاییه‌تیی گه‌ران و بایه‌خی گه‌ران به‌خوټیټه‌وه.

خواردنه‌مه‌نیش، له‌وانه‌ی پټیشو گرنگتر نه‌بې، که‌متر نییه.

چونکه‌ خواردنی ناته‌واویش له‌وانه‌یه‌ که‌ ټه‌م نه‌خوټیښه‌ په‌یدا بکات.

له‌به‌رټه‌وه پټیوسته‌ خه‌می که‌مو زوړی خوټش و جوړی خوټش بخوړئ پرکردنی زگ له‌ خواردنه‌می به‌جگار زبان به‌خشه‌ بو له‌ش، له‌به‌رټه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌ دهموده‌ست خوټی

لې دووربخاته‌وه له‌ جیاتی ټه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌، په‌په‌وه‌ی نان خواردنی دووژمه‌ه‌ بکات له‌ رټوټیکدا ټه‌گینا ټه‌گه‌ر سی ژه‌م نان بخوات له‌ رټوټیکا، پټیوسته‌ له‌ چه‌ندټیټی خوټشته‌کان که‌م بکاته‌وه به‌لام وه‌ک سهرنج دراوه‌ خواردنی رټوټانه‌ی دوو ژمه‌ه‌، چاکتر ټه‌بې بو نه‌خوټه‌که‌، زووتریش چاک ټه‌بټیته‌وه چونکه‌ ورگ ټه‌بې وچان بدات، ټه‌وه‌یش که‌ ټه‌کرټه‌ ناوی به‌دروستی بېجوټیټی و بیسازټیټی، تا خوټشته‌که‌ له‌ شپوه‌به‌کی باش و دروستدا ټه‌بټیت به‌خوټیټیکی گه‌شی پاکي به‌که‌لک ټه‌و په‌رپه‌وه‌ی رټوټانه‌به‌یش که‌ ټاموژگاری نه‌خوټه‌که‌ ټه‌که‌ین په‌په‌وه‌ی بکات ټه‌مه‌یه:

که‌ له‌ خه‌و راپه‌رېن، دهموده‌ست ده‌ست بکه‌ به‌ورزشی رټوټانه‌ی پټیوست، وه‌ک له‌ به‌شی سی و دووه‌مدا پټیشان دراوه.

به‌لام پټیش ټه‌مه‌ی ټه‌م وهرزشانه‌ بکه‌یت، وا چاکتره‌ ده‌ست بکه‌یت به‌و وهرزشه‌ تاییه‌تییانه‌ی که‌ له‌ دوايي ټه‌م به‌شوه‌ه ناوبراون هه‌روه‌ها ټه‌م وهرزشه‌ تاییه‌تییبه‌ ټه‌بې له‌دواي وهرزشه‌کانی تریشه‌وه بکرټیته‌وه.

ده‌ست بکه‌ به‌مه‌شقه‌کانت تا هه‌ست به‌ماندوټیټیبه‌که‌ ټه‌که‌یت له‌ له‌شتا پاش ټه‌وه‌ ده‌ست بکه‌ به‌له‌ش سوونه‌وه‌ی خوټ، به‌ په‌شته‌مالټیکی زبر. به‌تاییه‌تی له‌ به‌شه‌کانی ژوورووی رانه‌کان و هه‌ردوو پټیدا دواي ټه‌وه‌ نیوه‌ی له‌شت بخه‌ره‌ ناو ناوی سارده‌وه‌، به‌و مه‌رجه‌ی په‌په‌وه‌ی ټاموژگارټیبه‌کانی پټیشوومان بکه‌یت که‌ له‌ چوونه‌ ناو ناوه‌که‌ بووټه‌وه‌، باش له‌شی خوټ وشک بکه‌روه‌ ټه‌وه‌یش له‌بیر نه‌چې که‌ مه‌شق کردنه‌که‌ت ټه‌بې له‌ناو بای به‌رله‌لا و پاک دابې هه‌ناسه‌کانیش، تا پټیت ټه‌کرئ درټیږن.

ټه‌گه‌ر زانیت، گرانه‌ بوټ که‌ واز له‌ ژه‌می ناشتا به‌ینیت، بایه‌خی نییه، ټه‌توانیت هه‌ندئ میوه‌ بخوټ.

به‌لام ټه‌گه‌ر ناشتانه‌که‌یت به‌هېچه‌وه‌، بو نه‌خوټیښه‌که‌ت یه‌جگار باشته‌ به‌که‌م ژه‌می رټوټانه‌که‌ت له‌کاتی یانزه‌می به‌یانی، یاخود له‌ دوانزه‌می نیوه‌رټدا بخو له‌کاتی نان خواردندا هه‌رگیز ناو مه‌خوټه‌وه به‌لام له‌ناوه‌ند ژه‌مه‌کاندا چه‌ند ناو بخوټیته‌وه و پټیت بخوټیته‌وه باشه‌ خواردنه‌که‌ باش بجوو، تا له‌ناو دهمتا ټه‌بې به‌ئاو، ټنجا قووتی بده‌ به‌ته‌واوه‌تی خوټ دووربخه‌روه‌ له‌ خواردنی کولیچه‌ و گوشت و به‌هارات به‌لام ژه‌می دووه‌م له‌کاتی پټیجهم یاخود شه‌شه‌می ټیواره‌دا بخو تا سی چوار کاتییک به‌سه‌ر ټه‌م ژه‌مه‌دا تې نه‌په‌رئ مه‌چوره‌ جیگاوه‌ بو نوسنن ټاگات لې بې که‌ ژه‌می دووه‌م له‌ ژه‌می به‌که‌م سووکتتر بې گه‌رانی درټیش له‌ رټوټا زوړ به‌که‌لکه‌ به‌تاییه‌تی ټه‌گه‌ر هه‌ناسه‌دانی قولیټی

به‌شی بیست و هه‌شتم

ره‌گه‌ز په‌رستی

کاتی که پیاو ئه‌بیته به‌نده‌ی ناره‌زووی ره‌گه‌زبازی خۆی، په‌یوه‌ندی خۆی به‌وه‌وه و یا دیته پیش چاو که له پۆلایش قایمتره هه‌ر شتییک به‌ئەندیشه‌یدا بروت، هه‌ر بیرتک بیته می‌شکیه‌وه، هه‌ر جووله‌یه‌ک له له‌شیا په‌یدا بی، ئه‌و په‌یوه‌ندی به‌هیزه‌هه‌رمانه‌وه‌ایه به‌سه‌ریا، بۆ هه‌ر کوئییه‌ک بیه‌وی ئاراسته‌ی ئەکات ئه‌گه‌ر بیه‌وی له‌جیتی خۆیدا ب‌می‌نیتته‌وه، خۆی ئەدا به‌ده‌ستییه‌وه و له جیتی خۆیدا ئه‌می‌نیتته‌وه ژیر ده‌ستی و خۆ به‌ده‌سته‌وه دانه‌که‌ی، بۆ ناره‌زووی ره‌گه‌زبازی، ئەگاته‌ پله‌ی هه‌ره‌ خواروو، که ئه‌مه‌یش ره‌گه‌ز په‌رستییه‌هه‌ر یسواکه‌ی پالی پیوه‌ ئه‌نی واکات.

جا ئه‌گه‌ر، پیاوه‌که له باری خۆی تی گه‌یشت، ئه‌گه‌ر بتوانی تی بگات، هیچ که‌لکیک وهرنارگری له بیرکرده‌وه‌که‌ی خۆی له بابته کاروباریکه‌وه، که به‌ناره‌زووی دل‌ی خۆی، خۆی پیشکه‌شی کردوه و ئه‌ویش به‌هه‌موو راست و ره‌وانی و دل‌ره‌قییه‌که‌وه‌هه‌رمانه‌وه‌ایه به‌سه‌ردا ئەکات.

ئه‌و که‌سه‌ی خووه‌کانی سه‌رخۆشی و جگه‌ره‌کیشان و به‌نگ کیشان سواری بوین، له‌به‌ر ده‌میای هیچ شتییک نییه زۆرانبازی له‌گه‌ل بکات ئه‌و بابه‌ته کاربگه‌رانه‌هه‌یت که له ده‌ره‌وه‌دان جا ئه‌گه‌ر بتوانی خۆی دووربخاته‌وه له‌م بابه‌ته کاربگه‌رانه، یان ئه‌وانه‌ خۆیان لی دوورخسته‌وه، ئه‌وا رزگاربیونی له‌و خووانه‌ ئاسانه. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ئالۆش و خرۆشه‌وه‌هه‌یه، کاربکی ته‌واو جیاوازه‌ چونکه‌ ئه‌و ئالۆش و خرۆشه له‌ له‌شی خۆیدا هه‌ل ئه‌قوولتی و، له‌ناو که‌سایه‌تی خۆیدا ئەژی هه‌رگیز لی جیا‌نا‌بیته‌وه، پیوه‌ی ئه‌می‌نیتته‌وه، تا ئه‌مری، ئه‌ویش شتییکه‌ وه‌ک برستی و تینوتی وایه.

(ئالۆش)یش وه‌ک گژوگیایه‌کی پروپوچی (کرده‌وه) وایه، به‌خورشته‌هه‌ژی که‌ خۆت ئه‌یده‌یتی گه‌نگه‌ خۆره^(۱) له‌سه‌ر ئه‌رکی له‌ش ئەژی، هه‌تا ئه‌و له‌شه له‌ناو نه‌بات که‌ دال‌لای داوه^(۲)، واز ناهیتی.

هه‌ندی به‌دخوویی تریش هه‌ن، وا دهرئه‌که‌وی، که هه‌ر لایه‌کی ژبانی مرۆفه‌که‌ گلاو

(۱) گه‌نگه‌ خۆره: مشه‌خۆره (طَفِیْلی).

(۲) راستتر: دال‌له‌ی داوه.

له‌گه‌لدایی. به‌لام ئه‌گه‌ر فرمانه‌که‌ت ماوه‌ت ناداتی ئه‌م گه‌رانه‌ بکه‌یت، هه‌ر هیچ نه‌بی چه‌ند مه‌شقییک بکه‌ له‌سه‌ر هه‌ناسه‌دانی قوول.

خۆت زۆر ماندوو مه‌که له کارو فرماندا ماوه‌یش مه‌ده به‌خۆت که له‌شتی هه‌یچو‌پو‌و‌چیش بترسیت و دا‌ب‌ج‌له‌‌کییت.

پیش ئه‌مه‌ی بچیتته پیخه‌فه‌که‌ته‌وه بنوویت، له‌بیرت نه‌چی که ئه‌و مه‌شقانه‌ی به‌یانی کردوته، دووباره‌ بیکه‌یتته‌وه، له‌پاش ئه‌وه نیوه‌ی له‌شیشته‌ بکه‌یتته‌وه ناو ئاوی سارد، ئاگات له‌خۆت بی، ئه‌م‌جاره له‌ش سوونه‌وه‌ی ناوی له‌ جیاتی له‌ش سوونه‌وه‌ به‌ په‌شته‌مالیکی و شک باش خۆت و شک بکه‌روه‌هه‌روها پیوسته‌هه‌ر حه‌فته‌ی جارێ دووجار به‌ئاوی گه‌رم خۆت بشۆیت، له‌دوای ئه‌و وهرزخانه‌وه که پیشانمان دان.

له‌وه دوا بۆت دهرئه‌که‌وی، که ده‌ماره‌ خوئینییه‌کان وربا بوونه‌وه و به‌گورجی فرمانی خۆیان رانه‌په‌رین ئه‌و تازاره‌یش که هه‌ت بو، لاچوه‌، نه‌ماوه ئه‌م رینگایانه‌ی پیشانمان دان له‌ بارباندا هه‌یه، گه‌رانی خوئین گورج بکه‌نه‌وه له‌ناو گوشته‌کانی له‌شدا هه‌روه‌ها ئه‌م خوئینه‌یش ئه‌وه‌نده پاک بکه‌نه‌وه، که له‌ش له‌هه‌موو دهرد و نه‌خۆشییه‌ک رزگاری بی.

ئه‌م نه‌خۆشییه‌هه‌ندی باری خراپی وایشی هه‌یه، که پیوسته‌هه‌و پیچانه‌وه‌یه‌ی تیا به‌کار به‌ینری که له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م به‌شه‌دا ناومان برد به‌لام ئه‌و گشته‌که‌ی که به‌شی سه‌رووی ده‌ماره‌که‌ی پی به‌ستراوه، نابج زۆر ب‌می‌نیتته‌وه چونکه‌ نه‌رمه‌ گوشته‌کان، تا به‌م گشته‌که‌وه به‌سترا‌به‌وه، هه‌رناگرنه‌وه و فرمانی خوئیشیان به‌ باشی پی نابینری ئه‌بی ئه‌وه‌یشمان له‌بیرنه‌چیت، که لا‌بردنی ئه‌م گشته‌که‌ ئه‌بی به‌شینه‌یی بی.

مه‌شقی تایبه‌تی

۱- ره‌پ به‌پیوه‌ راوه‌سته‌ پاش ئه‌وه هه‌ردوو ئه‌ژنۆکانت بنووشتی‌نه‌ره‌وه، وه‌ک خۆت ئاماده‌ بکه‌یت بۆ بازدان تاویک به‌م چه‌شنه‌ ب‌می‌نیه‌ره‌وه پاش ئه‌وه هه‌ردوو ده‌ستت به‌خه‌ره‌ سه‌ر زه‌ویی و پییه‌کانت به‌ره‌ داوه.

۲- له‌سه‌ر ئه‌م باره‌ی دوایی ب‌می‌نیه‌ره‌وه (هه‌ردوو ده‌ستت له‌سه‌ر زه‌وی بی و لاقه‌کانت له‌ داوه‌ بن) تا ماوه‌یه‌ک چه‌ند جارێک ناوه‌راستی له‌شتت به‌ره‌ سه‌ره‌وه و به‌هه‌ینه‌ره‌ خواره‌وه.

پاش ئه‌وه بازدی‌ک بده و وه‌ک پیشووی خۆت به‌پیوه‌ بوه‌ستی‌نه‌ره‌وه تا هه‌ست به‌ماندوتی ئه‌که‌یت له‌ له‌شتا، ئه‌م مه‌شقه‌ دووباره‌ بکه‌ره.

ئەكەن. بەلام لایەكانی تری ژیانى مرۆڤەكە بەپاكى ئەمىننەوه، یاخود نزیك بەپاكى ئەمىننەوه، قومارکەرەكان، بەویتە ئەهیننەوه: ئەمانە سروشتیان وایە دەست بلاون، بەخشدەن، دلسۆزىن بۆ دۆستهكانى خویان هەر وها دز و رێگر و تەلەكەباز و ئەوانەيش كە لە دانگى ئەواندان، بەزۆرى، خاوەن نىشتمانىكى چاكن لە پرووكانى تری ژيانىانەوه هەر وها سەربازەكان و زرتوانەكانىش، هەرچەندە جارى وا هەيه رەگەزبازى پىر هەلە و پىس ئەكەن، بەلام نازايەتى و نىشتمانپەرورەريان وەك خویان ئەمىننەوه، هىچيان لى نایەت.

بەلام وا دەرئەكەوى، هەر كەسى بوويتە بەندە و دىلى ئالۆشى خۆى، هەموو گەردىكى سروشتى كردهوى، بەو ژەهره گلاو ئەبى كە لەو ئالۆشه زالەوه پەيدا بووه كە ئەبىنى: لەو پەرى خۆ پەرسىدايه چونكە بۆبەكا ئەزى كە ئارەزوواتى خۆى دابەركىتتەوه هەر وها، بە پىاوێكى دەروون مردووت دیتە پىش چا و چونكە پىاوى ژنانى، هەموو دەم ئامادەيه، كورپى خۆى، براى خۆى، ژنى دۆستى هەرە خۆشه وىستى خۆى، بۆ دامرکاندەوهى ئالۆشى خۆى لە ناو ببات جا ئەم كردهويهى چۆن بى لە هەموو پروويهى كى تری ژيانىشيه وه هەر وها ئەبى.

ئەو هەموو دەم گومان ئەبات چونكە گومان ئەخاتە سەر خۆى. ترسنۆكىشه چونكە نىچىرەكەى لەوانە ئەبى كە كزوبى دەسلات بن، يان دلتنەنگ بن و دامابن لەسەر خۆشى هەرگىز ناتوانى ژيانىكى پاكزانە بژى، يان بىر كردهويهى كى بئندانە بىر بكاتەوه لەهەر كەسىك كەوت پىسى ئەكات بەلای ئەویشەوه ئافرەت هەريەك كەلكى هەيه، بەيەك جۆرىش بەكار ئەهينرى كە گەيشتە خۆشيانەكەى خۆى، نە پەرواى لە راستى هەيه، نە لەسەر بەرزى، نە گووى ئەداتە رەوشت پاكى، نە بايەخ بەرپىز لە خۆگرتن ئەدات لەبەرئەوه هىچى بۆ نامىننەوه ئەوه نەبى، كە پىاوه سەر بئندەكان بەچاوى سووك سەيرى بكەن، ئافرەتە پروو سووره كانىش بىزى لى بكەنەوه.

بەلام لەگەل ئەویشدا، كە ئىمە مافمان هەيه، ئەم جۆرە كەسانە، بەچاوى سووكەوه تەماشايە بكەين، بەلام پىتوبىستىشه لەسەرمان كە بىرلەوه بكەينهوه، ئاخۆ ئەمانە هۆ و بابەتى وا هەيه كە پاليان پىتوونابن ئەمەندە سەربەرەو خوار بىنەوه؟!...

لەپىش هەموو شتىكا، لەسەرمان پىتوبىستە، ئەوه بىر خۆمان بخەينهوه كە هۆش كارىكى گەوره ئەكاتە سەر لەش، لەپىش لە دايك بوون دابى يان لە دواى لە دايك بوون چونكە

تواناى پىاوه بەرەنگارىيەكردنى ئالۆشى خۆيدا، بەجۆرىكى هەموو دەمى، تا ئەندازەيهكى گەوره بەندە بەو جۆرە هۆشهيهوه كە لەباوكى بۆى ماوه تەوه.

ئەو بەش لەلايەن هەموو لایەكەوه برىارى لەسەر دراوه، كە مرۆڤى ئاسايى ئەم چەرخە، لە ناوچەيهكى وادا لە دايك بووه، كە ئارەزووى رەگەزبازى و گەشه پى ئەكات و واى ئەهیننە پىشهوه كە لە ئەندازە بەدەرىجى ئەو ژن و مېترىيانەيش كە لەسەر بنچينهيهكى دروست داتەمەزىن يەجگار كەم پروو ئەدەن لنگ بازى، لە هەموو ژن و مېترىيه كاندا بوەتە دەستور، كەم كەس هەيه وانەبى، ئەم لنگ بازىيه بى ئەندازەيهيش، نابرىتەوه بەجۆرىكى تىكرايى تەنانەت لەكاتى سك پىروونى ژنەكەيشدا كە منالەكەى ناو سكى لە كاتى دروست بوون و گەشه كرنىايە، چ لە لەش و شىوهدا، چ لە كارىگەرى هۆشدا، كە گەشه ئەكات و لەژيانى دواوژن دەرئەكەوى ئنجا ئەگەر ئەمەمان خستە پىش چاومان، ئىتر مافى ئەوه مان هەيه كە سەرمان سوپىمىنى لەو پى گەيشتنە زووهى ئارەزووى رەگەزبازىيه لەناو منالاندا؟ بەتەنشت ئەم پى گەيشتنە زووهيشەوه، ئەو شارندنەوى كاروبارى رەگەزبازىيه پروو ئەدات كە باوك و دايكەكان دەستى پى ئەكەن لەبەرچاوى منالەكانياندا ئەمانە هەردوو لايان ئەبنە هۆى ئەوهى كە كورپىكى تازه پىگەبىشتوى خاوەن بىر، زوو بايەخ بدات بەم كەينهويهينهى رەگەزبازىيه، يەجگار لىشى بكوئىتەوه.

بەتەنشت ئەمانەيشەوه، ئەو خورشته دەمار بزوتانە هەن كە لە زۆر مالاندا ئەخورىن ئەمانەيش كورەكە ئەخەنە سەر بايەخدانىكى يەجگار زۆر بەكاروبارى رەگەزبازى دوايى ئەو كردهوانەى كە لەپىش لە دايك بوونىا، لە دايك و باوكى خۆى وەرگرتوون وەك لنگ بازى بى ئەندازە ئەو ئارەزووهى بەهيزتر ئەكەن زۆرى پى ناچى خوى نەينى فىر ئەبى، كە هيشتا زۆرى ئەمىنى بۆ تەمەنى پى گەيشتن.

ئەمە باوه لە زۆرى كاتەكاندا جا بەپىيى ياساى بەناوبانگى فرمان بىينى ئەندامەكانى لەش هەر فرمانىكى لەش ئەركى زۆرتى خرايه سەر، لەلايەن لەشەوه يارمەتى زۆرتى ئەنيرى بۆ ئەو ئەندامەى ئەو فرمانە ئەبىنى وەك خورشتى بەكەلك بەلام ئەم خورشته زۆرە، لە دەمى ئەندامەكانى تری لەش ئەگىرپىتتەوه بەپىيى ئەمە، هەرچەندە، چەندىتىيى ئاوى مرۆڤ كە بۆ دەست پەركردن پىتوبىستە كەم ناكات، بەلام راستىيه كەى ئەوهيه، ئەبى لەم دەست بستىنرى و بدرى بەو دەست.

جا كە زۆرى پى چوو، دەستى لى سىنراو وريا ئەبىتتەوه، ئىتر لە خورشتى خۆى كەم ناكاتەوه بىدات بە دەستەكەى تر بەواتايەكى تر بەجۆرىكى گشتى لەش تىك ئەچىت.

ئىنجا كە كۆرەكە لە بەندو كۆتەي خىزانى رىزگارى ئەبى و ئەچىتە ناو ژيانەو، ئارەزووى رەگەزبازىيە ناكۆكەكەي و سەرچاوەي ئاوەكەي لەشى، لە جىياتى دەست پەر، بەئافرەت خۆيان دائەمركىنەو بەلام ئەنجامى ئەمىش وەك ئەنجامى پىتسوو ئەبى لە ھەردوو باردا ئەندازە گىبرى و سنوورى ناوەراست نىيە چونكە ئەوكەسەي رۆژىك لە رۆژان، خووى نەيىنى تووش بووى، كەم ھەل ئەكەوئى بتوانئى بەتەواوتى واز لە كارى رەگەزبازىيە بەيىنى دوورنىيە تئى بكوئى خوئى لە دەست ئەو بەدكارىيە رىزگار بكات كە زال بوو بەسەريا، تاواي لئى دئى بچئى بەگژ بىركردنەو لە دەست پەر ھەروەھا دوورنىيە كە ئەمەيش كەم رووتەدات ناوبەناوئىكى دوور بەدوور ئارەزووى خوئى دايمركىنئىتەو، لە شىوئەيەكى سروسىتيدا بەلام گەراي ئەو كەردەو كارىگەرەنەي كە لەپىش لە داىك بوونىا، تىا چەقىو، ھەروەھا ئەو ئالۆشە بەھىزەي كە تافى كوئىنى ھەيەتئى، بئى گومان، لەگەل ئەو ھەموو بەرەنگارى كەردنەيشدا كە ئەيانكات جارىكى تر خۆيان دەرئەخەنەو.

لەمانەو كە پىشانماندان دەرئەكەوئى كە تئى كۆشان بو شكاندى بەند و كۆتەي دىلييتى دەستى رەگەزبازىيە، لە بوونى خووى نەيىنىيەو دەست پئى ئەكات ئەم ئالۆشەيش ھەروەك چەند جارىك لەم نووسراوئەدا گوتمان تا ئەندازەيەكى گەورە لە ناشىتئى و تئى نەگەيشتووى باوك و داىكەكانەو پەيدا ئەبئى بەلام كەس، قسەي ژىرانە، ناچئى بەگوئىا واتا بەفئىركردن و پئى خوئىنن فئىرى ژىبرى نابن چونكە ئەو كورەي كە باوك و داىكى خوئى بەخەموخەفەتەو ئەكوئى، لە دەست بەدخووى و خوئى و ھاودەمى كەردنى ئافرەتە داوئىن پىسەكان و نوواندى كەردەو ناشىرىن لەگەل ئەنەكەي خوئىدا، ئەو كورەي كە ھاوئىتكانى خوئى سەرشۆر ئەكات، و ھەموو جۆرە كەتئىكەيش ئەكات كە پەيوەندىيان بەو كەتەنە گەورەيەو ھەيە، ئەم جۆرە كورانە لەناوماندا زۆر ھەن ھەروەھا ئەو جۆرە باوكانەيش زۆر لەناوماندا، كە ئەيانەوئى بەھەموو جۆرىك چاكە لەگەل منالەكانى خۆياندا بكن تەنيا ئەو چاكەيە نەبئت كە لە ھەموويان گرىگ ترە، كە ئەوئىش كەينەوبەينە و كاروبارى رەگەزبازىيە لەگەل فرمانى سەرشانىيان و ئوبالى ئەستۆيان كارى يەكەمىش بەرھەمى كارى دوايى بەلام زۆر كەم گوئىمان لە دەنگى كەسىك ئەبئى، بەرزبىتتەو و بۆلە بۆلئىك بكات لەم بارە ياخود مەترسىيەك لە ئەنجامى ئەم كەردەويەي باوكانە پىشان بدات ھەتا دئى رەوشتەكانى كۆن، فەرمانرەوا ئەبن، ئاوازەكانى كۆنىش ئەمىنەو و گەشە ئەكەن.

لە راستيدا لەخۆيائى بوون بەھۆش ياخود بەكەسايەتییەو، زوو پىاو والئى ئەكات كە بناسرئت لە بەدبەختى ئەو كەسەي كە بووئە دىلي ئالۆشى رەگەزبازىيە خوئى، خوئى وا

نايەتە پىش چاو، وەك كەسانى تر ئەبىن ئەگەر بەھاتايە خوئى بدىايە، زۆرتر بىرى بەلای ئەوئەدا ئەچوو كە رىزگرتنى خوئى بۆخوئى، لە دەروونى خوئى، زۆتر چەواشەي ئەكەرد چونكە ئەو جۆرە كەسە، چ لەرووى لەشەو، چ لە رووى كەردەو و رەوشتەو، مەروئىكى زۆر نەنگەويست ئەبئى. ئەگەر بەھاتايە لەش و كەردەوي خوئى، وەك كەسانى تر ئەيانىنى، بەھاتايە پىش چاوى خوئى، بىگومان تەماشاكردنەكانى خوئى و دىمەنى خوئى ئەگوئى.

لە راستيدا چاو ئەندازى رووى، راستىي دەروونى دەرئەخات لەناو چاوەكانىا، ئارەزووكردنىكى ئاگاداربوونى ھەموو دەمىي نىياز بەخش ھەيە بەزۆرى لەئىر ئەو چاوانەدا خەرمانەيەكى رەشى قوول ھەيە بەلام لىوئەكانى، خوارئىكى وان كە بەلگەن بو ئالۆش دارىي رووشىيان زەرد باو، ياخود سوور و سپىيەكى وايە كە بەلگەيە بو لەش تىكچووى بەلام ئەو چرچ و لۆچانەي كە كەوتونەتە سەر دەموچاوى، ھەروەھا ئەوانەي كە لەناوچەي لووتەو دەست پئى ئەكەن تا ئەگەنە ئەم لاو ئەولاي دەموە چال و قوولن دىمەنى ئەم جۆرە كەسانە، ھەرگىز باش نابئى بەجۆرىكى تىكرايئى، لە رۆشتتا تا ئەندازەيەك ھەل ئەنگوئى بەرە بەرە ئەئۆكەنى رەق و تەقىان لئى دئى لە فرمانىشدا پشتى پئى نابەستري بەلام لە رووى كۆمەلايەتییەو، ئەبىتە سەرچاوەيەكى دلئەنگى و وەپس كەردن بو كەسانى تر.

تەنيا كاتىك، كە نىشانەي زىندوئىتى و خەمخۆرى پئىو ديارئى، ئەوكاتەيە كە لەگەل ئافرەتئىكدا كۆتەبىتەو و بەھىواي ئەوئەكە بىخاتە ژئىر چنگى خوئەو بەزۆرى، مەي خوئى ئەكات چونكە لنگ بازىيە زۆرەكەي ناچارى ئەكات كە وريا كەردەويەك بۆخوئى بەكاربەيئى بەجۆرىكى گشتى پىاوى وا، لەھەر شىوئەيەك دابئى، نەخۆشىيەكەي، بەنەخۆش دائەنئى. بەكورتئى، ئەو جۆرە كەسە وئەيەكى ئاشكرائى ئەو مەروئە زبان بەخشائەيە كە سروسىت ئەبەوئى لەناويان ببات، وايان لئى ئەكات پەلەپەل بكن لە دارزىن و مردندا بەھۆي ئەو كەردەو خراپانەيانەو لە زىاندا.

لە راستيدا دىلەكانى ئالۆشى رەگەزبازىيە زۆر ناژىن.

چونكە ئەم دىلييتىيە ماندوئىتییەكى زۆر گەورە پەيدا ئەكات بو كەلوپەلى (فەرمانبەرى) و (زىندوئىتى) ھەروەھا ئەو پىاوە خاوەن زىندوئىتییە گەورانەيش كە ئەتوانن بەرگەي ئەم ئەرک و ماندوئىتییە بگرن، بو ماوئەيەكى درئى يەجگار كەمن ئەمە راستە كە ھەندىكەيان بەتەندروسىتییەكى ئاسايى و زىندوئىتییەكى باشەو ئەمىنەو.

به لّام ته نانهات ئه و كهسانهيش، كاتيكى و ايان بۆ ديتته پيشهوه كه هه چى هيزتيكى ره گه زبازيان هه يه له دهستيان بچى، يا خود تووشى نه خوشيبه كى و ا بن كه له زبندويتيان زۆركه م بكا ته وه و بيانخاته سه ره مه رگه وه.

دوايى: هه چى جوړه نه خوشيبه كى ده ماره ميتشكيبه كان هه يه تووشى ئه م جوړه كه سانه دين له په لويؤ كه وتن و له رزين له و نه خوشيبانه ن كه زۆر تووشيان دين له راستيدا، ئه گه ر من به ته وا وه تى ئه و نه خوشيبانه ت بۆ روون بكه مه وه، كه له زۆر كاتدا بۆ جه زره به پى گه ياندنى دىلى ئالؤش روو ئه دهن، كه چۆن پيا وه تى خو يان له نا و بر دو وه، بى گومان ئه بى هه مو و جوړه نه خوشيبه كى توند و تيزت پيشان بده م، كه له هيجه وه په يدا نه بوون و نه يان تواني وه زال بى به سه ر له شدا، له به ر كزى فرمان بينى ئه ندامه كانى له ش نه بى.

ئىسته يش به راوردىك بكه له نا و دوو كه سدا: به كيكيان دىلى ئالؤشى ره گه زبازى خو ي بى و به كيكيشيان ئا گادارى راستى هيزه كانى ره گه زبازى خو ي بى و به ژيرى و تى گه يشتو وييه وه به كارى هينان جا ئه م كه سه ي دواييان، نو سه ريكي گه وه و اى لى دوا وه، گو تو ويه تى:

(كاتى كه ژيان له خراپه ي كو م لا به تيبه وه دو ور ئه بى، پال پيو نه نرى ره گه زبازى، وه ك سه ر كرده به كى جيهان گير، ديتته پيشه وه ئه بيتته و ريا كه ره وه و، فه رمانه و ا به سه ر سامنا كترين هيزه كانى مرؤ فابه تيدا، كه هه مو و رو ويه كى ژيان ئه گري ته وه جا ئه م پال پيو نه ره يه، كه له به رده م خا وه نه كه ي خو يدا، مه به سه ته كانى ژيانى ديار دى ئه كات، ئه نديشه ي و ربا ئه كاته وه، هيزه كانيشى به گشتى ئه خاته گه ر له پينا و به دى هينانى گه وه ترين كاردا كه له جيهاندا روو ئه دهن، چ له كو رى هونه ردا ئه بن ئه و كارانه، يان له كو رى ويژه و شت دۆ زينه وه و با و داهينان و راستى په رستيدا ئه م پال پيو نه ره هه مو و توانايه ك به هيز تر ئه كات، هه مو و هيز تيكيش و ربا ئه كاته وه).

ئو كه سه ي خو ي ئه كات به به نده ي ئالؤشى ره گه زبازى خو ي، پيا ويكى تى نه گه يشتو و ناشى و شى ت و ويتسه چونكه گه وه ره به نرخه كه ي خو ي به تو يكل تى كى نا و بؤش ئه گو رى ته وه.

به شى بيست و نويه م

چاره كردنى به دخويى

به كه م هه نكا و بۆ خو رزگار كردن، له خو ويه كى زيان به خش، ئه وه يه كه پيا و شار ه زاي زيانى ئه و خو وه بى، بۆ خو ي كه نه خو ش ها تو و شار ه زاي ئه و ته نگو چه له مانه بو، كه له وانه ن تووشى بى، سه ياره ت به و رى گا هه لانه ي گرتوونى، هه ره ها له به ر ئه وه يش كه بريارى دا وه، خو ي لى رزگار بكا ت، ئه بى خو ي و ا دابى كه هيجى له ده ست نه چو وه، چونكه به هيو اى ئه وه يه دوا رۆژى خو ي له سه ر بنچينه ي كه لا وه ي پيشو و دا به زرين ته وه ئه مه يش له به ر ئه وه يه، كه شار ه زا بوون له زيانى خو وه كه و، هيزى ويستنى پيوسته بۆ رزگار بوون له ده ست ئه و خو وه، گرنگ ترين هۆن بۆ ده ست كه و تنه وه ي چا كبو و نه وه ي ته وا و له نه خوشيبه كه.

پله خراپه ي نه خوشيبه كه هه رچۆن بى، نه خو شه كه هه ر ئه گاته وه دۆ خى جار ان، چونكه به هيو اى ئه وه يه كه ژيان تى كى تازه بۆ خو ي دا به زرين ته وه كه پر بى له هيز و ته ندر و ستى هه ر ئه وه نده ئه و كه سه په ي به وه ببا ت كه كه و تۆ ته گي ژا وى خراپه و زيان وه، ئه مه و ا ئه گه ينى كه به وه ي زان يو وه شت تيكيش هه يه نا وى كه لك و چا كه بى. له دوا يشدا، له توانيدا هه يه رى گايه ك بگرى بۆ گه يشتن به و كه لك و چا كه يه ئاره زو وى راسته قينه يش بۆ چو و نه وه سه ر دۆ خى جار ان: بۆ ده ست كه و تنه وه ي ته ندر و ستى و هيز و دا وى ن پا كى، له نا و خو يا ئه و نيازه به هيزه ي شار دۆ ته وه كه هه مو و شت تى كى پى بي ته دى.

ئى نه خو ش، دابن يشه و باش له م كه ينه و به ينه و رده به ره وه.

بى گومان ئه وه نده ئالؤشى خو ت شك اندو وه و به زمور ه زم ت كردو وه، له ئه ندا زه چو به ته ده ره وه بۆ به كا و ا په شيمان بو ويته وه له و كه تنانه ي كه كرد و تن بى گومان، بۆ به كا فرمان ئه كه يت تا بژى ت.

كه وا ته كى بو وه و كى به ئه و كه سه ي پاره كان تى ئه گاتى؟ ئه و كه سانه ي پاره كانى تۆ ئه چپ ته گير فانيانه وه خا وه ن مه يخانه كان و سوزانيخانه كان^(۱) كه به خو رايى رو و ت ئه كه نه وه بيجگه له پاره، ته ندر و ستى و كرده وه و ره و شتى جوان يشت لى تالان ئه كه ن تۆ بۆ ئا فره تى دا وى ن پيس، هه ندى پاره ئه ده يت، به لّام له جياتى ئه وه، به شى كى زۆر كزى و

(۱) سوزانيخانه: شوىنى رابواردن و كارى سىكسى (بيوت الدعارة).

لاوازی و نه خوښی لږ وهرته گریټ که واته به اورډیځی دهست کهوت و زیانی خوټ بکه، تا تی بکهیت، تا چ رادهیهک سهرگردان بوویت بیر لهو پارانه بکهروه که بهختت کردوون و ئیستایش بهختیان نه کهیت، بو نه می بوټ روون بیتهوه که بهدستی خوټ چ زیانیکت گه یاندووه به خوټ، له راستیدا خاوهن مه یخانه و سوټانی خانه و یانه کانی قومار، دؤستی کهس نین دؤستی پاره نه بی.

نه وانه دؤستایه تی توټیان ناوی، پاره کهی باخه لټن.

نه گهر لیت قهوما و داللات بو بردن، نه وساکه تی نه گهیت که چوند ترسنوک و تاوانبارن نه وانه بو سهرگردانی کیتشت نه کهن که سهرگردان بوویت، خوټانت لږ نه کشیننه دواوه، ههروهک فریان نه بووی به سهر هه ناسه ساردیی و سهرگردانیه که ته وه، وایه رهنگه بلټیت، له گه لټ نه ویشدا که نه و هه موو سهرگردانییه م پی گه یشتهوه، کاتیکی خوښیشم رابواردووه. به لام من له سهر واتای نه و کامه رانییه ی که تی گه یشتهوویت، ده مه ته قیټ له گه لټا نه که م نایا کامه رانییه که ت نییه بوټه هوټی دورد و نه خوښی له شت که له سایه ی نه و خوښ رابواردن و نالټوش شکاندانه ی خوټه وه دهستت کهوتوه؟ بوچ کامه رانی نه و ه تا و ورگت له که لک بکهوټ و دهماره میټشکیه کانیشت له په لوټ بکهون؟ نه ی کامه رانی نه و ه تا له شت نه و شیوه جوانه ی نه مینټی که خوی گه و ره پیتی به خشوویت؟

نه نه مه یه کامه رانی، نه نه و ه تا؛ کامه رانی راسته قینه نه و ه تا له مانه هه موو خوټ رزگار بکهیت. نه گهر هه ره له سهر نه و قسه یه یټ که ههست به کامه رانی نه کهیت و دهرهست نه و هه رزه کارییه یټ که کردووه نه و له ناوټنه دا سه بریکی خوټ بکه بزانه کامه رانییت دهست کهوتوه له و کرده وانه ت یا خود سهرگردانی؟ نه مه کامه رانی پی نالټین، دؤستی من نه مه کامه رانی شهیتانه که سهرکهوتوه به سهر توټا به واتایه کی تر کامه رانی شهیتان به سایه ی سهرگردانی تووه.

که واته، نه ی لاو، نه م راستییه باش بخه ره میټشکی خوټه وه به هه رچی هیزو باوه ریکته وه هه یه، سوټند بو خوټ بخو، که رابوردووت له بیر خوټ به یته وه و بایه خی پی نه دهیت، بیجگه له وه لاپه ریه کی تازه یش له ژبانی خوټا دهست پی بکه یته وه په یمانیک به خوټ بده که نه مه بکهیت، هه ره له مرؤکه یشه وه دهست پی بکه که تو له زیانی به دخووی تی گه یشتهوویت، له کاری باش مه سله میټره وه، ده مودهست دهستی پی بکه که ریگای رووناکیت له به رده مدها هه بوو، ریگای تاریکی مه گره.

له پیش هه موو شتیټکا نه وه بزانه که هوټی ته واو له له شی ته واو دایه به پیتی نه مه، پیویسته ده مودهست، دهست بکهیت به چاک کردنه وه ی له شت، تا هوښیشت چاک بیته وه و به ره مه که ی گه شه بکات نه وه یشته له بیر نه چی، که په یوه ندیی ناوهند له ش و گیان و په یوه ندییه کی به هیز و ته واوه هه رشته ی کار بکات له له ش، له گیانیش کار نه کات له به رنه وه پیویسته تی بکوښیت که گیانیکه به هیز و کارگوزارت دهست بکهوټ، تابتوانیت ته ندروستی له ش و هیزت پیاریزت.

نه مه یش له بهختباری هه موو که سیټکه، نه وی بیه وی ژبانیکی تازه بژی و، رابردوی پرکه تنی خوټی فری بدات، نه توانی له ریگای په روه رده کردنی له ش و به هیز کردنی وه، به و ناو ته ی خوټی بکات هه موو که سیټک ماسولکه کانی خوټی له بهر دهستایه نه توانی هه ر کاتی بیه وی و، هه رچوټیکی بوټی به کاریان بهینټی.

به لام راستییه که ی، نه وه گرانه، که پیوا فهرمانه ر وای به سهر نه و بیرانه دا که له ناو میټشکیادین و ده چن جا که ی نه وه ی نه ی نه م راستییه هه ر چوټیک بی، نه و ته ندروستی و هیزه ی که له کاتی بوژاندنه وه و په روه رده کردنه وه ی له شدا پیک دین، هه روه ها نه که ونه ناو هوښیسه وه، بو نه مه بیوژیننه وه و هیز و هه رت و کارگوزاری بو بگپرنه وه.

نه مه یش و نه گه ینټی، که په روه رده کردنی له ش، بو دهست کهوتنی ته ندروستی و هیز، و له مرؤف نه کات که هیز و توانای ته واوی بی بو زال بوون به سهر هوښیا و به سهر نه و بیریشدا که نه م هوښه به ره میان نه هیټی په روه رده کردنی له ش، به هوټی وهرزشه وه، له ناو بای پاک و به ره لټادا، مرؤف دوورته خاته وه، له هه موو شتیټک که تووشی کزیی و نه خوښی بکات چونکه نه و له شه ی بیته ناشنای ته ندروستی، هه رگیز ماوه نادات به نه خوښی که لیټی نزیک بیته وه ته ندروستی هوښی نه گریته وه هوټی دروستیش هه رگیز بیر له به دخووی و خراب ناکاته وه چونکه نه وانه که ژه هری بیته ناووه که واته، له شی نه خوښ، هوټی نه خوښی پیوه یه هوټی نه خوښی بیری نه خوښ نه بی، به ره می ناهینټی.

دهست بکه به جوولاندنی له شت نه وه چاکترین پزیشکه بوټو.

له جیاتی نه مه ی به سواری پرؤیته جیگای فرمانه کهت، به پی برؤ بای پاک بژه، چونکه یارمه تی پاک کردنه وه ی له شت نه دا و وریایشی نه کاته وه به تنه گ خوارده که ته وه به نه و خورشته مه خو که له شت ژه راوی بکات و سازکردنی ناو ئاشگ تیټک بدات نه وه یشته له بیر نه چی که ناوی سارد بکهیت به خوټا، چونکه دهماره میټشکیه کانت نه رم نه کاته وه و

به‌شی‌سییه‌م

خه‌وشه‌کانی تری ره‌گه‌زبازی

به‌ته‌نشست‌ئه‌و خه‌وش و خواری و خه‌پچی ره‌گه‌زبازیانه‌وه که هه‌تا ئیستا ناوبراون، هه‌ندیکی تریش هه‌ن که به‌جوړیکی تیکرایی ته‌گه‌رینه‌وه سه‌ر ئه‌و کارساتانه‌ی که توشی مرۆف دین، یان ئه‌و فرمانه‌ی ته‌بیینی، یاخود هه‌ر له‌ منالییه‌وه توشی دین. ئه‌ونده‌ی که په‌یوه‌ندی به‌کۆمه‌لی یه‌که‌می خه‌وشه‌کانی ره‌گه‌زبازییه‌وه هه‌یه - واتا ئه‌و خه‌وشانه‌ی که کارسات ته‌یانیه‌یتته به‌ره‌م - ئیمه‌ لیتره‌دا زۆر لییان نادوین چونکه ئه‌ونده به‌کارمان نایه‌ن، وه‌ک له‌مه‌ودوا ده‌رئه‌که‌وی هه‌روه‌ها، تا ته‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌یش ئه‌وه گرانه بو‌ئیمه که چاره‌یه‌کی گشتی بدۆزینه‌وه بو‌چهند نه‌خوشییه‌کی تاییه‌تی وه‌ها که هه‌ریه‌که‌یان له‌ویتریان جیاوازی به‌لام ئیمه ئه‌وه ته‌لیین، که پزیشکه نه‌شته‌رکاره‌کان، دلیان دانامرکیسته‌وه، تا نه‌شته‌رکارییه‌ک له‌له‌شی نه‌خۆشه‌که‌دا نه‌که‌ن جا ئه‌و نه‌شته‌رکارییه پیوست بو‌بوی بو‌چاره‌کردنی نه‌خۆشه‌که، یان پیوست نه‌بو‌بوی، ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نین له‌ راستیدا نه‌شته‌رکاری، ئه‌بجی بخه‌ریته دوا یه‌مه‌وو چاره‌کردنیک، ته‌گه‌ر سه‌ریان نه‌گرت.

ئه‌مه راسته که جاری وا هه‌یه، نه‌خۆشه‌که به‌بی نه‌شته‌رکاری چاری ناکری به‌لام ئه‌م جزه‌ نه‌خۆشییه‌که‌م هه‌ل ته‌که‌ون، وه‌ک هه‌ر ناویشیان نه‌بجی وایه. به‌لام داخه‌که‌م زۆریه‌ی نه‌خۆشه‌کان خۆیان ته‌خه‌نه به‌رده‌ست نه‌شته‌رکاره‌کان، بو‌ئه‌مه‌ی نه‌شته‌رکارییه‌کان، که ئه‌وه‌یش یان سه‌ر ته‌گرئ، یان سه‌ر ناگرئ.

لیتره‌دا نه‌خۆشییه‌ی به‌کیکم که‌وتۆته‌وه بیه‌ر، ئه‌مه‌وی بیگیترمه‌وه، بو‌ئه‌مه‌ی ئه‌م بابه‌ته رۆشن بکه‌مه‌وه و شییه‌ بکه‌مه‌وه وا پرویدا، که پیاویک له‌شاری (نیویۆرک) دا، که‌وته خواره‌وه به‌سه‌ر داروپه‌ردوی یه‌ک به‌سه‌ر یه‌کدا که‌وتوودا^(۱)، چهند شیشیکی قه‌فه‌ز چوو‌بون به‌رانییا و به‌شی ژوروی ئه‌ندامی نیرتییه‌دا. ئه‌وه‌یش دیاربوو، که کابرا ته‌چوه نه‌خۆشخانه، بو‌ئه‌مه‌ی پزیشکه‌کان ته‌وشیشانه‌ی له‌له‌ش ده‌ربه‌پن له‌پاش ئه‌و نه‌شته‌رکارییه کابرا پرووی کرده‌وه مالی خۆی به‌لام چهند رۆژیکی پی چوو، کابرا هه‌ستی

(۱) ئه‌م ده‌سته‌واژه‌ی دوایه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که (داروپه‌ردوه‌که - انقاض) به‌سه‌ر یه‌کدا که‌وتبوو، پیاوه‌ش به‌سه‌ریاندا که‌وتبووه خواره‌وه.

گه‌رانی خۆینه‌که‌یشت گورج ته‌کاته‌وه. ئه‌و خورشخانه مه‌خۆ که یه‌جگار گه‌رمن چونکه کاری وا ته‌که‌ن له‌له‌ش که به‌کاری تۆنایه‌ن به‌کورتی پیوسته‌ تو به‌و پییه‌ بجوولیه‌ته‌وه که بو‌تۆ و بو‌که‌سانی ترمان داناهه‌، له‌ بابه‌ت ته‌ندروستییه‌وه ناشی هه‌رگیز لینی لاده‌یت ته‌گینا که‌س زیان ناکات خۆت نه‌بیته.

هه‌ر له‌وکاته‌دا که خه‌ریکی له‌شت ته‌بیت به‌هیزی بکه‌یت، خه‌ریکی به‌هیزکردنی هۆشیشته‌ به‌هه‌ر هاورپییه‌که‌ته‌ هانه‌ی دابووته‌سه‌ر ئه‌و ریگا خراپه‌، خۆتی لی دووربخه‌روه له‌وه‌دا شه‌رم مه‌که چونکه شه‌رم کردن، ئه‌وه ته‌گه‌تینی، که هه‌ر له‌سه‌ر ریگای خراپه ته‌رۆیت ئه‌وه ناگه‌تینی که خۆتی لی رزگار ته‌که‌یت هه‌روه‌ها پرووی خۆت وه‌رگه‌په‌ له‌و شوینه نه‌نگانه‌ی که هاتۆچۆت ته‌کردن ئه‌وه دیاره که له‌پیشدا ته‌مانه‌ت پی گران دی. به‌لام به‌ره‌په‌ییانه‌وه رادیت خۆت له‌ مرۆفی چاک نزیک بخه‌روه‌وه، هاوده‌میان بکه‌ له‌ پاشا بو‌ت ده‌رئه‌که‌وی که خۆشی گه‌فتوگۆکردن له‌سه‌ر کاروباری خراپ ته‌گه‌ر بلتین له‌ خراپه‌دا خۆشی هه‌یه هه‌روه‌ها به‌ره‌ به‌ره هه‌ست ته‌که‌یت که کۆمه‌له‌ چاکه به‌رز و پیروژه‌کان، که ده‌ستت کردوه به‌هاتوو چۆکردنیان، له‌ شوینه نه‌نگه‌کانی داوین پیسی و به‌دخویی گه‌لینک چاکترن.

خۆت رابه‌ینه به‌خۆتینه‌وه‌ی ئه‌و نووسراوه چاکه به‌که‌ل‌کانه‌وه که گیانی چاکه و سه‌ر راستیت ته‌که‌ن به‌ به‌ردا.

ته‌نیا له‌گه‌ل پیاو چاکه بکه‌روه نه‌وه‌ک ژیان له‌ خۆت تیک به‌ده‌یت به‌کورتی پیوسته ژینیکی چاک بژیت، له‌ هه‌مه‌وو پرویه‌که‌وه مه‌هیله‌ تیا به‌ینیته‌وه، نه‌وه‌ک له‌ویدا پنج دابه‌ستی و ببیته به‌شیک له‌ سه‌روشتت که به‌یانیان راپه‌ریت له‌خه‌و، له‌ناو جیگادا مه‌مینه‌روه ده‌موده‌ست لینی وه‌ره‌ ده‌روه چونکه شلوشیواوی ته‌وکاته، ری ته‌دا به‌بیری خراپ گه‌را بکات و په‌ره بسینی جا ته‌گه‌ر بو‌یته پیاویکی وه‌ها که‌بتوانی خۆی بگرئ و ریگای ته‌ندروستی و هیز بگرئ، پیوسته به‌گه‌ریت بو‌کچیک داوین پاکی خاوتن، ته‌ندروستییه‌ی بی وه‌کو خۆت، بو‌ئه‌مه‌ی بیکه‌یت به‌هاوسه‌ری ژیانته.

چونکه ژن هه‌تان له‌هه‌مه‌وو شتیک بلندتره که له‌م گومراهییه رزگارت بکات ته‌ویش له‌به‌رئه‌وه‌یه، که ته‌رک و فرمانی ژن و مالداری، دوورت ته‌خاته‌وه له‌و که‌تن بازیه‌ی که له‌ تافی کوپنیدا تیا بو‌ویت، هه‌روه‌ها گیانیکی فرمان په‌روه‌رانه‌یش له‌ ده‌روونتایه‌ به‌هیز ته‌کات ژن هه‌نایش شتیک سه‌روستییه له‌به‌رئه‌وه به‌یار مه‌ده به‌سه‌ر چاکه و خراپه‌یا، تا ته‌گه‌یه‌ته ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی که هه‌ل ته‌گرین ژن به‌ینیت.

به‌خۆی کرد: به‌گران میزی پئی ئەکرێ که پزیشکه‌که هات و ته‌ماشای کرد، گوتی: ئەو برینه‌ی که له‌نشته‌رکاربیه‌که‌وه په‌یدا‌بووه، ناو (کیر)ی ئاوساندوووه پاش ئەوه، له‌سه‌ر ئەو جوړه‌ بریاره‌ی خۆی، ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که رۆژ له‌سه‌ر رۆژ به‌سه‌را چوو که‌چی نه‌خۆشه‌که، هه‌روه‌ک خۆی مایه‌وه، هه‌نگاوێکی نه‌نا به‌ره‌و چاک‌بوونه‌وه رۆژتێکیان نه‌خۆشه‌که په‌جگار دامایه‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌که‌وه، په‌جگار په‌ریشان بوو.

ئەندامی نیریتیه‌که‌ی هه‌مووی ئاوسا ئیتر هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه ئەوه نه‌بێ که هاوار بکات له‌ ده‌ست ئازاریکی بێ ئەندازه‌ی وا، که له‌ توانای که‌سه‌دا نه‌بوو تاوێکی پیتوه‌ی مینیتیه‌وه.

پزیشکیش ئاوسانی ئەم ئەندامه‌ی وا لێک دایه‌وه که له‌ ئەنجامی په‌یدا‌بوونی ژه‌هره‌وه‌یه له‌ خۆینه‌که‌یا بریاریدا که ئەبێ ئەندامه‌که هه‌مووی بپه‌ری، بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆشه‌که بتوانی بژی.

به‌لام نه‌خۆشه‌که، له‌مه‌دا به‌ره‌نگاری کرد پزیشکیش تووره‌ بوونێکی وا لیتی تووره‌بوو که به‌ته‌واوه‌تی ده‌ستی له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌لگرت له‌ خۆش به‌ختی نه‌خۆشه‌که، ژنیکی پزیشک هه‌بوو له‌و ناوه‌دا، ناوبانگی به‌وه‌ ده‌رکردبوو که له‌رێگای سروشته‌وه نه‌خۆش چاک ئەکاته‌وه.

ژنه‌ پزیشکه‌که ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌ی پیاوه‌که به‌لام، ته‌نیا، له‌ رێگای سروشته‌وه به‌ته‌واوه‌تی به‌ش پراوی کرد له‌ خواردنه‌وه‌ مه‌یه‌کان گه‌رمای هه‌لمیشی بۆ به‌کار ئەهینا هه‌روه‌ها ئەندامی نیریتیه‌که‌یشی به‌جوړه‌ شتیک ئەبه‌سته‌وه، که ژانه‌که‌ی لێ که‌م ئەکرده‌وه و ئاوساوییه‌که‌ی ئەنیشاندوه به‌لام ئەو خۆرشته‌ی ئەیدایه، هه‌ر بریتی بوو له‌ ئاوی پرته‌قال له‌پاش سێ هه‌فته‌ پیاوه‌که به‌ته‌واوه‌تی چاک‌بووه‌وه چونکه ئەو خۆینه‌پیه‌سی که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوو به‌هۆی په‌یدا‌بوونی ئاوساوییه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی له‌ئارادا نه‌ما له‌ جیاتی ئەو خۆینه، خۆنیکی پاکتر هاته‌ ناو ده‌ماره‌کانییه‌وه، به‌هۆی نه‌خواردنی چیشته‌وه و، کردنه‌وه‌ی کونه‌ وردیله‌کانی پیتیه‌وه به‌سایه‌ی گه‌رماو هه‌لمیه‌که‌وه.

ئەو پیاوانه‌یش که زۆر سواری ئەسپ ئەبن، گه‌لێک جار تووشی ئاوسانی هه‌ندی لوه‌کانی که‌لووپه‌لی سک و زاگردن دین.

سه‌رنج دراوه‌ که زۆر له‌ داووده‌رمانانه‌ی بۆ به‌هه‌یزکردنی تووک به‌کار ئەهه‌ترین، کاریکی ژه‌هراویانه له‌ جووته‌ گون ئەکن، له‌به‌رئه‌وه هه‌ردووکیان تووشی په‌شوکاوی و

کزیی دین هه‌روه‌ها ئەبنه‌ هۆی ئاوسان و سووربوونه‌وه‌ی میزلدان و ئەو لوله‌ بچووکانه‌ی به‌ته‌نشتیه‌وه‌ن ئەمه‌یش هه‌ندی جار ئەبیتته‌ هۆی خۆین چوون و، وروژانی ره‌گه‌زبازیی زبان به‌خش له‌گه‌لێک کاتدا. چه‌ند نه‌خۆشیه‌که‌ی تریش هه‌ن وه‌ک په‌ک که‌وته‌یه‌ی ده‌ماره‌ می‌شکییه‌کانی ئەندامی نیریتی، له‌ کارکردنی ناو کارخانه‌کانی مزه‌وه په‌یدا ئەبن، له‌به‌رئه‌وه زۆریه‌ی ئەو کیریکارانه‌ی له‌م جوړه‌ کارخانه‌دا فرمان ئەبینن، تووشی ئەم نه‌خۆشیه‌دین. ئەمانه‌ چه‌ند وینه‌یه‌کی که‌م بوون، په‌یه‌ندیی فرمانی مرۆف و ئەنجامی کارتیکردنی ئەو فرمانه‌یان پيشان داین له‌ رووی ره‌گه‌زبازییه‌وه، که چ جوړه‌ نه‌خۆشی و پشویه‌ک ئەخه‌نه ئەندامی نیریتیه‌وه.

به‌لام له‌و بارانه‌دا که که‌موکوورپی ره‌گه‌زبازیی هه‌ر له‌ منالییه‌وه دیاره، په‌کێک له‌وانه ئەوه‌یه که کونی میزکردن نه‌که‌وتبیتته‌ سه‌ری کیره‌وه، که‌وتبیتته‌ ژیر کیره‌وه بیگومان ئەم جوړه‌ که‌موکوورپییه ئازاریکی زۆر ئەبه‌خش به‌خاوه‌نه‌که‌ی خۆی له‌ هه‌ندی باری تریشدا: کیری مرۆف که‌ یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر گه‌وره‌تر ئەبێ، یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر بچووکتتر ئەبێ له‌م نووسراوه‌دا ئەو هۆیانمان پيشاندا که کیری بچووک بگه‌ینیتته‌ وه ئەندازه‌ی خۆی له‌ هه‌ندی جاردا، هی وا هه‌ن که ئەبن له‌ دایک ده‌ماری پیاوه‌تییان پیتوه‌نییه‌ ئەو جارانه‌یش که مرۆفه‌کان به‌نیره‌مووکی له‌دایک ئەبن، به‌زۆری، به‌زۆر شتیه‌ بیران لێ ئەکریتته‌وه به‌لام زانست راستی ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخته‌وه.

جا ئەم جوړه‌ بارانه، ئەوه ئەگه‌پین که خه‌وشیکی وا هه‌یه که له‌ ئەندامه‌کانی سک و زای مرۆفه‌که‌دا، په‌کی ئەوه‌مان ئەخات که بزاین له‌ چ ره‌گه‌زیکه‌ ئەو بارانه‌یش که مرۆف که له‌ توانایدا نه‌بێ کاری لنگ‌بازی بکات، له‌ هه‌موو شوێنیکار روو ئەده‌ن پشویه‌کانی ره‌گه‌زبازیی ئافره‌تیش له‌ هه‌ی پیاو که‌مترنییه‌ زۆریه‌ی ئەم تیکچوونانه‌یش له‌وه‌وه په‌یدا ئەبن، که ئافره‌ته‌کان ئەو پشیتینه‌ نه‌نگه‌ویسته‌ ئەبه‌ستنه‌پشت بۆ پاراستنی که‌مه‌ریان، که هه‌یچ پیتویه‌کیان پیتی نییه‌ جا ئەم پشیتینه‌ تونده، له‌وانه‌یه که له‌شی ئافره‌ته‌که‌ تیک بدات، به‌تایبه‌تی له‌ مانگه‌کانی سک پهبوونیدا جا ئەم جوړه‌ له‌ش تیکچوونانه‌ و ئەم جوړه‌ خه‌وشانه، له‌وانه‌ن که کامه‌رانی ژن و مێردی په‌ک بخه‌ن، خۆشیه‌ی ژیانیش، به‌گشتی تیک‌بدن پزیشک (سلفانس ستول) ئەلێ:

(قسه‌که‌مان له‌ ئەندازه‌ی خۆی به‌ده‌رنییه^(۱) ئەگه‌ر بلێین سییه‌کی کچه‌کانی ئیمه‌ بۆ

(۱) به‌مانا: زیاده‌رۆی نییه‌.

بهشی سی و یهگهه

دامهزاندنی هیزی رهگهزبازی

لهمه و دوا، له بهشهکانی داهاتوودا خویندهوار هندی وهرزشی تاییهتی چاو پی نهکهوئی، که له باریاندا ههیه تهنروسستی و هیز بۆ لهش بگپرنهوه دیسانهوه لیتهدا دووبارهی نهکهنهوه، که نهو جوژه وهرزشانه و ریگاکانی تری چارهکردنی سروشتی، له نهنجامی تاقی کردنهوه و شارهزابونهوه دانراون ئیمه که نهلیین بهکهگن، نهو کهگهکی که مروه که پیی نهگات له نهنجامی بهکارهینانی نهو وهرزشانهوه شتیکی راسته و هیز گومانیشی تیانییه.

جا ههر کهسیک نهو وهرزشانه بهریکوپیتیکی بکات و له سهریان پروات، بیجگه لهوه بهتنگ خواردنی خوینهوه و پاک و خاویینی لهشیهوه بیت و نهو خوشتنانهیش بکات که ناومان بردن، بی گومان بهچاکترین نهنجام بهفهترین نامانجی خوئی نهگات چونکه نهو ریگیان له باریاندا ههیه که بهجوژیکی گشتی هیز بۆ ههموو لهش بگپرنهوه، بهجوژیکی تاییهتیش هیز و توانا بدهنهوه بهکهلوپهلی رهگهزبازی نهویش لهبهرنهوهیه که ماسولکهکانی لهش گهشهیان کرد و هیز و گوریان تی کهوتنهوه کهلوپهلی خواردن سازکردنی ناو لهشیش بههیز نهبی گهرانی خوینیش گورج و گۆل نهبیتهوه دهماره میتشکییهکانیش هیز و ههرهتیان تی نهکهوتنهوه هوشیش روو نهکاتهوه چاکی شپوهی چاک کردنهوهی ناوبراو، لهباربا ههیه که ههموو نهندامیکی لهش بههیز بکاتهوه بۆ نهو کاتانهیش بهکاردی کهلنگ بازی بی نهندازه لهشی لهکهگهگ خستبی نهویش لهبهرنهوهیه که دهماره میتشکییهکانی نهخوشه که نهخاته سهروهتهوه، سهرنجیسی رانهکیشی بۆ دامهزاندنهوه و گهشه پیکردنهوهی لهشی خوئی، نهک تیک دان و تیک شکاندنی لهشی ئیتر لهوه دواوه، نهو ناوی پیاوهتییهی که بهفیرو بهختی نهکرد، بهخوژی، یارمهتی شپوهی چاک کردنهوه که نهادات بۆ گهشه پیکردنی لهش و بووژاندنهوهی، شوخ و شهنگییهکی تهنروسنهوه و هیز و ههرهتی لاویشی پی نهبهخش.

سروشت وای له ئیمه نهوئی که ههموو دهم پرهیز و چالاکی بین، وریا و کارگوزاریین بهلام بی کارهیی و شل و شپوایی بۆ هیز کوتیهکمان نابات، بۆ خراپترین ریگا نهبی. چونکه گیژووژیی و تهملهی و بی کارهیی، بریتین لهوهستانی ژبان ژبیانیش ههرگیز

نهوه ناشین که شوو بکهن، ژن و میردییان بۆ ناچیتته سههر هوی نهمهیش نهوهیه، نهو شارهزاییه پیدایان کردوه له کاروباری رهگهزبازیدا، شارهزاییهکی چلکن و ژههراوییه که له ریگیایهکی خوار و خپچهوه پیمان گهیشتهوه بهتشت نهو کچانهیشهوه، زۆربهی ئافرهته خاوهن میردهکانیشمان نهبینین بۆله بۆل له دهست نهخوشیهکانی منالدان و نهندامهکانی سههر بهمنالدان نهکهن.

بهراستی نهمه شتیکی سهیره، که ههموو کچهکان، وهک یهک، نهشارهزان له سروشتی لهشی خویندا، نهو پشتینه توندانه بهکارنههین، هیز کامیکیان نهوه نازانن که چ زبانیکی گهوهریان پی نهگات بههوی بهستنی نهو پشتینهوه زبانی بهستنی نهو پشتینهوه لهپاش شووکردنیانهوه باشتر دههکهوئی چونکه منالدان لهجیتی خوئی نهبزوئی، شویش نهبیتهوه بۆ خوارهوه.

نازایش له خوارووی پشتا دههکهوئی ریخولهکانیش تووشی گرفت دین نهو ههموو تیکچوون و دهرد و نهخوشیهکانی ههر لهسههتاوه، کچهکه نهیتوانی خوین لی بپاریزی، بهلام بی نهمهی بهخوئی بزانی، کهتنی بهخوئی و وهچونهوهی خوئی کرد، بههوی بهکارهینانی نهو پشتینه توندهوه.

نهمه دیاره که نهو دهرد و نهخوشیهکانی، کامهرانی له ژنهکه تیک نهدهن، وهرپیشی نهکهن له دهست فرمانی ژن و میردیی و پیوستیهکانی ههروهها کامهرانییش له میردهکه بار نهگات، که کامهرانی نهویش بدهنده بهکامهرانی ژنهکهیهوه.

نهولاویش، که نهوهی پی باش بی، کچیکی وا ماره بکات که سهبارته بهناشیتی و نهزانی خوئی، پشتینی توند بهستینه پشتی خوئی، وادیاره که سهرگهردانی و ههناسه ساردیی نهوئی بۆخوئی و ژنهکهی نهمهیش راستیهکی نهوتویه که کهس پهیی پی نابات، نهو کهسه نهبی که کچیکی لهو جوژه کچانهی خواستبی و ههموو ژبانی خوئی بهوهوه بهخت کردبی که گوئی له سکالو ئاهو نالهی نهو بگری.

بهشی سی و دووهم

وهرزشی گشتی بۆ گهشه پیتکردنی هیتی ره گه زبازیی

ئهو مه شقانهی که له م به شه دا پیتشمان داو، به جوریکی تاییه تی بۆ هه موو گیروگرفته کانی ئەندامه کانی سک و زاگردن دهست ئەدهن، ئه ویش له کاتیکا که پیتوستیان به وه هه بی بیوژینه وه و وریا بکرتنه وه به لام نایی له و کاتانه دا به کاربه تیرین که ئەندامه کانی سک و زاگردن، له باریکی وادین که نزیک بی له هه لسان، به هوی لنگ بازیی بی ئەندازه وه و له ئا و هاتنه وهی نه ویسترا و له ئا و هاتنه وهی نا و خه وی شه وه وه و، له پیتگه یشتوویی زوه وه^(۱) چونکه بۆ ئەم بارانه ییش مه شقی تاییه تیمان داوه، له به شه که ی تر دا پیتشکه شی ئەکه یین.

په پره وی کردنی یاسایه کی باش له و مه شقانه، که له وانه بی ماسولکه کانی له شی پی به هیتز بکری، به کاردیت بۆ گورج کردنه وهی گه رانی خوین، ههروه ها به که لکی هه موو هیتزه کانی له ش یاخود هه ندیکیان دی به لام ئەو وه رزشانه ی که مه شقیان له سه ره ئه کری بۆ به هیتزکردنی ماسولکه کانی ئەو به شانیه ی که چوارلای ئەندامه کانی سک و زا کردنیان دین، له و وه رزشه گشتییانه ی له وه پیتش ناومان بردن، زوو تریش ئەو ئەنجامانه مان دهست ئەخه ن که ئاواتیان بۆ ئەخوازین چونکه ئەو وه رزشانه ی که به تاییه تی بۆ ئەم ماسولکانه دانراون، گه شه یه کی زۆرتریان پی ئەکات، به شه کانی تری له شیش، ههروه ها، به هیتز ئەکات ئەمه ییش به پیتی ئەو یاسا زبندوه وه که ناسراوه و ئەلی: سروشت به ماسولکه بزیه کان به شیکی زۆر له خوین ئەبه خشی، که چی به ماسولکه بی کاره کان ئەم یارمه تیبه نادات.

له به ره ئه وه ماسولکه کارگوزاره کان که له گه ردان، خورشتیکی باشیان دهست ئەکه وی که چی ماسولکه بی کاره کان که نابزونه وه، بی خورشت ئەمپینه وه و برسی ئەبن بی گومان ئەو که لکه ی که به هوی ئەو وریابونه وه یه وه دهست ئەکه وی، که له گورج و گۆلیی گه رانی خوینه وه په یدا ئەبی، ئەندامه کانی سک و زاگردنیش بگرتنه وه جا له به ره وهی که په پره ویبه که له سه ره ئەو دامه زراوه که ماسولکه کان بخاته مه شقه وه، له گه ل خه مخوریبه کی تاییه تیدا به رامبه ره ئەندامه کانی سک و زاگردن، نووسه ری ئەم نووسراوه کۆمه له یه ک وهرزش پیتشکه ش ئەکات، که که لکیان هه بۆ به هیتزکردنی سییه کان و دل و که لویه لی

(۱) پیتگه یشتوویی زوو: بالقبوونی زوو (البلوغ المبکر).

مردنی پی خوش نییه. ئەو ماسولکانه ییش که به ره لاکرتین، هیتز مه شقیکیان پی نه کری، به هیتزبان بکات و گه شه یان پی بکات، بی گومان سیس و کز ئەبن ئەوه ی له بابه ت ماسولکه کانیشه وه ئەگوتری، له بابه ت هه موو ئەندامه کانی له شیشه وه ئەگوتری.

ئه مه ییش ئەوه ئەگه بیین، که خه مخوری له ش ناکری، به ره لالا کراوه بۆ کزبوون و له ناوچوون پیتوسته لیره دا بیرمان بکه ویتته وه که کزیی دهماره میتشکیبه کان، کزیی توانای ره گه زبازیی ئەنوین که دهماره میتشکیبه کانیش، دووباره، هیتز و گوربان هاته وه ناو، هیتز و توانای ره گه زبازیش دووباره ئەگه ریتته وه سه ره دۆخی جارن که واته ئەگه ر تا ئیستا به ته مه لی و بی کاره یبه وه ژیاویت، پیتوسته هه ره له ئیستاوه ته پ و تۆزی ئەو دوو خووه خراپه له له شت به کیتی ههروه ها په یمانیش بده ی به خۆت که ژبانیکی سه ره له نووی دهست پی بکه یته وه، که پر بی له وریایی و ته ندروستی مرۆقی وریا و ته ندروستیش، هه رگیز له دهست دهر د و نه خۆشی بۆله بۆل ناکات ئەوه ییش بزانه که زۆریه ی نه خۆشیبه کانی (ئاره زوو هه لئه سان)، له ئەنجامی به کاره ینانی ماسولکه کان و خاوبونه وه یانه وه په یدا ئەبی، که ئەگاته راده یه کی وه ها به گران کاریان تی ئەکری.

فرمانی یه که می ره گه زبازیی ئەوه یه که منال به تیرته جیهانه وه و، ژبانیش پبارتیری سروشتیش وای له ئیمه ئەوی که منالی به هیتز و به کارمان بیت له به ره وه کزولا وازه کان له توانای ره گه زبازیی بی به ش ئەهیلته وه نه وه ک منالیان لی بکه ویتته وه ئەویش له به ره ئەوه یه که سروشت ته ندروستی ئەوی، نه ک نه خۆشی.

که واته له مه ی و له جگه ره و له و بابه تانه ی که دهماره میتشکیبه کانت کز ئەکه ن و له په لویوی ئەخه ن، خۆت دور بخه ره وه. چونکه له کزیی دهماره، کزیی توانای ره گه زبازیت په یدا ئەبی به کورتی ئیمه وامان له تۆ ئەوی، که ئەو ریگایانه بگریت بۆمان داناویت، تا بگه ییت به و ئامانجه چاکانه ی که ئاواته خوازین پیتیان بگه ییت.

خواردن سازکردن له ناو له شدا نابج، ههروهه راسته و راست كارېش نه كه نه نه ندامه كاني سك و زاكردن، به هوی نه وه كه به شه كاني چوارلايان پر له خوین نه كهن.

ههروهه سهرنج نه درئ، له سه ره تاوه، ماوهی مه شقه كاني به نده به هپزی نه خو شه كه وه. وریا به، كه له شت نه خه بته بزوتن، نه ونده به جوو لیبته وه تا هه ست به ماندو یتیبه کی كه م نه كه بیت نه نجا تاویك پشو نه ده بیت، نه وه ستیت له و تاوه دا تیر و پر هه ناسه نه ده بیت هه تا لیدانی دلته نه نیشیته وه پاش نه وه ده ست بکه به مه شقی وهرزی دووهم.

وریا به، له سه ره تاي كاردا، زور خو ت ماندوونه كه بیت كاتی كه ده ست نه كه بیت به م مه شقانه، هه ره وهرزه هی پینج تا هه شت جاری دووباره بکه ره وه له روژتیکا پاش نه وه جاری دوو جاری تریشیان بخه ره سه ر تا كه وات لیها ت پاش ده روژ، یان دوو حه فته مه شق كردن، بتوانین نه ونده مه شق بکه بیت تا هه ست به ماندو یتیبه کی ته واو نه كه بیت پیوسته پاش راپه رین له خه و، له ژووری نوسته كه تا مه شق بکه بیت ههروهه پپیوسته بای ژووره كه ت پاک بچ و زور بچ نه ویش به وه پیک دئ كه هه موو دم په نجه ره كاني بکرینه وه و اچا كه كاتی مه شق كردن، ژووره كه ت له هه موو كاتیک زورتر پری له بای پاک.

كه له خه و راپه ریت، له جیگا و هره دهره وه دهرگای په نجه ره كان هه موویان بکه ره وه چاوت نه ترسی له سه رماو سو له چونكه له پاش راپه رین له خه وو مه شق كردن، له شت گهرم دادئ هه روایش چا كتره كه خو ت به بای سارده وه رابه ینی هه رچه نده، له سه ره تاوا، نه وه پیوست نییه كه خو ت بده بته به ر بای سارد.

ده ستووری وهرزش - وهك له هه موو شتیکی تردا وایه كه له هه موو كاتیکدا به كه لكت دئ نه وه یه، كه نه وه ی پییه وه راهاتوویت، نابج به جاریک خو تی لی دوو ربخه یته وه كه بنه وئ په پیره وی پییره وییه کی تازه بکه بیت، به ره به ره بوئ بچو هه ركاتی به بای سارده وه راهاتیت، بچ نه مه ی له ناو جیگا كه تا بیت، له توانا تا هه یه، به ره به ره، هه ر چیت له به ردا یه دای بکه نیت، تاوات لی دئ به روو یتیبه کی ته واوه مه شقه كانت بکه بیت به لام نابج له سه ره تاوه به یه ك جار نه وه بکه بیت دیسانه وه نه و قسه یه دووباره نه كه ینه وه، كه پیوسته له هه موو شتیكتا مام ناوه ندی بیت هه نگا و به هه نگا و پرؤ به ریگادا چونكه كاتی مرؤف به وه هه ست نه كات كه له توانا یدا هه یه هیزه داگیركراوه كانی خو ی بگریته وه بو له شی، كاتی به وه نه زانی كه پییره وییه کی وه های له به ر ده ستایه، نه گهر بی توو به گهر موو گورییه كه وه په پیره ویی بکات، پیاویکی تری لی دروست نه كات، بی گومان

نه نجامیکی خو ش و زوو به زووی ده ست نه كه وئ نه گهر تویش نه و ریگه یه ت گرتبی كه ناشی و بی ده سه لاته كان گرتوویانه، بی گومان زوربه ی كات و سامانی خو ت به خت كرووه له پینا و ده ست كه و تنی چاره كرونیكدا بو دهرد و نه خو شیبه كه ی خو ت كه چی نیمه وا له م نوو سراوه دا به خو رایی نه م چاره كرونت پیشان نه ده یین خه ربك به تا دوو حه فته یه ك نه م وهرزشانه مه شق بکه یین، ته نیا بو تاقی كرونده ی راستی قسه كه مان لام وایه نیتر نیمه پیوستیمان به وه نییه كه هانته بده بیت جاریک تر خه ربکی نه و مه شقانه ببیته وه چونكه هه ره له خو ته وه، وهرزشه كان دووباره نه كه یته وه نیتر پیوستیت به كه سیش نامینی بتخاته سه ر مه شق كرونیان، چونكه هه ست به كه لکیان نه كه بیت، له به ره نه وه تا نه مینی هوگریان نه بیت.

نه گهر هه ستت كرو به ماندو و بوون له پیش خو خه ربك كروندا به م مه شقانه وه، خه ربکی نه وه مه به كه له سه ره تاوا هه موویان پیکه وه بکه بیت له دواییدا هه سته ره سه ریچ و مه شقیکی وا بکه كه له بازدان به سه ر گوریسا بکات^(۱)، بو نه مه ی بتوانیت به ئاسانی هه ناسه بده بیت پاش نه وه هه ناسه یه کی قوول بده و نجا ده ست بکه به ئاوی سارد به خو دا كروندا جا نه گهر ئاوی سارد ئازاری دایت، نه وا بیكه به خو شتیتکی وا كه به هه وری سارد خو ت بشویت.

نه وه یشت له بیر نه چی كه هه ورییه كه له ئاوی سارد هه ل بکی شیت و به نه رموونیا نییه كه وه بیکشینی به سه ر نه ندامه كانی سك و زاكروندا.

كه له جیگانووستنه كه ت هاتیته دهره وه، ده موده ست ده ست بکه به وه رزش كردن، به لام نه وه یشت له بیر نه چی كه په پیره وی نه و ئاموژگاریبانه بکه بیت كه پیشانمان داویت له بابته نه وكاته وه كه هه موو وهرزشیک پیوستیتی تا پیک دئ.

وهرزشه كان

وهرزشی یه كه م

به سه ر گازی پشتا راکشی هه ردو و رانت له جیگا كه ت به رزبکه ره وه تا نه توانیت. دیاره گرانیی له شت^(۲) نه كه ویته سه ر پاژنه كانی پی ت و نه و به شه ی پشتت كه له ناوه ند

(۱) یان: په ت په تین.

(۲) قورسایی له شت.

شانه کانتایه ئەم مەشقە تایبەتیییە بەکاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی هەر دوو پاژنەیی پێ دێ لەگەڵ کزبێ پشتدا.

وەرزشی دووهم

بەتەنشت دەستی راستتا پال کەووە ئەوەندەیی توانیت هەردوو رانت بەرزیکەرەو وریابە هەردوو ئەژنۆکانت راست بن، نەنووشتابنەووە بۆ ئەمەیی گرانی لەشت بکەوێتە سەر پیتی راستت و بایی راستت لەگەڵ شاننا هەر ئەم وەرزشە لەسەر تەنشتی چە پیشت بکەرەووە. ئەم وەرزشە بەکاری ئەو ماسولکەکانەدیت کە کەوتوونەتە هەردوو تەنشتەووە، هەر لە کەمەرەووە هەتا هەردوو ران ئەگرێتەووە.

وەرزشی سێیەم

بەسەر گازی پشتتا پال کەووە هەندێ نۆین بخەرە سەر پیتیەکانت بۆ ئەمەیی لەجیئی خۆیاندا بیانپیلێتەووە دەستەکانت بخەرە سەر رانەکانت پاشان، بچ ئەمەیی دەستەکانت یارمەتیت بدن، لەشت بەرزیکەرەووە تا دائەنیشیت ئەم وەرزشە بۆ بەهێزکردنی سک بەکاردێ.

وەرزشی چوارەم

بەسەر سکدا راکشێ پیتی تەختی نوستنەکەت، بەهەردوو دەست، توند، بگرە هەردوو قاچت بەرز بکەرەووە، تا ئەتوانیت بەم وەرزشەووە یەجگار خۆت ماندوو مەکە ئەمیش بەکاری ماسولکەکانی سک دێ.

وەرزشی پینجەم

بەسەر گازی پشتتا پال کەووە لنگی راستت بەرزیکەرەووە، بەمەرجی ئەژنۆت راست بچ، نەنووشتیئەووە ئەمە دووبارە بکەرەووە، بەمەرجی لەم جارەدا لنگی چەپت بەرزیکەرەووە ئەم وەرزشە بەکاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی ران دیت.

وەرزشی شەشەم

بەلای دەستی راستتا راکشێ تا پیت ئەکرێ بەهێواشی لنگی چەپت درێژ بکەرەووە، بەمەرجی ئەژنۆت رەپ بیت پاشان بەلای دەستی چەپتا پال کەووە بەلنگی راستت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەووە ئەم وەرزشە بەکاری بەشی دەرەووی سەروو هەردوو ران دێ.

وەرزشی حەوتەم

بەسەر گازی پشتتا بکشێ تا پیت ئەکرێ لنگی راستت بەئەژنۆتەووە راکشینی بەسەر لنگی چەپتا ئەم وەرزشە بەکاری ماسولکەکانی ناووەی ژوورووی رانەکان دێ.

وەرزشی هەشتەم

بەسەر سکتا راکشێ بەمەرجی ئەژنۆت رەپ بچ لنگی راستت بەرزیکەرەووە تا ئەو ئەندازەیی لە تواناتا هەبە پاشان بەلنگی چەپشت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەووە ئەم وەرزشەش بۆ ماسولکەکانی رانەکان بەکەلکە.

وەرزشی نۆیەم

بەسەر گازی پشتتا راکشێ دەستت بگرە بەشتیکەرەو لە پشت سەرتهووە پاش ئەووە تا پیت ئەکرێ لنگەکانت بەرزیکەرەووە و بیان نیشیتەرەووە^(۱) چەند جارێک ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەووە.

ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی خوارووی سک و بەشی ژوورووی رانەکان بەکاردێ.

وەرزشی دەیەم:

بەسەر گازی پشتتا راکشێ تا پیت ئەکرێ ئەژنۆکانت بنووشتیئەرەووە هەردوو پیت، یەک لەدوای یەک، بۆ سەرەووە بەرزیکەرەووە ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی ناووەی ژوورووی لنگ بەکاردێ.

وەرزشی یانزەیەم

بەتەنشت دەستی راستتا پال بکەرەو بەهێلە لاقی راستت لەلای پاژنەیی پتووە بەسەر لاقی چەپتا بکشێ، تا ئەکەوێتە سەروو ئەژنۆ وە، بەتەواویی پاش ئەووە تا ئەتوانیت رانەکانت بەرزیکەرەووە ئەوساکە گرانیی لەشت ئەکەوێتە سەرشارنی راست و لنگی چەپت.

ئەم وەرزشە بەتەنشتی چەپشتا دووبارە بکەرەووە ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی ناووەی رانەکان و بەشی ئەملای ئەو لای کەمەر بەکاردێ.

(۱) یان: بیان نوشتینەرەووە.

به سهر ورگتا پال كه وه پاژنه ی پیتی راستت به سهر پاژنه ی پیتی چه پتا بكشیننه پاش نه وه لاقی چه پ، تا نه توانیت، بنوشتینه ره وه، به مهرجی گرانی به شی دواپی لاقی راستیشی له گه ل به رزبكه یته وه ههر نه م وهرزشه، به لنگی راستیشت دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بو ماسولكه كانی به شی دواپی به شی ناوه وه ی ژووروی لنگ به كاردی.

به شی سی و سییه م

وهرزشی تاییه تی بو هیزیه بیداکردن

نه م وهرزشانه بو دامه زرانندی هیزی گشتیبی له ش به كاردین، كه كه لکیکی زوریان بو له ش نه بی له پیشدا بو نه وه دانرابوون، كه نه خۆشه كانی پیگه یشتنی زوو، تا و هاتنه وه ی نه ویستراو، تا و هاتنه وه ی ناو خه وی شه و به کاریان به یین ههروه ها بو نه وه یشت دانرابوون، كه چاره ی نه و زیانانه یان پی بکری كه له لنگ بازیی زوره وه په بیدابووبوون به لام نیستاکه، به کاری نه وانیش دین كه له به شی پیشوودا ناومان بردن نه و كه سانه نه توانن له پیش نوستندا به کاریان به یین پیویسته له سهر نه و كه سانه، هه موویان، كه وهرزشه كان نه و نه ده دووباره بکاته وه تا هه ست به ماندویتیبه کی كه م نه کات

وهرزشی سیانزه یه م

تانیسكه كانت له ههر دوولاهه بگره ههر دوو بازووت به رزبكه ره وه و نرم بكه ره وه، به گورجی، تا چل په نجا جار له کاتی مه شقه كه دا هه ناسه ی قوول بده نه م مه شقه سی جار دووباره بكه ره وه پاش نه وه ماسولكه كانی هه ردوو باله كانت با بده وای به یینه ره پیش چاوت كه شتیکی زورگران هه ل نه گریته هه ردوو بالت به هیواشی به رزبكه ره وه و نرم بكه ره وه. وایزانه كه به راستی نه م باره گرانه هه ل نه گریته نه م وهرزشه هیزه نه دات به باله كان.

وهرزشی چوارده یه م

به پیوه رابوهسته ده ست بكه به هه ناسه کیشانیکی قوول، تانیسكه کانیشته دامه زراوین، نه جوولین باله كانت بجوولینه بو پیشه وه، پاشان بو دواوه، به لام توندوتول و گورج و گولانه، تا نه گه نه راستی شاننه كان نه و نه ده ی له تواناتا هه یه، وای بكه خه ریک به، سكه به ریکویکی هه ناسه بده یته نه مه یشت دووباره بكه ره وه تا هه ست به ماندویتی نه كه یته نه م وهرزشه به كه لکی فراوان کردنی سنگ و كه له گه ت بوون دیت.

وهرزشی پانزه یه م

به پیوه بوسته پییه كانت له یهك دووربن بنوشتیره وه به لای راستتا، تا په نجه ت له زهوی نه كه وی ههروه ها به لای چه پیشتا نه م وهرزشه دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بیت جار دووباره بكه ره وه.

بوسته به‌پیتوه ئەژنۆکانت رەپ بن، نه‌نووشتیینه‌وه هەردوو بەلت بەرزبکەرەوه بۆ سەرەوه پاشان لەشت بچە‌مینه‌ره‌وه تا هەردوو دەستت لە زەوی ئە‌که‌وئ بە‌لام ئەژنۆکانت نه‌نووشتیینیتە‌وه، ئەم وەرزشه پانزه تا بیست و پینج جار دووباره بکەرەوه ئەم وەرزشه بۆ به‌هیزکردنی پشت باشه.

وهرزشی حه‌قده‌یهم

به‌پیتوه، به‌هیز و هەرته‌وه، رابو‌سته به هەردوو دەست به‌ک له‌ دوا‌ی به‌ک، بۆ پیتشه‌وه، مست بو‌ه‌شینه.

مست وەشان‌دنه‌که‌ت، پیتو‌سته به‌گورجی و به‌هیزه‌وه بیت چەندت پێ‌کرا و‌بکه‌ تا ماندوو‌یش ئە‌بیت ئەم وەرزشه دووباره بکەرەوه له‌کاتی وەرزش کردندا، ژماره‌ی مست وەشان‌دنه‌کانت بزانه، تا به‌ره به‌ره تی‌بگه‌یت که‌ پله‌ی به‌رگه‌گرتنت به‌چ ئە‌ندازه‌یه‌ک گه‌یشتو‌وه.

گه‌ران و به‌هیزکردنی ده‌ماره‌میش‌کێبه‌کان

گه‌ران به‌کێکه‌ له‌وه‌یه‌ گرن‌گانه‌ی که‌ ده‌ماره‌ میش‌کێبه‌کان به‌چاکی و ته‌ندروست‌بیه‌وه ئە‌هیلنه‌وه و هیز و چالاکی بۆ ئە‌گێرنه‌وه گه‌ران هه‌موو ماسولکه‌به‌ک له‌ ماسولکه‌کانی له‌ش وریا ئە‌کاته‌وه و ئە‌یان‌خاته‌ گه‌ر، بێ ئە‌مه‌ی ئە‌و زیانانه‌ی پێ‌بگه‌ینێ که‌ داو‌ده‌رمان و وریاکه‌ره‌وه‌کانی تر پیتی ئە‌گه‌ین له‌به‌ر ئە‌وه‌ گه‌ران به‌مه‌شقی‌کی پێ‌هاوتا دا‌ئه‌نرێ، که‌ له‌ هه‌موو روویه‌کی ته‌ندروست‌بیه‌وه به‌که‌‌ک دێ‌ بێ‌جگه‌ له‌وه‌ هه‌رکاتی بمانه‌وئ ئە‌توانین بیکه‌ین، هێج به‌ره‌هه‌‌ستیک له‌به‌ر ده‌مان‌دان‌بیه‌ مه‌گه‌ر ئە‌و پیتا‌وه نه‌بێ که‌ له‌کاتی گه‌راندا له‌پیتی ئە‌که‌ین.

هه‌رکه‌سی له‌وه‌پیتش مه‌شقی له‌سه‌ر گه‌ران نه‌کردبێ، سه‌ری سوور‌ئه‌مینی له‌و ئە‌نجامه‌ باشانه‌ی که‌ ده‌ستی ئە‌که‌وئ ئیمه‌ لێ‌رده‌ا مه‌به‌ستمان له‌و گه‌رانه‌ پر ئە‌رکه‌ نییه‌، که‌ مرۆ‌قه‌که‌ به‌ناچاری ئە‌یکات، له‌به‌ر کاروباری خۆی، مه‌به‌ستمان له‌و گه‌رانه‌یه‌ که‌ بۆ سه‌وته‌ی ده‌روون و خۆشیی دڵ ئە‌یکات.

به‌لام ئە‌و وەرزش کارانه‌ی که‌ وەرزشه‌ رهن‌گا‌ورپه‌نگه‌کانی تر به‌کار ئە‌هین، ئە‌وه‌یش به‌خراپ نازانن که‌ جاروبار گه‌ران‌بشی بۆ بکه‌ن چونکه‌ به‌هۆی گه‌رانه‌که‌وه له‌شبان رێ‌کوییک ده‌رئه‌چێ، هه‌روه‌ها هیزیک‌ پتریش وەرئه‌گرێ بۆ به‌رگه‌گرتنی وەرزشه‌ گرانه‌کانی تر.

ئە‌و گه‌رانه‌یش که‌ له‌به‌ر ته‌ندروستی ئە‌کرێ، ئە‌بێ به‌گیانیکی وا‌وه‌ بکری که‌ پیتچه‌وانه‌ی گیانی ئە‌و گه‌رانه‌بێ که‌ له‌به‌ر کارو‌فرمانه‌کانمان ئە‌یکه‌ین چونکه‌ گه‌رانی یه‌که‌م به‌ئاره‌زوو و خواستی خۆمان ئە‌یکه‌ین که‌چی گه‌رانی دو‌وه‌م، حه‌زی لێ‌ناکه‌ین، به‌زۆر ئە‌یکه‌ین. له‌به‌ر ئە‌وه‌ هه‌رچه‌نده‌ گه‌رانی ته‌ندروستی و وریابو‌نه‌وه ئە‌که‌ین، پیتو‌سته ده‌روومان پڕبکه‌ین له‌ جوولان و زیندوو‌یتنی هه‌روه‌ها هه‌موو ماسولکه‌یه‌کیش له‌ ماسولکه‌کانی له‌ش ببزوین، تا به‌جۆریکی ته‌واو له‌م وەرزشه‌ که‌‌ک وەر‌بگرین.

هه‌روه‌ها، ئە‌بێ به‌دلیکی خۆش و ده‌موچاو‌یک‌ گه‌شه‌وه‌ ده‌ست بکه‌ین به‌گه‌ران تا زۆر له‌له‌ش نه‌کرێ و بێ ئاره‌زووی خۆی ئە‌و گه‌رانه‌ی پێ‌بکری به‌لام له‌ باهت کات و ما‌وه‌ی گه‌رانه‌وه، هه‌ر ئە‌وه‌نده ئە‌لێ‌ین که‌ ئە‌وه‌ به‌پیتی هیز و توانای له‌شی مرۆ‌قه‌که‌ خۆیه‌تی

ههركاتى مرۆڤهكه ههستى بهماندویتی کرد، پتویسته لهسه‌ری، بوهستی و پشوو بدات تا به‌ته‌واوه‌تى ماندویتی ئه‌حه‌سیتته‌وه.

چونكه ماندویتی له ئه‌ندازه به‌ده‌ر زیان ئه‌به‌خشی، به‌كه‌لك نایه‌ت هه‌روا چا‌كتره، كه پێش ئه‌مه‌ی ماندویتی زه‌یفت لێ بسینی، خۆت بوه‌ستیت و به‌خو‌رایى خۆت له په‌لوپۆ نه‌خه‌یت.

ئه‌مه‌ دیاره كه هه‌موو كه‌سیك ئه‌توانی رۆژ به‌رۆژ گه‌رانه‌كه‌ی خۆی درێژتر ب‌كات‌ه‌وه هه‌ر خۆبشی ئه‌توانی درێژی گه‌رانه‌كه‌ی خۆی دیاری ب‌كات.

وا له‌مه‌و دوا، هه‌ندی ئامۆزگاری گرنگ پێشان ئه‌ده‌ین، پتویسته هه‌موو كه‌س په‌په‌وی ب‌كات.

تا كه‌لكی ئه‌م وه‌رزشه خۆشه ب‌بیتته‌ گشتی:

كه ده‌ستت كرد به‌گه‌ران له پێشدا هێواش برۆ به‌رێگا‌دا، به‌بێ ده‌نگی پاش ئه‌وه به‌ره به‌ره هه‌نگاوه‌كانت گورج ب‌كه‌ره‌وه، تا ئه‌گه‌یه‌ته ئه‌و گورج و گۆلبه‌یه‌ی بۆ له‌شت بلوی له‌كاتی گه‌راند، پتویسته هه‌ناسه‌ی قوول قوول ب‌ده‌یت به‌لام هه‌ناسه‌كان له‌لووته‌وه ب‌یانده، نه‌ك له‌ده‌مه‌وه سنگت به‌ته‌واویی ب‌كه‌ره‌وه و پری ب‌كه‌ له‌و بایه‌ پاكه‌ی كه هه‌لی ئه‌مژیت كاتی كه له‌و شپۆه‌یه‌دا باهه‌ل ئه‌مژیت ماسولكه‌كانی باله‌كانت و سنگت توند ب‌كه‌ره‌وه، شانە‌كانیشت ب‌گێرێنه‌ره پاشه‌وه چونكه ئه‌م شپۆه‌یه، هێزبشت پێ ئه‌به‌خشی، به‌سامبشت ئه‌كات ئه‌گه‌ر هاو‌رپیه‌كیشت له‌گه‌لابی خراب نییه به‌لام نه‌كه‌یت، له‌ رۆبشتنا، به‌ر به‌ره‌كانی له‌گه‌لا ب‌كه‌یت چونكه گه‌وه‌كردن و به‌ر به‌ره‌كانی كردن، ماندووت ئه‌كات، تۆبش پتویستیت به‌و ماندوو بوونه نییه.

به‌شی سی و پینهم

خۆرشت و په‌روه‌رده‌كرنی له‌ش

كه‌س نییه، گرنگی خۆرشت پی لی نه‌نی، بۆ بو‌ژاندنه‌وه و دارشتن و گه‌شه‌پێكردن و به‌هێزكردنی له‌ش چونكه خورشتی پاك و پووخته و باش، له‌باریا هه‌یه كه خۆین پاك ب‌كات‌ه‌وه، گۆشته رزیه‌كان تازه ب‌كات‌ه‌وه، كراسیكی جوانی ته‌ندروستی و هێز و هه‌ره‌تیش ب‌كا به‌ به‌ر له‌شدا.

كه‌م كه‌س هه‌ن، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بن كه ژه‌مه‌كانی نان خواردنی رۆژانه‌یان له‌گه‌ل یه‌كدا رێك بخه‌ن و خۆرشتی ته‌ندروستانه‌ی به‌كه‌لكیش بۆخو‌یان هه‌ل ب‌بێژن.

خۆش به‌ختانه: وا هه‌موو كه‌سیك ده‌ستی كرده‌وه به‌په‌ی بردن به‌گرنگی خوارده‌مه‌نیی كال و نه‌كۆلیو وا خه‌ریكن ئه‌یانخه‌نه خۆرشتی رۆژانه‌یان‌ه‌وه ب‌بجگه له‌وه، ئه‌و خورشتانه وایان لێ هاتوه، به‌خۆشیه‌وه ئه‌خورین، وه‌ك جارێ ب‌بزیان لێ ناكریته‌وه ئه‌و تا‌قی كرده‌وه زۆرانه‌ی تا ئیستا كراون، له‌ لایه‌ن زانیانی خۆرشته‌وه، ده‌ریان خستوه كه خواردنی خۆرشتی كال و نه‌كۆلا و، هه‌مووده‌م به‌چا‌كترین ئه‌نجامان ئه‌گه‌ین، ئه‌وی ب‌یانخوات له‌شی فیری به‌رگه‌گرتن ئه‌بێ به‌رامبه‌ر نه‌خۆشیه‌كان.

ئه‌گه‌ر له‌و كه‌سانه‌یت كه گۆشت زۆر ئه‌خۆن و هه‌ستیش ئه‌كه‌یت به‌خۆت كه ناتوانیت ده‌ستی لێ هه‌ل ب‌گریت، هێچ زبانیك نابه‌خشیته‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر ب‌بخۆت، به‌مه‌رجێك تا پیت ئه‌كری له‌و به‌شه‌ی ئه‌بخۆت كه‌می ب‌كه‌یته‌وه.

له‌ راستییدا، ئه‌گه‌ر خوارده‌مه‌نیی نه‌كۆلا و بخه‌یه‌ته ناو خورشتی رۆژانه‌ته‌وه، هه‌ر له‌خۆته‌وه له‌ گۆشت خواردن سارد ئه‌بیته‌وه چونكه ئه‌م خوارده‌مه‌نییه نه‌كۆلا‌وانه له‌وانه‌ن كه‌وات لێ ب‌كه‌ن، گۆشت زۆر نه‌خۆت، هه‌ر شتی‌كیش له‌وانه‌بێ زیان به‌ته‌ندروستیت ب‌گه‌یبینی خۆتی لێ دوور بخه‌یته‌وه.

له‌به‌رئه‌وه یه‌كه‌م ئامۆزگاریمان بۆ خوینده‌وار ئه‌وه‌یه كه له‌ گۆشت خواردندا، مام ناوه‌ندی ب‌كات، به‌لام له‌ خۆرشته زیندووه‌كان زۆرتر بخوات وه‌ك دانه‌وێله‌ی ته‌واوی به‌تویكته‌وه (نه‌بێژاوه)، میوه و سه‌وزه‌واتی تازه، هێلكه و ماست، بادام و گۆیز و فندق.

دیاره ئیسه‌یش له‌م به‌شه‌دا، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نین كه له‌ لێكۆلینه‌وه‌ی خۆرشته رهنگا‌وره‌نگه‌كاندا به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌ین، كه گرنگییه گه‌وره‌كه‌ی خورشت بۆ خوینده‌وار

دەربخەين، كە چ دەستىكى ھەيە لە پىكھيتانى ھىزى زىندوودا لەناو لەشدا ئەمەيش لە خوتىندەوار خوتىندەوھى نووسراوانى بابەتى خۆرشت، بەربەست ناكات مەبەستمان لەمە ئەوھەيە، كە راستىي ناوھەركى ئەم نووسراوھى بۆ دەربكەوئى، تا زۆرتر ھۆگرى نووسراوھەكە بىئى.

بەنا بەدل ھىچ مەخۆ چونكە ھەر خوارديك بەزۆر خورا زىانى زۆرتر ئەبى لە كەلكى نەكەيت توخنى ئەو خواردە خراپانە بكەويت كە بەكەلكى لەش ناين.

ئەبى لە پيش ھەموو شتىكا سەرنج لەوە بدرئى، كە گۆرپىنى ياساى خواردن، نابى بەجارتىك پىك بى ئەبى.

بەشىنەيى و ھىواش ھىواش پىك بى كەواتە ھەندى خواردى تايبەتى ھەن، بەجارتىك خوتيان لى دوور مەخەرەوھە و بيانگۆرپتەوھە بەخواردى بەشىنەيى و ھىواش ھىواش پىك بى پىچەوانەي ئەوان چونكە شىوھى گۆرپىنى ياساى نان خواردن بەم جۆرە پىك دى، كە يەك لەدوای يەك جۆرى خواردەكان بگۆرپت.

وا سەرنج دراوھە كە تواناى خواردن سازکردن لەناو لەشدا بەپىيى مرۆف ئەگۆرپى دوورنەيى كەسىكى وا ھەبى كە بتوانى جۆرە خواردەمەنيبەك بخوات و لەناو سكيئا تەواو سازى بكات و بەلەشى بكەوئى و گوشتى پى بگري.

كەچى ھى وايش ھەبى كە ئەو خواردەئەي پى نەخوئى و پىي نەكەوئى چونكە لەناو سكيئا ساز نابى؛ لىرەدا گرنگى ئارەزووكردنى خواردن دىتە پىشەوھە، كە ئەبى پشستى پى بەستري لە راستيدا ئەوھى كە ئارەزووى پىواو تىك ئەدات بۆ نان خواردن، زۆر خۆربىيە، ياخود خواردى خورشتىكە كە لەش پىوئىستى پىي نەبى لىكدانەوھى ئەوھىش: كە پىواو ئارەزووى خواردى وا خراب ئەكات كە زىان ئەگەبىن بەلەشى، ئەوھەيە كە ورك ھەندى خواردى ترشاوى تىبايە، ئەبەوئى رزگارى بىت لەدەستى.

جا بۆ دەرپەراندنى ئەم خواردە ترشاوھە لەناو وركدا. ئاشگ پىوئىستى بەبەشىكى گەورەتر ھەيە لە (ئاوى ناو ئاشگ) لەبەرئەوھە ئارەزووى خواردن كردنى مرۆفەكە تىك ئەچى چونكە ئارەزووكردنى خواردەئەوھى مەي، بۆ كردەئەوھى ئارەزوو بۆ خۆرشت خواردن، واتاكەي ئەوھەيە كە زگ پرە لەو خواردەمەنيبەي كە مرۆفەكە بى ئەمەي پىوئىستى پىي ھەبى خواردوئىتى.

خواردەكەت باش بجوو، تا زۆر شل ئەبىتەوھە، ئەبى بە ئا، ئىجا قوتى بدە تا گەش و

دەخۆشيش نەبىت دەست مەكە بەنان خواردن ھەرەوھە، ھە تا پىوئىستىيەكى راستەقىنەت نەبى بەخورشت، ھىچ مەخۆ چونكە خواردى بەزۆر، كە تىكە دەربارەي لەش ئەكرى نرخی خواردەمەنيبىش لەوھەدانيبە كە مرۆفەكە زۆرى لى خواردوھە، نرخی ئەو لەوھەدايە كە چ كەلكىكى لىي دەست كەوتوھە زۆر خواردنىش ئەبىتە ھۆي مانەوھى ھەندى خواردەمەنى ترشاو لەناو زگا، كە پىوئىستە لەسەرى فرپى بداتە دەرەوھە.

ھەرەوھە ئەوھىش ئەگەبىن، كە خوتىن لە ماسولكەكانى ترەوھە رابكىشىتە ناو ئاشگەوھە تا ئاشگ بەكارى بەبىن بۆ يارمەتییى خۆي لە دەرپەراندنى ئەو خواردە ترشاوھەدا كە وەك بارتىكى گران لەناوئا كۆتۆتەوھە.

چاودەرەوان بە تا ئارەزوويەكى راستەقىنەي خواردن ئەكەيت چلىس مەيە، ھەموودەم خواردن بخۆت ئەگەر ھاتو برسيت بوو، تەندروستى و ھىزىكى تازە دىتە ناو لەشتەوھە چونكە خواردى لەسەر برسيتى، كەلكى زۆرتر ئەبى بۆ لەش لەو كاتەدا ھەست بەخوتىكى پاك ئەكەيت بەناو دەمارەكانى لەشتا ئەروات.

جا چونكە خورشتەكەت، پرە لەو كەرەستانەي كە پىوئىستى بۆ دارشنى لەش، پىوئىستە لەسەرت ئەو خواردانە بخۆت كە وركت پىي ساز ئەكرىن چونكە ھەرەك لەوھە پيش گوتمان، كەلكى خواردەمەنى لەزۆرى دانىبە، لەوھەدايە كە لەش كەلكى لى وەرئەگرى.

كاتى كە ھەست بەتيرى ئەكەيت، ياخود ئىتر ئارەزووى خواردن ناكەيت، لە خواردن بوەستە، لەوھە بەولاوھە مەخۆ.

خوارديك مەخۆ كە لە ئاردى سپى دروست كرابى و كەپەكەي لى بىزراپىتەوھە چونكە خواردى وھە ھىچ زىندوئىيەك يەك ناگەبىن بەماسولكەكان، ياخود بەھوش ئەو كەپەكەي كە لە ئاردەكەي جىا ئەكەينەوھە، لە گەئەكەدا لەھەموو شتىك بەنرخترە زۆر جارى وا ھەيە، نانى سپى ئەبىتە ھۆي راستەووراستى گرفت لەبەرئەوھە لەگەل ژەمە خواردەكانتان ھىچ نانىك مەخۆ، نانى بۆر نەبى، كە لە ئاردى نەبىزراوھە و كەپەك دار دروست كراوھە چونكە خورشتىكى باشە و يەجگار بەكەلكىشە بۆ لەش.

ھەر خواردەمەنيبەكيش ئاردى لەناودا بى، ئەبى لە ئاردى نەبىزراوھى كەپەك داربى، نەك لە ئاردى سپى بى كەپەك بەم رەنگە زۆرى پى ناچى، ھەست بەلەشت ئەكەيت، كەوتۆتە ناو ژيانىكى تازەوھە، كە تەواو لە ژيانى پىشوو جىاوازە ھەرەوھە ھەست بەژيانت ئەكەيت، پرپوھە لە تەندروستى و چالاكى و كامەرانى.

به‌شی‌سی و شاه‌شاه

خوشتن و به‌هیزکردنی ده‌ماره‌میشکبیه‌کان

که‌س نیبیه، گرنگیی پاک و خاوینی له‌ش، پی‌لی نه‌نی، له پیشک‌هوتنی نه‌ته‌وه‌کاندا ژاپونیا‌بیه‌کان نه‌ته‌وه‌یه‌کی ته‌واو خه‌مخوژن به‌رامبه‌ر پاک و خاوینی له‌شیان نه‌و کاته‌ی خوژان نه‌شوژن، فرمانی‌کی پیوستی خوژان به‌جی نه‌هین. که ناتوانن نه‌یکه‌ن.

نه‌وه‌یش که له باب‌ه‌ت نه‌ته‌وه‌وه نه‌گوتری، له باب‌ه‌ت تاک و ته‌رای نه‌ته‌وه‌یش‌ه‌وه هر نه‌گوتری چونکه پیستی پاکژ، پیوسته‌ه‌ه‌ب‌ن، بو‌ئه‌مه‌ی مروژت هر ناوتی‌کی هه‌ب‌ن بو‌ په‌یداکردنی هیژ و زیندویتی ده‌ستی بکه‌وی نه‌ویش له‌به‌ر نه‌نیبیه که له‌ش چلکنی، خو‌ی زبان به‌خشه بو‌ له‌ش، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که کونه‌کانی پیستی له‌ش نه‌گری و ناهیل‌لی فرمانی خو‌ی به‌ته‌واو‌ه‌تی جیبه‌جی بکات له‌به‌ر نه‌وه‌وه نه‌ندامه‌کانی تری له‌ش که باب‌ه‌تی پروپوچی ناو له‌ش فری نه‌دنه‌ه‌وه‌وه، باریکی تریش دینه‌سه‌رشانیان که به‌ته‌واو‌ه‌تی پییانه‌وه‌ه ماندوو نه‌بن به‌لام وه‌ک سه‌رنج نه‌دری، زور به‌کاره‌یتانی سابوون و ناوی گهرم، نه‌و که‌رسته‌ه‌ه‌ پر رونه‌ی که له پیستی له‌ش‌دایه، پی‌لی له‌ناو نه‌جی پاشان وای لی دی و شک و ره‌ق نه‌ب‌ن نه‌م راستی‌بیه‌یش، که‌س نیبیه پی‌لی نه‌نی، به‌تایب‌ه‌تی نه‌وانه‌ی که تاقیبان کرد‌ه‌ته‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌وه خوشتن به‌ ناوی گهرم، ناب‌لی له دوو‌جار، یان سی‌جار، زور‌تر بگری، له حه‌فته‌یه‌کا.

به‌واته‌یه‌ک: له‌ش خو‌ی خو‌ی پاک کاته‌وه گیانله‌به‌ره‌کان و ان به‌لام نه‌م واته‌یه، هه‌له‌یه، هه‌یچ راستی‌بیه‌کی تیانیه‌ه‌ چونکه گیانله‌به‌ران، له‌شیان به‌ر با نه‌که‌وی به‌پیچه‌وانه‌ی مروژ‌ه‌وه که ره‌نگه له‌شی نه‌و چلکن و پیسی‌یه‌ بمژی که له‌سه‌ر پیستی کو‌ئه‌بیته‌وه به‌لی نه‌گه‌ر نه‌م پیسته‌ه‌ پاک نه‌شوژی له‌ش و له‌ چلکه‌که‌ی نه‌کات بی‌جگه له‌م زور‌به‌ی گیانله‌به‌ران پر به‌دل‌ه‌ز به‌خوشتن نه‌که‌ن، که ناو له‌شیان نه‌که‌وی زور شادمان نه‌بن.

نه‌مه‌یش و نه‌گه‌ین‌ی که گیانله‌به‌ران، له‌م پرووه‌وه ژیانیتی ته‌ندروستانه‌ی ته‌واو نه‌ژین له‌سه‌ر پرو نه‌وه‌یش‌ه‌وه گیانله‌به‌ران هه‌یچ به‌رگینک ناپوشن، که نه‌هیل‌لی با له‌شیان بدات و کونه‌کانی پیستی‌ان به‌ره‌به‌ست بکات له‌ به‌جی هینانی فرمانی خوژان. که‌واته پیست نه‌ب‌ن، هه‌موو ده‌م له‌ ته‌ندروستی‌یه‌کی ته‌واو داب‌ن.

تا کونه‌کانی ناوی بتوانن فرمانی خوژان به‌ته‌واو‌ه‌تی به‌جی به‌ین جا لی‌ره‌وه، گرنگی

خوت رابه‌یتنه به‌ئاره‌زووی خواردنی میوه‌ی تازه‌وه چونکه له‌هه‌موو شتی‌ک باشتره که پستی پی‌به‌ستی.

به‌گورتی، پیوسته‌ه‌ خورشتی ته‌ندروستانه زور بخو‌یت، هه‌روه‌ها خو‌یشت له‌و خواردنه‌مه‌نیبیه زیاندارانه رزگار بکه‌یت، که گه‌لیک کاری چیش‌ت لی‌نانی پرپیچ و په‌نایان به‌سه‌ردا تیبه‌ری‌وه تا بوون به‌چیش‌ت، یان به‌خواردنه‌می پیوست به‌قسه‌کردن ناکات که بل‌ین دوو ژهم له‌ روژ‌تی‌کدا باشتره له‌ سی‌ ژهم، بو‌ نه‌وه‌ی مروژت خورشتی ته‌واو بیه‌خشی به‌له‌ش خو‌ی هه‌موو ده‌م نه‌وه‌ت له‌بیری‌ن، که زور خواردن، نه‌نجامی نه‌وه‌یه: ئاشگ به‌ته‌واوی له‌ کار نه‌خات. (ناوی ناو ئاشگ) یش توانای نه‌وه‌ی نامینی، که کارو فرمانی خو‌ی به‌ته‌واوی و دروستی‌یه‌وه جی به‌جی بکات. واتای نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه، که خواردنه‌که ناتوانی هیژ و زیندویتی بدات به‌له‌ش چاره‌ی تاک و ته‌نیایش، بو‌ نه‌مه‌ه‌ه‌ نه‌وه‌یه، که له‌ خواردنه‌کانت که‌م بکه‌یته‌وه، بو‌ نه‌مه‌ی زور‌تر که‌لک بیه‌خشیت به‌له‌شت له‌و خورشته‌ی که نه‌یخو‌یت.

روژ‌ووی ته‌واویش له‌ توانایدا هه‌یه که که‌لوپه‌لی (خواردن سازکردن له‌ناو له‌ش‌دا) بخاته‌وه سه‌ر هیژی جارانی خو‌ی به‌جو‌ری‌کی واکه‌ فرمانی خو‌ی به‌ته‌واو‌ه‌تی به‌جی به‌ینی. به‌لام پیست نه‌مه‌ی ده‌ست بکه‌یت به‌روژ‌وو گرتن، پیوسته له‌سه‌رت: ماوه‌ی به‌رگه‌گرتنی خو‌ت و توانای له‌شت بزانی‌ت تا روژ‌وو‌ه‌که به‌که‌لکت بی‌ت، نه‌ک ئازارت بدات.

خۆشتن دەرئەكەوئى كە ئەبىتە ھۆى و رىابوونەوھى پىست و پاك كەردنەوھى كونەكانى لەو چلكانەى تىياندا كۆنەبنەوھ.

خۆشتنى زۆرىش- وەك زۆر خۆرى و زۆرجوولان- جارى وا ھەيە ئەبىتە ھۆى وەرس بوون و بىزارى مرۆفەكە، بەتايبەتى ئەگەر ئاوى گەرم زۆر بەكاربەيتى.

بەلام ئەگەر لە ھەفتەيەكا دووجار يان سى جارى بەكاربەيتنايە، لەشيشى بەتەواوئى پاك ئەبوو وە و ھىچ زبانيكىشى پى ئەئەگەشت.

كاتى كە تۆيش دەست ئەكەيت بەچاك كەردنەوھى خۆت لە رووبەك لە رووكانى كزى پەگە زبازىبەوھ، پىوستە وەرزشەكانى بەرەبەيان مەشق بەكەيت،^(۱) پاش ئەوھ لەش سوونەوھ، لەباريا ھەيە پىست و رىا بەكاتەوھ و كونەكانىشى يارمەتى بەدات كە ھەناسەى تەواو بەدەن.

ھەر وەك لەو پىش گوتمان ئەم لەش سوونەوھەيش وا ئەكەرى كە خاويلىبەكى وشك بخشىنرى بەسەر پىستى ھەموو بەشكى لەشدا ھەر وەھا، لەش سوونەوھ، ئەوھيشى لەباردا ھەيە، كە بىجگە لە بەھىز كەردنى پىست، گەرانى خۆپىش لەناو دەمارەكاندا گورج بەكاتەوھ.

بى گومان، پىست لە پىشەوھ، بەھۆى لەش سوونەوھەكەوھ ھەندىك نازارى پى ئەگات. بەلام لە پاش چەند رۆژىك لەش سوونەوھ، پىستە كە رادى و بەھىزىش ئەبى زۆرى پى ناچى مرۆفەكە پىستىكى دروست و تەواو دەست ئەكەوئى كە ھىچ چىچ و لۆچىكى ناشىرىنى تىا نەبى.

ھەموو دەم وا بەباش ئەزانرى، كە دواى لەش سوونەوھ نىوھ خۆشتنىك بەئاوى سارد بەكەرى كە نابى لە وردىلەيەك زۆرتەرى پى بچى كە لە خۆتەركەردنەكە بووتەوھ، لەشى خۆت بەخاويلىبەكى زىرى وشك، تەواو وشك بەكەرەوھ.

بەلام ئەگەر لەشت بەرگەى ئەم جۆرە خۆشتنى ئاوى ساردە نەگرى، ئەتوانىت سىيالپىك لەناو ئاوى سارددا تەر بەكەيت و لەشى خۆتى پى تەر بەكەيت پىوستە وردە، وردە خۆت رابەيتىت بەنىوھ خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوھ.

لەش سوونەوھ و خۆشتنى ناو ئاوى سارد، لەشتە ھەرە گرنەگانن كە ھىز و ھەرت

ئەگىرئەوھ بۆ لەش نارام ئەبەخشنەوھ بەدەمارە مېشكىبەكان كەواتە ئەبى زۆر بەتەنگ بەكاربەيتانى ئەم چارەكەردنە سروشتىبەوھ بىت تا بتوانىت تەندروستى و ھىزى تەواو بۆ خۆت رزگار بەكەيت.

كەسانى وا ھەن لە بەكاربەيتانى ئاوى سارد ئەترسن. بەلاى ئەوانە وايە، كە بەرگەى ئاوى سارد ناگرن بەلام گرتنى رىگای دروست لە خۆشتندا، لە باريا ھەيە كە يارمەتیبەكى تەواو ئەوانە بەدات و رابىشان بەيتى بە خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوھ، بى ئەمەى تەنگوچەلەمە و گىروگرفتىبەكان بىتەرى لەبەرئەوھ كارى شىنەيى و ھەنگاو بەھەنگاو، لە ھەموو شتىك باشترە بۆ ئەوھى مرۆفەكە بەگاتە ئەو رادەيەى كە بتوانى نىوھ خۆشتنى ناو ئاوى سارد بەكات.

ھەر كەسى لەشى خۆى- لەپىش كەوتنە ناو ئاوى ساردەكەوھ- بەتەواوئى سوونەوھ، ھەست بەخۆى ئەكات كە لەشى ھىز و زىندووتىبەكى تەواو پەيدا كەردوھ، كە بەھۆى ئەوانەوھ ئەتوانى بى ترس و لەرز خۆى فرى بەداتە ناو ئاوه ساردەكەوھ لەبەرئەوھ، ھەموو دەم پىوستە، لەپىش خۆ فرى دانە ناو ئاوى ساردەوھ لەش سوونەوھ بەكار بەيتىت، تا واى لىدى بى لەش سوونەوھ بەرگەى ئاوه ساردە كە بەگرت.

بەلام ئەگەر لەپاش چوونە ناو ئاوى ساردە كە تووشى لەرزهاتىت، ھەر ئەوھەندە چەند وەرزىك بەكەيت گەرمایى ئەكەوتتەوھ ناو لەشت.

ئەوھىشت لەبىر نەچى كە كۆبوونەوھى چلك بەسەر پىستى لەشەوھ، لە ھەموو شتىك زۆرتەرى تووشى دەرد و نەخۆشى ئەكات چونكە ئەم چلكانە لە رىگای كونەكانى ناو پىستەوھ^(۱) ئەچنەوھ ناو لەش ئىمە ھەر وەك باى پاك لە رىگای سىبەكامانەوھ ھەل ئەمژىن، لە رىگای كونەكانى ناو پىستىشەوھ ھەلى ئەمژىن جا ھەرچەند ئەم كونانە گىرابن ، ياخود پىس بووبن بەھۆى ئەو چلكانەوھ، ئەو بايەى ھەيە لەو كونانەوھ نايەتە لەشمانەوھ، ياخود دىتە ناو لەشمانەوھ، بەلام بەناپوختەبىبەوھ دى.

ھەر كەسى بەرپىكۆپىكى خۆى بشوا و پىستى خۆى پاك بەكاتەوھ، ھەرگىز پەشيمان ناپىتەوھ چونكە سەرچاوەبەكى تەواو دەست ئەكەوئى لە تەندروستى و زىندووتىبەدا ئەوھيش بزائە كە ھەر كەس پىس بى، بەمرۆفەكى تەواو زىندوو دانارى لە راستىدا بەپىاوپىكى نەخۆش دائەنرى كە خراپە لەگەل خۆى و خراپە لەگەل كۆمەلگەيشىدا ئەكات،

(۱) راستتر: كونەكانى سەر پىستەوھ.

(۱) مەشق بەكەيت: بەمانا (بەجى بىت- ئەنجامدەيت).

که له ناویا نهژی چونکه پیسی همموو دم جی له وهر پیکي باشی دورد و نه خوشیبه ههر که سی رتگیه ی پاک و خاوینی گرتبیتسه بهر خوی، به ته و او ته تی گه یشتوته تهن دروستی و زیندووتی.

ته ندروستی و زیندووتیش به ئاسانی دهستان ته که ون، ته گهر بیتو بهر پیکو پیکي پیستی خومان پاک بکهینه وه و هه ناسه دانیکي دروستیش بو کونه کانی ئاماده بکهین که هیچ شتیک بوژی نه کردی پاشان بوته دهر ته که وئ که هموو به شیک له به شه کانی له ش دهستی کردوه به ژیانیکي تازه، که سه ره له نوئ هاتوته وه ناوی هه ناسه دانی پیستیش، پاک کردنه وهی خوین ته گرتیه وه ته گهر بتوانین کونه کانی ناو پیست پاک بکهینه وه، به جور پیکي وا که ئوکسجین بگاته ناو له شه وه، خوینی پاکمان به ئاسانی دهست ته که وئ.

به شی سی و هه و ته م

بای پاک و دارشتنی له ش

له م دوایبه دا به کیک له زاناکانی تهن دروستی بریاریدا که مرؤف به با زورتر نهژی له خورش پهنه که ئه م راستیبه، له سه ره تادا، هه ندی سه رسوورمان بخاته میتشکی مرؤقه وه به للام زانستی نوئ، له ته نجامی لیکولینه وه و تاقی کردنه وه کانی خویدا بوئ دهر که وت که راسته.

که واته با که رهسته به کی گرنگی ژبانه پیوسته هه موو گیانله به ره کان به شی خویانی لئ وهر بگرن، تابتوانن بژین به هیز و تهن دروستیبه وه ته مه راسته، که پیاو ته توانی له ناو بای ناپوخته دا بی به للام ههروهک سه رنج ته درئ ئیمه نالین نهژی، ته لین نه بی هه ره ته مه نده به سه بو پیتشان دانی گرنگی با سه ره ته و ته زوره ی که سان ته وه نازانن که بای پاکژ گرنه که دارشتنه وهی له ش و گیرانه وهی هیز و زیندووتیدا بوله ش هه ندیکیشیان ته م راستیبه ته زانن به للام خویانی لئ گیل ته که ن ته م ناشیتیبه یه پله یه کی سه رشوریبه به ناوچه وانی مرؤقایه تیبه وه چونکه ته وه ته گه بیته که مرؤف ته وه نانس که پی ته نهژی.

چونکه ته و ئوکسجینه ی که به شیکه له له شی با^(۱)، خورشتیکي گرنه که، له راستیدا گرنگترین که رهسته به که له شی پیاوی لئ پیک دی.

چونکه مرؤف ته توانی شهست رۆژ بژی، بی ته مه ی خورشتیک بخوات ههروه ها چند رۆژیکیش بی ئاو، ته توانی هه ل بکات.

به للام بی با، ناتوانی له پینج وردیله به ولاره له ژباندا بمینیتته وه.

تویش که له م راستیبه ورد ته بیتته وه، گرنگی ئوکسجینت بو دهر ته که وئ بو ژبان و هیز و تهن دروستیبه له شت له راستیدا بای پاک یه جگار پیوسته بو گیرانه وهی هیزی ره گه زبازی و هیزه کانی تر بو له ش بیجگه له وه به بی هه لمترینی بای پاک، ناتوانین ژیانیکي ته وای تهن دروستانه بژین.

له ته ورمه کانی با هه رگیز ترست نه بی چونکه ته م ترسه، له پیتش کاتی مه رگا، گه لیکي له ناو بردوو و کوشتوتی.

وای نابینی ته وانه ی له ته ورمی با ته ترسن، هه موو دم تووشی سه رما دین و نه خوش

(۱) راستیبه که ی ئوکسجین به شیکه له پیکهاته ی (با- هواء).

ئەكەون؟ لە راستیدا خۆپاراستنی بێ ئەندازە لە تەوژمەکانی با، پشتگیری خاوەنەكەى خۆى ناكات لەبەرەنگارى كردنى نەخۆشییەكانى سەرمادا چونكە ئەو كەسەى لە تەوژمەكانى با ئەترسى، هەموودەم بەكزى و لاوازى و نەخۆشییەوه ئەبىنرى، یان سەرما لى داوه^(١)، یاخود نەخۆشییەكانى تری تووش هاتوو بەپێچەوانەى ئەوه، ئەو كەسەى دەربەستى با لى كەوتن نەبى و لى نەترسى و خۆى لى نەپاریزى، هەموودەم بەهێز ئەبى و تەندروست ئەبى چونكە سببەكانى پر ئەبن لە باى پاكز، كە تەندروستى و زىندویتی بى پەیدا ئەكات.

لەپێش هەموو شتیكا ئەوه بزانه، كە هەلمزىنى باى پاكز بەشێكى هەموو دەمییه لەو رێگا سروسشیانەى كە لەم نووسراویدا ناومان بردوون بۆ چاككردنەوى نەخۆشییەكان.

بۆ ئەمەى باى پاك هەل بژیت، پێویستە لە ژووړیكدا بنویت كە باى پاكى باشى تى بىت پەنجەرەكانى ژووړى نوستنت بكەرەوه هەموودەم لە جیگایەكدا بە، كە پری لە باى پاك باى ئەو ژووړى تیا دانەنیشیت وەك ئەو بایهى لى بكە كە لە دەرهوى ژووړەكەدا یە كە هەناسەیش ئەدهى، هەناسەى قوول بە تەتوانیت هەناسەكانت قوول بن.

مەهێلە هیچ هەناسە دانىكت بى كەلك بى، چونكە با بریتیبە لە ژیان هەرچەند، بایهكەى هەلى ئەمژیت پاك بى، ئەوهنده ژیان خۆشتر و چاكتر ئەبى ئوكسجین گرنگترین بەهێزكەرانى جیهانە ئەویش لەبەر ئەوهیه، كە خۆرە (مبكرۆب) ئەكوژیت و لەشیش لە چلك و پیسى پاك ئەكاتەوه.

هەرەها لە كارى خواردن سازكردنى ناو ورگیشدا یارمەتى ئەدات بۆ پیتستیش هەل دەست ئەخات كە فرمانەكەى خۆى لە شپۆیهكى یەجگار تەواودا بەجى بهینى دیارە ئەگەر تۆبش وا راهاوتبیت كە لە ژووړیكى پەنجەرە داخراودا بژیت، یاخود جلۆبەرگى ئەستووور لەبەر بكەیت، لەترسى نەخۆشییەكانى سەرما ناییت ئەم یاسایەى خۆت بەجاریك بگۆریت چونكە بى گومان تووشى زیان ئەبیت چونكە لەم رووهوه، لەشى مرۆف لە گزۆگیایەكى ناسك ئەكات كە لەناو سببەردا گەرە بووبیت و بەرگەى رۆژ و با نەگرت^(٢).

جا ئەگەر ئیمە ئەم گزۆگیایەمان خستەبەر رۆژ و با، لە راستیدا بەكوشتى ئەدەین ئەوهى لەبابەت ئەو گزۆگیاناسكەوه ئەگوترى، لەبابەت لەشى مرۆفبشەوه ئەگوترى جا چونكە

(١) سەرما لیداو: بابردەلە.

(٢) راستتر: بەرگەى تیشكى رۆژوو.....

لەشى مرۆفەكەیش بەوه راهاوتوو كە لە جیگای گەرمونەرما بنویت، نابى وا زوو بخاریتە بەرما، ئەگینا تووشى دەرد و نەخۆشى ئەبیت.

جا ئەگەر ویستت ئەو یاسا كۆنە بگۆریت كە ئەم هەموو دەمه لەسەرى رۆبشتوویت و زیانت بەخۆت گەیاندوو، بەشینهى بىگۆریت چاكترە یاسای وردە وردە و هێواش هێواش و هەنگاو بەهەنگاو بەكار بهینە چونكە لە هەموو یاسایەك گرنگتر و بەكارترە ئەویش بەم رەنگە كە لە شەوى یەكەمدا كەمىك رى بەدیت باییتە ژووړى نوستنتەكەتەوه پاش ئەوه لەشەوهكانى داهاوتودا بەرەبەرە، بەشى ئەو بایه كە دیتە ناو ژووړەكەوه، زۆرى بكە، تا تەواو پەنجەرەكان ئەكەیتەوه بۆ با بەلام ئەگەر وانەكەیت و، هەموو پەنجەرەكان لەیەكەم شەودا بكەیتەوه بۆ با، لە ئازار و نەخۆشى رزگارت نابى.

جا هەرکەسى خۆى وا راھینابوو، كە لە با خۆى پىساریزیت، نەوهك تووشى نەخۆشییەكانى سەرما ببیت، پێویستە بە زووترین كات یاسای خۆى بگۆریت چونكە فێركردنى لەش بەناز و نووزەوه، خەمخۆزى بى ئەندازە لە پاراستنیا، ئەمانە لەش وا لى ئەكەن كە لە هەموو كاتىكدا لەوانەبى تووشى سەرما بى بىجگە لەوه هیچ هیز و زىندویتییهكیش ناگەین بەلەش، كە هەردووکیان بەكۆلەكەى ژیانى تەواو دانەنرىن.

ئىستایش، تۆ ئەگەر لەوانەیت كە رێگای تەندروستى و كارگوزاریت لى ون بووه، پێویستە رابردووى خۆت بەرەللا بكەیت بۆ خۆى و، لاپەرەیهكى تازه دەست پى بكەیتەوه لە ژیاندا، كە پری لە هیز و زىندویتی ئەوهیشت لەبیر نەچى، كە سروشت لە هەموومانى وا ئەوى، كە باى پاك و پوخته و باش هەل بژین، نەك باى ناپوخته.

چونكە خواى گەرە، كە مرۆفى دروست كرد لەناو بایهكى پاك و خاوتندا دروستى كرد هەر كەسىكیش پێچەوانەى یاسای سروشت بچوولیتەوه، هەر ئەبى تووشى سزای خۆى بى.

ئەوهندهى بۆت ئەلوى و پیت ئەكرى، هەر رۆژەى جارێك لەشى خۆت بەره بەر با چونكە ئەم جۆرە خۆشتنە لەو شتە هەرە گرنگانەیه كە ئەتگەینیت بەتەندروستى پاستەقینە و كارگوزارى زۆر كە لە خەو هەل ئەستیت، خۆت رووت بكەرەوه و دەست بكە بەمەشقى وەرزشەكانى بەیانبات، بەمەرجى پەنجەرەكان، هەموو لەسەر پشت بن لېرەشیا ئیمە و گرنگیى یاسای هەنگاو بەهەنگاو دووبارە ئەكەپنەوه، لە كەردنەوهى دەرگای پەنجەرەكاندا لە رۆژى یەكەمدا پەنجەرەكە كەم بكەرەوه لە رۆژى دووهدا زۆرتى بكەرەوه

بهره بهره په نجره کان زورتر بکهره و تا وات لږ دى هموويان به جارېک بکه يته وه نجا ودرزش له ژووره که تا بکه يت همووده م نه ووت له بېرې، که گرم بوونه ودى راسته قينه ي له ش نه وويه که له ناو خوځى داې، نهک له دهره وه بوى هاتې هېچ که لکتيک له ودا ناېې که باى ناو ژووره که گرم رابگرېت، تا خوځېن له ناو دهماره کاني له شتا به زېندو وپتي و گورج و گولپيه وه گغه نهکات نه وېشت له بېرې، که با ههرچه ندى له پاش چوند له ش بزوتنه وويه که له مەشقه کاني به يانېاندا گهرموگوردا دپيت له شت وربا نه بېته وه، ئيتر ههست به سه رما ناکه يت.

له راستييدا، خو پاراستنى مرؤف و ترس و و له رزه که ي له نه خو شپيه کاني سه رما، نه چپته بابه تيکي تره وه هه رکه سي بې باکيې به کاره يتا بې له ژيانيا، همووده م سوپاسي نه و نه نجامه باشانه نهکات که دهستي که وتوون له مه و پيش شتي و امان گوتوه که راستيې نه م قسه يه به ته و او و تي دهر بخات.

چونکه پيست نه بې، هم مو دهم، له به رباى پاکدا بې، تا کونه کاني ناو پيست به هوځى گه راني خوځنه وه که له ناو دهماره وردکه له کاني خوځندا يه، وربا بېنه وه. گه راني خوځنيش وا له م دهماره وردکه لانه نهکات که زورتر به ربا بکه ون نه مه يهک. دوو هميش نه وويه که نوکسجين له رېگاي نه و کونانه ي ناو پيسته وه زورتر دپته ناو له شه وه.

تا نه مه يه ليکدانه ودى نه و که لکه گه وره يه ي که پياو دهستي نه که وى، نه گه ر له هم مو کات و له هم مو جيگه يه کدا باى پاک هه ل مژي جا له به رنه وويه که به پيويستي نه زانېن هم مو که سيک، هم مو رؤژتيک خوځى بداته به ربا، تا نه و تندرستي و هپزه ي که ناو اتيان بو نه خوازين دهستي بکه وى هه روه ها دهست نه و که سانه يش بکه ون که برياريان داوه دهستيان بکه وېن خوځتنى ناو بايش به م جوړه پيک دى که له ش بدرپته به ر بار، تا چاکترين نه نجامي دهست بکه وى نه ونده ي په يوه ندي به گرنگي پيستدا نه به ر باى پاکه وه هه يه، به ته و او و تي لپي دو اين به ته نشت نه و قسانه يشه وه نه لپين که نه م خوځتنى بايه سه روت نه به خشي به دهماره ميشکييه کان.

خوت رابه ينه به خو شه ويستييه کي هم مو ده مييه وه به رامبه ر باى پاک و خاوين که خوت رابه ينا به م خو وه، زورى پي ناچي ههست به ته ندرستي و هپز نه که يت، که وتوونه ته ناو له شته وه باى پاک و خاوين گه نجیکه، کهس له تواناي دانپيه نرخی خوځى بداتي.

چونکه نوکسجين برپتييه له ژيان، خوځى برپتييه له رووي هه ره راستي، هه ره پر

کامه راني ژيان هه ر که سي نه يه وى، ژيانتيکي ته و او بژي و نرخيش به ژيانى خوځى بدات، پيويسته تا پي نه کړي که لک له و نوکسجينه وه رېگرې که له ناو بادايه که مي تيې نوکسجين له ناو نه و بايه دا که پياو هه لي نه مژي، له وانه يه ژيانى لږ تيک بدات، دهر د و نه خو شپي وايشي تووش بکات که پيويسته خوځى لپيان دوو رېخاته وه.

(بو توون) نه لي: (که پياو بايه کي ناخاوين هه ل مژي، واتاي نه وه وايه خوځنه که ي، وهک پيشو، به پاکی نه ماوه ته وه، هه روه ها وايش نه ماوه ته وه، وهک پيويست بې نجا که خوځين واي لپهات، پاک نه بې، خورشندان به له شيش پر له که موکوورپي نه بې له هه ر هه ناسه يه کدا که مرؤفه که نه يدات، که رهسته ي ژه راويي وا له سنگي دپته دهره وه، که به شي پيس کردنى مه رکانه يه ک ناو بکات).

هەموو دەم خۆت وا رابھێنە کە هۆشت فەرمانرەوایی بەسەر هەموو کاروباریکتا، بە تاییەتی ئەوەندە پەبۆەندی بە لەشەو هەبە هەر کە سێک ئەم خووەی گرتی، کە بە جگەر باشە، بێ گومان، ژبانی لە هەموو روویەکەو روو ئەکاتە چاکێ چونکە، ئەبێ لەش، لە هەموو دەمی کە لە ژێر چنگی هۆش دا بێ ئەم یاسایە کە، کەس نابێ لێی بچیتە دەروە ئەمەیش لە بەر ئەو بە کە تارەزوو نەنگەکانی لەش و ئالۆشە تاوانبارەکانی، هەر ئەبێ لە بنچینەدا، پەگێکیان لە ناو هۆشدا داکو تا بێ جا هەر کە موکووریەک لە ناو هۆشدا روویدات، کارێکی ئاشکرا لە لەشدا ئەکات هۆش و لە شیش هەموو دەم، لە گەڵ بە کتردا لە شەردان چونکە هۆش، ئەبێ خۆی رزگار بکات و بەندبیتەو بۆ جێگای پیاو چاکان. بەلام لەش، ئەبێ خۆی نزم بکاتەو بۆ زیندانی داوین پێس و بەدخووەکان هەرچی لەش ئەبێ، هۆش بەرپەرچی ئەداتەو جا ئەم شەرە دواپراو، تێکرا بەو دوا بێ دیت کە هۆش سەر بکەو، یاخود لەش ژێر بکەو، یان ئەو تا هۆش سەر ئەکەو، بەسەر تارەزوواتی لەشدا، یان ئەو تا تارەزووانی لەش سەر ئەکەو، بەسەر هۆشدا جا لێرەو بە کە گرنگی قسە کەمان دەر ئەکەو، کە لە مەو پێش گوتمان:

کە پێویستە هەموو دەم هەموو مرۆقیکی ژیر لەشی بخاتە ژێر چنگی هۆشییەو.

هۆشیش هێزێکە، کەس نایناسێ ئەو کەسە نەبێ کە هەستی بە کاربەری بێرکردوو لە ژبانی خۆیدا. ئەو کەسە هێزی هۆشی خۆی بە کاربەرتی لە پێش بزانێ لە پێگە ژباندان، لە راستیدا، گەنجینەکی راستەقینە کامەرانی بۆ خۆی دۆزبۆتەو یاخود دەستی کردوو بە ژبەتیکی نوێ، کە زۆر جیاوازی لەو ژبەتی کە لەو پێش ژباوە ئەگەر بەتایە مرۆف شارەزای توانای هۆش بواوە لە ئاراستەکردنی خۆیدا، لە ژباندان، ئەیتوانی شتی سەیر سەیر بۆ خۆی پێک بهێنێ.

ئێستا کە بە تەواوەتی دەرکەوتوو، ئەو بارە لەشی تیا، بریتییە لەوینە ئەو بارە هۆشی تیا.

بەواتایەکی تر، ئەوەی کە کار لە هۆش ئەکات، کار لە لەشیش ئەکات، چونکە لە ژێر چنگی ئەو دایە و بە پێی تارەزووی ئەو ئەجوولیتەو ئەویش بە تەواوەتی دەرکەوتوو، کە

کزی هۆش و نەخۆشییەکی، کزی لەش و نەخۆشییەکیان تی ئەگەتی، هەر دەک سەرنج ئەدری زانستی چاک کردنەو نەخۆشییەکی بە هۆی (نیاز بە خشین) دەو، بنچینەکی ئەم کارەساتە و اتا کارتێکردنی هۆش لە لەش چونکە نەخۆشە کە، لە لایەن پزیشکە کەو (نیازی بێ ئەبەخسری)، کە لەشی دروستە و هیچ نەخۆشییەکی نییە پاش ئەو کە ئەبێنێنەو، تەماشای ئەکەن ئەم (نیاز بە خشین) کاری تی کردوو بە هەموو هۆشیکەو بەروای کردوو کە تەندروستە و نەخۆش نییە. لێرەدا هۆشەکی کارتێکی پر بەرەمی چاکێ لە لەشی کردوو، کە دوا بێ چاکێ ئەکاتەو لە نەخۆشییەکی.

لە بەر ئەو زۆریە بێروباوەرە پروبوو چەکان و زبان بەخشەکان، بەم شتێوە لە رەگ و ریشە دەر ئەهێنێن.

زۆر کەسی تەندروستی وا هەن، کە لەم ژباندان ئەژین، کەچی هەموو بێروباوەرێکیان لەسەر ئەو بە کە لە لەشیاندا نەخۆشییەکی بێ ئەندازە هەبە، کە لە ژمارە نایەن ئەو جۆرە کەسانە، لە هیچ خۆیان نەخۆش خستوو، ئەگینا لە راستیدا نەخۆش نین بەلام ئەم جۆرە بارە خراپە هۆشە، ئەگەر مرۆفە کە لەسەری بێتیتەو، بێ گومان هەر نەخۆش ئەکەو، کزی و نەخۆشی راستەقینە لە لەشی پەیدا ئەبن. جا لێرەدا گرنگی لە بنج دەرهێنانی بێروباوەرێ پروبووچ زبان بەخش دەر ئەکەو، چونکە ئەوانە لە بارباندان هەبە هەموو دەرد و نەخۆشییەکی تووشی لەش بکەن بێ ئەمە لە راستیدا هیچ دەرد و نەخۆشییەکی لەشیاندا هەبێ. ئەم جۆرە بێروباوەرە بەدانه، لەسەر هەموو کەسێک پێویستە کە لەمیشکی خۆی دەریان پەرتی وەرزشی ناوبای پاکخواوین لە باربا هەبە کە ئەو بێروباوەرێ لەمیشکی خاوەنەکیان دەربکەن و وایشی لێ بکەن کە هەر بێریشیان لێ نەکاتەو ئەویش لە بەر ئەو بە کە بیری بەد و خراپ لەش تێک ئەدا بەلام وەرزشی لەش، لەش چاک ئەکاتەو و دای ئەپێژیتەو ئەو لەشیش کە تەندروستی و هێز و هەرەتی بەخۆیەو دێبێ، بە کزی و نەخۆشی دڵخۆش نابێ هاو دەمی کردنی هاو پێ چاکەکانی دەروە، لە باربا هەبە کە خەموخەفەت و بێروباوەرێ بەد و خراپ لەبیر پیاو بباتەو هەرکاتی بیریکی بەد هاتە میشتکەو، پێویستە لەسەرت نەهێلت تیا بێتیتەو ئەگینا بێر لەسەر بێر کۆمەلە ئەبێ و بەگران هەموویان لا ئەبێن هەموو دەم گەش و خۆش بێن بە لە چاویلکە یەکی تاربکەو سەیری جیهان مەکە پروا بکە بەخۆت، کە لە تواناتا هەبە، خۆت دروست بکەیت، خۆت کامەرانی بکەیت ئەوەت بو، کە ئەبێ بێ هەرچیت ئەو بۆت جێبەجێ ئەبێ وا پروامە کە، کە دەست کەوتنی تەندروستی و کامەرانی کوێرەو دێبێ و

ماندو پیتییه کی یه جگار زوری پی ئه وئ چونکه هه موو که سیک له توانایدا هه یه ، ئه وه ی ئه یه وئ له ژیان ، دهستی بکه وئ ، به مهرجی له ریگای راسته وه بو ئه و شته بچی جا که وایی ، ئیتر بۆج بیری تازه له میشکی خۆتا دانامه زرنیت ، ته ندروستی و کامه رانی به ژینی خۆت به خشیت ؟

ئه که هت چاوی خۆت بنوقینیت له م راستییه بزووینه ره .

هه ره له مرۆوه دهست بکه به ژیانیکه تازه له سه ره بنچینه یه کی نوئ له ناو هۆشتا ئه م بیره باشانه دا به زرنیه ، که له توانایاندا هه بی ، له ژیندا یارمه تیت بدهن و به کارت بپن هه رکاتی ئه و یاسایه ت زانی که فه رمانه وایی به سه ره ئه م جیهانه دا ئه کات هه چ نه خۆشییه ک تووشت بی ، ئه توانیت چاره ی بکه هت و به سه ریا زالی بیت .

هه موو ده م و ابزانه سه رکه وتن و ته ندروستی له ده ستان هه رگیز مه هیله بیری نه خۆشی و کار سه ر نه گرتن به بیرتا بیت ؛ چونکه بیری به د و زبان به خش ، هه رکاری خراب ئه که ن له له ش هه رکاتیکیش هۆش ، سه ر نه گرتنی کاری بو خۆی دانا ، له شیش هه چ په له قازه په ک ناکات بو هینانه دبی سه رکه وتن ، یا خود بو سه رگرتنی کار ئه ویش له به ره وه یه که ئه و خۆشییه ره نجه رۆیی و هه ناسه ساردی داگیری کردوه .

(سه لفانوس ستول) ئه ئی :

(هه رلاویک حه ز به ته ندروستی له ش و هۆش بکات ، ئه بی ئامانجیکه تایبه تی بو ژیان خۆی دابنی تا له و ئامانجه وه ، نیاز و ریگا و په یه وه یی خۆی وه رگری و به پیتی پیوستی ئه و ئامانجه پروات به رتیه تویش له و کاته دا که ئامانجیک بو خۆت دا ئه نیت ، پیتی بکه هت ، هه ره ئه بی بلندی دابنیت تا به هۆی گه یشتن به و ئامانجه ته وه به رزبسته وه چونکه ئه و که سه ی ئامانج و نیازی ئه وه بیت که بگاته مانگ ، بی گومان له ژیان خۆیا زۆرتر سه ر ئه که ویت له و که سه ی که ئامانجه که ی هه ره ئه وه نده بیت که له سه ره زویدا بگاته جیگه یه ک .

ئه مه یش ئه وه ت تی ئه گه ییتنی که ئامانج له ژیاندا ئه بی یه جگار گه وره بی ، تا ئه توانیت دوور بی .

تویش هه تا وات لی نه هاتبی که زۆر کۆشک له ناو بادا دروست بکه هت بو خۆت ، هه رگیز ناتوانیت کۆشک له سه ره زویدا دروست بکه هت ، که واته خۆت بکه به پیاویکی خاوه ن ناواتی گه وره و هیوای فراوان ، ئیمه لی ره دا ئه لپین هیوا ، نالین خه و چونکه زۆر

که سه ی وا هه ن ، کاتی خۆیان هه ره به وه به سه ره ئه به ن که خه و به زۆر شته وه ئه بین ، که چی ئه وه نده ناشین ئه و ریگایه نازانن که به و شتانه یان ئه گه یتنی جا ئیمه مه به سه مان له و که سه انه یه که خه وه کانیان به یینه دی .

(که تو له باریکی و ادابیت که س ناوات پی نه خوازی که وه ک تو ی لی بیت ، نه به که م واز به یته و بی دهنگ به ، نه به و باره ی تیایشیایت ئارام بگره ، هه مووده م خاوه ن هیوا و ناوات خۆیشت بکوته و تی بکۆشه بو هینانه دبی ئه و ناوات و هیوایه ت هه ره به و مه رجه ی به دل ئاره زووی ده ست که وتنی شتییک بکه هت له ژیانتا ، ئه و شته هه ره شتییک بی ، ده ست ئه که ویت هه مووده م ئه وه یش بزانه که وشه ی «سه رناگری» ، له و وشانه یه که له ش به باره کان و بی کاره کان و ئه وانه به کاری ئه هینن که هه چ ده ماریکی پیاوه تی و مه ردا یه تیایشییه ناوات و ئاره زوواتی ژیان دیاردی که . پاشان به هه موو کولی دلته وه تی بکۆشه بو هینانه دبی ئه و ناوات و ئاره زووانه سه رکه وتنیش هه ره بو چه ند که سیک نییه هه موو که سیک ئه توانی سه رکه وئ ، به مه رجه ئاره زووی که راسته قینه ی هه بی فرمان بکات و تیبکۆشی و ، له ریگای ئه و فرمانه ی شه وه خۆی کامه ران بکات) .

کارتیکردنی هۆشیش له له ش ، له باره ی کاروباری ره گه زباییه وه ، جیگایه کی گرنگی هه یه چونکه هه رچه ند بیریکی ئاره زووی ره گه زبازی به میشک دادی ، ده موده ست له ش ده ست ئه کات به هینانه دبی ئه و بیره .

جا لی ره وه یه که گرنگی پاراستنی ته ندروستی هۆش ده ره ئه که وئ .

چونکه به هۆی ئه و پاراستنی هۆشه وه ، ته ندروستی له شیش ئه توانین پیا ریزین که واته هه ره بیریک له وانه بی که زبان به ته ندروستی له شت بکه ییتنی ، پیوسته له سه رت به ره نگاری بکه هت هه رگیز له میشکتنا ، جیگا بو بیری به د و زبان به خش مه که ره وه هه ره شتیکیش له وانه بی که ماوه ت بدات بی بی کردنه وه یه کی خواروخپچ و پر پیچ و په نا خۆتی لی دوور بخه ره وه بی ره کانی خۆت له تاوان و گونا ه رزگار که ، له ئاره زوواتی گه ننگ و نه ننگ و پروپوچ پاکیان بکه ره وه خۆت بکه به دۆستی خۆت و که سانی تر .

خۆت بکه به دۆستی خۆت بو ئه مه ی خۆت بخه یته ژیانیکه باشتره وه خۆیشت بکه به دۆستی که سانی تر بو ئه مه ی یارمه تیایان بده ت بکه ونه ژینیکی چاکتره وه هه مووده م گه ش و روو خۆش به له هه ره کاریکا بی و ، له هه ره باریکدا بی ، کۆل مه ده و گیانت وه رس نه بی ته نیا بی ره له شتی باش و به که لک بکه ره وه مه هیله بیری کاولکه ره بیته

میشکته‌وه، نه‌وه‌ک ژین و ناوهرۆکی ژیانته‌لی تیک بدات ته‌نیا خو‌ش بینیه‌که له هه‌موو رینگایه‌ک چاکتر بتگه‌یینه‌ی به‌ئاوات و ئاره‌زووی خو‌ت له ژیاندا واز له رووی تاریکی ژیان به‌ینه و به‌رهللای که بو‌خوی له هیچ باب‌ه‌تیکه‌ی ناو ژیان مه‌ترسه، ته‌نانه‌ت له مردنیش دوورنیه‌ی ترسی مردن ئاسانه‌تر بی له ترسی ژیان چونکه ژیان له‌مردن نازایه‌تی و بی باکیی زۆتر تر نه‌وی.

چونکه مردن بو‌هه‌موو که‌سیکه، بیه‌وی بمری، یان نه‌یه‌وی به‌لام ژیان بو‌هه‌موو که‌سیک، به‌ته‌واوی و به‌ئاره‌زووی سه‌رناگرێ.

هه‌ر له ئیستاهه‌ ده‌ست بکه به‌ دارشینی ساختمانی له‌شت، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی وا چاک و به‌هیزی دروست بکه، که هیچ که‌موکووری و سستییه‌کی تیا په‌یدا نه‌بی له هیچ شتیکی دامه‌چله‌کی نه‌وه‌ک سه‌رت له تیک بدات و مه‌به‌سی خو‌ت له ژیانته‌لی به‌بیر بباته‌وه چونکه ترس نه‌وه پیشان نه‌دا که به‌ره‌و پاش نه‌گه‌ریتیه‌ته‌ داوه به‌لام نه‌وه ته‌ندروسستییه‌ی که نه‌مانه‌وی بتبی، واتاکه‌ی نه‌وه‌تا که له ژیاندا پیش بکه‌ویت نه‌وه‌یش ئاشکرایه، که هه‌تا واز له ترس و له‌رز نه‌هینیت، له تواناتا نابیت که ژیانیه‌کی راسته‌قینه‌ی ته‌واو بژیت هر چیت له‌ی داوا نه‌که‌ین به‌جیتی به‌ینه چونکه تو له رینگه‌ی راسته‌وه نه‌رۆیت پاش نه‌وه به‌خۆت بلێ:

(من به‌ته‌نگه‌وه‌نیم نه‌نجامی کرده‌وه‌که‌م چۆن ده‌ردی بام ده‌ری چونکه له‌ رپی راسته‌وه ده‌ستم داوه‌ته‌ نه‌م کاره). به‌لام له‌وه‌یش دلنیا‌به، چونکه له‌رپی راسته‌وه نه‌رۆیت، هه‌ر سه‌ر نه‌که‌ویت له هه‌موو توانج و پلاریک ناخۆشتر، نه‌وه توانج و پلاره‌یه که مرۆف له‌ خو‌ی نه‌گرێ چونکه هه‌ر کامیکمان بگریت، پیتی نه‌کرێ، له به‌رامبه‌ر سه‌رزه‌نشته‌ کردنی که‌سانی تردا خو‌ی رابگرێ به‌لام سه‌رزه‌نشته‌ کردنی ده‌روونی، هه‌تا بلێیت تال و ره‌ق و ناخۆشه، بو‌نه‌وه که‌سانه‌ی که‌ خاوه‌نی ده‌روونیه‌کی زیندوون، که پره له‌ پیزانین و هه‌ست پیکردن و په‌ی پێ بردن له‌به‌ر نه‌وه، پیتیه‌سته له‌سه‌رت، رینگا نه‌ده‌یت به‌ده‌روونت سه‌رزه‌نشته‌ بکات له‌سه‌ر نه‌وه‌ هه‌له و تاوانانه‌ی که‌ لیت روو نه‌ده‌ن خو‌ت و له‌ی بکه، که هه‌ستت به‌هیزی، دلته‌ نه‌رم بی، تا بتوانیت رینگای راست بگریت و خو‌ت له‌ رینگای خواروخێچ لابده‌یت.

به‌هه‌موو کولێ دلته‌وه، به‌هه‌موو راستیه‌کی خو‌ته‌وه سویند بخۆ بو‌خۆت که ژیانیه‌کی چاک و پاک و به‌رز نه‌ژیت که خه‌می له‌ش و هۆشی خو‌ت نه‌خۆیت بو‌نه‌مه‌ی په‌روه‌رده‌یان بکه‌یت، پوخته‌یان بکه‌یت.

بو‌نه‌مه‌ی ژیانیه‌کی وات ده‌ست بکه‌وی که‌ پری له‌ ته‌ندروسستی و کامه‌رانی بی‌ر له‌ ته‌ندروسستی بکه‌ره‌وه تا ته‌ندروسستیه‌ ده‌ست بکه‌وی بی‌ر له‌ کامه‌رانی بکه‌ره‌وه زۆری پێ ناچی له هه‌موو لایه‌که‌وه کامه‌رانی رووت ته‌ی نه‌کات.

بو‌هه‌ر شتیکی که‌ دلته‌ ئاره‌زووی نه‌کات، هیزی نیاز به‌خشین به‌خۆ به‌کاربه‌ینه هه‌ر شتیکی ئاره‌زووی نه‌که‌یت، بی‌ری له‌ی بکه‌ره‌وه، زۆری پێ ناچی نه‌وه شته‌ته‌ ده‌ست نه‌که‌ویت، جا که تو ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ته‌ هه‌بی، شتیکی ده‌ست بکه‌وی، به‌د بین مه‌به، مه‌یش هیلته‌ ده‌مارت خا و بیته‌وه و سست ببیت، ده‌ست بکه به‌تیکۆشان بو‌ده‌ست که‌وتنی مه‌به‌سته‌که‌ت، کۆل مه‌ده و له‌سه‌ری پرۆ تا ده‌ستت نه‌که‌وی کاریه‌کی وا بکه که بی‌ری به‌هیزی و چاک فه‌رمانه‌ی وابیت به‌سه‌ر ژین و کرده‌وه و کارتا پاش نه‌وه ده‌ست بکه به‌ وه‌رگیرانی نه‌وه بی‌رانه بو‌سه‌ر زمانی راستی و رووداو هینانه‌دی.

مرۆف له‌ ژیاندا گه‌وره‌یی خو‌به‌تی که‌س ناببات به‌رپوه‌ خو‌ی خو‌ی ته‌بات به‌رپوه نه‌توانیت چ رینگایه‌ک به‌باش نه‌زانی نه‌وه هه‌ل ببه‌رتری که‌واته تویش له‌م دوور رینگایه، رینگایه‌کیان هه‌له‌بهره‌، یاخود رینگای کزی و هه‌ناسه ساردی؛ یان رینگای مانه‌وه، یاخود رینگای نه‌مان.

بهشی سی و نۆیهه

ئامۆزگاریی دوایی

وا چهند ئامۆزگارییهکی تایبهتیت پی ئەلبین، پیوسته هه موودهم پیره وویان بکهیت، تا بکهیته ئەو ئاواتانهی بو تۆی ئەخووزین. که دهستیشت کرد به پیره وویی کردنی ئەم ئامۆزگاریانه، پیوسته زۆر بهوردی و دلسۆزییه وه جیهه جیهان بکهیت:

* که تۆ له حهوت کاته وه تا نۆکاتی شه و به ته و او تهی خه و تبهیت، که هه لسا یته له خه و، به گهشی و رووخووشی و چالاکییه وه له جیهگاکهت و هره دهره وه ههر که راپه ریت له خه و، ده مووده ست، به روو تبهیه وه ده ست بکه به و مه شقانهی له مه و پیهش پیمان نیشاندایت که له مه شقه که یشت بو و ته وه، له بیرت نه چی که له شی خۆت بسو و ته وه، پاش ئە وه یشت نیوه خوشتنیکی به ئاوی سارد بو که.

* ههر رۆژه دووژم نان بخۆ، نهک سی به لام ئە گهر ههر ئە ته وی ژه می ناشتا بخۆیت، پیوسته له میوه به ولاره هیچی تر نه خۆیت.

له ژه مه نان خواردنی شیوانتا، زۆر مه خو پیوستیشه ئەم ژه مه ت له پیهش نوسته نه که تا، به سی یا خود به پیهش کات بخۆیت.

* ئە وه یشت له بیر نه چی که هه موو رۆژیک تا ئە ندازه یه کی ته و او بکه رتبهت به پی له کاتی گه رانیشدا هه ناسه ی قوول بدیهت هه روهک له مه و پیهش پيشانمان دایت.

* مێشکی خۆت و ده ماره مێشکییه کانی خۆت زۆر ماندوو مه که له هیج شتیکیش چاوت نه ترسی.

* ئە گهر راهاتبهت به مه شقه کانی له شه وه، و اچاکه که ئە و مه شقانهی له به شی سی و سه مه دا ناو براون له پیهش نوسته نا بیانکهیت.

* له کاتی نوسته نا و په تووی گران، تا ئە توانبهت، مه ده به خۆتا هه تا پیهت ئە کری، په نهجه ره کانی ژووری نوسته کهت بکه ره وه ژن دار بهت، یان بی ژن، به ته نیا له ته ختی نوسته نه که تا بنوو.

* زوو بچۆره ناو پیخه فه که ته وه تا به شیکی ته و او سه ره وتت ده ست بکه وی پیوسته نوسته نه که یشت له حهوت کاتی ته و او وه تا نۆکاتی ته و او بهت.

ته و او بوو - ۱۹۶۵/۹/۱۶

پېښت

5	دادپه روډری
7	ژيانی جه واهیرلال نه هرۆ
51	جه مالهدینی نه فغانی تیگه یشتووی رۆژه لات
149	مه دحت پاشا
275	تهبراهام لینکۆلن
351	سه للاحه دین
449	زانستی رهگهز
451	جوانی نافرته
491	سۆسان نه نتوونی
509	دلداری، رهگهز یازی، ناپاکی
525	هه رهتی رهگهز یازی

